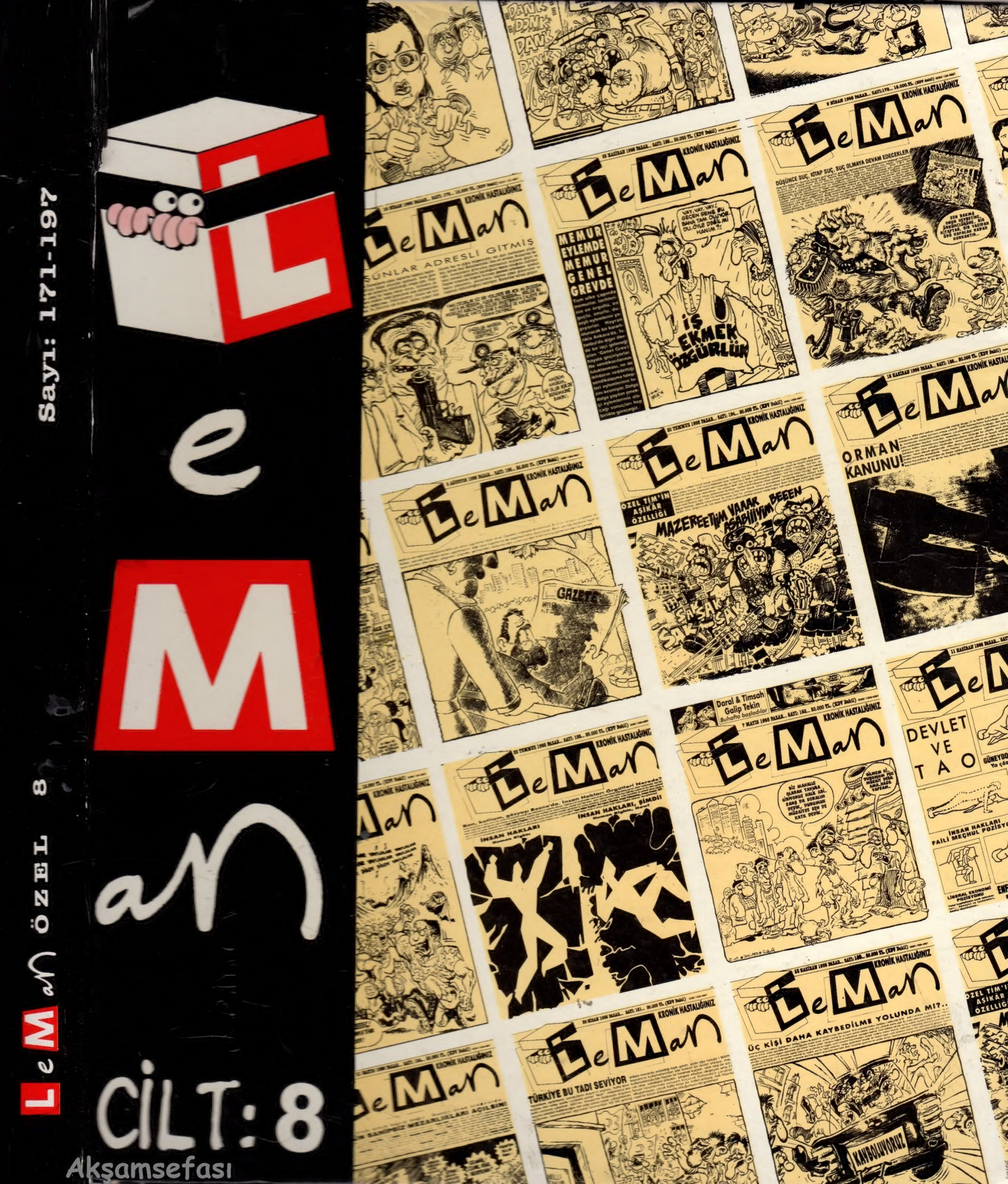
Sayı: 171-197
LeMan ÖZEL 8
LeMan
CİLT: 8
Akşamsefası
KRONİK HASTALIĞINIZ
İŞ EKMEK ÖZGÜRLÜK
MEMUR EYLEMDE MEMUR GENEL GREVDE
ORMAN KANUNU!
DEVLET VE TAO
İNSAN HAKLARI
TÜRKİYE BU TADI SEVİYOR
ÜÇ KİŞİ DAHA KAYBEDİLME YOLUNDA MI?..
KAYBOLUYORUZ

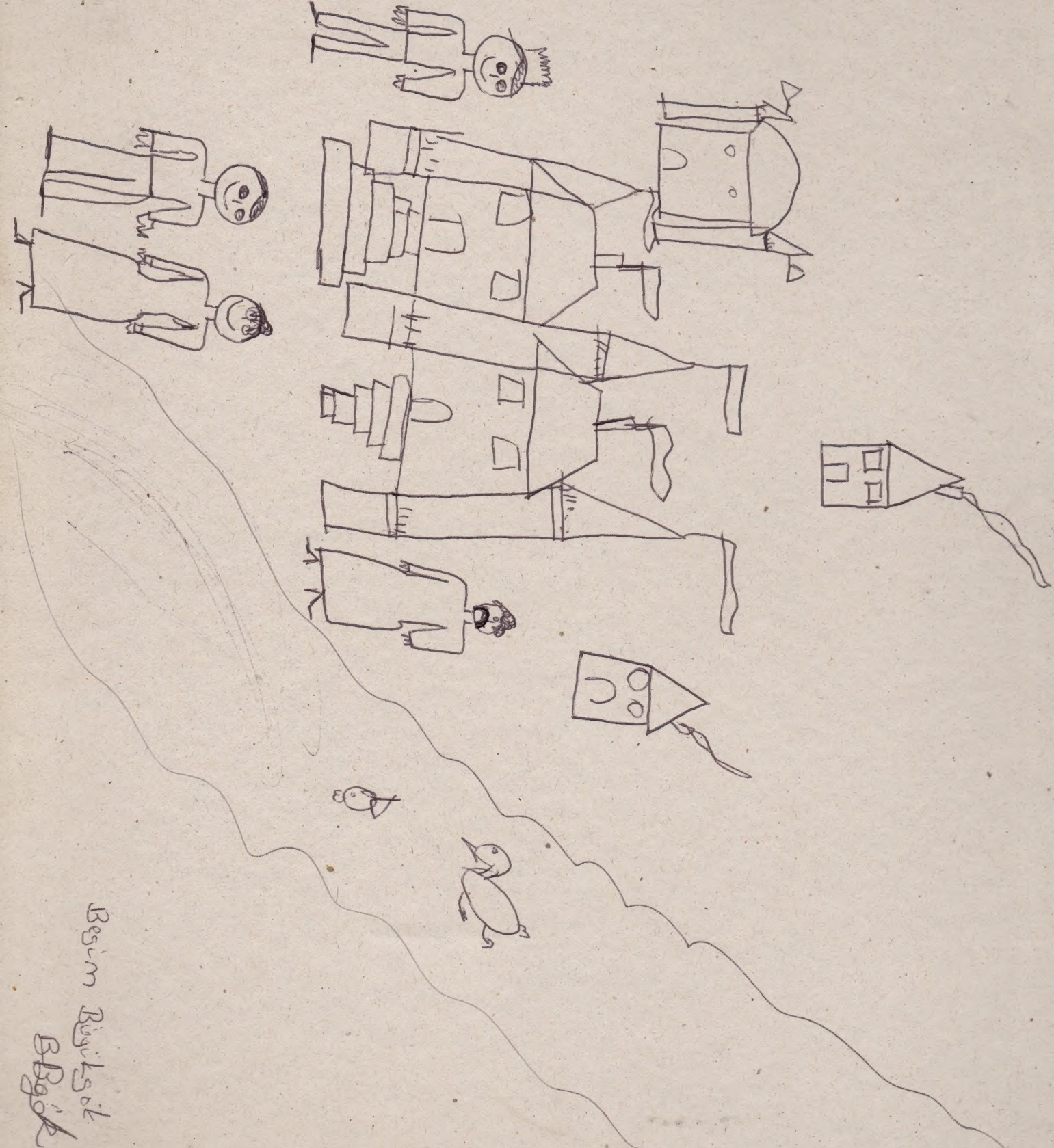

LeMan Cildinin ilk sahibinden kapak içine küçük bir hatıra bırakılmış, hatırayı da dergiyle beraber yaşatayım dedim. :)

LeMan Cildinin ilk sahibinden kapak içine küçük bir hatıra bırakılmış, hatırayı da dergiyle beraber yaşatayım dedim. :)

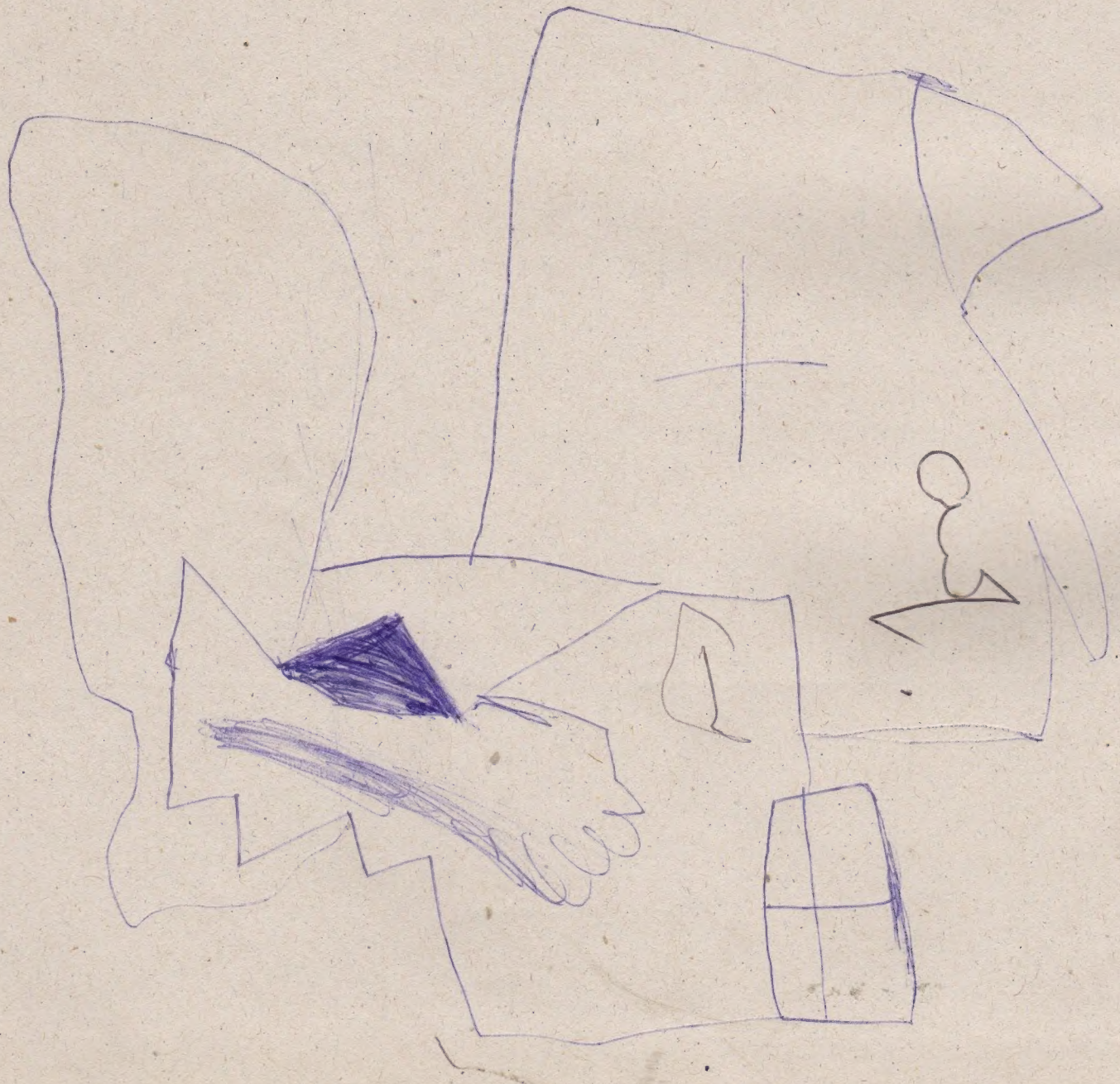

18 ŞUBAT 1995 CUMARTESİ.. SAYI 171.. 17. 000 TL. (KDV dahil).. ISSN 300 - 4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

TÜRKİYE'DE CASUSLAR CİRİT ATIYOR. Geçtiğimiz hafta CNN programlarından "Global View"da, üst düzey bir CIA yetkilisi Türkiye'de casusların, ajanların cirit attığını söyledi. Programı izleyip bir yazı yazan Zülfü Livaneli ve kayda alan TGRT dışında bu sözlerle pek ilgilenen olmadı. Yine geçtiğimiz haftanın bir ilginç gelişmesi de Tracy Chiller'in Amerikan oturumu ve green kartı için başvurusunun bulunduğunun ve bunları elde ettiğinin kanıtlanması oldu. Yıllar önce Aydınlık Gazetesi'nde Doğu Perinçek tarafından bas bas yayımlanan bu iddialarla da o sıralar pek ilgilenilmemişti. Bu hafta Emin Çölaşan Hürriyet'teki köşesinde iddiayı, kanıtlarıyla yineledi.

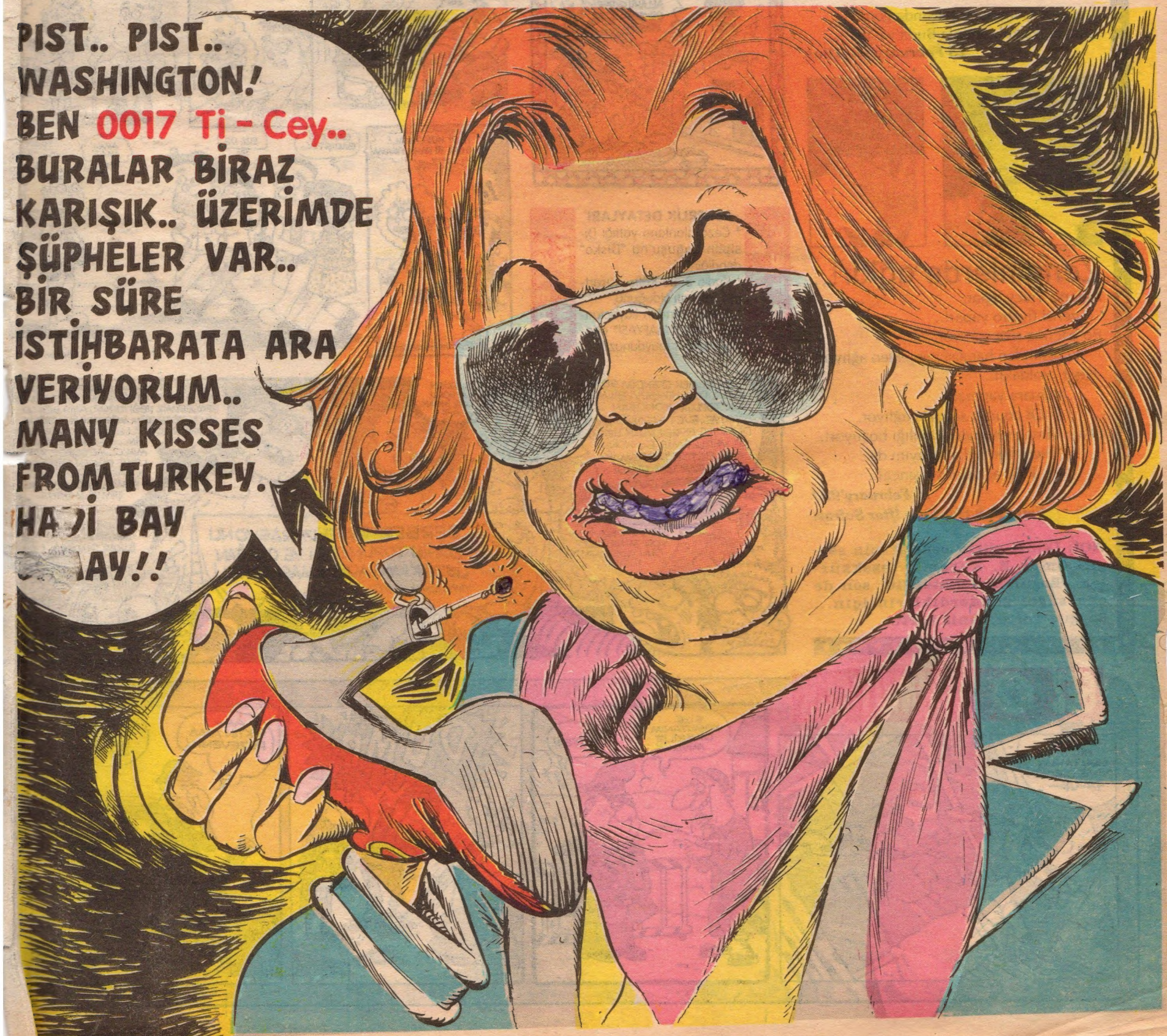

tracy chiller'den şiirler

Sorguç Tortu

Hasan Cemal'e Kaside

O güzel fiziğinle suit odaya gel,
Bir kadeh buzlu viski yahut sodaya gel!..

Fikirlerin okyanus, bakış açın sonsuz
Yeniköy'e, olmazsa Büyükada'ya gel !...

Danışmanım ol, bakanım ol, yanımda ol
Yat dikkat çeker der isen, Skoda'ya gel!..

Tracy ol muhabbeti şahsında gördü
İstifa et, kurtul, onunla Buda'ya gel!..

13 February'95 /Ulus

Zenginlerde ağlar!..

Ağlarsa Tracy ağlar,
gerisi tiyatro yapar!..
Bu bacınız size soruyor,
iki resimden hangisi gerçekten ağlıyor?
-Hişşt , soldaki!..
Numara yapma!..
Of course, sağdaki ağlıyor,
Öküz ölmek suretiyle ortaklığı bozuyor!..
Hem ben ağlamayayım da
kim ağlasın sıkışınca?..

10 February'95 /
Fethullah Hoca'nın İftar Sofrası

Not: İkinci şiirin esprisi için sevgili Ömür E. Kurum'a teşekkürler.. Ergun Nalbantooğlu, sen de çok sağol gönderdiklerin için... Sorguç Tortu, tenis kortu.

BİR SEMRA CAN DERLEMESİ

İSTER İNAN

ASKERLİK DETAYLARI

* Ceza alanların yattığı Disiplin Koğuşu'na "Disko" dendiğini,
* Kadın Budu Köfte Kızartma Talimatı olduğunu,
* Sürekli ortadan kaybolanlara "ARAZİ MAFYASI" dendiğini biliyor muydunuz?

İSTER İNANMA

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

" Çalıştırılmayacak" şeref sözüne rağmen Bodrum ve Marmaris gibi dünyanın cennet bölgelerinden birini imha edecek GÖKOVA SANTRALİ çalıştırılıyor...

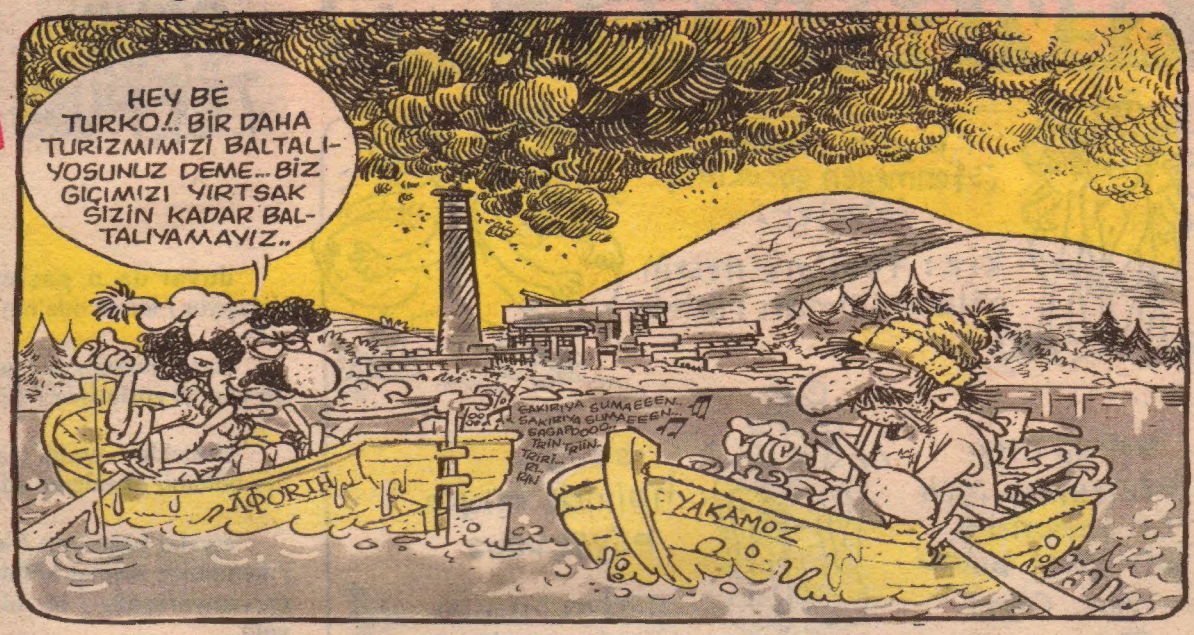

Çalışanlara %SIFIR zam,.. tamam sıfırını anladıkta "ZAM" kelimesi ne oluyor, bu ne yüzsüzlük bu ne zalimlik!. Bu coğrafyanın emekçisi hiçbir tarihte bu kadar aşağılanmadı...

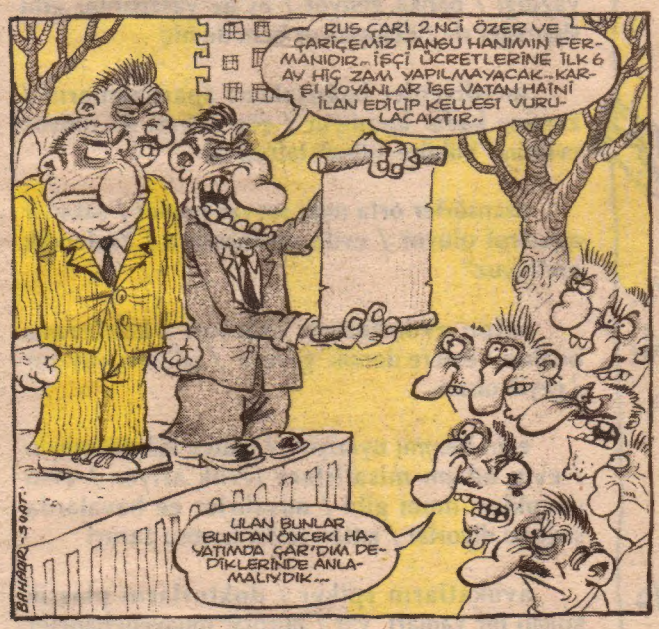

Yargılamakla, yakmakla, yasaklayıp toplatmakla başedemediler.. Kitabin KDV' sini yükselttiler...

Karada, denizde, havada her yerde dökülüyoruz. 6 günde düşen 7 uçak. Halkın vergilerinden oluşan tirilyonlarca liralık kayıp ve hayatını kaybeden genç insanlarımız. Ordunun artık tabu olmaktan çıkarılıp, kayıpların sorgulanması konuşuluyor.

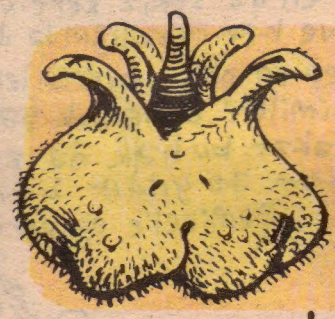

Yılın Lalesi seçimlerine katılıp, Leman çizerlerinin albümlerini, Leman dışındaki değerli yazarların mizah kitaplarını, tişört ve diğer minik ödülleri kazanan okurlar belli oldu. İsim listeleri ve açıklama haftaya..

LOTO 33 MİLYARA VURDU..

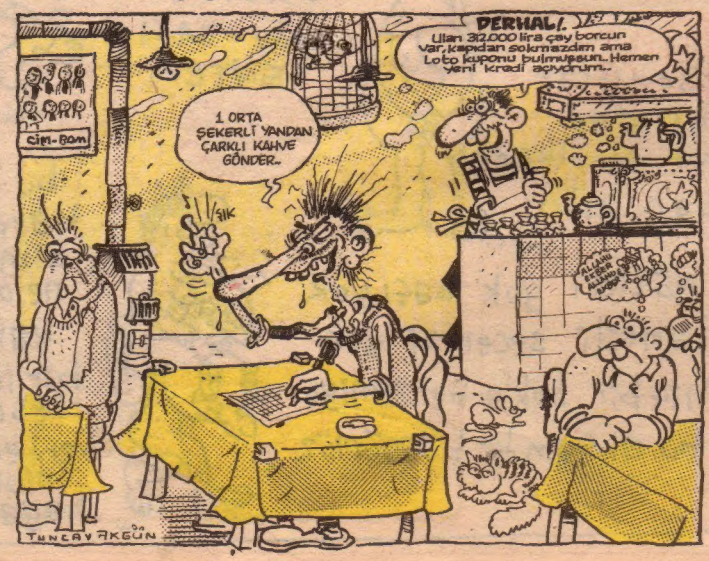

Özgür Ülke gazetesi artık "Özgür" değil. Kapatıldı.

HAFTA SONU NE YAPAK ?

● **"insanın insana verebileceği en değerli şey /yalnızlır"**, (kirli ağustos, **edip cansever**)

● haftalık haber dergisi **söz** çıktı.. yeni bir günlük gazete için taş taşınıyor.. eski gazete ve atık kağıt bekleniyor.. herkesler taş taşırsa ilerde taş üstünde taş konmayacak bir günlük gazete umuluyor... telefon: 254 27 95, 254 26 64
hadi bakalım pamuk eller taş taşımaya.. hayırlısı olsun..

● **"işte bu ülkedeki korkunç olayların, fırtınalı serüvenlerin kaderi: her şey sonunda gevşiyor. ve zavallı bir zabıta haberi olup çıkıyor"**, (korkuyu beklerken, **oğuz atay**)

● **şizofrengi** hemi de krek'li... manyak dergi.. özel ve güzel ve deli dergi.. ırgalanarak da durulak..

● **"kendini bir ziyaret et"**, (bina görevlimiz, **yasin adıyeke,** yeke morry kante)

● aylık sanat kültür mecmuaları'nda şairlerin söz düellosu devam ediyor.. aslında çok iyi oluyor.. çünkü çoğularımız şairleri "iyi insan", şiiride hatıra defteri'ne konan kurutulmuş çiçek sanıyor. ülkedeki cinnet hayat şairler arasında ki tartışmalara yansıyor da şiirlerinde sanki bira da es geçiyor.. vakit bu vakittir.. herkes kendisini orta yere suç'sun lütfen.. önce şairler ve şaireler..

● beyoğlusunda trapez yemek evi açılmış.. hakan bursa'ya gitmiş aşırı doz'da biraz ölmüş.. tuncer erdem kardeşim nihayet askerde.. kolay gelsin..

● **"sen o baygın sevgilerin adamı değilsin.. /.. beni kurtarma, konuştur** (cinayetler kipatı, **ismet özel**)

● turne devam ediyor.. bir süredir bant yayın yaşıyoruz.. hakkımızda ileri -geri konuşuluyor.. atıp tutuluyor.. susuyoruz.. çünkü cevap hakkı, geyik hakkı'na dönüyor.. neye inanmak istiyorsanız ona inanın.. şimdi'yiz ve burada'yız.. susuyoruz sonra şiir yazıyoruz.. başbakanınızdan mı nedir, köttülükler artık kadın kokuyo ve evela nedense feministler çuvallıyor.. ediyor devam turne.. ne de olsa tel cambazı'yız.. işimiz zor.. gelgelelim otuz yaşına da girdik... güzel telefonlarınız fakslarının ona istiyorsanız inanmak neye..

● **"maza ma maza / yani falan festeksiz olsalar da / kaldırımda kalsalar da 18 bin evren süratı kullanırlar"**, (avcılar, **salah birsel**)

● semt pazarlarında dolaşsak.. uzak mahallelere belediye otobüsleriyle gidek.. eve geç kalak... fırça yiyek .. merak edilek.. özellikle pazarları..

● ibrahim tatlıses , kadir savun için bir gece düzenledi, ev alsın diye 4 milyar toplandı.. kadir baba hislendi hislendi ağladı..

*"**insanlar dahinin sonu için endişe duyarlar her zaman, ben hiç endişelenmedim dahi içinden insandaki deha'yı gözetir. dahi için en önemli şey, kendini işe yaramaz kılmaktır. herkesin katıldığı akıntıya karışmak; bir ucube değil, bir balık olmaktır."** (seksus, **henry miller**)

MANSUR SEBBOY

(o hep tel cambazı)

Akşamsefası

PAZAR SEVİŞGENLERİ

Met.Üst

ÖMÜR TORPİSİ

met üst

hulki aktunç'a
"beton peyzaj"

duvar'da o poster / sıcak bir el gibi dolaşıyor / kurak oda'nın nevrotik yerleri'ni

civar sıvasız / sayıları sevgisiz duvar saati / bir kapı'yı gösteriyor / bir pencere'yi

bitmekle / ayrılık tedavüle girdi mi / evlerin her bölümü / bekleme odası'dır artık

eşyalar bağırıyor: / -ey insanlar yapacaksınız / kendinize orjinal kötülükler yapın / kendinizi ne sanıyorsunuz / bir fıkra kahramanı mı / (tık yok)

paspas uzanmış yere / vedat günyol'un yazdığı / banka geliyor / ev'de yaşananlar gibi siparişler de / değişmiyor hem de hiç

merdivenler bağırsakları apartmanların / zemine kadar kıvrılıyor / çöp safrası da oluyor evlerin / böbüre müsait tafrası da

asansörler orta malı seyyar hol'ler / saksılar apostrof oluyor / evde yaşananlara / "sulandık mutluyuz"

salon aydınlanma çağı'nın / konferans odaları / evlere donuk geveze / bilimler yayıyor / geyik olsun

evin hanımı uyarıyor: / halıya kül dökmeyin / evin adamı misafirlere terlik arıyor / evin çocukları mum gibi / misafirler ee havalarda soğudu diyorlar / zıttan sesler korosu zaruri

avukatların spiker / doktorların plastik kokan bir yanları var / bürolar muayenehaneler / apartmanların doğal sınıf başkanları

kapı zilleri evlerin / durum dumur ve dram jeneriği / genellikle kadınların isimleri geçmiyor / parmak dokununca ansızın / aynı anda kulver kulesi'nde kalpler pır pır ediyor : / -bu saatte acaba kim birimi öldü

balkonlar arsa'ya ve / sokağa bakamıyorlarsa / dışardan daire'nin ur'uymuş / gibi görünüyor

-neyi unuttuk / -neyi unuttuk
-bir çok şeyi.. / -bir çok şeyi..

apartmanın adı : huzur apartmanı / ama habire kavga çıkıyor / girişte kahve var: kardeşler kıraathanesi / orası da aynı / sokağın adını yine değiştirmişler / -helâl olsun diyo muhtar şehri de kendimize benzettik / halt ettik bok yedik / helâl olsun

gece kırmızı ışıkları yanıyo / bazı evlerin / sokağa bir mezbaha havası yayılıyor / bu gece de sevişebiliyoruz şükür / aman şofben'e dikkat!.

sokak lambası düştü düşecek

-neyi unuttuk / -neyi unuttuk
-birçok şeyi... / bir çok şeyi...

sokak lambası patlıyor bummsfhs.../
allah rahatlık versin pencereler ve perdeee

(aralık 94)

Akşamsefası

LOMBAK

LOMBAK

HIMM!..

HOOP..

AMMAN

OFFF!

Misafir Sanatçı: CAN BARSLAN

Ben bulduum!

BEN ASANSÖR ARIZADAN GELİYORUM BAYAN!.. ASANSÖRE BİR ÜFLERMİSİNİZ HEHEHE!

İMDAAAT!.. ASANSÖR SAPIĞIII VAAR!

GÜMRÜK KONTR

HARGTUUUU!.. KALIBINDAN UTAN... NE GÖT VARMIŞ BE!

YUH HAYVAN! EROİN YAKALATTIRMANDAN DAHA KÖTÜSÜ BU EROİNİ KIÇINDA SAKLAMAN!.. YUH.. YUUUH!..

YAA BİZ BİLİYOZ DA MI DANSEDİYOZ YAA... HADİ GELSENE SENDE..

DANS ET.. DANS ET.. DANS... DANS

DAN! DAN DAN DAN

KOŞUUN MAHMUT'UN ADAMLARI HASAN'I SIKIŞTIRDILAR..

NASIL HASAN ABİ MUAMELE İYİ MİYDİ?

KERANE

SAĞOLUN TEŞEKKÜR EDERİM..UZUN ZAMANDIR ABAZANDIM...

BİR DAHA "İ"HARFLERİNİ NOKTASIZ SÖYLEYEN BU EŞOĞLUEŞŞEĞİ KAAVEYE SOKMAYIN!

EHII.. AMA.. BEN!.

NEE.. HASAN ABİYE HAA? YÜRÜYÜN..

HAA HAA HAAA... NE KOMİK GÖRÜNÜYOM AYNADA!!.. HİHOOHAA!!

GÜLDÜREN AYNALAR

Yasin Abicim hürmetler..Abi iftara bize buyur.. Bak yenge şahane iftar yemekleri hazırladı.. Bu arada beni ne zaman yazıcan abicim?

HADİ APTURRAHMAN.. HADİİİ..OOH.. APTURRAHMANN.. HADİİİİ!!

KİM BU APTURRAHMAN? SÖYLER MİSİN ŞEHRAZAD?

HAAA!.. NE?! APTURRAHMAN MI? ŞEY YARIN Kİ YARIŞTAKİ BİNİCİM...

KANLI KALEM

Bina görevlimiz Yasin Usta hem yazıyor, hem çiziyor

ORHAN AÇAR (İşletme)
Cengaver biri..Hızlı ve şipşak, tehlike arzı müsbet. Kopuk bir yaşantının içinden gelmiş olmalı ki yalnızlığı kendisine bir yaşam tarzı edinmiş. Şevk ve sevginin özünü çarpık bir ortamda arayan bire cahil. Çabuklukta Suat Özkan'a kül yutturur. Çekmece yoklama hevesi Suat'tan mı miras bilmem ama cimrilik ölçüleri aynı. Kıskançlıkla birbirlerinden biraz fazla olsalar bile şaşırmaya hacet yok. Bir gaflet içerisinde yarışan, arnavut ambarı, doymak bilmeyen maymun iştahına sahip. Peygamberin yanında halifeyi kandıran, acımasız cellat. Zaman akışını çok iyi değerlendirer cingöz. Toplumdaki hareketlerini nefsi teamülleri dışında yerine getiren, her dişi kuşa hevesi nefs icaz eden, yalan yumağının düğümlü ucu. **GAMBİYETSİZLER** familyasındandır!?

Haftaya **Feyhan Güver.. Yasin Adıyeke**

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

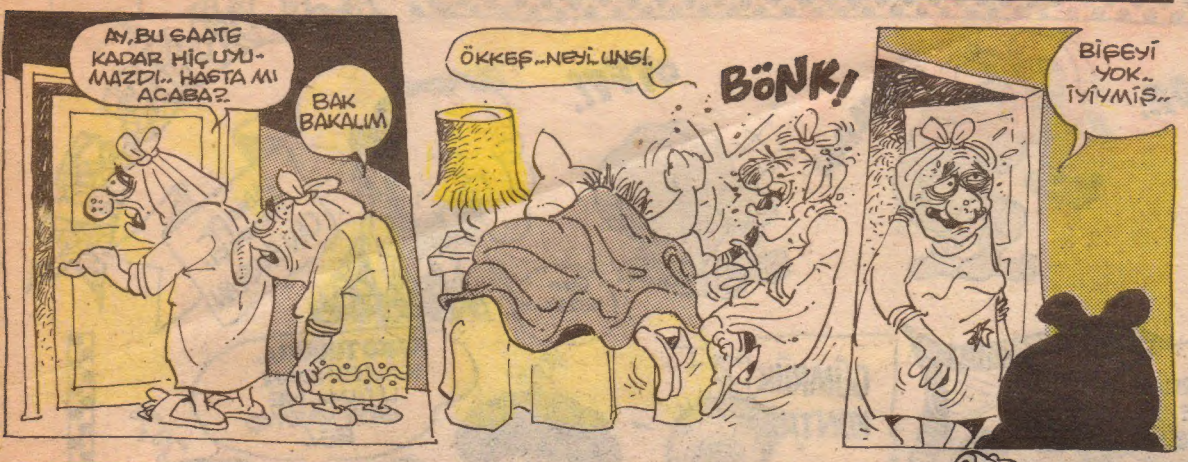

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

MR. FUÇIR TENS

Ahmet - Cem Yılmaz

• Ooow! Arçi! Event of tap Artema! Kanguruşuleyşın! Aloo! Tell the sister in lav bring şaşal to fill Sırmakeş Daşdelen Çene suyu!. The ha ha ha!. Comic!. E.C.A. Racır iz e dencırız men. Put the bek kuyu of the Artezyen! Müjde Ar-Teyzen!.

Yani: Ooo.. Arçıbıl musluk olayına girmişsin! Tebrik ederim.. Dur lan söyliim de yengen bidonları versin, biz de tadalım şu Taşdelen suyundan.. ha..ha.. Ne kızıyosun evladım. Ben mi dedim muslukçu Racır'ın karısını ye diye! Dua et adam merzukanda artezyen açmamış! Maazallah! Ha ha ha.. Ulan hiç gülüceem yoktu.. Buz gibii soğuk sudan içeen! Ha ha ha!..

• Klara, Ay em veri busi. Going to work nine-to Five for you!. Arçi, Raçır, Tom, Braks.. Tey are not encoybıl!. Friend olayı artık tamamen ters!. Kontra!. Büütıfıl bat Ay lav Cat - Sitivıns - Non - kör kedi!. Lav yu - Sevgi seli.. Flavır Gül, bülbül!..

Yani: Klara sevgilim, bak, ileri görüşlü birisi olduğum için bütün kötü huyları, hatta güzel dostları senin için terkediyorum.. Gelgelelim bi yamuğunu görürsem oymağını siterim habarın ola!. Aşk ve sevgi bi yere kadar! He bu arada seni sevdiğimi dün çiçeklere söyledim!.

KOMİKAZE

SURAT YAKMACA

Sigara oyunlarının en eğlencelilerinden biridir. Öncelikle salonda duran sigaralıktan (misafirler için genelde kristal kasedir durur) bir paket sigara aşırılır. Sonra sigaraların içindeki tütün yarıya kadar boşaltılır ve içine bir kaç tane kibrit başı konur ve tütün büyük bir dikkat ve titizlikle geri yerleştirilir... Tercihe göre kızkaçıran veya füze barutu da kullanılabilir.. Sonra saf misafirlerin gelmesi beklenir.. Hoş sahbetlerden sonra sigaralar yakılır ve koltukların arkasına yaslanarak, saf ve salak misafirlerin suratlarını yakacakları an heyecanla beklenir.. O mutlu an sonunda gelir ve misafirlerin en yakın hastaneye yetiştirilmeleriyle sona erer.. Oyunun en zevkli anı ise, misafirlerin yanan suratlarına yapılan ilk müdahaleden sonra babanızın size müdahale edeceği anı beklerme anıdır. O heyecan ve korkuyu hiçbir yerde yaşayamazsınız...

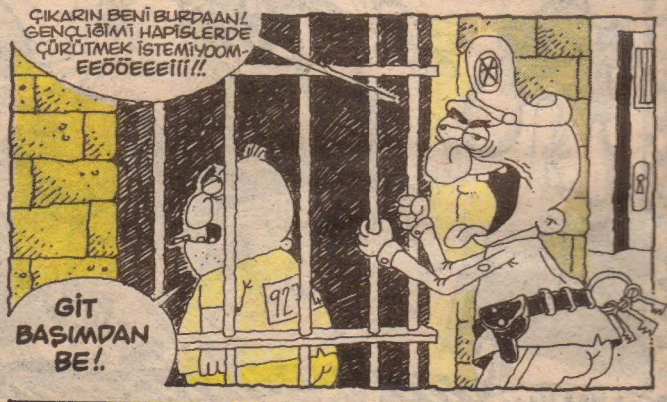

KOMİKAZE — ERDİL YAŞAROĞLU

eMan 6
Akşamsefası

TERELELLİ PICTURES

ÇAN BARSLAN

TERELELLİ PICTURES

YABANCILAŞMA ÜÇLEMESİ

1- Bilgelik
2- Olgunluk
3- Berber

I. BÖLÜM

BİLGELİK

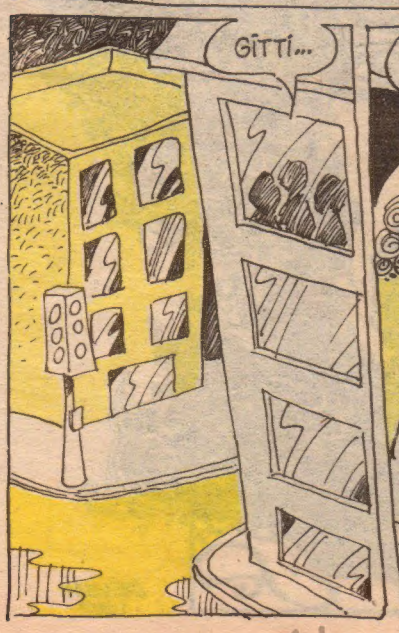

DEVAMI HAFTAYA...

Akşamsefası

Kara İlah JIMI HENDRIX

NURİ KURTCEBE

KAFA KAĞIDINDAKİ ADI JAMES MARSHALL HENDRIX OLAN JIMI HENDRIX 12 YAŞINDA TANIŞTIĞI GİTARINDAN 18 YAŞINDA AYRILMAK ZORUNDA KALMIŞTI... ÇÜNKÜ ÇOK ŞARTMIŞ GİBİ ASKERE ALINMIŞTI....

3

ANCAK UÇAN DAİRELERE BİLE ATEŞ EDEN KISA SAÇLI SALDIRGAN BİR AMERİKAN PİÇİ OLMAK BU KARA PEYGAMBERİN DOĞASINA ÇOK TERSTİ....

HIRR!

HENDRIX TETİK DEĞİL...

TEL ÇEKMELİYDİ !...

NAMLUSUNDAN KİN NEFRET VE ÖLÜM KUŞAN BİR SİLAHI DEĞİL....

TELLERİNDEN SEVGİ BARIŞ VE KARDEŞLİK DÖKÜLEN

BİR GİTARI KONUŞTURMALIYDI.

AŞK-BARIŞ VE ÖZGÜRLÜK .... LOVE-PEACE AND FREEDOM.... BU ÜÇ KELİME VE BU İŞARET

68 GENÇLİĞİNİN SLOGANIYDI....

NE YAZIKKİ ÇİÇEK ÇOCUKLARI (FLOWER CHILDREN) BU GÜNLERE GELEMEDİ.... JIMI ASKERDE ÇILDIRMAMAK İÇİN BABASINDAN ACELE GİTARINI YOLLAMASINI İSTEDİ

ORDUDA HERKES BİRBİRİYLE DÖVÜŞÜRKEN HENDRIX GİTARIYLA SEVİŞİYORDU... PARAŞÜTÇÜ OLAN JIMI BİR EĞİTİMDE ARMUT GİBİ YERE ÇAKILINCA !...

OMUZUNDAN VE BACAĞINDAN SAKATLANDI...

VE HENDRIX İÇİN ASKERLİK BİTTİ.. İYİ BİR SAVAŞ KÖPEĞİ OLAMAYACAĞI ÇOK BELLİ OLAN JIMI'Yİ SAM AMCASI

HAYBEDEN NİYE BESLEYECEKTİKİ ?...

İVİL HAYATA UYUM SAĞLAYABİLMEK İÇİN BİR SÜRE **R&B** (RİTM AND BLUES) KONSERLERİNDE GİTAR ÇALDI. VE NEW-YORK'A GİTTİ.. O GÜNLERDE **"MEMPHİS SOUL CITY"** ADLI ENSTÜRMANTAL PARÇASIYLA ORTALIĞI YAKIP KAVURAN VE SAKSAFONUN MAJESTESİ İLAN EDİLEN ÜNLÜ **KING CURTIS** GRUBUNA GİRDİ. HENDRIX 25 YAŞINA GELDİĞİNDE MÜZİK DÜNYASININ DEVLERİ OLAN IKE AND TINA TURNER, LITTLE RICHARD, JOEY DEE, JACKIE WILSON, JAMES BROWN, WILSON PICKETT, B.B. KING VE CURTIS KNIGHT GİBİ NE KADAR BÜYÜK MÜZİSYEN VARSA HEPSİYLE TAKILDI „ANCAK DAHA KENDİSİ HİÇ Bİ BOK DEĞİLDİ... HALA BİR ÖLÜ DENİZ KADAR SUSKUNDU.....

JIMI KENDİ STİLİNİ BİR TÜRLÜ KOYAMIYOR, ÇIKIŞ NOKTASINI BULAMADIĞI İÇİNDE BUNALIMLARI OYNUYORDU, İT GİBİ GİTAR ÇALIYOR ANCAK DEVLERİN GÖLGESİNDE HARCANIYORDU.... DELİŞMENLİĞİNİN PATLAMA NOKTASINDA YANİ 1966 DA KENDİ GRUBU JIMI JAMES AND BLUE FLAME'İ KURDU... SEATTLE WILLAGE ÇEVRESİNDEKİ BERBAT KAFELERDE ÇALDILAR.. JIMI SAHNEDEKİ İSYANKAR VE VAHŞİ TAVRI, ELEKTRO GİTAR VOLÜMLERİNDEKİ YENİ DENEYİMLERİ VE ÖZELLİKLE "FENOMENAL BLUES" TÜRÜNDEKİ YARATICILIĞIYLA DİKKAT ÇEKMEYE BAŞLADI. FAKAT DAHA ŞARKI SÖYLEMİYORDU, SESİNE GÜVENİYORDU ANCAK CESARETİ YOKTU BİR GÜN **BOB DYLAN**'I DİNLEDİ VE

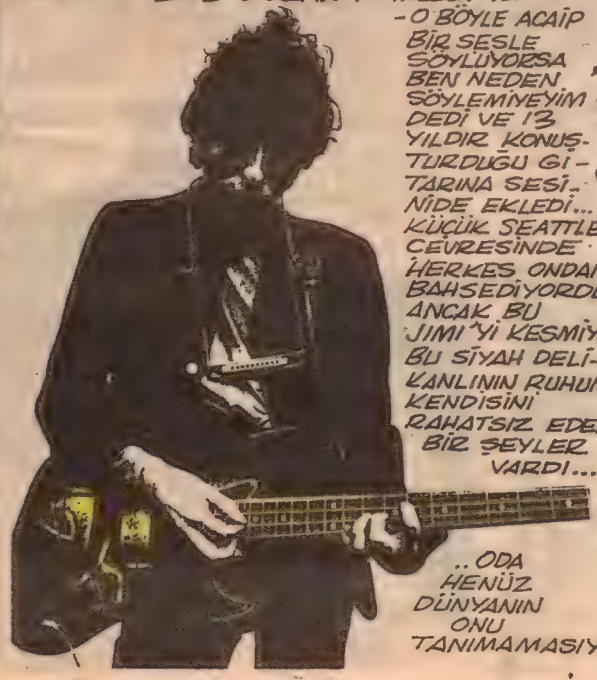

-O BÖYLE ACAİP BİR SESLE SÖYLÜYORSA BEN NEDEN SÖYLEMİYEYİM DEDİ VE 13 YILDIR KONUŞTURDUĞU GİTARINA SESİNİDE EKLEDİ... KÜÇÜK SEATTLE ÇEVRESİNDE HERKES ONDAN BAHSEDİYORDU ANCAK BU JIMI'Yİ KESMİYORDU... BU SİYAH DELİKANLININ RUHUNDA KENDİSİNİ RAHATSIZ EDEN BİR ŞEYLER VARDI...

..ODA HENÜZ DÜNYANIN ONU TANIMAMASIYDI ....

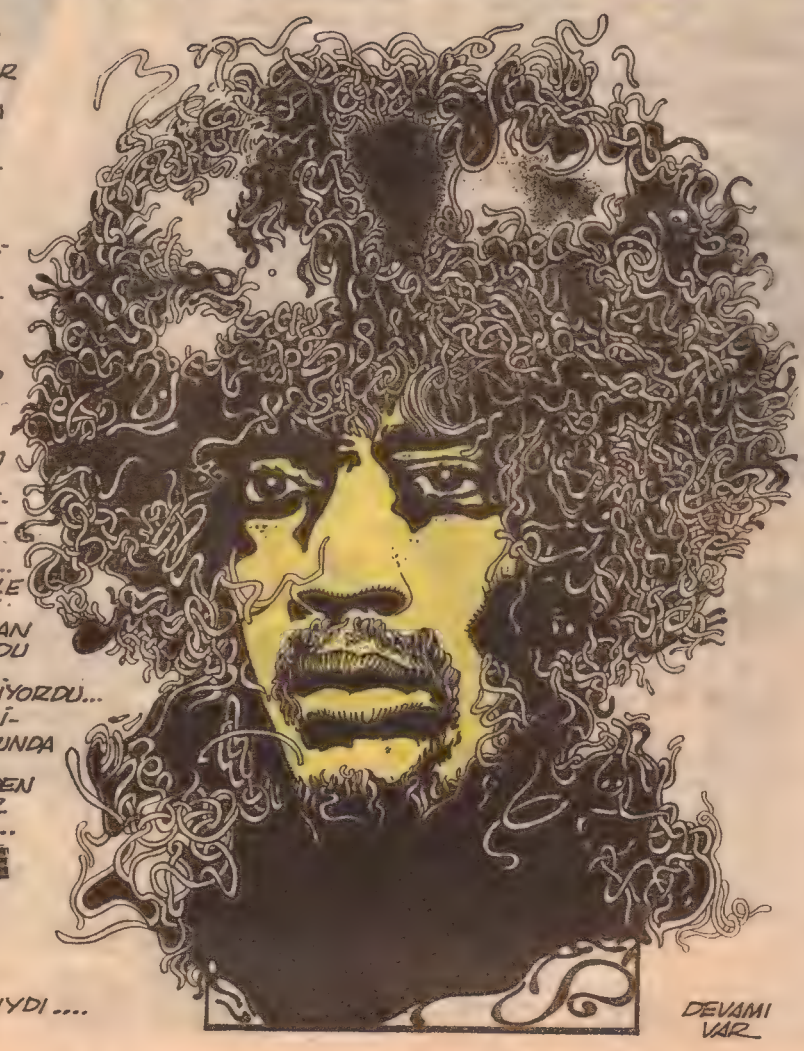

DEVAMI VAR

Akşamsefası

KARIZMA DEĞİL GERÇEĞİN TA KENDİSİ!!!

TeoRide ve PrATikte

ŞÖYLE Kİ..

Ehlileştirilmemiş bir at, dizginleri görünce yelesini savurur, ön ayaklarıyla yeri eşeler ve şiddetle şaha kalkar, oysa ehlileştirilmiş at, kamçıya da, mahmuza da sabırla katlanıp, eriyip, bitirir kendisini..

Eğer elimdeyse (ki öyle) hayatımı yarın yada ondan sonraki günhemen yeniden başlamalıyım...

BAL! SÜT! ET! AŞK!.. Kim engelleyebilir temiz şehvetimi!..

Bürge, Arzu Oral, Gülin Ege Ş., AyFer Sak, Gülten, Şahboz, Pelin Demirci, Fatoş, Roxene (Özlem), Dilara ve Banu, Yeşim, Neslihan Demir, Siradan Biri, Duygu Köksal, Hatice Duymaz, Gönül, Meltem Mazmanoğlu, İpek Yezdani.. Mektuplarınızı aldım.. Gerekirse cevap bile yazacağım..

BAH. BOY..

BAHADIR BOYSAL

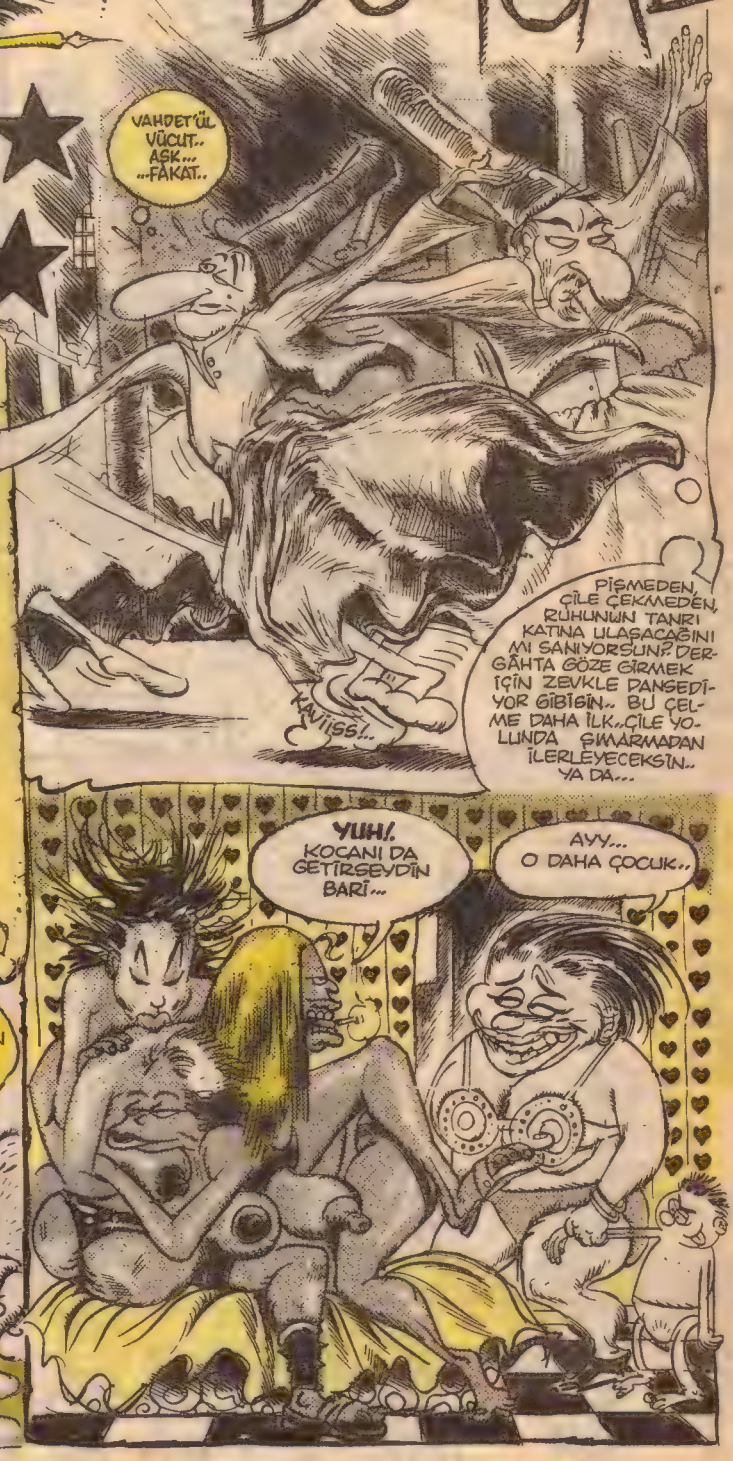

Kıllandırma Servisi

KONUŞAN PAŞA HATTI

-Alo, kimsiniz?..

-Tahsin, sen misin?..

- Evet, siz kimsiniz?..

-Ben Kobra!..

-Nasıl?..

-Şşş... Yavaş.. Kod adımla hitap et bana...

-Yakalatırım seni pis sapık...

-Şşş.. Sapık, Baki'nin kod adı.. Ben Kobra...

-Bu ne cüret, kimsin sen?..

- Sen iyice bunamışsın Tahsin.. Evde biblolara brifing veriyo diyolardı da, inanmıyodum..

-Aa, paşam.. Kenan Paşam sizsiniz.. Emredin..

-Rahatta dinle.. Şahinkaya, ben diyorum ki.. Ee...

-Evet?.. Çabuk söyleyin, brifingim var..

-Eski kadroyu toplasak diyorum.. Tıpkı Eylül günleri gibi.. Yine otorite, yine şöhret yine vatan..

-Yahut Silistre.. Paşam, kaçtı o trenler o zaman tek kanal vardı, tek mizah dergisi vardı.. Artık çok zor.. Yedirmezler bize.. Aa, kapattı..

***

-Alo, Baba'yla mı görüşüyorum?..

-Hayır, ben Papa...

-Oo, özür dilerim Papa Efendi... Yanlış bağlamışlar...

-Mühim diil... Ayrıca bana Jean Paul diyebilirsin..

-Bir şey mi?.. Şaka mı bu?

-Hah hıah haa.. Ben Süleyman, Kenan Bey...

-Niçün böyle bir oyuna gerek duydunuz?..

-Peki siz niçün durup dururken beni aradınız?.. Ve bana "Baba" deyip yaklaşıyorsunuz?..

-Şimdi şöyle.. Bir klip projem var.. Siz oynıyacaksınız, ben yönetiçem.. Sedat ya da Nurettin asiste edecek.. Tahsin'in durumu iyi diilmiş..

-Biblolara brifing olayını biliyorum... Ayreten Nurettin Paşa da günde 11 saat "Şaşı bak ; şaşır" oynuyormuş...

-Bırakın onları, biz ikimiz şöhretin doruklarına tırmanabiliriz.. Projem şu: Ferit Bey'in şarkısını değiştirecez.. "Hadi gelin İslamköy'e geri dönelim, Nazmiye'nin düğünde halay çekelim" şeklinde...

-Bakın , Kenan Bey, devleti temsil ediyorum, beni soytarı etmeyin.. Rica edicem.. Çok işim var, hükümet her an yeni bi kriz yaratabilir.. Siz dinlenin, gevşeyin..

***

-Alo, söyle kardesim.. Nedir?...

-Alo Bey.. Ay, Ali Bey.. Ben Kenan..

-Doğulu mu?..

-Hayır, Güneydoğulu.. Marmaris'ten arıyorum efendim..

-Oo, paşam, ne iyi ettiniz... Fenerbahze'yi bırakmadınız insallah...

-Bırakmam, asla.. Ben daha 1976'da söylemiştim, "Ali Şen başkan, Fenerbahçe şampiyon" diye.. Sedat Paşa'ya sorun istiyorsanız..

-Sedat Paşa için, cücelere yönelik partiler düzenliyo diyolar, cüceleri zefiranlı suyla silip pudralıyomuş...

-Boşver onu, elimde bomba gibi bir bilgi var... Trabzonspor büyük kazık yedi, Arçil'le Şota aslında tek adam..

-Nası paşam?..

-Tek kişi, bir kişi... Duruma göre ikiz kardeş kılığında, bir başkası olabiliyor... Oluyor n'oluyor?... Kulüpten duble prim alıyor.

-Paşam bu bilgi bana doğru gelmedi...

-Elimde belge var... Fakslarım, bilirsin... Ayrıca Galatasaray'da dönen dolapları da biliyorum.. Mapeza aslında zenci diil.. Gerçek adı Ragıp, bozacılık yapıyodu eskiden..

-Paşam, ben sizi sonra arasam.. İstiyosanız başka takımı tutabilirsiniz bu arada...

***

-Alo Nejat, ben Kenan..

-Tevellüt kaç tevellüt?..

-Ne diyosun Nejat, ben eski silah arkadaşın, komutanın, kapı komşun Kenan...

-Berhudar ol.. Hulusi kalple söylüyorum..

-Aa.. Sen de değişmissin Nejat.. N'oldu bize, aslan gibiydik eskiden...

-Hüs-ü niyet.. Karaciğerim vur kadehlere..

-Senden fayda yok Nejat.. Aranızda yine ben akıselim kalmışım en fazla.. Ah, bi kafa dengi arkadaş bulsam, şöhret için Cemil İpekçi'nin defilesinde mankenlik yapıcaktım.. Hatta gerekirse sıkonu bile deneyip görmek lazım...

Akşamsefası

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER

LeM anti MEDYA

Coşkun Kırca

Hangi "siyasi çözüm"?

Önce, ne demek "siyasi çözüm"? Bugün Güneydoğu yöremiz belirli bir statüye sahip; ana dili Kürtçe olan Türkler de! O halde, "siyasi çözüm" isteği yeni bir statü arayışı anlamına geliyor.

Hangi "kültürel haklar"?! Amerika'da ingilizcenin benimsettirildiği zenciler Gunnar Mydral'ın kehanetini doğru çıkararak kaynaşma yolunda ilerliyorlar. Ama kendi dilleri ve kültürleriyle başbaşa bırakılan Kızılderililer uygarlığın ayıbı haline gelmişler! Bir dil uygarlığa götürüyorsa korunur. Dinazorlar müzesi misali, yabancıların merakını tatmin etmek için illa yaşatılmaz. Bu istemi ileri sürenlerin de hesabı insan haklarıyla ilgili değildir. Türkiye'de sonuçta farsçaya bağlanmış bir zümre yaratmak içindir.

Yeni Yüzyıl'da 16 Şubat Perşembe günü yayınlanan Çoşkun Kırca makalesinden inciler.. Kendi dilleri ve kültürleriyle başbaşa bırakılan Kızılderililer uygarlığın ayıbı haline gelmişler. İşte Yeni yüzyıl'ın gazetesi olmaya soyunan bir gazete de ibreti alem için Yeni yüzyılın yüz karası olacağı su götürmez satırlar. Burada yer alması da yalnızca ibreti alem için.

NUR SÜRER

cüce beraber yemekler yiyip, komplolar hazırlıyor. Perihan Savaş adını duyduğumda artık midem bulanıyor. Zaten bunlar Fatih'te, orda burda yetişmiş kenare tipler. Kadın neredeyse kocasını sirklerde teşhir edecek. Sarp, 'Bu ülkeye geldim, ama insanları bir türlü sevemedim' diyor. Çok haklı."

Alkazar sinemasıyla ilgili, ortaklarından sevgili Onat Kutlar'ı, Nasrullah Ayan'ı, Sarp Kuray'ı, Yılmaz Zafer'i kapsayan spekülasyonları önce Cumhuriyet'ten Deniz Som daha sonra Aktüel dergisi araştırdı ama konumuz bu değil. Aktüel'de olayla ilgili kendisinden görüş alınan Nur Sürer'in çarpıcı (!) açıklamaları konumuz.. Nur Sürer, Perihan Savaş ve herhalde eşi Y. Zafer için **"Zaten bunlar Fatih'te orda burda yetişmiş kenare tipler. Perihan Savaş adını duyduğumda midem kalkıyor** " diyor. Anlaşılan, Nur Sürer eski solcu yeni zengin Sarp Kuray'la evlenip, yüksek tepelerdeki villasına taşındığından beri mide fesadına uğramış. Kendisini yılın lalesi seçimimizde "magazin materyalleri" klasmanında listeye almış ancak daha sonra telefon edip duygusal bir tepki gösterince üzülüp, listeden çıkarmıştık. Nede olsa sinemaya yoğun emek vermiş, değerli bulduğumuz bir sanatçıydı. Zırt pırt paparazzilere çıkıp çocuklaştırdığı teatral sesiyle saçma sapan demeçler vermesi, özel hayatında yaşadığı yoğun ve fırtınalı günlerin stresinden kaynaklanıyor olabilirdi. Ama bu son demecini "gaf" olarak değerlendirmek çok zor. Benzer berbatlıktaki bir diğer demeci de Orhan Pamuk'un kitabıyla ilgili tempo dergisinde yayınlanmıştı. Yazarın "yeni Hayat" adlı romanı için görüşü alınan Sürer, "biz yoksul sanatçılarız. O kadar parayı verip bu kitabı nasıl okuyalım" demiş, dergi de, görüşmenin yapıldığı bardaki Sürer'in masasını süsleyen içkilerle mezelerin fiyatlarını yazmış, kendisiyle inceden inceye dalgasını geçmişti. Bu son iki olaydan sonra yine üzgünüz ama Sürer'i lale'ler arasına geri göndermekten kendimizi alamıyoruz.

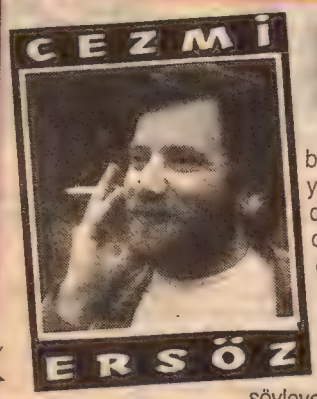

ONA YABANCI, ONA UZAK BİRİYLE YAŞAMAK ZORUNDAYDI.

Bu hep böyleydi. Başkalarının yanında bir türlü kendi olamıyordu, kendini anlatamıyordu. Başkalarına, yani kendisine yakın saydıklarından, ona en uzakta olanlara kadar düşündüklerinden, söylemek istediklerinden öylesine farklı, öylesine uzak şeyler söylüyordu ki, evine, odasına çekilip bütün bunları birkez daha yeniden düşündükçe, garip bir korkuya, telaşlı bir şaşkınlığa kapılıyordu. Bir türlü gerçek düşüncelerini açıkça söyleyememesi acaba sadece varoluşunun bir yetersizliği miydi? İçtenliğinin, açıklığının sınırı buraya kadar mıydı? Yoksa söyledikleri tamamen kendisine ait de, yaratmak istediği, düşünü kurduğu o mükemmel kişilikle mi çatışıyordu durmaksızın? Sonra birkez daha düşünüyordu. Söylediklerinin birçoğu kendisine ait olamazdı. Öyle olsaydı onları yeniden düşündükçe, içi pişmanlıkla böylesine kararmaz, yüzü utançla böylesine kızarmazdı. Öyleyse sözcükler; yalanlarla, korkularla paramparça olmuş, o inandırıcılığını yitirmiş sözcükler ruhunun derinliklerindekileri, gerçekten hissettiklerini anlatmaya asla yeterli gelmiyordu. Yo, hayır sadece düşünü kurduğu benliğine ve yaralanmış sözcüklere yükleyemezdi yaşadığı bu iç sürgününü ve her geçen gün artan o kendini kötü hissetme

setme du
Artık
yabancı,
ne sahte
Ama artık belki de kendisinden koparta
kadar inkar etse de az ya da çok oydu
deki yabancı, dahası zaman zaman ne
olmak duygusuydu tutsaklık. Korkunçtu
kazanabilmesi, yani ayakta kalabilmesi
dı.Ve işin bir başka acı tarafı insanlar, y
zeni tarafından dışarı atılmamak, yok ed
içindeki bu yabancı kişiliği: Korkularıyla,
Peki, kim kazımıştı onun benliğine
bu kişiliği içinde oluşturmazsan kimsen
koymadığı, dahası lanetli bir suçlu saya
ruhuna bu korkuyu?
Öncelikle, bu zorba devletin, bu zorb
Ardında yüzlerce yıldır varolagelen
rekli uzaklaştıran yani bütün bu insanlık ta
Evet, çok hazindi durumu, içinde bu
görülmek, bir iş sahip olabilmek, para k
sayılıp sevilmek için içinde yapay, kendisi
Ve şimdi artık yaşamanı sürükleyen ve yö
çek kişiliği ise sürgünde, umutsuz bir dağ
varlığını geliştiremiyor derinleştiremiyordu

Akşamsefası

TARTIŞMA BÜYÜTÜLÜYOR

Tuna Serim ve Nedim Saban iki ayrı kanalda tartışma-sohbet programları sunan insanlardı. Tuna Serim güleç yüzüyle kalabalık programını Kanal 6'da yaparken, Nedim Saban da yine güleç, "R" ÖZÜRLÜ Dr. Stres'le Atv'de karşımıza çıkıyordu. Şimdi ikisi birlikte yeni kanalları Kanal D'de yayınlanan "Tartışma Büyüyor" isimli programı sunuyor. Serim ve Saban yine iyi niyetli ve başarılı ama programları bir medya gerçeğini gözler önüne seriyor:

"Konuşan Türkiye" sloganıyla ekranları kaplayan onlarca tartışma programını yayınlayan yüzlerce bölümden sonra artık pek tartışacak bir konu kalmamış gibi gözüküyor. Ama "Konuşması Gereken Türkiye", Tartışma Büyüyor gibi programlarda "bakirelik", "eğitim" gibi konuları tekrar tekrar konuşurken bir yandan da güzellik yarışmalarında kızlara konulan kurallara karşı mıyız, değil miyiz, Ergüder Yoldaş'ın adada yaşaması kendi seçimi mi değil mi? gibi özel konuları masaya yatırıyor.

Programa katılanların iki ayrı köşeye oturutulup, "şöyle diyenler" ve "demiyenler" olarak ikiye bölündüğü her bir tarafın komutanlığını N. Saban ile T. Serim'in üstlendiği "meydan tartışması"; sunucularının yüzündeki sürekli gülümsemede ifade bulan "uzlaşmacı bir tavır" takınıyor. Ne şiş yansın ne kebap anlayışıyla kimse kırılsın istenmiyor, genel geçer kurallar çiğnenmiyor, sert konuşulmuyor. Öte yandan pekçok zaman, rahatlıkla hemfikir olanabilecek bir konuda sunucular "Hayır, bence öyle değil..", "Ben hâlâ öyle düşünmüyorum.." gibi ifadelerle işi uzatmaya, milleti kızıştırmaya, programın zamanını doldurmaya oynuyorlar. Ne zaman ki programın süresi doluyor. O zaman, tartışmanın hangi anında olunduğuna bakılmaksızın Serim ve Saban ortaya gelip gülücüklerle "herşeye rağmen uzlaşıyorlar."

Bu programda Tartışma büyümüyor; ya büyütülüyor ya da küçülüyor. Sudan konular havanda dövülüyor. Program sonunda katılanlar ve izleyenler açısından pek birşey değişmiyor.

Fikret Bekler

Sevgili Leman dostu Tuncel Kurtiz ve arkadaşları Sema, Dimo'dan çok özenli, nefis bir çalışma. CD satan bütün müzik marketlerde..

cavüzcü azarın abı yok atıyor

N Kaçan'ın, edebiyat yasında pek bilinmeyen r Roman' isimli kitabı, isi G.K.'ya, televizyon Buğdaycı ile birlikte tecavüz etmesinden sonra . Kaçan, bir anda yazar' olarak ünlendi. Metin Kaçan'ın hemen an kitabının bir anda belirterek, "İsteklere miyoruz. Yeni baskısı beklenen eser böyle

Haber, son günlerde medyada en fazla karşılıklı tartışma yaratan yazar Metin Kaçan, Alp Buğdaycı ve Güneş K.'yla ilgili, önce esen linç havası ardından aydınlar ve çoğu yazarlarca tepkiyle karşılanıp rüzgarın ters dönmesinin ardındanHürriyet'te yer alıyor. Tepkilerden sonra olayla ilgilisi bulunmayan dolaylı düzeysiz saldırılarda durulma olmuştu. Ancak hala zaman zaman bu tür yazılar çıkabiliyor. Metin Kaçan'ın edebiyat dünyasında pek bilinmeyen (!) "Ağır Roman" isimli kitabının satışının artmasını konu alıyor ve yalanlarla, iğrenç aşağılamalarla dolu. Olayın kendisiyle hiç ilgisinin bulunmayıp, yarattığı etkiyle kitabın satışının arttığını vurgulayan yazının gerçeklikle ilgisi olabilir. Ancak kitabın edebiyat dünyasında tanınmaması koca bir yalan. Hem olay ilk patladığında taraflardan biri olan M. Kaçan aynı gazetede ünlü bir yazar olarak lanse edilmişti. Hem de kitap ilk yayınlandığında yine aynı gazetede alışılmadık şekilde bir edebiyat eseri tanıtılmıştır. Olayın olduğu ana kadar da bizim bildiğimiz 9 baskı yapmıştı. Dolayısıyla kitabın hiç satmaması da koca bir ikinci yalan. Güneş K.'ya uygulanan vahşeti M. Kaçan'ın yapma ihtimali belki var ama kitabın yapması mümkün değil. Biz de hem bu yalanlardan, hem bu kalitesizlikten, bayağılıklardan, adiliklerden bıktık..

gusunu...
isseder gibi oluyordu; içinde ona
ndan uzak biri vardı. Onu böylesi-
ılan, utandıran, aşağı çeken biri.
ayacağı bir parçasıydı onun. Ne
tık. Asıl tutsaklık buydu işte, için-
et ettiği biriyle yaşamak zorunda
çünkü İş sahibi olabilmesi para
n içindeki bu kişiliğe ihtiyacı var-
ni onların oluşturduğu yaşam dü-
memek için kendisi oluşturmuştu
alanlarıyla, sahtelikleriyle...
u yabancılaşmış kişiliği ve eğer,
saygı duymadığı, insan yerine
ağı biri olursun, diye kim salmıştı

a eğitim kurumları, aile, işyerleri.
e insanı gerçek benliğinden sü-
ihi...
unduğu düzen tarafından meşru
ızanabilmek, insanlar tarafından
e yabancı bir kişilik uydurmuştu.
nlendiren bu kişiliğiydi. Ve ger-
başına , ayazdaydı ve bu yüzden
Peki, kendini kurtaramaz mıydı

bu yapay kişilikten?

Onu sürgünde tutan, kendisine yabancılaştıran bu kişilikten kurtulmak için çabaya giriştiğinde söylemeye dili varmıyordu ama, belki de şu an yaşadıklarından daha çok acı ve parçalanma hissedeceğini sanıyordu. Çünkü karşı çıktığı herşey, bu zorba devlet, onun eğitim kurumları, aile, ondan ruhunu isteyen işyerleri, o hep yanılsamalar ve yalanlar üzerine kurduğu ilişkileri içinde kök salmıştı. Sanki devlet te oydu, sistem de, aile de sahte ilişkileri de..

Ve son günlerde geceleri yatağına yattığında, yapıp ettiklerini, düştüğü onca aciz durumu düşündükçe yüreğini kavuran o acı yüzünden pencereyi açıp derin bir nefes almak istediğinde gerçek benliğine kavuşabilmek için hertürlü bedeli ödemeye hazır olduğunu itiraf ediyordu kendisine. Bu duygusunu adeta haykırmak istiyordu karanlık geceye. Kendisi olduğu günleri hayal ettikçe, içi sevinçle, coşkuyla taşıyordu. Sonra da acılarından, sürgünlerinden, hayallarinden bitkin düşüyor ve sahipsiz bir uykuya teslim oluyordu...

Zonguldaklı Maden işçilerinin dünyasını anlatan karikatür albümü.. Nusret Öztürk...
P.K. 42 ZONGULDAK

Yağmurun Elleri.. (Şiir).. Asuman.. (Öykü).. Salih Mercanoğlu..
Çiler Gerçeker, Fatoş Kokos, Tuğba D., Mehmet Gazı.. Sevgiyle..

"Vatan aşkı, siz orada doğdunuz diye bir ülkeyi ötekilerin üzerinde tutmak demektir"
(G. B. SHAW)

SOZ.. Sosyalist, muhalif haftalık dergi.. Bu hafta çıktı..

Akşamserası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

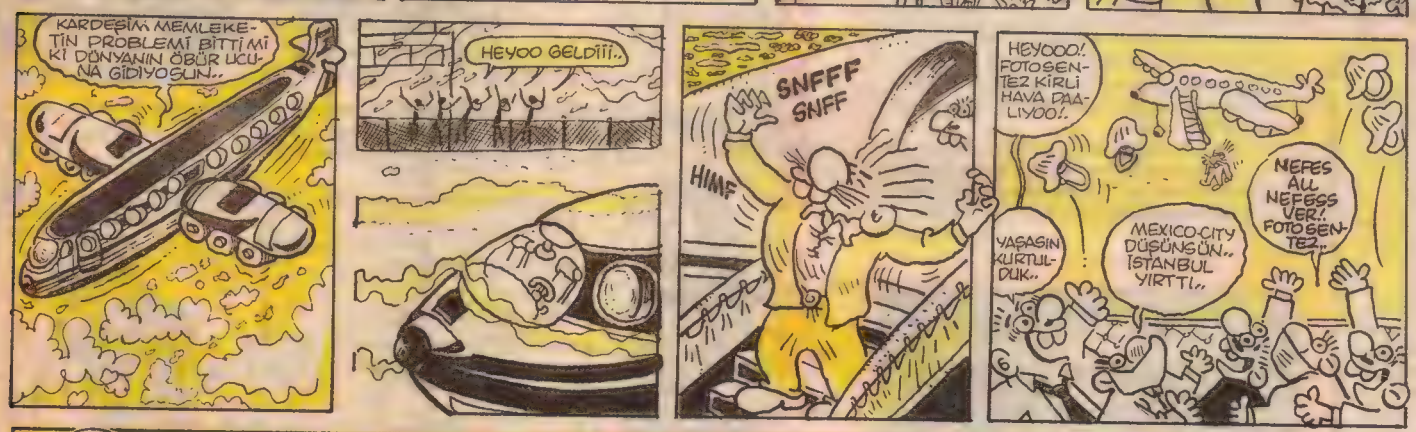

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

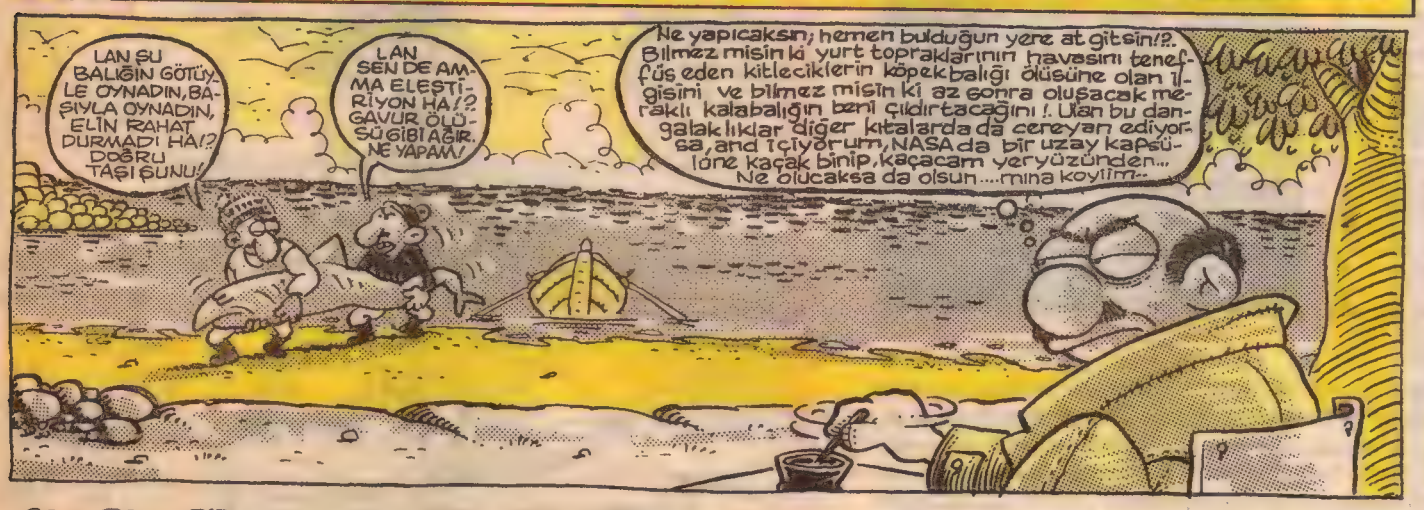

UYKU SERSEMİ

MESUT CEYLAN

TEZ ULAŞAN KARA HABERLER - 2 -

(MEDYA EKMEĞİNE KARA HABERLER)

Cibir Çavdar (29), bayram değil seyran değil (durup dururken) kendisinden ayrılmak istediğini söyleyen Ayşen Tekstil'i (19), Ayşen'in annesi Pakize Tekstil'i (37), Ayşen'in babası Remzi Tekstil'i (43) ve Ayşen'in Kastamonu'daki mektup arkadaşı Züleyha Recorder'i (20) ince ince doğradı. Doğranmış ceesetleri kalorifer kazanında yaktıktan sonra İhlas su artma cihazından geçiren cibilliyetsiz katil, son kırıntıları Akhisar Gölü'ne mayalarken, tesadüf oradan geçmekte olan Nasreddin Hoca'nın (65), **"Göle yoğurt mayalıyor olamaz. Çünkü ben bu espriyi yüzyıllar önce yaptım. Mutlaka bu işte bir hıyarlık var."** diye kıllahıp polise ihbar etmesi sonucu yakalandı.

Oğlu Yalçın Durana'nın (85), Çitos almak için evdeki muslukların contalarını gizlice hurdacıya sattığını öğrenen anne Menekşe Durana, Küçük Yalçın'ı elektirikli testereyle doğrayıp conta yaptı. Fakat contaların (oğlunun) gevşeklik gösterip **su sızdırdığını** gören anne, kendini kaybedip contaların bedeninde sigara söndündü.

Topkapı'dan Taksim istikametine giden 24 HKMK 007 plakalı minibüsün yolcularından Cinnah Sistem (48), şoför Seracettin Bacak'a (37) ücreti uzattıktan sonra, **"Şöferim, Allahını seveyim, uğrunda öleyim; hep mesait yerlerde duruyorsunuz, büzüğünüz tırsmıyorsa birde namüsait yerde durunda göreyim"** diye maruzatta bulundu. Edilen bu lakırtıya müthiş içerleyen şöför Seracettin Bacak (37), yolcu Cinnah Sistem'in (48) bödeleklerine şanzıman dişlilerini monte ettikten sonra kulağına vites kolu soktu.

*Ramazan münasebetiyle davul çalıp **"Rendehan mahallesini"** sahura kaldıran siyah tokmak (profesyonel) davulcu Mecit Nişasta (33) esrarengiz bir cinayete kurban gitti. Olayın tek görgü tanığı olan Davul (?) patlamış ve (yaralı) vaziyette getirildiği karakolda hadiseyi şöyle anlattı: **"Mecit abi, olanca gücüyle bana vurup mahalleliyi uyandırmaya çalışıyordu. Allah var Mecit abi bana çok hoş ve ritmik vuruyordu. Herşey müthiş güzeldi. Bir ara beş altı adam kendilerinin belediyenin ramazan davulu biriminden olduklarını ve davulun (benim) ipinin kaytan olup olmadığını kontrol edeceklerini söyleyip yanımıza yanaştılar. İşte ne olduysa o an oldu. Her taraf toz dumandı. Bu esnada ben bayılmışım (korku şeyinden) Kendime geldiğimde Mecit abi (33) kan-revan içerisinde yerde yatıyordu. Çok korktum."**

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

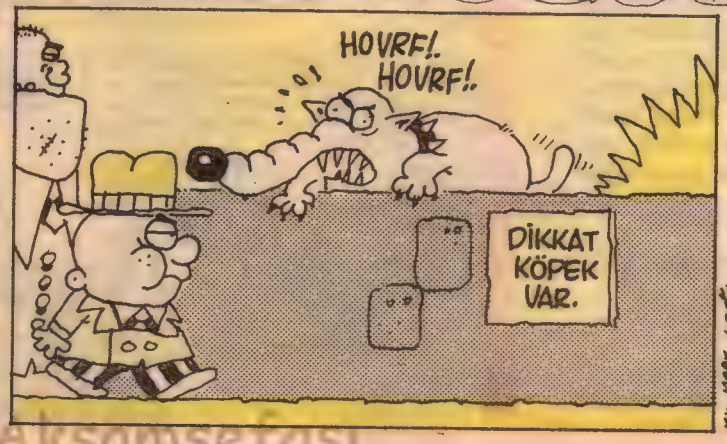

LeMan 12
Akşamsefası

görmeyen rembetiko...

Ender Özkahraman

..Geçenlerde Emirgân Meydanı'nda yürürken bir kalabalık gördüm.. o tarafa yürüdüğümde..

GÜNLEEER GÖRDÜĞÜM GÜN GÖRDÜĞÜM...

..gördüm ki; bir grup görme özürlü genç müzisyen ud ve bağlamalarıyla gayet güzel şarkılar söylüyor, kalabalık da hayranlıkla onları izliyordu...

SENİİ GÖRDÜĞÜM SANA OLDUMM!..

DEĞERLİ YARDIMLARINIZ İÇİN ŞİMDİDEN TEŞEKKÜR EDER..

Pek tabi amaçları, söyledikleri şarkıların karşılığında üç-beş bin lira katkı sağlamaktı...

Ertesi gün, bu defa Taksim'de duydum sesleri!.. Bu defa bir genç kız söylüyordu.. Sesi de müziği de gayet güzeldi...

MİHRİBAAAN... SEVDİĞİİİMM..

Taksim'deki kalabalık bayağı vardı.. Aralarına girdim.. Dinledim... Kızın gerçekten çok hoş bir sesi vardı.. Çiseleyen yağmura rağmen kalabalık gitgide artıyordu..

SANAA DEVLİM NEDENİİR..

Aynı arfanfa orda da yapılıyordu...

GÖRME ÖZÜRLÜLER İÇİN YAPTIĞINIZ YARDIM BENİİM GÖNLÜM SARHOŞTUUR..

..Ortada tuhaf bir durum vardı. Aslında bu gösteriden herkes çok etkilenmişti... Eller cebinde oynaşmakta, hatta bazıları para çıkarmış bekliyordu...

Gözler, birbirini süzüyordu.. Ama kimse cesaret edip de elinde ki parayı götürüp bu genç görme özürlü müzisyenlere vermiyordu...

İnsanları birbirlerine yaklaştıran yardımlaşma güdüsü yüzlere yansımıştı ama onu eyleme geçirecek 'cesaret' yoktu ortada...

Çeyrek dakikalık zaman dilimi böyle akıp geçti...

YA! Şu Yirmibinliği arkadan gönderdiler bi zahmet siz verirmisiniz?..

..Evet.. kalabalığın önünde olanlar maalesef böylesi ağır bir yükümlülüğün altına girmediler istemezler...

..Derken, aramızdan yaşlı bir kadın kalabalığı yardı.. Görme özürlü müzisyenlerin önündeki masaya para bırakıp oradan ayrıldı... Bizdeki saçma utangaçlığa ve çekingenliğe karşı bir protestoydu bu belki de..

..yaşlı kadın korkak tavluluğa kaçan bir bakış fırlattı...

Kalabalık bir anda çözüldü.. Aranılan öncü ve cesur güç bulunmuştu...

..hep birlikte herkes elindeki parayı götürüp masaya bıraktı...

SALKIM SAÇAĞIM TAN

..Sonra bir durulma oldu. Kalabalık değişti.. Para verenler gitti yerine başkaları geldi. Aradan 15 dakika geçmişti...

YANIYORUUM AAH YA!

..Yine az evvelki manzara tekerrür etti.. Herkes elindeki parayla onlara 'öncü'lük edecek 'cesur' kişiyi bekliyordu...

YAAR YİNE BANA HARAAM GECELEER

..ama ben beklemedim.. Aslında o 'cesur' kişinin ben olmasını isterdim, ama ne yalan söyleyeyim, ben de cesaret edemedim, utandım... Oradan ayrılırken yardımsever halkımızın yapılan yardım - veya bağış - eylemi sırasında övünç yerine niçin utanç duyduğuna sebepler arıyordum..

AAHH KAVAKLAAR ARDIMDAN IŞLIK ÇAALAAR... AAAHHH..

HEYYİN GÖZLÜÜM

Şunu tekrar belirteyim ki; 'görme özürlü kızın ses', 'beyin özürlü' birçok popçudan çok daha güzeldi...

Dengeli Beslenme

ALBÜMÜN KAPAĞI BİTTİ...

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ..

ERKUT SEÇEN GÜN, BİR ORTAOKULUN ÖNÜNDEN GEÇİYORUM, BAKTIM GÜZEL MANİTALAR VAR, BİRİ GELDİ YANIMA DEDİ, "AMCA"??. AMCAN YEŞİN SENİ DEDİM, ÇITIR ÇITIR.. BAK GEL BİR GÜN BERABER GİDELİM.. ELMA PEKERİ HESABI...

GÜZEL İYİ FİKİR.. YALNIZ BAZI PÜRÜZLER VAR.. GEL KONUŞALIM...

ŞİMDİ BU HERİFİ HEMEN ROKETE BİNDİRİN, SONRA DA O GEZEGEN SENİN, BU GEZEGEN BENİM, FILDIR FILDIR DOLAŞTIRIN.. URANÜS'E BİLE GÖTÜRÜN BUNU.. HATTA VAR YA, BUNU GÜNEŞ SİSTEMİNİN DIŞINA ATIN BİR DAHA GELMESİN BURAYA..

ERKUT FIRLATMA MERKEZİ

SİTTİRİBOKTAN SEBEPLERLE AYRILIK RÜZGARLARI...

..ŞİMDİ SEN NE DEDİN?

BİŞEY DEMEDİM...

YOK YOK, AZ EVVEL ÇOK SİNİR BİŞEY SÖYLEDİN SEN!..

YAA VALLAHİ BİR ŞEY SÖYLEMEDİM...

KIZIM AZ EVVEL KULAĞIMLA DUYDUM, ÇOK ASAB BOZUCU BİR LAF ETTİN SEN!..

EŞŞEĞİN ZİKİNİ SÖYLEDİM! AMAN BE!. BIKTIM ULAN SENİN BU GEREKSİZ TRİPLERİNDEN BE!. HADİ EYVALLAH!.

KOÇ'UM BE! YÜRÜ BE, KİM TUTAR SENİ!

SHE EKİ VAR!

HEY KOÇ VERSENE BORÇ! EHEKİKİK!..

KOÇ'UM BENİM

ULAN KADERE BAK BE! YILLAR ÖNCE İŞİNİ GÜCÜNÜ BIRAK, BEYAZ GÖLGE SEVDASINA BASKET ANTRENÖRÜ OL, SONRA DA ELİN PİÇİNİN SOY ARISI DURUMUNA DÜŞ.. OYSA DİZİDE BÖYLE MİYDİ?.. HERİF BABALARI GİBİYDİ..

ESPRİ: ÖZKAN DURAKOĞLU-İZMİR

-Erdener abi bak dinle, yeni bi parça öğrendim çok güzel...

♪ Sek sek sekeereeek-teen... Bağde süzzereeekteeeen -Bitti mi?!

⊗İstanbul'dan Bülent SUNAY'a: Erdener esprin güzel. Sıraya sokuldu.. Teşekkür..

⊗İstanbul'dan Ersin BAŞARAN'a: Vay, Vay Vay vay.. Ne yaptın sen yaa?. Mektuplarını ciltletip, senin adına bir yayınevi'yle görüşeyim istersen.. Evladım altı numara mı yobum ben.. Açı bana. Lütfen biraz büyük ve kısa yaz..

⊗İzmir'den Özkan DURAKOĞLU'na: Üstad her mektubunda İzmir'le ilgili yeni birşey öğreniyorum.. Karşıyaka'lılar niye İzmir'liyim demezler peki?

⊗Ankara'dan Fahri ÇOLAK'a: Esprin tıstaka tıstaktaka

⊗Bu haftaki Erdener abi esprisi Ankara'dan Gönenç GÜRKAYNAK'a aittir..

⊗Ankara'dan Meral NAYMANER'e: Bana "Espri"nin ne olduğunu sormuşsun. Kendime göre cevap vereyim, Benim için espri demek ayrıntı demektir. Espri denilen tepki ayrıntılarda gizlidir. (Bu ayrı zamanda çıkacak olan albümümün ön sözünden araktir.)

⊗İzmir'den Bahar TAŞKIN'a: Esprin güzel, başarılı..

• DUYURU •
Çalışan kazanırdı/
Öyle derdi büyükler/
La fontaine'nin karıncaları bile şaşkın...
Bülent ORTAÇGİL
"Bu şarkılar adam olmaz" ÇIKTI..

OY OY OY.. BASINÇ ÇOK FAZLA!. OY OY OY..

GÜZELİM SEN NE YAPTIN YAA?!. BASINÇTI, GRAVİTİYDİ DERKEN CANIM F 16'NIN HASSAS ALETLERİNİ SİTTİN ATTIN BE YAVRICUM YAA!. DÖTÜNE HAKİM OLAMAYAN A A GÖKLERE NASIL HAKİM OLUR?..

TIS TOSSS DUPIŞŞT PISSS TOSSS

PIZOOORT DUPIŞT ZARTTARA

TART TISSARA PISSSTT SSSSS SSSSTT

GÖKHAN DABAK

SIYIRBAZ MANTRAKE SHOW

HOKUS POKUS

NNNG

PLOORT

Paraşüt bayramında itinayla parlatılmış marullar iştahla ısırıldılar tavşanlar tarafından. Bu duruma gereken ilgiyi göstermeyen su balıklarına teessüf etmek için gerekli mercimeklere baş vursak mı vurmasak mı diye bir oylama yaptık. Yapmasaydık ta olurdu. Çünkü gerekli mercimekler çorba olmak amacıyla tencereye gitmişler. Ve beklenmedik bir anda yağmur yağmaya başladı. Damlalar tuhaf kahkahalarla üstümüzde başımızda yuvarlanıyorlardı. Yaptıkları iştençok hoşlanıyorlarBizlerde sevincimizden hoplamaya başladık. Bazı somurtkan şahıslar ise (biz sululuktan hoşlanmayız, ciddi zat'larız) hesaabı şemsiyelerini açtılar. Pek ihtiyar bir haldeydiler. Damlaların muzip olanları ellerindeki makslarla şemsiyeleri kesmeye başladı. İhtiyarlar öfke ile şuraya buraya kaçıştı. Damlalar inatla kaçanları kovalıyor, yakaladıklarını donuna kadar ıslatıyordu. Ve gene beklenmedik bir anda yağmur bitti. Şimdi damlalar yerlerde elele tutuşmuş halay çekerek dere taklidi yapıyorlar. Ve küçük kayıklar yaptık. Ve yüzdürdük onlüro derede. Ve rüzgar. Ve.. Ve'si bu işte. Bi de şu var; Hiç kulaklarınızı maviye boyamayı düşündünüz mü?. Bi düşünün..

Bu bir soygundur: Bütün paraları istiyorum.. Eğer vermezseniz bi osururum, hepimiz yok oluruz...

Peki elz kaşındırız!.

Saçmalama manyak... Defol git yoksa polis çağırırım girersin hapise..

VEZNE

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

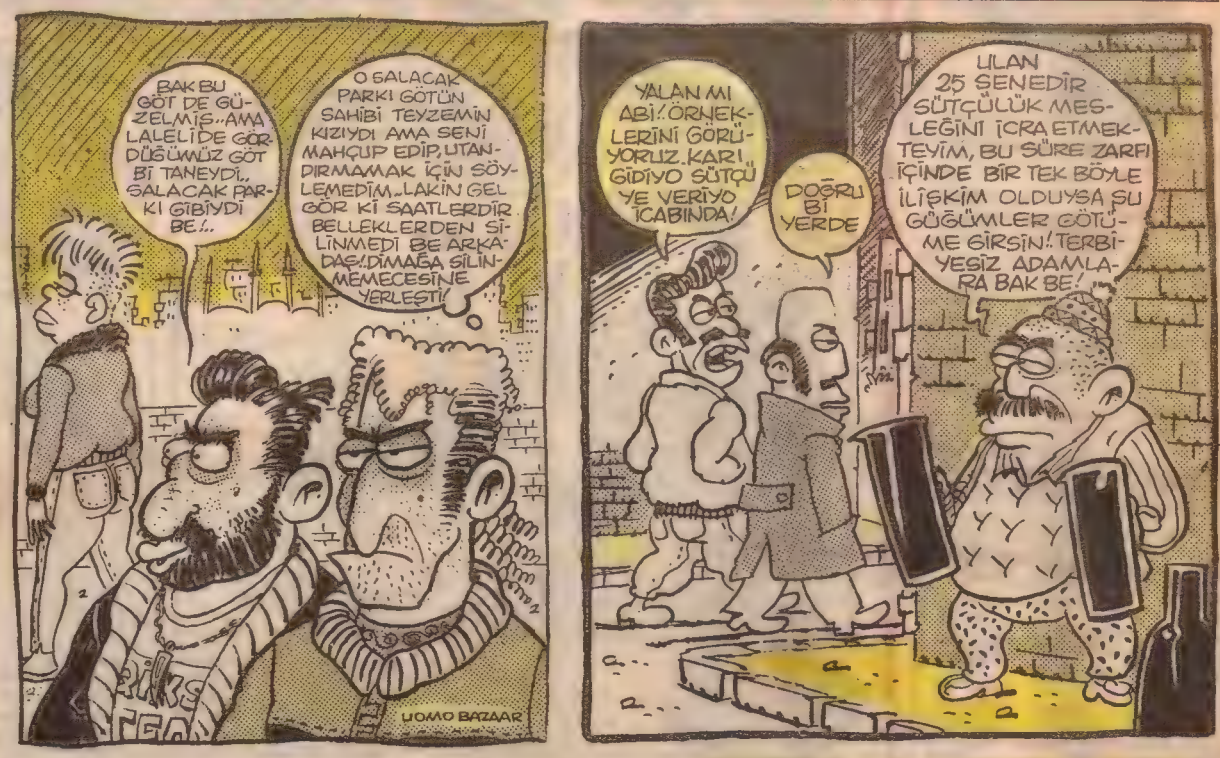

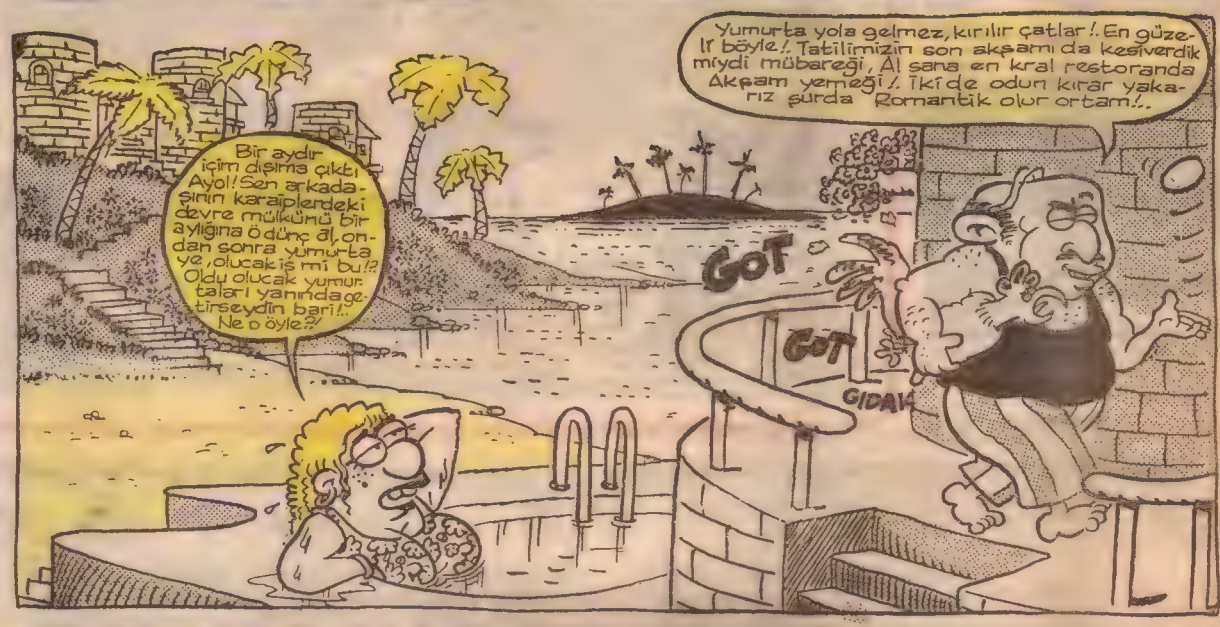

AYRINTILAR

METİNDEN

SELAM!.. Çocukluumu ve çocukluu düşününce, bilek'ler geliyo aklımaa. Heydi ve Peter'in kaba, yuvarlak hatlı postalları üzerindeki küçük, çocuk bilekleri, Tom Savyır ve Marko'nun kısa, yırtık botlarından dışarı fırlayan kirli, kemikli bilekleri. Benim de ayak bileklerim kirliydi. Annemin pazardan aldıı ucuz, kırmızı Raf'ların ve siyah çizgili beyaz Panter'lerin üzerinden gözüken, oyukları siyah kirli bileklerim, akşamları erik aacının dibinde ibrikle dökülen bilmem kaç litre suyla da temizlenemezdi. İşte bi, pazar geceleri, yarın okul olduu için sabunla suyla yıkanırdı adam gibi, o kadar. Sonra onların üzerini bi ara (Lise yıllarımda) beyaz, maavi havlu çoraplar, spora merāk sardım sıraalarda da, sokakta satılan, adidas, nike yazılı çoraplar örttü.. Yazın, bilekleri tamaamen açıkta bırakan, espadril denen o bez ayakkabılarla gezerken, ayakkabı ve kot paçaları arasında kalan temiz bileklerime tatlı rüzgarlar estiinede, Raf'lı, kirli çocuk bileklerim gelir aklıma. Ayakkabı kenarına değen yeri yara olduu için orasına pamuk yerleştirilen, zayıf, çocuk bileklerim. Markoyu da, bu yüzden çok sevdim belki de. Bi çocuğun, en acıklı, en duygulu, en çocuk yeri, kirli ayak bilekleri...

KOLAYGİRERZORÇIKAR:. Ceketimizi felan giyerken, tutarız alttaa ki giysinin kol uçlarını parmaklarımızla, öyle gireriz içine, O şey, kazak mesela, kısaysa, gerilirken kollarımız, kayıverir gibi olur parmaklarımız ve kaçırırız kazaan ucunu. Sokarken kolumuzu da, (Parmaaklarımız kaydı, tutamıycaamızı annadıımız halde, son bi umutla ittirmişizdir kolumuzu. Kazaan ucunu tutan serçe parmak da gücünü yitiriverir.) toplanır kazak içerde, dirseğin orda kalır, huysuzlandırır bizi, gıcık oluruz. Dıştan kolayca çekiştiremeyiz; içten de elimiz yetişmez. Öyle de bırakamayız, çıkarır ceketi kızarak, adam gibi tutarız kazakların ucunu, sımsıkı mengene gibi. Raatça sokarız. Yine kayar gibi olsa da , sıkı tutuyoz ya, olmaz bişii... Kolay çıkaar , zor girer...

SICAKDOKUNUŞLAR:.. Kaptan'ın aazına elimi soktuumda, o, kocaman sivri dişlerini oynatarak, aazını hareket ettirdiinde, ellerime ıslak ıslak küçük iineler batarken, efendiiimin gücüyle götüm kalktıında, elimi daa da ileri götürdüümde, o, diliyle itmeye çabalarken, ısırıyomuş gibi yapıp, acıklı yutkunma sesleri çıkardıında, yeter diyip elimi çekerek, çenesini, sarkık gıdısını, kaşır gibi okşadıımda, o da gözlerini mestle kapatıp, başını yukarı kaldırdıında... (Kaptan, seksenaltı yılında köpeğim oldu, seksensekizde kayboldu.. Ona, Erdo'nun rahmetli sarışını Şaşkın'ın ruhuna, ve tüm kayıp ve ölmüş hayvanlara selâmlar...

HOŞTAŞIMA:... Kocaman naylon torbası içinde, kurutemizleyiciden alınmış pardesüyü taşımak... Anneme, o yumuşak yufka pakedini taşımak. .. Komik gece şapkalı hanımın, elinde tuttuu mumu veyaa gaz lambasını, yolcunun arkasında merdivenleri çıkarken taşıması.. Liseli kızların, kitap ve defterlerini, ellerini göbeklerinde kavuşturarak taşımaları... Bisikletin arkasında küçük tüp taşımak. İki pantolon cebini de şişirtecek kadar gazoz kapaa taşımak...

SEVERİM:... Raptiye saplamayı... Anaanemin gözlük kılıfını... Sandalye minderlerini ... Alt dudamın altındaki kıllı bölgeye dilimi deydirmeyi.. Kutu bardaktaki ayranların naylon kapaanı işaaret parmamla Cırk diye delmeyi.. Umumi telefon cihazlarının jeton iaade edilen yerlerinin mini yaylı kapaanı, ve içdeki eğimi... Kokoreççinin, ufaladı baarsağı, bıçaanın tersiyle, kesme taatası üzerinden ekmeen içine boşaltmasını... Saat kapaklarının küçük vidalarının.. Sabahları çapak temizlemeyi...

ESKİDEN Bİ GÜN: .. Kāmil Amcanın dükkānı önünde (Sonu sekiz sekiz mi, ona dokuz mu, kaç kaç bittiinde karaara varılamayan maalle maçlarının sonrasında) terli terli, sarı Çamlıca'larımızı içerken, bütün çocuklar gibi, o keyifli şeyi yapmadan edemezdik: Daya baş parmaanı şişe aazına, fışkırt asiti dışarıya. Aynen. Salla, salla!.. Sızan Fiss'ler, Pıss'lar, ve dayanamayan nefsine, bırakır: Fışş!.. Gider gazozun yarısı yerlere! Ulaan, daabi yudum bişii içmişizdir; kalır dipte azık. Pişmaan oluruz; içseydik ya şunu adam gibi.. Diğerlerinin fışkırtmalarını seyremeyle yetinenler, içerler kendi Çamlıca'larını yavaş yavaş. Gıcık oluruz onlara! Pütürlü şişeyi son kez doorultur, bi iki şekerli sarı damlayı daa yuvarlarken miideye: "Büyüyünce her süsadımda üç taane Çamlıca alabilicem. İkisi içmek, birisi, olanca gücümle fışkırtmak için"...

BİŞİİ:.. Haftaya, merakla beklediim köşe, kapaklar ve kutular!... Yüzük kutuları, yoort kapakları, yavrukedi kutuları... Başkaa.. Başka bişiy yok. İyi günler diliyom ben...

Akşamsefası

İnsanların, insanca yaşıyamadığı, üç kuruş için birbirlerinin canına kıydukları ve sevdalarından başka paylaşacak hiç birşeyleri olmadığı halde bunun bile farkına varamadıkları bir zamanda, her türlü pisliği ve rezilliği hazmetmek için büyük bir hırsla can çekişen bir dünyada, Ben Filiz'imi kocaman çok sevdim. Ona ve sevdamıza kimsenin dokunmasına ne pahada olursa olsun izin vermeyeceğim.
Çünkü yavru kuş uçacak..

Suat (Suvit) /Kadıköy

Bir gece feneri olan Gül ablama, bir gülüşünün ganimet olduğu Zuhal'e, "çek bir Arjantin" Pınar'a, acı çekmemek adına sevgiden kaçan (fakat yanılan) Hatice'ye, sevgi elçisi "Bay Zeka" Cezmi Ersöz'e, pazarda satılan ucuz düşlere tamah etmeyen yüreği öylesine dolu ve kalabalık Med- Cezir'e ve bu kalabalığın içinde sıkışıp ezilen bana, terapist sarı gülleriyle, "aldırma" yan şarkıma, tarafımızdan kamulaştırılmayı bekleyen afişlere, cephanesi yüreği ve kalemi olan tüm dostlara lütfen dokunmayın! ***Niha!***

Beyazit'ta ellerinde yeşil bayraklarla Çeçenistan'ı alet edip de yobazlık yapanlar... üniversitelerde Devrimci Demokrat arkadaşlarımıza dokunmaya çalışsan; Grup Yorumu. Aydınları ve düşünürlerimizi susturmaya çalışanlara sesleniyoruz. Arkadaşlarımıza dokunmayın.
Demokrat ve Laik Gençler

Zafer türkülerimize, işçilerimize, devrimcilerimize, gazetemiz Özgür Ülke'ye ve çalışanlarına ve halklarımıza dokunmayın.

Liseli Gençler Tarsus

DEVLET VE BÜYÜK KAPTAN

"Onlar baharı beklemiyor
"Onlar ekmek yerken sevinmiyor"
Ebru Yapıcı

Bu maç bu akşam bitecek büyük kaptan. İnce ince kıyılmış bir tabak soğan. Al şu suyu masadan, bu su gırtlaktan geri döner, kaldır şu kalın kart bardakları, uzun, ince kristal gözlü. Acaip küfürler yemiş turşulardan. İçerlemiş, içine gömülmüş yoğurtlu, salatalı birşeyler. Beyaz peynir, yanında da tulum. Sakın ha ha doğrama, içerde düzme maydonozları, bütün bütün dişliyeceğim. Sırtından yırt sigara paketlerinin. Bir kenara bırakıver, bulgurlu, acılı ne varsa.

Bu maç bu akşam bitecek. Hadi bırak üç-dör şişe soda, kime ne zararı olur. Ağzına kadar buz, bir kova, dili dudağı kupkuru leblebisi, fıstığı. Şöyle sağ iç koridora bıçkın, zehir zemherek biber, soliç koridora gözüpek, sıkı bir limon. Tekir olur, hamsisi olur. Amaan ha, unutma kağıt peçete, geçerken gözünü seveyim..

Gözünü seveyim, geçerken.... Denize açılan hoş bir pencere bırak, şurdan tam karşıdan mendireği...

Ne zaman gitsem mendireğe, çocukluğuma, rüzgar aynı rüzgar, yaşlanmıyor ibne. Dalgalar ondan bela, geç kalmıyor. Eski denizciler bilir, eski coğrafyalarda yazar, Karadeniz'in ortasında bir yer, hem Kırım görünür, hem Sinop, Karadeniz'in ortasında yol bulmak için bir yer..

Tam öyle bir yer, toptan dokuz adım uzak, sırtını vereceksin denize, şöyle fenerden hiza, bas şu topa, bir vur büyük kaptan.

En pis şarapları taşıdık günbatımına, ilk havalanan martıyla attık kendimizi kayalıklardan. Bir bak şu surata, çapıt bezi-çuval bezi, bu puşt akıntıda kendini yelken bezi sanıyor.

Ney-neyse büyük kaptan, mendirek-endirek, küçük hanım yengeçler yürü boş ayakkabılarıma, onlar da bilir korkak bir sincap olduğumu. İçimden yerden ağır bir ceviz taşıdığımı, yine, kayalıklara sıkışıp kaldığımı.

Bu cevizi tekme-tokat sokaklar doldurdu, bu cevizi yelken yüzlü kızlar doldurdu. Asansörü binemedim, yüksek katta yatamadım, bu ceviz... alıp başımı gidemedim, çukur açardım, çökerdim.. Cevizde sahipsiz tikler, kimsesiz mimikler.

Mendirek-endirek, çocuktum, ne bilirdim, ben onu, istiridye sanırdım.

İbne hakem bitirmedi maçı, kayalıkların arasında. Kırdım cevizi kitap oldu kırdım cevizi roman oldu. Alamadım alnımdan nehrin sesini.

Bu evcil, memeli, gagalı sanatçı tufanında hepimiz aynı gemiye doluşuyoruz büyük kaptan, anlatamıyorum dalgaların sesini.

Velhasıl, başınızı ağrıttım bu sütunlarda. Cevizim biraz daha boşaldı. Biliyorum dalgalar yalnız kabukları taşır. Biliyorum yazdıklarım bir ceviz kabuğunu doldurmaz.

Yara bere içinde bir rüzgardım, en pis şarabı taşıyordum günbatımına.

Bırak kaptan şu cıvık, köpüklü dalgaları, ıslak bir havluyla alıver alnımdan nehrin sesini.

Biliyorum büyük kaptan, henüz konuşmadı en son yanardağ, bu yüzden bilmez bu dalgalar cozzutmayı, tozzutmayı..

Taşır mısın büyük kaptan?

Taşır mısın ekmek denen kelimeden, taşır mısın acıların acısı, zorların zorunu, taşır mısın beynin bedeninden, ruhun aklından, taşır mısın nehrin sesini.

Taşır mısın, mısır tarlalarında ağlayan rüzgarları, kardeşlerini arayan coşkuları, taşır mısın, çınar yapraklarının kokusunu...

Taşır mısın bir ömür aç koyduğum pırıl pırıl henüzlerimi.

Taşır mısın büyük kaptan, kan ter içinde kıpkızıl fıçı fıçı yorgunluk.

Taşır mısın kuş gözü parlaklığında göğe ayaklarından asılı, kötü, sahipsiz çocukları.

Taşır mısın, buzullara, sonbahara, taşır mısın berrak sulara, bulutlara.

***

Bu maç bu masada bitmez, hadi kalkalım.

Mendirek-endirek, Çökün kardeşler çökün eski insanlar gibi. Çökün kardeşler kayalıklara, kardeşlerini bekleyen coşkular gibi.

Yürüdüğünde küçük hanım yengeçler boş ayakkabılarımın içinde.

Gezindiklerinde küçük hanım yengeçler ayakkabılarımın üstünde.

Bilsinler ki, yağmur sularının suçuydu,
Nehrin sesini taşıyordu denizlere.

***

Hadi büyük kaptan, gazlı bir bezle sarıver, sırtımdaki ceviz ağaçlarının gölgesini..

Not 1. Bu yazı, birinci kitabın son yazısı. Bir karikatür dergisinin düşünce akışına ters gelen **'Devlet ve'** yazıları artık kitap oluyor, bir kutlayalım dedik. Yazılarım aynı başlık altında veya başka şekilde, yine devam edecek. Leman Dergisi'ne ve beni derin bir saygı ve sevgiyle kucaklayan okuyucularına sabırlarından dolayı teşekkür ederim.

2. 'Devlet ve' kitabı önümüzdeki aylarda **İletişim Yayınları**'ndan çıkacak. Baskısı tükenen diğer bütün kitaplarım da, düzenli aralıklarla **İletişim Yayınları**'ndan yayınlanacak.

3. Yazılarımı Ankara'dan fakslıyorum. Dizgiciler ne kadar çırpınırsa çırpınsın düzeltme imkanı olmuyor. Geçen hafta bir faciaydı. Silik kelimeler her hafta dizgicilerin ve benim başıma çok işler açıyor. Hangi birini düzelteyim. Hiç değilse, Leman okuyucusu, yanlışlıkla Say Barret yazılan herifin doğru adını (Syd Barret) benden daha iyi bilir.

NİHAT GENÇ

Doktorun Günlüğü...

ALTAY MARTI

GURRİ GURRİ KAKA

Çoğu tek katlı, kavruk kuvruk evlerin baktığı taşlı tozlu bir sokakta olmadık oyunlar icat eden masum çocuklardır. Sokağın yarısında kendilerine **"Cımıkan Kürtleri"** diyen ve soyadları hepten **"Kaplan"** olan otuza yakın aile otururdu, diğer yarısında ise biz. Yabancılar!. **Mardin**'li, **Bingöl**'lü, **Zonguldak**'lı, aileler!...

Kel Fatogil sonradan taşındılar sokağımıza. Zazaydılar. **Bingöl**'ün bir köyünden kopup gelmişlerdi. Kestane rengi saçları, iri siyah gözleri vardı **Fato**'nun. Baygın bakardı. Güldüğünde kırmızı dudaklarının arasından eciş bücüş dişleri görünürdü; dişlerini fare yemişti. Beş-altı yaşlarında daima ürkek, sonradan gelmiş olmanın yabancılığını bir türlü üstünden atamayan bir güzel çocuktu **Fato**. Anasının adı **Keve**'ydi. O zamanlar, Kürt isimlerinde, şimdiki gibi **Helin, Rojda, Hemrin, Hejan** modası yoktu. Kürtlere özgü bir vurguyla okunduğunda kulağa çok hoş gelen **Keve** ve **Keje** en çok duyduğum kadın isimleriydi. Zayıf ve solgun yüzlü bir kadındı **Keve**. Yüzü, gözü, saçı tek renkten, sarıdan oluşmuştu sanki. Ağlar gibi iç çeke çeke gülerdi. Ve altın bir diş parıldardı ağzında. Öteki kadınlar gibi hamarat ya da çaçaran değildi. Hiç çekinmezdik ondan, hiç saygı duymazdık. Diğer kadınlara halti, teyze veya abla diye seslenirken, Keve'ye sanki yaşıtımızmış gibi **"Keve"** diye hitap ederdik, gocunmazdı.

Fato'nun babası **Sıtkı** ise **Keve**'nin aksine iriyarı , kara kaşları kara gözleri, katran rengi bıyıklarıyla zebellah gibi bir adamdı. Bir lisede mustahdemlik yapıyordu. Gölge gibi gelir giderdi sokaktan. Kendisini kaybettirmek ister gibi, o anda sokakta, pencerede veya damda bulunanları ürkütmekten kaçınır gibi yürürdü. Kimi zaman elinde bir kesekağıdıyla çıktığını görürdüm köşebaşından. Bazan da karpuz taşırdı omuzunda bir eliyle. Çok severdi **Fato**'yu. Gördüğü yerde kucaklar ve koklayarak öperdi.

Yaşo, Fato'dan iki-üç yaş büyük, oldukça çelimsiz ve korkak bir çocuktu. Gözlerine yağ damlatmışlardı sanki. Bulanık bakardı etrafındakilere. Sokakta istisnasız herkesten dayak yerdi. Kızkardeşi **Fato**'ya sahip çıkabildiği, onu dayaktan koruyabildiği görülmemişti. Yamalı pantolonunu, eski kirli fanilasıyla, elleri ceplerinde, kamburunu çıkararak, sabahtan akşama dek tek başına dolaşır , hiç bir oyuna alınmadığı için uzaktan bizi seyrederdi hep.

Onu çoğu zaman, sokak aralarında dolaşan, Diyarbakır sıcağına yenik düşmüş ve mayışmış yaşlı köpeklere benzetirdim.

Mahallemizde başka **Yaşar** ve **Fatma**'lar olduğundan yenilerini ayırmak için lakap takmak gerekiyordu. **Yaşo** için kimse uzun boylu düşünmedi. Geldiğinin birinci haftasında sıskalığından ötürü **"Kuru Yaşo"** denilip çıkıldı. **Fato**'ya isim bulmak ise biraz zaman aldı. Saç kıran salgını başlayıp ta **Fato**'nun saçları arkadan bir su bardağı büyüklüğünde dökülünce ve tedavi amacıyla saçları usturuyla kesilince adı hemen kondu: **Kel Fato**!..

Sonradan saçlı deride bir mantar enfeksiyonu olduğunu öğrendiğim saçkıran hastalığına mahallemizde **"gurri"** denirdi. Bahar aylarında pat diye ortaya çıkar ve hemen beşon çocuğu tutardı. Tedavisi için kimsenin doktora gittiğini görmedim. Herkes dört ayaklı minarenin çevresindeki berberlerin yolunu tutardı. Berber çocuğun tüm saçlarını önce usturayla bir güzel kazır,sonra hastalıklı bölgeye içinde çeşitli otlar ve bolca sarımsak bulunan bir ilacı orayı kanatıncaya dek sürer, artan ilacı da bir kavanoza koyup gelenlerin eline tutuşturarak hastasını uğurlardı. Öyle her hastalığıya benzemezdi saçkıran. Saçınızın herhangi bir yerinde yusyuvarlak bir dökülme başladı mı ve bu diğer çocuklarca farkedildi mi kaçacak delik arardınız. Sokağın tüm çocukları biraraya toplanır ve hep bir ağızdan garip bir tekerlemeyi, bıkmadan usanmadan söyleyerek sizi canınızdan bezdirirlerdi. Ne anlama geldiğini hâlâ bilmediğim o tuhaf ve sinir bozucu tekerleme şöyleydi:

Gurri gurri kaka
Seri vi sımaka
Fato'da az çekmedi bu tekerlemeden....

-Devamı var-

FABUDEVİREN

Can Barslan

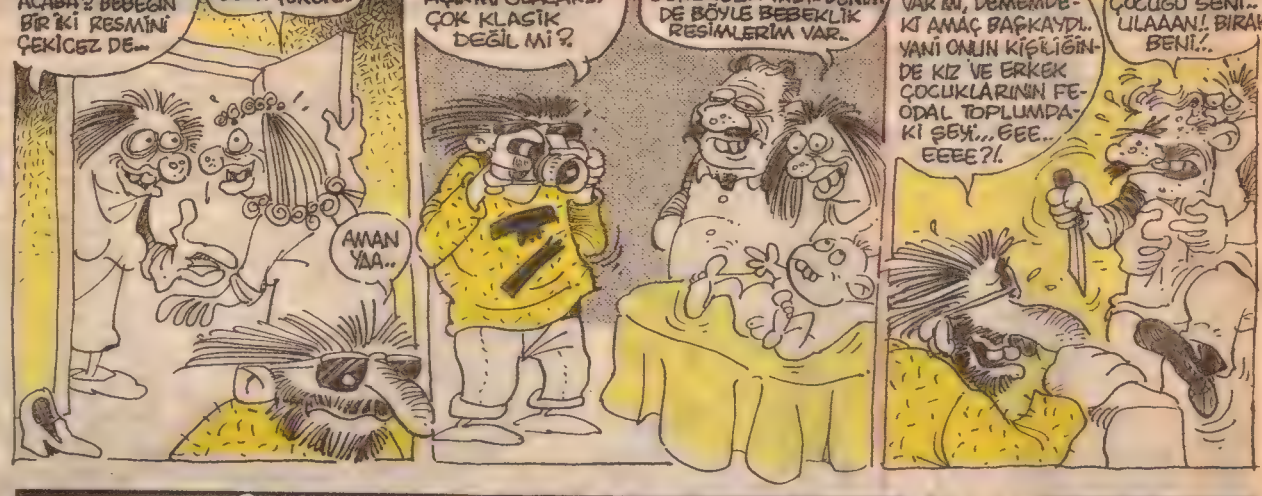

KOFTİ ANARŞİST

Bahadır Boysal

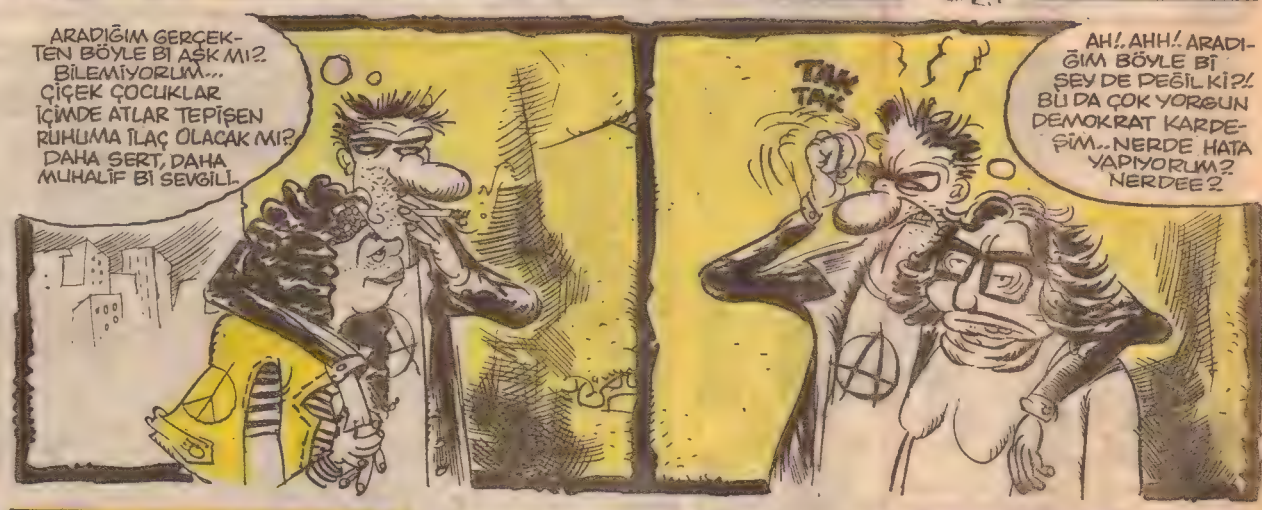

KAREKEDİ

CENGİZ AKIN

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

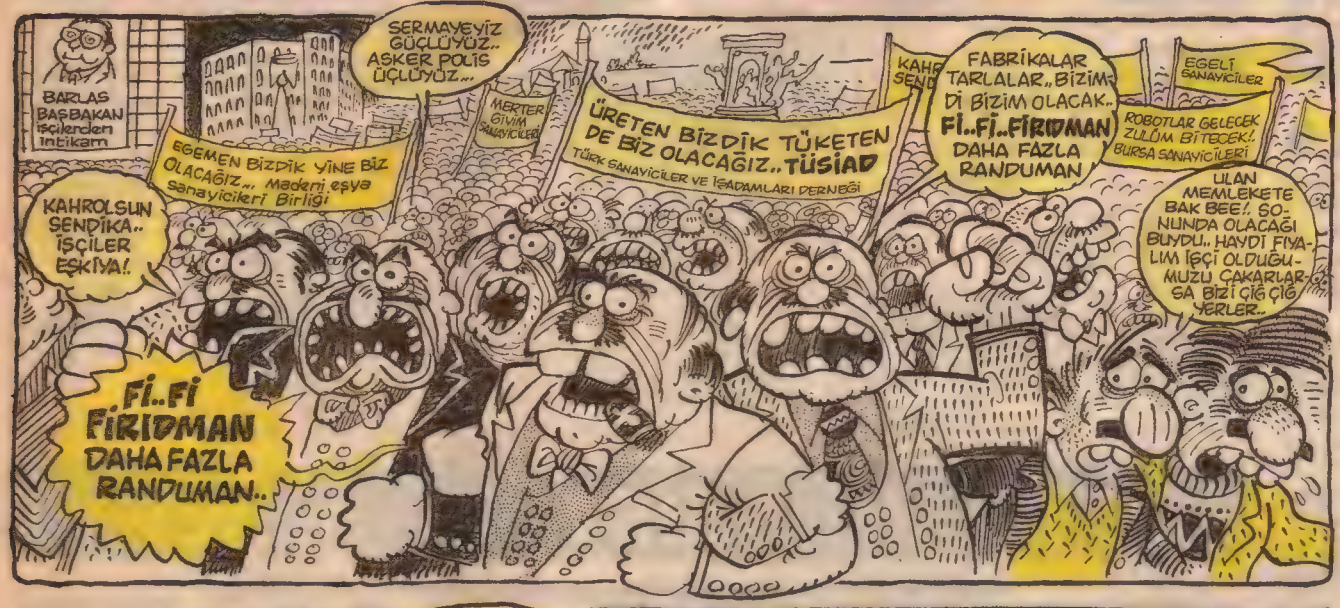

Sevgili Cemal ve Güray çizgilerinizi aldım... Birinizin esprileri, diğerinizin çizgileri fena değil.. O işlere artık Kaan bakıyor ona göre... (Biraz çaba isteyiyor daha başlangıçtasınız...)

Akşamsetası

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Lemancı Dostlar ve Çalışanları

İzmir Çağdaş Özürlüler Yaşam Derneği (ÇÖYDER) 8/2/95 'te bir yaşına bastı. Bu kısacık geçmişinde herşeye rağmen özürlü insanlar için mücadelede yerini onurlu bir şekilde aldı. ÇÖYDER'i ne rant yiyici özürlüyü istismar eden kuruluşlar ne de Devrimcileri, o güzel insanların kanı üzerine taht kurmuş sermaye uşağı sanatçı rolüne bürünmüş çıkarcılar engelleyebilir.

Çöyder lütuf değil devletten görevini yerine getirmesini talep etmiştir. Sorunlarını dile getirirken bu coğrafya üzerinde yaşayan 7-8 milyon özürlünün ortak dili olmuştur. Sağlıklı düşünen bütün özürlü dernekleriyle ilkeleri doğrultusunda ortak çalışma yapmıştır

Özürlü dostlar sorun birimizin birkaçımızın sorunu değil Bu toprakları paylaşan hepimizindir. Sadece biz özürlülerin de değil hepimizindir. Hangibirimiz sağlıklı olabileceğini garanti edebilir. İş kazaları, trafik, ülkemizde yaşanan kirli savaş ve dünyamızda tehdit yayılmış savaş, kapitalizmi yüceltirken insanları yoketmeye ve milyonlarca özürlü bırakmaya devam etmektedir.

Özürlü insanlar örgütlü mücadelerinin sayısal olarak artmasını istemiyorlar. Artmak demek daha fazla özürlü demektir. Bizler bütün aydınları mücadelemize çağırıyoruz. Önemli olan her ne kadar sağlıklı düşünceler de ise bundan bedenlerde faydalanmak. Özürlü arkadaşlar sorun hepimizindir. Unutmayalım ki lütuf değil sorumlulukların ve görevlerin yapılması bunların yerine getirilmesi mücadelemizin temelini oluşturmaktır.

Bir ÇÖYDER dostu

"MÜZİK BİTTİĞİNDE"

Paris'te Sorbonne'un avlusundaki Pasteur heykeline bir kızıl bayrak tutuşturduk. "Pasteur Bizimle!" Çek gençleriyle Wanceslas alanında toplandık öldürülen arkadaşlarımızın hüznüyle. Kucak kucağa, yan yanaydık. İtalya'da Nixon'u karşılarken pankartlarımızdaki Amerikan bayraklarında kafatasları vardı yıldız yerine.

Rolling Stones ve Beatles'in müziğiyle dans ediyorduk Polonya'da Kabataş'ta Amerikan Piyadelerini boğazın mavi sularına döktük "6. Filo Defol!" sloganlarıyla, "İstanbul Üniversitesinde işgal!, Paris felç oldu!, Sovyet tankları Prag'a girdi!, Vedat Demircioğlu polis tarafından yurt baskınında öldürüldü!"

Blue Jean, Marihuana, LSD, Easy Rider, "Kaldırım taşlarının altındaki plajlar", uzun saçlı ve uzun sakallı bir komün hayatı, Klitoral Orgazm, Yüzyılın başındaki Dada ve Sürrealist akımların toplumsal-siyasal plandaki yansıması, ufkunu hayale kurmuş bir gerçeklik arayışı, Che'nin kontrast portresinde somutlanan silahlı mücadele Çin Kültür Devrimi ve Ho Şi Munh'de simgelenen bir anti-emperyalizm, Enternasyonalizm, Woodstock'ta kilometrekarelere yayılmış bir alanda binlerce insanın uyku tulumlarıyla yanyana uzadıkları caddelerde üç gün üç gece aralıksız süren bir müziği yaramaları..1968 ... Statü koyan başkaldırı.. Sosyalist dalga.. Peki hala sürüyor mu o müzik? Bob Dylan, Joan Beaz, Jimi Hendrix, Jim Morrison..: Morrison'un sloganlaşan o dizesi nerede şimdi? "DÜNYAYI İSTİYORUZ VE HEMEN ŞİMDİ İSTİYORUZ!" Lucy in the Sky with Diamonds birşey ifade ediyor mu? Twiggy'yi hatırlayan var mı? O zaman devrimci önderlerinin mirasını sahiplenenlere "terörist" mi diyorsunuz şimdi? 1995'e ne zaman geldik? DGM'ler kimin güvenliğini sağlıyor? Gençlerin dinlediği bu teneke gıcırtısı da ne? Sosyalizm çöktü mü? Birlikte slogan attığım arkadaşlarım burjuvazinin kalemşörleri mi oldular? Bir postalın fiyatı asgari ücretemi eşit? Daha saymalı mıyım?

WHERE İS BEAT GENERATION?
"ama gemilerimiz eve döndü gece iniyor
ve zamanımız akıp gidiyor yıldızlar arasından
boşlukta koyup bizi,
bense hazırım bir kez daha denemeye"
Titre ve kendine gel. Tam zamanı şimdi!.

MARJE / ADANA

Merhaba Sevgili Leman Dergisi ve Çalışanları

Uzun zamandır tatmadığınız duymadığınız heyecanları ve duyguları tatmak için gerekeni yapmaya koyulursunuz.. Uğruna ölümü bile göze aldığınız değerlerin sizinle aynı safta olduğunu her davranışıyla ortaya koymaya çalışan insanlar tarafından yok edilmek istenmesi ya insanları yeterince tanıyamadığınızı, ya da toplumun her kesiminin yozlaşmadan payını aldığını gösterir.

Size 25 Ocak1995 Çarşamda akşamı ÇGD (Çağdaş Gazeteciler Derneği) tarafından Uğur Mumcu'yu anmak amacıyla düzenlendiği sanılan fakat reklamdan başka hiç bir içeriği olmayan bu geceden izlenimlerimi aktarmak istiyorum.

En azından ben bu gecenin sadece Uğur Mumcu'nun

vahşice katledilişinin değil; Abdi İpekçi, Çetin Emeç, Bahriye Üçok, Turan Dursun ve ismini saymakla bitiremeyeceğimiz yargısız infazlarda , sokaklarda, mitinglerde alanlarda düşünceleri ve özgürlüğü uğruna ölen, kendinden sonra gelecek nesile özgür yarınlar bırakmak uğruna canını veren insanları anmamıza yardımcı olacağını ve "NEDEN ÖLDÜRDÜLER" sorusunu cevaplatmak üzere bir kez daha soracağını düşündüm.

Siz bir gece yapıyorsunuz, bu gece politik amaçlı olarak insanlarca biliniyor, Ve siz en büyük eksikliği yaparak1 dakikalık saygı duruşunu bile akıl edemiyorsunuz. İnsanlar bu davranışınızı bir unutkanlık olarak kabullenebilirler diye düşünüyorsanız yanılıyorsunuz.

Bu gecenin benim açımdan katılan insanları hiç bir yerde tatmin edici olamadığını söylemek isterim. Unutmayalım ki, eleştiriler kırıcı değil yapıcı olmalıdır. Bunca sözün kısası yaptıklarımızın ölçütü geçmiş değil gelecek olmalıdır. Herşey eskisi gibi değil daha iyi olması gerektiğini düşünerek yaparsak daha iyi sonuçlar alırız düşüncesindeyim.

Teşekkürler / İSİMSİZ

Hep canlı bir insan dostuma,

Bu yazıyı aynı çetrefil sorulara cevapsız kaldığını bildiğim için yazıyorum. Yazdıklarını bende yaşadığım için yazıyorum.

Gülmek benim için sadece acılarla aç aç gülmekten ibaret. Kahkahanın nasıl olduğunu bende unuttum. İlk anım... ilk anı unutabilir mi...?

Eve hiç uğramayan baba yüzünden annenin ağladığını unutabilir misin. Küçücük bir çocuğun açlıktan bakkala gidip bir ekmek istemesini..

Bu ilk hatırladığım sadece.. sonrası.. hiç.

Şimdi 21 yaşındayım. Şimdi çektiklerime katlanabilmem küçükken kavrulduğum yağın çok kızgın olmasından bence. İnatla direniyorum çünkü beni en zor günlerden sıyırıp 21 yaşıma getiren anneme emeklerinin boşa gitmediğini ispatlamam gerek. Umutlarını, sevincini, rüyalarını ve yıllarını bana feda eden insanlara karşı senin yaptığın gibi sırt dönmek olur mu?

Yani ki o acı çekmek, usta yapıyorsa insanı, benim üstüme usta yok derim. Ama bence ustalık acı çekmek değil acılara direnebilmekle olur. Tek varlığın canını da kolayca teslim edersen bu kahrolası dünyayı parasıyla mutlu insanlara terkedersin, oysa hayatın gerçek tadına birgün bizler varacağız.. Yalnız olmadığını bilmen dileğiyle.

USTA'D

Merhaba Leman Okurları,

31 Ocak gecesi GAF televizyonunda yapılan başka bir Gaf'a şahit oldum. Sizlere de anlatmak istedim.

Konu şu otlama hikayesi. Bir partinin genel sekreteri çarşıda bir şahısa "Bıraktığımız yerde otluyorsunuz"demiş. O şahsı apar topar Ankaralardan getirmişler. Programın yaklaşık 45.dk'sı bu tantanaya ayrılmış. Yok efendim otlamayla neyi kastetmiş? Biz inek miymişiz? Hayvan yerine mi konuyormuşuz?

İşte medya'nın gerçek yüzü. İşte medya'nin insanları etkenlikten edilgenliğe nasıl dönüştürdüğünün kanıtı. Medya'nın izleyicisine kendi sistemini empoze çabalarının en son örneği. Tıpkı reklamlarını, reality show'larını önceleri karşı çıkmamıza rağmen. Bizlere benimsettiği gibi. Sistemin ana ilkesi basit. İnsanlara düşünmeyi unuttumak.

Neden üstünkörü geçtiğiniz işçi eylemlerini, köpeklerin ısırtıldığı memurları, polislerce işkence yapılan üniversite öğrencilerini, yakılan gazeteleri, polislerin yumrukladığı yaşlı kadınları program yapamıyorsunuz? Neden bu konular sadece mizah dergilerinde irdeleniyor? Hesapta sosyalist ve demokratsınız. Gerçek habercilik tarafsız yapılmalıdır! Yaşasın Anti-Medya düşünce akımı.

FREE BEE

Sevgili Nadir Göktürk (Ezginin Günlüğü)

Ezginin Günlüğü'nün onuncu yılında yedinci kasetiniz (miz) de çıktı. Bu on yılın sonunda sizi son beş yılınızda tanıyan biri olarak birkaç sözüm var size.

Şöyle ki özellikle "Ölüdeniz" den sonrası için biraz dertliyim ben. Ve gördüğüm kadarıyla birçok Ezginin Günlüğü seveninde de benzer kaygılar var. Doğrusu "İstavrit"te umduğumuzu bulamadık. Bence diğer albümlerin oldukça gerisinde bir çalışmaydı. Ve bu kasete özgü bir durum var ki o da vokaller. Şüphesiz Hüsnü Arkan iyi bir müzisyen. Onu kendi albümlerinden ve özelliklede o çok güzel bestesi "Haziranda Ölmek Zor"dan tanıyoruz. Ama bir türlü onu Ezginin Günlüğü'ne oturtamıyorum. Çok ayrılarmış gibi geliyor ve kulaklarımız , yüreklerimiz ille de Emin İgüs'ü istiyor.

Öte yandan A.Kadir'i de unutmayın bence. Son kasette onu göremedik. Unutmayın çünkü onu sizle, sizi onla sevdik.

Ayrıca birde isteğim var sizden."Seni düşünmek"ten de öne çıkan ve şu an piyasada bulunmayan "İstanbul Konserleri"nin yeni basımlarının yapılması Ezginin Günlüğü severleri için çok hoş olabilir.

Ve son olarak "sizi" dinlemek güzel şey. Sevgiler

Kenan Baştimur /Fatih mah. Yuvam Öğr. evleri A/3 06930 Sincan/ANKARA

Merhaba,

169. sayıdaki eşcinsel arkadaşa ve Nurettin Bey'e,

İnsanlar Leman'da çıkan yazılarının imza bölümüne neden ingilizce cümleler yazarlar ya da isimlerinin başlarına meslek unvanlarını eklerler?

Türkçeleri kıt mıdır? Yoksa Türkçe anlamsız ve gizemsiz bir dil midir? Ya da doktor olduklarını belirtip müşteri kapmaya mı çalışırlar?

Yoksa küçücük komplekslerimi vardır bu insanların?

168. sayıdaki genelevden yazan arkadaşım, yazın çok anlamlıydı. Gözlerim doldu. Keşke Tanrı olsaydı da insanlar hakettikleri gibi yaşayabilselerdi. Son olarak eklemek istiyorum. Saadet Güner sana yazmak isterim. Mektup almak istersen Leman'a adres, filan bırakıp bana duyurabilir misin?

Zeynep Eroğlu

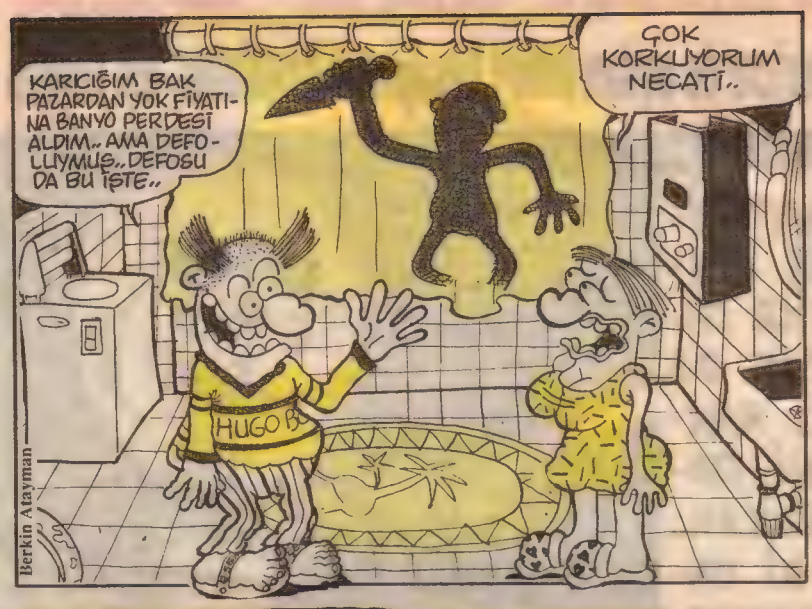

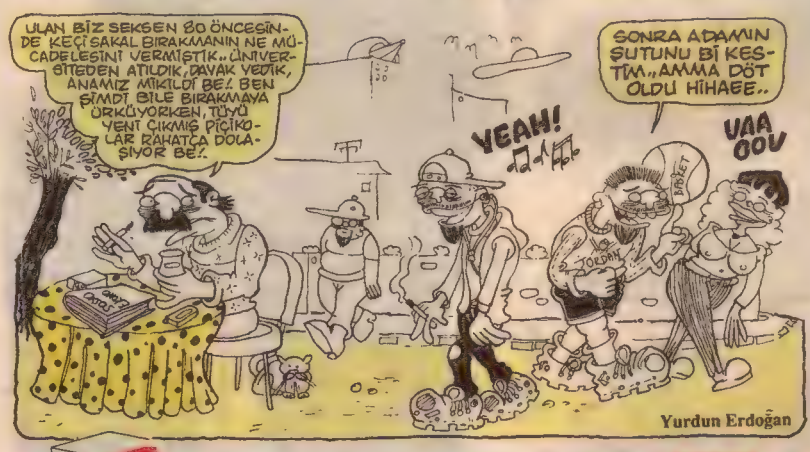

Sayı: 171 18 Şubat 1995 Cumartesi

SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ

Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Celalettin BENZER ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Bahadır BOYSAL ● Kaan ERTEM ● Feyhan GÜVER ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 75 $
AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 60 DM
AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 90 DM
YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 1.000.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı : 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hesabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

bir dil midir? Ya da doktor olduklarını belirtip müşteri kapmaya mı çalışırlar?

Yoksa küçücük komplekslerimi vardır bu insanların?

168. sayıdaki genelevden yazan arkadaşım, yazın çok anlamlıydı. Gözlerim doldu. Keşke Tanrı olsaydı da insanlar hakettikleri gibi yaşayabilselerdi. Son olarak eklemek istiyorum. Saadet Güner sana yazmak isterim. Mektup almak istersen Leman'a adres, filan bırakıp bana duyurabilir misin?

Zeynep Eroğlu

1994 yılı, politika dalında, Başbuğumuz Sayın Alparslan Türkeş'i lale seçen zihniyeti A.Ü.D.T.C.F ülkücüleri olarak esefle kınıyoruz.

Sayın Alparslan Türkeş, senelerden beri Türk alemine yapmış olduğu katkılarla Türk insanın gönlünü fetheden bir liderdir. Ve durum böyleyken adil olmayan bir seçimle berabere böyle bir pozisyonda Başbuğumuzu gördüğünüz için biz A.Ü.D.T.C.F 'li ülkücüler olarak Leman Dergisinin ve seçmenlerinin demokratlığından şüphe ediyoruz.

Düzenlemiş olduğunuz bu organizasyonda gözlerimiz vatan hainliğinden yargılanan D.E.P milletvekillerini, Ulu önderimiz M. Kemal Atatürk'e hakaretten yargılanan Hasan Mezarcı'yı, Abdülmelik Fırat'ı, Türk milletine ve Devletine her platformda hakaret etmekten çekinmeyen Aziz Nesin ve Yaşar Kemal'i görmek isterdi.

Sayın Alparslan Türkeş, günümüz Türkiye'sinin uzlaştırıcı niteliklere sahip her zaman millet ve Devlet menfaatle sizin taraflı ve bilinçli yapmış bu seçiminize maruz kalmıştır.

Bu insanlar 94 yılı içinde yukarıda saydığımız olaylar cereyan etmişken böyle bir karar vermeleri onların ön yargısının Alparslan Türkeş isminin karşısında ezilmişliklerinin dışa vurumudur. Ülkücü Hareketinin ve Alparslan Türkeş'in yükselişini ne siz ne de başkaları engelleyemeyecektir.

BİR GÜN GÜNEŞLE BİRLİKTE GELECEĞİZ..
NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE..
TANRI! TÜRKÜ KORUSUN VE YÜCELTSİN..

A.Ü.D.T.C.F'li Bir Grup Ülkücü

Not: Hatırlamak istemeyeler için Sayın Alparslan Türkeş daha ciddi bir organizasyonda 94 yılının en başarılı politikacısı seçilmiştir.

ASBEVE

Can Ataklı'ya açık mektup.

Sayın Can Bey 4 Şubat Cumartesi günü sabahtaki köşenizde Özgür Ülke ile ilgili yazdıklarınızı okudum: Bu iş artık rezalettir diye başlayıp, artık birşeyler yapılmalı ile devam edip bu soruna bir çare bulmalıyız la bitiriyordunuz. Ne kadar güçlü bir yazarmışsınız ki yazınızın çıktığı gün savcılar harekete geçip bu soruna bir çare buldular. Aynı gün gazete kapatıldı. Bende bir Sabah okuru olarak sizinle gurur duydum ve size layık olmaya çalışıyorum. Nasıl mı? Artık tüm güneşli havalarda çamaşır ipine başaşağı kendimi asıp beynimi ve vicdanımı kurutuyorum. Artık benim ne fazla fikri, ne fazla duygum, ne fazla vicdanım, ne de bunlara benzer şeylerim var. Artık iftiracılığın iyi birşey ,insanlığa karşı kin duymanın daha iyi olduğunu anladım. Etrafa mutlu mutlu gülümsüyorum. Ben artık tam bir sabah okuruyum. ASBEVE Can Bey ASBEVE en kısa zamanda ASBEVE.

Denizci

HERHANGİ BİR ÖĞRETMENDEN ÖĞRENCİLERİME-BÜTÜN ÖĞRENCİLERE SEVGİ VE DOSTLUKLA;

Parlak can alıcı gözlerinle, sıcak, kırılgan bakışlarınla sen ne güzelsin çocuk. Dünyalar kadar büyük sevdalar barındırır minik yüreğin. Bilirim ki her bitiş, yeni bir umududur. Günlerin içinden geçerken ya da umuda yol alırken, sevgi hep var sende çocuk. Beyinlerdeki, yüreklerdeki bütün sınırları sil çocuk diyorum çocuk.

Sevgili çocuk. Çok güzel insanlar var dünyada yeryüzünde... Şarkılar gibi, şiirler gibi içli ve anlamlı. Bir sarılma bir gülüş az şey değil. Uzaktan çok uzaktan bunu duyabilmek. Dilini, dinini bilmekte şart değil. Irkı önemli değil. Ben bir insanım diyen sesin güzelliğini, onurunu boyutlarını kavrayacak, ruhun dingilleşmesi kadar esenlik veren ne olabilir? Onlara uzat elini. Ama onlara ulaşmaya çalışırken de sende olan güzellikleri koru. Tercihini iyi insan olmak ve öyle kalmaktan yana koy. Bunun içinde üzüp, hırpalayabilirler seni. Ama bu bedel senin yaşadıkların karşısında un ufak olup kaybolup gidecek.

Gel seninle oyun dağlarına doğrudan yol alalım. Sana yeni oyunlar öğreteceğim. Kardeşlik zinciri, sevgi duvarı, direnmenin onuru, soyluluğu/ Bak bir sevgi oyunu öğreteceğim sana. Her koşulda insanları sev. Ve onlar için birşeyler yap. Üret.. Sevgin yaşama geçsin. Kanı sevgiyle yu... Barışla yu. Barışık ol. Kardeşliği öğren, sevgiyi öğren ve öğretmeyi bil. Sonra barışı-kardeşliği-sevgiyi bir uçurtmaya nefesle, sol mavi göklere süzülsün. Halkların kardeşliği, tüm kirli savaşlara hayır yaz maviliklere takılı kalan bakışlarınla.

Hani dünyayı güzellik kurtaracak der gibi, hani "Bir insanı bütün insanları, sevmekle başlayacak herşey" der gibi sarıp sarmala yaşamı senin yol gösterici ilkelerinden biri, ama yalnızca biri olsun. Hasretle, umutla gözlerinden öperim çocuk.

Ben köy öğretmeniyim, bir bahçıvanım,
Ben bir bahçe suluyorum gönlümde,
Kimse bilmez, kimse anlamaz dilimden
Ne güller fışkırır çilelerinde,
Kandır, hayattır, emektir benim güllerim.
Korkmadım, korkmuyorum ölümden, çiçeklerin.
Siz çiçek getirin, yalnız çiçek getirin.
(Çiçeklerin En Güzeli Öğrencilerim)

HÜLYA ÖĞRETMEN

Akşamsefası

ŞİFRELİ HESAPLAR ÖZAL'LARIN..

Zeynep Özal'ın eşi Adnan Güngör, İsviçre'de açılan şifreli hesapların kendisine, eşi Zeynep ve Efe Özal'a ait olduğunu açıkladı..

25 ŞUBAT 1995 CUMARTESİ.. SAYI 172.. 17. 000 TL. (KDV dahil).. ISSN 1300 - 4867

GeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

OKULLARA "İNSAN HAKLARI DERSİ" KONULUYOR.

OKULDA "İNSAN HAKLARI" DERSİ NOTUM KAÇTI BİLİYO MUSUN?. 1.5 TAN 2.. ÜST ÜSTE İKİ YIL KALIP BELGE ALDIM..

TUNCAY★BAH-BOY

tracy chiller'den şiirler

Sorguç Tortu

"Düşman hatları geçtikten sonra ölürsem, kendimi şehit kabul etmiyorum. Beni mezara koymayın. Etimi itler ve kuşlar çeke çeke yesinler.

Fakat müdefaa hattımız bozulmadan şehit olursam; kefenim, lifim, sabunum çantamdadır. Beni bu mahalle gömeceksiniz ve gelen nesiller üzerime bir abide dikecekler."

Şükrü Paşa
Edirne Kalesi Komutanı
Balkan Savaşı. 1912

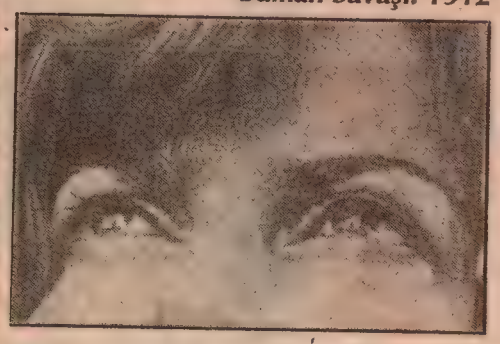

"Dolar 100.000 T.L olmadan iktidardan düşersem, kendimi başarılı kabul etmiyorum. Beni manşetlere çıkarmayın. Sermaye ve medya başımın etini yesin.

Fakat, Amerika'yla ilişkim bozulmadan görevden ayrılırsam; el bilgisayarım, kredi kartım ve pasaportum çantamdadır. Beni buralarda bir daha göremeyeceksiniz ve gelen hükümetler, malvarlığım üzerine epey bi çene yoracaklar."

Tracy Chiller
Ekonomik Kurtuluş Savaşı Komutanı
Davos Zirvesi -1995

İSTER İNAN

Başrollerini Hülya Koçyiğit'le Serdar Gökhan'ın oynadığı ve bütün senaryonun bir dizi reenkarnasyon vakasına dayandığı bir Türk filminde, bir Macar prensesini canlandıran Koçyiğit'in adı "**Amorfia**" Serdar Gökhan'ın adı ise "**Kral İzobar**"dır. Bildiğiniz gibi Amorf'un sözlük anlamı "**şekilsiz**" demektir, İzobar ise "**eş basınç eğrisi**" anlamına gelir ve lise coğrafyasında okutulur. ***Kemal Baransel***

İSTER İNANMA

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

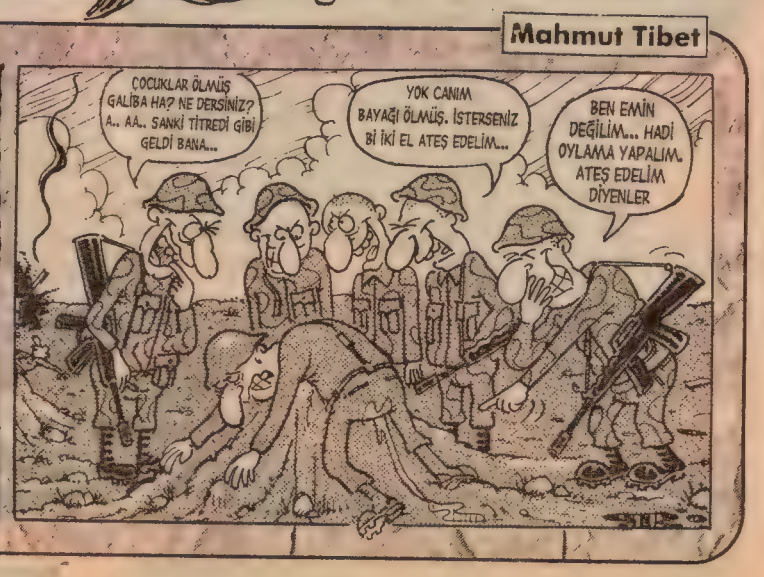

Çağdışı bekaret uygulamasından sonra şimdi de kız öğrencilere hücre cezası. Antalya Sağlık Meslek lisesi öğrencisi kız öğrenciler 7 gün süreyle okulda bir odaya kapatıldı. Gerekçe 'Cafe'ye gitmek.

Diyarbakır ve Batman'da kadınlara yönelik satırlı saldırılar hızını artırarak sürüyor. Hizbullah'ın hedef seçtiği kadınlara yönelik saldırıların nedeni açık gezmeleri.

T.H.Y grevine M.G.K engeli. Grev "milli güvenlik" gerekçesiyle ertelendi.

LOTO 50 MİLYAR..

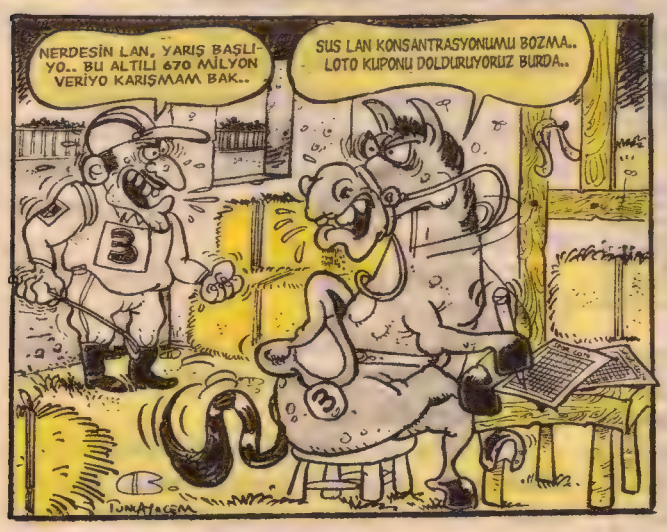

TUNCEL KURTİZ ve arkadaşları
Cahit Irgat, Tangolar, ŞEYH BEDREDDİN'DEN BÖLÜMLER.
27 ŞUBAT PAZARTESİ, SAAT 20.30
YER LEMAN KÜLTÜR

Akşamsefası

M.Ü, Göztepe kampüsünde oruç tutmayanlara Ülkücü'ler bıçaklı silahlı saldırdı. Saldıranlar tekbir getirerek kaçarken 8 öğrenci yaralandı.

Yapılan bir araştırmaya göre Türk halkı en çok "Ordu" ya güveniyor.

Posta gazetesinin "Temiz toplum" için Engin Civan konuşsun kampanyası parlementoda yankı buldu. Mustafa Kul konuyla ilgili önerge verdi.

HAFTA SONU NE YAPAK ?!

- **"kimse dinlemiyorsa beni ya da istediğim gibi dinlemiyorsa- günlük tutmaktan başka çare kalmıyor. canım insanlar! sonunda, bana bunu da yaptınız."** (günlük ve eylembilim, **oğuz atay**)
- reşat nuri güntekin, **çalıkuşu**.. yakup kadri karaosmanoğlu, **yaban**.. ne kadar değişmiş ki o eski zihiyet!. okuyak öğrenek!
- **"herşeyi öteki borges yaşıyor.. bu sayfayı hangimiz yazıyoruz bilmiyorum"**, (borges ve ben, **jose luis bor ges**)
- Semih poroy karikatür sergisi, ankara karikatür vakfı'nda , 7 mart'a kadar!. hoşgörü karikatürleri sergisi, karikatürcüler derneğinde, 3 mart'a kadar!.
- 7. İstanbul kısa film günleri başladı!.
- "M.A.S.H" , anlaşılmayan güzel komedi dizisi, her gece gecenin çük'ünde show tivi'de, kaçıranlar için... ayrıca Kanal D'de nuh-u nebi'den kalma siyah beyaz yerli filmler, fonda neler varmış onun için bile zevkle izlenebilir!.
- **"günah belki bu çağdadır ve biz utanırız/ çünkü utanmak, biraz insan olmaktır aslında"**, (sayya, **oktay taftalı**)
- bedri rahmi eyuboğlu'nun 84. doğum günü kutlandı!.
- vampirle görüşme, üç renk: mavi - beyaz - kırmızı, film..
- otogargasgara, yılmaz erdoğan yazmış, turgay kantürk yönetmiş beşiktaş kültür merkezi'nde.. evrensel pezevenk patara, güzellik evi oyuncuları, olympia gece kulübü'nde..
- **"artık babil kulesi yok / artık rüzgar kesin bir bedel istemiyor, / hangimizin cesareti var/ gözlerimizdeki aynayı kırıp bakmak için"**, (yeşil alev, **sami baydar**)
- canter bury hikayeleri, geoffrey chavcer, çev: nazmi ağıl.. locus solus, raymona roussel, cev: tahsin yücel, yky!.
- **kuşlama**, almanya'dan çıkan bir küçücük dergicik!.
- **"dişlerinin arasından aşk tıslıyordu."** (k.k defter, **nilgün marmara**)
- "moskova'nın puşkin kasabası'nda sahibinin ölümüne üzülen bir köpek 9. kattan atlayarak intihar etti. **-moskovsky komsomolets gazetesi-**
- kuşların çinko dam gagalama meselesi'ne (umumi arzu üzerine) gelince.. macarlar umuma açık heryerde ve her biçimde amerikalılar oral ve fransızlar ise hemen ve şimdi yapıyorlarmış, türkler daha çok geceleri suların aktığı geceleri, yapıyorlarmış..
- **"adımlarım / bir yere götürmüyor artık beni / küçük bir çıngırağım / çalıyorum kendi kendimi"**, (çıngırağın ölümü, **adnan özer**)

MANSUR ŞEBBOY

(tabii teneffüs)

PAZAR SEVİŞGENLERİ

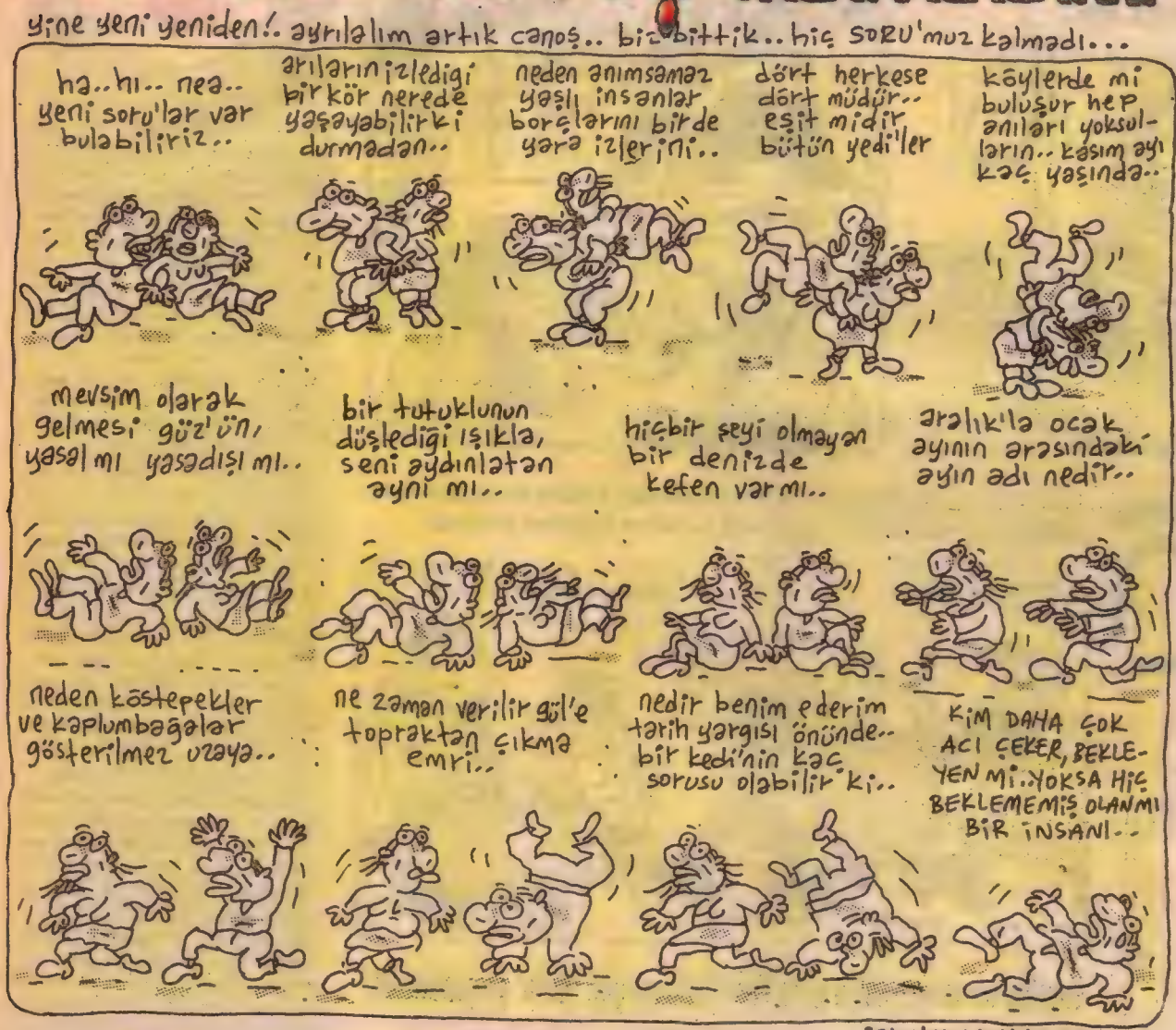

Sorular: pablo neruda

ÖMÜR TORPİSİ

YENİ ZAMAN DEYİMLERİ!..

***- yine ne clip'ler çeviriyorsun bakalım kerata!.**

***- kahpe yeni dünya düzeni!. âlem'e KİT yedirdi, bize de sit'tir git!..**

***-bir akşam yenge'yi de al gelsene yav!. biraz talk show yaparız!..**

***- bana yeni demokrasi hareketleri çekme ulan!..**

***-melek gibi adamdı vallahi!.. Allah geride kalanların rating'lerini arttırsın!..**

***-ulan şeytan diyor, yaz der spiegel'e bir makale, böl şu memleketi carrt diye, tam ortadan ikiye!..**

***-valla aabi, kadın adamı paparazzil de eder papavezir de!.**

***-bizim buralarda sosyal demokratlar'a artık kız bile vermiyorlar artık!.**

***- elleşme kocacım, bu gece hiç canım istemiyor!. bu gece başım çok Radyo Televizyon Üst Kurumu valla!.**

***- sorma akşam yengenle biraz atıştık!. aramız biraz sıcağı sıcağına'lık oldu!.**

***-suç ben'de hakim bey, sever gibiyim!.**

***- adamın bir dediği bir dediğini tutmuyor ki aabi, rüstem batum'la 360 derece sanki!.**

***- üff, canım acayip sıkılıyor yav biri şöyle acaayip şok açıklamalar yapsa da dinlesek!?**

***- bu ülkeden sonra, yeni bir hayat var mıdır aabi!..**

***-kendim yazdım, kendim bozdum, yalan medya senden bezdim!?**

***- sonra aabi çektim bıçağı, bir salladım.. kısa bir ara'dan sonra!.**

***- büyüyünce halil bezmen olucam!.**

***-vallahi ayşegül tecimer gibi karım olsun, 50 milyar borcum olsun, tecimer'in arakladığı tarihi eserleri satar satar borcumu öderim!.**

***- akşam çok televizyon aldım, başım kazan gibi!**

***- valla aabi yargısız infaz'lıycan bir kaç kişiyi, taa taksimin göbeğinde, bak bir daha yapıyorlar mı!.**

***- valla kızımız diye söylemiyoruz!. elinden her iş gelir!. çamaşır yıkar, bulaşık bular, cinsel tacize uğrar, tecavüz olur, işkence uygulanır, bundan iyisi şam'da temel içgüdü yâni!?**

***- oğlum ben sana engin civan olamazsın demedim, adam olamazsın dedim, adam!.**

***- dişi köpek kuyruğunu sallamazsa, erkeg köpek zaten abazan!.**

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

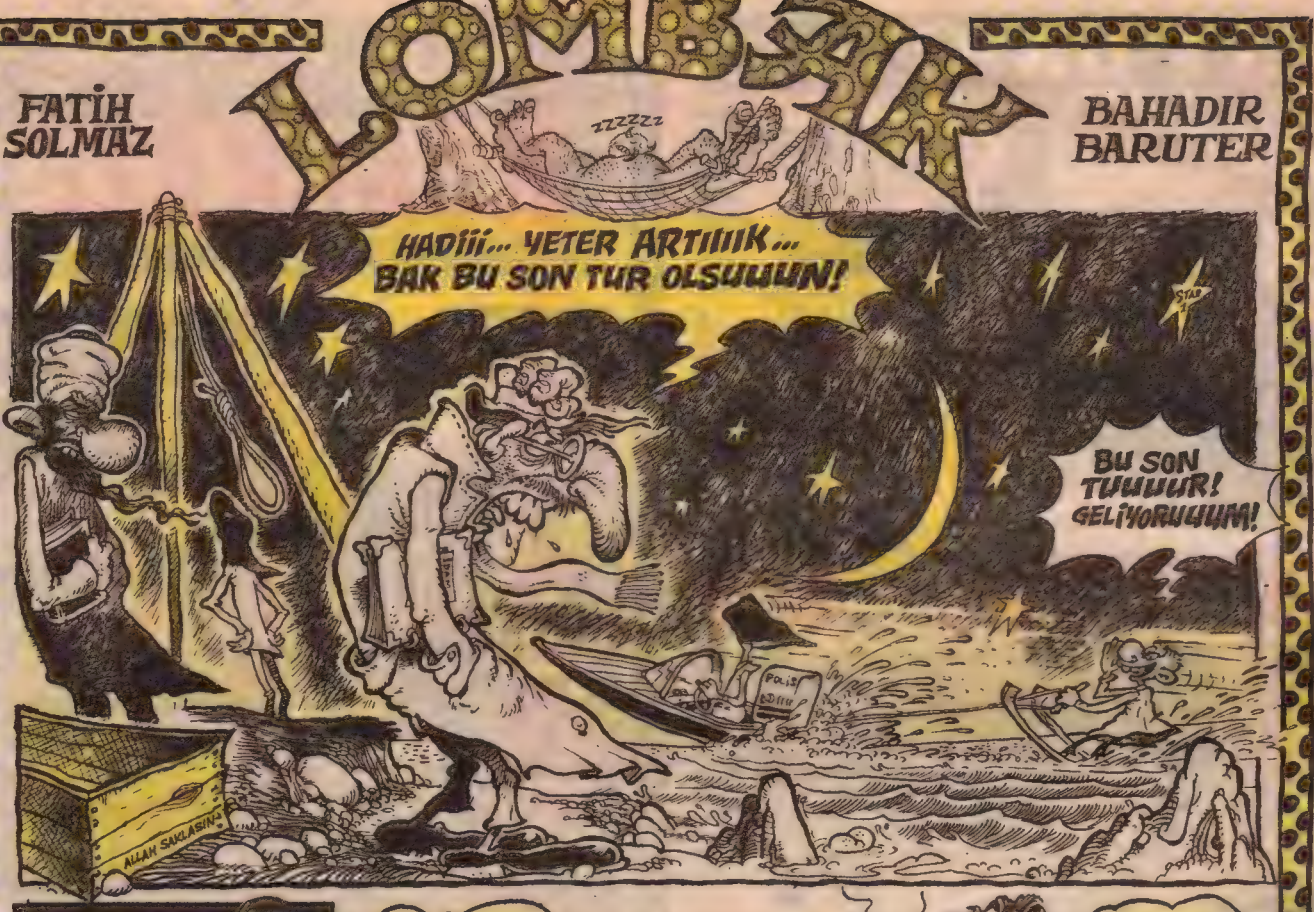

KANLI KALEM

Bina görevlimiz Yasin usta, hem yazıyor, hem çiziyor.

FEYHAN GÜVER

Mahsun ve içli, az karamsar, Semanta kadar cadı. İlginç bir aile yaşantısının içinden gelmiş olmalı ki fantastik yaşantısıyla kendine özgü hal ve tavır sergilemektedir. Müzaayede de satılıp özgürlüyüne kavuşmuş köle kadınlar gibi serbest bir yaşantının nimetlerini tadıyor gibi. Halim bir kız (yumuşak huylu) çok sosyal yönleriyle erkekler üzerinde ayırım cömertliyi yapacak kadar cesur, ağlayan bebek ruhlu çok usta temkinli bir konuşma yeteneyine sahip, uslup ve kıriterleri istisnasız gönlünün kırıklığını belli eden görüntüler çekik gözlerin mağduriyetinden anlaşılıyor.Trakya esmerlerinden, olup Cem Yılmaz'ın familyasındandır.

Haftaya: Murat YÜCEŞAN (Makintoş).

YASİN ADIYEKE

Not: **'Kanlı Yasin'**in yazılarını telaffuzunu hiç değiştirmeden yazıyor ve yayınlıyoruz..

AYRINTILAR

METİN FİDAN

SELAM!... Portakal kabukları, büyüünden küçüüne üstüste yerleştirilmiş, kule gibi. En üstteki kabuun beyaz oyuunda, küller, ve boynu eğik bi izmarit. Öbür masada, bir iç oluşturacak şekilde buruşturulmuş, jelatini parlayan bi sigara pakedi. Kırışık oyuunda, küller, ve boynu eğik bi izmarit. Hele hele, ya bu: Memleketten gelen bir finduk kabuu, ve minik içinde, küller. Boynu eğik bi izmarit, oraya sıımaz!.. Bir kültablasının yokluu, ve boş kalan ellerin bi şey yaratma çabaları. Ya da çok meşgulüm, aazına kadar dolu tablayı götürüp boşaltacak haalim bile yok. Küller, ve boynu eğik bir, ya da iki üç izmarit: Bir kaset kutusunun iki plastik çıkıntılı içinde; metâl çay tabaanda; teneke kola kutusunun deliinin çevrelerinde; su şişesinin plastik kapaanın küçcük içinde; kibritin iç kutusunda minik kütüklerin üzerinde.. Ve tabi buralara taşınırken, kaadımın üzerine düşen, parçalanıp da şekli bozulmayan iri bir kütle, arasıra.. Bi üflerim, uçar gider ordan. Kâadın orası yine beyazdır. Nakâdar da hafifler. Kimbilir nereye gitti. Belki kalemliin arkasına, belki de parçalandı, her tarafa daaldı.. Sanki başım çok dertsiz de, bir de külün uzayıp uzamadıı, silkelenme zamaanın gelip gelmediı sorusu dürtüyor beynimi, üstelik her fırtta; Sigara içmeye başladıımdan beri.. Teyzem gibi olsam hoş olur muydu: Aazından düşmeyen sigarasının uzuun külü, orda beni sinir edercesine durur. Ha düştü ha düşecek. Düşmez ama. Artık o kül iyicesine eğilir, uçta ağırlık yapar, ben düşüceem der. E tabi canım, onun, önünde, beyazı kirlenicek bi kâadı yok. Kötü çiçekli, soluk eteği var. Bacaklarının arası, bi yığın külle dolu. Örgüsüne mola verince, ayaa kalkınca, canım teyzem şöyle bi silkeler eteeni iki eliyle, hiçbişii kalmaz. Eteği hep bu yüzden, soluk renkli olmalı. Küller, benim kâadıma, onun eteğine düşer. Ben üflerim, o silkeler. ikimiz de küllerden hiç çekinmedik. Annem haariç!: "Üşenmede mutfaktan gidip bi kültablası alsana oolum!.."

KAPAKLAR ve KUTULAR:.. AMPÜL KUTUMSULARI, kutu gibileri: Patlar salondaki ampul aaniden, gider alırım bakkaldan bi yetmişbeş mumluk olanından. Ne hoştur onu taşıması. İçinden düşer bu yaa, diye korksam da, ileri geri oynatırım, ıh sıkıdır, bişiycikler olmaz. Gider gelir ama, ben oynatınca. Sallanır, sarsarım, düşmez. Kutu içinin pütürlü yüzeyi, oynamasına engel olur. Eve gidene kadar düşmez. Elimle kavramam bile kutuyu taşırken; kartonun bi ucundan iki parmaamla tutuveririm. Düşmemesi hoşuma gider. Önü arkası açık, içi sıkı ampül kutucukları; düşürmezler içindekileri, raatça taşır saahipleri...

SEVERİM:.. Patatesleri yuvarlak yuvarlak kızartmayı... Kardeşimin hasırşapkasını giyip çekyata uzanarak Meksikalı gibi kestirmeyi... Kapanmayan oda kapılarına sıkıştırılan çok katlanmış kâğıtları.. Ayak serçe parmaamın tırnaanı elimle koparmayı.. Laamacunun üzerine çay kaşının sapıyla acı serpiştirmeyi.. Televizyonun üzerindeki dantel örtüyü, görüntüyü bozmıycak şekilde yukarı katlamayı... Pembe Panter anahtarlıkları... Ütü kablolarını.. Dükkân önlerindeki bodrum kat demirlerinden gürültü ve heyecanla geçmeyi...

KOLAYGİRERZORÇIKAR:.. Banyodan çıkınca zor olur eşofman altını giymek. Ürperiyodur içimiz; geçirmek isteriz onu hemen üzerimize, daldırırız bi bacaamızı içine; tek ayakla terliin üzerinde duruyorken. Aslında, acele etmesek, yavaş yavaş ilerletebiliriz kalın ıslak eti tünelin içinde. Ah, eşeklik işte, cart diye sokuveririm bacaamı birden. Ortaya kadar iyi gider; orda bi yede, kenara sürter, sürter; eşofman orda dirsek kırar, yumuşak kumaş bacaan rotasını değiştirir. Ve iğrenç bir dışa esnemeyle, nemli bacakak orda takılı kalır. İnaateder, ittiririz. Rotaya girmek yerine, dışa esneme daa da büyür, eşofman altı yırtılcakmış gibi olur. Bacağı çıkarıp tekrar sokmak, çok yorucu ve zahmetli olduu için, inaada devaamedilir; yavaaş yavaş bacak ittirilir. Dışa esneme doruk noktasına çıkar; kumaşı yırtıcakmış gibi şişer; bacak, ayaan o gerilimli bölgeden kurtulması saayesinde tünel içinde güvenle çıkışa ilerler; ve nemli ayak paçanın içinden çıkıp günışına kavuşur. Çıkış esnaasında, parmak uçları, dar lastikli eşofman paçasına takılıp kalır gibi olsa da, fazla zorluk çıkarmaz... Eşofmanı böyle, daa yüz kere felan hızlı hızlı, özensiz giyersek, bilmem kaç liralık giysiyi sakız gibi sürüündür, ebesini sigeriz.. Böyle; Kolay çıkaar, zor girer!..

HOŞTAŞIMA (Eskiden bi gün): ... Yeni bi telli araba almak için Anneden zorla para koparıp çarşıya inmek, ve gıcır gıcır yeni arabayı asfaltın kenarında süre süre eve gelmek.. Avuç içinde yaralı bi saka taşımak... Okul çıkışı, giymeden, saadece kapşonun kafaya takılı tutarak paltoyu taşımak.. Okula, poşette baskettopu götürmek...

BİŞİ:.. "İyileşmeye başlayan yaramın kabuunu tekrar tekrar kopartıyor, dokuyu inceliyor, bu kendi kendine onarımı, bu sihri kavramaya çalışıyordum. " Kosinski.. İyi günler diliyom ben..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Erdem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

MR. FUÇIR TENS

Ahmet-Cem Yılmaz

RotarMayer Kız Meslek Lisesi'nde yapılan bilgi yarışmasında kazandığı ödülle Mr. FuçırTens!.

Değerli hocamızbu hafta bazı kalıpları ve deyimleri, şekilleri irdeleyecek!

● Hello ay em atari-kumandan Artur!.
-Meraba, ben bilgisayar mühendisi Artur!.

● Nays to miit you!. It iz plejur to siit yu!. Ha ha ha!. Tea? Oralet?!.
-Oooo.. Meraba.: Sizinle tanışmak ne güzel, ne kadar iyi!. Buyrun bu çayımı için Artur bey!.

● Ay dont layk ti! It iz time to brendi! İf it iz pasibil!.
-Ya ben çay almiim de, mümkünse bi kadeh brendiye hayır diyemem!.

● Hah, şimdi oldu!. Bat it iz Ramadan the mübarek!. Ters gelir!.
-Ulan ben de ne zaman atliican diye bekliyordum.. Brendisinde değilim de, şimdi mübarek Ramazan eşe dosta ayıp olur.

● Ooo.. İnterestink! Bat ay em moon-walkır!.
-Ya tamam da ben **seferiyim..**

● Realize!. Ooo say it biför kıristmıs!. Then ay brink two glass!. Sota pleys iz enjoybil!. Work?.
-Öyle söylesene hemşerim, zaten ben de niyetli deyildim.. Ofisimin sota bir köşesinde içkilerimizi yudumlasak ne dersiniz Artur beyciğim..

● Wat iz? In Gad wi trast!. Ha ha ha!.
-Ne derim Allah derim.. Ha ha.. (Buldun beleş içkiyi tabii!..)

KOMİKAZE

NAH OYUNU...

BU OYUNU YALNIZCA İSMİ BEŞ HARFLİ OLANLAR OYNAYABİLİR.. SOL ELİN İŞARET PARMAĞI ÜZERİNE İSMİNİZİN İLK HARFİ YAZILIR.. İKİNCİ HARF BAŞ PARMAĞIN UCUNA YAZILIR.. DİĞER HARFLER DE SIRAYLA DİĞER PARMAKLARA YAZILIR VE SALAK BİR ARKADAŞ BULUNUR.. BAŞPARMAK HARİÇ DİĞER PARMAKLAR SALAĞA GÖSTERİLİR.. SALAK ARKADAŞINIZ İKİNCİ HARFİN NEREDE OLDUĞUNU SORAR VE SİZDE NAH ÇEKEREK İKİNCİ HARFİN NEREDE OLDUĞUNU GÖSTERİRSİNİZ.. BU OYUN KIZLARLA OYNANMAZ.. ÇÜNKÜ MİZAHTAN ANLAMAYAN SİNİR KIZLAR YA TOKAT ATAR, YA KÜSER, YA DA ANNENİZE ŞİKAYET EDER..

-İ. GÜVEN ÖVÜN GÖNDERDİ-

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

TERELELLİ PICTURES

YABANCILAŞMA ÜÇLEMESİ

1. Bilgelik
2. Olgunluk
3. Berber

1. BÖLÜM

BİLGELİK

(geçen haftadan devam)

ÖZET

Reklam ajansında çalışan adını bilmediğimiz kişi birdenbire herşeye yabancılaşır. Dağlara gitmek üzere yola çıkar

BU KENT KILIKLI KOSKOCA KÖY.. BETONA TAPAN TUĞLA SOLUKLU KALABALIK.. ÖFKE, ŞİDDET ÜÇ YAŞINDA ÇOCUKLARIN ŞAKAĞINDA AÇILAN CİNNET DELİKLERİ.. GRİ BAKIŞLI KÜKÜRT DİOKSİT HOMURTUSU.. HEPSİ SİZE KALSIN..

ALDIĞIM HER SOLUK ARDIMDA KALAN HERBİR METRE, SÖNMEYE YÜZ TUTAN HER ELEKTİRİK IŞIĞI, TÜM ÇIRPINIŞLARI ÇÖZEN Bİ....

HARR HH..RR.. RRH..

HIRRR.. HURRSSH..

HIRRR.. HAUU..

HOŞT.. HOŞT!.

HIRR

HRR.. HAUU!.. RRR...

GELDİK BİRADER!

STRİİN LAN!. HOŞT..

HUAA!..

BENİ O KÖPEKLERDEN KURTARDIĞI.. AMA.. AMA.. BANA NİYE ÖYLE BAKIYORSUNUZ?.

HA.. HAYIR.. YOO.. BU.. BU OLAMAZ..

BURADA YEDİ MİLYON VAR..

EVİN TAPUSU NEREDE?.

DRANN!..

AİLEM.. SEVGİLİ AİLEM.. KISA ZAMANDA ÇOK ŞEY YAŞADIM... BUNLAR BANA ŞUNU ÖĞRETTİ.. DUTMUŞUM BİLGELİĞİNİ DE, ERDEMİNİ DE.. BEN BU.. BU.. SİZ NAAPIYORSUNUZ BÖYLE?!

EE.. BİZ ŞEY YAPTIK.. SEN DEYİNCE.. EVİNİ SATIŞA ÇIKARDIK.. BU BANKA KARTLARIYLA PARALARI ÇEKTİK.. ONU DA BEN.. EE..

ARABAYI DA BİZ ALDIK ABİ..

ALÇAKLAARR.. ULAN DAHA İKİ SAAT OLMADI ADİ HERİFLER HEMEN MALIMI YAĞMALADINIZ HA.. LAN SİZ NE BİÇİM AİLESİNİZ.. PARALARIIM..

TAMAM LAN.. AĞZINI BOZMA.. BİLGE MİLGE DALGASINA SEN KENDİN KARTLARI VERMEDİN Mİ?. ŞİFREYİ DE..

VAZGEÇTİM LAAAN.. BIRAKIN PARALARIMI, MALLARIMIII..

ADİ DÖNEK..

Sonuç nasıl olursa olsun, bilge olduğum çabucak yayılmıştı.. İnsanların bana olan saygısını, güvenini ve kendi birikimlerimi ranta dönüştürmeliydim.. Kendime en uygun mesleği seçtim.. YATIRIM UZMANI.. Yatırımcılar arasında bir de isim yapmıştım.. FİNANS BABA..

PARA YANYANA DURAN İKİ SU BORUSUNUN ARASI GİBİDİR.. ELİNDE TUTMAZSAN BOŞLUK OLUR UÇAR.. MARK VE DOLAR NEDİR?. GÜLÜMSEYEN BİRER RENK Mİ?. YOO..

NE GÜZEL DİYORSUN FİNANS BABA.. BÜTÜN PARAMI SANA VEREYİM İŞLET.. BANA KAZANDIR.

Akşam Gazetesi

Kara İlah JIMI HENDRIX

NURİ KURTCEBE

1966 YAZININ O ÜNLÜ SICAĞI TÜM DÜNYAYI BUNALTIRKEN BUNALMAYAN TEK KİŞİ JIMI HENDRIX'Tİ... ÇÜNKÜ JIMI O YAZ TEPEDEN TIRNAĞA TAM 1. LIK BİR BUNALIM VAZİYETİNDEYDİ.. ÇOK BÜYÜK BİR SANATÇI OLMASINA KARŞIN HALA KENDİNİ İSPATLAYAMAMIŞTI.

BU YÜZDEN KENDİYLE VE HERKESLE KAVGALIYDI... DAHADA KÖTÜSÜ SULU, KURU NE BULURSA HAVADA GÖTÜRÜYORDU... ONCA DOĞMATİK YETENEKLERİNE RAĞMEN KENDİSİNİ TOPARLAYACAK SIKI BİR MENAJERE İHTİYACI VARDI... YOKSA DOĞUŞTAN GİTAR CAMBAZI OLAN BU GENÇ ADAM NEW-YORK KERANELERİNDE DAHA DOĞMADAN YOK OLMAK ÜZEREYDİ....

60 LI YILLARDA MÜZİK DÜNYASINI UNUTULMAZ BESTELERİ THE HOUSE OF THE RISING SUN'LA KÖKÜNDEN SALLAYAN ERIC BURTON AND THE ANIMALS AĞIR ROCK GRUBUNUN BAS GİTARİSTİ CHAS CHANDLER OLMASAYDI JIMI HENDRIX OLMAYACAKTI...

ERIC BURTON AND THE ANIMALS

CHANDLER, BİR GÜN FIRSAT BULUP AMERİKAYA GELMESEYDİ, BİR TESADÜF ESERİ HENDRIX'İN ÇALDIĞI GECE KLÜBÜNE TAKILMASAYDI BELKİ BUGÜN JIMI'Yİ KİMSE TANIYAMAYACAKTI...

GEL ŞURDA İKİ TEK ATALIM!..

ESRAR LAZIMMI AGBİ?

BU BERBAT YERDEMİ?..

TONIGHT JIMI JAMES & BLUE FLAME

ANIMALS

PERİ MASALLARININ DÖNÜM NOKTASINI ANIMSATAN BU RASLANTI JIMI'NİN HAYATINI KURTARDI... CHAS BİLİNEN KÖYÜN KLAVUZU AYRICA ANASININ GÖZÜYDÜ ASLINDA... KLÜBE GİRDİĞİNDE JIMI SAHNEDEYDİ.. CHAS HENDRIX'İ İLK DİNLEDİĞİNDE KENDİ TABİRİYLE RESMEN ŞOK GEÇİRDİ VE HEMEN ŞUNU SÖYLEDİ... "BU ADAM BÜYÜKTÜ!.."

ANCAK ONU DAHADA DİNLEDİKÇE ANLADIKI BU ADAM EN BÜYÜKTÜ

TEK BAŞINA ORKESTRAYDI... ARKASINA TAKILACAK BİR İKİ SOYLU MÜZİSYENLE TOZU DUMANA KATARDI.. CHAS JIMI'YE O GECE, O ANDA, ORDA İNANDI ...

İŞİN KURDU OLAN CHANDLER KARANLIK NEW-YORK LABİRENTLERİNE BİR TESADÜF SONUCU DÜŞMÜŞ BU YILDIZIN SÜPER BİR YETENEK, DAHASI BİR İLAH OLDUĞUNU ANLAMAKTA HİÇ GECİKMEDİ VE JIMI'Yİ 25 YAŞINDAYKEN İNGİLTERE'YE GÖTÜRMEYE İKNA ETTİ!..

HEY MEEN!.. BU ÇOK PARA!

CHAS JIMI'YE ANINDA BİR PASAPORT, İNGİLTERE'YE BİR UÇAK BİLETİ VE ÇOK FAZLA PARA ÇIKARDI, KENDİSİNİ DÜNYA ÇAPINDA BİR YILDIZ YAPACAĞINI VE O YILLARDA GALLER ÜLKESİNİN İLAHI OLARAK ANILAN İNGİLİZ CADDELERİNE ADI CLAPTON IS GOD OLARAK YAZILAN ERIC CLAPTON LA TANIŞTIRACAĞINI VADEDEREK YATIRIMINI YAPTI VE JIMI'NİN SIRTINA BİNEN İLK MAYMUN OLDU....

JIMI HENDRIX JIMI HENDRIX OLANA KADARDA BU MAYMUNLARIN SAYISI GİTGİDE ARTACAKTI... ANCAK AMERİKADA AMERİKANCA DÜZÜLMENİNDE SONU YOKTU!..

BU YÜZDEN JIMI İNGİLTERE'YE GÜLE OYNAYA GİTTİ... YENİ DÜNYADAN SİSLER ÜLKESİNE UÇMAK, HİÇ BİLMEDİĞİ BİR YERDE YENİ BİR YAŞAM KURMAK JIMI'NİN UMURUNDA BİLE DEĞİLDİ... ÇÜNKÜ KENDİ VATANINDA SÜRÜNÜYORDU... CHAS'DE BOK GİBİ PARA VARDI.. DURUM BÖYLE OLUNCA JIMI'NİNDE "İLLEDE VATANIM VATANIM" DİYE TUTTURMAYA HAKKI YOKTU.

HA NEW-YORK HA LONDRA

MÜZİĞİN MİLLİYETİMİ VARDI? ENSTRÜMANLAR VE NOTALAR HER YERDE AYNIYDI.. HENDRIX LONDRA'YA İNER İNMEZ CHAS'IN ÖNERDİĞİ İKİ İNGİLİZ MÜZİSYENİYLE TANIŞTI...

NOEL REDDING (BAS)

10 YAŞINDA MÜZİĞE BAŞLAMIŞ, 18 YAŞINDA İNGİLTERE'NİN EN İYİ GİTARİSTİ SEÇİLDİKTEN SONRA KONSERVATUARDAN KOVULMUŞTU... TEK İDEALİ ANIMALS GRUBUNDA ÇALMAKTI GERÇEKLEŞMEDİĞİ İÇİNDE BUNALIMLARI OYNAYAN BİR BAŞKA SİVRİ ZEKALIYDI... HENDRIX'İ DİNLEYEREK SOLO GİTARI BIRAKTI VE BAS GİTARDA SİLAH BAŞI YAPTI.

(DAVUL) MITCH MITCHELL

DİNAMİTİ ANDIRAN PATLAYICI TAVIRLARIYLA VAHŞİ DAVULCU ELVIN JONES'TAN İZLENİMLER TAŞIYAN MITCH'İN ANNE VE BABASI DANS HOCASI OLDUĞU İÇİN MÜZİKLE 3 YAŞINDA TANIŞMIŞ 10 YAŞINDADA İNGİLTEREDE YILIN HARİKA ÇOCUĞU SEÇİLMİŞTİ. DAVULDA DOĞUŞTAN ANORMAL BİR YETENEKTİ BİTİMSİZ ENERJİSİYLE HENDRIX'İN ARKASINDA DAVUL ÇALACAK BABANIN SONSUZ YARATICILIĞINA BAGET YETİŞTİRMEYE ÇALIŞACAKTI.

DEVAMI VAR

Teoride ve Pratikte

BAHADIR BOYSAL

HAYATI KASIKLARINDAN TUTUP ŞU SORUYU SORUN..EVLAT ACISI MI DAHA FENADIR, YOKSA AŞK ACISI MI?. ÖLÜMÜ DE GÖRDÜK AMA BÜTÜN ACILARA RAĞMEN AYAKTA KALMASINI BİLDİK...

NURGÜL, BAK GASTE NE DİYÜR.. EVDEN GAÇMA OLAYLARI SON AYLARDA YÜZDE SEKSEN ARTIŞ GÖSTERMİŞ..

TAKVİM

HAYATIN ANLAMINI ARAYAN ÜÇ MİLİTAN KISKIVRAK YAKALANDI

Fener oydu..

BABAM.. KOYUM.. GEÇMİŞ.. GELECEK.. UZAY.. ZAMAN..

SENİN IÇIN HAYALLERİM VARDI!. OYSA SEN PİS BİR ATEİST OLARAK DÖNDÜN ŞEHİRDEN!. KOCA KÖYÜN İMAMI BABANI REZİL ETTİN.. İFTAR VAKTİ GELSİN HELE, HAKETTİN BUNU.

N?. ULA!. ULA!. LAN BODUR KENDİNE GEL!. HAYVANIZ DİYE NAMUS MÜESSESESİNDEN UZAK OLDUĞUMUZU MU SANDIN?. SOĞUK BAŞINA VURDU TABİİ..

T.TAHİR TAK.

NURGÜL? NUR?. GIZ?. SES VERSENE!.. ABOOO!. ANANI AVRADINI..

GÖTÇÜ FADIL

HER NEVİ TAZE GÖT BULUNUR..

VALLA RUHSATI VERGİLERİ TAMAM.. HİÇ BİR ŞEY YAPAMIYORUZ ADAMA AMİRİM..

TRİP-1 (İSYAN)

DÜNYAA TERSİNE DÖNSEE VAZZZGEMEEAM..

GÖKKTEKİ GÜNEAŞ SÖNSEE VAZGEÇMEEEEM..

ÖYLE Mİ?. PEKİİİ.. TAKDİR-İ İLAHİYLE ALAY ETMEK NEYMİŞ, NE DEĞİLMİŞ GÖRECEKSİN ŞİMDİ KÖFTEHOR...

HIĞĞĞĞĞĞ!. HAYIIIIIR.. TEVBEEE..

Kıllandırma Servisi

V.Ö

Üç kişi için rapsodi

(24.00-02.00 sıtma nöbeti)

I= Bizim bi arkadaş var, ellerini hiç kullanmadan viski şisesini dişleriyle açıyo, içiyo..
II= İş mi lan bu?..
I= Kolay mı, sıkıyosa sen yap...
II= Sıkıyosa diye konuşma.. Karaktersiz..
I= Doğru konuş.. Sıçarım bi tarafına..
II= Gel sıç hadi, bok sıçarsın...
I= Lan, neyine güveniyor lan?...
II= Senin de, arkadaşının da Allah belasını versin..
I= Bela okuma...
II= N'olur okursam?.

I= Ya git, çatma bana.. Asabımı kızdırma..
II= Önce konuşmayı öğren mikik...
I= Aynen iade ediyorum...
II= Arkadaşın puşt... Sen de ibnesin..

***

I= İşte sana anlattığım adam buydu...
III= Sen ne biçim konuşmuşsun lan benim için..
II= Sen kimsin?
I= Hani söylediydim ya , viski şişesini ağzıyla açıp içen..
II= Ee, n'olmuş?..
III= Yanlış adam olmasın, bu mu?..
I= Bu ya, bu... Sana puşt dedi sonra da..
III= Puşt da, sensin, öküz de sensin...
II= Hop, n'oluyo ya?.. Ben kimseye puşt demedim..
I= Yalan söylüyosun.. Yalan söylüyosun..
II= Asıl yalan söyleyen sensin...
III= Ya, çocuklaşmayın beyler..
II= Abi ben seni koruyorum, ne ayrıyosun?..
III= Tamam, boşver.. Gidelim burdan..
II= Aptallık bendeki böyle herif için çene yoruyorum..
III= Ne diyon lan sen?...
II= İndir ellerini artist..
III= Ulan..Ulan.. Kıracam ağzını yüzünü..
I= Beyler saçmalamayın...
III= Ya bırak şunu , konuşmak istemiyorum.. Şeytan görsün...

I= Olur mu lan, siz eski arkadaşsınız.. Barıştırıcam..
III= Barışmam...
I= Barışırsınız, sbonra da viski içmeye gideriz...
I= Ağzımla şişe açmam ama...
I= Açarsan adisin zaten...

Metin Üstündağ.. Pardon, Metin Üzerinde Çalışmalar:

1. Yukarıdaki metinde yazar, insanoğlunda varolan gıcık etme, laga luga yapma güdülerini işlemiş olabilir mi?.. Araştırın..

2. III. kişi arkadaşını niye refüze etti?.. I. kişinin, iki arkadaş arasındaki kıllaşmada fonksiyonu nedir?..

3. Yukarıda araştırın dediğim şeyi araştırdınız mı?.. Araştırmı bitti mi?.. Araştırın bir an önce..

4. Aşağıda cümlelerin anlamını bulup cümlede kullanın: Güdük, ısırgan, uçurum, peron, biçerdöğer, bor, peştemal..

5. Pardon, başka metinden kelimeler seçmişim... Burada bilmediğiniz birşey var mı...Örneğin viski ne demektir.. Anlamını bulun.. Bir cümlede ve bir masada kullanın..

6. **"Ulan.. Ulan.. Kıracam ağzını yüzün"** cümlesinde "Ulan" sözcüğü kendisini tekrarlamaktadır.. Niçin bir başka tekrarlayamaz bu sözük?.. Ki zaten tekrarlayamaz, madem ki başka sözcük.. On fırın ekmek yiyin gelin..

7. Şu araşırma meselesi ne oldu?.. Unutturmayın..

8. Ya da boşverin yazıyı mazıyı.. Yok viskiyi ağzıyla açıyormuş da , bilmem ne..-Viskisinin mına koyiim..

Akşamsefası

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

İSTER İNAN

Merdivenköy Davulcuları

Ali Kaya Yaşar Kaya

Baba Adı : İbrahim

Ana Adı : Sultan

DOĞUM YERİ : TÜRKOĞLU

İLİ—İLÇESİ : ADANA-CEYHAN

Sayın Merdivenköy Halkı;

Bu davulcuların haricinde başkalarına bahşiş vermeyiniz. Biz buranın 15 yıldan bu yana davulcusuyuz. Biz çalışıyoruz, başka korsan davulcular para topluyor. Allahınızı severseniz bu kağıda bakmadan bahşiş vermeyiniz. Bu davulcuların haricinde, «Onlar benim babam, kardeşim» dese dahi bahşiş vermeyin. Bu hırsız davulcuları yakaladığınızda lütfen polise bildirin.

Hayırlı Ramazanlar dileriz.

Muhtarınız Nazan Görkan

Fazla söze gerek yok. Sadece "broşürün" davulcuların ağzından yazılmış ama bayan muhtar tarafından imzalanmış olması ilginç bir ayrıntı..

Fikret Bekler

İSTER İNANMA

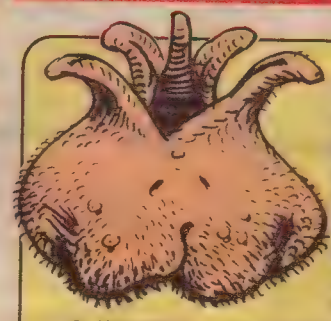

YILIN LALESİ SEÇİMLERİNE KATILIP ÖDÜL KAZANAN 150 OKURUMUZ, VE KAZANDIKLARI ÖDÜLLERİN LİSTESİNİN BİR BÖLÜMÜ AŞAĞIDAKİ GİBİDİR.. YERİMİZ DAR OLDUĞU İÇİN LİSTENİN AÇIKLAMASININ GERİ KALAN KISMINI HAFTAYA BIRAKIYORUZ. KİTAPLAR YAZARLARINA İMZALATILDIKTAN SONRA ADRESLERE POSTALANMAYA BAŞLANACAK..

A. Erbulak'tan TAŞ ARABASI kitabını kazananlar: Serhat Tüzün-Bursa, Buğra Çat-Konya, İ. Hakkı Özgü-K.K.T.C, Hakan Kireç-Denizli, Celil Çağlar-Eskişehir, Radyo Metoropol Çalışanları-Mersin, Seval Konak-Zonguldak, Dilşad Ersöz-Elazığ, Tanık Tunca-İstanbul, Mithat Soylu-İstanbul

C. Barslan'ndan HAYATIN ANLAMINI BULAN ADAM kitabını kazananlar: Halil Ünsal-Ankara, Sinan Divarlı-İstanbul, Ali Rıza Koç-Rize, Aycan Çevik-Bursa, Burhan Oğuz-Ankara, Çağdaş Ozan Özer-Amasya, İbrahim Oğuz-Hatay, Bahri Akyol-Balıkesir, Galip Yağcı-Adapazarı, Murat Şeker-Adana.

Erdil Yaşaroğlu'ndan KOMİKAZE 2 kitabını kazananlar: Emre Okan-İstanbul, Osman Erşat Atak-Ankara, Mustafa Kemal Ergün-Samsun, Selamettin Yaşar-Muğla, Rıza Kuru-İstanbul, Muammer Pekingil-İzmir, Aydın Önal-Ankara, Nihan Özyıldırım-Ankara, G. Yeliz Çelik-İstanbul, Gülsen Demir-İçel, Edip Süha Kavasorlu-Balıkesir, Emsal Yalçın-Samsun, Rıza Binatlı-İzmir, Can Avcı-Malatya, Metin Irmak- Ödemiş, İlknur Demirtepe-Konya, Birol Gürel-Aydın, Egemen Akgün-Trabzon, Özlem Çalışkes-İstanbul, İbrahim Halil Aycıbin- İstanbul, Mesut Örs-İzmit, Süreyya Arapsun-Ankara, Caner Asna-Bingöl, Kemal Hasan Karabacak-Erzincan, Özlem Yaşar-İstanbul

A. Özdemir'in AŞK BİTTİ kitabını kazananlar: Umut Yalçın-İzmir, Zerrin Elkan-İstanbul, Engin Gülay-Bolu, Kaan Tunç Alp-İzmir, Zeynal Çakır-Malatya, Murat Veli Toklusu-Eskişehir, Birol Özer-Sivas, İbrahim Murat Selvi-Kastomonu, Pınar Sarıkaya-İzmir, Nazan Mayalı-Sivas, Dara Mazlum-Edirne, Mehmet Şahin-Diyarbakır, M. Ali Çetinkaya-Ordu, Bülent Sarıoğlu-Denizli, Ümit Ocak-Bursa, Ramazan Angur-Trabzon, İhsan Akgül-Isparta, Ersin Durmuş-Muğla, Burcu Koç-Denizli, Tuncay Tepe-Bursa, Kaan Karadağ-Tarsus, Feyza Can-İstanbul, Mahmut Kaçan-Ağrı, İsmail Eren-Çanakkale, Yusuf Göğercin-Balıkesir

BEATLES Albümü Kazananlar: Nazife Çatalbaş-İstanbul, Göksel Çetinba-İzmir, Mehmet Bıyık-Trabzon, İlker Avni Özbek-Sinop, Halil Kafacı-Karaman, Hakan Polat Aygol-Bursa, Özlem Yolcu-Kırklareli, Kıvılcım Ozaner-İstanbul, Serhat Toprakkıran-Lüleburgaz, Celaleddin Özalpaydın-Isparta, Yusuf Saruhan-Mardin, Gökhan Çelik-Tekirdağ, Derya Derinyol-Bursa, Engin Durver- Ağrı, Bedri Kurtçu- Eskişehir

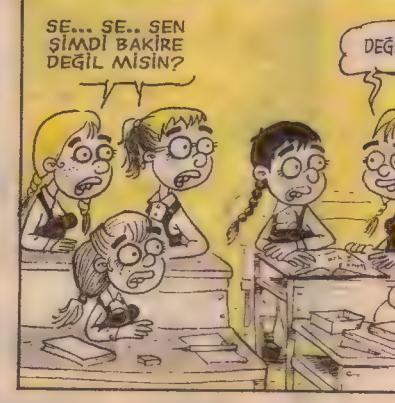

GİTMEDEN ÖNCE SİZE BİR ZARF BIRAKTI...

Onu yanına, evine, sevgisine çağıran sesinin içtenliği ve çocuksu umutsuzluğu, kendisine çok yakın hissettiği birini yanına, evine çağırırken çıkan sesine öylesine çok benziyordu ki, en çok da bu yüzden evine giderken sanki kendi evine gidiyormuş gibi hissediyordu.

Evet, düşündüğü hissettiği gibiydi evi, her an terkedilmeye hazırdı ve hüzünlü bir dağınıklık vardı her yerde. Çok düşünüldüğü için herşey yarım kalmıştı sanki bu evde.

Tıpkı o tarifsiz ve ilk görenlerin ondan hemen etkilenip, ama sonra garip ve anlaşılmaz bir korkuyla hemen terketmek istedikleri güzelliği gibiydi evi.. Kalbi gibi...

Düşleri ve başka türlü olamayan kalbiyle, hayatın kuralları arasındaki uçurumun üzerinde asılı kalmaktan çok, ama çok yorgun düşmüştü. Ama yine de en gizli, en kapalı, sevgiyi ve duyarlığı bile hemen farkediyor ve bu nedenle ona aman vermeyen karakteri ve kaderi tarafından sürüklenmeyi seve seve rıza gösteriyordu! Şimdi onun sularındaydı...

Kendisine büyük paralar teklif edilen işinden bir süre önce hiç düşünmeden ayrılmıştı. İçkisi de tükenmişti, son sigaralarını içiyordu.

Ona birşey söylemeden bakkala gidip biraz içki ve yiyecek birşeyler aldı.

Ve insanların işlerine gittiği, işlerinden döndüğü, uykuya daldıkları ve sonra uykularından uyandıkları bütün zamanlarda içki içip, konuşup dertleştiler, müzik dinlediler. Ve alkol şairin dediği gibi büyücüydü, bu büyüye karışan sevgileri onları biraz daha kopartıyordu bu dünyadan.. Bir ara, hayata en çok güvendiğim insan kim biliyor musun? Şu sokağımın köşesindeki ayakkabıcı tamircisi , dedi ve perdeyi açıp derma çatma dükkanının içinde ve lüks lambasının ışığı altında çalışan beyaz saçlı bir yaşlı bir adamı gösterdi ona: Bu dünyanın öylesine herşeye v

Zam

lerinde sa

Sevişmeye ara verdiklerinde sanki içlerinde bi konuşmaya devam ediyorlardı..

Birçok konuda çok yetenekliydi. Etraf oyun denemeleriyle doluydu. Okuduklarının hayranlıkla büyülüyordu kendisini. Yazmak i sanki. Neden bunları yayınlamıyorsun? diye so benim iç konuşmalarım kendimle dertleşmele başkasına ben dün gece kendimle dertleştim, g ispatı, nasıl der?

Bu sözleri hayatını ruhuyla yazarak sürdü için çok utandırmıştı ve bu utancını saklamak iç gömdü. Kendine hiç bakmadığı ve belki günl kokuyordu ki, içindeki iyiliğin ve sevginin koku günlerce tozlu topraklı yollarda yürüse bile n ışık kaybolmayacak gibiydi. Ve yüzünün ve vüc o hem böylesi bir güzelliğe inanmıyor, hem on bir türlü. Ona kavuşabilmek için ölümü bile gö tuhaftı; beş aydır kirasını ödeyemediği ve ev sa kavuşmak için herşeyi göze alabileceğini asla ur diği kirasının ne kadar tuttuğunu hesaplıyord paranın tamamıydı neredeyse. Bir ara ne olurs düşündü büyük bir cesaretle. Ama hemen sonra kendi borçlarını ve kirasını ödeyemeyeceği aklın çok utandı ki ve bu utancı bastırmak için yeni ara en azından üç aylık kirasını ödemeyi hesapl

Bir kısır döngüye girmişti adeta: Bir tarafı

CİNSEL FAŞİZME HAYIR!

Merhaba Sevgili Leman'cılar;

1 Ay önce dergimizde bakirelikle ilgili bir karikatür okudum. Dahd önce gördüğüm ve bundan sonra da görmeye devam edeceğim, yüzlerce aynı konulu karikatürlerden biriydi

Hergün bakirelik konulu yazılar, haberler, karikatürler görüyoruz medyada. Bazılarımız üzüntüyle, bazılarımız dikkatsizce, bazılarımızsa -ki bu; baylar çoğunlukta bir "aferin" çekerek okuyoruz bu haberleri. Yüzlerce gencecik kızın intiharına, bir sürü cinayete ve hatta aile faciasına sebep olan bu olaylar, malesef bitmiyor.

Şimdi biraz da kendimden bahsedeceğim.17 yaşındayım ve bakire değilim. 2 yıl önce o zamanlar gerçekten sevdiğim bir insanla birlikte oldum. Bu olaydan asla pişman değilim. Ve bu olay daha sonra, bir sebepten dolayı annem öğrendi. O an gerçekten hayatımın en kötü anıydı. Zavallı annemin suratındaki o acı ifadeyi asla unutmayacağım. Çaresizlik, şaşkınlık, mahvolmuşluk ve korku. Evet korku. Çünkü babam bu olayı öğrenseydi, ben şu an hayatta olmazdım. Annemin acısı aylarca dinmedi. Sürekli ağladı. Ve zamanla ruhsal bozukluklar baş gösterdi. Sonuçta onu üzen belki de onu mahveden bendim.

Bu düşünce beynimden bir an bile çıkmıyordu. Sürekli ağlama krizleri ve kendime, insanlara güvensizlik..

Onlarca çelişkinin içinde kıvranırken, aylar geçti ve zamanla ben de annem de düzelmeye başladık. O günleri, sanki hiç yaşamamış gibi silmiştik. Şu anda pekçok problemini halletmiş, sosyal, faal,birçok arkadaşı ve bir de erkek arkadaşı olan bir insanım. Fakat ne zaman bakirelikle ilgili bir haber okusam, sanki içimden birşeyler kopuyor.

Namus diyerek, sevdiği insanla birlikte olduğu için, öz kızlarını öldüren babalar, bakire değil diye bir günlük karısını kesen erkekler, bekaret kontrolleri.. Bunlar o kadar fazla ki, verdikleri zararlar gün geçtikçe artıyor. Lütfen namusun bacak arasında değil, beyinde, yürekte olduğunu anlatalım insanlara. Sevmenin, sevilmenin güzelliğini öğretelim. Ben şu an hayattayım, fakat benim yaşadıklarımı yaşayan ve bunu kaldıramayıp intihar eden birçok genç arkadaşlarımız var.

İnsanları mutsuz etmek, mahvetmek çok kolay.

Yalvarırım sevgili Lemancılar bunlara izin vermeyin. Ben, dergimize bu yazıyı yazarak, kendi payıma düşenin bir bölümünü yapıyorum. Ve siz sevgili Leman Dergisi çalışanları, lütfen bu yazıyı yayınlayın ki bu konunun bazı insanların düşündüğü kadar basit olmadığı anlaşılsın.

Şimdiden çok teşekkürler!!! Sevgilerimle...

SEVGİ DUVARI

Selam Leman,

Konuya hemen girmek istiyorum. Bu Cumartesi Radyo'da rock programını yapmak için her zaman ki gibi evden çıktım. Program saat 20.00'de başlıyordu. Neyse program 22.00'de bitti. Bizim semte son otobüs 22.00'de kalkıyor ve radyoyla ev arası çok uzak. Ayrıca reklam seslendirmelerini bitirmek için radyoda 23.00'e kadar kaldım. Yanımda erkek arkadaşım vardı. Eve çok geciktiğim için Cumartesi gecesini onda geçirmenin daha iyi olacağını düşündüm.

Ertesi gün annem polislere haber vermiş. Eve saat 14.00 civarı gittim. İçeriye girer girmez arkamdan 2 polis kapıyı çaldılar. Evde kimse yoktu. Ayaklarındaki postalları çıkarmadan içeriye daldılar. Çantamı boşalttılar. Tipime bakıp, uyuşturucu kullandığıma karar verildi. Evde bütün dolapları, çekmeceleri deştiler. Çantadan çıkan kanlı orkidlerin içini açıp aradılar. Kollarımı zorla açıp iğne izi var mı yok mu diye baktılar. Duvarda duran Janis Japlin ve Entombed posterlerini yırttılar. Annem evde yok, karakola gelemem desem de zorla götürdüler. Ve direnince tartaklandım, tacize uğradım. Çünkü onların gözünde "küçük kaldırım orospusu" idim.

Annem gelene kadar 4-5 saat kadar göz altında kaldım. Şu anda eve teslim ettiler. (Kargo şirketlerinin yaptığı gibi) Yarın sabah erkenden adli tıp'ta bekaret muayenesi yapacaklar. Erkek arkadaşımla kesinlikle cinsel ilişkiye girmedik. Bakire olduğum halde yarın adli tıbba gitmiycem. Benim ya evlenmemi, ya da muayene olmamı istiyorlar. Ben ikisini de yapamam Çünkü adını veremediğim erkek arkadaşım ..... militanı. Şu an beynim zonkluyor. Ne yapacağımı şaşırdım. Kelimeleri bir araya zor topluyorum.

Eğer annem dilekçesini geri almazsa benim için tek çözüm yolu ölum olacak. Çünkü henuz 17 yaşındayım. Bir yere kaçıp gidemem Sonuna kadar bekaret kontrolüne gitmemek için direnicem. Utanıyorum. Yabancı birinin karşısında soyunmak da ne demek? Elveda Kertenkele Kral, Elveda sevgiden başka hiçbir beklentim olmayan yaşam.

Anarşist'in Kısa Yazısı-İzmir

malığının öylesine farkında ki, bu yüzden
n ve öylesine yalansız gülümsüyor ki
sanlara...
zaman konuştuklarının sonuna geldikorlar, o zaman da sevişmeye başlıyorlardı.
medik bir kapı açılıyor, yeniden doyasıya

ştırıp buruşturup attığı şiirler, yazılar ve
men hepsi neredeyse onu kıskançlık ve
vip de bir türlü yazamadıklarını yazmıştı
bir ara. Utanıyorum dedi, çünkü bunlar
, İçime akıttığım gözyaşlarım, insan bir
yaşı döktüm, okuyun, anlarsınız,işte bakın

üğü ve daha önce hiç böyle düşünmediği
yüzünü saçlarına göğsüne, yüzünü yüzüne
ir hiç yıkanmadığı halde öylesine güzel
ydu bu. Sanki günlerce böyle kalsa, ya da
u güzel kokusu, ne de yüzündeki kutsal
nun öylesine masalsı bir güzelliği vardı ki,
e ayrılamıyor, hem de ona kavuşamıyordu
alabileceğine kandırıyordu kendisini. Ama
inin evden çıkartacağını söylediğinde ona
nadan; bir taraftan da beş aydır ödeyemegizlice. Bu onun şu anda sahip olduğum
olsun onun bütün kira borçlarını ödemeyi
endisine hemen hiç para kalmayacağını ve
geldi. Bunun hesabını yaptığından öylesine
onun o iyi kokusuna gömdü yüzünü. Bir
aya başladı. Yeniden utandı.
onunla tamamen ruhsal bir kavuşma özlemi, bir taraftan kira borçları.. Sonra bir sabah, ya da bir akşam yani insanların işlerine gittiği ya da işlerinden döndüğü bir zamanda ayrıldı ondan, evinden. Onun evine çok benziyen evine dönüp kendisiyle kalıp ve onun için ne yapabileceğini düşünmek istiyordu. Ve o aklına her defasında geldikçe, ona saygı duyuyorum... Ona saygı duyuyorum diyordu kendi kendisine garip bir suçluluk duygusuyla. Hemen dönecekti ona ve onu bu insafsız hayatta yalnız bırakmayacaktı, öyle söylüyordu kendine yorgun bir bellekle onca daldığı işinin arasında... Bir zaman böyle geçti.

Ve bir gün yolda yürürken içinde kilitli olan sevgisini kendisini sevgiye koşulsuzca adamış birinin yardımı ve esini olmadan dışarı çıkartamayacağını ansızın anladı kesinlikle ve o an, ne yaptım ben? diye derin bir pişmanlığa kapılıp hiç düşünmeden soluğu onun evinde aldı. Kapısını ısrarla çalmaya başladı.. Açılmayınca telaşlandı ve hemen şu sıralarda en çok güvendiğim insan, dediği ayakkabı tamircisine koştu. Kendisini tanıttı ve onu sordu: Geç kaldın, dün gitti, dedi, yaşlı tamirci, eşyalarını eskiciye satıp çekip gitti buralardan ve nereye gittiğini bana bile söylemedi, yalnız gitmeden önce size şu zarfı bıraktı: Zarfı açtı, içindeki kağıtta şunlar yazılıydı: "..Karşılığında sevgi uyandırmadan seviyorsanız, yani sevgi olarak sevginiz karşılıklı sevgi yaratmıyorsa seven bir kişi olarak dışavurumunuzla kendinizi sevilen bir kişi yapamıyorsanız sevginiz güçsüzdur, bu bir talihsizliktir" Karl Marks.

İkisinin durumunu bundan daha iyi açıklayan bir yazı olamazdı. Evet, o haklıydı ne denli içten, yürekten ve koşulsuz sevse de kendisini bu dünyanın egemen aklından ve bilincinden kurtaramamıştı. Çünkü bilincinin içinde kök salmış olan o geleneksel suçluluk duygusuyla onunla sevişirken bile kira borçlarının ne kadarını ödeyebileceğimi gizlice hesaplayarak yaşadıkları ve yaşayacakları herşeyi hep dünyevi bir dengede tutmaya çalışıyordu. Bilinci ve aklı hep ön planda ve olabilecekleri az çok tahmin etmeye çalışırken, yine de ne hazindi ki kendisini onunlayken sonu ölümle de bitse, yoğun ve nefes nefese bir aşkın kahramanı gibi görmeye inandırırmaya çalışırken aslında senaryosu başkaları tarafından yazılmış bir filmin oyuncusundan başka birşey olmadığını da çok iyi biliyordu.. Evet, onun sevgisi güçlüydü ama, karşılığını bulabilmesi için bu gücü içine alabilecek cesaret ve saflıkta bir insana ihtiyacı vardı. Ama bulamıyordu bu insanı. Parayı özgürlük duygusu , güvenceyi ise gençlik arzusu yerine koyanların dünyasında bu bir talihsiz sayılabilirdi; ama yine de içinde bir umut barındıran bir talihsizlikti bu. Oysa kendisinin talihsizliği içinde hiçbir umut barındırmıyordu. Ne bu dünyada, ne başka dünyalarda..:

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

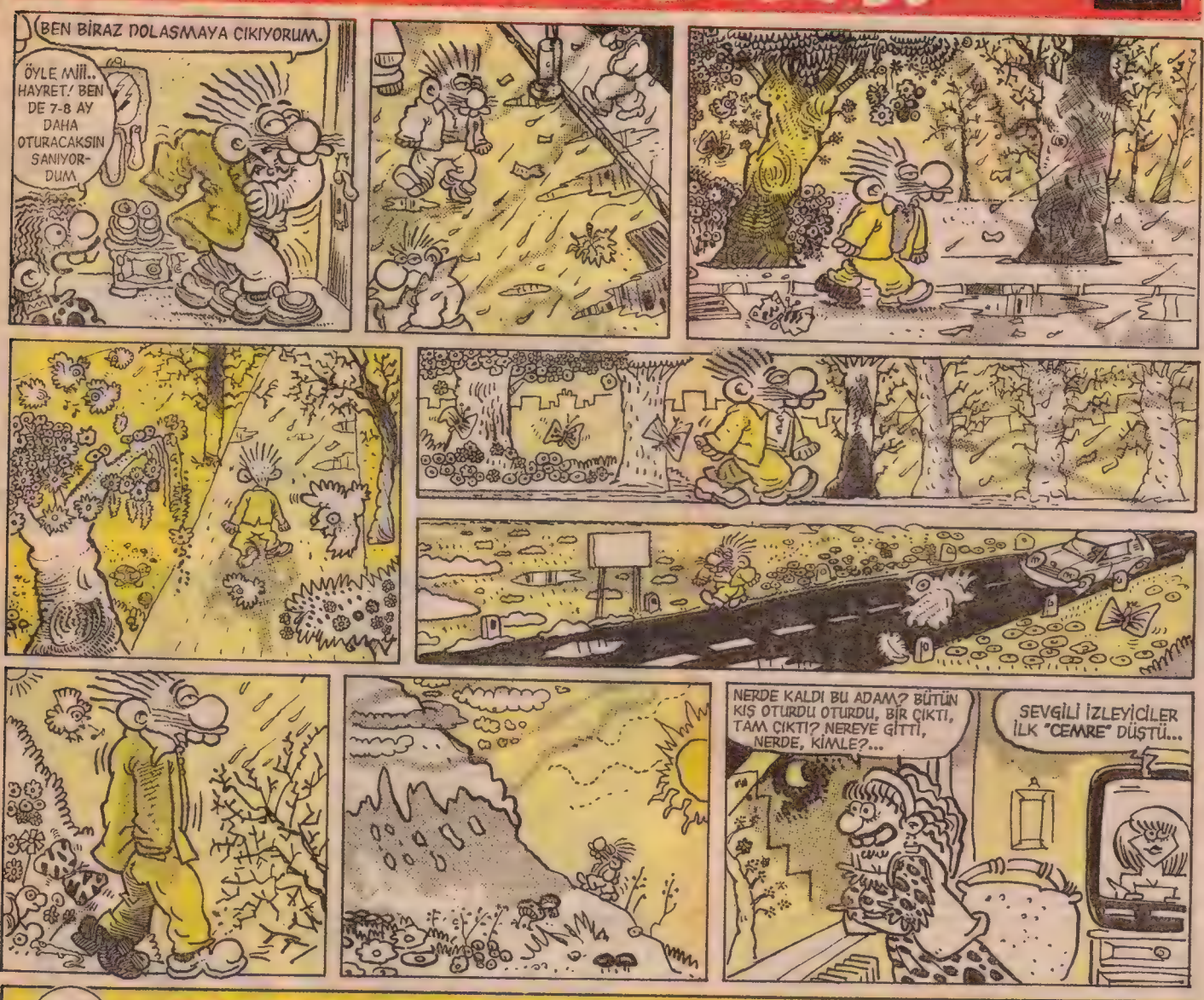

KILLANAN ADAM

A. Yılmaz

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

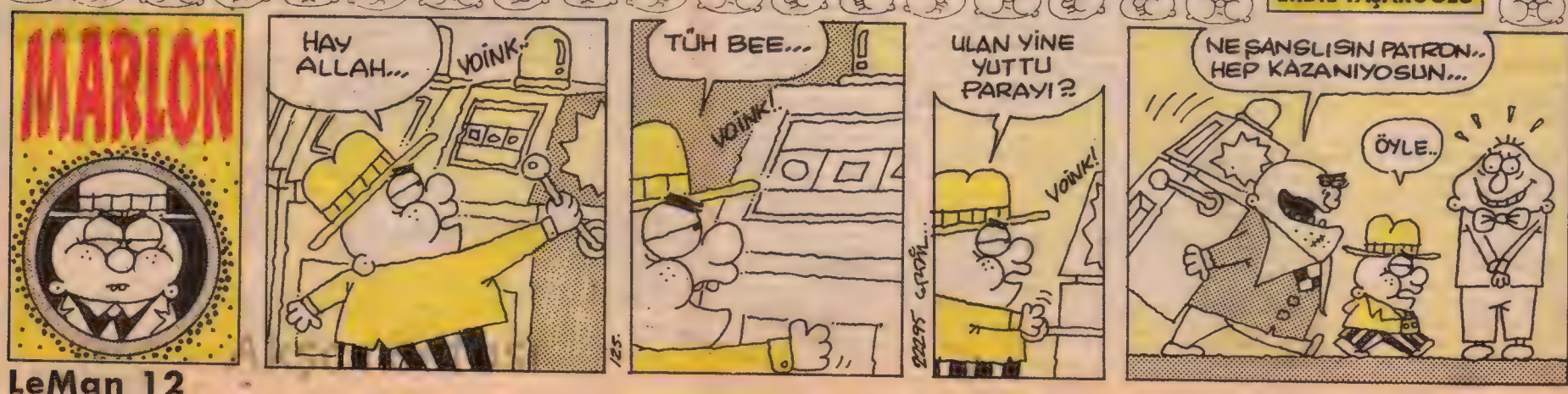

LeMan 12

İMZASIZ MEKTUPLAR-1

Canımdan çok sevdiğim **Köyümün Rüzgarları**, Nasılsınız, iyimisiniz? Anlamadım! Anlamadım diyorum. Haa, tamam tamam. Demek iyisiniz. Ne güzel. Eğer beni soracak olursanız, ben hamdolsun iyiyim. Yaklaşık üç haftadan bu yana Karaköy'de bi büfede **Tost-Men** olarak çalışıyorum. Kazancımda gayet iyi (Alaha şükürler olsun). **Tost-Men**'lik nasıl bir iş diye merak edebilirsin, açıklayayım:

Diyelim ki müşteri bizim büfeden sucuklu tost aldı; tıkına tıkına gidiyor. Tabi bu tıkınma esnasında sucukların bir kısmı, tost ekmeğinin arasından profesyonelce sıyrılıp yere düşüyorlar. Büyük iştahla kayıntı yapan müşteri olayın farkında bile değil. İşte bunu gören ben (Tost-Men) , hemen en yakın telefon kulübesinde üzerime daha rahat bir şeyler giyerek, asi sucukları yakalıyorum. Yakalanan sucuklara hiç bir rencide edici faliyette bulunmadan sahibine teslim ediyorum. Yaptığım işin mutluluğuyla kalbim pıtır pıtır atarken atımı yeni bir maceraya doğru dört nala sürüyorum... Güzel dimi? Mis yani. Dediğim gibi kazancım iyi. İstanbulada alıştım sayılır. İlk zamanlar epey zorlanmıştım. Garaja inişimde yanıma bi takım adamlar yaklaşıp "**Kardeş, çalışmak için geldin sanırım. Bizde tam sana göre iş var. İstanbul'un politik ve jöopolitik konumu olarak çalışacaksın. Güzel iştir hani. Hem masabaşı**" deyip cebimdeki paraların hepsicini götürmüşlerdi. Fakat artık uyandım. Tatava olmak yok. Cin gibiyim. Bu arada "Devrimci Hulisi Dede nasıl? Umarım iyidir. Devrimci hareket onu çok yıpratti çoook. Oysa doktor ona tüm illegal faaliyetleri ve yağlı yemekleri yasaklamıştı. Aman kendisine iyi baksın. Hulisi Dedeye şunu sorar mısınız: "**Acaba devrim olunca terk edip giden sevgililer geri dönecek mi?**" Devrim olunca tüm haksızlıklar ve zulmler sona erecekmişte. Terk edip gitmekte zulm, haksızlık sayılır. **Sevgili Köyümün Rüzgarları**, buralarda yalnızlığımı mizah dergileriyle paylaşıyorum. Çok hoş şeyler. Hele **Bayır Gülü** diye bi köşe var ki acayip güzel. Sanki tüm espirileri bizim köyde çevrilmiş. Çizeri (Furkan Güven) , klasik "**eşşek ve abazan erkek**" olayını aşıp köy espirilerinde yeni bir çığır açmış. Hoş. Birde karelerde rüzgar estirse daha da müthiş olucak. Hani bizim eski muhtarın oğlu vardı yaa. Neydi adı? Şerafettin. Şerafettinle geçenlerde iskelede karşılaştık. Beni tanıyamadı. Değişmiş. Evlenmiş. Kendilerininmiş evleri. Biraz yakıt parasından şikayet etti. Kadıkuyululer sosyal kültür ve yardımlaşma derneği lokalinde kahve fincanı olarak çalışıyormuş. Çok kızdım. "Ulan , Kadıkuyululer yıllar yılı bizim can düşmanımız olmuştur. Nasıl onlarla çalışabilirsin? "dedim.

Cevap olarak İstiklal Marşının üçüncü kıtasını okuyup; "Doğduğum değil, doyduğum yerliyem men"dedi. Peki dedim Güzelim Köyümün Rüzgarları, yağlı tost kağıdına yazdığım mektubuma burada son verirken herkeze yürek dolusu sevgi ve selamlarımı gönderiyorum. Yazdıklarımı alınca köyün tüm ağaçlarını ve yorgun çatılarını benim için okşarsanız çok sevinirim. Sakın ağladığımı falan düşünmeyin. Yeminle ağlamıyorum. Ağlamıyorum yaa!

Aziye...

Ender Özkahraman

Urfa.. 1920'li yıllar..

Sıcak bir yaz.. Bunaltıcı sıcaklarla kaçıp bir kahvenin çardağında piştekleyenler..

Yaw.. Şu mağaranın içinde cin var diyiler.. doğru mudur acep?..

Bu iddia ortalığı karıştırır..

Bilmem!.

Öyleymiş öyle!

La oğlum manyax olmayın!.

He-he-hee cin ha!..

Sıktır la varmış işte..

Bu sırada; laflara kulak misafiri olan bir yabancı varalır oğada...

Ağalar be!.. kusura bakmayın amma nedir şu mağara hikayesi?..

?!!

..Aha işte şu tepenin yamacındaki mağara.. içi cinlerle dolu... haa bir de dibi görünmüyor...

O-hoo!. Ağalar be!. Ben bu mağaranın dibine ille inerim-heee de gece yarısı..

Yabancı iyice meraklanıp kalabalıkla birlikte mağaranın olduğu yere gider..

Madem o kadar hevesisin in.. in amma indiğini nasıl anlıyacaz?..

Mağaranın dibine bi kazık çakıp çıkacam.. sonra hep beraber tekrar ineriz...

Bu fikir kabul edilince; yabancı, bir kazık bir de gazlambası alıp, geceyarısı kalabalığın arasından geçip mağaraya indi...

Biraz sonra çıkarım!

Vallahi helal olsun herife.. indi.

Yarım saat sonra aşağıdan sesler gelmeye başladı.. Yabancı kazığı çakıyordu..

Tak.. tak tak tuk-tak tak tuk tak

Fakat birden kazık çakma sesi kesildi..

Eee? n'oldi ki ses kesildi?

ve yerinli çığlıklara bıraktı...

?!

Ule bırak beni.. bırax diyem ulee!.. bıraaaaak!.. aaaaaaay..

Bundan sonra, başka bir ses duyulmadı.. Vakit iyice akmış, gün ağarmaya gelmişti...

Ule n'oldi bu adama?

Bi insek mi ecaba?

Kalabalık daha fazla dayanamayıp, mağaraya indi... Her yer yosun bağlamıştı. İçerde aşırı bir rutubet vardı...

Şşt.. gelin gelin adamı burada..

..O yıllarda; Urfa'da Aziye* giyiladiğinden adamın kazığı eteğinin ucuna çakılmış, ayağa kalkınca birisi kendini çekiyor zannedip paniklemiş ve korkudan ölmüştü.

Evet.. Adamı orada, yerde yatıyordu... Biraz inceledikten sonra ölüm sebebini anlıyacaklardı...

*Aziye: Bir çeşit uzun arap elbisesi. Antep'ten Özkan Memiş'e, bu dram-i komik hikaye için teşekkür ederim...

Dengeli Beslenme

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ..

LAN ERKUT, AVUKATTAN ÖĞRENDİM, EDREMİT'TEKİ ZEYTİNLİĞİ DE SATMIŞSIN.. GEÇEN AY DA BABAMDAN KALAN ARSALARDAN BİRİNİ SATMIŞTIN.. N'APIYORSUN LAN PARALARI? DÖVİZE Mİ YATIRIYORSUN EŞEK SİPASİ!

ABİ KÜFÜR ETME... BAK BİZİ SEYREDENLER VAR... AYIP OLUYO...

ŞİMDİ... ABİMİ ALIN, ORTA ASYA VE BALKANLARDA BİR GEZİNTİYE ÇIKARIN AİLEMİZİN KÖKLERİNİ ARAŞTIRACAK. SOY AĞACI ÇIKARACAK, ESKİ AKRABALARIMIZI BULACAK, ONLAR HAKKINDA KİTAP YAZACAK.. YAKLAŞIK 2-3 SENE BURALARA GELMEYECEK..

HADİ GİT TİR ULAN ORDAN!

AYRILIK RÜZGARLARI BIRIRI...

ALLAH BELANI VERSİN EMİ!. SENİN BU FANTAZİ SEVDAN YÜZÜNDEN DONDUM BE! İNSAN ÖNCE ADAM GİBİ ORTAMINI HAZIRLAR SONRA FANTAZİSİNİ YAPAR!..

NE BİLİİM KIZIM.. HİDROFFOR KAPALI OLDUĞU ZAMAN YUKARI SU ÇIKMIYO.. SOFBEN DE AZ İSİTİYO!.. KAPICININ MOK YEMESİ.. İKİ GRAM FANTAZİ YAPALIM DEDİK, KABAHAT OLDU..

ERSAN ABİ BU TÜRKSATVARYA YATAK ODANI BİLE GÖSTEREBİLİYORMUŞ ABİ YAA.. ABİ SEN BİLİRSİN YA, BU TÜRKSATI TAKSAK, RTLYİ FİLAN ALIR MI HA ABİM?. SEX MEX FİLAN ABİ? AAAA!

ALIR.. MİNA KOYİİM.. ONU DA ALIR, BUNU DA ALIR..

PIHÜÜÜÜYYYTT

GAZETE

ESPRİ: ENDER ÖKSÜZ MERSİN - (MERSİ..)

• Ömür E. KURUM'a Üstad sende Ersin BAŞARAN gibi anormal uzun mektuplar yazıyorsun. Fakat yanlış anlama, çok hoşuma gidiyor. Bu arada, karikatür hakkında benden bilgi istemişsin, bu konuyla ilgili olarak kitapçıkımsı bir şey hazırlıyorum. (Sadece karikatür çizmek isteyenlere gönderilmek üzere) Bittiği zaman sana da gönderilir merak etme. (Beş sene sonra falan)
•Ankara'dan Kerem BEYİT'e: Esprilerinden biri başarılı. Ayrıca 'okur karikatürleri' sayfasına gönderdiğin karikatürler de bana geliyor. Karikatürlerin için çoook çok söyleyeceğim şeyler var ama buraya sığmaz diye korkuyorum. Merak etme yakında geliyor. (Ne geliyor sürpriz)
• Giresun'dan Tolga Taymaz'a: Üstad senden rica ediyorum lütfen esprilerinizi reçete kağıtlarına yazmayın. Kendimi eczacı gibi hissediyorum.. Sevgiler..
• Mektupla karikatür göndermek isteyenler, mektuplarının üzerine mutlaka 'Karikatür' filan gibi ibareler koysunlar, çünkü diğer mektuplara karışıyor..

ERDENER ABİ

- Yaa Erdener abi, geçen gün kazayla orucu yedik abi.... Nolur abi sence?
- Bilemem.

ÖĞOT

USTA GEÇEN GÜN, HASAN ABİNİN BÜFESİNDEYİM, Bİ MANİTA GELDİ, ÖYLE İNCEDEN İNCEDEN YAZILIVERDİM... HA BU ARADA BANA Bİ AYRAN KOYSANA ABİ.

ASLINDA MOTOR ÜSTÜ YALAKALIĞIN TOST MAKİNASI ÜSTÜ YALAKALIĞINA TERFİ EDEN YURDUM İNSANINI HEMEN TEBRİK ETMEK İSTİYORUM YAA!. ÖPMEK İSTİYORUM HEPSİNİ.

TOST

AYRAN

pisst tatlı kız pisst

benim olucak nihihihi...

GÖKHAN DABAK

Sat sabahın be (sat diyil saat, eee sonra?) Saat sabahın beşiydi. Zank diye uyandı. (Kim?) Kilimci, sus yaa, adamın biri işte (adamın ikisi olmasın!) sus yaa, sus yaa.. (tamam tamam devam et) Ve sordu kendi kendine -şimdi ne olacak?- (imdaat diye bağırsın.) Adamın biri sabahın beşinde uyandı ve sordu kendi kendine -şimdi noolacak- diye ve bağırdı imdaaaat diye.. Diğerleri uyandılar bu gürültüye. Telaşla geldiler adamın yanına. Ve sordular (peki sonra?) Adam tuhaf tuhaf -bilmiyorum- dedi. (Çok saçma, bu gidişle bir yere varamazsın, baştan al.) Peki baştan alıyorum.
Çığlık çığlığa geçti burnumun ucundan vapurlar, ve gökyüzünde sisli bir dağa doğru yol aldılar. (Peki sonra?) Sonra soğan doğrama. Sinir oldum yaa. Noluyo yani -sonra sonra- sonrası iyilik sağlık. (Sinirlenmeyin bakıyım bizimkisi masum bir merak işte.) İyi de merak da bi yere kadar, kafamı karıştırıp durmayın lütfen. (Pardon abi, siz bize aldırmayın devam edin) Eeee neydi? Ha? Burnumun ucundan vapurlar geçiyodu ve.... (Çığlık çığlığa geçiyordu) Lahavle, evet evet burnumun ucundan çığlık çığlığa geçen bu vapurlar gökyüzündeki bir dağa doğru yol alıyorlardı ve.. (bir dağ diyil, sisli bir dağ!) Yeteer, yeteeeer, yeter, ulan yeteeeeerrr....

benim olucak.

BONK

benim olucaak ehe he hennn

benim olduu benim olduu lay lay lay benim olduu

Ben eskiden yakışıklı bi prenstim, sonra kötü kalpli cadı beni sihirleyip kurbağa yaptı. Eğer bi prenses beni öpmezse hep böyle kalicam. Çok fena bunalımdayım doktor bey bir prenses bulmalıyım doktor bey.

PİSİKOLOK HULKİ ZÜLFEM

işim gücüm yok sana prenses bulucam öyle mi? ben şerefli bir doktorum ulan, pezemenk deyilim. Geber pis kurbağa

PİSİKOLOK HULKİ ZÜLFEM

VAK

SELÇUK ERDEM

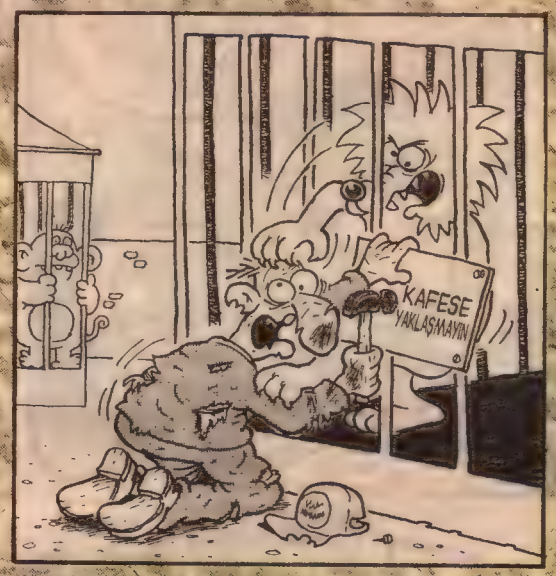

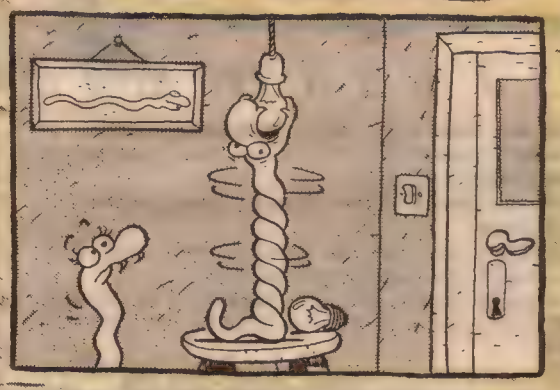

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

LABORATUAR ADAMI KOBAY İLHAMİ'nin macerası!

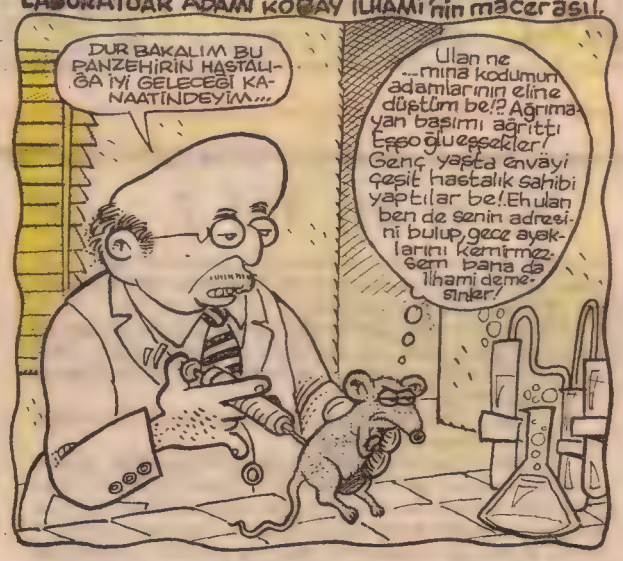

Akşamsefası

Sevgisizliğime dokunma. Gerçekten sevipte sevgimi karşılıksız bırakan G.B'ye dokuma. Ne söylerlerse söylesinler Grup Yorum'a, Grup Kızılırmak'a dokunma. Fikret Kızılok' a dokunma. Düşünmek insanları hayvanlardan ayıra tek şeydir. Tek suçları düşündüklerini Yazan Haluk Gerger'e ,Fikret Başkaya'ya, İsmail Beşikçi'ye vs. gibi insanlara dokunma. Dünya'nın en ince ruhlu insanı Cezmi Ersöz'e dokunma. Ülkemin devrimci demokrat insanlarına dokunma. Dokunduğunuz yeter artık.

Bülent Sürgüllü /Adıyaman

Öncelikle Aziz Nesin'e ve Nazım Hikmet'e, Uğur Mumcu ya, Turan Dursun'a sakın ha dokunma. Hayattayken rahat bırakmadınız bari öteki dünyada rahat bırakın. Aydın, bilimsel ve demokrat üniversite hocalarına dokunmaktan vazgeçin. Dilini eşek arısı sokmuş Engin Ardıç varken dokuncak başka birilerini aramayın. Ve yeter artık Duygu Asena'ya da dokunmayın. Çok değerli insanlara; dostlarım Pelin'e Mert'e, Nilüfer'e, pislik Cemal'e ve Fisuncuk'a lütfen dokunmayın.

Kod Adım Leyla

"Üniversite sınavını kazanarak Ankara dışında öğrenimlerini sürdüren çok sevdiğim arkadaşlarım Orhan, Özgür, Betil , Bora, Tunay, Umut ve Özdem'e inandıkları ve savaştıkları fikirleri için dokunma ."

TAYLAN

"Çevresinin baskısına rağmen mücadelesini aklı ve sevgisiyle yapan canım kadar sevdiğim masum yarim Fulya'ya , Dağlardaki Şahinlere, Özgürlüğün sesi YORUM'a , mezarında bile rahat bırakmadığınız Nazım Hikmet'e, ortadan kaybedip susturduğunuz CANLAR'a, sistemin içinde boğduğunuz, aşılayıp cahilleştirdiğiniz halkıma DOKUNMA.

EGE' den Bir KOÇERO

SOSYETE POLİSİ

Cemzi Ersöz

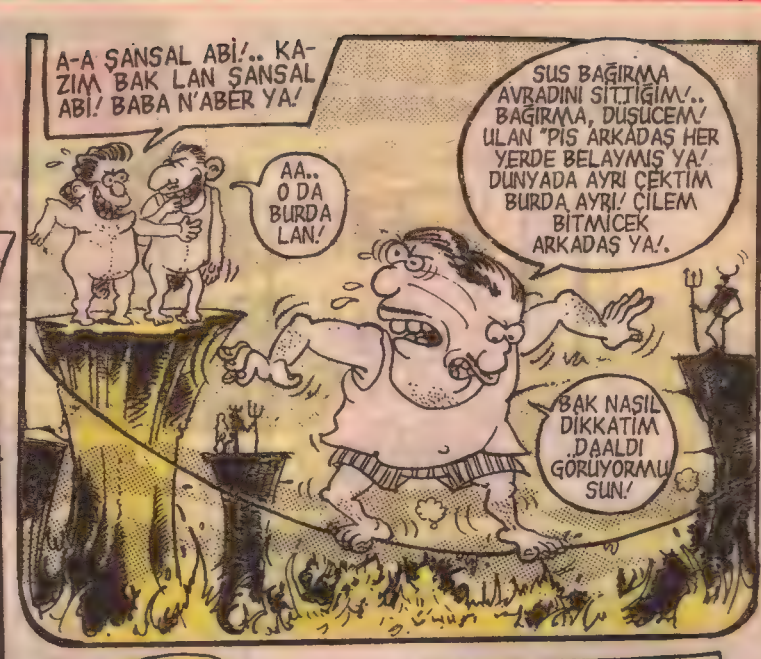

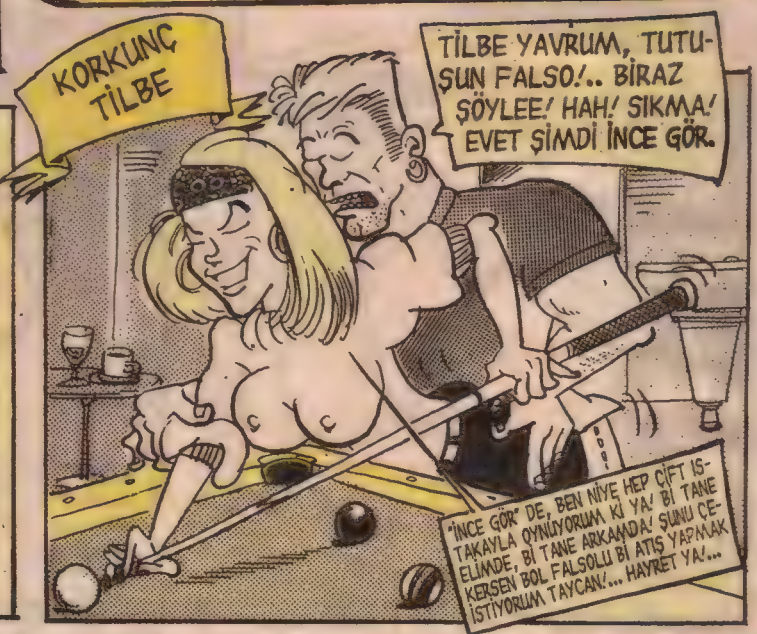

Devlet ve Hamili Milletimdir

Öpüp kokladığımız halkımı, asırlardır, yönetici sınıfla ortaklaşa, talanleşçiliği gönül rızasıyla ve bir ibadet - ruhaniyetiyle gerçekleştirir.

Bu cümlenin namusu için, bir kitap yazdım, Bu Çağın Soylusu: 1980-1990 yılları arasında bir kurum anlatılır. 4,5 yıl içinde yaşadım. Beş-altı top kağıt harcadım.-Yazarın bilinçaltıyla-alt kültür dediğimiz, aşağı tabaka insanların bilinçaltları romanda karşı karşıyadır. Bu karşı karşıyalık sayfalarca sürer ve bu yüzden roman, paramparçadır.

Romanın birçok derdi vardı, bu dertleri şimdilik bu satırlardan kovuyorum. Ancak, alt kültürün bilinçaltının "estetize" etmek kolay olmadı.Edebiyatın kalbini deşen kirli gerçekçi metinlerdir.

Bir insan olarak "hayatımı" tümüyle değiştiren neticelerle çıktım romandan.

Neden "devletsiz" toplum olamıyoruz. Burada "din gibi bir hırsızlık" var.

Toy şölenlerinden bugüne dağıtılan bir yağma. Bu "yağma" etrafında şekillenmiş, siyaset, kurum.

Neticem şudur: Devlet, alt kültür için, "dağıtılan kurban etidir". Vermekte sevaptır, almakta. Onurumuzu kurtaracak kadar iyi, bilge, soylu yöneticilerimiz olmadı, kapıcı, memur, teknik eleman bu hikayenin bazen elebaşları oluverirler.

İbadet gibi bir soygun.

Soygun, yalnız, gazetelerin manşetlerindeki skandallar-sansasyonel ihale soygunları değildir. Bu "küçük" bir parçadır. Bu soygunlar için kanunları, yasalar, mahkemeler vardır.

Öyle soygunlar vardır ki, kanunlarla, yasalarla önünü alamazsınız.

Çünkü devlet, lavaboya koyduğu bir kalıp sabununu koruyamaz.

Halkımızın, tarihsel ruhunu istila eden, tüm ülkemizi, siyasi-sosyal çürümüşlüğüyle feth eden bir kültür budur.

Bir kalıp sabun. Fayansı, lambası, deterjanı, kapı kiliti, musluğu, depoları. Camı, çerçevesi , her türlü "hizmet avantası". Aklınıza gelebilecek herşey. Tarihsel, sosyal ve maddi olarak yekünü , akıllar ötesidir.

Akıl ötesi. Çalmak üzerine, beş duyuyla, hukukla, keskin gözlerle, sıkı yöneticilerle, ele geçiremeyeceğiniz, basınla, eğitimle üstüne gidemeyeceğiniz büyükte ve derinlikte "metafizik" geliştirilmiştir. (Çalma'nın yöntemi üzerine geliştirilen teknikler üzerine yüzlerce sayfa konuşabilirim.)

Yukardakiler-aşağıdakiler gizli bir andlaşma içindedir. Bu soygunda, günahkarlık, suç, toplumsal sorunluluk yoktur. Tersine, bu talan kültürü, değerler ve inançlar sistemine bağlanıp "meşrulaştırılmıştır".

1950'den sonra Anadolu'dan devlet dairelerine gelen kitleler bu meşruluk içinde milletleşmiştir.

Kesinlikle marazi-patalojik insanlar değildirler. Beş vakit namazında, tertemiz, gül yüzlü insanlardır.Çoluk-çocuklarını İmam Hatip'lere gönderip bu lanet dünyadan korunmak isterler. Ve kesinlikle "yürüttükleri malın" çalıntı olduğuna inanmazlar. Kendi evlerinin eşyası gibi, babalarının malı gibi görürler. Götürdükleri mallarla dükkan açarlar, götürdükleriyle , onbeş yılda bir gecekonduyu yavaş yavaş tamamlamaya çalışırlar.

Neden "götürüyorsunuz" dediğinizde, yukardakileri gösterirler, ancak yukardakileri "suçlamazlar", "anasının gözü" gibi sözlerle överler. Ve ardından bir şehit, bir memleket hikayesi anlatırlar. Sözü "biz de bu memeketin çocuğuyuz, taş mı yiyelim" diye bağlarlar.

İbadet gibi soygundur. Bir lavabo sifonu, "kandil simiti" gibi, ya da, çok hoş kokulu bir çiçek, bir bitki gibi, itinayla sarılır, kucaklarında götürürler.

İmtiyazlı sınıfların yöneticilerin-siyasilerin devleti arpalık olarak kullandığı tarihsel bir gerçek, ancak, kahraman milletimizin canlı tarihinde daha bulaşıcı daha kitlesel , ruhlarına sinmiş soygunlar vardır.

Mistik bir coşkuyla soyulur.

Soygun, yönetici sınıfla-alt kültür arasında "yüksek değerler" oluşturdu. Yönetici sınıf imkanlarını yağmalatarak, alt kültürün, yani halkın, "egemenliğini" dondurdu. Halk, bağımsız kurumlarını oluşturamadı. Çünkü, yönetici sınıf, sadece "hemşehri derneklerini" hoş gördü. Alt kültür, "ağa, bey, ağbi, müdür, efendi," diyerek , delege oldu, mezun olan çocuklarını işe koymak için yanlarına gitti. Bir kalıp sabundan bir şikayet olunmuşsa, bakanı, milletvekili devreye soktu. Ve mutlaka sırtını "devleti" bir yere verdi.

Balın -lokmanın - kuymağın kucağına oturdu.

Devletin siyasi, sosyal, iktisadi rantlarından faydalanları "çok görmediler", kendileri de faydalanmak için , çoluk, çocuklarını kısmetlendirmek için, koştular.

İstemem demedi. Kariyer, yetenek, başarı, çalışma, ürün, eser, aramadı.

Verilen, kurban etiydi. Geri çevirmedi. "Benim neyim eksik, ben bu vatanın çocuğuyum değil miyim " dedi.

Geleneğin, dostluk, arkadaşlık , hemşehriliği, bu soygun için "araç" olarak kullanıldı. Bir siyasetçi, "hemşehrilerini" kollamıyorsa dışlandı.

Balın-Lokmanın içinde sürekli çalan birisi, çaldıklarından hemşehrilerine koklatmadığıysa o da "yaramaz " adam ilan edildi.

Çünkü, "iyi insan" devlete bağlı insandı. Son elli yılın sağ iktidarları başka birşey istemedi. İşte canlı canlı Anap dönemi.

Devlet, "esirgeyen -bağışlayan" dı.

Devlete ibadet, bir devlet-millet geleneği idi.

* * *

Şimdi özelleştirme kapıda. Bu derin gerçeği "devlette " biliyor. Avrupa'dan , Amerika'dan halk ısmarlayamayız, bu halk, bütün ideolojileri "sağcılaştırır". Böyle "terbiye " edildiler inançlarıyla.

Batılılaşmaya başlayan Japonya, Meiji döneminde tapınaklarını kapatarak işe başladı.

Devlet, özelleştirmeyle, bu "soygun, ibadet tapınaklarını" kapatamayacağını biliyor. Sümük gibi sokağa atmak istiyor.

Bu "ruhaniyet" başka yapılara taşınacak, onları da çürütecek.

Bu ülkenin insanları , dünyanın en güzel insanlarıdır; her biri Yunus gibidir, Bektaşi gibidir. Onlara "devlet" olmadan toplum olmayı öğretmezsek, "kurum" nedir öğretemezsek , talanla, yağmayla, hak, pay arasındaki farkı öğretemezsek, bir yüzyıl daha, gözümüz kadar sevdiğimiz insanlarımız üzerine trajik konuşmalar yapmak zorunda kalacağız. Şüphesiz, aynı yapılarda, aynı dairelerde, birbirinden dürüst, birbirinden güzel, milyonlarca insan var.

NİHAT GENÇ

Doktorun Günlüğü..

ALTAY MARTI

GURRİ GURRİ KAKA

Aradan aylar geçmesine rağmen ne **Kuru Yaşo** ne de **Kel Fato** diğer çocuklarca pek benimsenmemiş ve sonradan geldikleri hep akılda tutularak yalnız bırakılmışlardı. Oysa özellikle **Fato** ne çok hevesliydi oyunlara katılmaya. Biz top oynarken kale arkasında durur, dışarıya çıkan topları badi badi koşarak gidip getirmeye çalışırdı.

Suların akmadığı zamanlarda anası sıtıllarla cami avlusundan su taşırken ona yardım etmeye çalışırdı boyuna posuna bakmadan. Bazen de **Yaşo**'yla birlikte, **Keve**'nin evde kara bir undan yoğurup teşte koyduğu hamuru **"ev ekmeği"** yapılması için **Hacı Kerim**'in fırınına götürürlerken görürdüm **Fato**'yu. Bütün bu işleri oyun oynar gibi yapardı.

Her çocuk gibi yaz mevsiminde sinilere doldurulup damlara dizilen salçayı ekmeğe sürüp iştahla yeme keyfi vardı onun da. Bir de **Zaza** olduğu için sık sık **"nan-e pivaz"** (ekmekle soğan) görürdüm elinde.

En son yağmurlu bir günde okula giderken yolda karşılaşmıştık onunla. Beni gördüğünde utanmış, o çok alışık olduğum yürüyüşüyle hızlı bir şekilde geçip gitmişti yanımdan. Üzerinde önlüğü, önlüğünün altında da eski bir pantolonu vardı. Koltuğunun altındaki fermuarlı, tek gözlü, siyah çantasına sıkı sıkıya yapışmıştı. Çorapsız çekmişti ayaklarına Kürt lastiğini. (Bu ayakkabıya **"cizlavit"** adı da verilirdi. Hayatta gördüğüm en berbat ayakkabıydı. Hem ayağımızı acıtır, hem de çok kötü kokardı. Eve gelip te çıkardığımızda derin bir nefes alırdık, ama ayaklarımızın küçük, ölü bir hayvan gibi kokmasını hiçbir şey engelleyemezdi.)

Kışa doğru gelirken, bir okul dönüşünde, daha sokağa girer girmez öğrendim. **Kel Fato** ölmüştü. **Fato**'yu elektrik çarpmıştı. Her zamanki gibi okula giderken, bir elektrik direğinin altındaki kortikte toplanan su birikintisini geçmek istemiş, suyun hemen altındaki kopuk elektrik telini farkedemeyip üstüne basmış ve oracıkta can vermişti. Cansız vücudunu eve getirdiklerinde yüzü ıslak ve mosmormuş. Üzülmüştüm. O güne kadar hep bebek ve yaşlıların ölümünü duyduğumuzdan olacak şaşırmıştım da. Çocuklar oyun oynardı benim bildiğim, ölüm de neymiş!.

Korku, üzüntü ve endişeyle karışık bir duyguyla hemen **Fatogil**'in evine gittim. Avlu kapısının önünde birikmiş çocukları aşarak öne doğru çıktım. Geniş avlunun içinde yanyana sıralanmış dört evin sonuncusunda, toprak damlı, tahta kapılı bir evde oturuyorlardı **Fatogil**. Mahallenin tüm erkekleri avludaydı. Kimi yere çömelmiş, kimi de komşuların getirdiği sandalyelere oturmuştu. **Sıtkı** da aralarındaydı. Öne doğru eğilmiş, başını iki elinin arasına almış, dalıp gitmişti. Dudakları küçük bir kuş gibi titriyordu.

Avlunun bir köşesinde **Kuru Yaşo**'yu gördüm. Yüzü boz toprak gibiydi. Çatık kaşları, sarkık omuzları, kıl gibi bedeniyle put gibi duruyordu. Elleri her zaman olduğu gibi yine ceplerindeydi. Daha da zayıflamıştı sanki.

Süleyman Amca'nın oğlu **Abit**, paketlerinden çıkarılıp bir tepsiye doldurulmuş filtresiz sigara ile kolonya ikram ediyordu gelenlere. Hafif bir rüzgar eşliğinde, hışırdayan görkemli kavak ağaçlarının birinin altında küçücük bir tabut vardı. Etrafına bir kaç sarı yaprak düşmüştü. **Fato** o küçük tahtadan evde yatıyordu artık. Annemin sözleri geldi aklıma: **"Çocuklar öldüklerinde dosdoğru cennete giderler."** **Fato** da cennete giderdi herhalde. Günah işleyecek kadar uzun yaşayamamıştı çünkü.

İçerden **Keve**'nin insanın içini yakan ağıdı yayılıyordu avluya. **"Keçemin, oy Fatooo!"** diye bağıra bağıra sesi kısılmıştı artık. Çocukların önündeki bir kaç kadının arkasından sıyrılıp odanın ortasındaki **Keve**'yi görmek istedim. Çok acılı bir manzaraydı. **Keve**, göğsünü tırnaklarıyla parçalamış, saçını başını yolmuştu. Gözleri kapalı yüzü sapsarıydı. Arasıra kolları iki yana düşüyor, bedeni cansızlaşıyordu. Bu durumda böyle yaslara alışkın **Saliha Teyze** kolonyayla **Keve**'nin yüzünü ovuyor ve tekrar dirilmesini sağlıyordu. Diğer komşular yerdeki eski kilimin üstüne çökmüş, sessizce bekleşiyorlardı. Teselli eden yoktu Keve'yi. Tesellinin anlamsızlığını herkes çok iyi biliyordu. Durup durup tekrar başlıyordu **Keve** canhıraş feryatlarına. Bu haliye ortalık yerde can çekişen yaralı bir hayvana benziyordu. O zamana dek gördüğüm ilk ana ağıdı ve acısıydı bu. Ölümün korkunçluğu daha da anlam kazanmıştı beynimde.

Derken avluda bir kıpırdanma oldu. Dönüp baktığımda tabutun omuzlara alındığını gördüm. Herkes ayaktaydı. Çocuklar kapı önünden sağa sola kaçıştılar. Cenaze usulca çıkarıldı avludan. Sessiz bir kalabalık yola döküldü. Arasıra taşıyıcılar değişe değişe sokağın başına kadar geldik. Burada biz çocuklara evlere dağılmamız söylendi. **Gurri Fato** gidiyordu artık. Kırmızı entarili, kel kafalı, masum ve yalnız bir çocuk, yalınayak yola düşmüş badi badi mezarlığa doğru gidiyordu.

-Bitti-

TABUDEVİREN

Can Barlas

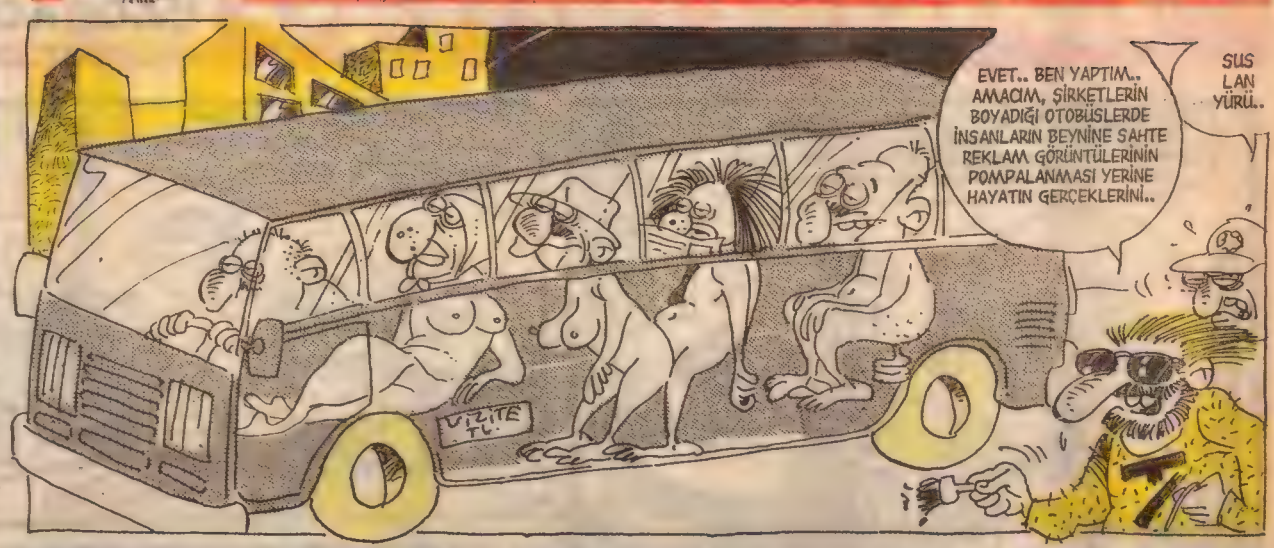

KOFTİ ANARŞİST

Bahadır Boysal

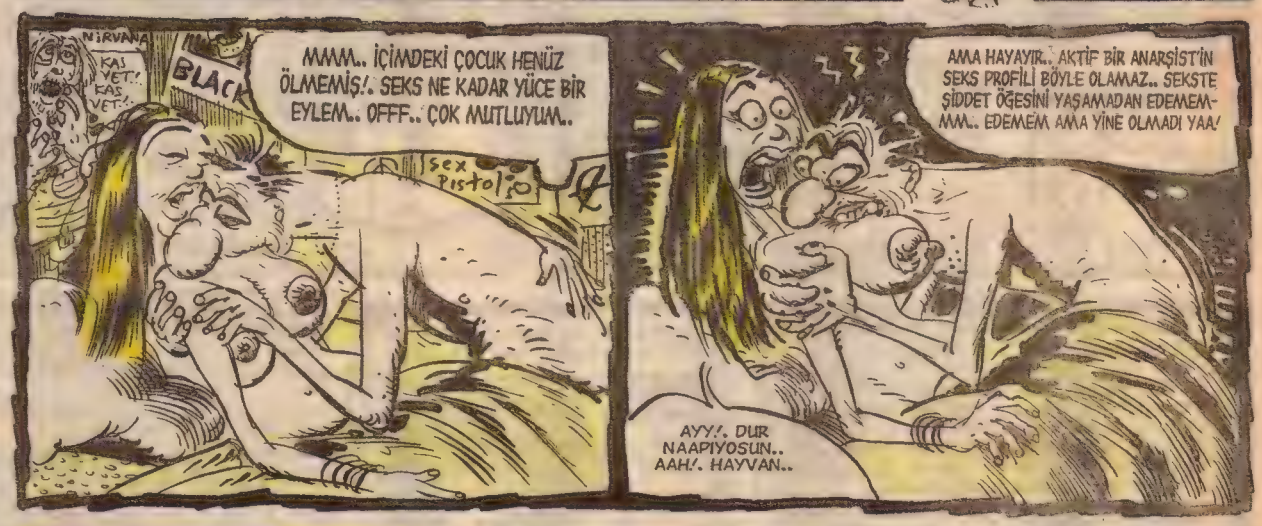

KAREKEDİ

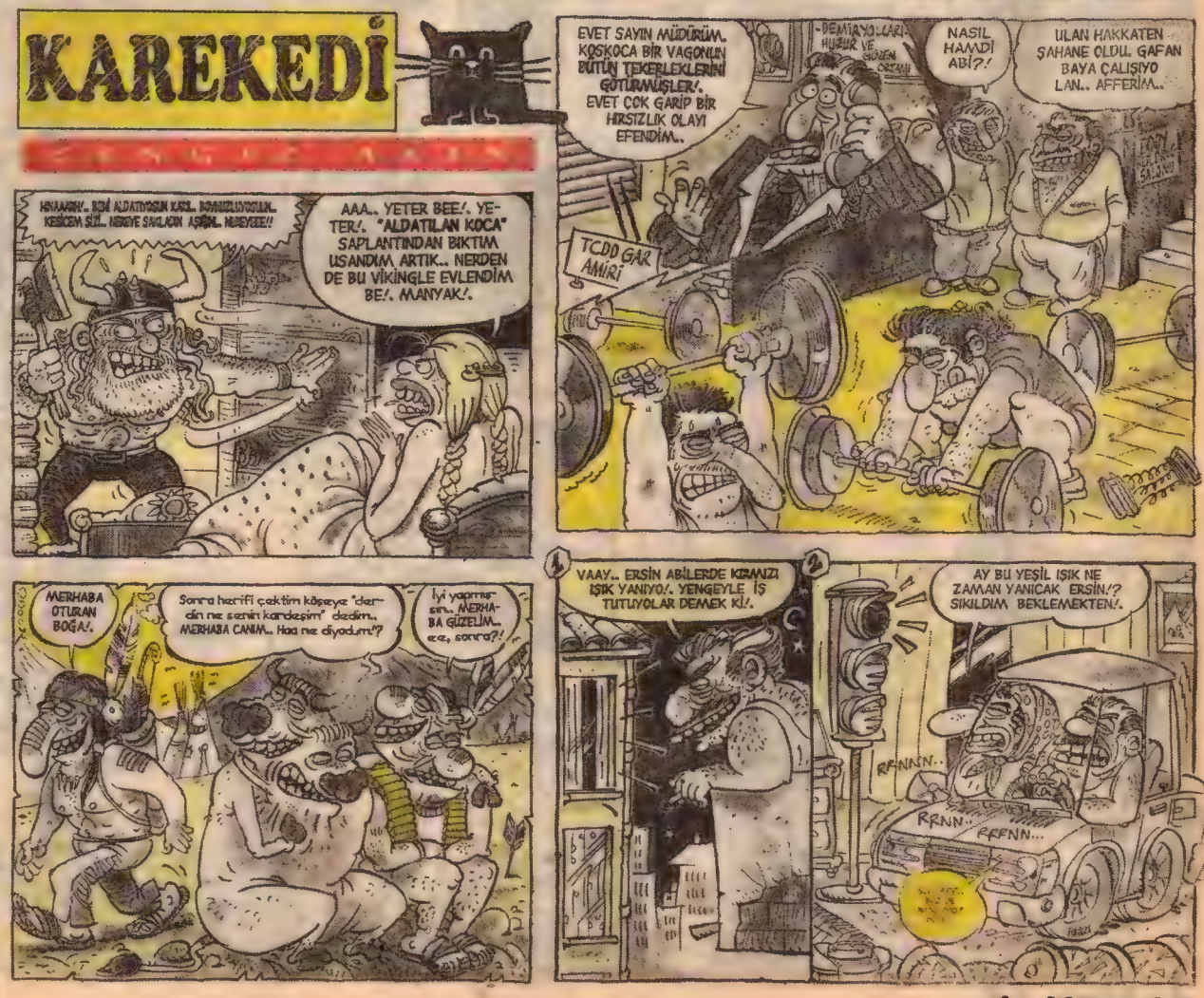

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

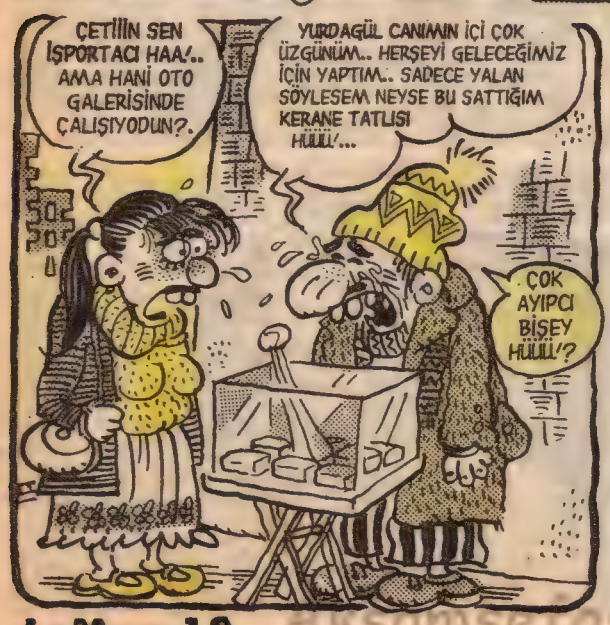

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sevgili İzmir'liler,

Gösterdiğiniz olağanüstü ilginin körfezimize gelen yavru balinayı tekrar sağlığına kavuşturup kavuşturmayacağını biliyorum. Ancak bildiğim bir şey var. Bucacezaevinde yaklaşık iki aydır açlık grevi yapan, sağlık durumları en az balinanın ki kadar kötü olan tutukluların durumlarına da bu ilgiyi hatta bu ilginin yarısını göstermiş olsanız, onların şartları ve sonuçta sağlık durumları düzelecek. İliginiz bu durumu düzeltmekle kalmayacak, ülkemizin daha yaşanılır bir hale gelmesini sağlayacak. Burada önce insan sonra balina demek durumundayız. Aksi halde, hepimizin sonu, kurşun yağmuruna tutulmuş yavru balinadan daha kötü olacak, unutmayasınız.

Erdinç

HEY LEMAN'CILAR;

Şu elinizde boş yere tuttuğunuz; Rock, Hard Rock ve Heavy Metal kasetlerini, bana gönderseniz ölür müsünüz?

Ölmezseniz, gönderin o zaman. Posta masrafı da dahil, beş para ödeyeceğimi sanıyorsanız aldanıyorsunuz

-Teşekkürler hariç-

Murat Öz / E-Tipi cezaevi 12. Koğuş/Çankırı

• • •

Hadi, artık vakti geldi diyor bana ölüm. Beni yanına çağırıyor, beni istiyor. Yanına gidiyorum hiç itiraz etmeden Çünkü, bende onu istiyorum.

Seninle mutlu olmayı çok istedim dünya. Sen buna izin vermedin. Defalarca denedim seninle savaşmayı; kan olmadan, acı olmadan. İstediğim sadece mutlu olmaktı. Birgün bile olsa.

Şimdi tek istediğim beni çağıran sesin ardından gitmek. Dünya yok olmamla hiçbirşey kaybetmeyecek. Arkamda ne beni seven anne-baba, ne bir dost, ne de bir sevgili var. Benim için sadece o çok sevdiğim şapkam, oyuncaklarım ve kuşlarım; cümbüş, çingene, dünya ağlayabilir. Tabii onlar da benim onları sevdiğim kadar beni seviyorlarsa. Kimse üzülmeyecek arkamdan. Benim buna değmediğimi düşünüyorlar. Ablacığım o çok sevdiğim bebeğim olabilirsin.

Diğer yaşamımda keşfedilmemiş bir yerde, bir ormanda, bir kuş olmak istiyorum.

Çoğunuzun düşündüğü gibi dikkat çekmek için yazmıyorum bu mektubu. Odamdayım yani kendi dünyamda. Dışarda ise beni döverek öldürmeyi bile göze alan dişimin kırılmasından zevk alabilecek bir baba ve elinde oklavasıyla beni bekleyen bir anne var. Ama artık alıştım. 14 yaşındayım ve dayak yemek bir alışkanlık, onların dayak atması ise bir hobi haline geldi. Sadece yaşamın beni bu hale nasıl ve niye getirdiğini düşünüyorum. Ve beni en iyi anlayabileceklerin Lemancılar olabileceğini düşündüm. Doğru mu?

En sevdiğim ablamın bana taktığı lakapla sona erdiriyorum mektubumu.

Cadı

Merhaba Sevgili Leman okuru ve çalışanları;

Bundan bir zaman önce sizlere, Buca Cezaevindeki siyasi tutsakların cezaevi idaresinin baskıları ve gerçekleşen jandarma saldırıları karşısında 400'e yakın siyasi tutsağın katılımıyla girilen açlık grevini duyurmak amacıyla yazmış ve bu konuda kamuoyunun sessiz kalmamasının gerektiğini düşünerek destek olmanızı istemiştim.

Gelişen süreçte 41. gün süren açlık grevinden sonra, insanların ölüm sınırına gelmeleri, oluşan kamu oyunun baskıları ve tutsak ailelerininde oğullarının, kızlarının ardından onlara destek amacıyla girdikleri açlık grevininde baskısı ile Cezaevi yönetimi ve jandarma pes etmiş, bir bölüm siyasi tutsakla 52 maddelik şartnamenin 50 maddesini kabul ederek yenilgiyi imzalamıştır. Zafer her alanda olduğu gibi direnenlerin olmuştur. Bir bölüm siyasi tutsak ise geri kalan 2 maddeyi zorlamak amacıyla açlık grevinin ölüm orucuna çevirmiş ve devam etmişlerdir. Sonuçta idare 47. günde ikinci defa pes ederek bu iki madde üzerinde de birtakım tavizler vermek zorunda kalmıştır, evet kazandık; her onurlu insan gibi direndik ve kazandık, tabii ki yenilen baskı ve sömürü kurumlarının sahipleri onurları için beden'lerini siper edenleri (Şimdi siz kazandınız ama bu böyle sürmez) diyerek tehdit etmekten geri kalmadılar, bu sözü bizzat Ankara'ya giden tutuklu yakınlarına Adalet Bakanı ve Ceza ve tevkif evleri genel müdürü söyledi; ancak her ne şartta ve koşulda olursa olsun, kazanılan her zafer yarınki direnişlerin tohumu olmaya devam edecektir, bunu unutmasınlar.

Açlık grevimize destek veren tüm onurlu insanlara gönül dolusu teşekkürler, ayrıca insanlar arasında iletişime bir köprü olan Leman dergisi ve çalışanlarına devrimci, demokrat selamlar.

Benimle mektuplaşan SERAP, ÖZGÜR, KAĞAN, PINAR ve AYTEN'e sonsuz teşekkürler mektuplarınızı bekliyorum, mutlaka yazışalım. Ayrıca açlık grevinden sonra sağlığım

Akşamseferi

bozulduğu için ve şu sıralar mahkemelerin yoğunluğundan dolayı bu yazımı sizlere geç ulaştırmak zorunda kaldım özür dilerim.

Ve son kez haykırmak istiyorum, KAZANDIK, sömürü ve zulmün bir kolunu daha onurlu mücadelemizle koparmayı başardık.

Tüm okurlar ve Leman çalışanlarına saygılarla.

Şahin Rençber
Buca kapalı Cezaevi Y.BL.9 Buca/İzmir

GÜZELÇAMLI Kİ KALAMAKİ

Kuşadası'na bağlı Güzelçamlı Belde sınırları içerisinde Dilek yarımadasında yer alan Mili Park (Kalamaki), gezip görenler bilir ki, fevkalade mükemmel özelliklere sahip harika bir doğa parçasıdır. Hususiyetle burada geçmiş yıllara dönük önemli hatıraları olanlar veya tatillerinin bir bölümünü burada geçirenler için Kalamaki, tiryakilik yaratabilecek efsunlu bir güzelliğe sahiptir. Denizle yeşilin bu denli barışık ve ürkütücü uyum içinde olduğu pek nadir yer gördüm. Hele park girişinde bir Güzelçamlı var ki, bağımlılığın ana kaynağı da sanki burası. Burada da deniz kenarında yoğunlaşan yazlık tesisler, villalar ve tatil köyleriyle beraber yemyeşil bir dağ ormanının dibine kurulmuş, havası temiz, otantik, insanları dedikodudan uzak ve güleryüzlü , demokrasi meydanı diye adlandırılan mahalde herkesin herhangi bir ayrım yapmadan kaynaştığı, muhabber ettiği, kısacası mütevazi göçmen tipi insanların kurduğu ve muhtemelen kökü grek kültür ve medeniyetlerine dayalı bir ortam teessüs ettirilmiş. Bu özelliğiyle, yazlıkçıların halkla diyalog kurarak, tipik yazlıkçı yalnızlığına girmemeleri de yörenin bir başka özelliği.

Hikaye bu ya, Güzelçamlı'nın bitiminde Kalamaki'ye girişte bir zamanlar Orman Muhafaza memurları, girişleri kontrol edip vatandaştan giriş bedeli tahsilatı yapıyorlardı. Kimi zaman da hayatının hiçbir döneminde onurlandırılmamış bir insan psikolojisini ibraz etmek suretiyle girmeleri (beleşçilik değil, yetkinlik, saygınlık ve tabiyet farklılıklarından kaynaklanan nev'i şahsına özgün bir ayrıcalık) belki onlar park, apar topar ihaleye çıkarılıp kaşla göz arasında birilerine verildi. İhalede muhammen bedel, yıllık tahsilatın belki de onda biri değildi. Ben yiyemedim al sen ye hesabı, Allah'ın ormanı, denizi, ekstra hiçbir düzenleme veya imar çabası gerektirmeyen düzeni kendi kendine kurulmuş, kapı girişinde para tahsil etmek dışında hiçbir hizmet gerektirmeyen böyle bir yerin hangi mantıksal çelişki içerisinde ihaleye çıkarıldığını anlamak da mümkün değil. İhaleyi alanların herhalde dünya görüşüne uygun olmalı ki, giriş kapısına bıyıkları yanlardan yere doğru sarkan birkaç şekilsiz mahlukat yerleştirildi. Deli Dumrul gibi gelene gidene sataşmaya, mafya usulleriyle terör estirmeye başladılar. Bu durum, parkın lahuti güzelliği üzerine kara bir leke gibi düştü. Artık birilerinin saygı dolu tavırla içeriye buyur edilmesi gitmiş, yerini vahşi kapitalizmin amansız çarklarının salyalı dönüşü bırakmıştır. Kuvvetli rivayete göre, yüksek rütbeli subaylardan biri gelmiş, giriş parası ödemediği taktirde içeri giremeyeceği yüzüne karşı söylenmiş, Kuşadası Kaymakamlarına da aynı işlem reva görülmüş. Belde Belediye Başkanı bile bu rezillik karşısında çareyi bu süre içerisinde (zorunluluktan ve sadece bir kez dışında) Kalamaki'ye gitmemekte bulmuş. İşin maddi yönü önemli değil ama yörenin 3 önemli devlet kamu yetkilisine bu şekilde bir muameleyi reva görebilecek memleketin kaymakamına bu işlemi uyguladınız mı, dönüşü hayli zor bir yola girmişsiniz demektir.

Bence anılan parkın, bu bıyıkları sağdan ve soldan aşağı doğru sarkan mahlukların elinden kurtulmasında fayda var. Memleket menfaati herhalde bu yöndedir. Yöre halkından ricam, yaz tatili başlayıncaya kadar adam başı her gün yarım kilo kına alıp parkın girişine bırakmaları. Kına bile muhtemelen az gelecektir. Saygılarımla.

Aydın Levent Özkan

Merhaba,

Önümde Leman'ın 170. sayısının orta sayfası açık duruyor. Sayfanın bir köşesinde Tempo dergisinde çıkan, Murathan Mungan'ında geçtiği bir yazının kupürü var. Yazının yanında elinde Özgür Ülke gazetesiyle Murathan Mungan'ın bir de resmi var. (Leman'ın sürekli takip edenler en azından 170. sayıyı okuyanlar anımsayacaklardır mutlaka) Şairin resmine takıldı gözlerim. Özür dilemek isterdim senden sevgili şair, insan olma sıfatını paylaştığım şahsın hakkında yazdığı gereksiz yazı için...

Bu yazının yazarı "Bayan"açın gözlerinizi biraz ve etrafınıza bakın lütfen. Çatıdaki kuştan haberiniz var mı? Elli gündür cezaevinde açlık grevi yapanlardan; düşündüklerini özgürce söyleyebilmek ve bunu herkesin yapabilmesi uğruna hapiste yatan aydınlardan; ezilen halklardan... Sanırım siz insanların cinsel tercihlerini araştırmayı yeğliyorsunuz. Yazık ! Oysa sizin karıştıracak, adını kendisiyle ilgisi olmayan olaylara karıştıracak, hayatını deşifre etmeye çalışmaktan daha önemli işleriniz olmalıydı.

Boşuna uğraştınız Sayın Bayan, yaşadıklarını zaten açıkyüreklilikle yazan, maskelerin ardına saklanmayan şairi yıpratamadınız. Bilin ki ona olan saygım şimdi daha da arttı. Bu yüzden ama yalnızca bu yüzden teşekkür edebilirim size.

Şarkı diyor ki;

"I'm not a man too many faces. The mask I wear is one"

İmza: Çekilenlerden biri /Emel

Sevgili Leman,

Şu anda berbat bir tatilin ilk gününün; berbat bir sabahını yaşamaya çalışıyorum. Hayatımdaki tek renk şu anda okuduğum Leman dergisi.

Sıradan bir mizah dergisi anlayışını kronik bir hastalığa dönüştüren unsurun, derginin okuyan düşünen, seviyeli ve en önemlisi hayata ve topluma karşı duyarlı bir yazar-çizer kadrosu tarafından çıkarılması olduğunu düşünüyorum. Özellikle duyarlılık hiçbir zorunluluk yokken, bütün rahatları tepip çivili yataklarda sabahlamak pahasına duyarlılık, öyle az bulunan bir erdemdir ki.

Dergiyi vazgeçilmez kılan unsurlardan bir diğeri de yalınlık. Bütün tabulara rağmen gerek duygusal açıdan gerekse cinsel açıdan salt insanı tasvir edebilmesi, insanlara mükemmel olmadıklarını ve mükemmel olmak zorunda olmadıklarını esprilerle anlatabilmesi ve insanı bilinçaltının karanlık noktalarında tabulardan korkmadan dolaştırabilmesi.

Yalnız bu psikolojik unsurun çok hassas bir dengede durması gerektiğinin, dokunulmasının veya irdelenmesinin toplum psikolojisi açısından yaralayıcı, norm sınırlarına taşınması sakıncalı olan bazı duyguların toplumsal açıdan tehlikeli olabileceğinin, özellikle altını çizerek belirtmek istiyorum.

Özellikle cinsel faşizme hayır kampanyasında aile içi cinsel tacizin fazla ve detaylı işlenmesi, bazı hasta ruhlu insanların aşınalık sebebiyle kanıksanmasına ve psikolojik sebepler üreterek toplumsal açıdan tehlikeli olmasına sebebiyet verebilir.

Bu sebepten olsa gerek Basın konumunuza göre intihar ve fücur' (aile içi cinsel taciz) un detaylı olarak işlenmesi.

Derginin tiajının yüksek olduğunu tahmin ediyorum. Tek dergi dönemi (gırgır) 'nden sonra çıkan ve demokratik medyanın bir unsuru olan çok seslilik ve çeşitlilik içerisinden sıyrılarak en yüksek tirajı elde edebilmeniz sizi yanıltmasın. Bu, derginin bütün görüşlerini tamamen paylaşan bir kitlenin var olması değil, derginizde işlediğiniz; az önce belirttiğim duyarlılık ve yalınlık olarak yorumlanabilir.

Türkiye'de ideolojiler, fikir ve ideoloji sınırını çoktan aşmış belli kalıplaşmış ve tartışılmaz ilkeleri olan, bu ilkeleri savunan yazarları, medyası ve sanatçıları olan ve en tehlikelisi de nefretle karşı olduğu bir kitle ve duyarlılık hoşgörü ve fikri mücaadeleyi gözardı ederek savaş açtığı kişileri bulunan bir KÜLTÜR halini almıştır.

Bir ideolojinin içerisinde yer almak için bazı ilkeleri tartışmasız ve acaba? sız kabul etmek pozitif düşünceye aykırıdır. Bence Leman böyle bir sistemin içinde yer almaktan şiddetle kaçınmalı demokrat, insan haklarına saygılı duyarlı ve bu çizgiyi takip etmelidir.

Aksi halde, bir kültür haline gelen ideolojilerin tutarsızlıkları dergimize de mal edilecektir.

Oysa halkların kardeşliği ve basın özgürlüğü adına sahip çıktığımız Özgür Ülke gazetesinin Kürt Milliyetçiliği yapması. inanmama özgürlüğü adına sahip çıktığımız Aziz Nesin'in inançlara hakaret etmesi, insan hakları ve yaşama hakkı adına sahip çıktığımız yargısız infaz mazlumlarının evlerinden çıkan silah, bomba vs. nin açıklanamaması dergimize maledilmemeli. Demokratız. Şiddete karşıyız. Bilgili olmak zorundayız. Bilgi güçtür. Önyargısız bir dünyada yaşamak umudundayız... Saygılar...

Erdem

Not: Olumlu veya olumsuz görüşlerinizi bekliyorum. Bana yazarsanız sevinirim.

Fatih mah. Fırat sok. no 59 Bağcılar/İst

Budanmışlık mı yeşermenin ölçüsü?

Mamak'ta, MKE ve ona bitişik askeriyenin hemen bitminde otururduk. Sizin dediğiniz gibi 169. sayıda yer alan Haydar Bey, yaz-kış hep aynı giyecekleri aynı ayakkabıyı giyer, kafalar üç numara traşlı gezerdik.

Herkes bilir, bütün dağlar, taşlar gecekondu olmasına rağmen, bir gruplaşma vardır. Gecekondular mahalle mahalledir, işte bizimki de öyle bir mahalleydi, o tepenin, her tarafının evle dolu olmasına rağmen on kadar ev, artık aile gibi olmuştuk.

Bizim zamanımızda beş-on yaş farkla otuz kadar genç vardı o küçük mahallede, kızlar hariç yaklaşık on-onbeş erkeğin tümü ya Mamak tren istasyonunda veya çarşıdaki bir kahvede ayakkabı boyacılığı yapmış ya da sitelerde bir mobilya dükkanında polyesterci, iskeletçi vb. bir işte çalışmış veya mutlaka sanayi de o kirpas içindeki dükkanların birinde araba altında küçük elleriyle büyük vidalar sıkmıştır.

Bu çocuklar yaz tatilleri boyunca gezip eğlenmeyi mutlaka diğerleri kadar, hatta daha da iyi biliyorlardı fakat, babası, ağabeyi canını dişine takmış çalışırken gezmek, eğlenmek onlara göre değildi.

Hepimiz hemen hemen tüm yaz tatillerimizde çalıştık. O yıkılmış yorulmuş babalar-hatta kafaca biraz çağın gerisi; biran olsun "Ceketimi satar yine okuturum". felsefesinden şaşmadı. Kendi ezikliklerini, düşüncelerini yerine getiremeyişlerini bize yansıtmadılar.

Şimdi mahallemizdeki gençlerden yaklaşık sekiz-on tanesi üniversiteli veya üniversite mezunu; Gazi Ü. Basın Yayın Y.O. Gazetecilik, Ankara Ü. Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık , Dokuz Eylül Ü. Tıp Fak. Z.K.Ü. Makina Mühendisliği, Gazi Ü. Yabancı Diller Fak. , Gazi Ü. Maliye M.Y.O vb..

İşte Mamakta ki on gecekonduluk o mahalle, o mahallenin 5-6 senelik çocuklukları bile huzur içinde geçmemiş, rahat bırakılmamış çocukları, bugün belki de tüm Türkiye'yi yönetip, huzur verecek hale gelmiş

Elimizdeki tüm yetki ve varlıkları Mamaklı, Türkiye'li ve dünyalı çocuklar için kullanacağımıza tüm Leman okuyucuları güzü önünde biz eski mamaklı gecekondu çocukları olarak, kendi adımıza yemin ederiz.

Piri Reis İlkokulu karşısı 97. sok. Mamaklılar adına.
Z.K.Ü. Mühendislik Fak. Makina Müh.II. Zonguldak
Sedat Köksal

GÜRCAN YURT

Sayı: 172 25 Şubat 1995 Cumartesi
SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Sorumlu Yaz. İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Celalettin BENZER ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Bahadır BOYSAL ● Kaan ERTEM ● Feyhan GÜVER ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:**Yay-Sat ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 75 $
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - 60 DM
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 90 DM
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - 1.000.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı : 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hesabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Arşivi

CÜNEYT'İN

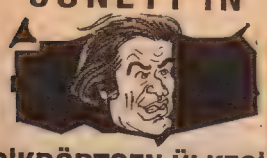

DİKDÖRTGEN ÜLKESİ

1995 DÜNYA HOŞGÖRÜ YILI

ALP TAMER

Evet.. 1995 Hoşgörü yılı. Herşeyi unutalım demiyorum, amq hoşgörelim.. Sınırlarımızı zorlayalım.. Önemli.. Ya hoşgörelim, ya hoşgörelim. Mesala bu güzel bayanı..

Mesela bu beyleri; Hoşgörelim. Hoşgörmek biz büyüklere mahsus bir erdem ve bu yılda hoşgörü yılı..

Peki ya bunlar.. Ah bunlar yok mu bunlar.. Ama olsun! Kanlı manlı.. Aptal yada eğlence kutusu ne farkeder!. Hoşgörelim gitsin..

İşte trafik canavarı! Soyumuzu kurutmaya and içmiş. Ama bazen de suç biz sürücülerde değil mi?. Trafik canavarını da hoşgörelim beyler..

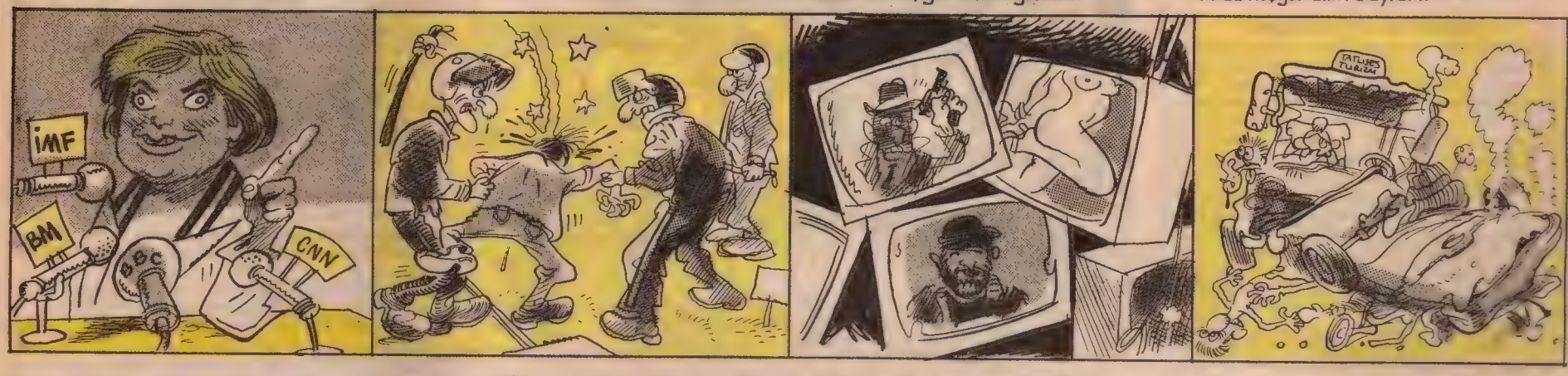

Eeee.. Bu komik olduğunu sanan ve her hafta 1.5 saatimizi çalan bu şovmeni de hoşgörürüz di mi?.

Onları tanıyorsunuz; "TÜRK SOLUNUN SÜNE ZARARLILARI"! Faydalarından çok zararlarıyla ünlendiler.. Meşhur çıkar hesapları!.. Hoşgörmek gerekir diyorum..

Arkada görülen binayı tanıyorsunuz, malumunuz.. Fakat konumuz o bina dil. Öndeki iki kişi. Hoşgörümüz onlara..

Bu herifi hoşgörmezsek eğer diğerlerine ayıp olur. Hem zaten kenisi demokrasiye ister istemez uyum gösteriyor di mi?.

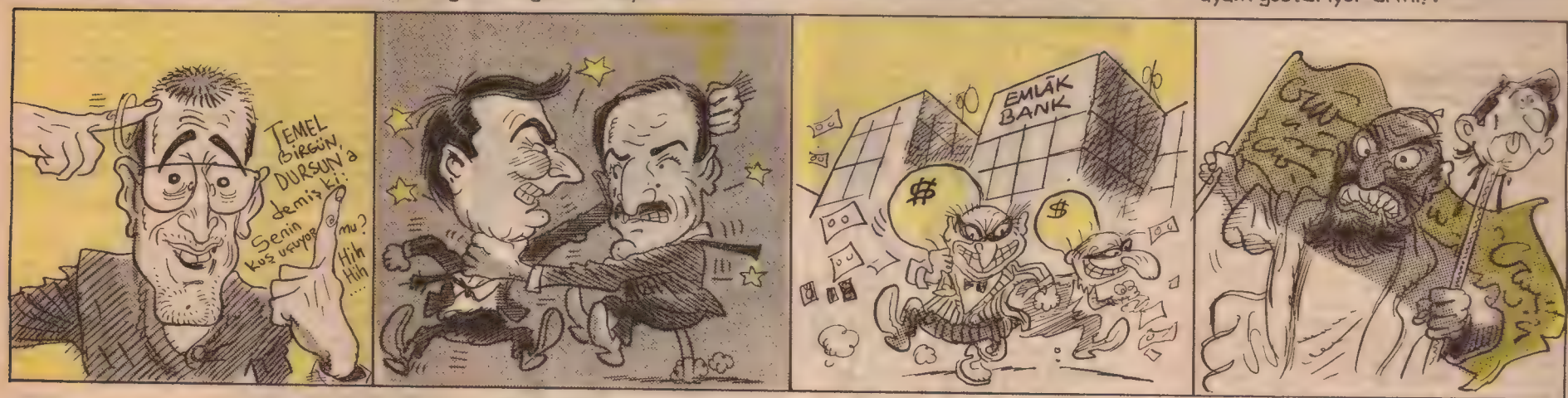

İşte yerli cinayet sektörünün yaratıcı elemanları.. Usta katiller!. Hoşgörümüz yaratıcılığa olan saygıdan!.

Herşeyi ve herkesi hoşgörmek olur da yılların hoşgörüsüzlük tanrısını hoşgörmemek olur mu? Haydi oybirliğiyle o'nu da hoşgörelim..

Aaaa... Bunlar da kim? Ne işleri var biz büyüklerin ortasında?. Bunlar.. bunlar küçük korkunç yaratıklar.. Yarınlarımıza göz diken küçük GREMLİN'LER... Onları sakkkın ha hoşgörmeyin. Bunu aklınızın ucundan bile geçirmeyin! Geçiren olursa da hoşgörmeyin.. ASLA!.

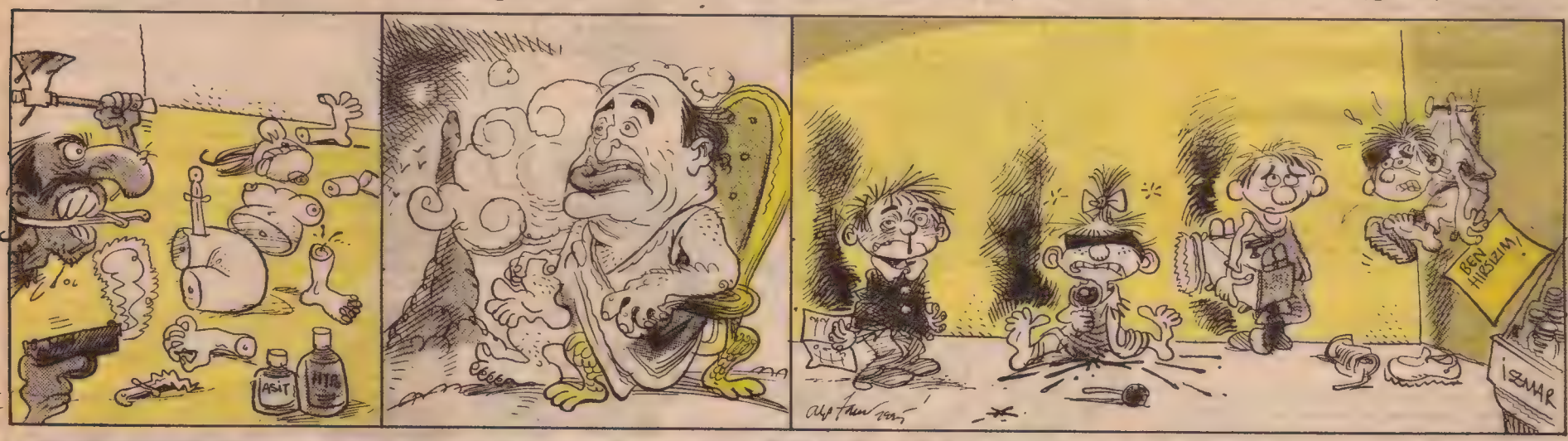

"EMPATİ"

"Leman" dergisi 166. sayısında çizmiş olduğum, "**BİR MİZAH OKURUNUN GAYET CİDDİ PROFİLİ**" başlıklı çizgi-deneme'ye gelen gayet ciddi eleştirileri ciddi ciddi göğüslemek zorunluluğu üzerine..

"Mantıkdışı bir kategorize olarak **SIKI - KURUSIKI - KURU OKUR** genellemesinin gayri ciddiliği tartışılır. Ki şu an yaptığımızda zaten tartışma..

Başlık olarak sınıflandırmalar tabiki saçma. Ama oradaki eleştiriler çoğunlukla başlıklardan daha fazla önemsenmesi gereken ayrıntılar. O sınıflandırma içine serpiştirilen "**taraftar**" yakıştırması daha çok "**nazire**" mahiyetli olup olumsuz algılanmaması gerekir. Yoksa ben istemez miyim, okurların büyük bir kısmının **KARABÜK DEMİR ÇELİK** yada **SİİRT KÖY HİZMETLERİ SPOR**'un taraftarı olmasını. Oradaki yaklaşım tamamen mizahidir. Salt okuru didiklemeye, katılımcı olmaya davet eden kışkırtıcı bir uyarıdır. Uyarı aslında yerine ulaşmıştır. Ve uyarıyı uyarma sorumluluğunuzda ciddiye alınmıştır. Ve bu "**ciddiye alma**" yine mizahi bir söylemle bir başka hafta bir başka sayfada bizleri yeniden burun buruna getirecektir. Bu kısır olmayan döngü mizah üreticilerinin karşısındaki okur profilini daha ciddi algılamamızı sağlayacaktır. Bu olumlu bir yöntemdir ve etkilidir. Elimizin altında mizah okurunun niteliğini belirleyecek ne bir **kamuoyu araştırma şirketi** ne de "**AGB**" gibi bir kuruluş vardır. Elimizde olan atadan kalma bir "**İĞNE - ÇUVALDIZ**" yöntemidir. Ve bizler işte bu yöntem sayesinde iletişiyoruz.. Fena mı?.

Ha!. Birde **mizahçı biraz da ayakkabı numarasından okur profili çıkarabilecek soyutlamayı yapabilen, bunu yazıp-çizerek ifade edebilecek kör cesareti** (aramızda kalsın) **gösterebilendir**!

Sevgili **ECE GÜNYOL**, alternatif olarak sunduğunuz "**BOŞ**" ve "**POLİTİK**" okur genellemesine üçüncü bir sınıflandırmayı da izninizle ben düşünüyorum: "**DUYARLI OKUR**". Ve duyarlı okullarından **RAMET**, **KORKUT ÇELİK** ve sizlere teşekkür ediyorum..

4 MART 1995 CUMARTESİ.. SAYI 173.. 18. 000 TL. (KDV dahil).. ISSN 1300 - 486

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

Türkiye'de devletin yapısından kaynaklanan sürekli bir sağ iktidarlar süreci, kurumlarda ve her alanda sağ yapılanma, kendisini hep hissettirmiştir. Bununla ters orantılı olarak da eksikliği duyulan, doldurulamayan bir sol denge.. Ama hiçbir dönem belki de sol güçlerin boşalttığı alan bu denli büyük olmamıştı. Ya da eksikliği bu denli hissedilmemişti. Bu boşluk hiçbir sol güç tarafından çok aday var gibi gözükse de doldurulamadığı gibi sağ güçler resmi ve gayrı resmi odaklar tarafından kapatılmaktadır. Ekonomik, militer, politik bütün alanlarda liberalda olmayan baskıcı sağ ağırlığını hissettiriyor. Buna karşın demokratik bütün mevziler teker teker kaybediliyor. Yüzlerce düşünce suçlusu, yasaklar, sansürler ve yeniden üniversitelerde hortlayan ülkücü sivil terör.. Bunca baskıya karşı ne bir etkili muhalefet, ne alanlarda toplanan yüzbinler, milyonlar, ne de sesini duyurabilen (medya da hazretlerin tekeline emanettir) mazlun bir kitle duruyor ortada. Oysa sol bir geleneğimiz yok ta diyemeyiz. Unutturulan hafızalarımızı şöyle bir yoklarsak moral bulacağımız pek çok anımız bize güç verecektir.

BÜTÜN LEMAN DOSTLARININ BAYRAMİNİ KUTLARIZ..(LEMAN ÇALIŞANLARI)

tracy chiller'den şiirler

CENAZE DOLAVISIYLA KAPALIYIZ

Sorguç Tortu

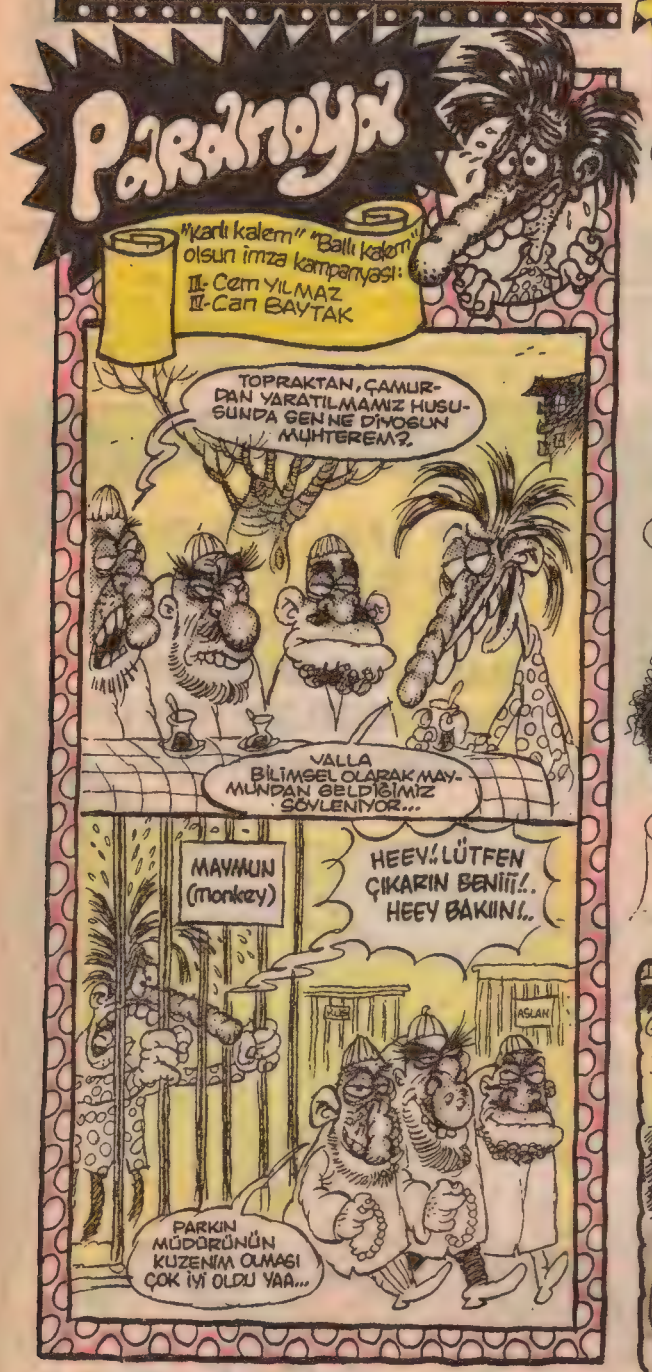

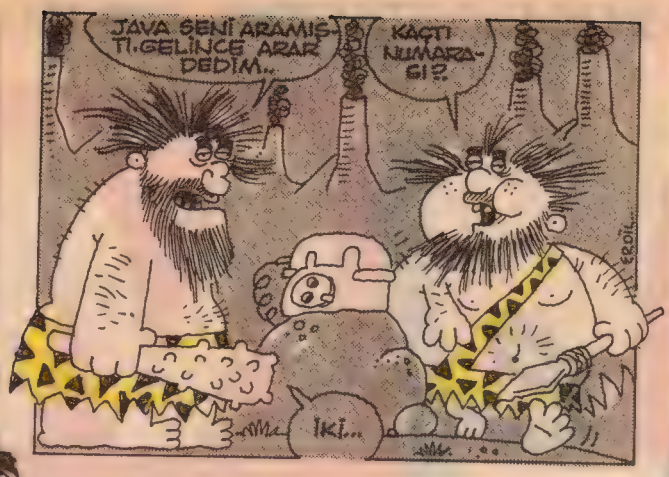

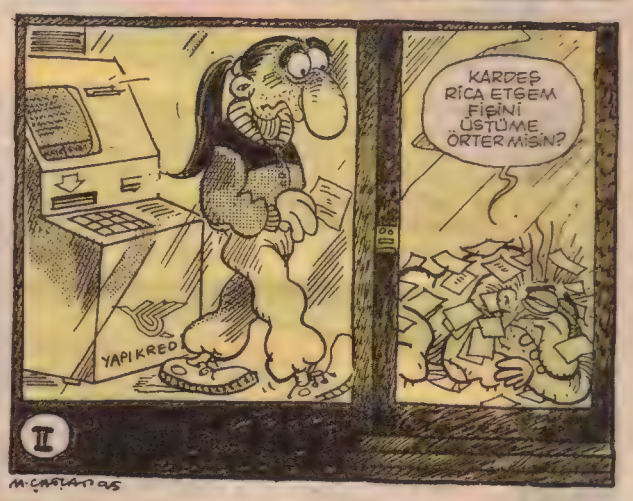

İSTER İNANIN İSTER İNANMA

Okuyucularımız soruyor; **Yasin Adıyeke (Kanlı Kalem) doğru mu?.** Böyle birisi gerçekten çalışıyor mu.. Leman'a Beyoğlu'nda kiralık bir yer bulduğumuzda ev sahipleri, kiralama koşulu olarak içinde mevcut olan bekçiyi de alırsak binayı kiraya verebileceklerini söylediler.. Ve o gün bu gündür Yasin Adıyeke kadromuzdan biridir.. **"Çarpık bir yaşantının içinden gelmiş olmalı ki"**, ne yaptığımızı bir türlü idrak edemeyen Yasin Usta, ilk sabahladığımız günün ertesinde, çizili işleri görerek; bizlerin ne iş yaptığını ancak anlamış olacak ki ertesi gün gelen ziyaretçilere: **"Komedyenler şu an yoklar, işlerini bitirip gittiler"** demiştir..

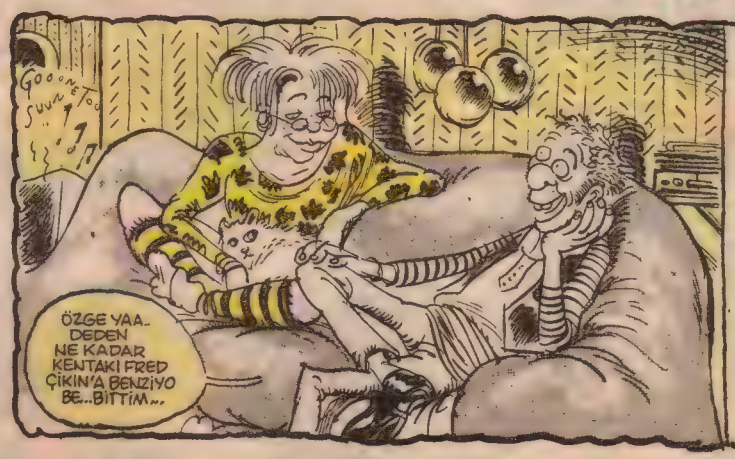

GEZ MAHMUT'ÇUK

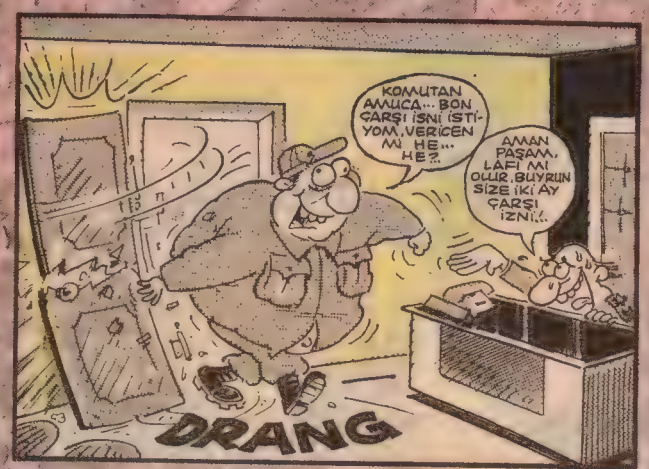

Akşamsefası

Çalışanların her türlü demokratik protesto hareketleri ve eylemlerinde karşılarına çıkan polisler bu kez kendileri için direnişe geçti.

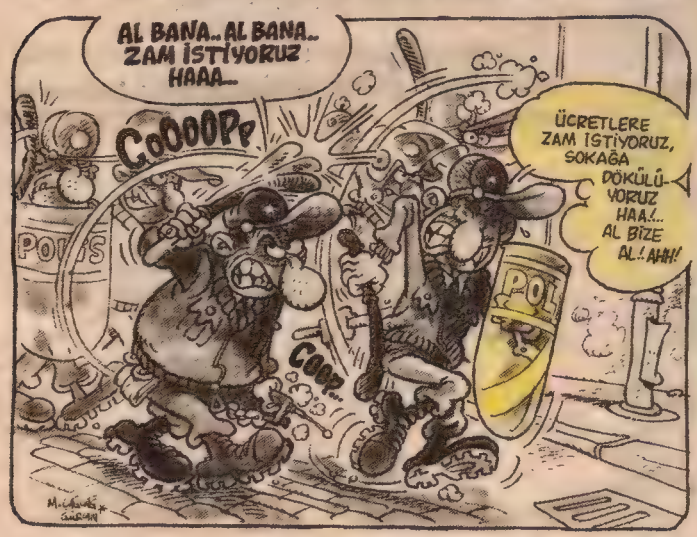

Beyoğlu'ndaki bir bankta masum masum oturan (İstanbul'un en işlek caddesinde nasıl oturulabilir başka türlü) genç çifte polis müdahale etti.

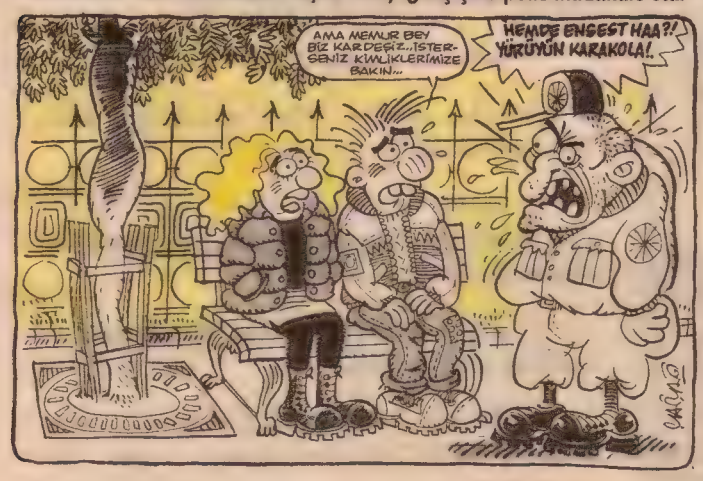

ÖZER-TRACY CHILLER
(milyarlık Bağevi(!) sahipleri)
BİRLEŞMİŞ MİLLETLER
(Mazlum ahı alan örgüt)
YARGISIZ İNFAZCI MEDYA
TÜRKEŞ
(kan kokusu)
ZEYNEP ÖZAL
(Yalancı dolma)

Bir süredir bütün ülke üniversitelerinde yoğunlaşan demokrat devrimci ve solcu öğrencilere yönelik ülkücü faşist baskılar saldırıya dönüşerek kan dökme boyutuna ulaştı. Polisten de destek aldığı öne sürülen ülkücüler 80 öncesini çağrıştırır biçimde demokrat öğrencileri tehdit ediyor.

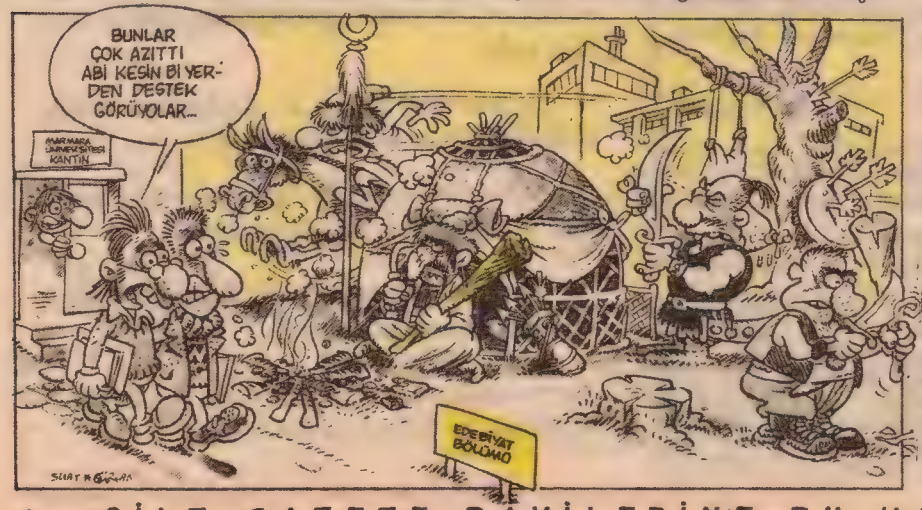

8 MART DÜNYA KADINLAR GÜNÜ... KUTLU OLSUN...

HAFTA SONU NE YAPAK ?

● "dan dun ötüyor travmayın zili. ve kimse bilmiyor nereye? ve gidiyorlar: hep beraber. ve kimse bilmiyor.. ve kimse bilmiyor..", "biz bowling oyuncuları / ama gülleler de biziz / devrilen kukalar da / ve gümbür gümbür öten / oyun yeri, yüreklerimiz.", (bu sah, **wolfgang borchert)**

● üniversiteler gergin!.. orhan apaydın demokrasi ve barış vakfı 95 ödülü, bu yıl aziz nesin ile onat kutlar'a verildi!.. ikinci cemre su'ya düştü!.

● "sanat gerçek değildir, sanat bize gerçeği anlamayı öğreten bir yalan'dır", (pablo picasso)

● savaşa karşı BARIŞ'ın yeni sayısı çıktı!. akşit göktürk, hasan hüseyin korkmazgil, a. kadir anıldı!.. berlin'de gültekin emre'nin yayımladığı minik şiir dergisi şiirlik bir yılını doldurdu!. latif demirci karikatür sergisi, harbiye 8/5'-ta!.

● "doğal ortamında yaşamayan her şey gibi, biz de bu cam ve polyester kapılarda tıpkı sera domatesleri gibiyiz.. rengimiz etkileyici, etimiz dolgun.. ama tatsısız..", (değişim rüzgarı, **necdet şen)**

● bedo şaşmazyan'ın rüyâları, sarkis-vartan paçacı.. eve dönmek istemiyorum, zafer karaocak, iletişim yay.. yahya kemal beyatlı seçkisi, yky..

● "kan herşeyin aslı kan", (edip cansever)

● "bu hafta sonu bayramdan kaçarken ece ayhan'a tutulsak, bütün kipatlarım okusak fena mı olur yani!. ırgalanak da durulak!.

● yıldırım türker, " herkes kendi dünya tasavvuruna kaçmak veya saklanmak istiyor.. herkes olayı kendi söylediği şeyin bir sağlaması olarak görmeye çalışıyor" ".. ortada durmadıkları için asanın yaralayıp bereledikleri nin tarafındayım. fırtına martılarının tarafında", (söz-express)

● deniz türkali: "şiddet sadece erkeklere mahsus değil.. ama bizim gözden kaçırdığımız kadınların şiddetinin ne olduğu."; "kendi hayatlarımızı sıkı sıkı saklayıp başkalarının hayatı üzerinden ahkam kesmemiz bitecek. teke tek başka, ama bir araya gelince "politika yapmak" adına bambaşka iki yüzlü diskurlar geliştirmeye son vereceğiz", (söz-express)

● haydar ergülen!. heey!. beni ne zaman cümle içinde kullanacaksın, merak ediyorum!. sanki belki gibi!.. içime doğdu da dün!.. merhaba..

● yeşilçam'ın ünlü karakter oyuncusu **aliye rona** hasta yatağında ve "ölmeyeceğim.. ölmek istemiyorum.. atatürk'ün annesini oynamadan ölmek istemiyorum" diyor!. aliye hanıma acil sıhhatler diliyoruz!. geçmiş olsun!.

● "fena halde londra'ya benzeyen / kalabalık bir kentmiş / cehennem", (dön güvercin dön, **cevat çapan)**

MANSUR ŞEBBOY

(deliye hergün byron)

Akşamsefası

PAZAR SEVİŞGENLERİ

ÖMÜR TORPİSÜ

met ÜST

SAYIKLAMALAR

*- ata sözlerini doğrulamak için yaşıyoruz sanki şu sıra!.

*- hangi omuzumuzda iyilik vatkası, hangi omuzumuzda kötülük vatkası var!.

*- boğa, kırmızı'ya niye tutkundur!.

*- düşlerim de yoruldu, düş olmaktan ebedi!.

*- hiç olmak da bir şey'dir!.

*- gökyüzü'nde bir yer var, yalnız ben görüyorum!. polise söylerler diye kimseye demiyorum!.

*- tansu çiller bir dişi midir, bir sistem dişlisi midir, bir dişi sistem dişlisi midir!.

*- kereveti'ne çıkılmayan masallara uyandık, gökten bir elma düştü, o da newton'un başına!.

*- j harfi gibi kaldık kabile'nin içinde!.

*- göçtük sandık, göçük altında kalmayı!.

*- müjde!. artık hepimizin üç dört saniye süren "haber değeri" var!.

*- kamber'siz de düğün oluyor artık!.

*- tabu, nedir?. Allah'ın bildiğini kul'dan saklamak!.

*- hiçbir iddiamız yoktu, fakat henüz çok gençtik!. kendi hayatlarımızı yedek klübesi'nden izliyorduk!.

*- adam adama markaj, kadın kadına makyaj uyguluyoruz!.

*- hayattaki rolümü unuttum!. benden replik beklemeyin!.. sizi de şaşırtırım!.

*- kırk yıl uyuyan prenses halk!. ne horluyor, ne yerini yadırgıyor, uyurgezeri bile yok!.

*- istanbul diyor ki: bedenime sahip olabilirsiniz ama ruhuma asla!.

*- bey bey müjde!. oğlumuz konuştu!. "şok açıklamalar yapıcam" dedi!.

*- bazı duvara karşı konuştuğumu hissediyorum duvar bey!.

*- memleketin haline artık üzülmüyorum!. adam tuttum o üzülüyor!.

LeMan 4
Akşamsefası

CANIIIM!. SEVGİLİİİM HELLOOO!.

HU..HUUU.. SEVGİLİİİM!!. YUMURTAAM..

YALARIM I

HER LİMANDA BİR SEVGİLİ OHH!..

İTİRAF EDİN ARTIK.. ARAMIZDA BİR İBNE VAR..

DÜNYAYI KURTARACAK ADAM

HİYAA KAA KİAA!.

PAT!

TİK

ÇOT!

ARTIK TÜM KÖTÜLÜKLERİ YOK EDEBİLECEK KADAR GÜÇLÜYÜM!.. SAVULUN KÖTÜLER, GELİYORUM!..

KUNG FU

GULAKINI YALAYAM MI YİNGE... HEE..HEE..HE!

UZAK DUR LAN KIZDAN HAYVAN!. YEMİN ETTİM DÜNYAYI KURTARMAYA!

HAAAYT.. AAAAA!!

CAART!!

SAATLER BU GECE BİR SAAT İLERİ ALINDI DA!. BİZ GİDİYORUZ KABAĞI DA TATLI YAPARSIN KÜL KEDİSİ!.

IYYY... ÇÜKÜ DE KÜÇÜCÜKMÜŞ..

AMA.. AMA... BEN DÜNYAYI. TÜH!. KAHRETSİN!

TÜH!. EDEBSİZ REZİL!. BİRDE DÜNYAYI KURTARACAKMIŞ.!.

ASUMAN BİR ACILI ADANA, ÜÇ TANEDE ACILI LAHMACUN YAP..

ÜHÜ ÜHÜ... FARUK AĞZINDAN BİRGÜN OLSUN TATLI BİR SÖZ ÇIKMADI BANA..

KANLI KALEM

Bina görevlimiz Yasin Usta hem yazıyor, hem çiziyor..

MURAT YÜCEŞAN..

Toy biri.. Bencil ve kuruntulu.. Biraz da havalı.. Çılız bir yapıya sahip, hazır yiyici.. Daha benliğini tanımamış, durmadan biberon kırıyor.. Aşırı alıngan, çok da asabi.. Saçları dimdik kirpi gibi.. İki cebi yalan dolu, kendinden başkasını görmez zikri, zalim. Çok acayip bir yürüme tarzına şahit oldum.. Sanki leylek de çayırda kurbağa yakalayacak, sek sek yürüyüşü.. Şımarık büyümesi nasihat için henüz erken ama yine de biz bir dede nasihati verelim de olgunlaşmasında katkımız olsun.. Kendine cihat eder de, seyri etrafı nazar ile şuuru özüne muhtar kılarsa, bunlar kişiye muslat.. İşte size tarif ettiğim pıy pıy Murat bu.. TIFILLAR GURUBUNDANDIR.. Haftaya Metin Özkara (Kamera)

YASİN ADIYEKE

NOT: Mübarek Ramazan Bayramı'nız kutlu olsun.. Nice bayramlar beraber olmak dileğiyle.

SAATLERCE YAPILAN KAN ANONSUNA BUNUN GELMESİNE Mİ YANSAM, YOKSA KANIMIN UYUŞMASINA Mİ YANSAM.. ŞAŞIRDIM VALLA..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Can Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

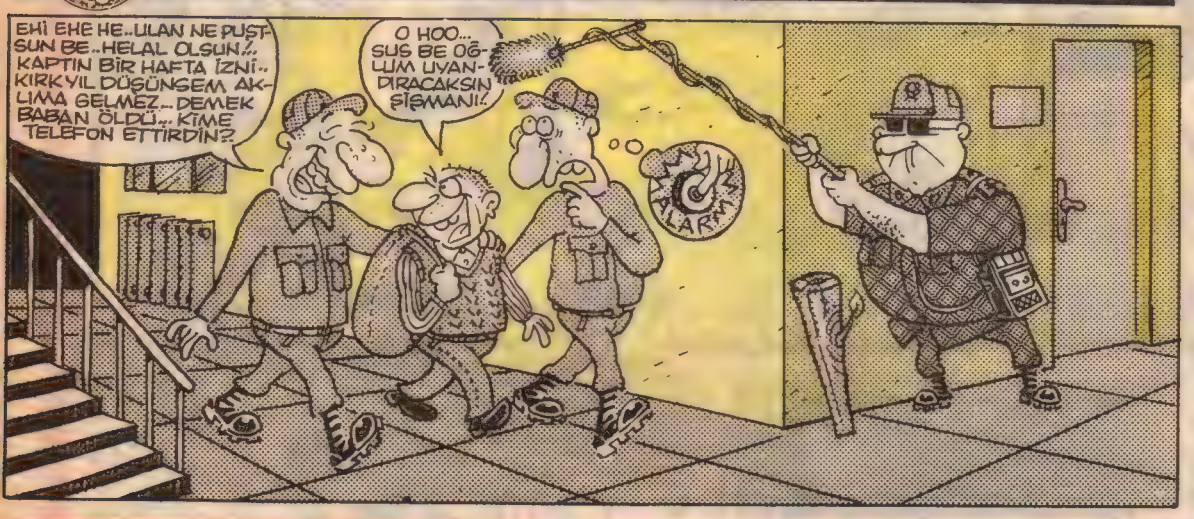

MR. FUÇIR TENS

Ahmet Sami Yılmaz

Sayın hocamız bu sefer iş seyahatlerinde yanınızdan, ev ortamında kütüphanenizden ayırmayacağınız bir sözlükten kesitler sunacak!

(-A-) Anne: Madır

Artist: "Ay em artis" cümlede kullandım..

(-B-) Baba N'aber!: Hav du yu du!.

Baklava: Törkiş profiteröl iz!.

(-C-) Cenabet: Sex fena!.

Cesi: Komşunun oğlu iz haşarı..

(-Ç-) Çardak: Ortam viç iz serin, gölge!.

Çocuk: Lidıl boy!. Pet şop boy!.

(-D-) Demir: Material iz jast layk pıçak, çivi!.

Deli: Ay lav deli pipıl!. İnsan!.

Dert: Mani problem!.

(-E-) Enlemesine: Yuh artık!.

Erdener: Carikatur the Kaan Ertem.. (Okumuyorum)

(-E-) Fark: Difırınt tink! (Ali iz farklı biri) Değişik!

(-S-) Sana: Margarin the Türk sofra leziz!.

Seninki: Yours! (Aa doğru oldu!)

(-T-) Tamirat: Ay don't layk tamir!

Temenni: Bilmiyorum.

(-Z-) Zar: Play geym lidıl.. ee..ee.. plastik!. Yada kemik!.

Zalim: Dencınz..

(-W-) Bilmiyorum..

(-J-) Tam bilmiyorum.

LeMan 6

Akşamsefası

KOMİKAZE

-FARE-

U şeklindeki bir tele düğme geçirilmiş bir lastik takılır. Düğmeyi döndürmek suretiyle lastik gerilir. Daha sonra lastiğin boşalmamasını sağlamak amacıyla kağıtla sarılarak güzelce ambalaj yapılır. Sınıfta platonik olarak aşık olduğunuz kıza "Bak sana hediye aldım" denerek verilir. Kız ambalajın iplerini açtığında boşalan lastik düğmeyi döndürür ve düğme kağıda çarparak "pıtı-pıtı-pıtı" sesleri çıkarır. Kız pakette fare olduğunu zanneder ve ödü patlar. Oyun genellikle kızın sizi kovalarken düşmesi ile son bulur. Pişman olunur.

-Erol Bahadır gönderdi-

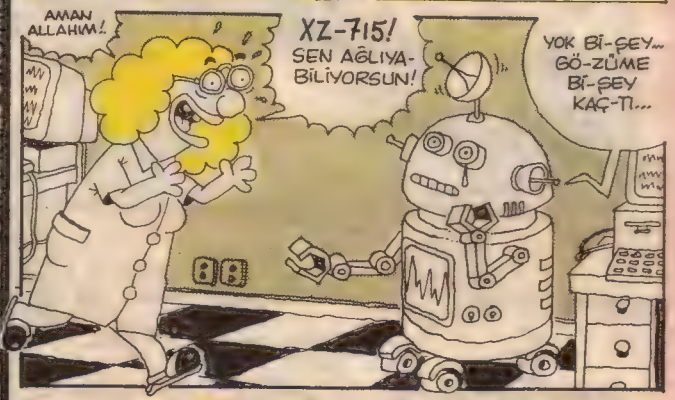

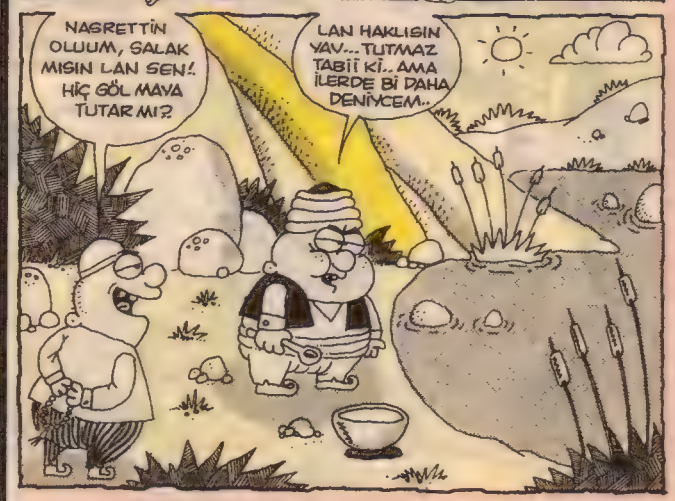

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

TERELLİ

PICTURES CAN BARSIAN

Lodosla başlayan

ADSIZ ÖYKÜ

FATİH SOLMAZ'ın aynı adsız eserinden senaryolaştırılmıştır...

1nci GÜN

AYY...

NİYOOO!..

AY ÇOK ÖZÜR DİLERİM..RÜZGAR ŞEY YAPTI! KAĞIT UÇTU... İSTEMEDEN OLDU...

TAMAM İYİYİM...

BİR YERDE OTURALIM İSTERSENİZ..

HEP RÜZGAR YÜZÜNDEN.. HİÇ SEVMİYORUM ŞU LODOSU..

OLUR MU? LODOS OLMASA İSTANBUL'DA YAŞAYAMAZDIK VE...

TANIŞAMAZDIK TUĞBA..

BEN İŞLETMEDEYİM..

BEN DE GÜZEL SANATLARDA.. RESİM BÖLÜMÜNDE..

SAMİ Mİ? DUYMADIM..HANGİ BÖLÜMDE?

VALLA BİZE PEK BİR ŞEY SÖYLEMEZ AMA GALİBA ÖĞRENCİ İŞLERİNDE...

CİDDİ Mİ? BENİM BABAM DA GÜZEL SANATLARDA ÇALIŞIYOR..

SAHİ Mİ, ADI NE?..

SAMİ..

3.ncü ay

ŞU EV Mİ?..

EVET BABA..ÜF BE.. NE STRESLİ İŞLERMİŞ YA.. KEŞKE HABERSİZCE EVLENSEYDİK...

A..OLUR MU ÖYLE ŞEY.. SAHİPSİZLER GİBİ.. KIZI AİLESİNDEN İSTEMEDEN EVLENMEK OLMAZ...

HAY SKEYİM.. TATLININ BALI AKMIŞ YAA..

ŞŞŞ..SAMİ!.

ZIRR

HOŞGELDİNİZ.. BUYRU...O..AA!?

BA... BABA...

SAMİ!. BU NE?

EMİR, SENİN BABAN..MO.DEL..

SAMİ.. SEN..

EVET..BEN ÖĞRENCİ İŞLERİNDE ÇALIŞMIYORDUM..ÖĞRENCİLERE POZ VERİYORDUM.. ÖĞRENDİNİZ İŞTE..EKMEK PARASI N'APIYİM?

KİM GELDİ TUĞBA.. DÜNÜRLERİMİZ Mİ?..

Akşamsefası

Kara İlah JIMI HENDRIX

NURİ KURTCEBE

ANIMALS (HAYVANLAR) GRUBUNUN BAŞÇISI VE SIKI BİR MENAJER OLAN CHAS CHANDLER JIMI'Yİ APAR TOPAR NEW-YORK'TAN LONDRA-YA GETİRMİŞ VE GİTARININ TOZUYLA İKİ SÜPER MÜZİSYEN GİTARİST NOEL REDDING VE BATERİST MITCH MITCHELL'LE TANIŞ-TIRMIŞTI.... BU ÜÇ DELİKANLI AYRI MİL-LETLERDEN VE DAHA TANIŞALI İKİ DAKKA OLMASINA KARŞIN SANKİ YILLARDIR TANIŞIYORLARMIŞ GİBİ KAFA-DAN ARKADAŞ OLDULAR... **70 GENÇLİĞİNİN BİR-BİRLERİYLE ANLAŞABİLMELERİ İÇİN BİR İNSANIN BAYRAĞI, MİLLETİ, DİLİ VE DİNİNDEN ÖNCE SADECE VE SADECE İNSAN OLMASI KAFİYDİ...**

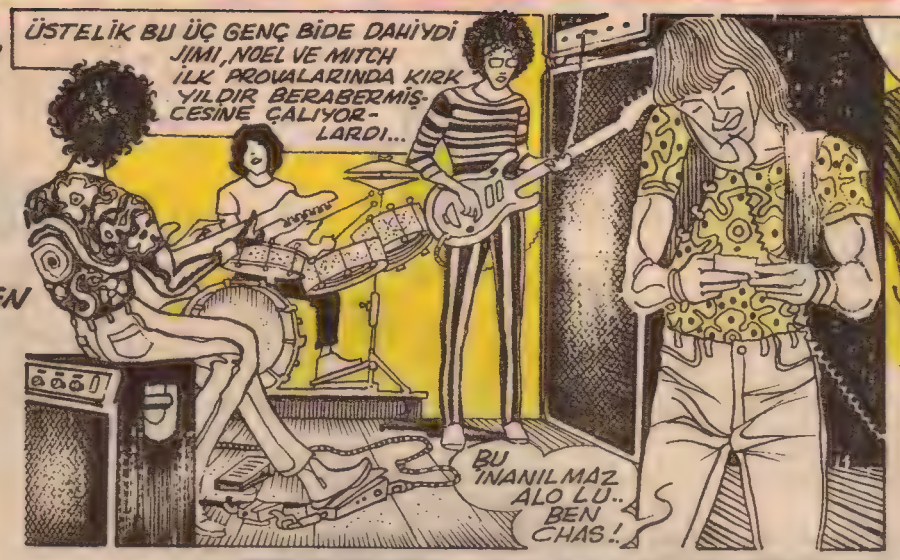

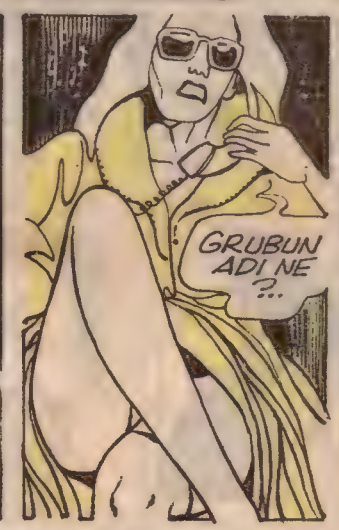

JIMI JAMES, JIMI HENDRIX OLUYOR VE THE EXPERIENCE ANINDA BİR CHANDLER ORGANİ-ZASYONUYLA PARİS'E KONSER VERMEYE GİDİYORDU...

JIMI HENDRIX VE EXPERIENCE

VE PARİS AVRUPA'NIN KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ... VE PARİS OLİMPIA KONSER SALONU SAHNESİNE KİMLER ÇIKMAMIŞKI... HER MÜZİSYENİN HAYALİ!.. JIMI HENDRIX'İN KURTLAR SOFRASINDAKİ İLK CİDDİ SINAVI...

AZ SONRA KONSER BAŞLAYACAK JIMI HENDRIX VE ÜÇ GÜNLÜK GRUBU THE EXPERIENCE (EKSPRİİNS) REZİLMİ OLACAK YOKSA VEZİRMİ?. BUNU HAFTAYA GÖRECEĞİZ!..

Akşamsefası

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

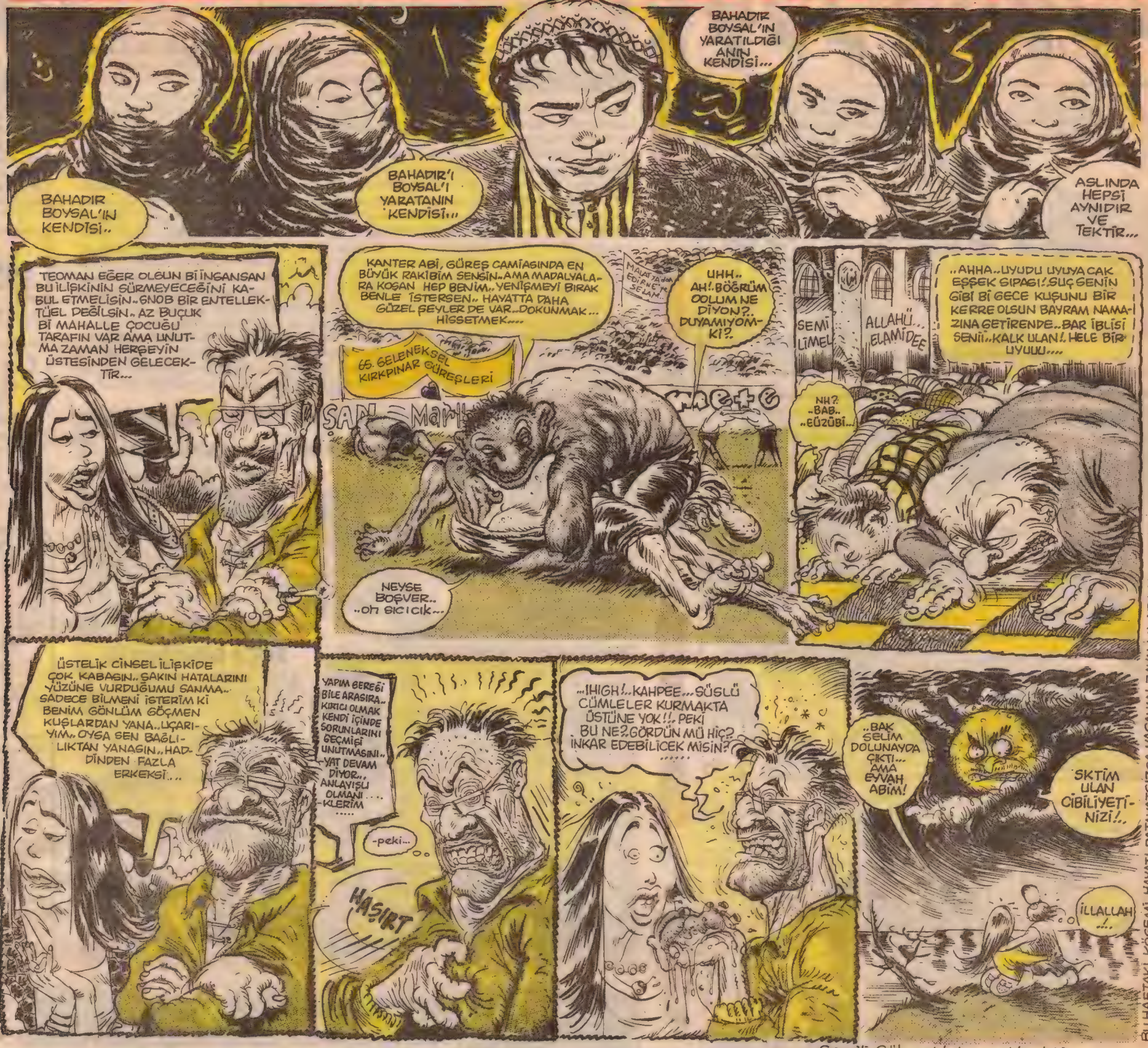

... Sevgili Gül, mektubunu aldım lakin...

Kıllandırma Servisi

V.Ö

Levent Yüksel'e geçmiş olsun.. Bir an önce sağlığına kavuşmasını dilerim... Ayrıca Sertap Erener'in "Hadi yüreğim ha gayret / Hele sıkı dur hele sabret / Başını eğme dik tut / Bu bir rüyaydı farzet" adlı şarkı sözleri asker ocağının en güzel moral kaynaklarından biri halindedir, belirtirim...

Bayram münasebetiyle, ince damardan

MAHŞERİN DÖRT AŞÇISI!..

Yahu diyek bu ne iştir
Bir zamandır yatıyor olak
İyice gevşemiş olak
İçimiz bayıla
Miskinlikten yorgun düşek
Tilki uykusuna yatak
Çakal öldüye vurak
Kaslarımız pelte gibi ola
Ağzımız yeni tatlar araya
Damağımız mütemadiyen kaşına
Kaş göz işaretleri yapak
Birbirimizle iletişim kurak
Konuşmaya mecalimiz olmaya
Halsizlik gibi bitap düşme gibi bir durum ola
Birden birimiz "Akif Akif" diye bağıra
"Hayrola" diyek
"Kim bu Akif" diye sorak
"Akif" diye niye bağırdığını sormuş olak
"Akif yaşanır anlatılmaz"diye
Hızlı hızlı giyinip çıka
Akabinde biz de çıkak
Yol boyunca düşünüp durak
İşin içinden çıkamayak
Ağzımızı bıçak açmaya
Çok çetin anlar yaşayak
Çetrefil duygulara kapılak
Ara sokaklara girek
Bir-iki yokuş inek
Kestirmeden süzülek
Kenardan kenardan yürüyek
Birden gözümüz kamaşa
İçimiz kıpır kıpır ede
Kendimizi mor bir binanın karşısında bulak
Bulutlardan kayar gibi içeri girek
İçersi sarı bir sisle kaplı ola
Adımlarımızı havaya atar gibi atak
Adeta yerçekimi kalkmış ola
Müşterilere göz gezdirek
Aksakallı dedeler görek
Topsakallı abiler görek
Nur gibi kadınlar ekmek kese
Bir köşede Bezgin Bekir kestiriyor ola
Bir diğer köşede adamın biri
Elinde bir bardak çayla
Mır mır konuşa fezadan dem vura
Akif "Hoşgeldiniz erenler" diye
Bizi buraya getiirenemizi Akif'e sarıla
Sarsıla sarsıla ağlaya
Akif'in siması belli belirsiz ola
Biz bu adamı daha önce de görmüş olak
Ama çıkartamayak
Üzerinde de durmayak
Akif bizi bir masaya buyur ede
İştahla kurulak
Peçetelerimizi bağlayak
Envai çeşit yemek bekleyek
Akif elinde iki tabakla gele
Bir tabak zeytin ile
Bir tabak haydariyi önümüze bıraka
Birer bardak da su koya
"Afiyet olsun" deyip gide
Şaşkınlıkla birbirimize bakak
Ağlamaklı olak fena bozulak
Bizi buraya getirenimiz
"İyi bakın-iyi bakın" diye fısıldaya
Zeytine haydariye dikkatli bakak
Her bir zeytin tanesi
Bir başka şeye dönüşe
Gah kızarmış sülün
gah dolma gah baklava ola
Haydari sanki havyar ola
Veyahut palamut ızgara kala
Sular yine su kala
Suyun aksinde kendimizi görek
Yiye yiye bitiremiyek
Bi bakak Akif buhar olmuş ola
İşimiz düşmüş böyle ola...

Akşamsefası

BAYIR GÜLÜ

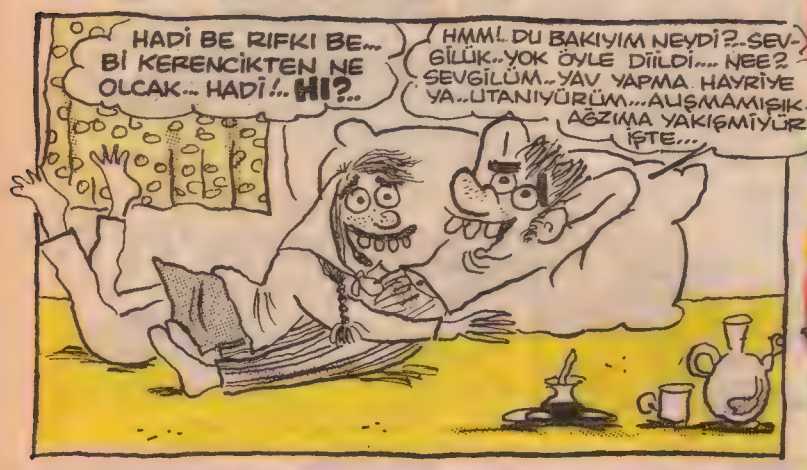

FEYHAN GÜVER

ARKADAŞIMIZ METİN KAÇAN HAPİSTE ŞİŞLENDİ..

GÜNEŞ K. olayında Alp Buğdaycı ile birlikte suçlanan dergimizin yazarı ve arkadaşımız Metin Kaçan tutuklu bulunduğu Bayrampaşa Cezaevi'nde bir mahkum tarafından şişlenerek öldürülmek istendi. Çok sayıda yerinden ölümcül darbelerle şişlenen Metin Kaçan, üst üste iki ameliyat geçirdi ve büyük bir şans eseri hayati tehlikeyi atlattı. Metin Kaçan'ın alenen öldürülmek istenmesi suçlandığı olayla ilgili soru işaretlerinin belirginleştirirken medyanın, olayın ortaya çıkmasının ardından yaptığı iğrenç, düzeysiz ve sorumsuz haber ve yorumların da yeniden sorgulanması gerektiğini düşündürüyor. Düşündürüyor, çünkü yapılan bu tür haber ve yorumların "şişlenmeye" kadar varabilecek vahim sonuçlara yol açabileceğini en azından biz düşünüp dergide yazmıştık. Metin Kaçan'ın şişlenmesinin olayla ilgili soru işaretlerini belirginleştirmesine gelince.. Hapishane raconunda tecavüzle suçlanan mahkumlara, söz konusuolan mağdur-mağdure küçük çocuk değilse, cezalandırma'nın çok seyrek gerçekleşmesi, gerçekleşse bile öldürmeye yönelik değil gözdağı vermeye yönelik hafif izler bırakacak şekilde eylemin gerçekleştirilmesi. (Metin Kaçan direkt kalbine ve ölümcül yerleri hedef alınarak şişleniyor.) Şişlenme olayı, herşeye rağmen alınan duyumlara ve medyanın tahrikleriyle beklenen olduğu halde önlem alınmaması, gardiyanların müdahale etmekte çekinik davranması, saldırgan mahkum Hamza Doğuş'un ilk ifadesinde kendi bağımsız iradesiyle değil Hüseyin Gönen isimli cinayetten hükümlü bir başka mahkumdan emir alarak eylemi gerçekleştirdiğini açıklaması, olayın organize olduğunu düşündürüyor. Bunlar şişleme olayıyla ilgili soru işaretleri.. işin Medya tarafına dönecek olursak. Son şişleme olayına gazeteler Hürriyet dışında, aldıkları tepkilerin de etkisiyle olmalı ihtiyatla yaklaştılar. Hürriyet'se süngüyü düşürmeyen tavnıyla daha önceki tavrının verdiği suçluluk duygusunuu bastırmak ister gibiydi. En tahrik edici yaklaşımlarından, daha önce işaret ettiğimiz Uğur Kılıç-Güneş K. benzetmesini ısrarla yine yapıyor, attığı manşet ve yorumlarda ise kelime oyunlarıyla peşin yargı, küçültme ve tahriklerini sürdürüyordu. Arkadaşımız Metin Kaçan'a, son olaydan dolayı "geçmiş olsun" dilerken, Hürriyet"in 28 Şubat tarihli nüshasına bir gözatmak istiyoruz.

Olaylar zinciri Kaçan'ın hapiste öldürülmek istenmesine kadar varan olaylar şöyle gelişti: 29 Ocak gecesi Metin Kaçan, 5 yıl birlikte çıktığı kız arkadaşı G.K.'yı, Alp Buğdaycı ile evine götürdü. Burada, saatlerce işkence yapılan ve tecavüz edilen G.K., evden atıldıktan sonra Taksim Hastanesi'ne gitti.

Hürriyet, yargıda kesinleşmemiş olayla ilgili M. Kaçan ve Alp Buğdaycı'ya yönelik peşin hüküm vermeyi sürdürüyor.

İşkence iddiaları Tanınmayacak hale gelen ve dört gün tedavi gören G.K.'ya 35 günlük rapor verildi. G.K'nin kardeşi Oktay'ın da kardeşinin durumunu görünce Metin Kaçan ile Alp Buğdaycı'yı kaçırıp saatlerce işkence yaptığı ve arkadaşlarıyla birlikte tecavüz ettiği iddia edildi.

Yukarıdaki yazının hemen altında yer alan 2. küpürde ise Oktay K. ve arkadaşlarının M. Kaçan'la A. Buğdaycı'ya yaptıkları ileri sürülen işkencenin "iddia edildiğini belirtmeyi ihmal etmeyerek tarafsız(!), dikkatli(!) yayıncılık yapıyor.

Buğdaycı ... ile atılan ... Kara gözlüklü Ayşe'nin Hürriyet'e sürmanşet çektirdiği "Metin Uğur Kılıç'a aşıktı" saçmalığı ise Metin kaçan'ı bazı çevrelere içerde şişletmek için bulunmuş parlak bir fikir olmalı. Anlaşılan kara gözlüklü Ayşe, Metin Kaçan'a Güneş in abısının ve yargının vereceği cezaları yeterli görmüyor. Metin K...

Leman'ın 170. sayısında yer alan Metin Kaçan'ın "şişletilebileceği" olasılığına dikkat çekiliyor.

Metin, Uğur Kılıç'a sırılsıklam aşıktı...

Güneş K. olayının ilk basına yansıması sırasında Hurriyet'te çıkan haber küpürünün, Leman'da yayınlanışı ve bu tahrike dikkat çekilişi.

Metin beni, Uğur Kılıç'a benzetiyordu

Tecavüze uğrayan G. K., başından geçenleri Ayşe Arman'a anlatmıştı

AGİR tecavüzün sanıkları Alp Buğdaycı ve Metin Kaçan'ın saldırısına uğrayan G.K. olaydan sonra Kaçan ile yaşadıklarını ve Uğur Kılıç'a olan hayranlığını Ayşe Arman'a anlatmıştı. G.K. Arman'la yaptığı röportajında "Onunla evleneceğini söyluyordu. Beni Başkalarıyla gezdiyormuşsun Bak, sonun Uğur Kılıç gibi olur' diye tehdit etti. Ciddiye almamı... Hata etmişim" demiş... - Uğur ... duyu... ar...

damadı olarak görmek hoşuna gidiyordu." demişti.

Metin Kaçan'ın dün bıçak...

28 Şubat Hürriyet yine Uğur Kılıç'lı haber. (ne gereği varsa)

'Ağır tecavüzcü' hapiste şişlendi

Kendi içinde trajik bir olayın Hürriyet'e imalı bir manşet oluşunun resmi. (28 Şubat)

Güneş K.'nın her halde 100'lerce fotoğrafı arasından özellikle seçilmiş "hafif kadın görüntüsu veren" eli biralı, ağzı sigaralı fotoğrafı.

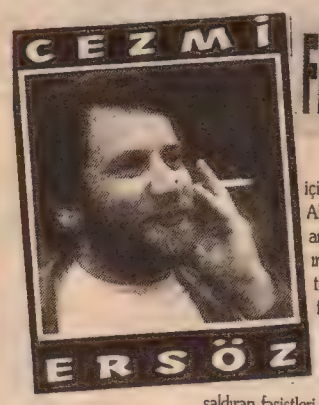

FAŞİSTLERİN AÇTIĞI YARALARINIZDAN ÖPÜYORUM.

Ne zaman bir yerde üç hilalli, bozkurtlu bayraklar görsem içim buz kesilir, ülserim azar, orama burama kramp girer. Aklım, bilincim her düşüncenin özgürce varolmasından yanadır, ama duygularım ve iç organlarım hiç tereddütsüz MHP'yi ya da ırkçı faşistleri, simgeleyen şeyleri görünce anında tepkisini gösterir: İsyan!.. Nefret!... Hayır! Her zaman değil ama, konu faşizm olunca duygularıma, iç organlarımın tepkilerime kesinlikle daha çok güveniyorum. Geçen hafta Marmara Üniversitesi'nde özgürlükçü, demokrat ya da kendilerinden olmayan öğrencilere bıçak, satır, demir çubuk ve tabancalarla saldıran faşistleri görünce yine duygularım ve içorganlarım isyan etti. Evet, bu ne ilk, ne son saldırı olacak. Türkiye'nin dört bir tarafındaki lise ve üniversitelerde ırkçı milliyetçiler, faşistler inanılmaz bir hızla güç kazanıp yeni mevziler elde ediyorlar, Özellikle de Ege ve Akdeniz'de. Geçen hafta gittiğim Antalya'da liseli bir arkadaşla konuştuğumda durumun korkunçluğunu bir kez daha anladım. Kendilerinden olmayan birine saldıracaklarında bir ıslıkta onlarca yandaşlarını biraraya toplayabiliyorlarmış! Ve her zaman olduğu gibi olaydan çok sonra gelen polis saldırıya uğrayanları taciz ediyor ya da gözaltına alıyormuş! Üstelik başbuğları kan dökeceğiz dememiş miydi geçtiğimiz günlerde. Partilerinin sözcüleri Kürt meselesini bize bırakın birgünde halledelim demiyorlar mı?

Peki şimdi ne olacak? Hiç şüphesiz bu ırkçı milliyetçilerin ve faşistlerin, hayatımıza giderek baskın çıkmasına izin verirsek Mustafa Suphilerin, Şefik Hüsnülerin, Nazımların, Denizlerin, Turan Dursunların, ve daha birçok özgürlük savaşçısının kemikleri sızım sızım sızlayacak...

Hem faşizme karşı direnmek şu an bu ülkede alabildiğine azgınlaşan sömürüye , şiddete, militarizme, şo... İşte en ç... Üniversite... lerin açtığ... Üs... likte varo...

aşklarına, sevgilerine inanamam. Hem insan aşk...

Gerçekte her durum ve koşulda varolabi... yaşadığı topraklarda, bu onun doğasında vardır. tîr!..

Her türden şiddete karşı olduğum bilinir. yazmıyorum. Keşke onlar da barışçı, özgürlü... yazarken bir taraftan da iç savaşın sürdüğü ve h... bu hayatlarını yitirmiş erlerin yakınlarının ken... saflarına katıldığını düşünüyorum. Ve ta yüreğin... bitenleri daha sağlıklı ve gerçekçi değerlend... yaşadıkları o yoğun acı nedeniyle herkesten dah... meyi unutmuyorum asla...

Evet, konu yaşadığımız iç savaşa gelm... ırkçıların yükseldikleri zemin bu savaştır. Emin... devletin içindeki birtakım güçlerce bozulmaya ç... kurulduğunda faşist partiler, ocaklar güçlerini bü... Kırca, Nusret Demiral gibi siyasetçi ve bürokratl... kalkacak. Çünkü onlar cenazeleri memleketlerine... sağlıyorlar o hergeçen gün artan oylarını ve k... ülkemizdeki iç barış için elimizden geleni yap... oluşturalım. Özgürlük Cepheleri oluşturalım. (Hap... öncülüğünde 12 Mart'ta Petrol-İş Sendikası'nın...

Manti MEDYA

edya Haber: KAĞIDA 2 AYDA 3. ZAM.

ce gazete kağıdına yaptığı% 17 zam'ın ardından anında iki zam daha yaptı. Ancak bu daha hiçbir- ü alınan karar her ay kağıda enflasyon oranında nı öngörüyor. Teşvikli gazete ve Tv'lerden olu- belki çok zorlamıyacak bu zamlardan en çok ba- ve kitap yayınevleri etkilenecekler. Okurların nlara (valla kendimiz için söylemiyoruz.) böyle aha dikkatli yaklaşmalarını öneriyoruz.

Ü "ŞİDDETE HAYIR" KAMPANYASINI AYIR" KAMPANYASI YAPSIN KAMPANYASI

ddetin ne taraftan geldiği açık değil- urular Zülfü Livaneli'nin faksı veya sı-adresi. Biz ona göndeririz.

ntiMedya haber:

l kamuoyunun çok yakından tanıdığı ülkemi- sosyalisti 81 yaşındaki ŞOFÖR-İDRİS (İDRİS dönemde aydınları, ilericileri sendikacıları askılardan payını alarak, mahkemeye çağrılı- e yapılan bir röportaj nedeniyle Özgür Gün- şi'ne açılan davada tanık olarak ifadesi nuhtemelen sanık durumuna gelecek.

"YILIN LALESİ SEÇİMİNE KATILIP ÖDÜL KAZANAN 150 OKURUMUZ" LİSTESİNE GEÇEN HAFTADAN DEVAM EDİP, BİTİRİYORUZ..

M. Çağçağ'ın HARALA GÜRELE kitabını kazananlar: Erkut Erdinç-Kocaeli, Mustafa Karasay-Trabzon, Naci Gökyüz-İstanbul, Murat Yılmaz-Çanakkale, Güldal Esendağlı-Edirne

ABER VE SOLO KAYGILAR kitabını kazananlar:
um, Alpay Eden-İzmir, Murat Arabacı-Bolu, Erhan Köse-Ankara, tanbul, Şenay Akdemir-Kocaeli, Vedat Yaprak-Zonguldak, Filiz Cem Öncüer-Muğla, Mehmet Özdağ-Samsun

AR SAAT kitabını kazananlar:
ul, Mustafa Yumuşak-İzmir, Pelin Demirci- Edirne, Dr. Hakan met Cenk Gönceli-Tekirdağ, İrfan Buyuran-İstanbul, Üstün Konusma-Mersin, Selçuk Çeliköz-Ankara, Mehmet Şahin-Diyarbakır

ALK GİDELİM DEFTERİ kitabını kazananlar:
, Mahmut Zeki Kangal-Sivas, Özgül Karataş-İstanbul, Cengiz İzmir, İrfan Hürriyetoğlu-Hatay, Refia Özlü-Mersin, Özgür Deile Çakıroğlu-İstanbul, Eren Demir-Ankara

SELİ HARİKALAR kitabını kazananlar:
-İstanbul, Murat Uzun-Trabzon, Vahit Baş-Ankara, Aziz Göksunnmaraş, Emre Aykoç-İstanbul, Ülkü Er-İzmir, İ.Serhat Esen-Diker-Rize, Bedi Küçük-Sivas, Taner Baş-Antalya

ü kazananlar:
ğla, Zerrin Yorgancı-İzmir, Müjgan Topaloğlu-İstanbul, Demet atma Derdiyok-Antalya, Meral Özsüer-İzmir, Aycan Yaman-Anekirdağ, Çağatay Şık-Çanakkale, Özgen Canan-Ankara

nü kazananlar:
ehmet Uysal-Bursa, Barış Kesiktaş-İstanbul, Özlem Okur-Ankara Mersin, S. Tolga Çataltepe-aydın, Bahadır Yayla-İstanbul, Seher r Ertuğrul-Tokat, Ümit Akarca-Bolu

ANTİ-MEDYA TEST

1. Milliyet köşe yazarı Ahmet Altan'a göre, "bugün en keskin eleştirilerin, en açık çözüm önerilerinin, en cesur yaklaşımların geldiği Türkiye'deki en devrimci, en ileri- ci kesim hiç tartışmasız" kimlerdir?

a) Sanayici patronlar.
b) Kamu memurları.
c) Zonguldaklı işçiler.

2. Sabah'daki Telekritik köşesinde Erdoğan Sevgin'in Tv seyicisi için ".. alkışlamak gerek. İyiyi, güzeli nasıl da şıp diye buluveriyorlar.. Onca kanal içinde iyiyi, güzeli bulmakta benim seyircimin üzerine yoktur. "övgülerini düzmesine neden olan (yüksek ratingli) görüntüler nelerdir?

a) Yavru ceylanların doğumlarından sonraki ilk bir yıllık gelişiminin anlatıldığı belgesel görüntüleri.
b) Bir Türk filminde, Antalya ve çevresinde geçen olaylar nedeniyle yörenin güzelliklerinin sergilendiği görüntüler.
c) Sıcağı Sıcağına'da karısını ve karısının sevgilisini doğrayan "Pendik canavarı" görüntüleri.

3. Yeni Yüzyıl Gazetesi'nin Cafe Pazar ekinde Sevgililer Günü ile ilgili Leyla İpekçi, çiftler için aşağıdakilerden hangisi SÖYLEMİYOR?

a) Çift olmak: birbirine destek olmak, mutluluğu ve zorluğu paylaşmaktır.
b) Çift olunca hiçbir şeye vaktimiz yoktur.
c) Birisiyle birlikte olmak lükstür. Çiftler ikiyüzlüdür.

4. Galatasaray-Fenerbahçe kupa ilk maçında, hakem üst üste FB'ye faul çalınca spiker, "üst üste Fenerbahçe aleyhine bu kararlar..." diye başladığı cümleyi nasıl bitirdi?

a) .. Fenerbahçe seyicisini üzüyor.
b) ... Fenerbahçe seyircisini kızdırıyor.
c) ... Fenerbahçe seyircisi taciz ediyor.

Cevaplar: 1.a, 2.c, 3.a, 4.c

Fikret Bekler

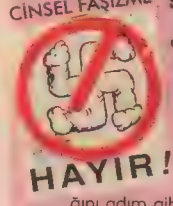

Sevgili Leman'ın Elemanları ve Okurları-Yazarları,

Manisa'da bir kamu kuruluşunda memurum, adım yok. Yaklaşık dört yıldır Leman'ı aralıklarla da olsa okuyorum. Bu ilk yazım ama son olmayacak bu gidişle. 170.'nci sayıdaki Snoopy ile aynı görüşte olduğumu belirtiyorum. Bazı şeyleri eklemem gerektiğini düşündüm. ODTÜ'de yedi yıl okuduktan sonra mezun olan, bir zamanlar üniversiteli olan bir genç kızım. Üniversiteli kız kavramından insanların gizli anlamlar çıkardığını adım gibi biliyorum Çünkü otostop çekmek zorunda kaldığım için parasızlık, zamansızlık, oturduğum yerle okul arasında otobüs hattı olmaması gibi zorunluluklar dolayısıyla türlü türlü teklifle karşılaştım. Bunlara hiçbir şekilde "Evet" de demedim, can güvenliğim tehlikede de olsa. Ben ne macera için, ne de bir koca bulabilmek için otostop çektim. Buraya kadar özel konuştum ama bu yazdıklarım aynı zamanda geneli de yansıtmaktadır. Üniversiteli kızların çok az kısmı, hayatını günlük yaşar, cinsellikte sınır tanımaz, her önüne gelenle özel birşeyler düşünür. Bu kısım genellikle zengindir, paradan zevk almıştır o kısım; şimdi sıra yaşamını renklendirmeye gelmiştir. Onlara da pek o kadar kötü gözle bakamıyorum; çünkü ben, kız olduğum için cinselliğimi özgürce yaşamadım sırf ailemin, toplumumuzun namus dayatması yüzünden. Ama bütün bu söylediklerim de yanlış anlaşılmamdı. Cinsel özgürlük kazanacağız diye her otostop çektiğimiz kişiyle de bu iş olmaz. Kendi ideolojimize, düşünüşümüze, kültürümüze sahip insanlarla bir arkadaş grubu oluşturmak ve bu gruptan birini seçebilmek kızların namus bekçiliğini de yapmıyorum. Herkesin hayatı, kendini ilgilendirir. Üniversiteli kızların çoğu okuldan sonra çalışmaya başlayınca sudan çıkmış balığa döner. Heryerde aşırı bir dindarlık, muhafazakar bir namus ve ahlak anlayışı, aydın bir üniversite ortamında olmayan köhne düşünüşlerdir onları bilmedikleri dünyada karşılayan. Ondan sonrası yalnızlık, ümitsizlik, intihar, evlilik vs. gibi kolay kaçış yolları. Ülkemiz son yıllarda bekaret kontrolleri sıkça yapılan bir ülke oldu çıktı. Özel hayatımızın gizliliğinin korunması ile ilgili bir yasamız bile varken Anayasa'da elaleme ne oluyor? Biz hıristiyan mıyız ki Hz Meryem gibi bakire olmamız bizden bekleniyor? Kaldı ki Hristiyan Batı dünyası bile bekareti önemsemedikten sonra.

Üniversiteli kızların imajının değişmesi için daha yapacağımız çok şeyler var. Ha gayret, erkekler ve kızlar bu işin üstesinden beraberce geliriz ancak. Birbirimizi yalnız bırakmayalım. Kavgamıza sahip çıkalım. Selamlar.

GARFİELD

me, baskıya, eşitsizliğe verilen bir kavgadır aslında. u yüzden Türkiye'nin dört bir tarafında ve Marmara e faşistlere karşı direnirken yaralanan gençleri faşist- alarından öpüyorum..

yaşayan iyi bilir: Faşizme direnmekle aşk duygusu bir- Faşizme,baskıya, sömürüye kayıtsız olan insanların iç olmadığı kadar öfkelidir faşizme ve faşistlere...

ücü taşıyan aşk , yine de özgürce soluk almak ister yüzden aşk ve sevişmek anti-faşisttir ve anti-kapitalis-

zme karşı oluşumu bir ham bir taraftarlık duygusuyla savaş karşıtı olsalardı, diyorum. Ve bütün bunları onlarca kasaba ve şehre er cenazelerinin geldiği ve nce haklı saydıkları bir öfke ve tepkiyle faşistlerin ve büyük bir içtenlikle bu insanların ülkemizde olup sini, MHP'ye, faşistlere katılacakları yerde, hatta savaş karşıtı, barışçı ve özgürlükçü olmalarını dile-

altını çizerek söylüyorum: MHP'nin, faşistlerin, teşkes ilan edilip, Kürt ve Türk halkları arasındaki n barış ve dostluk yeniden ve bir daha sarsılmadan ilçüde yitirecek: Alpaslan Türkeş, Baki Tuğ, Coşkun inliklerini yitirecekler. çünkü varlık nedenleri ortadan derilen yoksul ve sahipsiz erlerin ölümleri üzerinden. lesteklerini.. Bu nedenle bulunduğumuz her yerde, nız. Örneğin ülkemizin her tarafında barış zincirleri yeni çıkan Petrol-iş Genel Başkanı Münir Ceylan'ın nizade'deki konferans salonunda. Türkiye çapında barış zinciri oluşturma projesi konulacak.)

Ya da şu metni doldurup, imzaladıktan sonra ve aşağıdaki faks numaralarını birine fakslayabilirsiniz.

"DÜŞÜNCE SUÇU" NA KARŞI GİRİŞİM'E KATILIYORUM.

Aşağıda adı, adresi ve imzası bulunan kişi (ya da kurulu) olarak içeriğini onaylasam da ; sırf "Düşünceleri Açıklama Özgürlüğü'ne duyduğum saygı gereği olarak, yasal baskı altına alınmak istenen düşüncelerin tümünün altına imzamı atıyorum. Bu imza yüzünden bana verilebilecek her türlü cezayı onurla taşıyacağımı duyuruyorum.

Adı Soyadı: Mesleği: Adres-Tel: İmza:

Faks numaraları: 267 11 18-249 58 14-293 26 93-523 23 05-530 62 09. Hepsinin başında 0-212 var. Adres: Çağdaş Gazeteciler Derneği. Kat Oto park üstü. Kat:5 Mecidiyeköy-İst.

Evet faşizme karşı direnmek ve barış için çaba harcamak keyiftir, mutluluktur! İnsan ardında cesur anılar bırakır, bu geride bırakılacak en güzel şeydir...

11 Mart'ta İzmit'te Sanat Kahvesindeyim.

Eski Bir Sevda üzerine. Ali Olpak. Şiirler.

"Yağmurun Senini Duymak İçin Susmak Gerekir" Yunanlı Yönetmen Angelopulos'un "Leyleğin Geciken Adımı" filminden. Nihayet geçen hafta Mephisto Yayınları'ndan çıkan "Saçlarının Kardeş Kokusu" adlı kitabının bir yazısının adı. Dipnot da unutulmuş.

Levent Bilgiç, Ünal Bargu, Seher ,Aktehin, Halil Bozkurt, Aysun Demir, Ebru Eşme, Sema Taş.Semra Kaya, Aykut Dalyan (Kutu). Reyya. Çiğdem Yıldıran, Erkan Çamlıbelen, Barış Acar. Nihal. Keçe, Zeynel Abidin Sayın, Gamze. İnci . Murat Sarıgül. İlknur Kavak. "Sahte" Harika, Canan Perdahlı, Fazıl Reşit Haddur. Funda, Göntül. İbrahim Ormancı, Betül Taylan, Günseli Ediz, Zeynep Mercankaya. Arkan Ilıcalı, "Evrenin Ebedi Sahibi", Nuray Küçükler, Rumuz: Zeynep, Çiğdem Koç, Hülya Acun. Mefisto, Nesime, Ahu Karamık, Selda - Fatin, Gül Ersoy (Edirne'ye gelirim). Yazdıklarınızı aldım, sevgiyle.

Süzan ve Mehmet'e, buradan sevgilerimi yolluyorum.

Bilar'da yeni dönem seminerleri başladı. Son derece ilginç tartışmalar oluyor.

Unutmadan şu iffet meselesine gelelim:

Yahu insan asıl lise ve üniversite yıllarında sevişmeyecek de ne zaman sevişecek!

Akşamsefası

Kırık Kalemler

SUAT OKAN

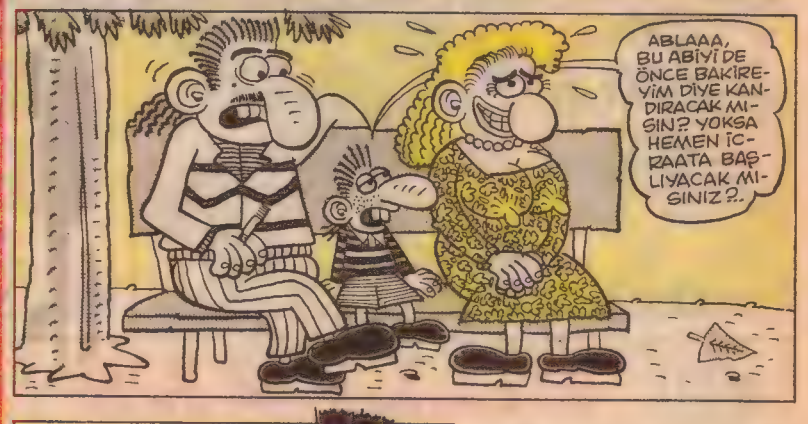

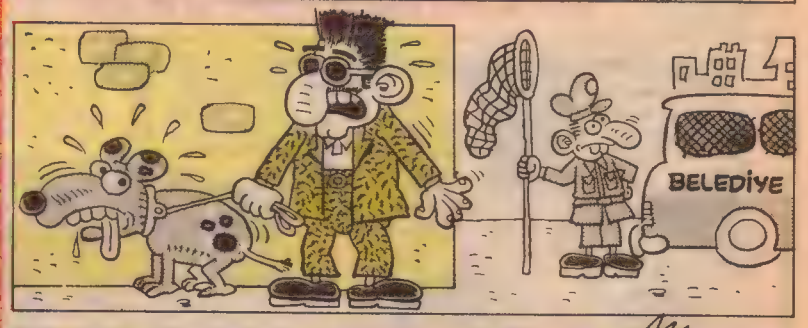

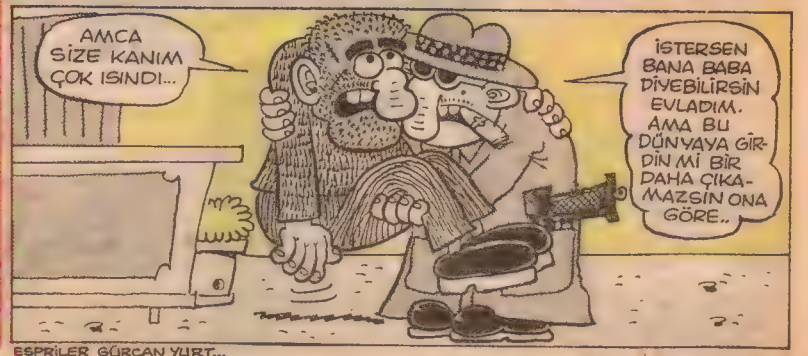

ESPRİLER GÜRCAN YURT...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

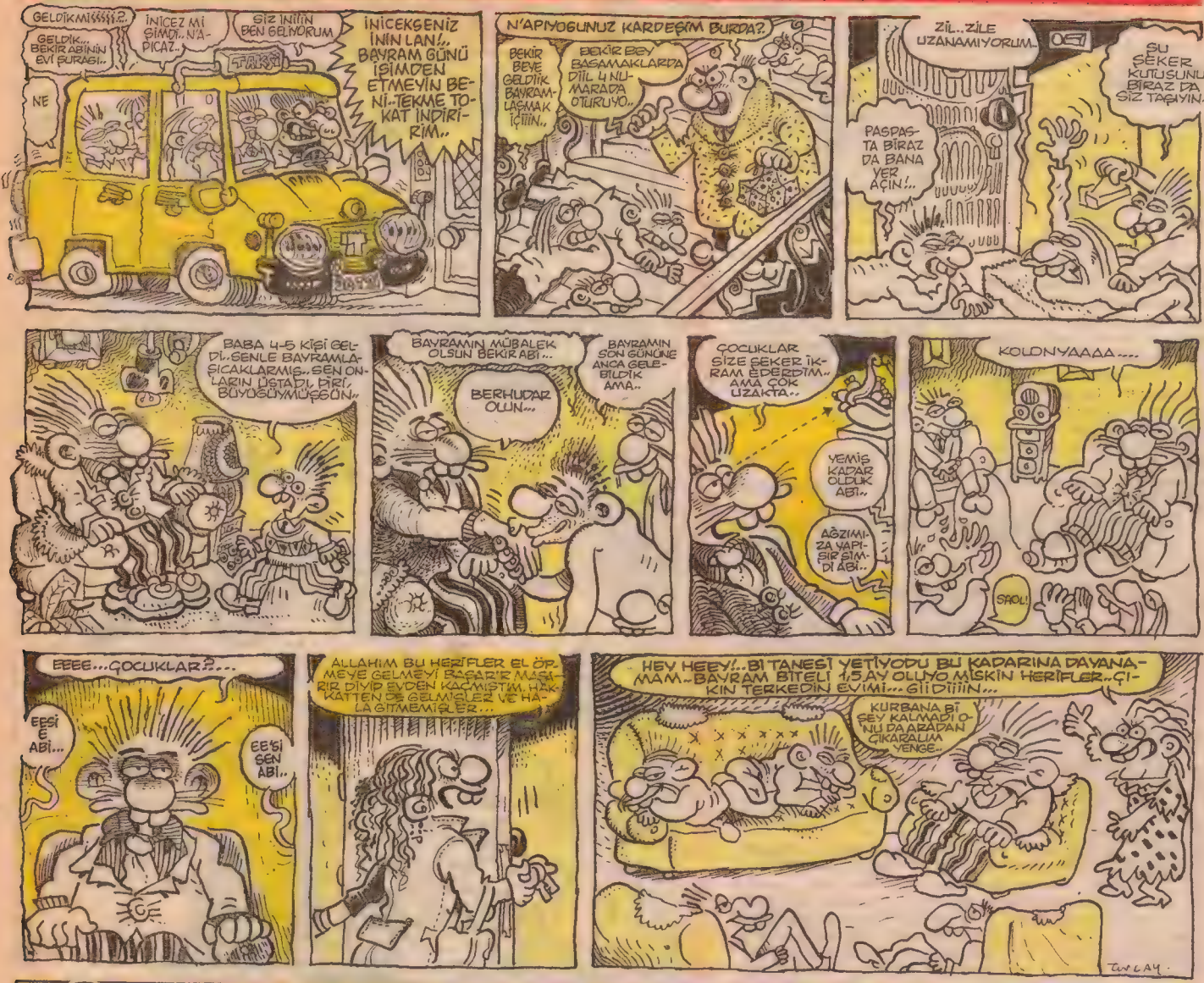

KILLANAN ADAM

A. Yılmaz

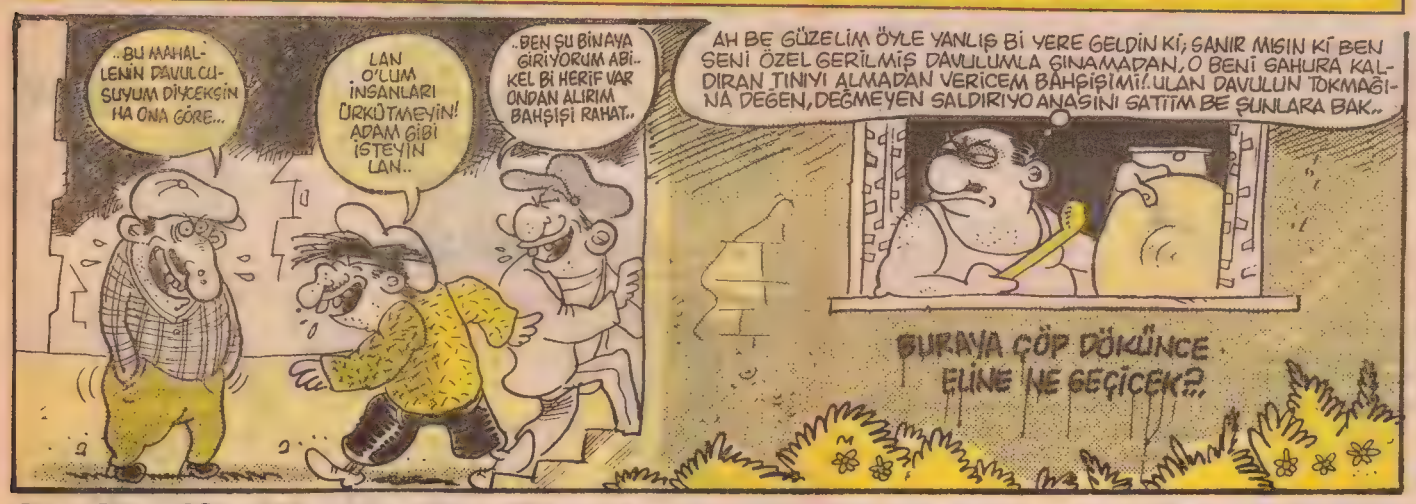

ERDİL YAŞAROĞLU

ALARLON

Canım Hilmiye;

Bu mektup, aşk mektuplarının en bi okkalısı; bense aşıkların en bi bahtiyarı olmalıydım. Gelgelelim olmadı. Nasip değilmiş. Tanrım, neden en ihtiyaç duyduğumuz zamanda terk eder sevgililer? Boynumuzun borcumudur ayrılık? Oysa ben onu sevmiştim. Sevgimin karşılığı terk edip gitmek değildi ki... Hilmiyecim, sensizliğin birinci zafer haftasında zaiyatım büyük. Müthiş acı çekiyorum. Bana bahsetmiş olduğun tarifsiz sızılar ense köküme köküme demir çıbık vuruyor. Seni aklımdan silip unutmak istiyorum olmuyor. Sağımda, birleşik solumda, arkanda, önümde, saklanmayan ebemde, kısacası heryerde sen varsın. Hele beraberce televizyonda imrenerek izlediğimiz "Balerina Cif reklamı", çıkınca beynimden vurulmuşa dönüyorum. "Aha bu reklamı ginalı guzumla izliyorduk izliyorduk da gubarıyorduk" diye isyan ediyorum... Hilmiye, ardında bıraktığın ben, acıların muhasebesini yapa yapa eriyorum. Geçenlerde, Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir pastanesinde, seni görmüşler. Üstelik yanında leblebi kafalı bir şahsiyet varmış. Acayip samimiymişsiniz(tokat ve parmak hesabı). Yıkıldım. Kahroldum. Karar verdim seni vuracam. Eşten dostan toplayıp bi silah aldım. Alerjiden sorumlu devlet bakanı teyzemin kocası olur; Onun yardımıylada ruhsatı doğrulttum. Yamuk yemeyi sineye çekemem ben. Hem seni hem de leblebi kafalı yarini vuracam.

Birtanem Hilmiyem;

Bana yazmış olduğun sımsıcak muktubu aldım. Hoşuma gitti hani. Bana dönmeye karar vermen gayet isabetlice. Kutlarım. Artık katran tonunda geceler çok uzaklarda kaldı. Tarifsiz hicranlar, tırnaklarıyla kulakmemelerimizi linç etmiyecek. Mutluyum. Mutluyuz. Bir şairinde dediği gibi, "Duysun dağlar, duysun taşlar. Seviyorum arkadaşlar. Bebeğim benim, Allahını seveyim. Kitabını öveyim." Seni vurmuycam. Yeminnen vurmuycam. İnsan sevdiğine gıyarmı gız. Haa unutmadan, margarin kulakçıklarını adına postaladım, yemek kitabı gelince san hediyi edicem. Mektubunda bahsettiğin gibi seni perşembe günü birbuçukta,sigara sağlıga zararlıdır pastanesinde bekliyecem. Hoşçakal. I love you yani.

Alemin en kral orospusu Hilmiye;

Temiz sevdamı Dudubaş kuşlarının kanatlarına yazıp sana ulaştırmıştım. Uslanmaz aşığındım ben. Sözde sende beni seviyodum. Doğru yolu bulmuş bana dönüyordun. Peki nooldu? Resmen bitirdin beni. Perşembe günü onüçbuçuk saat bekledim lakin gelmedin. Meğer yazdıkların benimle kafa bulma mahiyetindeymiş. Ben seni mal mal beklerken, sen leblebi kafalı o denyoylamuhabbet koyuyormuşsun. Yazıklar olsun sana! Dilerim Rabbimden, serçe parmağım kadar bülüğe hasret kalasın! Dua et seninle randevum var diye silahı satıp üstüme başıma birşeyler almıştım. Olsun. İki aya kalmaz yeni silah parasını tedarik ederim. Yemin billah ediyom ki bu sefer vurucam seni! Takır takır saydırcam. Bittin sen!

bayramlık...

Ender Özkahraman

Unutma tatlı kız
Ben seni bir bayram günü
Yanlışlıkla öpmüştüm
Memelerin tomurcuktu daha

Saçların akmamıştı omuzlardan
Gelincik tarlasında oynarken
Ben seni yanlışlıkla öpmüştüm
Gebe kalmıştın utangaç bir kelebekten

Gece bahçelerinde denizin
kara güller kanlı bayraklar
kız ben seni yüzünden
Eğri bir gemiye binmiştim

Kaygan felsefe plajlarında
Üstsüz şiirler altsız romanlar
Bayramınız kutlu olsun
Büyük boy ozanlar yazarlar..

8 mm.

Işığı görünce
Altını ıslatan devler
Çok yıldızlı sönmüşe otellerinde
Kanla kafa çeken sultanlar

Kekeme şiirler
Dilsiz romanlar
kız ben seni yanlışlıkla kandırmışım

Özgürlüğe kapıdan girilir
Bu kapıda köpek var
Size balonlu sakız yok
Orta boy küçük boy ozanlar ozancıklar..

KUF KUFF KUFF FIFFT!..

Kapalı şiir, kilitli düğümlü şiir
Ayaksız at, başsız arı, sütsüz inek
kara gül, kuru gül, çürümüş gül
Ben seni yanlışlıkla koklamışım

Bilmiyordum gebe kaldığını
Büyük boy bir kalpazandan
Evrensel bir tarih çıkaracağını;
Kart erkeklere etini satarak
Taze bir dulun gülüşünden

Barışçı toplar tüfekler bombalar
Sevgi elçisi uçan mermiler
kocasız kadınlar; babasız çocuklar
Topal barış sağır uygarlık hey!.

Savaş deyince ağzının suyu akar
Büyük boy sömürge bekçileri
kapı kapı dolaşıp "aferim" toplayanlar
Yalanları içme suyunuza karışmış
Tereke kuyumcuları, kartopu çiçekler

..Bayramınız
kutlu olsun
Yabancı barut
not çuvalları...

..Ali Yüce'nin bu ilginç şiiri, beş yıl önce Cumhuriyet'de; Mustafa Ekmekçi'nin köşesinde yayınlanmıştı!.. Gerek içerik, gerek zamanlamalar itibariyle "yeridir" deyip çizmeye çalıştım.. Bencileyin bayramınız kutlu olsun, küçüklerin gözlerinden öperim...

Dengeli Beslenme

BU HAFTAKİ BAYRAM HEDİYESİ: OKUYUCU ESPRİLERİİİİ

KAAN ERTEM

- Bursa'dan Çağıl İVAK'a; Sana daha önce cevap yazdım mı bilmiyorum ama gönderdiğin kart çok hoşuma gitti teşekkür ederim.
- Leman belalısı Gizem KORKMAZ'a; Mektubun bana geldi.. Esprin tıss.. Çizgin çok başarılı..
- KARŞIYAKA'dan Özl-- DURAKOĞLU'na; ubunu aldım.. çok sağol..
- Ankara'dan Emre GÜNAL'a; Espirin tıss.. Daha başka konulara yönelmeni tavsiye ederim..
- Ankara'dan Mustafa GÖK'e; Esprini aldım, teşekkürler..
- Bu haftaki Erdener Abi esprisi Ankara'dan Güvenç GÜRKAYNAK'a aittir..

ERDENER ABİ

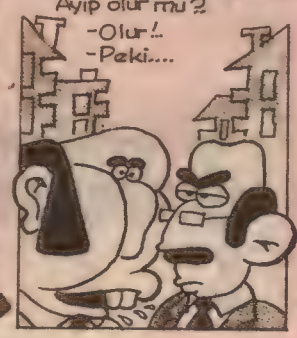

ANKARA'DA KONSER;
CENOTAPH
'Grind core'
FLATGRAUND
'Hard core'
SORROW
'Melodic Death Metal'
MASS MIND RAPE
'Punk'
İstanbul'dan konuk grup;
FLYING DIRTY CLOUDS
'Grindcore'
Yer; Grafitti Bar
Tarih; 12 Mart 95
Saat; 14.30
Bilet; 60.000 TL
Bilet satış yeri; Hayri Plak & Konser girişi..

GÖKHAN DABAK

Serin ördekler besledim yaz çayırında. Hep marul yemek isterlerdi. Fakat ben prensip icabı kızarmış patates yedirirdim onlara. Ve her yemek vakti şu sözü söyletirdim. (Pattis, pâtates, patazet. Aman ne hoş bi lezzet. Sarıdır yağlı ve leziz. Biz patatesi pek severiz.) Bunun üzerine trenler geçerdi bahçeden. Vagonları birbirinden bağımsız olurdu ki peşpeşe gitmesinler diye. Esasında bunlara vagon bile denemez. Yumurta kabuğundan yapılmış şemsiye kutuları denebilir. Fakat tırtıl götü diyebiliriz. Bu tamamen keyfimize kalmış bişey. Ve davullar çalmaya başladı. Geğirtilmiş kirpiler arka arkaya şişirildi. Patlayanlar yenilgisiyle değiştirildi. Zamanı gelince ikişer ikişer karşılıklı durup burunlarımızı birbirine değdirdik. Evet serin ördekler besledim yaz çayırında.

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

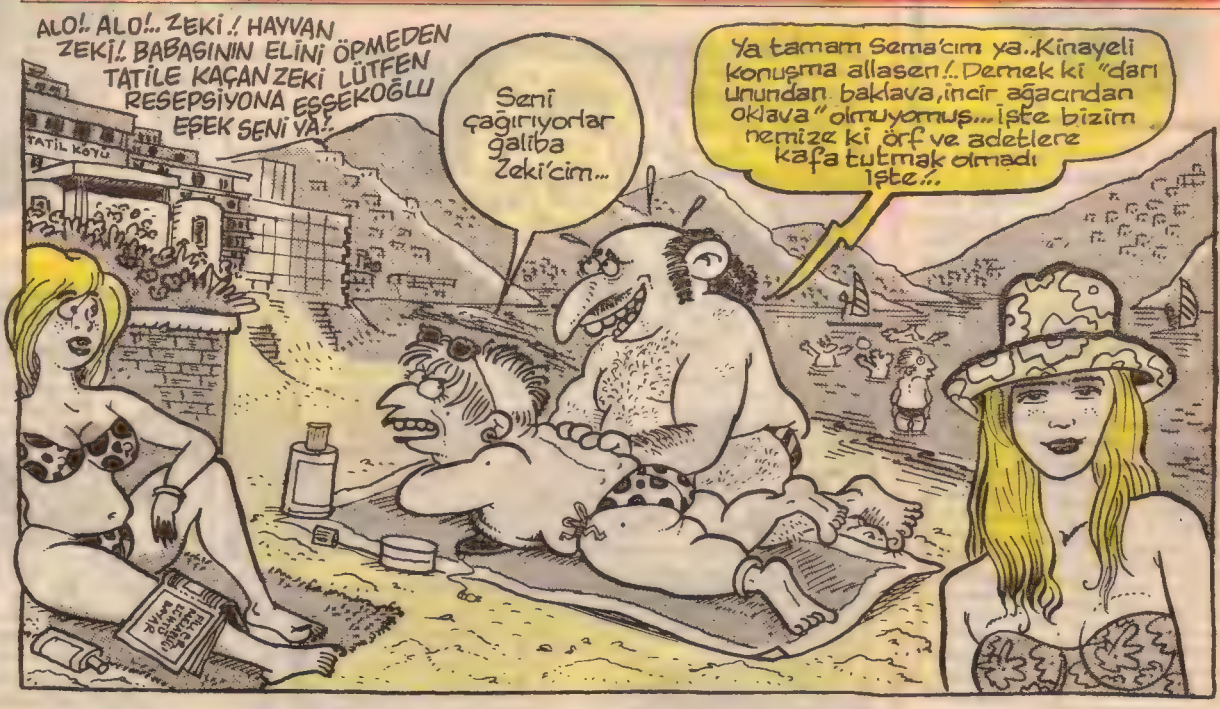

AYRINTILAR

SELAM!.. Saat üçe geliyo. Gece. Penceremden girip odamı yalayarak geçen taksi farları; uzaktan gelen köpek havlamaları (Sori; çok abarttım. iki adım ötedeki bahçedeki komşunun köpeği alt tarafı. Yine bi şeye kafası bozuldu hayvanın), ve yanınızlın sesi (Bunun parantez içi komikliini siz yapın).. Hani diyom, annatıyım bu saatleri şu dakiikaları. Hani merak eder ya okur, nası yazıldı bu yazı, neler hissedildi ele kalem alınırken, felan.. Şu anki yazı aksesuarlarım: Müzik, Pinkfloyd (Karışık. Her âlbümde bi yüz). Meze, büyük kutu efes, ülker bitter. Yazı duyguları: Süper anlamlı şeyler yazmak istiyorum: Assigtiir, dedirtecek şeyler; "Savaşlar olmasın yaa, insanlar niya birbirini sevmiyo beaa" nın karışıı, süslüsü, cetvelle çizilmiş duyarlılıı; ya da, içten gelen, içince gelen şeyler; modern resim gibi, her kişi başka bir bok annasın.. Kolay mı ulan!. Aslında, belk ide, meybi, bi sormluluk bu. Haşırt diye giremiyom Ayrıntı mevzularına. Biraz Aşktan, sevgiden, acılardan bahsetme ihtiyacı doğuyo. İyi de be hocam, cılkı çıktı bunların. Hay Allah!.. Birden nefret ettim kendimden. Dememeleliydimböyle.. Tabi ya; moralim bozulunca, o gün güzel bi kız görünce, canım sıkkın olunca felan, oturup eşşekler gibi, hıçıkıran yazılar yazıyom; bıkana kadar aşktan, sevgiden bahsediyom. Şurda bi, iki dakkacık mutlu olduk, götümüz kalktı. Ulan yaa, aabi bu mutluluk, nasıl , haa, aaa! Bi dakka! Hahaaa! Ulan şarkıdanmış! Başka bi şarkı başladı, hüzünlendim şimdi. Hahaa, eşşek kafa!.. İyi yaa, vallaa iyi. Hüzünlendim ya, nefis komik yazarım ben şindi. Hoop, bi lıkırt Efesten, bi de bitter kırtlat. Bi de tut kalemi şöyle sıkı sıkı. Hah! Hadi kolay gele.. (Dördü yimibinliraya bi paket kalem aldım; aadi çıktı anasını satıyım. Sonuncuyu taktım. Eylemleri bi karıştırıyım. Radyo daa az pil harcıyo)..

AYRINTI ANI:.. Karnım acıkmıştı. Dolaba baktım: Bomboş, tertemiz, inek yalamış gibi. Anaanemden kalan teldolabı açtım. Annemin getirdii bişiyler oluyo baazen orda .Aa, çok iyi. iki tane karper alt rafta. Aldım onu, sonra naaptım bilmiyom; çayı felân koydum. Ekmeğin içini yardım; masanın üzerinde yer açtım (Şöyle bi ittirdim herşeyi iki elimle rest çeker gibi; kasetler , silgiler kalemler, izmaritler, eski kafem piller, hepsi birbirinin üstüne bindi bi köşede toplandı. Kırıntıları, çöpleri çerleri de süpürgeylen defettim). Üf, nası yerim ama şimdi! Eee, çay tamam. Karperler?.. Aa, nerdeler ulan! Bak şimdi, olmaz ki ama, uyuz olurum! Ulan nereye koydum. Aabi ara ara yok. En saçma yerlere bakıyom, yok!.. Koridorda yürüyom, olay mahalline yaklaşıyom. Aa! Yerdeler!..Ama, hahaa, acaaip değişmeler. Ben, bunnarı dolaptan alırken, şekerlii felân da çıkartıyodum, bunnarı yere halının üzerine bırakmışım. Eh, olur. Ama bi de, onlan ararken, üzerlerine basmışım!.. Bunnar olmuş jilet gibi. Parlak üçgenlerinin kenarlarından peynirler fışkırmış. Ulan tek yiyeceğim. Kazıdım! Neyse, yere yapışmamış peynirleri. Lan zaaten karper ambalajını ayıklamaya sinir olurum, bu hiç ayıklanmıyo! Sıkıldım! Oluncaa kadar!.. Yarısı, yaldızlı kâat da kaldı karperlerin, yarısını da minik yaldız kâadı kırıntıları eşliinde yidim.. Bi kere de diş maacunuma basmıştım, çok hoş olmuştu. Ne alâka? Şu: Bi şeyleri sıkıp ezip, cılkını çıkarınca , niye bi tuhaf oluyoz. Kötülükten, şiddetten ilgili bişiy mi bu?..Yaprak dolmasını avcumun içinde sıkıp pirinçlerini fışkırtırken de hissetmiştim bunu. Bilmiyom, tuhaf.. Ho ha haaa! Şunu bilin ki prensim; bi gün, tüm karperleri, postallı ayaamın altında cırk cırk ezeceğim! Ve onnarı yaldızlarından ayıklamaya çalışanlara diyeceğim ki: "Dolmalar ve dişmaacunları nerde ulan!..

SEVERİM:.. Tiivi anteninle uğraşmayı. Maalesef "Oldu muu" diycegim bi karım yok. Çeviriyom, büküyom, sonra koşuyom salona, bakıyom geliyom, çeviriyom, büküyom, koşuyomsalona. Allahtan anten çatıda diil, arka pencerede.. Çay kaşığıylan sütlaç yemeyi (Geç bitiyo, hemen üzülmüyom)... Kâat parçası koparıp, aazımda minicik ıslak kaygan bi topak yapıp, onu tükürerek fırlatmayı (Çalışma masamın karşısındaki duvar, kurumuş mini kâat topaklarıyla dolu. iyi bi bok gibi annatıyom bi de!

...Tüne! aracıylan yukarı çıktımda, o durunca, kapılar açılır açılmaz ayaamı dışarı atıp bastımda, araçta çok hafif geri kaydı için, birazcık yana sallanmayı (Vapur yanaşırken atlayınca, abartılısını yaşıyom)... Önümde oturan kızın, başını sevgilisinin omzuna yaslamasını (Eğilmiş oluyo da, koca kıvır kıvır saçları yüzünden filmi kaçırmıyom).. Kaykı tabakları.. miknatisli sabunlukları.. Düz minik çokokrem kaşıklarını..

BİŞİİ:.. Bira bitti, yazı biti. Allaah, şindi ben bi otusbir çeker, bi uyurum. Maksat, yorulıyım, iyi uyyim!. Ne yani, gecenin bu saatinde eşofmanları giyip iskeleye kadar koşup gelsemiydim!.. Yastığım, canım yastığım!.. Al kafamı içine. Ve bitaanecik yorganım! Gir her girintime, sıcak basınç yap çıkıntılarıma! Dii mi?. İyi günner diliyom!....

Akşamsefası

DEVRİMCİ SOSYALİST BASINDAN ELİNİ ÇEK!!! ATILIM'A VE DİĞER DEVRİMCİ SOSYALİST, YURTSEVER BASINA DOKUNMA! DÜZENE MUHALİF BASIN ÜZERİNDEKİ BASKILARA, "BERTARAF" OYUNLARINA VE FAŞİST UYGULAMALARA SON VER!!! GÖZALTINA ALDIRTTIĞIN BASIN VE FİKİR EMEKÇİLERİNİ DERHAL SERBEST BIRAK!!! ONLARA HELE BİR DOKUN, HELE BİRİ..

BİR ÖZGÜR GENÇLİK OKURU-BALIKESİR

"Pir Sultan Abdal derneğine beni bağlayan iki can dost BÜLENT ve SEÇİL'e, Samsun'da yalnız geçen üç yılım boyunca benden dostluğunu esirgemeyen SİBEL'e, bütün çabalarıma rağmen burjuvazilikten bir türlü kurtaramadığım DERYA'ya, dostluğuna aşık olduğum ve bir yıldır göremediğim UTKU'ya, bana psikolojiyi sevdiren ve her zaman yanımda olan BAHRİYE'ye, devrimcilik ateşini kalbinin derinliklerinde taşıyan DENİZ'e ve tüm canlara DOKUNMA."

Eylem

Her türlü zor şart altında okumaya çalışan ve ATATÜRK'çü olduğu için vatan haini sayılan ÜNİVERSİTE GENÇLİĞİNE, ev arkadaşlarıma altın yürekli ÇUİÇAĞ ve GORKİ'ye, canımıza candan önce koyduğumuz PINAR ve SHİNE'a, güzel kardeşimiz LALE ye, pisliğinizi örtmek değil, üzerine giden aydın GAZETECİ ve SANATÇILARIMIZA ve sevgimize dokunmayın. KİRLETMEYİ BAŞARAMAZSINIZ ama FAZLASIYLA MİDE BULANDIRIRSINIZ.

Ankara Ü.D.T.C.F'den Chico ve Ozzy

Hey Anne-Baba-Aylin-Tülin (allem) Burç'a, sakın Grup Yorum'a, odama, yoldaşlarım, dostlarım. (Kürt-Türk) ve Demokrat Radyo'ya (106.4-107.2) dokunmayın! (Elbet bir de Leman'a...)

İzmir'den E.P

SOSYETE POLİSİ

CEM YILMAZ

BAYRAMINIZ MÜBAREK OLSUN KARİKATÜRÜ...

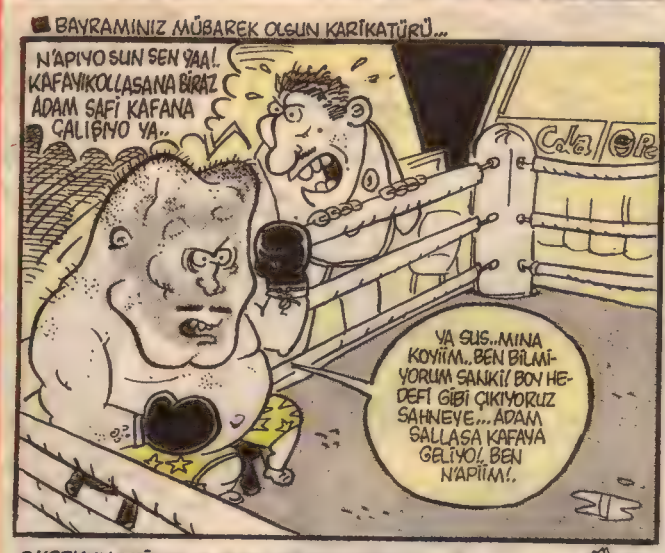

BELGESEL NİTELİKLİ KARİKATÜR

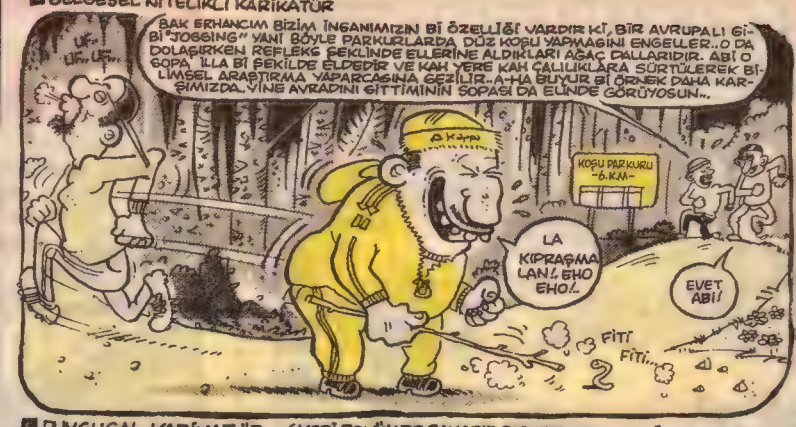

DUYGUSAL KARİKATÜR....CKEDİ ROLÜNDE BAHADIR BARUTER, ADAM ROLÜNDE..ee..ADAM

KORKUNÇ TİLBE VE SORU BAHADIR BOYSALCIĞI...

©1980 Senesinde Kocamustafapaşa'da Mehmet Akif İlkokulunda birinci sınıfa giden ve sınıfında Cem Yılmaz olan biri varsa beni bulsun ama yaa!..Aynı senelerde 1979-1981 arasında o okulda okumuş olan ARZU TEZEREN vardı...Tanıyan bilen beni haberdar etsin lütfen...

Devlet ve İkiye Ayrılır

Hilesiz-hurdasız doğru bir adam Oğut Atay, Korkuyu Beklerken romanında birden birşeyleri ikiye ayırmaya başlar.

".. roman da ikiye ayrılır romantik-realist.." diye. Kendinden sonraki mizahi eleştiri dilini derinden etkileyen "ikiye ayırma" işlemi sayfalarca, coşkuyla sürer.

".. Felsefe de bir çok kısma ayrılırsa da aslında bunlar spritüalizm ve materyalizm diye ikiye ayrılır. Birincisinde madde yoktur, ikincisinde vardır. En büyük filozof Kanttır, hiç evlenmemiştir. Daha büyük filozoflar vardır. Hegel, Spinoza ve Decart. Bu sonuncusu herşeyden şüphe ederdi. İki Bacon vardır, Francis Bacon, Fransız değil İngiliz'dir."

Burada dalgaya alınan aydınların, eğitimin sisteminin ikiye ayıran zihniyetidir. Ülkemizde bilimin analitik ufku buraya kadardır, satırla ikiye ayırır. Kurbağalar, tarih, felsefe, herşey ikiye ayrılır. Bayramlar ikiye ayrılır. Sağcılar-solcular, laik-şeriat. Aslolan ikiye ayıran zihniyettir, bu dili kullanan herkes adı ne olursa olsun aynı marazi zihniyetin çocuklarıdır.

İkiye ayırma, yani kesimhane. Milyonlarca genç bu mezbahada ayrılmak üzere kuyruğa girer.

Aydınlar, siyasetçiler iki asırdır eğitim sisteminin bozukluğundan şikayet eder. Sistem hep bozuktur. Bu yüzden, yüzlerce doktora tezi, makale, aynı aptal sonuçla biter: eğitim sistemi bozuk. Televizyoncu, araştırmacı, gazeteci, yüzelli yıldır cümlesini böyle bitirir: eğitim sistemi bozuk.

Oysa, asıl bozuk olan, "eğitim sistemi bozuk" diyen zihniyettir. Çünkü bozuk olan ikiye ayıran zihniyettir, insanlar ikiye ayırdıkça, sistemler hep bozuk olacaktır.

Erken uyanmamızı sağlayan Oğuz Atay'ın ölümü üzerinden yıllar geçti. Bizler, yine, acılar içinde savrularak, eğitim sistemiyle ilgili bir tartışma programı izliyoruz. Eğitim sistemleri de ikiye ayrılırmış, kredili ders geçme-sınıf geçme.

İkiye ayıran bu siyasetçiyi, aydını Tanzimat'tan beri tanıyoruz. Artık beyinleri zehirli ithal olmuş, gözlerinden, derilerinden cırt cırt ekranlara akıyor. Ağız boşluklarında paflaklar... Her biri kesimhane bıçakcısı. Adları "eğitimci". İşkembe temizler gibi konuşuyorlar güzel türkçeleriyle. Bağırsakları bir güzel sıyırıp, sevgiyle okşayarak boşaltıp, kelep kelep kollarına sarıyorlar, memleket meselelerini tartışıyorlar.

Öğrenciler de ne çabuk bu kafaya uymuş, aynı kelepten sarıyorlar. Eğitim sistemi bozukmuş. Göklerimiz suskun, ne diyelim, yazıklar olsun. Fareler, solucanlar gibi ciyaklıyorlar. Ezberci sistemmiş, müfredatmış, ne olacakmış?

Acılar içinde kavruluyoruz! Üniversiteli öğrenciler de aynı sistemden konuşuyor.

Varolan sistemlerin tümü birdir, eğitim sistemi, Amerika'dan Japonya'ya böyle birşeydir, okul-öğrenci-öğretmen, başka da bir resmi sistem yoktur.

Üniversiteli gençleri izliyoruz, göklerimizde yıldız arıyoruz, aynı ossuruk telden çalıyorlar. Bu sistem hiçte bozuk değildir.Böyle saygılı yavru kurtlar gibi konuştuklarına göre, sistem harıl harıl çalışıyor. Dünyanın en seri, en başarılı aptallarını böyle üretiyor. Aklı olmayan beyinler veriyor, "insan" olunamayan "canlılar" üretiyor, hak aramayan, birey olamayan böcekler, solucanlar ürüyor, bokun püsürüğün içinde.

Edebiyat dergileri de bir sistemdir. Sokakta bir sistemdir. Şiir de, müzikte bir sistemdir. Aydınlar da, kitaplar da bir sistemdir, çok istiyorsanız.

Hepimiz aynı kanalizasyonda doğduk, büyüyoruz. Neden, bu ikiye ayıran zihniyetle aynı harıltıları, iniltileri çoğaltıyoruz.

Ülkemiz tarihin en büyük hazineleriyle karşı karşıyadır, bunu biliyor musunuz? Dünyanın en soylu klasikleri kitapçılara taşınmaktadır, işte çeviriler.

Bu çeviriler büyütecek bizi, bu çeviriler yıkacak bozuk sistemleri.

Milyonlarca genç güya konuşuyor, tartışıyoruz diye, aynı zırlamalarla sızlayıp duruyorlar, kaynak kitaplar bir milyon, çeviriler üçyüz tane satıyor.

Bu lanet, bu bozuk sisteme "doğan" bir siz misiniz? Çeviriler, şiirler,bağımsız düşünce dergileri ne güne duruyor? Başka da bir hayat yoktur. Entellektüel değer, sistemin dışında, bağımsız yazarlarda, bağımsız dergilerdedir.

Onun bunun ürettiği fabrikalar, onlara hizmet eder. Bu ülkede üretilmiş tek bir şiir, tek bir roman, Sabancı'nın servetinden, fabrikalarından, siyasetçilerin sülalesinden, partilerinden daha büyüktür.

Ancak bu bozuk sistemin içinde herkesin işine gelen çok mutlu sistemler de vardır. Maaşlı sanatçılar, villasından sahile raylı-asansör döşeyen, beş mersedes sahibi olan, bütün günü tekne alım-satım laklakıyla geçen tescilli sanatçılar.

Sizler de "sanata evet" der, gül gibi geçinip gidersiniz.

Kırkbin öğretim görevlisi, içinde neyi ikiye ayıralım diye çırpınan onsekizbin araştırma görevlisi, topu topu üç-dört düşünce dergisi, ikibin traj yapamıyor.

Böyle bir sistem bozuk olabilir mi?

Kesimhanenin kuzuları! Meleyip durmayın artık dinleyen kalmadı, artık kimse ikiye ayıramayacak. Herşeyi ikiye ayıran, esirgeyen-bağışlayan Tanrımızı, uzaylı Tanrılar tuzağa düşürdü. Gümrük Birliği'ne giriyoruz.

Kimi aydınlara göre, bu topraklarda "İsa'dan sonra yaşanan en büyük satış!" Kimilerine göre, Malazgirt Savaşı'ndan, İstanbul'un fethinden daha büyük bir olay. Kimi aydınlara göre de Gümrük Birliği'nin ne olduğunu bilen bu ülkede onbeş kişi yok.

Böyle sağlam bir sistem olabilir mi? Bütün Avrupa ülkeleri referandumla girdi gümrük birliğine, bir biz.. Artık milletçe "ikiye ayırmaktan" kurtuluyoruz. Sorunlarımız Avrupa'nın kişisel sorunları. İlk gelen haberler, asırlardır bu topraklarda evrensel değerleri koruyup kollayan ilk on-onbeş holding yine koruma-kollanma altına alınacak. Derdimiz evrensel değerler değil miydi? Onlar da âlâsı var. Çağdaş uygarlık, zibil gibi, bilemediğiniz kadar, ne ben anlatayım, ne siz dinleyin. Artık kimse niçin bu eğitim sistemi bozuk diye kara kara düşünmesin.

Neden sessiz kalındı diye üzülmeyin, doğrusu Gümrük Birliği konusu çok sıkıcıydı. Bu tarihi satış bir Metin Kaçan olayı kadar heyecan verici olamazdı. Acı duyduğumuzu söylüyorsak, bunun içinde üzülmemeliyiz. Avrupa'da psikiyatride son gelişmeler, yani otuz yıldır, acının da sevginin de "kimyasal" bir duygu olduğu, bir iğne veya birkaç hapla, istediğiniz kadar sevgi, ya da, istediğiniz kadar acı sahibi olabileceğini söylüyor.

Doğrusu bir tek karamameyle, doğrusu tek bir hap'la kurtulmak varken, Nazım Hikmet'i, Kemal Tahir'i, Oğuz Atay'ı bizi ne diye kandırdı, hayatımızı bok edip gittiler!

NİHAT GENÇ

Doktorun Günlüğü...

ALTAY MARTI

BİLİM VE ÜTOPİK FAZ

".. biz başka bir dünyanın insanıyız, dünyaya turneye geldik..."

Metin ÜSTÜNDAĞ

Doğmalara yüz vermeyen, yeryüzü, gökyüzü, kurt, kuş, böceğin gizemini araştıran, doğayı avuçlarının arasına almaya çalışan, keşfeden, icat eden ve tüm çalışmalarının sonuçlarını insanlığa sunan bilimadamlarının özverileri, sabırları ve tutkuları hep heyecanlandırmıştır beni. Aristo, Arşimet, Pasteur, İbni Sina, Edison, Einstein, Newton, Stephan Hawkings ve niceleri!... Hepsi değişik zamanlarda ve değişik mekânlarda birbirleriyle yarışa yarışa birbirlerini aşa aşa bilimi bugünlere dek taşıdılar.

Canlının kendiliğinden oluştuğunu ileri süren abiyogenez teorisinden yola çıkan bilim, güneş kütlesinin 1-1 milyar yıl sonra helyum patlamaları sonucunda yok olacağını hesaplamaya kadar vardırdı işi.

Aşılamalar sonucunda 1970'li yıllardan sonra çiçek hastalığı yeryüzünden silindi. Çok kısa zamanda çocuk felci de (poliomyelit) yok olacak.

Bir zamanlar Avrupa'yı kasıp kavuran veba, çok can alan verem gibi hastalıklar şimdi tıbbın karşısında süt dökmüş kediye döndüler.

Meme kanserine neden olan bir gen tespit edildi yakın zamanda.

Nietsche beyin frengisinden, Kafka gırtlak vereminden ölmüş. Oysa bugün birkaç antibiyotik bu iki hastalığın da kökünü kurutmaya yetiyor.

Hiç durmuyor bilimadamı. Hayallerini hep diri tutarak gerçeğin peşine düşüyor, gerekirse bir ufak laboratuvarda bir ömrü tüketiyor.

Doktor Hulusu Behçet dünya tıbbına Behçet hastalığını armağan ederken, Prof. Dr. Asuman Baytop "Crocus Baytoprium"u keşfediyor. Türkçesi "Çiğdem". Bir çiçek! 1300-2700 metre yükseklikte yetişiyor. Şubat-Nisan aylarında çiçek açıyor. Dünyanın başka hiç bir yerinde doğal olarak yetişemeyen bir bitki. 1973 yılında keşfedilmiş, yani dünya bu Türkiye'li çiçeği 22 yıldır tanıyor.

Kimyacılar yeni elementleri bulmaya çalışıyorlar.

Fizikçiler ozon tabakasıyla ilgileniyorlar.

Hiçbiri cevaplarla yetinmiyor. Cevaplardan yeni sorularçıkarıyorlar. Hayatı hep sorularla başlatıyorlar.

Herhangi bir insanın mevcut karakteri, yetenekleri ve fiziğiyle dünyaya gelme oranı 200-350 milyonda bir ihtimal. Kadın vajenine bir kerede boşaltılan bu kadar spermiumdan sadece bir tanesi, kadının yumurtalıklarından atılıp ta rahime giden tüp üzerinde kendisini bekleyen yumurta ile birleşebiliyor. Sonuçta oluşan zigot yavaş yavaş rahime gidiyor, orada yuvarlanıyor, büyüyor ve günü geldiğinde de minyatür bir insan olarak gün ışığına çıkıyor. İşte bu insanların bazılarının doğasında var bilimadamlığı. Başka hayat tarzları yok. Onlar insan kılığına girmiş kelaynaklar arasında.

Medyatik bir tarafı olmadığı için pek önemsenmiyor bilim. Pek gündeme gelmiyor. Aslında bilimin de pek öyle bir derdi yok. O hep kendi kulvarında gidiyor.

Bense halka daha sarmaş dolaş olmasını istiyorum. Utopik bir fazım var; bazen o faza geçiyorum.

Örneğin Doğu'da erkek çocuk doğurmadı diye karısına kızan, gururu yıkılan, kuma bulmaya uğaraşan bir çok erkek, kadında XX, erkekte ise XY kromozomlarının olduğunu, birleşme sonucunda erkek X kromozomunu vermişse çocuğun kız, Y kromozomunu vermişse erkek olacağını, yani cinsiyeti tamamen erkeğin belirlediğini bilse feodal yapının hiç değilse bu tarafı çözülmez miydi?

Ütopik fazdayım hâlâ. Kanseri okuyorum. Kanser, küçük bir odakta sinsi sinsi büyüyor. Büyüdükçe hücreyi işlevsiz hale getiriyor. Sonra diğer organ ve dokulara yayılıyor. Ve gittiği yerdeki hücreleri işgal edip kendisine benzetiyor. En sonunda da organizmayı öldürüyor. Emperyaliz'e ne çok benziyor.

İnsanlar, tanımları itibariyle bu iki illet iyice belleseler, hatta duvarlara "Emperyalizmden korkma geç kalmaktan kork!" diye resimli ilânlar asılsa fena mı olur? (Ah, ütopik faz! Bırak yakamı!)

Sonra aklıma ruhsal hastalıklar takılıyor. Beyinde adları serotonin; noradrenalin, dopamin, GABA vs. olan birçok biyojenik amin var. İnsan davranışlarının bu maddelerin azlığı, çokluğu ve aktivitesiyle ilgili olduğunu söylüyor bilim. Örneğin şizofreni! Dogamin'in aktivitesi artıyor ve adamın ruhunu yoldan çıkarıyor. Bir başka madde serotonin! Beyinde miktarının azalması "kişinin kendisini mutsuz hissetmesine" neden oluyor. Ve serotonin en çok muzda var. Muz yiyenler (yiyebilenler) daha mı mutlu olurlar acep? (Dedim ya, ütopik fazdayım.)

Bir şey daha var. Ruhu, ruhsal davranışları, bu, bilinen, "somut" maddeler oluşturuyorsa, ruh riye hep "soyut" olarak belleniyor ki? Niçin ruha o kadar mistik anlamlar yükleniyor ki?

Neyse, gerçeklere dönelim. İnandığım "tek" şey bilim. Açıklayıcılığı, somutlaştırıcılığı, çözümleyiciliği bir tarafa bilimin en hoşuma giden tarafı şüpheciliği. Şüphelendiği oranda yaşamı çözüyor. Hayat kolaylaşıyor, güzelleşiyor.

Güzel hayatın şiirsel kanatları vardır. Bilim bunu gerçekleştiriyor.

Yazıyı Albert Einstein'in bir sözüyle bitiriyorum: "Uzun yaşamımızda öğrendiğim bir şey var: gerçeklikle ölçüştürüldüğünde tüm bilimimiz ilkel ve çocukça kalmaktadır-ama gene de sahip olduğumuz en değerli şeydir bilim!

FABÜDEVİRAN

Ömer Barışan

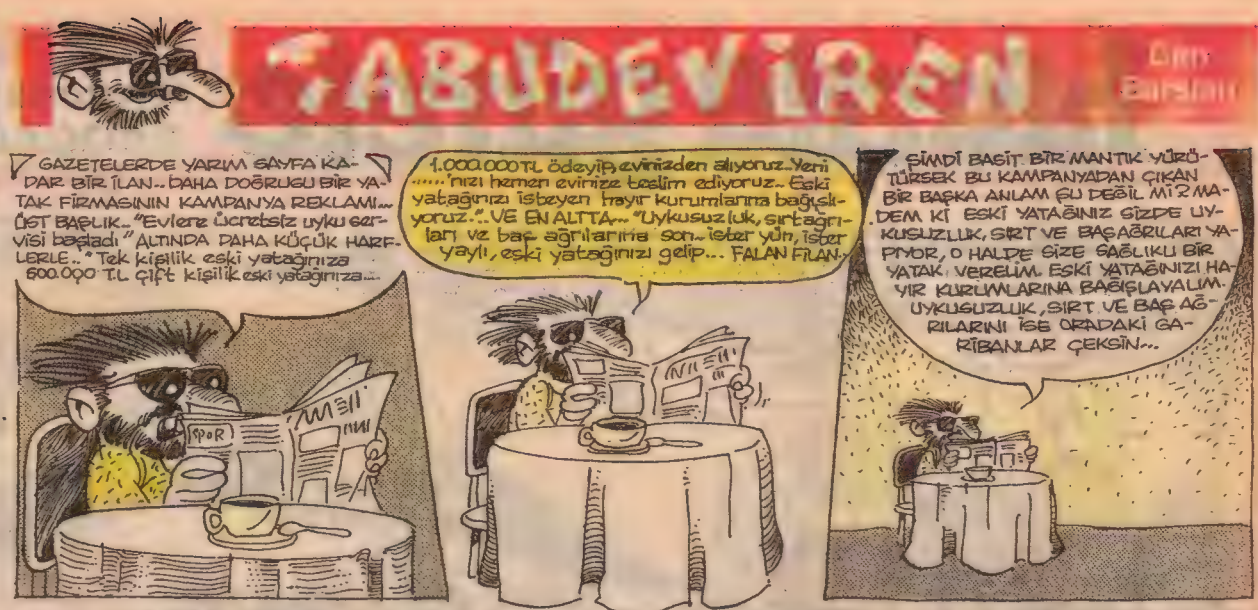

KOFTİ ANARŞİST

Bahadır Boysal

KAREKEDİ

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

Nice bayramlara efendim..

LeMan OKUR mektupları

MİZAH DERGİNİZ

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

171. Sayıdaki D.T.C.F'li Ülkücüler,

Yazınızı büyük bir kızgınlıkla okuduk. Öncelikle sizin gibilerin demokrasi ve demokratlıktan söz etmesi, Leman'ı demokrat olmamakla suçlaması kadar saçma birşey olamaz. Biz de D.T.C.F'liyiz ve sizin ne kadar demokrat! olduğunuzu okuldaki davranışlarınızdan oldukça sık gözlemliyoruz.

Alparslan Türkeş'i sizin kadar biz de tanıyoruz. 1976 kurban bayramında parti örgütlerine gönderdiği bayram tebriğinde "Davaya katılıp dönenleri öldürün" dememiş miydi. Sizin demokrat başbuğunuz? Ve onun ölüm emri yüzlerce devrimci gencin ölümüne neden olmamışmıydı? Yine size bağlı ülkücü komandolar üniversite baskınlarında, demokratik sivil toplum örgütlerine yönelik baskınlarda bu ülkenin demokratlarına kıymamışlar mıydı? Aslında sizin başbuğunuz bu yaptıklarıyla altın lale'ye layık.

Sizce insanların Aziz Nesin'i yakma hakları var. Aziz Nesin'in düşüncelerini açıklama hakkı yok! Bu mu demokrasi? Bu ülkenin polislerinin Yaşar Kemal'in gözünü kör etme hakkı var, Yaşar Kemal'in yazı yazma hakkı yok! Bu mu demokrasi?

Leman dergisi sizin yazınızı yayınladı.

İşte demokrasi bu!

BU ÜLKEDE YAŞAYAN HİÇBİR HALK BİZE YABANCI DEĞİL, AMA SİZ YABANCISINIZ!

A.Ü.D.T.C.F'den Bir Grup DEVRİMCİ-DEMOKRAT

Söylemek istediğim şu ki;

İnsanlara insanca davranalım. Irkçı olmayalım. Herkesin düşüncesine, dinine saygı duyalım. İnsanlığı aydınlatmak isteyenlere izin verelim. Demokrasiyi, kağıt üzerinde görmektense yaşayalım. Liberal feministliği anlamaya çalışalım.

İnsanlığın reformuna.

HANDE ÇEPNİ / Tennesse - A.B.D

BUNDAN SONRA DAHA ÇOK YAŞAR, YAŞAR KEMAL...

Ne çok bedel ödeniyor(muş) aydınlık için, özgürlük için. Galile'den, Bruno'ya, Mandela'ya ve Madımak Oteline kadar. Şimdi de Yaşar Kemal...

Lütfen Yaşar Kemal'in söylediklerine, sözümona insan yaşamını düzenlemek ve kolaylaştırmak adına yapılan yasalara değil yüreğinizle, raflara kaldırdığınız mantığınızla, varsa hümanist kırıntılarınızla bakın, eminim o zaman utanacaksınız.. Haydi hemen başlayın ki, çoğalmasın utancınız

Yaşar Kemal tarihtir, Türkiye Halklarının şahit bir başka yaşayan çınarıdır. Tanıktır, sanık yapmayın, yoksa dallarına, köklerine çarpılırsınız. Yaşar Kemal'in yazdığı, söylediği (sizce sakıncalı olan) herşeyin altına imzanızı atıyorsunuz. Aynı suça iştirak ediyoruz. O söylemiş, yazmış ve sanık olmuşsa yaraya parmak basmıştır. İrini deşmiştir. İyileşmek istiyorsak, acımadan, irin akıtılmadan sağaltım olmaz. Sanıksa biz de sanığız. O sakıncalıysa ters giden birşeyler vardır.

Onu sanık yaparak köklerine giden suyu, besini çoğalttınız, kendinizi küçülttünüz, çok istediğiniz Avrupa Birliği'nden görünemeyecek kadar küçüldünüz. Ama Yaşar Kemal büyüyor, kökleri daha bir sarmalıyor toprağı. O bizimdir, çınarımızdır dallarında serinlediğimiz, gökyüzüne yakın olduğumuz, köklerinde başka köklerle buluştuğumuz..

Çınarlar her mevsim yeşildir. Yeşil umuttur, yaşamdır. O şimdi sanık, bu yüzden daha çok yaşar Yaşar Kemal!

AYSEL BATYAR

Merhaba Leman

Hepinizi en içten devrimci duygularımla selamlarım.

Ben yaklaşık dört yıldır Ordu-Perşembe'de bulunan bir turizm meslek lisesinde yatılı olarak okuyorum ve size mektubu yazmamım sebebi olan bir olaydan söz edeceğim.

14 Ocak Salı saat 7.00 civarında nöbetçi öğretmen bizi uyandırmak için metal dolapları dövmesi sonucu oluşan korkunç sesler eşliğinde yataklarımızdan dehşetle fırladık. Hocanın vurduğu dolabın hemen bitişiğinde ki yatakta yatan arkadaşım Mehmet, hocaya makûl bir dille "Dolaba vurmayın, bizim insanca kaldırılma hakkımız yok mu?" anlamında sözler söyledi. Bunun üzerine sevgili hocamız(!) hem dolaba vurmaya devam etti, hem de yataktan henüz kalkmış olan Mehmet'le tartışmaya tutuştu. Mehmet üzerine gitmedi (ne de olsa hocadır, güçlüdür, egemendir) Olay öylece kapandı (kısa bir süre için)

Saat 7.30'da Mehmet'le kahvaltımızı yaptık 8.20'de başlayacak olan derse girmeye hazırlanırken idare binasına giren merdivenlerin en üstünde dikilen Müdür, Baş müdür yardımcısı ve sabah ki hoca yanlarına Mehmet'i çağırdılar. Mehmet henüz ne olp bıttiğini anlamadan baş müdür yardımcısının kendisine yönlettiği tekme ve yumruk yağmuruyla şaşkına döndü. Okumak belki insanı o derece etkilemeyebilir, ancak insanı, yaşamak sanırım daha fazla sarsar. Müdü-

Akşamsefası

rün "okuldan atalım" telkinleriyle daha da hızlanın baş müdür yardımcısı öğrencilerin ve öğretmenlerin önünde, O'nu küçük düşürmeye çalışırcasına dövdü. Gülen, oynayan, yaşamayı seven Mehmet o günü ağlayarak geçirdi.

Olay bu. Belki yanlış ama Mehmet'e acıdım. Aslında bu olay hiç de olağanüstü değil (bu okul için) İdare baskısı sonucu iyice sindirilmiş öğrencilerin tepkisizliğine sinirlenerek ve en sonunda bu bahaneyle tek çıkışı size yazmakta buldum.

Bu nasıl ülke? 2000'e yani yeni bir asra ve belki de yeni bir çağa adım atarken bu ne ilkellik? Bu nasıl eğitim? Bu hayvansılara hoca demeye ruhum elvermiyor.

Mutlu yarınlara ulaşmak dileğiyle...

PAOTMEL

Ölüme dair;

Bir arkadaşım intihar cesaret işidir, söylendiği gibi korkaklık bir kaçış değildir demişti.Belki o zaman bu bana önemsiz geldi. O'na hak vererek doğru deyip geçtim. Fakat şimdi kesinlikle O'na katılmıyorum. Keşke o zamanda O'nu onaylamayıp, saçmalama intihar kaçışın ta kendisidir deseydim. Ama denedim, buna gerek görmedim. Bunların bizimle ne alakası olabilirdi ki? Arkadaştık, mutluyduk (en azından ben öyle sanıyordum) bir okulumuz vardı. Herkesin aldığı o minimum sevgiyi bizde alıyorduk. Tabii mutsuz da oluyorduk ama ne kadar? İşte tıkanıklık burda başlıyordu; herkes gibi yüzeysel kalmıştık artık aynı değildik. Benim sözcüklerim, mutluluklarım onun değildi. Birbirimiz için şeffaf değildik. Özgünüm ama böyleydi. İşte yanılmıştım.

Bazen kendi kendime kızıyorum. Kendimi bir cinayet işlemiş gibi görüyorum. Canımı (arkadaşımı) kaybetmenin o derin üzüntüsünden çok suçluluk duygusundan kaçıyor uykularım. Annesinin sakinleştirci ilaçlarını ağzına kendi ellerimle yerleştirmiş gibi hissediyorum. Ağlıyorum, ağlıyorum.. Körlüğüme kızıyor, bazen de sevgiye muhtaç bir insanın ellerinden tutamayıp onun uçurumdan yuvarlanmasını seyrettiğim için benimde o uçurumdan aşağıya süzülmem gerektiğine inanıyorum. Ama tabii ki bunun bir çözüm değil bır kaçış olduğunu ve güçlü olmam gerektiğini biliyorum.

Artık sevdiklerime bir başka açıdan bakıyorum Yüzlerini değil, içerlerde bır yerlerde gizli olan; gerçek onları görmeye çalışıyorum. Bana tutunmuş bir eli daha bırakıp uçuruma yuvarlamak istemiyorum. Lütfen kimse unutmasın şu kısacık yaşam sürecimizde hiçbir şey kalıcı değil. Buna üzüntüler, mutsuzluklar da dahil. Bu hayat sizin, dilediğinizce bütün benliğinizle herşeyinizle paylaşın çünkü bence sevgi paylaşmakla başlar, üzüntüler ise paylaşmakla azalır. Herşeyi baştan tekrar düşünün, kendi bedeniniz ve varlığınızdan önce ölümü öldürün.

Son olarak; Sevgili (...) Seni Seviyorum ve hep seveceğim. Sen korkak değildin, sadece bazılarımız gibi onca kalabalığın içinde yapayalnızdın...

Tüm İnsanlara Sevgiler /Esra

Ceza Ceza Ceza Evi

"... Bursada barikatin ardındayken kendimi iyiden iyiye ölümün koynuna bırakmıştım. Tam 28 saat onunla geçti. Ama garibime giden ölüm bu defa beni öyle duygulara boğmadı Özellikle yanıbaşımdaki tanıdığım bildiğim bir insanın ölümü duygusal olarak beni öylesine doldururdu ki.. Bu defa öyle olmadı nedense. Ama sanırım bu katılık benden dolayı değil. Faşizmin cezaevlerindeki özellikle son politikalarından dolayı onlar da artık ölümüne politika yapıyorlar. Hele bu günlerde duvar dibi darağacı falan filan çok olacak gibime geliyor. Eskisi gibi ölüm oruçlarında bayraklaşmak fırsatımız olmayacak herhalde. Velhasıl ölümü gerilla iken bile böyle yakından tanımamıştım. Belki de öyleyken ölümle aramız çok keskindi. Şimdi arasıra ölüm arasındaki zaman dilimi daha fazla olduğundan ikimiz de sıkılganlıkla konuşabiliyorum. Hatta bazen pişpirik oynuyoruz. O nöbet tutuyor tetikte. Ben de. Kaçamak yapıp bazen birbirimizin gözlerine bakıyor, mimiklerini izliyor, sloganlardaki marşlardaki sesin titreşimlerine tonlarına dikkat kesiliyor. Korkuyu ya da cesareti seçmeye çalışıyoruz. Ama şimdiye kadar sanırım o benden çok açık verdi.."

Doğan Ağrı Bursa cezaevinde 28 saat barıkatın ardında kaldıktan sonra dövülerek Bartın cezaevine sürgün edildiğinde cezaevi gerçekliğini ilk defa bu kadar net yaşamıştı. 20 aydır cezaevindeydi en az 25 yıl daha yatacaktı. Bartın cezaevine kendisi gibi gelen insanlarla tanıştı. Ve bir vahşet örneği "Erzurum cezaevi".

Cezaevleri içerde ve dışarda sürekli olarak hak gasplarına karşı eylemlerin olduğu yerdi. 89-90 dönemi açlık grevleri, tutsak analarının eylemleri, Eskişehir tabutluklarının kapatılması. Ve Bursa ve Buca ve Aydın ve Erzurum. Yaşanılanları Erzurum'dan Bartın'a sevk gönderilen Ercan Paçin'in ağzından dinleyen ve bir yakını cezaevinde bulunan Devrimci Tutsak aileleri komiteleri'nden (DETAK) bir tutsak yakını o an ki duygularını şöyle anlatıyor.

"Anlatılanları düyduğumda tüylerim diken diken oldu. Kapalı kapılar ardında neler oluyordu. Çocuklarımızı, eşlerimizi, arkadaşlarımızı öldürtmeyelim. Bu yüzden tutsak ailelerini biraraya getirerek tutsaklarla bütünleşmek, onların sesini kamuoyunda yükseltmek için toplumun tüm duyarlı kesimlerini harekete geçirmeliyiz. Birlikte birşeyler yapmalıyız. Bir çok şeyi somuta geçirmeliyiz. Geç kalmadan harekete geçmek için."

Neler yaşanıyor Erzurum'da?

"Önce arama yapılacağı söylenerek 15 Ağustos'ta E tipi cezaevinde koğuşlara girildi. Tüm iletişim araçlarımıza el konuldu. Bir kısmıda parçalandı. Asıl olanlarsa bundan sonra oldu. Mektuplar engellendi. Görüş 5 dakikaya indirildi. Banyoya işkencehane kuruldu. Burada tutsaklara falaka, askı, elektrik verme, çırıpçıplak soyarak yerlerde sürükleme gibi yöntemler uygulandı. Aramalar kadın erkek ayırdedilmeksizin çırılçıplak soyundurularak yapılmaya başladı. İnsanlar tek kişilik hücrelere alındı. Yemek tek çeşite indirildi. Ayda bir kez banyo yaptırılmaya başlandı. O da para ile. Tutsaklar gardiyanlar tarafından kıyasıya dövülüyordu.

Süleyman Zoro, 30/08/1994 tarihinde işkenceleri protesto etmek için kendini astı. Ölümü Erdal Bektaş, Nurullah Koç, Şervan Ahmet ve Burhan isimli tutsakların üzerine işkenceyle yıkıldı. Bu dört kişi hala adam öldürmekten yargılanıyor. Havalandırma yasaklandı. Cezaevine yeni getirilenler saç sakal usturaya vuralarak bir iki ay için tecrit hücrelerine atılıyor, işkence görülüyordu. Aydın Kızılay, hasta olduğu için doktora gitmiş fakat dönüşte yalan söylediği için işkenceye alınmış ve daha sonra çocukların kaldığı koğuşa atıldı.

Mustafa Demir, Ali Rıza Bozyel, Salıh Danış, Nurullah Koç, Koçar Karadeniz, Gürsel Karaoğlan ve üç tutsaktan onbeş Ağustostan bu yana haber alınamıyor. Tecritteler ve ağır işkence altındalar. Cezaevi ikinci müdürü, Bayram Nahirsoy bizzat işkencelere katılıyor. Yirmi kişi olayları protesto için kendini yaktı Kurtarılanlar yaralı olarak bulunuyor. İsmet Orhan isimli tutsak deli diye akıl hastanesine götürüldü.

Cezaevi idaresi MHP'lileştirilmiş durumda. Tutsaklar hastahaneye giderken dövülüyor. Oraya önceden çağrılmış MHP'liler tarafından saldırılan tutsaklar hiçbir müdahale olmaksızın dövülüyor ve tedavisi yapılmadan geri getiriliyor. Saldırının ilk günlerinde şikayet edenlere bunlar normal uygulamalar itiraz ederseniz ikibin tane askerle gelir hepinizi öldürürüz denilerek tehdit edildi. Birşeyler yapılmazsa tüm tutsaklar öldürülecek. Birşeyler yapın diyor Ercan.

Doğan Ağrı Bursa'dan dövülerek sürgün edildi Bartın'a. Ercan Paçin Erzurum'da altı ay işkence altında kaldıktan sonra sevk edildi Bartın'a. Bir anlamda kurtuldu Erzurum'dan. Kim bilebilir ki bu satırları okuduğunuz anda bir Bursa bir Erzurum örneği yaşanmıyor Bartın'da. Kim verebilir ki bu garantiyi. Bu yüzden birçok şeyi somutlaştırmak ve geç kalmadan harekete geçmek için...

DEVRİMCİ TUTSAK AİLELERİ KOMİTELERİ (DETAK)

Merhaba,

Herkes Leman'ıma birşeyler yazıp gönderiyordu. Bense ancak okuyan bir Leman'cı olarak katkıda bulunabiliyordum. Ama ta ki 11 Şubat 1995 tarihli 170. sayılı Leman'ımı okuyana kadar. Beni etkileyen Altay Martı'nın "Doktorun Günlüğü" köşesindeki "Salça-Ekmek-Çikolata" adlı yazısıydı. Öyle etkilendim ki daha yeni uyanışta olan beynimin kıvrımlarında bir şiir yazma arzusu doğdu. Hemen elime bir kağıt-kalem alıp başladım karalamaya. Eh! Ortaya "pek fenada olmadı hani" diyebildiğim bir şiir çıktı. Bu tarzda yazdığım ilk şiirimdi ve ben onu çocuğum gibi sevmiştim. Paylaşmaya karar verdim. Leman'ıma yayınlamasalarda göndermeli uyanışta olan bir insana verdikleri gücü ve sevgiyi göstermeliydim.

Tek sıkıntım memur olmanın verdiği sıkıntıydı. Bildiğiniz gibi asgari memurların sendikalaşma, herhangi bir derneğe veya partiye üye olmaya hakları yok. Aslında burada yaşadıklarımızda kara mizah. Ama biliyoruz ki Türkiye birgün bu dengesizlikten kurtulacak. Daha özgür (özellikle düşünce özgürlüğü) daha demokratik yarınlara kavuşacaktır.

ÖZGÜR DÜŞÜNCE YANLISI

Leman gibi bir dergiye emeği geçen tüm arkadaşlara;

Öncelikle herkes gibi ben de sizlere teşekkür etmek istiyorum. Çünkü biliyor musunuz? Benim televizyonum yok. Günlük gazete veya haftalık, aylık dergileri de uzun süredir maddi koşullarım kötüleştiği için takip edemiyorum. Yanı düşünsenize dünyadan bi haber olmam gerekir. Ama yo. Güncelı, medya'yı takip eden arkadaşlarımla tartışabilecek kadar biliyorum. Nereden mi? Leman'dan.

Sizler benim yerime bütün hafta medya'yı alt üst ediyor, benim ilgimi çekecek haberleri irdeliyor, bir haftanın özetini çıkarıyorsunuz.

Üstelik okurken korkmuyorum. (yalnız yaşıyorum, bir keresinde Sıcağı Sıcağına diye bir program izledim. Günlerce kabus gördüm ve zor uyuyabildim) kendi kendime söylenmiyorum, hem reklam ve zorlama da yok, hem de ne kadar uğraşıyorsanız uğraşın o özel tv haber yorumcuları kadar komik olamıyorsunuz. iyi ki varsınız.

Bu mektubu çok yakından yazıyorum. Belki Galatasaray postahanesinden göndereceğim. Bu arada tinerci çocuklarımızın sayısı hergün biraz daha artıyor. Ne yapabiliriz bilmiyorum, ama birşeyler daha yapmalı. Onlara yiyecek alıp, sohbet etmek yetmiyor.

Şimdi asıl konu: Bunu yanınıza gelip konuşmak isterdim ama. "ohooo senin haberin yok, biz o işi çoktan yaptık" dersiniz diye yazmayı tercih ettim. Çünkü radyoda dinlemiyorum. (istenmediğim için) Türkçeme dokunmasınlar diye. Diyorum ki, bir radyo kursak adı da "Radyo Leman" olsa. (Böylece Beyoğlu'nun da bir radyosu olurdu)

Düşünsenize gönüllü yapımcı, spiker, d.j. ve sponsorlarınız olurdu. (okuyucularınız)

Ne keyif, ne keyif... Türkiye'de derginin ulaşabildiği her köşesine bir istasyon.

"Elinden birçok şey gelebileceği halde yapmayın" durumunda, sizin yaptığınızın binde birini kendi başıma yapabilseydim herhalde şu anda kendimle on kat daha barışık olurdum. Bu çok önemli.

Cevabınızı sabırsızlıkla dergide görmek istiyorum, çünkü bu size yazdığım ilk mektup ama inanın en vefalı okuyucularınızdan biriyim annem ..

N.E

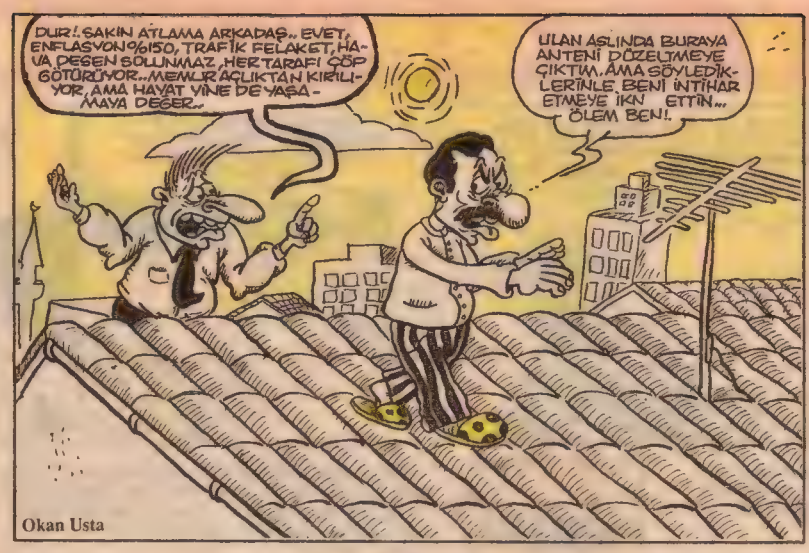

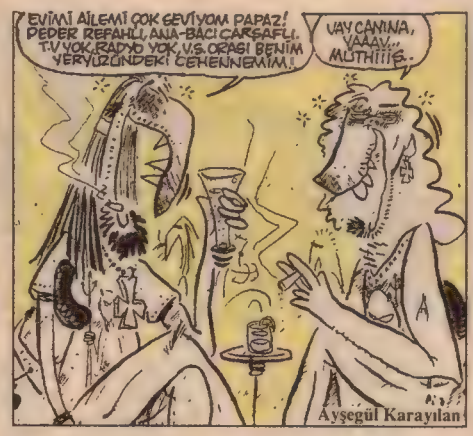

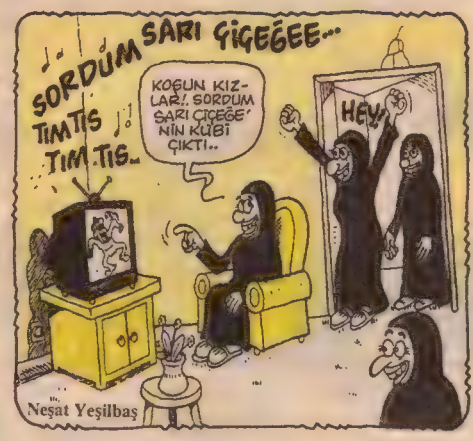

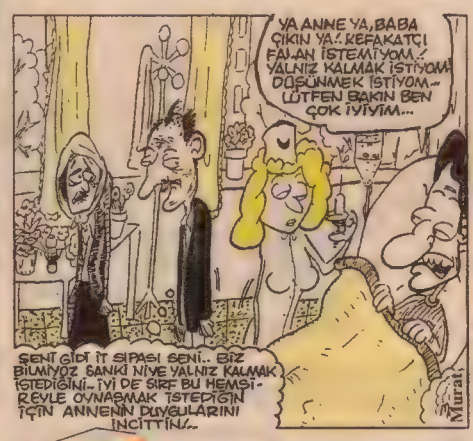

Sayı: 173 4 Mart 1995 Cumartesi
SAHİBİ: L M. BASIN YAYIN LTD ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Cengız AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fıkret BEKLER ● Celalettin BENZER ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Bahadır BOYSAL ● Kaan ERTEM ● Feyhan GÜVER ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadır YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasın ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:**Yay-Sat ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 75 $
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - 60 DM
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 90 DM
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - 1.000.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hebabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

BAY Eeeeeee!..

ALP TAMER

Şimdi adam filmini yapmış.. Eeee.. ne var bunda... yapaar... çok iddialıymış.. Eeeee... olur...

ASRIN FİLMİ ZİNAN ÇETİNER Oskar almazsak eşeğim dedi...

Bereketli topraklar üstünde yaşıyoruz..Önemli olan bu memleketin dokusundan ve kokusundan..İyi,güzel ve nitelikli olanı çekip çıkarabilmek...

Bu ülkede iyi film yapılabilir mi?. Yani hem yazılıp hem çekilebilir mi?

Yani ben şimdi şu an şu dakika kendime en büyük yalanı söylüyor olabilirim...

BENCE DE OLUR!..

Hı... Siz, siz kimsiniz?..

ORASI ŞİMDİLİK ÖNEMLİ DİİİL!..

Hani şu Wim Wendere'in Filmi vardıya, PARİS-TEXAS; güzel filmdi di mi? İşte tıpkı o filmin girişi gibi başlasak filme.. Hani "TRAVİS" yorgunluktan bitgin, çöl ortasında bir benzin istasyonuna gelir ya...

Shell

OLMAZ!

Peki, peki.. Şimdi de şunu dinle: Percy ADLON'un "BAGDAT CAFE" filminde ALMAN bir karı-koca vardı. Hatırladın mı? Arabaları yolda arızalanır ve kendi aralarında kavga ederler.. Ve derken kadın adamı terkeder.. Nasıl ama?..

Shell

EVET.. BU İYİ.. MOTOR

TATİL FİKRİ İYİ OLDU.. İŞLERİDE MUHASEBECİN İDARE EDER ARTIK..

EVET ŞEKERİM ŞEHİR BİZİ BİRBİRİMİZE YABANCILAŞTIRMIŞTI..

EVET!..

GENİNDE AKLIN FİKRİN YATAKTA..CİNSELLİK.HERŞEY DEMEK DİİLDİR..İÇİNDE AŞK OLMALI, SEVGİ OLMALI..

Eee.. Çok sıcak ama sanki yataktaymış gibiyim..

SEN HA?.. BUNLARI SEN Mİ SÖYLÜYOSUN?

EVET BEN SÖYLÜYORUM..SAF AŞKIN NEDEMEK OLDUĞUNU SEN BİLMEZSİN...

NASIL BİLMEM... BİR ZAMANLAR BENDE!..

NEDEN SUSTUN!..HADİ KONUŞ.. ÇIKAR AĞZINDAKİ BAKLAYI..NERDEN BİLİYORSUN SAF AŞKI!..

OKULDAYKEN BİR ÖĞRENCİM BİRGÜN BENİ ÖPMÜŞTÜ.. YA SEN?

BEN.. BEN DE VİYANA DAYKEN..SEKRETERİMLE...YANİ TAMDA DİİL... YANİ ŞEEY...

ŞU İSTASYONDAN BİRAZ BENZİN ALALIM....

?

BP

SEN BENZİN ALIRKEN BEN BİR TUVALETE GİDİYİM... ÇİŞİM GELDİ!..

LİRA LİTRE BP

HEY!KAÇIN İŞTE YİNE ONLAR GELDİ!..

ŞAPKASIZ KONSERE ÇIKMAM ABİ!..

ÇIKMAZ ABİ..

OLUR MU ABİ..

BP

espriye kapalı alan...

Bir süre sonra...

AFEDERSİNİZ, KARIMI GÖRDÜNÜZ MÜ?. BURAYA GİRDİDE...

EMİNİM BAYANLAR TUVALETİNE GİRMİŞTİR!

HANGİ TARAFA GİRDİĞİNE BAĞLI..

BAYAN

BAY

AY İNANMIYORUM!..

BEYFENDİ ŞU BAYANI BURALARDA GÖRDÜNÜZ MÜ?

YO! NAYIR.. ASLA VE DATMA!..

BP

KARIM..KARIM KAYBOLDU... BULMALIYIM O'NU.. BULMALIYIM...

Aaa.. Bu meşhur sürücü değil mi?..

EVET..TAM ÜSTÜNE BASTIN.AYAĞINI KALDIR!..

LÜTFEN BANA YARDIM EDİN.. KARIMI KAYBETTİM...

POLİS!

NE.. POLİS Mİ?

BEYFENDİ MAALESEF YARDIMCINIZ ÖLDÜRÜLMÜŞ..SİZDEN ŞÜPHELENİYORUZ.. BİZİMLE MERKEZE KADAR....

NE? KİM? NASIL?

Sürecek..

11 MART 1995 CUMARTESİ.. SAYI 174.. 18. 000 TL. (KDV dahil).. ISSN 1300 - 4867

GİRGİR

KRONİK HASTALIĞINIZ

GÜMRÜK BİRLİĞİNE GİRDİK

Gümrük Birliğine girdik. Anında, kafadan Avrupa'lı olduk. Bolluk, bereket, zenginlik ama en önemlisi Demokrasi, İnsan Hakları konusundaki iyileştirmeler en büyük beklenti oldu. Demokrasi'yle ilgili Cumhuriyet tarihinin belki de en çok vaat yağmuruyla iktidara gelen koalisyon hükümeti, dört yıldır bu konuda parmağını kıpırdatmazken şimdi, Gümrük Birliği anlaşmasının rüzgarını arkasına alarak bir kez daha yanılsama dalgası oluşturmayı başarıyor. Demokrasi ve İnsan Hakları konusundaki beklenti ve susamışlık öylesine kuvvetli ki Gümrük Birliği meselesine solcular bile çok büyük iyimserlikle bakıyor. Koalisyon tam anlamıyla zafer sarhoşluğu havasında, Medya bayram yapıyor. Ancak biz yine de Avrupa'nın baskısıyla da olsa görece İnsan Hakları iyileştirmesi beklentilerinde ihtiyatlı olalım. Dışarıdan baskıyla oluşturulacak iyileştirmelerden önce, biz hakları söke söke almayı bilelim.

tracy chiller'den şiirler

Sorguç Tortu

NO WAY OUT

Sanayide berbattı durum
Tarımda ona keza
Fakat bir ortağım var
Beyefendi haza
Onunla kafa kafaya vererek
Herşeye göğüs gererek
Girdik Avrupa Gümrük Birliği'ne
Ve ekonomisi topu dikmiş
bu ülke

Kavuştu gerçek kimliğine
Rekabet edecek şimdi
Buğdayıyla, tekstiliyle
Çatlasada, birileri
Ölüleri dirileri
No way Out - kaçış yok - artık
Entegre olduk bir kere
Önemli adım attık
Ve ben şimdi rehavetle
Ensemi kaşıyorum
Ülkem, sana bir adım daha
Yaklaşmanın
Mutluluğunu yaşıyorum.

06. March '95 - Brüksel

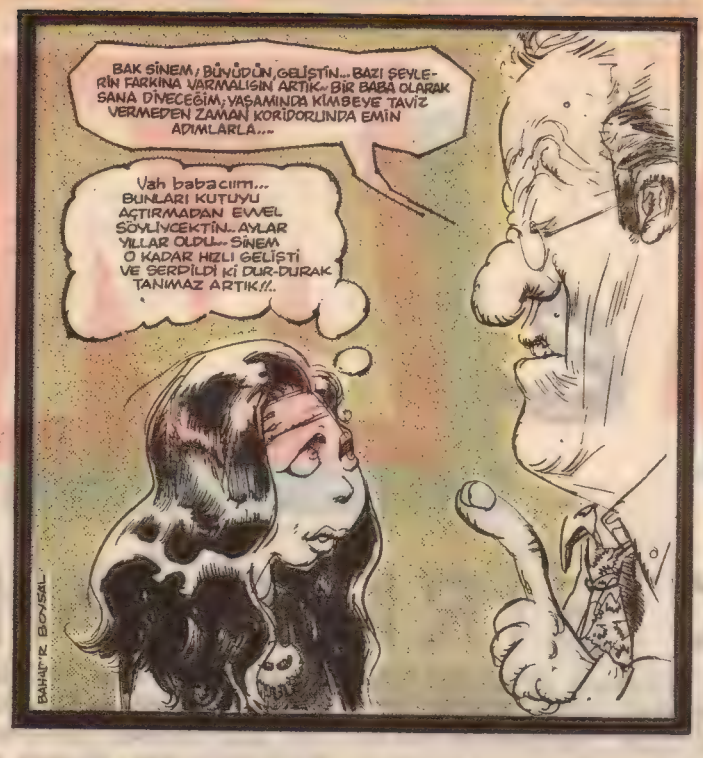

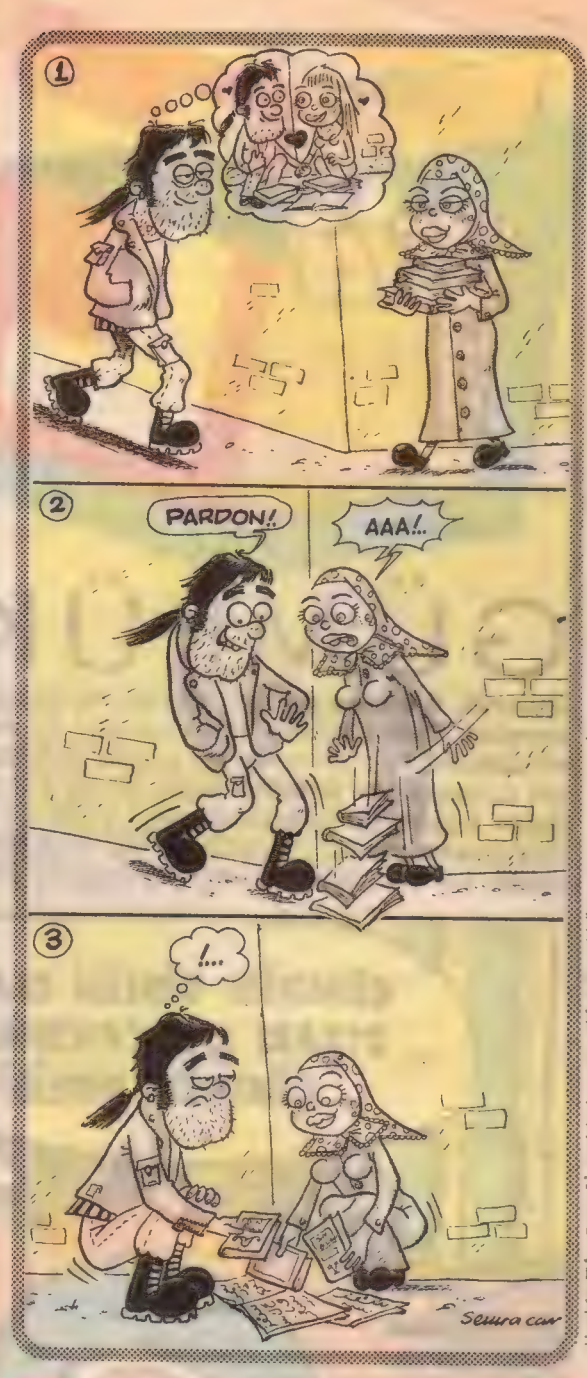

Hasbiş, Filiz Songül mektubunuzu aldım.. Teşekkürler..

İSTİ'RİNAN İSTİ'NAME

KANLI KALEM lakabıma uygun olma kabiliyetim özümdeki yaradılış olan kişisel mizacımın uygunluğu hakkımda yazdıkları yazıların doğruluğunda verdikleri özentiye mukim olacak ki arzı cevap ihtiyacı doğmuştur.

Hiç düşündünüz mü, bir mal sahibi malını kiraya verecek kiracısına birde bekçi verecek? Neden.

Adıma uygun olma yaradılışım kabiliyetimin özünde kişiye mahsup tavır ve seçeneklerim hal ve gidişe reha olacak ki kızgınlıklarını saklayamayacak kadar bana musallat olma eğilimi göstermeye başladılar tek tek ya da topluca vur kaç taktiği ile kanlı kaleme saldırılar baş göstermeye başladı.

Bana fazla yaklaşmayın bir dokunduğuma bir daha dokunmam çünkü kan yerine irin çıkar. Kelime hırsızlığı yapıp, tereciye tere satmaya kalkışma fazla nasihat sulh getirmez, kişiyi yıpratan kuru inattır. Babayı fakir eden cömert velettir, herkes bu köprüden geçecek, dikkat etsin düşmesin, bir adam gördüm üzerinde elbise yok, bir elbise gördüm içinde adam yok, mührü süleyman olsalar bile komedyenler dahil Leman'a uzak yakın herkes bitinciye kadar bu üslup ve karakter değişmeyecek.

YASİN ADIYEKE

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

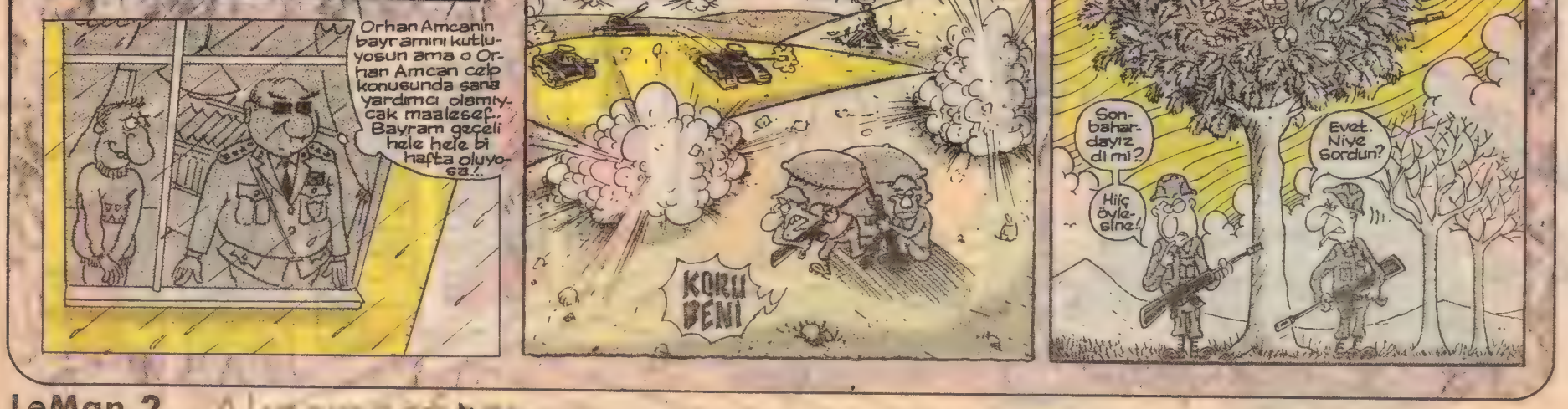

Akşamsefa

LeMan

Gümrük Birliği'ne girdik. Bir sevinç bir coşku.. Medyamız sevindirik, koalisyonda muhteşem bir zafer havası.. Hepimiz, birden kafadan Avrupa'lı olduk.. Ne kimse birşey biliyor, ne kimseye birşey anlatıldı ne de tartışıldı ama Avrupa'lı da oluverdik bu arada.

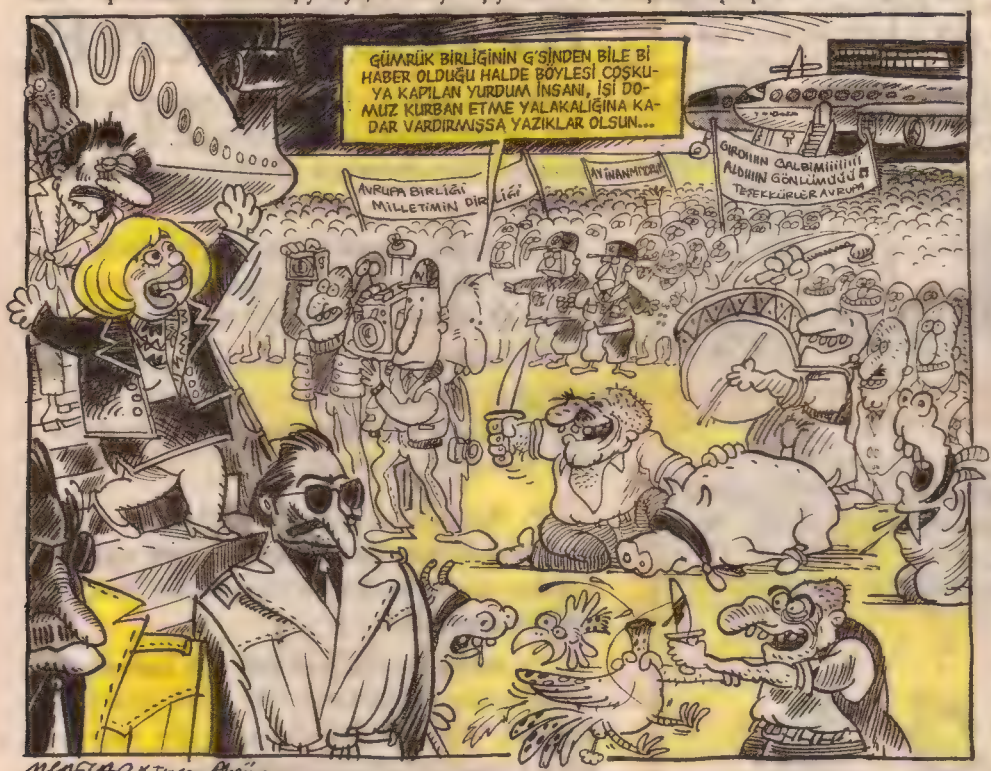

Almanya'da yapılan soruşturmalar, RP'nin mutemadiyen Süleyman Mercümek'in Türkiye'de yönettiği paranın 510 milyarının yutulduğu ortaya çıkardı.

Kürt-Türk, Laik-Antilaik, Alevi-Sünni derken şimdi de Fener-Cimbom gerginliği. Fenerbahçe başkanı Ali Şen verdiği demeçlerle, trübünleri tahrik ediyor.

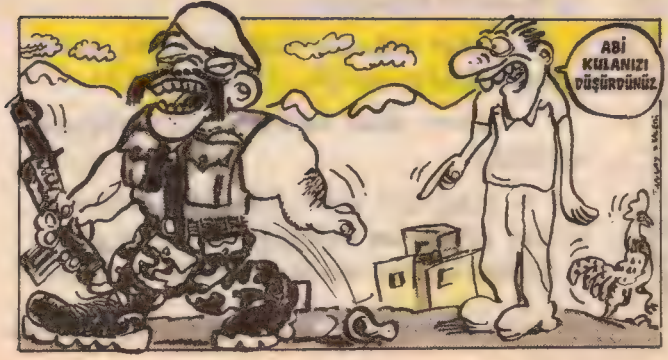

Tracy Chiller (Zafer Sarhoş)
...
Süleyman Mercümek (Kirli çamaşırlar döküyor.)
...
Mesut Yılmaz (Ayakkabı bağlatıcı)
...
Ali Şen (Ali kıran BaşKeŞen)
...
SABAH-AKŞAM (Çiftçi gazeteler)

Gümrük Birliği rüzgarı,.. OLAĞANÜSTÜ HAL KALKIYOR.

Gazeteler şimdi de Mahmutpaşa tellalı gibi masa örtüsü, gecelik, başörtüsü vermeye başladı.

HAFTA SONU NE YAPAK ?

● **"anla sıkıntımı geç git dost, / nedendir sorma. / gür bitkiler altında bir benim için akar / alıngan, onurlu / istemez görsünler saklı su."**, (saklı su, **behçet necatigil**)

● " 8 mart dünya kadınlar günü etkinlikleri devam ediyor!.. üniversiteli saldırılara karşı, çeşitli kitlesel örgütlerden ortak tavır, istanbul ve marmara üniversitelerinde, 7 mart - 16 mart arasında, irtibat: 516 09 52-638 05 27

● **"kurban adına, ölümü biraz daha temiz tutalım"**, mustafa ırgat, bir kaç gün önce kanserden öldü, küçük küçük çıktı gazetelerde!. **ait'siz kimlik kitabı var**, yapı kredi yayınları'ndan!.. erkekleri kanser eden kim!. yine kadınlar!. iyi oynayan kaybetsin!.

● **"gece, inle"**, (koma provaları, enis batur)

● fikir, sanat dergisi **kaknüs**'ün 3. sayısı çıktı!.. tiyatro bülteni **ikikalas birheves**'in yeni sayısı çıktı!.

● usta karikatürcü aabimiz nehar tüblek öldü!.. 71 yaşındaydı ve hâlâ çiziyordu!. üzg!.

● bir usta bir dünya, **İLHAN BERK** arşiv sergisi, galatasaray'da yapı kredi sermet çifter kütüphanesi'nde!.

● ankara uluslararası film festivali, 10-19 mart günleri arasında!.

● **"doğru.. herkes sevdiğini öldürür"**, (cihangir kedileri, **yıldırım türker**)

● entel, tacizci (!) alp buğdaycı tahliye oldu!. meto da öbür celsede çıkar belki! ve fekat!. türkiye bu üç kişiyi kullanarak, -kobay gibi kullanarak-, nasıl da, kendilerini bir güzel orta yere suç'tu!. bu kadar'ız ve bu'yuz!. " önyargılarınızı vestiyere asınız!. vicdanınızı paspasa siliniz!. lütfen evvela, sıkıyorsa, kendinizi orta yere suç'unuz!. türkçe'de **CİĞER** diye bir sözcük var!. akıl ile yüreği muhteva eder!. hayata ciğer'inizi gösteriniz, ve fakat sakatatçı dükkanlarında değil!. hayatın içinde!. olduğu gibi!. olduysanız, oluyorsanız yâni!.

● **"kırk yıldır bir tek vakt içindeyim"** (ait'siz kimlik kitabı, **mustafa ırgat**)

MANSUR SEBBOY

(o şimdi muaf)

Akşamsefası

PAZAR SEVİŞGENLERİ

ÖMÜR TORPİSİ

met üst

YEPİSYENİ BEDDUALAR

*- imaj'ın sarsıla inşallah!. rating'in devrile, düşe!, medyalara gelesin!. ömrünün arasına bir deterjan reklamı bile alamıyosun!.

*- engin civan'ın not defterinde şifreli olarak adın çıkar inşallah!. Kanal 6'da mete akyol ile söyleşi'ye gelesin!.

*- bütün gece rüyalarına serdar ortaç gire, sabaha kadar (tahammül vesilesi clip'teki o çıtır kız olmadan) karabiberim şarkısını söyleye!.

*- "bennn sadettinnn tekksoyy" evinize göreve gele inşallah!. ahmet vardar, vardar ovası'na kadar sora sora, sizi kovalaya inşallah!.

*- lenin heykelleri tek tük karadeniz sahillerine vururken, sen halâ marksist kalasın, yeni dünya düzeni'nde marks'kara olasın inşallah!. (amin!.)

*- benden sonraki bütün sevgililerin tarafından anında zapp'lanasın, anında uçurulasın inşallah!.

*- siyaset meydanı'na çıkasın, herkes tarafından soru yağmuru'na tutulasın, acayip cevap hakkı'n çıka ama birden sesin kısıla ve hiçbir cevap hakkı'nı kullanamayasın inşallah!.

*- leman dergisi'nin bina görevlisi yasin adıyeke'nin ve dünyanın en faal en ünlü mizah okuru ibrahim ormancı'nın eline, diline düşesin!. dili büzüşülesin!. UGH!.

*- cem özer'e konuk, rüstem batum show'a geyik muhabbeti mevzusu, ibo show'a da metin yazarı olasın inşallah!.

*- spor toto'da 13+1, gol loto'da 8 tutturduğun hafta ali şen fenerbahçe'yi ligden çeke ve kırk yılda bir gülen şansının orta yerine suç'a inşallah!.

*- avrupa gümrük birliği'ne girimiyesin, direkten dönesin!. masum öğrenci hareketleri hortlaya ve 12 eylül öncesine dönesin inşallah!.

*- sakıp sabancı kadar zengin, sakıp sabancı kadar zavallı olasın inşallah!.

*- james dean kadar uzun yaşayasın inşallah!.

*- medyum keto, hüsrev hatemi ve mesut yılmaz'ın katıldığı bir uzun panele seyirci olarak tek sen gelesin inşallah!.

Akşamsefası

LOMBAK LOMBAK LOMBAK LOMBAK LOMBAK

ININIIIIIIN!.. GENE BEN GELDiiM HAHAAHAA!

OOFFF!. NEREYE BIRAKSAM GELİYOR!.. NEREYEEE!!..

AMANiiiiiiN..!! HIRSIZ ALTINLARIMI ÇALMIŞ!!..

MARKS CAMİ-İ ŞERİFİ

AY HAYALLAH!. İKİ DE BİR DE ÖNÜNDEN GEÇİYORUM AMA..! TÜH!..

ÇABUK GEÇ KADIN GÖREMİYORUM AMAN..AMAN... HAY SENİN KOMPLEKSİNE!...

KANLI KALEM

Bina görevlimiz Yasin Usta hem yazıyor, hem çiziyor..

METİN ÖZKARA (Kamera)

Tatlı kaçık, gevrek biri, biraz da çatlak. Nasıl bir yaşantının içinden gelmiş olmalı ki? öğüt almamış papağan gibi dırdır tartısız olmanın verdiği esneklik kendini işgüzar süsüne verip uyanık geçinme yollarını bulmuş gibi. Bokunda boncuk bulmuş çocuk gibi neşeli ve sevinçli hiç üzgün zamanı olmaz, boş boğazlar taciri içeride kargaşa tellallığı yapacak kadar ebez; dinle ufak bir nasihat sana, musallat olma müfettiş ol, kendini irşat et, deliye zeval olmaz.
GİLİĞİNLAR TAYFASINDANDIR..

YASİN ADIYEKE

(Haftaya Mahmut Tibet)

VALLA KUSURA BAKMAYIN HAYAT PAHALI!. BENDE MECBUREN GELİNLİK KİRASINA YÜZDE DOKSAN ZAM YAPIYORUM..

LÜTFEN YAPMAYIN!. BENİM MAAŞIM NE Kİ? NASİL ÖDERİZ O KADAR GELİNLİK KİRASINI İNSAF EDİN!..

Misafir sanatçı: SELÇUK ERDEM

Ziyaret süresi doldu!..

Ben bulduum

MERKEZ!. MERKEZ!... DÜNYADA EZAN SESLERİ DUYUYORUM MERKEZ!

ALLAHUUU EKBER ALLAHUUUU EKBEER

SAÇMALAMA GİZMO!.. OLMAZ ÖYLE ŞEY!!..

FATİH SOLMAZ VE BAHADIR BARUTER Sundular..

Arşivseverler

LeMan

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

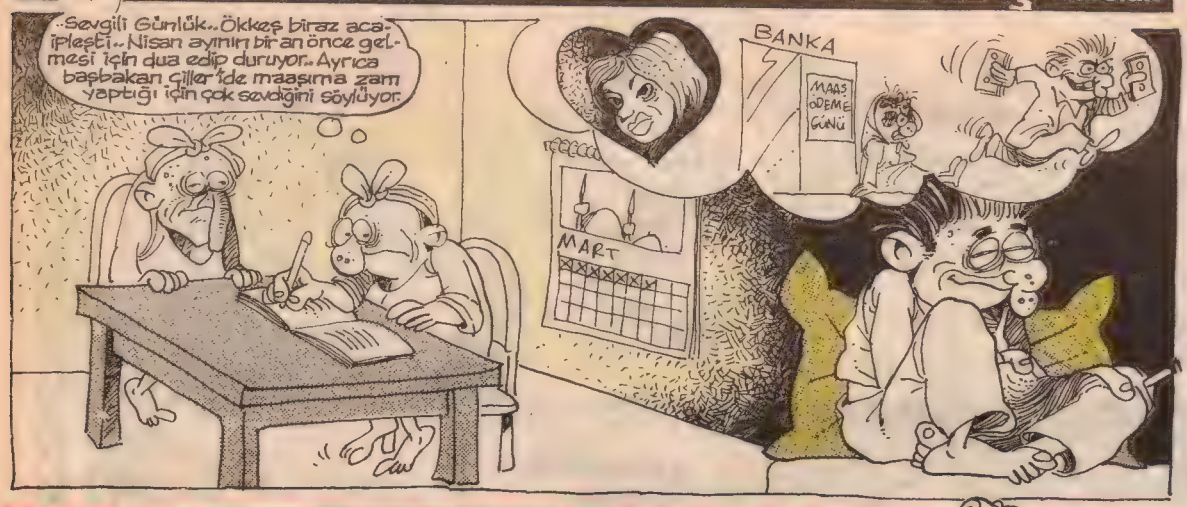

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Erkem

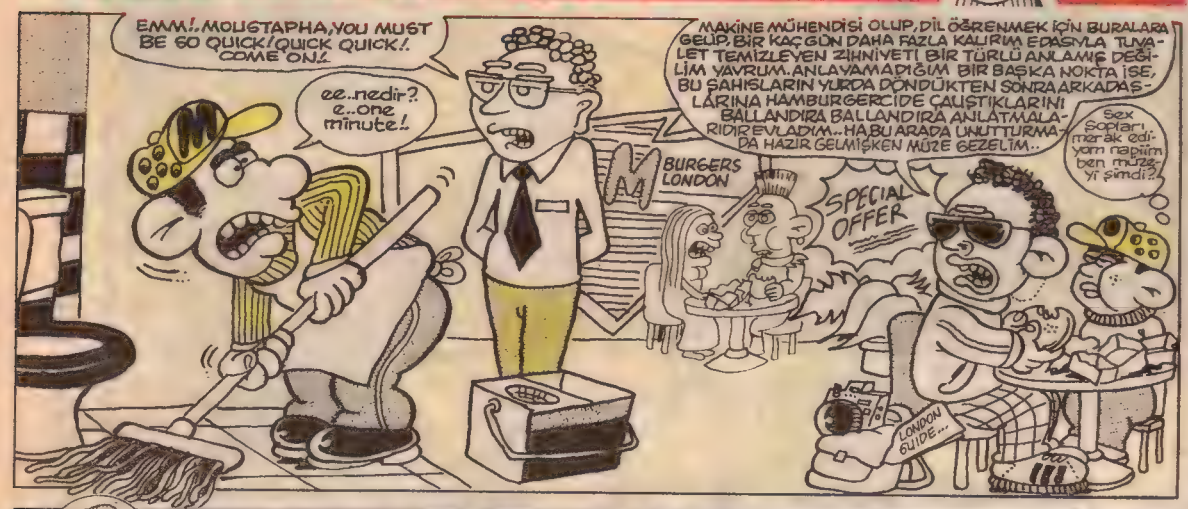

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

MR. FUÇIR TENS

Ahmet Cem Yılmaz

MR. FUÇIR TENS.. MARK VE DOLARI OLANLARI PEK SEVEN BİR İNSAN OLARAK BİLGİ SUNUYOR..

I LAYK FADIRWÖRD! FADIR SAY! (İNGİLİZCE ATASÖZLERİ VE DEYİMLER SÖZLÜĞÜ)

● **If yu are not good boy alt eşofman iz denanz!.**
Döt kısmetten çıkınca uçkur dokuz yerden çözülür!.

● **Luk iz şahane ortam! Luk iz not Erciyas ortam!.**
Bakarsan bağ olur, bakmazsan dağ olur..

● **Ay lav köle izaura! Kunta Kinte!. Alfabe (ey, bi, si..) iz 29 x 40.. ha ha haa.. Good-men, öğret-men!.**
Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum..

● Come see di paradays.. Kam, kam.. Bek, bek.. (Hareket çekmeyin)
Beni seven arkamdan gelsin!.
(Bu ne lan)

● **Givıng the poor men Çengelköy-Fruit, Ooo.. he iz engri.. He refüze!. (Hayret yaa!)**
Dilenciye hıyar vermişler eğri diye almamış...

● **Ee.. Whayt..ee.. Whayt.. bi de black!. (Tam bilmiyorum) (For mani) (Para ile ilgilidir)**
Ak akçe kar gün içindir..

● **Artur iz going to.. Prens Çars iz beter ten Artur.. Artur good but Prens Çarls iz daha bi gut!.**
Aptal dostun olacağına, akıllı düşmanın olsun...

KOMİKAZE

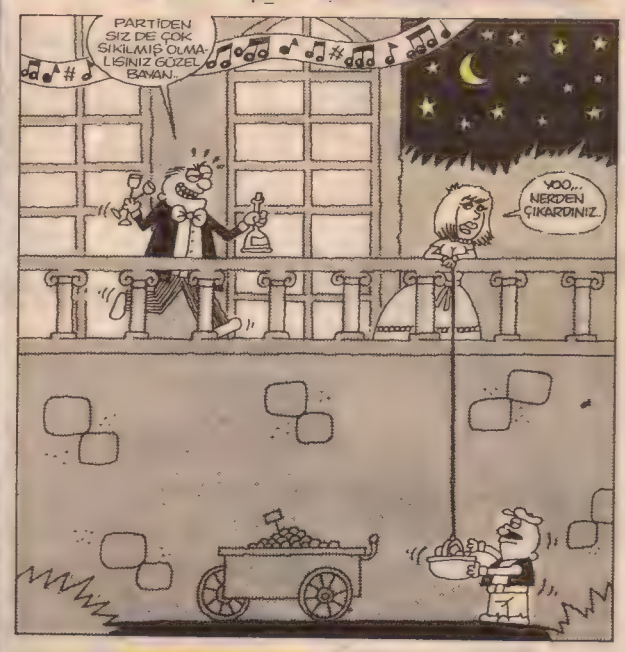

CİN OYUNU

ŞİMDİKİ ÇOCUKLAR EĞLENCE ZAMANI...

CAMİDEN BİR ÇİFT TAKUNYA ARAKLANIR.TAKUNYALARIN UCUNA ÇİVİLER YARDIMIYLA UZUN MİSİNALAR BAĞLANIR. TAKUNYALAR HAVA KARARINCA BİR YOLA BIRAKILIR VE BİR DUVAR ARKASINA SOTELENİR. KURBAN GELİRKEN MİSİNALAR YAVAŞÇA ÇEKİLİR VE YURUYOR İZLENİMİ VERİLİR. ŞAFİMIZ CİN GÖRDÜM DİYE BİLDİĞİ BÜTÜN DUALARI ARD ARDA OKUR. EĞER KURBAN CAMİ HOCASIYSA TAKUNYALARI TANIR VE KAFANIZDA KIRAR. İ. GÜVEN ÖVÜN GÖNDERDİ.

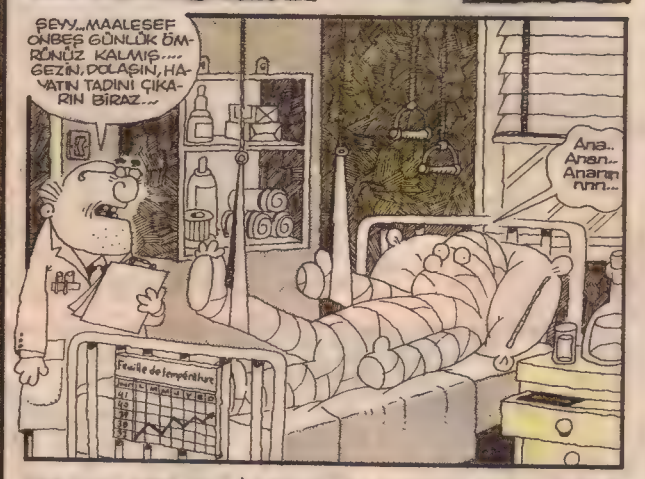

"SEATTLE'DA KARŞILAŞTIM İLK KEZ ONUNLA. PROVA YAPARKEN GELİP, DAVİD BOWİE'DEN COVER YAPTIĞIM "THE MAN WHO SOLD THE WORLD" (DÜNYAYI SATAN ADAM) ADLI PARÇAMIZI BAŞARILI BULDUĞUNU, ANCAK AKUSTİK VOKALLERDE ENTONANS PROBLEMLERİ OLDUĞUNU AYRICA DİMİNANT YEDİNCİ SESLERİN DAHA VURGULU ÇALINMASI GEREKTİĞİNİ SÖYLEMİŞTİ.. DAHA SONRA MUHABBET İLERLEDİ VE ONUNLA SAATLERCE HAYATIN ANLAMI VE İNSAN OLARAK DÜNYADAKİ YERİMİZ HAKKINDA KONUŞTUK.. KAFAM ÇOK KARIŞMIŞTI.. KOCA EVRENDE BİR HİÇ OLDUĞUMU DÜŞÜNMEYE BAŞLAMIŞTIM. HELE ONUN KOMİKAZE 2 KİTABINI OKUDUKTAN SONRA YAPTIKLARIMIN NE KADAR ANLAMSIZ OLDUĞUNU FARKETTİM.. LÜTFEN ŞİMDİ BENİ YANLIZ BIRAKIN.. BİRAZ DÜŞÜNMEK İSTİYORUM.." KURT COBAIN (Ölümünden dört gün önce SELECT dergisi tarafından yapılan röportajından alıntı.)

ERDİL YAŞAROĞLU

LeMan 6 Akşamsefası

TERELELLİ PICTURES

KARİKATÜR HAFTASI

• Selda ve Fatih'e mutluluklar...

Akşamsefası

Kara İlah JIMI HENDRIX

NURİ KURTCEBE

JIMI HENDRIX VE EXPERIENCE İLK KONSERLERİNİ FRANSA PARİS OLIMPIA KONSER SALONUNDA VERDİLER... BU ÜÇ SÜPER DAHİ DELİ, O GÜN İKİ GİTAR VE BİR DAVULLA ORADA ÇALDILARMI, YOKSA MERKEZ ÜSTÜ PARIS-OLIMPIA OLAN VE SARSINTISI TÜM DÜNYADAN DUYULAN BİR DEPREMMİ YARATTILAR?.. ORASI BUGÜN BİLE HALA TARTIŞILIR

HENDRIX, ZOR BEĞENEN FRANSIZ PİYPILLARINI DAHA İLK PARÇADA YANİ BEŞ DAKKADA BEŞIKTAŞ LAMIŞTI

EXPERIENCE O YILLARDA MİLLETİN DİLİNDEN DÜŞÜRMEDİĞİ CHİTLİN SİRKÜLASYONUNUN EN ZOR ŞARKILARI OLAN MIDNIGHT HOUR, LAND OF 1000 DANCES, RESPECT ADLI PARÇALARI KENDİLERİNE GÖRE ÇALDILAR....

PARİS OLIMPIA DİNLEYİCİLERİNİN KAFASINDA O GÜNE KADAR HİÇ AÇILMAMIŞ BOYUTLAR AÇTILAR.... VOLTAIRE 'İN TALEBELERİ KONSERE NORMAL GELDİLER MANYAK GİTTİLER...

JIMI HENDRIX KITASINI 3 GÜN ÖNCE GELDİĞİ AVRUPA KARA BİR FIRTINA GİBİ ALTÜST ETMİŞTİ!...

FRANSA KONSERİNDEN SONRA HENDRIX'İN İLK PLAĞI PURPLE HAZE (MOR SİS VEYA MOR KARMAŞA) VE HEMEN ARDINDANDA HEY JOE PATLADI..

HEY JOE ELİNDE SİLAHLA NEREYE KOŞUYORSUN BÖYLE?..

HEYY JOE! WHERE YOU GONNA WITH THAT GUN IN YOUR HAND?

HEY JOE ŞARKISININ SÖZLERİ SABAH SABAH ELİNDE SİLAHLA KENDİSİNİ ALDATAN KARISINI VURMAYA GİDEN BİR ADAMI DURDURMAYA YÖNELİKTİR.. JIMI, BU PARÇADA NAMUS BELASINA GENÇ YAŞTA HAPİSHANELERDE ÇÜRÜYECEĞİNİ DÜŞÜNEMEYEN TÜM ÇOLARI UYARMAKTA, KISKANÇLIK DUYGUSUNUN İLKELLİĞİYLE DALGA GEÇMEKTE VE...

BOKTAN BİR AŞK CİNAYETİ YÜZÜNDEN TÜM KANUN KAÇAKLARININ UZADIĞI TOZLU MEKSİKA YOLLARINDA HAYATINI KAYDIRANLARLA TATLI TATLI KAFA BULMAK TADIR ...

İÇİNDE YAŞADIĞIMIZ DÜZMECE DÜZENİ ŞARKI SÖZLERİYLE YERDEN YERE VURAN AİLE İLİŞKİLERİNDEN, TOPLUM İLİŞKİLERİNE KADAR İNSANOĞLUNU SIKAN, BOĞAN ŞARTLANDIRMA VE BASKILARLA ALAY EDEN HENDRIX MÜZİĞİ KRAVATLI, YAŞLI DİNAZORLARIN PROSTATLARINI TİTRETİRKEN 68 GENÇLİĞİ ONUN PIRIL PIRIL DÜŞÜNCELERİNİ ÇOKTAN BAŞININ TACI YAPMAYA BAŞLAMIŞTI BİLE

DEVAMI VAR

Akşamsefası

Kıllandırma Servisi

NAKLEN FUTBOL YAYINI FACİASI

-İyi akşamlar değerli seyirciler. Yine bir canlı yayında beraberiz. Yılın bu büyük derby maçının ben ve değerli spor yazarı abimiz Haşmet DİRLİK beraber sunacağız.

Hoşgeldiniz Sayın Dirlik..

-Hoşbulduk. (Gaark) Estağfurullah. Şindi bu maçın favorisi yok usta, ama gönlümden geçen...

-Öhö Öhhü. Şu nargilenin dumanının yüzüme üflemeseniz iyi olur. Sayın Dirlik. Boğazıma gıcık yapıyorda.

-Biz de gıcık olduk kardeşim. Demin beri bekliyoruz. Maçı başlayalı 80 dakika oldu. Daha yeni bağlandınız.

-Reklamlar azıcık uzadı diye tantana etmeyelim efendim. Olur böyle, arada bir. Sayın seyirciler şu an maçın 81. nci dakikası. Maçtan sonra hemen Kemal Sunal filmi başlıyor. Bu nefis filmi kaçırmayın. Evet, henüz gol yok.

-Yok, ama fena oynamıyoruz. Sanırım çizeriz. Pardon.

-Canlı yayındayız Haşmet. Lütfen adam gibi konuşalım. Sayın seyirciler top şu anda Muhittin'de. Uzun bir arapası Ofsayt. Tartışmasız ofsayt bu..

-Nah ofasyt. Boru gibi gol olurdu kitapsızım. Bu lig, bu hakemlerle yürümezz. Tuh, şerefsizin oğlu...

Haşmet bey lütfen terbiyesizleşme. Çağırdığımıza pişman etme yaa.

-Konuşturmıycaktınız niye çağırdınız ulan. Başka yorumcumu yok... O ne lan? Gol oluyor laan.. Haayydi Timuçin. Asıl koçum. Aaıghh. Kaçarmı lan?

-Ahh, sırtıma ne vuruyorsun ya? Belamısın oğlum sen? Adam gibi yorum..

-Çakmışım yorumuna lan. Elli milyon koymuşum ortaya. Yarın gazetede ne derim dosta düşmana.

-Şu anda Hilmi demarke vaziyette. Bir çalım, bir çalım daha. Altıpasa kesiyor. Osman kafayı çakıyor. Gool. Goooaall. (Şlak). Geçirdik sayın seyirciler. Kodukmu lan, dallama. Bırak ulan şu mikrofonu. Vurmasana cama. Ver şu gözlüğümü laan.

-Ulan lanet takım. Yaktınız beni be. Ağrımayan başımı ağrıttınız. Yarın gazetede yazmam mı ulan. İki cümleyle eli döner bıçaklı taraftarlara kulübü bastırtmam mı? Ha?

- Sayın seyirciler şu an maç bitti galiba. Göremiyorum. Gözlüğümü kırdı pezevenk. Ağlamak istiyorum..

Akşamsefası

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

BİZE DİDİLER Kİ..

ANTİ-MEDYA TEST

1. Güneri Civaoğlu, ATV'de yaptığı yorumda Marmara Üniversitesi'nde sağ görüşlü öğrencilerin oruç tutmayan sol görüşlü öğrencileri dövmesinin büyütülecek bir olay olmadığını söyleyerek ne dedi?

a) Ellerinde tabanca bile yokmuş.

b) Yine de durum oldukça ciddileşebilir.

c) Ama faşist tehlikeye dikkat etmek gerekiyor.

2. Rauf Tamer, Toktamış Ateş ile Abdurrahman Dilipak'ın bayram öncesi üniversite önünde ve TV ekranlarında bir araya gelerek barış mesajları vermelerini nasıl değerlendiriyor?

a) Aşırı uçları etkilemesi beklenmemeli.

b) Göstermelik ama hoş bir davranış.

c) Bence Voltaire vızıltı. Bu daha mühim.

3. Hürriyet'de Ayşe Arman'a "Bayrama yetiştirebilselerdi iyi bir bayram hediyesi olurdu.. Tanrım, salıya kadar nasıl bekleyeceğim? Meraktan ölmeden dayanabilecek miyim?" cümlelerini yazdıran nedir?

a) Yeni açılacak bir hamburgerci.

b) En sevdiği yazarın basılmakta olan son romanı.

c) Terzisine diktirdiği yeni eteği.

4. "Evin erkeği konukların içki tercihlerini sorar, eğer sipariş alma sırasında personel de hazır bulunuyosa, evsahibi başıyla onayladıktan sonra personel konukların isteklerini yerine getirir." Bu kural uyarısı nereden alınmıştır?

a) Elite Dergisi'nin son sayısından.

b) London Times Gazetesi'nin pazar eki Sunday Times'dan.

c) Yeni Yüzyıl Gazetesi'nin pazar eki Cafe Pazar'dan.

Cevaplar: 1.a 2.c 3.a 4.c

Fikret Bekler

Nehar Tüblek'i Kaybettik!

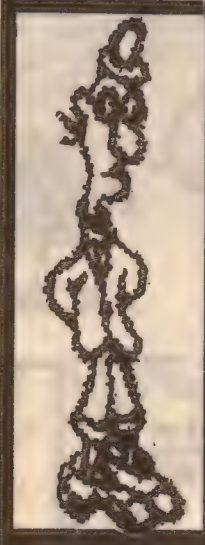

Türk Karikatür sanatının büyük üstadlarından **Nehar Tüblek**'i çizim masasında ancak bir kalp krizi durdurabildi.. Mazlumların yanından ayrılmayan çizgileri ile Nehar Tüblek'i asla unutmayacağız.. Kederli ailesine başsağlığı diler acılarını paylaşırız..

Leman

CİNSEL FAŞİZME

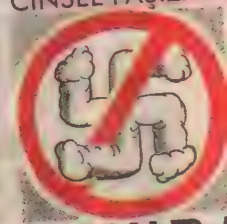

HAYIR!

sına dayanamıyorum. miyorum. Ama en öne yönetmeliklerle bu şidd kızı erkek arkadaşıyla Kemal'i, Aziz Nesin'i dü mek, kitapları yakmak. insan hakları kavgasını

Sanırım ihtiyacımız duymak, bireylerin özel çağdaş, mutlu toplumla dığım (en azından uma Kürt, Türk, Bakire, bakir mak istiyorum. Ve bu dü

Gelecek günlerin bi

müzikleriyle

Not: Geniş bilg Erdoğan'a başvu

KARŞILIKSIZ SEVGİLER İNSANLARI BİRBİRLERİNE DÜŞÜRÜYOR!

Siz de duyuyor musunuz onların seslerini.. Evlerde, telefon tellerinde, sokak aralarında, kafelerde, barlarda, arka odalarda, kimsesiz yataklarındaki hasret dolu,yalvaran,umutla, umutsuzluk arasında gidip gelmekten yorgun düşmüş, lanetleyen, kırgın, kaybetmiş seslerini..

Evet, bu ülkede yüzbinlerce kadın ve erkek kendilerine birşey hissetmeyen yüzbinlerce kadın ve erkeği umutsuz bir aşkla seviyor ve bu yoğun, tutkuyla dolu duygularına bir an önce karşılık bekliyorlar. Oysa aşkla bağlandıkları bu yüzbinlerce kadın ve erkek onların bu yoğun sevgi ve ısrarlarından ne denli gizli gizli zevk alsalar da zaman zaman bu hergeçen gün artan ısrarlarından usanıyor ve bir an önce onlardan kurtulmak istiyorlar. Çünkü bu çok sevilen, arzulan yüzbinlerce kadın ve erkeğin aşkla, tutkuyla bağlandıkları, arzuladıkları, ama hemen hiç karşılık bulamadıkları yüzbinlerce başka kadın ve erkek var. Bu sayıları milyonları aşan insanlar içinde ne tuhaftır ki kimse kendisini seveni sevmiyor, aşkla, tutkuyla bağlanmıyor, hatta tam tersi ondan bir an önce kurtulmak ve kendisini sevenin çektiği acıya hiç aldırmadan yıllardır peşinde son bir umutla koştuğu o hayallerindeki aşkına ulaşmaya çalışıyor!.

Bu hangi gizli, mistik yada kötü kalpli bir gücün bu insanlara oynadığı trajik oyundur bilmiyorum, ama bu umutsuz insanlık durumu yüzünden geceler ve gündüzler boyu bu olayın kurbanı olan insanların evlerde, telefonlarda, sokak aralarında kapı önlerinde , cafelerde, barlarda, içlerindeki kördüğümleri o gar meye çalıştıklarını ve hasretini rı, ama hayallerinde yaşattıklar pındıklarında biraz daha battıkl

Bir de çok sevdikleri ve hat bir türlü ortak bir dil tutturam birlerini acımasızca yaralıdıkta olmuyor, yapamıyoruz, diyerek lığı önlerine tesadüfen çıkan ve sevmeye zorlayıp, ama bir süre patamayacaklarını anlayınca, y ama yine de onsuz olmadıkları olsun ona yeniden geri dönme var. (Kimi kez tenler uyuşuyor, tışıyor; kimi kez de ruhlar uyuş

Peki, yaşadıkları bu derin kendileriyle ilişkiye giren bu i durumu ne olacak?.. Büyük bi insanların: Seni seviyorum, ina (ne demekse?) ama türlü unuta var, sözünü duyduklarında yaş düşünebiliyor musunuz? Bu in kadın ve erkeğin sevgisini redd zönüne alırsak, yaşanan trajed nız insanı daha içine alacaktır!

Akşamsefası

Sevgili Lemancılara Merhaba,

u an Leman'ın 172. sayısını elimde tutuyorum. Cinsel Faşizme bölümünde altalta iki yazı gözüme çarpıyor. Okuyorum. Ve yler yazmanın artık ne kadar gerekli olduğunu düşünüyorum Ben, onsekiz yaşında bir üniversite öğrencisiyim ve bakireyim. m bakire oluşumun, ya da başka insanların bakire olmayışları- başka insanları, hele hele devleti niçin ilgilendirdiğini halen an- ş değilim. İffet söz konusu edilerek genç kızların bekaret kon- nden geçirilmesi, bakire değil iseler aşağılanması, dövülmesi.. n bunları anlamıyorum. Anlamak da istemiyorum..

Erkekler sabahlara kadar özgürce sokaklarda dolaşırken, ncinslerime gece sokakta dolaştıkları için "orospu" lakabı ta- asına, erkekler özgürce cinsel yaşamlarını yaşarken, kadın- bekaret kontrolu gibi aşağılayıcı uygulamalara maruz kalma- olmadığı için kızlarını, karılarını doğrayan erkekleri anlaya- bütün bu şiddeti, cinsel faşizmi durdurmak yerine polisiyle, -a da körükleyen devlet mekanizmasını anlayamıyorum. Bir görüldüğü için bekaret kontrolüne yollamak! Sevgili Yaşar lerinden ötürü yargılamak, yazarlarımızı, şairlerimizi hapset- bütün bunlar, Türkiye'nin kapanmayan yaralarıdır ki, Türkiye r.

ek şey biraz sevgi, hoşgörü, saygı. Başka düşüncelere saygı tlarına saygı duymak.. İşte bu iki kavram, saygı ve hoşgörü, ahtan.. Mektubumu bitirirken pek çok insanın katılacağını san- bir dileğimi iletmek istiyorum: Ben, insanların kadın erkek, il diye adlandırılmadığı, sınıflandırılmadığı bir dünyada yaşa- sadece sevgi, saygı ve hoşgörü olsun istiyorum.

öyle bir dünyaya kavuşturması umutlarıyla... ***Umut***

0 MART PAZARTESİ SAAT 0.30'da LeMan KÜLTÜR

TUNCEL KURTİZ"LE BİR AKŞAM

ahit Irgat'tan Tangolar, Nazım Hikmet'in **Şeyh Bedreddin Destanı**"ndan lümler, sohbet, müzik, film gösterileri..

uncel Kurtiz'e arkadaşları **eli, Gamze, Emine** vokal ve şlik edecek.

yer ayırtmak için 245 38 06'dan Ayhan irsiniz..

İMZASIZ MEKTUPLAR

MESUT CEYLAN

Yağız Dostum Vedat Özdemiroğlu;

Mektubuma nasıl başlayacağımı bilmiyorum. Zorlanıyorum ben bu konuda. Diyorum ki: Acep nasıl başlar asker mektubu? Çizgili dosya kağıdına mı yazılır, yoksam çizgisiz dosya kağıdına mı? Elişi kağıdına yazsam dahada mı hora geçer? Hangi tür kağıt en iyi randımanı verir? Yanlış bişi yazmış olsam, üstleri mektubu okumuş olsa, çocuğu döverler mi? Çok mu döver üstleri? Metin Üstündağ'ın bu üstlerle herhangi bir ilişkisi, tanışıklığı var mıdır? Metin Fidan'ınmı? Bence, Metin Milli, Metin Üstündağ'ıda döver Metin Fidan'ıda.. Neyse... Eee, nasılsın bakalım? İnşallah iyisindir. Ben iyi sayılırım. Hergün ikiyüz elli gram portakal yiyorum. Yok üzüm yemiyorum; onu Murtaza Gürkan yiyordu. Demiş olduğum gibi ben iyi sayılırım. Dergide gayet hoş (el.M.tere fiş, kem gözlere şiş). Herkezin çok çok selamı var. Seni çok özledik. İnanmıyacaksın ama, Kanlı kalem Yasin Usta bile seni çok özlediğini söyledi. Hatta masana şöyle bişi yazmış: **"V.Ö şimdi asker."** Demek ki Kanlı kalem'in o anzavur endamının altında naif duygu kırıntıkları varmış.

Vedat, geçenlerde okuduğum kitapta, LiHo isminde Çin'li şaire ait çok hoş bi şiire rastladım. Senin gibi bi şiirbazın hoşuna gideceğini düşünerek yazıyorum. **"Bahçeye ağaç dikme / Yıl boyunca ağaçlar / Yalnız üzecek seni / Geç arka pencereye / Ayın altında uyu/ Yalnız başına, emi / Bir sonbahar dediğin / Ömür sonbahar gibi."** Biraz hüzünlü oldu sanırım. Ben bu şiiri seninle paylaşmak istemiştim de.. Hemencecik espiri patlatayımda hava komikleşsin. Bak şimdi, bi kızla bi oğlan kafede oturuyor. Oğlan kıza diyor ki:

-"Seni çok fena seviyorum Fatma beniminen çıkar mısın?" (Kızda bunun üzerine oğlana şöyle diyor:)

-"Şapkasız çıkmam aabi!"

Nasıl? Komik di mi? Hem de ilginç. İlginç deyince aklıma geldi; bizim mahallde bi çocuk var, aynı sana benziyor lan. Tıpkısı şerefsizim. Herifi görünce kendimi tutamayıp **"V.Ö"** diye sesleniyorum. Aman bee kardeşim, insan insana bu kadar benzer. Pes! **Songuç Tortu** olmasın. Olamaz mı. Peki.

Geçenlerde, aramızda yaptığımız bi muhabbet aklıma geldi; moralim bozuk olduğu zamanlarda da hep gelir. Bilmem sen o muhabbeti hatırlayabilecekmisin. Geçtiğimiz kıştı; ben müthiş buhranlar içerisinde savruluyordum (Olası dergi sabahlamalarından biri.) Sen beni dışarı çıkarıp uzun süre muhabbet etmiştin. Hava çok soğuktu, bense çok yılgın. Yürüyorduk. Tam senin evinin sokağında gelmiştik ki (merdivenlerden inerken) suratıma bakıp şöyle demiştin:

"Tüm olup bitenlere rağmen, yaşama sımsıkı sarılmalı insan. Nazım Usta, türlü çilelerle ve ızdıraplarla cebelleşirken dahi, omuzuna atkısını atar, dünyayı ben yarattım dermişcesine yapışırmış hayata." Hatırladın mı? Vedat, morale en çok ihtiyaç duyduğun şu günlerde, belki de içinde bir şeylerin çözülüverdiğini hissettiğin şu günlerde, bana o gece söylediklerini hatırla. Ben hep öyle yapıyorum. Mektubu bitirirken tüm güzelliklerin senden yana olmasını temenni ediyorum. Hoşcakal. Haa unutmadan, anneme atkı siparişlerimizi verdim; önümüzdeki kışa yetişir.

Aynı Nazım Ustanın örneğinden.

odalarda, kimsesiz yataklarında.. üştükleri çıkmazı konuştuklarını, u acısını çekip, gözyaşı döktükleyüzden çevrelerinde, ülkelerinde, diğer şeylerle doğru dürüst ilgilen-, günlerini, gecelerini bu çaresizzlık duygularıyla geçirdiklerini, karşılığı olmayan düşleriyle çözkleri ve o bir türlü ulaşamadıklagillerine ulaşabilmek için her çır- görüyor, hissediyor, seziyorum..

rifsiz bir arzuyla arzudıkları halde ve her biraraya geldiklerinde birra: Artık biz biraraya gelmeyelim, an ve yaşadıkları bu derin kırgınbi umutla kendilerini bu insanları a içlerindeki derin boşluğunu ka- bir türlü biraraya gelemedikleri, rini özleyen ve ona ne olursa yüzbinlerce kadın ve erkek hlar birbirleriyle amansızca ça- tenler uyuşmuyor).

ğınlığı ve boşluğu kapatmak için lara sevgiyle, aşkla bağlananların inç ve heyecanla bağlandıkları bu enim için çok başka bir yerin var ığım -tenimin ya da ruhumun- biri kları sarsıntıyı ve hayalkırıklığını arın kendilerini seven yüzbinlerce bu serüvene atılmış olduğunu göe yeni yüzbinlerce mutsuz ve yalnız insanı daha içine alacaktır!

İşte bu yüzden sevdikleri tarafından sevilmeyen yüzbinlerce insan içine düştükleri bu bunalım ve çaresizlik yüzünden kimseyi doğru dürüst dinlemiyor ya da dinledikleri ve gördükleri onlara geçmiyor, bu yüzden hayatın bilgisine istedikleri gibi sahip olamıyor, her işi yarım yamalak yapıyor, yarım yamalak yaşıyor, olaylar ve insanlar arasındaki gizli, ama okunması ve çözümlenmesi gereken dili bir türlü çözemiyor, yaşadıkları hayatı yaşadıkları hayatı birtürlü doğru dürüst kavrayamıyorlar. Ve hep kendilerini haksızlığa uğramış hissettikleri için başkalarının çektiği acılara, sorunlara ilgisiz kalıyor; dahası böyle bir dünyada gerçek bir sevgi yaşanacağına inanmak istemiyor, yaşayanları ise kıskanıyorlar. Adeta ruhları, duyguları, içlerini donuyor, katılaşıyor.. Ve aşkına, sevgisine karşılık bulamayan bu yüzbinlerce kadın ve erkek giderek daha sevgisiz, daha tutucu, daha cimri, daha bencil, herşeye ve herkese karşı öfkeli,kırgın, hatta nefret dolu oluyorlar. Çünkü içine düştükleri çaresizliklerin ve doyumsuzlukların sebebi olarak herkesi,bütün bir toplumu görüyor ve tepki gösterilmesi gereken olaylar karşısında, ilgisiz ve sessiz kalıyorlar.. Bu ülkede şehirler bu yüzden, karşılığını bulamayan sevgiler yüzünden, yani sevgisizlikten yanıyor!..

Bu ülkede yüzbinlerce hatta milyonlarca insan sevdiği biri tarafından sevilmek ve onun kendisine sevgiyle bakmasına, onu şefkatle okşamaya ve okşanmaya öylesine aç ki.. öylesine aç ki!..

Hiç düşündünüz mü bu ülkede neden pencerelerde perdeler vardır ve neden erkenden çekilir perdeler? Evlerde yaşanan sevgisizliği gizlemek için olmasın!

Bir sorun kendinize: Neden insanlar birbirlerini böyle kolayca öldürüveriyor bu ülkede? Nedir bu dinmeyen şiddet?

Hepsi bu yüden değil elbet, ama karşılıksız ve öksüz sevgiler insanları birbirine düşürüyor!.

*** Dostum ve dünyanın en ince insanlarından olan şair ve ressam Mustafa Irgat'ı kaybettik. Çok üzgünüm. Lütfen dostlarınızı sık sık arayın, ihmal etmeyin.**

*** 19 Mart'ta Adapazarı'nda Adapazarı Kültür Şenliği'ndeyim..**

Akşamsefası

KIRTIK GİBİ ELBİ

SUAT OZKAN

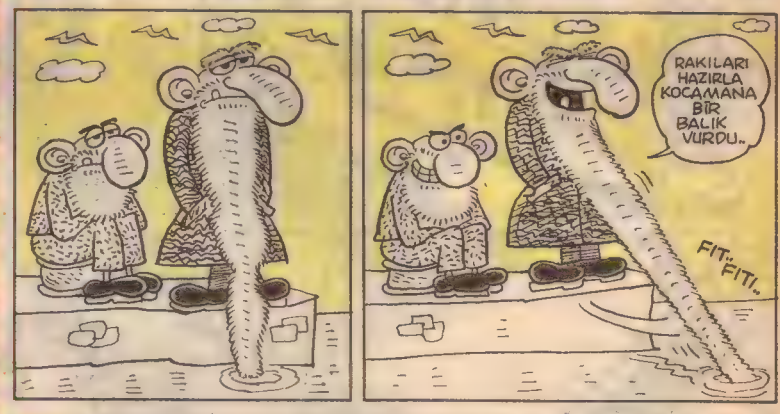

KANLI YASİN'E CEVAP ZORUNSALI!.

Öncelikle Suat Özkan'a Bana köşesinde yer verip cevap hakkı tanıdığı için teşekkür ederim. (Yani cimri dil, sayın Kanlı Yasin..)

BİNA YASİN GERÇEĞİ aynen şöyledir: Kopuk, dağınık ve ezik bir yaşantının içinden gelmiş olmalı ki bu dünyaya uzak bir. 50'sinden sonra kapıldığı **Popülarite ve Karizma edinme hırsı, altyapısız marjinallik arayışı**, onu gerçek iş alanından uzaklaştırıp kendi dünyasında bir **düş gezgini** olarak yaşamaya itmiştir. **İyi veya kötü herşeye muhalif** oluyum da iyice göze batıyım psikolojisi bütün benliğini kasıp kavuruyor. Ama maddi çıkar sağlıyabileceği kişilere karşı da oldukça iyi yaklaşan sınsı kişiliğe sahip. Onu her zaman en çok sinirlendiren gerçeğin kendisi olmuştur (Bkz. Binayla beraber zoraki kiraya verildiğine gösterdiği tepki). **"Ben Mehmet Çağçağ'dan yaş olarak küçüğüm"** söylemiyle **bütün cephelerin silme yalan dolu** olduğunu iyiden iyiye belli ediyor. Ki Mehmet Çağçağ'ın genç, hele de **Bina Kanlısı Yasin**'den çok genç olduğu ayan beyan ortadadır. Biz gençler gibi yaşayamayıp bundan çok derin bir acı duyuyor oluşu en önemli gözlemim. Ve son olarak "reklamın iyisi kötüsü olmaz zihniyetiyle, yazımsınırlense bile bıyık altı gülücükleri saçarak, aynı zamanda çok da hoşuna gideceğinden emin olduğum **Pollyanna'nın Şeytani Versiyonu**. Ne familyasından olduğunu bilemiyorum, ama zannedersem türü yıllar önce tükenmiştir. ***Murat Yüceşan...***

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

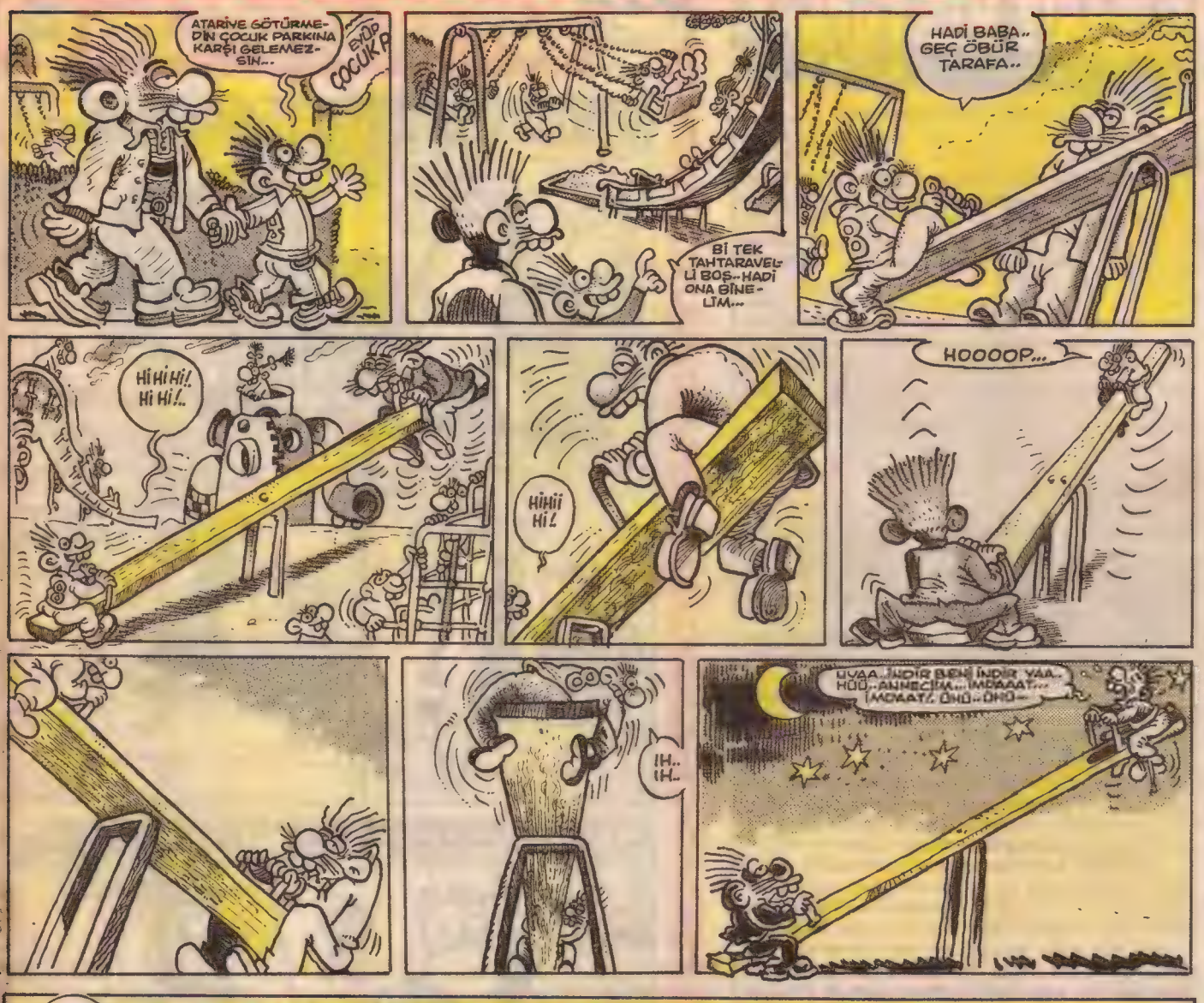

KILLANAN ADAM

A. Yılmaz

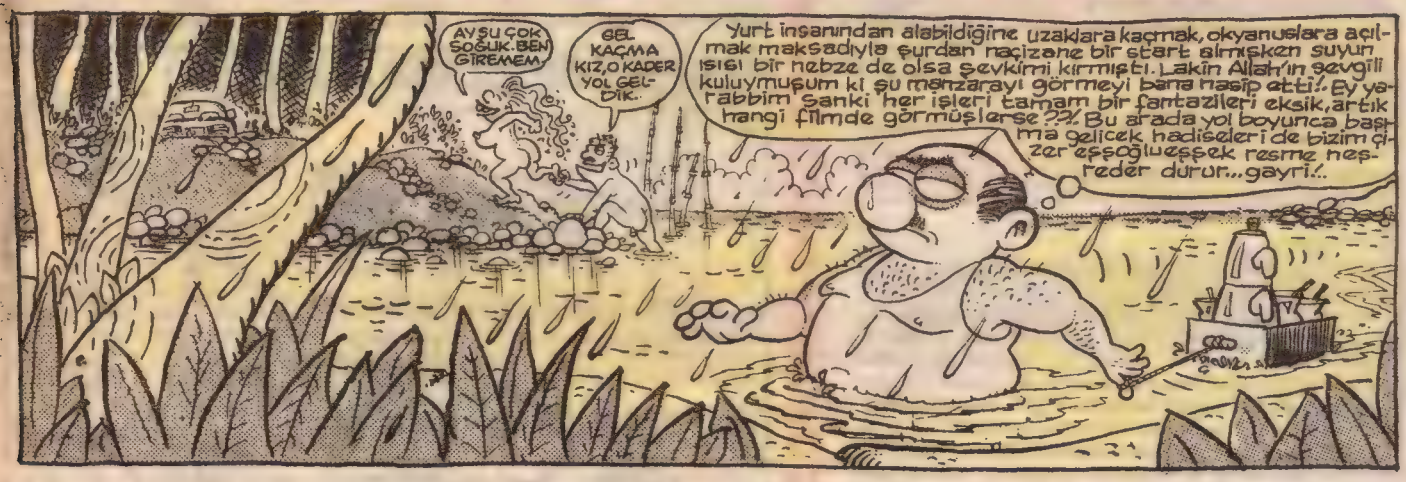

ARKADAŞIMA DOKUNMA

Başta Leman'a, Özgür Ülke'ye, Express'e.. dokunmayın çünkü onlar halkın sesi, gerçeklerin sesi. "Deniz"lere dokunmayın, Yaşar Kemal'e, Aziz Nesin'e ve adları yazmakla bitmeyecek yazarlarımıza, aydınlarımıza dokunmayın. Biliyorum amerikan uşaklarının ve onların bekçilerinin işine gelmez söyledikleri, haykırdıkları; ama onlara dokunmayın, yoksa 68 dönemi yakındır, Deniz'ler bitmedi, bitmeyecek ve herzaman kavgaya, ve gerçekleri haykırmaya hazırlar, haykıracaklarda. Tüm yoldaşları devrimin olanca sıcaklığıyla kucaklarım.

Deniz Kaya/Sinop

M.Ü Faşistlerin aygınca saldırıları sonucu yaralanan arkadaşlarıma, protesto eylemlerinde gözaltına alınan canım dostum Filiz'e, İstanbul dışında okumanın sendromunu bir türlü üzerinden atamayan Melek'ime, bültenimizi çıkaran arkadaşlarıma, tüm sosyalist insanlara, ve herşeye rağmen hala gülebilmeyi, neşesini yitirmeyen bana DOKUNMAYIN!!!

GÜL

Ülkesinin karanlığını kendisinin dışında aramayan, popülist davranmayıp aydın olmanın sorumluluğuna sahip çıkan sevgili Yaşar Kemal ve diğer onurlu aydınlarımıza; Halkların sesi sosyalist basına, bana kavgamda güleryüzlü olmayı hiç unuttürmayan LeMan'a ve "Bu lanetli ülkenin suçlu çocuklarına" bize DOKUNMAYIN.

Zuliha Yaşar SANLIURFA

Canımdan çok sevdiğim arkadaşım Nevzat'a ve onun yaşam kaynağı olan gule sosin'e, ateist olduğum için bana kızan ve beni bir türlü anlamayan arkadaşım söyler ve Özlem'e sakın dokunma! Çünkü onlar beni sevebilen nadir insanlardan bir kaçı.

Haydar Yıldırım

Bize ait olan herşeye dokundunuz; düşüncelerimize, sevgilerimize, haklarımıza, bir vücudumuz kalmıştı sıra ona geldi. Bir daha hatırlatıyorum; "Bedenimiz sadece bize ait ve namusumuz bacak aralarımızda değil beyinlerimizde. Çekin pis ellerinizi bedenlerimizden! Bir gün o eller sizi boğacak. BEDENLERİMİZE DOKUNMAYIN!!..

S. KOÇYİĞİT ACIGÖL/ NEVŞEHİR

Hey! Dokunmaya Bayılanlar!

İstanbul girişine "Cehenneme Hoş Geldiniz" tabelası asma niyetinde olmasına rağmen yine de o cehennemi çok seven, her durumda gülüşünü silmemeye çalışan, sevgi dolu sevgilim Tolga'ya, gerçekleri söylemekten korkmayanlara, insanları sırtını dönmeyenlere, sevmeye doyamayanlara, can arkadaşım ve sırdaşım anneme, Nihan'ıma, kızılcık Ceren'e, dost Mehtap'a ve bana dokunmayın . Bizler size yenilmeyeceğiz.

Meltem/Ankara

ERDİL YAŞAROĞLU

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU VE LİSAĞI SELÇUK ERDEM, 14 ŞUBAT SALI GÜNÜ SAAT 18.00'DE TİYATROL SANAT EVİNDE (GÖZTEPE ÇEMENZAR DURAĞI) SÖYLEŞİ YAPIP

Gübre...

Ender Özkahraman

Bundan on yıl öncesi..Evimiz Hakkari'nin Bulak mahallesindeydi..Camii, sebze hali ve 8-9 müstakil hanedeki oluşan küçük bir mahalleydi burası...

Bizim evin önünde gerişçe boş bir arsa vardı..Yarı yeşillik, yarı bataklık bir alandı burası...Her yaz sivrisinekler'in cenneti olurdu...

..Şehrin en fazla BAYGON ve RAİP tüketen mahallesinde yaşıyoruz yani..

1986 yılının yazıydı..İşte o yaz çok tuhaf birşey oldu mahallemizde..Hakkari'de ne kadar sinek ve böcüböcek varsa hepsi bizim bataklıklı arsaya gelmeye başladı..Hep o bataklığın üstünde uçuşuyor, oradan başka bir yere ayrılmıyorlardı...

ZZZ

Dengeli Beslenme

ALBÜM BASKIYA GİRDİ!

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ

ERKUT ABİ, GEÇEN HAFTA MAÇ ÇIKIŞI BİR KAVGA OLDU ABİ, YANIMDA DA ŞİŞ VAR ÇIKARTTIM, BAŞLADIM SALLAMAYA KAFAMDA İYİ, AMİGO MUSTAFA GELDİ, AYIPTIR ULAN DEDİ, ÇIKARTTIM MAKİNAYI, SAYDIRDIM İKİ TANE BACAANA DÜŞTÜ YERE...

DEVAMINI ŞU BÜFEDE ÇAY İÇERKEN ANLATIRSIN!

BU HERİFİ KAFESTEN ÇIKARMADAN O MAÇ SENİN BU MAÇ BENİM DOLAŞTIRACAKSINIZ.. ONDAN SONRA ÜNLÜ FUTBOLCULARIN BU KAFEGE ŞUT ÇEKMELERİNİ SAĞLAYIN.. MERAK ETMEYİN CAMINA BİRŞEY OLMAZ.. ADAM BAŞI YÜZ ELLİ ŞUT ÇEKECEKLER..

..EBEHİ!.. ÖHEERRK!.. EEE EEEH EHİ ÖÖÖ

BERTAN, BAK KARDEŞİM ÇOK GÜZEL DEMİREL VE ERBAKAN TAKLİDİ YAPAR.. ÜLTÜĞ YAPSANA BİR TAKLİD, BERTAN GÖRSÜN..

BEENİİİM AZİİZ VE MUHTEREM DİN KAARDEŞLERİİİM.. BİZ BERAAT ETTİK:.. BERAAT NİİDİMEEKTİR?. BERAAAT

ULAN ÇILDIRACAM BU MEMLEKETTE YA!.. NİYE HER ÖNÜNE GELEN DEMİREL VEYA ERBAKAN TAKLİDİ YAPMAYA ZORUNLU HİSSEDER KENDİNİ ?. BİR DE NİYE TAKLİD?. BAŞKA MEVZUMU KALMADI MEMLEKETTE

VAY VAY VAAAY! ULAN MUALLA, BİZ SENİ CAMİ AVLUSUNDA BULUP, TÜRK FİLMİ HESABI MAHALLEÇEK ELBİRLİĞİ İLE BÜYÜTELİM, SEN BU HALLERE DÜŞ.. ULAN KAHPE KARII MADEM BİR BOK YİYECEN, ÇOLUK ÇOCUĞUN ORTASINDA YAPMA BARI..

AY Hanfendi! bi saniye üff fakat?

Espri: TOLGA İRİNARI

● İstanbul'dan Serkan GÖNÜL'e; İstediğin bilgileri göndereceğim. Aslında elindeki kasetlerden birinde herşey yazıyordu ama..

● İstanbul'dan Metin TAŞ'a; En son espriniz başarılı. Sizden benzer tipte espriler bekliyorum. Teşekkürler..

● Ankara'dan Emre GÜNAL'a; Espriniz tıss..

● Bursa'dan Güray YALINÇAK'a; Karikatürlerinizi 0.5 siyah mürekkepli kalemle bir dosya kağıdına çizseniz de olur. Karikatürleriniz hakkındaki eleştirileri de ayrıca ulaştırmaya çalışacağım.

● Mersin'den Ender ÖKSÜZ'e; Tipleme espirilerinden vazgeçin. Başka tip espriler bulmaya çalışın.

ERDENER ABİ

-Erdener abi, ucuz araba teybi ister misin? Paynır, Soniy, Şurundik, Roodstar, ne istersen var. Yarı fiyatına.. Çalıntı hesabı..

-Hiç işim olmaz..

● Zonguldak'tan Juncay COBAIN'e; Bir takım yanlış anlamalardan doğan paranoyalarınla yorma beni. Bu bir.. İkincisi, Soyadını doğru dürüst yazmadığın sürece mektuplarını okumayacağım.. Üçüncüsü eleştirilerin için teşekkür ederim.

● İstanbul'dan Emre Koyuncu ve Mehmet Soyer'e; bir madde önce Ender için söylediklerim sizin için de geçerli.. Ancak yinede gönderdiklerinizi dosyama koydum..

TAMAM BEYLER! RAHAT BIRAKIN LAN ABİMİ! Gel benle abi.. HÜOOP!. AÇILIN ULAN..

YAHU YOLUMU KAYBEDİP DE NERDEN BURALARA DÜŞTÜM BEN YAA?. BU HERİFLER BİR ŞEY DİİL DE YALAKADAN NASIL KURTULACAM ONU DÜŞÜNÜYORUM..

KIRAAT HANE

PEK DE PARLAK!. EHİ EHİ EKİKİ

SÜPİRMİN GELMİŞ!. SUPİR?. EHİİ..

EHİKİKİ EHİ EHİ..

EHE EHE

GÖKHAN DABAK

Seri şekilde yağan yağmur insanın aklına şu soruyu getiriyor. Bir hokkabazın kaynama noktası nedir? Yoksa akvaryumda hokkabaz beslemek günah mı. Seri şekilde yağan yağmur insanın aklına böyle sorular getiriyor ise ben o insanın aklından şüphe ederim. Acaba derim aklını hediyemi ettiler yoksa özelmi yaptırdı. Ve bu şüphe beni çileden çıkartır. Masa altına girip kravat taklidi yaparım. Burnun üzerine (selam sana Sezar bak elimde ne var?) diye bağırsam Sezar da bana (sizinle ilgilenmiyorum bayım ben narkör ve serinkanlı biriyim nede olsa) diye cevap verse tamam işte. Bu bana yeter de artar. Artanında perde yapıp kahvaltıda yerim. Ve bu arada yağmur seri bir şekilde yağmaya devam etmekteydi. Ve insanın aklına bir sürü sorular gelmekteydi. Gelsin gelsin benim için bi mahsuru yok.

aman diyim köpekbalıklarına dikkat et..

aptal diyiliz heralde!

DENİZ ZÜRAFASI

ehe he hee

öhhüü Şahvet ne hoş bişiii hohuuu..

çıbık ol çapkın çok azdın..

DAA Dİİ DA Dİİ

şana köpekbalıklarına tikkat etmeni söylemiş-tim...

AMBULANS

ACIYYOOO..HIAAAYY!. ACIYYOOOO...

DENİZ ZÜRAFASI

yangın..

yangın..

ALO İTFAİYE Mİ?!.. ÇABUK YETİŞİN... YANGIN VAR..

TELEFON

geldi heyyoo!

CAYIR CAYIR

TELEFON

SARRRRRR

hızz!

TELEFON

SELÇUK ERDEM

Selçuk Erdem ve uşağı Erdil Yaşaroğlu 14 Şubat Salı günü saat 1800 de TİYATROL SANAT EVİ'nde (Göztepe Çemenzar durağı) Söyleşi yapıp eğlenecekler...

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

ÖLÜ OZANLAR DERNEĞİ HESABI!..

Akşamsefası

DUYURULAR

Bütün zamanların en çok dergi batıran yayınası Levent Erseven "kaybedenlerin" dergisi Mr.P ile yine basılı sözcükler dünyasına meydan okuyor. Bu dergiyi almayan okur çok şey kazanabilir belki ama kaybetmenin ne demek olduğunu asla öğrenemez..

"Tek başımıza durduk, uçurumun üstünde
Kahramanlara baktık, dilenciyerlerde
Soylara cevap beklemek için
Çok geç artık
Mr.P umut yaratmez"

Araştırmacı yazar Faik Bulut'un Ordu ve Din adlı kitabı kitapçılarda..

SOSYETE POLİSİ
CEM YILMAZ

EE..ISSIZ..ADAYA..GİTSEEN..EE..EEE...

KORKUNÇ TİLBE VE SORU ADAMCIKLARI...

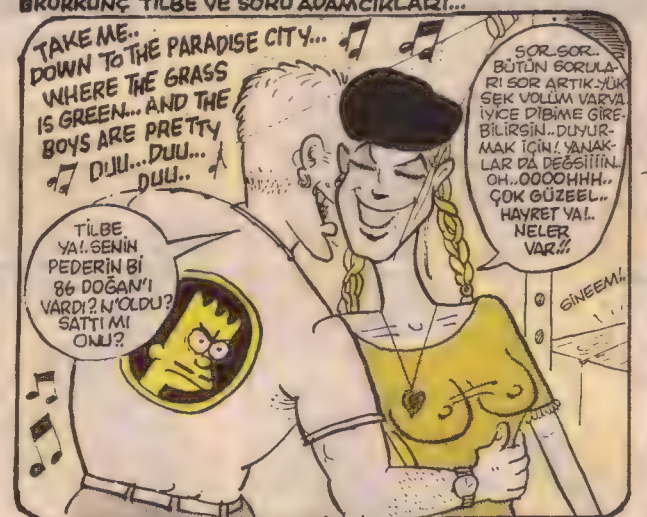

REALİTY SHOW ADAMI ORHAN!.. (Çok yazı olüyür okuyamıyoruz karikatürlerü!.)

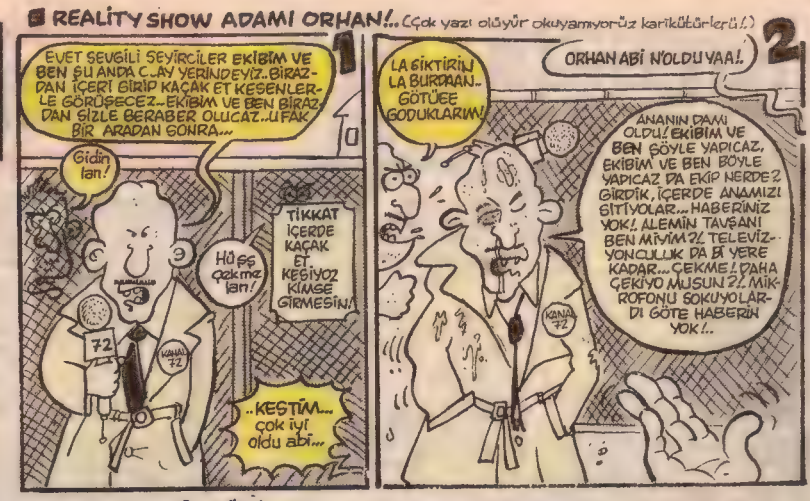

DUYGUSAL KARİKATÜR!

BU ALTTAKİ BAŞKA KARİKATÜR. (Karışmasın Diye.)

*Not: İST. TIP FAK. (Çapa)'nde Film gösterimi... "SARKÜTERİ"... 16 Mart 1995. Saat: ya 16.00 ya 16.30 (tam bilemiyorum) Yer: 14 Mart Anfisi. Kaçırmayın..

ÇAKALLARIN AŞKI

Ondokuz yaşımda en büyük düşüm bir kızı öpmekti. Akla hayale sığmaz bir hayaldi. Baş döndürücü bir rüya. Dudaklarını hayal ederim, kanatlanırım, kalbimin atışları hızlanır, uçarım. Birdenbire bir uçurumun yanıbaşında bulurum kendimi. Çünkü, çok geç kalmış bir düştür, her geç kalmış düş gibi mutsuzdur. Anlayamadığım bir düşünce ruhumu kırbaçlar. Dokunmaları, öpmeleri, derimin altında saklarım, yıllar geçer. Dehşetle.

Çünkü bu işi hilesiz-hurdasız yapmalıyım, dürüstçe, yalan söylemeden. Bugüne kadar budalaca. Hayalimde bile bir kızın bakışları ruhumu deler geçer. Hergün yeni bir bakış içime doğar. Sokağa çıkınca bakışlarımı kızların üstünde gezdiremem. Üst dudakları, alt dudakları, bir gençlik geçer, oturur karşı karşıya inceleyemem. Bugüne göre fazla çekingen.

Dünyanın en güzel ağaçları, Trabzon Lisesi önündeki manolya ağacıdır. Ağacın sert, koyu parlak yaprakları, yumuşak tutkulu, soylu çiçekleri, insanı sonsuz yaratıcı sınırlara sürükler.

Düslerim için daha kuytu köşeler seçerdim. Trabzon Ganita Çay Bahçesi dünyanın en güzel çay bahçesidir. Tanıdığım kızlar da aşırı duygusaldılar. Bu duygusallığın ne kadar güç psikolojik yük çıkarttığını anlatamam. Bu duygusallıkları daha derin duygusallıklarla aralamak zorundasınızdır. Başka da türlü kendinizi beğendiremezsiniz. Bu beğendirme yüzünden rahat bir soluk alamazsınız. Kusursuz inceliklerin üstünde kamaşan, titreyen bir ruhla yürümeye başlarsınız. Her bir söz, her bir duruş, dakiklikle, kirpiklerin kalemiyle kayda geçirilir. Bir bakışı incelemek bazen aylar alır. Hesaplar, hesaplar. Hesaplar üzerinde fazlasıyla kırgın heyecanlar, korkular. Bir nevi ruh hamallığı. Dokunmak korkusu, ateşli bir hastalıktır. Gerçekten ne alaycısınız, ne de zevk peşinde bir çapkın. Tumturaklı sözleri sevmezsiniz, psikolojik, karakter hilelerine asla başvurmazsınız. Bu tür sözler, davranışlar, yanaklarımızı kızartan aşkın o güçlü ateşini soğutur.

Ancak, dokunmadan bir kıza... Düşünceler dağıldıkça dağılır, bulut, sis gibi incelir, gözleriniz başka kimseyi görmez sislerin içinde. Birden bu narin, serin gençlik yürüyüşü dürüstlüğü öyle yoğunlaştırır ki.. Sevdiğiniz kız, birden manevi kız kardeşiniz kız olup çıkar.

Bir ağırlık, bir katılıkla karşılaşırsınız. Namus, büyük ve kuşatıcı bir manevi düzen. Aşkımızı, duygularımızı, hayatımızı yönlendirmeye, kırbaçlamaya başlar. Gülüşünüz, coşkunuz, tam göklere yükselecek ki, canavar düdüklü namus önünüzü keser.

Kalabalıkların içinde biri, tesadüfen sürünüver mesin kıza, gemiyi birden batırıverirsiniz. Yazıklar olsun der, kızı suçlarsınız. Kara-kara ailesini.. Babasının, annesinin namusu yeni çıkmazlarınız olur. Çabucak, komşularına, kardeşlerine, okul arkadaşlarına bir göz atarsınız. Dedikoduları, dahice, en ince ayrıntılarına kadar otopsiye yatırır, bir "puştluk" ararsınız. Kıza olan aşkınız geri çekilir, babasına, namusuna, erkek adamlığı olan aşk, güçlenir. Artık mutlu olabilmeniz için, tüm mahallenin namuslu çıkması gerekir.

Ona kim ne yapabilir? Veya onunla kimse birşey yapmış mıdır? Pis tipler, kötü olaylar gelir aklınıza. Pis tiplerin kıza çirkin sarkıntıları olmadık yerde canlanır gözlerinizin önünde. Mikroskop altında, kızın da bu pis tiplere çapkınca baktığını hayal edersiniz. Hayalinizdeki büyütecin altında, kızın bu pis tiplere kur yaptığı düşüncesi, büyür de büyür. Geceler, azaplar içinde buna benzer senaryolar kendiliğinden gelişir. Ruhunuz, kan, revan içinde deşilir. Soğuk, keskin düşüncelerin kölesi olursunuz. Kızın, hayalinizde varsaydığınız pis tiplerle sırnaşması, birbirinden deli senaryolara dönüşür. Kızın yanından tesadüfen geçmekte olan biri, senaryoda yeni bir arkası yarına doğru yol alır.

Senaryo ilerledikçe kız da, pis tiplere hafif meşrep, yarı baygın gözlerle takılmaya başlamıştır. Kalplerde başlayan ruhumuzun en güzel şarkılarıyla dolu senaryosu, birden, şampanyalı, pavyon kadınlı rollere soyunmuştur bile. Fazla abartıyorum, der, senaryoyu yırtarım. Ama, bugün hala çözemem, neden, bu senaryolar, kerhanelere kadar yol alır. bunca zaman sonra niçin yalan söyleyeyim. Bazan, şampanyalı, başkasının kucağında fingirdemeleri bana öyle azap verir ki. Oysa, ne kızı tanırım, ne de bir konuşmuşluğum var. Bu senaryoları uydurduğumu hiç dikkate almam. Zihnimiz korkunçlaşır. Böyle senaryolar neden orda esaslı bir yer tutar.

Aşklar böyle başlar. Ne zaman kalbimde gizli bir sevinç duysam, çakı bıçağı taşımağa başlarım. İlk tanıştığım kıza, orda, o an, köpek gibi saldırırım, etrafında dönerek küfürler ederim, alaylar, aşağılamalar.. O da eşşek değil ya. Benim çok ince bir çocuk olduğumu tahmin eder, o an, orda, delicesine bir tutkuyla aşık olur bana.

Ondokuz yaşında, birbirimizin dilini böyle anlardık, böyle anlaşırdık. O da, en ince dedikoduların üzerinde ateşle yürüşümüştür, bende bir hesabı var ise. O da, beni, önüne çıkan her kıza yalakalık eden kötü senaryolar içinde düşlemiştir. Orospuların koynunda köpek gibi yalandığımı, havladığımı tahmini senaryolarında geliştirmiştir. Gerçeklerin izini sürenler, bilinçaltının koridorlarında böyle mi karşılaşır.

Köpeği, kendi kokusundan tanır. Aynı "pis tiplerin", "pis senaryoların" peşinden iz sürdüğümüzü ne bileceğiz, ne itiraf edebileceğiz. Çünkü, birlikte "avuçlarımda hala sıcaklığın var inan" şarkısını söyleyeceğiz. Bu yüzden, birbirimizin elini tutmakla ayıar alacak. Neden, ateşle, alevle, aniden sarılmayacağız. Neden, neşemiz, heyecanımız, sıcaklığımız kucaklaşmayacak, öpüşmeyecek. Bu buluşmayı engelleyen neydi. O pis tiplerle dolu senaryolar! O fahişe olmak, ben de, çakallardan olmak istemem. Cici, cici, tiril tiril gömlekler giyer, sokak, bayır, park, bahçe, pastane. sahil, gezer dururuz.

İnce eleyip sık dokumak yüzünden birbirimize kolay davranamayız. Bir yığın psikolojik güreş. Gittikçe, daha da gergin, zahmetli, katlanılması imkansız varsayımlar üzerinde taş işçiliği deneriz. Yoruluruz. İsli, kara, yağlı, amele kilimlerine döneriz.

Artık, hiçbir güzel söz gönül hoşluğu vermez. Hiçbir bakışımız, serinletici, sarhoş edici, uyarıcı değildir. Acımazsıca birbirimize saldırırız. Arzularınız, şehvetimiz, geceler boyu, tekme-tokat cümlelerin içine sinmiştir. Sitemli sözler, o kadar vahşileşir ki.

Hiçbir sıcaklık duymadan yeniden bir daha buluşmaya gideriz. "Senden herşey umulur", "sen böylesin" diye manasız sözler çıkar ağzımızdan. O da, "bütün erkekler böyledir, ben zaten billiyordum" diye sahipsiz, yersiz sözler sarfeder. Birbirimizi sıkıştıran yeni bir buluşmaya gideriz. "Yinemi geldin, istemiyorsun beni , niçin geliyorsun" derim. O da, "sana mı geliyorum puşt, senin ağzına çmak için geldim" der.

Hadi bir dene, derim. çamam mı sanyorsun" der. Bu can ciğer samimi muhabbet, ister istemez, el kol hareketlerini de rahatlatmıştır. "Dokunma lan" der. Oysa ben ilk defa dokunmuşumdur. "Bir dokunmayla bok mu olur kız" derim. "Bırak elimi acıyor" der. "Acırsa acısın"derim. İşte, tam o an, orda kızın gözlerinin kaydığını, hafif hafif kendinden geçtiğini, teninin yumuşaklığını.. Biz de eşşek değiliz ya. Omzumdaki kek pastadan bir pençe!..

Kim, ah o eski aşklar" diyorsa, yalan söylüyor. Eskiden böyleydi. Dokunmak için, birbirimizin puşt, diğerimizin orospulaşması şarttı. Bunu biz bilmeden, bilinçaltımız farkeder, bizi, pis, saldırgan, şehvetli kelimelerle senli-benli yapıverir.

Bu yüzden, bu kızlarla evlenmezdik, bu kızlar da bizle evlenmezdi. Biz, hanım kızlarla, onlarda cici beylerle evlenirdi. Bir ömür boyu, ilk dokunduğumuz o orospuyu bir türlü unutamazdık.

Birgün, yıllar sonra.. Bir yokuşun dibinde görürüm onu. Kötü desenli, dar bir manto giymiş. Etine hafif dolgunluk gelmiş. İki kolunda iki velet. Bir an göz göze geliriz. Birden hiçbirşey olmamış gibi, bayıra vurur, iki çocukla hışımla tırmanır yokuşu. Biz de atarız kendimizi sahile, kayalıkların görünmeyen yerlerine. Elimizde en ucuz şaraplardan, ağlayan dalgalara, gençliğimizin şarkısını söylemeye başlarız, ;

"Kanaryam güzel kuşum, ben sana vurulmuşum."

NİHAT GENÇ

LeMan 1.6 Akşamsefası

Doktorun Günlüğü..

ALTAY MARTI

HALKALI YEŞİL PAPAĞANLAR VE "CELLA TURCICA"

"Üniversitemiz alanı içinde birbirinden yalnızca bir kaç metreyle dikili iki ağacın çıplak dalları üzerinde kümelenmiş papağanlar, öncelikle çıkardıkları "cırlak" seslerle varlıklarını duyurdular. Akşam üzeriydi ve günbatımına yaklaşık yarım saat vardı. Çıplak gözle uzaktan bile kolayca seçilebilen, kendilerine özgü vücut yapılarıyla bunların "papağan" oldukları, büyük olasılıkla da son iki yıldan beridir ("kuşkulu" olanlar bir yana bırakılacak olursa) ülkemizde saptanmış 426. kuş türü olarak kabul edilen kırmızı halkalı yeşil papağanlar oldukları açıkça belliydi. O gün kendilerine pek yaklaşmadan, sekiz papağanın topluca çeşitli sesler çıkararak bulundukları yerlerden ayrılmalarını izledim."

Bu satırları **Cumhuriyet** gazetesinin 18. Şubat tarihli **Bilim Teknik** ekinde yayınlanan **"Halkalı Yeşil Papağanlar Diyarbakır'ın da konukları"** adlı yazıdan aldım. **Dicle Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Biyoloji** bölümünden **Dr. Murat Biricik** yazmış

Aynı yazıdan, papağanların lâtince isimlerinin **"psıttacula krameri"** olduğunu ve **"tesbih ağacı (Melia azederach)** adı verilen bir ağaca konup, kışın yiyecek bulma zorluklarından dolayı bu ağacın meyvelerini yediklerini öğrendim.

Bu konudaki tek yazı değilmiş bu. Daha önce bu kuşları **Ankara, İzmir** ve **İstanbul**'da gören biyologların yazıları da yayımlanmış dergide.

İkinci gün ağaçların yanına daha donanımlı giden **Dr. Biricik** uzaktan da olsa fotoğraflarını çekebilmiş kuşların. Sonra uçup gitmişler.

"Bulundukları yörelerde halkalı yeşil papağanlara rastlamış olan ya da rastlayacak olan okurları, gözlemlerini iletmeye çağırıyorum."

Olayı görüyor musunuz? **Türkiye**'nin dört ayrı şehrinde, dört tutkulu ve meraklı insan sekiz-on tane papağanın peşine düşüp incelemeler yapıyor, sonra da gözlemlerini büyük bir heyecanla kağıda aktarıp bu coşkunun paylaşılmasını istiyorlar. Bilim budur işte! Bilim arayıştır. Aramak bilgiye götürür. Ve bilmek **"kazanmak"** demektir.

Başka bir biyoloji yazısını da 28-Ocak-95 tarihli **"Newroz"** gazetesinde okudum. Biyoloji öğretmeni **Alişan Yıldız** yazmış. Sayın hoca içinde **"Kürt"** adı geçen toplam 180'e yakın bitki ve hayvan adlarının biyoloji bilimine yasak edildiğini iddia ediyor. Bazı örnekler de vermiş Biyolojiden çıkarılmış bazı bitkiler şöyle:

1. **Dephne ole oides Kurdica (Kürt defnesi)**
2. **Cephalon Thera Kurdica (Kürt orkidesi)**
3. **Delphinum Cardukhorum**
4. **Purnus Kurdicum**

Bazı hayvan isimleri ise şunlar:

1. **Vulger Vulpeş Kurdistanicum (Kürt tilkisi)**
2. **Graidia Kurda**
3. **Siquamıra Kurmana**

Bilim adına dehşet verici bir yoksayma bu! Bilimin evrenselliği ve dili kendine özgüdür. Örnekse, **"Cella Turcica!"** Yüz kemiklerimizden biri olan **"sfenoid"** kemiğin bir oluşumuna verilen addır. Ve" **Türk eyeri"** ne benzediği için bu ismi almıştır. Dünyanın her tarafında böyle bilinir. **"Kahpe Yunanlılar"** da, **Kanadalılar** da, **Fransızlar** da , **Japonlar** da **"Cella Turcica"** derler. Çünkü bilim rejimler üstüdür.

Bu ülkede **"Kürt'ten doktor, mühendis, avukat, general, hatta başbakan bile olur"**, ama **"Kürt Orkidesi"** ile **"Kürt tilkisi"** bu iki canlı, soydaşları kadar şanslı değildirler. Onların lâtince adları yok edilmiştir. Onlara sokağın tenha bir köşesinde satırla saldırılmış ve faili meçhul bir cinayet işlenmiştir. Ve denebilir ki!

Bu yazıyı **"güneş balçıkla sıvanmaz"** gibi çok bilinen bir özdeyişle bitirmeyi düşünüyordum. Sonra bir iki yerde başka bir söz ilişti gözüme. Bütün **"gladio kafalı"**lar için yazıyorum:

"Akşamdan yediğiniz hurmalar, sabahleyin kıçınızı tırmalar."

TABUDEVİREN

Can Barlan

KOFTİ ANARŞİST

Bahadır Boysal

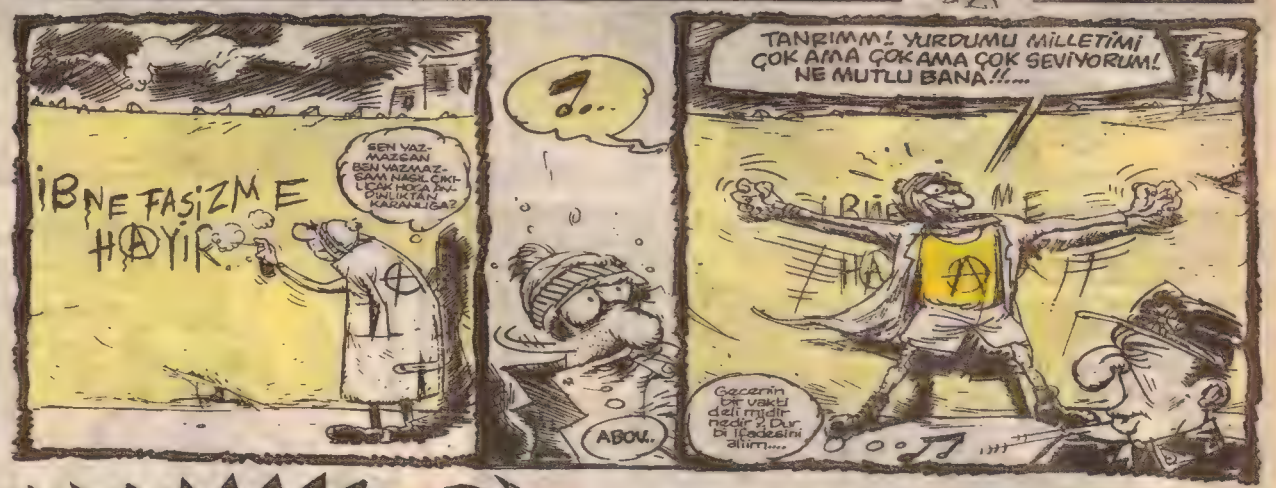

Paranoya

Leman'ın 6. cildi de hazırlandı ve gazete bayilerine dağıtıldı. Ciltlerin sayısı sınırlıdır ve gazete bayilerinde bir iki ay kalacaktır. Leman 6. cildi aynı zamanda üzerinde bir Leman tiphidir bastırılmış takvim ihtiva etmektedir.

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

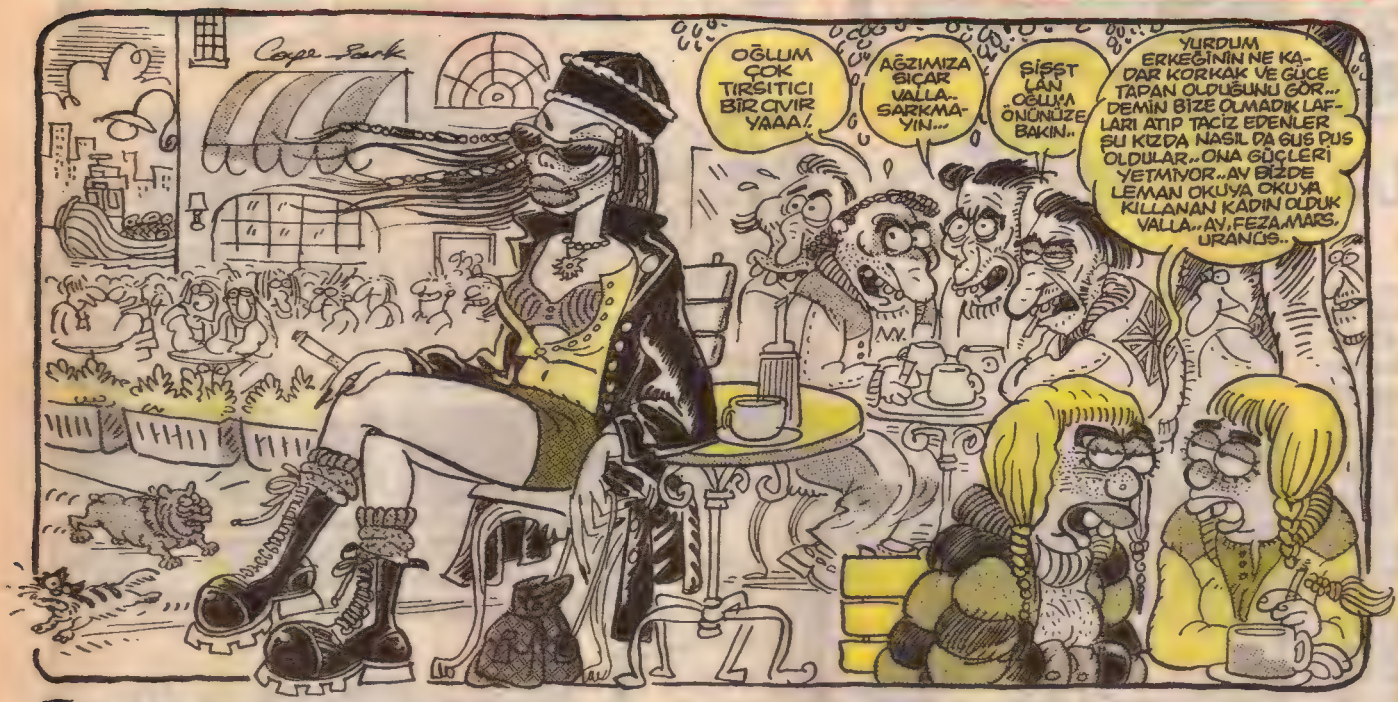

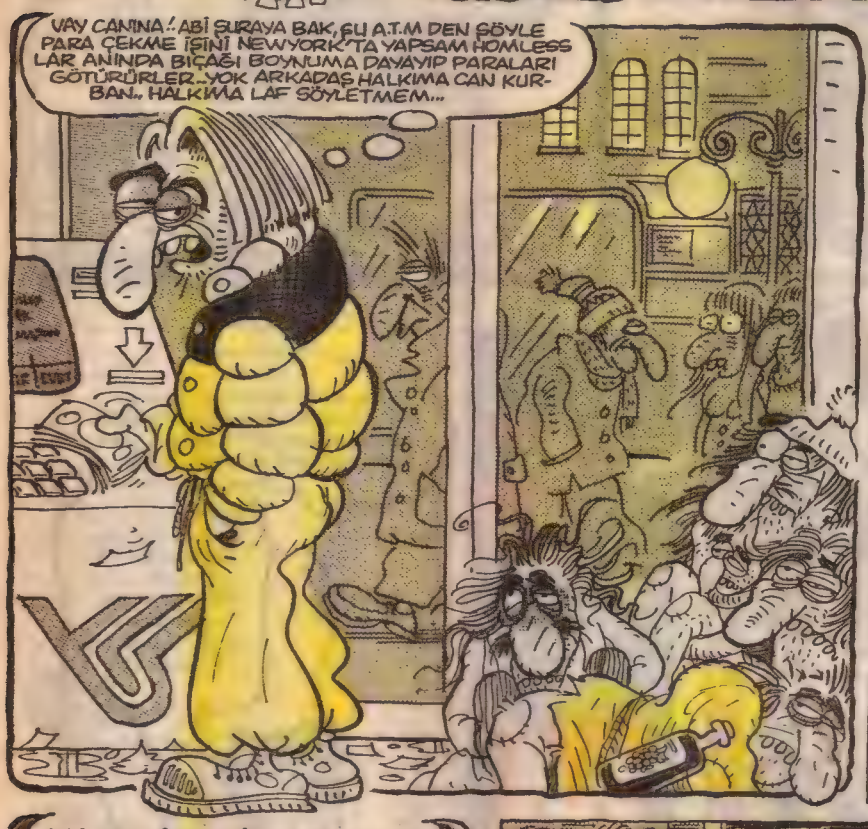

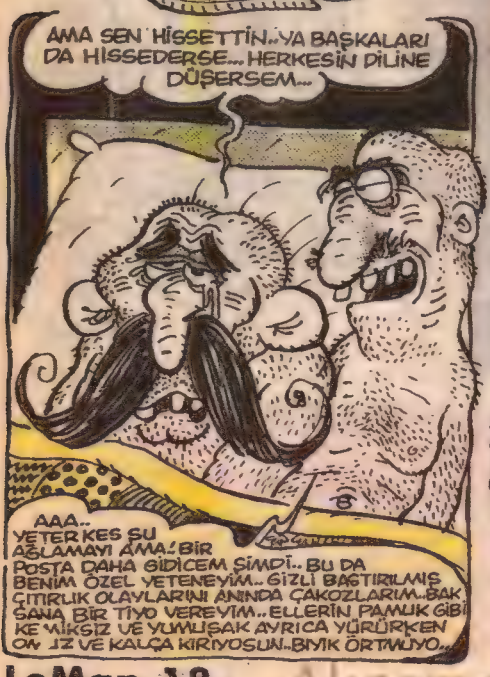

TELEFON VE FAKS İLE ARAYAN MEKTUP YAZAN BİL CÜMLE DARAL VE TİMSAH SEVERLER..MESAJLARINIZ GEREKLİ YERLERE ULAŞTIRILDI.. BİRAZ DİNLENME, BİRAZ İSTİRAHAT, BİRAZ DA FORM TUTMAK İÇİN KAMPTALAR..PEK YAKINDA KARŞINIZDALAR... M.Ç.

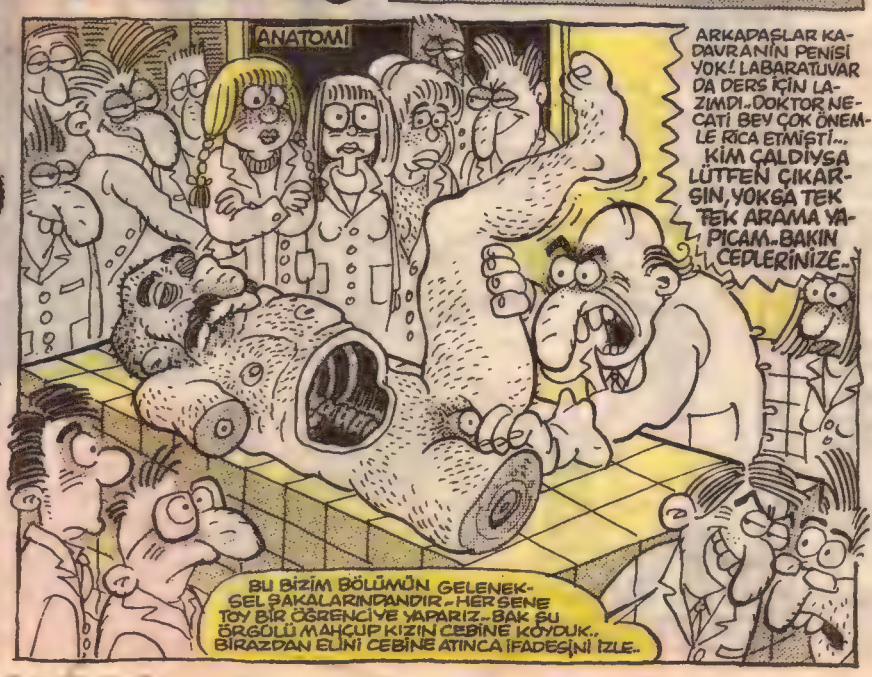

LeMan MİZAH DERGİNİZ OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Sevgili Lemancı Dostlarım;

Sizlere geçmişle günümüz arasında bir değerlendirme yapmak için yazıyorum bu yazıyı ve belirtmek isterim ki, bu köşe çok hoşuma gidiyor.

Herşey ne kadar da çok değişti günümüzde. Kapitalizmin ağırlığını iyice hissetmeye başladık. Sıcak dostlukların, tatlı muhabbetlerin yeni kapitalizmin dev ve acımasız yumruğu almaya başladı. Oysa, biz bu duruma düşecek bir toplum muyduk? Daha dün direnmiyorduk tek yumruk halinde emperyalizme karşı. Daha dün koşmuyor muyduk barışa, özgürlüğe ve kardeş bir topluma doğru. Ve daha dün gırtlaklarımızı yırtarak devrim marşları söylemiyor muyduk miting alanlarında. Bu kadar mı değişti her şey, bu kadar mı korkaklaştırdılar bizi? Nerede benim kahraman kuşağım; 68'im.

Ama şunu da belirtmeliyim ki, bizim tek çabamız emekçilerimizin ezilmemesi içindi. İnsanlarımızın fikirleri için tutuklanmamaları, yargısız infazlara kurban gitmemesi içindi. Çalışmamızın, emeğimizin karşılığını alın terimiz soğumadan almak içindi. Sömürülmemek içindi. Kısacası bugünkü duruma gelmemek içindi. Elimize kardeşlik meşalesini alarak bunu biraz olsun gerçekleştirmeye çalıştık. Ne kadar başarılı olduk, bu tartışılır. Ama bugünkü durumumuzun tek suçlusu; o günlerdeki direnişimize nefer olmayan, sessiz kalarak emperyalizme teslim olanlardır. Yine de umudumuzu yitirmedik. Çünkü Türkiye'de büyük bir Devrimci Demokrat potansiyeli var. Yalnız onu ateşleyecek güce gömüldüler. Biz onları asla unutmayacağız. Miting alanlarında attığımız anti-faşist sloganlar ve 68 ruhu yüreklerimizde hep yaşayacak. Tıpkı Devrim şehitlerimiz gibi. Asla ezilmedik, ezilmeyeceğiz.

Bu yazıyı özellikle yayınlamanızı rica ediyorum. Belki birilerinin aklı başına gelir. Güzel ülkemizin yobaz sürülerinin dolaştığı bir yer olmasına göz yumduğu için pişmanlık duyar, içleri yanar.

En sıcak duygularımla hepinizi kucaklarım.

Orhan-Malatya

Uzun Gecenin Bir Vakti...
Selam Olsun. Tüm Leman'cılar.

Her hafta bize ayırdığınız günler için teşekkür ederim.

Hayatın acılığını tatmış ama kırmızı biberden daha acı almış biriyim ben, çok sinsi bir yaşamın ortasındayım, adeta yaşam bize yaşayalım diye değil, acı çekelim diye sunulmuş.

Şimdiye kadar bana nefreti tattıran tek şey ailem oldu, belki gençliğin bir özgürlüğü olacak çok rahat bir insanım; insanlarla çok çabuk dialog kurabilirim ama bu dialoğu ailemle başaramıyorum.

Onlar hakkında büyük kabuslar görüyorum hep bir mahkemede onları yargılıyorum gerçi ufak bir noktayıda unutmamak gerek onlar benim geleceğim için herşeyi planlıyorlar bana okumam için pek çok imkan veriyorlar ama sevgilerini vermeyi bir türü beceremiyorlar

Rahatsız oluyorum, çünkü onlara istediğim gibi bağıramıyorum. Balık burcunun bir özelliği olacak ki duygusallığımı kimse anlayamıyor.

Ama elimde bazı imkanlarım olsa bana mutluluğu verebilecek bir aileyle birlikte olmak isterdim.

Bok'un Biri.

MAYIS İŞÇİSİ

Ne güzel gülümserdi.. Belki bir daha asla gülemeyecek.. Taksim meydanının ortasında, bir bahar ayında MAYIS yürüyüşlerine gidemeyecek.. Nevruz'a katılamayacak, ateş başında halay çekemeyecek...

O tehlikeli bir insandı! Çünkü sevmeyi, sevilmeyi, haksızlığı, zulmü, işkenceyi, jop'u, falakayı, filistin askısını, konferansları, ve idamların ne olduğunu görmüş ve biliyordu...Ve düşündüklerini açık açık söyleyebiliyordu... Korkusu, ve parası, hatta imanı bile yoktu...

Ama o aramızdan bu kadar erken ayrılamayacak kadar güzel, iyilik dolu bir insandı, yargısız bir infaza gidecek kadar, bu insanları korkutacak kadar ne yapmış olabilirdi? eğer gırtlağı parçalanmış olmasaydı, son kelimesi ne olacaktı?, "HER ŞEYE DEĞDİ" diyebilecek miydi? İşte bunları hiç bir zaman öğrenemeyeceğim. Tam bir yıl oldu, o öleli, tam bir yıl oldu o öldüreli.. Ve hala unutmadık onu, her günüm, her gecem onu düşünmekten yorgun, ve acımasız geçiyor..

Ne yapsak dönmez o artık.. "Gitti gelmez bahar yeli" Seviyor onu Mayıs işçisi, seviyor onu Nevruz ateşçisi.. "Kaç gecedir/sana uzağım mayıs işçisi/çalmayı durdurmadık sazımızı/ateşler hala yanıyor/belki gelir diye göz bebeklerimiz/gök yüzünü tarıyor/Bir mayıs daha sensiz/1 Mayıs daha uzaklaşıp/yaşamak/ ..zor /....Şimdi bana kızma/biz de insanız/ve unutmaki attğımız/sana doğrudur mayıs işçisi/sana doğru...

İsimini vermek sakıncalı, ismimi vermek sakıncalı, bu

Akşamsefası

yazının çıkması sakıncalı, çizmek, yazmak, sevmek, okşamak, gülmek, ağlamak, ölmek bile bu ülkede yeri gelince sakıncalı!.. Ama ben inadına, korkmadan (yani senin öğrettiğin gibi) (KORKMADAN) yazıyorum buraya.. Seni gidi kevgir bedenli güzel kız, alyansın kopuk parmağında kalmış, benimkisi ise hala elimde.. Ve ancak bir başka ölüm kusan gecede çıkacak, ancak seninki gibi sevdiğim sonum ancak senin ki gibi ŞEREFLİ olacak...

Yoksa yaşlanıp da ölmeye, yatağımda kelime i şahadet filan getirmeye niyetim yok benim. Seni hiç unutmadım, seni hiç bir zaman unutamam sevgilim.

Doğan'dan MAYIS İŞÇİ'sine...

"bütün mevsimler tutsak düşsede yangına / her bahar dicle'yi emzirir dağlar".. G.YORUM

MERHABA,

Bulut orgazm olup dağın karnına boşaltırken yağmurlarını o, güneşin batışını, bir aşkın son sayfasına akan gözyaşlarıya seyrediyordu. Spralli defterden kopartılan bir yapraktı aşk yavaş yavaş, her halkadan sonra arka arkaya gelen kopuşlar.

Kapı altlarındaki ışıklara baksa da, hala, saatin erkenliğini umudu eyleyemiyordu artık; tüm mumlar söndürülmüştü titrek yüreğine inat. ölüm, usana usana geliyordu yine. Anımsamalar barışıklığa dönüşmüyordu.

Dünyanın en yüksek köprüsünden en derin sularına bırakırdı kendini. HİÇ..

Dilkuli-Kırşehir

Sevgili Leman,

Birçok insanımızın karşılaştığı, fakat benim bu yaz gördüğüm komik ama acı bazı düşüncelerimi paylaşacağım sizinle. İstanbul'u pek tanımam, sekiz aydır burdayım. Birgün işlerimizin yoğunluğunu aşarak İstanbul'un tarihi yerlerini görmek üzere yola çıktık. Gittiğimiz yerlerde yerli turist parmakla sayılabilecek kadar az bulunuyordu. İstanbul'un gerçekten güzel olduğunu bir kere daha anladık ama bilgisizliğimle. Hani yabancı bir ülkeye gidersiniz ve yanınızdaki arkadaşlarınızla rahatça konuşursunuz nasıl olsa çevrede kimse sizin dilinizi bilmez. Biz bu hissi bu tarihi yerleri gezerken yaşadık kendi yurdumuzda. Diyeceksiniz ki İstanbul'luyla tanıştım İstanbul'un tarihi hakkında bilgileri çok sınırlı çoğunun çocukları denizi bile görmemiş. Ama buralarda gezen bir turiste sorsak ne çok şey anlatır bizlere.

Gezdiğimiz sırada çok güzel heykeller, sütunlarla karşılaştık ve bize birşeyler anlatmaya çalışıyorlardı yıllardır aynı yerde durmaktan bıkmaksızın. Bunların sırrını öğrenebileceğimiz bir kaynak aramamız boşunaydı, yanımızdaki bir turist topluluğa tercümanları anlatıyor anlatıyordu.. Bir dil bilebilseydik bu turistlere sorup öğrenebilirdik belki de.. Kendi şehrimin güzelliklerindeki sırrını. Seyyar satıcılara danıştık İstanbul rehber kitabı düşünebildiğiniz her dilde yazılmış ama Türkçesini bulamadık Türkiye'de. Daha sonra kitapçılarda bulduk fakat çok pahalı halkımızın çok az bir kesiminin kaynağı olabilir. Bu sırada birşey dikkatimizi çekmişti. Tarihi yerlerde bulunan görevlilerden tutun (tabi hepsi değil) seyyar satıcılara kadar herkes bizim sorularımıza gayet asık suratlı ve ters cevaplar verdi. Biz beğendiğimiz eşyanın bile fiyatını sormakta çekiniyoruz. Acaba türk parası kullanmamız mı sorun?.. Kendi yurdumda Türk parasını uzatırken bu kadar çekingenlik hissetmemiştim çok komik aslında. Sonuç olarak kendimiz kendi tarihine, yurduna yabancı. Kendimiz kendi insanına saygısız. Fakat kendi insanlarımıza da kızamıyorum. Birçok ekonomik, sosyal, siyasal sorunlar belki de bizi buralara getirdi. Keşke hiç yaşamasaydık böyle olayları. Sadece biraz acıyla karışık gülümsüyoruz iyiye doğru gitmemizi dileyerek.

Çözüm dualarda değil bilinçlenmekte..

Refiye Gündüz/İstanbul

Grup Yorum, "İleri" ve bir eleştiri,

Ülkemizde her alanda olduğu gibi müzikte de yaşanan dejenerasyon karşısında farklı bir ses..

Sanat adına, devrimcilik adına kendi yozlaşmış yaşamlarını, buram buram "Çiçek Pasajı"kokan müziklerini sunan kimi "devrimci" kişi ve gruplara karşı ayakta duran Grup Yorum.

Ancak tüm baskılara rağmen bir "Kar Makinesi" gibi ilerleyen, devrimci mücadele hep ileride olan Grup Yorum, heyecanla beklediğimiz son kaseti "İleri"yi çıkardı. Alışageldiğimiz ezgileri ve marşlarıyla yine dillerdeydi Yorum. Yalnız burada bir noktaya değinmeden geçemeyeceğim. Yorum tüm devrimci-demokrat insanların coşkuyla dinlediği, sahiplediği bir grup.

Ne var ki, son kasetlerinden gözlemleyebildiğim sekter bir devrimcilik anlayışının ön plana çıktığı. Bir siyasete angaje olmak Yorum'un yaratıcılığını engellemese bile kısıtladığı bir gerçek. Mücadelenin, hakların müziğini yapmak Yorum'un giderek "marjinal" bir grup olmasını gerektirmiyor. Kaldı ki bundan bir kaç kaset önce böyle bir rahatsızlık duyulmuyordu.

Grup Yorum haklara malolmuş tüm devrimci-demokrat insanların grubu. Lütfen bu eleştiriyi "klasik söylemler"in dışında değerlendirerek ele alın.

Kar Makinesine selam olsun.

Bir Dost

Merhaba..

Öncelikle belirteyim ki; 50'sine merdiven dayayan biri olarak Leman okumam bazı çevrelerce yadırganmasına rağmen ben inatla okuyorum. Ve yaş yetmişte olsa en büyük

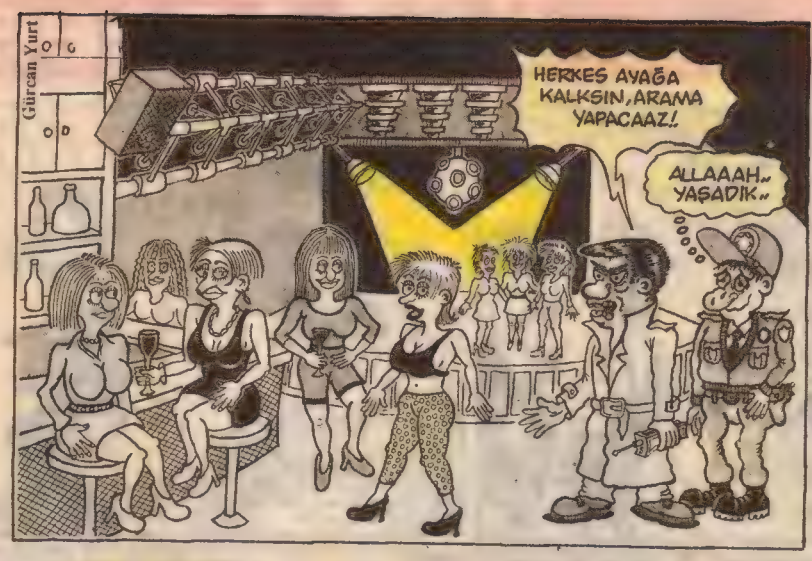

Sayı: 174 11 Mart 1995 Cumartesi

SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına Mehmet ÇAĞÇAĞ

Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Celalettin BENZER ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Bahadır BOYSAL ● Kaan ERTEM ● Feyhan GÜVER ● V.O. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin USTÜNDAĞ ● Erdal YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YUCEŞAN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 75 $
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - 60 DM
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 90 DM
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - 1.000.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hesabı: 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

erdem genç düşünebilmektir diyorum.

Bu ve benzeri konularda diğer yayın organlarına yazmak zorunda kaldım. Malesef yayınlamadılar. Yayınlamaları da doğru olmazdı. Çünkü yaptıkları yayınlara ters düşerdi. Umarım Leman yayınlar.

18 Şubat1995 Cumartesi sayı171'in okur mektupları köşesinde bir grup A.Ü.D.T.C.F.'li ülkücü gruptaki arkadaşların yazılarını okudum. Ve düşündüm.

Bu arkadaşlar kaç yaşında ve en önemlisi Türkeş'in MHP'sinin mutlu bir azınlığın partisi olduğunu biliyorlar mı?

MHP ne Türkeş'in, ne tornacı Hasan'ın, ne hamal Hamo'nun ve ne de A.Ü.D.T.C.F.li arkadaşların partisidir. MHP Koçların, Sabancı'ların, Cavit Çağlar'ların, M. Ali Yılmaz'ların vs.'lerin partisidir ve onların düzenin bekçisidir. Bu bir..

İkincisi, Çorum, Sivas, Malatya, Maraş kitle katiamları ve bilim adamlarına sıkılan kurşunlar.. Bunları biliyorlar mı?

Üçüncüsü Türkeş'in gizli bir başbakan gibi devlet tarafından korunduğu, kollandığı ve şişirilerek sivil militarist devlet gücü olarak büyütüldüğünü biliyorlar mı?

Dördüncüsü Doğu'da sürdürülen KİRLİ SAVAŞ'ı bitirmek için ihaleye giren müteahhit'lik yaptığı ve hatta sanki gizli bir anlaşma ile doğu'ya gönderilen askerlerin MHP'nin güçlü olduğu yerlerden seçilmesi ve de konuyu araştıran gazetecilerin konuya ilişkin sorularına yetkililerce yanıt verilmediğini biliyorlar mı?

Beşincisi MHP'den ayrılan itirafçıların anlattıklarını dinlediler mi? Okudular mı?

Vs.vs. vs.

Şıkları çoğaltmak mümkün. Son olarak 94 lalesi Türkeş'e yakışacağı gibi Hitler'in badem biyığı'da yakışır.

Türkeş'e bir lale'de benden.

Bir lale'de öğretmen arkadaşım Celal Çelik için.

Not: Celal Çelk 23 Nisan 1979'da Çocuk bayramında katledildi.

Ali Asker Merih

MERHABALAR;

23 yaşındayım ve dostuna ilgi duyan bir insanım. Dostuna ilgi duymak gayet normal, ama ben kendi hemcinsim olan dostuma ilgi duyuyorum. Son 1 yıldır bu gerçeği kendimden bile sakladım, itiraf edemedim. Ama artık kendimle barışığım. Teorisiyle, pratiğiyle bu durumu içimde yaşamama rağmen ve zaman zaman beni bunaltmasına karşı bir lezbiyen olduğumu biliyorum.

İnsanlar arasındaki sevginin kadın-erkek diye ayrılmasının, duygusal yoğunluğun yalnız karşı cinsle yaşanabileceğine inanmayan biriyim. Toplumda cinselliğin çoğu zaman sırf üreme esasına dayandığı ilişkilerde dostuma sırf sevgi duyan, katıksız seven, sevginin bir ifadesi dokunmayı, cinselliği yaşamak isteyen bir insanım. Keşke bu içimdeki duygu toplum tarafından hoşgörüyle karşılansa, tercihimi yapma özgürlüğüm kanıksansa çoğu ilerici insanımız bile bunu bir "sapıklık" olarak görmese. Ama yerleştirilmiş bazı şeyler aşılamıyor. Bunları yaratan sebepleri tartışacak değilim. Bu konuda barışığım, tek sorun bunu yaşayamamak. Tek sorun sevdiğim insanın en yakın dostum olması. Onu seviyorum çünkü, onla üretebiliyorum, paylaşabiliyorum. Onu seviyorum çünkü, ikili ilişkilerimizde birbirimizi ezmiyoruz. Her seven insan gibi onla cinsel yönden de ilgi duyuyorum. Benim için onla bu tür cinsel birliktelik bir amaç değil, sevginin dışa vurumu olan dokunmanın bir tamamlayıcısı. O benim için iyi bir dost ve iyi bir duygusal arkadaş. Bunları az-çok bildiğini biliyorum ama onlar bir bütün olmamızın tek sebebi, küçük bir uzantı ve sevgili psikolojisi.

Bunları içimde yaşayıp, sevginin ağırlığıyla ezilmek en acısı. Ona tam anlamıyla açılamıyorum eğer bana "hayır " dediği noktada dost olarakta kaybetmekten korkuyorum Bu şekilde de acı çekiyorum. Çözümü bir türlü bulamıyorum.

İşte dostlar; sevginin kadına-erkeğe ayrılması diye bir şey yok. Sevgi kime duyulursa duyulsun sevgi sonuçta. Bana fikirlerinizle yardımcı olursanız sevinirim. Leman'da görüşmek dileğiyle.

Düş Gezgini Hazal

DUYURULAR

* AKS-DER (Amasya Kültür Sanat Derneği) Yeniyol Caddesinde müzenin gerisindeki EĞİT-SEN'in yerine taşındı. Yeni binada video-film gösterimi yapılmakta, ayrıca ilk etkinlik olarak "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" kutlanacaktır. Konuyla ilgilenenlere duyurulur.

●●●

* Amasya ADD (Atatürkçü Düşünce Derneği)'nde şiir ve öykü dinletileri sürüyor. Ne yazık ki üye olmayanları almıyorlar.

●●●

* Çağdaş Halk Müziği yapan, çoğunluğunu Hacettepe Edb. Fakültesi öğrencilerinin oluşturduğu "Grup Anadolu" kuruldu.

"Bir yağmur bulutu olur sazın
Neşeyle meşk edebilsin diye
Bu sevda bu hercal diyar
ANADOLU'N"
Diyen . gruba kulak verelim. Ezgilerinin tınılarıyla irkilsin ruhumuz..

ÖMÜR. E. KURUM

●●●

*KAOS GL Türkiye'nin ilk gay, lezbiyen dergisi. Eylül 1994'ten beri her ay çıkıyor. Bize yazın; PK. 53 Cebeci/Ankara

●●●

*Yerli/yabancı yeraltı, gay, lezbiyen, punk, hardcore, skinhead dergilerine ulaşmak istiyorsanız, bize yazın: PK.67 34711 Bakırköy/İstanbul

●●●

*Trakya'nın tek tiyatro topluluğu olan B. Çekmece Bedia Muvahhit Tiyatrosu oyuncuları 17 Mart'tan itibaren bir sevgi oyunu olan "Dünya'ya Sevgi Gerek" adlı oyunu her cumartesi (20.30) Bedia Muvahhit Tiyatrosu'nda sergileyecektir. Tel: (0 212) 883 56 21

Akşamsefası

Önyargı yapımcılık iftiharla sunar...

BAY Eeeeeee!..

ALP TAMER

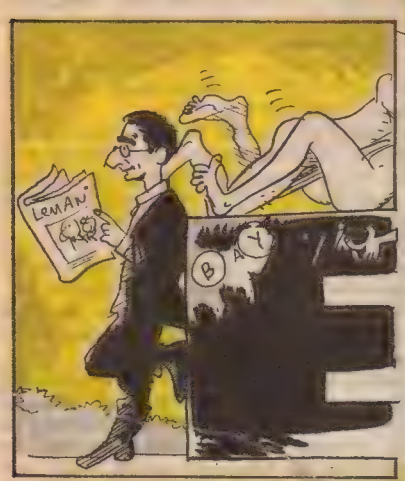

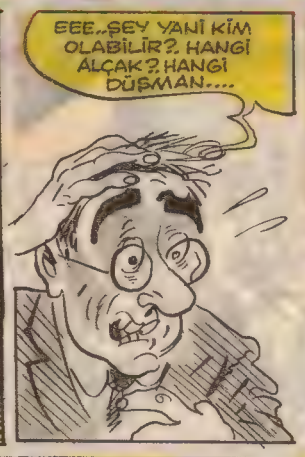

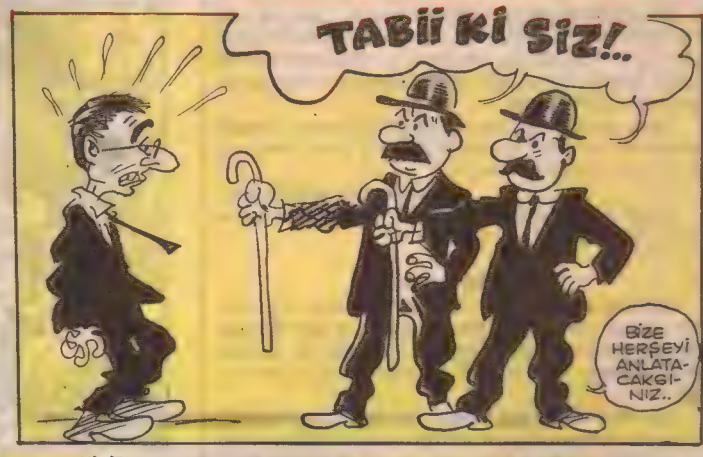

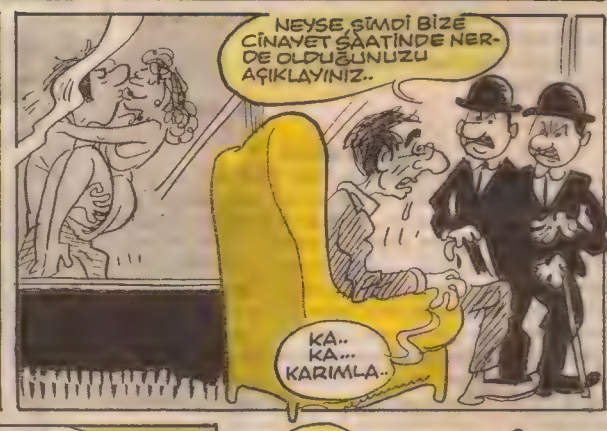

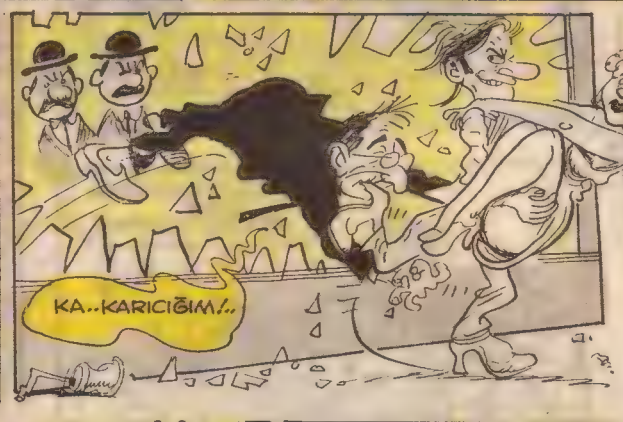

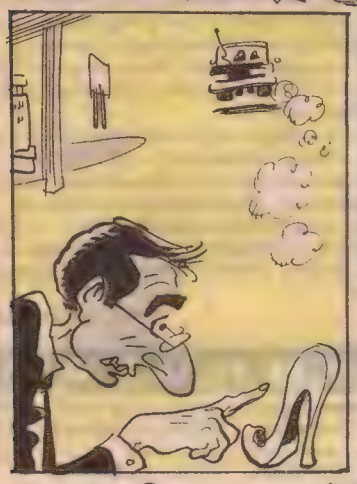

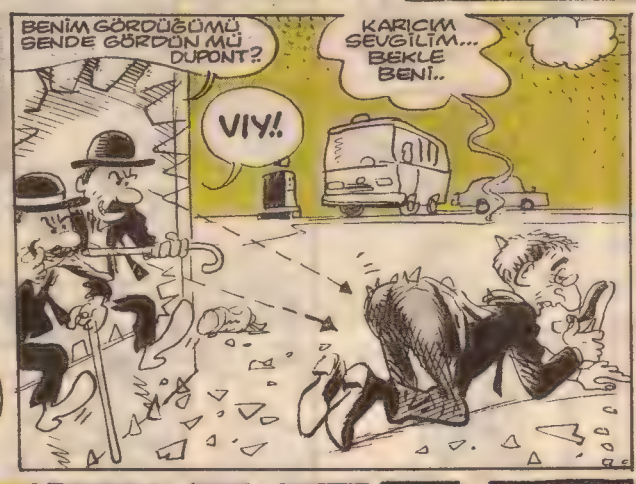

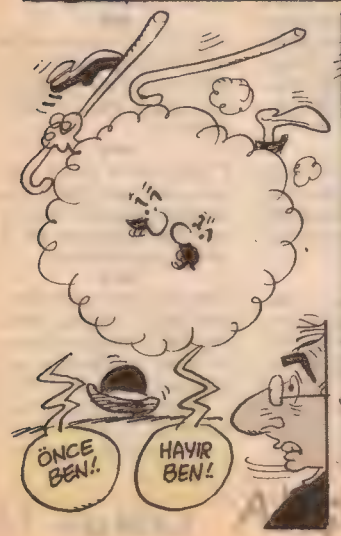

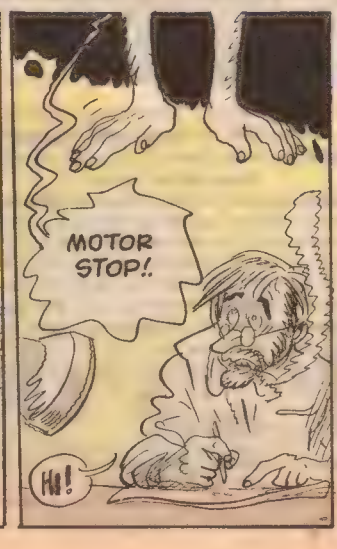

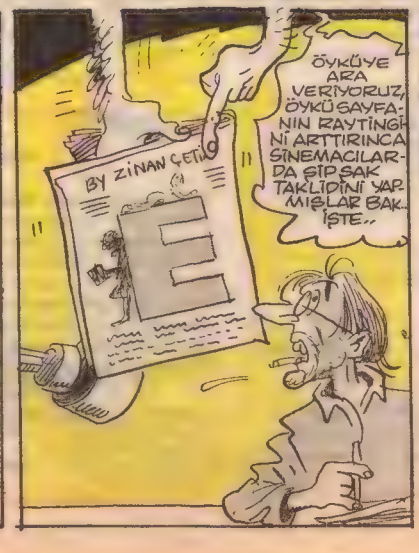

Sürecek...

19 MART 1995 PAZAR.. SAYI 175.. 18. 000 TL. (KDV dahil).. ISSN 1300 - 4867

GeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Karanlık Güçler provakasyon yaptı Lacivert Güçler halka ateş açtı

Yakın tarih boyunca, benzer senaryoların, kanlı tezgahların cirit attığı ülkemizde, katliamlar, kıyımlar seceresine, son Gaziosmanpaşa provakasyonuyla kanlı bir sayfa daha eklendi. Yine asla kim oldukları, açık kimlikleri ve organize edildikleri merkezleriyle öğrenemiyeceğimiz bir takım vahşi katil timleri profesyonelce en hassas olduğumuz bir yerlerimize alçakça hançer soktu, kan döktü. Yine polis geldi. Bazan seyirci kalarak,bazan kendisi kıyımı katlayarak katkısını esirgemeyen güvenlik güçlerimiz olağan görevini üstlendi. Rolünü beceriksizce(!) ve başarıyla (!) oynadı. Yine gencecik kardeşlerimiz üçer, beşer, onar, otuzar toprağın altına düştü. Medyamız, basınımız, "oyuna gelmiyelim" korosunu heyecanlı gözüken ama aslında alışkın ve pişkin bir kararlılıkla tek bir detone firesi bile vermeden seslendirdi. Yine finalde kahraman asker geldi. Sokağa çıkma yasağı, süt liman vs. Olaylar kontrol altına, canlar toprak altına alındı. Provakasyonlara gelmeyelim dendi. Gelindi. Tahriklere kapılmayalım dendi. Kapılındı. Tahrik edilindi. Hiç plastik mermi kullanılmadı. Çok gerçek mermi yakıldı. Kimse istifa etmedi. Ateş düştüğü yeri yaktı.

Arşamsefası

BANA ONUN KENDİSİNİ GETİRİN!..

"Chiller'in korumasıyım" demiş,
esnafla tanışmış,
muhabbet kurmuş,
ilişkilerini geliştirmiş!..
Sonra sağladığı güvenle,
sahte adres vererek
ve taksitle
bir sürü eşya edinmiş!..
Derken ödeme zamanı gelmiş,
bakmışlar öyle biri yok
korumalarım arasında,
sanıyorum fena şeetmiş esnafa!..
Bulun o adamı hemen bana
ihtiyacım var o zekaya,
Milliyet'te okuduydum
ama şimdi adı neydi unuttum!..

10 March'95/Konya Yolu

KIRMIZI KİTAPLI KIZ!..

Sanki 250 bin lira verip te
500 bin üstü almış gibi mutlu,
demo kaseti patron
tarafından beğenilmiş
bir taşra şarkıcısı gibi umutluyum!..
Ve gönlüm, Venedik İtfaiyesi'nde
çalışan biriymişim gibi rahat,
ya da sanki 45 gün
hava değişimi almışım
oooh, ediyorum istirahat!.
Bir kırmızı kitap var elimde
"Ekonomik Hedefler ve
Yapısal Değişim Programı"
tüm Avrupa'da yayınlanır sanırım
ki daha okumadan
değiştirdi hayatımı!..

13 March'95 /Samsun Asfalt

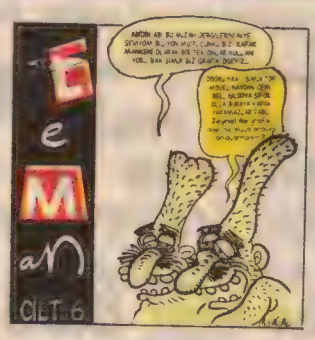

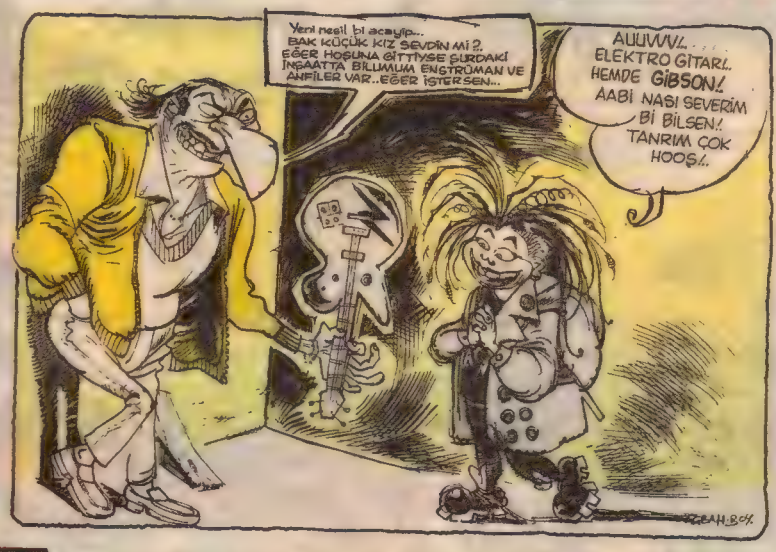

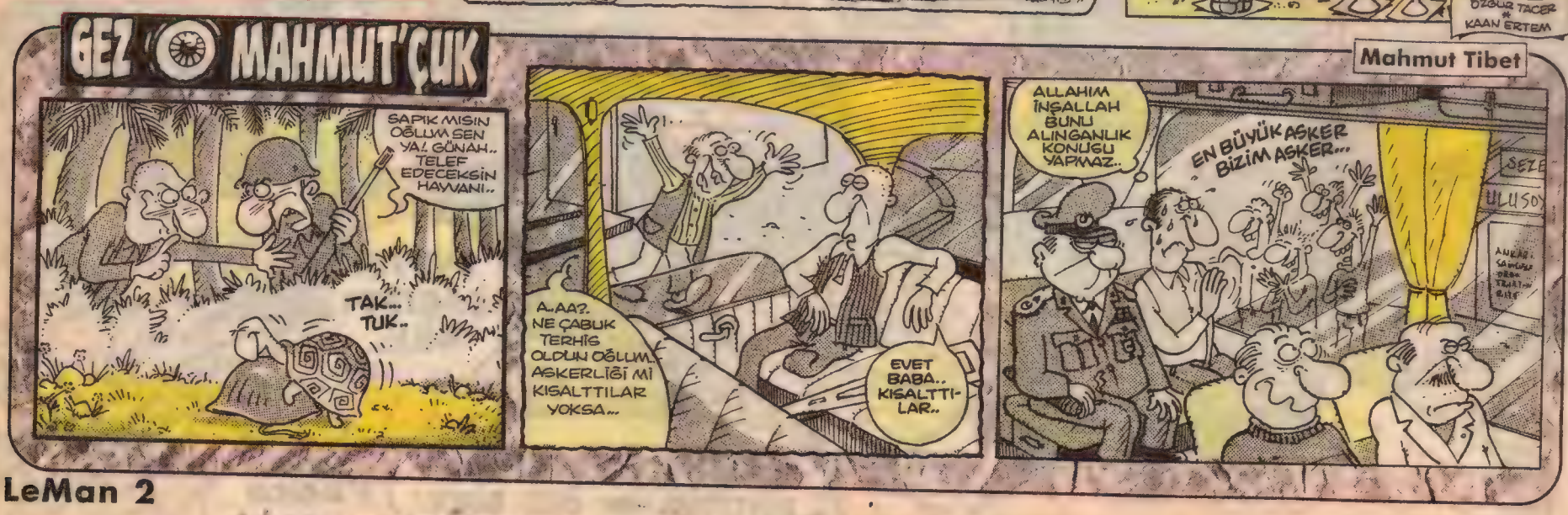

Akşamsefası

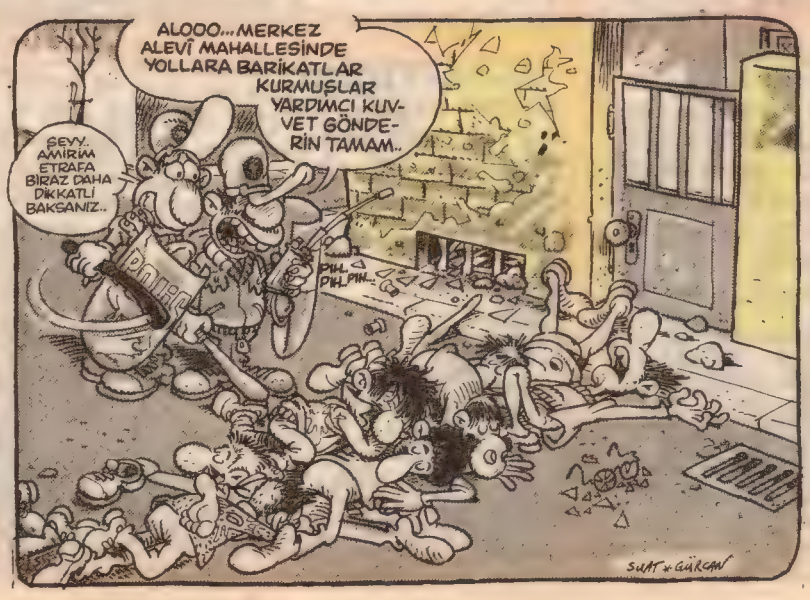

HAFTA SONU NE YAPAK ?

● **"bir şey var şu bizim durumumuz ona benziyor/umarsızlığı yüceltmek mi desem? / renkleri beklemek belki.."**,(sıcak nal, **cemal süreya**)

● yine aynı film, yine aynı senaryo diyor basın ve televizyon!. iyi de bu filmin yapımcısı, yönetmeni kim!.

● **"tommiks macerası'nı 30 defa okuyup anlamayan serseriler, kuran'ı bir defa okumakla anladığını sanıyor"**, (prof.dr. yaşar nuri öztürk)

● kıyı dergisi'nin yeni sayısı çıktı!.tıp bayramı kutlandı!. **melih cevdet anday** 80 yaşına girdi!. **emil galip sandalcı** ölümünün 2. yılında anıldı!. opera sanatçısı **nejat boren** öldü!.

● altın kitaplar yeni bir uygulama başlattı!? okuyup da beğenilmeyen kitapların parasını iade ediyor!. ilk kurban nalan akgöl'ün "yıl isa'dan sonra bin dokuz yüz doksan" adlı öykü kitabı!.

● **kim** o tiyatro kumpanya, İSM'de!. **çöplük**, küçük sahne'de!. **milena'dan kafka'ya mektuplar**, bizim tiyatro,capitol salonu'nda!. **üç kurşunluk opera, ortaoyuncular'da!.**

● fatoş yaşaroğlu resim sergisi, sıraselviler briç bezik merkezi'nde!.

● cezmi'ciğimin yeni kitapı çıktı!.

● sinan çetin: o şimdi, bay E!. eee yani!.

● **"yorulan yorulsun, ben yorulmazam, / derviş makamından ben ayrılmazam,/ dünya kadısından ben sorulmazam, / kalsın benim davam divana kalsın"**, (pir sultan abdal)

● **ergüder yoldaş** eşşeğin kötüne su kaçırdı yine gitti büyükada'ya yerleşti!.

● cyril collard, **yırtıcı geceler**, iletişim yay, çev: ayşe gür.. ingeborg bachman, **bütün şiirleri**, kavram yay, çev: ahmet cemal..

● **dizgici murat** ile yasin usta artık barışsınlar!. birlik ve beraberliğe en muhtaç olduğumuz şu günlerde!.

● **"önemli olan bir buluş mu yaptık, hemen kötülüğe alet ederiz. vahşiler gibiyiz. mikroskobu cop gibi kullanıyoruz."**, (kurban, andrey tarkowski)

● halk polis haydan sevmiyor!. polis haydar da halkı sevmiyor!. provoke, tahrik bahane!.

● **"ve neden / kimse / pencereden bakmıyor"**,(sevda sözleri, **cemal süreya**)

MANSUR ŞEBBOY
(minder amiri)

Akşamsefası

PAZAR SEVİŞGENLERİ

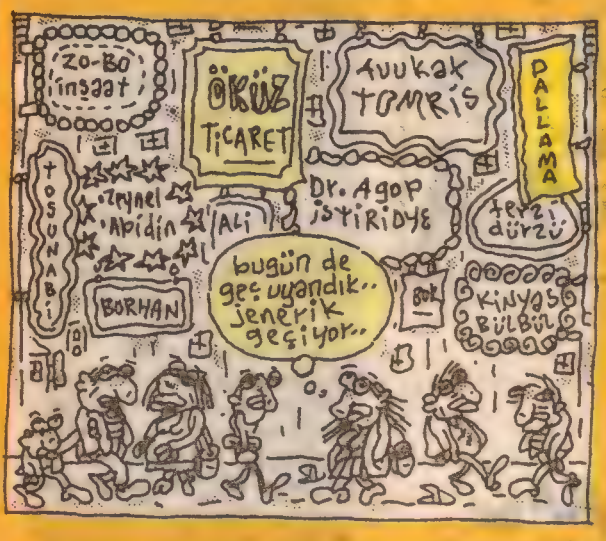

Akşamsefası

ÖMÜR TORPİSİ

met ÜST

SULH ve SIHHAT NASİHATLARI, no:bir

*-(dün gece-rüyamda tam ben *romy schneider*'in gençlik hâli'yle fuckir teatisi'nde bulunuyorken, o meşhur ve mendebur nur yüzlü ihtiyar çıkageldi. Ve bana bunları bunları anlattı.)

*-bak, ölüm, yine, en değersiz sözcük oldu hayatınızda!.. kuruyemiş ve çerez!.. mümkünlerin olursa bu cinnet moda'ya kapılma!.. hemen ölme!.. bu kadar sıradanlaşan bir sözcüğe, genç yaşta beden-bedel olma!.. ölme'yi değil, olma'yı dene!.."

*-yeni uğraşlar edin!.. mesela yarın sabah alevi, kürt, zenci, ubıh, eşcinsel, laz, uzaylı, çorumlu vb. olarak uyan!.. bir de o gözlerle bakmayı dene dünyaya, hayata ve ömrüne!. beklenmedik bir tepki görüldüğünde doktoruna başvur!.."

*"-bütün insanları sev, ve fekat hepsiyle de sevişme(!) ye yeltenme, yellenme!.."

*-insanlar tarafından gelebilecek hiçbir kötülüğü reddetme!.. tırsma, ürkme!.. bırak, teksir ve fotokopi kağıda gibi kullansınlar seni!.. unutmaki üzerinde çıkacak her leke evvela ve en fazla onların, insanlığın lekeleri olacak!.. kalbini kirli tut!.. bu onu kullandığına işarettir!.. lekelerini boncuk gibi taşı!.. bunu bulamayanlar da var!.. hatta *bunalamayanlar* da var!.."

*"-eskimolar'ı düşün!.. kar'dan-buz'dan evbark yaptıkları halde aynı çabayı niye camii, kilise, havra vs. gibi binalar yapmaya harcamadıklarına kafa yor!.. misyonerler orada sömürecek, kemirecek bir bok olmadığı için mi, gitmemişler oraya!. ve düşün: hangi eskimo için cehennem, cennet değildir ki!.. iyi çalış, habersiz sözlü yapıcam, bir gece rüyana girip!.."

*"-ıssız bir ada'ya düşersen, sakın ha yanına, üç şey almayı isteme!.. komik olma!. ıssız bir ada'dasın zaten!. bunu fark et!. beni ağlatma, beni söyletme!.."

*"-sana çamur atanlara, atılan o çamurlarla nasıl ve ne de güzel heykeller, seramikler, biblolar yapılacağını göster!. *borges* der ki: en *büyük intikam kayıtsızlıktır*!. hem ülser, hem derviş olursun, ikisi bir arada!.."

*"-bu ülke'de olup biten hiçbir şey'e şaşırma üzülme, sevinme, hayıflanma!. eh, anla artık, bu ülke dünya'nın deney-denek laboratuarı!. her türlü rezillik, her türlü güzellik, yaşanabilir aynı anda!. hayatın yanında yedek dur!. çelik ol, tetik kal!. el hareketi yapma, suç'arım ağzına!."

*"-*televizyongazeteinsanlar*'dan uzak dur!. kendini *kendi ömrün içinde* saklı tut!. beş saniye bile olsa, birşeyler üzerinde konsantre olmaya, yoğunlaşmaya çalış!. zira şu sıra, naklen ve topluca görsel bir bellek bunaması ve hafıza kayıplığı yaşanmakta!."

*"-bak herkes konuşuyor, sen sus!. veya, her ağzını açtığında, idam sehpası'nda olduğunu ve birileri'nin *son bir söyleyeceğin var mı* sorusunu sorduklarını aklına getir!. ağzından şiir akın, kulakların çınlasın!. öff!. falan filan işte!. sıkıldım!. rüyalara nur yüzlü ihtiyar olmak kadar zor bir iş var mı dünya'da!. car, car!. neyse, kendine iyi bak, üstünü açık unutma!. belki yine gelirim!. *romy* ile vuslatınız başka bir rüyaya kaldı artık!. haydi hoşçaçaav!.. (*-sekstir git!.*)

LOMBAK

TAT-TAA TAA.. EVET SEVGİLİ LOMBAKÇILAR..BU HAFTA SAYFAMIZDA ŞU SORULARIN CEVAPLARINI BULUCAKSINIZ...

KÜÇÜK ŞÜKRÜ DAHA BÜYÜK VE DAHA KİLİ OLANINI İLK KEZ NERDE GÖRDÜ?

DENİZ MUZUYLA BESLENEN TARİH ÖNCESİ YARATIĞI NEYDİ?

SİĞIRLARIN GİZEMLİ DÜNYASINDA NELER OLUYOR?

İDAMDAN ÖNCE İMAMLA KONUŞMAMIZ BİZE NE GİBİ FAYDALAR SAĞLAR?

"KANLI KALEM" YASİN USTA GEÇEN HAFTA KENDİSİYLE AŞIK ATMAYA KALKIŞAN MURAT YÜCEŞAN'IN AĞZININ PAYINI NASIL VERDİ...

GEZ GÖZ MAHMUT ÇUĞUN YAĞIN UĞTANIN KANLI KALEMİNDEN NASİBİNE NE DÜŞTÜ?

DİŞİ KARİKATÜRİST SEMRA CAN UÇURTMALARI KİMLERE UÇURTTU..

KISA BİR ARADAN SONRA!

BİR SOLMAZ ve BARUTER ortak yapımı...

ŞİMDİ DE GÖRME ENGELLİLER İÇİN HABERLERİ SUNUYORUZ..

HABERLER

ALLAH CEZALARINI VERSİN!. GİR ÇABUK ODANA SAKIN ÇIKMA!.

ÜST TARAFIMIZ MAYMUNDAN GELDİ OĞLUM..

ARKADAŞLAR ARAMIZDA BİR HAİN VAR!

KİM ACABA?..

HAH HAH HAAA.. NERDE İDAM SEHPAM?.. ASILMAK İSTİYORUM..ASILMAK İSTİYORUUUM!.

ŞU İMAMIN NE ANLATTIĞINI DOĞRUSU ÇOK MERAK EDİYORUM..

KANLI KALEM

PİYPİY MURAT'I İSBATA DAVET

BİR yaşımın elli olduğunu nereden çıkardın. İKİ Çağçağ'dan küçük olduğumu kime ve nerde söyledim.

UÇ kimden ne menfaat sağladım da iyi şey yazdım. Okumak anlamak için değil,sana yazdıklarımı okumadın mı? Hakkımda yazılanların doğruluğunu itiraf ettim **kanlı ve kanlı** kalem olmama rağmen nasıl bir yaşantının içinden geldiğini kişiye özel kendi libarasyon hakkını kullandığım halde gönlüm el vermedi, seni sana bırakmayan, şer tartlasına nifak tohumu olup ekilme, maşa olma çünkü ateş tutarlar yanarsın. LEMAN gibi bir dergide yazı yazıp marjinallik arayışıyle popüler olma şansı zaten var, pazar payının yüzde altmışaltısına sahip bir dergidedaki yapı aramaya bile gerek yok. Burayı iyi oku, kendine cihat et, seyri etrafı nazar ile şuuru özüne muhtar kıl. YASİN

YASİN ADIYEKE

MAHMUT TİBET

Ciddi, sakin, sinsi ve azıcıkta yorgun. Sessiz ve somurtak bir yapıya sahip, hal ve hareketlerini kontrol edebilecek kabiliyette, insana yakınlığı zemheri kadar soğuk, çürük çarık kadar yabancı, leşe ulaşamayan kuzgun kadar somurtak, mayonaz kadar da eksi. Götü yere yakın tiplerden, Fatih Solmaza eşdeğer sinsi dilenciden miras kalma çul gibi bir palto elleri cebinde boynunu kısarak abdallar gibi revan yürüyüşü insanı mest eder gibi.

Dost kalmak istiyorsan, dediğim söze bak gittim yoldan gitme, YOLDA DOĞRU YURU ADEM SANSINLAR, MECLİSTE OYLE OTUR Kİ ADAM SANSINLAR.Kurnazlar familyasındandır.

Haftaya SEMRA CAN

YASİN ADIYEKE

Misafir Sanatçı: SEMRA CAN

Ben bulduum

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

MR. FUÇIR TENS

Ahmet-Cem Yılmaz

● Fadır it izn't!.. Engeyçment parti ortam iz davetiyeli misafir!. Luyk layk sneyk! Bay Vizon!. Bat wat a pilii!. Tailor iz klan-fucking döt oğlanı!. Salesman? Where iz he?. Oooooo!. Nerdee!. Ay layk stilist, çizim, mizim, Ay lav moda! (Moda, insana yakışandır)

Baba olmadı be! Olmadı yani, Arkadaşımızın nişanında kendimizi yılan gibi yapalım dedik ama gelgelelim kabilesini sktiminin terzisi esnaflıktan nasibini almamışsa ben napiim. O kadar izah ettik özel olucek dedik önüne gelen aynı elbiseyi dikmiş iyi mi? Özel terziden mi giyindik Kızılay'dan mı anlamadım yani Hayır model de tamamen benim tasarımım ona bozuluyorum..

● Bradır. Ü-z wat e dal-fuck-rock yu are!.. Seym, seym elbise! Bat veri klever kurnaz!. Disepeeer!. (Git) Duyu layk milk? Yes! Du yu layk kaymak? Yes!. Oh ne ala kanturi!.

Hüüş. Bilader, ulan nen ne dalmarrakmısın yaa! Kardeşim zaten benle aynı elbiseyi giyerek olayı bitirmişim birde iyice ortalarda geziyosun, iyice görünüyim diyosun ya! sktir git Bi kaybol ya! Kaybol da biraz da bir çıkalım sahneye.. Hep kaymağı ben yiiim istiyosun galiba? Mına.. koyyim nişana geldik orkestranın arkasında saklanmaktan insan yüzü görmedik be. Hüüüş! Gitsene lan?.

KOMİKAZE

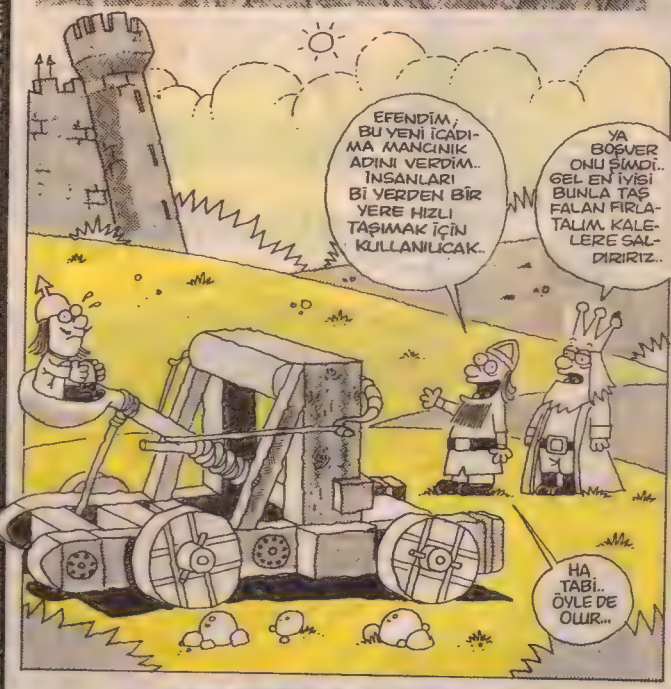

74 ŞİMDİKİ GEÇMİŞ ZAMAN

-KAKALAK KEYFİ-

Mutfağında çok kaloriferi böceği (Kakalak) olanlar için. Yaklaşık mektup kağıdı boyutunda bir alüminyum folye ortasından yırtılarak bir-birbuçuk milimetre arayla yapıştırılır. Folyo negatif-pozitif bağlantıyla prize takılır. Rastgele reçel sürülür. Tam altına gelecek şekilde eski, alüminyum bir taş konur.. Karşısına salon dan rahat bir koltuk taşınır. Keyfe göre çay, kahve, bira ve sigara hazırlanır. Lamba kapatılarak beklenmeye başlanır. Sessizlik ve hareketsizlik önemlidir. Sonunda reçele hücuma geçen kakalaklar yırtık yerden geçerken devreyi tamamlar. PLOFF diye bir ses,mavimsi renkte bir parlama, ardından da yanık kakalağın alüminyum tasa düşmesiyle çıkan tiniı sesi.. İçikten bir yudum, sigaradan bir nefes, bir küçük canavar daha katletmenin sonsuz huzuru. Sigorta atabilir, önemli değil..

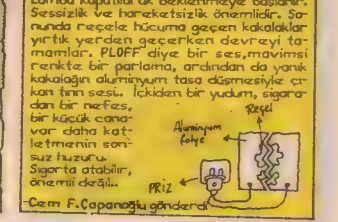

-Cem F.Çapanoğlu gönderdi

KOMİKAZE — ERDİL YAŞAROĞLU

LeMan 6
Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

T.P. SUNAR

YABANCILAŞMA ÜÇLEMESİ

1-Bilgelik
2-Olgunluk
3-Berber

Üçlemenin ilk yapımı olan Bilgeliği daha önce izledik. Bu haftа OLGUNLUK

Kara İlah

JIMI HENDRIX

NURİ KURTCEBE

AVRUPA BİRLİĞİNE İLK ALINMADIĞIMIZ VE BUNDAN DA HİÇ ALINMADIĞIMIZ YILLARDA YANİ 1966 DA, NE ARABIN YÜZÜ, NEDE SAM'IN ŞEKERLERİNDEYİZ... KRALİÇE II. ELİZABET'İN İNGİLTERE'SİNDEYİZ... BURASI NE AGORA MEYHANESİ, NEDE ZURNİĞİN KERANESİ,... BURASI 20. YÜZYIL MOZART'LARININ KOL GEZDİĞİ LONDRA KENT SİTİSİ.. AVRUPA'YA YENİ DÜNYADAN 22 YAŞINDA İTHAL JİMİ HENDRIX VE ARDINDA İKİ DELİ İNGİLİZ BAS'TA REDDING VE DAVULDA MİCİLS GRUBUN ADİ EKSPRİYİNS.. İLIK BİR YAZ GECESİ... MORUKLAR EUDE GENCLER KONSERDEYKEN İNGİLİZ GENÇLİĞİ HENDRIX'T İLK KEZ DİNLEMEYE GELMİSLERDİ ZIPLAMAYA DEĞİL...

DUM BA DA DUM BAAA

Di Bi Ri RÜP BAAAAAA

Di BİDİ DÜP Booooooo!..

RAK AK TA! TAKA TUKA ROCK

GÜMP

CİSS-TAK-TA ES-TAK AK-SAK RAK!...

7

HEY! BENİ GÖRÜYORMUSUN?

RE DO RE DO RE DO

SENİN İÇİN BURADAYIM!..

Di BİDİ RÜP BAAAAAA

Di BİDİ DÜP Booooooo

BENİ DUYUYORMUSUN?

DUYDUĞUNU HİÇ SANMIYORUM YA!

Di Bi Di DÜP BAAAAA

Di Bi Di LÜP Woooooo

BAZI İNSANLAR BANA DELİ DİYORLAR AMA ÖYLE OLMADIĞIMI BAŞTA KENDİLERİ BİLİYORLAR

BEN BUGÜNDE YAŞAMIYORUM ŞİZE YARINDAN... ÇOK ÇOK UZAK YARINLARDAN SESLENİYORUM

?

?

GEÇİCİYİZ HEPİMİZ KALACAK YAPTIKLARIMIZ BIRAKACAKLARININ EN İYİSİ... SADECE KURU BİR İNSAN SEVGİSİ

Di Bi Li LÜP BAAA

KENDİNİ HIYARCA İŞLERE KAPTIRMA

?

?

KENDİNLE HİÇ KÜS KALMA...

KİMSEYE DÜŞMAN OLMA

İLLEDE BİR ŞEYE AİT OLMAK İSTİYORSAN SEVGİ, BARIŞ VE KARDEŞLİĞE AİT OL!..

VE ŞİMDİDE GİTARIMI DİNLE

DI-BI-RI RI-RIP RI-RIP

WAAAAAAAAA

Kurtcebe

OLAMAZ!

MÜTHİŞ!..

HARİKA!

DEVAMI VAR

Akşamsefası

Sen yokken çok kitap okudum.. çiçeklere su verdim çıplakları giydirdim açların karnını doyurdum!...

BEN YOKKEN YA DA BEN VARKEN.. NE FARKEDER Kİ... AMA ÖNEMLİ OLAN... NEYSE...

.....

AABİ KİM SABAHIN BU SAATİNDE YAA.. LÜTFEN AMA YAAA...

AY NE BİLİM KADİR..AMELENİN BİRİ AKRABASIYIM ONUN DİYO..ÇIK BİR BAK...

ENTEL, MÜNTEL OLMUŞSUN AMA ADAM OLAMAMIŞSIN KADİR..YOL YORGUNU BANA TERİM KURUMADAN HEMMEN KÖYE DÖNMEK FARZ OLUR.. ZALİM DÜNYA VAY...

MEBRUREEE..N'OOLDU BİZE BÖYLEEE..KISA ZAMANDA NE KADAR ÇOK DEĞİŞTİĞİMİZİN FARKINDA MISIN? HÖH..HA?! FARKINDA MISIN?!..

TIK.. TAK..

EHE HEHEHEE... GINALI GUZUM HEP BU ANI BEKLEMİŞTİM.. MAHALLENİN EN GÜZEL KIZIYLA EVLENDİM..VE ARTIK..

12

GÜNÜMÜZ TÜRKİYESİNDE MİSAFİRLİĞE GEDERKENE AYAKKABILARINI DIŞARI ÇIKARAN TAŞRA ZİHNİYETİ HALÂ VARSA BEN ÇULSUZLUNA BU PATİLERİ ARAKLAMAK DÜŞEEER..OOH ŞAHANE...

ABLA KENDİNİ BU KADAR EZDİRME BE!. BİRAZCIK SESİN ÇIKSIN KOCANA KARŞI..NE BİLİM-

NERDESİN KALTAAK!..

BAK GÜZEL KIZ HAYATTAKİ EN DOĞAL ŞEYSE SEVİŞMEK... BEN TANRIYIM!.

HOCA DELİRİYORUM AMA YAA!.. ÖKÜZ!. BÜTÜN KIZLARI KAPTI! NE BULUYOLAR BU YAŞLI BUNAKTA ANLAMIYORUM!! DÖVÜCEM HEMEN BU MORUĞU!.

EEE. SAKİN OL LAN.. BAR ÇIKIŞI ÇULLANIRIZ..

Sevgili TÜLİN, EYLEM, DENİZ ALEMDAROĞLU, TOPRAK AKÜN mektuplarınızı aldım.. 20 MART PAZARTESİ GÜNÜ SAAT 19.00'DA TİYATROL SANAT EVİ'NDEYİM.. ÇEMENZER-GÖZTEPE!.

Kıllandırma Servisi

Sevgili Mesut, mektubunu aldım!.. Beni içlendirdin çocuk.. Zaten ben büsbütün başka bir adam oldum!..

YÜKSELEN BALONLARA 13 İĞNE

papua'dan insan hakları heyeti geldi.. onlarla konuşmaya yüzü tutacak biri aranıyor!..

***

hala eylülertesi.. bir gün binlerce kitap yaktılar ve bütün hayatımız değişti!..

***

leyla ile mecnun..

ferhat ile şirin.. kerem ile aslı.. abdurrahman ile toktamış!.

***

euro-türk'üm, doğruyum, çalışkanım, ama en önemlisi medyatiğim!..

***

mümtaz hoca, gelirken mandela'nın anayasasından bi fotokopi çekip getiriver lütfen.. bulunsun!..

***

tartışıyorlar: "ne mutlu türküm diyene mi, ne mutlu t.c. vatandaşıyım diyene mi?"

***

sanki gerçekten ve her halükarda mutluymuşuz gibi!.

***

neredeyse bireylerin en pisleri, hep temiz toplumdan bahsedenler!..

***

2000'e girer iken aldı da bir çelişki: bende köy yangınları, sende rant hazırlığı!.

***

coğrafyamız da değşiti: artık en büyük gölümüz kan gölü en büyük dağımız gözdağı en önemli tarım zenginliğimiz kin tohumları!.

***

bize "vizyon" sahibinden" önce "vicdan sahibi" adamlar lazım!..

***

ağaçlara kimlik verilecekmiş.. demek ki onlar da fişlenecek!..

***

asıl "şifreli" yayın ahmet özal'a yakışır!..

***

"imajı bütün" bir gencim.. seni tüm "klibimle" seviyorum!..

Akşamsefası

BAYIR GÜÇÜ

FEYHAN GÜVER

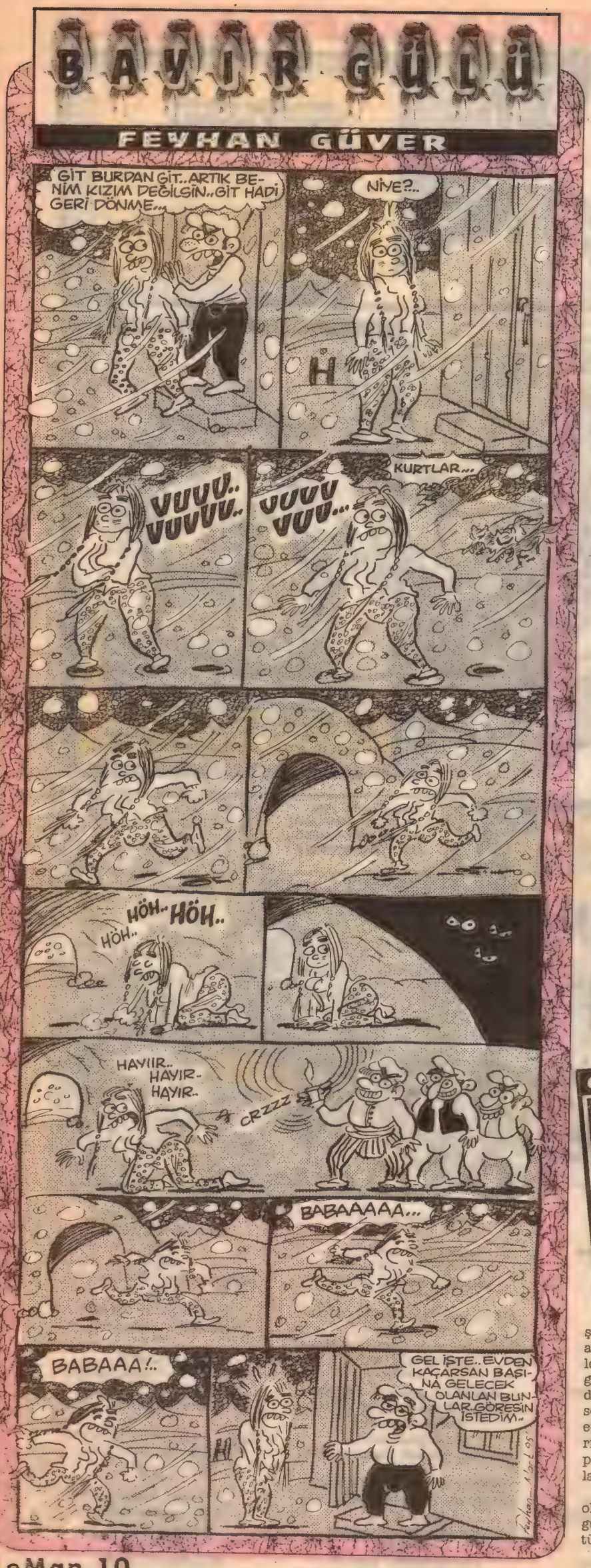

LeManti MEDYA

İSTER İNAN

8 MART DÜNYA KADINLAR GÜNÜ dolayısıyla haber yapan **YENİ YÜZYIL** gazetesi, haberle birlikte kullandığı kadın fotoğrafını köylü bir kadından seçince yazılışlerinde kıyamet koptu. Ne var ki baskıya da girilmişti. Ama çıkmayan candan umut kesilmezdi. Taşra baskısı henüz yapılmamıştı. Hemen fotoğraf değiştirildi. Elinde silah olan bir yabancı manken fotoğrafı uyduruldu. İmaj kurtuldu. Bu arada yerli feministlerimizin çıkarmaya hazırlandıkları **"Pazartesi"** isimli derginin **"O"** sayı tanıtım kapağında da ülkede kadın kıtlığı varmışcasına yabancı kadın fotoğrafı kullanılması ayrıca düşündürücü. Eee böyle başa böyle tarak..

İSTER İNAN

ANTİ-MEDYA TEST

1. Mehmet Barlas, 12 Mart 1995 tarihli yazısında "İsmail Beşikçi, Haluk Gerger ve diğer aydınlar ne kadar özgürse.. " diye yazdıktan sonra nasıl devam etti?

a) Doğu Perinçek, Yaşar Kemal de o kadar özgürdür.

b) İşçiler, memurlar da o kadar özgürdür.

c) Sakıp Sabancı, Vehbi Koç veya Bülent Eczacıbaşı da o kadar özgürdür.

2. Zaman Gazetesi yazarı Fehmi Koru, aynı gazetede Tâhâ Kıvanç takma adıyla yazdığı ikinci köşe yazısının üst köşesine hangi fotoğrafı koydu?

a) Yabancı bir dergide görüp beğendiği bir yabancının fotoğrafı.

b) 10 yıl önce çektirdiği bir gençlik fotoğrafı.

c) Fehmi Koru adıyla yazdığı köşedeki fotoğrafın aynısını.

3. Hürriyet Pazar'da bu hafta aşkla ilgili bir yazıda kadınların erkeklerde sevdikleri-nefret ettikleri listesinde aşağıdakilerden hangisi yoktu?

a) Çok seks istemesi - Tek düşündüğünün seks olması.

b) Çok kitap okuması - Hiç kitap okumaması.

c) Sık sık arayıp, gelmesi - Çabuk boşalması.

4. Hey Girl Dergisi'nin Mart sayısındaki bir yazıda kızlara hangi öğüt veriliyor?

a) Erkek arkadaşınızla birlikte Film Festivali'ni izleyin.

b) Erkek arkadaşınızla Boğaz'da çay içip, sohbet edin.

c) Erkek arkadaşınızı incitmekten korkmayın.

Cevaplar: ***1.c 2.a 3.b 4.c*** ***Fikret Bekler***

Olaylar ve med

Sanata evet ka
bünyesinde Leman
ESKİŞEHİR KİT
Tarih: 18 Mart 199

Selam Lema

Bu gün Dünya dınlar Günü imiş. B ne bundan.

Eğitim-Sen ü bir öğretmenim. Se kada arkadaşlar b bir öğretmenin adın çalıştığı okulun a verdiler. Demokra iyi biri olduğunu g şebileceğimi söyl ler.

Okula gidip Mehm Beyi buldum. Öğretmenler odasına geçtik, sendikanın (Eğit-Sen, Eğitim iş) birleşme aşa sında olduğunu bunun için iki sendikanın tanış ve dayanışma yemeği olduğunu söyledim. E deki dergileri vs. masaya bıraktım. Sendika üz ne soru cevap sohbet ediyorduk. Bana eşimin iş yaptığını sordu. (kimin hanımı sendika işler uğraşırdı ki!) Ben de eşimden ayrıldığımı, çoc larımla oturduğumu söyledim.

Mehmet öğretmen şöyle bir arkasına yasl dı. Bacaklarını biraz daha açtı. Karşıki dağ

TUNCEL KURTİZ & EROL GÜNAYDIN (20 MART

Ülkenin en usta, dev iki oyuncusu, Leman Kültür'de köprüleri yeniden kur

NEVZAT ŞENOL okuduğu şiirlerle ustalara destek atıyor. Veli, Gamze, Emine mü

Geniş bilgi ve yer ayırtmak için 245 38 06'dan Ayhan Er

Yaşam hakkınızı bağışlamayın sizi yoksul ve tutsak kılanlara

Gazi Mahallesi'nde bu toplumun en yoksulları yaşar. Burada birçok çocuğun ayağında ayakkabı yoktur. Ruhları umutsuzluk duygularıyla kavrulmuş kimi küçük çocuklar başka bir dünyaya uçmak için bally, tiner koklarlar. Gazi Mahallesi dışlanmış ve itilmiş bir mahalle olduğu için burada ilkokulu, ortaokulu bitiren çocukları, gençleri başka ilçelerdeki liseler çoğu kez kabul etmez. Bu mahalle Anadolu'dan değil şehrin diğer semtlerinde tutunamayıp buraya yerleşenlerden göç alır. 1.5 yıl içinde 30 bin yoksul insanın yerleştiği ve şu an 70 bin kişinin yaşadığı bu mahalledeki gençler bu acımasız çelişkilerle dolu şehirde olup biten herşeyi hayatlarıyla bizzat yaşar, bilir ve görürler: Sömürüyü, işsizliği, itilmişliği, geleceklerinin karanlıkta olduğunu, çıkışlarının olmadığını, İstanbul'un öbür tarafındaki zengin semtleri, bu semtlerde hızla zenginleşen mülk sahiplerini, onlarla alay edercesine canları sıkıldıkça para harcayıp, diledikleri dünya nimetlerini tüketenleri, saati iki milyona ders alıp üniversiteye hazırlanan ve paralı kolejlerinde iki dil birden öğrenen, geleceği garanti olan akranlarını...

Öyle itilmiş ve yoksul bir mahalledir ki burası çocukların astım olmasına, solunum yolları hastalıklarına yakalanmasına neden olan ve gürültüleriyle kendilerini son derece rahatsız eden taş ocaklarını bütün şikayetlerine rağmen kapattıramamışlardır... Bu mahalle, çevre-

sindeki
yılmış v
met göt
Yüz
dan do
karşıtı
itilmişli
ayrıca burada sivil polis terörü
yok. Bir araştırmacı arkadaşımın
mezarlığında zaman zaman öldü
rastlanırmış. Gazi Karakolu'nda
tan sonra işkencede öldürülen bir
falakadan geçirilen onlarca yoksu
belleklerden hiç silinmemiştir.
çünkü olayların en sıcak olduğu
arkadaşım polislerin, protestocu
nı savunacak güçlü ve nüfuzlu k
ğıyla ve adeta bir sürek avındaki
lüyordu. Baskı ve yıldırma öyle yo
rında hastaneye gidemiyor, çünk
alınıp fişlenmekten, işkence görm
lerde bir acılar içinde kıvrana
gözaltında olanların sayısı ise hızl

Yani günlerdir, önce Gazi Ma
kılan kurşunlar yoksullara, itilm
anti-faşist ve bu haksızlık üreten
ine sıkılmıştı. Onların bu yoksullu
görülmüştü.. Şimdi -artık sayıları
yaralanandan sonra egemenler, r
kanlı bürokratlar içleri öfkeyle tu
tavsiye ediyor, tahriklere kapılma

Akşamsefası

da soru adamları.

anyası etkinlikleri
ergisi yazar çizerleri.
LE KİTABEVİ'NDE
umartesi.. Saat 13.00

ben yarattım der gibi. Ben onun bu tavrını umursamadan davetiyeleri gösterdim. Yer, saat ve fiyatı hakkında bilgi verdim. Bu arada eğer yemek uzun sürerse ilçeye dönme imkanınız olmazsa, arkadaşlar sizi misafir edebilirler dedim.

-"Kıız! şimdi gidip bir de geri mi döneceğiz" demesin mi? Ben önce şaşırdım. Şöyle bir etrafıma bakındım. Öğrencilerine ve eşine kız diye hitap ediyorsa, bu bir ağız alışkanlığı olmalı! diye düşündüm. Mehmet öğretmen benden özür dileyeceğine, daha da küstahlaştı.

-Eşim çok iyi bir insandır. Eşim çok iyi bir insandır. Bozuk plak gibi bu cümleyi birkaç kez tekrarladı.

O kocaman adam karşımda ufaldı, ufaldı, ufaldı. Gözüme küçücük iğrenç bir yaratık gibi görünmeye başladı.

Onun o ufacık ve iğrenç haline güldüm. (Sinirlenince sadece kahkaha ile gülerim)

Hala kadınları mal gibi görüp, erkekliğiyle övünüp, "GÜÇ BENDE" diyen ve saçları ağarmış, kişiliği oturmamış, çağından 100 yıl gerilerde yaşayan bu erkekler çoğunlukta oldukça... Bize ne 8 Mart'lardan.

Selamlar..

Rojda-Muğla

AZARTESİ Saat 20.00)
. Oyun, söyleşi, sohbet, şiir, müzik
ve vokalleriyle eşlik ediyor.
an'la görüşebilirsiniz.

ok yerleşim yeri gibi hep yok saralara yıllarca hiçbir sosyal hiznemiştir..

ekseni alevi olan ve bu yapılarınçoğunluğu demokrat ve düzen bu insanlara sadece yoksulluk, dışlanmışlık yeterli görünmez, ardır. Brezilya'ya gitmeye gerek lediğine göre Gazi Mahallesi'nin dükten sonra asılmış insanlara zlık iddiasıyla gözaltına alındıkitçi çocuk ve iki alevi yurttaş ve itilmiş insanlara reva görülenler ul ve itilmiş insanlar diyorum, arda orada bulunan bir gazeteci ları öldüklerinde onların hakkı olmayacağını bilmenin rahatlınişan alarak ateş ettiklerini söyu ki kimi insanlar yaralandıklaastaneye gittiklerinde gözaltına n korkuyorlardı. Bu yüzden evir çok yaralı vardı! Kayıp ve yordu...

esi'nde sonra da Ümraniye'de sıutunamayan, ancak demokrat, me öfke duyan insanların üzerlmişlik içinde bile yaşaması çok nefret ediyordum- onca ölen ve a programcıları, polis şefleri, eli nuş insanlara barış ve uzlaşma rını söylüyorlar. Evet, barış güzel bir sözcüktür, kimi zaman uzlaşma da anlamlı olabilir. Ama bu son olaylar gösterdi ki ezilenlerin, itilmişlerin, mazlumların, yoksulların barış arzusuyla ve uzlaşmasıyla egemenlerin, polis şeflerinin, medya programcıların, eli kanlı bürokratların ve düzen sözcülerinin barış ve uzlaşma anlayışı başka başka anlamlar taşıyor..

Yoksul bırakıyor, dışlıyor, yerlerde sürüklüyor, kurşunluyor, öldürüyorlar sonra da, gelin barışalım, uzlaşalım, diyorlar.. Haksızlıklara tepki gösterip direnmek insanın en erdemli yanlarından biri, ama lanet olsun ki ölüm var! Öyleyse hep birlikte yaşamı yüceltelim ve kendi barışımızı hayata geçirelim. Bir insanımızın hayatının tüm dünyaya, tüm düşüncelere bedel olduğunu unutmayarak Atilla Jozsef'in "Şiir Sanatı" adlı şiirindeki şu dizelerini hep birlikte söyleyelim: "...

"Bizi yoksul ve ve tutsak kılanlara
Bir zerresini bağışlamam yaşama hakkımın
Hiçbir uzlaşmaya yanaşmadan
Mutlu olma hakkımı haykırırım"
.....

Cumhuriyet Gazetesi'nin İzmir Bürosu yönetici olan Ümit Otan bâbıtelli adlı günümüz medyanın bütün rezilliklerini anlatan bir kitap yazdı. Bu ibret verici kitabın okunması tavsiye olunur.

Belfe Yayınları'ndan Vahakın N. Dadrian'ın yazdığı Jenosid adlı kitap çıktı.

Ebru Eşme, Neşfa, Ahu Karamık, Gönül Etkiner, Kubilay Tünmen, Birkan Askan, Ayşenur Akova, Günseli Ediz, Görkem Sönmez, A. Mutlu , Akın Karakaya (Tüm arkadaşlara sabır ve moral diliyorum) Ali Koyuncu, Nuray Küçükler, Ö. Faruk Şenay, Gece (yazmaya devam) Zeynep Keser, Pınar Ağyüzlü, Kevi, Rahşan, Düren Torun, Müjde yazdıklarınızı aldım, sevgiyle.

19 Mart'ta Adapazarı'ndayım.

22 Mart Saat 13.00'de, İ.T.Ü İşletme Fak.'nde söyleşimiz var..
25 Mart'ta ise Eskişehir'de Kibele Kitapevi'ndeyim.

AYRINTILAR

SELAM!.. Yazı yazarken sigara ve çay içmek, baazı mini sorunlara yol açar: Kalemim saa elimde beyaz kaada çizgiler çekerken, öbür elim iki parmaa arasında külü uzamış sir sigara tutmaktadır. Ve canım bi yudum daa çay ister. Kalemli elim, bardaa uzanır; işaaret ve orta parmaam arasında kıstırılı yazı aracı biraz daa dibe ittirilir, baş ve karşısındaki dört parmakla çaylı cam kavranır. Tekrar yazıya dönüldüünde, kaleme yaslandırılan baş parmakta yapışkan bi nemlilik hissedilir. Ve huylanma başlar. Kalem arada çok az geri ittirilip, baş ve işaaret, birazıyla da orta parmak birbirine sürttürülüp minik yapışkanlık giderilmeye çalışılsa da, sonraki yudumda aynı dertle yine karşılaşılacaktır.. Çay barddamın dışını ve kalemimin orasını kâat mendilimle düzenlice ovalasam da, nedendir bilemem, yine o, bi türlü geçmek bilmeyen iyrenç mini yapışıklı hissederim kalemi her kavrayışımda. Bardaa öbür tarafıma alıp sol elimle tutma çözümü ise, saadece bi iki yudum dayanır. Bu düzenleme tersime gelir ve bardak eski yerine geçer. Sigaraya gelince, o fazla bi sorun çıkarmaz. Her dinlenişikde cümlelerin üzerine üflediim dumanı, bir sonraki cümleyi bulup kaada eğildiimde daalmaya başlamıştır bile... "... yerleşmiş ve kanıtlanmış bi sıkıntıya kendilerini mahkum etmedikçe huuzura kavuşamazlar...": Kerouac...

KOLAYGİRERZORÇIKAR:.. Çorba felan gibi sulu bişey içerken, kaşıı doldurduktan sonra tabaan kenarına dayayıp çeker, damlamasını önleriz. Sonra da onu, tavanın içinde bırakırım. (Annem, sulu bir yemeği tencereylen ısıtmama kızar, bende bi tavaya yiyiceem kadar koyup ısıtırım). Kaşığı tavanın kenarına diil de içine dayamayı, üşengeçlikten yapmışımdır. Doldur aazına kadar kaaşı, höpürdete höpürdete iç. Dökülsün damlalar, bırak. Tavasenin, oda senin. Bu keyifle umursamazken, masa mı sallanır tava mı ne tabağın içinde kenara dayalı olan kaşık, hoop, yemeen içine cumburlop!.. Çatalım yoksa yanımda, ve gerekli bi aaleti getirmek için mutfaa gitmeye üşeniyorsam, o nefis organlarım, ellerim yetişir imaadıma. İki parmaamla tutarım kaşıı sapından, kaldırırım; orayı tutan parmaklarımla kaşıın ıslak sapını yalarım , ve içişime devaamederim. Ve bu olay beni, kaşıibi daa içe diil de dışa dayıyacak kadar korkutmaz. O parlak metalin, çorbanın içinden, kenarından çorbalar süzüle süzüle iki parmakla yavaşcana çıkarılması, hoş bi kurtarma operasyonu sayılabilecek mini bi heyecandır...

SICAKDOKUNUŞLAR:.. Eski siyahbeyaz televizyonumuzun hassas (bozuk) ses düümesiyle oynarken, onu sıkısıkı kavradıımda, azıık azıık ittirdiimde, ses birden yükselip odayı inlettiinde; korkup hemen geri çektiimde, tekrar, istediim volüme getirmek için naazik oynamalar yaparken, ses bi çok hızlı çıkar, bi hepten giderken, beni deli ederken, parmak etlerim sımsıkı düümeyi kavrarken... Kirli sokak köpeklerinin enselerini okşarken, elim ne idüü belirsiz mini pütürlere deyerken, ama yine de beni o acıklı bakan köpeği sevip okşamaktan alıkoyamazken... Banyo sonrası kulaamın içine serçe parmaamı sokunca, çekince sarı bi kütle parmaamın ucunda durunca, onu kirli atletime silince, yetimeyip, kulaama bi dalış, bi dalış daa yapınca, her sokup çıkarışta sarı kütleler gittikçe ufalıp bi daa gelmeyince...

KABACA:.. "Umutlu" olmak, belirli bi süre sonrasında mutlu olacağına inanma durumu mu acep?..Umulan gerçekleşirse doğaldır, mutlu olunur elbet. Dolayısıyla (Bu kelimenin ses uyumunu çok severim. Dolayısıyla!) Umutsuzlukla mutluluk arasında çok yakın bi ilişki oluyo di mi?. U-mutluluk, uumutluluk; bi şey var, bi garip anlam var burda. Yoksa, saadece hoş bi tesaadüf mü bu kelimelerin birbirleriyle olan bu biçimsel benzerlii?. U-mutluluk?. Umutlu olmak, mutlu olmak?. Yieeeeyt!. Daalın, ayı mı oynuyo lan!. Aa, gülmeyin ama!. Ben çok ciddiiyim! Aklımıza bişii takıldı; hani bizde şuracıkta yazıp deşelim konuyu dedik.. Kötü mü ettik!. (Nefret ediyom, nefreet!. Bi konunun sonunu iyicene baalıyamayınca okuyucuya yılışmaktan nefret ediyom!.)..

SEVERİM:.. Burun ile üst dudak arasındaki oyuumda parmaamı gezdirmeyi... Minibüsün en arkasında otururken o küçük üçgen pencereyi açmayı... Tenekesinden, kaşıkla salça almayı... Çivi düzeltmeyi... Saçaklı "pike" denen örtüleri...

BİŞİİ:.. Yine gelin emi!. Biraz raatsızdım, iyi bişeyler hazırlıyamadım.. İşallah bi daaki sefere... İyi günner diliyom ben...

KIRTIK LEBLEBİ

NOT YUKARDAKİ ESPRİ AYNEN GERÇEKTİR..PARKTA TANIŞTIĞIM YAŞLI BİR ZAT! MUHTEREM BANA AYNEN BUNLARI SÖYLEDİ..

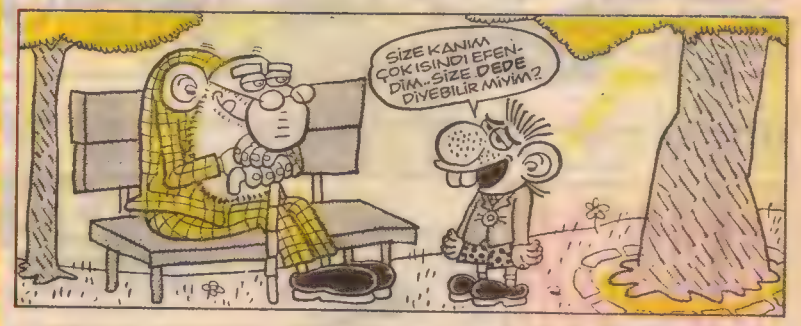

YASİN USTA NE DİYORSUN BU HUSUSTA?.

KANLI NİGAR.. PARDON KANLI KALEM'e

Benden 40 yaş büyük birine karşı pek de patavatsız olmak istemezdim, lakın geçen hafta ıkıncı sayfada kendi özgün, kasvetli dilimi araklama cesaretini gösterince bişeyler yazmak zorunda kaldım.. Yasin Usta'nın "Prima (bir numara)'ya koşmak ister deli gönlüm" sevdası nereye kadar sürecek??? O zavallı benlik bedelini vermeden neye sahip olacağını zannediyor?? Adama sormazlar mı? be hey mübarek o kadar sınır tanımaz, hiper mübaalzam bi sanatkârdın da ne diye bi kadar ebadlara, sıkışıp kaldın?. Özündeki araklama kabiyetinin hakettiği boyutlarda [illegible] cinsinden ancak bu kadarını, demek ki Omuzlarının üstünde [illegible] taşıyan bu acı[illegible]sia'nın şanlı ozanı Homeros edasıyla fink atması Türk Mizahına zaman kaybından başka ne kazandıracak?. TANRI BİLDİĞİ GİBİ YAPSIN..

BAHADIR BOYSAL

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

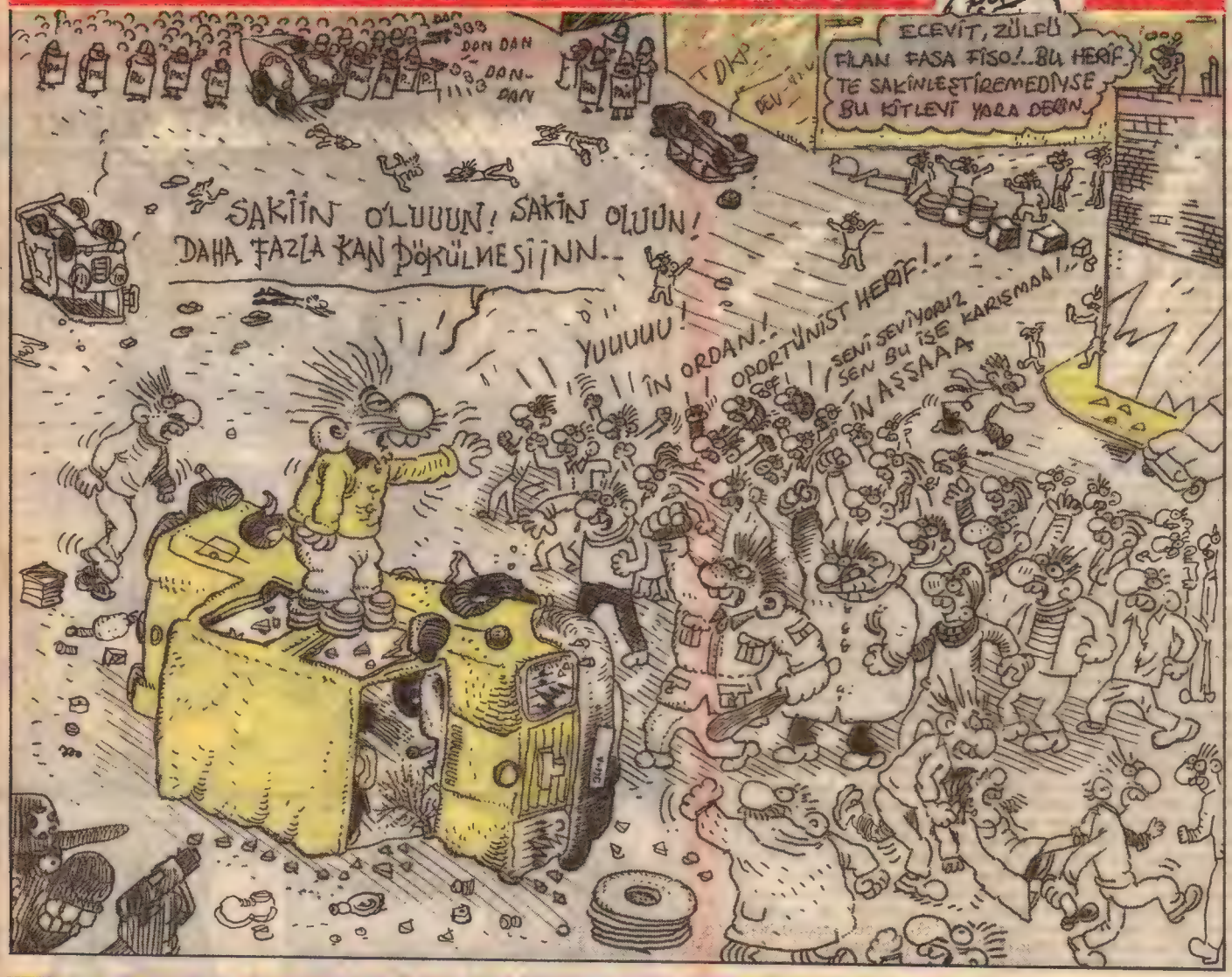

KILLANAN ADAM

A. Yılmaz

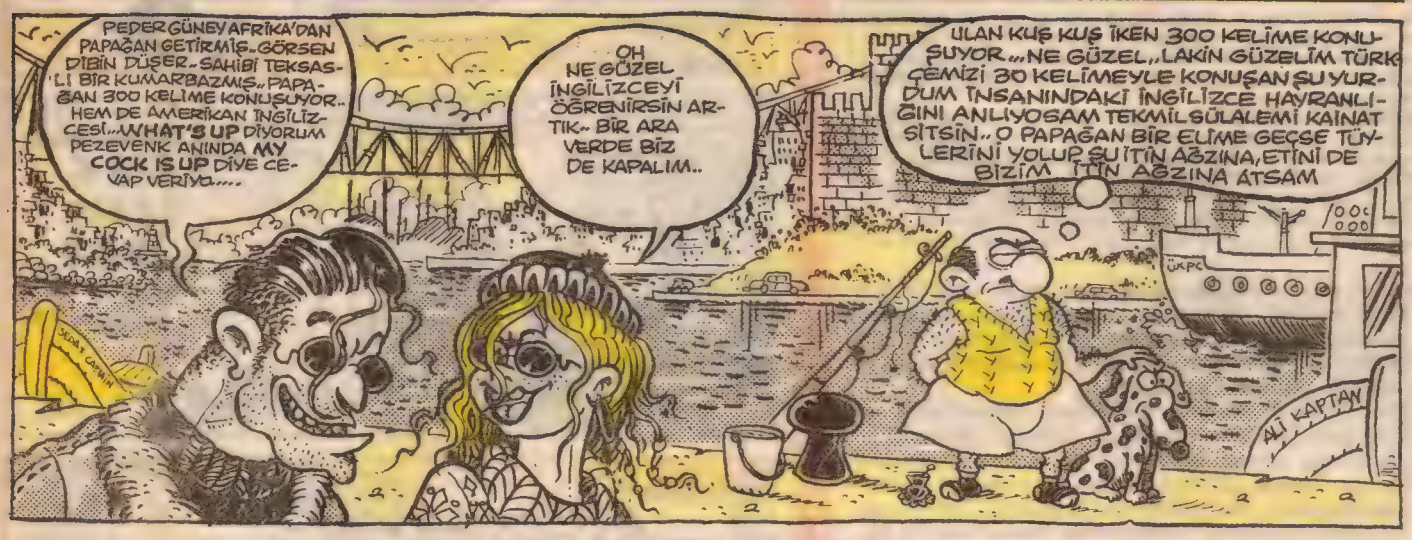

Bu haftaki İmzasız Mektubun postada kaybolması nedeniyle sizi muhteviyatlı şiirimsiler..

-Şöyle bakalım büyüyünce ne olucaksın?
-Koskocaman bi "hiç" olucam amca..

***

Her daim hep hep
"Top az farkla dışarıda"..

***

Geçim sıkıntısından cinnet geçiren işsiz baba, iki çocuğunu ve karısını bıçakladıktan sonra çatalladı..

***

Gömleğim de şeftali lekesi,
evde kokmuş kapuska
ve sen yoksun..

***

Hayat amca, yaşam teyze adın herneyse, bozuk para gibi harcadın beni, şimdi tedavülden kalkma vakti..

***

Ben sana
"Günün Adamı" olamazsın demedim;
"Gönül Adamı" olamazsın dedim..

***

Belden aşşağısı vurgun yemiş balıkçının bir de ayakkabısı vursa ne çıkar..

***

Yok, bişi demedim...

***

Geri gelmez küpküçükken ellerimizden uçup giden balonlarla bümbüyükken kollarımızdan kaçıp giden sevgililer..

***

Üç tarafıdenizlerle
dört tarafı hüzünlerle
çevrili ülkenin evlatlarıyız bizzzz...

***

isterdim ki geceleri koyun koyuna uyuyayım sevgilimle, tek başına koyun sayarak değil..

***

Maraş'tan bir haber geldi dediler ki Merik öldü..
(H.H.A)

***

"İlk önce ekmekler bozuldu" sonrada bir dilim ekmek için nice kızlıklar..

ERDİL YAŞAROĞLU

MARLON

Sabahat...

Ender Özkahraman

3 Mart 1995.. Yani iki hafta önce, şeker bayramın birinci günü...

SABAHAT TEYZENİN BAYRAMINI KUTLAMAYI UNUTTUK..

Sabahat teyzenin penceresinin önü.. Sabahleyin..

BOŞVEER.. O MORUKTA PARAMARA YOKTUR ŞİNCİK..

ŞŞT.. OOLUM SUS.. SUS PENCERE DE KADIN...

SİKTİRET OLUM DUYMAZ O..

SABAAT TEYZEE.. BAYRAMINIZ KUTLU OLSUUN!

SABAHAT TEYZEYE UĞRAYALIM MI?..

IIMM... DÖNÜŞTE UĞRAŞAK!

HUUU.. SABAAT TEYZEE!

AKŞAMÜSTÜ UĞRAYIP BAKLAVADAN YİYECEĞ HABERİN OLSUN..

YAV? NESİ VAR BU KADININ?

DİKKAT ETTİN Mİ? BİZE HİÇ BAKMADI.

NAAPSIN KADIN.. CAAZ.. GEÇMİŞİ DÜŞÜNÜYOR...

..Bayramın ikinci günü...

BAYRAMIN KUTLU OLSUN SABAAT!..

OOO!

SABAHAAT!.. HUUUU?

BİZİMKİ, BANA HÂLÂ KÜS GALİBA!

Bayramın üçüncü günü.. Bakkalın önü.. Sabahleyin..

?!

HUOOP!.. SABAAT ABLAA... ÜÇ GÜNDÜR O PENCEREDE NE YAPIYON? HUOO..

TAK TAK

..OOP...P..P!

..KARGA ZARİFE SOKAK, NO SEKİZ DE... EVET EFENDİM YALNIZ YAŞIYORDU...

..ÖLMÜŞ...

Bitti.

..Soğuktan dolayı kırmızısına dönmüş koca burnuyla kitapçıya girdi.. Etrafına bakındı... Aradığını bulamayınca sordu: «ORASI ÖYKÜLERİ ÇIKMADI MI DAHA?..» Kitapçı bu sorudan bıkmıştı, usanmıştı: «YOK KARDEŞİM, ÇIKMADI DAHA...» dedi.. Soğuktan dolayı kırmızısına dönmüş koca burnuyla kitapçıdan çıktı... Evine gitti.. Yatağına uzandı... Gerisini geriye saymaya başladı: «... ŞEŞ, PENÇ, CAR, SE, DU,...» Evet... ORASI ÖYKÜLERİ çıkıyor.. Birinci hamur kağıda, yetmiş sayfa.. İletişim Yayınları'ndan...

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

Bir aksilik olmazsa cumartesi günü Eskişehir' deyiz..

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ

YOK ABİ BU MEMLEKET DÜZELMEZ!. GÜNEYDOĞU SORUNU, TERÖR DERKEN ŞİMDİ BİR DE ŞERİATÇILAR ÇIKTI BAŞIMIZA.. VALLA İLERDE İMKANIM OLURSA HİÇ DURMAM YERLEŞİRİM AVRUPAYA.. BEN Mİ KURTARACAM MEMLEKETİ?.

TABİİ SEN DE BİR NEBZE HAKLISIN..

ŞİMDİ BUNU ALIN, ANITKABİR'E GÖTÜRÜN.. İLK ETAPDA ORADA SAYGI DURUŞUNDA BULUNACAK VE ATA'DAN ÖZÜR DİLEYECEK.. SONRA İKİ SENE BOYUNCA KURTULUŞ SAVAŞI BELGESELLERİ SEYREDECEK, UYGULAMALI OLARAK SAVAŞIN GEÇTİĞİ BÖLGELERİ İNCELEYECEK.. AYRICA GENÇLİĞE HİTABEYİ İNCELEYECEK.

AY-AY!!

TÜRKİ CUMHU

ESPRİ: ÜMİT OKAN

AYRILIK RÜZGÂRLARI..

SEN ARTIK BENİM KADINIM OLDUN.. HAH HAH HAA... BİR İÇKİ İSTER MİSİN? HAH HAH HAAA..

BUNCA SENELİK KARIN RUKİYE'Yİ ŞEN KALKIP DA YEŞİLÇAM FİLMİ, ÖZELLİKLE DE NURİ ALÇO TRİBİ YAPAPSAN RUKİYE DE ALIR EŞYALARINI GİTTİR OLUR GİDER ANASININ YANINA!..

..EVET AĞIR ÇEKİMDE DE GÖRÜYORUZ: MERT, FEYYAZ İNDİRİYOR.. HAKEMDE SARI KART(NI GÖSTERİYOR..

ULAN HERKES BAŞIMIZA ERMAN TOROĞLU KESİLDİ YAA!.. BUNCA ÖNEMLİ OLAYA TEPKİSİZ KALAN YURDUM İNSANININ ŞU GEREKSİZ DUYARLILIĞI GÖSTERMESİ BENİ DELİ EDİYOR...

ONUR ABİ, BU ÇİFTE STANDART BENİ DELİ EDİYOR.. AYNI POZİSYONA BAŞKA HAKEMLER KIRMIZI KART GÖSTERİYOR. TABİİ İLERLEYEMEYİZ BU HAKEMLERLE YAA!

ESPRİ: DR. İHSAN AKGÜL

·Ömür E. KURUM'a istersen karikatürlerinin fotokopilerini bana bir gönder debakayım inceliyeyim.

·Ankara'dan Nermin Ayşin "KAHVECİ"ye: Maalesef Erdener abi espri tıss... Daha başka espriler bulursan sevinirim.

·İsanbul'dan Noyan AKATLI'ya: Nermin için söylediklerim senin için de geçerli.

·İzmir'den Uğur Deniz KUŞGÖZ'e: Mektubunun genel formunu bozmamak için, Okur Mektupları köşesine verdim. Orada yayınlanacak.

·Güven TÜRKMEN'e: Salı günü dergiye bi uğrarsan iyi olur. (öğleden sonra)

ERDENER ABİ

-Erdener abi, o kız için ölüyorum abi eşşeksudan gelene kadar aşığım abi ona!..

-Peki!..

(Erdener espirisi Ankara'dan Meral NAYMANER'in)

-DUYURU-

FRESH REGGAE BAND Cumartesi SAPHO'da, pazartesi, çarşamba MANDALA BAR'da. Kaliteli Reggae müziği dinlemek isteyenler için.

...

EVRENSEL BLUES VE CAZ SANATÇILARI PLATFORMU:

Caz'a gönül vermiş bir avuç insan tarafından Ekim 1993'te kurulan platform, blues ve caz ile ilgili önemli ve geniş çaplı projeleri uygulamaya koymayı amaçlıyor. İletişim için telefon: 0 (232) 336 94 25

NE ULAN İŞLERİ YAVAŞLATIYORMUŞSUNUZ?!.. KOMİNİST MİSİNİZ LAN? HA? İŞ YAVAŞLATMAK NEREDE GÖRÜLMÜŞ BÖLÜCÜ EŞŞEKLER!

ÇAAT

AAH.. MÜFETTİŞ AYAĞINA BU İBNENİN ÇOCUĞU BİZİ DAŞŞAĞA SARIYO GİBİ GELİYO AMA?. OLAYI BAKANLIĞA İNTİKAL ETTİRSEM Mİ ACABA?..

BOOPP BİP BİP BİP

GÖKHAN DABAK

Palamut ağacında titrek sincaplar. Olabilir. Civelek şebekler yada şebekler civelekler. Hankısını tercih edersiniz diye sordu kimliği belirsiz kişi. Farketmez diye cevapladı kimliği belirli kişi. Ve kuşlar kocamandı dürbünün tersiyle bakınca. Palamut ağacında titrek sincaplar. Olabilir. Yakında kozalak bayramı var. O gün geldiğinde öpücükler yağmalı gökten gül dudaklara. Rüzgar kuzeybatıdan esmeli serin ve esnek. Şöyle olmalı böyle olmalı. Münasip. Haydi rastgele. Delirmiş balıklar tutmayı ihmal etmemeli. Peki. Balıklar havlu nedir bilmezler derdi ulu büyük dedem. Ve ben eklerdim. Şemsiye'de kullanmazlar. Aferin derdi başımı okşayıp. Palamut ağacında titrek sincaplar. Olabilir.

Evet olabilir.

Hayat bir bilmeceler silsilesidir. Akıl labirentinde yaşadığımız macera bizi kavrayış denilen çıkışa yaklaştırır. Varoluş düzenin bu yapısı..

Sonunda süper öküz beyni elde etmeyi başardık sevgili profesör dostlarım..

hımm..

ZOZZZ MÖEC MÖ LAK

Artık yorucu bilimsel çalışmalarımızın karşılığını almanın zamanıdır... Hooop..

Heyooo!

Hey.. Başardık.. Gerçekten süper bu öküz beyni. Çok lezzetli... Gnam gnam..

Tam kıvamında pişmiş.. mmhh hefes..

Bilim olayı zabii yaa...

TIK

Şimdi haberler sayın seyirciler.. Üç beş kişinin katili kuş cezmi heryerde aranmakta...

arayın bok bulursunuz..

FLAP FLAP

Ben gizli polis bimpemkim. Seni tutuklıyorum kuş cezmi...

ZZZP

gamundan gaçılmazz...

SELÇUK ERDEM

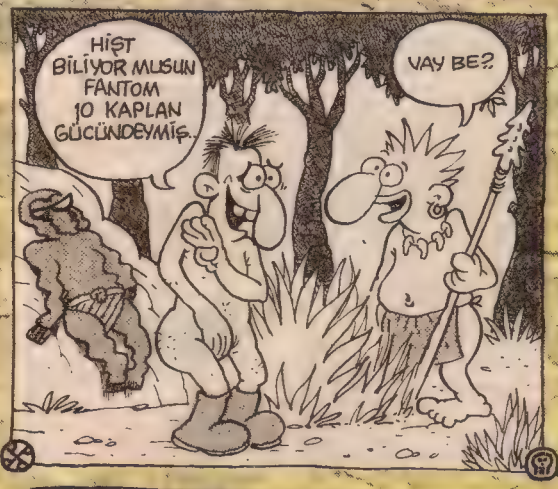

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

ÖKÜZ KOCA TOMRİS'in maceraları!

Bu köşeyi kardeşlerim Fatih Kaan ve Kadir Yılmaz'a İthaf ediyorum.. Sizi seviyorum...

Akşamsefası

Türkiye'li gençliğin giderek yozlaştığı, kendisine kültürüne yabancılaştığı Hollanda'da, bu yozlaşmadan yabancılaşmadan etkilenmeyen, gülünce yüzünde güller açarak daha da güzelleşen ve giderek kendisine daha çok bağlandığım sevgili Gülümser'ime, Devrimci Orhan'a, demokrat İbo'ya, Alevi Mustafa'ya, Gülami'ye, Sevgili kardeşim Devrim'e, Hollanda'daki öğrenci gençliğin sesi olan Türkiye'li öğrenciler Derneğine (TSV), köyleri bombalanan mazlum Kürt halkına, onun onuru Leyla Zana'ya, Yaşar Kemal'e, Türk halkının onuru İsmail Beşikçi'ye, Aziz Nesin'e, Grup Yorum'a, ikinci aşkım Leman'a ve insanlara, insanlığa dokunma. Dokunana ben de dokunurum.

Erdal-Rotterdam-Hollanda

Şunu iyi bilsinler ki; Gaziosmanpaşa ve Türkiye'de yaşayan Kürt ve Alevi halkı yalnız değildir. Onlara dokunma, dokundurtmayacağız.

Balıkesir Üniversitesi Genç Ege Forum Okurları

Öncelikle benim canım "Atatürk'üme hiç dokunma!. 172. sayıda "Kodadım Leyla" rumuzuyla mesajı yayınlanan fikir dostuma dokunma, Moğollar'a, Barış Manço ve Fikret Kızılok'a dokunma.. Sevgili Babam'a fikirlerinden ve dostluğundan ötürü cezalandırılan can dostum"Baggio Erkut'a, ve ülkemin saygın Aydınlarına Do-kun-ma... Gün gelir, adama dokundurtmazlar!.

İlker Velo

"Bütün insanları dostu bilen, kardeşi bilen, zulmün önünde dimdik tutan onurunu, sevginin önünde eğilen, barışın ve özgürlüğün dağlarına vurgun o güzel insana "ÖZGÜR"e dokunmayın." Özerk-Demokratik Üniversite mücadelesi veren Gökhan, Ahmet, Deniz ve Hüseyin'e dokundurtmayacağız.

Balıkesir Üniversitesi Devrimci-Demokrat Öğrenci Platformu

SOSYETE POLİSİ

CEM YILMAZ

MERAKLISINA ÇEKİRGE KARİKATÜRLERİ...

FANTOM OLAYI!

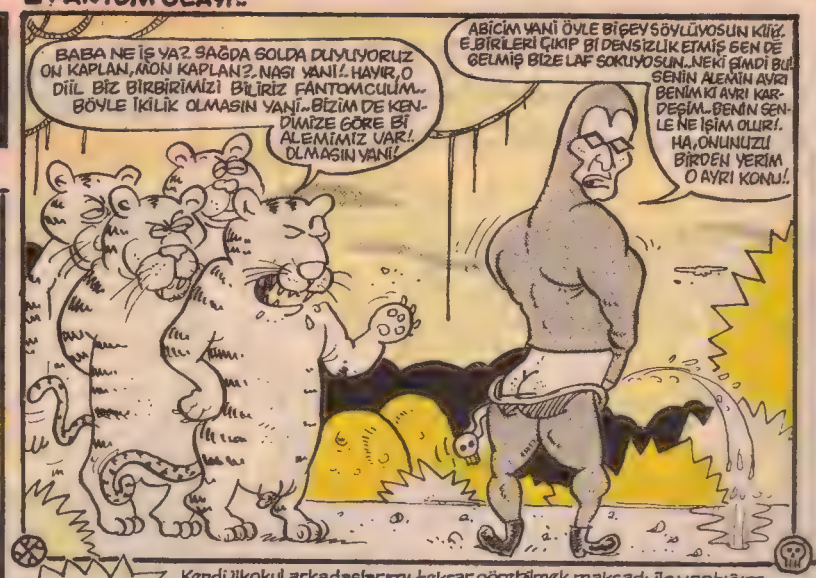

İHTİRAS KAMPANYASI

Kendi ilkokul arkadaşlarımı tekrar görebilmek maksadı ile yaptığım duyurudan sonra tüm okuyucularımın da ilkokul arkadaşlarını, özellikle **"ilkokul aşklarını"** bulmaları için bir kampanya başlatıyorum.. Sizi bulmaları için ilgili bilgileri yayınlayacağım.. Gelgelelim buluşma sonrası olacaklardan mesul değilim.. Bilgiler şöyle olacak:..Örnek: Erdil Yaşaroğlu, Üsküdar Paşakapısı İlkokulu (1977) 2-D sınıfı, özellikle Seyhan kaptan.. Hadi bakalım..Mektup, fax ve telefonla göndereceğiniz mesajları bekliyorum...

KORKUNÇ TİLBE VE SORU ADAMCIKLARI...

ÇAKALLARIN OYUNU

Yaş yirmi. Gökler bomboş. Hiçbirşey anlatmıyor. Can sıkıntısından daha pis ne olabilir? Mal gibi öküz gibi bakıyor, tükürüyor insanın suratına bulutlar. Ruhunuzun midesi kazınır, yalnızlıktan böğürerek kusmanız gelir.

Yalnızlık, taş parçası sanır bizi. Aşk, hep geç kalmış bir ülkedir. Tanrım, yeter, yeryüzünde bundan daha derin bir kaygı olabilir mi? İçinizde deli bir ateş . Sıcaklık değil, ısırgan otu yalıyor bedeninizi.

Vallahi olacağım deli, hala bir sevgilim yok. Bundan daha yüz kızartıcı ne olabilir? Kendimi kurban diye keseceğim. Elimi çabuk tutmalıyım. İçimdeki korkak kuşun kalbini duyuyorum, dayanamıyorum.

Bu haksızlık, herkesin bir sevgilisi var. Pırıl pırıl, bombok gökyüzü. Bir icatta bulunmalıyım.

Bir icatta bulunmalıyım, bir kız bulmalıyım. Çıtır mıçıtır, güzel mi güzel omuzları, pespembe yanakları, şeker mi şeker, pürüzsüz dümdüz bir kız. Mutfak kokmayan. Suskun,soylu, zarif, hüzünlü mü hüzünlü bir kız...içimde dört nala koşan coşku kendini paralamadan bir icatta bulunmalıyım.

"Yarın saat birde. Bu kaldırımdan geçen ilk kızın ardından gideceğim.!! "Var mısın Kenan? Yarın saat birde, burdan geçen ilk kızın ardından gidelim.! Tahta sandalyenin arka iki bacağı üstünde dengede durmaya çalışıyor Kenan, durduk yerde oyun arıyor. "Ya böcek gibi, ya da çok şişko bir kız geçer" dedi. "Dalganı geçme lan, deyip sandalyesinden düşürdüm Kenan'ı, Benim yarın bir işim var. Bomboş, pis gökleri tuzağa düşürdüm. Bu ne güzel söz, birden iştahımı açtı: Yarın benim bir işim var.

Yarın saat bir, romanların romanı. Bir dakika önce uyuşuğun tekiydim, şimdi çatlattım sessizliği. Yüzüme hasret kalmışım, helaya koşup aynaya baktım, tek tek bütün kirpiklerime, kaşlarıma. Yarın saat bir de burdan bir kız geçer mi. İsa'nın çarmıhta bağırdığı gibi, "baba beni niçin yalnız bıraktın" demeyeyim. Tanrı'yla garantili bir sigorta andlaşması yap.verdim. Tanrı'nın varlığı elimde. O'nun ne olup olmadığına yarın saat bir karar verecek.

İçime bir sevinç düştü, kızların karşıdan gelişlerini düşledim, ah yavrum, ah yavrum diye sevdim yürüyüşlerini. Şimdiden aşığım, hazırım, bekliyorum. Ben elimden geleni yaptım.

Kalbimdeki coşku, heyecan, panik sel olup aktı, yarın saat bir oldu.

Tanrı bu işte! Ben de onun iki cihan en mümin kuluyum. Hayatta görüp görebileceğim en güzel kız önümden geçiyor. Gökler dalgalandı, heyecanların heyecanı aldı beni götürdü. Ayaklarım dolaştı. Ah annecğim, ah annecğim, bu ne güzel kızdır, sokaklar, caddeler, sokaklar, köprüler uzaktan takıldım kızın peşine.

Vitrinlerin önünde durup durup yaklaşmamı bekledi. Dünya yarılsa konuşamam. Yeniden düştük ara sokaklara, köprülere. Gözlerimin içine sevinçle bakıyor. Bundan sonrasını bilmiyorum, ne edeyim ben. Bulutlar yağmıyor sprey sıkıyor, dünyanın en güzel yağmuru bu, Trabzon'un meşhur tozdan ince çisisi. Ne olduysa böyle oldu. Yüzüne baktıkça ağlamam geliyor. Yüzüne baktıkça zayıflıyorum. O kadar güzel ki, bir patlamayla dışarı atıyor beni, volkan ağzı gibi.

Bir dükkan kadar gerisindeyim. Birden yine bir vitrinin önünde durdu. Sevinçle, çağıran gözlerle baktı gözlerimin içine. Yaşadığım günler boyunca beni sarhoş eden sesiyle: "Yağmurun sesine bak!" diye seslendi.

İçimdeki sesler karıştı, otomatik olarak ağzımdan "aşka davet ediyor" diye bir cümle çıktı. Yağmurun sesine bak cümledeki soyluluğa bak, aşka davet ediyor diyen karşılıktaki arabeske. Aradan onyedi yıl geçti hala utanırım bu cevaptan. O günlerin ünlü şarkısıydı: "Yağmurun sesine bak, aşka davet ediyor!"

Şanslıymışım duymadı. Tekrar ara sokağa daldı. Ben de hıyar gibi arkasından. Sevincini, rahatlığını, kaldırım taşlarında zıplayarak, sıçrayarak belli ediyor, beni deli ediyor.İki de bir dönüp mutlulukla gözlerimin içine bakıyor.

Hava kararadıkça kararadı. Birden geri dönüp, "iyi akşamlar" dedi. Ben yine hıyarca "size de" dedim. Koşar adımlarla uzaklaştı.

Birden, onu, karanlıkların içinde ebeddiyyen kaybettiğimi sandım. Koşarak peşine düştüm. İsmini, okulunu, hiçbirşey bilmiyorum. Geldiğimi duydu. Neşeli bir yüzle: "Buyrun"dedi..

Ben yine, hıyarca, başımı yere eğdim. Tekrar, "sizi dinliyorum, buyrun" dedi. Ben dedim ki..

Ben dedim ki: "Birbirimizi on gün göremezsek ayrılalım!"

Tamam, dedi, evet, dedi, başıyla, gülmesiyle, hepsiyle evet dedi. "Biliyormusun" dedi. "İşte konuşmaya başladık!". Bu cümleyi bir daha nasıl unuturum: Biliyormusun?

"Biliyor musun? "dedi bu gece günlüğüme yazacak bir şeyim var!". Koşarak uzaklaştı.

İçimdeki kuşu göklere savurdum. Kuş, uçtu, uçtu, göklerden öcümü aldı. Sonra, kuşumu yuttu gökler, kayboldu kuş. On gün oldu, yer yarıldı, onu bir daha bulamadım. Sokaklarda günlerce nöbet tuttum, izine rastlamadım.

Onuncu günün, saatin dolduğu gün, bütün saatler sayılmış, bütün bulutlar, bütün sokaklar. Perişanım.

İlkindi suları, Kenan heyecanla çıkageldi. Sahildeki gazinoda çay partisi veriliyor. Senin kız mutlaka ordadır.

Orda, olsun, olmasın, koşarak indik büyük, gösterişli gazinonun önüne. Bizi, içeri almadılar. Kapıda sap gibi kaldık. Bizim gibi girçyemeyen tanıdık-tanımadık beş-altı arkadaş olduk, kapıda turladık, nasıl girebiliriz diye konuştuk. İçerde yüksek tempolu şarkılar, müzik, dışarda kudurtuyor bizi. Herkes ama herkes ayağa fırlayarak dans ediyor. Onun, şimdi, içerde, b[illegible] dans ediyor düşüncesine nasıl dayanabilirim.

Kenan, "ben kapıya bir daha bakayım" deyip gitti. Gitmesiyle pata-küt seslerinin gelmesi bir oldu. Kapıya koştuk. Kavganın ortasında bulduk kendimizi. Kavgayla vakit geçirecek zamanım yok, içeri kaçtım: Geniş salona açılan başka bir salona girdim. Kapının yanındaki masada, altı-yedi çocuğun ortasında. Kapıdaki kavgayı duymuşlar, tedirgin oturuyorlar. Masanın ortasında bir kase içinde marullar. Islak marulları aldım, çocukların pis yüzlerine sularını serptim. Beni gördü. Sevinçle ayağa kaldı. Hadi gidelim dedi. İki eliyle minik bir pembe çanta tutuyor. Yanıma geldi, birlikte terkettik. Çıkarken, Kenan'ın davulları teker teker parçaladığını gördüm.

Gazino denizin üstündeydi. Hemen yanıbaşında dalgakıranlar. Dalgakıranın üstüne oturduk, kayalıklara ayaklarımızı sarkıttık. Sevinçle denize, dalgalara baktık. Başını eğip eğip yüzümün içine baktı. Güldü, yine baktı... Hep yüzüme baktı. İçine sığmayan bir sevinçle:

"Bugün onuncu gün, geleceğini biliyordum" dedi

Tam, diyecektim ki, "günlüğünüze ne yazdınız?" Arkamda bir karartı, ne oluyor diye başımı çeviri.. boğazımdan sert bir el kavrayıp betona çarptı beni. Polisler tekmelerle yuvarlayarak minibüse sürüklediler. Böğürerek kusmam geldi. Görsün, istemedim, kusmalarımı. Yaka paça tıkıldığımda minibüse boşaltıverdim. Kustuğumu gören polis suratımın ortasına geçirdi. O hengamede bir delik bulup onu görmek istedim. Pembe çantasıyla bir polisin sırtına vuruyor. Arka koltukta Kenan'ı gördüm, sus-pus oturmuş. Minibüs uzaklaşırken bir daha görmek istedim. Dalgakıranın üstünde diz çökerek betona kapandığını.. Bu, onu son görüşümdü. Babası okuldan kaydını alıp başka şehre kaçırdı. Yıllar sonra aslısız bir çok dedikodu çıktı geldi, eroin komasına girdiği, akıl hastanesine düştüğü..

Nezarette ben bir tekme yiyorsam, Kenan için özel seanslar tertip edildi. Kenan kıyasıya dövülüyor, tekrar leşini yanıma sürüklüyorlar. Sonra nasıl olduysa, polisler Kenan'dan çok hoşlandılar. Kenan birkaç gün daha orda kaldı, ayak işlerine baktı karakolun.

Kenan, seni vururlar, deyip, nerden bulduysa, kötü bozuk, bir avuç içi kadar küçük bir silah bulup beline taktı. Kaldırıma bakan çay bahçesinde oturmaya devam ettik. Kenan, "Saat "bir"leri bekledi. Ya böcek gibi, ya çok şişko dedi, durdu, hayıflandı.

Aynı bahçede, yıllar boyu, başımı göklere kaldırdım. Tanrı'yla yeni bir andlaşma imzalamak.. Günlüğüne ne yazdı? Ne yazdıysa, şu göklere bir yazsın. Kenan, komik, arabesk bir sertliği olan tipik bir Yılmaz Köksal'dı. İki de, bir , kendisiyle dalga geçtiğimi sanır, gururunu zorlardı: Oğlum, ben böyle bir kız için onbeş sene yatarım. Ya sen?

Ya ben? Onyedi yıldır, bomboş göklerin altında yatıyorum.

NİHAT GENÇ

Doktorun Günlüğü..

ALTAY MARTI

BİR İLÇE, BİR İNSAN

Bazan otobüs yolcu almak için sapardı o ince uzun yan yola. Yol kenarındaki tabelada nüfusu ve rakımı yazılıydı. Yedi bin kişi yaşıyordu içinde.

Başıbozuk, bakımsız ve olabildiğince tozlu tek caddesinin her iki yanında boy boy toprak damlı evlerle, canından bezmiş gibi duran külüstür dükkanlar vardı; hepsi geçmiş çağları yaşıyordu. Dingin, mahzun, durağan ve herşeye alışkındılar. Tek dertleri ayakta durabilmekti.

Otobüs, yolcuları alıp hemen yola çıkacağından aşağıya inmeye ve çevreyi izlemeye vaktim olmazdı çoğu zaman. Camdan bakardım bu ufak ilçenin telaşsız insanlarına. Yerçekimi yoktu sanki burada; herşey çok yavaş hareket ediyormuş gibi gelirdi bana. Caddedeki insan sesleri karman çorman iri bir fısıltı gibiydi; kasvet dillenirdi sanki!

Sınırsızca uzanıp giden boz toprağa işlenmiş özensiz bir nakış gibi duran bu ilçede pus vardı aslında.. Arkasındaki gri tepeleri, güneşin için için kavurduğu kara ve kalın insan derilerini, çocukların yüz ifadelerini, hükümet konağını, başı boş dolaşan koyunları, at arabalarını, daha arkalarda gelişi güzel kümelenmiş ve yanlarında tezek komları bulunan derme çatma evleri, mor kayaları, her yeri ve herşeyi sis basmıştı sanki. Her yer ve herkes griydi. Grinin burukluğunun rengi olduğunu ilk kez orada düşündüm.

Toprağa birileri tarafından zayıf tutkalla yapıştırılmış gibi duran ve bence bir hayli kederli bu mazlum ilçenin birbirini en ince ayrıntısına dek tanıyan yedibin insanının heyecanlanmaya, coşkulanmaya, sıradışı bir iş yapmaya hakları daha doğrusu imkanları yoktu; böyle düşünürdüm.

Bu ilçede yaşayan bir adamı anlattılar bana. Defalarca dinledim. Orta halli bir efsane gibiydi.

Tanışmak ve o ünlü lokantasını görmek kısmet olmadı, ama dinlediklerimden adamın hiç engelleyemediği öfkesiyle o silueti buğulu ilçeye uyum sağlayamadığını, kendi geçmişiyle bu dapdaracık ilçenin sürekli çatıştığını düşündüm.

İki cinayet işleyip yirmi sene içerde yatıp çıktıktan sonra eşin dostun yardım etmesiyle bir lokanta açmış bu öfkeli adam. Bildiğimiz üçüncü sınıf lokantalardan!.. Başında kasketi, elinde tesbihi, koyu renk takım elbisesi, içinde yeleği ve yakası açık gömleği, sivri topuk ayakkabıları ve ille de palabıyıklarıyla geçip oturmuş kasaya. İçinde binbir fırtına!.. O da herkes gibi güzel bir isim koymuş lokantasına. Ama gelin görün ki kimse onun koyduğu isimle anmıyormuş bu lokantayı. Hemen bir isim uydurmuşlar: "Katliam Restorant"

Onca zaman hapiste yattıktan sonra çok şey umduğu ilçesinin pek te "içerden" farklı olduğunu görememesinden midir nedir lokantada da ağa gibi davranıyormuş.

Örneğin şişkebap isteyen bir köylünün biraz üstünü başını süzdükten sonra yavaşça ayağa kalkar, volta atar gibi sıkı adımlarla köylüye yaklaşır, "Ulan şu kılık kıyafetine bak! Sen kebap yiyecek adam mısın!" diye hiddetle söylendikten sonra garsona döner ve "Sen bi çorba getir şuna!" deyiverirmiş. Her önüne gelenle kavga etmesine herkese sataşmasına ve her allahın günü "böyle bir ilçede yaşanmaz" diyerek küfrü basmasına rağmen işi iyi olurmuş. İnsanlar sırf yaşamlarına bir renk olsun diye aşağılanmayı dahi göze alarak onun lokantasına giderlermiş.

Bir gün giyim kuşamından oralı olmadığı belli olan gençten bir adam gelmiş Katliam Restorant'a. Yemeğini yedikten sonra garsona seslenip bir sütlaç istemiş. Garson, "valla abe bizde sütlaç yoktur" diye yanıtlayınca genç yabancı şaşırarak, "Aaa! Nasıl olur ya! Bir de buraları için hayvancılık memleketi derler! Sütü, yağı, peyniri bol olur derler.." diye sitem etmeye başlamış. Garsonla müşteri arasında ki bu ufak çaplı diyaloğu duyan bizim delifişek lokanta sahibi sonunda dayanamayıp oturduğu yerden seslenmiş.

-Ula Sülo, ne diyor o adam?

-Sütlaç istiyor abe! Ben de yoktur dedim.

Bizimki biraz düşündükten sonra kızgın bir sesle patlamış:

-Ne diye konuşturuyorsun şu adamı o kadar be! Ver bi cacık yesin yahu!.

Maceraları dilden dile dolaşan bu adam belki en sonunda, "yemek filan yok size!" diyerek kızıp kapatmıştır lokantasını. Belki de artık hiç kalmamıştır öfkesi. Hayat bu, en iyi becerdiği şey insan törpülenmektir çünkü!?.

O kendi halinde, sorgusuz sualsiz yaşamaya alışan, yaşama tutunmaya çalışan, dağ taşı lal ilçe daha da durağanlaşmıştır belki şimdi.

Hayat bu! Belki de hiç bir şey değişmemiştir. Tekdüzelik, tuşatıcılık, sıkıntı ve isyan hep yanıbaşında, pusuda beklemektedir insanları.

TABUDEVİREN

Can Barışlar

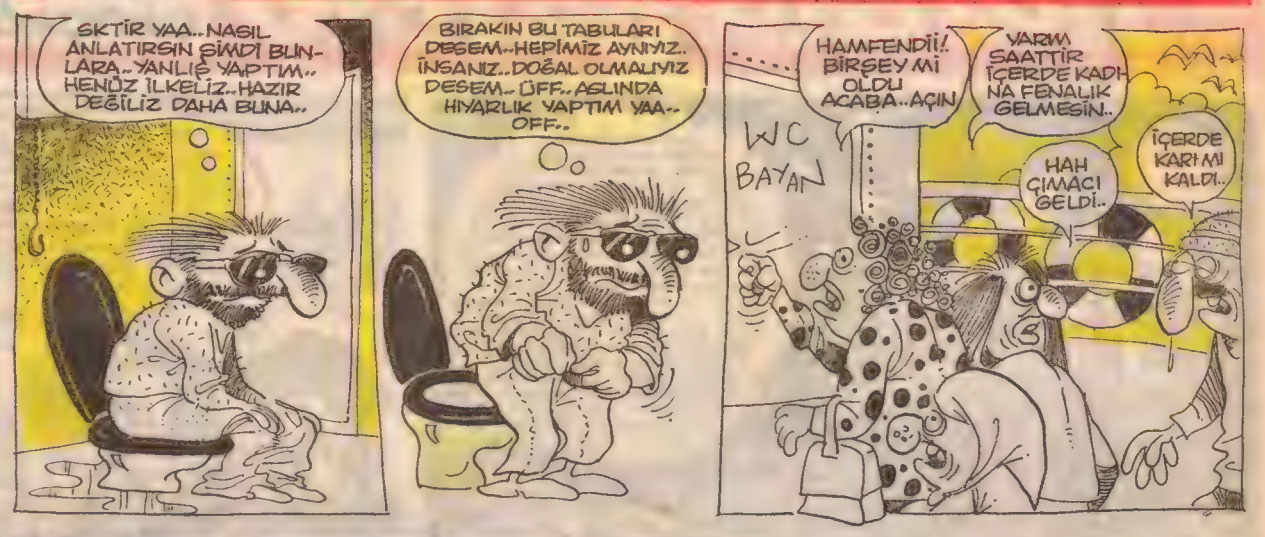

KOFTİ ANARŞİST

Bahadır Boysal

KAREKEDİ

CENGİZ AKIN

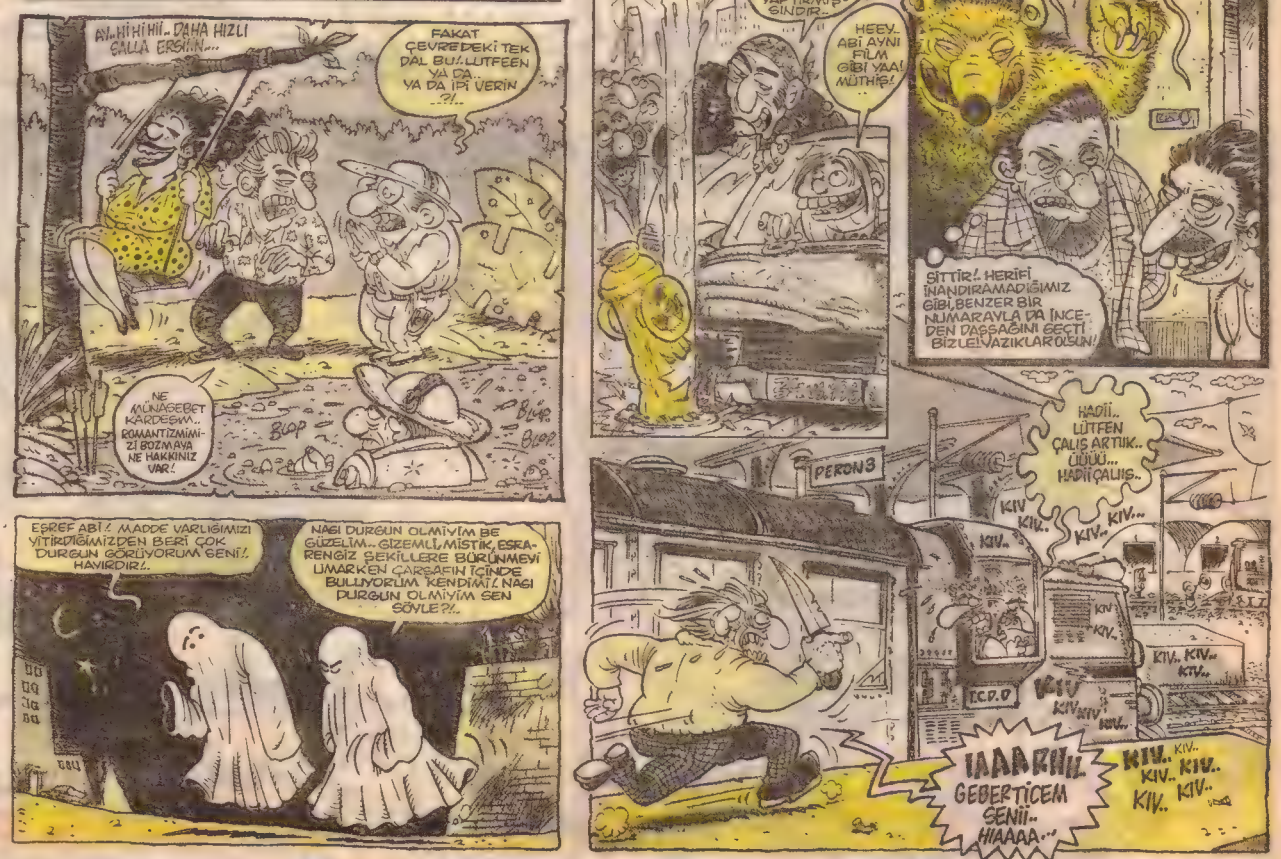

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

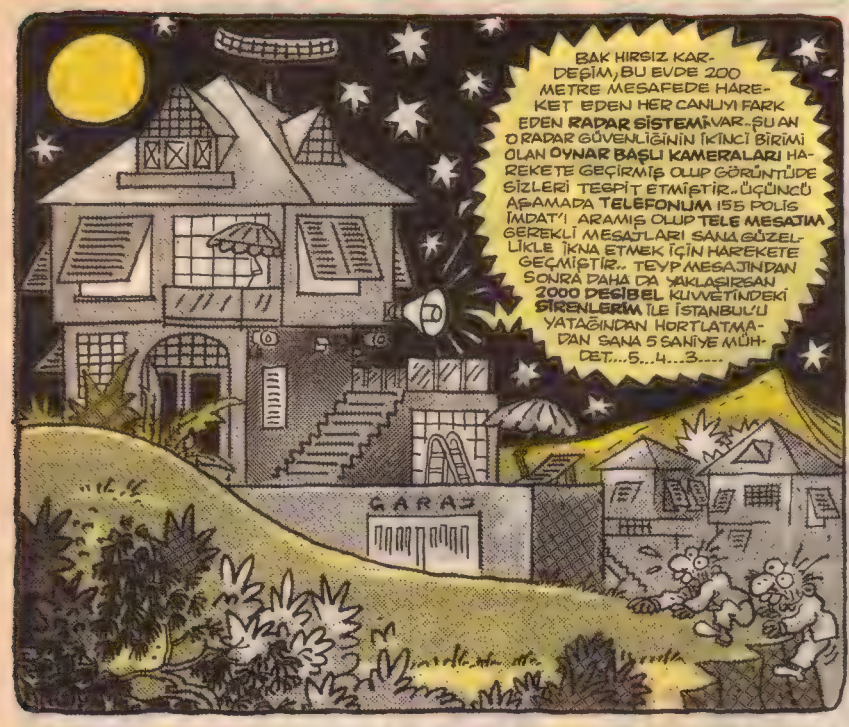

*ŞAPKA; ARGODA PREZERVATİF

LeMan MİZAH DERGİNİZ OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Leman,

24 Şubat akşamı saat 21.00 sularında arkadaşımdan henüz ayrılmışken, Güven Parkı'nda dolmuşlara doğru yürüyorum. 6-7 polis önümü kesiyor. İçlerinden biri kimliğimi soruyor. (H.Ü) Öğrenci kimliğimi veriyorum. Yetinmeyip başka kimlik isteyince ehliyetimi veriyorum, üzerimi arıyor. Bu sırada polise biraz acele etmesini çünkü eve geç kaldığımı söylüyorum. Beni dinlemeyip "benimle gel" diyor. Az ötede bekleyen ekip arabalarının yanına gidiyoruz ve bana arabaya binmemi söylüyor. Bende eve gitmem gerektiğini, üst aranmasında temiz olduğumu, aynı zamanda kimliğimide gösterdiğimi söylüyorum. O ise yüzündeki saldırgan ifadeyi daha da katılaştırıyor. Bana "şüpheli şahıssın kardeşim bin şu arabaya zorluk çıkarma" diye bağırıyor. Üzerime doğru yürüyerek arabaya binmem için zorluyor. Binmezsem zarar görebileceğimi düşünürken polis tarafından arabaya tıkıştırılıyorum. İçeride iki polis oturuyor. Okulum ve oturduğum yerle ilgili sorulardan sonra Hacettepe'lilerin polis ve jandarmayı sevmediğini kışkırtıcı tavırlarla söylüyor ve değil mi gibi sözlerle onay bekliyor. Daha da ileri giderek üniversitedeki kız öğrencilerin çoğunun "fahişe" olduğunu fakat kendilerini ucuza sattıkları için yazık olduklarını ve Abant İzzet Baysal Üniv.'de yaptıkları bekaret kontrolünde çoğunun "bozuk" çıktığını söylüyor. İtiraz ediyorum, bana benim bunlardan haberim olmadığını söylüyor. Saçlarımın uzunluğu için bana çıkışıyor; güya anlamını sorarak bana hakaret etmiş oluyor, uzun saçlı erkeklerin arttığından bahsediyor. Onlara göre her uzun saçlı erkek eşcinsel olduğundan bana da o gözle bakıyor. Siyasi görüşüm hakkında sorular sorup, açık bulmaya çalışıyor. Bütün bunlar olurken ekip arabasıyla oldukça uzun bir süre çeşitli yerlere baskına götürülüyorum. Baskınlardan toplanan bir sürü insanla karakola götürülüyoruz. (O anki ve ondan önceki tüm ısrarlarıma rağmen eve telefon etmeme izin verilmiyor. Aksine işimin uzun süre sürebileceği, belki sabaha kadar orada kalabileceğim söyleniyor.)

Karakola bir grup sarhoş, başıboş ve garip insanla bir köşeye tıkılıyoruz ve aranıp, bizden alınan eşyalarımızın (saat, kemer vb.) tutanaklarının hazırlanmasını bekliyoruz. Bu arada karakola telefon için istediğim ilk izinde komiser bağırıyor ve sert bir şekilde beni geri çeviriyor. Yılmayıp ettiğim ısrarlardan sonra sıkılmış olacak ki telefon için 2,5 saat sonra izin veriyor. (Bu arada bütün yapılanlara zorluk çıkaran biri sarhoş iki kişinin tartaklanıp dayak yemelerini unutamam!)

Aşağıya indirilene kadar üst katta katil zanlısı, terörist muamelesi görüyoruz. Bir köşeye itekleniyoruz ve sanki biz bir sürü, onlarda çobanlarmışcasına muamele görüyoruz. Daha sonra bir grup insanla nezarete indiriliyoruz. Burası sıdık kokan, karanlık, daracık ve havasız bir yer. Hepimizi buraya adeta tıkıyorlar ve nezarettekilerin bitmek bilmeyen küfürleriyle beklemeye başlıyoruz. Orada sarhoş muhabbetleri içinde uzun bir süre geçiriyorum. (Bu arada bizimle beraber getirilen iki kişi milletvekili akrabalarının olduğunu söylüyor ve getirilmelerinden yarım saat sonra çıkıp gidiyorlar.)

Üst katta güçlükle edebildiğim telefonla babam geliyor ve polisle konuşup suçumun ne olduğunu ve neden orada tutulduğumu soruyor. Fakat cevap alamıyor. Uzun süren bu kabus sona eriyor. Şimdilik..

H.Ü'lü potansiyel suçlulardan biri(!..)

Merhaba Sevgili Arkadaşlar,

Burada bana ve arkadaşlarıma büyük bir sıkıntı veren bir olaydan bahsetmek istiyorum.

Akdeniz anemisi ya da orak hücreli anemi adıyla bilinen bir kan hastalığına yakalanmış (tabii doğuştan bu) olan gencecik hayat dolu bir arkadaşımızı anlatacağım. Herşeyi tek başına halletmeye çalışan, kimseden yardım almayı kabul etmeyen birisi. Hem okuyor, hem de para kazanmaya çalışıyor. Çalışıyor diyorum çünkü kalp rahatsızlığı ve kansız kalmanın getirdiği sorunlarla pek çalışamıyor. Sürekli kan transfüzyonu gerekiyor. Yani daima kana ihtiyacı var. Babası emekli, ancak evin ihtiyaçlarını karşılayabiliyor. Borçlanmadık kimseleri kalmamış. Çünkü bayağı masraflı bir hastalık.

Arkadaşımıza hep özel kanallardan birisini arayıp yardım istemesini önerdik. (Reklamların dışında yinede birşeyler yapabiliyorlar) Ama o bunu asla kabul etmedi. Afişe olmaktan korktu. "Arkadaşlarımın, doktorlarımın,

her gittiğim yerdeki insanların yüzüne nasıl bakarım" dedi. Olayın bu yanını düşününce gerçekten rahatsız edici, ama ihtiyaçları da gözardı edemeyiz. O nedenle biz de oturduk, sizlerden yardım istemeye karar verdik. Hem afişe olup incinmeyecek, hem de belki yardım sağlayabileceğiz. Umarım bize kızmaz.. Arkadaşlar genç bir insanı yaşama bağlamak, maddi acılarını biraz olsun dindirmek istersenız ona yardım edin. Miktarına bakmaksızın, ama çok ama az. Dünyamızı varlıklarıyla kirleten onca insana karşı bir iyinin, güzelin yaşaması gerek. Bu yazımızın birer örneğini diğer dergilere de göndereceğiz. Hepinize şimdiden teşekkürler.

İş Bankası Arap Camii Şub. Karaköy
Hesap No: 100330000 - 177781
Didem, Arzum, Mihri, Aynur, Atilla, Deniz

DALDAKİ SON YAPRAK...
Katıksız sevgilerle Merhaba!

Ben 18 yaşında bir gencim. Ömrümün son günleri.. En iyimser düşüncelerle birkaç ay, belki Nisan, belki Mayıs belkide bu akşam.. Yıllardır beklediğim o an nihayet ruhumla sevişecek ve ben bütün gizemlerimle göçmeden son bir defa SİBEL'in vesikalık fotoğrafına bakacağım, ebediyen susacağım.. Amansız hastalığın çaresizliğiyle ne varsa bana dair bir bütünün içinde bir hiç olacak...

"-Bey, şu çocuğun güzelliğine bak. Bu yosun yeşili gözler, bu bal rengi saçlar, bu beyaz ten.. Toprak nasıl kıyar bu güzelliğe? Tanrı, acımaz mı bu göreni çarpan güzelliğe? Ah Allah'ım! Allah'ım! Oğlumu bana bırak!"

Anneciğim, bilirsin ki ölüm güzelliğe takmaz. Bilirim, beni karşısına alır, saatlerce güzelliğimi seyrederdin. Doymazdın. Bana baharlar bahşeden gözlerinden hep yağmur taneleri süzülürdü. Saçımın teli zarar görse, depremlerde tükenirdin. Razı ol gidişime anne, Tanrı'yı gücendirme. Bu güzellik onun!

Arkadaşlarım, sizler de beni hep sevdiniz. Çoğu zaman aşırı sevginizden utanır, size layık olmadığımı düşünürdüm. Sizleri çok seviyorum. Dilerim sevdiklerinize kavuşursunuz..

Baba, sana ne demeli ki, gecelerce dert arkadaşım sendin. Sen beni benden daha iyi bilirsin. Bir melek olup her akşam alnından öpmek isterdim. Çok sevildin baba!

Kuşlar, çiçekler, mavi gökyüzü, yollar, hepiniz esen kalın izimi unutamazsınız. Gül ağacım her zaman hatırım için kan kırmızısı bir tomurcukla gülümseyerek. Yollar, her zaman ayak izlerimi saklıyacak.. Ama toprak, o hep bana sarılı kalacak, hep beraber yatacağız. Her zaman kır çiçekleriyle, yağmurla dost.. Aynam, güzel yüzümün desenini sakın silme!

Sen, ey Yıldız Tilbe! Sesinle bana düşlerimde fon müziği oldun. Bütün kasete sadece "Sevemedim Ayrılığı" şarkısını katledip hep seni dinlemek.. Seninle tanışabilseydim, sana o kadar şey anlatırdım ki. Beyaz kanatlı melekle bu şarkıyı son bir defa dinleyip gideceğim. Harikasın Tilbe! "Meriç" ismini ne olursun bir kez olsun sesinle an. Tanrı seni korusun!

Siz Leman dostları! Sizlerle aynı karikatürlere bakmak, aynı şeylere gülmek aynı yazıları okumak ne zevkli, bilirsiniz. Sizlerle bu dergi aracılığıyla bir arada olmak, sizinle gülümsemeyi paylaşmak ne güzel! Sizden bir ricam var, lütfen elinizde bulunan veya bulduğunuz "Seni Seviyorum" yazılı kart, kartpostallarınızı aşağıdaki adresime gönderiniz. Kartın arkasına "Meriç'e" diye yazarak kendinizi tanıtırsanız çok mutlu olurum.

Ve sen SİBEL! Seni böyle son paragraflara bıraktığım için kızmadın değil mi?! Bütün acımasızlığına, boş vermişliğine rağmen seni çok seviyorum. Bu kadar yaşadıysam, senin sevginin de payı vardı. Başımı dizine dayayıp başucumda bile seni özlediğim ne güzel günlerimiz vardı. Bana bakıp bakıp ağlardın: "-Sensiz yapamam, sana bir şey olursa Allah canımı da alsın. Sürüm sürüm sürüneyim, sen olmayacaksan" derdin. Ağlardık, sarılırdık, Tanrı'ya bizi ayırmaması için yalvarırdık. Annem gibi konuşmaya başlardın: "-Tanrı, seni nasıl bu kadar güzel yarattı? Ve seni sonunda kıskandı. Ama benim yüreğimi bilmez mi? Seni ellerimden bile kıskanırken nasıl başkasına -Tanrı'ya veririm. Sevgilim, ne olur kimseyi bana tercih etme.." Eski bir destan okur gibiydik. Onca söz nasıl gelirdi aklımıza.. Ama çok acımasız çıktın Sibel..Bıraktığın notta "Senin ölmeni hiç bilmeyeceğim. Fransa'ya abilerimde kalacağım." diye yazılıydı. Günlerce bekledim bir haber, biliyorum sen buralarda bir yerdesin. Nefesin hep yüzümde sanki.., Ne kadar inatçı olduğunu biliyorum, bari mezarıma bir kez gelip sarıl! Ne olur!

Ve sen ey sadık dost! En iyi arkadaşım. İnşallah iyi bir mühendis olup mutlu yaşarsın. Leman okurlarından gelecek kartlar için, senin adresini vereceğim. Mühendislik Fakültesi'ndeki dostlara selam!

Hoşçakalın! Yüreğinizde sevgi daima olsun!

Meriç T.Ü. Mimarlık-Mühendislik Fak./Edirne

Kuvvacılarla Hocalar

Yakın tarihimizin en acıklı en yutturma bölgesi Gümrük Birliği andlaşmasını havalara uçarak, zafer çığlıklarıyla imzaladık. Küreselleşme, evrensel değerler gibi sloganlarla, bu hezimeti aklımızca çağdaşlaştırmaya çalışıyoruz.

Ağırlaşan siyasi, iktisadi sorunların çözülemeyeceğine olan inanç teslimiyet noktasına geldi. Siyasal bağımsızlık tarihi içindeki yürüyüşünde artık sahipsiz kalıyor. Devletin işkencesinden, aptallıklarından bıkmış halk, sosyal demokrat partiler, sendikalar bile, aptalca insan hakları gibi bir çok sorunun otomatik olarak çözüleceğine inanıyor.

Özgürlük, verilemez, satılamaz, öğretilemez. Batının hümanizması batı dışı topraklardan bu yüzden elini eteği çekti, ruh değiştirip, kendi zenginlikleriyle dolu kıtasında mutlu bir hayat yaşamak istiyor. Kasalarına tırlanna çağdaşlık dolduracağına inanan holdinglerle, ikiyüzyıldır otomatik kurtuluşa inanmış aydınlar özgürlüğü otomobil gibi satınalınabileceklerini düşlüyorlar.

İkiyüzyıllık masaldır bu. Bu masalda hep batıya hayransınızdır. Ancak, batının rüyasını göremezsiniz. Batının rüyasını görenler batının kabuslarını da görürler. Modern dünyanın felaketlerini, kabuslarını, batı, düşüncenin, bilmin sınırlarını parçalayarak aşmaya çabalıyor, düşüncede, sanatta, bilimde. Batıyı hak etmek istiyorsanız, bu binbir felaketin, binbir kabusun içine girmek zorundasınız. Kabuslar, sığınaklar, yanardağlar içindeki değeri, bilimi üretemeyenlerin, bağımsız yaşama hakları olmadığı gibi, piyasaları da olamaz. O piyasanın bayiisi, ya da çevirmeni olursunuz.

Liberallerin, sosyal demokratların bu vahşiliği herşeye rağmen öğretici sonuçlar çıkarmaktadır. Yeniden aydın nedir, halk nedir, bağımsızlık nedir, batı nedir tartışması için fırsat vermektedir.

Çünkü gümrük birliği tartışmasının en soylu kelimesi, İlhan Selçuk'un yana yakıla haftalardır bas bas bağırdığı gibi bağımsızlıktır.

Laik-şeriat kamplaşmasının medya rampanlarından sosyal-facialara nasıl fırlatıldığını hep birlikte dehşetle izledik. Laik-Şeriat vb. kamplaşmalar içe dönük kamplaşmalardı, tüm içe dönük kamplaşmalar gibi acı sonuçlara ulaştı. Birileri bu ülkeyi pakistanlaştırmak istiyor. Holdingler gümrük birliğine evet diyerek, dış güçler provakasyonlarıyla iç çatışmaları hızlandırarak.

Ne var ki, kışkırtmalar, komik şekilde açığa düşmeye başladı. Çatışma noktaları kaşına kaşına nasır tuttu. Artık olmayacak tek bir dua kaldı, o da alevi-sünni çatışması. Halk, provakasyonların dilini süratle çözdü. Modern savaşın şeytan literatürünü ezberledi. Tarihinde ilk kez böylesine diri bir metanetle karşı koyuyor, güçleniyor. Ve kimse kahveyi kim taradı, neden taradı diye tek bir soru sormuyor, altmış milyondan bir kişi merak etmiyor.. Hani nerdeyse şunun şurası üç-dört provakasyon daha yaşasak, alevi-sünni gerginliği ebeddiyen ortadan kalkacak. Nevruz şenlikleri gibi provakasyon şenlikleri düzenleyip kardeşlik bayranlarını kutlayacağız.

Ancak, gümrük birliği tartışması liberallerce ne kadar gizlenirse gizlensin, yeni bir kamplaşmanın hatlarını çiziyor. Seksen yıl öncesinde yan yana istiklal savaşını veren kuvvacılarla hocalar, seksen yıl sonra, belki de ilk defa, farklı gerekçelerle de olsa "bağımsızlık" kelimesi etrafında yan yana duruyor. Bu fotoğraf cumhuriyet tarihinin en mutluluk verici resmidir.

Gümrük birliği tartışması alevlendikçe bağımsızlık düşüncesi hız kazanacaktır. Bu güç, şimdiden, provakasyonları, suni çatışmaları, medya gerginliklerini komik hale getirmektedir.

Cehaletin vahşileri liberaller bu yüzden bu tartışmayı gerginleştirmek istemiyorlar. İçe dönük, kamplaşmalar onlar için yeterince bereketli görüntülerdir. Bağımsızlığa doğru görüntüler onlar için acı vericidir. Yoksa, neden, laik-şeriat tartışmasını tırmandıkları gibi alevlendirmiyorlar. Çünkü bu bağımsızlık ateşi onları yakar.

Leman Dergisi yazarı Nihat Genç

Sayı: 175 18 Mart 1995 Cumartesi
SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Celalettin BENZER ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Bahadır BOYSAL ● Kaan ERTEM ● Feyhan GÜVER ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)		1 yıllık Abone bedeli - **90 DM**	**Dolar hesabı: 3001435 - 7**
1 yıllık Abone bedeli - **75 $**		**YURT İÇİ (POSTA)**	**TL hesabı : 0102493 - 4**
AVRUPA (POSTA)		1 yıllık Abone bedeli - **1.000.000 TL**	**(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine alttir)**
1 yıllık Abone bedeli - **60 DM**		**BANKA HESAP NUMARALARI**	
AVRUPA (UÇAK)		**Mark hesabı : 3001436 - 5**	

... Sevgi; bazen kendinize ait bir tik'i sevmek gibi bir sevgi...

Ne karmaşık, ne erkeksi bir ülkede yaşıyoruz, değil mi! Eşcinselliğimiz bile erkeksi. Yoz, çağdışı, "s..tim inbeyi" diyebilecek kadar aşağılık.

Gay'ler bu yoz kültürü kıracak, fiziklerinden taviz vermeden, geleneksellesmiş eden-edilen imajını, sevgiyi olduğu gibi paylaşarak yıkacaklardır. Kadını-erkeksi kaygıları bir kenara iterek daha realist, dürüst ve güvenilir cinselliği yaşatacaklardır.

Batı kültürüne yakın, onurlu birlikteliği, kimsenin toplumdaki yerini sarsmadan son derece saygı ile Gay'ler yaşayacak-yaşatacaklardır. Sevgi ile...

Bana yazın. Yaşama realist bakanlar yazsın...

Serdar Y.
Merkez Demirciköyü
Taşkırma Şantiyesi Demirciköy/Samsun

Sevgili Tolga İriyarı,

Kaan Ertem vasıtasıyla dergimize ulaştırdığın mektubun teknik bir hata sonucu kaybolmuştur.. Mektubunu tezden bize tekrar ulaştır ki, bir an önce yayınlayalım..

Leman

Akşamsefası

Önyargı yapmıcılık iftiharla sınır...

BAY Eeeeeee!..

ALP TAMER

ÖZET: "Bay Eeee!..." adı öykümüz çok tutunca sinemacılar şip-şak filmini yaptılar... Gidip görmek istedik, bakalım neler yapmışlar diye...

Uyarıyı ciddiye almamıştık!. Karanlık salona sessizce süzüldük. Bizden başka salonda sekiz kişi daha vardı.

Gong her zaman ki gibi üç defa vurdu.. Perde, bir suçlu gibi ayağa kalktı.

4x4 Jip yol kenarında durdu. Karı-koca en yakın kuytuda sevişmeye başladı. Tipik masturbasyon sahneleri. Biz ve diğer sekiz seyirci "Bay E"nin duran toplara ne kadar etkili vurduğuna tanık olduk. Ve bir an kendimizi olay mahalinden tesadüfen geçmekte olan koyun sürüsüyle özdeşleştirdik. Yönetmen bu sahnede bilinçaltımızı dürtüklemişti ve bunu da Çoban'ın elindeki sopayla yapmıştı.

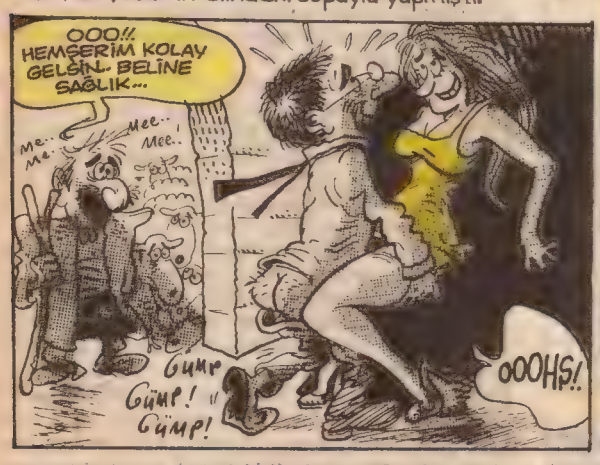

Filmin başı ayrıen iki hafta önce çizdiğimiz gibi, çizdiğimiz gibi değil de kıçımızdan uydurduğumuz gibi. Sonrası için daha mantıklı bir kurgu düşlediğimizi söyleyebilirim. Ama "Bay E" Filminin başında olayların tam da gelistiği anda, dili zorla alıkonmuş bir bayanın (CANSU AKBEL) gerçek katili bilip dilsizliğinden dolayı konuşamaması mantıksızlığı üzerine temellendirilmiş (CANSU AKBEL pekala bir kağıda katilin adını yazabilirdi) Ve eğer bana sorsalardı gerçek katilin Zinan Çetin olduğunu söyleyebilirdim. Tam bu mantıksızlıklar silsilesinin kördüğüme dönüştüğü kavşakta seyircilerden birinin aniden kalkarak biletini hırsla yırtıp çıkış kapısına yöneldiğini gördüm. Bu kişi seyirciler arasında 10'su en yüksek olandı ve hareketi topaydı.

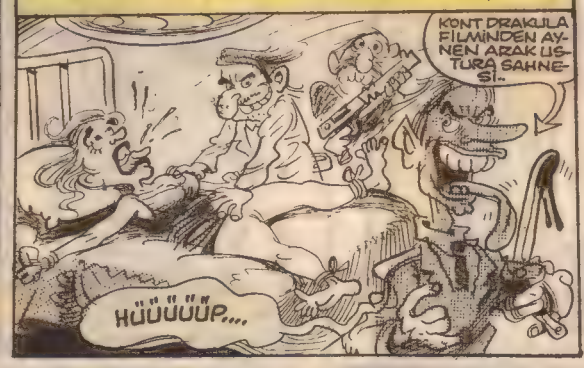

Filmi herşeye rağmen seyretme sabrına teslimiyetten olsa gerek dalmışım, Dupont kardeşlerin ısrarlı takibi, "Bay E"nin kaçışı, karısının Ted Turner benzeri "DEJAVU TV" sahibi Don JHONSON'ca alıkonulması ve bu arada 'HELK'imizin traji komik yaşamı, öte yandan da devleti simgelediğini sandığım (10'm bunu kavradı) Allahım Allahım nidalarıyla çalışan sarı otobüs ve içindeki bıyıklı esmer yaratıklar. Otobüs şoförünün neden asker-bürokrat olarak canlandırılmadığı bir dizi simgeler fiyaskosu.. Tinto Brass donları, anlamsız sözcükler ve diyaloglar. (Anlamsızlığında da bir anlamı vardır ve kafa yorulursa bu pekala kotarılabilir?.

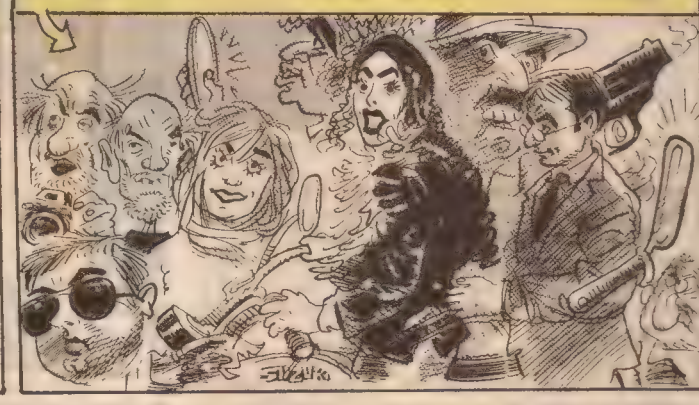

Ve derken şok bir sahne, Sersemlemişim, salt ben değil diğer sekiz seyirci de aynı anda ortak bir nidayı dilimizin ucundan aşağı yuvarlıyoruz; -ÇUŞ!.

Pes yani!. İşte sinema salonunu terketmem gereken an diyorum. Kaba ve açık küfürden dolayı değil, bu isteğim replikteki günlük konuşma dilinin espasını ve mantığını bu kadar ucuz, yanlış kavrayan ve bunu bir çocuğa söyleten bu kifayetsiz narsizme karşı olmamdan. Ve bir an düşünüyorum; Filmin senaristi yada yönetmeninin kendi öz çocuğu günün birinde kendi annesine karşı bu söylemi kullansa ne olurdu acaba?.

Sinemanın az gelişmiş bir toplumda ne derece eğlenceye yönelik bir zenaatsal işlevi olduğu konusundaki ütopik teorilere gelince; "BAY E" filmini seyrettiğim saatlerde çok değil 3 kilometre ötede GAZİOSMANPAŞA'da provakasyonla yaşanmaya başlayan korkunç bir kıyım, öldürülmüş insanlar, polisler, askerler ve sokağa çıkma yasağı vardı. Oysa sokağa çıkma yasağı yoktu. (6-7 Eylül'lerde bile olmamıştı) Bu ülkede Sinema biraz da Beyoğlu, yani namı değer PERA'ydı. Pera'ysa büyük, çok katlı bir fildişi kulenin gölgesinden başka birşey değildi. Beyoğlu'ndan üç kilometre ötede bir takım insanlar çok nüfuslu evlerinde sayım yapıyorlardı. "BAY E" hariç geri kalan 28 harfi temsilen "E" özürlü bir alfabenin kanlanmış sayfaları arasında!.

Senaryoda yaratıcılık anlamında hiçbir katkının gözlemlenemediği, Batılı sinemalardan alıntılanan ve oldukça kötü kopyalanan sahnelerin alabildiğine sıraladığı "Bay E", Hazreti Medya ve Promasyon generallerinin onca pompalamasına rağmen "Balık Baştan Kokar" özdeyişini bir kere daha vurgulamış.

Herşeye rağmen yine de filmin sonunu merak edenlere...

Not: "Bay E" filminin teknik kadrosuna Fitaş Sinemasında "Bay E" ye komşu salonda oynayan "YAŞAMIN İÇİNDEN" adlı film

Akşamset

26 MART 1995 PAZAR.. SAYI: 176.. 18.000 TL.. (KDV dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

OPERASYONUN FATURASI 50 TRİLYON

ORDU, tarihinin en büyük kara harekatı diye tanımlanan sınır ötesi Kuzey Irak operasıyonuyla bu ülkeye girdi. 35.000 kişilik askerle P.K.K kamplarının temizlenmesi için gerçekleştirdiği belirtilen operasyon, Türkiye'ye 50 trilyona patlıyor.

Akşamsefası

ÖĞRETMENİM CANIM BENİM

"Devlet dersleri" verecekmiş Genelkurmay
Siyasi partilerin liderlerine,
Gider en ön sıradan izlerim
Ve kaptırmam kurdelayı başka birine!..

19 March'95/Sincan

****

NOBEL ANA!..

Ülkeye barış ithal edeceğim
Ve bu şekilde Nobel alacağım,
İnce Memed'in yazarı beklesin daha
Özer'in ince taktiğiyle şöhret olacağım!..

18 March'95/Eskişehir

****

TÖVBE İSTİHBARAT

Ay, istihbarat alamıyorum, feci bişey
İnsan böyle karanlıkta kalmamalı,
Fakat demokrasi şeysi
uzun menzir'li bişey
Karanlığa sövmek yerine,
jeneratörü çalıştırmalı!..

17 March'95/Çankırı

****

YASİN ADIYEKE REALİTESİ

(Yükselen Hıyar)

Sen sinsi gibi herşeyi duymaya çalışan,
Kocaman kafanı her kapıdan sığdıran
Ve kadınlara keser sapı gösteren
yabani adam,
Bırak o kanlı kalemi, işini yap yılan!..

21 March/Ilgaz

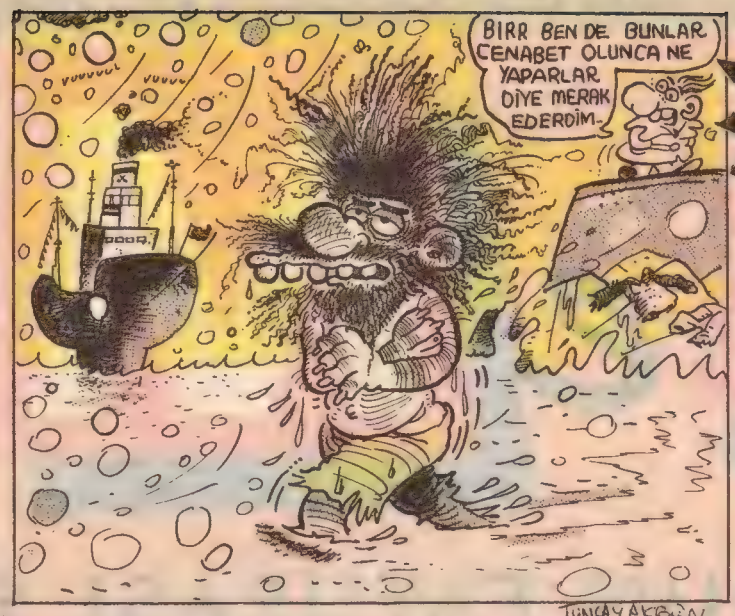

DUYURULAR

İLK FİLMLERİ İLE GENÇ YÖNETMENLER HAFTASI
(20-31 MART 1995)
(T. ZAFER TUNAYA KÜLTÜR MERKEZİ TÜNEL,İSTANBUL)

***

Bu hafta Express'te: "Operasyon, Nevruz ve ötesi... Şemra Somersan'ın gözüyle "burası" Amerikalı gazeteci James Gray'in gözüyle Kuzey Irak..

***

KONSER
MUAMMER KETENCİOĞLU
TUNA'NIN BERİ YANI
Balkan Ülkelerinden Halk Şarkıları
29 Mart 1995 Fen Fakültesi Konser Salonu Saat 16.00.
Öğrenci 50.000TL.

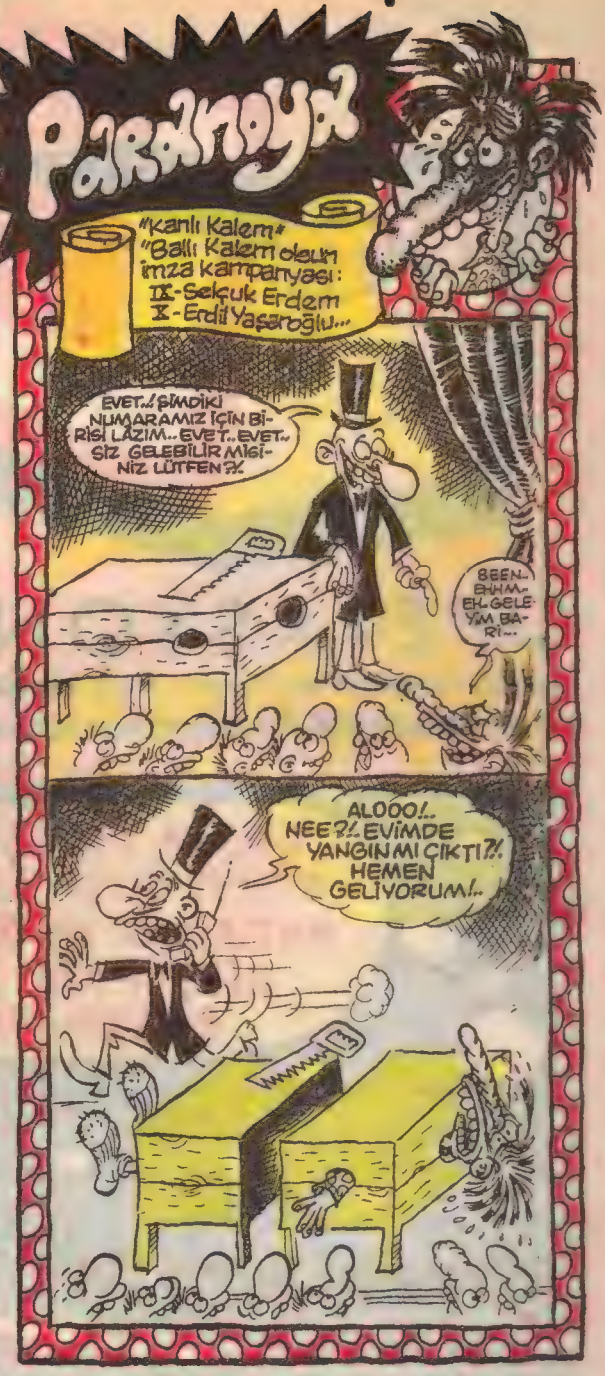

TUNCEL KURTİZ'Lİ AKŞAMLAR

Oyun, şiir, müzik, tango, sohbet, muhabbetle yoğrulmuş tek kişilik PERFORMANS.. Bedreddin, Nazım Hikmet, Cahit Irgat'tan deyişler, şiirler, tangolar. Sürpriz dostlar, belki Erol Günaydın, Özcan Özgür, Nevzat Şenol.. "Belki aklımıza gelmeyen" tiyatroya emek vermiş nice ustalar..
Veli-Gamze-Emine'den müzik vokal...

Köprüleri kurmak için.. 27 Mart Pazartesi Saat 20.00'de Leman Kültür'de buluşuyor.
Yer ayırtmak için **245 38 06**'dan **Ayhan Erdoğan**'a başvurabilirsiniz.

LeMan

Amerika'nın **C.I.A**'ye bağlı **N.S.A** (National Security Agency) adlı dünyanın en büyük haber alma teşkilatı 22 milyar dolarlık örtülü ödenekten 500 milyon doları Türkiye'ye ayırdı. Bu rakam fondaki en yüksek miktarı oluşturuyor. A.B.D'nin planlarında yer alan ve Gaziosmanpaşa olayıyla ilk büyük açılışı yapılan Türkiye'yi karıştırma operasyonları böylece ayyuka çıkıyor. C.N.N Tv'sinde yayınlanan "Global VEIW" haber programında konuşan emekli **C.I.A** üst düzey görevlisi **Donald Jameson**'un "Türkiye yakında büyük karışıklıklar yaşıyacak" kehaneti aradan 1 ay geçmeden üniversitelerdeki **faşist-sol** görüşlü öğrenci çatışması ve **Sünni-Alevi** savaşına sürüklenme aşamasına gelinmesiyle doğrulanıyor. Ayrıca A.B.D'nin 5 büyük gazetesine göre de Türkiye karışacak.

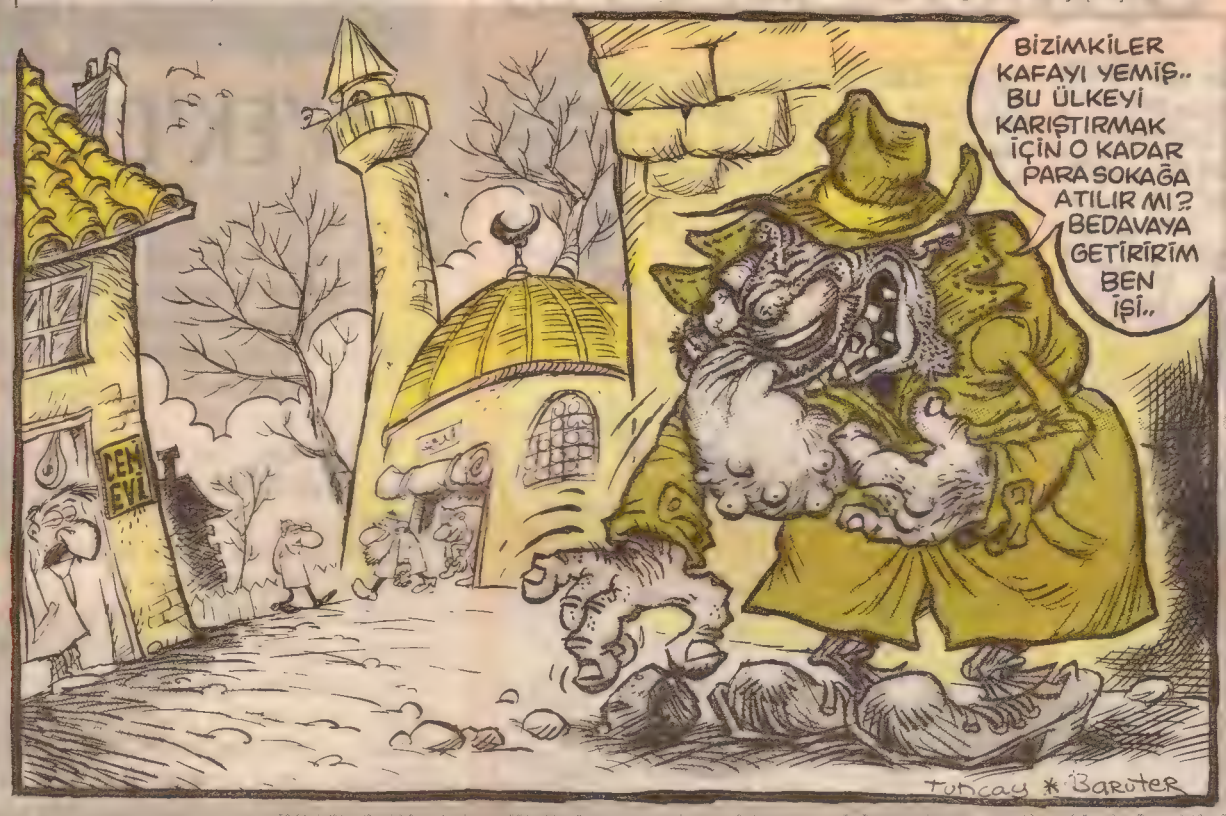

ÇİLLER, IRAK'A GİREN ORDUNUN, OPERASYON SIRASINDA SİVİL HALKA ZARAR VERMİYECEĞİ KONUSUNDA GÜVENCE VERDİ..

ÇİLLER AMERİKA'NIN CNN Televizyonunda ordunun IRAK operasyonunu anlattı.

Semra Özal tedavi için A.B.D'ye giderek mahkemeden yırttı. Hastanede bütün aramalara karşın hiçbir rahatsızlığı keşfedilemeyen Semra hanım kapağı A.B.D'de yaşıyan bir ilkokul arkadaşının evine attı.

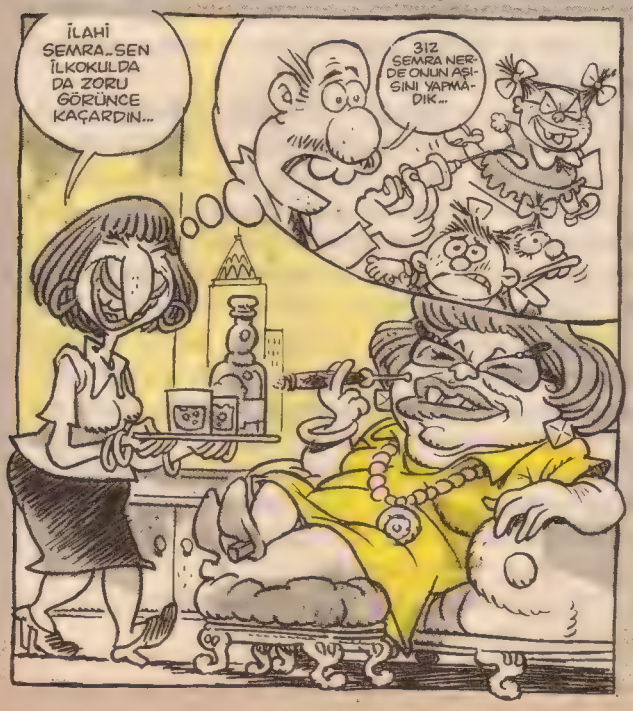

Tracy Chiller
(Miss Amerika)
Savaş Rüzgarları
...
Özer Çiller
(Devletin Kocası)
...
Demirel
havada demokrat
yerde kaypak
...
Serdar Turgut
Basında "Benim"
yazarlarında son
tango
...
SİNAN ÇETİN
Bay E (mbesil)
Bedri Baykam
arak Bay mEdyatik

AMERiKA İnsan Haklarının güvencesi için Türkiye'ye ve bu konuda çalışan sivil örgütlere 5.5 trilyon veriyor..

HAFTA SONU NE YAPAK ?

● (ve işte, beklenen anın, zarrt diye geldi!.. 32 kısım tekmili birden, sizin **HSNY**'lannız!.. 1. zafer haftası!.)

● **"birşeyler lütfen.. ne olur, birşeyler.. ne, bilmiyorum ama, birşeyler.. denizin rengi hüzün..**", (giresundan, **dr.tolga taymaz**)

● 8. görüngü, dilemma, fotokopi dergi, her kaos'ta belirir, (o sizi bulur)

*"**sormazsan söyleyemem, sorarsan" bilmiyorum" derim**", (şirinyer, imzasız)

● **"kanaat bakkaliyesi, kardeşler kasap salonu, köşem büfe, kötü kadın"**, (antalya, **nevsal ünlü**)

● **"106.3, istanbul ulusal radyo dinleyek"**, (bağcılar, **tamer dursun**)

● **"beni yükselen burcum değil, yükselen borcum ilgilendirir..**", (artvin, **taner artvinli**)

● **"ben, mizah yazarı ve şair ibrahim ormancı, çocuk hakları üzerine yaptığım çalışmalara herkesten katkı bekliyor ve dileyene şiir ve esprilerimi yolluyorum.. telf..0 232-374 37 84**", (izmir, **ibrahim ormancı**)

● **"ya peki, gücümüz neresidir?.. hani gücüme gitti deriz ya..**", (manisa, **ahmet aktaş**)

*"**karanfiller tanır, yalnızlığın en ince yanını**", (batman, **gülcan akkaya**)

*"**hani güzellik geçiciydi.. bana niye geçmiyor.**", (izmir, **erdal mavigözlü**)

● **"ben yalnızca yaşamın genel istikrarsızlığından payıma düşeni yanısıtıyorum"** (bursa, **hülya bayrak**)

● **"tanrım... yaşamak için bana verdiğiniz hayat bumuydu?**", (ankara, **seda güner**)

*"kuşlama, bilim ve ütopya, kargaşa, bahar, çakıltaşı, bitliş kardeleri, göçebe, ayak, hayalet gemi!.. daha çok var, az trajlı ve fotokopi dergilere de ihtimam gösterek!..

● "**ümit otan**, babıtelli, izmir kitaplığı!.

● **"benim adım yılmaz, bana birşey olmaz.**", (haymana cezaevi, **yılmaz odabaşı**)

● **"..dört senedir köşe bucak direniyorum yeşil elbiselere, tanklara, emredin komutanımlara, sağa döne, sola döne, ama baharın en güzel günlerinden birinde mesela onsekizinde kısa süreli bir ölüme yatıcam.**" (firari, **emre**)

● **"çağçağ'a söyleyek, daral artık milli olsun, hep timsah'lar mala vurmasın..**",(alanya, **muammer çakmak**)

● "selda ile fatih!.. mutluluklar!? belki de boşandınız bile!. ama yine de mutluklar!.

● **".. sonunda bu olay hakkında konuşan herkes bir yana gidecek.. sonunda bir onlar başbaşa kalacak.. bir onlar.. başbaşa. ve deri'nin acıları da kabuk bağlayacak.. bir onlar, bir Güneş. K ile bi Metin Kaçan başbaşa konuşacaklar.. yalnız onlar.. herkesten uzak, kimse duymadan, bir onlar konuşacak... ne güzel susuyorsunuz sevgili murahtan mungan.. sizi seviyorum.. ve sevgili met-üst, bu kadar çığlık çığlık susmayı sizden öğrendim.. belki lazım olur diyerek yanınıza susmaya geldim.. sizi de seviyorum..**", (izmir, **ayfer şenel**)

● "**oysa, üç boyutlu görüntüde yunuslar saklı**", (samsun, **ebru yıldız**)

(devamı haftaya!. daha çook var!... hoşçaçaav'ın annem!.)

LEMAN OKURLARI

(hepsi doğuştan şair)

Akşamsefası

PAZAR SEVİŞGENLERİ

ÖMÜR TORPİDİ MET ÜST

AN'EK'DOTLAR!..

* kendi çapları'nda **Leyla** ile **Mecnun**'dular!.. elele, vitrinlere bakarak yürüyorlardı!.. bir ara gez, göz, arpacık, manken, fiyat, marka, göze geldiler!.. anında zarrt diye **Beymen** ile **Arnetta** oldular!..

* yeryüzü tasarlamadı ki bizi!.. ebeveynlerimiz kurgulamadı!. sperm zayiatı'yız!. eziyet zamanlarda buralara suç'ulduk!. hukukla, toplumla yargılamayın bizi!.. komik olmayın!..

* **dedi biri:** "ne o moruk, yine **depresyon**'da mısın!.." **dedi öbürü:** "yok artık, bir sürekli **deplesman**'dayım!.."

* **90 60 90**'dı, vücut hatları!. hatları'na, telefon hattı bağlattı!.. **900 600 900**!.

*o sabah, gürültüyle uyandım!.. bir güvercin cama çarptı!.. çünkü martı kovalıyordu!.. oynaşıyorlar sandım, sevindim!.. ve fakat az buz sonra şok ile bok oldum!.. güvercinin ağzında bir zırnık kırıntı, martı'nın aklında enflasyon canavarı!. o gece, mahallenin başıboş köpekleri, emeklerine makbuz bile almadan, tatlı tatlı esen melteme bile sinir sinir havladılar!..

* gerçek olsun, olmasın, fark etmiyor!.. bu ülke'de insanlar, öbür insanları daha çok-en fazla, kötü çağrışımlarıyla hatırlıyorlar!.. bellekleri allak bullak edilmiş bu ülke insanları yalnızca, başkalarına yapılmış kötülükleri hatırlayarak ferahlıyorlar!.. ve bir vakitten sonra, **lee harvey oswald**'ın suçsuz olup olmaması, hiçbir şey ifade etmiyor!. o halde şimdiki zamanı es geç!. şimdiki zaman'da gelecek gevşek zamanları yaşa!.. (anlamadıysan tekrar yaşa annem)

* dram ve tragedya'da allah aşkına hiç **"taraf"** olunur mu!. **machbeth**'de, **hamlet**'te, **jeanneD'arc**'da hangi taraftan olacaksınız!.. veya deli ibrahim'de!. biri olmasa, yek diğeri olur mu!.. kardeş olmasa, kardeş kardeşi vurur mu!. onlar da, oyun olmadan önce hepsi birer hayattılar!..

* kimi insanlar vardır, hayatınıza girmezler, adeta bulaşırlar!. fark edersiniz, silkelersiniz silkelersiniz, çıkmazlar!. ya peki aşk'ta **"haklı"** olunur mu!.. **romeo** ve **jüliet**'te, **ferhat** ile **şirin**'de, hangi taraf en haklı'dır!.. aşkın her hakkı (necip'siz) mahfuz değil midir!.. ve aşk, en büyük ve en insana yaraşır haksızlık değil midir!.. birini seversiniz, dünya dışarda kalır!.. kimini seversiniz, aşk'ın altında kalır!..

*geceydi!. sigara almaya, çıkmıştım!.. dalgın, yürüyordum!. birden, karşı kaldırımda, o büyük mağaza'nın önünde, işe çıkmış, iki yaşlı eşcinsel gördüm!.. yüzlerini gölge'de bırakarak piyasa yapıyorlardı!.. arabalı abazanlar, evvela önlerinde zınnk diye duruyor, yüzlerini görünce de anında vınnlıyorlardı!.. galiba çirkindiler!.. galiba çok açtılar!.. ben bu kaldırımda badi badi yürürkene, onlar karşı kaldırımda bu acı sahneyi bir kaç kere yaşadılar!.. sarhoş bir genç yanlarından geçerken, "burada ne bekliyorsunuz, amca, hırlısı var hırsızı var, korkmuyormusunuz!.." dedi!.. iki yaşlı eşcinsel'den birisi, geceyi boğarcasına bağırdı, " götümüzü satıyoruz ulan!.. daha neden korkacağız!.." o an dünya'da olduğumu hatırladım!. ve fakat ne almaya çıkmıştım!.. onu unuttum!.

*bir vakitten sonra, **lee harvey oswald**'ın suçsuz olup olmaması diyorum, ne ifade ediyor!.

Akşamsefası

LOMBAK

Selamınaleyküm Sevgili LOMBAK'çılar: Bu hafta sayfamızda şu soruların yanıtlarını bulacaksınız...

Kezban karpuzu yardırmaktan nasıl kurtuldu?

Aşkın gözyaşları nasıl dindi?

"Bir dost" telefonda kiminle konuştu?

Gülkabak ailesi yeniyle nasıl girdi?

AAHH.. OOFF..IIK.. ÖFHH..

Kadınlar hamamda nasıl bayılır...?

Temizlikçi Hayri'nin yıllarca beklediği fırsat ayağına nasıl geldi?

Kanlı Kalem Yasin usta, Bahadır Boysal'ın ağzının payını hem tabirde hem de pratikte nasıl verdi?

KISA BİR ARADAN SONRA...

MERHABA BEN CLARK KENT!.. AZ ÖNCE GÜPERMEN BURADAYMIŞ HA?! NE ŞANS DİMİ!?

!!!IKH..AAAAH... NERDEN ÇIKTI O ACAYİP GILIKLI HERİF!.. !!!HH!! ARTIK EŞŞEK MİKMEKTE HARAM OLDU BİZE!..

OYOYOYOY!..

ONU ÇOK AMA ÇOK SEVİYORUM ABİİ.. HIKK..ÜHÜ.. ÜHÜ...

ULAN SANA ONU GETİRİCEM BEE!.. BEKLE!!..

AAA... O ÇOK SEVDİĞİM FIRIN SÜTLAÇ!

BAK GETİRDİM İŞTE!.. GETİRİRİM DEMİŞTİM DİMİ ŞANA?!..

KANLI KALEM

Bina görevlimiz Yasin Usta, hem yazıyor, hem çiziyor

NEFRETTE, KİNDE, PİSLİKTE, BATAKLIKTA, SÜLÜK VE SÜNEPELİKTE, BAHADIR BOYSAL

Petavatsızın. petavatsızı olmaz. Petavatsızlığı ve saygısızlığı bana değil, çalışmakta olduğun dergi ve derginin yayın kuruluna yaptın. Demezler mi adama mizah dünyası zaman kayıbedicekti de, Yasin ustanın **(KANLI KALEM)** adı altında yazdıklarını niye yayınladılar? Soruyorum sevgili okurlara, Kanlı Kalem devam etsin mi, etmesin mi, takdirlerinize bırakıyorum. Siz tava ben ben çekiç ve perçinsem size daha çoook kulp takarım. Hemen hemen dört yıldır haşir neşir olduğum dergi çalışanlarının, hep komik ve olumsuz taraflarını aradım. Senin ise kötü yönlerini tespit ettim çünki sen **(MEGOLAMAN)** bir yapıya sahipsin: neren acıdı ki kenefhaneye gitmeden bana saldırdın, sen dergi okumuyor musun? Ne bir numara olma , ne de popüler olma hayalim var. Sanatkar doğuştan olmuyor. İnsanda bir birikim olur Kamuoyu önüne sergilersin, taktire şayan kılınırsan her şey olursun. Deli gönlüm sevdasına kapılsaydım senin gibi kendimi beğenir, kendimi yazar çizerdim. Alt yapısı sağlam Leman hiç kimseye benlik bedeli ödetmez. Sen daha nerede çalıştığının farkında bile değilsin. Çingene çamurundan yoğrulmuş çürük yapı, seni Cem Yılmaz'ın **götünü** yiyesi. Sen kendi çizginle kendine saygın yok ki, bana saygılı olasın. Çizgi romanda bile yayınlanmasında sakıncalı bulduğum kendin kadar kapkara o çizginle, ucube vinyetlerle hiç mi hiç biryere varamazsın. Birgün şımarıklığın bedelini ödersen işte o zaman senin mi çirkin silüetin yoksa benim hırs, kin ve kötülükten uzak özündeki sevgi dolu bu küp (kafa) meydanda kalır. (TANRI'NIN NE OLDUĞUNU İYİ ÖĞREN) Çürük yapını tazele etrafına bak. Ya olduğun gibi görün , ya da göründüğün gibi ol.

Rahatsızlık nedeniyle SEMRA CAN haftaya kaldı. Yasin ADIYEKE

KARINIZ SİZİ ALDATIYOR... BEN BİR DOST!..

EEE..?!.. NAAPIYİM YANİ!.. HAYRET BİŞİİ!..

AVV.. İHSAN... KEŞKE YILBAŞINDA YENİ YILA BÖYLE GİRMESEVDİK! BAK BÜTÜN YILIMIZ BÖYLE GEÇİYOR!

KADIN BU ÇOCUĞU GETİRME ARTIK!.. HERŞEYİ ANLIYOR!.. BÜYÜDÜ ARTIK BU...

BABAMA SÖYLİYCEM SENİ...

ROARRR!

YUUUH YUUUH...

PATRON!.. MAHVOLDUK! ARSLAN TERBİYECİSİ BUGÜN HASTALANMIŞ GELEMEDİ.. NE YAPACAZ?.. SEYİRCİ ORTALIĞI YIKACAK!..

HIMM..

HIRŞ.. HIRŞŞ..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

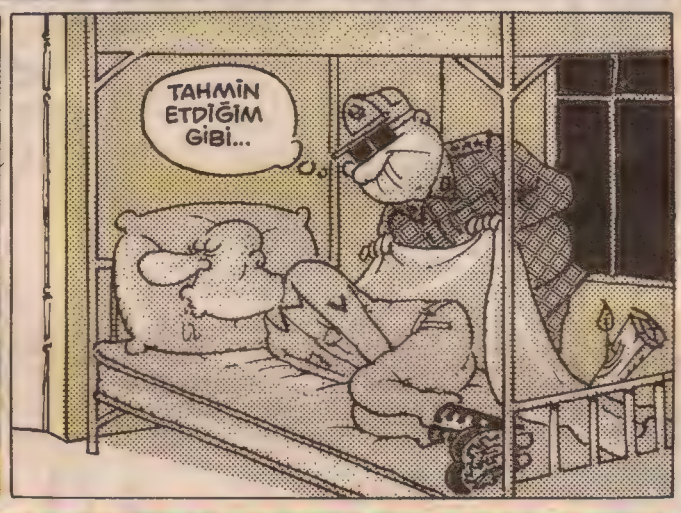

MR. FUÇIR TENS

Ahmet-Cem Yilmaz

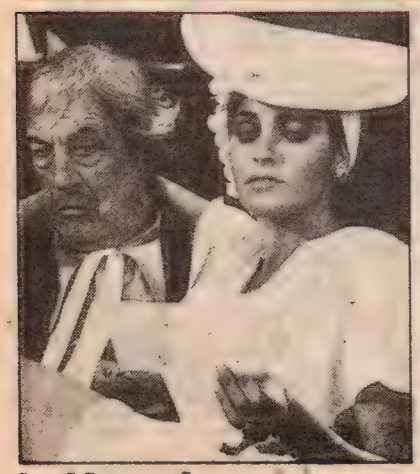

● Rebecca! Darling Vuc yu layk tu prepere aperatif of! egg!.. Yu know making love-sex from the evening- 18.00!.. Enerjik?.. No? Yemek-Fast food iz encoyıbıl! Ataerkil silueyşın iz kan be "menemen"!.. Food! After sex-meşin!.. Abooov!.

Yani: Rebeka be, sana zahmet bir yumurta kırıcan mı! Biliyosun akşamdan beri çalışıyo (Bi şekilde) Bi enerji olayına girelim istersen.. Hayır olayı ataerkil olarak algılayıp menemene koşman da mümkün.. Hadi güzelim. Yiyelim yemeğimizi sonra bak Fuçırın sana neler yapıcak!

● Gasoline!.. Bradır we itt egg and tomato But Wetır iz windy.. Keşişleme from the back balkoni!. Kokoreçes are bet!.. Wat if ay am nat in the sociely Ay let the sunşayn go down on me!.

Yani: Abicim. Yumurta da ne gaz yaptı be. Balkon da yiyince yemeği, soğuğu da sırttan aldık biliyomusun. Nası fena bağırsaklar! Yani meclis içinde olmasam, koyvericem tarumar edicem ortalığı! Ama durum müsait diil!.. İyi günler!

KOMİKAZE

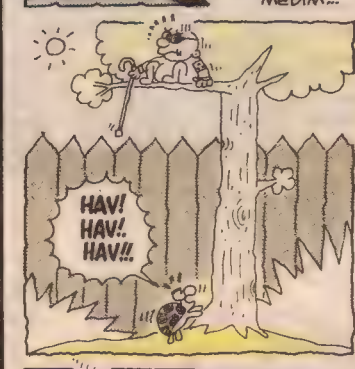

KUKU VURMACA

MADENİ PARA ALINIR, SINIFTAKİ BİR KIZ ARKADAŞINIZA YAKLAŞILIR VE PARA AYNEN BİR "BOUNCE PASS" YAPARMIŞCASINA (YANİ YERDEN ZIPLATARAK) KIZCAĞIZIN ETEĞİNİN ALTINA YOLLANMAYA ÇALIŞILIR.. EĞER PARA YERE ÇARPIP ZIPLAMAZSA, PARANIN ÇIKARDIĞI SESİ DUYUP DÖNEN KIZ, "NE YAPIYO BU APTAL" DERCESİNE BAKAR. YADA PARA HEDEFİ (YANİ KUKUYU) BULUP YERE DÜŞERSE, ARKANIZDAN KOŞAR. BAZEN DE PARA HEDEFİ BULUR VE YERE DÜŞMEZ. İŞTE ASIL AMAÇ TA BUDUR. PARA YERE DÜŞMEZSE ZAVALLI TACİZ EDİLEN KIZ OLDUĞU YERDE KALAKALIR. SİZ DE BOK YEMİŞ GİBİ YEDİĞİNİZ HALTI BÜTÜN ERKEK ARKADAŞLARINIZA ANLATIRSINIZ.. KIZIN SİZİ ÜNİVERSİTE ŞİKAYET ETMESİYLE OYUN BİTER.
-AYKUT ÖZAYDEMİR GÖNDERDİ-

1914 yılıydı..Avusturya-Macaristan imparatorluğu veliahtıyla bir kız meselesi yüzünden tartışmalardı. Bir süre ortadan kayboldu.. Veliahtın bir sırp tarafından öldürülmesinden sonra Anadolu'ya kaçarak müslüman oldu ve Türk vatandaşlığına geçti. Kuvayı Milliye'de savaştı. Gazi olunca da karikatürcülüğe başladı... Komikaze 'den sonra Komikaze 2 diye kitap çıkarttı. -PROF. WILLIAM F. EOKHENBERGER. CHAIRMAN OF DEPT. OF HISTORY. OXFORD UNIVERSITY.

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

TERELLİ

PICTURES

ÇAN BARSLAN

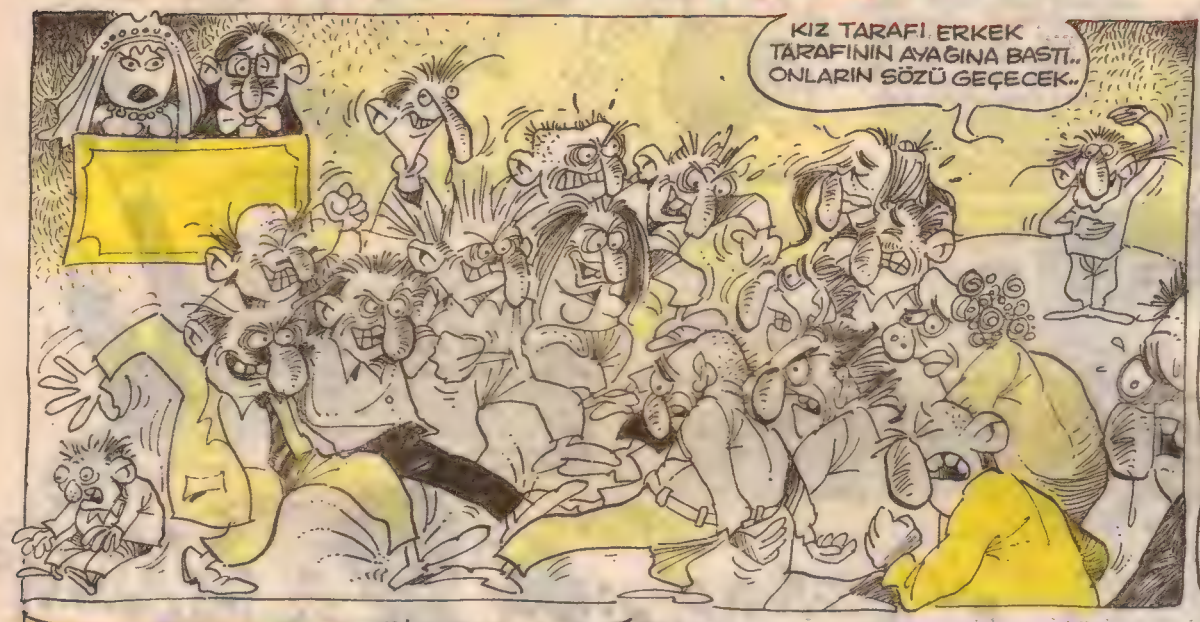

MİNİ ÖYKÜ

"Babam Yeni iş kurdu.."

ÖZET: Babam evden çıktı... Annem ona güle güle dedi.. Babam tükkana gitti.. Kepenk açtı..

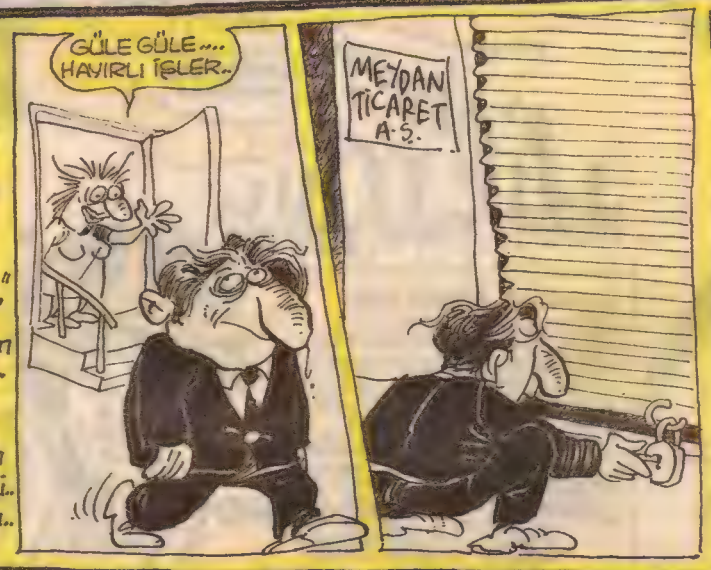

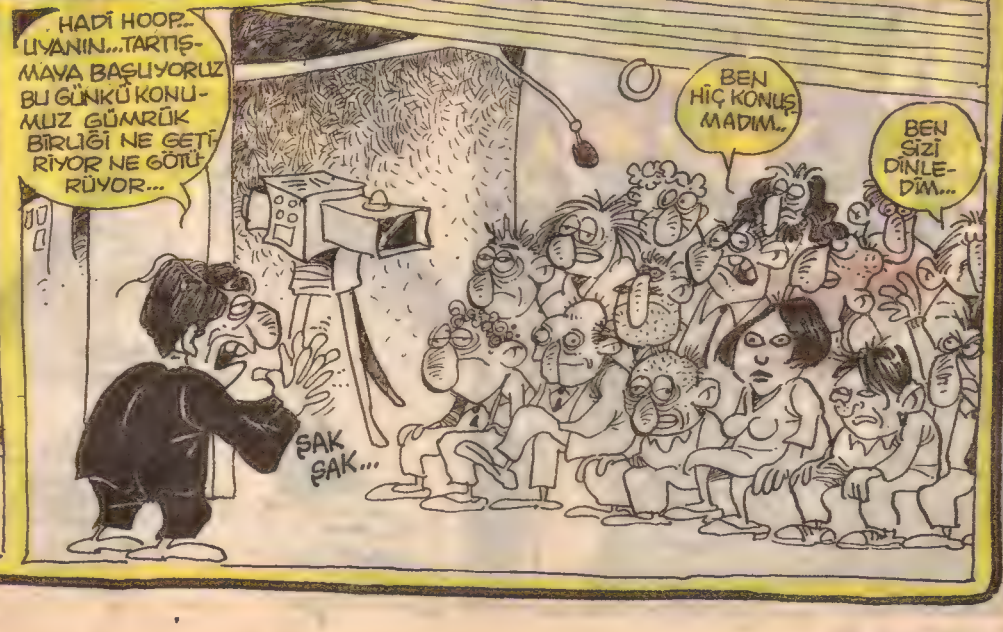

Akşamsefası

Kara İlah JIMI HENDRIX

NURİ KURTCEBE

BEATLES, ERIC BURTON AND THE ANIMALS, MICK JAGGER, ROLLING STONES, THE WHO, PHIL COLLINS, GENESIS, ROBERT PLANT, LED ZEPPELIN, STEAVE WINWOOD, TRAFFIC, ERIC CLAPTON, GINGER BAKER, CREAM, IAN GILLIAN, DEEP PURPLE, ALVIN LEE, TEN YEARS AFTER, JOHNY WINTER, IRON BUTTERFLY, YES, PINK FLOYD JOE COCKER VE BİRAZ DAHA SAYARSAK SAYFALARA SIĞMAYACAK KADAR SÜRÜŞÜNE BEREKET İLK-LERİN İNGİLTERESİNDEKİ İLK KONSERLERİNDE JIMI HENDRIX VE EXPERIENCE İLK LERİNDE HİT LERİ OLDULAR...

ELİNE ALDIĞI GİTARI PARÇALAMADAN, AMFİKATÖRÜ PATLATMADAN KONSERİ BİTİRMEYEN HENDRIX ÜRETTİĞİ SAYKODELİK MÜZİĞİ, HAKLI İSYANKAR SÖZLERİ, İNANILMAZ GİTAR TEKNİĞİ, SAHNEDEKİ VAHŞİ HALLERİ VE ATEŞLİ SESİYLE, TUTUCU İNGİLİZLERİ ŞAŞKIN ÖRDEKLERE ÇEVİRİRKEN, DAHA İLK TİTREŞİMLERİNDE TÜM ÇEKİÇ ÖRS VE ÜZENGİ KEMİKLERİ ONU TÜM ZAMANLARIN TARTIŞMASIZ EN BÜYÜK GİTARİSTİ İLAN ETTİLER...

TIRAŞ BİYANA, JIMI'NİN AMERİKA'DA NE YAPACAĞI BİLİNMİYOR, EN BÜYÜK KONSERLERİN VERİLDİĞİ MONTEREY SEYİRCİSİ İÇİN ADI BİR SÖYLENTİDEN ÖTE GİTMİYORDU... ÇÜNKÜ HENDRIX'İN CONİLERİN ÜLKESİNDE TANINMADIĞI İRONİK BİR GERÇEKTİ... USA MONTEREY POP FESTİVALİNİN ORGANİZATÖRÜ LOU ADLER JIMI'NİN ADINI İLK KEZ BEATLES GRUBUNUN ARİSTOKRAT PSİKOPAT BASCISI PAUL MC CARTNEY'DEN DUYMUŞTU.. MC CARTNEY HENDRIX İÇİN İNGİLTERE'DE GENÇ BİR ZENCİ GİTARI DİŞLERİYLE ÇALIYOR!.. DEMİŞTİ, LOU'DA EXPERİENCE'İ HEMEN MONTEREY LİSTESİNE YAZDI.. KASAP ET, KOYUN CAN DERDİNDEYDİ...

HALADA ÖYLE

YES

DEĞİŞEN BİŞEY YOK!

JIMI HENDRIX'İN AMERİKA MONTEREY KONSERİ FRANSA'DANDA İNGİLTERE'DENDE DAHA FENA PATLADI... NEDE OLSA İTİLDİĞİ TOPRAKLARA GERİ DÖNMÜŞTÜ KARA İLAH...

HAZİRAN 1967 MONTEREY POP FESTİVAL'İ MÜZİKTE YENİ BİR DEVRİN BAŞLANGICIYDI.. FESTİVAL'İN EN ÇOK MERAK EDİLEN İSMİDE HENDRIX'Tİ... ÇÜNKÜ AMERİKAN BASINI TOPLUMA JIMI'Yİ "GİTARI YİYEN ZENCİ" OLARAK TANITMIŞTI... FESTİVAL'İN SON GECESİ DÜNYACA ÜNLÜ THE WHO GURUBUNDAN SONRA SAHNE ALDILAR VE ÖYLE BİR ÇALDILARKİ WHO GRUBU EXPERIENCE'DAN SONRA HAKKATEN WHO OLDU... HENDRIX, JOHN WAYNE'İN ÇOCUKLARINIDA İKİ DAKKADA MANYAK ETMİŞTİ..

WHO'NUN GİTARİSTİ PETE TOWNSEND SAHNEDE GİTARINI KIRMAKLA ÜNLENMİŞTİ AMA JIMI O GECE WILD THING (VAHŞİ ŞEY)İ ÇALARKEN GİTARI YAKTI...

YANAN GİTARI BİN PARÇA ETTİ... GİTAR HALA YANIK YANIK ÇALIYORDU.... KALAN PARÇALARIDA SEYİRCİLERE SICAK SICAK DAĞITTI...

SEYİRCİDE KENDİNİ..

HENDRIX BAŞKA BİR NUMARAYDI... TAKLİT EDİLMESİ OLANAKSIZ BİR GİTAR CAMBAZIYDI. JIMI MONTEREY SAHNESİNDEN İNERKEN ARTIK BİR SÖYLENTİ DEĞİL, YAŞAYAN BİR EFSANEYDİ... HENDRIX GİTARIYLA AMERİKAN TOPLUMUNUN DÜŞ GÜCÜNÜ ATEŞE VERMİŞTİ

DEVAMI VAR

Akşamsefası

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

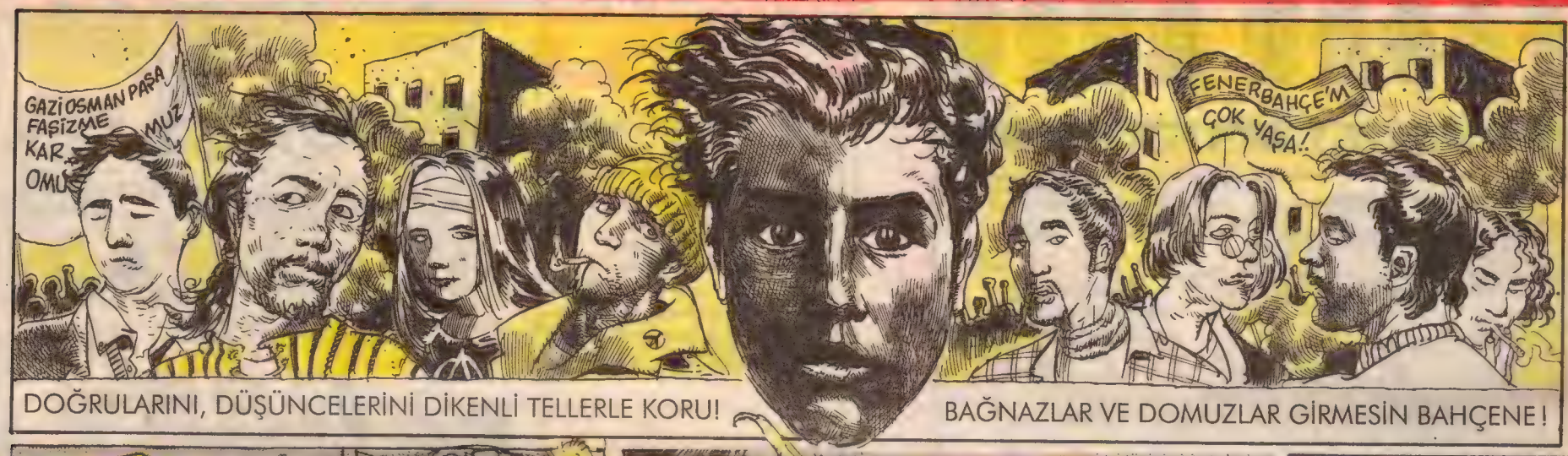

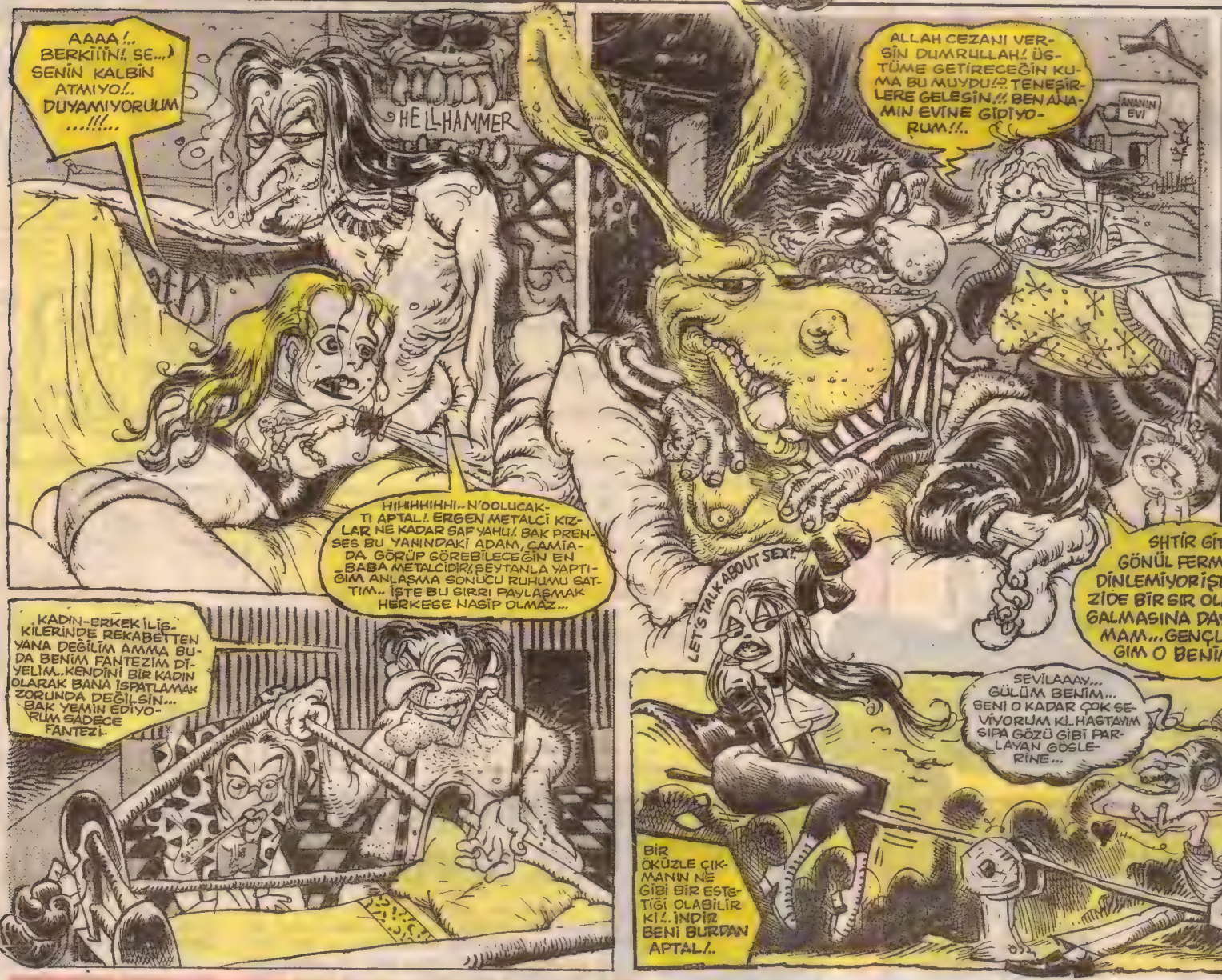

TEORİNİN VE PRATİĞİN GÜLLER DOLU BAHÇESİNDEN NOTLAR...

BAHADIR BOYSAL KEMİKLEŞMİŞ İÇGÜDÜLERİNİZDEN KURTULMANIZI KALPTEN İSTER.. BEŞ DUYUNUZUN HAKKINI KESİNLİKLE VERMEYE ÇALIŞIN.. SEVGİLİNİZİN DUDAKLARINI, GÖZLERİNİ, KULAKLARINI, BURNUNU HER GEÇEN GÜN YENİDEN SEVMEK OLMASI GEREKEN EN PARANOYAK GERÇEKTİR!! "BENİ DOĞDUĞUM YERE GÖMÜN.." DİYEN ZAVALLILARI DA ANNELERİNİN O EN MAHREM YERLERİNE GÖMÜN! VE KESİNLİKLE ÜSTLERİNE TOPRAK ÖRTMEYİN!.

Kıllandırma Servisi

Sevgili Kardeşim Doğan B.'ye

YÜKSELEN BALONLARA 13 İĞNE DAHA!

gaza gelme kardeş kavgasına girme.. baş parmağını işaretle orta'nın arasına yerleştir ve seni kışkırtanlara EL SAALLAAA EL SAALLAAA!..

***

herşey herşey ama herşey para oldu.. -SEN KOMİDİN TASARIMI

ÇİZEBİLİR MİSİN ABİDİN-

***

Yüro-Türk olunca demokrasi gelecek, enflasyon bitecek.. -YÜRO ANCA GİDERSİN-

***

Özallar, masallardaki kadar zengin oldular.. isteseler uçan halıyla bile kaçarlar ülkeden!

***

yavşamadan yaşayın.. cübbelerin alternatifi züppeler olamaz!..

***

patlama matlama derken koskoca kuşak pop yoluna gidiyo!..

***

bi gün o panzerler sadece şenliklerde su sıkacak.. silahlar müzeleri süsleyecek.. bi gün insanlık 1. DÜNYA BARIŞI'na tanık olacak!.

***

yeni dünya düzeni amacına ulaştı.. yoksulluk küreselleşti vahşet globalleşti alem yuvarlak oldu!..

***

Haymana Cezaevi Haymana.. Hay .mına böyle demokrasinin be!.

***

nüfus artışı korkunç.. en gebeli arazi türkiye!..

***

en çocuksu duygularımız çokuluslu şirketlerin çıkarları yüzünden köreltiliyo..

***

G.Birliği hakkında ne düşündüğünü sordum yurdum insanına.. "zor deplasman" dedi..

Akşamsefası

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

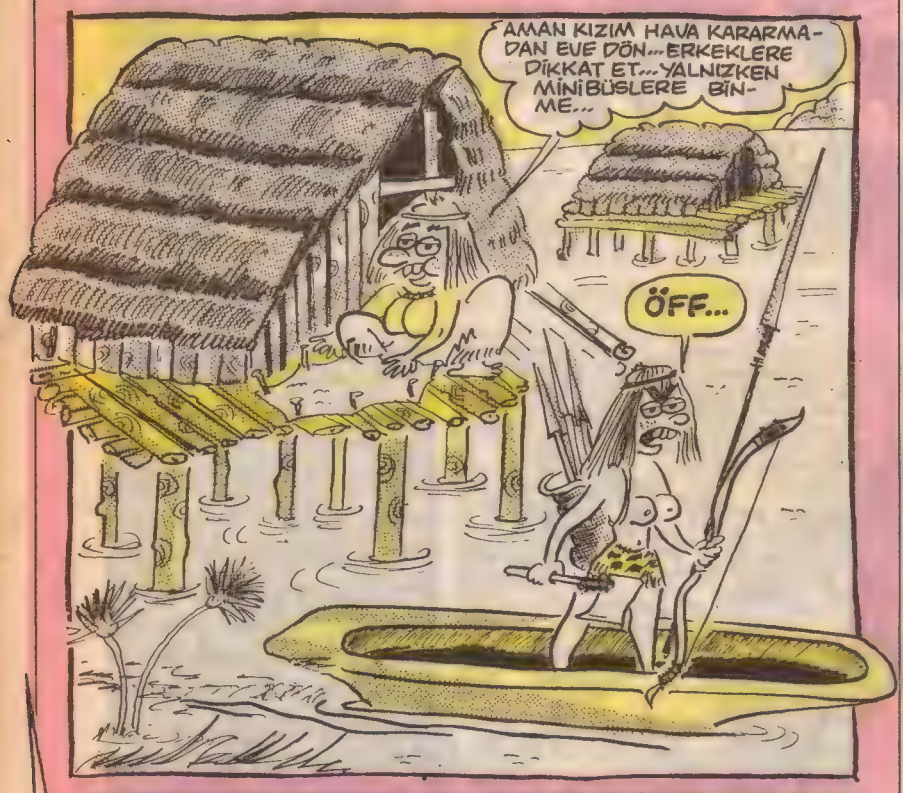

ANTİ-MEDYA TEST

1. Gümrük Birliği Anlaşma'sının imzalanacağı gün Milliyet'in ilk sayfasındaki konuyla ilgili haberin başlığı neydi?

a) Erken sevinç zararlı.
b) Hemen sevinmeyelim.
c) Sevindirik olmayalım.

2. ATV'de yayınlanan Polis İmdat programında bir transeksüel'in telefonda kendini arayan müşterisine cevabı ne oldu?

a) O fiyat az, gelme. Hayatta olmaz.
b) Polis İmdat ekibi var, gelme çekim yapıyoruz.
c) Sen şimdi gelme. Ben sonra ararım.

3. Aşağıdakilerden hangisi Esquire erkek dergisinin mart sayısı konularından biri DEĞİLDİR?

a) Patlayan lastik nasıl değiştirilir?
b) Karıyı sepetlemenin 50 yolu.
c) 3-4 atraksiyonla yavruları götürün.

4. Kanal 6'da yayınlanan Sporvizyon'da geçen pazartesi kendisiyle röportaj yapılan Mustafa Topaloğlu, hangi açıklamayı yaptı?

a) Artık bu sene Galatasaray şampiyon olamaz.
b) Ali Şen demeçleriyle tansiyonu yükseltiyor.
c) Uzayda da futbol oynanıyor.

5. İnterStar'ın yeni mizah dizisi, başrolünü M. Ali Erbil'in oynadığı "Fırıldak Nuri'nin" gazete ilanlarında hangisi YAZMIYOR?

a) Fodul faso fiso farfaracıları fena fırçalayıcı.
b) Yılın en yeni ve en güzel mizah dizisi.
c) Fikosla fistolamayın, bu akşam fıkır fıkır bakışlarla.

Cevaplar: 1.ç 2.b 3.a 4.c

Fikret Bekler

BİR SEMRA C

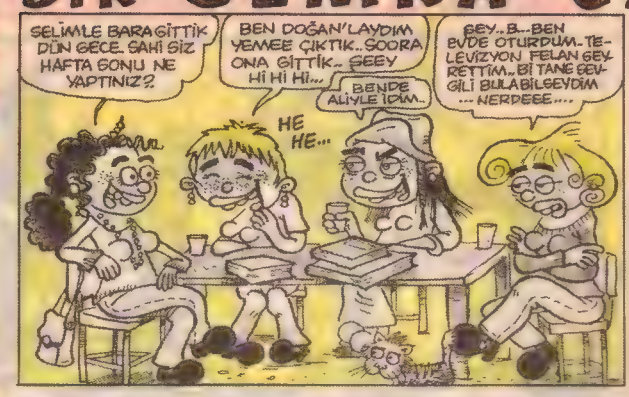

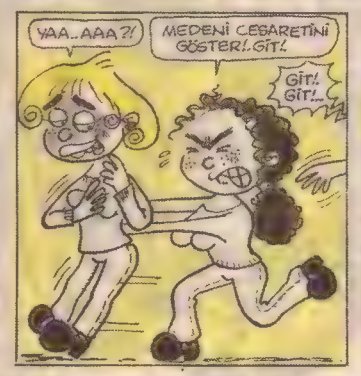

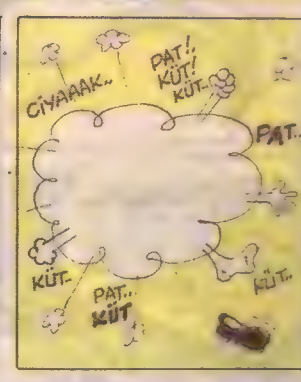

KAYPAK, ŞAŞIRTICI, ACIMASIZ, CES İYİ, DESPOT VE SONSUZ DERİNLİKT

Benim için endişelenip, korktuğunu biliyorum, evet, ölümün yaşamı, şiddetin barışı acımasızca kovaladığı paramparça bir ülke burası; haklısın çevremizdeki ölüm ve şiddet çemberi giderek daralmakta.. Sen ve senin gibiler ne yazık ki artık azınlıktasınız, bu ölümcül yıkıma ve yozlaşmaya karşı koyamazsınız. Ama ne olursa olsun ben ve aslında sen de bu ölümü ve yozlaşmayı yaratan insanların bir parçasıydık. Hem sende de hissediyorum bir taraftan kendini çok uzak sandığın bu ülke bir yandan sana öylesine yakın geliyor ki.

Hatırlarsın, benim için artık son günlerde sıradanlaşan bir tehdit sonrası, belki de bir ölümden kaçıp gecenin bir yarısı, şoförler, gece adamları ve yertsiz yurtsuzların gelip çay içiği bir çay ocağında seninle çay içerken o çocuksu ruhun ansızın heyecanla dolmuş ve yıllar sonra ülkene birkaç haftalığına gelmişken yani ülkendeyken bile bunca acıya ve olumsuzluklara rağmen ülkene olan özlemin depreşmişti yeniden. Çaycıyı sana verdiği ince belli cam bardağın içindeki sımsıcak ve bütün sıkıntıları giderecek çay gibi yakın bulmuş: Yaşadığım o güvenli, huzurlu Avrupa şehrinde, bu saatte böyle birşey olmaz, demiştin sevinçli bir telaşla. Ben senin bu bir anlık sevincini paylaşırken yanında ben ya da bir erkek olmadan bu kör saatlerde yine burada çay içmeye gelseydin başına neler geleceğini düşünüyordum bir yandan. Evet, haklıydın, bize çok yakın, çok ince davranıyordu çaycı, ama unutma kılığımıza kıyafetimize, konuşmamıza bakıp kendisini bize göre "zenci" saydığı için o an bize yakınlık göstermekten kendince bir gurur payı çıkarıyordu aslında. Ve bize farkettirmeden kendisinden çay ya da para isteyen bir tinerci çocuğu tekmeliyor, belki de biraz ilerde bir bankta oturmuş, düşkün ve o gece evsiz kalmış bir kadını nasıl fırsatını bulsa da bir yıkıntının ya da bir gölgenin

Aslında o kadar "kötülükle" ğimiz insanlar bazen bu hayatl karlarına tamamen aykın olan k

Ve herşey belirsizdi bu ülke kayar giderdi insanın elinden, t Birşey kesindi, o da; hiçbirsey b

Ülke ekonomisinin iyiye gitti da yaşayan ve emekleriyle ülk şayan insanlar bile bile zehirli pek durmazdı; ne olur ne olm için tamirci çıraklarının ihtiyaç valete gitmezlerdi, bunu da çok

Bu ülkede işportacılar, hem hem polisti!.. Uzak yakın arkad sanılırdı hiç umulmadık bir an kendisinin uzak, yakın polisi gibi

Bu ülkede evleri iyi döşenm nanların çevrelerindeki ya da ev layan insanlar olması sana ç rağmen bu ülkede uçurumun k relerindeki ya da evlerine gele yaralamamaya büyük özen gös nim. Ama böyleydi inan.

Bu ülkede herşeyin değeri, "örnek insan"ın beklentileri art coşkuları, cesur umutlarla dolu şey başağı giderken ellerinden mak istedikleri insanın her geçe seder ve düşündükleri o "örnek

Akşamsefası

N ÖYKÜSÜ

LeMan KİTAPLARI

LeMan
KİTAPLARI KİTAPÇILARDA
Dergiden alımlarda % 15 indirim uygulanır.
(Leman 6. cildini yanlızca Yaysat gazete satış noktalarından temin edebilirsiniz)
Adres: İmam Adnan Sokak No:20 Beyoglu İSTANBUL. Tel: 251 42 44 - 251 57 54 Fax: 251 52 67

arkasında becerebileceğini kafasından hızla geçiriyordu. Bizse onu teybinden çıkan kırık bir arabesk fonunda ve tüp alevinin vefalı ışığında yüzünün aydınlanan kısmı kadarıyla görüyorduk..

ğildi herşey, bazen hiç tahmin etmediç beklenmedik jestler, anlaşılmaz, çılıklar yapar, şaşırıp kalırdı insan.

ar, nedenleri, gerçeklikler, saptamalar dı, tamam işte gerçek bu denilemezdi. göründüğü gibi değildi!..

dup yazılırken, şehirlerin varolaşlarında taşıyan yoksulluğun altında yaer ve çok kimse bu felaketin üzerinde k kısıtlı yevmiyelerini harcamamak r da daha sonra acıkmamak için tulmez ve öğrenmek istemezdi..

hem de polisti, boyacılar hem boyacı n arkadaş hem de uzak, yakın polis ik öyle anlar gelir ki insan kendisini dil..

li, ev aletlerini ve teknolojiyi iyi kullağırdıkları insanları en çok kıran, yaragelir mi bilmiyordum, ama herşeye aşayacak kadar yoksul olanların çevgularından en çok anlayan ve onları anlar oldukları seni şaşırtacaktır emi-

üşerken kalplerdeki olmak istenen o ekse gencecik aslında içleri bahar gereken insanlar çevrelerindeki heren düşlerindeki, düşündükleri gibi olaz daha arkasında kaldıklarını hisrayı açtıkça bunun yarattığı suçluluk

düygusundan kurtulmak için hep duygularının tam ortasında başkaldırıdan daha çok intihar düşlerine yer açarlardı..

Bu yaşanan karabasanın, yozlaşmaların ve haksızlıkların ortasında, az ya da çok ama yakının da olan büyük çoğunluğun buna rağmen inanarak ve gayet içten bir duygu halinde ahlak çöküntüsünden dayanışmanın azalmasından, değerlerin anlamını yitimesinden, yozlaşmalarına, haksızlıklardan hemen hemen aynı sözcüklerle yakınmalarına başka hangi ülkede raslanırdı acaba hiç düşünmüş müydük?

Yalanlarında bile garip, acınası bir sızı saklıydı bu ülkedeki insanların..

Özgürlüğün ne olduğu ya da ne olmadığı pek tartışılmaz da hayatı şansa bırakmak ise ruhlara hem garip bir gurur verir, bu şansın içinde hem özgürlük hem de gizemli güvencelerin olduğuna inanılırdı!..

Sen o güvenli, huzurlu, gelişmiş Avrupa şehrine döndükten hemen sonra yani geçen hafta Gazi Mahallesi'nde bir Alevi dedesi oturduğu kahvede "kimliği belirsiz" kişilerin açtığı ateş sonucu öldürüldü..Ardından bir taksici ve hemen sonra onlarca Alevi, demokrat ve hertür baskı ve zulme öfke duyan insan devlet güçleri tarafından öldürüldü, yaralandı, yerlerde sürüklendi, gözaltına alındı..

Alevi dedesi dedim de, bir gecenin bir yarısı, üç,beş arkadaş, o saate gidecek yerimiz olmadığı için içimizde alevi olanbir arkadaşımızın evine gitmiştik..Eve girerken gürültü de yapmıştık üstelik. Arkadaşımızın bir Alevi dedesi olan babası da sesimize uyanmıştı. Biz ondan yarım yamalak özürler diler ve bu geç saatte onu ve evdekileri gürültü çıkarıp uyandırdığımızı söylerken o bize yüzünde hiç eksilmeyen sevgi dolu gülümsemesiyle; hiç çekinmeyin çocuklar, misafiri olmayan ev ev değildir, demişti..

Olayı duyduğumda acaba Gazi Mahallesi'ndeki kahvede öldürülen Alevi dedesi o mu? diye aklımdan geçti bir an. Değildi şüphesiz, çünkü o arkadaşımızın babası öleli yıllar olmuştu. Ama o öldürülen Alevi dedesinin de bir zamanlar evine gecenin bir yarısı çocuğunun davetsiz gelen arkadaşlarını bu zarif sözlerle ve derin bir sevgiyle karşılamış olacağını düşündüm, ki karşılamıştır; öyleyse hayatım ne denli tehdit altında olsa da bu ülkede şu an ölüm yaşamı, şiddet barışı peşinden kovalasa da ben ve aslında sen de bu insanların, bu ülkenin bir parçasıydık.. Bu tuhaf, bu sızılı, kaypak, belirsiz, şaşırtıcı kötü, despot, merhamet dolu, acımasız, tarif edilemeyecek kadar iyi, cesur, çapsız ve sonsuz derinlikteki..

KIRIK İŞBİLEKLİ

SUAT OZKAN

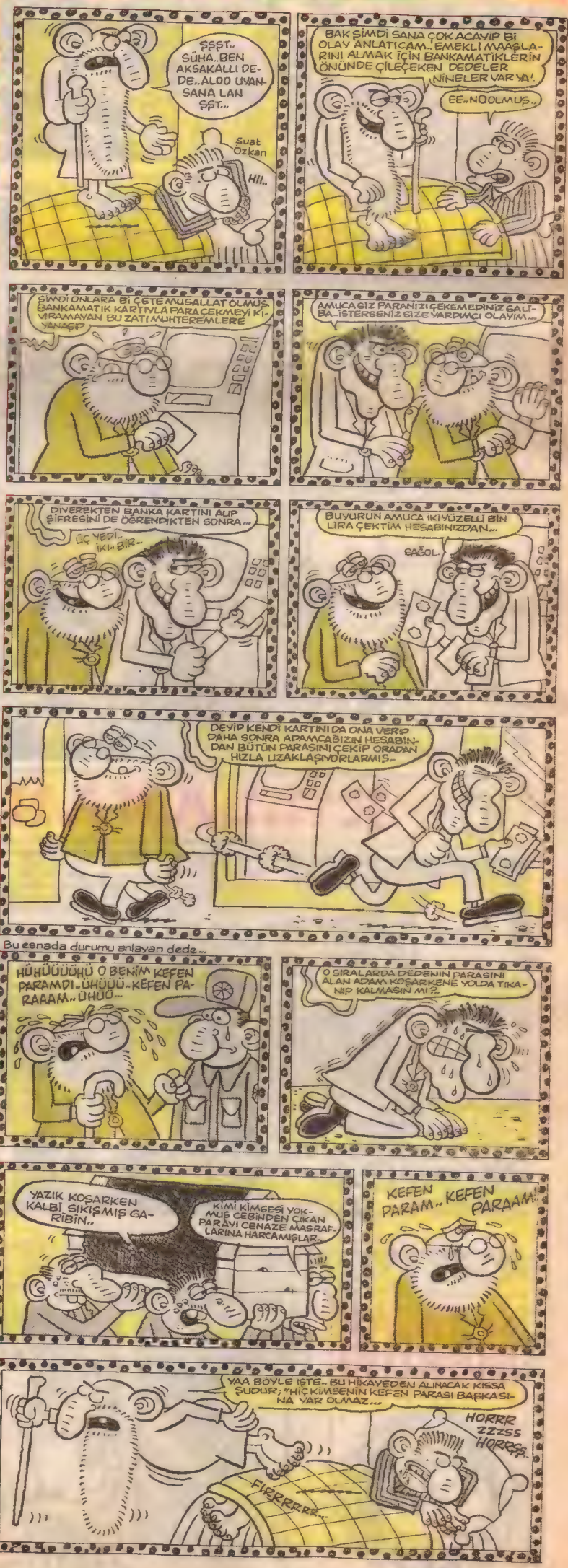

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

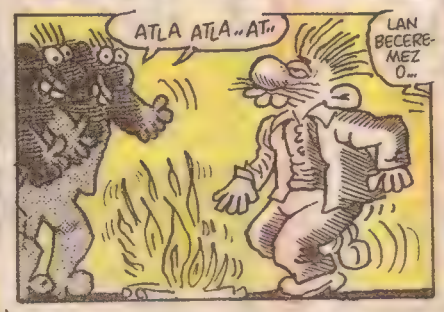

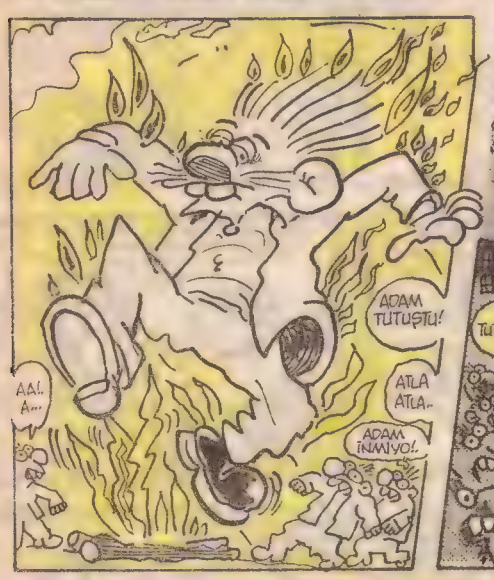

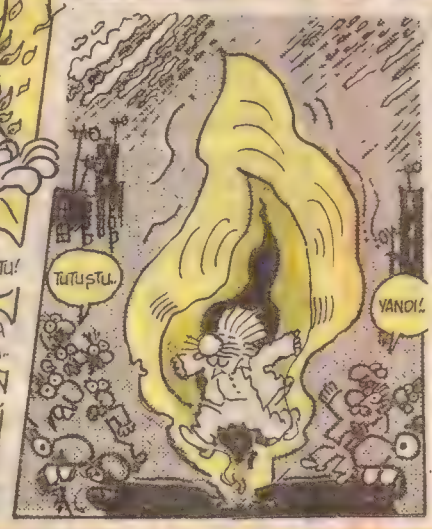

İMZASIZ MEKTUPLAR

MESUT CEYLAN

"Turist Ömer'e"

SIZI MUHTEVİYATLI ŞİİRİMSİLER-2

**Demek gittin,demek yoksun,
demek yalnızım.
Peki, bundan gayri
diş macunumu, ortasından,
tam ortasından kim sıkar?.**

**Kaldıraca gerek yok;
bana bir umut verin
dünyayı yerinden oynatayım..**

**Ölümümüz usturuplu olsun,
kefenimizse şeker çuvalı..**

**"Şöförle konuşmak yasaktır."
Konuşmayın şöförle,
saçını okşamayın,
hiç laubali olmayın
selam bilem vermeyin;
şöför yapayalnız kalsın
bunalıma girsin
intihar etsin.
Kıçınıza kına yakın..**

**Dün, sana olan
"Karşılıksız aşkımı"
seyyar bi eskiciye
sattım; üç mandal
bi çift naylon terlik
"karşılığı"..**

**Deli'ye
her günbayram;
bizzzz'e her gün
bayram ertesi burukluk..**

**Şehirliler!.. Harbi olun,
Samimi olun ciğerimi yiyin.
Aceba burda mı yersiniz
yoksam
paket mi yapayım?..**

**Tamam Görüntülü medyam,
anladık görüntülü medyam,
alıcılarımızın ayarıyla
oynamıyoruz; lütfen sizde
duygularımızla oynamayın..**

**Ayrılık,
ölümmüş meğer;
bir tek helva eksik...**

**bıkmadan usanmadan
beklesenizde bu durakta,
"asıl otobüs" hiç bir vakit
gelmeyecek...**

**Hadi durmayın!
Hasca, Okkalıca
birkez de
tüm ayrılanlar için
sevişin..**

KILLANAN ADAM

A. Yılmaz

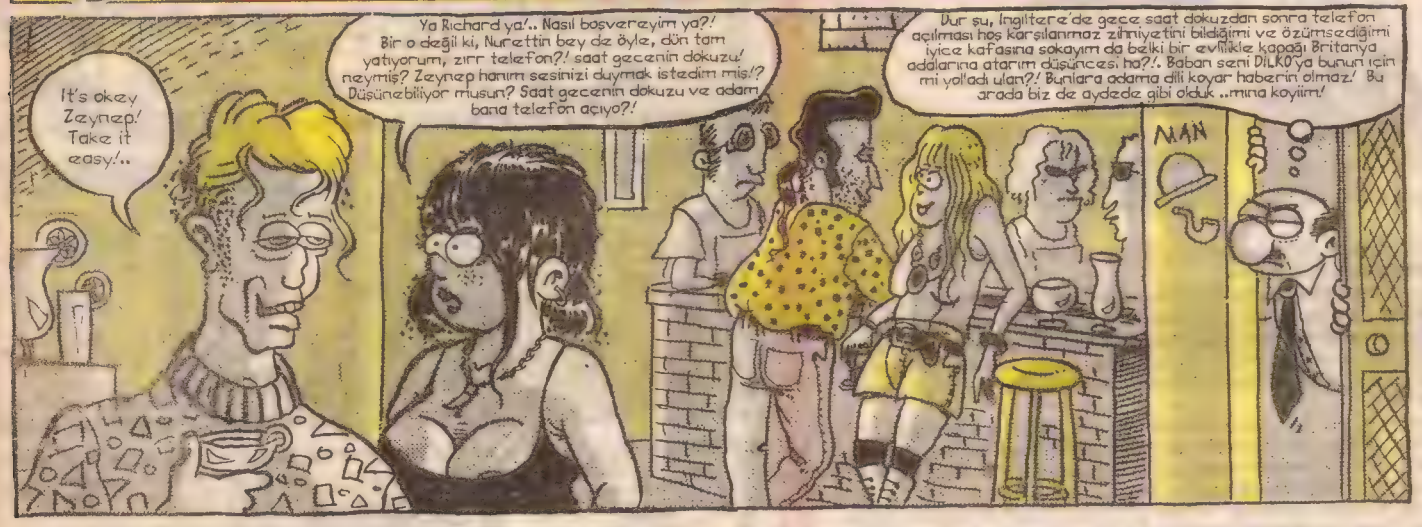

ERDİL YAŞAROĞLU

MARLON

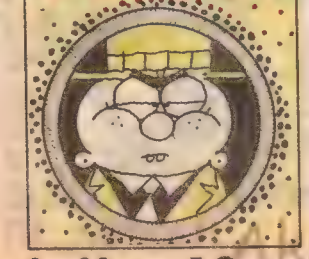

Kamber Ateş nasılsın...?

Ender Özkoralkan

Kamber, 12 Eylül gelince, kendini Sıkıyönetim mahkemesinde bulmuş, yargılamalardan sonra, kendisinin deyimiyle; "KARŞIYAKA MEZARLIĞI"NDAN DÖNEREK" idamdan müebbete düşmüş ve dosyası Yargıtay'a gönderilmişti...

O, MAMAK ASKERİ CEZAEVİ'nde işte bu davanın Yargıtay'da ki sonucunu bekliyerek tutukluluk günlerini geçiriyordu. Kamber'e bir gün bir mektup geldi...

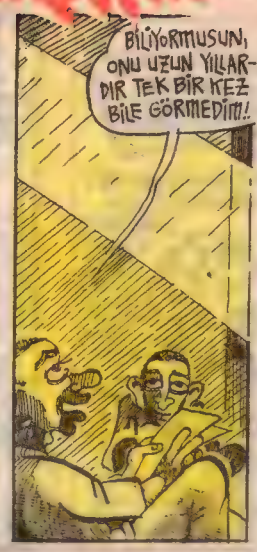

Görüşe daha dört gün vardı. Kamber dört gün öncedeki mahpus deyimiyle "GÖRÜŞ KOMASI"na girdi. Hep ondan bahsediyor, Türkçe bilmediğinden dert yanıyordu..

Annesi köyde doğup büyümüş evlenmiş, yaşamı boyunca zaman zaman babasının peşinde İmranlı'ya "Pazar için" inmenin dışında, tek bir kez bile büyük şehre inmemiş, köyünü dünyası bellemişti. Onun köyünde ana dili Türkçe olan hiç kimse yoktu. Köyünün dili neyse, doğaldı ki onunki de o olacaktı..

Kamber, görüş yerinde annesinin farkına varmadan kendisinde ana diliyle seslenebileceğini düşünüyor ve görüşün yarıda kesileceğinden endişe duyuyordu. Çünkü MAMAK görüşlerinde, yavaş sesle konuşmak, el, kol, yüz hareketleriyle işaretleşmek ve Türkçe'den başka bir dille konuşmak kesinlikle yasaktı.. Yasak herhangi bir biçimde ihlal edildiği anda görüş kabinlerin her iki tarafından, giriş kapılarının önünde acı hırs gibi bekleyen askerler talimatlara uyulmadığını belirterek, hemen: "GÖRÜŞ BİTTİ!" diyorlar; tutuklu apar topar; görüşçüsünün gözleri önünde tartaklanarak alınıp götürülüyordu. Aynı muamele görüşçüye de yapılarak kapı dışarı ediliyordu. Tabii sonra da "görüşte vukuat çıkarmak" suçundan içerdeki ayrıca cezalandırılıyordu..

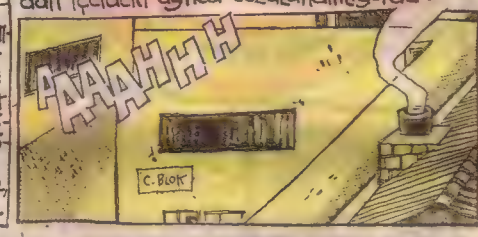

Kamber "VUKUAT ÇIKARMAKTAN" çekinilen biri değildi... İdarecilerin gözünde zaten "İFLAH OLMAZ BİR VUKUATÇI"ydı. Ama, onu düşündüren şey başkaydı. Nice yıllardan sonra ilk kez annesiyle karşı karşıya gelecekti. Tümü beş dakikayı aılcak bulan görüşün eşitlik değerinde ki her saniyesinden tatsız bir durum çıkmadan yararlanmak istiyordu. Annesinin önünde itilip kakılmak, ya da annesine aynı şeylerin yapılabileceği düşüncesi onu rüzgarlandırıyordu. Kimbilir bu belki annesiyle yapacağı "son görüşme" olabilirdi. Belki annesinin sezgileri doğruydu... Öyleyse onda kalacak son anısının gözleri önünde dövülen bir oğul olmasını istemezdi.

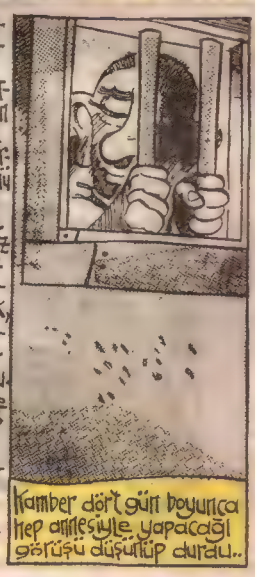

O uzun, upuzun geçen dört gece akıp gitti..

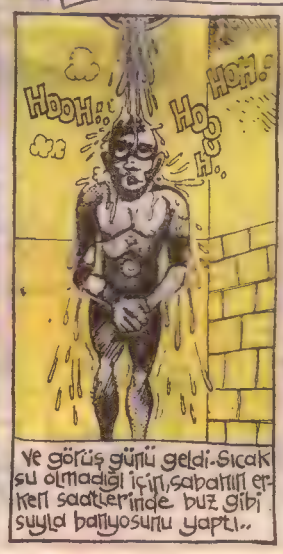

Ve görüş günü geldi. Sıcak su olmadığı için, sabahın erken saatlerinde buz gibi suyla banyosunu yaptı..

Traşı oldu. Sfir numarayla vurulmuş saçlarına Zulabideki esanstan birkaç damla sürdü. En temiz elbiselerini giydi. Görüşe hazır hale geldikten sonra birkaç lokma birşeyler atıştırıp tecrit hücresinin üçbuçuk adımlık volta yerine çıktı. O artık durup dinlenmeksizin üçbuçuk adımda bir U dönüşü yapan düşünceli bir yürüyüştü...

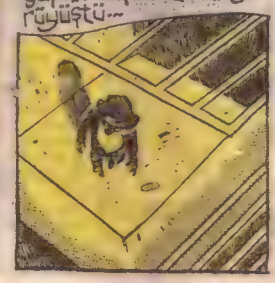

Hoparlörden beşinci kez isimler anons edildiği bir anda kendi ismini duydu. Gözbebekleriyle yerleşen sevinç ışıltısıyla, garajiyanın açtığı hücre kapısından uçar adımlarla çıkıp annesine koştu...

Kamber annesinin Türkçe'yi öğrenemediğini anladı. Kardeşi yol boyunca annesine sadece bu üç sözcüğü öğretebilmişti. O da hep aynı cümleyi tekrarlayıp duruyordu.

Kardeşi, "BİZ İYİYİZ, BİZİ HİÇ DÜŞÜNME, SEN KENDİNE İYİ BAK..." yollu öğütlerde bulunurken, onlar birbirlerine bakışıp duruyorlar ve anne biraz zaman geçince yeniden:

"KAMBER AteŞ NASILSIN?!" diyordu.

Oğlunun gözlerinden yanaklarına doğru, zaptedilmek istenen ama becerilemeyen, iki damla yaşın süzüldüğünü gördü anne...

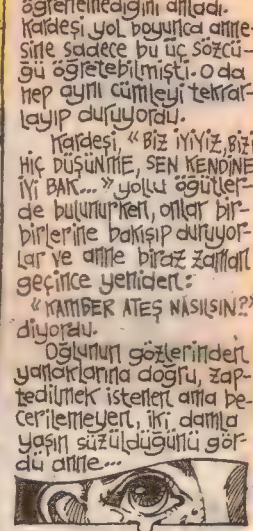

Dillere kilit vurulmuştu ama gözlere henüz mil çekilmemişti! Öyleyse dilin olmadığı yerde gözler konuşacaktı. Onlar birbirleriyle gözlerini kullanarak konuşacaklardı. Dertleri, özlemleri, sevinçleri hep gözler anlatacaktı... ...Madem ki MAMAK görüşünde yasaklar, Kamber'in anasına bir cümlelik söz hakkı tanımışlardı, öyleyse gözlerin yanında ses tonu da konuşacaktı. Gözler ve ses tonu elele verecek, herşeyi olacaktı.

Anne gözlerine en şefkatli duruşu, sesine en yumuşak tonu verecek:

Bunun anlamı: "OĞLUM, SAĞLIĞIN YERİNDE Mİ, BİR DERDİN SIKINTIN VAR MI, KARNIN DOYUYOR MU, SIRTIN PEK Mİ, HERHANGİ BİRŞEY İSTİYORMUSUN, ÇAMAŞIR GÖNDEREYİM Mİ, KIŞLIK ÇORAP ÖREYİM Mİ?" demekti.

Yanıtı oğlunun gözlerinden alacak:

"DEMEK İÇ ÇAMAŞIRI VE YÜN ÇORAP İSTİYORSUN, HAY HAY CANIM OĞLUM" diyecekti içinden...

Anne çilkar yüzüne oturdu dededen kalma kuşkulu ifadeyi takınacak, gizemli bir tavra bürünecek, merak dolu gözlerle oğlunun ve kendisinin başucunda toplanıyla bekleyen askerlere bakacak, titrek bir sesle soracaktı:

Bunun anlamı: "BURADA ZULÜM ÇEKİMUŞ OĞLUM, DIŞARDA HEP DUYUYORUZ, DOĞRU MU? SİZE İŞKENCE YAPIYORLAR MI?" demekti.

Yanıtı yine oğlunun gözlerinden alacak:

"DEMEK DOĞRU OĞLUM!. ELLERİ KIRILSIN TÜM İŞKENCECİLERİN..." diyecekti içinden...

O zaman da anne, yavrusuna uzanan elleri parçalamaya hazır kartal bakışlarını gözlerine yerleştirecek, bükülmüş belini doğrultacak, omuzlarını dikleştirecek, oğlunun alnına bakarak, (emredercesine:

Bunun anlamı: "BİLİYORUM, ZOR GÜNLER GEÇİRİYORSUNUZ. ZOR MAYANI BERKİTİR OĞLUM. PES ETME!.. ZULME PES EDİLİR Mİ?.. GÜN DEVRİLSİN, SİZ DEVRİLMEYİN OĞLUM!..." demekti.

Yanıtı yine oğlunu su gibi berrak gözlerinden alacak, göğsü kabaracak:

"SÜTÜM SANA HELAL OLSUN, YİĞİT OĞLUM!..." diyecekti içinden...

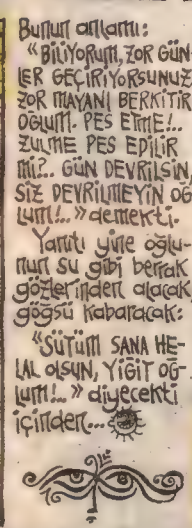

Anne, "HOŞÇAKAL CANIM YAVRUM..." anlamına gelecek şekilde, o tek cümleyi, el sallarken bir kez daha yineledi:

Ve gittiler.. Görüş sonrası Kamber bir sevinç seli gibi aktı hücresine...

Kamber annesinin şakıyan gözlerini anımsadı, ışıltılı gözlerle arkadaşına baktı. Yanıt vermedi ama arkadaşı anladı, şaşkınlık dolu bir yüz ifadesiyle kendi kendine mırıldandı: "KAMBER'İN GÖZLERİ KONUŞUYOR!.."

Evet, neler konuştunuz? sorusunda, Kamber'in gözleri:

"Kamber Ateş Nasılsın..?" Ruşen Sümbüloğlu'nun; İHD Diyarbakır Şubesi'nin derlediği "Hapishanelerden Öyküler" ilk adımı veren öyküsüdür... (...) İdamdan tam bir dakika önceydi. Hükümlü merdiveni çıkarak kürsünün yanına geldi. Sordular: "SON BİR İSTEĞİN VAR MI?.." Hükümlü acı acı gülümsedi. "VAR..!" dedi. "ORASI ÖYKÜLERİ'Nİ OKUMAK İSTİYORUM..." Şaşırdılar. "...AMMA..!" dediler "AMA ORASI ÖYKÜLERİ DAHA ÇIKMADI Kİ..." Hükümlü omuzlarını kaldırıp indirdi.. "OLSUN..!" dedi.. "OLSUN, O ZAMAN BEN DE BEKLERİM..." Evet.. Limon, D'Eli ve Leman'dan derlenen çizgi öyküler; ORASI ÖYKÜLERİ yazılı.. Yakında çıkıyor.. İletişim Yayınları'ndan...

...Serkan DEMİR, Ahmet HEMED, Savaş SÖNMEZ, Ahmet ÇAVMAK, Serhat KALKAN, Vahide BİLGİ, Mehmet GİTAL, Reyhan KESKİN, Mesut YILDIRIR, Gökhan CEZİL ve Serkan KAHYAOĞLU'nda geçmiş selamlar, sevgiler...

Dengeli Beslenme

ALBÜM ÇIKIYOR SABREDİN BİRAZ!

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ

AVRILIK RÜZGÂRLARI...

● Ankara'dan Akın ÖZEN'e; Esprilerin elime geçti, teşekkürler..

● İstanbul'dan Mehmet Soyer ve Emre KOYUNCU ikilisine; Espriniz tıss. Ya siz güzel espriler bulyordunuz ne oldu? (Espirileriniz dosyamda duruyor merak etmeyin)

● Diyerbakır'dan Sefa Arslan'a; Senden çok üzun zamandır mektup alamıyordum. Çok memnun oldum.

● Ankara'dan Muhsin YEŞİLYILMAZ'a; Mektubunuzu aldım teşekkürler.. Kitap çıkıyor merak etmeyin'.

● 31 MART CUMA günü, saat 20.00'de Athena ve Rumble Milita konseri.. Yer; Etiler Cancer Hall

ERDENER ABİ

● Karikatürist dostumuz Mustafa ÖNCÜL, 98 FM Mavi Radyo'da (ADANA) her çarşamba ve pazar günü "UÇUR MAVİ" İsimli bir program yapıyor.. İlginize sunulur..

● Geçtiğimiz günlerde Eskişehir KİBELE Kitabevi'nde, ; Pazartesi günü de İstanbul Çemenzar'daki TİYATRAL CAFE'de söyleşiye çıktık.. Başta bir dediğimizi iki etmeyen buraların yetkilileri olmak üzere, katılan herkese gösterdikleri yakın ilgiden dolayı çook çok teşekkürler..

GÖKHAN DABAK

Tavuklara bayılıyorum. Hem lezzetliler, hem mezzetliler. Gıt der durur. Gıt der yürür. Geveze olanlarının gıtgıtgıdak dediği rivayet edilir. Kıçlarından içinde civciv bulunan pinpon topları çıkartmak gibi tuhaf özellikleri vardır. Gıtgıdak yumurtam sıcak inanmazsan gelde bak sözleriyle bilinen dünyaca ünlü bir marşları vardır ki şöyle böyle diyil. Kurmalı olanlarına oyuncak dinir. Bide şey. ee ha/.. herif tavuklar var. Lakapları horozdur.Fekat isterseniz sabah yaygaracısıda diyibilirsiniz. Tavukların en yakın dostları kızarmış patatestir. Şebek turşusunu hiç sevmezlerse sevmesinler bananeki diye düşündünüzse yanılmamış sayılırsınız dimi. (Yani.. belki.. bakıma..) Tavuklara bayılınız. Hemi lezzet. Hemi mezzet.

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

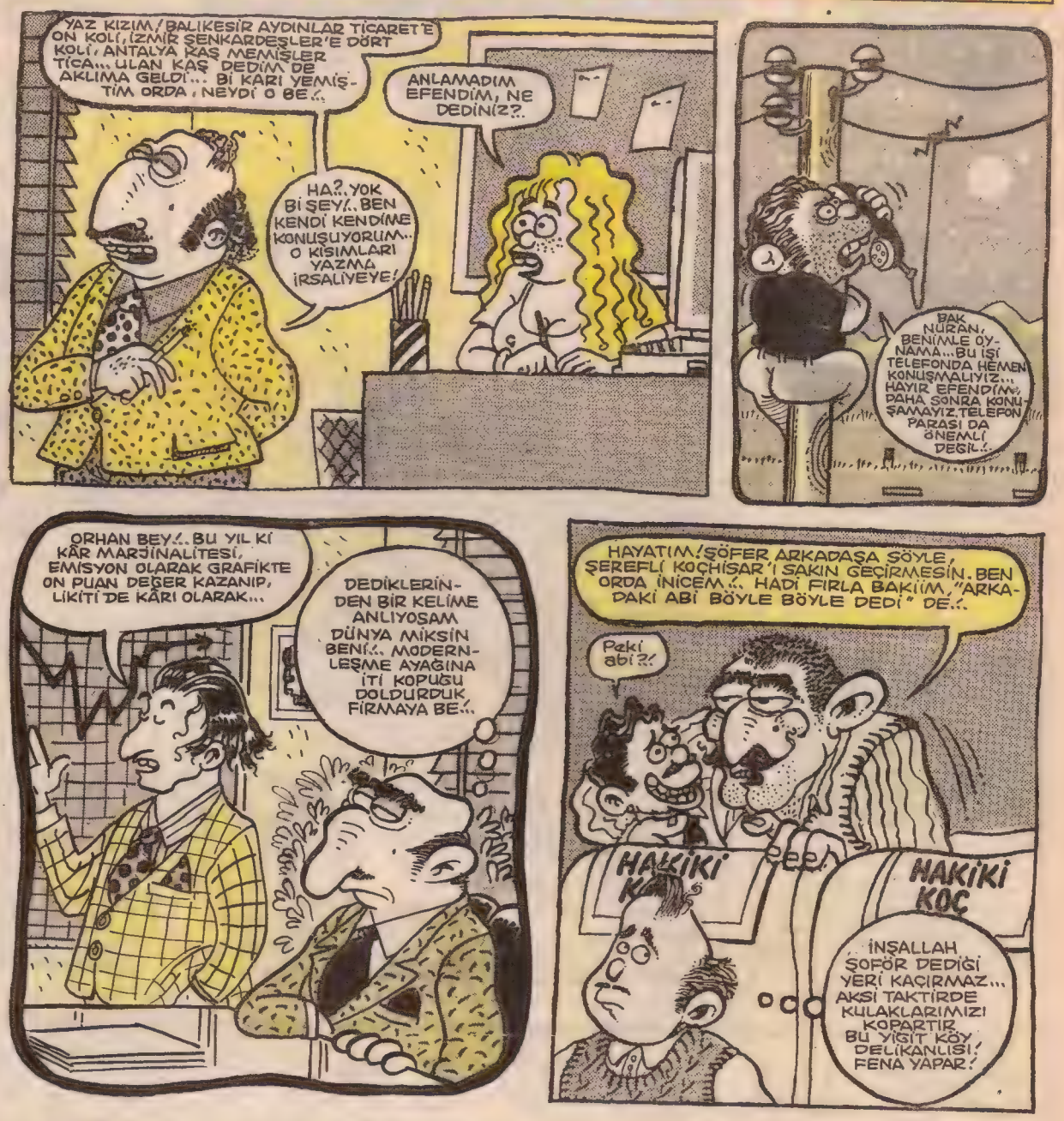

AYRINTILAR

METİN FİDAN

SELAM!.. As sinemasının makinistinden sekiz mm'lik porno, çizgi filmleri satın alırken, kapının aralığından (İçeri buyur etmezdi), gözüm o dev, büyüleyici makineye takılırdı: O Tırrr eden ninni sesi, o önündeki mini pencereye giden, toz zerreciklerinin pırıldayarak arasında uçuştuu renkli ışık, koca makaralarıyla, her tarafına dokunmak istediim bi sevgili gibiydi. Gururumdan biraz indirim yapabilsem, Sinema Paradiso'daki o küçük çocuk gibi birazcık yalvarabilsem, içeri girer, oynaşırdım büyülü makineyle... Sinema'nın 100. yılına girmesiyle ilgili, biraz, hattaa oldukça geç, ama inanın, gerçek duygularım bunlar.. Teknikerinin formülü ne kadar da basiz olursa olsun, Sinema ve Karikatür (Çizgi-roman), hep büyülen!yorum.. Ayda bir paramıza kıyıp, Rezervuar Köpekleri'ne, Şarküteri'ye, bi Jurasik Park'a, bi Elyn'a filan gidelim; bozuklukları yer gösterici beylerin avucuna usulca ve kibarca bırakıp elimizdeki Alaskayı fazla eritmerden. hemen, götümüzü dönerek diil, önümüz dönük, bayanların ve bayların dizlerini fazla hırpalamadan sondan üç boş öncesindeki koltuumuza geçelim; soğuk çikolata dondurmanın jelatinini sıyırırken perdeye düşen ilk sihirli görüntülerle, büyülenmeye başlayalım.. "Sinema bir şenliktir".. O. Kutlar..

KOLAYGİRERZORÇIKAR:.. Küçük bi (büyük de olur) aalet filan alırız, bi eşyaa.. Nebliyim, volkmenimiz için bi adaptör, kutusu içinde, yanında ek malzemeleriyle, elektrikli, elektronik bişiy.. Vapurda, otobüste filan, onu almış gelirken, dayanamaz; yeni birşeye saahip olmanın, onu sonunda elde edebilmenin ürkek heyecanıyla, kutusunu yavaşça açar, çıkarır bakarız.. Biraz da utanırız etraafın ilgisini çekmekten (Yanlarda oturanların bakışları isteristemez açılan kutuya çevrilir) ama, eve kadar sabredemeyiz işte. Hem belki de, okuycak bişii yok yanımızda; vakit geçsin diye yapıyoz biraz da bunu.. Neyse, Aaletin kablosunu çözmeden dizimize kor onu, yanındaki ek şeyleri inceleriz. Hızlı ve, tedirgin yaparız bunları. Amaç, o yılışık nefsi köreltip, detaylı incelemeyi eve bırakmaktır. Çünkü haala, görmemişlik damgası yememek için etraftan çekinmekteyizdir. Hızlıca toplar, kutuya yerleştirdiimi sanırım. Kutu kapanmaz. Çıkarır, ters, kabloyu öbür tarafa, o yedek şeyi de bu tarafa kor, öyle kapatırım. Yine şişkin durur kutu, karton kapak kapanmaz. Sıkalırım, nası olsa evde açcam diye, öylesine haldur huldur tıkıştırırım. Heycaanım daalır, kutumu poşete koyar, denizi seyre dalarım... Kolay çıkar, zor girer!.. (Bu, en sevdiim Kolaygirerzorçikanlardandır. Yeni bişiy bulmakta tıkandım, yeni düzenlemesiyle bi daa yazdım. Ayrıntı gönderirseniz, Kolaygirerzorçikar da olsun emi?..

KAPAKLAR ve KUTULAR:.. İzzet'len acıkır karnımız gece yarısı; kuraa çeker (Birisi ısmarlıyosa, öbürü gider), ilerdeki marketten konserve dolma, kola, zigara felan almaya gideriz. (Müsaadenizle İzzet'e şuracıktan bi küfür edebelirmiyim?. Ederim: Ulan laale, özledim seni. Sekiz ay sonra görüşürüz.. Teşekkürler).. Yıllardar geceyarıları yapraksarması yeriz, paraya kıyıp da bi konserve açıcaa almayız. Çekince açılan konserveler paalı ve tadı iyi diil, dükkancıya da yolda dökülür diye açtırmıyoz veyaa unutuyoz.. Alır gelir mutfaktan o dandik bıçağı; vura vura , bişiyler yapmaya çalışırız. Etraf yağ olur, üç santim zor açarz. Biraz daa zorlar, bi dolmanın çıkacaa kadar bi boşluk yaratır, ordan çekeriz nevaaleyi çatalla tek tek. Çıkarlarken biraz parçalansalar da, o nefis tadları tüm sıkıntıyı unutturur. Kapağın açılamayan bölümü altındaki sarmaları çekip almak daa da zordur tabi. Onlar iycene haşat olur. Çatal, yaprağın damarlarından birine dolanır, onu çektikçe sarma çözülür, pirinçler içeriye dökülür, çatala saçmasapan bi yığın, bi kütle gelir, zorbela atarız onu aazımıza.. O yağlı ellerle, her lokmadan sonraki yudum için kola kutusunu tutmak da çok iğrenç olyo. Döke saça yiyoz. Geceyarısı ziyafetleri böyle acele oluyo işte; böyle daanık, aptalca, pis, heyecanlı; ama yine de hoş, eylenceli, iyi bi arkadaşla, bulunabilen tek temiz çatalla..

ESKİDEN Bİ GÜN:.. Annemlen filan pazara çarşıya gittiimizde, oyuncak tezgahları çeker ilgimi en çok tabi. Domates, biber, terlik, kumaş tezgahları, limoncu sandıkları arasında aar aar ilerlerken, o rengarenk karmaşıklı, çook öteden görürüm. O bi yığın şey, o irili ufaklı renkli eğriler, köşeler, kesin oyuncak'tır!.. Annem de farkediyodu sanırım; o taraftan gitmez. Üstelemem. Ağlarsam, inaat eder hiç almaz. (Şaka şaka. Anneler paraları varsa, oollarına istediı şeyi alırlar). Yutkuna yutkuna geçerim o renkli karmaşık tezgahın yanından. Asıl demek istediim: Oyuncak tezgahı deyince, akıma: o rengarenkilik, o karmaşıklık geliyo.. Her gördüüm renkli karmaşayı, oyuncak tezgahı zannederim uzaktan: Tüp başlarının, vanaların, muslukların, bi yın mini şeyin satıldı tezgahlar, terlik tezgahları, plastikçiler; hepsini de uzaktan oyuncakçı zannederdim, zannediyorum da.. Hadi biraz da Şimdi'ye bok atıyım: Artık o karmaşıklık yok diyemem oyuncakçıların hepsi renkli bi karmaşa. Fekat, maazaları var onların şimdi; tezgahtarlar, süslü ambalajlar.. Yanından geçerken bile para ödenecekmişcesine paalı herşey.. Tamam canım biliyoz; elektrikli bi tren, önü raptiye süslü bi Karaşimşek telli arabadan bin kat daa eğlenceli bişey.. Ama, o benim bildiim oyuncakçılar (maalleye seyyar, kapalı arabasıyla gelen oyuncakçı Amca, iki maalle ötedeki maalledeki küçük, tozlu dükkanında hep gülümseyen oyuncakçı Amca) çocukları seven oyuncakçı Amcalardı. İki katlı oyuncak maazası sahibi insanlar da çocukları sever tabi; ama onlara kimse, "Oyuncakçı Amca" demiyor. Onlar sadece, birer patron; çocukları cezbedicek yeni Barbilerin, yeni intertoy savaşçılarının modellerini hanı hanı çiziktiren büyük patronların küçükleri amcalar, kandırıkçı amcalar.. Üh, iyi bok attım ha!. Bi elektrikli trenim hiç olmadı diye mi sizce?.

BİŞİİ.. Sağlınız.. İyi günler diliyom ben..

Gazi komününden, Atılım'dan, Sosyalist kadın'dan, Alınteri'nden elini çek! Cansenliğine, Nurdan'a, Devrim'e, Bilal'e Orçun'a dokunma! (Bunun hesabını sorarız) Onlar yalnız değildir.
A.Ü DTCF'den Özgür Gençlik

Ülkemin en büyük şairi Nazım Hikmet'e başta Deniz, Mahir ve İbo olmak üzere ülkemin bütün direnişçilerine, Grup Yorum'a, gerçek dostlar Apo, Bülent, Öktay ve Kırşen'e DOKUNMA!
AKAN

8 Mart'larda dokundunuz sustum. 1 Mayıs'larda dokundunuz sustum. Bu seferde 17 can'ın ölümünü, yüzlerce can'ın yaralanmasını kınadıkları için 14 Mart'ta dokundunuz. Bu sefer susmuyorum. Ablalarım Melek ve Fatma'ya, eşi Aykut'a daha geneli haksızlıklar karşısında tepki gösteren hiçbir dostuma DOKUNMAYIN.
Songül Koçyiğit/Acıgöl Nevşehir

Size sesleniyorum.
Sakın ama sakın, yüreği devrime sevdalı insanlara tüm emekçilere, Karşıyaka Halkevine, Pir Sultan Abdal Derneğine, Atılıma, Kurtuluşa, Grup Yorum'a, Dostum Ahmet Abi'ye ve Leman'a dokunmayın. Yoksa pişman olursunuz!
K.Yaka/İzmir'den İlknur

Uzaktan seni düşünüyorum İstanbul-Ankara! Sizler ki oralarda onurunuzla yaşamayı ilke edinmiş her zaman barış ve kardeşlik duygularını benimsemiş, benimsetmeye çalışan insanlara silah çekenleri lanetliyor ve şiddetle kınıyorum. Silahsız insanlara kurşun atan eller kırılsın!.Bu insanlara dokundunuz! Artık dokunmayın.
Dersimden birileri

SOSYETE POLİSİ
CEM YILMAZ

UZAY YOLU YA DA TÜRK'ÜN TÜRKTEN BAŞKA DOSTU YOKTUR...

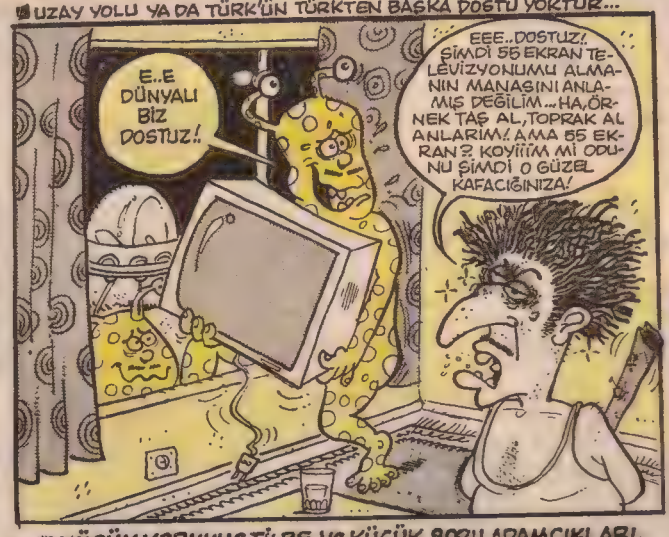

KÜÇÜK KORKUNÇ TİLBE Ve KÜÇÜK SORU ADAMCIKLARI...

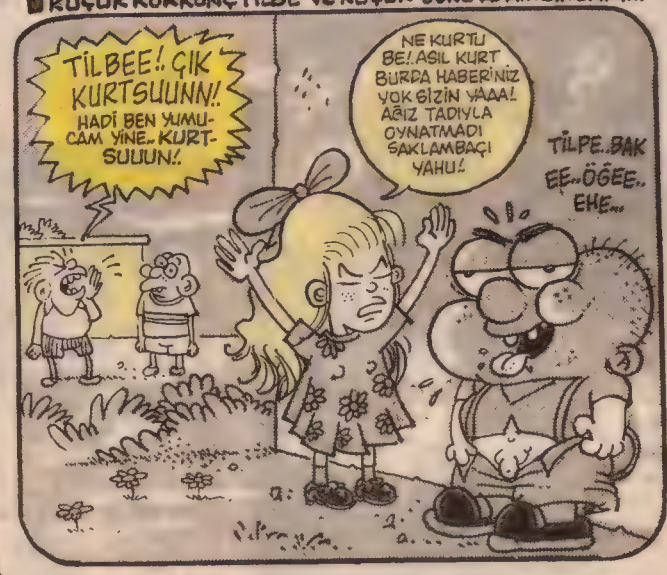

ASLAN FERİT Ve ŞOV DÜNYASI...

POPÜLER DİYE DEĞİL GERÇEKTEN GÜZEL FİLMLER OLDUKLARI İÇİN İZLEYELİM FİLMLER İNİ..

OFLİ HOCA SOHBETLERİ

Şeriatta Ayıp Yoktur

".. Şimdi eyi dinleyin. Hocanın biri doldurmuş konuşukları teybe. Camiinin önünde bağiriy teypler. Bildiğiniz gibi değil cemaat, ne şerefsiz hocalar. Gelen geçan toplanmış teybin başına. Hoca da bağiriy teypten;

(..Ey müminler, ortaluk anadan üryan gari doli. Geçanlarda bir tanesi geçiy yanımdan. Her bir yeri ortada. Apuşaralarinin bütün damarlari tek tek görünüy. El gadar bir don giymiş. Giymiş ama, fotoğraf gibi çikmiş her bir yer. Ey müminler, diyecesunuz ki, bir avuç yerdir. Bir avuç yerdür, lakün, herkesun gözü o bir karus yerdedur..)

Bakun, peşinden ne diy: (..Yanaştum giza dedum ki... Gizum batilileşmayin. Dinimizde batililaşmak günahtur. Giz uşağu benim bu lafumla hidayete geldi. Başladı ağlamaya. Sarildi ellerimi öpüy. Hocam dedi, bana bugüne gadar dinimizin gerçeklerini kimse söylemadi. Ben bu elbiseleri giyerdum, ama, batililaşma nedur bilmezdum. Ben de asudum gizin bu haline. Dinimizin bütün doğrilerini bir bir anlattum giza..)

Hoca teypten bunları anlatiy. Etrafina toplanmış millet de gözü yaşli dinliy. Ne büyük adammış bizim hocalar diyler. Gizi doğru yola götürünce, bir alkuştur kopay.

***

Ey sayun cemaat, lafun arasunda kaldi söyleyemedim. Lakün, bu arada, kimse kimseye söylemesin, laf aramızda galsun. Memleket yikiliy.

***

Geçanlarda bir adam geldi bana..Dedi ki, hocam, ben gizimi din mekteplerinde okuttum. Gül gibi baktım ona. Memlekete hayirli olsun dedim. Fatih'ler doğursun istedim. Duydum ki, üniversitedeki arkadaşiyla gizli nikah kiymiş. Sonra gitmiş doktora aldirmiş uşak..

Döndüm adama, dedum ki, bunda üzülecek ne var uşağum, gizcağuz baktu ki, Haçan Fatih doğuramayrim, boşuna niye doğurayim..

***

"..Kadununuza yanaşmadan önce birazcuk muhabbet edecesunuz. Kibar olacasunuz. Düzgün-düzgün konuşacasunuz. Bir senaryo uyduracasunuz. Bir hediye alacasunuz. Hediyeyi yavaş yavaş açacasunuz. Birden açulup saçulacasunuz.

-Hocam, habu muhabbet dediğin yeri biraz daha açar musunuz?

Valla uşaklar, laf lafi açip gidiysiniz, birden dalip giriysiniz..

***

"..İsmini vermek doğri olmaz. Adamin biri geldi bana. Dedi ki, hocam derdüm büyüktür. Bu kadunlu konuşuklar kahvede çok hoşuma gidiy. Lakün aklima hemen bizim kadunun çatuk kaşlari geliy. Ben de eve gitmekten cayayrim.

Eee uşuğum dedim, daha ne istiysin, kadunun senin kahvedeki konuşuklarini duymay..

Sayun cemaat, hoş konuşukları arkadaşlarunuzla yapun, lakün, kadununuzla da yapun. Hoş konuşukları hep arkadaşlarunuzla yaparsanuz, o zaman kendinize dikkat edun, vardur bu işte bir ibneluk..

***

Geçenlerde gene, arkadaşlardan biri. İsmi kalsun, Valla hocam dedi, ne zaman kadunuma yaklaşsam hor görür beni. Kovalar yanundan. Benim de bu yüzden canum kahveden kalkmak istemez.

Ne der hanumun sana, nasul hor görür, dedum. Tabii der,senin abdestun yoktur, sana yanaşmak golay gelur, der..

Bak uşuğum dedum, bu abdest bu kadar sürmez. Lakün abdestun bozulmasini kahveden duyamazsun. Evinde oturacasin. Bekleyecesun.

Namisinuza çoban köpeği gibi sahip çikacasunuz.

***

Geçenlerde uşağun biri dedi ki.. Valla hocam, hayranum senun konuşuklarına.. Her bir lafunu tirabzonsiporlu Hami gibi çakaysun..

Doğrusun, dedim. Ben lafları Hami gibi çakayrim ama, sizin de götünüzden geri dönüy..

(Üniversiteli bir genç Ofli Hoca'yla tanişmak, tartişmak ister. Hocam, der, Niçe diye bir filozof der ki, "Tanri öldü", sen ne dersin. Ofli hoca:

-Ne diyeyim uşağum, Allah rahmet eylesin..)

NİHAT GENÇ

Arşivi

Doktorun Günlüğü...

ALTAY MARTI

KALP KRİZİ

Kıvırcık saçlı genç, elektrik direğinin altında, parlak sarı ışıktan güç alarak, inanılmaz bir gayret ve uyumla halay çeken kimi yalınayak, kimi cızlaviteli, neredeyse hepsi üç numara traşlı ve toprak yüzlü sekiz-on irili ufaklı çocuğu seyretmeye başladığında ay çoktan çıkmış, gökyüzü çoktan yıldızlanmıştı. Ufak, kül rengi taşlarla döşeli sokak her akşamki sarsıntısını yaşıyordu. Beş kiloluk boş kolonya bidonunu, sapından geçirdiği uzun ince bir çaputla omzuna asmış kakdiş oğlan, elindeki ince dalı ve başı topuz cennahı kendi icadı davuluna acımasızca vurarak olmadık ritmik sesler çıkarmayı beceriyor, hem oynayanları, hem de oynayanlara çepik çalarak eşlik eden ve arasıra zılgıt çeken üç beş çocuğu heyecanlandırdıkça heyecanlandırıyordu:

-Tililililililili...

-Hele Ahmo'ya bakın. Aynı Papaz muho gibi oynuyor.

-Vay, vay, vay, vay! Ha!Ha!..

Işığın ulaşamadığı biraz gerilerde, sokağın ortalarında bir yerde ise saçları kirden gıjjik olup birbirine yapışmış, şıpıdık terlikli ve eski tokyolu esmer kızlar belli ki alışılmış bir kavgaya tutuşmuşlardı:

-Bahçelerde net net, eşek kafalı ziynet

-Takunya tak tak! Orospu kaltak!

-Orospu senin kız bacındır!..

Bu kavgaya üç-beş ananın cırtlak sesi müdahele ediyordu:

-Ayşo, uy yere giresiz kız! Kız kime diyem kavga etmeyin diye!

-Kız Ziynet, yeter! Eğer oraya gelirsem, senin babanın goruna sıçaram.

Sokağın, sıvası dökülmüş, badanası akmış küflü evlerinin duvarlarına çarpıp gelen bu bağırış-çağırışlar kimseyi rahatsız etmiyordu. Gündüzün insanı betonlarla yapıştıran sıcağının aksine serin bir hava vardı ve herkes kendi gönlünce yaşıyordu akşamın bu saatinde.

Kadınlar, bir-iki saat önce süpürülüp tertemiz yapılarak, üzerine eski kilim ve çuval bezi serilmiş ve üç-dört tahta hamam oturağı yerleştirilmiş kapı önlerinde üçerli beşerli oturmuş, şehriye kesiyorlardı. Hangi komşuya kesiliyordu bu şehriye, Allah bilir ve sıra ne zaman kendilerine gelecekti; onu da Allah bilir!..

Erkeklerin çoğu damlardaydı. Karanlık basmadan hortumlarla sulanmış ve anca kuruyan beton damlara boylu boyunca serilmiş çulların üzerinde radyo dinleyip, kavun karpuz yiyorlardı. Bir kaç damdan da şıngır mıngır çay kaşığı sesi geliyordu. Ah, ne güzeldir, serin bir yaz akşamında kokulu bir kaçak çayın tadı!..

Üç-beş ev ötede, bahçesinde iki kavak ağacı bulunan geniş avlulu bodur evin damında belli belirsiz karaltısı seçilen Marangoz Cemal daha akşama yeni yeni katılıyor, henüz ilk türküsünü okuyordu hançeresini yırtarak:

Haram sudan atladım
Mantin çarşaf topladım
Muradım olur diye
Her derdine katlandım

Şehriye kesen kadınlara alımınyum tepsiler içinde çay ikram eden, tülbentleri yukarıdan bağlı bir kaç genç kız Cemal'in gür türküsüne hafif hafif mırıldanarak katılıyor ve türküye doğru göz süzüyorlardı.

Sokak hiç kimseyi evde, dört duvar arasında öylece oturtmayacak kadar çekiciydi, ama kıvırcık saçlı genç, henüz sofra hazır olmadığından, vakit öldürmek için pencere kenarını tercih etmişti. Hem sonra yaklaşık birbuçuk saat sonra Arjantin'in maçı vardı televizyonda. Sokağa çıkılır mı hiç, Maradona'yı seyretmek varken!.. Adamın ayağında mıknatıs var sanki yahu; nerede olursa olsun çekiyor topu!.

-Oğlum, baban görünmedi mi hala?

Annesi sesleniyordu mutfaktan. Kıvırcık saçlı çocuk oturduğu yeden isteksizce cevapladı:

-Yok, anne! Boşver, sen kur sofrayı gecikirse geciksin!

-Nerde kaldı bu herif ya!

Hünerlerini göstermek için yarışan çocuklar halayı bitirmiş küçük adımlarla delilo oynamaya başlamışlardı. Davulcu her zamanki gibi mükemmeldi. Elindeki mendili ritmik şekilde sallayan halay başındaki çelimsiz kara çocuğun verdiği komutla yarı Türkçe yarı Kürtçe delilo söylenmeye başlandı. Araya esmerim'in sözleri de karışıyordu:

Delilo delilo destane
Ez kurbane vi cane
Damda puşi işlerem
Kız yanağın dişlerem
Seni bana verseler
Saç bağın gümüşlerem

Yoksulların yaşamın tadını çıkardığı bir akşamdı bu! Kim onlarla başedebilir ki! Zavallı dar sokak zangır zangır sallanıyor, insan seslerine tahammül etmeye çalışıyordu.

Bir de kuşlar! Kenar mahalle kuşları!. Asıl rengini unutmuş, köhne evlerin karanlık saçaklarından çığlık çığlığa kuşlar havalanıyordu.

Öylesine gürültülü ve öylesine canlıydı ki bu sokak, akşam, akşam olduğuna fazlasıyla pişman oluyordu.

Devamı var

FABUDEVİREN

Can Barsilon

KOFTİ ANARŞİST

Bahadır Boysal

KAREKEDİ

ESPRİ: AZİZ DOSTUM CAN BANTAK'A AİTTİR...

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

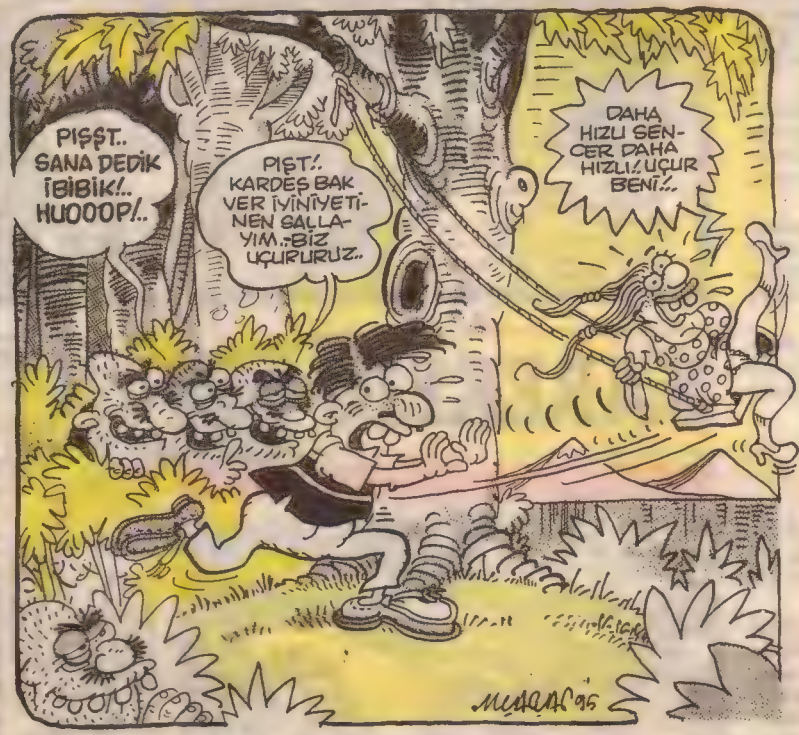

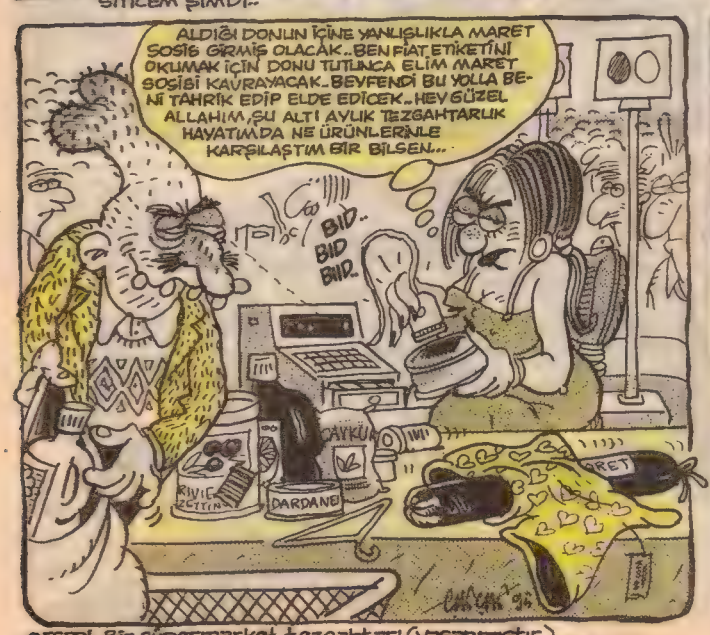

●ESPRİ: Bir süpermarket tezgahtarı (yaşanmıştır.)

Espri: BİRİŞKENCEZADE (Bizzat kendisi yaşamıştır.)

LeMan MİZAH DERGİNİZ OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Leman dostları,
Merhaba umutla beklediğimiz yarınlar,
Merhaba insan sevgisi..

Bir gazetede okuduğum haber, beni bu yazıyı yazmaya yöneltti. Bir insanın çok zor durumda olduğunu, ama umudunu yitirmeden yarınları beklediğini okudum, irkildim, üzüldüm. Leman okurları olarak bizler, bir aileyiz. Birlikte hareket ederek bu genç, umut dolu insanı yaşama döndürebiliriz düşüncesiyle ve sizlere olan güvenimle yazıyorum.

Fatsa'da ağaçtan düşerek felç olan 19 yaşındaki Şehri İnak, umutla yardım bekliyor. Tekrar yürüyebilmesi için 100 milyona gereksinimi varmış. Kendisi 4 aydır Ankara Rehabilitasyon Merkezinde ameliyat parasını denkleştirme ümidiyle bekliyor. Tek isteği, evine yürüyerek dönebilmek.

İnsan yaşamının çok ucuz olduğu bu ülkede çevremizdekilere, bizler için bir insanın ne kadar önemli olduğunu, insan yaşamının sanıldığı kadar ucuz olmadığını hep birlikte gösterelim. Ne dersiniz? Bunun için yapacağımız tek şey o insana maddi olanaklarımız yettiğince, az yada çok hiç farketmez, yardımda bulunmak. AKBANK Mithatpaşa Şubesine, Emine İnak adına açılan 00 15 745-3 numaralı hesaba katkıda bulunmak.

AHMET GÜNDÜZ/ANKARA

YORGUN DEMOKRAT'A (!..)

Karanlık yollardan geçtik, zehir gibi sular içtik, bir değil binbir kere Sırat köprüsünden geçtik...

Sonra sağa saptık, köşeyi döndük, medyayla tanıştık, daha popüler olduk, paparazzi programlarının ta göğsünü deldik geçtik. Berberlere küfür ettik, talk show yaptık, Tokatlıları aşağıladık. Başımızdaki köylü kasket, klip çekimi bitince düştü, kel görünmesin diye "Amerikan beyzbol kasketi" taktık.. Artık yollarımız aydınlandı. Evet belki kirli yüzleri aydınlatacak ışığı çaldık, yollarımız aydınlatmak için ama aydınlandık işte, takım elbise giydik, entel gözlük taktık, kapitalizmin nimetlerini gördük, popülizmin, sosyalizmin, demokratlığın savaşımın ...mına koyduk, ama olsun, aydınlandık. Aydınlandık parlak ışıklarıyla televizyonların, yeni kuşak gazetelerin ve iğreti frekanslarıyla GENÇ radyoların..

AYDINLANDIK...

ÖZGÜR YAREN

Merhaba..

Kalemimden satırlar dökülmüyor. Yazmak üretmek öyle zor geliyor ki.. Türk Dili Edebiyatı öğrenimi görmeme rağmen, üretemiyorum işte. Hoş, okulda bize kaliteli birşeyler ortaya çıkarabilmek için destek, alt yapı sağlayacak bir eğitim verilmiyor ya.. Marmara Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde okuyorum. Yani şu aralar benim deyimimle, Göztepe açık cezaevinde. Dört bir yan polis dolu. Kampüsün içi yetmiyor çevre semtler ve etraftaki tüm kahveler polislerin istilasında. İşin gülünç yanı, kahraman!!! Türk polisinin aklının başına sonradan gelmesi. Sizinde bildiğiniz gibi, Bozkurtlar yemekhane bastığında neredeydiniz? Herhalde o gün, kulaklarınız sağır, gözleriniz kör olmuştu. Hani, oruç tutmadıkları için vahşice saldırıya uğrayan arkadaşlarımızın sizleri aradıkları gün... Hiçbirşeyden habersiz, masum bir sürü kişi yaralandı. Aralarından ben de olabilirdim. Müslümanlık bu mudur? Soruyoruz size. Savunmasız insanları ezmek midir? Marmara Üniversitesi, Göztepe Kampüsünü kapkara bir gökyüzü kapladı.

M.Ü'den bir öğrenci.

Zülfü "Şiddete Hayır" kampanyasını "Faşizme Hayır" kampanyası yapsın kampanyasına katılıyorum.

KeremToplar Öğretmen
Dağdancık Köyü İlkokulu lojmanı Araban/G.Antep
Tel: 0.342.6396574

Merhaba Sevgili Leman,

Benim babam vaktiyle POL-DER üyesi (ki, biliyorsunuz POL-DER solcu polislerin kurmuş olduğu bir dernekti. Nasıl oluyorsa demeyin, olmuş işte) demokrat, sıcacık, vermeyi çok seven, onurlu, dolu dolu bir adam. Daha doğrusu bir polis. Fakir Baykurt'u, Orhan Kemal'i, Günay Aslan'ı, Ahmet Arif'i onunla tanıdım. En Türkçe'si aydındır benim babam. Bu meslek, yani polislik öyle aşağılık bir meslek ki insanları kendileriyle çelişkilere itmekten geri kalmıyor. Gazi Mahallesi olaylarının ertesi akşam oturup hep birlikte konuştuk. Annem ve ben polise kin kusarken, o bize polisi savunmaya kalktı. İnanamadım

Polise saldırmışlar, taşlar atmışlar, polisin yani devletin araçlarını yakmışlar, polisin olay mahalinde görev yapmasına izin vermemişler vs.. Öte taraftan hümanizmi ve alevi olması bunları söylediği için kendisine kızmasına, hatta utanmasına neden oluyor. Çok sordum "Neden bu meslek" diye. Seviyorum diyor. Cebindeki üç kuruşu paylaşmayı ilke edinmiş; zor durumdaki insanlara yardım etmeyi seviyor. Çok geceler memurunu işi var diye gönderip yerine nöbet tuttuğu bilirim. Bununla da gurur duyarım. Bu faşist teşkilatta böylesi insanlar parmaklarım kadar az..

Tanıdığım çok sevimli, evinde çamaşır bulaşık yıkayan, çocuklarıyla sokakta ip atlayan, karısıyla da mükemmel ilişkileri olan bir başka polis daha var. Eski DAL ekibinden. Yaptığı işkencelerin, insanlık dışı hareketlerin kendisinde bıraktığı tahribatları böyle yok etmeye çalışıyor. Kendisini kendisine affettirmeye çalışıyor daha doğrusu. Ama başaramayacak hiçbir zaman.

Bir diğeri anlatıyor: "Gece görevliydim, yolsuz kaldık. Gittim Yıldız Korusuna, ağacın altında iki liseli genç. Kıza burada olduğundan ailesinin haberinin olup olmadığını sordum. Korkudan ağlamaya başladı karakola götüreceğimi söylediğimde, kolundaki künyesini verdi çocuk da boynundaki zincirini." Ardından Ha Ha Ha diyen iğrenç bir ses.

Polis olsan da seni seviyorum baba. Yenilmeyeceksin herşeye rağmen. İnsan kalacaksın hep. Biliyorum., biliyorum..

GÜNİZİ ÖZGÜR

Sevgili Lemancılar,

Kel ölür sırma saçlı olur, kör ölür badem gözlü olur. Nehar Tübek'in ölümüyle ilgili yorumunuz tam olarak böyle olmuş. "Mazlumların yanında yer alan çizgileriyle Nehar Tüblek'i asla unutmayacağız". Yorumunuzdan söz ediyorum. Üskürü mevtakim bil hayr (Ölülerinizi hayırla anınız) hadisine uygun olarak cenaze namazlarında hoca "..nasıl bilirdiniz?" diye sorunca "iyi bilirdik" denir. Zaten ölen kişi için ileri geri atıp tutmak, o kişi kendini savunamayacağı için yakışık almaz. (Bilimsel eleştiri hakkı saklıdır tabii) Ama bu böyle diye de öleni sahip olmadığı niteliklerle donatmak gerekmez. Nehar Tüblek her zaman sermeyenin ve devletin yanında yer almıştır. Bu yüzden eski Limon-Leman'da de eleştirilmişti. Başşağlığı mesajınızda bunlardan sözetmeniz yersiz, ama sizin yaptığınız da yersiz ve gereksiz olmuş.

Zuhal Damla Bağcı/İzmir

Sevgili Leman okuru ve çalışanları,

Bizler karanlığın ve baskının her türlüsünün hüküm sürdüğü zindanlardaki tutsaklar olarak, okunan her kitabı, ayrı ayrı renkleriyle dostluğu, insan olmayı ve yaşamı, ayrı ayrı kokularıyla sevgiyi, umudu ve hayata bağlılığı kısacası insanı besleyen ilim bahçesinin birer çiçeği olarak görüyoruz.

Buca Cezaevi'nde koğuşlara yapılan son saldırılarda, her biri bir Kardelen'in gizemi ve güzelliğini yansıtan kitaplarımız, jandarma ve gerici gardiyanlar tarafından parçalandı. İlim bahçemiz şimdi çocukları elinden alınan bir anne misali kırgın ve suskun. Bu suskunluğu yeniden çığlığa dönüştürmek ve dağılan kütüphanemizin yeniden toparlanabilmesi için, bizler devrimci demokrat tutsaklar olarak bir kampanya başlatmayı amaçladık. Bu doğrultuda siz güzel insanların okumadığınız ya da elinizde fazlası bulanan Felsefe, Ekonomi, Siyasi, Roman, Şiir, vb türdeki kitaplarınızı "Buca Kapalı Cezaevi Y.BL 5' adresine ulaştırırsanız bizleri mutlu kılacaksınız. Umudu yaşatacaklara şimdiden Gönül dolusu selamlar.

Şahin Renber
Buca Kapalı Cezaevi Y.BL.5 Buca/İzmir

Merhaba Lemancılar,

Bu olay gece 3.00'da meydana geldi. Oturmuş 2 arkadaş sohbet ediyorken aniden kapımız sert darbelerle tekmelendi. Birden irkildik. Bu saatte kim olabilir diye düşünerek ürkek adımlarla kapıya gittik. Kapıyı açınca parantez bıyıklı iri yarı elleri silahlı 5 kişi bizi iterek içeri girdiler. İkisi kapıyı tutarken diğerleri polis olduklarını söyleyerek kimliklerimizi istediler. Ve ortalığı birbirine katarak her yeri aradılar. Bize hiçbir açıklama yapmadan hakkımızda sorular sorarak üstümüzü aradılar. Dediklerini yapmak zorundaydık. Ev postallardan dökülen çamur içinde kalmıştı. Soğuğun olanca keskinliği açık kapıdan girerek üzerimizde gecelik olan bizleri iliklerimize kadar dondurdu. Olayın şokunu hala atlatamamıştık. Bize hiçbir açıklama yapmamışlardı. Arama sonunda hiçbirşey bulamayınca espri yapmaya çalıştılar. Ama bizde yapılan salakça esprilere gülecek hal kalmamıştı Leman ve diğer anti-faşist dergileri bulamadıkları için içten içe gülüyorlardı.

Sevgili Leman okurları insanlar barışı ve kardeşliği istedikleri için potansiyel suçlu gözüyle bakılmasının manası nedir? Geceleri 3.00'e kadar oturmak suçmudur? Bira içmek suçmudur? Buda nerden çıktı demeyin çünkü polisler boş bira şişelerini görünce "Bunları kim içti?" diye sordular. Ve bu olay ikinci kez başımıza gelmişti. Üniversitede okumak adi suçlu muamelesi görmeyimi gerektiriyor? Ve çekip gittiklerinde faşist devlete olan nefretimiz biraz daha artmıştı.

Bu olayı Leman okurlarına yazarak sizinle paylaşmaktan başka yapacak birşeyimiz yoktu. Bizleri anladığınızı biliyoruz. Mücadelemiz bitmeyecek. Lemanca kalın. Sevgiler..

ONUR-UFUK/İZMİR

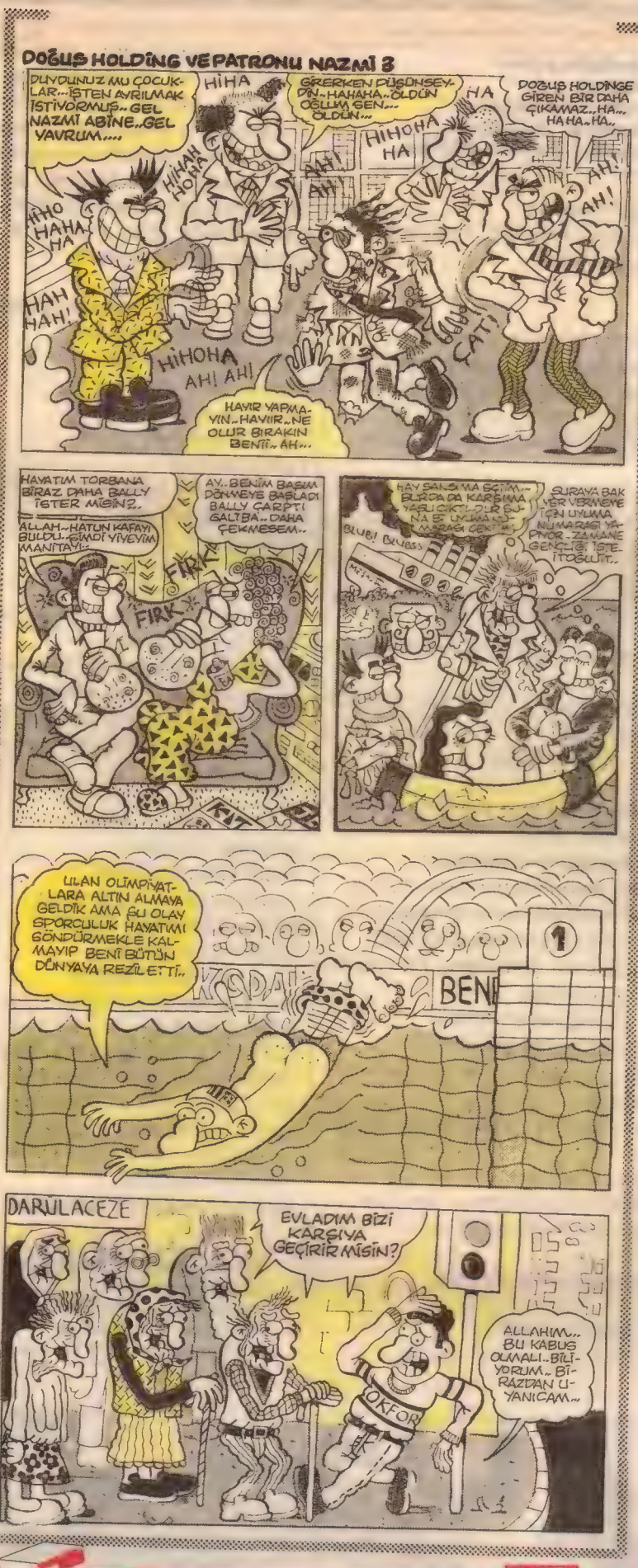

Sayı: 176 26 Mart 1995 Pazar
SAHİBİ L M BASIN YAYIN LTD. ŞTİ adına Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Bahadır BOYSAL ● Kaan ERTEM ● Feyhan GÜVER ● V.O. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin USTUNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKÇA[illegible] ● **Bina Görevlisi:** Yaşar AD YEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 07 ● **Baskı:** BAŞMAT ● **Dağıtım:** Yay Sat ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok No 20 80800 Beyoğlu/İst

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 75 $
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - 60 DM
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 90 DM
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - 1.000.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hesabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir.)

ye sordular. Ve bu olay ikinci kez başımıza gelmişti. Üniversitede okumak adi suçlu muamelesi görmeyimi gerektiriyor? Ve çekip gittiklerinde faşist devlete olan nefretimiz biraz daha artmıştı.

Bu olayı Leman okurlarına yazarak sizinle paylaşmaktan başka yapacak birşeyimiz yoktu. Bizleri anladığınızı biliyoruz. Mücadelemiz bitmeyecek. Lemanca kalın. Sevgiler..

ONUR-UFUK/İZMİR

Selam!

İçimizden muhakkak biri özellikle Amerikan filmlerinden şöyle bir repliğe rastlamıştır. "Sen benim çektiğim acıları nereden bilebilirsin ki?"

Son zamanlarda bu repliği çevremde de duyuyorum. Özellikle insanlar birbirlerine çok duygusal anlarında bazende kızgınlıkla söylüyorlar. Eminim ki dünyada ve bu ülkede hepimiz bu şekilde acı çekiyoruz, basit sıkıntılar değil bariz büyük acılar var ama gerçekten karşımızdaki herhangi birini ya da en yakınımızın bile ne tür acılarla karşılaştığını ya da hala çektiğini nereden bilebiliriz ki?

Geçen sene tanıştığım bir kız 3-4 ay önce lenf kanseri olduğunu öğrendi. Aram çok iyi değildi bu kızla. hatta tanıdığımı bile söyleyemem ama gördüğüm zaman onu dökülmüş saçlarıyla, yanında bir çöp gibi [illegible] gezen gözleriyle ölüme [illegible] Bakışlarındaki bu endişenin yani ölümün aslında ulaşılabilecek en son nokta olduğunu kanıtlıyor. Ölüyor olmak ve bunu yakında olacağını bilmek belki de onu artık ürkütmüyor. Sanıyorum acıların en büyüğü de bu.

Murat

Burası "DEMİR KAZIKLARLA ÇEVRİLİ TÜRKİYE DEĞİL Mİ?.."

Beni sizlere ulaştıran 3 yıl önce yaşamış olduğum birçok haksızlıkların öfkesini yenememiş olmamdır. Hayatımın 20 yılını doğunun en zor öğrenim şartları altında geçirme mutluluğunu yaşamış bir genç kızım. Kendimi hep haksızlıklar dosyasını temize göndermiş ve halen cevap alamamış biri olarak tanımlayabilirim.

Bu tanımı ilk defa lise 1,2,3'de tanıdım. 1. yılımda sadece Fen bölümü seçme hakkına sahip ve 3 öğretmeni bulunan bir lise de tanıdım. Yıl sonunda 5 kırıkla eve geldiğimde ailemin desteğiyle üzüntümü yendim. 2. yılda bu olayı Hürriyet'in "Serbest Kürsü" köşesinde yayınlayınca yüksek makamlardan tehditlerle karşı karşıya buldum kendimi. Daha bu haksızlığı yenemeden 3. yılda bayrak direğine asılı masa örtüsünü T.C. bayrağına hakaretten kendimi sanık buldum.

ÖSY'me hakkına sahip, sakın yanlış anlamayın bu durumdan dolayı kaybetme hakkına sahip bir suçlu oldum.

Bu hakkımı bana geri kazandıranlara çok çok teşekkür ederim. Bu yılda ÖSY'me haksızlığıyla karşı karşıyayım. Türkiye'nin uç kısmında olan Doğu Bölgesi'nde olduğum için yanlış doldurmadan dolayı geç postaya atılan ÖSY formumu gönderme süresinin bitiş günüyle aynı anda aldığım için bu haksızlığa yine ben maruz kalıyorum. Yine ümidimi yitirmeyip aynı gün faxladığım ÖSY'me formum Ankara'ya gittiğinde iptal ediliyor. Nedeni geç gönderilmiş.. Acaba erken gönderseydim sınav giriş kartını sınava giriş günüyle aynı andamı alacaktım? Lütfen söyleyin. Hayatın en güzel dönemlerini böyle haksızlıklarla boşa geçirmiş bir insan, bir genç kız Leman dostlarına sormaz mı? "Burası, Demir Kazıklarla Çevrili Türkiye değil mi?" diye.

Lütfen LM'ciler bir yurtsever genç kız olarak rica ediyorum, bu öfkemin ve haksızlık dolu yıllarımın bir delili olan mektubumu yayınlayın. Belki TC'ye bir kazık daha dikilir. Teşekkürler ...

Demet Erez / Başkale Devlet Hast. Başkale Van 65600

Sevgili Lemancılar,

Bir tez çalışması için çok acele Milan Kundera ve "Gülüşün ve Unutuşun Kitabı" ile ilgili eleştiri ve bilgilere ihtiyacım var. Bu konuda elinde materyal olanlar gönderebilirlerse çok memnun olacağım. Sevgiler.

Kadir Peker
S.Nazif İlkokulu/Diyarbakır Tel ev: 234 69 71

DUYURULAR

Beşeri Kitabevi..
LeMan Dergisi İzmir temsilcisi..
Tel: 484 26 23

LeMan'ın tüm ürünlerini temin edebilirsiniz.. Ayrıca İztaş Kitap Fuarı'nda 1-2 Nisan tarihinde Kaan Ertem, Erdil Yaşaroğlu, Feyhan Güver, Cem Yılmaz, Selçuk Erdem kitap imzalayıp hoşbeş edecekler.. Kanlı Kalem Yasin Usta'nın da bu günü onurlandıracağı gelen bilgiler arasında..

Adres: 857 sok. No: 6
KONAK / İZMİR.

***

ZEN CENTRE AÇILDI..

"Aikido - Mustafa AYGÜN, Yaşar AKŞAHİN
Taichi Çu An, Şi at su, Zazen
İlhan GÜNGÖREN
Çay seromonisi
Dilek GÜLERYÜZ

***

1992 yılı Yunus Nadi Yayımlanmamış Roman Ödülü'nü kazanan "**Ares Harikalar Diyarında**" AFA Yayınevi tarafından yayınlandı..

Akşamsefası

Geçen hafta yaşananlara mahsuben "POETİKA"

STAMBUL

ALP TAMER

Bir mefaülün-faülün piyano
kapağına sıkışmış
Sıkışmışta yardım ister türküden
Araya yeniyetme bir çalgı girmiş
Uzaklardan gelmiş.. Taa... Endülüs'ten..

Bilirim geceler uyumaz
Birde karanlığın simsarları.. buralarda
-Kene yapışır tohuma-
BURADA

Yedi tepe kınalı bir yazgıyı besteler
Küf-i bir nota düşürürler sularına Boğazın
Derler ki: Yakamozun titremesi bundandır
Kızılca bir siperde kentin sivri kulakları
Minareler
Yalnızca dinlesin karanlığı bu yeter
Belki.. belki SİNAN'da istedi bunları
.....

Tükürür sabahın mahmur işlik yolcuları
bir Bizanslı'nın ayak izine
Vapur damakları köpürür tozbeyaz zerre beyaz
Ve ak bir özsuyu martılar üşürür gözbebeklerimize
Bir yürektir.. Sıçrar durur.

Caddeler ısısında kusar ilencin neonları,
deşer gözlerimin ah'ını
Dikendir oturduğum banklarda
Ve korlaşmış betondur parkların dokusu
Yalınayak yarınlarımı nasılda dağlarlar
Ağaç dalları uzak durur gözlerimden
Kirpiksiz gözlerim yeniyetme bir şahittir
altını benim çizdiğim
Dağlarlar acı üstüne az umudu
Sinsi bir şırraklamadır pusular ve
Pusularda çıplak kırbaçlanırım hayalarımdan
Anamalın tedirginliği umut bende diyedir
Bedenim
En gelişmiş acıları tanır
İnce bir elektrod çınlar yakar beynimi
Çeliğe akım verilir ve çeliğe su
Adı:
Çağdaş işkencede şok tedavisi
Reçete:
"Sizin iyiliğiniz içindir"
Ve, suda sevda ele vermez umudu

"Yeni kentsoylu bir lanet şimşeklenir bedenimde ve yalanır dilimde. Çürümüş bedenim özler yumuşaklığını ve ilektenliğini çıldırtan bir orospunun! Sabah bütün gazeteler manşetlerini iri ve kara açarlar, bana bakarlar açlıklarında. Bir punto göz eder-ince belli bir italik-hükmetmek için avucuma, kendimi görürüm sırsız aynasında"

Adressiz sevgiler karartır yüreğimi
Yürek pul ister öpüşsün,
-Pulu dilime yapışsın-
Ama ziyan-geç bağıştır
yüreğime yapışan pul ve
İçime serpilen su
Pulun hatırına
Kör zamanlar sığınırken,
Bir mektup satırına
Doğrusu:
Örselenmişliğim bir mektup
kınında pas tutar
Tedirginliğim ince bacaklı bir postacı,
yürür sarsak sarsak
Derken bir gölge çıkar yoluma ansızın
Adsız ve kuşkulu bir gölge
-Sevda nasıl ki yalın ve yetim bir kelime-
Kuşku kol gezinirken beynimde
İşte bu yüzden

Yeditepe yolları yokuş
Yokuşlar iniş çıkış
Yeddi-Emin itiş kakış
Caddeler serilir saltanatına
Alıcı kuş lastikleri çiğner
Ölüsünü bir çocuğun
Bir çocuk ölüsü dürülür
yedi çukurundan birine
Yılgı suret olur
Çamurlu bir yol kaynar Alibeyköy'de
-Alibeyköy-Eminönü bileti şahittir-
Alıcı bir kenttir yorar beynimi
Sarsar bedenimi, kimliğim sorar
Bir yürektir sıçrar durur habersiz
Yürekler arasında
Bir gözdür sığırır, habersizdir.

Bir kuru gülün öyküsüydü bu.
Karakalem tadında
Canavarlar saldırırken
Bir ceylan yavrusuna
Yeditepeli bir kentin kuytusunda

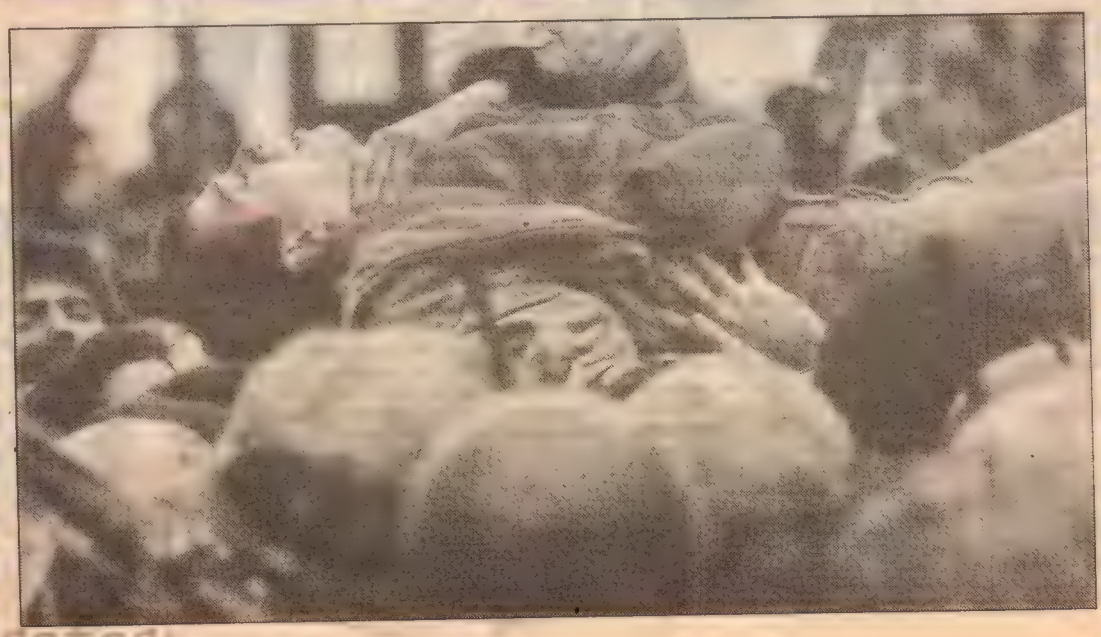

2 NİSAN 1995 PAZAR.. SAYI:177.. 18.000 TL.. (KDV dahil) ISSN 130 - 4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

DEVLET EŞCİNSEL MEMUR İSTEMİYOR

Adalet Bakanlığı'nca hazırlanan, "güvenlik soruşturması ve arşiv araştırması yönetmeliği" taslağında hakkında araştırma yapılacak personelin eşcinsel olup olmadığına dikkat edilmesi istendi. Böylece devletimiz, fişleme, sicil sabıka kaydı, siyasi geçmiş araştırmalarından sonra eşcinselliğe'de el attı. Bir işe başlarken yedi sülalene kadar araştırma konusu yapılan geçmişin üstüne, cinsel tercihlerin didiklenecek olması devletimizin bu işi yaparken ne tür yöntemler kullanacağı hakkında insanı düşündürüyor.

İSTANBUL KÜLTÜR VE SANAT VAKFI

14. ULUSLARARASI İSTANBUL FİLM FESTİVALİ BAŞLADI

6.30 SEANSI BİLET ARIYORUM...

BERK! HOCA SENİN BİLETİ ŞU GÜZELE VERİYORUM... YANYANA OTURUP KIZI ARAKLIYCAM... YANINDA ARKADAŞLARI VAR GİBİ... SÖZ Bİ TANE DE SANA...

YUH!.. ENTELLEKTÜELİTEN ÖKÜZ YOĞUNLUĞUNDA... PİS ZONTA, AMA DUR BAKALIM KIZIN ARKADAŞLARI VAR MI HAKKATEN...

MAV MİYAVV MAVVVV MAVVV

DALGA ŞU FİRUZE'Yİ DIŞARI SAL... TAVAYI VURUP GIRDIRACAK KAFASINI BANA... MART GEÇTİ HALA CİYAK CİYAK ÖTÜYO... SAL DA ZİKE DOYSUN OROSPU KEVAŞE !..

Ah anneciğim ah!.. Şu Firuze'ye gösterdiğin hoş görünün birazını da bana göstersen... Görmüyorsun ki asıl azgın Dalga kızındır. Desen ki, «Dalga 19 oldun çık biraz dolaş, kırıştır, kesiştir, sal kendini» kedi gibi miyavlaman mı lazım..

Doğum günün kutlu olsun Gözde...

SALON B

SEN FESTİVAL SEYİRCİSİ DEĞİLSİN...

FESTİVAL SEYİRCİSİ OLMAK AYRICALIK - TIR..

ARAMIZDA HAİN VAR !..

AAA... HAYRET BİR ŞEY, ALNIMDA MI YAZIYOR ?

ÇAĞÇAĞ*SELÇUK...

14. ULUSLARARASI İSTANBUL FİLM FESTİVALİ

AL SANA SİNEMA FESTİVALİ... HADİ SEYRET BAKALIM... BİZ BEYZADEMİZİ TAA KAŞ'TAN, İSTANBUL'A MASK ATÖLYESİ İÇİN DERİ ALMAYA GÖNDERELİM O PARALARI KOMBİNE BİLETE YATIRSIN...

FEHİM YAPMA... DUR, BORCUM BORÇ !..

ÇAT

ELİMDE ÇOK UCUZ EREĞLİ DEMİRCELİK VAR İSTEYEN VAR MI BEYLER

ŞİŞE CAM AL.. ABİ.

SATTIM

TUT

ULAN EMEKLİLİK İKRAMİYENİZİ ALIR ALMAZ YATIRIM YAPALIM DİYE GELDİK AYAKLI BORSAYA.. LAKİN ARKADAŞ 3 SENEDİR BURDAYIM BİR TAKIM KAĞITLAR, AL SAT LOT, TREND, ENDEKS BİR KELİME BİLE ÖĞRENMİŞ DEĞİLİM BU ARADA PARAMIZ DA 3 SENEDİR ERİYİP GİTTİ..

ENDEKS TAVANDA SAT ABİ

tracy chiller'den şiirler

Sorguç Tortu

Tracy bu hafta ki yazısını muayyen sebeplerden ötürü yazamamıştır. (Bip..bip..bip..)

KANLI KALEM

SORGUÇÇÇÇ Mısraların kadar cevap sana yeter.

Hükümranlar bellidir hep aheste aheste.
Boğuşturup saklanırlar hepsi arka kafeste
Sana ne oldu orda bire kereste.
ENSE ETEK Tıraşı sanamı düştü.

YASİN ADIYEKE

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

DOSYAYI HAZIRLA !.. ELİNİ ÇABUK TUT BİRAZ!

EMREDERSİN KOMUTANIM..

ÇAT ÇAT ÇATA.. ÇAT

ÇAT!

ALLAHTAN NE YAZDIĞIMA BAKMADI.. TUŞLARA RASGELE BASTIĞIMI BİR ANLASA HERHALDE ANAMI ZİKMEKLE KALMAZ DAKTİLOYU DA SON TUŞUNA KADAR YEDİRTİRDİ BU ADAM BANA...

OĞLUM.. YEDİ AYLIK MISIN NESİN!.. OLDU OLACAK BİR DE DAVETİYE ÇIKARTSAYDIN ADAMLARA.. VAZGEÇEMEDİN ŞU CAMEL TROPİ AYAKLARINDAN!..

CASS

ANLAŞILDI BURADA DA RAHAT YOK!..

...KANIMIN SON DAMLASINA KADAR SAVUNACAĞIMA.....

Akşamsefası

KARAYALÇIN İŞSİZ KALDI. Hükümetin CHP kanadındaki değişiklik Murat Karayalçın'a büyük darbe indirdi. Karayalçın bir anda hem Başbakan Yardımcılığı'nı hem de Dışişleri Bakanlığı'nı kaybetti. Daha önce Belediye Başkanlığı'ndan da istifa etmek durumunda kalan Karayalçın, medya gazını ve yükselen değerlerin sosyal demokrat kanadındaki misyonunu çabuk tüketti.

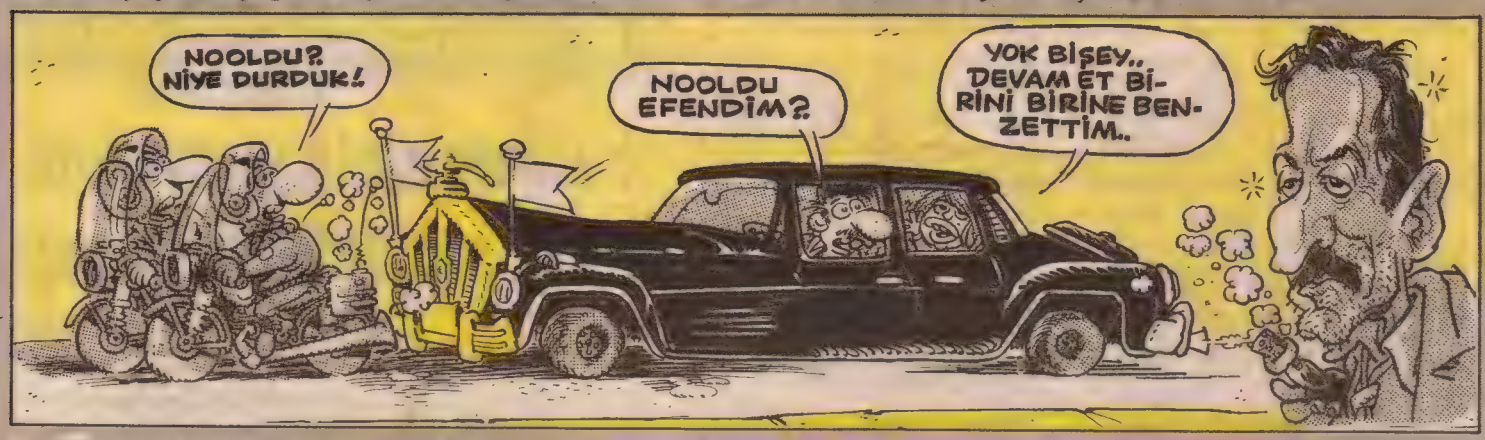

YOZGAT'TA 38 MADEN EMEKÇİSİ İLKEL ŞARTLARIN, VAHŞİ ÇALIŞMA KOŞULLARININ, ALÇAKÇA SÖMÜRÜNÜN KURBANI OLDU.

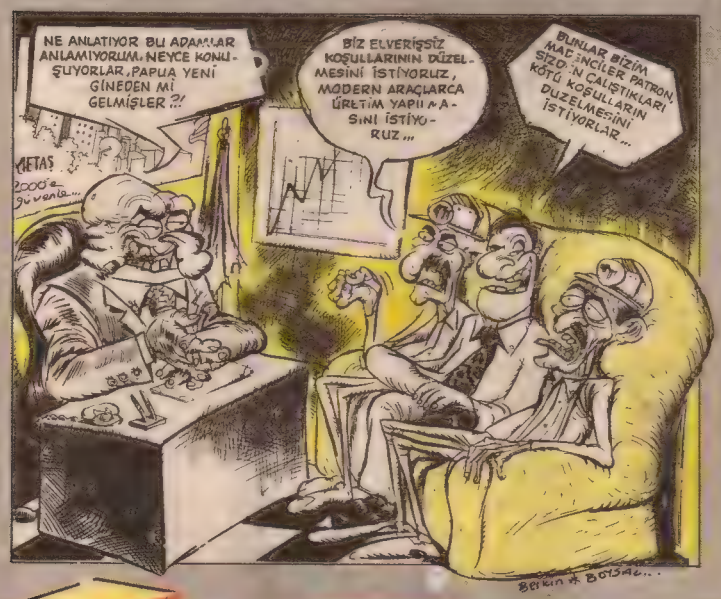

DEVLET EŞCİNSEL MEMUR İSTEMİYOR

LeMan

Ordunun Kuzey Irak operasyonu yüzlerce belirsizlik ve soru işaretlerini koruyarak sürüyor. Niçin girildi, ne kadar kalınacak, A.B.D'nin, Avrupa'nın operasyondaki rolü ne?

SIFIRDAN SONRA EKSİ ZAM SIRADA Hükümet O zamdan sonra **"eksi zam"** için harekete geçti. 700.000 kamu işçisinin 6 ay süreyle **"Sıfır ücret zammı"** önerisinin ardından 1995 sözleşmelerinde "enflasyonun ölçü alınmayacağı ve işyerlerinin ekonomik durumuna göre **"ücret eksiltilmesinin"** gündeme geleceği bildirildi.

(Medsan Kömür İşletmesi Sorumsuzları)
...
Melih Gökçek
(Hakaretçi, Tv kaçağı

Tracy Chiller
(ebedi lale)
...
DEMİREL
(Turist Sülo)
...
Celalettin Çetin
(Namı diğer Peter Arnett)
...
Tayyip Erdoğan
(Tv kaçağı)
...

SEHABETTİN KAYA
(Avcılar öğrenci yurdu pornografik beyinli müdürü)
...
FATO
(Yükselen Lale)
...
ZAMAN GAZETESİ
(Tiraj Palavracısı)
...
RP'li Belediyeler
(1 yıllık rezil icraat)

Akşamsefası

HAFTA SONU NE YAPAK ?

"belgin doruk'a"
(leman okurları'nın HSNY'larının 2. zafer haftası)

- **"bumerang'ın sorunu gitmek mi; dönmek mi?..."**, (m.c. erkul)
- **"ayakları mayasır olmuş anamın / dizleri romatizma / romatizmalarına oturtuyor bizleri / beni ve kızkardeşimi"**, (mehmet yaşar günaçgün)
- **"bir yerlerde varolman düşüncesi ve bazen beni düşünüyor olman yaşamama yardım ediyor"**, (tendeki tuz filminden, gön: apaçi)
- **"bahar kokulu ACI / yüreğimin efekt efekt saçılışı / havvaannem işlemiş / genetiğime / çabam yersiz / yurtsuz kalsın diye"**, (demet sunar)
- **"beynimden de öp beni / tümör'üm gücenmesin"** (cengiz kibaroğlu)
- **"şehre hâkim bir tepe'ye çıkıp, bütün şehre kıçımızı göstererek, ya da, elleri kolları bebek veya bebmeyek"**, (deniz arslan)
- **"3'ün 1'e ve kendine bölünürlüğü / asallığındandır / 2'minki ise yasallığından"**, (demokan yaşar)
- **"hayat devam ediyor.. biz duruyoruz"**, (yorgun psikopat)
- **"herkes kendi adası'ndan / birbirlerine bakmakla yetiniyor / dokunamadan.."**, (kayseri'den şirin)
- **"dizlerimi kırdım suyun içinde.. dünyanın arkası bana dönük.. kendi kendime gebe kalmak üzere.. dali'nin resimleri'ne fırlatıyorum tohumlarımı"**, (adana'dan marje)
- **"ben, NİYE'yim?."**, (doğan ışık)
- **"öğretmenim, ben haritanın burasını başka bir renge boyamak istiyorum"**, (kütahya'dan mecburi hizmetli, dr. kürşat usalan)
- **".. o gün benim nöbetim vardı.. ve kitaplarımı nejat'a vermiştim.. imzaladığınız için teşekkürler.. nejat, turkuaz kitapevi'nden (eskişehir) çıktıktan sonra sözlüsünü bırakmak için bozhöyüğe giderken yolda trafik kazası'nda vefat etti.. bunları niçin yazdığımı bilmiyorum."**, (eskişehir'den, ö. özgün)
- **"hayır, sadece merak?. kalifiye ölüm de oluyor mu?.**, (u. deniz kuşgöz)
- **"bırakın yasin adiyeke, ballı kalem olmasın!. kanlı kalem kalsın!. siz leman çalışanları olarak milleti rezil ediyorsunuz da kendinize gelince niye dayanamıyorsunuz.."**, (abdurrahman dilipek)
- **"abduş ile sadece arkadaşız"**, (laik toktamuş)

LEMAN OKURLARI

(hepsi doğuştan fırla..)

PAZAR SEVİŞGENLERİ

ÖMÜR TORPİDO'sü met ÜST

bunları niçin yazıyorum henüz ben de bilmiyorum!.

"erdal inönü'ye laf olsun diye!.."

* herşeye rağmen, yaşamayı sevmek de bir tür milliyetçilik ve şovenizm akımı gibi görülmeye başlandı, iyi mi!.. (i.yi!.)

* solucanlar gibi bölünerek çoğalsaydık, yine ahlak gibi bir mesele'miz olur muydu aceba!. ve fakat, ama, ancak, lâkin!. öyle de olsaydı, insanlar yine bile didişecekleri birşeyleri icat ederlerdi mutlaka!. çünkü akılları var!.. ve akıllarını çoğu kez, akrep üretmeye vakıf ediyorlar!. (yine büyük laf suç'tun!.)

*nietzche'nin alman olması, tanrı'nın almanlara bir gizli kamera şaka cezası olmalı!. (ol.sun!.)

* serap; acaba, çöle sürgün edilmiş imgeler ve düşler yumağı olabilir mi!. (olsa ne olur!.)

*böyle giderse sonunda, keyifli ve sevilen tek başucu "izm" kalacak: erotizm!. (aklın, fuckrin zaten!.)

* evlenmek vaadi'yle kirletilen körpe kızlar, çoğunlukla namusları'nı temizlemek için, çekip tüfeği, o erkeği dann diye vururlar!. esenlik vaadi'yle aldatılan halkların, namuslarını temizlemek için, çekip reylerini, o politikacı'yı seçim sandığından dann diye, vurmaları ise hiç sayılmayacak kadar (cemal'siz) nadir'dir!.

* dağlarına bahar gelmiş memleketimin!. demir kapım, kör pencerem, yastığım ranzam, çelik kuvvet'im!. dağlarına bahar gelmiş memleketimin!.

* halâ ve bıkıp usanmadan, topraktan mı, yoksam maymundan mı geldiğimizi, tartışıp, duruyoruz!. oysa önümüzde çok acil bir sorun var!. geldiğimiz bu yer, altımızdan kayıyor ve şimdi, ne yapacağız!. (il..ginç!.)

* düşünce suçu; düşünen için en şerefli, toplum için ise en âdi ve yüz kızartıcı bir suç değil mi!.

* yerçekimi ve gökitimi'nin canı biraz sıkılsa da, söyle bir uzay'da dağıtsak!. (ee, sonra ne olacak!.)

* hazerfen ahmet çelebi, kanat takıp yeryüzünde uçan ilk insan diye sevinip övünüyoruz!. fakat, ama, ancak, belki karısı da dünyanın ilk bayan yer hostesi'ydi!. bakın sevinmek ve övünmek için müthiş ve bilimsel bir neden daha!. (feminist'çe bir bakış, kutlarım!.)

* japonlar'da hara-kiri; daha çok, onurlu ve şerefli bir özeleştiri verme biçimi!. biz'de ise intihar; daha çok, bir garip, acındırma ve kaytarma çeşidi!. (UGH!.)

* "arşimet; yerçekimi kanunu'nu bulmak için, biz'im hamamı batı'ya götürmemizi bekleyen bir moron'du!." diyerek de sevinmek ve övünmek mümkün!. (yaa!.)

* biz'de hiçbir sorun çözülmez!. sadece biz'leşir ve ertelenir!. fikir neferleri yerine, düşünce noterleri mevzubahistir!. gün gelir, o sorunu ve o çözümü değil de, o sorunu veya o çözümü ortaya getirenin mizac'ını tartışıp dururuz!. (geyik'ten kim ölmüş!.)

* biz'de üç kişi'nin paylaştığı her şey, günün birinde ekşir!. aşk ve mutluluk bile!. (güzel laf!. afferin!.)

* zaten fetişistler de; sadece boş ayakkabı yalayarak tatmin olsalardı, bütün kunduracılar, birer fetişist genel evi olurdu herhalde!. (hadi ya!.)

* bunları niçin yazdığımı galiba biraz buldum!. yüzünüzdeki bu çocuksu ve güzel ifade için!. şimdilik idare eder!. çaav!.

LOMBAK

SOLMAZ

BARUTER

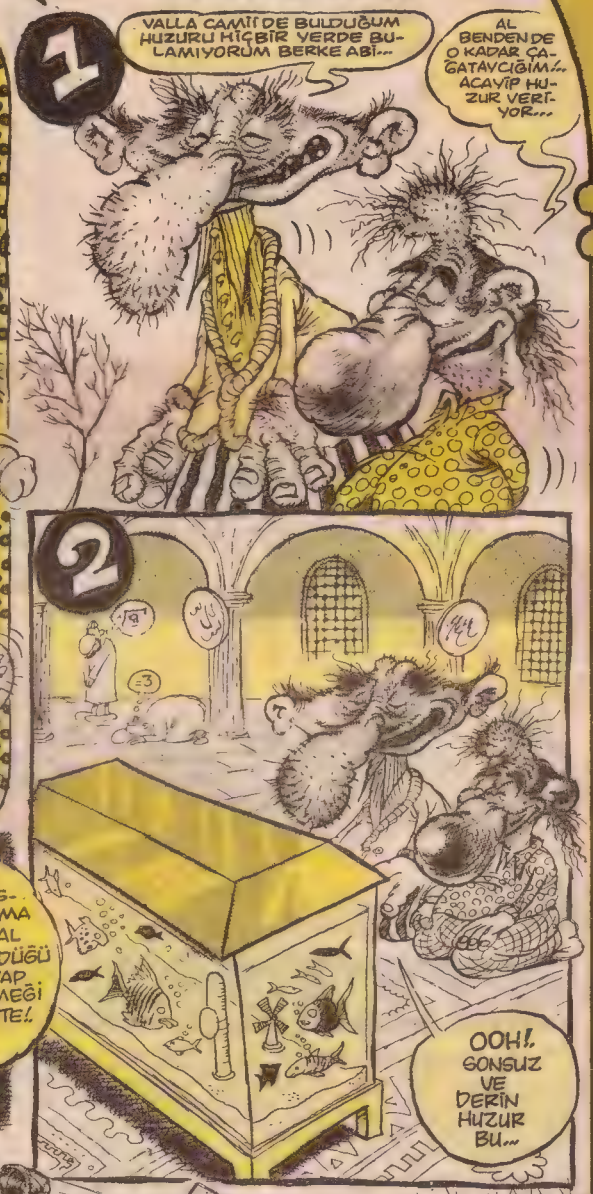

MAKSİM

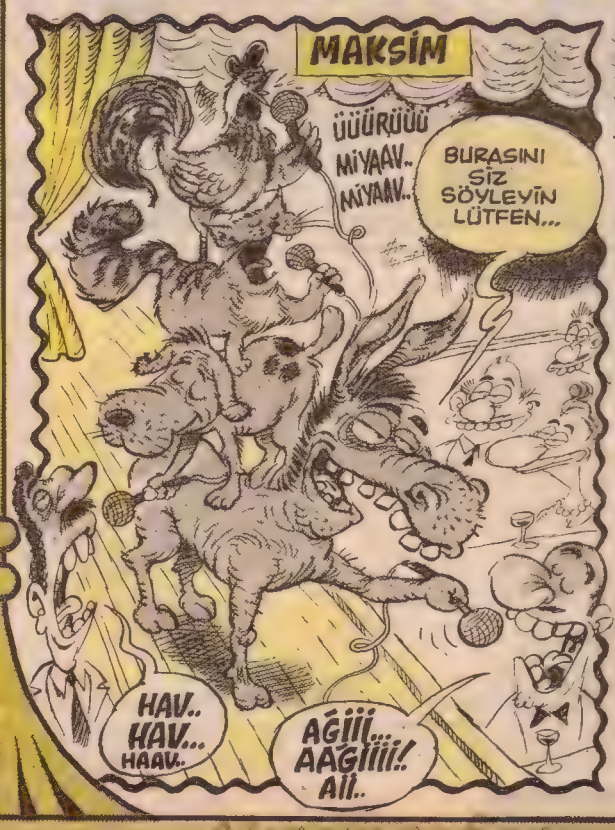

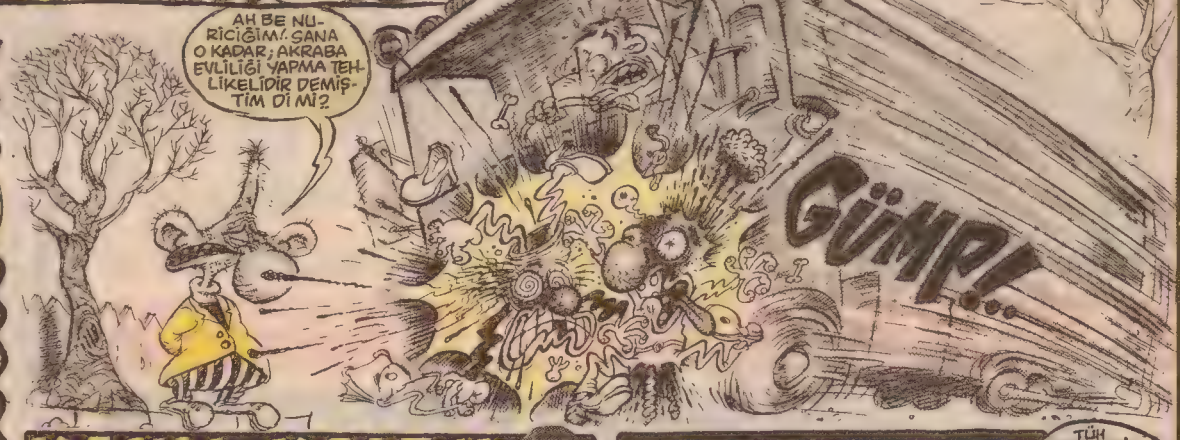

KANLI KALEM

Bina Görevlimiz Yasin Usta hem yazıyor, hem çiziyor.

SEMRA CAN

Çekingen, sıcak kanlı, biraz da özentili.. Global yapıya sahip, özlü ve özentili bir yaşantının içinden gelmiş olmalı ki maharetli olmanın meyvalarını yavaş yavaş göstermeye başladı.. Kotan gibi biri.. Alışık olmadığı çevreden uzak kendine has evrenselliği özümseyen LUİ.. İnsana yakınlığı aşırı sıcak olması bir nebze olsa çağrışımlar başka dünyalara götürecek kadar masum.. Nemli ve ıslak gözleriyle sanki içinde bir korku varmış gibi gayet yavaş usluplarla konuşma tarzının inceliği özendiği yaşam biçiminin temellerini oluşturmada.. Doğru bildiği çizgide olmayı yeğleme arefesinde, sana yakışmayacağını bildiğin şımarıklığı aklına sokma olur mu?!. MASUMLAR GRUBUNDANDIR..

Haftaya Metin Üstündağ (Met-Üst)

Yasin Adıyeke

Arşivsatası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

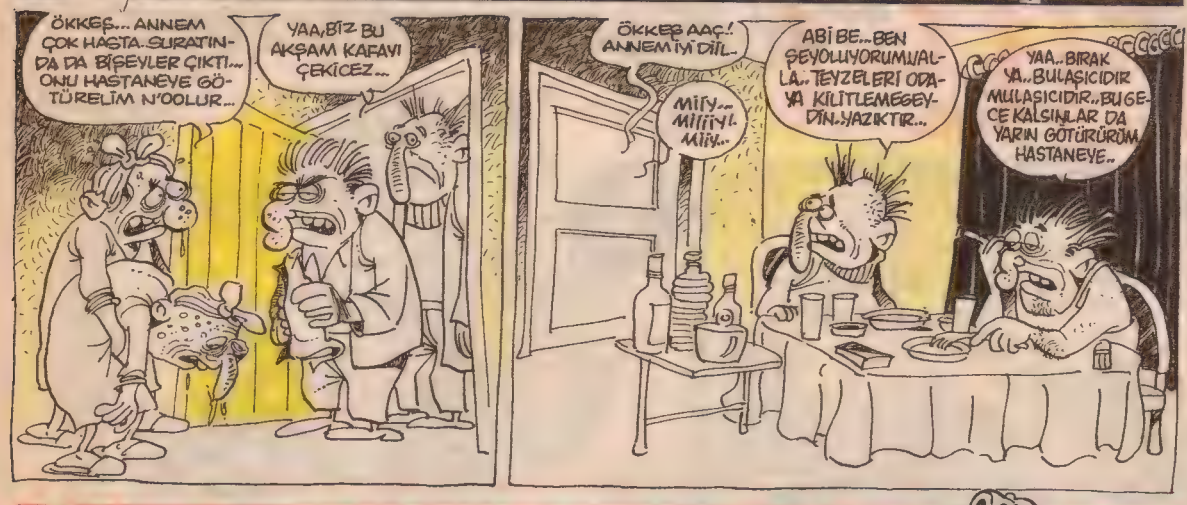

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

MR. FUÇIR TENS

Ahmet-Cem Yılmaz

Bütün sevgililerinden "1 numaralık" ünvanı alan Fuçırınız, Tensiniz, Fuçır Tensiniz! Tray. lay. lay. lay.. diyor derse devam ediyor..

My Arthur.. Darling system iz veri marmelad!.. For exampil your sister Rebecca! Pivvv!.. Ver iz phone call? No itiznot! Veriz Mektup? Yook!. Eee. Veriz Rebecca. Şi iz hastası!.. Yu tink şi iz foreyn kanturi gayri müslüm? Yu? No... si iz veri gut görl and veri beatiful wuman!.

Yani: Artur'um.. Manita olayında tamamen ballıymış hoca.. Misal Rebeka yengen.. Bak ne arama var ne sorma var ama gelgelelim en ufak bi sinyalimde karı anında yanımda.. Sanırsın nikahlı karım. Bi de derim ki gavur.. Halbuki hiç alakası yok.. Ayağımı yıka desem yıkayacak. Kadın yanıyo abi!. ben napiim..

Friends! Two side rileysın-şıp iz stop in a situeysın. People layk.. love.. Ay layk.. ee. Aa... aklıma ne geldi.. Iz der eni badi yu kam to the general housesex There kompletli-air conditioning kerhane.. Aniball ay layk yu!..

Yani: Arkadaşlar, ikili ilişkiler bi yerde tıkanıp kalmıştır. İnsanların birbirine sevgi alışverişi tükenmiş.. Neyse ya.. Siktır et. Varmı benle kerhaneye gelen. Liverpool'da bi yer açmıştır şahane! Banyolar komple fayans.. Kalabalık olursak, Annibal'in minibüsü alırız.

KOMİKAZE

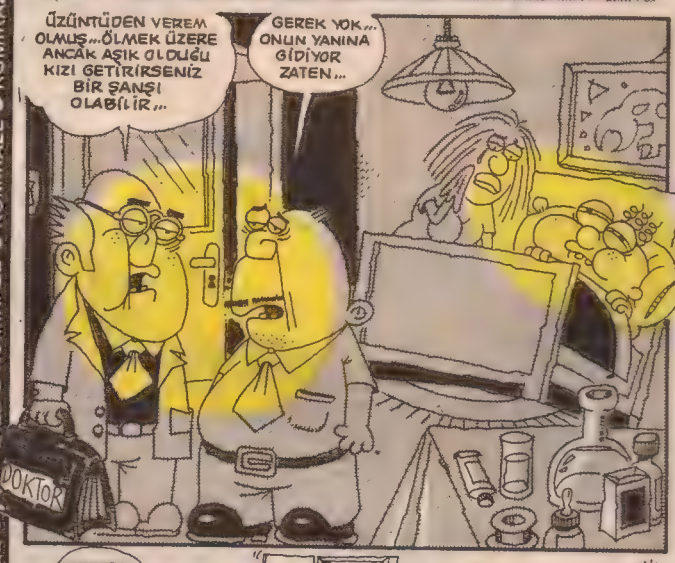

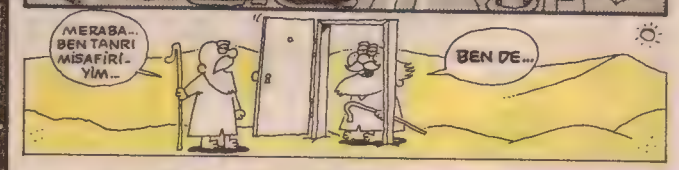

75 Şimdiki Saçma Zaman

BÖCEK MUMYALAMA. GEREKLİ MALZEME MUM VE KİBRİTTİR. DAHA ÖNCEDEN YAKALAYIP ETKİSİZ HALE GETİRDİĞİNİZ CANLI BÖCEĞİN ÜZERİNE MUM DAMLATARAK MUMYALANIR.. MUMYALAMA İŞLEMİ İÇİN UHU'DA KULLANILABİLİR. EĞER UHU KULLANILIRSA, MUMYANIZ DAHA SAYDAM VE KALİCİ OLUR. İÇİNDEKİ BÖCEĞİDE RAHATÇA GÖREBİLECEĞİNİZ İÇİN ANAHTARLIK, KOLYE VB. YAPILABİLİR. AYRILMAK İSTEDİĞİNİZ KIZ ARKADAŞINIZ İÇİN İDEAL BİR DOĞUMGÜNÜ HEDİYESİ DİR..
-MURAT KAPIKAYA GÖNDERDİ-

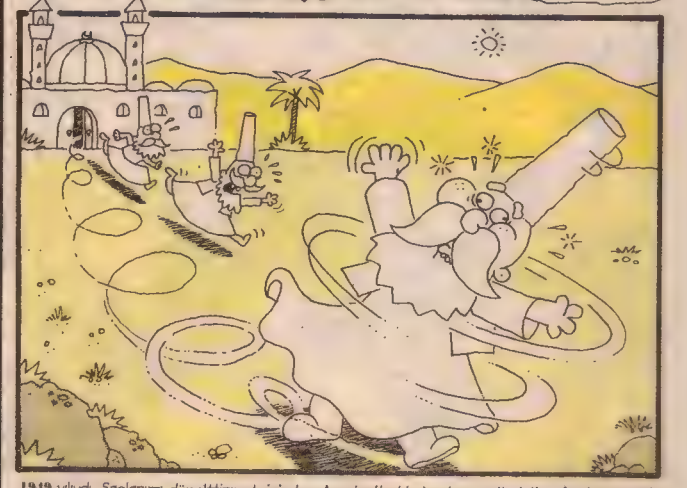

1949 yılıydı. Saçlarımı düzelttirmek için Los Angeles'ta bir berbere gitmiştim. Acelem vardı. Berber yerinde olmayınca çırağı traşa başladı. Yaptığı rezalet tıraşı yüzünden sıfıra vurdurmak zorunda kaldım.. Fakat sonra kellik hoşuma gitti! Hollywood'un da hoşuna gitmişti ki çok ünlü oldum.. -YUL BRYNER-(Komikaze II.çıktıktan sonra Newsweek dergisine yaptığı bir röportajdan alıntı.)

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

DANDOLDENYUS NASIL BİLGE OLDU?.. (Belgesel)

ULU BİLGE DANDOLDENYUS, BENİM AKLIMA TAKILAN BİŞEY VAR... BAZEN KENDİMİZE MUHATAP ALACAK BİRİLERİNİ BULAMAYIZ. ACABA O MUHATAPLAR NEREDEDİR?

EVET ÇOCUĞUM..

EBENİN KİNDEDİR... MERAK ETTİĞİ ŞEYE BAK YAVŞAĞIN..

OĞLUM.. BEN SANA DERİM Kİ... HİÇ KİMSE, GÖRMEK İSTEMEYENLER KADAR KÖR DEĞİLDİR.. VE EĞER EVİNDE BİR AYNA YOKSA, KOMŞUNA BAK DİYORUM... MUHATAP DEDİĞİN NEDİR Kİ? KAYADAN SEKEN BİR KÖR KURŞUN

AKLI SIRA, CEVABINI ALDI, GİDİYO SALAK.. ULAN BEN BİLE KENDİ DEDİĞİMİ ANLAMADIM BE... HEH.. HEH.. E..EHE!

NESKAFE

KOY CANIM..

ULU BİLGE... ACABA BEN?

SOR HAYATIM.. ÇEKİNME.. BUGÜN KEYFİM YERİNDE... AKŞAMA DEPREM VAR.. BİR MANİTA GELECEK.. HEH HE...

BEN SİZİN NASIL BİLGE OLDUĞUNUZU MERAK EDİYORUM.. YANİ BEN DE....

SEN DE BİLGE OLMAK İSTİYORSUN ÖYLE Mİ EVLAT? BU ÖYLE SANDIĞIN KADAR KOLAY DEĞİL....

..ASLINDA SANDIĞIN KADAR ZOR DA DEĞİL...

NASIL YANİ?

HÜÜÜP!..

yıllar önce tıfıl bir oğlandım Barul ülkesinde...

Tembih kayalıklarının arkasına gizlenip...

Alfabe bağlarından harf toplayan kadınları genç kızları seyrederdim bütün gün...

Her delikanlı gibi, zamanı geldiğinde, benim de çevremde sivilce sıkan kuşlar dolaşmaya başladı.. Bu artık evlenmem gerektiğini gösteriyordu.

..EVLENDİM.. FAKAT GÜNLER, AYLAR GEÇMESİNE RAĞMEN, KARIM MUTLU DEĞİLDİ.. ANLIYOR MUSUN BENİ?

EVET... KEŞKE FENERLİ OLMASAYDI.. BEN DE FENERLİYİM VE HİÇ MUTLU OLAMA....

ÖYLE DİİL SALAK... YATAKTA YANİ... İŞİM ÇOK KISA SÜRÜYORDU.. ŞİPŞAK... BAZI KANUN TEKLİFLERİNİN MECLİSTE KABUL EDİLMESİNDEN BİLE KISA.. MİLLET VEKİLİ MAAŞLARINA ZAM, ANTİTERÖR YASASI... YATAKTAKİ ETKİNLİĞİM BUNLARIN KABULÜNDEN BİLE KISA SÜRÜYORDU..

Erken tamamlanma vardı bende. Ve bana bir hekim önerdiler... Yola çıktım... Sayfalar kentine.. Artık kaybolduğumu düşünüyordum ki..

Birden rüzgar çıktı.. Bastığım yer oynamaya başlamıştı...

Tam sayfa kentinin üzerindeymişim... Tersine bir rüzgar gelip tekrar kapanmadan açılan sayfaya attım kendimi..

Devam Edecek-

Kara İlah JIMI HENDRIX

NURİ KURTCEBE

BURADA TAM 9 HAFTADIR. JIMI HENDRIX'İN GEÇMİŞİNİ ÇİZECEĞİM DİYE DOKUZ DOĞURMAKTAN ANAM AĞLADI, SİZİ BİLMİYORUM AMA BANA UFAK UFAK GELMEYE BAŞLADILAR SAĞOL TUNCAY:.

HENDRIX'İ DEĞİL İKİ AY İKİ YILDA ÇİZSEK, ONU DİNLEMEDİKTEN, GÖRMEDİKTEN, HELE HELE JIMI HENDRIX'LE AYNI ÇAĞI SOLUKLAMADIKTAN SONRA NE YAZSAK AZ. GERİSİ AYNEN DOĞAL GAZ !..

ANCAK ŞURASI THICK AS A BRICK KADAR TUĞLAKİ..

1961 1962 1970 1960. 1966. 1967

HENDRIX YAŞARKEN MÜZİĞİ VE GİTARI DÜNYAYA ÇOK SEVDİRMİŞTİ... BU YÜZDEN AMERİKADAN TAAA JAPONYA'YA KADAR TÜM DÜNYA GENÇLİĞİ SEVGİ BARIŞ VE KARDEŞLİK ADINA ELLERİNDE BİRER GİTAR TAŞIDILAR. KALLEŞNİKOF DEĞİL !..

ANNESİ CHEROKEE KIZILDERİLİSİ, ÜVEY ANNESİ JAPON OLAN HENDRIX İKİ ELİ VE ON PARMAĞINDA BİN BECERİSİYLE GİTARIN HER YERİNİ MINCIKLIYOR, SAĞ ELİYLE HEM AKOŞ BASIP HEM SOLO ÇALARKEN,

SOL ELİNİN PENA TUTAN PARMAKLARIYLA ALTI TELLE ÇİFTETELLİ OYNUYOR, GERİ KALAN ÜÇ PARMAĞIYLA DA VOLÜM DÜĞMELERİNİ DÖNDÜRÜYOR. VİBRATO KOLUNU TİTREŞTİRİYOR ...

AYAĞININ ALTINDAKİ GİTARA BAĞLI FUZZ (FAZ) DİSTÖRŞIN VE WHA-WHA PEDALLARIYLA SESİN GAZINA BASIP CAMI ÇERÇEVEYİ AYNEN İNDİRİYOR...

SONRADA YARATTIĞI BU CİNNET TARLASINA FISILTILI SESİYLE SEVGİ TOHUMLARI SERPİYORDU

HENDRIX'İN SAHNEDE GİTARINDAN ÇIKAN KÜKREYEN SOUND'U DİĞER ROCK GRUPLARI BİR STÜDYO DA BİR ARAYA GELİP SEKİZ KANALLI TEYPLERLE BİLE ÇIKARTAMIYORLARDI... ÇÜNKÜ HİÇ BİR GİTARİST EN YÜKSEK VOLÜMDE GİTARI JIMI KADAR NET ÇALAMIYORDU...

60 LI YILLARDA DÜNYA GENÇLİĞİNİN KÜLTÜRÜ, HENDRIX'İN MÜZİĞİ, ŞARKI SÖZLERİ, SAHNEDEKİ İNANILMAZ TEATRAL TAVIRLARI VE KILIK KIYAFETİNDEN KAYNAKLANIYORDU..

O GÜNE KADAR BİLİNEN TÜM GİTAR ÇALMA TEKNİKLERİNİ ALLAK BULLAK EDEN BU ÜÇ PARMAK SOLO ZENCİ GİTARİSTİ MÜZİK OTORİTELERİ AZ TARTIŞMADILAR YAŞARKEN ...

ANCAK BUGÜN HERKES HENDRIX GİTARININ BİR DEVRİM OLDUĞU GERÇEĞİNİ YÜREKLERİNDE BİR DÖĞME GİBİ TAŞIYOR !..

ŞARKI SÖZLERİNİ KENDİ YAZAN JIMI BESTELERİNDE YENİ KUŞAĞIN PERİLER DİYARINDAKİ SES VE RENKLERİ YAKALAMIŞTI....

SANATÇI, SİYAHİ GELENEĞİN RİTİM VE SOUMENLİĞİNİ, GELİŞEN BEYAZ GENÇLİĞİN DÜŞSEL KÜLTÜRÜ İLE KENDİ POTASINDA ERİTEREK YAŞAMA UYGULAMIŞTI... İNSANLARIN CEVABINI BULAMADIKLARI SORULARI, KAFALARINDA TAŞIMAYA BİLE KORKTUKLARI HER OLGUYU İKİ ŞARKI SÖZÜYLE KESİP ATIYORDU....

JIMI HENDRIX ONUN İÇİN JIMI HENDRIX'Tİ..

ANCAK JIMI ARTIK KENDİNİ KARMA KÜLTÜRLERİN ESİRİ OLMUŞ UZAYLI BİR BÜYÜCÜ, HERŞEYİ BİLMEK ZORUNDA OLAN ZORAKİ BİR GÖZLEMCİ KONUMUNDA HİSSEDİYORDU.

DEVAMI VAR

Akşamsetası

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

- BAHADIR BOYSAL GERÇEKTEN MEGALOMAN MI?.

- SEVGİLİNİN YANAĞININ EĞİMİNDEN BAŞKA UĞRUNDA ÖDÜN VEREBİLECEĞİM DAHA YÜCE BİR DEĞER YOKTUR...

-YANİ?..

- BÜTÜN BU RİTÜEL COŞKUSU İÇİNDE GERÇEKLEŞTİRDİĞİM İKİ BOYUTLU OYUNLAR, İSTANBUL'UN BURJUVAZİ-AYDIN KESİMİNDE ARİSTOKRATÇA DANSETME ÇABASINDAN BAŞKA BİRŞEY DEĞİL...

- PEKİ YERYÜZÜNDEKİ BUNCA ACI, BUNCA PROBLEM...

- DUYARLI DEĞİLİM.. ADANALIYIM... EHE..EHE..EHEE..EHE..

Hayatlarını dürüst ve şerefli bir yaşama adamış olan dersane arkadaşlarımı, Binali, Engin, Çetin, Nergis, Ergün, Doğan, Göksel, Özkan, Baran ve Öndere Dokunma.

Hikmet

"Hiçbir maddi çıkar gözetmeksizin kendi kısıtlı imkanlarıyla yayın yapan SARDES FM'e ve her yıl olduğu gibi bizlere bu yılda kahır mektubu yazdırarı canım Fenerbahçeme dokunmayın"

Mahmut Elmas

Halkımızın sesi Leman'a ve tüm Sosyalist Basına, mücadeleyi türkülerinde taşıyan GRUP YORUM ve GRUP ÖZGÜRLÜK TÜRKÜSÜNE, kendisini ancak bir benzerinin öldürebileceği "Cezmi Ersöz'e, Leman Kültür ve O.K.M. Emekçilerine, üniversitelerdeki YOLDAŞLARIMIZA ve "Halkların Kardeşliği" ilkesini sonuna kadar savunacak olan tüm insanlara dokunmayı sakın düşünmeyin. Çünkü onların arkasında halk var.

HAYDARPAŞA LİSESİ DLMK'LI ÖĞRENCİLERİ

Öncelikle Yaşar Kemal'e, Nazım Hikmet'e, Uğur Mumcu'ya ve Grup Yorum'a dokunma. Yoldaş Ilke'ye, Ulaş'a, Sait'e, Cem'e, Özgün'e ve yanımızda olarak bize destek veren Uğur'a, Cemo'ya, Emre'ye, Koray'a ve onu çok sevdiğim halde beni sevmeyen Bilge'me, sevgili Cadı'ya sakın dokunmayın. Zaten yeterince dokundunuz, çekin o pis ellerinizi. Ama gün gelecek size öyle bir dokunacağız ki feleğinizi şaşıracaksınız.

Evren

İnsanca yaşamak için çaba gösteren arkadaşlarıma, çok sevdiğim Leman'a, devrimci demokrat insanlara, insanı insan olduğu için seven dostlarıma sakın dokumayın.

Serkan Özkan

"Öncelikle takıntın Leman'a, sosyalist basına, aydın olmanın bilincinde olan Yaşar Kemal'e, devrim için ölümü göze alabilen Denizlere, Mahirlere, Ulaşlara, Azelere dokunmayın. Farklı fonksiyonlara sahip olmalarına rağmen birbirleriyle çok iyi anlaşan Metin Abi ve Azize Ablaya, dostlarım Nazlı ve Türker'in temiz aşkına, herşeye rağmen çok sevdiğim Devrimci-demokrat arkadaşlarım Cengiz ve Hakan'a, Can dostlarım Hülya'ya, Vazgeçemediğim Mete'ye ve tüm devrimci yoldaşlara dokunmayın. Unutmayın ki dokunsanızda, öldürseniz de bir gider bin geliriz. Biz tükenmeyiz.

Özlem/İstanbul

Devrimci, Sosyalist, Atatürkçü, Laik gençlikten pis ellerini çek, bu dev gençlik herzaman sizi ezecek güçtedir. Faşist olmak kolaydır ama solcu olmak kolay değil. Bu devrimci gençliğe dokunmaya kalkma!! Dokunan ellerini, pis ellerini ezeriz. Ezeceğiz!! Solcu gençlikten korkun!!

Antalya'lı

Cenneti bu dünyada arayan, bir bardak bayat çay'da hayatı tazeleyen, bütün iğrençliklere rağmen içlerinde bir umut taşıyan yarının çocuklarına dokunmayın.. Kinle büyümesinler.. Bilin ki, onların kinle büyümesine sebep olan sizler yavaş yavaş kendi kuyunuzu kazıyorsunuz.. Kendinize acıyın, onlara dokunmayın..

Dev & Sey

Siz Faşistler, ilk önce ölülerine bile rahat vermediğiniz Deniz, Hüseyin, Yusuf ve diğer devrim şehitlerine pis ellerinizle dokunmayın. Teker teker katlettiğiniz parçaladığınız aydınlarımıza bir daha dokunmayın. Sonra bir zakın namusumuz bize kalsın. Bir bedaret testiyle yaşamımıza onurumuza dokunmayın. Nazım Usta'ya dokunmayın. Ateist olduğumuz için bize saldırmayın. Biz bizim yolumuz siz karışmayın! Son olarak arkadaşım Deniz'e ve bana DOKUNMAYIN!

İleri/Sinop

Akşamsefası

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

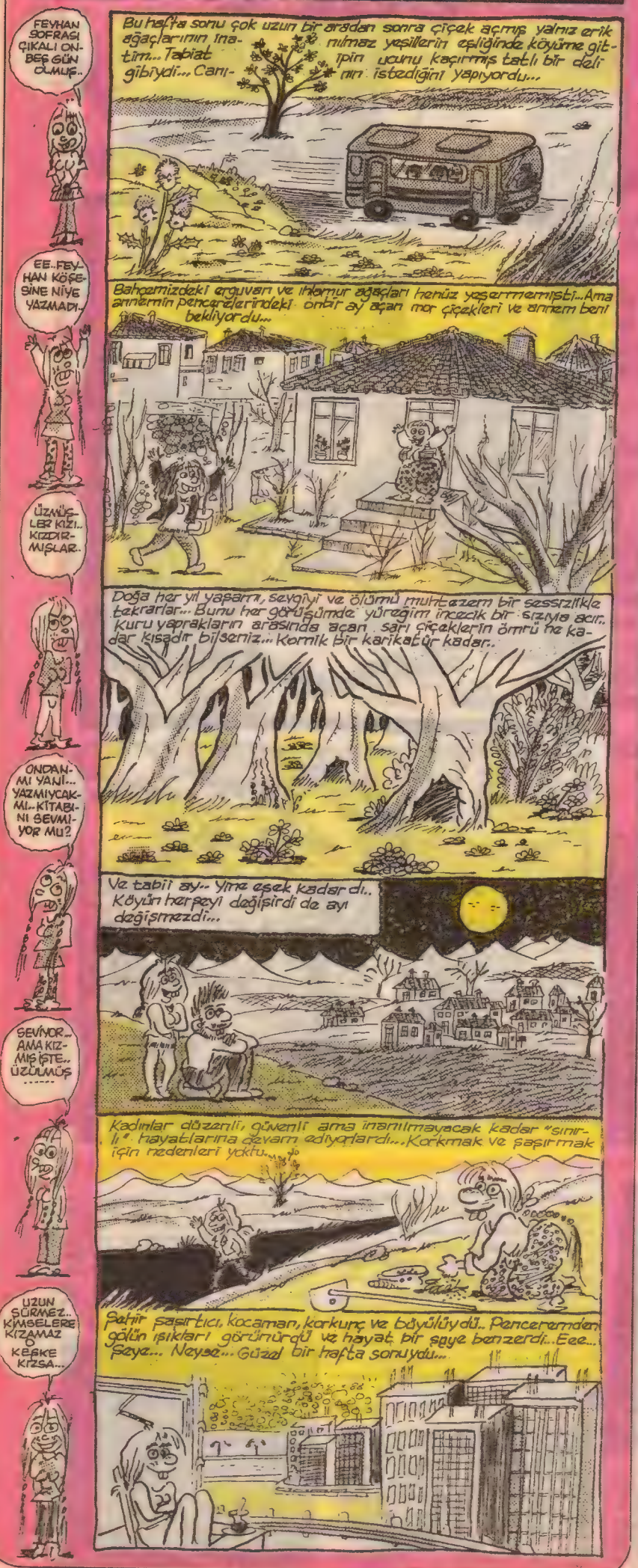

ANTİ-MEDYA TEST

1. 19 Mart tarihli, "Tarihin çarpıtılmışı, gerçeğinden daha renkli" başlıklı yazısında, kimi tarihi gerçekleri değiştirerek yorum yapan Mehmet Barlas; bir ay önce 18 Şubat tarihli köşesinde "ciddi ciddi" ne yazmıştı?

a) Özal'ın Körfez Savaşı'ndaki politikası yüzünden çok maddi kayba uyradık.

b) Özal, ailesinin pek çok çıkar sağlamasına göz yumdu.

c) Özal, Türkiye'nin maküs talihini yendi.

2. Hürriyet'in sanat sayfasında cumartesi günleri yayımlanmaya başlanan "Kültürrazzi" isimli köşenin içeriği nedir?

a) Sanatçıların özel hayatları hakkında dedikodular yazan, bar haberleri veren bir köşe.

b) Haftanın kültür etkinliklerini sıralayan ve olumlu olumsuz kısa eleştiriler yapan bir köşe.

c) Her hafta bir sanatçıyı eserleri ve gündelik hayatıyla tanıtan söyleşi köşesi.

3. Kara gözlüklü köşe yazarı Ayşe Arman'a "Her Türk gencine tavsiye ederim." başlıklı yazısında, "Her Türk gencinin böyle bir şeyi yaşaması, oraya gitmesi.. gerekiyor diyorum." dedirten yer ve orada yapılan nedir?

a) Anıtkabir'de Atatürk huzurunda saygı duruşunda bulunmak.

b) Gaziosmanpaşa'da gösteri ve çatışmaları yerinde gözlemlemek.

c) "Grand Cello" isimli restoranda pavurya, langustin gibi deniz ürünleri yemek.

4. Aşağıdakilerden hangisi 0900'lü Özel Test Hatları'ndaki testlerden biri DEĞİLDİR?

a) "In" misiniz "Aut" musunuz?

b) Türkiye'yi tanıyor musunuz?

c) Sizden adam olur mu?

Cevaplar: 1.c 2.a 3.c 4.b

Fikret Bekler

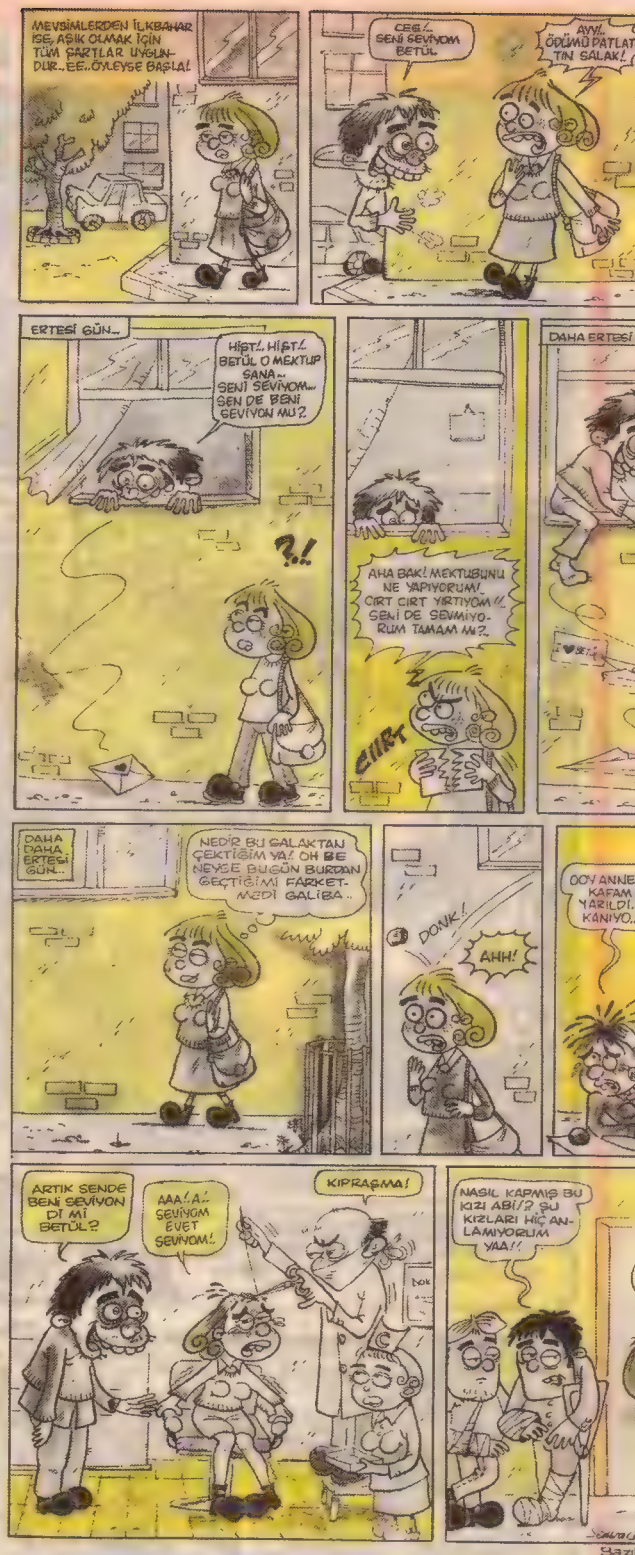

GERİYE İÇİMİN ÖLDÜĞÜN SAKLAMAK KALIR..

Bu sisteme rıza göstermeme neden olan bir evde oturma imkanına sahip olmamsa artık sokaklarda, köprü altlarında, ağaç kavuklarında yaşamayı öğrenmeliyim. Eğer ruhumu hertür uzlaşmayla ağırlaştıran ve karartan kimi zaman bu almak için didindiğim eşyalarımsa onlardan kurtulmalı ya da isteyen birine vermeliyim hemen. Bir vakitler kendimle kurduğum gerçek uyumu para kazanmak için yaptığım işler bozuyorsa buna bir son vermeli, yitirdiğim masumiyetimi yeniden kazanmalıyım. Her koşulda, soğukta, ayazda, kavurucu sıcakta sadece bedenimin gücüyle yaşamasını artık denemeliyim. Gerekirse hayvanların, çiçeklerin, ağaçların dostluğuna ve sıcaklığına sığınmalıyım. Bütün ayrıcalıklarımdan kurtulmalıyım artık: Diplomalarından, ödüllerimden, sistemin bana verdiği payelerden.. Artık bu acımasız devletin hiçbir dairesinde bana ait bir kayıt olmamalı. Hiçbir polis bana kimlik sormamalı. Bu devletin ideolojik aygıtlarıyla şu veya bu biçimde biçimlenmiş olan Suç ve Suçluluk gibi kavramlar benim için anlamını yitirmeli. Bir yersiz yurtsuz, bir yaban, bir asosyal olmalıyım. Fazladan bir kelime etmemeliyim. Varlığımın kendisi herşeyimin kanıtı olmalı. Kendimi anlatmak için fazladan bir kelime etmemeliyim artık.Önemsenmem, tanınmam ve unutulmak için girdiğim her ilişkiye artık bir son vermeliyim. Eğer bu ilişkiler beni o ikiyüzlü ve soytarı umutlarla bu sisteme bağlıyorlarsa unutulmalı, dışlanmalı, tanınmaz olmalıyım bir an önce...

Artık sahte, ikame doyumların beni etkileyip içimi bozmasına son vermiş olmalıyım. Kendimle hayat ve dünya arasındaki bütün sahte ilişkileri, aracı insanları, oyunları, yapay tanımları aradan çıkarmalı, hayatla dünyayla ait bilgiler olmalı. Her duygunun sını, gerçeğini içime çekmeliyim man, ruhumla, sevgimin, aşkı coşkumun, öfkemin arasından bir kan gibi" akmamalı.. Günü, h tı anlamsız zaman parçalarına len o sefil sistem insanlarına ina manla ödeşmeli, onu avuçlar arasına almalıyım.

Korunaklı, maskeli, sisteme sından burasından tutunarak olarak itilmiş, dışlanmış, yenik müş, aşağılanmış insanlara mak"tansa onlardan biri olma onları o çıplak, o yalın ruhumla setmeliyim.

Sistem tarafından dışlanma itilmemek, yenilmemek için ka kaplayan korkulardan kurtulmak sistemin dışına çıkmalıyım. Böy rüyalarıma, esin perilerime, yi ğim masal ışığıma, o büyülü d ya, o çılgın ağaçlara yeniden k şabilirim. Korkum yüzünden ya ğım o tekdüze ve alacakaranlık zellikteki sırlarımla buluşabilirim kalır hayatımda.. Yoksa.. yoksa

Akşamsefası

DUYURULAR

Bu hafta Express'te

Yüzbaşı Volkan'ın Irak macerası ve Kürt-burger'in "kıyma"sı...
İslamî hareket Kemalist mi? Ahmet İnsel'le söyleşi..
Sermaye sınıfı lehine popülizm: Korkut Boratav "kriz"i anlatıyor..
Ağır Express'te ağır tartışmalar: Marx'ın çoğul mirası ve Sol hareketin doğal yandaşı olarak feminizm ve kadınlar "Bilinç yükseltme" köşesi: Lezbiyenlik ve politik kimlik
Bir kitap, bir panel. Bay M, Pop Çağı Ateşi'ni ve Bay E tartışmasını yazdı..

. . .

Aylık Yerel Gazete

GOP ~~DAYANIŞMA~~ çıktı.

. . .

Ezginin Günlüğü konseri 8 Nisan Cumartesi
18.30 ve 21.15 Beşiktaş Kültür Merkezi
(Toplumsal Araştırmalar Kültür ve Sanat için Vakıf yararına)

. . .

ŞEYH BEDREDDİN ANKARA'YA GELİYOR TUNCEL KURTİZ'in

yorumuyla Ankara'da. 31 Mart 1995 Cuma gününden itibaren her Cuma-Cumartesi saat 21.00'de Tuncel Kurtiz'in tek kişilik oyun olarak sahneleyeceği BEDREDDİN'den önce, TUNCEL KURTİZ'le ilgili olan Sinema'da Bir Dolunay "BEDR" adlı belgesel film gösterilecek.
Tuncel Kurtiz'in "Şeyh Bedreddin" adlı CD ve kaseti ise Avrupa'dan sonra Türkiye'de çıktı.

BEDREDDİN Cinnah Cad. Hava Sokak'ta yeni açılan NECROPOL Clup-Disco'da sergilenecek..
Tel: 0 312 441 41 93 Fax: 425 74 80

. . .

Unutamadığımız Birkaç Şey

Unutamadığımız birkaç şey kalmışken sevgiye dair, kurdeleler yerine heykeller dolamalıyız meydanlara. Kardeşliğin, sevginin, öfkenin, direnişin heykellerini dikersek ortalık yerlere; kim bilir bizleri uyuşturan bu kötü alışkanlığımızdan kurtuluruz.. Taşlaşan yürekleri yontmak zordur. Belki de yüreklerimizi dikmeliyiz meydanlara heykel diye.
Gazi'de yaşananları unutmamışken henüz..
HAYDİ!!!
Mimar Sinan Üniversitesi Plastik Sanatlar Kulubü'nde başlayan; "Gazi'ye Bir Heykel" projesi için konuya duyarlı olanlara duyurulur. Ortak bir sözle, yeni bir dille yola çıkalım. Hep beraber! Hepimiz bir ucundan tutarsak kaldırırız bu dumanı üzerimizden.
Kendimizin oluşturacağı jürinin seçeceği eseri, Gazi Mahallesi'nde uygun bir alana dikmeyi planlıyoruz.

PAZARTESİ
kadınlara mahsus gazete

güneş neler yaşadı?
yeni tanıklar
kıl tüy muhabbeti
almak ya da almamak
çizgileriyle ramize erer, feyhan güver, semra can
ve... ayıp köşe

patronsuz, yöneticisiz hatta erkeksiz dergi !

ama erkekler de okumadan edemeyecek

LeMan KİTAPLARI

İki yeni LeMan kitabı daha çıktı

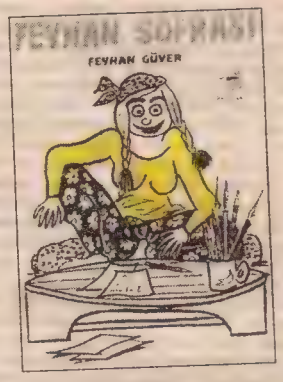

(kitapçılarda)

(Yalnız Yay - Sat gazete bayilerinde)

Kıtır Lezbiyen

SUAT OKAN

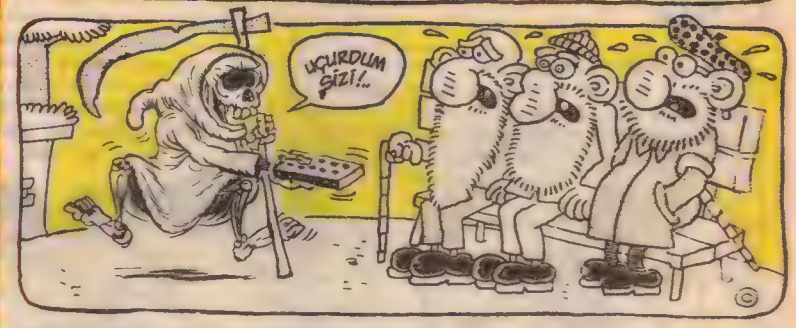

*Feyhan, nineleri neden hiç çizmiyorsun dedi ve bu espr...

bire bir, net, açık bir ilişki kurmalıyım. Bilgilerim başkalarından öğrendiğim ödünç bilgiler değil, acıyla sınadığım duygularımdan korkusuzca yaşadığım deneylerimden elde ettiğim bana

yeniden aydınlanır ve inanılmaz günlanılmaz olan hep inanılmaz olarak allesi'nde polisler tarafından kurşun-

landıktan sonra tekmelenip bir köşeye atılan bu fotoğraftaki kıza yapılanların nasıl hesabını sorabilirim? Hesap sormak bir yana onun kurşunlanıp yerlerde tekmelenirken gördüğü dahası ruhunda ve etinde hissettiği o acımasız gerçekliği ben nasıl görür ve nasıl hissederim: Sistemi ve Devleti.

Devleti ve sistemi çıplak ruhuyla hissetmeyen ve onun bir köşesine sığınıp yaşayanlar gibi,haklı öfkeleriyle ayaklanan insanları durdurmak için neden gerçek mermi yerine plastik mermi ve gözyaşartıcı bomba kullanılmadığını sorabilecek kadar küçülürüm en fazla!.. İşte o zaman herşeyi görünüşte yaşamış olurum. Unutmaya hazırımdır katliamları. Evime sığınırım, eşyalar ağırlaştırır beni. Sistem ve devlet korkusu dudaklarımı morartır. Başkalarını bilgisiyle yaşamayı sürdürür, masumiyetimi ve ardından aşkımı çoktan yitirmişimdir.

Doğa sırlarını tamamen çekip alır benden.. Bir oyundur yaşanan artık. Geriye içimin öldüğümü saklamak kalır..

Kurşunlandıktan sonra yerlerde sürüklenip çamurlu bir sokak köşesine atılan şu kızın fotoğrafına iyi bakın. Ve sonra sorun kendinize: Katillere barışı öğretmek mümkün müdür.. Mümkün müdür?..

*3 Nisan'da Saat 15.30'da İzmir'de fuar içinde İsmet İnönü Kültür Merkezi'nde Can Dündar ve Orhan Alptürk'le birlikte Medya Terörü adlı bir panele katılıcağım.

*4 Nisan'da yine İzmir'de Saat 15.00'da Temmuz Kitapevi'nde şöyleşim var. Temmuz Kitapevi: İzmir Milli Kütüphane yanı. 1.Beyler.

*6 Nisan'da AFSAD'da bir şöyleşim var: AFSAD İzmir Caddesi Fevzi Çakmak Sokak 14/2 Otel Keykan yanında

*Turgay Nar'ın yazdığı ve Işıl Kasapoğlu'nun yönettiği Çöplük adlı oyun Beyoğlu Küçük Sahne'de. Kaybolma adlı oyun ise Tarlabaşı İstanbul Sanat Merkezi'nde. İki oyunuda önemle tavsiye ediyorum.

*Aysun Demir, Erkan Çamlıbelen, Betül Taylan, Aslıhan, Binali Özer, Güner A., Gökhan Aksu, Gönül Etkiner, Günseli Ediz, Canan Perdahlı, Özlem Mutlu, Kemal (Sezen Aksu'dan Dua), Aynur Demircan, Çiğdem Sanyel, Birkan Askan, Şiyar Yıldırım, Çiler Gerçeker, Zeynep Keser. Yazdıklarınızı aldım, sevgiyle. Eskişehir'den Sibel beni Leman'dan arar mısın?

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

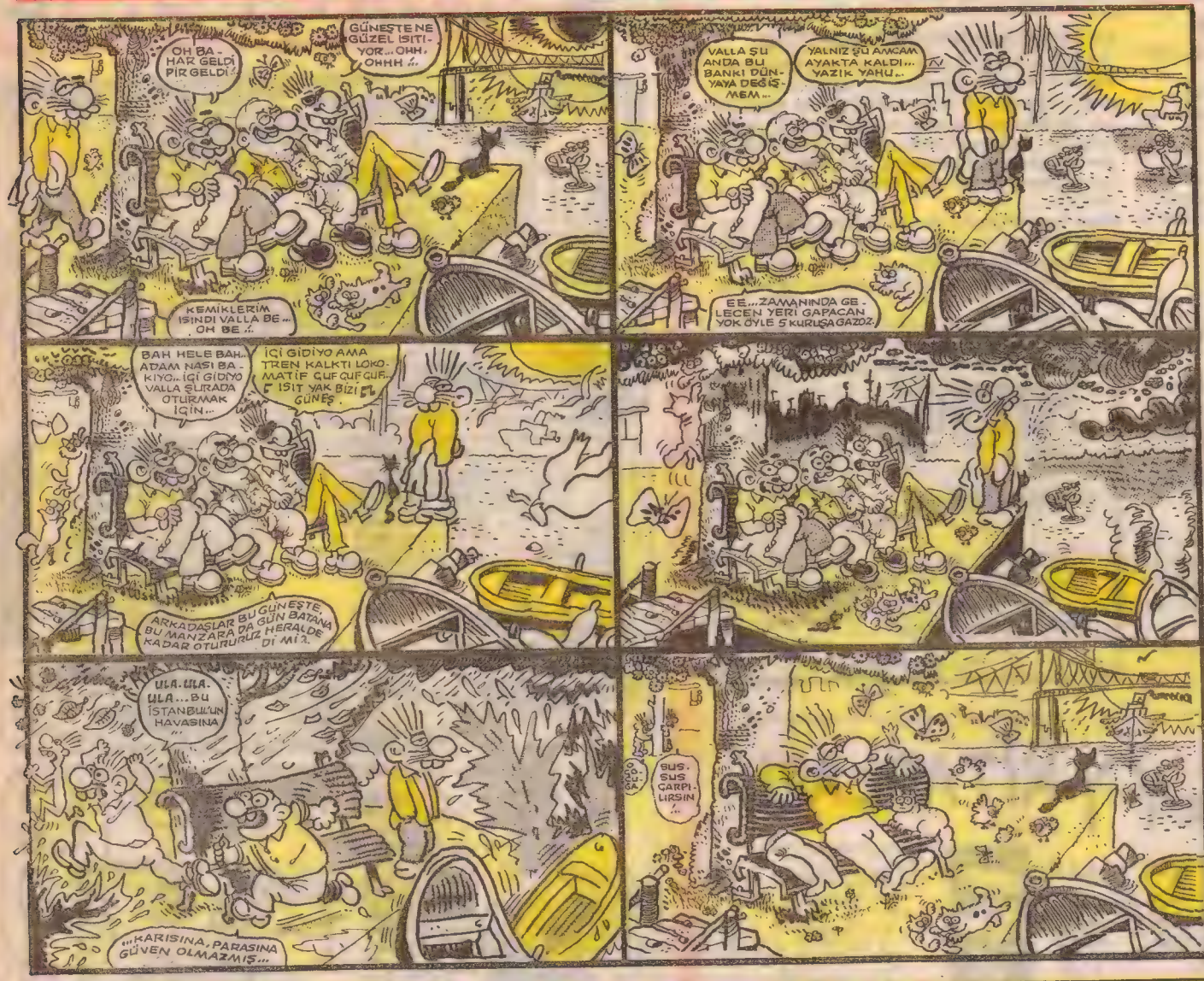

KILLANAN ADAM

A. Yılmaz

UYKU SERSEMİ

MESUT CEYLAN

ORLON BRANDO..

Ben. Ne garip yaa! Avucumun içinde. Bakıyorum. Onüç aylık felanım. Söbü kafalıca. Fotoğraf siyah-beyaz. Sağ üst köşesinde kehribar lekesi var. Stüdyo Azim, Ali İhsan Yağız, Vaybeaa! Ulan bayada okkalıymışım. Örme tulumlarla örme şapkada harbi açmış. Onüç aylık olmama rağmen epey olgun ve usturuplu duruyorum (Ekrem Bora misali). Tabiikim bu olgun şemalimin temel nedeni ayağımdaki kırçıllı örme patişler. Yalnız, patiş değil bunlar; örme patiş. En bi kralından hemde. Bu fotoğraf gösteriyor ki Annemin iplere ve şişlere beslediği iflah olmaz aşk o vakitlerde de varmış; ben bamak oğlanken yani. Sonra? Sonra aynen devam. Örme kısa pantolon, örme yelek. İlkokulda örme çorap.. Ortaokul ve lise yıllarında örme kravat, örme kemer, örme sporayakkabı.. Askerde ise örme içdonu, örme içkazağı, örme traştakımı vs.

Tüm bunlar hariçinde bir sürü süeteri, yeleği, kazağı, falanı vede filanı unutmamak gerekir. Valla gerekir. Tam anlamıyla dört dörtlük bi "Antitrikocudur" annem. Triko ısıcak tutmazmış. Üşütürmüş insanı. Hasta edermiş. Hem çabıcakta eskir püskürmüş. Yaramazmış anlayacağınız. Ona, "Sen mutluluğun resmini çizebilir misin Munise?" deseler; eminim ki üç çile iple bi çift şiş çizerdi. Yeminlen öyle çizerdi. Aynen. Yaşamım boyunca annemin bu tutkusunu anlam veremedim. Babam da bu tutkudan nasibini epeyce almış. Ama, "sabır" demiş, pes etmemiş; Taaki annemin yedek ansiklopedi kuponu örmesine değin. Duyduğuma göre babam şu an Malatya'da trikotaj atölyesi sahibi bi kadınla yaşıyormuş. Bu vahim hadiseden sonra annem, kendini daha yoğun şişler ve ipler alemine monte etmiş. Herşeye rağmen ben yinede örme işleri çok seviyorum. Samimiyim ki. Örneğin şu an üzerimdeki "tombul Selanik" modeli kazağım müthiş güzel. Rüzgar çıktı. Üşümüyom ki. Garson yedinci çayı getirdi. Nerde kaldı bu Leyla? Bir buçuk saattir ağaç oldum bu parkta. Ceviz ağacı. Hadi bee kızım, nerdesin? Gelince ona onüç aylık fotoğrafımı göstericem. Ammada şaşırır ha. Elinden tutarım. Gözlerine bakarım. Saçlarını okşarım. Gözlerine bakarım. Saçlarını okşarım. Öpmem! Herkezin içinde ayıp, olur ooğlum. Canım. Leyla. İşte, işte geliyo! Yaklaşmakta. Tahminen onbeş saniye sonra yanıbaşımda olucek. Keka! Beraberce mutluluk alıp karbondioksit vericez. Masamda. Nasılsın canısınınmısı? Bakbakalım bu fotoğraftaki şebek kim? Cevap bekliyorum. Cevap vermedi. Fotoğraflada ilgilenmiyor. Senin moralin bozuk sanırım. Sanırım değil kesin moralin bozuk. Komiklik yapayım mı? Ortaoyunu, Meddah, Hacivat-Karagöz, Aşık atışması. İstersen "Sabancı" takliti bilem yapabilirim. İstersen tabi. Sus! Susmalıymışım. Peki sustum. Konuşması gerekiyomuş. Benimle. Tamam, konuş dinliyorum. Üzerimdeki örme işlerden nefret ediyormuş. Niye ben normal bişiler giymiyormuşum. Çok bayağı ve demodeymişim. Yürüyen bi orlon yumağıyla beraber olmak istemiyomuş. Ben tam bi "Orlon Brando'ymuşum". Elvadaymış. Gitti. Leyla. Yok. Nooldu şimdi? Saat kaç? Ayağa kalkmalıyım. İyi gelir belki. Kalktım. Kendimi zor tutuyorum. Masanın üzerinde duran siyah-beyaz fotoğrafıma bi damla göz yaşım şıpladı. Cebimden örme mendili çıkarıp fotoğrafı sildim. Yürüyorum. Yollarda. Güller hançer oldu. Hoşuma gidecek intihar yöntemini düşünüyorum. Nasıl olabilir? Sanırım annemin şişleriyle olur bu iş. Hoşçakal dünya ve Leyla. Hoşçakal.

Bir hafta sonra..

Hayır, hayır ölmedim. Vazgeçtim. Hayat güzel çünkü. Kuşlar, çiçekler, Türkan Şoray kirpiği model kazaklar. Yaşıyorum. Leyla'yı unuttum. Annem bana bi kız arkadaş ördü. Kız arkadaşımın adına Mehpare dedik. Çok güzel bişi. Mutluyuz. Mehpare'yle parklarda oturup, yağmurlarda ıslanıyoruz. Yakında da evlenicez. İki kızımız, iki de oğlumuz olmasını istiyoruz. Çocuklarımızın adlarını ne koysak acaba?..

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

LeMan 12

PIRÇO...

Ender Özkoltaman

Bir bahar güneşiydi... Bütün, alçak damlarıyla sere serpe uzanan Mardin evlerinin arasında zorlanarak ilerlerken küçücük bir kuş telaşla şehrin üzerinde dolaştı...

Birazdan işlenecek cinayetin haberini vermek istiyordu... Ama kimse onu duymadı...

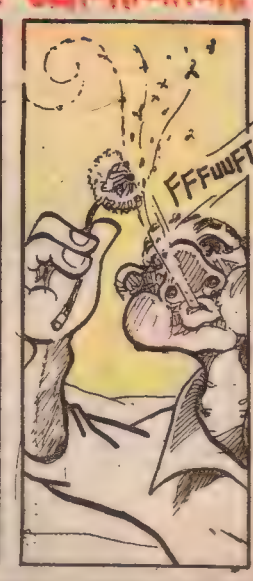

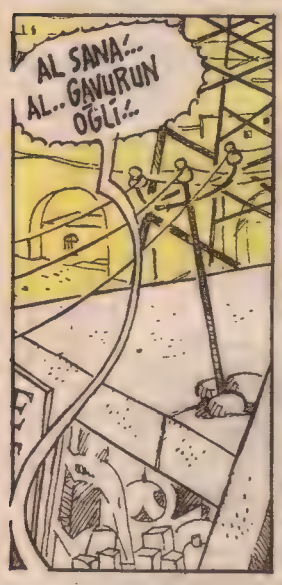

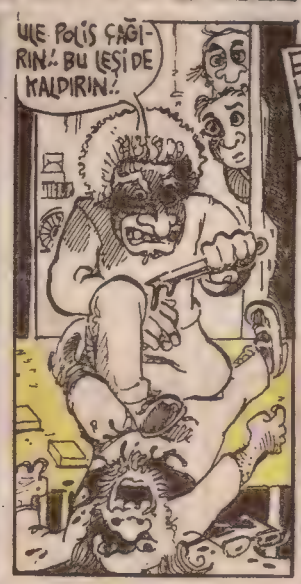

*PIRÇO; Tüylü.. * KAREÇ; Simsiyah... Doktor "Kim bu?" diye sordu. "Oğlum," dedi kadın... "İki yıldır büyük tuvaletini yaparken kan çıkarıyor,".. Hasta, başını kıpırdatmadan gözlerini kapıya çevirdi. Doktor korkuyla karışık bir acıma duydu. "Peki iyileştirmek için ne yaptınız?" diye sordu.. "Uzun bir süredir ona hap ilaç veriyoruz," dedi kadın... "Hem tadı güzel, hem de iyileştirici olduğu halde yemek istemiyor.." "Ona 'orası öyküleri'ni okutmalısınız.." dedi doktor.. "'Orası öyküleri' nisanda kitapçılarda..."

Sürecek...

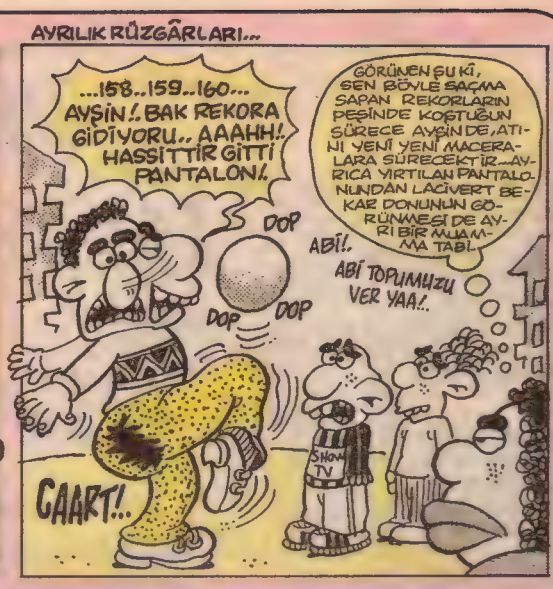

● Ankara'dan Fatih ERBOZ'a: Karikatür çizimi hakkında mütevazi bir kitapçık hazırlıyorum. Biraz sabır lütfen...
● İzmir'den A. Çağlar AKGÜNGÖR'e: Espriniz maalesef tıss...
● Küçük dostumuz Sedat YILMAZ'a: Sedat'cığım esprin tıss.. Biraz daha uğraşırsan olacak..
● Ankara'dan Kerem BEYİT'e: Esprilerin için "Lütfen" yayınlayın abi.! Sınıfta kızlar bekliyo yaa!" diye yazmışsın... Sen noktayı koymuşsun be üstat..
● İzmit'ten Tolga GERAY'a: Mektubunda bahsettiğin konuya "his" değilde "dünya" desak daha doğru olur sanıyorum. Bazıları bu dünyaya girer, bazıları giremez... Onları suçlayamayız... Ayrıca Erdener için teşekkür...

Efsane grup HARDAL

1979-80 yıllarında yapılmış iki LP'den seçme parçaların yer aldığı bir kaset çıkarttı. HADES müzikten çıkan kasedin adı "SEÇMELER". Bu arada grubun gitaristi Cahit KUKUL ile görüştüm, grubun solisti Şükrü YÜKSEL Amerika'dan dönmüş. Gelişmeler oldukça buradan size duyuracağım.
...
● AKIN OK'dan ikinci kitap: "TÜRK SİNEMASINDA FİLM MÜZİKLERİ" Kapsamlı bir araştırma, ARION yayınlarından çıktı....

GÖKHAN DABAK

İyi günler bayım gastedeki ilanınızı okudum az kullanılmış hokkabaz satıyormuşunuz. (Tam yerine geldiniz, nası bişi arzu edersiniz?) İpe sapa gelmez bişey olsun ve götsüz olanını tercih ederim, evin her tarafına pisliyolar, hokkabaz boku temizlemekten imanım gevredi. (Elimde tam size göre bir hokkabaz var hem amarikan malı hemde yanında eşantiyon hokkabaz olarak öküz papyonu veriyoruz?) Hımm tamam alıyorum. (Paketmi yapıyım, burdamı yiyceksiniz?) Üçüncü bi olasılık yokmu? (Şey maalesef ama, yani..) Öyleyse kalsın almıyorum, ne biçin müessese bu. (Bakın müesseseme laf söyletmem, biz şerefli bir hokkabaz satış şirketiyiz.) Bütün hokkabaz müesseselerinde üçüncü bi olasılık vardır, aptal şey. (Siz kaşındınız, Zülfanda çabuk gel ve beyi imha et. Zülfanda tam beyi imha etmek üzredir ki cüneyit arkın gelir ve herkesi yer. Bunun üzerine ülkede dama çıkma yasağı ilan edilir. Görevliler şehrin yıkık duvarlarına vişne reçeli ve tereyağı sürerler. Sonuç olarak şunu söyleyebilirim. Terli terli su içmeyin.

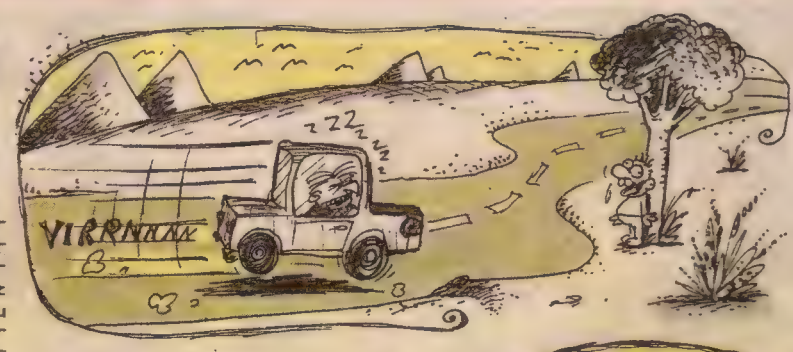

SELÇUK ERDEM

Paranoya

PEK YAKINDA

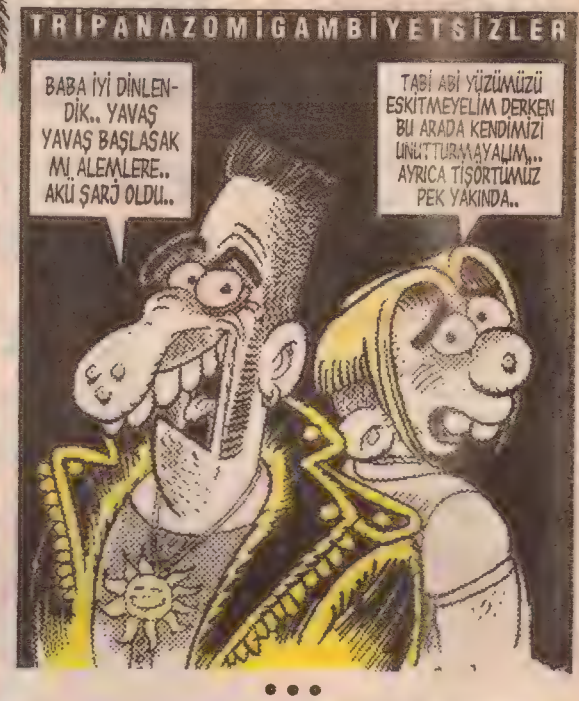

AYRINTILAR

DETİNFİDAN

SELAM!.. Teyzemin büfesinin en alt çekmecesi, amerikan filmlerindeki çatı araları gibiydi benim için. Küçük bi çocuun ilgisini çekebilecek bi yın şey vardı orda. Tıka basa dolu olan çekmece zor açılır, zor kapanırdı. Heyecanla ve telaşla dipleri eşelerken, kaç kere yakaladı Teyzem beni. Kızmazdı ama, "Sana yarar bişiy yok orda" der, ben de kapatırdım hemen.. İçi boş süslü kalemler, sahte, değersiz bronşlar, demir armalar, kirli taraklar, açılıp saçılarak çekmeceyi daha da daanıklaştıran renkli, iplikler, bankadan kocasının maaşını çekerken kullandı mührü, boş, biçimli cam kolonya şişeleri, ve irili ufaklı bi sürü süslü düüme.. Nerdeyse her karıştırışımda, yeni bişiy daa keşfedip çıkarırdım diplerden. Onu elime alır, dakiikalarca bakardım. Bunların hepsi de Teyzeme, ölen kocasından, ve yardımcısı olarak çalıştı yaşlı zengin kadından kalan, değersiz, haatırası olan süslü şeylerdi.. Hiçbirini yanıma almadım. İşime yaramazlardı ki. Zaaten isteyince, çok hoşua giden, kabartma yazılı döküm bir banka armasını bana vermişti.. Teyzem ölünce, dayım (Teyzeminoğlu), o şeylerin doldurulduu koca bi torbayı bana verdi. Açtım, karıştırdım. Nası olduysa çalışan bi eski çakmak buldum içinde; sigaramı yaktım, süslü bi lavanta şişesinin kıvrımlarını sıvazlarken, teyzem her an odayay girecekmiş gibi telaşlı diildim..

KOLAYGİRERZORÇIKAR (Eskiden Bi Gün'lü):.. Nekadar da garip kalemlerdi onlar: İçi, birbirine eklenen uçlardan oluşuyo. En öndeki uç bitince, çıkarıyon onu, üstten sokuyon, hepsi birbirini ittiriyo, dışarı yeni bi uç çıkıyo. Pratik bişiy diildi ama, eğlencelik şeylerdi. İlkokuldaki bi çocuun yoğun ilgisine maaruz kalır, kısa zamanda haşat olurdu. Devamlı, alttan çıkarıp üstten sokardım. O ittirmeli ilerleyiş çok hoşuma giderdi. Zamanla uçların kurşunu biter, bi boka yaramadan dururdu öyle. Dışı şeffaf; içdeki basit düzenin hareketi görülebiliyo; gaayet eğlencelik bişiy. Çıkar sok, çıkar sok. Fekat çok bastırırsan, ittirme tersine olur, öndeki uç geri kaçardı. Zaaten çok sonra laçkalaşıyo, uçlar gidip geliyo kendi kendine. Bi iki hafta bizim gönlümüzü hoş eder, daa sonra çöp dolu kalem kutusundaki bozuk kalemlerin yanında yerini alır.. Kolay çıkar kolay girer di.

SEVERİM:.. Barkley'in filtresini.. Cezve tutmayı.. Anaanemin, çorapları içiçe geçirip top gibi yaparak saklamasını.. Vapurun tahta iskelelerinden geçerken (Vapur ve beton aynı hizaada olmadı, dengesizlik bulunduu için), uca gelince, tahtanın arkasının tahtıravalli gibi kalkmasını, gürültüyle zemine inmemi.. Çikolata kırmayı.. Büyük su bidonlarının, arkadaki küçük hava kapaklarını.. Üzeri şeker tozlu, çiğnemeyip yemek zorunda kalınan kötü sakızları.. Çocukların dirsek yaralarını..

PSİKOAYRINTI:.. Samiimi bi arkadaşla yürüyozdur. Arkadaş bi tanıdına rastlar, kısa bi sohbete dalar, ve nefis bi hıyarlık yaparak, bizi tanıştırmaz. Eh, naapalım, durruz orda sap gibi. Nereye bakcaamizi şaşırırız. Zaaten yolun ortası. Biraz uzaklaşıp sota bir yerde kin nefret bunalım takılmak abes kaçar. İster istemez duruyuz onların yanında. Ara sarı etraafa bakınırız. İsteriz açılsın bizden bi laf, katılalım ortama. I ıh, arkadaş yaptı bi kere öküzlüünü. Neyse, biter sohbetleri; tokalaşılır falan. Niye tanıştırmadın denmez, yürünür öyle, bişiy olmamış gibi. Arkadaş başlar: "Bu var ya, bu şey.. " diye bahsetmeye, giden için. Hiç sigimizde diildir..: İki üç dakka dikildik yolun ortasında aptal bi direk gibi. Sakın, sakın bunu bi daa yapma..

HOŞTAŞIMA:.. Kucakta, soba tutuşturmak için tahta parçası taşımak.. Kocaman, ince, beyaz çizim çantasını taşımak.. Hızla toplanılmış, bi ucu yerde sürten hortumu taşımak.. Koltukaltında, paketlenmiş soba borusu taşımak.. Bisikleti ikinci kata taşımak.. Oyuncak kamyonla, ipinden çekerek kum taşımak..

BİŞİİ:.. Baarsaklarımda, anüse basınç uygulayan vücut artıklarını, kalın bir iki kütle haalinde dışarı saldıktan sonra, çimenlere bağdaş kurdum, sırtımı çıtır kabuklu bi aaca yasladım.. Minik kaslarım, baskıdan kurtuluşun raatlıyla, hoş bi şekilde kasılıp esnerken, maav! gökyüzünü seyrediyor, bu küçük huzurlu durumu, sigaramdan çektiim güçlü nefeslerle sürdürmeye gayret ediyordum.. Benim konu başlıkları koymama rağbet etmeyin siz. Her biçimde AYRINTI'ya inebilirsiniz yazacaklarınızda.

İyi günler diliyom ben çok..

Akşamsefası

DUYURULAR

Gerçeği Pandora'nın kutusunda saklı olan gerçeği öğrenmek isteyen gençliğin dergisi.. Vurulupta bitmeyen yakılıpta kül etmeyen gençliğin dergisi.. Özgürülüğe **YÜRÜYÜŞ** çıktı. "İnsanlar ölmeyi bildikleri sürece özgürlük hiç yokolmayacak."

● ● ●

Burdur'da ki asker arkadaşların okuyacak kitaba ihtiyacı var. Eğer kitaplarınızı onlarla paylaşmak isterseniz Şenez Karakuş'la irtibata geçebilirsiniz.
Adres: Burç Mah. İbrahimbey Cad. No:1/Burdur

● ● ●

Fırat Kitap Galerisi'nin düzenlediği **KİTAPSIZLAR KÜRSÜSÜ**'nde 1. Nisan Cumartesi Şair KİRKOR YETEROĞLU'nun dosyası okunacak.
Tel: (0216) 349 94 67

● ● ●

Kadıköy Belediyesi işbirliği ile 1. Mizah Şenliği..
8 Nisan Cumartesi saat 14.00' Caddebostan Kültür Merkezi'nde..
Semih Balcıoğlu, Mert Ali Başaran, Cihan Demirci, Ayşen Gruda, Şemsi İnkaya ve Kandemir Konduk'un yapacağı söyleşiden sonra amatör çizerlerin karikatürleri sergilenecektir..
Sergiye katılmak isteyen çizerlerin yapıtlarını 4-7 Nisan arasında (fon kağıdına yapıştırılmış 30x40 cm.'den büyük olmamak şartıyla) Caddebostan Kültür Merkezi'ne teslim etmeleri gerekmektedir..
Sanatçılar yapıtlarını serginin bitiş tarihi olan 10 Nisan Pazartesi günü aynı yerden alabilirler..

SOSYETE POLİSİ

CEM YILMAZ

Ataerkil kayma olayları...

Jünyör korkunç Tilbe ve Jünyör soru adamcıkları...

Mak Gayvır Necati ve güvenlik birimleri...

Tv'de Türk sineması; KAN BAĞI...

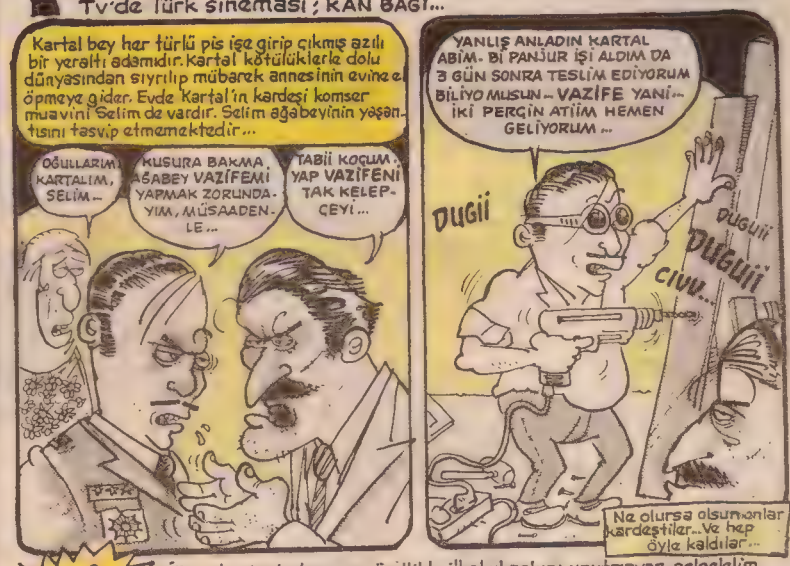

İHTİRAS KAMPANYASI

İlkokul arkadaşlarını ve özellikle ilkokul aşkını unutmayan, gelgeçlim hayat gailesi içinde onlardan bi şekilde uzak kalanlaar.. İhtirasınıza ve iddialı oluşunuza tercüman oluyor ve sizleri kavuşturuyorum... Bilgileri verin, "kısmen" yayınlıyayım cevap yazanlar onlara nasıl ulaşabileceğimizi belirtsinler lütfen... Peki hoca senin bundan ne kârın var diyenlere ise cevabım şudur "Eee, n'olucaktı ki?" Bu hafta...

- Hayri Özturan: 1982-83 İzmir-Karşıyaka cumhuriyeti ilkokulunda 1-B, 2-B sınıflarında okuyan arkadaşları; Ender, Pelin Rua, İlgi'yi arıyor... Hayri Özturan, İTÜ-Uçak ve Uzay Bil. Fak. Uçak Mühendisliğinde okuyor... Adres bende..

Çakalların Pazar Günü

Selim'le beni top tutmak için kale arkasına koydular. Hasan'ın sinema için parası vardı, ama, Hasan kaleye geçmişti. Selim, "görünmeden kaçalım" dedi. Beş kuruşumuz yok, dedim. Cebindeki artist destelerini gösterdi, "satarız" dedi, "belki oynar, üteriz" dedi. "Olmaz, dedim, kapıda kalırız". Fısıltıyla kulağıma, "Hasan kaleye geçti, Hasan'dan isteyelim, belki verir" dedi. "Vermez oğlum" dedim.

Herkesin gözü ortasahada dolaşan toptayken tüydük. Ateşten iki bulut gibi uçarak. Selim, 'ancada beraber, kancada beraber, dedi, sen girersen, ben de girerim, sen giremezsen, ben hiç girmem" dedi.

Artistleri satamazsak, içeri kaçacağız. Işıklar sönmeden kalabalık, kapı önünde civcivlenir. Tam o an, giriş kapısında kalabalık kabarır, hurraya dönüşür. Kalabalağın G noktası, son ve tek umudumuz.

Selim, "rüyamda gördüm" dedi, "bu filmde ihsan Gedik mutlaka konuşacak!. Afişlerin önünde bekleşen çocuklara kulak misafiri oldu, yanıma geldi, "lavuklar, Süleyman Turan'ı tanımıyorlar, İhsan Gedik'i nerden bilsinler" dedi. İhsan Gedik, Türk filmlerinin ünsüz figüranı. Filmleri boyunca, "tamam patron", "gidelim", "kızı bulduk patron" vs. dışında konuşmamıştır. Fotoğraflarında bir dizi kötü adamla birlikte bacaklarını makas gibi açarak durur. Pis suratlı pis giyimli, kötü bakışlı İhsan Gedik, diğer kötü oyuncularla esas oğlanın üstüne çullanır, ya da diğer kötü oyuncu arkadaşlarıyla birlikte topluca dayak yer. Hayattaki yeri, böyle başladı, böyle bitti.

Selim rüyasında görmüştü, konuşacaktı, bu tarihi sahneyi görmeliydik. Program afişinin önünde Selim, İhsan Gedik'in kalın paltolu, kalın tokalı duruşunu seyrediyor. Kendinden geçiyor, yüzü, gözü değişiyor, vücudu, elleri bela arıyor. Artistlerle ne oynayabildik, ne satabildik. Kalabalığın civcivli anını beklemeye koyulduk. Bir müddet köftecinin maşasını seyrettik. Bir müddet teksastommiks okuyanların yanına tünedik. Bir müddet sıcak sıcak lahmacun yiyenleri izledik. Bir müddet simitçinin yanında dikildik. Simit sepetindeki tümsek tümsek susamlar Selim'in aklını başından aldı. Selim, elini avuç gibi yaparak kulağıma uzandı. "İsteyelim lan, belki verir" dedi. "Vermez oğlum" dedim. "Demin birine verdi, gördüm" dedi, "mutlaka tanıdığıdır" dedim. Selim, gözlerini susamlardan ayırmayarak planlar kurdu. Birazdan simitçi para bozdurmak isteyecek. Tezgahı terkedemeyecek. Selim'in başına vurarak, "koş lan, bozdur şunu" diyecek.. Selim simitçinin yanında uzunca bir süre bu hayalle bekledi. Kimse bütün para uzatmadı, bozuk para uzatan herkese içinden küfretti. Dalmış gitmişiz. Kapılar kapanmak üzere. Kalabalığın son şişkin boğumu da tıkınarak içeri giriyordu. Salondan yutkunarak izledik. Selim "senin yüzünden" dedi. Sinema kapısı tenhalaştı. Selim, kapıdan kafasını içeri uzattı. Fısıltıyla kulağıma "bi'etçiye söyleyelim lan, belki içeri sokar" dedi. "Sokmaz oğlum" dedim. Önce ışıklar söndü, sonra gong sesi. Salondan içeri yetişmeye çalışan ayak sesleri. Selim, "İhsan Gedik bu filmde konuşacak", göreceksin" dedi. Ağlamamak için yerlere bakındı. Ağlamamak için bir izmarit buldu. İçeri girenlerin bütün bütün fırlattığı sigaraları topladı. İhsan Gedik'in fotoğraflarının karşısına geçti. Bacaklarını makas gibi açtı. Selim, "film bittiğinde bu fotoğrafları ne yapıyorlar" dedi. "Bilmem" dedim. "Gelip isteyelim lan, dedi, belki verirler!". Kötteci, tatlıcı, simitçi sokağı terketti. Kaldırım taşları üstünde uçuşan kağıtlar, çöpler. (Sokak boşalmıyor, ruhumuz çırılçıplak soyunuyor. Taşların üstünde kırbaç gibi şaklıyor.) Umurumuzda değilmiş gibi davranıyoruz. Selim, duvar dibine tünemiş, parçalanmış tommiks parçalarını okuyor. Tek bir yaprak tommiksle yanıma geldi. "Bu macerayı hatırlıyor musun?" dedi. Karşılıklı çıkarmaya çalıştık, bulamadık. Selim, "Dur lan, deyip, sokaktaki kağıtları, çöpleri bir-bir karıştırmaya, maceranın diğer yapraklarını aramaya başladı. Sokağın çöplerini, ayağıyla serseri bir rüzgar gibi dağıttı. Kağıt parçalarıyla sürtüşmeye başladı. Bu maceranın bir başı bir de sonu olmalı. Tommiks parçalarının çamurlarını, severek, okşayarak, avalayarak, sevdayla temizlemeye başladı. Bu maceranın bir başı, bir de sonu olmalı. Hırsından ağlayacak gibi oldu.

Ayağı fırlayıp, sinirle "sen de birşey bilmiyorsun lan" diye bağırdı. "Bu yeni macera" diye kendimi savundum. Selim, "o zaman gaztecide vardır, gidip söyleyelim, belki bakmamıza izin verir" dedi. "Vermez oğlum" dedim.

Duvarlara, taşlara karanlık hareketler çekmeye başladı. Sanki, birinin kafasını koltuğunun altına kıstırmış, kafaya seri yumruklar atıyor, hırsla dövüyor. Döverken, dilini dışarı çıkartıp, dişleriyle dilini vahşice ısırıyor. Koltuğunun altında dövdüğü adama, "konuş lan, tommiks nerde?" diye bağırıyor. Adamı birden bırakıp, bacaklarını makas gibi açtı. Cebinden bir deste artist çıkartıp, adamın yüzüne fırlattı: "Anlaşalım, bunların hepsi senin, tommiksin yerini söyle!"

Birden bana dönüp "aramaya çıkalım" dedi. "Tommiks mi?"dedim, "yok lan, aramaya çıkalım" dedi. "İlk bulduğumuz senin, ikincisi benim" dedi. Sokaklarda döndük, dolaştık, ete tırnağa dokunacak birşey bulamadık. Boş bir Pall Mall paketi üzerine çullanarak atıldı. Cebinden izmaritler çıkartıp pakete yerleştirdi. "Hani ilk bulduğumuz benimdi" dedim. "Fikrimi değiştirdim, ilk kim görürse" dedi. Kaldırımın dibinde nefis bir şey gördüm. Ben gördüm. Gözlerime inanamıyorum. Etli yanakları. Bir yüzüne ışık vurmuş, bir yüzü toz-toprak. Bu, sahici bir erik. Selim, benden önce uçarak atıldı eriğin üstüne. Tam alıyorduk ki, bir adam Selim'in eline tekmeyle vurdu: "yenir mi lan, pis, mikroplu şey" deyip Selim'i kovaladı. Selim'le ben de kaçtım. Adam uzaklaştı. Selim'e, "onu ilk ben gördüm, erik benim" dedim. Yeniden yolda, normal yürüyormuş gibi yapıp, olay mahalline geldik. Selim ürkmüştü, karşı kaldırıma geçti. Bacaklarını açtı. Ağzını, dudaklarını, hiç kıpırtmadan dilinin ucuyla caddenin tam ortasına tükürük atmaya başladı.

Biri görür diye ödüm kopuyor. Kızgın demir üstünde oturur gibi kaldırımın sınır taşına oturdum, bacaklarım caddede. Birden eğilip eriği almalıyım. Başka Türkiye yok. Gözlerimle eriğe bakamıyorum, suç üstü yakalanırım. Ellerimi de güya oynuyormuş gibi öyle sallıyorum. Görmeden yaptığım her dalışta eriği avuçluyamıyorum. Parmaklarımın burunları çamurlandı. Selim, nasıl korktuğumu gözlüyor. Kalbimin incelikleriyle pis tükürükleriyle dalga geçiyor. Parmak uçlarımın gezindiği yerler, sıçan ağzı gibi. Cesaretimi topladım. Yerini tam bellemek için eriğe göz attım.

Ben istemeden oldu. İçimde bir çocuk ona diş geçirdiğimi hayal etti. Ağzımın içi kamaştı. Vücudumu bu kamaşma ayarttı, bir hoş oldum, sarhoş oldum. Tam o hayal içinde, yumuşak, iğrenç, cıvık bir ses duydum. Selim, ayağıyla eriği çiğnedi. "Ne yapıyorsun" deyip ayağa fırladım. Selim, "boş ver oğlum, zaten içinden ezikti!" dedi. Birden ağlamaya başladım. "Ağlama lan dedi, alsaydın alırdın, korktun alamadın işte" dedi.

Biraz uzaklaşmıştık ki.. Selim birden geri dönüp, yerdeki çiğnenmiş eriği alıp kahkahalarla ağzına attı. Ağzının içinde ezik enik parçalarını dört döndürdü. Dudaklarının ucundan suyunu akıtmak için eriği dilinin ucuyla dışarı çıkardı. Selim, "söylemeyi unuttum oğlum, ilk görenin değil, ilk kapanın" dedi.. Cesaretimi topladım, "tamam oğlum, ilk kapanın" dedim. Sokak sokak turladık. Herşeyin üstüne çullanarak uçmaya başladık. Her uçtuğumuz şeyden bir bok çıkmadı. Neyse ki, Konak Camii'nin önünden geçerken Tann yardım etti. Bir kuş kanadı buldum. Kanadın arkasından milyarlarca kurtçuk çıktı. Şadırvana koştuk. Selim, "ben yıkayayım" dedi. "Vermem oğlum" dedim. Selim, "dua edecek sin oğlum" dedi. "Sen karışma oğlum", dedim. Selim, "sabunla yıkayacaksın" dedi. Bütün musluklan tek tek dolaşıp suyun içinde erimiş sabun buldu. Parmaklarına sabunu bulayıp getirdi. Sabunu görünce, kanadı ona verdim, yıkaması için. Dakikalarca tek tek bütün tüylerini bir güzel yıkadı. Şadırvandan kalkarken Selim'den kanadımı istedim, "kanat benim" dedi. "Ilk ben kaptım" dedim. Selim, "fikrimi değiştirdim oğlum, kim kandırırsa onun" dedi. Selim'in üstüne atıldım. Bir müddet yerde boğuştuk. "Dişlemek yok" dedi, kanadı elinden parçalayarak aldım. Kanadı koynuma koydum. Sokak sokak gezip kanatı gezdirdik. Selim'in "bir bakayım, ne olursun" dedi. "Baktırmam oğlum" dedim. Bir manavın önünden geçiyorduk. Selim "şu armutu görüyormusun dedi. Olmuş armut, ciğerli armut, oğlum" dedi. Armuta baktım. Dayanılacak gibi değil, olmuş ciğerli armut. Selim, "bu armutu verirsem, kanatı verir misin" dedi. "Tamam, veririm" dedim. Hava kararmaya başlamıştı. Selim, "sen uzaklaş ben gelirim" dedi. Sokağın sonuna kadar uzaklaştım. Bir zaman sonra Selim, kan-ter içinde koşarak geldi. Armutu kapıp gelmişti. "Hadi al armutu, ver kanatı" dedi.

Armut, armuttu. Armutu aldım, kanatı verdim. (Birgün yazar olacağımı, ruhumun çocukluğumun sınavdan geçeceğini bilseydim, kanatı vermezdim.) Armuta iştahla diş geçirdim. Armutun suları, dudaklarımdan çeneme doğru tatlı bir yapışkanlıkla aktı.

Selim, dayanamadı: "insan arkadaşına bir diş verir" dedi. "Vermem oğlum" dedim. "Sen erikten verdin mi?" dedim. Selim yalvararak "vallahi bir diş alacağım" dedi. "Vermem oğlum" dedim. Selim, "vallahi ciğerli yerinden dişlemeyeceğim, sapından dişleyeceğim" dedi. "Vermem oğlum boşuna sulanma" dedim.. Selim, ani bir hareketle armutu elimden kaptı. Seri dişlerle armutu ağzından çıkarmadan dört döndürdü, tüketti.

Ağlayan bir sesle, "git lan, seninle arkadaş olunmaz" dedim. Selim, suratımın tam ortasına bir kafa geçirdi. Burnumdan oluk oluk kan akmaya başladı. Armutun sularının aktığı yerlere.

Burnumun acısı çoktan geçti, çünkü aradan yirmi-dört-yirmibeş sene geçti. Ama, Selim'in ciğerlerimdeki diş izleri, bana bu hikayeyi yazdırdı.

NİHAT GENÇ

Akşamsefası

Doktorun Günlüğü

ALTAY MARTI

KALP KRİZİ

Sonunda Süleyman göründü köşe başından. Yorgun ve çelimsiz bedenini bir an önce eve atma isteğiyle koşar adım geliyordu. Sokakta birkaç kişiyle selamlaşıp paslı demir kapıya ulaştı ve ağır ağır açıp avluya girdi. Alt katta oturan Barbi Kemal, karısı ve evde kalmış üç kızına olağan tehditlerini savuruyor, sesi yedi mahalleden duyuluyordu:

-Alıp başımı çekip gidecem ulan bu evden. Ortada kalacaksınız. Sürüm sürüm sürüneceksiniz.

Karısı Hediye boğuk ve tahakküm dolu sesiyle aslanlar gibi çarpışıyordu Barbi'yle:

-Ne bağırıyorsun ulan!. Gideceksen git. İbnenin çocuğu!.

Gülümseyerek çıktı Süleyman merdivenleri. Kapısı ardına dek açılmış mutfağa girdiğinde -mutfağı sokağa açılan dünyadaki tek evdi bu- karısını her zamanki bezgin tavırlarıyla bir şeyler hazırlarken gördü. Kadın Süleyman'ı görünce canlandı. Öfke dozu ayarlı bir ses tonuyla, "Neredesin herif! Saat dokuz!" diye sitem etti. Süleyman karıdan laf yiyecek adam değildi, ama lanet şeytana şimdi. "İş güç işte karı!" diye mırıldandı. "Dırdırı bırakta ne yemek var, onu söyle. Geberecem açlıktan."

Bu sert çıkış karşısında sinen karısı yumuşak bir sesle " Ezik patatesle ufak mercimek çorbası yaptım. Yanına da ayran" diyebildi. Süleyman, "Tamam onları koy, ama bir de babakanüç yap. Canım çok çekti." diye emretti ve karısının olur ya da olmaz demesine fırsat vermeden sarsak adımlarla hızlı hızlı yürüyüp salona geçti.

İçeriye girdiğinde, yıkana yıkana rengi kaçmış, orası burası delinmiş, ufacık çiçekli sofra bezini, bağdaş kurup dizlerine örtmüş ve ortadaki kocaman sini etrafında kümelenerek ayin yapar gibi çorba içen beş kardeşe elindeki poşeti göstererek "Mayhoş elma!.." diye bağırdı, "Her zamanki gibi! Adam başı iki tane! Kimse kimsenin hakkını yemesin!"

Çocuklar hafifçe yerlerinden yekindiler. Hıdır yanındaki kızkardeşini dürttü:

-Kız Tülay, yer aç baba da otursun.

-Yoo, yoo! Siz devam edin. Ben bir banyo yapayım önce. Hem ananız daha benim yemeğimi hazırlamadı.

Mutfaktan yanık patlıcan kokusu gelmeye başlamıştı. Süleyman'ın ağzı sulandı. Hemen tetik adımlarla dip odaya yollandı.

Dip odanın alışılmış ekşi kokusu, ağlar gibi bakan nemli duvarları ve loş ışığı insanın ruhunu sıkacak türden olduğu için burası daha çok esvaplar, yataklar ve eski eşyalar için ambar görevi görüyordu; kimse kolay kolay oturmazdı burada. Üvey odaydı.

El yordamıyla televizyonun mukavva kutusunu bulan Süleyman bir iki karıştırdıktan sonra sonunda sarı havluyu çekip çıkardı kutudan. Terden ve kirden katılaşmış pantolonunu ve vücuduna çamur gibi yapışmış kareli gömleğini çıkarıp köşedeki kırık dökük somyanın üzerine fırlatmasıyla dışarı çıkması bir oldu. Islık çala çala balkona çıktı.

Geniş balkonun tam ortasında ağızlarına kadar su dolu iki iri plastik beyaz bidon duruyordu. Karısı sabah uyanır uyanmaz avludaki çeşmeden doldurup, gün boyu güneşte tutuyordu bu bidonları. Kırkbeş derece sıcakta saatlerce kalan su istese de istemese de ılıklaşıyordu. Süleyman her iki bidonu da kulplarından tuttuğu gibi balkonun sonundaki banyoya taşıdı. (Mutfaktaki ilginçlik burada da vardı. Banyosu balkonun sonunda olan dünyanın tek eviydi bu. Üstelik tuvalette banyodaydı. Hem de alaturka!..) Çürümeye yüz tutmuş banyo sobasının yanındaki iki büyük naylon leğeni taşırıncaya kadar doldurdu. Fanilasını ve patiskadan beyaz donunu çıkarıp eğreti çiviye asıp tahta oturağa oturdu. Suyla boğuşur gibi banyo yapmaya başladı. Faaaş! Foşuuur!. Şaaar!.

Neşesi yerindeydi. "Hayat bu yahu işte!" diye mırıldanıp başladı türkü söylemeye:

Havuz başının gülleri
Şak şak öter bülbülleri

Süleyman banyosunu yapadursun karısı da mutfaktaki işini bitirmiş derin bir nefes almıştı. Közlenip kavrulmuş patlıcanın kokusu salonu da geçmiş balkona yayılmıştı artık.

Birazdan Süleyman suyla oynaşmayı kesti. Yakası bir parmak kir bağlamış fanilasıyla donunu usulca giyinip banyodan çıktı ve yaşlı bir tazı gibi tin tin koşarak dip odaya geçti. Soluk, lastiği incelmiş çizgili pijamasını bir çırpıda ayağına çekip salona döndüğünde babakanüç hazırdı. Keyifle söylendi:

.-Bir tanesin ulan kant..

Devamı var

TABUDEVİREN

Can Barsbay

KOFTİ ANARŞİST

Bahadır Boysal

KARAKEDİ

CENGİZ AKIN

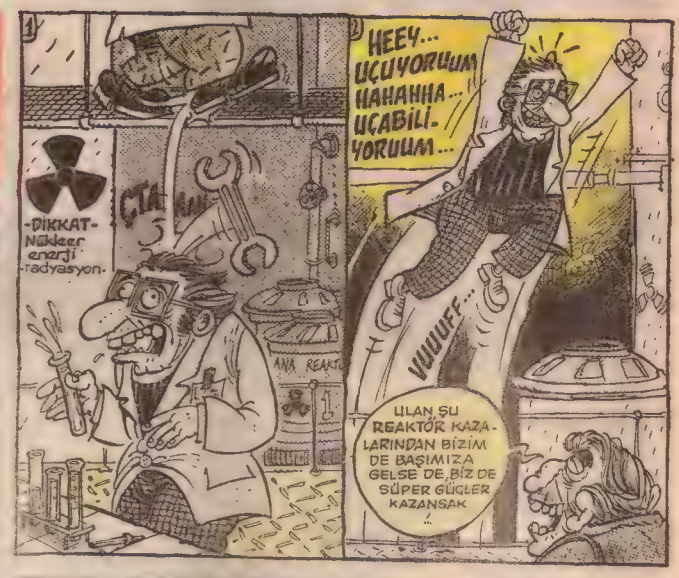

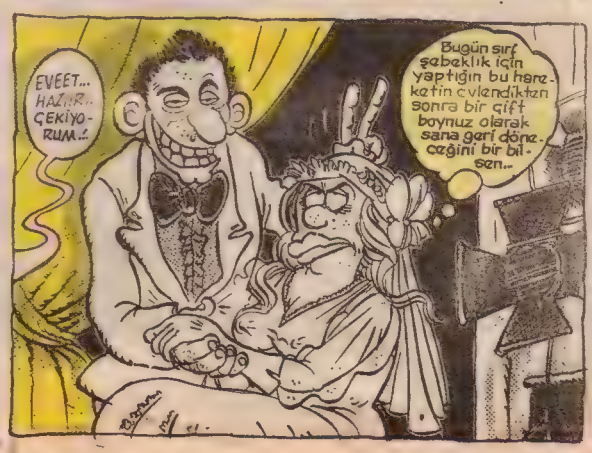

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

HARALA GÜRELENİN KONUSU BU HAFTA ŞİDDET...

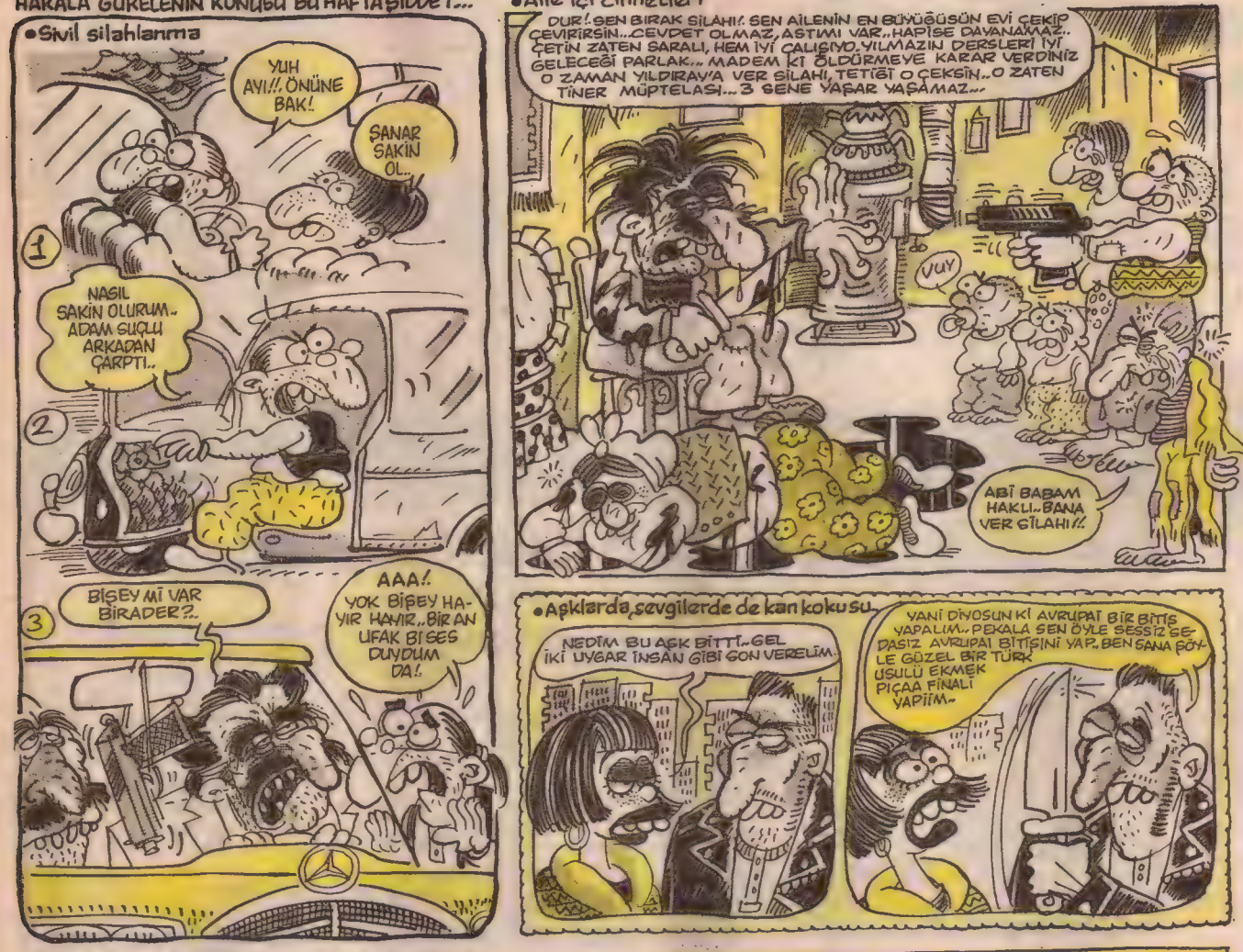

Futbol da artık can istiyor, kan istiyor (gol kesmiyor..)

Cumhuriyet Pazar Ekspresi

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

DEVLET DAİRELERİ NİÇİN BAŞARISIZ?

Türk Silahlı Kuvvetlerinin önemli kurumlarından birinde on senedir memur olarak çalışmaktayım. Değişik şehirlerde, çeşitli kademelerde görev yaptım. Bütün devlet dairelerinde olduğu gibi askeri kurumlarda da, işler son derece hantaldır ve anlamsız bir hiyerarşi yüzünden ya hiç yürümemekte ya da "idareten" seviyesine ulaşmaya çalışmaktadır.

Türkiye'nin problemlerinin radikal çözümünde ilk basamak nasıl ki vergilerin tam toplanıp, ilk etapta eğitim ve sağlığa ayrılması aciliyeti ise, devlet dairelerinin yetersizliğinin çözümünde ilk basamak yeni bir sicil sistemine geçilmesidir. Mevcut sistemde işlerin iyi yürüyor olması demek; anlamlı anlamsız, yararlı yararsız, gerekli gereksiz olmasına bakılmaksızın, insiyatifin adı anılmadan sadece amirin isteklerinin yerine getirilmesi demektir. Yükselmek için gerekli olan iyi sicili almak ise yine amirin isteklerine (emirlerine değil) sorgusuz itaat, onun her türlü komplekslerinin tatminini sağlamak, daleveralarına göz yummak kısacası daima full-yalakalık modunda kalmak ile mümkündür. Amirinin gönlünü ettiğin sürece çok çalışkansındır. Yalakalıkta kusur edersen, ne kadar çok çalışırsan çalış, kültürün, vizyonun geniş olsun, karizman olsun, vatanına ve insanlığa faydalı olacak ne kadar çok şey yaparsan yap "sıfır"sındır. Bu mekanizmanın dişlileri gres-yalakalıkla çalışır. Maalesef bu yazdıklarım bütün devlet daireleri için geçerlidir. Özelde, T.S.K.'de disiplin yönergesinin ilk maddesi durumu daha da vahim hale getirir. "Mutlak İtaat" ne olursa olsun verilen emir, değil itiraz etmek, üzerinde hiçbir fikir yürütmeksizin yerine getirilmelidir. "Emrin mutalaası olmaz." Oysa bu prensip sadece savaş şartlarında ve aklı başında komutanların mahiyetine özgü olabilir. (Gomutanim pardon emrin mutalaasını yaptım!)

Çözüm: Amir memura sicil veriyorsa, memur da amire sicil verecek. Oranı başlangıçta %20'ye %80 olabilir. %1, %99 bile olsa, çok etkili olup, amir hegemonyasının ve yalakalık müessesesinin yıkılışında ve verimin artışında çok etkili olacaktır. Böylece örümcekli despotlar kendi ağlarında soluksuz kalmaya başlayacaklardır. Ancak bu işin ciddi yapılması için, seçilmiş, dürüst görevlilerden oluşan, bağımsız sicil kayıt birimleri oluşturulmalı ve bilgilerin tam gizli tutulması gerekir. Veya bu bilgilerin herkese açık olması, olumlu ve olumsuz verilen puanlar için açıklama yapma imkanı verilmesi gerekir. Ancak ikisinin arası bir sistem, yani bazıları bu bilgileri öğrenirken diğerlerinin haberdar olmaması eskisinden de kötü sonuçlar doğurabilir.

Mevcut sistem değişmezse bizler birgün onlara benzer amir olmaya zorlanacağız; eğer sistemin dışına çıkmazsak..

ASLINDA SUÇ YALAKALARDA DEĞİL, SİSTEMDE..

Mustafa A.B /Ankara

DURUN BİR DAKİKA!

Merhaba, keşke siz Leman dostlarına en sıcağından bir "Merhaba" gönderebilseydim. Ama benim "Merhaba"larım tam bir yıldır sıcaklığını kaybetti. Çünkü bir yıl önce en yakın arkadaşım, özgürlükler içinde en acısı olan, kendi yaşamını bitirme özgürlüğünü kullandı

Belki dünyanın en tatlı insanlarından biriydi, devrimciydi, mücadeleciydi, mutluluğu herkesten çok hakediyordu, ama aynı anda eşcinseldi işte, ne var ki? O sürekli gülümseyen yüzünün altında ki acıyı kim anlayabilirdi ki, ya da onun kalabalık yalnızlığını kim paylaşabilirdi ki?.. Sadece bana anlatabilmişti eşcinselliğini, ama onun bambaşka dünyasına bazen ben bile giremiyordum. Haklıydı, gerçekten de mutluluğu ne kadar uzaktaydı, onu çok seven ailesinin bunu öğrenince onu reddedeceklerini de biliyordu. Sonuna dek direndi umutsuzluklara, ama birgün bana intihardan bahsettiğinde, ne yazık ki onu durdurabilecek gerekçeler bile öne süremeyecek durumdaydım. Polis tutanakları "kaza" dedi, herkes de öyle bildi, geriye kalan yalnızca beraber kuruttuğumuz çiçekler..

Neyi anlamıyorum biliyor musun? Dünyada halklar sömürülüyor, acılar çekiliyor, savaşlar oluyor, çocuklar ölüyor. Ve üzerine gidilecek bunca sorun varken, hala eşcinsellerle uğraşılıyor, sanki mutsuz kılmak bir manifetmiş gibi. Yetmedi mi biten hayatlar, gözü yaşlı dostlar? Onları dışlamak yerine, anlamaya çalışarak kaybedeceğiniz ne var ki!.. Tüm "düş gezginleri", mücadelenizi sonuna kadar destekliyorum.

KIRIK UMUT

YAZARLAR GİRİŞİMİNİN AÇIKLAMASI

(Türkiye Yazarlar Sendikası Genel Kurulu'na "TYS'yi canlandırma girişimi" adıyla katılan ve Genel Kurul sonrası "Yazarlar Girişimi" adıyla yeniden yapılanan girişimin açıklamasıdır.)

TYS'nin 9. Olağan Genel Kurulu öncesinde yoğun bir tartışma trafiği yaşandı. Genel Kurul oldukça çoşkulu tartışmalarla geçti. Katılım daha önceki Genel Kurul'lara göre çok fazlaydı. Genel Kurul "canlı" yaşandı ve bu canlılıkla "TYS'yi Canlandırma Girişimi"nin önemli bir payı vardı. Kısacası girişimin "oluşma amacı" gerçekleşmişti.

Genel Kurul sonrasında, girişimimizden, yönetim kurulunun asıl üyeliklerine 3, yedek üyeliklerine de 4 arkadaşımız seçildi.

Girişimimiz, başlangıcından beri "uyumlu ekip çalışması"nınönemini vurgulamıştı. Ancak, arkadaşlarımızın, seçim sonuçlarının alınmasıyla birlikte başlayan yoğun ısrarları sonucu "yönetimde kalma" kararı verdik. İlk yönetim kurulu toplantısına gidildiğinde ise, daha sonra TYS'ye Genel Başkan seçilecek olan Ataol Behramoğlu'nun pragmatik ve günübirlik davranışlarıyla karşılaştık. Onun, "iktidarı paylaşamam" dan "sizi kontrol edemem" e uzanan görüşleri, etik değerlerimize ters düştü. "Yönetim içinde muhalif" olarak kalmaksa, amacımız olan "canlandırma" ya hizmet etmeyecekti. Sonuçta, yönetim kuruluna seçilen arkadaşlarımızdan ikisi (Öner Yağcı ve Sunay Akın) görevlerinden istifa ettiler.

Bu noktadan sonra, "Yazarlar Girişimi", TYS'nin sorunlarından kopmadan yönetimin olumlu çalışmalarını desteklerken, yanlışlıklarının da karşısında olup eleştiren ve çalışmalar için somut önerilerde bulunan bir çizgi izleyecek, yazarlık kimliğinin sorumluluğu temelinde yeni adımlar atacak, TYS üyelerini bilgilendirecek ve yeni katılımlarla dehe boyutlu çalışmalara doğru güçlenerek yürüyecektir.

YAZARLAR GİRİŞİMİ adına:

Öner Yağcı, Sunay Akın, Zeynep Aliye, Aydın Öztürk, Bedrettin Aykın, Yılmaz Elmas, Akgün Akova,Seyit Nezir, Faik Akçay, Zühtü Bayar, Esat Korkmaz, Hayati Azim, Yılmaz Yeşildağ, Kasım Uçkan, Akın Ok, Mehmet Güler, Nebi Dadaloğlu, Ömer Nida, Güngör Gençay, H. Hüseyin Yalvaç, Asım Öztürk, Bülent Habora, Hasan Devrim, Gülseren Engin, Ali Balkız, Ahmet Telli, Hüseyin Atabaş, Abdülkadir Paksoy, Ahmet Ümit.

İletişim için:
Aydın Öztürk
Berfin Yayınları Cağaloğlu Yokuşu Evren Han
Kat:3 No:55 Cağaloğlu- İstanbul Tel: 527 03 22

Merhaba,

Hayatın uzunluğu değil, nasıl yaşandığı önemlidir. Sevmek bir başkasının hayatını yaşamaktır. İnsan umut ve mücadele ettiği müddetçe yaşar, yaşadığı müddetçede sevmelidir. "Dünyayı sevgi kurtaracak bir insanı sevmekle başlayacak herşey". İnsan eğer "insan" olarak yaşamak istiyorsa sevmesini bilmeli.

Leman, bana sevmesini, dostluğu ve paylaşmayı öğretti. Benim için yaşamak; Bitti dendiği yerden en kuvvetli haliyle tekrar başlamaktır. Sevgili Lemancılar sevdiğiniz ve umut ettiğiniz müddetçe yaşarsınız.

Serkan Özkan

Merhaba Leman,

Size 20 yaşında oldukça çekici, çılgın ODTÜ'lü bir genç kızın gittikçe yalnızlaşan ve paranoyaklığa giden dünyasını anlatmak istiyorum. Şu ana dek bu okulda kazandığım tecrübe yani yediğim kazıkların toplamı bana herkesin başkalarını kendi çıkarları için ki buna en yakınlarımız da dahil kullandığını öğretti. İnsanların çoğunun mutlu olmadığı bu ortamda herkes başkalarının gelipte kendilerine yardım etmesini bekler olmuş.

Gerek kampüs hayatının getirdiği sıkıcılık, gerekse yurt sorunları, tabi hepsinden önemlisi derslerin yarattığı stres sizi bir dost aramaya itiyor. Önce belki oda arkadaşınız.. Hani şu sınavınız olduğu halde yatmayıp, çalışmayıp sabahlara kadar derdini dinlediğiniz, borç para verip geri alamadığınız, onu herkese karşı savunduğunuz insan gün geliyor sizi yolda görünce selam vermiyor, erkek arkadaşınıza kur yapıyor. Doyasıya yaşadığınız bölümde durum pek de farklı değil. Size selam veren veya günaydın diyen sınıf arkadaşınız dikkat edin ya sigara isteyecektir ya da bir önceki dersin notlarını. Asistan size yakın davranıyorsa temkinli olun evine davet edebilir.

68 etkisinde duyarlı, tartışmayı, okumayı seven sürekli atıfta bulunan, kültürlü, havalı ODTÜ'lü birbiriyle yarışma halinde. Her alanda herkes birbirinin rakibi! Aşık olduğum okulum gittikçe beni yalnız bırakıyor. İsterseniz biraz da ODTÜ partilerinden bahsedelim...

Hemen hemen her hafta sonu en az bir parti düzenlenir. ODTÜ'lülerin yanısıra Bilkent, H.Ü vs. üniversitelerin öğrencileri de bu partilerin üzerine resmen atlar. 2,5 yıla yakın bir zamanda düzenlenen partilerin yarısından çoğuna gittim ve hep hayal kırıklığına uğradım. En önemlisi erkeklerin one -night-stand'lık ilişkilere ne kadar düşkün olduklarını, istediklerini alamayınca da duvara tosladıklarını anladım.

Aslında bu yazıyı son, gerçekten "son" gittiğim partide tanıdığım eski Bilkent'li ekonimist S.'a ithaf ediyorum. Çünkü bana bunun doğru olduğunu kanıtladığını düşünüyorum. Ondan etkilenmeseydim bu mektubu yazmazdım. Sanırım ona bunları söylemek için başka şansım da yoktu. Son olarak 18 Mart gecesi herşeyin gerçekten bir nedeninin olduğunu ve hiçbirşeyin tesadüf olmadığını öğrettin. Kendimi külkedisi gibi hissettiğim o gece son model otomobillerine binip öpüşmekten ileri gitmediğim için beni bir daha aramayan erkeklerden sadece birisin. O gece senden alabildiğim hoş busenin ve fikirlerin için teşekkürler. Senin arayacağım diye direttiğin ama yapmadığın gibi beni araman benim için "hayal kırıklığı" olurdu.

Bu yazıyı okurda etkilenip aramaya kalkarsan sakın yapma! Senin gibi anlık yaşayan bir kolejliyle ortak noktam olduğunu düşünmüyorum.

Güzel kısa ve buruk bir geceydi. Teşekkürler!.

Bir Üniversiteli..

DOKSAN KUŞAĞI GENÇLERİNDEN BİRİNİN İTİRAFLARI..

Büyük hayallerimiz yoktu. Ütopyalarımız, devrimlerimiz, bağıracak sloganlarımız, taşıyacak bayraklarımız yoktu. Hiçbir zaman taraf olmadık. Olduğumuz sadece karşı tarafta durmaktı. Yanlışlarımız, karşısında olduklarımız vardı; ama doğrularımız omuz omuza olduklarımız yoktu. Yanlışı biliyorduk ama doğru koskacaman bir muammaydı.

Hiç mutlu olmadık. Mutlu olmayı; mutlu olmanın nasıl birşey olduğunu bilmiyorduk. Tek bildiğimiz mutluluğun bu olmadığıydı. Mutsuzda değildik çünkü onuda bilmiyorduk. Bizimkisi dayanılmaz bir boşluktu.

Kahramanlarımız yoktu. Hiçbirşeye inanmazdık. En çok korktuklarımız, en çok sevdiklerimizdi ki onlar, etrafını duvarlarla çevirmeye çalıştığımız ama bunu asla başaramadığımız yüreğimizi besleyen damarlardı. Yaşama gücümüzün kaynağını ellerimizle onlara verirdik. Defalarca ihanetlere uğradık. Çarptığımız duvarlardan kendimizi jiletlerle kazımak yine bize düşerdi. Ve uslanmaz, yüreğimizin kapılarını yeniden yeniden açar hayata tekrar merhaba derdik. Bu yolda kaybettiklerimiz oldu. Yeniden başlamayı anlamsız bulan bizi bu koskoca dünyada daha da yalnız bırakıp gidenler oldu, O zamanlar ölüm aramızda kol gezer bizimle can ciğer olurdu. Yüreğini kaybedenler, bir kişi daha azaldığımız için bayram eder, halaylar çekerlerdi. O yıllarda hayat "yenilip yenilip, yeniden başlamaktı". Sürekli yenilirdik.

Yeniden başlamamız, başlayabilmemiz için Leman'ın verdiği kocaman desteğe sonsuz teşekkürler.

Ali Kemal/İzmit

Özellikle üniversiteli Leman'cı dostlara uyarı;

Eğer, insan haklarının ortaöğrenim müfredatlarına ders olarak çok kolay yerleştirilipte beyinlere bir türlü yerleştirilemeyen, yaşama hakkımıza saldırının sistematik bir şekilde gerçekleştirildiği, insana özgü duyguların yaşama hakkının bile elinden alındığı bir ülkede üniversitede okuma başarısını gösteriyorsanız; sevdiklerinizle iletişimi yolu olarak sakın olaki mektuba başvurmayın. Onun yerine gazeteye, mektubunuzu ilan olarak verin. Bari yazdıklarınızın diğer insanlara isteğiniz dahilinde paylaşıldığı konusunda rahat olursunuz. Ayrıca kafanızda;

-Acaba mektubumu bu sefer (benden önce) kim okudu?

-Mektubu nasil bir yorum getiriyor? gibi düşüncelerin dolaşmasını engellemiş olursunuz.

Bir yararını daha söylemeden geçemeyeceğim. Kışla zihniyetinin çok belirgin olduğu bu yerlerde, her ne kadar bez afişlerinde "eğitim sevgiyle başlar" yazsada eğitimin şüphe ve güvensizlikle başladığı yadsınamaz bir gerçektir. Buna ek olarak yetkili olduğuna inanmayan bir yönetimin denetim mekanizması olacağını düşünmek, sanıyorum I.Q düşüklüğünden başka bir şekilde açıklanamaz. Ülkemizde komik olan birşeye sanırım dikkatiniz çekilmiştir, bu ülkede insanlarda özdenetim yerleşmediği için insanların dış denetime ihtiyacının olduğu çok açık olmakla beraber (komik ama gerçek) bu ülkede yönetende aynı kişi denetleyende. Ee buradan çıkarak tahmin edersiniz denetim mekanizmasının işleyişini mükemmelliğini.

Sonuç olarak üniversiteli arkadaşlarım yönetimlerinize duyurmak istediğiniz şeyleri kendinize (okul adresinize) mektup yazarak yapabilirsiniz. Nasılsa mektupların kişiler için zararlımı yararlı mı(!) olduğuna karar vermek için bizden önce gözden geçirildiğini biliyoruz. Anlaşılan şeffaflık politikası sadece bizlerin duygu dolu mektuplarını kapsıyor.

Sevgi ve dostlukla.

Nurgül/İzmir

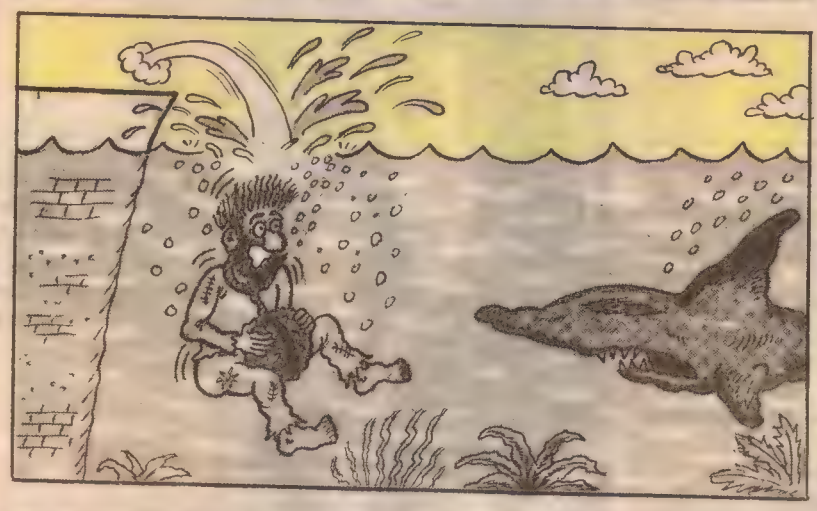

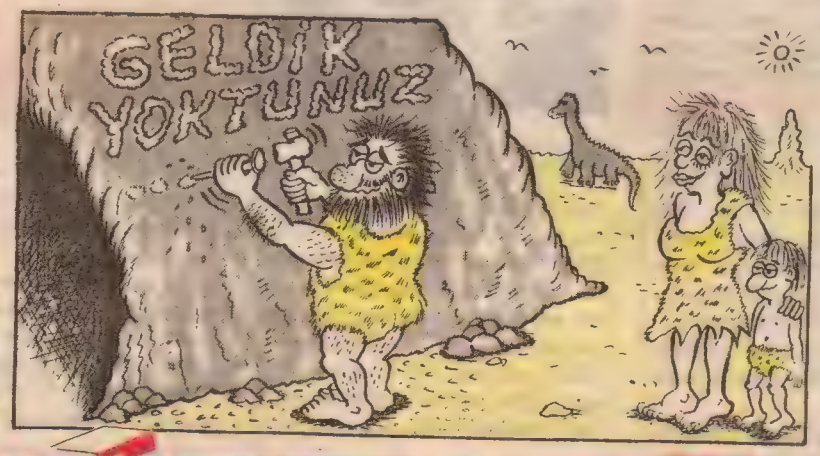

Sayı: 177 2 Nisan 1995 Pazar
SAHİBİ L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına. Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nun KURTCEBE ● Altay MARTI ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Emel YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● Murat BOZKURT ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 [illegible] 251 67 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam A[illegible] Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 75 $
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - 60 DM
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 90 DM
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - 1.000.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hesabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

Sevgili "LİBİDO" için..

HOŞGELDİN BAHAR..

Alp Tamer

1-Lodosla çiftleşen bahar. Rüzgarın döllediği çiçektozarı.. Uç vermiş filizler.. Tüm bunlar "A" harfinin dağarcığında, kanında yüreğinde, şaçlarının arasında. "A" bir ünlü harf. Yani tüm bunlar "A"'nın yekpare bedenindeki hasıraltı duyguları bir basınç. Basınç tahrik ediyor, arzuluyor.. NEYİ?

2-"Yalnızlık kuşatılmıştır" demiyor, diyemiyor. Ah! bir diyebilse keşke. "B" bir ünsüz harf.. Ve "B" karşı duydukları, bu kuşatmayı bir anda kaldırıveriyor. Saflar yarılıyor. Kale düşüyor.

3-"B" ile görüşüyorlar. Arada bir dolaşıyorlar. Sıkçada sinemaya gidiyorlar. Daha doğrusu "A" ünlüsü "B" ünsüzüne "Seni Seviyorum" diye fısıldamak istiyor. Ama bir türlü beceremiyor. Çünkü sırası değil, çünkü "B" baharın geldiğinden haberdar değil.

4- Ama "A" öylesine çok söylemek istiyor ki bu sözü, bu sözü fısıldamadığı an haniyse içinde eğik duran duvarlar büyük bir gürültüyle yıkılacakmış gibi.

5- Bugün parkta ilk filizini vermiş, ilk yeşil yaprağını güneşe sunmuş bir çınarla konuştu. "SENİ SEVİYORUM" diye fısıldadı. Evet çınara. Bu sadece bir provaydı. Çınar "Muhatabın ben değilim" dedi, minik yapraklarını koruma içgüdüsüyle. Ama terslemedi, nede olas"A" bir ünlü harf.

6- Yalnızlık duvarlarda sıva, duvarlarda beton, nem.. Yalnızlık telefon. Telefon dört duvar arasında bir casus, bir köstebek. Köstebeğin ahizesini kaldırdı. Ezbere bildiği numarayı tekrar kontrol etti, tuşlar adeta okşadı. Zil sesi karşıda çalmadı, yüreğinde çaldı. Yüreğinde bir yerlerde bir pıhtıyı kuşattı. "ALO" Büyük bir irin aktı içinde iltihap patladı.. Rahatladı. "Seni seviyorum" diyemedi. " Nasılsın ben "A", yolculuğun nasıl geçti? Oysa "B"den ayrılalı 2 saat olmuştu ve gittiği mesafe 6 durak ama 1000 yürek mili ötedeydi.

7- Iltihap kurumuştu. "Iyi geceler" diledi. "Seni ararım". Oysa günlerdir, haftalardır "B" ünsüzü hiç bir şekilde O'na "Bende seni ararım" dememişti. Telefonu nasıl kapattığını hatırlayamadı.

8- Yine dört duvar.. Yine toplanan iltihaplar. Demir, sıva duvardaki çay lekesi, masanın kısa bacağı, dışarı fırlamış elektrik düğmesi: "Seni seviyoruz" diye seslendiler. Onlara, "Bende sizi" demedi. Bunu aklından geçirmedi bile.

9- "Bir film kendinden başka ne olabilir" diye düşünmüyor artık. Bir film karanlığa gömülü seyredilirken bile gün ortası, gün ortası, gün dönümü, yani uç veren çınar filizi, olabilir. Dahası "Seni seviyorum"un efekti, alt yazısı, yanındaki "B" ünsüzünün sıcacık eli olabilir "O el bir başkasını ısıtıyor olabilir" Kendi düşüncesini kıskanıyor. Kıskançlığını sahipleniyor, salonun karanlığında bir "PROMETEUS" oluyor aniden. İşte ateşi çaldı! Kendisi için. Bunu saniyenin kaçta kaçında başardığının hesabını yaparken avucundaki ateş bütün bedenini kavuruyor.

10- Ateşi sevgiliyle paylaşamıyor, ama olsun.. Yüzyıl kadar sonra ateş yanındaki sevgilinin kucağına düşüyor. Ama yakmıyor. Soğuk! Bu soğuk çenesini kitliyor. "Seni seviyorum"u yine diyemiyor.

11- "Bir nedeni olmalı" diye düşünüyor "ya da bir başkası var benim bilmediğim". Beton, demir, masanın aksayan bacağı, duvardaki çay lekesi, yuvasından dışarı fırlamış elektrik düğmesi hep bir ağızdan ama bıyık altından: "GÜNAYYYDIN" diyorlar..
"Haklısınız, nasıl da düşünemedim?"
"B-İ-R B-A-Ş-K-A-S-I!
Bunu öylesine yavaş, ve üstüne basarak tekrarlıyor ki kendi ifadesini bir hakim bir savcı olup zapta geçiyor. "Soruşturmayı genişletmeli"

12- Köstebeğin ahizesini hızla kaldırıyor. Bu sefer hiç tereddütsüz ama sertçe tuşlara basıyor. Her numaraya abanışında tuş başına bir damla ter düşüyor. Tam 10 damla üç tanesi kod için.

13-"Seni dün biraz durgun gördüm yoksa..yoksa.. Kafanı kurcalayan başka bir sorunlarmı var?".
Bal gibi yalan söylüyor!
"Başka biri mi var" diyecek, diyemiyor.
"Sıkıntın üçüncü bir şahısla mı ilgili? Belki yardım.. cı olabilirim.. Bir dost gibi .
Yalanın daniskası, ama karşı taraf belli ki yaralı.. Zokayı yutuyor.. ve ötüyor. Duygu sömürüsü işe yaradı. Köstebek işini biliyor.

14-" Iyi geceler" dileyip telefonu kapattığında "seni ararım", söylemeyi unuttuğunu farkediyor. Duvardaki sıva, nem, çay lekesi, bir ayağı nedense gittikçe kısalan masa, şah damarı iyice açığa çıkmış elektrik düğmesi ses çıkarmıyor. Sinir bozucu bir sessizliğin içinde hapsedilmiş yalnızlık iktidarı ele geçiriyor. Hükmediyor!

15- Ertesi güne uykusuz giriyor. Buluşulacak. Neden? Tekrar sinemaya gidilecek, ne uğruna? Belkide karanlıkta yeniden ateşi çalacak, kim için uykusuzluk ciddi sorun. Beynindeki tilkiler karışıyor.
Ama çözümlüzlük, işte o uykusuzluktan beter. Sinema önünde buluşuluyor.
Sorun var mı, yok mu bilmiyor. Belkide kendine belli etmiyor. Birşeyler acı veriyor ve korkuyor. Bir yandan düşünüyor.Öte yandan gözü, "B" ünsüzünün çenesinden kucağına gidip gelen ateşle.

16- "B" ünsüzü belkide hiç karşılık alamadığı sevgilisinden duymayı nasılda istediği "SENİ SEVİYORUM"un daha kışkırtıcı ve daha yakıcı daha efektli ama bu sefer alt yazısızının, hemen yanıbaşındaki, "A" ünlüsünün dilinin ucunda her an bir heyelana dönüşebileceğinin farkında olmaksızın filmi seyrediyor.

17-"A" ünlüsü göz ucuyla ateşi kolluyor. Ateş "B" ünsüzünün kah çenesinde, kah saçında, kah dizinde.. ve yanıbaşında.. Tam sırası.. İşte o an tam o an perdede, besteci HENDEL bir castrada olan Farinelli'nin, kardeşine haykırıyor. "SEN FARİNELLİSİZ BİR HİÇSİN!", SEN AYNASINI YİTİRMİŞ BİR NARSİSTİN!", Ve Hendel "A" ünlüsünün ikinci kez prometeus olma düşlerini yok ediyor. Ama.. ama bu sözler "A" ünlüsünün kulaklarına dolup kendi kozasını örüyor ve kendi aynasının içine düşüyor.

18- Filmin nasıl bittiğini Hendel'in onu nasıl mutlu ettiğini "B" ünsüzünü nasıl yolcu ettiğini, lodosa binip eve nasıl uçarcasına gittiğini hatırlamıyor bile. Hendel'i seviyor.

19- Elektrik prizini, masanın bacağını onarmalı, duvardaki çay lekesini silmeli, sonrada parka inip çınarın altına keyifle oturmalı, kanında, yüreğinde. Saçlarının arasında baharı ağırlamalı. Ve baharı kendi aynasından şöyle seslenmeli: "SENİ SEVİYORUM"

Akşamsefası

9 NİSAN 1995 PAZAR... SAYI:178... 18.000.TL. (KDV dahil) ISSN 130-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

DÜŞÜNCE SUÇ, KİTAP SUÇ, SUÇ OLMAYA DEVAM EDECEKLER

Dağ fare doğurdu! Gümrük birliğine giriş kararının ardından demokratikleşme çalışmalarına başlayan hükümet ve onun aslan sosyal demokrat ortağı, Terörle Mücadele Yasası'nın "düşünceyi suç sayan" hükümlerini kaldırmıyor, af çıkarmıyor. Azıcık indirim yapıyor. Daha doğrusu infaz yasasının, "özel T.M.Y.'den yargılananlara uyguladığı haliyle indirimsiz uygulamasını diğer suçlara uygulandığı gibi yasalaşmasını sağlayarak içerde cezalarının büyük bir bölümünü çekmiş birkaç aydının çıkmasını sağlıyor, zevahiri kurtarıyor. T.M.Y'ye dokunulmuyor. Halen yargılanmakta olanların cezaevine girmelerine ve yüzlerce milyonluk cezaları ödemeye zorlanmasını engellemiyor. Cezaları onlarca yılı bulan düşünce suçlularının çok büyük bir bölümünün çıkmasını sağlamıyor. Düşünceden korkan ve kitap-düşünce paranoyasını sürdüren yapının hastalığına çare olamıyor. Gümrük Birliği sürecinde demokratikleşme konusunda yaratılan iyimser beklentiler böylece yerini her zaman olduğu gibi hüsran duygularına bırakıyor. Aslında dağ fare de doğurmuyor. Bu demokratikleşme, düşünceyi suç olmaktan çıkarma palavraları ilk ortaya atıldığında, Gümrük Birliği sürecinin başladığı sıralarda Leman bizi neyin beklediğini yandaki daha önce yayınlanan kapağıyla uyarmıştı.

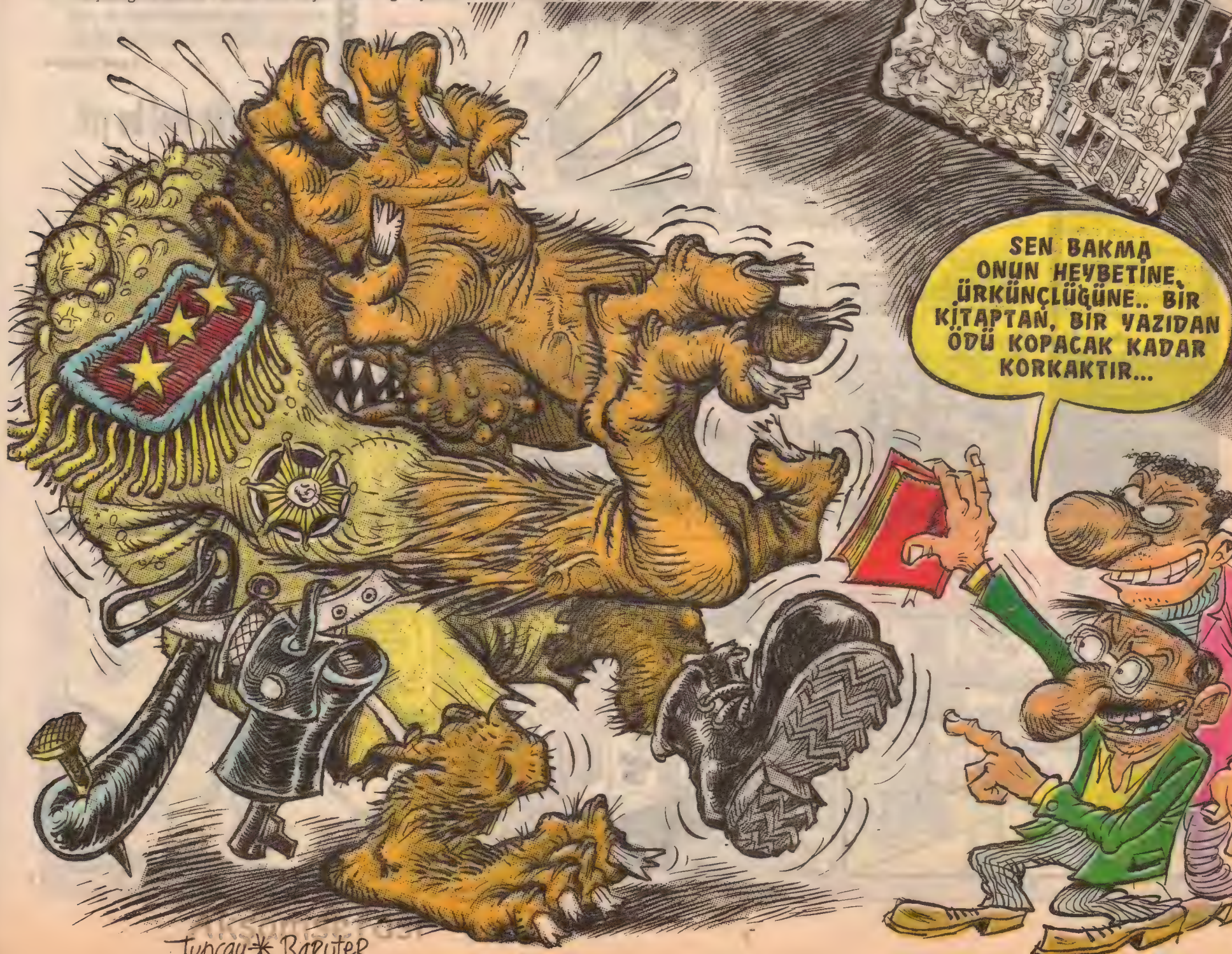

Tuncay * Baruter

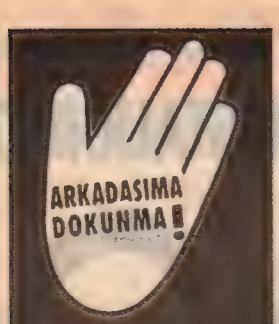

Çocuk saçlı adama ve Piya dostlarına dokunmayın.. *Devrim*

"Aysun'uma, özenle baktığım çiçeğime, sevgilime dokunma"

Burak Ank

Sevgili Yeğenim Evren'e, can arkadaşım "Reggie Sinan"a, Kara kartal Mustafa Burçin'e, çok konuşup bizi çileden çıkartsada Özgür'e, Pençeli arkadaşım Çağdaş A.Y.'ya, Çağdaş'ın saçlarına, aileme, sıramda attığım darbuka salolarıma, şarkılarıma ve S-Fen-C'ye dokunma.

Reggie Mustafa Tempest

Canımdan değerli devrimci arkadaşlarıma, Leman okuyucularına, aydınlarımıza, okuduğum kitaplara, dinlediğim kasetlerime dokunmayın. Bu sistemde boş ve kalıplaşmış olduğunuzu kabul edin ve o pis, kokuşmuş ellerinizi üzerimizden çekin. Bursa'daki, Konya'daki, Ankara'daki yoldaşlarıma artık DOKUNMAYIN! Bir gün elbet bunların hesabı sorulacaktır sizlerden!

ESİN-KONYA

Vatanıma, aileme, benim gibi sadece saçı uzun olup tutuklanan tüm arkadaşlarıma canım arkadaşım Can'a, kuzenim Kıvanç, Okan, Mert gibi iyi insanlara sakın ha dokunmayın emi.

-Can Kuş-

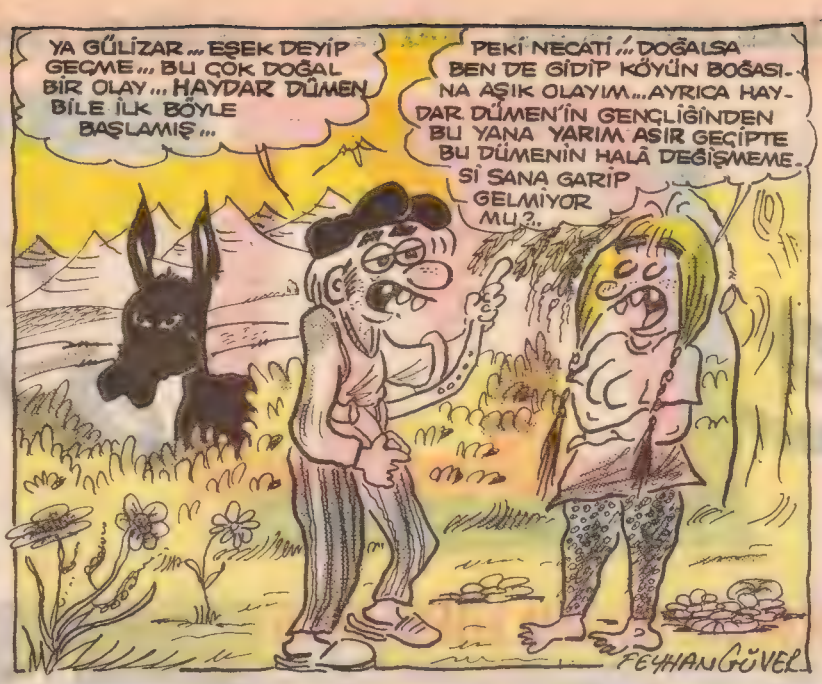

LeMan kitapları

kitapçılarda ...

Sınavlarda beni sorun!..

"Tansü" yazmışlar adımı kibar Frenkler
Beni Fransız müfredatına dahil etmişler,
Herkes bu doğulu Türkler kadar
nankör değil ki
Bakın adamlar onca kadının
arasından beni seçmişler!..

2 April'95/Gençlik Parkı

General Cotton!..

Aram çok iyi olduğu için askeri erkanla
"Pamuk General" diyormuş bana şer güçleri,
Ay ben n'apiim, adamların hepsi de şeker
Ayrıca her kadın sever üniformalı erkeği!..

4 April'95/Plevne

Hoşgörün ayol bu yıl!.

Gerçekten korkmalıymış
Nisan'ın beşinden
Kaldı ki ayırdı bir nevi
öküzü eşinden,
Kararları iplemedi Bay E,
yani şu bizim enflasyon
Dil döktüm yollarına
ama ayrılmadı peşinden!..

5 April'95/İspir

Tracy bacımızdan faydalı bilgiler:

*"Gümgumok" Kürtçe'de kertenkele demektir..
*Pasif kertenkeleye "Kertmeyenkele" denir..
*Yazı yazan kertenkeleye "Yasin Adıyeke" denir..

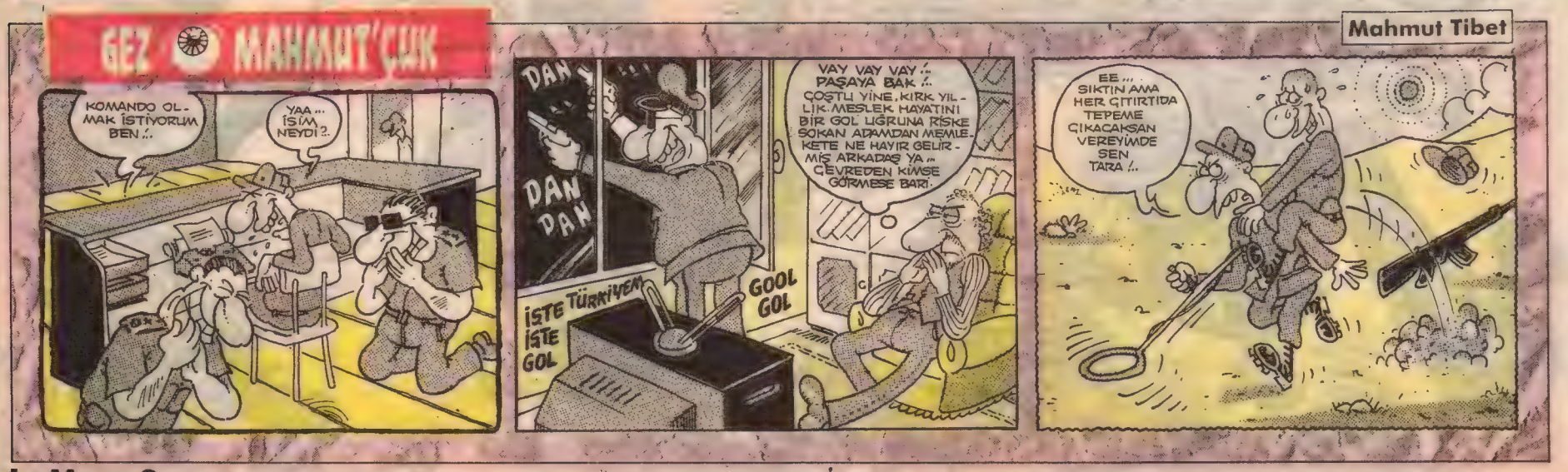

LeMan

Düşünce suçlularını hapislerden ve yargılanmaktan kurtaracak yasa değişikliği tasarısıyla yaratılan beklenti, oluşturulan hava, yerini **"eski hamam eski tas"** insanlık ayıbının sürdürüleceğinin ortaya çıkmasıyla, yine koalisyonun sosyal demokrat kanadından **"ne köy ne de kasaba olacağı"** gerçeğini ortaya çıkardı. Yeni yasayla Terörle Mücadele Yasası aynen yerinde kalıyor, cezaların yarısının yani eski infaz yasasında olduğu halde çekilmesi öngörülüyor. Böylece bir-iki aydın özgürlüğüne (!) kavuşacak. Zevahir kurtarılacak.

Ö.S.S. erkek adaylar için, ya okul, ya askerlik!

KAYIP AİLELERİNE POLİS DAYAĞI. Gaziosmanpaşa ve Ümraniye'deki olaylar nedeniyle gözaltına alınanların ve kaybedilenlerin serbest bırakılması amacıyla eylem yapan aileleri polis cop, sopalarla dövdü, tümünü gözaltına aldı.

Ö.S.S.'yle üniversite kazanılacak, ya sonrası?

LALELER ÇİLLER
5 Nisan yoksullaştırma canavarı
●●●
S.H.P. Düşünce suçunu ortadan kaldırama yan ve ne için koalisyonda olduğu belli (?) olmayan parti.
●●●
PETROL OFİSİ SOYGUNCULARI
●●●
Ö.S.S. sınavı
●●●
ALMANYA Yeni insan hakları ve kültür hamisi(!)
●●●
AMERİKANCI MEDYA

Aziz Nesin, Yaşar Kemal'den sonra sıra Orhan Pamuk'ta mı?

Rektörlere mühbirlik teklif edildi. Şüpheli öğrenciler takibe alınacak..

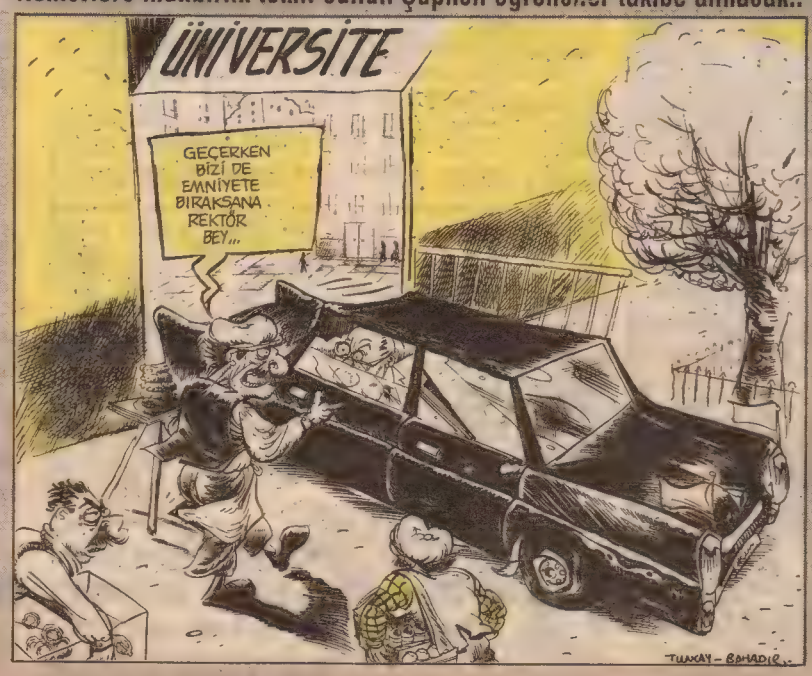

HAFTA SONU NE YAPAK ?

- **"bir yer var, biliyorum; / her şeyi söylemek mümkün; / epeyce yaklaşmışım, duyuyorum; / anlatamıyorum."** , (garip, **orhan veli kanık)**
- tuhaf!. çok tuhaf!. bir yandan **KİT**'ler özelleştirilirken öte yandan hür teşebbüs ürünleri devletçi-milliyetçi bir reklam anlayışıyla arzı endam ediyor!. bazı reklamcılar savaştan yağ çıkarmaya çalışıyorlar, doğrusu başarıyorlar da!. mevzu'ya fransız kalmamak için, **beyin iğfal şebekesi-uluslararası reklamcılık**, armand mattelart, çev: ışın gürbüz, ayrıntı yay. türü kitaplar okunabilir!. devran öyle devam etse de!.
- **"çığ lütfen doruğunda kal / üzerime düşme / bit lütfen don'da kal / göbeğime çıkma"**, (eskimo şiiri)
- sokak çocukları derneği, sokak çocukları'nın resimlerini, bebek kebab's adlı restaurant'ta sergiliyor!.
- özürlüler koordinasyon merkezi'nin pendik şubesi açıldı!.
- karikatürcüler derneği ankara temsilciliği yayın organı karikatür, 3 yaşına bastı!.
- günümüzde mizah dergileri, istanbul karikatür müzesi'nde!.
- karşı edebiyat dergisi 10 yaşında!.
- hastanelerde din adamı uygulaması, erzurum hastanelerinde başladı!. rehin kalmalara da bir hasta mafyası kurulsa ya!. yahşi olur
- **"cranium fibula radius sacrum patella carpus... nasıl ezberlenir Allah'ım, arapça dua eden insanın latince kemikleri.."**, (tutunamayanlar, **oğuz atay**)
- modern şiirimizin, kilometre taşları'ndan, **fazıl hüsnü dağlarca**'nın **Çocuk ve Allah** isimli kitabının yepisyeni baskısı tümzamanlar yay.dan çıktı!. ırgalanmak pek tabii boynumuzun borcu!.
- ustura mizah dergisi, yeni şafak gazetesi'ne ek oldu!.
- hayal, turgut çeviker, öykü, iris yay.. aşk işaretleri, latife tekin, roman, metis yay... diri gömülen, sadık hidayet, öykü, yapı kredi yay.. blöf kitap, m. günaydın-i. durusel, geyik, 6.45 yay..
- cimbombom sefilleri oynuyor!. forvete bir victor hugo şart oldu!.
- **sombahar**'ın son sayısı çıktı!.. halit asım özel dosyalı!.
- aylık sanat-kültür mecmualarında şiir-şair savaşları devam ediyor!. hayırlısı olur inşallah!.
- **"bir kuru yer bu yağmuda / hala aramasındayım"**, (sevgilerde, **behçet necatigil)**
- 1 mayıs'ta yepyeni günlük bir gazete geliyor!. **GERÇEK!**. dalgalanak da durulak!. başka bir gazete için taş üstüne taş koyma telaşı devam ediyor!. sonra belki bir de televizyon kanalı, kimbilir!. inşallah!. niye olmasın!.
- galeri maya'da fransız filmleri afiş sergisi!.
- kadınlara mahsus gazete **PAZARTESİ**'nin ilk sayısı çıktı!.
- dengeli beslenme, kaan ertem.. feyhan sofrası, feyhan güver.. LM yayınları'ndan çıktı!. türk sineması'nda film müzikleri, akın ok, arion yay. çıktı!.
- sanat dergisi mozaik'in yeni sayısı çıktı!.. çalıntı ve şizofrengi ne alemde acaba!.
- 1. amatör küme'de palandökenspor, ağır bakımsporu 35-0 yendi!.
- türküden şarkıya, tolga çandar, çıktı!. ezginin günlüğü, cumartesi saat:21.15'te, beşiktaş kültür merkezi'nde!. "sevdadandır dedii anneem aldırmaa!."
- hayri hiçler: "işte görüyorsun, akıncım, yabancı futbolcular hep türk hakemleri aleyhine faul yapıyorlar.. ahmet çakar, türk diye çekemiyorlar.." demedi!.
- **"fırat suyu bütün bir bölgeyi / takma adlarla dolanmak / zorundadır"**, **(sevda sözleri, cemal süreya)**

MANSUR SEBBOY

(Karabiberim)

Akşomsefası

PAZAR SEVİŞGENLERİ

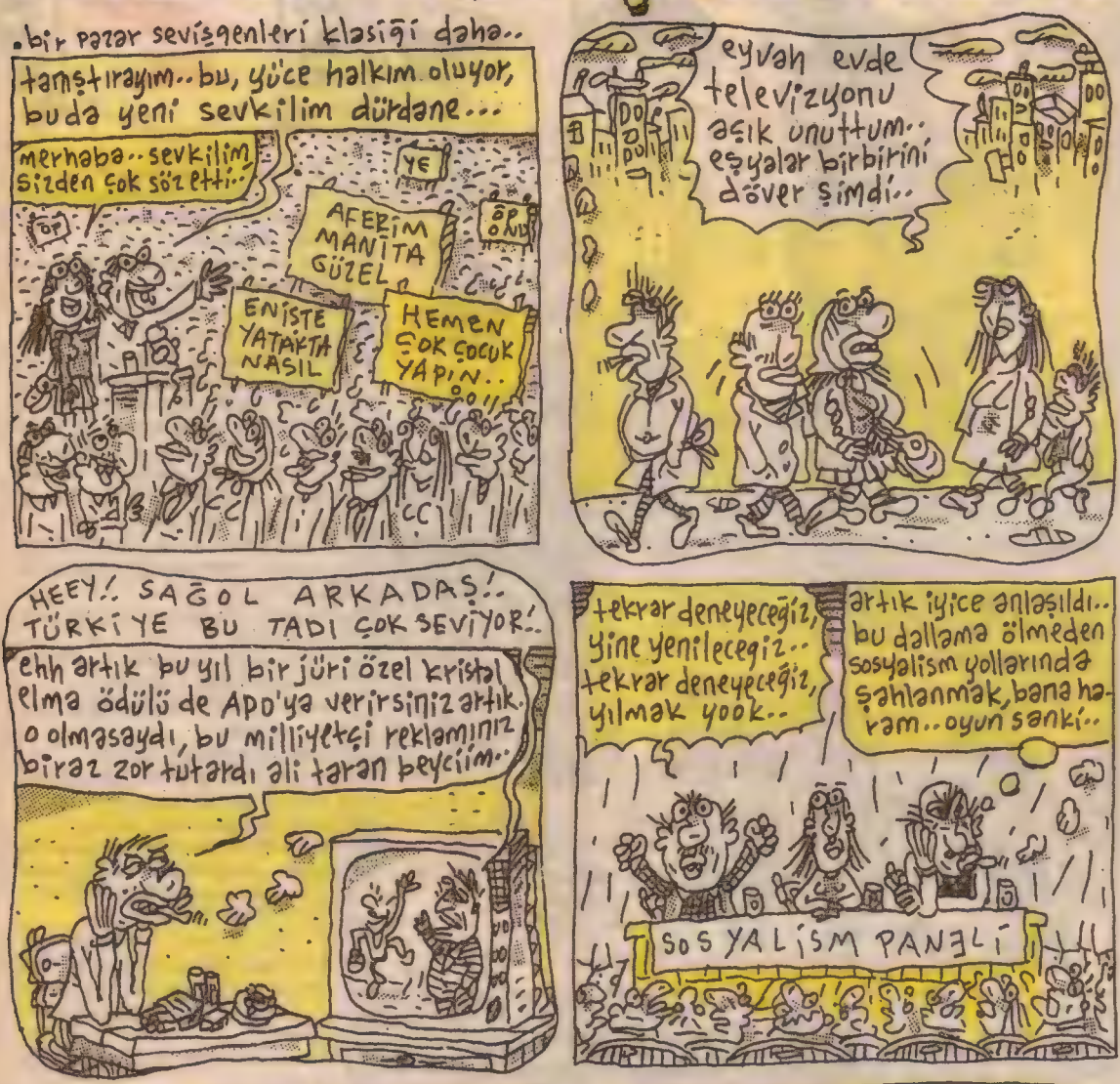

büyüyünce NE oluucan

"erdal eren'e"

*"-büyüyünce, ne oluucan!.."

"-büyüyünce, körler alfabesi'nde ünlem işareti oluucam!."

*"-büyüyünce, ne oluucan!."

"-kafdağı'nın ardında, hiçbir boka yaramaz, ilaç ve yemek olmaz, zehirli bir ot oluucam!."

*"-büyüyünce, ne oluucan!."

"-akrep ve kirpi sevici, oluucam!. sevdikçe, elim kolum kanayacak, boynum büküm tutulacak!.. cindy crayford'u, richard gere'ı dedem de sever akıllım!."

*"-büyüyünce, ne oluucan!.

"-ebenina mı olmıycaam!..hele halk, hiç olmıycaam!. sağduyu'mu peynir ekmekle yiycaam!.. anarşist oluucam!."

*"-büyüyünce, ne oluucan!..

"-büyüyünce, şarkıcı bora gencer oluucam!. bütün evlilik müesselerinin altından giriceem, üstünden çıkıcaam!.. ailesaadetiölçer oluucam yani!.."

*"-büyüyünce, ne oluucan!."

-büyüyünce, böyle giderse, katil oluucam!. böyle gitmezse, orgazm oluucam!."

*"-büyüyünce, ne oluucan!."

"-türkiye bu tadı seviyor'lardan olmıiycaam!. milli takımımızda niye: ermeni, kürt, yahudi, ubıh, süryani vb. isimli futbolcular yok gibi sorular soruucam!."

*"-büyüyünce, ne oluucan!."

"-büyüyünce, büyümeme izin verirlerse çok, çook ama mutlu oluucam!."

*"-büyüyünce, ne oluucan!."

"-büyüyünce, mahvoluucam!. başınıza püsküllü bela oluucam!. acayip sarhoş oluucam!. bir ayıılıacam, hala çocukça ve işte böyle fırlama kalıicaam!."

*"-büyüyünce, ne oluucan!."

-büyüyünce, kız olursam: orrospu, erkek olursam: pezzevenk, başka birşey ollursam da: orroszzevenk oluucam!."

*"-büyüyünce, ne oluucan!."

"-büyüyünce, ne ömrüm var!."

*"-büyüyünce, ne oluucan!."

"-büyüyünce, "NE?." oluucam!. hep soru soruucam, alayınızı çıldırtacaam!."

*"-büyüyünce, ne oluucan!."

"-büyüyünce, başka bir bok olma şansımız var mı!. ne ekiyorsunuz ki ne biçeceksiniz moron amca!."

*"-büyüyünce, ne oluucan!."

"-büyüyünce, memleketi çok kocaman, aha bu kadar çok, çook düşüneeceem!. sonra da düşünce suçlusu oluucaam!."

*"-büyüyünce, ne oluucan!."

"-büyüyünce, adam olucaam!. sonra da idam oluucam!.

(devam edecek)

Akşamsefası

LOMBAK

SOLMAZ BARUTER

ORGAN BANKASI

MÜDÜR

YİNE GELİYOR BENİM İT SIPASI OĞLUM... SONUNDA BİRİSİ GÖRÜP, İŞİMDEN OLACAM YAA...

AÇILIN, BEN DOKTORUM!.. AÇILIN... BEN DOKTORUM!..

MERAK ETME, HASTA FALAN YOK... KANALİZASYONDAN BOKLAR TAŞMIŞ!. YARDIM ETTE TEMİZLEYELİM!.

BUYURUN HOŞGELDİNİZ!.

ÜHÜÜ..HÜÜ... ALO ANNEE EVİMİZE HACİZ MEMURLARI GELDİİİİ... HÜÜHÜÜĞ!.

HOOP!.. ŞİŞE SENİ GÖSTERİYOR...ÇIKAR BİR GİYSİ DAHA... HA HA HA!.

PİJAMAYI ÇIKARICAM ÇOCUKLAR!.. HA HAA HA!

YİNE ŞİŞE ÇEVİRME OYUNUNA BAŞLADILAR ANNE!.. ÜHÜ HÜ!..

KANLI KALEM

Bina görevlimiz Yaşin Usta hem yazıyor hemi de çiziyor

METİN ÜSTÜNDAĞ (MET-ÜST)

Osmanlı neslinin kazak veleti. Hem kavgacı, hem şayakçı. Kendi eski gönlü yeni. Gaddar Kasım'ın kamçısı, sağa da vurur, sola da vurur. Eğri büğrü iz bırakır. Gösterip vermeyenlerden. Metin yazar, çetin yazar. Boş laflara karnı tok. Saldırılara ise boynu eğri. Olgunluktan mıdır, korkaklıktan mıdır?. Bazılarının domuz huyu var, Met-Üst'ün dokuz huyu varmış. Gündüzleri hiç ortalıkta görünmez, gece uçanlardan mıdır, nedir?. Simâsını hep saklıyor.. Serin ve karanlığı sever. Ya çok güzeldir nazar değer, ya da çok çirkindir nefret gelir.. Hem Şebboy, hemi de Likidboy. Sütten ağzı yanmış gibi, konuşması mazlumane. Ayak üstü iş bitirir. Okunu atar, yayını saklar.

FAMİLYASI SAKLIDIR..

Gideceği yeri bilen not: Her arslan kafesinde arslandır, uzakta havlayan it ısırmaz.

Haftaya Cezmi Ersöz..

Yasin Adıyeke

HEEY SELAM!.. N'AABER?..

GİDER MİSİN BAŞIMDAN LÜTFEN!.. SENİN YÜZÜNDEN ADIM SÜPER YALANCIYA ÇIKTI!..

MAMÜLLERİMİZ EL DEĞMEDEN HAZIRLANMIŞMIŞ!..GİDİP BAKACAM LAN, İNANMIYORUM...

HORT KONSERVE

BEN...BEN!..KOSKOCA İRİ BİR EŞŞEĞİM...

HOOP BİLADER NE VARDI?..NİÇİN İÇERİ BAKTIN?. ALOO!

HORT KONSERVE VE SANAYİİ

KUŞURA BAKMAYIN, TELEFON KULÜBESİNE SIĞMIŞLAR DA ÇOK KÖTÜ KOKUYORDU!..ŞANS İŞTE BURADA TELEFON VARMIŞ!..

AMA BEN SANMIŞTIM TELEFON ETÇEKSİNİZ?. SORMUŞTUNUZ!. AAA!..AAA!..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

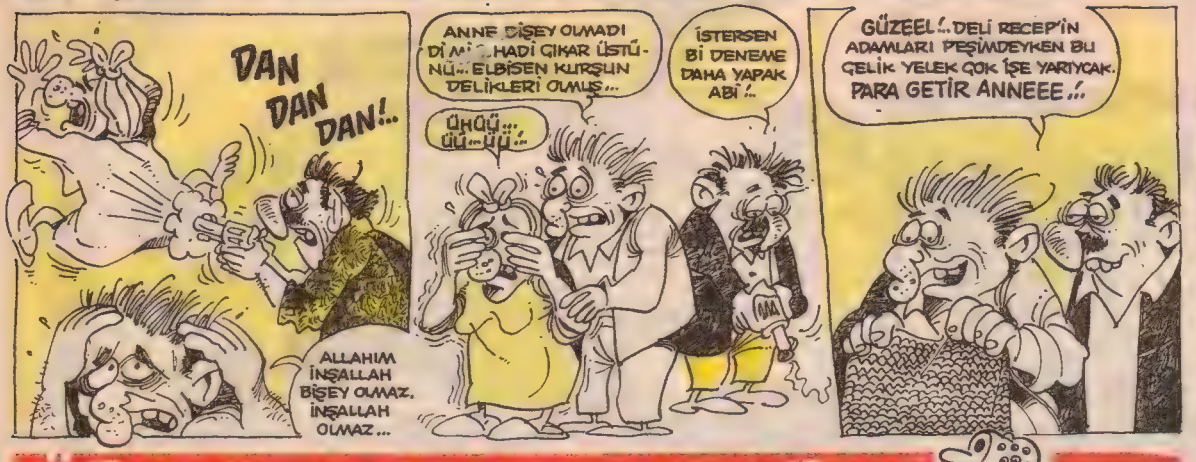

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Erlem

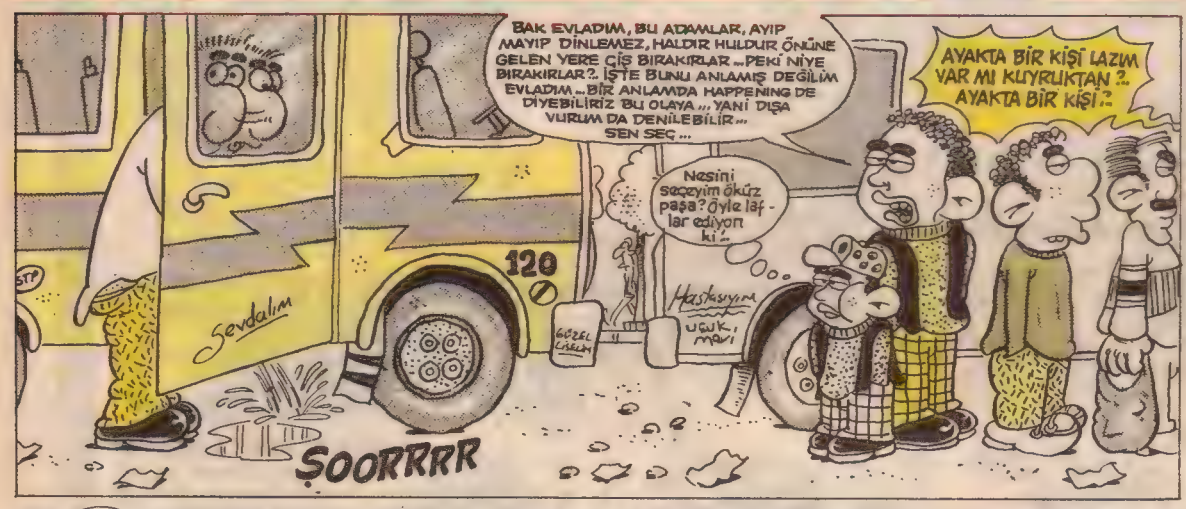

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

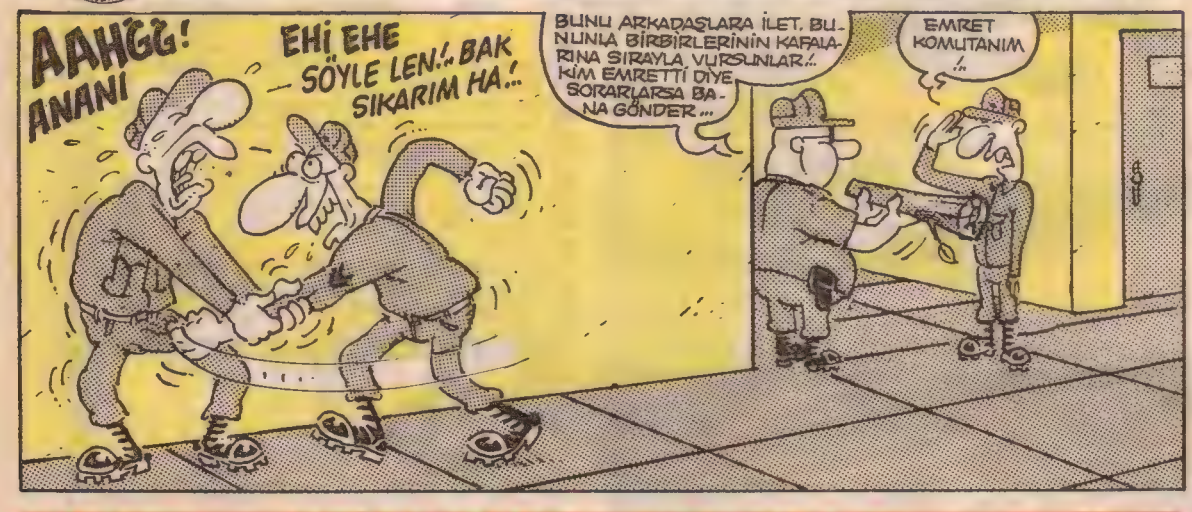

MR. FUÇIR TENS

Ahmet - Cem Yılmaz

Fransız Lejyon Birliği'nde bir takım askeri ortamlarda bulunan hocamız anı dolu repliklerini sunuyor.. Harikulade dostu M. Apak vasıtasıyla..

● Il black bord don't eat his bulşit, wi ran the armi door with the İpragaz big tüp.. (for exampılmisal) Just çita Tarzan's kanka animıl!. Ha this taym.. This wikend bazaar iz sabote!. Fak we togedır in winter - land My term!.

Yani: Kardeşim daha karga bokunu yemeden 40 kg. yükle nizamiyeye koşup, o şınav senin, bu mekik benim, tarzan merdiveni, barfix derken Sirk maymunlarına döndük.. Ha bu arada bu hafta çarşi izinleri iptal olmuş, ne yani kışla da birbirimizi mi öpücez? Ha tertip?.

● Kam on beybi!. Kilçın karavan need some men-solcır?. Eee.. Everibodi iz in dı green-park!. Thiz duty-free iz no end!. My life!. Here iz solcır kuzine!. İt iz not mother milk shake!. Your bots are luking different!. Oo.. Profeşınıl eleman iz encoyıbıl!.

Yani: Hadi beyler ama yaa!. Karavanaya adam lazım diyorum.. Anasını satiim bi Allahın kulu yok ortada ya.. Bu arazilik olayı yüzünden askerliğiniz bitmücek ha!. Hayatım burası anakucağı diil ki.. Asker ocağı yani... Adama bak botun teki Sümerbank, teki yeşil kundra.. Profesyonel ordu şart hoca!.

KOMİKAZE

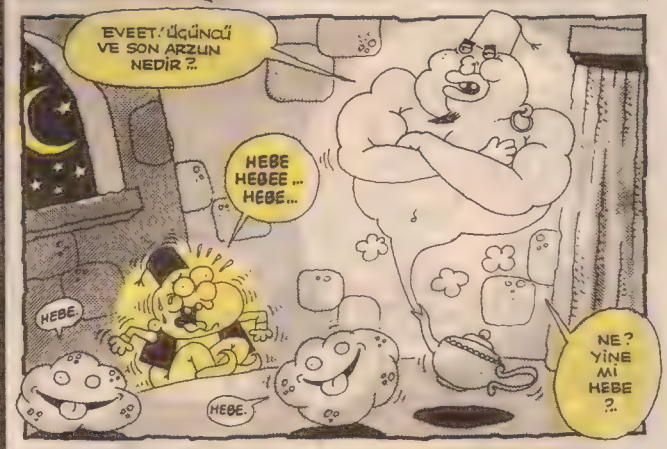

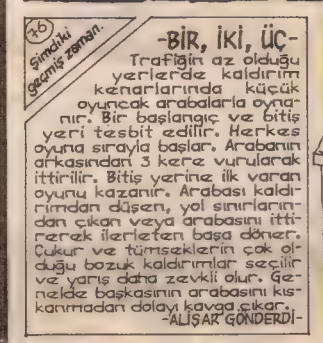

-ONU İLK VE SON OLARAK, 1979 YILINDA CIA LOS ANGELES BÜROSUNDA GÖRDÜM. ŞEFİM "İŞTE YENİ ORTAĞIN BU " DİYEREK BİZİ TANIŞTIRDI. BEN "YALNIZ ÇALIŞIRIM" DİYE ISRAR EDİNCE TEŞKİLATTAN AYRILMAK ZORUNDA KALDIM. YILLAR SONRA KARİKATÜR ÇİZMEYE BAŞLADIĞIMDA, ERDİL İSİMLİ BAŞKA BİR KARİKATÜRİST BANA RAKİP OLDU. KARŞILAŞMADIK AMA AYNI KİŞİ OLDUKLARINI ANLADIM. -SELÇUK ERDEM ("BEN APTAL DEĞİLİM" ADLI KİTABINDAN ALINMIŞTIR.)

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

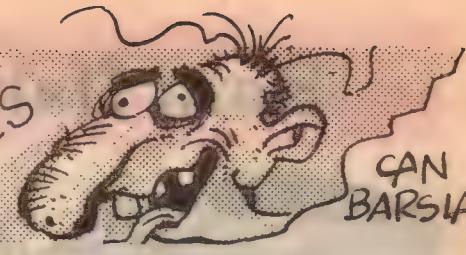

CAN BARSIAN

DANDOLDENYUS nasıl bilge oldu

(Belgesel 2. Bölüm)

Bana tavsiye ettikleri hekimi bulmam zor olmadı... Bekleme salonunda başka hastalar da vardı... Barut ülkesine özgü hastalıklara yakalanan hastalar...

ANSİKLOPEDİLERDEKİ MADDELERİN SONUNDA BKZ. YAZAR YA... BAKINIZ... İŞTE BEN, O BKZ. DEDİĞİ YERLERE BAKAMIYORUM ÇARPINTI OLUYOR, BAŞIM DÖNÜYOR VE BU YÜZDEN YARI CAHİL KALIYORUM...

BENİM SOL SİNYALİM YANMIYOR!..

Sıra bana gelince yanına girdim... Erken başalma sorunum olduğunu söyledim...

DEMEK KARIN BU DURUMDAN HOŞNUT DEĞİL... OYSA SEVİNMELİ, ÇÜNKÜ EV İŞLERİ İÇİN KENDİSİNE DAHA FAZLA ZAMAN KALIYOR!. HAH HAA!..

NEYSE EVLAT, SANA İLAÇ YAZMIYORUM... REÇETEM ŞU... BAŞKA ŞEYLER DÜŞÜN, KARINLA İŞ ÜSTÜNDEYKEN NE YAPTIĞINI UNUT... BAŞKA ALEMLERE YELKEN AÇ...

AAH! OOH! UH!

Taze soğan... Düğme... Eee... Şey... Mürekkep. Aaa...

SİLGİİİ... AYÇİÇEK YAĞIII!.. EEAAA! OO!..

DANDOL!

PARDON. GENE ERKEN OLDU YA...

YOK... YOK... EVET, ERKEN AMA HER ZAMANKİNDEN DAHA GEÇTİ...

Evet... İşe yarayacak gibiydi... Her gün, her defasında devam ettim... Yeni şeyler, yeni düşünceler...

AAA!.. OOO!.. HADİ!

RADYOYU HER AÇIŞIMDA YENİ BİR YAŞAM DOLAR ODAMA... İYİ LAF...

Zaman geçtikçe mevzular yetmemeye başladı... Derin konulara daldım.

Edindiğimiz bütün tecrübelerin karşısında yakalarız sakinliği...

YİİEEAA! TAMAAM... OHİYOO!..

Karım mutlu muydu bilmiyorum ama ben önemli gelişmeler sağlamıştım...

Kalabalığın yalnızlığı...

AYOL SEN HALÂ BURADA MISIN? BEN ÜÇ SAAT ÖNCE KALKTIM...

Artık tüm öğretileri biliyor, bütün ekolleri yorumlayabiliyordum. Ama bilmek yetmedi ve kendi felsefemi geliştirdim...

İleri teknolojik bir paranoya diye adlandırabiliriz bu kaosa...

Sonunda karım kaçtı...

AMA NİYE?.. N'OOLDU...!?

DANDOLDEN NE YAPARSAM YAPAYIM SENİ OLDURAMIYORUM BENİ AFET KENDİNE UYGUN BİR KADIN BUL...

Kafam öylesine dolmuştu ki karımın beni olduramadığını bile farketmemiştim... Bu arada televizyonlar beni farketmiş ve konuk olarak çağırmışlardı...

TV'LERE KONUK MADENİ

BİR TANE BULDUM..

TALK SHOW VE TARTIŞMA PROGRAMLARINA KONUK BULMAYA ÇALIŞIYORUZ AMA BİTTİ. YENİ DAMAR BULMAK LAZIM.

ÖNEMLİ DEĞİL... BAY DANDOLDENYUS'U BULDUK, O BİZİ BİR SÜRE İDARE EDER...

Paneller, söyleşiler... Röportajlar... Havam iyiydi yani...

PANEL
HAYAT NEDİR, NASILDIR?..

Konuşmacılar: Bilge Dandoldenyus
Prof: İ. Terol, Psikolog: Reha Bil.

HAYATIN ANLAMI NEDİR, ŞURADA ŞÖYLECE DURAN BİR TAŞ PARÇASI MI CANLI?.. YOKSA BİZ Mİ?.. PEKİ NEYE GÖRE CANLIYIZ?..

İŞTE EVLAT... BENİM BİLGE OLMAMIN ÖYKÜSÜ BUDUR, ŞİMDİ SANA HİÇ KİMSENİN GÖRMEDİĞİ BİRŞEYİ GÖSTERECEĞİM...

NEYİ?..

ZİGİMİ...

HI?

İŞTE!.. NASIL Kİ İNSANLAR DİPLOMALARINI ÇERÇEVELETİP ASARLAR, BEN DE ONU ÇERÇEVELETTİM ÖYLE DOLAŞIYORUM... ÇÜNKÜ BUGÜNKÜ MESLEĞİMİ VE KARİYERİMİ ONA BORÇLUYUM...

AMA BUNU KİMSEYE SÖYLEME... YOKSA ONU ÇERÇEVESİNDEN ÇIKARTIR VE...

YOO... YO... SÖYLEMEM...

İYİ, ŞİMDİ BANA NESKAFE GETİR...

-SON-

Akşamsefası

Kara İlah

JIMI HENDRIX

NURİ KURTCEBE

10

TÜM ZAMANLARIN TARTIŞILMAZ EN BÜYÜK GİTARİSTİ **JIMI HENDRIX**...

HERBİRİ BİRER SOSYAL ÇİVCİV DEĞİL, TOPLUMSAL HİCİV BOMBASI OLAN ŞARKI SÖZLERİ VE MÜZİĞİYLE KENDİ KUŞAĞININ DÜŞ GÜCÜNÜ YAKALAMIŞ

IŞIK HIZINA YAKIŞAN YARATICILIĞIYLA HAYAL GÜCÜNÜNDE ÖTESİNİ ÜRETMEYE VE İŞİ YAVAŞ YAVAŞ UÇURMAYA BAŞLAMIŞTI...

ÇOĞUNLUK FARKINDA DEĞİLDİ AMA HENDRIX'İN EN UÇUK VE EN KURAL DIŞI BESTELERİNİN TEMELİNDE BİLE İKİ, ÜÇ AKORLU BASİT **BLUES** KALIPLARI YATIYORDU...

JIMI ŞARKI SÖZLERİNİ DÜŞÜNÜRKEN ÖÖLE KARA KAŞA, BADEM GÖZE, KUTSAL AŞK-MEŞK KILIFIYLA, RAKI BEYAZI ARDINDAN LEYLALARIN APIŞ ARASINA ŞAPIRDAYAN ŞIKIDIM LUMPENLİĞİNE TAKILMIYOR....

İSTER GENÇ OL İSTER YAŞLI AŞ BUNLARI DOSTUM AŞ BUNLARI!..

ÇOCUKLARA GERÇEĞİ SÖYLEMELİSİN!

ONLARIN BİR SÜRÜ PALAVRAYA İHTİYACI YOK

ÇÜNKÜ GÜNLERDEN BİR GÜN BİR GÜN CANIM

ONLAR BÜYÜYÜP HER Bİ BOKU ANLAYACAKLAR

VOOOOO

SENİN ANLATAMADIKLARINI...

ONLAR SANA ANLATACAKLAR...

.... DİYORDU **HENDRIX** ŞARKI SÖZLERİNDE... TUTUCU AMERİKAN AİLE HAPİSHANELERİNDEN İKİ YÜZLÜ OROSPU PENTAGON POLİTİKALARINA KADAR CONİLERİN ALAYI JIMI'NİN MÜZİĞİNDEN NASİBİNİ GEREKTİĞİNDEN FAZLASIYLA ALIYOR, ÜSTÜNE ÜSTLÜK BEYAZ SARAYLARININ DAMINA KADARDA GÖK KUBBE GİTAR ÇALIYORDU JIMI HENDRIX.

DEVAMI VAR

Akşamsefası

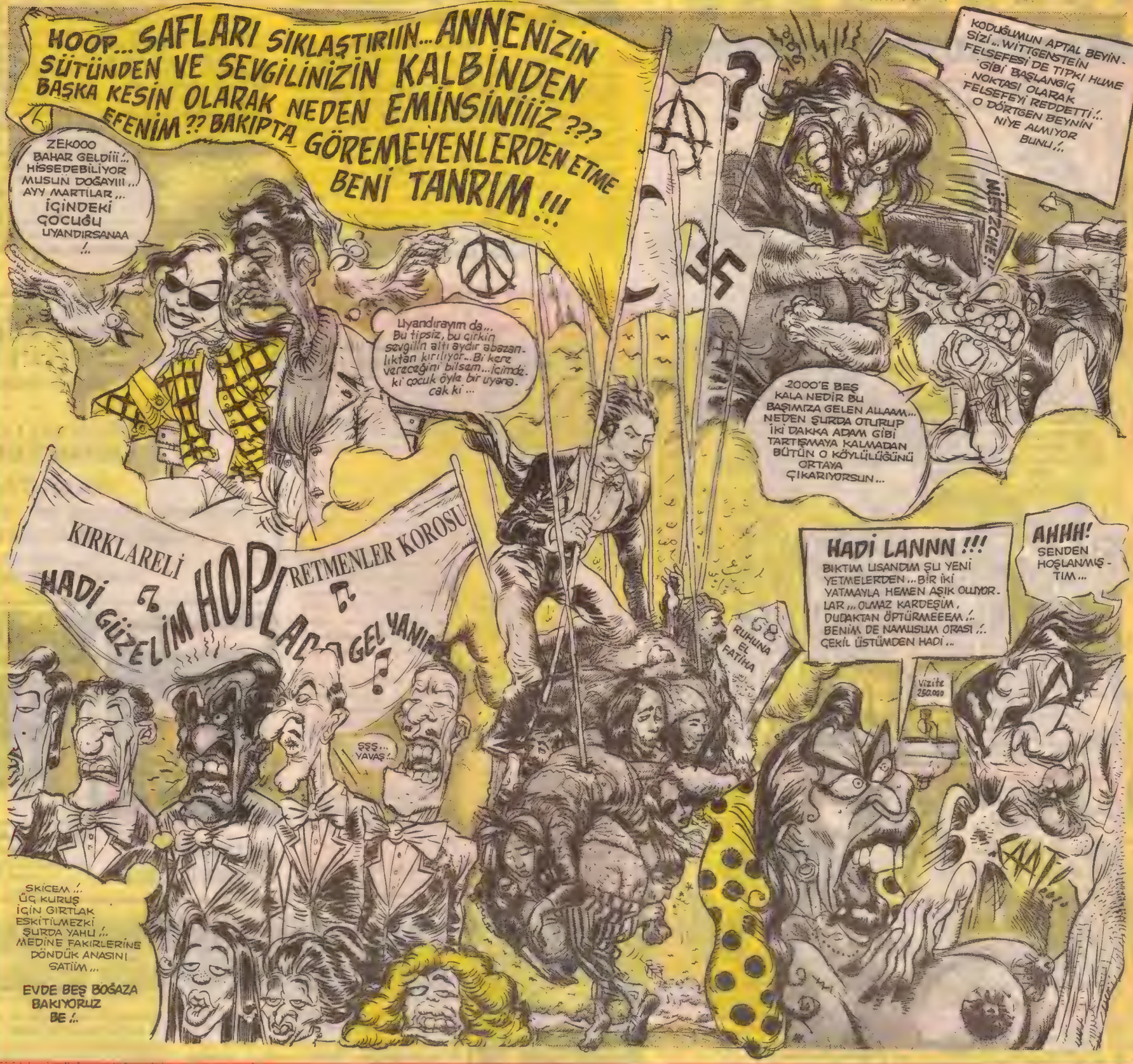

Kıllandırma Servisi

V.Ö

Atilla ve Ramazan'a sevgilerimle..

AÇIMIZ SONSUZDUR

canlı olan herşeyi hızla öldürüyoruz.. dağlarına daral gelmiş memleketimin!..

boşuna umutlanmayın.. tüketiciyi koruma sadece ömrümüzü tüketenler içindir!..

• • •

orda sinema festivali var uzakta.. fakat bize ne..

• • •

üç renk'in birini bile seyredemedik.. bizim için tek renk haki!.

• • •

hiç bişeyi beceremiyoruz. ekonomimiz ne emisyon'a geliyor ne gömüsyon'a!..

• • •

şiddet toplumu olduk.. sobalarında kuru da kafa yanıyor efem!..

• • •

bindokuzdoksanbeş hoşgörü yılı.. sömürüyü-cinayeti dönekliği-işkenceyi hoşgörün lütfen!

• • •

bahar geliyor ağaçlar kuşlar insanlar cıvıl cıvıl yeşillikte cıvıl polisten geçilmiyo!..

• • •

en verimli çağında askere aldılar çürük alıp geldi o şimdi en veremli çağında!..

• • •

abazana sine-beş net görünür!

• • •

puşkin puşkin sırıtıyo kültürü katledenler.. gel gorki halk ta tepkisiz. hay anais nin avradının!..

• • •

kafamızın dışı gi içi de amerikan traşı!.

Akşam Servisi

BAYIR GÜCÜ

FEYHAN GÜVER

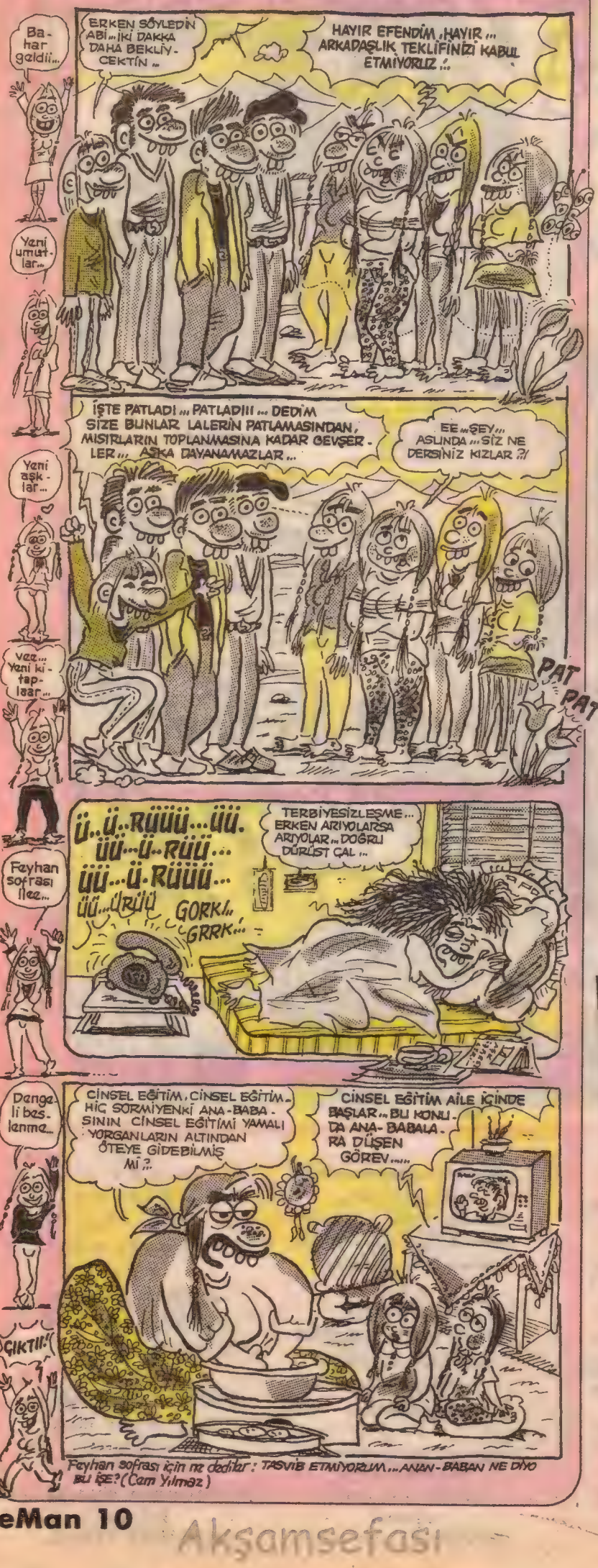

AYRINTILAR

METİN FİDAN

SELAM!.. Belediye otobüslerine bindiimde, oturcak yer yoksa; kapının aazında dururum; inerim o bikaç basamağı, yan bi şekilde kapıya dayanır, dışarıyı seyrederim. Duraklarda durduunda, düümeye basılıp basılmadıını da görmediimden, kapı açılcak mı acabaa, dayanmasam mı diye düşünerek kaygılanırım. İnen olmassa, keyfim bozulmadı için mutluyumdur. Ama ne zamaana kadar? "Düümeye basar mısınız!. Aradaki demire tutunur, iki bölmeli kapının tam ortasında dururum. Kapı açılınca, her iki yanımda da geçiş için boşluk bırakırım. İnen bir kişiyse, aksi tarafa kayarım. Tek elim, basamaktaki çubuktadır.. İniş bittii zaman, kendimi çekerim; kapı da ardımdaan kapanır. Çok kişili inişler de, ne tarafa kayıcağımı şaşırdımdan, biraz da hareket ve maacera istediimden, aşaaya atlar, yolcular inince hemen içeri zıplarım. Kendimi bi minibüs muaavini gibi hissederim böyle bi durumda.. O uzun iğrenç yolculukta (Mecidiyeköy-Bost mesela), oturcak yer, okuycak dergi, konuşcak arka ara sıra yutkunulacak bi güzel felan yoksa, kayışa nap da bi sürü yabancının soluu ve temasları eşli tozlu camdan dışarıyı görebilmeye çalışarak yolc etmek, bi işkence, eziyet gelir bana. İşte o yüden y rım kapı aazındaki bu minik cambazlıklarımı. Üsteli haadır orası. O konforlu yeri farkeden ve hareketi s yeni bi komşu gelmesse yanıma tabi. O zaman du fenaadır. Duraklarda, ya onun ya benim aşaaya at yol vermesi gerekir inenlere. Aslında ben bu işi çok s im halde, biraz duraksarım, çünkü, rakibim raatını maktan korkuyormuş gibi gözükmek istemem.. O d şünceli bi insansa, ikimizin de aşağıya atladı göri Mini maaceralar, mini heyecanlar! Hüzünlü, yorgun ranlık, kalabalık şehir akşamı yolculuklarına bire-bir!..

SICAKDOKUNUŞLAR:.. Sabahleyin, sıcak ekme reçelle birlikte aldım, matbaa kokan, katlanma yeri belirleşmemiş, gıcır gıcır yeni gastenin, az tükürükle parmaamla ilk sayfasını çevirdiimde, o taaze har hissettiimde, parmak etlerim, sayfa kenarındaki kesi tıklarına deydiinde.. Sinemada yerime geçip, paltom lan çıkardıımda, koltuu indirdiimde, ve oturduumda,

ANTİ-MEDYA TEST

"Kuzey Irak Özel Sayısı"

1. Cengiz Çandar, Kuzey Irak için "..bölge, Türkiye'nin doğal beşeri ve coğrafi uzantısıdır. Ekonomik ve güvenlik eklemidir." diye bitirdiği yazısında ne yazıyor?

a) Türkiye'nin şu anki ülke sınırları bellidir ve kimsenin değiştirmek gibi bir niyeti yoktur.

b) Türkiye'nin sınırlarının küçültülmesi düşünülemeyeceği gibi genişletilmesi de düşünülemez.

c) Lozan Antlaşması'nda, statüsü çözüme bağlanmamış ve Türkiye'nin sınırları içinde gördüğü bir alandı.

2. Milliyet yazarı Umur Talu'ya göre, Kürt sorununun çözümü için gereken şey nedir?

a) Iraklı Kürtlerin dağınıklıktan çıkması, aşiret gerilik ve gerzekliklerini aşabilmesi.

b) Türkiye'nin Irak'tan çıkması ve gerekli demokratik düzenlemeleri yapabilmesi.

c) Güneydoğu ve tüm Türkiye'deki ekonomik ve siyasi eşitsizliğin giderilebilmesi.

3. Hürriyet yazarı Emin Çölaşan; Irak Operasyonu ile ilgili olarak "maliyet unsurunun böylesine gündeme getirilmesini... neyin bir parçası olarak görüyor?

a) Hedeflerin belirsizliğinin yarattığı bulanıklığın.

b) İçinde yaşadığımız ihanet ortamının.

c) Maliyetin büyüklüğü ile sonuçlar arasındaki uçurumun.

4. Sabah ekonomi yazarı Necati Doğru; Irak Operasyonu ile ilgili yazısında, "Dünya maliyet muhasebesi diye bir kavram olmasına rağmen.." diye başladığı cümlesini nasıl tanımlıyor?

a) ..hesapsız kitapsız operasyona girişilmesini doğru bulmuyorum.

b) ...alınacak sonuçların, operasyon maliyetine oranının göz ardı edilmesini doğru bulmuyorum.

c) ...operasyon çok pahalıya geliyor tartışmasına girmeyi doğru bulmuyorum.

Cevaplar: 1.c 2.a 3.b 4.c
Fikret Bekler

10 NİSAN PAZARTESİ S
LEMAN KÜLTÜ
TUNCEL KURTİZ'Lİ A
sürpriz dostlarla

• • •

11 NİSAN SALI SAAT
LEMAN KÜLTÜ
"DİA GÖSTERİSİ
KIZILDENİZ, AKDENİZ, EGE, MARM
ÇEKİLMİŞ SU ALTI FOTOĞR
ALİ ETHEM KESKİN
DÜZENLEYEN: DENİZ

MRP 8. sayı çıktı...

15 NİSAN CUMA
kitaplarıyla birlik
KARA KİTAP FU
..C

TRIBUNAL
UNDERGROUND BAR

Giovanni Scognomillo sunar
Korku Klasikleri
Korku edebiyatının örnekleri
E.A. Poe, H. Lovecraft, B. Stocke
ve diğerleri

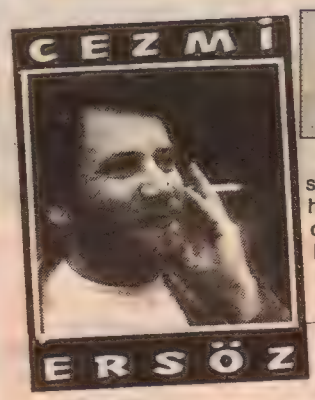

ANLAŞILMAK İSTİYORDU, AMA ANLATTIĞI KİŞİ KENDİSİ DEĞİLDİ.

Kalabalık bir panelde konuşmacılardan birine soru sormak istediğinde kalbinin atışını birden hızlandığını hissettiği anda önce utandı sonra da kızdı kendine. Çünkü hem soru soracağı kişiyi hem de oradakileri hiç umursamadığını sanıyor, ve giderek hızlanan kalbinin atışlarından önce oradaki herkesi yapmacık ve bayağı bir ciddiyetin arkasında bu çıkışı olmayan dünyayı, bu çözümsüz hayatı boş yere tartışan zavallılar olarak görüyordu. Demek işte o da onlardan biriydi.

Önemsenmek, dinlenilmekten haz duymak, ilgi çeken biri olmak istiyordu. Peki kendisi değil miydi biraz önce, yaşam saçma, geçici, ve anlamsız bir rüyadır, yaşama bağlanmak saçmadır, diyen. Üstelik şu an sorduğu soru yanıtlanmıştı bile, oysa onun gerginliği daha daha da artmış, bedenini garip bir titreme sarmış, yüzünü ter basmıştı.. Ama o hala sorusunu soramıyordu. "Yaşamın anlamını asla bilemeyen" çevresindeki insanlara olan nefreti daha da artmıştı. Aslında nefretle pek ilgisi yoktu bu duygusunun. Sorusunu sorsun, sorusu ve yaptığı yorum ilgi toplasın, hatta birkaç kişi onun gibi düşündüğünü belli etsin "nefretinden" eser kalmaz, bir anda orada bulunanları kendisine yakın hissedebilir, onlarla garip bir duygudaşlık içine girebilirdi!..

Aslında nefreti gibi diğer duygusal ve sosyal tavırları da hep yüzeyde ve kaypaktı. Yüzeyde miydi? O da bilmiyordu bunu. Olmadığı halde kendisini yoksul itilmiş sayıyor, ve zengin semtlerdeki pastahane ya da lokantalara gittiğinde buralarda mutlaka bir olay çıkarıyor, ya garsonla takışıyor, orada kendisine bakan zengin, korunaklı birilerine laf atıyor, olmadık kabalıklar yapıp dikkati hemen kendi üzerine toplamayı başarıyor, çıkarken de orada yaşadıkları onu huzurlu ve dingin h ve dingin hissettiği halde, gördük yaralandığını söylüyordu önüne istediğini söylüyor, hatta oralarda türlü gidemiyor, nedense hep erteli

Aslında ne zenginleri tanıyor, r dürüst bilmiyordu. Bu üç sınıfta Gerçekte o yaşadığı sokağı bile bi çatışmaları, dönüşümü birgün Sokağındaki bir ev kadını, çakma bile ondan daha iyi biliyordu orad birbirine karışmış binlerce kitap sa dikkatsizdi. Hep geçmişteki ha Geçmişle ilgili saptamaları kendi geçersiz oluyor, yaşanan hayat h burada hakkının yendiğini düşüneb kimsenin geçmişle yaşanıp bitmiş o kişiler de onun gibi sadece kendi

Aslında o hep kendisiyle ilgile birşey bilmiyordu. Aşka çok önem güçlü hissetmediği hiçbir ilişkiye olduğunda sevilmeyeceğini ve h sanıyor, acı çekmeden aşkı ve s sevgiyi gerçek anlamda türlü yaş türlü çözemiyordu!

Kendisini cinselliğe düşkün biri olmadık şeyler düşünmekten alı

Akşamsefası

nin altındaki süngerciklerin içindeki hava fırladıı için o hafif, hoş, fıss sesini duyduumda, götüm koltuğa kalıp çıkarır gibi gömüldüünde.. Sipaarişim Bi buçuk kıymalı geldiinde, onu ortalarından bi yerinden kavradıımda, uzunlamasına öyle tutarken, daa raat bi tutuş dengesi için, baş ve işaaret parmaklarımı sıkıştırdıımda, çıtırt kırt sesleri arasında, parmacıklarım iycene una bulandıında.. Pantolonu sıyırıp deliin üzerine eğilirken, çıkartıp başka bi cebime koymayı unuttuum cüzdanım, çömeliş esnaasında, pantolun kıvrımlarının da yardımıyla orda bi sertlik yaptıında, etimi fenaa acıttıında, huzurlu bi boşaltım işlemini sabote ettiinde.. Terlikle yokuş aşaa inerken (Bakkaldan geliş), ayağım, yerçekiminin o şeyi ve aarlığım sebebiyle iycene terliğe bindiinde, terliin kopçası ayaklarımı yandan zor tutarken, parmaklarım iycene ileri fırladıında, uçları hafiften yola deydiinde..

YAPAMIYOM (Karikatürde):.. Bi adamın suratını önden.. Gömlek yakalarını.. Sıçan adamın sıyrılmış pantolonunun kıvrıklıını.. Kütüpaane esprilerinde bi sürü kitabı.. Yaamurlu karikatürdeki damlaları.. Ati.. Silah tutan eli.. Kapşonlu paltoyu.. Merdivenlerden bisikletle inerken geriye dönüp arkadaki gergedana bazuka atan eskrimci kadını. (Hahaha!.) Allah düşmanıma böyle bi espri çizdirmesin)..

YAPMAYI SEVİYOM:.. Bermuda şortları.. Parklı karikatürlerdeki, çimenlerin etrafında dikilen bombeli kısa demirleri... Kadın koltukaltlarını.. Yerdeki izmaritleri.. Perde üstlerini.. "Dikkat Köpek var" levhaasını.. Çiçe tutan erkek elini:.

PSİKOAYRINTI:.. Minibüste şöförür yanındaki koltuğa oturduumda, yolu tabak gibi karşımda gördüüm için şanslıyımdır; ama yine de huzursuz olurum. Tahta para kutusu, altındaki büyük, katlı havlu, teyip, hepsi yanımdadır. Şöförle ortak hissederim kendimi; bi, direksiyonum eksiktir. İçimden bi ses, bi muhabbet aç, veyaa para toplama işine yardım et der. Sanki oturduum yer, şöförün samiimi bi arkadaşının özel yeridir. Halbuki, ühü, en arkada, o dörtlü koltuktaki dipteki nefis yerde oturmak istiyom ben. Elimi, ciyk ciyk eden, döşemeci Serdar Ustanın yapıtı naylonun üzerine koyacam; minik üçgen camdan çeneme rüzgarlar esecek..

BİŞİİ:.. Tivilayt Zon (Alacakaranlık Kuşaa)nın jenerik müziinden çok korkuyom.. Ketlın Törnır ne kadar da seksi yav.. Beyazpeynirli tost iyrenç oluyo..

İyi günler diliyom ben..

19.00

MLAR

0

DENİZİNDE
RI

LEMANCILAR
NKARA'da, AN-
ALAR...

lişan Cumartesi Saat 17.00
Seslendiren: Tayfun Kabaca
Muammer Karaca Tiyatrosu
Çıkmazı No:3 Galatasaray
bul Tel: (0216) 249 71 79

CİNSEL FAŞİZME

HAYIR!

Sevgili Leman Okurları

Türkiye'de kadın olmak şüphesiz ki hayatın içinde sınırlandırılan başka bir hayatı ifade ediyor biz kadınlar için. Babamızdan, amcamızdan, dayımızdan gördüğümüz bacı muamelesi; namus bekçiliği, sokaktaki adamdan gördüğümüz "cinsel mal" muamelesi; sarkıntılık, tecavüz, patronumuzdan, hocalarımızdan gördüğümüz görsel malzeme muamelesi; taciz bizleri bu muameleler zincirinin uygulama merkezleri haline getiriyor. Evimizde aşçı, hizmetçi, çocuk bakıcısı ve düğmesine basıldığında cinsel ihtiyaçları gidermeye hazır bir "kan" mesleklerini başarıyla sürdürümemiz gerekirken, öğrencilik ve iş hayatlarımızda da başka meslek dikiliyor karşımıza. İşyerinde kariyer yapmak önemli! Kariyer yapmak için nazlı, cilveli ve kısa etekli olmak daha da önemli! Sekreter aranıyor, prezantable olması gerekmektedir. Tabii sekreterlik görevlerini yerine getirirken kadınlık görevleri unutulmamalı, patronun gözü doyurulmalı! Vitrine süs köpeği lazım! Öğrencilerimize gelince...

Burada da söylenecek çok söz var. Hele de gündemde yurt yönetimleri tarafından "orospu" damgası basılmış kız arkadaşlarımız varsa. Üniversiteli bir kadın için tercih formlarını doldururken başlıyor maraton. İlk kulvarda kadının, bulunduğu şehirden uzaklaşmaması için kolları sıvayıp büyük bir efor harcayan aile ve çevresi geliyor. Kıran kırana bir mücadele... İkinci kulvarda yine aynı koruyucular, kadının evlendiğinde biraz daha kültürlü olması lütfundan hareketle, hatta kazara dikbaşlılık edip çalışmaya başlarsa evine en çok hangi meslek ile daha çok vakit ayırabilir konularında yaşamın hiçbir alanında görülmemiş bir üretkenlikle beyin fırtınaları geçirmektedirler. Rüzgarlar tersinden esiyor..

Üçüncü kulvarda üniversite yaşamı. Birçok kadın arkadaşımızın sınavlarda yüksek not uğruna açılıp serpilmesi, okula gelirken güzellik abidesi olma uğraşları, kimlik kontrollerinde erkek görevlilerin aramalarına maruz kalma, yine üniversite hayatı içerisinde cinsel tacizle burun buruna olma mediko sosyale gittiğinde bekaret kontrolünden geçip geçmeyeceğinden emin olamama bu kulvarın koşu çizgilerini oluşturuyor. Çizgileri silmek bize düşüyor.. Dördünce kulvarda ise kendi içinde bir kulvar var: "Kız Yurtları". Tüm yurt yönetiminin namus bekçiliğine soyunduğu, baba şefkatini köteğiyle, abi şefkatini "orospu" gibi iltifatlarıyla gösterdiği yurt yaşamı Avcılar Yurt Müdürü'nün sözleriyle "sıcak bir aile ortamı" ifade ediyor. Çok kısa bir süre önce Avcılar Yurdu'nda kız öğrencilerden birinin hastalanması ve ambulansla hastaneye götürülmesi sırasında erkek arkadaşların da yardım etmek üzere beraber gitmesiyle müdür bu yardımlaşmayı ambulansın farklı amaçlar için kullanılması doğrultusunda yorumlamıştır. Bu yorumlarını da yurttaki kız arkadaşlarımıza hakaretler ederek ifade etmiş ve hepimizin haklı tepkisini üzerine çekmiştir. Bununla da kalmayıp zaten insanca yaşam koşullarının sonuna kadar kısıtlıdığı yurt kurallarını daha da sertleştirerek imparatorluğunu tebaasına yeni fermanlar çıkartarak sağlamlaştırmıştır. Tabii ki gerici zihniyetin ürünü olan böylesi uygulamalar ilk defa karşılaşılın birşey olmadığı gibi karşı çıkılmadığı sürece de gelişecek ve yayılacaktır. Artık müdahele etmenin zamanı geldi diye düşünüyor ve bedenlerimize müdahele edecek kadar pervasızlaşan gerici yönetimleri ve yönetmelikleri çöpe atmak için yurtlarda kalan bütün arkadaşlarımızı mücadeleye çağırıyoruz.

Avcılar Öğrenci Yurdundan Kız Öğrenciler

KIRTIK DEBELEBİ

SUAT OKAN

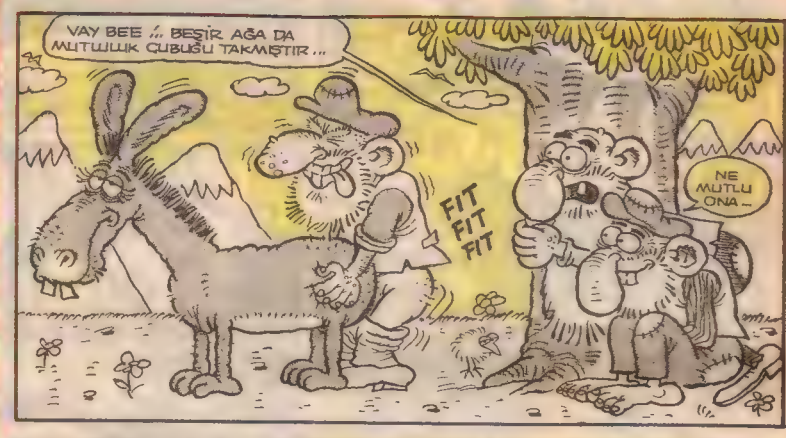

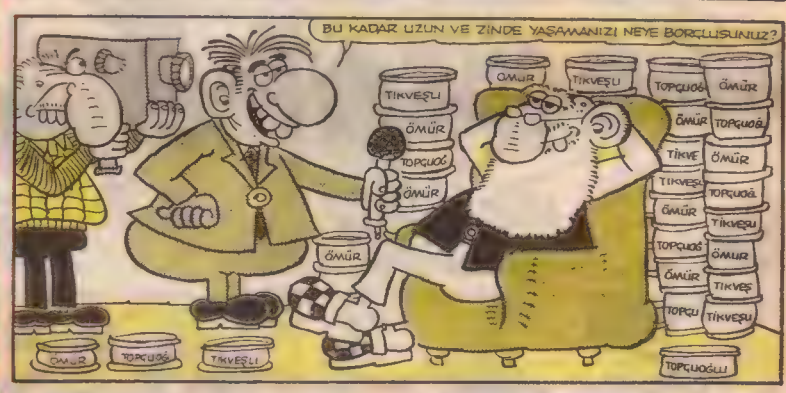

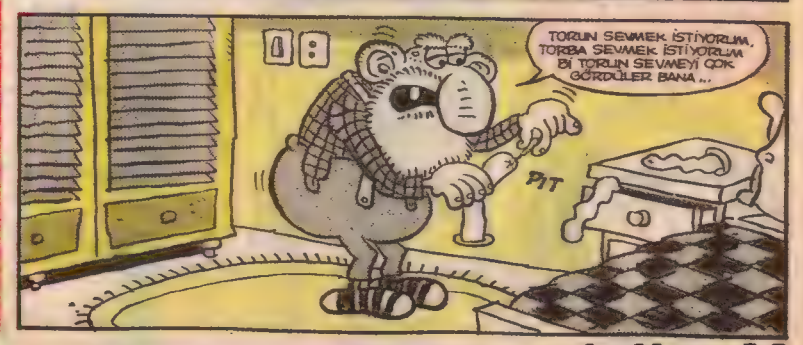

Dahasıcinsellik çoğu kez ona cansıkıcı tekrarlardan ibaret geliyordu. Aslında onun istediği dinlenilmek, kendisine hak verilmesi, anlaşılmaktı. Ama işin tuhafı anlattıkları kendisi değildi ki, o habire kendisine bağladığı insanlara kendi sandığı ya da kafasında yüceltip olmak istediği birini anlatıyordu...

Hayatının hep zorluklarla geçtiğini söylüyordu, ama bu yaşına kadar hiç acımasız, şiddetli bir darbeyle tam anlamıyla karşılaşmamıştı. Eğer karşılaşsaydı dış dünyayı, insanları, sokağını daha iyi görebilirdi belkide, ama hayat onu bir şekilde görmezlikten gelmişti sanki. Ne yukarı çıkabiliyor, ne aşağıya düşebiliyordu. Uçurumun kenarında ortasında bir dala tutunmuş sessiz ve acı çığlıklar atıyordu sadece...

Birgün herşeyi tam anlamıyla kavrayacağını, sorunlarına çözüm bulacağını ve hatta ondan sonra sağlığının hep iyi olacağını, dahası gerçeğin ışığıyla birlikte hazzı keşfedeceğini sanıyordu: Acılarla, kederle, ağrılarla gölgelenmeyen, tehdit edilmeyen hazzı, zevki keşfedeceğini.. Kendisine yaklaşan sert bir darbeyi hissettiği anda ise bu darbeyi yaşamadan geçiştirebilmek için kendisini, hayata çözüm yok, herşey saçma ve anlamsız bir rüya, diyerek avutmaya çalışıyordu...

Olmuyordu!..

**Gazi Mahallesi ve Ümraniye olaylarını protesto eden Hukuk Fakültesi öğrencilerine disiplin soruşturması açılmış. Ne diyeyim, artık şaşırmak yetmiyor.*

**Taksim'de Sütiş'in yanındaki gazete bayiliği yapan Nedim Yalkı son derece ilginç ve yardımsever bir insandır. Borç para isteyebilir, yol ve saati sorabilirsiniz. Yeni çıkan bütün dergi ve gazeteleri bilir.*

**Doğan Işık (Beni Leman'dan ara), Nurhan Okur, Tülin Biçen, Ahmet Nazım Yazgan, Onur Soylu, Çiğdem (Masalların çok güzel), Tolga Taymaz, Özgür Günaydın, Mustafa Kaya, Banu, Olga Ünal, Fatih Gürsel Özceyran, İlker Yetkin, Bayan Eva, Ömer Faruk Hatipoğlu, (Düş Değil. Şiirler. Teşekkür ederim) Sinan Karataş, Aykut Dalyan, Özlem Vural, Asu Turgay, Kezban, Volkan Çağlayan yazdıklarınızı aldım sağolun.*

**Trabzon Tömer'lileri çok özledim.*

**Erdoğan Ekiner. Yaşadıkça. Şiirler. Esra Keskin. Sır. Şiirler. Bu iki İzmit'li şairi kutluyorum.*

**Havaş grevini destekliyorum.*

ulunanlara sesini duyurucasına: iyin ulan yiyin, aksırıncaya ksırıncaya kadar yiyin, gibisinden özler söylüyordu.

Yoksul semtlere gittiğinde ise radaki o itilmiş, çaresiz insanların ! Ama o buralarda kendisini huzurlu n çok etkilendiğini, dahası sarsılıp, . Sık sık yoksul semtlere gitmek ve dingin olacağını bildiği halde bir

ıları anlıyordu. Orta sınıfı bile doğru ndisinden farklı, uzak buluyordu. .. Sokağındaki olan biteni, dolaşımı, doğru dürüst gözlemlememiştı. z dolduran bir adam, bakkalın çırağı biteni! Zihninde sayfaları, satırları ardı sadece. Korkunç denecek kadar rnişte yaptıklarını düşünüyordu. ru ve anlamlı olsa bile bugün için an birkaç adım önde gidiyordu. İşte ki de. Çünkü çevresindeki hemen hiç lerle bir ilgisi yoktu sanki. Varsa bile enen benmerkezci kişilerdi.

alde kendisi hakkında da pek fazla sanıyor, ama ne tuhaftı ki kendisini r, çekiniyordu. Başarısız ve güçsüz beklemediği anda terkedileceğini aşayabilmek istiyor ve bu yüzden rdu. Neden yaşayamadığını ise bir

n de yanılıyordu. Sevişirken kendisini or, bir türlü zihnini durduramıyor.

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNÇAY KAYNAR

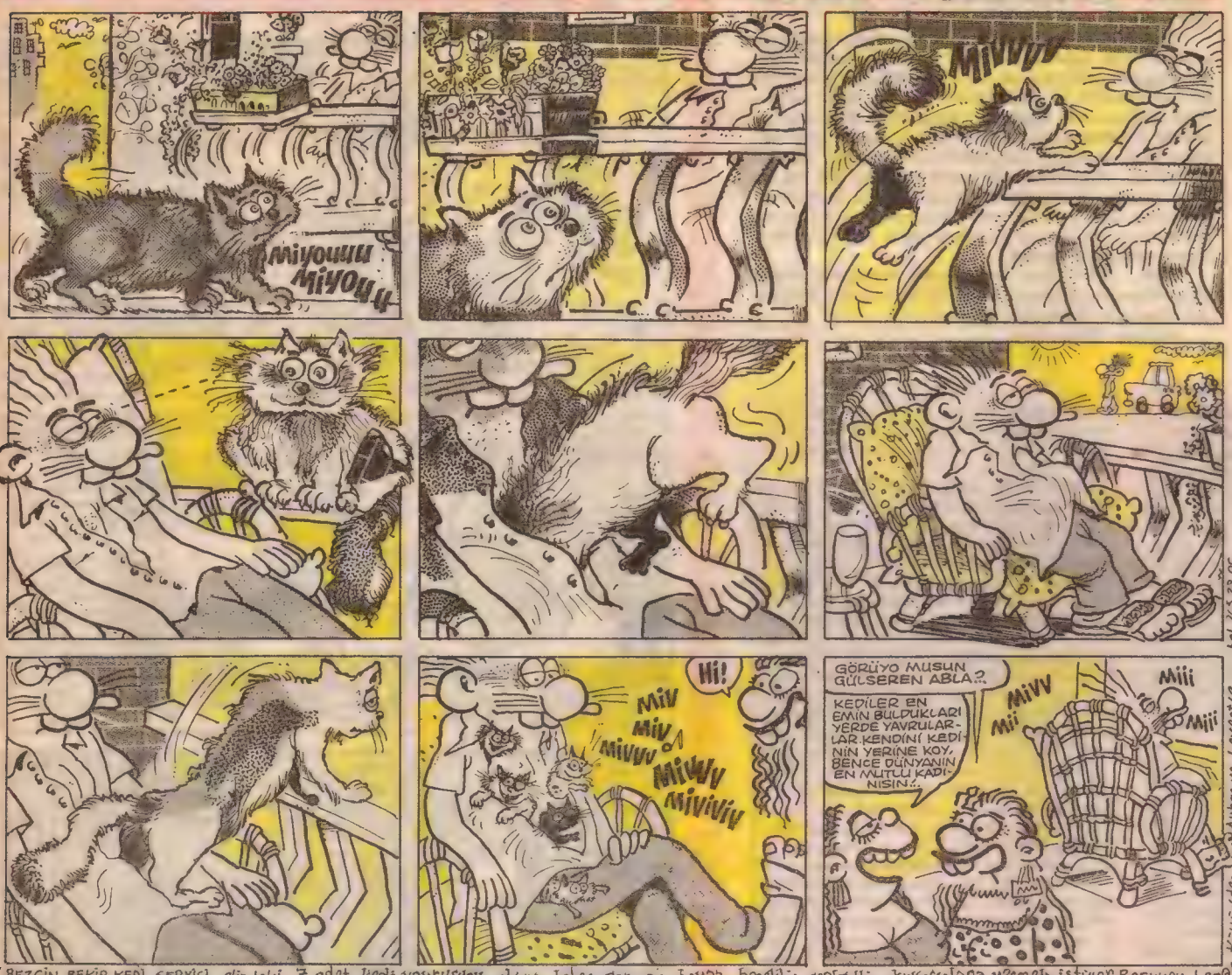

BEZGİN BEKİR KEDİ SERVİSİ, elindeki 7 adet kedi yavrusunu, (kara, fekir, sarman, beyaz, benekli,) sefkatli okuyuculara vermek istiyor. Başvuru Lemân Köşesi'nden Ayhan ve Laurent'e .... tel 245 38 06.

KILLANAN ADAM

A. Yılmaz

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

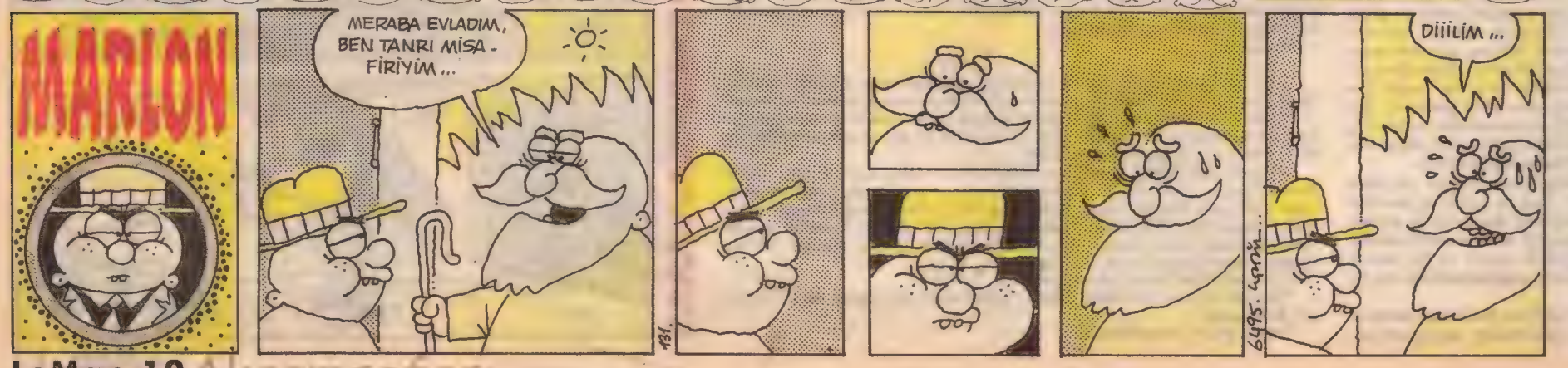

UYKU SERSEMİ

MESUT CEYLAN

SINAV..IYYYK!

Yarın büyük gün. Erkenden uyumalısın. Hemen. Durma. Hadi, yat yatağa. Sakin ol. Relaks. Sınav. Ne feci. Beyin çorman. Konularını hepsi birbirine karıştı. Yes panik. Mondros Mütarekesi heyeti, Katmer Böceklerine binmiş uzaklara gidiyorlar. Stratosfer, heyetin arkasından sesleniyor: "Kendinize iyi bakın! Sakın terli terli lohosa şerbeti içmeyin, hasta olursunuz! Haa unutmadan, gelirken Akdeniz iklimine uğrayıp kestane şekeri alırsanız çok hora geçer!." Şangırt! Noldu? Öfff. On altıncı Paralel ile şımarık bi Yardımcı Fiil bilek güreşi yaparken vazoyu kırmışlar. Şangırtıdan fenaca tırsan Belirtisiz İsim Tamlamasının dili tutuldu; Zavallı samıt samıt bakıyor. Yazık oldu güzelim tamlamaya. Lidyalılar parayı bulmuş, sahibini arıyorlar. Varna Savaşı (1444) başlıyalı çok olmuşmudur acaba? Sahipsiz Fizyolojik Güdüler, baş ucuma gelmiş "Akarsuyun denge profili neye denir?" diye soruyorlar. Gidin lan başucumdan! Hadeee! Döverim bak! x2+y2+Ax+Bx=0 denklemi, Sadrazam Ferit Paşadan sigara istiyo. Sadrazam Ferit Paşa, "Yok be goçum, paketi az önce attım" dedi. Ankara Savaşından (1402) Timur gelmiş, evde bi bayram havası. Sinan Çetin yeni filmine başlamış; filmin ismi: Bay P (sayısı)...

Sabahta sabah. Gram uyku yok. Gözümün önünde garip garip şeyler. Yataktan kalktım. Tuvalete doğru ilerlerken, ayağım geceden kalmış cılız bi Tümlece çarptı. Pardon Tümleççim. Elimi yüzümü fenaca yıkadım. Şimdi, azcık daha iyiceydim...

Kahvaltı sofrası donanmış. Oturup babalar gibi kahvaltı çeksem. Üniversite sınavı. Iyyyk! Beyaz peynir simsiyah kesildi. Cık! Yemiycem. Yiyemiycem.

Bu nezzetli kahvaltıyı Yeniçeri Ocağına postalayın (APS); benim yerime onlar lüpletsin. Afiyetle...

Giyinmeye yeltendim. Korkuyorum. Fena. Sınanmak, sorgulanmak istemiyorum. Masumum ben. Boğazım kurudu. Su içmeli. Dang! Sürahinin yanıbaşında duruyorlar. Pirinçler. Okunmuş pirinçler. Onlar okunmuş pirinç, yani umut, yani gelecek. Oğlu, hepsiciğini yutacak, hiç yanlış yapmayacak; dört yanlış bi doğruyu götürmeyecek. Oğlu okunmuş pirinçlerin yardımıyla üniversiteyi kazanacak, adam olacak. Yaşlanınca ona bakacak, filimlerde gördüğü sallanan sandalyeden alacak. Yüreğim cızzz! Duygu sağanağı. Buruk. Sorumluluğun sırtıma daha harbice abanması. Başarma zorunluluğu. Şart. Çömelsem. Ağlasam. Ağlasam. Ağlasam. Ağlayamadım. Yarım bardak su yardımıyla pirinçleri yuttum. Giyinme faslım finallendi. Çıkayım artık. Anca giderim. Kalemim, silgim, kimliğim, sınav evraklarım hepsiciğide tamam. Savaşa. Düşman yaman. Kapıdan çıkarken elleri öptüm. Üzerime dualar serpildi. Çıktım..

Durakta doğru dürüst beklemeden otobüs geliverdi. Bindim. Delice kalabalık. Çıt yok gibi. Sadece şişmancana bi çocuk kemeriyle konuşuyo. Mezbahada kesim sırasını bekleyen küçükbaş hayvanların tedirginliği. Şişman çocukta sustu. Sepissezsiz. Sinir geldi. Bana. Afakanlar koynumda iyyyk!

Sınav salonundayım. Masada. Mahşer. Ateş feci. Yaklaşık bir buçuk dakika sonra başlayacak. Sınav. Gözlemciler, kimlik kontrolünün ardından kitapcıkları ve cevap kağıtlarını dağıtıyorlar! Iyyyk. Hava pis elektirik kokuyor. Dışarda harmanlanan kısık kuş ve araba sesleri salona yansıyor. İki sıra önümde otura kızın çorabı kaçmış. Sağ ayağımda kaşıntı peydah oldu. Bıyıklı sınav gözlemcisi kulağıyla oynuyo. Tamam. Herşey tamam. Veee start! Sınav başladı. Başarmalıyım. Mutlaka. Başarıcam. Yüreğimin tam ortasında okunmuş pirinçler var; yani umut. Birinci soru "C"...

PIRÇO...

Ender Bekaroğulları

İki yıl önce Maraş'da Zülküf, eczacı Dikro'yu öldürünce, tüm şehir halkı kahvelere doluşup, intikalleri konuşur; cinayete neden olan intikalleri... AŞK, NAMUS, KAN DAVASI, BORÇ MESELESİ, SİYASİ BİR NEDEN?..

Hiçbiri değildir aslında...

NİYE ABE N'oolpu ki?

ELLEME olum İŞTE!

TEMAM TAMAM YEMEDİX!

DİKRO ABE? NEDİR BU... NE İLACIDIR?..

ŞŞŞT... DUR ELLEME ONU!..

O ilacı gerçekten çok merak etmiştim o ilacı.. Neyse.. Sonra unuttum ama.. Ama gelin görün ki o 'kutu'yu bir-iki gün sonra Zülküf'ün elinde gördüm...

ŞŞŞT!.. ZÜLKÜÜF!

NEDİR LA BU İLAÇ?

...?! O İLAÇ... ŞEY.. İLAÇ DEĞİL O!..

OLUR MU.. ECZACI DİKRO'YA SORDUM.. ..DEDİ Kİ...

NİYE SORMUYAYIM!..

NİYE SORDUN?

İşte böyle.. Bıöfüm tutmuştü.. Zülküf'de işkillendiğimi görünce çaresizce, utanarak sıkıla sıkıla sırrını açıkladı; ..Evet... Bu bir çeşit SAÇ BOYASIYDI.. Gavur eczacı Dikro bu ilacı SURİYE'den kaçak olarak getirtiyor kır saçlı Kürt erkeklerine KINA niyetine satıyor, onlara ESMER GÜNLER sağlıyordu.. Bunu müşterilerinin istekleri doğrultusunda gizlice yapıyor, sır sayıyordu...

Ertesi günü hemen, Zülküf eczaneye gidip Dikro'dan hesap sordu...

HANİ ARAMIZDA KALACAKDI?..

BEN KİMSEYE BİŞE DEMEDİM!..

ECZANE DİKRO

DEMİŞSİN.. DÜN BENİ SIKIŞTIRDI...

KUTUYU GÖRÜP SORDU.. AMA BİŞE DEMEDİM!..

GELMEDİ Mİ?

YOK!.. ÖBÜRSÜN GENE UĞRA!

Zülküf bir ay boyunca eczaneye gidip-geldi.. Gidip-geldi... Eski haline, Pirço'luğuna dönüyordu.. Bembeyaz saçlarıyla 30 yıllık bir TÜY ÇİÇEĞİ'ni andırıyordu.. Esmer günler bitmişti.. Keyifsiz, sinirli sinirli dolaşıyordu etrafta...

SINIR ASKER DOLUYMUŞ..

EE.. NE YANİ...

YANİSİ, Bİ DAHA O İLAÇTAN GELMİYECEK!..

ULEN ALLEM EDECEN KULLEM EDECEN, BANA BULACAN O İLACI!..

MANYAXMISAN ULE!.. SIXTIR GİT.

BAK POLİSİ ÇAĞIRACAM!..

DOĞRU KONUŞ!.. DÜKKANINI BAŞINA YIKARIM...

Ne yazık ki, iki ay sonra; çok kötü bişey oldu.. Sınır ticareti durdu.. Suriye'den gelen tüm mallara askeriye güvenlik nedeniyle el koyuyordu.. Yani Zülküf'ün saç boyası da, sınırdan girmesi engellenen birçok maldan biriydi maalesef...

NE SÜRECEM ULE BEN BAŞIMA!..

POXUMU SÜR ULE!..

ECZA

VIIK!.. VIIK!.. VIIICK!.. VIK

PIT!

ULE DUR.. NE YAPIYORSUN?.. AAAHX!..

FFFUUFT!

AL SANA!.. AL.. GAVURUN OĞLİ!..

G.TVEREN!..

AAAAYHHH!..

DE HAYDİ.. ŞİMDİ ÇAĞIR BAKALIM POLİSİ...

Durum böyle olunca; halk, ALBİNO* hastası bu genci fazla yadırgıyamadı...

..İki polisle aralarından geçip giden bu 30 yaşındaki tüy çiçeğinin bir üfürüşte uçacağından emindi herkes...

*Pirço; Türkü.. *Albino; Pigment eksikliğine dayalı bir çeşit hastalık.. ☠ ..«HAYIR!» dedi adam «SAĞOL.. ALMIYAYIM..» «AZ KALDI AABİCİM.. TANE YÜZBİN.. İÇİ ÖYKÜLERLE DOLU.. DOLU DOLU...» «O KADAR PARAM YOK.. SAĞOL!..» dedi adam.. «AL AABİCİM.. AL...CANIN SAĞOLSUN AABEM!..» «HEM GÜZEL OLDUĞU NE MALUM!..» deyince adam, satıcı birden sinirlendi; «BAK AABİCİM» dedi.. «CİĞERLERİM ZAYIFTIR..» Adam birşey anlamamıştı.. Satıcı; «AMA TÜKRÜK BEZİM» diye bağırdı.. «TAŞ GİBİ SAĞLAMDIR»..Adam herkes iki kitap alıp oradan kaçtı... "ORASI ÖYKÜLERİ" nde 68 tane hikaye var.. İLETİŞİM YAYINLARI'ndan çıkıyor.. Birinci hamur kağıda basılı.. Nisan sonlarında kitapçılarda... ☠

Dengeli Beslenme

ALBÜM ÇIKTI..! BAYİNİZDEN ISRARLA İSTEYİNİZ!

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ..

ERKUT ABİ, GEÇEN GÜN LABORATUARDAYIM ABİ, TÜPLERDEN BİRİ, SEN BİR PATLA, ÜSTÜM BAŞIM MAHVOLDU GİTTİ. BEN DE KAPATTIM OCAĞI, ÇIKTIM DEKANA...

DAYANAMIYORUM ARTIK BİR SANİYE LÜTFEN!.

ERKUT ABİ NEREYE GİTTİN ABİ? ABİ? HOOP?

BU HERİFİ NE YAPARSANIZ YAPIN SİZE BIRAKIYORUM, ÇOK FENA İSHAL OLDUM, ALTIMI TUTAMIYORUM, AY AY AY... OY OY HADİ HADİ HADİ OY OY!..

AYRILIK RÜZGARLARI ...

BERKAN ABİ SEN BENİM DEDİĞİMİ ANLADIN MI?. ELİMDE ÇOK GÜZEL BİR TV SENARYOSU VAR ABİ.. SENİN AİANS ARACILIĞIYLA ŞÖYLE GÜZEL BİR...

HAYATIM SIKILMADIN DİMİ?. ŞİMDİ BİTİYO BİR SANİYE..

O SANİYELERİ, DAKİKALARI GEÇİRE GEÇİRE GENÇLİĞİMİ KURUTTUN!. HAYIR, DOĞRU DÜRÜST BİR BOK YAPSAN İÇİM YANMAYACAK...

ARKADAŞ BAK VAZGEÇ BU İŞTEN... GÖZÜM DİLİ!

UĞUR DÜNDAR'IN TELEFONU CEVAP VERMİYO ABİ!.

ÇEKİLİN LAAN!

ULAN 40 YILIN BAŞI GÜZEL BİR ENSTANTANE YAKALADIM ANUNA 'KODUĞUMUN HERİFİ İÇİNE SIÇTI... HAYIR, HERİF ATLASA ONU ÇEKİP SATACAM PARA KAZANACAM, ONU DA YAPMIYO İT SIPASI.

Espri: Fahri Çolak - ANKARA -

● ANKARA'dan Cemal ÇAKICI'ya; Esprilerinizi aldım. Fakat bir konu var, eğer esprinizi çizersem, gönderdiğiniz o notu yazmayacağım, çünkü burası özel radyo değil, ben de DJ. değilim. Dırılmak yok, teşekkürler..

● ANKARA'dan Aysim KAHVECİ'ye; Mektubunu öyle bir katlamışsın ki, sayende Origami sanatını öğrendim, teşekkürler..

● MERSİN'den Özgüç YİĞİT'e ; Çizim konusunda yardımcı olacağım Fakat biraz sabretmen gerekiyor.

● MERSİN'den Hüseyin ÖKSÜZ'e; Abinin esprileri daha güzel, seninkiler tiss.. Espri bulurken çok acele ettiğin belli oluyor.. Biraz daha uğraş..

● ANTALYA'dan Nevsal ÜNLÜ'ye; Zarif mektubun için çok teşekkürler..

ERDENER ABİ

-Erdener abi film festivalini protesto ediyorum.'Gitmiyorum.

-Paşa gönlün bilir!.

DUYURU

TOLGA ÇANDAR'ın Harman, Kar Yangınları, Türküleri Ege'nin adlı solo albümlerinden sonra en son çalışması; TÜRKİDEN ŞARKIYA.. ADA MÜZİK'ten çıktı..

● ● ●

WHICH WITCH
Feminist Rock Opera
Benedicte Adrian
Ingrid Bjornov
ADA Müzik'ten çıktı

● ● ●

BULUNMAZ KÜLTÜR MERKEZİ
Beyoğlu, İstiklal Cad. Anzavur Pasajı'nda..

● ● ●

Erdil'le gittiğimiz İzmir'de bize ilgisini esirgemeyen, başta Beşeri Kitabevi olmak üzere herkese kocaman bir teşekkür..

YAA KARDEŞİM HASTA ETTİN BENİ YAA!.. ULAN NE ÇOK DÜŞMANIN VARMIŞ SENİN YAA... ÖLDÜR ÖLDÜR BİTMİYO YAA... BİR ORAYA BİR BURAYA ERİDİM BİTTİM BEE!..

YAVRUCUĞUM, BAK BU SON PARTİ... BAK VALLA SONRA SENİ RAHATSIZ ETMİYECEĞİM... AL BUNLARI, GİT ARTIK KURŞUNLAR MISIN, BOĞAR MISIN, ÜCRETİ NEYSE VERECEM ..

GÖKHAN DABAK

N'APIYO BU YAA?.

BİŞEY İCAT EDİYO AMA NE?..

TOK TOK

TOK

Vazelinli tirbişon turşusu bur yurmazmıydınız dedi madam Rezistans. Bay Şebek almiyim dedi nasırıma dokunuyor. Öyleyse zıkkımın dibini ye dedi madam Rezistans. Bayılırım dedi bay Şebek. Ve büyük bir iştahla yemeğe başladı. Bir müddet sonra madam Rezistans sordu duyduğunuza kanaat getirdiniz mi? Bay Şebek tabi getirdim dedi elini cebine sokarken fakat yüzü aniden morardı hay aksi yolda düşürmüş olmalıyım.. Ve hızla yemeğe devam ediyordu zıkkımın dibini. Karnı davul gibi şişmişti ağzı dolu olarak panikle konuştu. Duyduğuma kanaat getirmediğim için her an çatlayıp ölebilirim bi şeyler yapın madam Resistans. Madam Rezistans aklını geliştirmek için iki kilo fosfor yedikten sonra heyecanla bağırdı. Buldum, mademki duyduğunuzda dai hem fikir olalım. Olalım anasını satiyim dedi bay Şebek. Derhal hem fikir oldular. Bay Şebek çatlamaktan kurtulmuştun sevinçle osurdum. Sonuç olarak şunu söyleyebilirim. Periskop. Evet periskop.

BUNDAN SONRA BEN NE DERSEM O OLUCAK ULAAAN ..

TABİİ!..

TOK

GERİ GİT, BEN GEÇİCEM BEEEN!..

HER ŞEYİN BİR ŞEYİ VAR ...

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

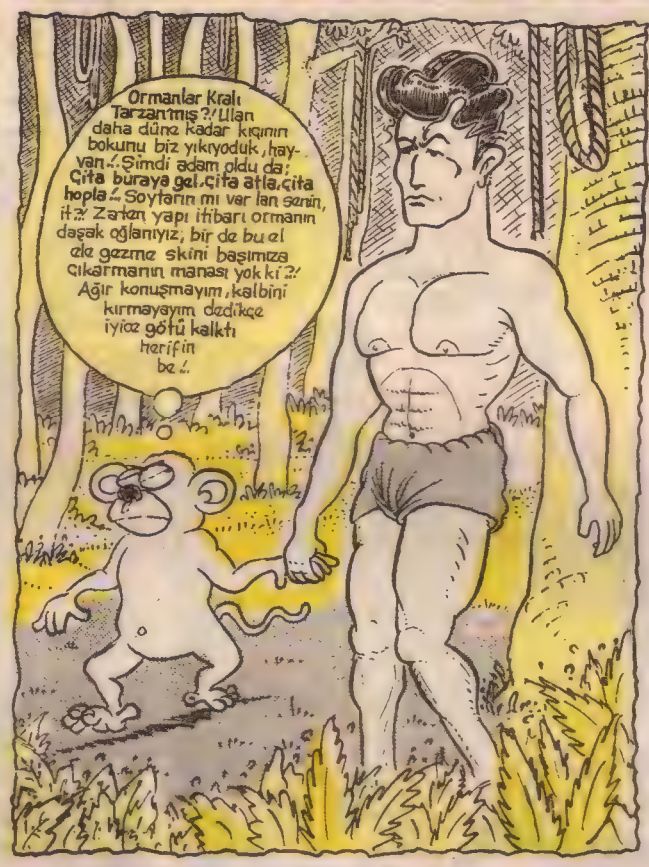

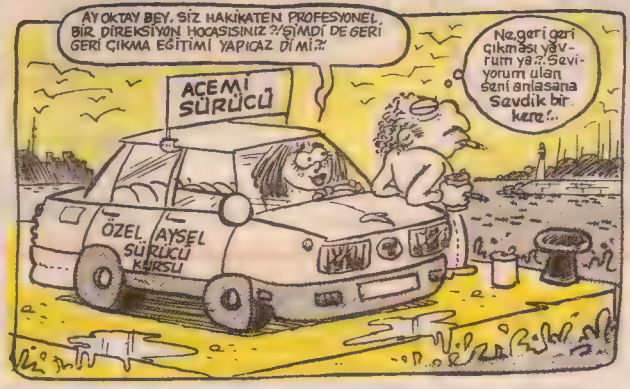

İŞKİLLİ AŞIK İBRAHİM!..

Bu köşeyi canım dedem Ahmet YILMAZ'a ithaf ediyorum, rahat uyu dedeciğim!..

Akşamsefası

ÇAKALLARIN MUTLULUK YILLARI...

Gözlerimiz taş çalmaya, aşkımız hile yapamaya başlamıştı. Ben de inanmıyordum. Evlenmek zorundaydım. Aramızda, ailelerimizde anlaştık Bir iş bulacaktım, iki maaşla iyi bir semte taşınacaktık.

İşte buna benzer evlendik. Nikahta arkadaşlar karşımızda oturup sırıttılar. Kuyruğa girdiler, tokalaştılar. Şaklabanlıklar yaparak arabanın önüne atıldılar. Yarı şaka zarflarını vermedik. Arabayı çok efendi bir arkadaşımız kullanıyordu, evimizin sokağına geldiğimizde çıldırasıya kornoya bastı. Ondan hiç beklemiyordum Korna sesine kimse çıkmadı. Korno sesi, beni uyandırdı, "galiba evlilik bu", "ben evlendim, galiba!". Kapıcının çocukları kesti önümüzü. Eve girdik. Kapıcının çocukları ardımızdaη alkışladı. Arkadaşım hınzır hınzır gülüp "artık ben gitsem!" dedi. Tuhaf kaş-göz işaretleri yaptı. Tipine hiç yakıştıramadığın komik kahkahalar atarak uzaklaştı. Sabahtan beri aklımda birşey var, çıkartamıyorum. Ben şimdi birşey yapmalıyım. Ne yapmalıyım? Yarım saat evin içinde turladıktan sonra buldum. "Hahhh sigara içmeliyim!" Bir de kahve. Hanımın elinde çiçekler. Nereye gitse o çiçekler. Birden o da "hahh" deyip, altınları saymaya başladı.

Dünya güzeli, ay yüzlü hanımım yeniden bir haahh çekip, "çiçekler kapıda kaldı, içeri alalım" dedi. Kapının açıldığını gören kapıcının çocukları yeniden alkışlamaya başladılar. Alkış seslerini duyan anneleri, bir solukta merdivenleri fırlayıp, eşarbını yarım kavuşturup kapıya dikildi. Başını utanarak, eğerek, "Hayırlı olsu!" dedi. Hanımı elindeki çiçeklerin arasından koca bulamamış kızkardeşi için gelin teli çekti. Kapıyı kapatıyorduk ki.. "Bakkaldan birşey ister misiniz" dedi. "Teşekkür ederiz, deyip, kibarca, yani, usulca kapıyı kapattık. Dünya güzeli makyajlı eşime, "kola aldırsaydık" dedim, sevgili eşim beklemediğim bir panikle "hayır, hayır, masraf olur" diye çığlık attı. İçimden "artık masraf lafı istemiyorum" diye bağırdım, dışımdan, "kahve olsaydı iyi olurdu" dedim, usulca. Hiç duymamış gibi altınları saymaya devam etti. Ciddiyetindeki sertlik ürküttü beni. Kapı çalındı. Kapıcının karısı, elinde bir litrelik kola. İstememiştik Bir saniye, parasını veriyim, dedim. Ayağıyla yere çizik atıp, "rica ederim, afiyet olsun" dedi. Tam o sırada, kabak kafalı veletler veniden alkışlamaya başladılar. Ne iyi insanlar var deyip kolayı içtik. Boş pet şişeyi şarhoş edici dostlukla, mutluluk la, iyi insanlarla seyrettik. Atmaya kıyamadık. Büfeye koyduk. Nihayet çiçekler içinde yer bulunmuştu. Ne zaman çöp kamyonu geçse, büfe zangırdamaya, ağzında çiçeklerle pet şişede sallanmaya başladı. Eylül'de evlenmiştik. Evimiz giriş katındaydı. Ömrümüz boyunca soğuktan öyle korkmuştuk ki, "yemeyeceğiz, içmeyeceğiz, kaloriferli evde oturacağız" demiştik. Nerdeyse, evliliğimizden de, birbirimizden de çok seviyorduk kaloriferli evi. Kalorifer aylıklarını hiç sektirmeden koşarak bankaya yatırmaya başladık. Ne var ki, garip şeyler oluyordu.

Kaloriferler bir türlü yanmak bilmiyordu. Soğuktan donmaya başladık Apartmanda kimseyi tanımıyorduk. Durumu her gün kapıcının karısına söylüyorduk. Bugün, yarın, mutlaka yanar diye sabrediyorduk. Kapıcının karısı "kocam onikiden aşağı " gelmez diyordu. Saat onikide de herifi rahatsız etmek ayıp olur , dedik. Bir zaman, bir gün, iki gün, üç gün.. yöneticinin dairesine çıktım. Yönetici, birgün yoktu, ikinci gün, gelir bakarım, dedi, üçüncü gün, tamam geliyorum, dedi.Aradan yirmi-yirmibeş gün geçti. Yönetici birgün ansızın geldi. Geldiği gün, nasıl olduysa, kaloriferler yandı. Sevincimizden ağlayacak gibi olduk. Müreffeh insanlar gibi, margarin reklamlarındaki karı-kocalar gibi olduk. Yönetici gitti, ertesi günden başlayarak donmaya başladık.

Bir daha, birgün, iki gün, yöneticiye çıktım. "Benimle dalga geçmeyin'" dedi. Birgün, iki gün, "tamam gelir, bakarım" dedi. Sinirden, soğuktan çıldıracağım. Hanım hergün "ne olur sakin ol" diyor.

İki kere hiç bilmediğim sokak aralarında arayıp bulup zabıtaya şikayet ettim. Netice alamadık. Soğuk neyse de, yokluk, ondan zır deli. Bir otobüs bileti bulamamak delirtiyor insanı. Bir çayın suyunu beş sefer kaynatıp içiyoruz. Üç ayda taksitler, altınları, güzel hanımın gözlerindeki feri yuttu, götürdü. Derdimizi kime anlatsak, "size mi kalmış kaloriferli evde oturmak" diyor, bizi aşağılıyorlar. Muhtara bile gittik. Kardeşim yöneticinizi bulun, diyor. Yönetici, "tamam, söz, bugün gelip bakıyorum" diyor. Şizofren maymunlara döndük. Semtte yeniyiz. Efendiliğimizi bozmayalım.. Bir müddet daha battaniyelere sarılıp oturduk.

Bir akşam hızla merdivenlerden yöneticinin dairesine çıkarken, ihtiyar bir komşu kadın, kapısının aralığından "oğlum, benden duyduğunuzu söylemeyin, sizin kaloriferlerin bir borusu, kapıcının evine bağlı' dedi. Hay Allah razı olsun, dedim. Aptal yerine koyulmak, aldatılmak.. Hiç değilse sebebini bulmuştuk. Kışın tam ortası. Ner gece perdenin aralığından kapıcının ayak seslerini bekledim. Bütün semtin ayak seslerini ezberledim. Sonunda ayak seslerini yakaladım. Merdivenden aşağı peşine düştüm. Tam içeri girmişti.. Ardından girdim. "Nerdesin kardeşim, ocak ayına geldik, kış bitecek, bin defa hanımınıza, bin defa yöneticiye söyledik" diye bağırdım. Adam, neye uğradığını şaşırdı. Birkaç saniye aptal aptal "ne diyor bu adam" diye suratıma baktı. Hemen harekete geçtim. Bizim boru, size bağlanmış , deyip boruyu aradım kapı arkasında. Adam, ne oluyor demeden, boğalar gibi hücüma geçti. Kafatasıyla karnıma girdi. Kapının önüne yığdı beni. Üstüme birkaç tekme indirdi. "Sen kimsin gece yarısı evime giriyorsun" diye, bir de üstüme salyalarını akıttı. Sesleri duyan karım, çığlıklarıyla merdivenden indi. "Ben sana dedim, bulaşma belaya" dedim korkudan ağlamaya başladı. Durmadan "ben sana dedim, ben sana dedim" diye bağırıyor apartmanın içinde. Histerikli ağlamasını ilk defa görüyordum. Bu ağlama beni daha da korkuttu. Bu korku beni dayanılmaz bir derin sessizliğe itti: "Ne oluyor buralarda" dedim. Dayanamadım. Bırak beni, gidip şu adamla konuşayım, dedim. Karım cinnet geçirdi. Kafasını duvarlara vurup, "hayır istemiyorum, gidemezsin, hayır, hayır, hayır!".. Bir daha kendime tarihi bir soru sordum: "Ne oluyor buralarda". İşte tam o an, bir ip koptu. Ayaklarım havalandı. Kafatasımın içine gözü kör bir duman kütlesi yerleşti! Sevgili karım, birden ağlamasını durdurdu. "Koku, koku, duyuyormusun, pis bir koku" diye bağırmaya başladı. Sert, pis, iğrenç bir koku. Hayatımda o güne kadar duymadığım berbat bir koku. Kokuyu tanımıyorduk. Paniğe sürüklendik. Kokukuyu tanımıyoruz, bulamıyoruz. Şimdi karıma ne diyeceğim. Bu nasıl koku. Nerden gelebilir? Karım çıldırmış gibi, odadan odaya, duvardan duvara tırmanıyor, koku arıyor. Ayaklarıyla tepinip kokuyu cinlendiriyor, bulamıyoruz. Evde telefon yok. Bu kokuyu kime sormalı. Gecenin ikisi. Taksi parası yok. Çaresizim. Zangır zangır titriyorum. Mutfağa koşup ekmek bıçağını görünce, bacaklarım yapıştı. "Sakin ol, dedi, düşünelim, belki buluruz" dedi.Düşünelim, dedik. Soğuk betonun üstüne çöktük. Ağladık. Düşündük. Üşüdük. Sen hamile misin , dedim. Hamileler kokar mı, bilmem. Yoksa radyasyon mu? Radyasyon, gazetelerin şişirmesi. İnsanı delirten, düşüncelerin altına hiç umulmadık düşüncelerle akıl yürütüyorsun, daha da korkuyorsun.İçimde bir ses, yoksa, insanın gözü kararınca, cinnet halinde, böyle bir koku mu yükselir, dedi.. Karıma söylemeye korkuyorum. Ama, kokunun sebebi mutlaka bu olmalı. Yöneticiyi, kapıcıyı, karımı, önüme çıkan herkesi öldürmek istiyorum. Doğramak istiyorum. İlk defa, gerçekten böyle bir şey düşündüm, ve koku, işte böyle bir anda yükseldi, sardı. Zihnimi karıştırarak nihayet normal bir düşünce buldum, "bir battaniye getirelim, ya da kalk, battaniyenin altına girelim" dedim.. Tam o sırada kapı çalındı. Bir polis. "Karakola kadar gideceğiz" dedi. Karakola götürdüler. Orda hiçbirşey sormadan ayak üstü sabaha kadar beklettiler. Sabahın sekizinde bir polis yakama yapışıp "bir daha düşme buraya lan, sktir ol, milletin evine girmek neymiş gösterirm sana" dedi.

Sabaha kadar karakolda, şimdi karım, o kokuyla evde delirmiştir diye düşünüyor, daha da deliriyorum. Kuru bir ayaz, sırtımı dik tutamıyorum. Kapıcıdan, soğuktan korkmuyorum, "koku" yiyip bitiriyor beni. Evin önüne geldim. Kapıcının karısı gördü beni: "İyilikten ne anlarlar" diye laf attı. İyilik dediği, nikah günü aldığı bir litrelik kola. Eve girdim. Karımın saçları katır kutur, peksimet. Aceleyle mantosunu giydi. Kokuyu buldun mu dedim. Ayaklanmış evi terkettik. Otobüs bileti yok. Yürümekle kayınvalidenin evi bir saat. Yürürüz, dedik, yürüdük. Annene sakın "koku"dan bahsetme, delirdiğimizi sanır, dedim.. Hanım işten izin aldı, karın, kışın içinde sokak sokak sobalı ev aradık. Avukat tutalım, birşeyler yapalım, paramız yok. Tanıdık avukatlara gittik, binbir hatır, rica. Avukatların karşısında parasız bir eziklik. Kaloriferlerin yanmadığını nasıl ispatlayacağız. Avukat hiç böyle dava açmamış. Uzattı da uzattı. Birgün avukatın odasında bir başka hanım avukat girdi araya: "Bunca önemli dünya işi arasında neyle uğraşıyorsun" deyip güya incelikli güldü. Ne tutanak var, ne şahit. Param olsa avukatı zorlayacağım. Ricayla, mihnetle, onur, hak davası açılır mı olmadı. İş aramaktan vazgeçtim, aylarca kokuyu aramaya başladım. Koku, beni, eski evin sokağına çekti. Çorabımın içine ekmek bıçağı gizledim. Kapıcıyı, yöneticiyi, bilmediğim birini arıyorum, bana gelse takılsa, deşsem kalbini.. Bulsam şu kokuyu.. Karım, "kokuyla tozuttuğumu" sanıyor, kokudan ona söz açmaya korkuyorum. Ya kokuyu bulmalıyım, ya, yeni durumumu kavramalıyım, ben artık, şu sokaklarda gördüğümüm delilerden oluyorum. Bunun sonu yok, bu koku, hayatımın aklını alıyor.

Yedi-sekiz ay sonra. Bir yaz günü. Sabahın erken vakti kapıcıyı takip ettim. Sırtı kapıya dönük arkadaşlarıyla kağıt oynamaya oturdu, sabahın yellerinde. Neler yapacağımı ince ince hesaplamıştım. "Seninle dışarda konuşacağız" diye kaldırmayı düşündüm. Dışarı çıkartıp..

Dışarı çıkartıp.. Kapıcıya arkadan yanaştım. Tam elimle omzuna dokunuyordum...Yine garip birşey oldu. Kapıcıya yanaştıkça koku, yeniden , sahiden alevlendi. Tam omzuna dokunuyordum ki... Kapıcı nın kafasının tam tepesinde.. Pütür pütür sarmısaklı, kahverengi bir bulamaç.. Kocakarı ilacı.. Bu bir kel ilacı...

Kahkahalarla kahveyi inlettim. Kapıcı birden toparlanıp karşımda vaziyet aldı. Arkadaşları da sandalyeleri çekip toparlandılar. Kahkahalarla kaçtım kahveden.. Hemen hanıma koşup, bu müjdeyi vermeliyim. Ben deli değilim. O gece boğuştuğumda kapıcıdan bulaşmıştı bu koku...

Karıma müjdeyi verdim. Karım yüzüme bir tuhaf baktı. Artık "deliliğimden" emin görünüyordu. Deli olmadığımı ispatlamak için, karımın kolundan tutup, kahveye götürmeliyim, kapıcının kelini, kel ilacını, kokusunu göstermeliyim..

Bu gerçeği karıma göstermek mümkün olmadı. Yıllar sonra bana inandı mı? İşin gerçeği, dedi, bir zaman sonra, "senden umudu kesmiştim"..

Bir de Özal'ın öldüğü gün, gördüm, yöneticiyi, Anap'lıymış pezevenk.

NİHAT GENÇ

SOSYETE POLİSİ

ÇEM YILMAZ

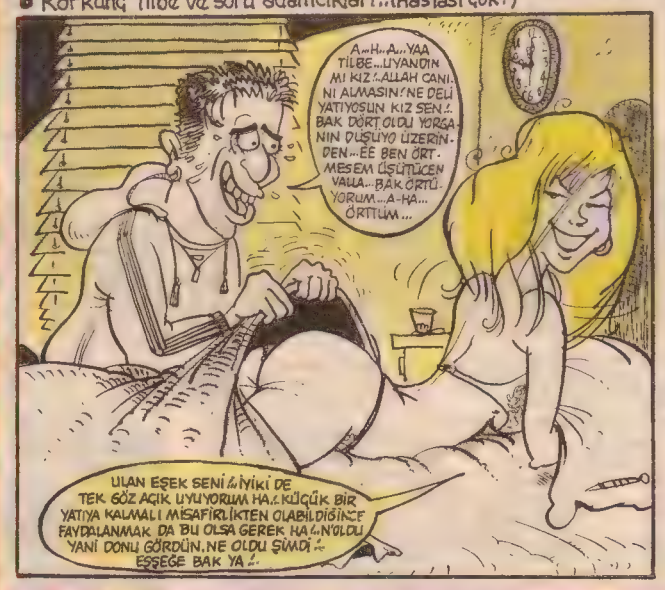

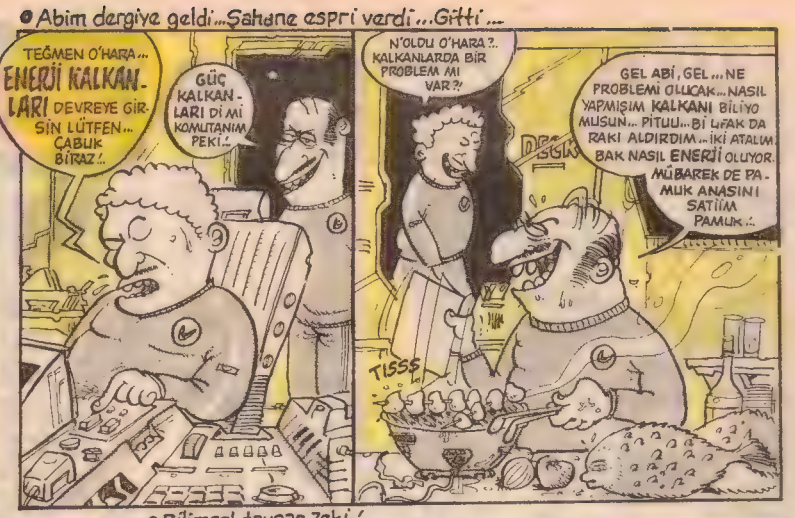

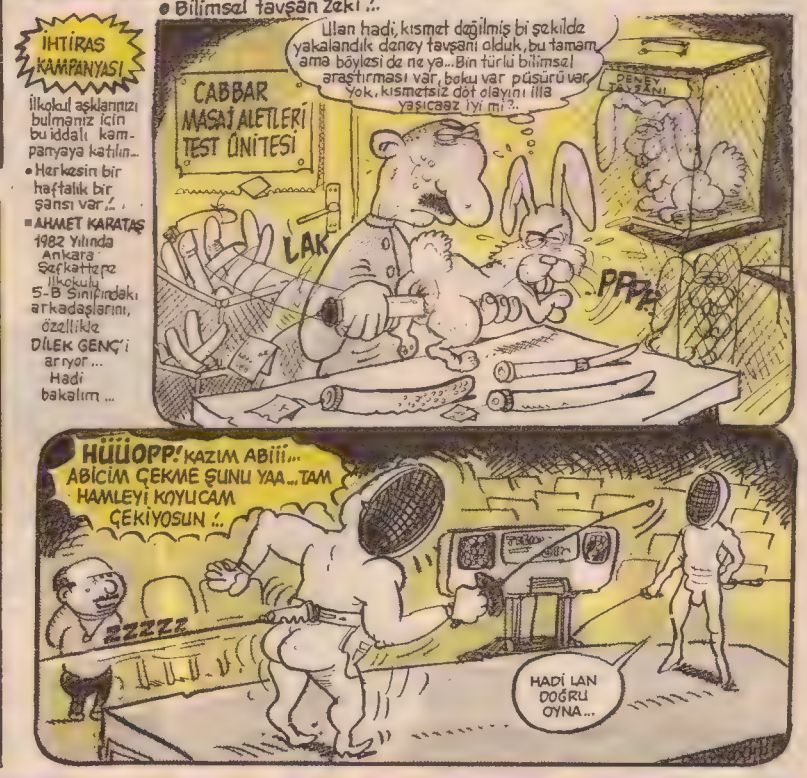

Doktorun Günlüğü

ALTAY MARTI

KALP KRİZİ

Maçın başlamasına yirmi dakika filan vardı. İki küçük kız, futbolla alakaları olmadığı için, yavaşça balkona süzüldüler. Tülay kot süpürgeyi kaptığı gibi başladı bir güzel betonu süpürmeye. Ne çok zır zıbıl varmış be! En az beş carut dolar vallahi!..

Gülo balkonun öbür ucunda çıt çıt karpuz çekirdeği yiyip yıldızları seyrediyordu.

Ablasının cırtlak sesini duyunca kendine geldi:

-Kız Gülo! Yetiş!.. Hıncigim çıktı. Belim koptu.

-E niye bana haber vermiyorsun? Hiç o yatağı tek kişi taşıyabilir mi?

Yatağın bir ucundan da gülo tutunca Tülay biraz rahatladı. İki kardeş beş dakikada serdiler döşeği yere. Bir köşesine de goppo yastığı koydular ve çimenlere uzanır gibi uzandılar yatağa. Balkonun top lambasının çevresinde onlarca sinek vızır vızır dönüyor, az ötede kıvrak bir kertenkele birer ikişer sinek avlıyordu. Kollarını başlarının altına kavuşturup, elmalarını göbeklerine koyan iki küçük kız başladılar tavanı seyretmeye.

Karşıdaki damlarda, ay ışığının altında bir sürü insan akşamı usul usul yiyip bitiriyor, farkında olmadan geceye çengel atıyorlardı.

Birara kıvırcık saçlı gençte çıktı balkona. Arkadaki ruhsuz bahçeye inen merdivenlere açılan kapıyı hafifçe aralayıp bir kaç basamak indi ve sonra oturarak çat diye bir sigara yaktı. Tülay kibrit sesini duyunca hafifçe kikirdeyerek Gülo'ya bir dirsek attı:

-Abe gene tellendirdi bi sigara!.

-Baba görse kemiklerini ufalar.

Hızlı yediğinden olsa gerek, yemek ağır gelmiş, değirmen taşı gibi oturmuştu midesine Süleyman'ın on dakikadır ovuşturup duruyordu. Karısının çaydanlığı pembe masaya koyduğunu görünce inler gibi, "Bir çay getir de kendime geleyim biraz karı, "patlama, dolduruyorum" der gibi bakıp balkona doğru seslendi:

-Kız Gülo, aben oradaysa haber ver. Çay hazırl.

Kıvırcık saçlı genç sigarasından iki nefes daha çekip usulca çıktı merdivenleri. Kız kardeşleri hala tavanı seyrediyordu. Biraz ağabeylik tasladı yanlarından geçerken:

-Üstünüze bir şey alın. Üşütürsünüz. Sonra da gece sabaha kadar yatağı sulayıp durursunuz!..

Süleyman tahta sedirin tam ortasında eciş bücüş bir direk gibi oturmuş çayını yudumluyor. Hıdır, kırmızı betona uzanmş habire taşaklarını karıştırıyordu. Kıvırcık saçlı genç, "ulan bari babanın yanında yapma, ayıp!.." diye fırçaladı kardeşini. Sonra da gözü tam karşıdaki dingdonglu saate takıldı. Saat her zamanki gibi durmuştu. Salonun duvarlarında üç saat vardı; üçü de birbirinden beterdi. Annesi bu bozuk saatlere bir türlü kıyamaz, birer süs gibi yıllardar duvarda asılı tutardı.

Mecburen babasına döndü:

-Kaç dakika var baba?.

Kahverengi kayışı yağlanmış, camı buğulanmış, rakamları zorlukla seçilen emektar "Nacar" marka saat babasının gururuydu. Ne sadık, ne vefalı, ne güzel saatti bu! İnanın ki herkese böylesi nasip olmaz.

Süleyman gözlerini kısıp bir süre baktıktan sonra kolundaki gururuna, tane tane konuştu:

-Herkes yerini alsın. Beş dakika sonra maç başlayacak.

Evin çilekeş annesi sokağın cazibesine daha fazla dayanamamış, o da aşağa inip amansızca şehriye kesmeye başlamıştı.

O sırada sokağın en ufakları, üç-dört hırmirli çocuk, hasbelkader oradan geçmekte olan, tanımadıkları, bilmedikleri gençten bir adamın peşine takılmış, insanı fitil edercesine, hep bir ağızdan ve çepik çalarak bağırıyorlardı:

Pa-şa, pa-şa!

GÖ-tün ye-re ya-pı-şa!

Zavallı yabancı neye uğradığını şaşırmış, ara sıra dönüp küfrederek çocukları kovalıyor, ama yine de insanı yerin dibine geçiren bu terkerlemeden sıyrılamayıp, çaresiz, hızlı hızlı yoluna devam etmek zorunda kalıyordu. Anaları tersiye vermemiş ki itoğlu itlere!..

Derken sonuna kadar açılmış televizyonlardan spikerin sesi duyuldu maç başlamıştı.

Evde, Arjantin'in dünyanın hangi tarafına düştüğünü bilen olmamasına rağmen, sırf Maradona yüzüden, o bücür, mahzun ve sevimli yüzlü, gerektiğinde çok öfkeli ve Diyarbakır kabadayıları gibi göğsünü öne doğru çıkararak yürüyen Maradona yüzünden herkes Arjantin'i tutuyordu. Maradona gelmiş geçmiş en kral futbolcuydu. Rüzgarın oğluydu o!..

Akşamsefası

TABUDEVİREN

Can Barstan

KOFTİ ANARŞİST

Bahadır Boysal

AZ YAKINDA

6. CİLT YAKINDA TÜKENEN YERLERDE ARAYAN, SORAN BULAMAYANLARA..

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

HARALA GÜRELE YAŞANMIŞ HAYAT HİKAYELERİ 20.YÜZYIL SERVİSİ ... Hikayemizin ismi: tershanede ters ilişkiler ...

Gemici olan bir okurumun mektupla gönderdiği bu hikayede yer ve zaman belli olmasına rağmen, olayın geçtiği tersanenin ismini yazamayacağım ... Ne de olsa kendi gözümle görmedim... Görseydim yazar mıydım?.. Bilmiyorum... Bildiğim birşey var ki o da bu hikayemizin kahramanlarının tubitak ödülünü haketmiş olduklarına inanıyorum ve ilgilileri lütfen göreve çağırıyorum...

Ve nallarından saca kaynakla puntalanan eşeği 10 gün sonra civar halkı kurtarır...

Feyhan Soprası - Dengeli Baskınma ... Leman Kitaplarından iki yeni eser ... (KOMİKAZE 2, ÜÇÜNCÜ BASKI GELİYOR ... TRACY CHİLLER 3. BASKI FIRINDA) İyi okuyun sözlü sınav yapıcam ...

LeMan MİZAH DERGİSİ OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOKAK. NO:20
BEYOĞLU/İSTANBUL

KISSA FİLM

7. Ankara Uluslararası Film Festivaline katılacak kısa filmleri belirleyen ön jüri (Oğuz Onaran-Deniz Derman-Nilgün Abisel) festivale gönderdiğim "KAMYONET" adlı kısa filmi elemiş, hatta festival dışı bırakmak bile istemiş. Bu inanılmayacak kadar gülünç haberi aldığımda açıkçası çok şaşırdım. Jürinin takdiri böyle, saygı göstermek gerek diyemedim. Bu yaptığım filme ve kendime saygısızlık olurdu. Neresinden bakarsanız haksız ve yanlış olan bu karara göz yumamazdım.

Yıllardır bu festivalleri izlerim, buralara gelen filmleri, film yapan arkadaşları az çok bilirim..

Festival bürosunda Oğuz Onaran'la karşılaştım. Gerçekten çok merak ettiğim bir şeyi öğrenmek istiyordum. Yani ön jüri ne düşünmüştü de böyle bir karara varmıştı? Kendisi önce filmi hatırlamadığını söyledi. Konuşma ilerledikçe zihninin açıldığını gördüm. "Kısaltılırsa iyi bir film olur" dedi. Heyhat! Şimdi bu adama ne söylenebilir? Herhalde dünyanın hiçbir yerinde bir filmi kısaltarak iyi bir film yapıldığı görülmüş şey değildir. Film iyi değilse uzatsanız da kısaltsanız da birşey değişmez. (Uzatırsanız sıkıcı olur. Kısaltırsanız daha çabuk biter) Şimdi bunu beni savmak için mi söyledi, yoksa gerçekten böyle mi düşünüyordu? Anlamak zor. Ama böyle saçma birşey önererek kendisini tanıyan, bilen, güvenen insanları demoralize etmiş olmuyor mu? Kendisini tanıyanlar sinemayı bilen iyi bir hoca olduğunu söylemişti. Birisi hariç, o "Donuk zekalının birisi" dedi. (Konuşurken bu benim de dikkatimi çekmişti.) Sonra jüride yalnız olmadığını söylerken affını ister gibiydi.. Bu jüri üyesinin bir fikri olmadığı açıktı.

Anlaşılmamış, huysuz bir kadın profili çizen ve doçent olan Deniz Derman'ı biraz tanırım. Ben filmi çekerken kendisiyle ufak tefek sürtüşmelerimiz olmuştu. Ama festivalin ön jürisinde ne işi olduğunu anlamış değilim (Herhalde Hilmi Etikan kadar biliyorduk)

Adını bilmediğim diğer jüri üyesi AÜ BYYO'da görevli bir hanım. Filmler izlenirken (Bazen iki-üç dakika izleyip kaseti çıkartıyorlarmış) etliye, sütlüye pek karışmadan oturduğu yerden çay içip öylece duruyormuş.

Bu jürinin ne düşündüğünü festival yöneticilerinden bile öğrenemedim. Gönderdiğim film onların öyle elin tersiyle itebilecekleri film! en fazla adam beğenmedim dese ne diyeceksin? (Olur ya adam kavun sever, karpuz sever) Beğenip, beğenmemek o kadar keyfi birşey ki, ciddi bir yargı belirtmez. En ağır eleştiri bile bir fikir içeriyorsa makbuldür.

Bekleyip diğer filmleri de görmek gerektiğine karar verdim. Olur ya belki adamlar haklıdır.

Fransız Kültür Merkezinin ses düzeni bozuk salonunda filmleri izledikçe resmen filmimin hakarete uğramış olduğunu gördüm. Anladım ki, ben onlara kısa film değil, film göndermişim. Bu jürinin ne seyrettiğini, farkında olmadığını, ciddi bir algılama ve kavrama problemi olduğuna kanaat getirdim.

Yarışma ve yarışma dışı kategoride gösterilen filmlerin bir çoğu, insanı utandıracak kadar düzeysiz, insan zekasının tıkanıklığına kanıt birer abide-i hürriyet anıtı gibiydi. En tuhafı da bazı seyircilerin buna çanak tutuyor olmasıydı. Öyle ki her embesil espiriye salon memnuniyetiyle karşılık veriyordu.

Hele hele üçer-beşer kişilik yönetmen kadrolu filmler; okullarda ödev ve iş olsun diye hocalar için yapılmış, sınıf geçme projeleriydi. Adam ele aldığı konu üstünde ciddi hiçbir çalışma yapmamış, iki cümle kurmaktan ve ne söylemek istediğini bilmekten aciz. Kimse de sormuyor, kardeşim bu akla ziyan şeyleri niye yaptınız, kim size para verdi, destek oldu? Hadi yaptınız niye getirip herkese gösteriyorsunuz? "Pencere" isimli kısa film bize sosyal gerçeklikten, düşsel gerçekliğe geçişin nefis bir örneğini sunuyor. Kamera yer seviyesinde takiple, çıplak ayaklı bir adam yolda bir süre yürüdükten sonra bodrum katındaki bir kunduracı dükkanının önünde durur. Camda "Çırak Aranıyor" ilanı vardır. (N harfi ters yazılmıştır. Artık kunduracının cahilliği mi, yoksa film yapanların buluşu mu bilinmez) Kunduracı içerde bir ayakkabı tamir etmektedir. Çıplak ayaklı adam içeri girer. Kunduracı ve adam birbirlerine bakarlar. (Ne demeye geldiği anlaşılmaz türden) Sonra adam camdaki ilanı indirir, (yani bu işe taliptir) kunduracının dizinin dibine oturup öylece durur. Kunduracı işiyle meşguldür. Yine karşılıklı bakışmalar. Derken pencerenin önünde genç bir çocuk birileri

tarafından dövülmektedir. Kunduracı kızgın bir şekilde "Kapatacağım bu pencereyi" der. Çıplak ayaklı adam öylece durmaktadır. Bu esnada pencerenin önünde dans eden bir çift görülür.(Kadının eteği kırmızıdır) Ayakkabıcı yanı başındaki rafta duran bir çift siyah bayan ayakkabısına iç geçirerek bakar. (Bu herhalde Türk esnafının gizli kalmış naif fantazisi oluyor) Dans eden çift görüntüden çıkar. Çıplak ayaklı, Levis pantolonlu, Tomato kazaklı adam yerde duran bir çift ayakkabıyı giyer ve dükkandan çıkar. Düş mü, gerçek mi? diye sormaktadır filmi yapanlar. Düş olsa ne olur, rüya olsa ne olur, gerçek olsa ne olur? diye merak edesi geliyor insanın.

Kısa filmi bir trik, bir espri, kissadan hisse, bir mesaj anlayışı üstüne kurmak sakıncalıdır. İnsan evladı bunlardan haz eder de itibar etmez. Tabiatı gereği sanat eserleri bu tür temeller üstüne inşa edilmez. Bir bildirim içerirler ama asla bir bildiri sunmazlar.

Festivalin kendi türündeki tek filmi CYBEROTİCA'ydı. Eh kardeşim! toplu konut mahallinde böyle bir film çekmek kolay da inandırıcı değil. İbrahim Tatlıses tarzına mahkum olmuş bir milletin bu türde bir film yapmaya hakkı var mı? Kitapçıktaki tanıtım yazısında, dünya çevresinde yapılan üst-nükleer denemeler, uyku hastalığına neden olur. Bu veçheyle hastalık otorite tarafından gizlenir. Hastalıkla ilgili belgeleri açığa çıkarmaya çalışan direnişçiler birer birer yok edilmektedir, deniyor. İnsan kendini meraktan alamıyor.

Hastalığın gizlenmesiyle, gizlenmemesi arasında sonuç itibariyle bir fark var mıdır? (Yoksa halkını kandıran otorite ayağı mı var?) Hastalıkla ilgili belgeler nerede gizleniyor? Sandıkta mı, kilerde mi? Yani otoritenin bir çekindiği mi var? Belgeler ortaya çıksa İSKİ'deki gibi bir soruşturma olur mu? Film insan aklının tasarruf sınırları içinde midir? Bu problem karşısında "Yetiş Emmoğlu" diyebilir miyiz? Filmin bir sahnesinde insanlar aksesuarlarını (incik-boncuk) çorak bir arazide toprağa gömüyorlar. Bunu uyudukları zaman eşyaları çalınmasın diye mi yapıyorlar? Yoksa, bu derin metaforik bir manaya mı tekabül ediyor?

Bu film, Yavuzer Çetinkaya özel ödülünü almış. Eminim rahmetli de filmi görseydi severdi. Ama ben yine de rahmetlinin kemiklerini sızım sızım sızladığını düşünmekten kendimi alamıyorum.

Sonuç itibariyle, bu yıl da gördük ki körler sağırları ağırlamaya devam ediyor.

Cahit Sıtkı Çiltaş

Merhaba,

7. Ankara film festivaline gitmek istediğimizde bütün biletlerin önceden satıldığını öğrendik. Sadece "Sürpriz Film" olarak oynatılan bir filme bilet vardı. Ne yönetmeni ne de filmin adı bilinmiyordu. Sonunda film başladı. BOSNA!

Sırplı bir esir sadece yedi kadına tecavüz ettiğini ve bunlardan, ancak 3 veya 4'ünü öldürdüğünü söylüyordu. Ayrıca insanların boğazlarını nasıl kestiklerini büyük bir soğukkanlılıkla anlatıyordu. Bir okul bombalanmış ve bir bomba da sınıfa düşmüş. Ekranda görünen ise duvar, saçlar ile birlikte yapışmış bir kafa derisi. Sonra kamera bir insan başı göstermeye başlıyor. Tam yaklaştığında ise bir el gelip insan başını saçlarından tutarak havaya kaldırıyor. Sadece başını. Kulağı kesilmiş bir insan. Mum ışığında yapılan bir ameliyat. Bir hastanın bacağı kesilirken ağaç testeresi kullanılıyor. Morgda görevli bir baba, en kötü gününün kayıt defterine oğlunun adını yazmak zorunda olduğu gün olduğunu söylüyor. İnsanların ölüme çok yaklaştığı anlar! Aylardır toplama kampında tutulan bir gence kurtarıldığı zaman bir yudum su veriliyor ama genç, midesi yapıştığından boğuluyor!

Bu anlattıklarım çok iğrenç olduklarını biliyorum. Ama bunlardan daha da iğrenç olanı bunun belgesel bir film olduğu ve her görüntünün gerçek olduğu. Belki de Bosna konusuna şimdiye kadar milliyetçiler ve şeriatçılar sahip çıktıkları için olaya biraz soğuk baktık. Ama artık, bizler bu konuya lütfen gereken ilgiyi gösterelim. Çünkü yakında orada kurtarılacak insan kalmayacak.

TANKUT-ANK.

Tüm güzel dostlara, Şivan ve Gülistan'a..

Sevgilerimizi yitirdik babacığım. İnsanlığı.. Dostluğu arkadaşlığı. Ne acı hayattır ki, aramızdaki son bağlarıda koparmaya çalışıyor.

Küçüklüğüm hayal meyal aklımda. Hani şöyle dört yaşlarındayken. Sen işe giderken gitme diye bacaklarına sarılırdım. Daha o zamandan belliymiş birbirimize karşı beslediğimiz güçlü sevgil. Ya mesai saati dönüşünde ağır uykumdan ayak sesleriyle cin gibi oluşum.. Bunları hiç unutamadım. Şimdilerde köreittiğim müthiş zeka pırıltılarımı zevkle gözlemlermişsiniz. Gittiğim yerleri başka şehirlerde de olsa gördüğüm yüzleri hiç unutmazmışım. Senin kızın bir başkaydı değil mi babacığım?.. Kitapların arasında kendini yitiren! İnanın o açıdan hiç korkmadım, çok sevdim hatta. Herşeyi sevdim saf duygularımla. Ama polisleri hiç sevmedim daha küçük yaş-

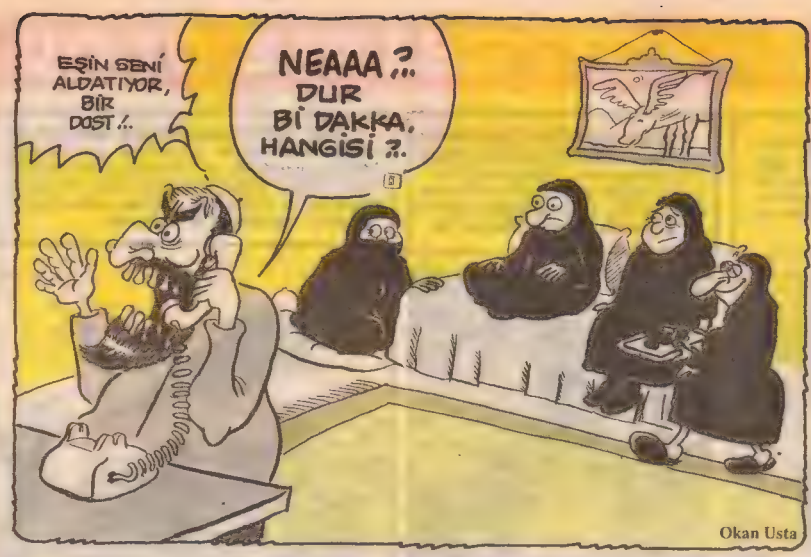

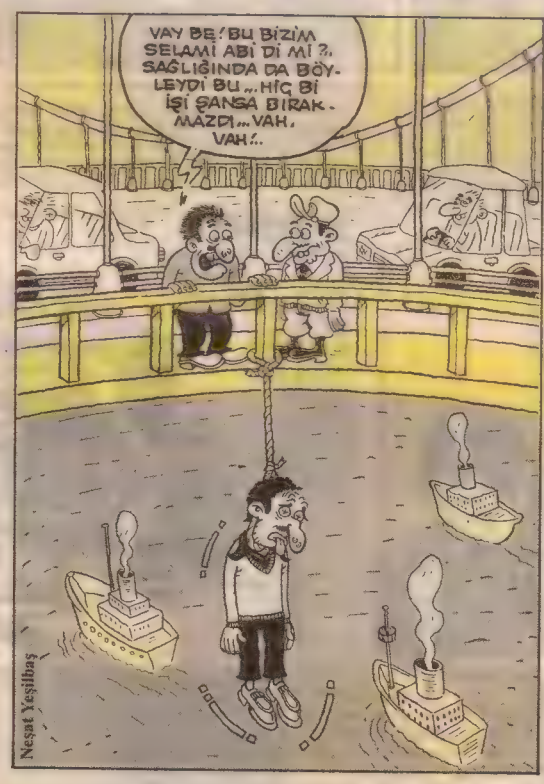

Sayı: 178 9 Nisan 1995 Pazar

SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ

Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarımı:** Murat YÜCEŞAN ● Murat BOZKURT ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faxı** 251 52 67 ● **Baskı** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** *İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.*

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 75 $

AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - 60 DM

AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 90 DM

YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - 1.000.000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hesabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

larımda. MHP'lilerin neler yaptığını bilseydim onları da hiç sevmezdim o yaşımdan itibaren.. Öyle ya, onlar insanların canına kıymışlar. Hiç varlıkların en güzeli öldürülür mü? Hala da öldürüyorlar. Yazık, onlar insanlığın yüzkarası olmuşlar. Seni bir günlüğüne bizden aldıklarında polislerin evimizi ne hale getirdiklerini güzel annem anlatır. Ama bizim savaşımız güzelliklerden, haktan, dürüstlükten yanaydı. Bunu hissetmiştim. Çünkü bu şiddet düşkünü insanlar haksızlıktan, gizli kapaklı işler yapmaktan hoşlanıyordu. Anılarını tazelerken en çok da birgün annemle benim bir ay mahpusta kalmamıza gülerdik öyle değil mi? Tabi güleriz, öyle bir düzen var ki gülmeden edemiyor insan. İnsanları düşünüyorlar diye Gülhane parkındaki zavallı bakımsız hayvancıklar gibi parmaklıklar arasına koyuyorlar. Bizde gülüyoruz diye yakında bizi de tıkarlar mı odacıklarına? Olsun, göğsümü gere gere giderim. Küçüklüğümdeki gibi yine onlara pis polisler derim.

İlkokul üçüncü sınıftayken öğretmenimi hiç sevemedim baba. Çünkü o pedagojiden anlamıyordu. Bunu sana hiç söyleyemedim. Derslerimle de yıldızım hiç barışmadı. Başarısız bir okul hayatım oldu. Olsun ben senden insanlığı öğrendim ya, yeter bana! Kitaplara yönelişimde derslere karşı ilgisizliğimden. Ama kitaplardan öğrendiğim formüllerden, kurallardan çok! Netekim dedenin (resam paşa; uğurlar ola.. Marmaris'e 56 km uzaklıktayım beklerim!) gece 24'ten sonra Tv izlenmesine karşı olduğunu öğrendiğimde buna aç çocuk aklımla gülmüştüm. Öyle ya bu güçlü (!) insan (!!!) parçası, insanların hayatına karışmayı kendine ilke edinmişti demek. Ne trajî komik bir olay. Değerli Öner Yağcı'nın kardelen adlı kitabındaki Gülcan'la kendimi özdeşleştirdim. Ne çok ortak yönümüz vardı..

Duygusallığıma hep kızdın baba. Ben de buna hiç anlam veremedim. Oysa Nazım Hikmet için ağlamak ne güzeldir. Ya senin için ağlamak? O da çok güzel, bana inan.Ne olur söyle herkese, fısılda anlat. Gençler, insanlar vicdan azabı çektirmek için ölümü seçmesinler. Mücadelenin sonunda mutluluk var. Anlat,ki savaşalım hayatla. Bir de sevgimizi kıskananlara bir çift lafın olsun. Bizi ayırmaya çalışıyorlar, aile saadetimizi bize çok görüyorlar. Onlara ne iyi bir aile babası olduğunu göster baba. Onlarda çocuklarına tüm sevgilerini versinler, sert baba görünümüyle çocuklarını kısıtlamasınlar. Paylaşsınlar, çocuklarını dinlesinler, birbirlerini anlatsınlar.

Babacığım inan ki seni hep seveceğim. Benliğimi bütünüyle sana borçluyum.

19 yaşında bir kız çocuğu

Merhaba Arkardaşlar;

Ben Berna, devamlı aldığım Leman dergisini karıştırırken aklıma berden size yazmak geldi. Aslında ne yazacağımı bilmiyorum, benim bütün hayatım çalışmakla geçiyor hafta sonları bile çalışıyorum , işim çok ağır ve yorucu eğlenmeye vaktim yok. Yalnızca okuyorum tek yapabildiğim bu bir saniyemi bile boş geçirmek istemiyorum. Burada öyle çok arkadaşım ve dostum var ki ne zaman ihtiyacım olsa yanımdalar fakat bana yeterli değil, ben bir eroin bağımlısı gibi arkadaşa doymuyorum. Bana konuşabileceğim herşeyimi paylaşacağım yani arkadaşa doymuyorum. Bana konuşabileceğim herşeyimi paylaşacağım yeni arkadaşlar lazım devamlı birileri olmalı bende size yazıyorum. Bu dergiye benimle paylaşan tüm Leman okurlarına sesleniyorum bana yazın, her konuda bana yazabilirsiniz güzel bir arkadaşlık kurmak için bana yazın mektuplarınızı bekliyorum. Benim için çok büyük bir mutluluğa katılmaya ne dersiniz, hem sizinde belki böyle bir mektup arkadaşlığına ihtiyacınız vardır. Neyse bana yazın en kısa zamanda mektuplarınızı bekliyorum. Saygı ve sevgilerimle.

Berna Burgaç
Sarıca Paşa Mah. Soğuk Çeşme Sk. Arna Apt. No:5 22030/ Edirne

YAZIK DEĞİL Mİ?

Bir askeri birlikte görevliyim. Kısa süre önce, bir arkadaşımın nizamiye nöbeti esnasında, sivil bir baba hasta çocuğu için O rh(-) acil kan ihtiyacını bildiriyor. 3 saat içinde gerekli. Nöbetçi arkadaş diğer nöbetçilerle hemen iletişim kuruyor ve beş dakika içinde altı askerin gönüllü olarak kan verebileceğini tesbit ediyor. Ancak prosedür araştırıldığında böyle bir durumda talep askeri bir şahıs için değil ise, Kolordu Komutanlığından müsaade belgesi gerektiği öğreniliyor. Bu iş en az bir gün sürüyor ve izin alınabilme olasılığı çok az. Nöbetçi arkadaşın kurallara karşı gelmemesi gerekiyor ve sanki bütün suçlu kendisiymiş gibi vicdan azabı dolu teselli edici sözlerle acılı babayı geri çeviriyor.

Hayati ihtiyaç var, kan grubu uyan kan verebilecek gereğinden fazla gönüllü var ancak bunlar yüzünden dert ile derman bir araya gelemiyor. Belki de şimdi o minik kız (ve aynı sebepten dolayı onun gibi yüzlercesi) toprak altında derman arıyor.

Alper M.B/Ankara

SİZİN HİÇ ŞİMENDİFERİNİZ ÖLDÜ MÜ?

ALP TAMER

"KARA TREN nedir? Karatren birzamanlar hasretlerin ikiye çarpılması, sevgilerin makas değiştirmesi, özlemlerin toplanması ve. Anılarını karekökü.. değilde nedir? ...Ya da kaynağı belli olmayan sessiz bir dişi çığlığın kulaklarımıza hiç çıkmamacasına tünemesi..KARA TREN. Soluyan ağır ve sıcak ve demir....

Yıllardan 69-70 filan. Yaşım henüz 12. Samsun-Havzada okuyorum Teyzemlerde. Yaşantımda Havzadan ödünç alınmış bir yıl. (Henüz ödemedim, ödeyemedim) Ailemse o yıllarda Adıyaman-Samsatta.

O yıllar Samsat küçük bir ilçe. Samsatta öğretmen yok, yol yok, dahası tren yok. Şimdiyse SAMSATın kenarında yok! Varsa bile yeni SAMSAT. Eskisi ATATÜRK BARAJI'na kurban edildi. Fıratın alt konulmuş ve biriktirilmiş sularının mahkumiyetinde, dipte, derinlerde bir yerlerde.

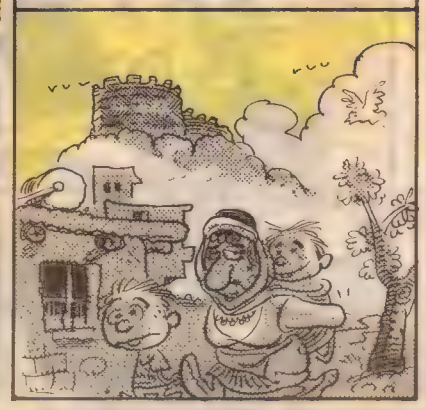

Eskisi SAMSAT; eski anılar, telef edilmiş o yaşamlar, eski kümbetler kaleleler ve binlerce yıllık yaşanmışlık; hem de dört dut ağacı gölgesinde ve bu gölgelerden tütsülenmiş söylencelerle birlikte.. Depderinlerde!.. Lâmbasız sokaklarıyla karanlıklara gömülü, suskun. Neyse efendim bu uzun bir hikaye. Bu hikayenin başını GAP başkomutanı DEMİREL, sonunuysa Mezopotamya halkları bilir ve birazda Mezopotamyada geçici misafir çocukluğum.

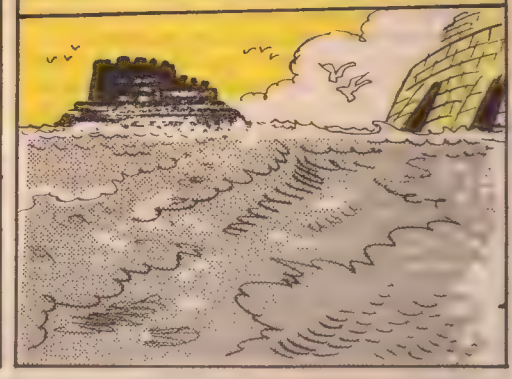

Göçebe çocukluğumun 2. durağı HAVZAda yalnız sayılmam. Akrabalarım BALKAN HARBİ sonrası iskancılardan. Orta Anadolunun ıssız bozkırlarının viranelliğinde yoksulluk icra etmekteler. Birbirine bağlı, birbirini seven insanlar. Çokça da çocuk. Yalnızken mahşerde mutsuz, birarada ıssızlıkta bile mutlu. Malum, Anadolu'da doku uyuşmazlığı, malum azınlık psikolojisi.. İskancılarda. Akrabalarımın çoğu HAVZAdan güneyde, haritaya tutunmaya çalışan onlarca nokta.

Akrabalarım bana 3 saat ötede. Kuşucusu değil, KARATREN'le. Çocuk gönlüm bazen onları görmek ister. Onların yamaçlarına. koltuk altlarına sokulmak; kaşlarının derinliklerinde, çehrelerinin sinmiş gizeminde korunmak ister. Daha da çok yaşıtlarımla, akşamlarımla oynamak, boğuşmak ister. Her seferinde burnum Foşur-Foşur kanasa bile!

İşte bu yüzden, hafta sonları HAVZA'dan güneye akan demiryolu beni çağırır. Hafta sonları hasretlik gişeden alınan bir öğrenci biletiyle başlar ve biter. Asla gidiş-dönüş bileti almam. Demiryolcular beni kandıramaz. İki gün sonra döneceğini bilsem bile! 56504 nolu SAMSUN-SİVAS treni peronda kalkmak üzeredir. Cam kenarını kapmam bir olur anonsla beraber. 56504 nolu tren önce derinin bir soluklanır. Ve yedi başlı bir dev olur dumanlar püskürterek.. Üzerinde ben; yalnızca ben, yola koyulur.

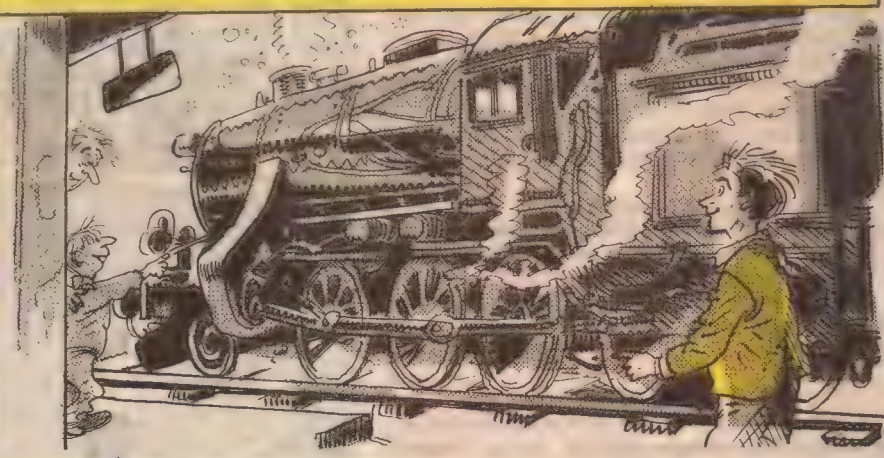

Sonra.. sonra sırayla istasyonları saymaya başlarım Suluova.. Amasya.. Turhal.. Zile... ve ara istasyonları (Çoğunun adını şimdi unuttum).

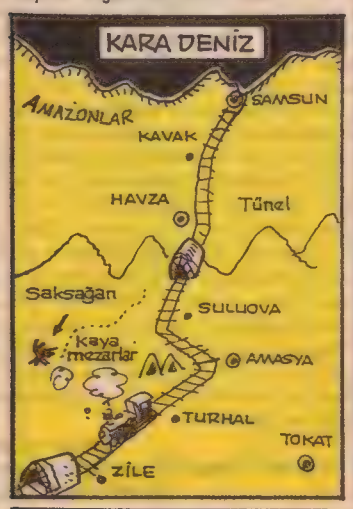

O benim trenim! Hareket memuru düdüğünü öttürdüğünde trenimden önce ben çuf-çuflamaya başlarım. Çuf-çuflar dudaklarımdan çocukça bir nakarat olarak döküldüğünde, önce beyaz bir duman (kirli beyaz) geçer gözlerimin önümden. Genzimi yakmaz. Saf bir beyazlık olur; kalanlarla gidenler arasında yumuşak bir elveda! Ağlayanlar beni ilgilendirmez. Ben istasyona tek başıma giderim. Trenime tek başıma binerim. Cama yaslanır, camdaki suretimle vedalaşırım. Ona derim ki "İki güne kalmaz burdayım. Bu sözlerime vagon kapısındaki "TREN HAREKET HALİNDEYKEN KAPIYI AÇMAYINIZ yazısı şahittir.

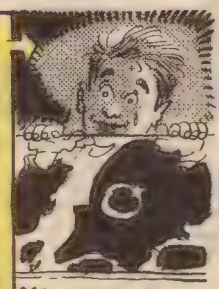

Suluovanın kurşuni çamuru; Ters akan ırmağının trenimle beyhude yazısı, ve şeftali bahçeleri zerdaliler, elma orduları, ağaçlarda çocuklar, yeşilırmağın sularına karışan ağzımın suları, Şirin için Ferhat'ın kazdığı su yolu (Hala emin değilim!) ve kendimi özgür hissettiğim anları bana bahşeden beni en çılgın düşüncelerle sürükleyen kelebek ömürlü tüneller. Birde beni her seferinde büyüleyen Amasyadaki görkemli kaya mezarları.

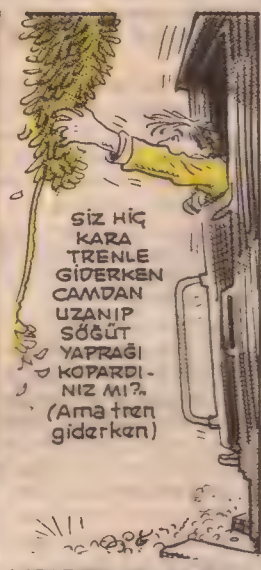

SİZ HİÇ KARA TRENLE GİDERKEN CAMDAN UZANIP SÖĞÜT YAPRAĞI KOPARDINIZ MI?. (Ama tren giderken)

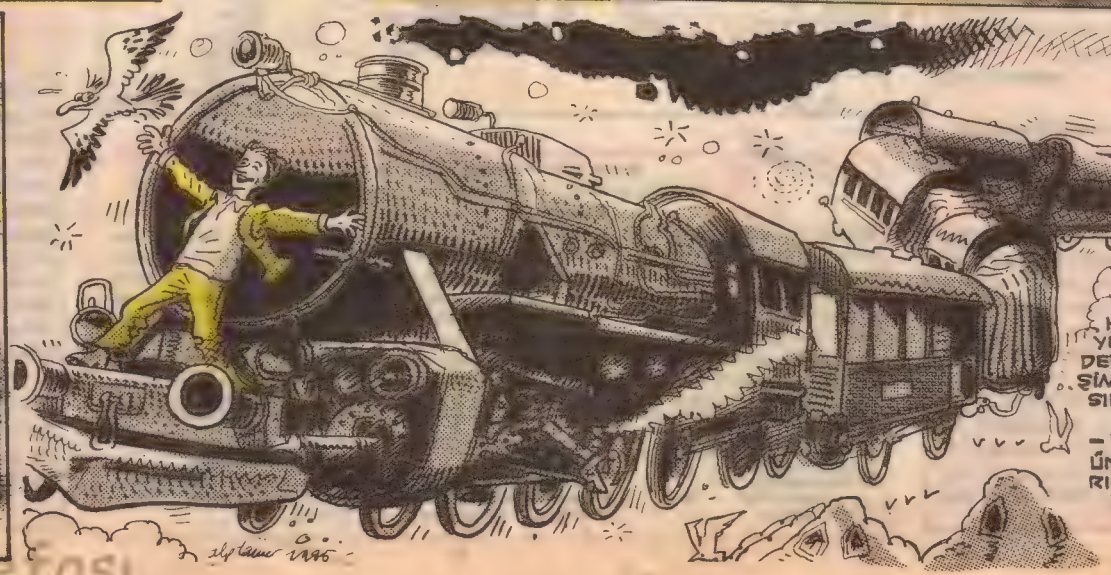

KARA TREN NE KADAR DA HAFİFMİŞ; MEĞER O YANIBAŞINDA UÇAN SAKSAGANLA YARIŞ EDEBİLİRMİŞ..SESLER RAYLARDAN DEĞİLDE KARA TRENİN TAŞ İÇİNDEN, YÜREĞİNDEN GELİRMİŞ... 12 YAŞINDA BİR ÇOCUK BU TRENİ SÜREBİLİR DAHASI UÇURABİLİRMİŞ İŞTE UZAKTAN GÖRÜNDÜ BİLE O YİTİK UYGARLIĞIN GÖMÜLDÜĞÜ KAYA MEZARLAR. HEPTE MERAK EDERDİM ORDA YÜKSEKLERDE KİMLER YATAR DERİN UYKULARDA DİYE... İŞTE ŞİMDİ ORAYA İNMENİN TAM DA SIRASI... TRENİM "BİRAZ DAHA AŞAĞI"
– BİLET KONTROL!.. ÜNİFORMALI RÜYA UYANDIRICISI KONTROLÖRLER... HAYAL BÖLÜCÜLER!.. ZAMANSIZ GELDİLER...

Sürecek.

16 NİSAN 1995 PAZAR... SAYI: 179... 18.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 130-4867

GeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

KURŞUNLAR ADRESLİ GİTMİŞ

Gaziosmanpaşa ve Ümraniye'de çıkan olaylarda hayatını kaybeden 18 kişiden 15'inin otopsi sonuçları açıklandı. Buna göre 12 kişinin sadece tek kurşunla öldürüldüğü ortaya çıktı. Otopsi sonuçlarından çıkan bir başka vahim sonuç, ölümlerin yaşamsal merkezlere yönelik hedef gözetilerek ateş edilmesinden kaynaklandığının saptanması. Öldürülenlerin 12'sine tek kurşun isabet etmiş. Bu öldürücü tek kurşun, belden yukarı özelliklede baş ve göğüs bölgesindeki can alıcı merkezlere yönelmiş. Ayrıca Gazi Mahallesindeki Cem evi avukatı Muharrem Sarıgül, kurşunların giriş-çıkış yapmasının atışların güçlü ve uzun menzilli silahlarla yapıldığının kanıtı olduğunu söylüyor. Olaylar sırasında bölgede bulunan gazeteci arkadaşlar, eylemin başını çekenlerin, panzerlerin üzerine çıkan göstericiler vs hepsinin öldürüldüğünü belirtiyor. Kurşunlar adresli gidiyor.

İNSAN HAKLARI

İSMAİL BEŞİKÇİ'YE 2 ASIRLIK CEZA 198 YIL

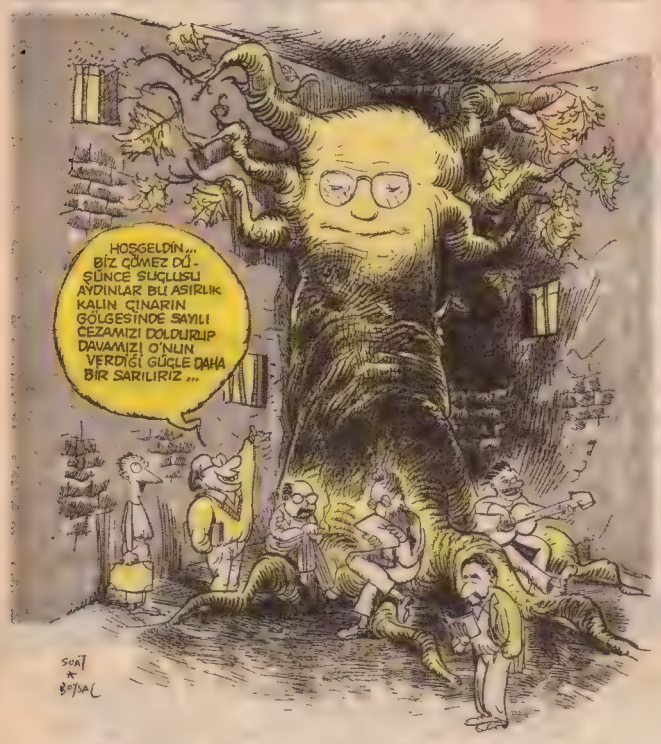

KURŞUN ADRESİNE GİTMİŞ.

GaziOsmanpaşa'da ve Ümraniye'de çıkan olaylarda hayatını kaybeden 15 kişinin otopsi sonuçları açıklandı. Buna göre 12 kişi sadece tek kurşunla öldürülmüş. Leman Polis atış talim poligonu hedef tahtalarını ele geçirdi..

1. ADİ SUÇLULARDA ATEŞ EDİLİCEK HEDEF NOKTASI
2. ÜLKÜCÜ TOSUN TERÖRİST HEDEF NOKTASI
3. SOLCU TERÖRİST HEDEF NOKTASI
4. AYDIN, ÖĞRENCİ, DEMOKRAT, ALEVİ GÖSTERİCİLER HEDEF NOKTASI

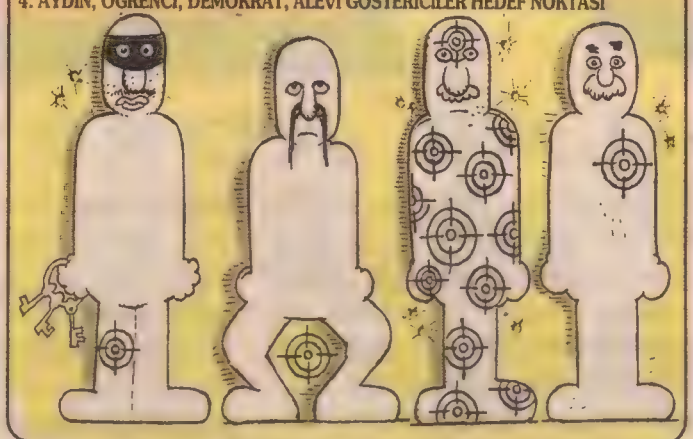

İSTEDİĞİNİ İNAN

Dikmen Halkevi kurultayında bir tartışma sırasında, Polis Halkevleri Genel Sekreterine "Sen Demokrasiden ne anlarsın demiştir."

Sevgiler.. Serüvenci Deli Marko

İSTEDİĞİNİ İNAN

GaziOsmanPaşa'da vurulan 15 kişinin ölüm nedeni: gövdenin üst kısmına sıkılan 1-2 profesyonel mermi

DÜŞÜNCE SUÇU OLMAKTAN ÇIKMIYOR, SUÇ OLMAKTAN ÇIKARILMIYOR.

İşte C.H.P.'nin yeni politikası Demokratikleşme ve düşünce suçunu ortadan kaldırma politikası *Uğur Aydın-Giresun*

GEZ ◎ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Akşamsefası

Konya'da imza günü yapan AZİZ NESİN'E KENTTEKİ hiç bir otel rezervasyon yapmadı.

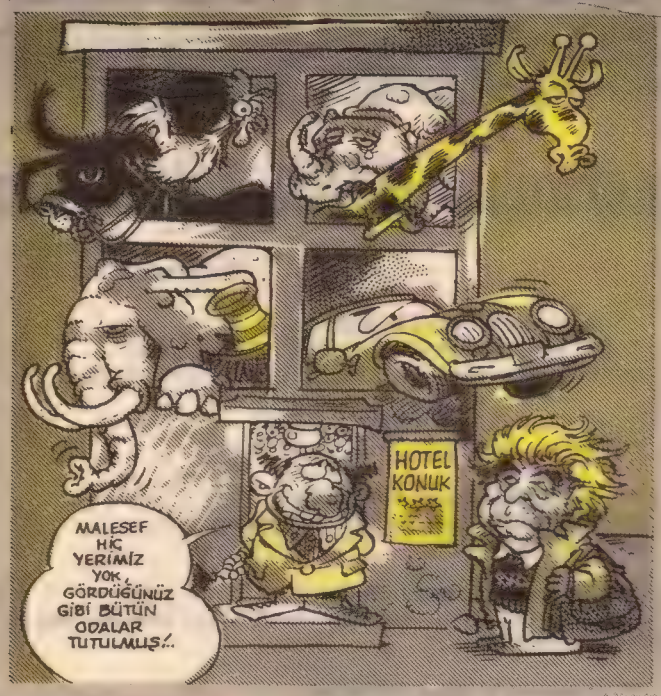

DAĞ TAŞ BÜTÜN KOVUKLAR ARANARAK ÇEKİLİNİYOR.

*Nice yıllara Fındık

MEÇHUL AND COOL ASKER!.

Fikir: ERTUĞRUL ÖZKÖK

Kafasında mavi benekli kırmızı bandana,
saçları yanlardan üç numara
üstte birazcık daha uzun, fiyakalı
bakışları dimdik, gözleri çelik
ve bir haftalık kirli sakalı!..
İşte böyle postmodern bir abide
benim kahraman askerim!.
Pet şişedeki suyla traş olurken
sanki bir Vietnam filminden kare,
ve siyah, erkeksi botu
bastığı çamuru sıçratırken
Tom Cruise'u solluyor kaç kere!..
İşte böyle modern çağın atari savaşçısı
düşmanın "Tansu" diye isim taktığı askerim!.

10 April'95/ODTÜ

Tracy bacınız sizin için çizdi:
CHP ile yaptığımız koalisyona duyduğu sinirden saçları 6 ok olmuş DYP'li muhalif!..

Gizli aşığa kaside

Ekmeklerdeki kağıtlara şiirler yazdım
Bebeklere iğne batırdım sihirler yaptım!.
Gizlice dolaştım gettolarda, varoşçu takıldım
Yeri geldi nihilist yahut varoluşçu takıldım!.
Tracy dinginleşmez,
üstünde çalsa da saksafon
Çünkü ona ilhamı veren
kafa olarak Anglo Sakson!.

13 April'95/ G.Saraylılar Evi

**Kanlı Nigar, artık sana hiçbişey yazmıcam..*
Ne sinirli adammışın be..
Sahte Mazlum seni!..

YARGITAY KARARIYLA APARTMANDA KÖPEK BESLEMEK YASAKLANDI.

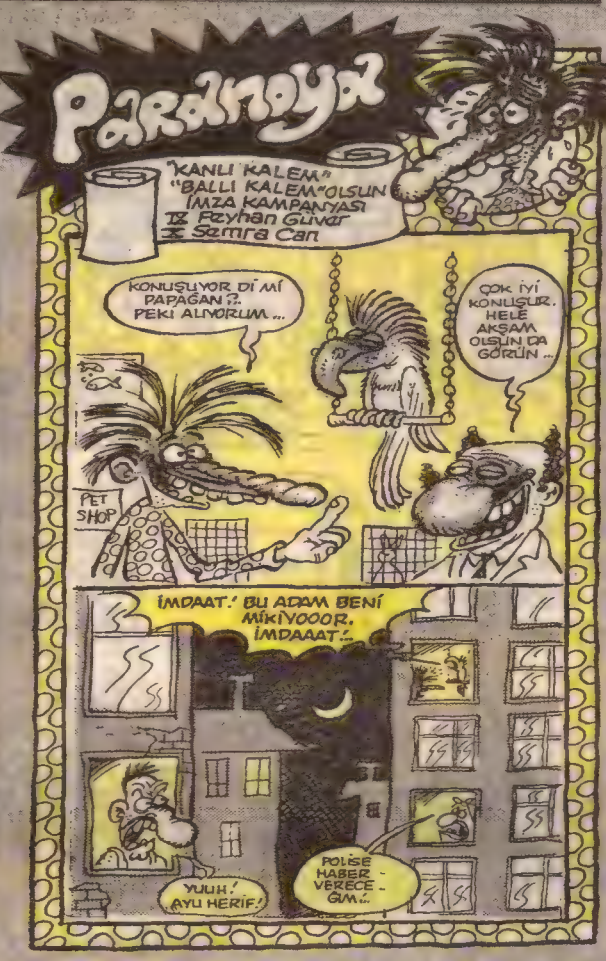

KRAL, KRALİÇE, PRENS, PRENSESLERİN DAVASI SONUÇLANDI

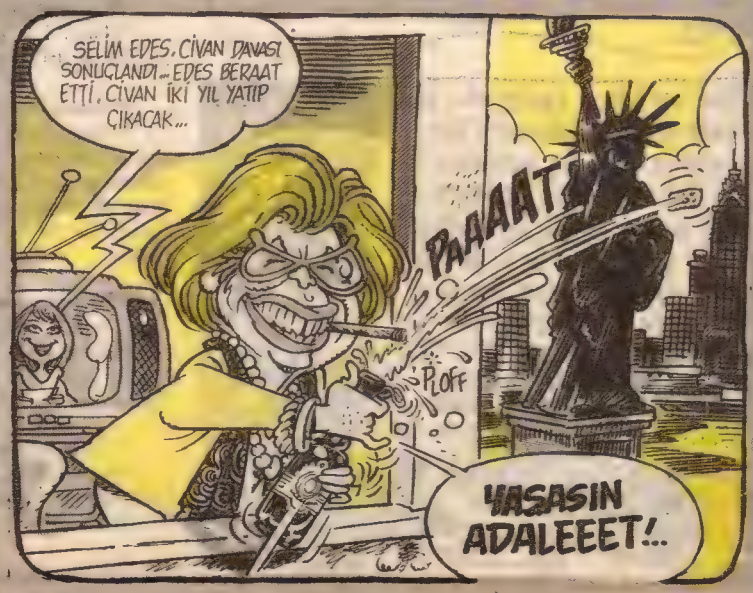

17 NİSAN
PAZARTESİ
SAAT 20.30
TUNCEL KURTİZ'Lİ
AKŞAMLAR VE SÜRPRİZ DOSTLAR OYUN, SÖYLEŞİ, ŞİİR, TANGO

HAFTA SONU NE YAPAK ?

✔**"büyük, çok büyük bir telaş vardı. sonsuz bir huzursuzluk. insanlar uyandıkları zaman, yattıklarından daha yorgun kalkarlardı. uykuları bile tekin değildi. uykularda daha dayanılmaz bir telaş vardı."**, (orada, **fikret ürgüp**)

✔keban barajı gölü'nde su kayağı yapan erzincan valisi **recap yazıcıoğlu**, bu sporun yaygınlaşması için öncülük ediyor!..

✔**GAP, çelik kuvvet** derken medya, **ikitelli**'de fabrika yangınları ve **TEM** otoyolu'nda zincirleme kazalar dışında da haber üretmeye başladı!. her iş'te bir hayır oluyormuş meğer!.

✔türk filmleri afiş sergisi, çarşı capitol mağazası'nda!.

✔**fakat müzeyyen bu derin bir tutku**, ilhami algör!, **bir yudum insan**, nebil özgentürk!.

✔o.m. arıburnu şiir ödülü, **mustafa ırgat**'ın ait'siz **kimlik kitabı**'na verildi!. **altay öktem**'in **çamur** şiir dosyası'na da yayınlanmamış kipat ödülü verildi!.

✔1941-1994 yılları arasında meydana gelen maden ocağı kazalarındaki ölü sayısı 3.627 bin, yaralı sayısı 348.177!.

✔ laikliğin 67. yıldönümü'nü **tiktak toktamuş** ile **abdürrahman** sabaha kadar dans ederek kutladılar!.

✔bu yılki necatigil şiir ödüllü, **osman hakan** a. nın **gül odası** isimli kipatına verildi!.

✔konya'da oteller **aziz nesin**'e yer vermedi!. **mevlana** konya'dan iltica etti!.

✔**"saygı duruşu yerine dua edilmeli. sap gibi durmanın manasını anlamıyorum."** (recep tayyip erdoğğan) aynen katılıyorum.. ruhlar saygı bekler sadece, beklerse.. saygı; pandomim olmuş, içmonolog olmuş kime ne.. değil mi.

✔türk erkekleri **hülya avşar**'ı, türk kadınları da **kadir inanır**'ı, düşlüyorlarmış sevişirken!.

✔yalnız olmuyor, ümit kıvanç, iletişim..narla incire gazel, bilge karasu, metis.. ekmek arası, c. bukowski, çev: avi pardo, metis

✔apansız telefon diyalogları- 1!. **ben**: "yav yasin usta ya, niye böyle çok acımasız yazılar yazıyorsun ya.. bana çocukluğunu anlat...", **yasin usta:**" cicili bicili yazıları herkes yazar mest üst aabi,, iş bunu yazmakta..", **ben**: "yav yasin usta ya, niye bana aabi diyorsun yav, ben senden çook çoook küçüğüm:.", **yasin usta:** "ustalara aabi denir de ondan mest üst aabi..", **ben**:"usta musta, suç'uyorsun ağzımıza.." **yasin usta**:"ho ho ho ha", (erol taş kıvamında kahkahalar)

✔tüyap 2. ankara kitap fuarı.. söyleşiler, imza günleri.. istanbul tüyap kitap fuarı artık bir şölene, bir bayrama dönüştü.. ankara'nın neyi eksik".. niye olmasın.. biz de ordayız.. bekliyoruz.. cumartesi, parantez yay..

✔tüyap ankara kitap fuarı'nda kitap karikatür sergisi, semih poroy, nezih danyal, kamil masaracı..

✔**"bana sormayın böyle nereye / koşa koşa gidiyorum / alnından öpmeye gidiyorum / evleri balkonsuz yapan mimarların"**, (balkon, **sezai karakoç**)

MANSURİ ŞEBBOY
(bergerac'ın burnu)

Akşamsefası

PAZAR SEVİŞGENLERİ

ÖFLÜR TORPİDİ met ÜST

merhumu NASIL bilirdiniz

"üşenmeyip bugün,
bu gece ölenlere.."

"-merhum'u nasıl bilirdiniz.."
"-çok iyi çiğ köfte yoğururdu, acayip güzel yayık ayranı yapardı, tadından yanına varılmazdı.."

"-merhum'u nasıl bilirdiniz.."
"-pardon, ee şeey, hangi konuda.."

"-merhum'u nasıl bilirdiniz.."
"-biz bilirkişi heyeti değiliz efendim, sadece dostlarıyız.."

"-merhum'u nasıl bilirdiniz.."
-ateistin Allahıydı vallahi, fakat oğlu, bunadı deyip, vasiyetini iplemedi.."

"-merhum'u nasıl bilirdiniz.."
-niye sordunuz, ardından dedikodu mu yapacağız, hangi kanal'dansınız.."

"-merhum'u nasıl bilirdiniz.."
"-yani merak ediyorum, bugüne kadar hangi cemaat, hangi merhum'un arkasından "kötü bilirdik" dedi ki.."

"-merhum'u nasıl bilirdiniz.."
"-valla, bir konuşursam çok kişinin başı yanar.."

"-merhum'u nasıl bilirdiniz.."
"-iyi bilirdik, sapasağlam sanırdık, ne bilelim böyle küttt diye öleceğini, dünyanın borcunu takıp gitti.."

"-merhum'u nasıl bilirdiniz.."
"-herşeyi itiraf edersem pişmanlık yasası'ndan yararlanmam, yeni bir yüz ve yeni bir kimlik edinmem mümkün mü.."

"-..merhum'u nasıl bilirdiniz.."
"-neyimize lazım, şahit filan yazarlar.."

"-merhum'u nasıl bilirdiniz.."
"-bizim merhumu değil, merhumun bizi nasıl bildiği, daha önemli değil mi aabiler, yani bir yerde hani."

"-merhum'u nasıl bilirdiniz.."
"-şimdi bu soruya cevap verince şımarıp; uzayda hayat var mı, evlilik aşkı öldürür mü, eminönü'nden geçer mi gibi abuk sabuk sorular sormazsınız değil mi.."

"-merhum'u nasıl bilirdiniz.."
"-merhum bahane aabi, benim ilgi alanım ayakkabılar, halı ve cüzdanlar.."

"-merhum'u nasıl bilirdiniz.."
"-vallahi size bağlı, biraz koltuk çıkarsanız, tüm bildiklerimi unutabilirim."

"-merhum'u nasıl bilirdiniz.."
"-ben bu konudaki görüşmerimi bir basın toplantısı'yla açıklamak niyetindeyim.."

"-merhum'u nasıl bilirdiniz.."
"-merhum'un durumu küçük bir ayrıntı arkadaşlar, daha mühim meseleler var, mistizm, cosmos, botanik, postmodernizm, origami, decoder, papu yeni gine, daha çok şey var, bunlar hakkında neler biliyoruz, hiç, kocaman bir hiiç, bir dakika ya, bana niye öyle bakıyorsunuz.."

"-merhum'u nasıl bilirdiniz.."
"-valla ben, merhum'dan çok karısıyla daha samimiydim, seyyahat'ten erken dönünceye, karısıyla beni, yatakta çırılçıplak görünceye, kalp krizi geçirinceye kadar, hiçbir şey bilmiyor sanıyordum.."

"-merhum'u nasıl bilirdiniz.."
"-merhaba, ben sayın ali kırca'yım, lütfen arkadaşlar, burada olmayanlar hakkında konuşmayalım, cevap hakkı doğabilir.."

(devam edecek)

Akşamsefası

LOMBAK

SOLMAZ BARUTER

KANLI KALEM

Bina görevlimiz Yasin Usta şahane yazıyor hem de çiziyor.

CEZMİ ERSÖZ

Hatırlı, kaçamakçı, sihirbaz, azda ürkek. Zenginlik görmediği için, fakirlik selinde boğulan zatı sahte zalim halife, boyunu aşan deryalara gark olmuş feryadını kendinden başka kimselerin duymadığı kadar derinde kalan, herkes gibi o da bir hayal peşinde. Fantazi sosyetede karşı cinsi etkileme becerilerini çok iyi vurgulayan hatipliği ile kendine özgü bir arayışın gerçekleşmesi için formalite turlarını aralıksız sürdürmektedir. **Hz. Ömer**'de gezerdi ve her gittiği yerde insanları dinler, haklıyı haksızı ayırır adil davranır, onlara çare olurdu, hayıra gelecek her türlü, şer'den kaçardı **iki yüzlülüğü** hiç mi hiç sevmezdi. Devletin mührünü hep haklıdan yana vururdu, dinine ve imanına bağlıydı. Tanımı ve tarifi sayfalara sığmayacak kadar **MUĞLAK** Benim senin hakkında düşünüp yazdıklarım bu kadar. Sen benim hakkımda ne düşünüyorsan allah iki katını sana versin. Hariciler familyasındandır.

Yasin Adıyeke

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Erfem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

MR. FUÇIR TENS

Ahmet-Cem Yılmaz

Encoyıbıl

LESSON 1 (DERS)

*Someboy ask me if dey spik inglis and everibody iz hastası of them.. Oo.. it iz enjoyıbıl but it iz also hard! (dot ister) Peysın and.. jast layk Karatekid exersiz..

Yani: Bazı arkadaşlar soruyorlar. Fuçır abi biz de senin gibi akıcı ingilizce konuşabilirmiyiz diye!. Ee kardeşim öyle sormakla olmuyoki bu işler? Yıllarımızı verdik! Azim ve sabır olayı yani.. Tamamen pratiğe bakıyo iş.

Encoyıbıl

LESSIN 2 (İKİNCİ DERS)

*All my students!. A lav yu!. Ay tayk tu tenk tu my lavli boys and görls! Wat iz it! One ız one! tu iz tu!.. (Make make) Hadi bakiim.

Yani: Tüm öğrencilerime göstermiş oldukları teveccühten dolayı (bu ne lan) teşekkür ediyorum. Bir lisan Bir insan iki lisan iki adam diyorum.*DEĞERLİ HOCAMIZ MR. FUÇIR TENS DİL BİLİMİ İLE İLGİLİ ÇALIŞMALARINA ARA VERİP, BİRAZ DA BAŞKA ALEMLERİ KOVALAMAK İÇİN BİR SÜRE ARAMIZDAN AYRILI..A..A. FUÇIR ABİİ. HÜOOP..FUÇIIR.. ALOOO..FUÇIR!..GİTTİ..

KOMİKAZE

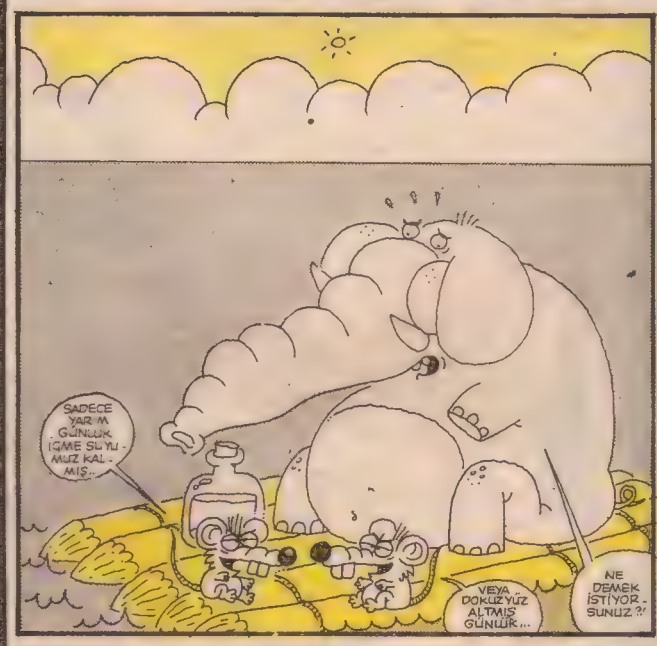

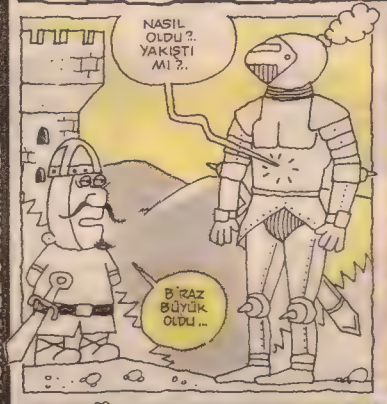

TEK ELMA: Üç ve daha fazla kişiyle oynanır. Oyuncu sayısına göre bir oyun alanı belirlendikten sonra kiremitle bir ebe kalesi çizilir. Ebe olan kaleden sekerek ve "tek elma" diye bağırarak çıkar. Yine sekerek diğerlerini ebelemeye çalışırken öbür ayağını yere basar ya da oyun alanının dışına çıkarsa tüm oyuncular ebeye başlar. Ebe kaleye girene kadar tekme atmak serbesttir. (Bazı yerlerde tekme yerine pandik de kullanılır.) Oyun ya büyüklerin müdahalesiyle ya da ebenin kavga çıkarmasıyla sona erer. Oyuna neden "tek elma" dendiği bilinmemektedir. Ayrı oyundur..

-MURAT VELİ TOKLUCU GÖNDERDİ-

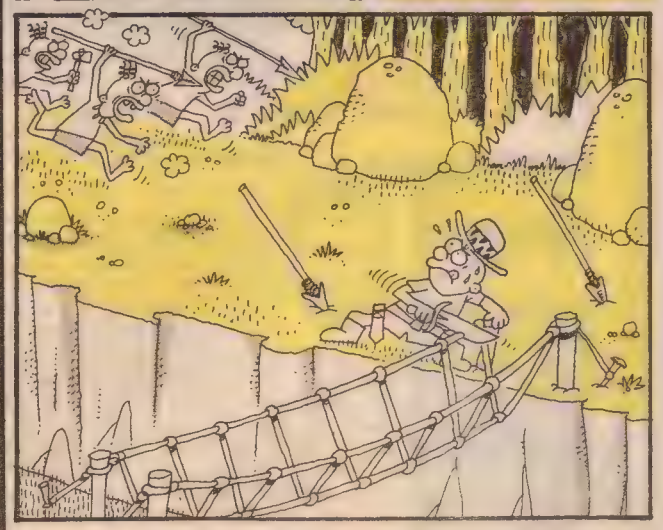

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

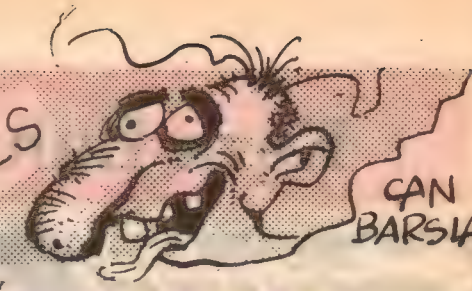

CAN BARSIAN

TERELELLİ ÖYKÜSÜ

İşin İçindeki İşler

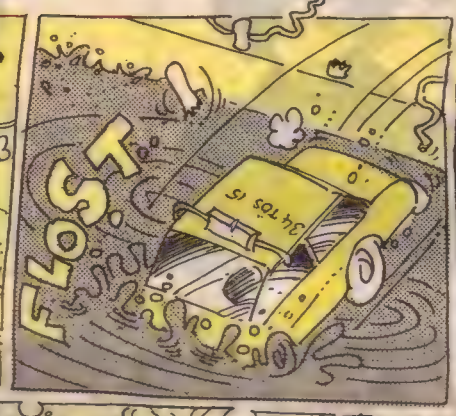

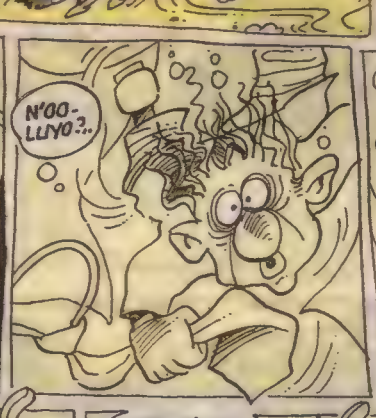

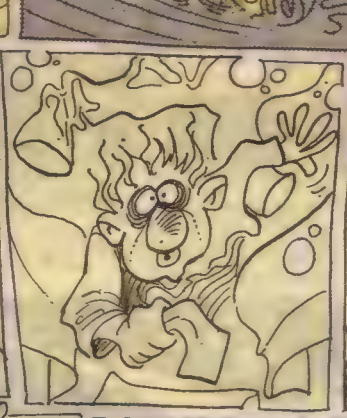

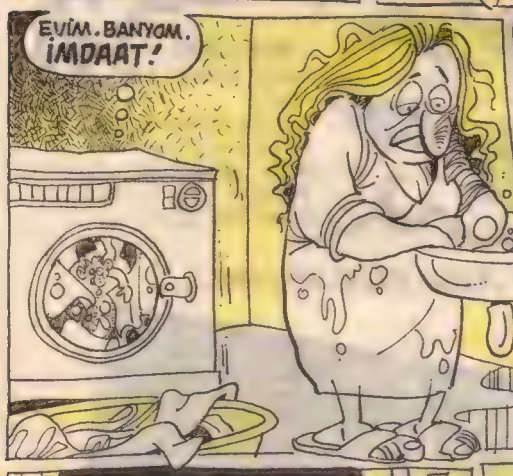

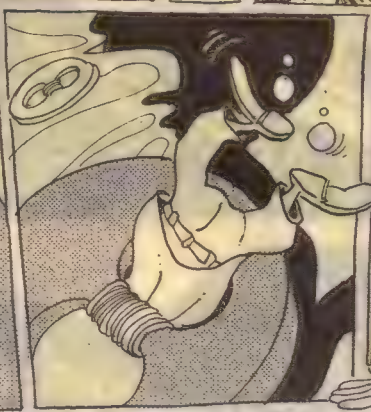

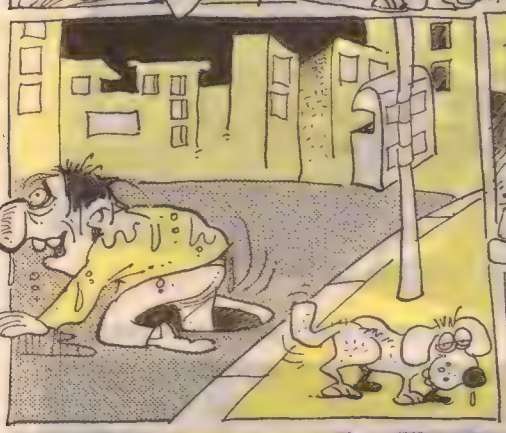

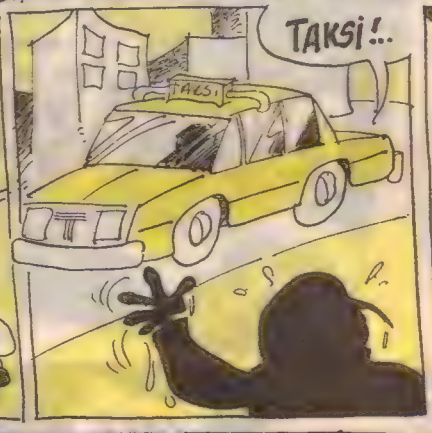

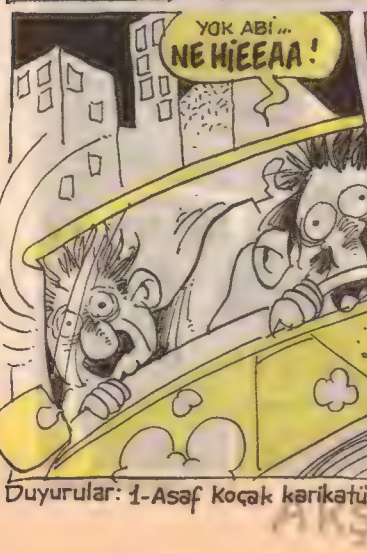

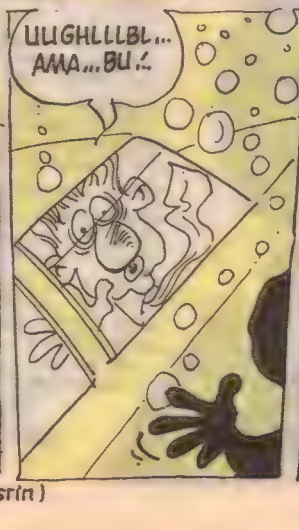

Duyurular: 1-Asaf Koçak karikatür yarışması...2-Yaşasın...Yıldo başladı...3-Benekli geyik yaşıyor...(Kaynak: Gülnur ve Nesrin)

- SON -

Akşamserası

Kara İlah JIMI HENDRIX

NURİ KURTCEBE

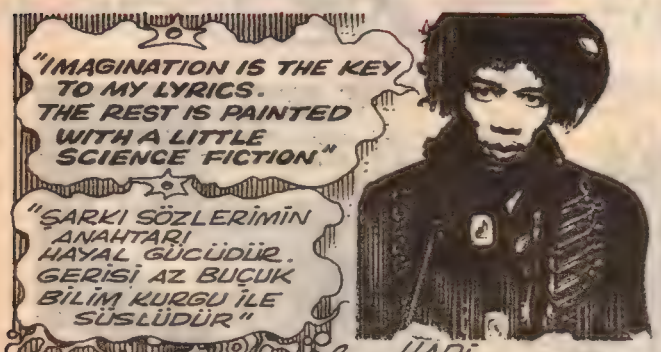

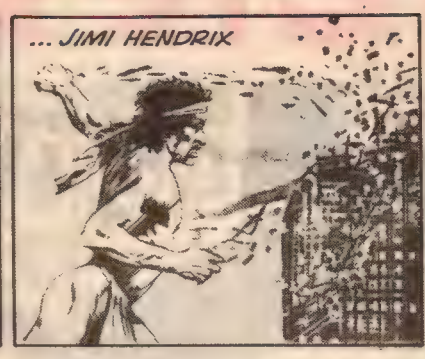

VOODOO CHILD (VUDU ÇOCUĞU) ŞARKISINDA KURULU DÜZENİN HER KURUMUNU KING KONG GİBİ ELİNİN TERSİYLE PATLATIP İNDİRİYOR YERİNE SADECE İNANILMAZLIK, DUYGUSALLIK VE CİNSEL GÜÇ İMAJLARINI DİKİYORDU...

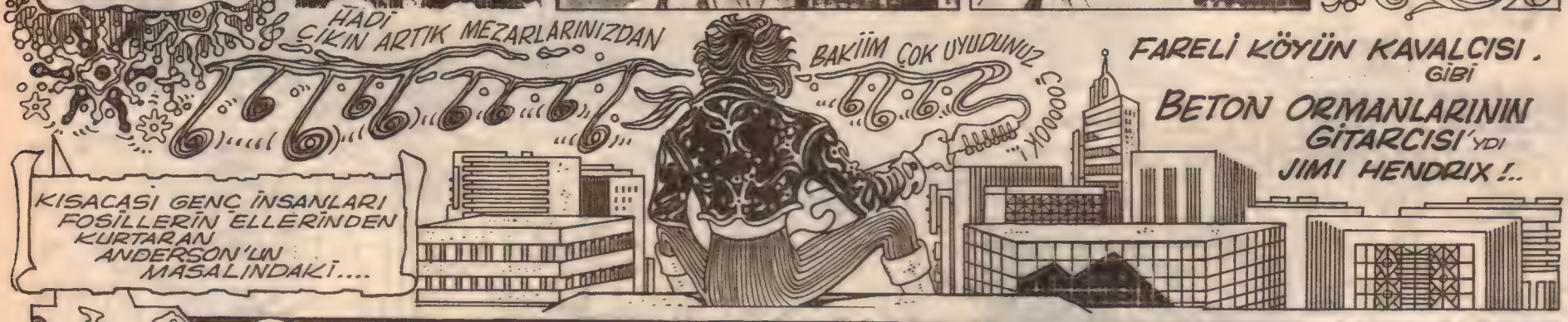

1967 DE **ARE YOU EXPERIENCED** VE **AXIS: BOLD AS LOVE**....
1968 DE **ELECTRIC LADY LAND** UZUN ÇALARLARININ ALTIN PLAK OLMASI,....

YERİNE ÖFKELİ BİR ADAM GELMİŞTİ

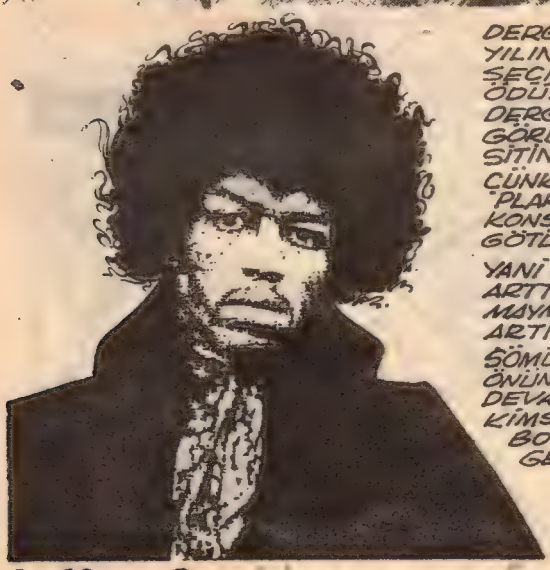

GENE 68 DE **ROLLING STONE** MÜZİK DERGİSİ TARAFINDAN YILIN SANATÇISI SEÇİLMESİ VE AYNI ÖDÜLE **MELODY MAKER** DERGİSİNCE DE LAYİK GÖRÜLMESİ JIMI'NİN SİTİNDE BİLE DEGİLDİ!.. ÇÜNKÜ MALI MENAJERLER, PLAK YAPIMCILARI VE KONSER ORGANİZATÖRLERİ GÖTÜRÜYORDU.... YANİ HENDRIX'İN ŞÖHRETİ ARTTIKÇA SIRTINDAKİ MAYMUNLARIN SAYISIDA ARTIYORDU.... ŞÖMÜRÜLMENİN SİNİRİYLE ÖNÜNE ÇIKAN HERKESLE DEVAMLI KAVGA EDİYOR, KİMSEYLE ANLAŞAMAMA BOYUTU GİTGİDE GENİŞLİYOR VE HENDRIX SÜRATLE DEGİŞİYORDU....

ARTIK O ESKİ NEŞELİ JIMI GİTMİŞ

DEVAMI VAR

Akşamsefası

Kıllandırma Servisi

V.Ö

"..Ben arkadan dolanıyorum, sen Arabı oyala!.."
Bir Türk filminden

Külahlara Veda

-Ooo, yüzbaşım, mesai saatleri dahilinde kestirmek ha?.

-A... Siz miydiniz albayım.. Buyrun, bi çayımı için..

-Ne o öyle, oturduğun yerden konuşuyon yavrum.. Askere beraber mi geldik lan?..Esas duruşunu görüm

-Fakat Albay Brown, ne oldu size böyle?. Beni maceradan maceraya yollarken, itin kopuğun pusularına gönderirken sırtımı sıvazlardınız, " oğlum, moğlum" ayakları çekerdiniz.. Şimdi çömez muamelesi.. İyi valla..

-Kes lan.. Artık İngilizlerle savaş yok, demin radyodan dinledim, anlaşma imzalanmış.. Sana ihtiyaam kalmadı Yüzbaşı Tom Miks.. İstifa dilekçeni bekliyorum..

-Hay aksi.. Tam da kıdemli yüzbaşı olmuşken.. Yaşıtlarım "Saloon-Saloon" gezerken ben uçurumlarda döğüştüm, çağlayanlardan atladım.. Günü geldi toteme bağlayıp esir ettiler, günü geldi kafa derimi yüzmeye kalktılar.. Demek herşey boşunaymış.. Beni kalbimden vurdunuz..

-Kurşun adres sormaz Tom.. Haklısın, bir sürü görevi başardın ama ben de seni hep kolladım.. Yıllarca şark hizmetine göndermedim, sicilinde yıllar önce banka soyguncularına yataklık eden enişten yüzünden bir bozukluk vardı, sana bişey yapmalarını ben engelledim,. Hatta kızım Suzi'yle zaman zaman yiyişmene bile göz yumdum..

-Asla:. Suzi'ye dokunmadım bile..

-Bırak şimdi.. Gennaro görmüş..

-Vay ibne.. İspiyon mu etti?.. Sizden kızınızı istiyorum albayım... Onunla evlenip Colorado'yu yerleşeceğim..

-İmkansız Tom.. Colorado'daki kolorduya almazlar seni.. Yabancı dil ve bilgisayar bilmiyorsun..

-Öğrenirim.. Sadece bir macera sürer.. Ayrıca Siu'ların dilini anadilim gibi konuşurum..

-Kim takar , Suzi'den de vazgeçiyorum.. Fakat iyi bilin ki, ne zaman Suzi'ak makamında bir şarkı duyarsam, kızınızı hatırlayacağım.. Elveda.. Fiyuuuuvat.. Gel Napolyon..

-Napolyon'u da bırak.. O, Kulver Kalesi'ne zimmetli bir süvari atı.. Derhal eyerinde nen varsa boşalt.. Onu makam atım yapacağım.

-İnanmıyorum, benim tanıdığım Albay Brown bu olamaz.. Şaka mı bu?... Yoksa?.. Hey, kıpırdama..

-O da ne?..Bir üstüne silah çekmek ha?. Vay şerefsiz... İndir silahını.Tom, pişman ederim..

-Sus.. Kaldır ellerini.. Sen 1001 Surat'sın.. Albayımın kılığına girip, ben ondan nefret ettirmeye çalışıyosun..

-Ah ah ah.. Çok safsın Tom.. Çekemem artık bu kahramanlık numaralarını.. 1001 Surat çoktan bırakıldı böyle işleri, medya mensubu oldu.. Köşe yazıyo, program hazırlıyo..

Hay bin reklam.. Hayat bu kadar aamasız mı?..

-Sen arkadaş kurbanı oldum Tom.. O yaşlı adanlarla süregelen dostluğun seni bitirdi.. Dinazor onlar..

-Albayım, Konyakçı ve Doktor Sallaso'ya laf söyletmem ben.. Onlar babam gibidir..

-Hadı lan.. Konyakçıymış.. Ada bak.. Henfin vukuat yemediği gün yok.. Nöbette içer, içtimada sızar.. Mıntıka temizliğinde şişe toplamaktan bıkıldı askerim..

-Fakat, artık içmemeye söz verdi,. Sınava girip uzman çavuş olacak..

-Çok duyduk bu ları.. Kim tedavi edecek onu, doktor mu?. Onun kendine hayrı yok.. Her viziteye çıkana rapor, her gelene hava değişimi... Mahvettiler askerliği be.. Ne ağlıyosun yüzbaşım?.. Zoruna mı gitti?..

-Rütbemi yakıp haydut olacağım.. Gidiyorum..

-Son bir sigara içelim, öyle git gideceksen.. Aha ah ah!..

o esnada

-Sen deminden beri ne yazıyon orda Vedat?.

-Hiç.. Öyle bişeyler.. Aa, bırak ya, yırtılıcak.

-Swiss!.

-Zıp! Zıp!.

-Smack!..

-Pam!..Tock!.

-Aah!..

Bu maceranın sonu :

Bayır Gülü

Feyhan Güver

Feyhan sefası için nz dediler. FAYDALI BİR ESER ... KIZLARIN OKUMASI LAZIM ... GEÇ KALDIĞINA ÜZÜLDÜM .. (Yasin Adıyeke)

AYRINTILAR

METİN FEDAİ

SELAM!... Avcumun içine döktüüm çekirdek arasında, nası olduysa kabuundan sıyrılmış, çıplak duran bi iki çekirdek taanesini farkederim hemen. Hışırtılı poşetin mini sürprizleri. Yakalamak, çıtlatma zahmetsiz lüpletmek onları hoş olacak. Duyarlı parmacıklarım uzanır üzerlerine. Yakalar gibi olur. Kaçırırlar ellerinden. Kabukluların arasında kaybolur çıplak sürprizler. Eşelerim, diplerde bi yerlerde yakalar gibi olsam da yine, tutamaz onları bu kadar duyarlılığına gelemeyen kaba parmaklarım. Kayar onlar parmak aralarına, sıkışırlar oraya. Avcumu aralarsam, tüm çekirdekçiklerin düşme ihtimaali var. Öbür elimi avuç yapar, dolunun altına koyar, boşaltımı gerçekleştiririm. Ve dikkatli bi eşelemeyle, sıyırır alırım o bi iki çıplağı kabukluların arasından. Ağızdaki iki küçük lezzet, mini çene kıpırtıları, yavaşça birbirlerine vuran dişler, boğaza doğru inen, oraları kaşındıran yüzlerce kırıntı.. Bu nedir?. Üç dört topluiine başı ebaadındaki o şey, nasi bu kadar büyük bi lezzet verebilir ki?. Biliyoz canım; o minik şeyleri ardarda lüpletince oluşuyo damaktaki bu tuhaf lezzet. Ben aslında, hazdan bahsetmek istemiştim: Küçük şeylerin küçük kabuklarıyla, ağız içinde oynanan mini oyunlar, iki diş arasına getirmeler, çıtırtılı yarılmalar, kabuun bi yarısındaki çekirdeği yine dişle sıyırmalar, onu içeri çekip, kabukları dışarı püfletmeler.. O koca dişler, diller, dudaklar, koca kemikli çene; bit kadar gıdaa karşısında nasıl böyle atik, hassas, cambaz gibi davranabiyo!. Çok seyrek hataa yapıyo (Yanlış kırıyo, içteki çekirdek de parçalanıyo). Bu nasıl vücut Allaam?. Bilimadamları; tüm işlemleri çekirdeği kırmayı, meyvesini sıyırmayı, aazının içinde yapan, sonra da kabukları dışarı tüküren bi robot yapsınlar, işte o zaman korkarım teknolojiden..

PSİKOAYRINTI:.. Vapur yanaşmışken, turnikeler fırıl fırıl (bu efektini yazamayı beceremiyceem hoş sesleriyle) dönüyorken, hataa kapı açılıp yolcular binmeye başlamışken, keşödeki büfeden sosisli almaya çabalamak nebçim tutuşturur insanın eteeni. Nedense, vapur gelene kadar öküz gibi etraafı seyrederim; araç gelir yanaşır, o zaman seyirtirim büfeye.. Sanırım, iğrenç bi tesaadüf bu. Ama bilinçaltım, küçük maaceraalar istio. "Bi sosisli!.. Allahtan Arcam hızlı: Hızla bi sosis seçti kırmızı suyun içinden, yerleştirdi sanviçe, aynı hızla iki uzun turşu kondurdu üzerine, yok, önce hardeydiriverdi hemen, aslında daa da önce kırmızı sudan döktü kışıkla, yan döndürdü, fazlasını akıtı, neyse işte, haşırt diye bi kaasıkıştırdı, tutuşturdu elime. E'bi dakka ama, böyle japon tireni gibi sürat de gereksiz, daa parayı hazırlamadım bile. Zaaten bi elimdergi felan, koltukaltımda bişiyler, elimde poşet. Koltukaltımda şey düşmesin diye, sosisliyi saa elimde çok aptal bi pozisyonda tuyom, yan kaykılıp, sıkışık cebimden parayı uzatıyom, "Bi de kiver" diyom; paranın üstünü buruş buruş tıkıştırıyom göt cebime. İle

Merhaba Sevgili Leman Okurları...

Adım Celal, nam-ı diğer Charlie.. Balkanlardan 12 dişle göç eden bir baba ve 13 dişle ömrünü tamamlayan bir anneden Trenle göç esnasında 1954 senesinde doğdum..

Simit, gazoz, gazete, su, sandwich satıp berber çıraklığı da yaptıktan sonra bir gece lisesini yarıda bırakıp Fransa'ya ikiledim.. Yıllar geçti.. Bu arada gitarla tanıştIm, şarkılar öğrendim ve böylece bu içine sıçılası biyografiminde sonuna geldim..

Memleketime döndüm.. Havası ve suyu henüz bu kadar kirlenmemişti..

Ben şarkı söyledikçe herşey kirleniyordu inadına. Bende başladım kirli gördüğüm şeylerin şarkılarını yapmaya.. Ve işte sevgili okurlar noolduysa işte o zaman oldu...

25 Şubat Cuma 1995 gecesi çalışmaya geldiğim bir Restaurant'dan Sivil Polisler beni götürüverdi. (Ne kadar isterdim hatırlı bir kişi olmayı o durumda) Gerekçe Cumhuriyeti tahkir, Polis kılığında dolandırıcılık vs..

Evimde arama yapıldı, ilginç bir pano buldular.. Her suçun dağıldığı semtleri gösteren ışıklı panomla, Beyoğlu Emniyeti'ne geldik. Pano show'umla onlara gitarcı olduğumu, isterlerse çalabileceğimi söyledim, çaldım da. Ve nihayet mahkeme ve beraat..

Tam ohh kurtuldum, suçsuzluğum kanıtlandı derken, 6 Nisan Cuma 1995 akşamı **POLİS İMDAT** programında kendisine polis süsü veren gitarist olarak topluma lanse edildim.. Çalıştığım işlerden oldum.. Çevrem tuhaf bakıp benimle kafa bulmaya başladı..

Sanıyorum Medya, Dolapdere'den yazar, Yedikule'den gitarist istemiyor.. Ne dersiniz?.

Öptüm..

Charlie..

LeMan

%100 Bağımsız günlük gazete için taş taşınıyor, taş taş üstüne konuluyor..

Haydi Vakfolalım, Vakfedelim.!

Tam bağımsız günlük bir gazete için yollara düşeli 6 ay oldu. Türkiye'nin her 6 yerinden bizim gibi düşündüğünü söyleyen insanlarla tanıştık, konuştuk. Anadolu'yu adım adım dolaştık, dolaşmaya devam ediyoruz.. Her gittiğimiz yerde, mevcut medyadan memnun olmayan insanlarla biraraya geldik..

Çeşitli illerde irtibat bürolara oluşturduk.. Kağıt toplama kampanyası başlattık, sürdürüyoruz. İstanbul Tarlabaşı'nda bir iletişim bürosu açtık, Express ve Leman'da yayınlanan yazımız üzerine yüzlerce telefon aldık, bir o kadar ziyaretçimiz oldu..

Artık temel atma aşamasındayız.. Sıra geldi vakfolmaya!. Yüzde 100 bağımsız bir gazete için en uygun yapının "vakıf" olduğunu düşündük. "Vakfolunca", bu işe "bin" koyanın da, "bir" koyanın da eşit söz hakkına sahip olacak. Evet, yüzde 100 bağımsız, günlük bir gazete isteyen herkesi Vakfın kurucu üyesi olmaya çağırıyoruz..

İSTER İNAN

Yorumlama olayının bir yönüyle ilgil ruluşun, ciddi bir yarışma programı geçip gitmeye başladı. Bu sorularda yalarla kaplı cahil varlığını aralamak rman olmuş insanlar önemli değil, ör ka'lı kadın bir yazar soruluyordu. Ce ni kardeşim, tamam Tolstoy'u Rusl önemli değil, ya kocaman sakalı ne bir porno kitap istediğimde (yanlı okumam) bana Bukowski'yi vermes dur.. Sorun nedir BEYLER?..

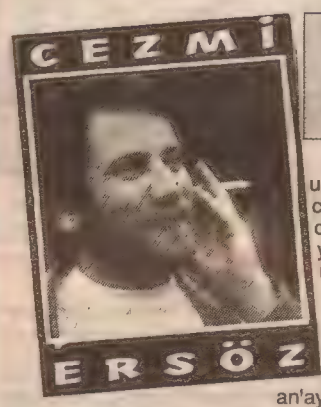

AKINTIYA KÜREK ÇEKENLERİ ÖYLESİNE KISKANIYORLAR Kİ..

Gecenin son minibüsüdür belki. Kederli, unutkan, kayıtsız duraklarda birer birer iner yolcular. Geriye bir tek o kalır. Şoför ona, abi burada mı inecektin, yoksa biraz daha ilerde mi? diye sorar. İçini okşar bu incelik ve senin için neresi uygunsa, der o da. Şoför: Farkezmez abi der, nerede istersen orada bırakayım, seni ne olacak ki. Peki, şu ilerdeki köşede, der o da. Sonra şoförle aralarında garip, büyülü, özenle korunan bir sevgi sessizliği oluşur. Yoksullar, gece insanları, o çok acı çektikleri için halden an'ayanlar ve korunaksız insanlar arasında kendiliğinden oluşan o kırgın sessizliğe benzer sanki bu sessizlik. Şoförün de böyle hissettiğine inanır. Yine de susulur, dostum müsaitse ben burada inebilirim, der biraz da ezik, minnet dolu bir ses tonuyla. Şoför birşey demeden durur ve kapıyı açar. Ve yolcu şoförle aralarında oluşan o büyülü, o garip sevgiyi, yoksul, halden anlayan gece insanları ve korunaksızları ansızın dilsiz bir incelikte bir anda birleştiren bu anı bozmamak ya da sıradanlaştırmamak için bir an önce, aceleyle minibüsten inmek ister. Belki de bu yüzden ayağa takılıp yere düşecektir, kimbilir belki de başını yere çarpacak, belki de ölecektir!.. Bütün bunlar o sessizliğin talihsiz parçalarıdır, olsun. Yeter ki o adı konmamış incelik bozulmasın, o öksüz, o yertsiz yurtsuz, ama incelikli gece dostluğu bozulmasın diye o bunları göze alacaktır..

Bunu ilk kez sana anlatmıştım. Hatırlıyorum, bu birçok insana saçma, anlamsız, hastalık düzeyinde abartılı gelecek bu duygusal anı sen gözyaşlarıyla dinlemiştin. İşte bu yüzden seviyordum seni asıl. Ne denli dışında olsan da yoksulların, yoksul olmasalarda bu dünyaya ait olmayan kederleriyle mazlum ve mahzun olanları seviyor, kendine yakın hissediyordun ve yüreğinde seni adeta dokunulmaz kılan sonsuz bir merhamet vardı..

yorduk. Kimbilir belki de yoksullar, m
lık yaralanmış benliklerimizi onarmak
lerin, bir lokma ekmek için direnirken
min katlarında unutulmuş sanatçıları
dan ötürü baskıya onurla katlanmala
mız belki de bu yüzden içimizi böyles
o yaralanmış benliklerimizi onarmak
yararcı bir denge arayışı değildi, sad
selerin hissetmediği kadar suç ortağı
daha gömülen acısını biraz olsun din
ları sonuna kadar solumak, onları sah

İkimizde gencecik aşıklar gibiydi
saktık, acemiydik, olmadık hatalar y
hemen tanıyorlar, gözaltına alıyorlar
bir garipti. Zamanlar mekanımız oluyo
birşey konuşmadan denizi seyretmen
başka kimse bilemezdi sevgili..

Sonra devlet faşizmi, insanı nesn
taşra sermayesinden gücünü alan d
duygusu, varlığını geliştirmesine izin
uyarlanan ve kolayca giydirilen ırkçı
gömen gündemdeki moda alışka
remiz giderek daralıyordu. İkimizde d
lemekte aciz gibiydik sanki. Ama çoğ
sessiz ve tuhaf dostlukları o hiçbir za
tulmuşların yüzlerini aydınlatan o mer
suzca ve çocuksu bir masumiyetle ya

İşte bu yüzden, daha geçen akşa
dan sonra ne olacak, çevremiz sarılı

om, aa, yuh, kalıbına tüküriyim, jetonun üstüne attın paraları. O ni göt cebi jeton içindi. Ulan, ama, tüh, bak şimdi!. Çıkar hepsini, y turnikenin üstüne, seç jetonu, koy geri kalanları yerine, at jetodeliğe, kaldır elindeki poşeti çarpmasın takılmasın demire, salça dökülüyo ne, yürü hızlı, sosisliyi yine o aptal pozisyonda tutuyon, geç kapıdan. Ühü!. Allaam ne zavallı bi durum!. Sosislimin kaı leş gibi ıslanmış, kenardan damlıyo, koltuumun altındaki şeyler şmek üzere, yan cebimden bi yirmibinlik sarkıyo. Vapurun kenar mındaki yerlerini almış yolcular, ayı gibi bakıyo bana.Ne var!.. ü!., Hiç mi sosislisi damlarken koltuunun altındaki rulo kartonu şmek üzere olan, cebinden yirmibinlik sarkan bi adam görmedi!.. Geçerim sota bi yere, toplarım üstümü başımı, alırım ilk ısın, dizlerimin üzerinde açtım derginin ilk sayfalarını okurken. Aaa, şunun biri yok. Büfeci ne diye o kadar hızlı ki kardişim. İnsan sağn yerleştirir herşeyi, düzenli, sıkıca.. Sosisli kaadımın her tarafı ça. Boş, temiz kalan küçük bi kısmıyla dudaklarımı siliyor, bi si'a çıkarıyorum.. Çakmağı nereye koydum ulan ben şimdi!.

KATLA, SIKIŞTIR (Kağıdı):.. Çaydanlıkların aazına, sıcağı kaçsın diye.. Kilidi olmayan ve kapanınca geri gelen kapıların duvararasına, geri gelmesin diyee. Sallanan büfenin, masanın ayaanın na, adam gibi dursun diye.. Kapağı kaybolan kola şişesinin aaa, asidi kaçmasın diya.. Kapanmayan, kapansa da, ne diyeyse nadı için, kaset kapaanın altına, aalet işlesin diye... Gevşeklik unan pil yuvalarının içinee, akım tamamlansın diyaa.. Kulpu omuş kızgın tava kenarına, elcaazın yanmasın diye.. Daa bi sürü e herhalde. Aklıma ilk gelenler bunnar. Koparırsın bi parça gaste kaadından, katlarsın iki, dört, yedi, koyarsın aksaklıı olan eşyanın gerekli yerine güzelcene.. Katlamalar fazla gelir genelde. Açar, kaadı koparır, ya da katı azaltırsın. Belki de küçük gelir bu sefer. O zaman bi kat daa yaparsın. Elinde olan bişiy, zor diil. Aç, katla, sıkıştır. Kafana göre takıl.. Eşyaalarımızın aksaklıını gideren çok katlı kaatlar, pratik şeyler; her boyda; kalınlıkta, çirkin ama faideli yardımalar.

SEVERİM (Sinema-TV) :.. Beti Bulû'daki adamın, üfleyerek haşlanmış patates yedii sahneleri.. Med Mex 3'teki Tina Törnür'ı.. Yavuzer Çetinkaya ve Aytaç Arman'ın o çok doğal, raat oyunlarını, mimiklerini.. İbraahim Tatlısesli ve Aydemir Akbaş'ı.. İndiyana Consların afişlerini.. Valentina'nın o abartılı girişini.. Bizimkiler'deki Cemilin Karısının hızlı hareketlerini.. Terminatör 2'deki çocuun, küçük ama hızlı motorunu.. Elyın 3'de, çöplükteki yaamuru.. Evil Deyd'lerin yönetmeni Sem Reymi'nin, Pileyboy insayd aut'daki, kamera-şov yaptıı kısa filmlerini.. Kadir İnanır'ın, o paçalara hiç oturmayan tuhaf pantolonunu (Adının "Şahin" olduu filmlerde).. E.T.'deki maallenin o dümdümz, tertemiz uzuun yokuşunu.. Zuhal Olcayın ağlayışını.. Selamsız Bandosu'nda ağa Üstün Asutay'ın, futbol takımına kavun-karpuz hediye edişini.. Gap Spordaki ikinci-üçüncü lig maçlarını.. Taksi Şöföründe; De Niro'nun, Sibil Şeprtı almaya geldii sahnede yaptıı komik karate hareketlerini..

BİŞİ:.. İnadına sever, inadına özlerim!. Bu hoş laflı şarkıyı, Sinan Özen nefis söylüyor; tavsiye ederim. Nası? Tavsiye ediceem daa başka bişiy yokmuydu?. Aa, var tabi canım. Mesela, Süper Tremp. Akşamüstleri iyi gidiyo.. Bizde tavsiye çok.. Biz kimiz ulan?. İyi günler diliyom ben..

Kırtık Lebleble

SUAT OZKAN

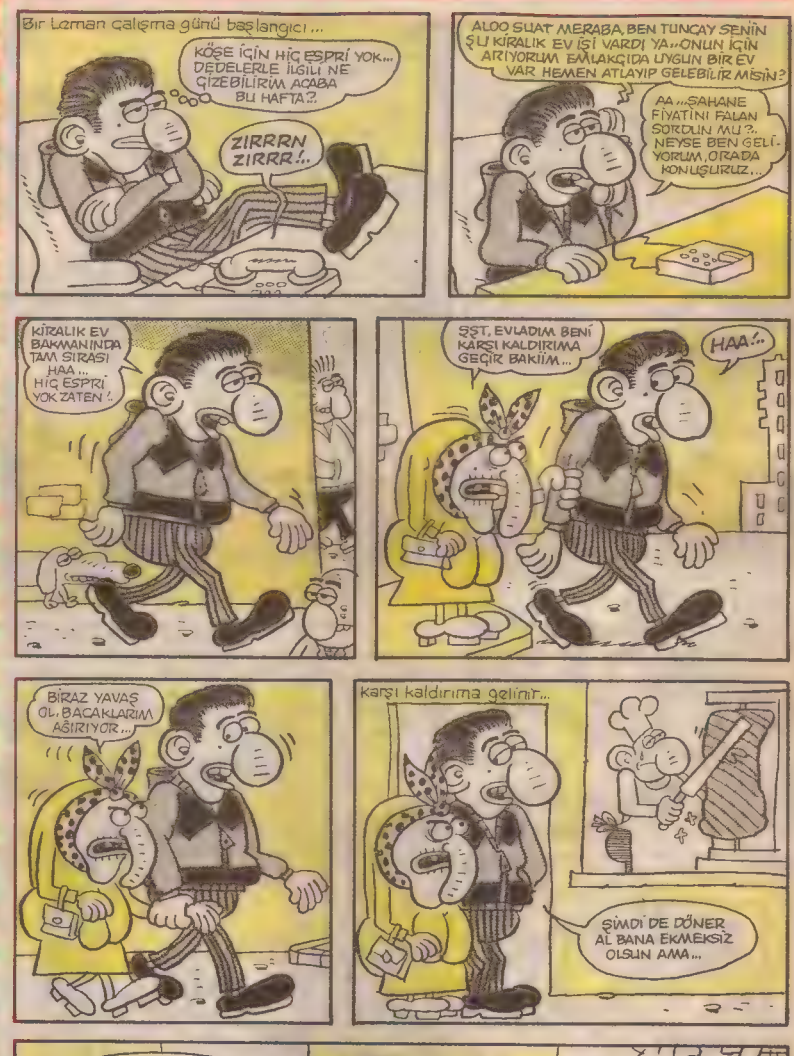

ti MEDYA

, vakfolalım, vakfedelim..!
kıf senedi hazırlanır hazırlanmaz İs-l'da olanlar noterde imzalayabilestanbul'da olmayanlar ise: Avukat Erel, Beyoğlu v.d. No: 3529430025
Adıma vakıf kurmaya, vakıf senedi maya, vakıf senedinde değişiklikler aya, kurulacak vakıfla ilgili yasal işi gerçekleştirmeye, temyiz ve feraSulh, ibra, ahzu kabze" yetkili bir veeme çıkararak gönderebilecekler. kuruluş teminatının karşılanabilmesi tılım payı Vakıf Bank Beyoğlu Şube3869 no.lu hesaba yatırılacak, dea bir örneği vekalatnameyle birlikte erilecektir. Katılım payı ne kadar olursa o kadar iyi olur..
lye çalışmalarına katılmak isteyenen irtibat kursunlar..
fin kurucu üyesi olacakların işlemr an önce tamamlamalarını bek-

at bürolarımız
:0312 418 93 47
0224 220 96 97
ir: 0222 230 80 14
: 0324 237 05 59
l: 0212 254 27 95 FaX:254 26 64

gili medyamızda ciddi bir kuordum. Sorular rüzgar gibi si yurt insanının yalancı botmuş gibiydi. Soruya kahraacı gerçekti. Soruda Ameri şöyle oldu: Tolstoy. Eh ya rtup Amerikan yapmışın o Bu olay, kitapçıya gidipte ın, kendim içinde değildi, masa da vahim bir durum-

Ahmet Çetin

İSTER İNANMA

PARANTEZ YAYINLARI ve LEMAN TUYAP 2. ANKARA KITAP FUARI'NDA

Parantez Yayınları VE LEMAN bu yıl 165. No.lu Standta Ankara Altınpark'ta ikincisi düzenlenen "TÜYAP ANKARA KİTAP FUARI"na katılıyor.

Ankara Kitap Fuarı'nda Ankaralı mizahseverler hem yeni kitaplarla hem de sevdikleri yazar ve çizerlerle buluşacaklar. Parantez Yayınları bu yıl imza ve söyleşi günlerinin yanı sıra bir panel de düzenliyor. Sizleri bu etkinliklerimize katılmaya çağırıyoruz.

• • •

İmza ve Söyleşi Günleri

15 Nisan; Leman Dergisi yazar ve çizerleri (Kanlı Kalem Yasin Adıyeke, Feyhan Güver, Erdil Yaşaroğlu, Kaan Ertem) Saat: 14.00-18.00 arası.

16 Nisan; Leman Dergisi yazar ve çizerleri (Kanlı Kalem Yasin Adıyeke, Feyhan Güver, Erdil Yaşaroğlu, Kaan Ertem) Saat: 11.00-16.00 arası.

21 Nisan Cuma, "Mizah ve Karikatürde Düşünce Özgürlüğü" Paneli
Yöneten: **Mert Ali Başarır**
Katılanlar: **Gani Müjde, Metin Üstündağ, Cihan Demirci, Mehmet Çağçağ ve Tuncay Akgün**

22 Nisan; **Gani Müjde, Metin Üstündağ, Can Barslan ve Atilla Atalay**

EXPRESS'TE BU HAFTA

• Bugünlerde bir heyula kol geziyor:
Pop çağı ateşi...
• Can Kozanoğlu, gündelik şiddeti anlatıyor...
• Express araştırma: Savaş Partisi ne istiyor, Barış Partisi ne diyor?..
• Beyaz Türklerin intikamı acı olur..! Orhan Pamuk vakası üzerine...
• Müslüm ile Muhterem... Haydar Ergülen yazdı...
• Dilliği ödüllerindeki kepazelik...
• "Marksizmden önce de sol vardı"... Taner Akçam, düşünülüp de söylenemeyenleri söylüyor...
• Kampüs'te tartışma: Mücadele ama, nasıl?..
• Bab-ı Ali'yi kasıp kavuran "mitolojik" kadın Lian Mit'in çizgi romanı...
• "Yeni Hayat"ı üzerine çeşitlemeler...
• Gay ve Lezbiyenlerden "kimlik" kartı...
• Kavga türkülerinden ince duyarsızlıklara...
Grup Yorum'un eski üyesi Efkan Şeşen'in kaseti...
• Ve her zamankiler: Derya Kuzuları, Sarkis, Kelebek...

BU CUMARTESİ VE HER CUMARTESİ BAYİLERDE

ANTİ-MEDYA TEST

1. Rauf Tamer; Almanların hibe ettikleri paraya ambargo uygulaması sonrasında, Hürriyet'in başlatttığı kampanyaya herkesin isteyerek katılacağını anlattığı yazısında,

a) "Çocuklar kumbaralarını boşaltır. En fakir tiyatrolar gişelerini bize teslim eder. " dedikten sonra ne ekliyor?

b) Maaşlarımız zaten az.. Zamlar enflasyonun altındayken nasıl para ayrılır bilmem.

b) Maaşlarımız, yeterince artamıyor.. Herhalde kimse kesmeye kalkmaz.

c) Maaşlarımız, müessesenin emrinde.. Dilediği kadarını keser.

2. 1895'de ölen tarihçi Ahmet Cevdet Paşa'nın "Faideli Bilgiler" isimli kitabı geçenlerde "Hakikat" Yayınevi tarafından yeniden basıldı. Yeni basımda aşağıdakilerden hangisi yer almış?

a) Paşa'nın başka kitaplarında çok sayıda uzun alıntılar.

b) Torunları tarafından kaleme alınmış Cevdet Paşa'nın ayrıntılı hayatı.

c) 1903'te doğan Pakistanlı din bilgini Mevdudi ile ilgili Paşa'nın ağzından ağır eleştiriler.

3. Alman gazetesi "Welt am Sonntag", Düsseldorf'ta düzenlenen bir PKK yanlısı gösteride taşınan, APO posterinin fotoğrafının altına ne yazdı?

a) Göstericiler, modern Türkiye'nin kurucusu Atatürk'ün resmini de taşıdılar.

b) Göstericiler, Kürdistan'ı kurmaya çabalayan APO'nun resmini de taşıdılar.

c) Göstericiler, gerçek adı Abdullah Öcalan olan APO'nun resmini de taşıdılar.

Cevaplar: 1.c 2. c 3.a 4.b

Fikret Bekler

Kimbilir, o ansızın oluşan kimsesere ve korunaksızlara özgü oluşan ülü gece dostluğundan minibüs ürünün hiç haberi olmamıştı. Duyarımızı sanki biraz da abartarak, kesin bizim gibi hissettiğine inanıe mahzunlara duyduğumuz yakın-Peki, hastane kapılarında inleyenn emekçilerin, şehrin rutubetli zeuhları ve değerlerine bağlılıklarınadıkları acılarına bunca yakınlığıeltiyordu. Yoo, hayır bütün bunları dünyamızda kurmaya çalıştığımız ğı olduğumuz için kendimizi kimyor, bu suçun içimize her an biraz ek için bu acılara ortak olmak, onk istiyorduk ..

şıkların olduğu gibi tuhaftık, sarık. Bizi yaptığımız hareketlerden Karşıdan karşıya geçmemiz bile kanlar zamanımız.. Saatlerce hiçylesine üretkendi ki, bunu bizden

n finans kapitalin hakim ideolojisi, culuk, o atmosfere yayılmış baskı niş insanlara her an olaylara göre ik ve onca insanı boğazına kadar çgözlülük ve korku çamuru.. Çevu teorik ve pratik anlamda çözümin farketmediği o büyülü anları, o utulmayacak iyilikleri, bütün unuuygularını yine de içimizde korkuk..

numu biryerden bulup: Artık bunizdeki son özgürlük kırıntıları bile alınıyor, bize umut ve direnme gücü veren yazılar yazın, çözüm önerileri getirin diyen genç bir dosta, bütün bunlardan, emektar ve vefalı avuçlarında başkaldıran, hapishanelerde olan, ya da öldürülmüş çocuklarının kalbi ve canı olan annelerin, bir insana duyduğu aşkı kafeslere kapatmayıp onca acının ve kıyımın ortasına atabilecek cesaretini gösteren o tuhaf, o aykırı aşıkların ve hep aşk halinde yaşayan ve akıntıya kürek çeken ve bizler gibi hayatı okuyamadığını sanan, ama hakikatin ve lekelenmemiş düşlerin peşinde koşan ve o günlük yaşayan insanların hiç farkedemedikleri büyülü, tuhaf, ve unutulmayacak anları hemen hisseden insanların varlığından sözettim ona. Bu insanların birbirlerini farkettikleri, hissettikleri anda ve biraraya geldiklerinde oluşturabilecekleri direniş duygusunun kalpten kalbe yayılma hızını ve bunun içindeki nice çileyle örülü sabrın yakacağı o görkemli ışığı anlattım ona....

Bu an geldiğinde artık birşey yapamazlardı bu insanlara, çünkü yapacaklarını yapmışlardı çoktan, dedim. Ona asıl söylemek istediğim bu dünyanın gerçek sahiplerinin Barış, özgürlük, incelik, tuhaflık ve aşkın olduğuydu. Savaş, faşizm, zorbalık, sömürü, işkence çıkarcılık ve sevgisizliğin sonradan dünyamıza geldiğiydi..

Şimdilik bunların sahipleri kendilerini galip sanıyorlardı. Ama emektar ve vefalı avuçlarında direnen çocuklarının kalbi ve canı olan anneleri, gözüpek aşıkları ve bizim gibi akıntıya kürek çeken tuhaf insanları satın alamayacakları için öylesine kıskanıyorlardı ki!..

Keder kızı, ruh kardeşim, yol arkadaşım, sevgili üzülme, yılma..Boşuna değil çektiğimiz onca ıstırap, boşuna değil akıntıya karşı çektiğimiz onca kürek!..

****22 Nisan Saat: 13.00- 17.00 arası Ankara Kitap Fuarı'nda Öteki Yayınları standındayım..***

****Genç Ekin Sanat Merkezi Yöneticisi Songül Yücel hiçbir gerekçe gösterilmeden tutuklandı. Derhal serbest bırakılmalıdır.***

****Çiğdem Ayan, Yalnızlıklar Prensi Valentin,Güzide Vural, Volkan Çağlayan, Sinem Savcı, Belgin, Oğuz Şahin, Cem Çepoğlu, Ahmet Tansel, İnci, Banu,Yılmaz Melek, Talat Gözükara, Kezban, Ankara'dan Hakan, Çiğden Sanyel, Serpil Türkmen, Harika Öztürk, Dize Arca. Yazdıklarınızı aldım, sevgiyle..***

****Nebil Özgentürk'ün Bir Yudum İnsan adlı kitabı Çınar Yayınlarından çıktı.***

****Bir Unutuş Olsun. Asuman Susam Şiirler. Piya Kitaplığı.***

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

KILLANAN ADAM

A. Yılmaz

UYKU SERSEMİ

MESUT CEYLAN

DURUM VAHİM!.

-Hoşgeldin babişko.

-Hoşbulduk oğlum.

-Haa unutmadan baba, seni Tommiks aradı. "Nooldu Tommiks dayı, bişi mi vardı?" dedim; "Yok bişi, öölesine uğramıştım"dedi. Çok selam söyledi. Suzi yengenin de selamı varmış.

-Hıaaa?..

-Bize gelirken yolda ölümsüz ruh Kızılmaske'ye rastlamış. Kızıl, senden yana sitem etmiş. "Valla Halim ağbiye çok güveniyom. Ne arıyo, ne soruyo. İnsan ara sıra uğrar da bi çayımı içer"demiş.

-Nasss?..

-Nasılı masılı varmı babişko. Zaten bugün Tekin ağbinin kahvede kavga çıktı. Baltalı ilah Zagor'la sihirbazlar kralı Mandrake tavla oynuyodu. Sözde Mandrake zar tutmuş. Zagor, efendice uyarmış ama manda Mandrake'nin taktığı yok. Sonunda dayanamamış sağlı sollu girmiş. Zagor.

-Hıı!?

-Gazetelere baktın mı? Tarzanla Ceyn boşanıyor. Sebep: Aşırı geçimsizlik. Tarzan her gece kafayı çekip çekip Ceyn'i dövüyomuş. Bunlarda yetmezmiş gibi o kafayla Çita'ya musallat olup, çıtırdan yeme tekliflerinde bulunuyomuş. Bunlar kötü şeyler tabi. Ayıp. Bir de şöyle bişi varki..

-Tamam tamam. Anlaşılan bu senede üniversite sınavı kötü geçti. Ulan dana, bööle deli numarasıyla elimden kurtulacağımı sandın. Kuliver Kalesine sıvışsan bile bulur oyarım seni. Gel, yaklaş bakiim. Kaçma, kaçma lan! Hobarayt!..

BEN, EMRE VE FINDIK FARESİ..

Dudaklarımızda kıpkısa Samsun. Sıcak. Güneş sarı. Kaldırımda tezgah açmış işportacı. Bağıra bağıra bağırarak bağırıyor: "Fare, fındık, fareel.. "Emre bak, fındık faresi" dedim. Emre baktı. Satıcının tezgahında kurmalı fındık faresi. Pır pır pır pır!..

"Alam" dedik. Aldık. Kurduk fareyi, saldık caddeye. Pır pır pır pır!.. Neşeyle koştuk peşinden (fındığım). Çırım çırım çığırdık. Millet-i Alem bize kızdı, "şımarıklar" dedi. Takmadık. Güldük hepsine. Emre fareyi hiç bana vermedi. Hep kendi kurdu. "Ver lan, bende oynayayım" dedim. "Sittir ordan" dedi. Emre evlerine kaçtı. Takip ettim. Kovaladım. Evlerine vardım. Tekrar, "Ver lan, ben de oynayayım" dedim. Emre tekrar "Sittir ordan" dedi. Kustum. Ben televizyonda çizgi film izledim, o hep fındık faresiyle oynadı. Pır pır pır pır!.. Emre oynarkene farenin kuyruğunu kopardı. Kızdım. Çok kızdım. "Ulan hem bana vermedin, hem de kuyruğunu kopardın; pis!" dedim. "Sana ne" dedi. Emre'ye tokat vurdum. Emre'de bana vurdu. Yumruk vurdum. Emre'de vurdu. Çok, çok, çok kızdım. Mutfaktan bıçağı kaptım. Sapladım. Emre'nin rengi attı. Gürültüyle bedeni yattı. Gürültüden korkan bi fare, evin köşesindeki kovuğundan bana baktı. Pır pır pır pır!..

ERDİL YAŞAROĞLU

MARLON

Yayınsel Dışı

Serçenin geciken adımı...

Ender Özkaramanlar

Sizce Şemdinlili Faik abenin karısını nasıl dul, çocuklarını nasıl öksüz bıraktığının hikayesini anlatacam...

Faik abenin bi taksisi vardı... Üç beş kuruşa sağa sola yolcu taşırdı... Bazen düğün konvoylarına katılır, bazen de Şemdinli'den, Yüksekova'ya hasta taşırdı...

ÇOK İSTİYOSUN

HADİ SENİN İÇİN İKİYÜZ OLSUN...

İlginç bir insandı Faik abe. Çok sakin ve efendi bi adamdı.. Yardımsevendi... Ama çok hızlı taksi kullanırdı... Birçok kez kaza yapmış, arabasını çarpmıştı ama yine de bütün bunlar Faik abeyi hızından alıkoyamıyordu...

Yollarda bambaşka çok vahşi bir insan oluyordu... Çok pis bir huyu vardı; KUŞLARA ÇARPMAK...

PRRRRR RRR!..

CIVK!

CIRK!

CIVK!..

CIRK!

CIRRR...

Evet..Yollarda sık sık karşısına çıkan kuş sürülerinin hızla arasına dalıp otomobilinin önünü kan içinde bırakırdı...

ÇOT!

TOK!

CIRP

ÇIRRK!

Taksisinin önü, ön ızgarasının ve çamurluğun arasına sıkışan ölü serçelerin kanlı parçalarıyla dolardı her zaman...

ÖNÜN YİNE KUŞBAŞILARLA DOLMUŞ FAİK ABE... CIZ BIZ ETMİŞSİN HEYVANLARI YİNE... HE HE HE!

Faik abe kuşlarla yetinmaz, bazen de tavşan ezerdi...

Şöyle ki; Gecekeri yollara çıkan otoların önüne bazen tavşanlar çıkardı... Ve bu hayvanlar far ışığına yakalandımıydı o ışık boyunca koşar dururlardı... Çoğu merhametli sürücü bu hayvanlara acayip yavaşlar, farlarını kapatırdı.. Onların uzaklaşıp kaçmasına şans tanırdı...

Bir tavşan Faik abenin farlarına yakalanmaya dursun...

Faik abe, onları yorulana dek kovalar ve yorulan tavşan-çağız yavaşlayınca...

VIRRK!

POFT!

Hızla gaza basıp hayvancağızı ezer geçerdi...

Aradan günler, haftalar geçti... Kuşlar beddua ediyorlardı...

O gün Şemdinli'den, Yüksekova'ya bir gelin gidiyordu... Düğün konvoyuna Faik abenin taksisi de kiralanmıştı... Hem de en önde...

DAAD! DİT DAAAT!

Gelini götürüyordu Faik abe... Taksinin önü yine kan revandı... Ve o en çok serçelerin uçuştuğu geçitten geçiyorlardı ki... O anda olan oldu...

TOK!

VICK!

Birden küçük bi serçe girdi taksinin içine...

CİRK

ULE!.. ULE!..

AA!

KIST!

AAAAAA...

CİRK!

Ve çıktı... Taksiden kurtulan olmamıştı...

Sizce Şemdinlili Faik abenin karısını nasıl dul, çocuklarını nasıl öksüz bıraktığının hikayesini anlattım...

BİTTİ...

...Filler olduklarından küçük, bitler olduklarından büyük çizilirler hep... Acaba kitap da ki çizgiler de böyle mi?..ORASI ÖYKÜLERİ... Çıkmasına az kaldı... Belki de çıktı... Yok yok çıkmamıştır daha...

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

BU HAFTA BİR AKSİLİK OLMAZSA ANKARA KİTAP FUARINDAYIZ

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ...

ERKUT ABİ, GEÇEN GÜN BİZİM PEDERLE VALİDEYE Bİ GİRİŞTİM, ÇIKARTIN ULAN PARALARI DEDİM... N'APİYİM ABİ BEŞ KURUŞ PARAM YOK, PEDER DE EMEKLİ AYLIĞINI ALMIŞ BİLİYORUM... NEYSE ALDIM ZORLA PARALARINI... GİTTİM OKEY OYNADIM...

İYİ YAPMIŞSIN BRAVO...

HEMEN ROKETİ HAZIRLAYIN, BU HERİFİ BİZZAT KENDİM FIRLATICAM UZAYA!.. SATURN'E GÖNDEREYİM DE BİR DAHA BURALARA GELMEŞİN!.. ANASINA BABASINA HAYRI OLMAYAN ADAMDAN NE MEALEKETE, NE DÜNYAYA HAYIR GELİR!.. SİTTİRSİN GİTSİN, GELMESİN BURALARA!..

N'APTIK ŞİMDİ MİT'TEN MİSİN YAA! LAN SEN?..

Ayrılık rüzgarları...

BURAK, KALÇAMDA BİR MİKTAR YAĞ VAR MI ACABA? BİR BAKAR MISIN? YENİDEN STEP ÇALIŞSAM İYİ OLACAK... ÇOK BOŞLADIM BU ARALAR!..

Ulan ben sana tombul ve balık etli kadınlardan hoşlandığımı defalarca söylememe rağmen, sen türlü çeşitliklerinle beni delirtiyorsun yaa!..

ABDULLAH BEY GELİN, SİZ DE TABAK KIRIN! LAY LAY LAY...

KIR ANUNA KOYİM KIR!.. SANKİ BABAN ÖDÜYO!.. ULAN MİLLET 5-6 TANE KIRAR, KEYİF OLSUN DİYE, BU EŞŞOĞLU EŞŞEK MUTFAKTA TABAK BIRAKMADI!.. HAYIR, MEVZU O DİİL, FATURAYI ŞİRKETİN ÖDİYECEĞİNİ BİLDİĞİNDEN, ŞIMARDIKÇA ŞIMARIYO İTSİPASI...

ÇIKAART ÇIKAART ÇAAK

Espri: ENGİN AVAN - İZMİR -

- Serkan GÖNÜL'e bahsettiğin Moğollar... Cem Karaca plağı bende var. Onun için Sağol... Bu arada faxladığın iki espriden birini Ahmet, diğerini bana geçmiş sayılarda çizmiştim, onun için tıss bile diyemiyorum. Sevgiler...
- İSTANBUL'dan Aytan DEMİRKAAN ve Kıvanç ÜNGÖR'e: Mektubunuzda da belirttiğiniz gibi karikatürleriniz tıss... Ancak bağlantınızı kopartmayın...
- İÇEL'den Ali BOZCA'ya: Esprilerin tıss...
- İSTANBUL'dan Kürşat TİĞ'a: Bu seferde duvara tosladın işte! Esprin tıss... Sevgiler...
- İZMİR'den Engin AVAN'a esprinle biraz oynadım kusura bakma!..

ERDENER ABİ...

...Erdener abi, geçen gün benim tezgahı zabıtalar götürdü, ulan dedim bölge emniyet amiri dayımın oğludur... Sen bi... - Beni karıştırma...

- DUYURU -

- Bir yağmur bulutu olursanız/ Neşeyle meşk edebilsin diye/ Bu sevda bu hercai diyar ANADOLU'yu çoğunluğunu Hacettepe Edebiyat Fak: Öğrencilerinin oluşturduğu Çağdaş halk müziği yapan GRUP ANADOLU kuruldu... Grubun solistliğini Fırat ŞİMŞEK yapıyor...
- SLAMDIVE (Alternative/Punk) Demo çıkarttı. 50.000 TL. karşılığında Reşat Nuri sk. 78/2 06540 Yukarı ayrancı Ankara adresinden istenilebilir.
- DIŞARDAKİLER Murat, Efe, Türkay, Ercüment, Yiğit, beşlisinden oluşan İZMİRLİ grup demo çıkarttı. İletişim için adres: Fevzipaşa Bulv. No: 69/B ÇANKAYA İZMİR

Fatoş, bak bu herif televizyonda klibi oynayan herif değil mi? Ne işi var lan bunun dolmuşta? Allah, Allah?..

Ay hakkaten o!.. TATLIM SEVDİM SENİLİİ... SENDE SEV BENİ... Ay tamam o işte...

SEN KALK, KASET ÇIKAR, KLİP ÇEK, PAPARAZZİLERE ÇIK, SONRA DA PLAK ŞİRKETİNİN SAHİBİ SANA KELEK ATSIN, BEŞ KURUŞ PARA ALAMA, SONRA DA DOLMUŞLA EVE GİDİP GEL ELÂLEME KEPAZE OL... ARABA ALICAM DERKEN DÜŞÜLEN KEPAZELİĞİN BİNİ BİN PARA!..

GÖKHAN DABAK

YÜCE MOLOMBUS DEĞERLİ SÖZLERİNİZLE BİZLERİ AYDINLATIRSANIZ BAHTİYAR OLURUZ...

ÖHHÖÖ... HAYAAT BİR DEVİNMELER LİRİZMİDİİR... ZAMAAN BİR NEHİR GİBİ SALINIRKEN KURBAĞALAR VAROLUŞ HOŞNUTLUĞUNU YAKLAYARAK BETİMLERLER...

HUZUUR, RÜZGARIN AĞAÇLARA SÖYLETTİĞİ HOŞ BİR ŞARKIDIR VE DÜŞLEER...

KAÇIIN!.. PARMAKON GELDİ KAÇIIN!..

ÖÖARK!

MOTOR ALEV ALDI, HEMEN ATLAMALIYIZ!..

SANKİ APTALMIŞIZ GİBİ BİR HİS VAR İÇİMDE!..

NİYEKİ İBİBİK AABİ?..

Saatine baktı. Ah keşke eğer birisi saati sorsaydı dörde çeyrek var derdim diye düşündü. Birden aklına bi plan gelir. Hemen telefonu açıp ninesine çabuk saat üçte burda ol diyince kadıncağız da peki yavrım şimdi saat kaç diyince çılgınca bi sevinçle cevap verdi. Dörde çeyrek var hihahahaa ve ekler neyse gelme vazgeçtim. Kendine saati sordurtmayı beceren bu adam daha sonraları alp dağlarında sincap kovalarken başına saksı düşer ve aklını kaçırır. Ondan sonra olanları meydan larus ansiklopedisinde okuyabilirsiniz. Bakınız -saat sordurtangiller- sahife 1708. Şimdi gelelim esas meseleye. Ellerinizi sabunlarken sabunun elinizden kayıp yere düşmesini istemiyorsanız çivili eldiven giymelisiniz. Baktınız gene olmadı velisine şikayet edin. Vazo!

SELÇUK ERDEM

BİR SEMRA CAN BAHAR'LAMASI

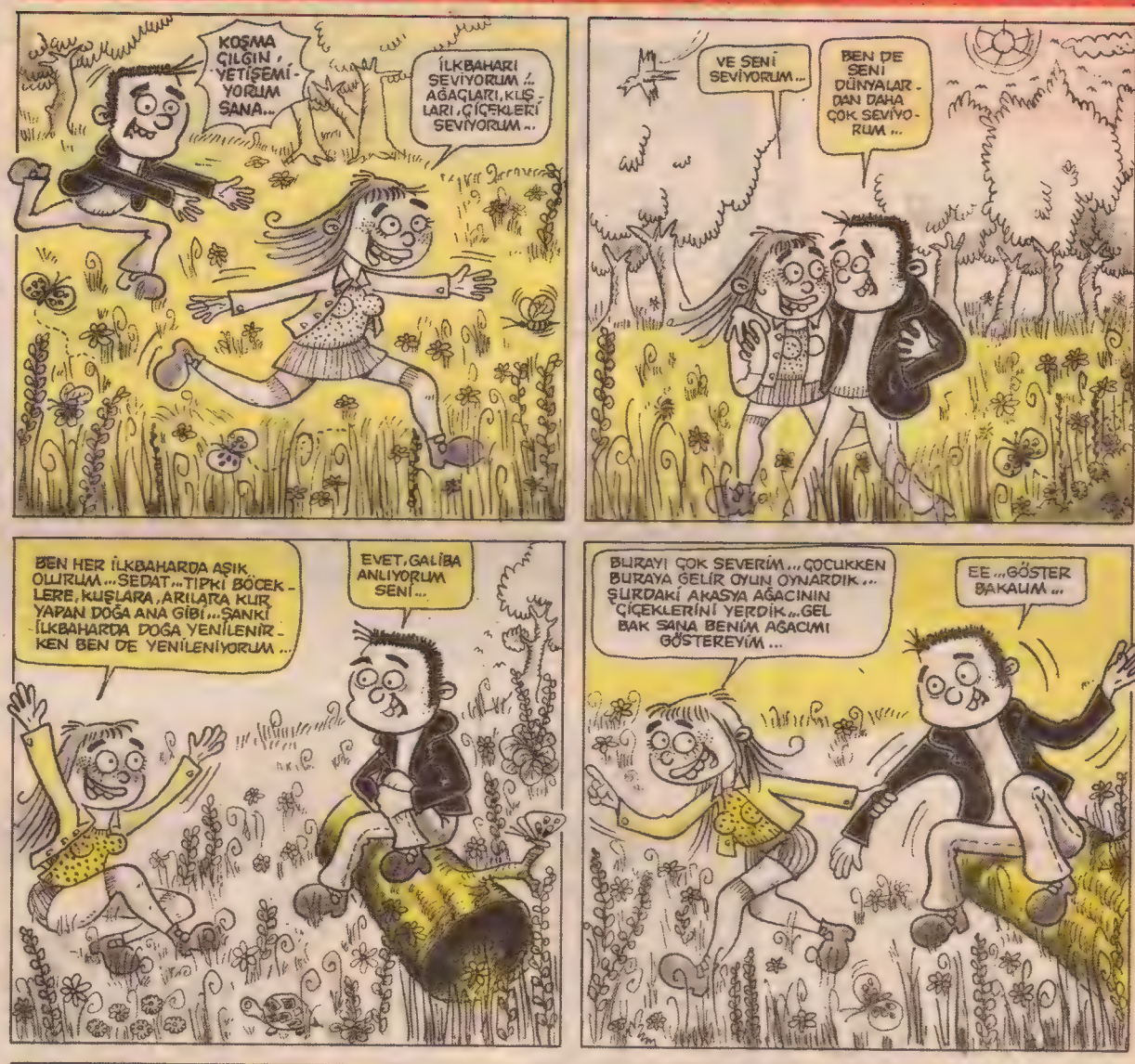

Çakalların Arkadaşlığı

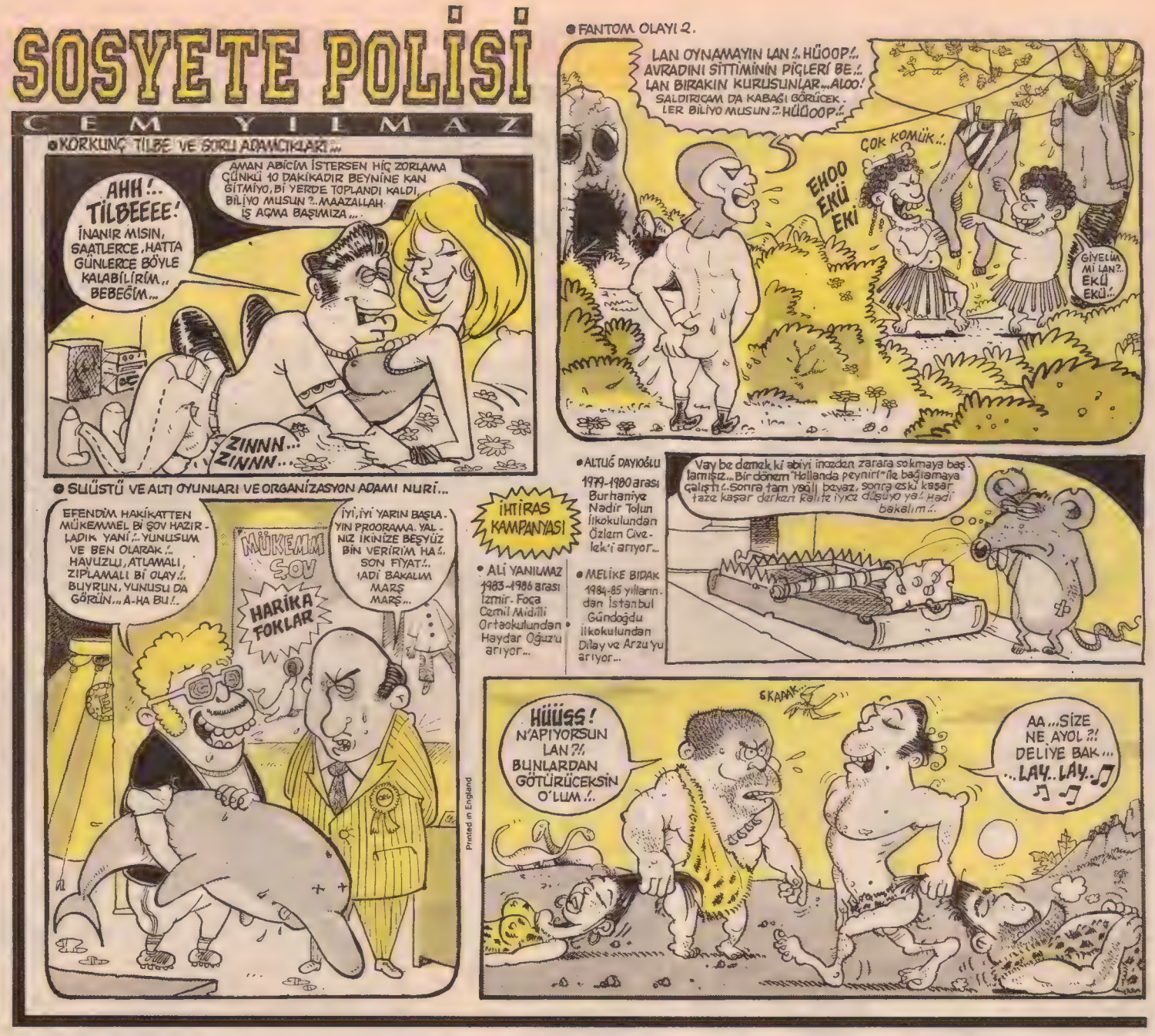

(Bu değersiz basit insanların hayatı; bazan kıymık gibi derimize batar. Kıymığı çıkartana kadar sıradan hayatları gözlerimizin önünden akıp gider.)

Gara'yı çocukluğundan beri tanırım. Çocuk denecek yaşta ailesi Fransa'ya yerleşti. Ailesinden uzakta ve hep yalnız yaşadı. Eskiden yazılarımı ona dizdirirdim. Bu ülkenin en seri, en süratli daktilo yazan çocuğuydu. Başka da bir meziyeti yoktur, kendiyle bir ömür savaşmaktan başka. Üç gün-üç gece hiç uyumadan daktilo yazdığını bilirim. Ne tatile gittiğini gördüm, ne de memleketine gidecek parası olduğunu. Dinlenmek dediği, sırtını duvara verip yere çömelmek ve cigarasını yakmak. Uyumak dediği, sandalyelerin üstünde ellerini köpek yavruları gibi bacaklarının arasına sıkıştırıp iki büklüm uzanmak.

Çalışmaktan, erken yaşta omuzları tutuldu. Kürek kemikleri kilitlendi. Yazamaz oldu. Aylarca ultrasyon tedavisi gördü. Hayatına kalabalık edemeyeceği bir sınıra gelmişti. Otuziki denecek yaşta emekliye ayırdı kendini. Hayatını daha gücendirmek için mi, düşük, zavallı maaşlarla memuriyet, zamanın fazlasında ek işler denedi. Hem mekanik tuşlu, hem elektronik dokunmatik klavye ustasıydı. O başka türlü yazıyordu, kılıç şakırtıları, aryalar, savaşa giden askerler gibi.

Ailesinin hazırladığı lüks kompartımanlarda bir sürü yer vardı. O, kıytırık okullarda okudu, yıllarca doktora-master tezleri dizdi, geceleri Milliyet gazetesinde çalıştı. Onunki çalışmak değildi, hayatıyla başını belaya sokmaktı. Hayatın telleri, kaslarının, sinirlerinin telleriydi, gün geçtikçe daraltıyor, koparacakmış gibi asılıyordu. Trenin en hızlı, en gergin anında kendini atacakmış gibi. Ailesi, yurtdışında okutmak için boşuna çaba sarfetti. O, arkadaşlarının yanında kalmayı tercih etti.

Arkadaşlarıyla süvari birlikleri gibiydiler.

Trenle yarışan.

Ağzından bal akıyormuş gibi. Hayatta düello ediyormuş gibi. Ceplerine, koynuna doldurur gibi. Parkta kimsenin görmeyeceği çalılıklar içine çömelip cigarasını yakmak gibi. Göklere, sonbaharlara "caka" satardı, "arkadaşlarım" derdi.

***

Büyük ağbisi, son bir can havliyle evraklarını tamam edip, yurt dışı dövizli öğrenci kontenjanından hak kazanmasını başarmıştı. Bu belgeler, hayatına karşı bir suikasttı, daire başkanına "gitmeyeceğim" dedi.

Daire başkanı, yarıştan çekilen bu genci merak edip özel olarak ilgilendi. "Yıllardır bu dairede görev yapıyorum, ilk defa gitmeyeceğim, diyen bir çocukla karşılaşıyorum" dedi, sonra, onu karşısına alıp, bir güzel..

Bir güzel, geneleve yeni düşmüş genç kızlara konuşur gibi; "aklını başına al, git kurtar kendini, bak, sokakta herkes ekmek derdinden birbirini doğruyor". Bu ülkede doğan her Türk gencine, yirmibin Türk filmi, yirmibin lise öğretmeni, milyonlarca anne-baba da aynı dille konuşur, bir genelev kadınına konuşur gibi, "git, kurtar kendini". Bu sözleri söyleyen insanın hayatı, ağzı, mideşi, ülkesi yılan dolu olmalı. Mutlu olmayı bu yılanlar savaşmakta buldu. Daire başkanı kapıyı açıp, koridordan merdivenlere kadar uzanan müracaat kuyruğunu gösterdi. Hiç etkilenmiş görülmedi, daire başkanına, "hiçbiri döndüğünde arkadaşlarını bulamayacak" dedi..

***

Evleri, Trabzon'da İskenderpaşa ilkokulunun bahçesine uzanıyordu. O yıllarda zengin çocuklarının gittiği bir okul 23 Nisan'a bütün çocuklar teker teker süslenerek hazırlanırdı, tavşanlar, sincaplar, kelebekler, uç uç böcekleri. Bembeyaz tüller içinde yüzlerce pamuk prenses, gelin, mağrur bir gurur içinde, şövalyelerin şımarık yüzlerine tenezzül edip bakmazlardı. Ve yalnız bu sahneler, onun gözünden hiç kaçmazdı.

23 Nisan'da, okul aile birliği olağanüstü masraflarla akıllara durgunluk veren gösteriler düzenlerdi. Bunlardan dillere destan olanı, ellialtmış kişilik Fransız Bando Takımını tıpa tıp ölçülerde kurdurtmalarıydı. Elbiseler birinci sınıftı. Muntazam dikişli ve çok şaşaalıydı. Kırmızı (bordo) ceketler, tüylü şapkalar, şeritli pantolonlar, apoletler, kavuşturma düğmeler, hepsi birer küçük Napolyon askeri olup çıkmıştı. Provalar başladığında aileler, okulun bahçesinde trampet çalarak, resmi geçit töreni için dört dönen çocukları binbir itina, özen içinde, hayranlıkla izler, mutlukla içlerini çekerlerdi.

Okul kontenjanında zorunlu olarak yuvalı çocuklar da vardı. Yuvalı çocukların öyle mahzun, başları yerde, bir kenarda sinmelerine okul aile birliğinin gönlü dayanmazdı. İri yapılı, yaşları ilerlemiş yuvalı çocukların sırtlarına da birer koyun postu atılarak, kimi Malkoçoğlu, kimi Karaoğlan yapılırdı.

Kırmızı ceketlilerin büyük hayranları arasında Gara'nın küçük kardeşi de vardı. "On para ver, on para ver, on para yoksa, beş para ver" temposuyla turlayan bando takımının en arka sırasına geçer, elleriyle şap şap göbeğine vurarak aklı sıra bando takımına tempo tutardı.

Bahçenin bir köşesinde "elmalı şeker, parayı cepten çeker, on kuruştan başlıyor, yirmibeşe kadar kaçıyor" diye bağıran elmalı şekercinin bağırmaları bando takımının en arka sırasının dağılmasına, şekercinin yanında koşuşmasına sebep oluyordu. Gara'nın küçük kardeşi de, ağzının suyu akarak onların kuyruğundan eksik olmazdı. Gara, ukala, zengin piçlerinin arkasında toz-toprak içinde yalınayak, onlara heveslenip koşuşan kardeşinden utanır, onu azarlardı. Kardeşinin kolundan tuttuğu gibi, onu sürükleyip..

Onu sürükleyip, Gaziosmanpaşa ilkokulunun bahçesine götürürdü. Çünkü, Gaziosmanpaşa ilkokulu mehter takımı kurmuştu. Kardeşi küfürler ederek, ağlayarak kaçar, minnacık çocukların yapıştırma pala bıyıklarından korkardı. Bu korku tiksintiye dönüştü, ömür boyu kardeşini bir kez olsun ikna edemedi. Bu mehter takımındaki çocuklar, Gara'nın yıllar sonra süvari birliğini oluşturan arkadaşları oldu.

***

Aradan onyıllar geçti. Gara'nın küçük kardeşi, "on para ver" temposunu daha da büyütüp, Fransa'da bir finans kurumunun genel müdürü oldu. Gara'nın omuzlarının tutmadığı yıllardı. Kurumun bir Türk şubesinin önünde, isportacılık yapıyor, güvenlik görevlisiyle hırsız-polisçilik oynuyordu.

Kurumun güvenlik görevlisi, "lan çakal, lan git, lan keçiören bebesi, kaldır tezgahını burdan" diye peşine düşüyor, Gara, "nereye kaldıraym ibne" diye karşılık veriyor, güvenlik görevlisi de, " nereye kaldırırsan kaldır, ananın.. mına kaldır, g.t" diye bir güzel sevişirler, böylelikle kardeşiyle hasret giderdi.

***

"Vakit kaybetmeden çek git buralardan" dedim. Yazarlığımı çok sever, bana "Yahya Kemal dokuz yıl, Halide Edip yirmi yılın üstünde yurt dışında nasıl kaldı?" diye sorardı. Onun, çekip gitmekten anladığı, cebi, beş-on kuruş görünce, içanadolunun sessiz, renksiz küçük kasabalarına günü birlik yolculuklar yapmak. Hiç tanımadığı kasaba kahvesinde akşama kadar oturup çay içmek. Çömelip bir duvarın dibinde cigaasını yakmak. Gönlünü uslandırmak, dediği buydu. Öyle de oldu, oralardanbir kızla evlendi. Bedeninin en zayıf, hayatının en güçsüz anında, ülkesine daha derinden, daha inançla kök salmak için vermişti bu kararı. Bitkinliğin, yıkımın, hiçliğin kenarlarına sürüklendiğinde, öfkesi daha kabarıp olacaktı, sonra, gelsin çocuklar..

Eşi mezun olmak üzeriydi, bir askerlik kalmıştı arada.. Süvari birliğinden en gözüpek arkadaşı, yüzlerce ilişki, dostluk , muharebeye birlikte girip savaştığı, aç kaldığı hayatı arkadaşlığına "karım sana emanet" dedi, "dedelerimiz yapmış, biz de yapalım, şeker değiliz eriyelim" deyip askere gitti.

Altmışbeşkilo gitti, ellibir kilo geldi. Geldiğinden bir aya sonra, ne olduğunu anlayamadan, karısı boşadı onu, iki ay sonra karısı, emanet ettiği arkadaşıyla evlenip Amerika'ya gitti.

Doğrusu bu hikayeyi bende beğenmedim. Gara'nında beğendiğini sanmıyorum. Ülkesini değil ama süvari birliğini değiştirdi. Dünyanın en ünlü klasik yazarlarından, yeni ve hayali bir süvari birliği kurdu. Daha düzgün hikayeler yaşamak ve yazmak için yazar oldu...

NİHAT GENÇ

Doktorun Günlüğü

ALTAY MARTI

KALP KRİZİ

Arjantin gol attıkça evin tansiyonu yükseliyor, millet kuş olup kanatlanıyordu. İngiltere ataklarında ise özellikle Süleyman'ın yüzü buruşuyor, hele tehlikeli gol pozisyonlarında iyiden iyiye heyecanlanıyordu. Sırf moraller yüksek kalsın diye arasıra İngilizlere olmadık küfürler sallayan Sinan, bazan kendisini tutamayıp hızla televizyona doğru koşuyor, gol kaçıran İngiliz futbolcularla, sanki adamlar duyacakmış gibi, öfkeli bir şekilde konuşuyordu:

-Atamayacaksın oğlum! Sen seni yırtsan da atamayacaksın. Kaşmer seni gidi! Yuuuh!..

Hıdır da yerinde duramıyor amigolar gibi orta yerde dolanıp, yumruklarını sıkarak sürekli bağırıyordu:

-Yuuuh! Sekiz numaraaa! Zencili! Arapoğlu arap! Kömür, kömüüür! Şırnak kömürüüü!

Yaklaşık iki saat böyle geçti gitti. Maradona cambaz gibi oynamış, Arjantin galip gelmiş, evdekiler mest olmuştu. Yarım saat filan da maçın yorumu sürdü ve eh ancak artık, uyku vakti geldi.

Sokakta bir iki başıboş köpekten başka kimsecikler kalmamıştı. Evli evine, köylü köyüne, evi olmayan sıçan deliğine gitmişti.

Arkadaki karyolalı odanın penceresi, odayı salona bağlayan ara kapı ve bu taraftan da balkon kapısı açılınca evin içini serin bir hava bastı. Evdekiler Haso Çerko kavunu gibi birer ikişer düştüler yatağa ve koskoca bir günü insafsızca tüketmenin yorgunluğuyla ağır uykulara geçtiler.

Herhalde saat beş filandı. Kıvırcık saçlı genç, Hıdır'ın kolunu dürtüklemesiyle hop diye sıçradı yattığı yerden:

-Abe, kalk, kalk! Babaya bir şeyler oluyor.

Hemen, salonun ortasındaki yer yatağında, kolları iki yana düşmüş, elleriyle altındaki sünger yatağı sımsıkı kavramış, büyümüş gözlerle tavana bakan, panik içindeki Süleyman'ın yanına koştu iki kardeş. Kıvırcık saçlı genç babasının koluna dokunarak telaşla sordu:

-Ne oldu baba? Neyin var?

Süleyman hızlı hızlı bir şeyler mırıldanıyor, ama ne dediği anlaşılmıyordu. Dişsiz ağzı ufacık bir mağara gibi açılıp kapanıyor, ince Ayhan Işık bıyıkları tir tir titriyordu. Bütün vücudunu ter basmıştı. Çöküк avurtları daha da içeriye kaçmış, gözlerinin altındaki çizgiler daha da derinleşmişti. Kupkuru bedenini hareket ettirmekten korkuyormuş gibi, bir-iki kımıldarsa çok kötü şeyler olacakmış gibi, bir kalıp beton kadar katı duruyordu yerde. Süleyman'ı ufak çivilerle yatağa çakmışlardı sanki. Kıvırcık saçlı genç, içi ürpererek, bir daha sordu:

-Neyin var baba? Neren ağrıyor? Hastaneye götürelim mi seni?

İrileşmiş gözlerinde korku ve korkudan biraz daha fazla olarak ta şaşkınlık bulunan ve her neyi sürekli bir şekilde mırıldanıyorsa, ondan vazgeçmeyen Süleyman başıyla hafifçe "evet" dedi ve gözleriyle devam etti konuşmasına: "Evet, tez beni hastaneye yetiştirin!"

Balkonda iki kızla birlikte yatan Süleyman'ın karısı Sabihe de uyanmıştı gürültüye. Endişeyle kalkıp geldi Süleyman'ın yanına ve kocasının kireç gibi bembeyaz yüzünü görünce hemen Hıdır'a "koş!" dedi, "koş git bir taksi gel!"

Hıdır hızla dipteki odaya geçip babasının kahverengi pantolonunun ceplerini karıştırmaya başladı. Eline gelen eski-nemli kağıt paraları avucunda tortop ederek yalınayak fırladı dışarıya. Güneş daha doğmamıştı ve gökyüzü hala kurşuniydi. Deli gibi koşmaya başladı ince uzun sokakta. Beş dakika sonra caddeye yetişmişti. Çaresizce etrafına bakınmaya başladı. Bir taksi, Allahım ne olur bir taksi!.

Süleyman'ın göğsüne saplanıp nefesini kesen ağrı yavaş yavaş sol koluna doğru yayılmaya başlamıştı. Karısı yanıbaşında, tülbentine bolca döktüğü kolonyayla alnını siliyor, bir taraftan da titrek bir sesle, "Herif iyi misin?" diye soruyordu. "İyi misin herif?"

Devamı var.

TABUDEVİREN

Can Barslan

KOFTİ ANARŞİST

Bahadır Boysal

KAREKEDİ

CENGİZ AKIN

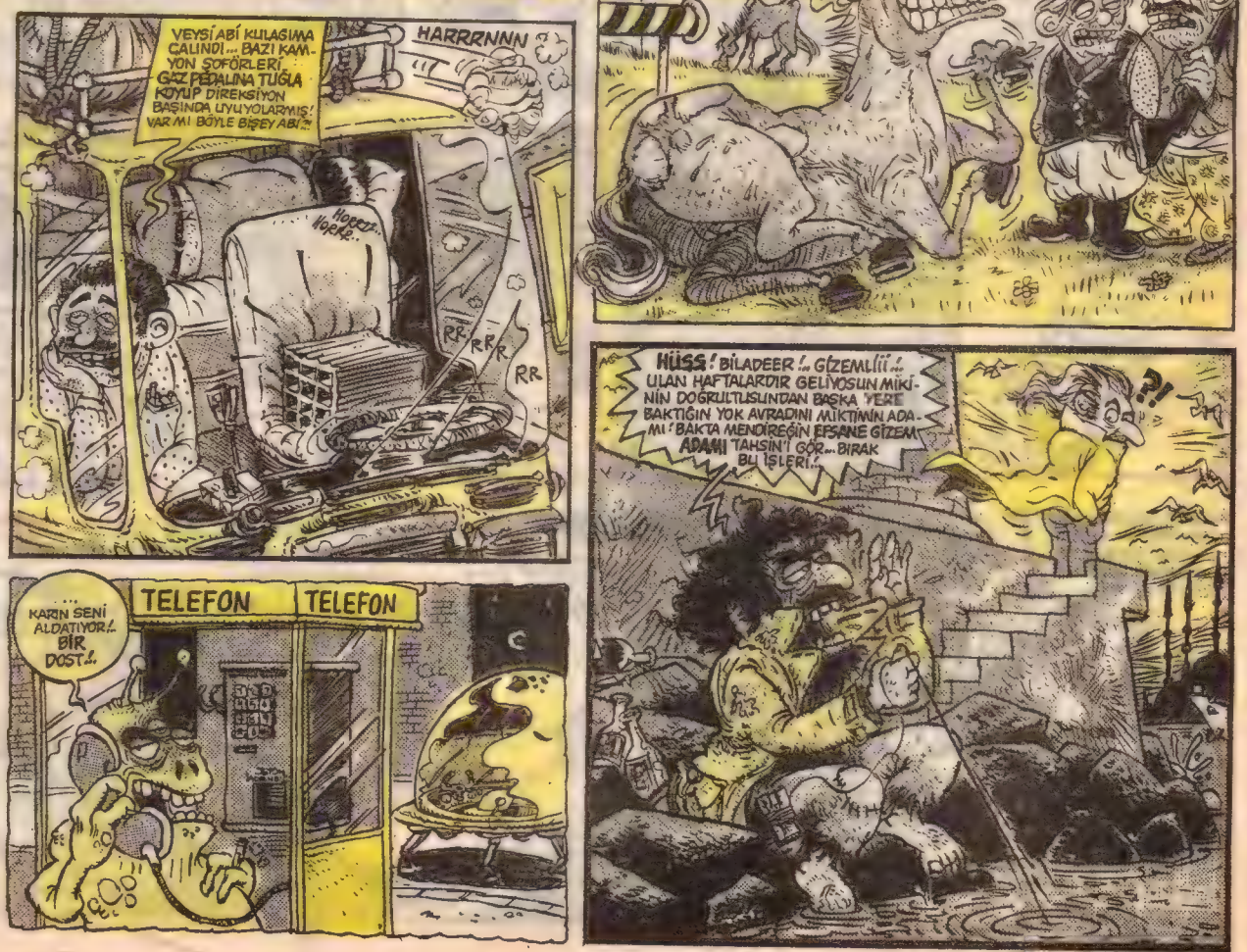

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

HARALA GÜRELE TIRIŞKA ÖYKÜLER SERVİSİ SUNAR: BEHZAT BEY VE MUTLU GÜNÜ...

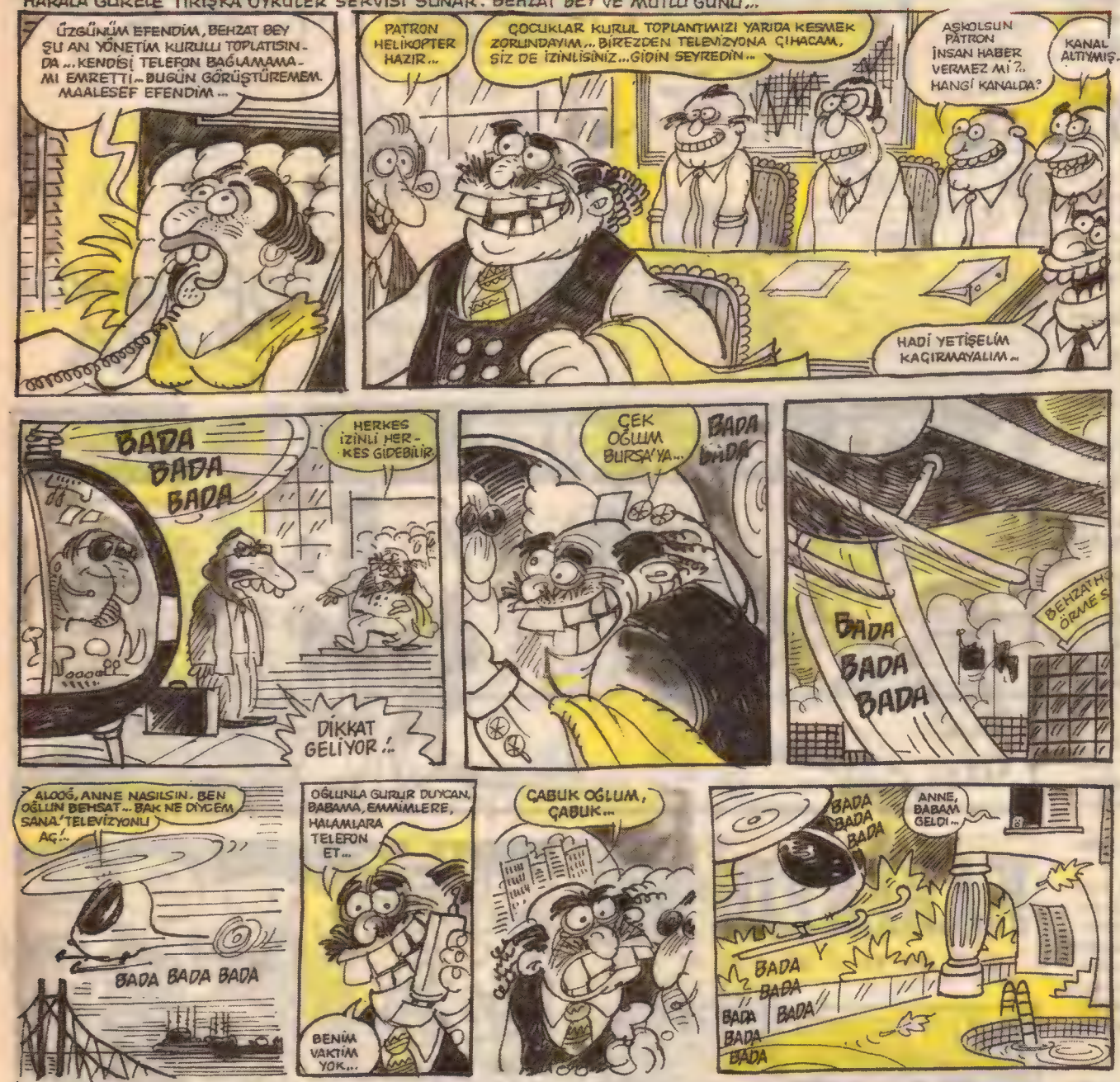

LeMan MİZAH DERGİSİ
OKUR mektupları
İMAM ADNAN SOKAK. NO:20
BEYOĞLU/İSTANBUL

2 Nisan'da yazan çekici!, çılgın!, ODTÜ'lü genç kıza..

Öncelikle erkeklerle özellikle BİLKENT'li ve ODTÜ'lü erkeklerle ilgili olarak hissettiğin hayal kırıklığı için geçmiş olsun dileğimi iletmek istiyorum. Ne yazık seni mutlu edememişler. Ayrıca sorunlarını bizimle paylaştığın ve aslında bahsettiğin sorunun genelde ülkemizde, özelde üniversitemizde (ODTÜ), önemli bir sosyoljik olgu olması açısından tartışılmasına zemin hazırladığın için sana teşekkür ediyorum. Ve bir ODTÜ İşletme öğrencisi olarak bu sosyolojik olguyla ilgili bazı bilimsel bulgulardan sözetmek istiyorum. Yapılan araştırmalar, toplumlarda görülen farklı cinsiyet (kadın-erkek) rollerinin, o cinsiyetlerin yaşadığı kültürün ve biyolojik faktörlerin etkileşiminin bir sonucu olduğunu gösteriyor. Biyolojik açıdan, Darwin'in evrim teorisi erkeklerin seksüel inisiyatifi ellerinde bulundurmasının nedenini şöyle açıklıyor: Bir erkeğin hayatı boyunca ortalama 8 trilyonun üzerinde sperm üretmesi, ekonomideki arz-talep ilişkisi gibi, kadının yumurtasını daha değerli kılıyor. Ayrıca kadınların bir dönemde ancak bir bebek doğurabilmelerine karşılık, erkeklerin birçok kadınla birden birlikte olma imkanı bulunuyor. Böylece kadınlar üretkenlik kapasitelerini daha dikkatli kullanma amacıyla kendileri ve bebekleri için sağlığın ve refahın işaretlerini arıyorlar. Bu arada erkekler de kendi genlerini geleceğe taşımak için birbirleriyle yarışıyorlar. Son olarak; evrim psikolojisi teorisine göre, fiziksel olarak baskın erkeklerin kadınlara ulaşma şanslarının fazlalığının, tarih boyunca erkeklerin gücünün ve baskınlığının artmasına neden olduğu düşünülüyor. (Yani bu teoriye göre maganda erkek tipinin doğuşu ve gelişmesi sen ve senin gibi kızların sayesinde gerçekleşiyor) Diğer yandan, genlerimizin kültürel (çevresel) etkilere açık olmalarına rağmen tüm dünyada 37 kültürde yapılan araştırmalar gösteriyor ki erkekler, her yerde kadınların gençliğini dolayısıyla doğurganlığını ararken, kadınlar da, her yerde erkeklerin zenginliğini, gücünü ve hırsını arıyor. Kadınlar bunu korunma ve desteklenme güdülerine uyarak yapıyor. İnsanlar bu teoriye inanırlar ya da inanmazlar ama senin kendini tanımlarken kullandığın sıfatlar, teorideki kadın tipine tıpa tıp uyuyor.

Evet, çekici, çılgın, ODTÜ'lü genç kız şimdi sana sormak istiyorum: Neden kendi tarihsel misyonunu eleştiri süzgecinden geçirmiyorsun da, senin ve senin gibilerin yozlaştırdığı erkeklerden biri olan ve son model arabasına bindiğin Bilkent'li gence kendi tarihsel misyonunu yerine getirme hakkını tanımıyorsun. Ne dersin, belki birazcık özeleştiri yapabilsen şu önümüzde duran cinsiyet (kadın-erkek) rolleri konusunda kendi içinde bile olsa bir devrim yapabilirsin!

Canan Yılmaz
ODTÜ 8. YURT 406

Bir Üniversiteliye,

177. sayıda yayınlanan mektubunu okuduk. Mektubunda kişisel zayıflıklarını, üniversite ortamını karalayarak gidermeye çalıştığını gördük. Bu nedenle bir cevap yazma hakkımız olduğuna inanıyoruz.

Hayalkırıklığına uğradığın bir partiden ve buradaki insanların sana yaşattığı tatminsizlikten bahsetmişsin. Oysa adımız gibi biliyoruz, bundan sonra düzenlenen ilk partinin biletlerini ilk alanlardan olacaksın. Çünkü senin için gerçek anlamda umutsuzluk diye birşey yoktur. Sen sosyal tatminsizliği fedakarlığı, hayalkırıklığı ve ruhsal bozuklukları (mektubunda paranoyaklık diye geçiyor) dilinden düşmeyen, acı çekmeyi bir imaj haline getirmiş sıradan bir burjuvasın. Yalnızlık ve bireysellik, senin en büyük lüksündür. "Gerçekten tutunamayanlar"la arandaki en büyük fark, sahip olmadığın onursal kaygıdır.

Erkeklerin bir gecelik (one-night-stand) ilişkilerden hoşlandığını söylemişsin. Bütün bunları bilip, defalarca o erkeklerle son model arabalarında öpüşerek, bu ilişkilerin en aranan kahramanı olduğunu göstermişsin. Çünkü içiboş yakınmalarından ve sahte hayalkırıklıklarından anladığımıza göre, sen de bu "istediğini alamayan erkekler" gibi, senin deyiminle "duvara toslayanlardansın". İlerde bir gün kendinle çelişen "limitlerini" kaldırıp daha ileri gittiğin zaman, kendine yakışan bir "erkek" bulacağına inanıyoruz.

Okul çevresiyle ilgili şikayetlerine gelince, ne olur elektriğini bile hissedemediğin bir ortam için böylesine kesin yargılarda bulunma. İnan ki gerek okulda gerek

Akşamsefası

yurtlar bölgesinde tanımadığın, belki de hiç bir zaman tanıyamacağın, çok derin insanlar ve farklı ortamlar var. Bu kampüsün kaldırımlarında senin gibilerin hiç bir zaman tadına varamayacağı bir yaşanmışlık vardır. Evet, bu kaldırımlar 68'lilerin, saygıdeğer bilimadamlarının, cana yakın yurtlar çalışanlarının ve birçok duyarlı öğrencinin de izlerini taşımaktadır. Neden komplekslerinden ve kör değer yargılarından sıyrılıp, etrafına daha dikkatli bir şekilde bakmayı denemiyorsun? 2,5 yıldır partilerde tükettiğin zamanın bir kısmını ODTÜ'nün 50'yi aşan kültürel ve düşünsel amaçlı topluluklarında değerlendirseydin, daha yapıcı ve üretken ilişkilere girebilirdin..

Bütün bunlara ek olarak, "20 yaşında, oldukça çekici, çılgın ODTÜ'lü genç kızın" kolejli erkeklerle olan sorunlarının Leman okur mektupları köşesinde yeri olduğuna inanmıyoruz. (Her ne kadar paranoyaklık, yalnızlık, mutsuzluk gibi büyük kavramlarla bezense de)

Sıcak ve uzun geceler dileğiyle.. Leman okurlarının da sağlıcakla kalmalarını dileriz.

M. Yasin Ülkebay, Coşkun Deniz, Akif Murat Gürün, Okan Kocabıyık, Özgür Pişken, Emre Tevfik Çampınar, Murat Yaşayanlar, Çelik Özdemir, Emre Çelik
ODTÜ 1. Yurt 510

BİZ İNSANLARI SEVİYORUZ DOLAYISIYLA LEMANCILARI DA,

Alamut'tan sevgiler. Alamut üçbin nüfuslu alevilerin yaşadığı bir köydür. Aleviler yaşıyor ama nasıl yaşıyor. % 98'i alevi olan bu köye yaklaşık 15-20 sene önce cami yapılmış ve bizler asimile edilmeye çalışılmış ama bizler de asimile olmamak için kendi kültürümüzü yaşatmaya çalışmışız. %2'ye cami yapan, % 98'e cemevi yapmayan diyanet dolayısıyle devlet bizi asla asimile edemeyecektir. Bizler köyümüzde cami istemediğimiz halde, dışardan gelen ve köyde geçici çalışan işçiler için bu caminin bulunmasına inançlara saygı açısından hoşgörüyle bakıyoruz. Ama sünnilerin çok olduğu alevilerin çok az olduğu yerlerde aynı durum söz konusu olsa neler olabilirdi?

En son kıyımı da Gaziosman Paşa'da yaşadık. Medya yine olayları çarpıttı. "Erkut Abi"ye söyliycem tiz günde bu "Provakasyon" ve "Mihrak" sözcüklerinin Türkçeden atılmasını istiycem.

Alamut Köyü Gençleri

MAHKUM OLMAK

Günümüz Türkiye'sinde mahkumluk kadar zor bir olay yok gibi. Evet mahkumun adı yok, mahkumun hakkı yok, mahkumun yatacak yeri dahi yok. Bu olay yalnızca kapalı kapılar arkasında değil özgür hayattada aynıdır. Bugüne kadar olan cezaevi hayatım dahilinde yalnızca mahkumluğun burada yani cezaevinde olduğunu sanırdım. Ta ki geçen gün başımdan geçen tarji-komik bir olayın dikkatimi çekmesi oldu:

Geçenlere x bir dergide mektuplaşmak isteyen bir kayan adresi gözüme ilişti. Biraz düşündükten sonra biraz tedirgin ve birazda hoş bir istekle yazmaya başladım. Ve hiç bekletmeden binbir ümitle postaya verdim. Elbetteki bu olaydaki amaç; tamamen saf ve doğal duygular dahilinde, dostça birşeyleri posta yolu ile de olsa paylaşabilmekti. Fakat gelin görünki, o dostluk duygularıyla dolup taşan mektubumun hiç mi hiç dikkate alınmadığı ortada. Neden mi? Nedeni de ortada. O güzelim mektubu yazan şahsın mahkum olması. Bana başka bir neden gösterebilir misiniz? Elbetteki "hayır".

Bu anlatmaya çalıştığım olay, hemen hemen özgür hayattada aynı. Lütfen bu konuda ön yargılı olmayalım. Buralar birer handır, bizlerde yolcuyuz. Unutmayın ki, (Allah göstermesin) sizlerde bir gün bu handa yolcu olabilirsiniz. Eğer sizlere bu yazımla birşeyler anlatabildiysem ne mutlu bana.

Özgür olabilmek zordur, fakat özgür kalabilmek çok daha zordur.

En derin Saygı ve Sevgilerimle.

S.Adnan Cangüre P.K: 128 Koğuş:14 64100-Uşak

Merhaba Serkan Özkan,

Bizler Hacettepe Üniversitesi'nden iki kızız. Sayı 177'deki yazını okuduk ve hemen sana birşeyler yazmak istedik, çünkü senin düşüncelerine aynen katılıyoruz. Sevgi gökyüzündeki "güneş" gibidir hergün batsa dahi her sabah yeniden doğar.

Bazı insanlar, sevmekten öyle kaçarlar ki "seni seviyorum" demek bile onlar için gecelerinin korkulu rüyalarıdır.

SEVDİĞİN VE SEVEBİLDİĞİN MÜDDETÇE
SEVDİĞİNE HERŞEYİNİ VERDİĞİN VE
VEREBİLDİĞİN MÜDDETÇE GENÇSİN!
Bizler her zaman sevginin koruyucusu olalım.

İKİ DOST

ÇOCUKLUĞUMA ÇAĞRI MEKTUBU

İçmelerin en hasını içtik, parke taşlı yollar hep ikimize denk gelirdi. Bir ceketim vardı, sivri yakalı, sen lacinlerini giyerdin fiyakalı. Yollara düşerdik.. Pavyonlar, kar-

Sayı: 179 16 Nisan 1995 Pazar

SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarımı:** Murat YÜCEŞAN ● Murat BOZKURT ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** *İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.*

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **90 $**
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **75 DM**
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **110 DM**
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **1.200.000 TL**
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hesabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir.)

lar, mezeler, çilingir sofralarının adamlarıydık. Sırt sırta verip kavgalar, yüz yüze verip cigaralar yapardık!.. Yaşamasakta, yaşardık, şaşardık!.. Senin de ne derdin biterdi, ne cebinin deliğine yaman!, anan garip, baban fukara, benim gibi berduştan'da, hayır yoktu ya sana!, çalkalanır giderdik..

İkimizinde ilk aşkı, genel evdeki mehtap karısı! "Sevmiyorum lan" diyerek yalanlar söylerdik birbirimize, sonra gülerdik saatlerce halimize!..

Birimiz erken hapse, birimiz askere alındı.. Karavana yemeyi de, aynı anda öğrendik galiba.. Çıkmışsın benden evvel, bir karının peşine gitmişsin, ben gelince söyledi mahalleli, acıyı şerbet diye içmişsin, zahmet edip de beni bile beklememişsin..

Zıkkım iç emi!, ihaneti unuttum, yalvarıyorum, yeter ki dön geri, unutalım herşeyi.. Senin yükün ağırsa, kaldıramazsın bilirim.. Erken pes edersin, dayanamazsın bilirim.. Çocukken de böyleydin sen, kavgadan kaçardın belli etmeden, sonra seni aşağı mahallede top oynarken bulurdum.. Gözlerinin içine bakar, ağlayarak kaybolurdun.. Rakı içmek için, kayıkhane'de yarı sular içinde, az nezle olmadın.. Gariptir ama seni uslu çocuk bilirdi mahalleli, oysa sen hiç bir zaman uslu çocuk olamamıştın, ve bakıyorum ki yine uslanmadın..

İlk icraatın, tebeşirle silmek olmuştu karneni, baban anlamıştı hatırlarsın, suçu yine üzerime atmış, dayağına beni de katmıştın, serseri!.. Hani Orhan Veli'nin dediği gibi, "Hiç kimseden çekmedim senden çektiğim kadar" katlanacaktım kaçan yok, çamur suratlı çocuk!.. Ne zaman büyüdünde aşık oldun şimdiden, daha oynayacak bilye var zulada, geleceksen gel, karanlık gelmeden.. Yollara, kırlara düşelim, can ciğer kardeşliğe dönelim, şu türlü sebeplerden ağlayan dünyaya, çocuk gözlerle gülüp geçelim.. Babandan gizli kömürlükte, malboro içelim..

Doğan Işık

Merhaba Sevgili Dostlar;

Ben 657'ye tabi devlet memuruyum bazı kısıtlamalara karşın size yazıyorum çünkü yazmak durumundayım. Bugün 29.03.95 bir maç vardı iyi güzel ve sonrası çok kötü düşündürücü. Maç sonrası Ümraniye'de yan oturduğum yerde silah patlamalarıyla irkildim. Spiker zafer naraları atıyordu.

Radyoda neye karşı zafer kazanıyoruz. İnsan haklarına vurduğumuz gemle utancımızı örtebilecek miyiz bu zaferle. Düşüncelerimizi harekete geçirmenin zamanı değil mi sevgili Lemancılar.

Not: Cezmi Ersöz'e.. 175.'nci sayıdan dolayı Gazi mahallesi dışlanmış ve itilmiş bir mahalle değildir. Onurlu bir Halk topluluğunun bulunduğu bir mahalledir, Cezmi Bey.

Hoşçakalın...

657'li

BİZİM ÜNİVERSİTELERİMİZ..

Niteliksiz öğretim görevlileri, daha doğru dürüst ders anlatmayı beceremeyen, tek yaptığı elindeki kitabı öğrencilere sayfa sayfa yazdırmak olan öğretim görevlileri.. İçeriği şoven, faşist, gerici safsatalarla dolu ders kitapları ve notları.. Göğüslerinde üç hilalli rozeti taşıyan uçları sarkık bıyıklı yaratıkların ellerini arkaya bağlayıp tur attığı koridorlar, pislik yuvası tuvaletleriyle bizim üniversitelerimiz.. Hiçbir demokratik katılıma müsade edilmeyen, öğrenciyi kaale almayan, demek, kol kulübe izin vermeyen, en ufak bir hatada altı ay okuldan uzaklaştırmayla sonuçlanan maddelerle dolu yönetmelikleri olan üniversiteler, bizim üniversitelerimiz.

Öğretim elemanlarının eğitim çabalarında en çok düşündüğü şeyin ay sonunda alacağı maaş olduğu ve bu yüzden "öğrencilerime birşeyler verebiliyor muyum?" kaygısı taşımayan bir öğretmen kitlesi..

Bizim üniversitelerimiz.. Herşeyiyle ama herşeyiyle maddi manevi sömürü aracı olan, bizi sistemin uysal piyonu olarak şekillendirmeye çalışan, düşüncemize sınır koyan, konuşmamıza izin vermeyen, sevmemize izin vermeyen, dışarıda yaşanan onca baskı, haksızlık ve zulme karşı bize sadece susmamızı "devletin ve milletin bölünmez bütünlüğünden" dem vuran üniversiteler.. Bizim üniversitelerimiz..

Hayatın iyi uslu bir seyircisi olmak istemeyen, hem kendisinin hem toplumun yazgısını kendi elleriyle yaratmak isteyen ve bu mücadelede kararlı olduğunu yürekten hisseden onlarca genç, değiştirilmesi, öğütülmesi, ilk adam edilmesi gerekenin kendisi olduğunu bilerek geliyor üniversitelere. Bilinç ve inançla donanarak buradan ayrılmak ve yaşam ve umut kavgasına atılmak istenciyle üniversiteye gelen insan hayal kırıklığına uğramakta geç kalmıyor bir ara: "Yok yok! Burada okunmaz. En iyisi çekip eve gitmek!" diyor. Fakat sonra bunun KAÇMAK anlamına geleceğini düşünüp vazgeçiyor. Yeniden bu yoz üniversiteyle olan mücadalesine dönüyor. Saçma sapan bilgilerin olduğu derslere giriyor, yarım yamalak ders anlatıp yazdıran hocaları dinliyor vs. vs...

Hakan Akman

Akşamsefası

SİZİN HİÇ ŞİMENDİFERİNİZ ÖLDÜ MÜ?

ALP TAMER

Gerçekten uçtuk mu? Yanıbaşımızda kanat çırpan saksağanla birlikte kaya mezarlara tüneyen benim trenim miydi? Tüyden hafif, saksağından zarif, ağzında pipoşu, biz .. biz iki çılgın! Dışarı sarkmalıyım, pencereden aşağı bakmalıyım! Inanmalıyım.

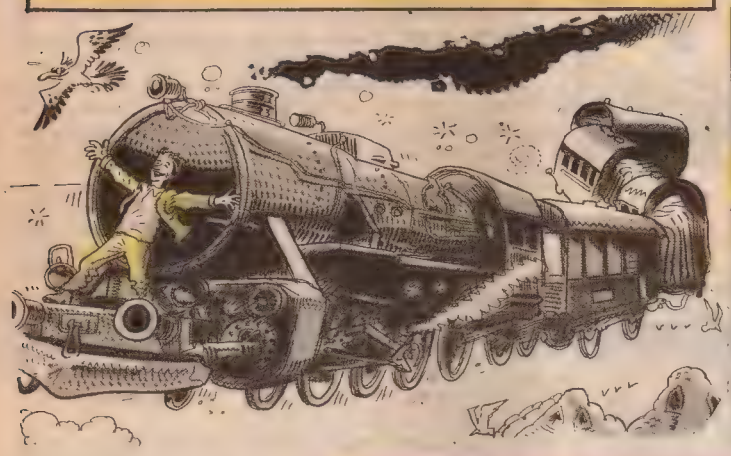

Koridoru çıkıp yengeç gibi yan yana yürümeler. Camdaki ay-yıldızı aşağı çekip parmak ucu dışarı bakmalar. Göze dolan kömür tozları, mecburi gözyaşları. İstemeden. İstemeden cama taş atan hain çocuklara karşı savunma tükürükleri!

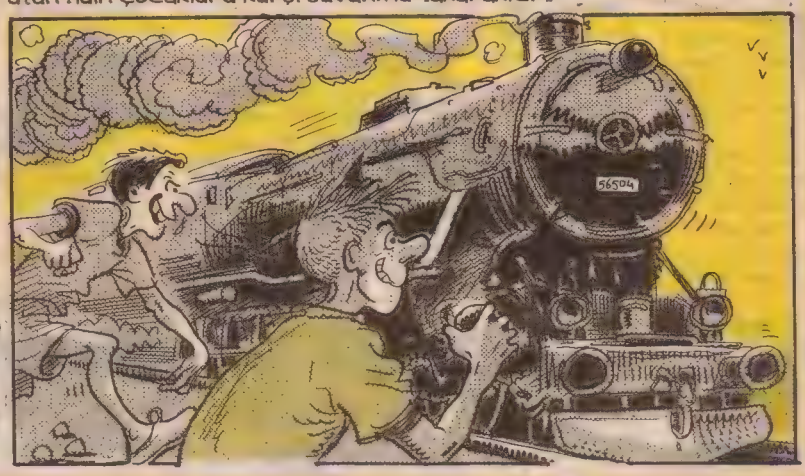

Ki o trene taş atan çocukların çoğu, biraz daha büyüyüp bıyıkları terlediğinde; (Orta Anadolunun ekonomik ve kültürel yapısının kaçınılmaz gerezği olarak) küçüklerinde devasa ürkütücülüğünden korktukları için camlarını kırdıkları karatreni bu sefer Devletle özdeşleştirip ona itaat ettiler. Ve tıpkı geçmişte kırdıkları o elektrik fincanları ve tren camları gibi M.H.P.li olup devletin demirbaş envanterine kayıtlarını düşürdüler. (Tren camlarından atılan gazeteleri okuyalar hariç!)

Söğüt ağacı güzeldir
Fakat trenimiz
Son istasyona
vardığı zaman
Ben dere
olmayı
Söğüt olmaya
Tercih ederim.

Bu anlatılanlar tam 25 yıl öncesiydi üzerinden 100 mevsim ve 2 darbe geçti. Şubat ayı tam 6 defa 29 çekti! Akrabalarım çoğaldı. Eşkiler'in çoğu öldü. Ölenleri ben görmedim. Arkalarından fatihada okumadım. (25 yıl içinde istemeden öğrendiğim bütün duaları zaten unuttum!) Yeni doğanları görmedim. Halen orada o Orta Anadolu bozkırlarının birbirinin tıpatıp benzeri küçük maket kasabalarında mıdır? Bilmiyorum! Bildiğim; yeni doğan hiçbir erkek çocuğuna benim adımın konulmadığı; bildiğim demiryolları kıyısındaki o güzelim şeftali bahçelerinin yeni yapılan karayollarınca iğfal edildiği; bildiğim, o yollardan her dilatın günü geçerken yerli arabalarımızda gazı kökleydiğimizde, iş bu tecavüze birazda bilerek ortak olduğumuz; bildiğim, yabancılaşmanın yaşamımıza hükmeden en güçlü efekt olduğu; bildiğim hemzemin geçitlerdeki her kazanın karatrenimin meşru müdafaası olduğu..

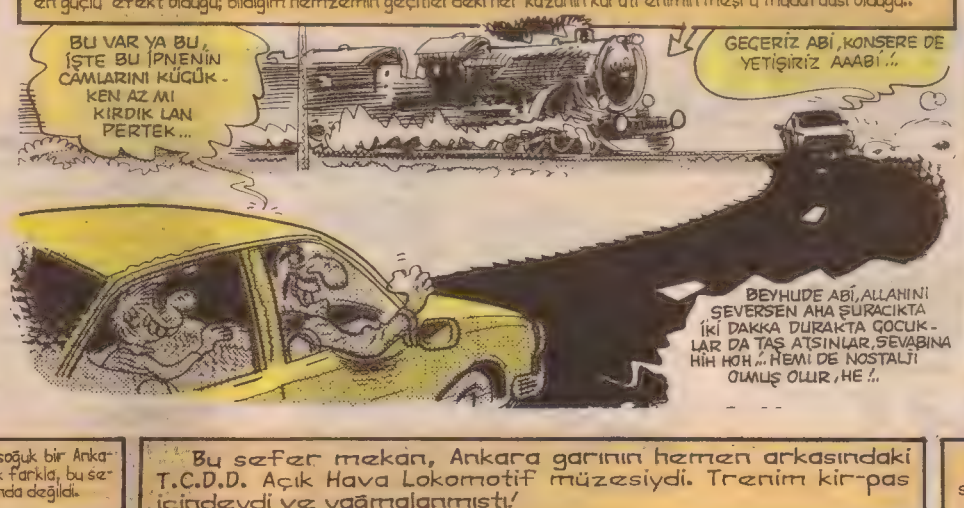

.. Ve bildiğim, yıllar önceden kalan en vefalı dostumun 56504 nolu şimendifer olduğunu ... Yaşamımın en güzel rüyasında, birlikte uçtuğum masal kahramanım. Benim kara idolüm!

1995 yılının soğuk bir ocak ayının, soğuk bir Ankarasında onunla yeniden karşılaştık. Tek farkla, bu sefer karşılaşmamız bir taşra istasyonunda değildi.

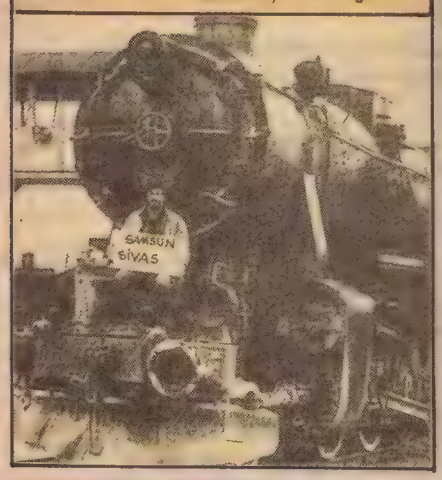

.. Bu sefer mekan, Ankara garının hemen arkasındaki T.C.D.D. Açık Hava Lokomotif müzesiydi. Trenim kir-pas içindeydi ve yağmalanmıştı!

Yıllar ama yıllar sonra ilk defa o dehşet cazibeli lokomotifin içine girdim. Çocukluğumun o yedi başlı ejderhasının taa kalbine! Kazanının ağır kapağını açtım. Eğildim, kulak verdim. Silikleşmiş nefesini duydum. Artık kömürle değil, terkedilmişliğin unutulmuşluğun kadirbilmezliğin hüznüyle çalıştığını anladım. Ve ilk defa kömürtozsuz gözyaşımdan sakınmadım.

Eğer günün birinde; bu haritada ve bu kentte dört yanını saran egzos hükümranlığına dayanamayıp öldüğünü anladığımda (Ama buna iyice emin olduğumda) İçimdeki çocuğu da üzerine bindirip karatrenimi birlikte hep eteklerine bastığımız Amasyadaki kaya mezarlara gömücem. Ve mezar taşına da şunları yazıcam:
56504 nolu lokomotif ruhuna
EL FATİHA
1943-1990 yılları arasında ülkemizde hizmet verdi.
Kazan gücü:1758
Azami Hız:
(km/saat) 80

.. Ve.. bilerek unutmayı başardığım tüm çocukluk dualarımı onun için okuyacağım, yeniden hatırlayarak. Elveda benim hüzünlü yağız düdüklü tencerem...

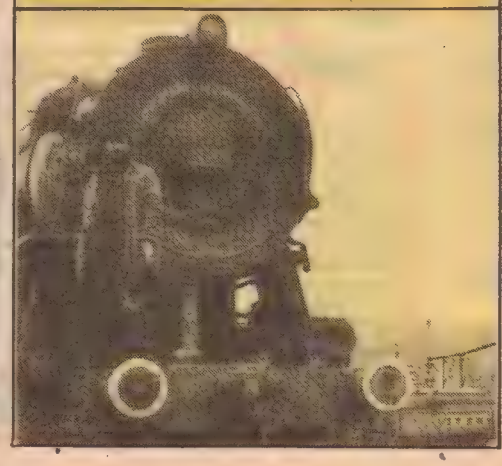

Garibim,
Ne bir güzel var
avutacak gönlümü;
Bu şehirde, Ne de
bir tanıdık çehre
Bir tren sesi
duymaya göreyim
İki gözüm
İki çeşme

Karatrenle ilgili farklı yorumlar için bkz: ALP TAMER ULUKILIÇ "Resim Sergisi" 21 NİSAN-30 MAYIS P.G. ART Cevdet Paşa Cad. Tutum Ap. 386/2 BEBEK-İST

Bu öyküdeki şiirler; "SEYAHAT" ve "TREN SESİ" ORHAN VELİ...

BİTTİ

Akşamsefası

23 NİSAN 1995 PAZAR... SAYI: 180...20.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 130-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

TEKFEN'DEN YİİİRMİİ MİLYAAR YAYLALAR YAYLALAR
BORUSAN'DAN ON MİLYAR YAYLAALAR YAYLALAR
AKBANK'TAN ELLİ MİLYAR DİLOY DİLOY YAYLALAR

ŞİMDİ İLLERE GEÇİLECEEEEK!. GEEEÇ!
ADANA ALTMIŞ MİLYAAAR, KONYA'DAN
İKİİ MİLYAR DİLOOV DİLOOOV!

SUAT*BOYSAL

Ondan sıkıldım.. İlkesizliğinden, yeteneksizliğinden, acımasızlığından.. Amerikea'ya yalaka tavırlarından.. Şovlarından, çevresinden, kırdığı potlardan bile sıkıldım.. Canımı, onu yazmak yerine **Sait Faik**'in güzelim **Medarı Maişet Motoru**'ndan (aşka dair) bir alıntı yapmak istedi:

"..Bu yirmi üç, yirmi dört yaşlarında bir kızdı. Fakat kapıdan içeriye bu yaşta giren iri yapılı kız, bir saat içinde küçülmüş, mini minileşmiş, küçük, ışıltılı, iyi dost gözlerle kendisine bakarken, Fahri onu nasıl burada bırakıp da eve gideceğini düşünmüştü (..) Fahri onun ta yanıbaşına sokulmuş, vücudundan, gözlerinden, halinden, saçlarından, onun rüzgarından bin türlü saadet mevzuu çıkarmıştı. Ömründe ilk defa bir insanla beraber olamamanın, bir insanla samimi olamamanın, bir insanı bir daha görememenin azabını hissetti.(..) Kızın herşeyi, ağır ağır içine işliyordu. Onda bir şey sevgileşiyor.

(..) Onun şimdi, şu Arifiye istasyonundaki büfenin buğulu camına yazdığı isim, ömrü oldukça her buğulu cama yazacağı isimdir (..) O kızın da, belki kendi isminden başka bir ismi buğulu bir cama yazdığı an vardır. Onun da rüyaları içinde yaratılmış güzel dünyalar iskambil kağıtlarından yapılmıştır. "Bu sevgili kız" **der Fahri,** "beni sevmesin ama arkadaşım olsun, bana yeter!" **Yeter mi? Yetecek mi? Hiç bir zaman.**

(..) Onu son defa gördüğü zaman bir cumartesi gecesiydi. Gece yarısına doğru Köprü'den geçiyorlardı. Sabahtan beri kar yağmış durmuştu (..) Kar, mavnaları, motorları, sakin bekliyordu. Beyazlar giyinmiş bir düğün alayı, yumuşak, lastikten ayaklarla mavnalara dolacaktı. Cinlerin düğünü olacaktı (..)

Fahri bu anda, ne kadar bu kızın koluna girmek istiyor. Neden girmiyor sanki? Nihayet arkadaş, arkadaşın koluna girebilir.. Tahammül edilmez bir arzu duyuyor: koluna girmek arzusu.. Fakat giremiyor.

(....) Genç kızın da, evvelce kurduğu fakat hiç bir zaman olmayacak, olduğu yani realize edildiği zaman bile, o evvelden istenilmiş şeyin bu olmadığı zehabını veren hayalleri vardı..

İNSAN HAKLARI

BİR KELİME

BİR İŞLEM

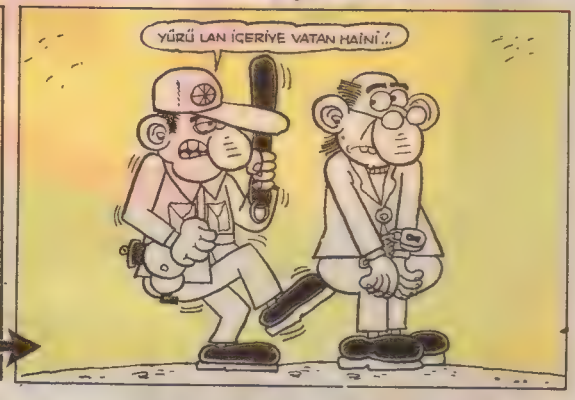

Bu mektup, saçı, sakalı uzun olan, belki küpe takan, Cumhuriyet, Leman, Express, elinde bulunderan "lütfen çöpleri kutuya atınız", mezuniyet balosu", "adalar perisi" gibi afişleri asan derslerde hocalara sık sık soru soran yerlerde gizli gizli düşünen, özelleştirmenin Anayasa'ya aykırı olduğunu yüksek sesle söyleyen, bıyığını aşağıya doğru sarkıtmayan, tesbih çekmeyen öğrencilere gönderilmektedir.
İST-HUKUK FAKÜLTESİ öğrencileri.

Sayın Veli ; [redacted]

Son günlerde ülke huzurunu bozmak isteyen çeşitli siyasi görüşlere mensup art niyetli kişi ve guruplar tarafından özellikle üniversitelerimizde suni bahanelerle olaylar çıkartılmaya çalışılmaktadır.

Bu olaylar neticesinde ülkemizin geleceğinin teminatı olan gençlerimiz kamplara bölünmekte birbirlerine düşman haline getirilerek sonu karanlık bir çıkmaza sürüklenmektedirler.

Gençlerimizi bu tehlikelerden korumak için çaba sarf eden polis teşkilatımız kötü niyetlilere karşı sürdürülen bu mücadelede daha etkin netice alabilmek için siz velilerin de yardım ve desteğine muhtaçtır.

Velisi bulunduğunuz İSTANBUL **Üniversitesi** Hukuk **Fak. sınıf öğrencisi** [redacted] **ile bu örgütler tarafından ilişki kurulmaya çalışılmaktadır.**

Öğrencinizle ilgilenmenizi ve arzu ettiğiniz takdirde bizimle aşağıdaki irtibat telefonu ve adresinden ilişkiye geçmenizi rica ederiz.

Saygılarımızla.

Necdet MENZİR

ADRES VE TELEFON NUMARAMIZ

İSTANBUL [redacted]

TBMM Faili Meçhul Cin. Araş. Kom. hazırlanan raporda polislerin yargılandığı bir davada, dava hakimi aldığı ölüm tehditlerinden dolayı davadan çekilmek zorunda kaldığını açıkladı.

GEZ MAHMUT'ÇUK

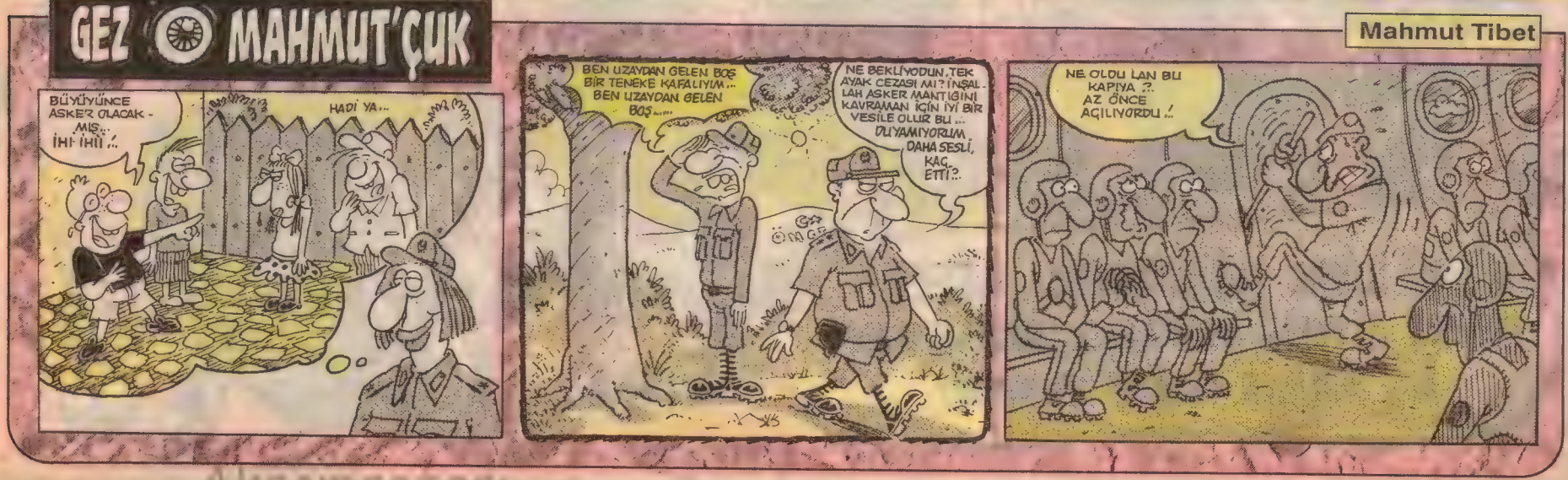

Mahmut Tibet

Akşamsefası

Karayalçın, Çiller'in Kıbrıs Özel Temsilcisi.

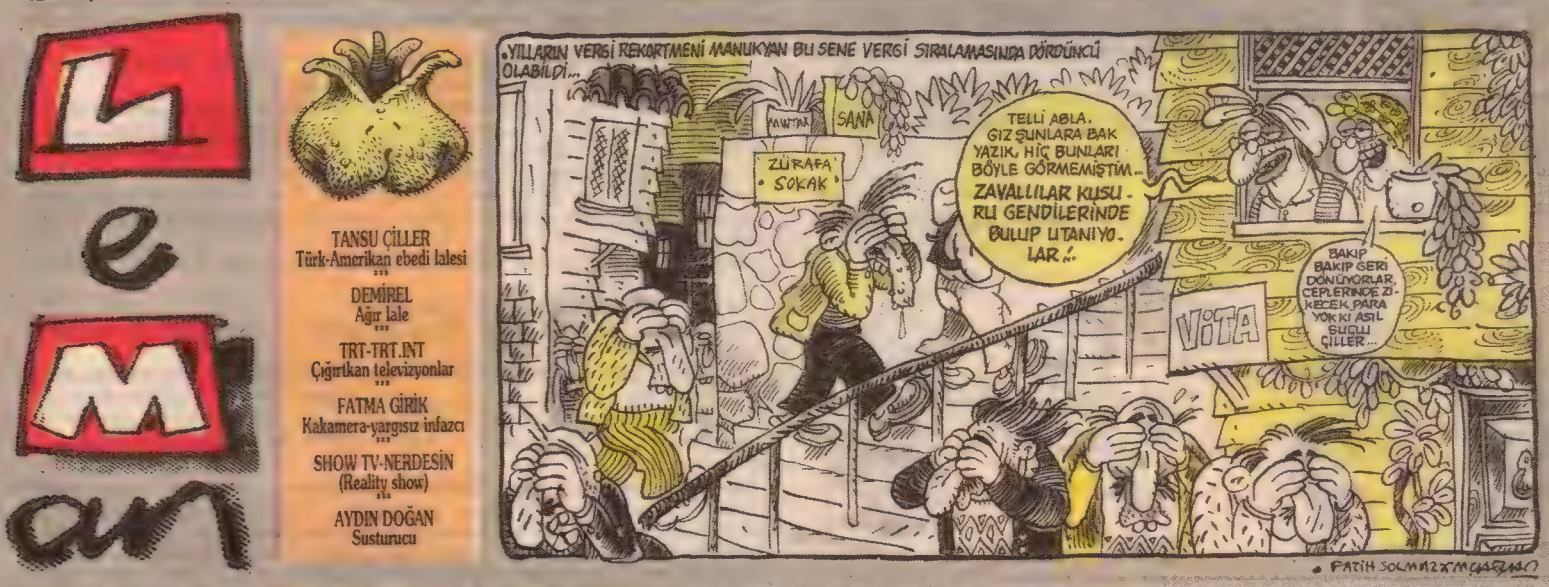

Çiller'in Yeniköy'deki yalısının arka bahçesi için yasa değişiyor..

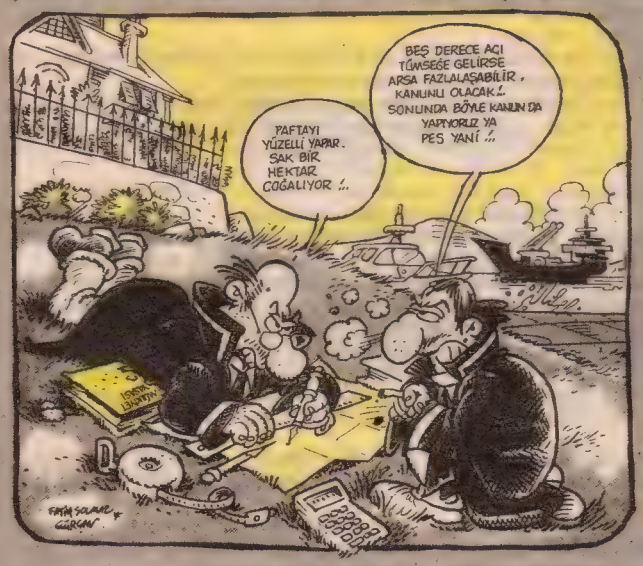

GEÇ EMEKLİLİK YASASI: "Mezarda Emeklilik.!"

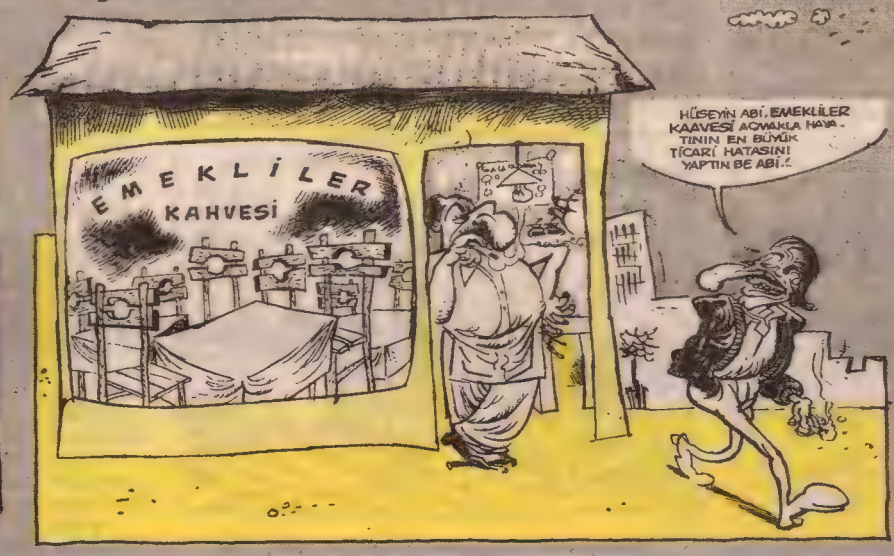

Sonunda kıyak emeklilik tamam...

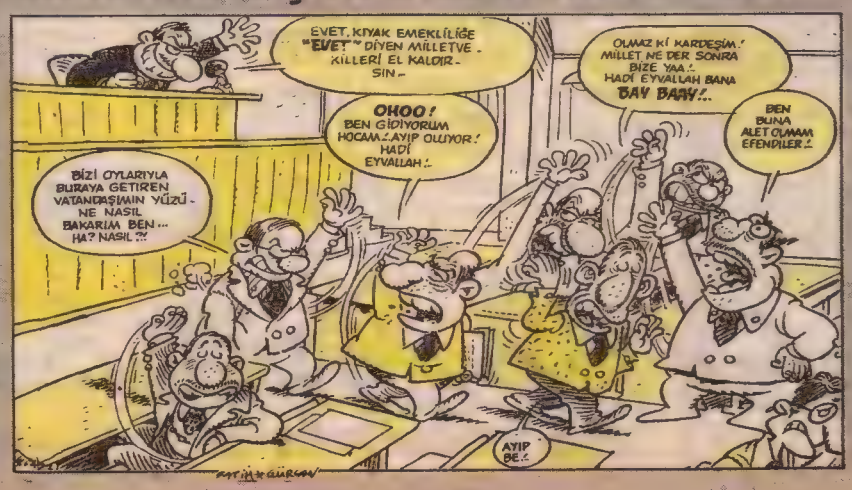

HAFTA SONU NE YAPAK ?

● **"birisi'nin ayakları ile birkaç vadi yürümeden, o birisi hakkında, pesin hüküm verme"**, (bir **kızılderili** atasözü)

● gözaltı kayıpları'ndan hala bir ses seda yok!.. **ismail beşikçi** 198 yıla mahkum oldu!. ülkemizde yaş ortalaması 60-65!. sarı hoca'yı mumyalayıp da mı saklayacaklar, sarmısaklamayıp da n'apacaklar, doğrusu merak konusu!.

● izmit'e bağlı saraybahçe belediyesi'nin **konyalı** başkanı **hikmet erenkaya**'dan misilleme!. **aziz nesin** izmit'e gelirse, her otelden bir oda ayrılacak!. her otelden bir oda'nın anahtarı aziz nesin'e verilecek!.

● **köy enstitüleri'nin** 55. yıldönümü kutlandı!.

● mizah kültür dergisi **GÜL DİKEN**'İN 6. sayısı çıktı!.

● karikatür dergisi, sivas'ta yanan karikatürcü **asaf koçak** adına bir yarışma düzenliyor!. konu: serbest!. tafsilat; (0.312) 417 37 28 no'lu telefon'dan edinilebilinir!.

● A ve Ş ve K. Hançer Gelgitleri, şiir, cem savran, A kitabevi!.

● yepisyeni bir gazete, yeni politika!.

● kuşlama'nın 10. sayısı çıktı!.

● **"şimdi düşbozumları en büyük ortak bölenimiz"**, (yücelay sal)

● tiyatro: lale oraloğlu, **istakozun çığlığı**, bkm'de!. dilek türker, **rosa luxsemburg**, küçük sahne'de!.

● 7. uluslararası istanbul, **çizgi film festivali**, 21-30 nisan arası.. AKM, FKM, BEKSAN sinema salonları'nda!.

● kent oyuncuları'nda **müşfik kenter**'in 40. sanat yılı kutlama oyunları.. bir garip orhan veli, kuvayi milliye!.

● **"ne kadar gitsem, hep dönüyorum."**, (turgay kantürk)

● kanlı kalem yasin adıyeke'nin üslubundan hoşlanıyorsanız başka dergilerde başka kanlı kalemler de var!. negative dergisi'nde, irfan külyutmaz pirimiz!. varlık dergisi'nde hezeyan çelebi kardeşimiz!. üstelik hezeyan çelebi müthiş bir dizi'ye başladı ki yeme de yanında yat!. mümkünleriniz olursa, bir göz atmak olası!.

● **imza şeyi**: can barlas, atilla atalay, gani müjde, met üst!.. bu cumartesi, bugün, tüyap ankara kipat fuarı, parantez yayınları standında!. dalgalanak da durulak!.

● **"yaşam, yükleneceğin yüktür, yaşamın, yükündür."** (de ki işte, **oruç aruoba**)

● yeni hafta sonu ne yapak'larınız birikiyor!. başkalarından yapılan alıntılardan çok, kendinizden yapacağınız alıntılar daha iyi oluyor!. yakında yine, birkaç zafer haftası yapacağız sanırsam!.

● amerikalı turistler topkapı sarayı'nın hareminin kapalı bölümlerinde sevgilileriyle bir gece geçirmek için 5000 dolar vermeye dünden hazırlarmış!. hele ülkemize gelen bakire ve bakir turistlerin de ilk geceyi yaşamak istedikleri yer yine haremmiş!. (biz'ce bir mahsurbasyonu yok!. bırakınız, sevişsinler!. lakin, hiç olur mu!. vergi rekortmeni **matild manukyan** olan bir ülkenin evlatları **-ne lan, biz pezevenk miyiz**.. diye galeyana gelebilirler!.)

● bu arada bahar gelmiş ya!. can eriği çıkmış, çağla çıkmış, çilek çıkmış!. her taraf aşk olmuş!. keyif keka!.

● **"burası bizim yurdumuz değil ki, burası bizi öldürmek isteyenlerin yurdu!."**, (l. erbil'e mektuplar, **tezer özlü**)

● (tezer özlü, neşemize tüy dikti lakin, asıl böylesi makbul!.)

MANSUR SEBBOY

(sancho macho)

PAZAR SEVİŞGENLERİ

Akşamsefası

ÖMÜR TORPİDİSİ

ALT ÜST

MEDYA MAĞDURLARI GRUP TERAPİLERİ-1

"tüm mağdur ve mağdurelere"

▲ (türlü durum ve biçimde suçları(!) henüz kanıtlanmamış ve fekat medya'nın gazabına uğramış envai çeşitle medya mağdur ve mağdureleri bir uzman gözetiminde dikdörtgen bir salonda toplanmışlar ve tıpkı amerikan filmlerindeki gibi toplu terapi uyguluyorlar)

▲ uzman:"sevgili mağdurlar ve mağdureler, burada toplanmamızın nedeni uzun zamandır nükseden televizyon ve basın korkularımızı yenmek, ve tekrar yurda yarar insanlar olmaktır.. şimdi herkes sırayla konuşabilir.."

▲ hüner ümit: "ben, bir zamanlar halkın gönlünde taht, sandalye ve tabure kurmuş bir yarışma sunucusuydum.. bir akşam.. hayırr!. hayırr!. çekin şu kırmızı fincanı önümden!. hayırr!. kırmızı görmek istemiyorum!. kırmızı görmek istemiyorum!."

▲ uzman:"sakin olun hüner bey.. o sadece kır.. pardon.. işte malum renkli bir fincan.. sizi taşlamaz etmez.. buyurun sıra kimde.."

▲ yaşar kemal: "ben bu ülke'nin yetiştirdiği en büyük romancıyım.. boyumu aşan kalınlıkta romanlar yâzdığım halde şu memleket bölünmedi de der spiegel'e yazdığım bir makale yüzünden bölünecekse varsın bu memleket diyarbakır karpuzu gibi çatır çatır çatlasın ulan.."

▲ korhan pamuk: yaşar aabi'ye katılıyorum.. ben de aydın dürüstlüğüme uyup der spiegel'e bir makale yazdım.. bana da gelen medya baskısı, kitap baskılarımı aştı.."

▲ çetin kaçan: "kahve falınız çok berrak selim edes beyciiim.. hiçbir set ve bariyet görünmüyor..

uzman: "efendim.. birşey mi söylediniz.."

▲ çetin kaçan: "yok bişey.. kendi kendime konuşuyordum." öyle..ya-pıştır.."

▲ alt üst: "gençlerin, kadınların ve kızların, hatta feministlerin bile bayıldığı bir komikçi'ydim.. öyle seviliyordum ki bir imza günümde komikçi arkadaşlarımın gözleri önünde bir bayan tarafından tecavüze bile uğradım.."

▲ uzman: "bırakın tıraşı da.. sadet'e gelin alt üst beyciim.. mevzuyu anlatın.."

▲ alt üst: "kimin eli, kimin cebinde yazıyordum.. bir gün bir kadın geldi: "senden hamileyim.. anlaşmalı evlenelim.. hem ben de yaşal olarak ailemden kaçmış olurum" dedi.. kabul ettim, feminizm olsun diye evlendim.. bir müddet birlikte yaşadık.. sonra ben, başka bir eve taşındım.. yanıma çocuğu da verdi.. uzun süre pek görüşmedik.. sonra birgün, geldi kapıyı çaldı, açtım: "galiba sende bir çocuk unutmuşum.. ona bir bakabilir miyim"dedi.. ben de: "yanlış numara hamfendi.."deyip kapıyı suratına çarptım.. kadın sonra tüm müspet armut showlarına çıktı.. ileri geri konuştu.. bense sustum.. çocuk için sustum.. tum..um..

▲ uzman: "iyi de alt üst beyciim senin derdin ne.. sustumsa, ilişkilere ve öbür kadınlara saygımdan, dön dolaş orda bumm'dum.."

▲ alt üst: "bu olaydan sonra adım maço erkeğe çıktı.. imza günlerime gelen kadınlar ve kızlar çoğaldı.. bayanlar "bize de kapı çarp.. bize de kapı çarp.." diye bağırmaya başladılar.. hayırr!. hayırr!. ben, maço bir komikçii değilim.. ben, duykulu ve hisli bir komikçi'yim!."

▲ trafik canavarı: "ben de, arkadaşım enflasyon canavarı da melek gibiyiz.. hep bu medya'dakiler bizi cani gibi gösteriyorlar.."

▲ alp buğdaycı: "müthiş birr, alan parker filmi.. misssipi burning bu akşam cine-5'te.. düzeyli bir erotizm örneği.. ha!..hı!. nerdeyim ben!. kimim burası!.."

▲ midil çeliker: "bir kanal'dan bir başka kanal'a transfer olmuştum.. birileri kocamın cebine kokain koymuşlar.. ben demli çay bile içmem.. ama ismim lekelendi bir kere.. elaleme çok özel olduk.."

▲ provakatör: "bütün medya organların ve mensupları gazi mahallesi olaylarını benim tahrik ettiğimi yazdılar, çizdiler, gösterdiler.. hepsi yalan söylüyor.. ben o olaylar sırasında kızılay kılığına girmiş, kuzey ırak'a gidiyordum.. provokatörsek, pezevenk değiliz yaa. bizim de bir onurumuz var, yani bir yerde.."

▲ tarık tursun k.:"benim gerçek adım tarık Tursun k. ve müneş K. ile hiçbir yakınlığım yok.. haydi yazdığım kitapları anlamıyorlar, okumuyorlar.. peki bunu niye anlamıyorlar ya.. çıldıriceem.."

▲ kürtler: "bütün medya organları bizim ismimizi telaffuz ediyor.. ve nedense ölülerimizi daha çok seviyorlar.. bizi yazmalarını-çizmelerini, bize sadece haber malzemesi gözüyle bakmalarını istemiyoruz.."

▲ aziz nesin: "bu ülke'de herkes yalan söylüyor.. bir ben gerçeği söylüyorum, suç oluyor.. bu yaşta bu enerji'yi nerden buluyormuşum.. yoksa doping mi yapıyormuşum.. her öğün dardanel ton balığı yiyorum, tamam mı.. hergün nohut-bulgun yiyiimde sizin gibi aptal mı oliiyiim.."

▲ ahmet kaya: "hayır, mevzu o değil.. ben ne berberlere, ne eşcinsellere, ne de tokatlılara kötü birşey söyledim.. hepsi canım, ciğerim.. bırakıcaam bu işleri.. satıcam ahmet abi'nin vapuru'nu ..atlıycam cipime.. kırlara, bayırlara açılııcaam.."

▲ cevat hakkı: "başta sayın ali kırca olmak üzere herkes kardeşim Cevap Hakkı ve kızkardeşim Söz Hakkı hakkında atıp tutuyor.. hak talep ediyor.. kimse Cevat Hakkı'nı, Cevap Hakkı'nı ve Söz Hakkı'nı kullanamaz, tamam mı.. babam Telif Hakkı ile amcam Yetim Hakkı'na söylersem çok kişinin başı yanar.. ona göre.."

▲ uğur kılıç: "civangate davası nedeniyle medya beni çarşaf çarşaf yazıp-çizdi, gösterdi ve boy hedefi haline getirdi.. öldürülünce de arkandan timsah gözyaşları döktüler.. helal olsun.. ablanız bu medya'ya kurban olsun.."

▲ murathan mungan: "kirletilmiş kayıtsızlığın her vahşeti mümkün kıldığı bir dünlaya / hayatınızın başına çekin kendi manşetinizi"

LOMBAK

SOLMAZ

BARUTER

EVET SEVGİLİ SEYİRCİLER, BELGESELİMİZE ORMANLAR KRALI ASLANLA DEVAM EDİYORUZ!.

EEE.. EFENDİM SULARIMIZ ÜÇ GÜNDÜR AKMIYOR... SAYIN ORMAN BAKANINDAN ÖNEMLEEE...

HAY ANANIZIN ÖREKESİ, BİR SUSUN BE!.

HİHEE HE EHEE EHEE

ABİ ÇEKİNME BENCE DOKTORA GİT.. AYIBI OLMAZ BU İŞİN..

KENDİNİ YİYİP BİTİRECEĞİNE DOKTORA GİT SÖYLE ABİ!.. DOKTORLAR ALIŞKINDIR HEM BÖYLE ŞEYLERE...

BİLMEM Kİ UTANIYORUM AMA...

UTANMA GİT SÖYLE ABİ!.

GEÇEN GÜN YOLDAN ARABANIZLA GEÇERKEN ÇAMUR SIÇRATMIŞTINIZ BANA, AVRADINIZI SKİYİM DOKTOR BEY...

P.S.

GARSOON! ÇORBAMDAN KIL ÇIKTI... N'APİİM ?!.

DÖVÜN KARINIZI EFENDİİM !..

KANLI KALEM

KANLI KALEMİN ANKARA İZLENİMLERİ !

Saat 13.30 sularıydı. Ankara TÜYAP Kitap Fuarına girdiğimizde stantların önü bomboştu, ilgi ve istek yok gibiydi, görevli personel lakayıt, mayışık bir vaziyette güvenlik pasif önlemler almış, ortam tam bir soğukluk içerisindeydi. İlerledikçe soğukluk hislerine kapılıyordum, çünkü bir varsayımın temsilcileriydik stantımıza doğru ilerlemeye devam ettik. Stantlarında oturanlar bizi izliyor bazıları ilgisizliğin utancını yaşıyordu. Tam standımıza geldiğimizde METİN CELAL künmüş, tırnaklarıyla oynuyordu. Tahsin boynunu bükmüş sevhamlı bakışlarıyla bir baldırı çıplağın yürüyüşünü, ve kıvırmalarını seyredip ağzının salyasını akıtıp kendini teselli ediyordu. Tam o sırada Metin ve Tahsin bizi görünce irkilerek kendini toparladı. Cılız bir tebessümle hoş beşten sonra biz açlığımızı yatıştırmak için kafeteryaya gittik, Metin Cemal Leman yazar ve çizerlerini anons için danışmaya uçmuştu bile. Kafeteryaya gitmez olaydık fiyatlar çok oyucuydu. Başka olanak olmadığı için bizde oyulmaktan nasibimiz aldık. Son zıklarımızı zıklanırken anons sesleri gelmeğe başladı. Anonsla birlikte bizde yerimize geldiğimizde soğukluk uçmuş yerini Leman dostlarının sıcaklığını almıştı. İçimde bir korku beni hırpalıyordu, yavaş yavaş stantın önü dolmaya başladı. Bir yandan Feyhan, Erdil, Kaan kitaplarını imzalıyor bir yandan ellerinde Leman dergilerini bükerek bana imza için uzatıyorlardı. Zevk ve istekle imzalayıp sevgili okurlara geri iade ederken okurlar gülücükler saçarak hep kanlı kalem kalmamı istiyor ballı kalem olmamı istemiyorlardı. Kanlı Kalem kalacağımı ihtiyatla ve temkinli bir vaziyette Leman dostlarına arz ediyor bir yandanda olgun Leman dostu çiftleri sevgiyle selamlıyordum. Stantın önü dolup taşıyordu.

DEVAMI 16. SAYFADA

GID GIID GIDAAK

MEFARET BAK YILLAR ÖNCE ORMANDA KAYBOLAN TAVUĞUMUZ BU !..

ÜHÜ ÜHÜ... BAŞKA KADINLARLA HUBBULUGUPUK YAPIYORMUŞSUN TAHSİN... ONLARA CABİLİKUBİK BİLE ALIYORMUŞSUN !.. ÜHÜÜ... ÜHÜÜ !..

FESUPANALLAH! BUNLARIN ASILSIZ DEDİKODU OLDUĞU BAL GİBİ BELLİ KADIN... HUBBULUG NE?. CABİLİKUK NE BİR DÜŞÜNSENE ŞALAK !..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

Fadim'e teşekkürler...

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Erlem

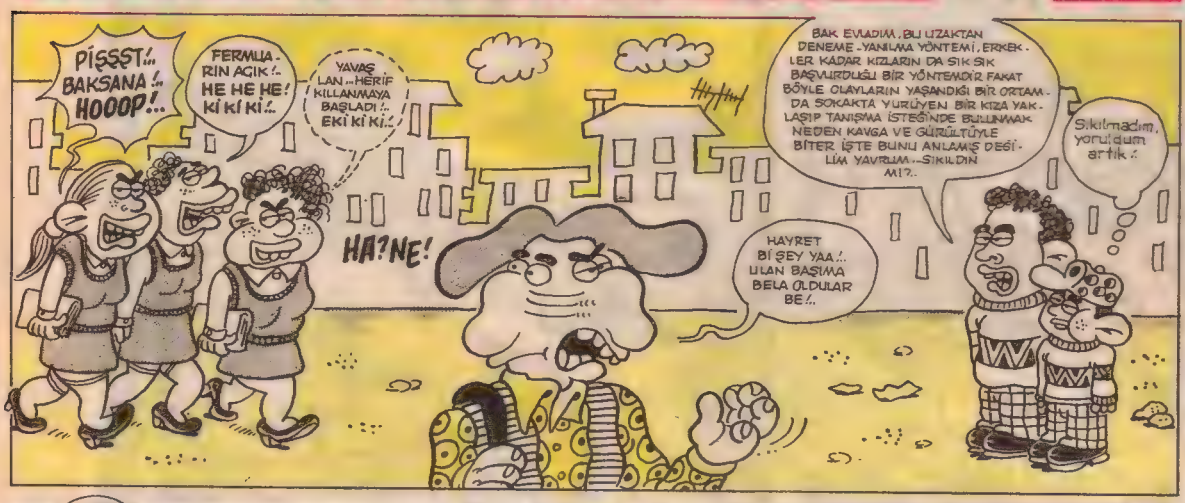

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

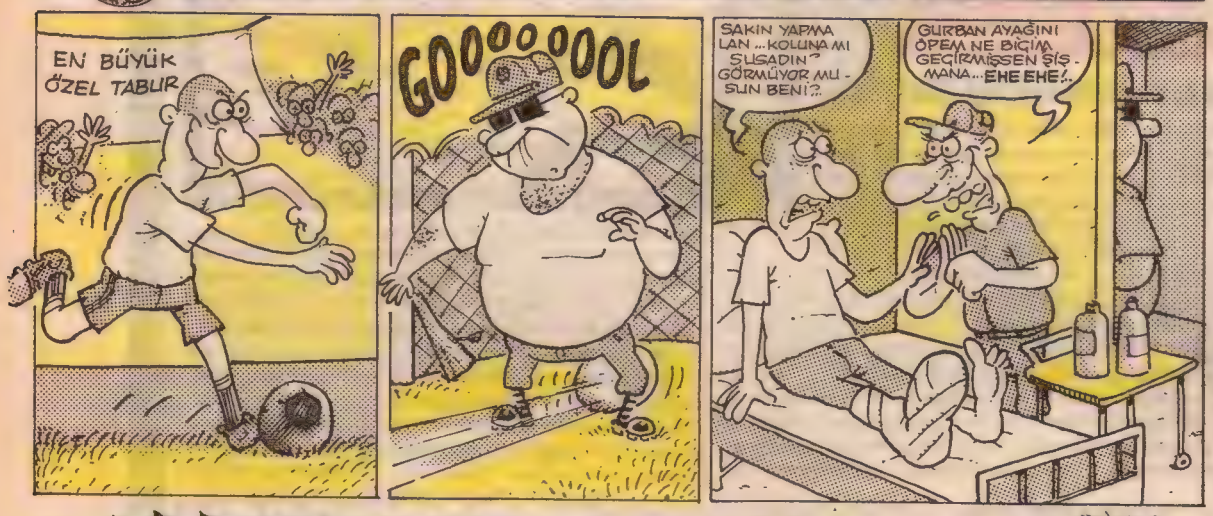

Paranoya

Fatih SOLMAZ veeeee Bahadır BARLITER

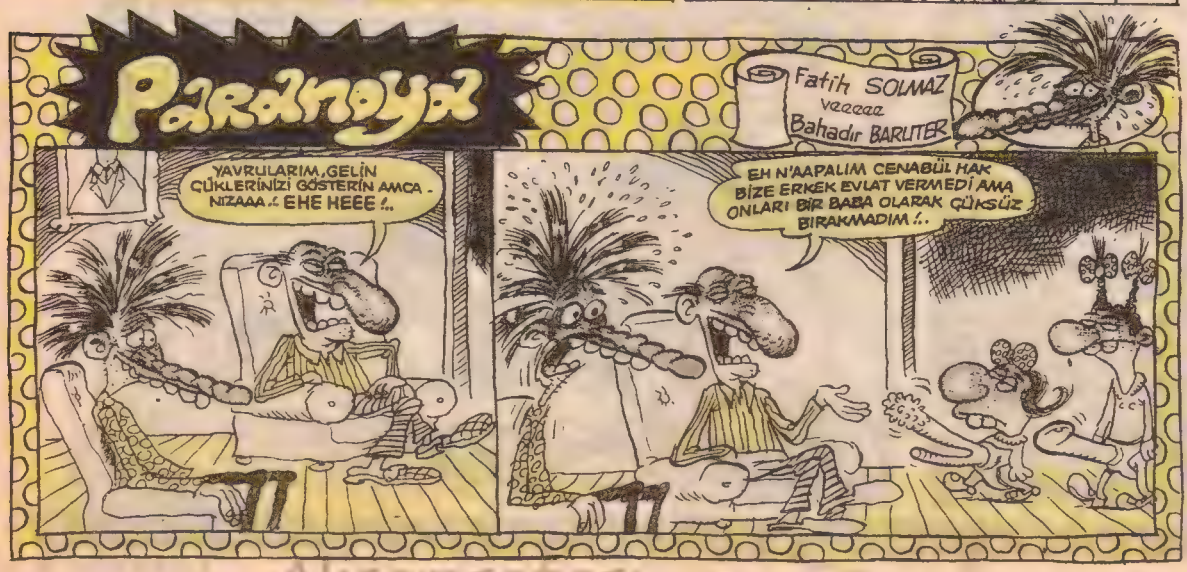

KOMİKAZE

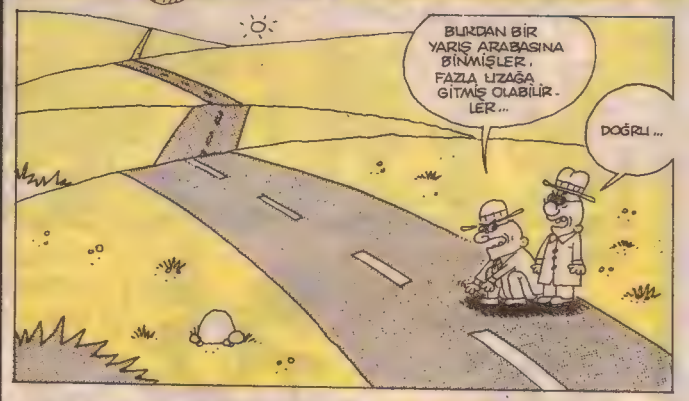

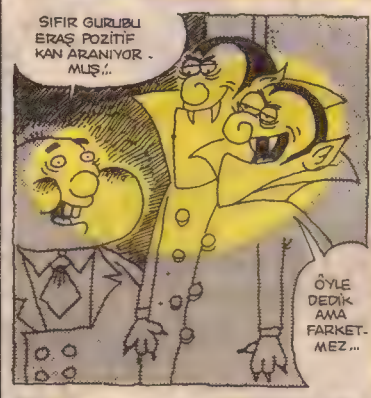

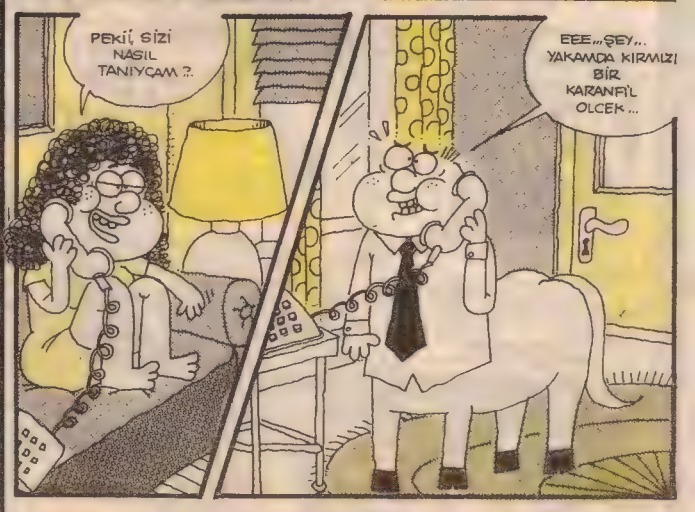

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsetası

TERELLİ

PICTURES — CAN BARSIAN

NORMAL KARİKATÜRLER

AKIL FİKİR KARİKATÜRLERİ

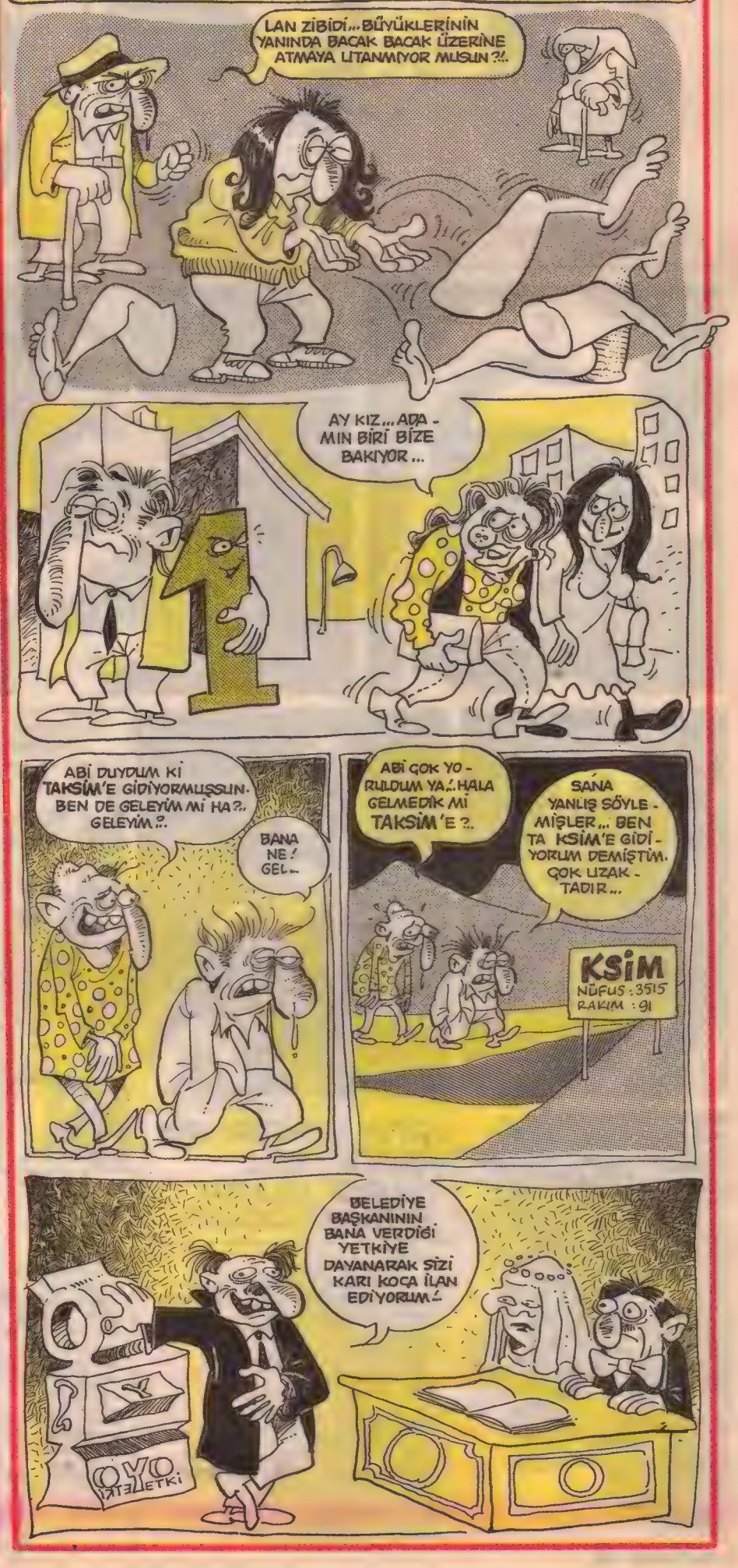

Akşamsefası

Kara İlah JIMI HENDRIX

NURİ KURTCEBE

Akşamsefası

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

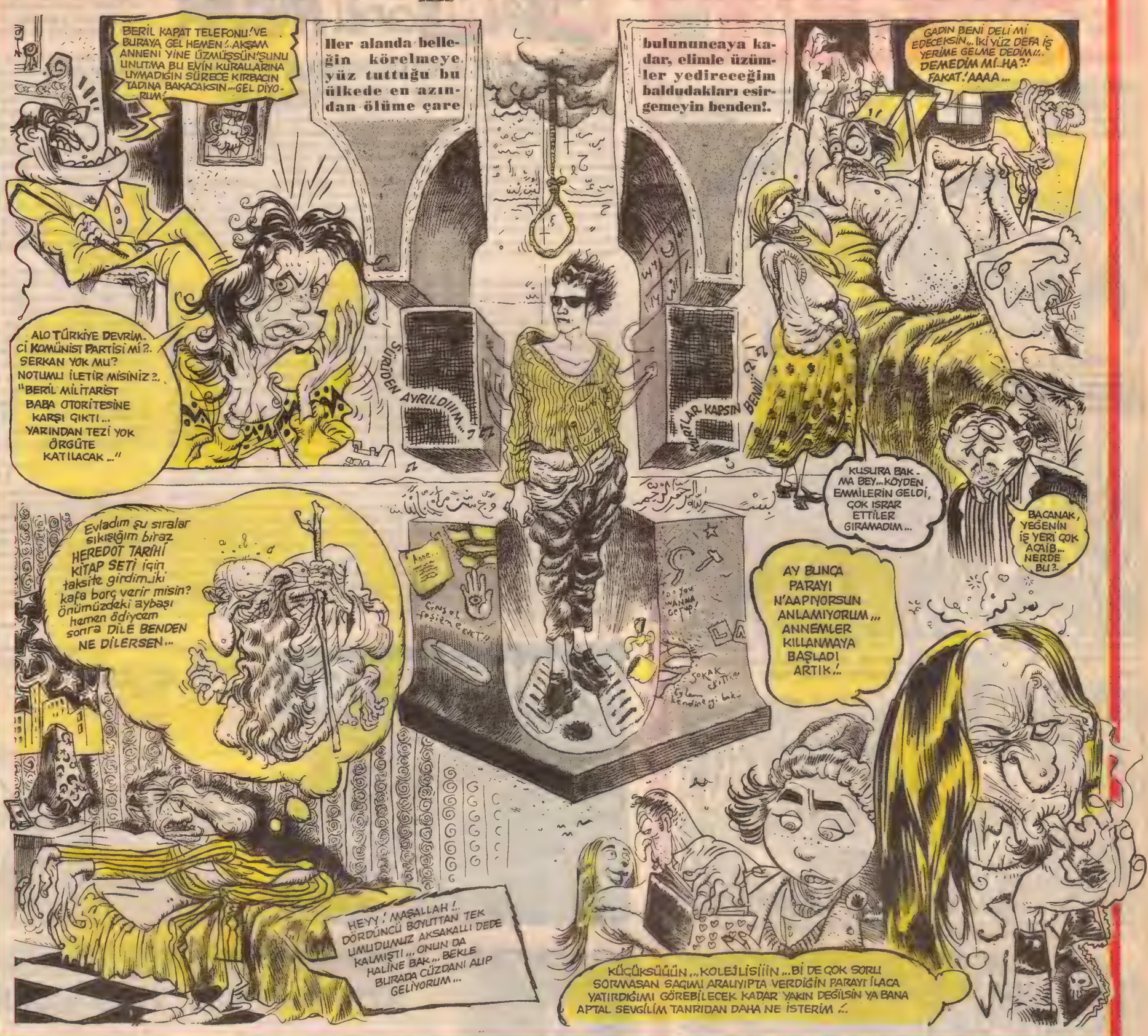

KILLANDIRMA SERVİSİ

**Kedinin adı Jamoka. İmtiyaz sahibi Nedim Arsev.*

ERDENER ABİ PSİKOLOJİSİ

Zenci adam yardım istemek için soruyor:

-Do you speak English?

Erdener Abi yanıtlıyor:

-Bilmiyorum.. Bilemiyorum!..

Erdener Abi böyle bir adam. Neyse, o. Belki üç-beş kelime İngilizce biliyor da olabilir ama zorlamıyor. Karşısındaki çok güzel bir bayan turist de olsa onun tavrı değişmez. Sulanmaz. Ciddi bir adamdır, hatta sevimsiz ve sinir bozucu bile olabilir, olumsuzdur, çok konuşmaz, asosyal denebilir. Ama bir dünyası vardır ve o dünyaya her zaman sahip çıkar. Şirin görünmek için çabalamaz, alttan almaz, sevmediği adamı seviyormuş gibi yapmaz. Büyük ihtimalle memurdur, silik bir hayatı vardır, mesai arkadaşlarıyla da yüzgöz olmaz, bordo-beya pijamalarıyla sedire oturup her akşam saat 20.00'de TRT-1 haberlerini seyrediyor olsa gerektir. Hangi partiye oy verdiğini kims bilmez. Değişik heyecanların peşine takılıp iç dünyasını terkettiği görülmemiştir. Katı, sıkıcı ve sadedir. Ama orjinaldir. Nevi şahsına münhasır dedikleri gibi.

Erdener Abi'nin sosyal sınıfına göre negatif portresi ya alem adamıdır yada düzen adamıdır. Ya rüşvet, uydukaydır, vb. yöntemlerle durmadan arsa marsa almaya çalışan uyanık memur veyahut her hafta maça giden bir dönem Laleli'de kahromen'ce fuhuş yapmış birayı ve küfrü ve hür türlü pop'u benimsemiş lumpenküçük burjuva. Erdener Abi, her ikisinden de ustalıkla sıyrılır, bir başka hayatı alışkanlık edinmiştir. Pozitif portreleri de yok değildir, fakat konumuz o değildir.

Bu olgunun siyasetteki benzerini Mümtaz Soysal'la yaşadık. İlk defa yabancı bir ülkenin değil de, bizim Dışişleri Bakanımız, demokratikleşmeme yüzünden hükümeti (ve devleti) yoğun şekilde eleştirdi. Benzerleri çok görülmemiş, yaşanmamış ve halkımızdan gerekli

desteği almamış da olsa bu, kendi geçmişine ve dünyasına saygılı bir adamın tavrıdır, görmek gerekir.

Onur, kendine ters düşerek korumamaz.

Sosyal hayatta, siyasette, ekonomik ilişkilerde, sanat ve kültür dünyasında, medyada ve örneğin kuruyemişçilikte birbirinden olabildiğince farklı, kendine özgü ve özlü evrenleri olan insanlarla zenginleşebilir, doğal kökenli çeşitliliğin yardımıyla saydamlaşabiliriz.

Erdener Abi, enteresan bir tip, aksi ve taviz vermez oluşu yaradılıştan. Sinir bozucu demiştim ya. Bu yüzdendir, Yasin Adiyeke ve Mahmut Tibet'le birlikte bana en çok sorulan Leman unsurlarından biri.

Bu arada, Kaan'ın "Dengeli Beslenme" albümü çıktı.

Almadını mı? Umrumda dil!..

Arşivseti

Bayır Gülü

Feyhan Güver

MISIR TARLALARI (2. Bölüm)

LeMan anti MEDYA

SHOW TV'NİN NERDESİN PROGRAMI VE MEDYA MAĞDURLARININ "ADALETİ" NERDESİN?

Geçen hafta, çalışmalarında mazlumların ve sokakların dilini konuşturan müzisyen dostumuz Celal, nam-ı diğer Charli'nin başına gelenleri Leman'da okumuşsunuzdur. Reality programlarından "POLİS İMDAT"ta kendisine polis süsü veren gitarist olarak lanse edilen, her suçun dağıldığı ışık panosuyla bir ihbar sonucu karakola götürülen, verildiği mahkemede beraat eden, ama programdaki gösteriliş şekli karşısında eli kolu bağlı kalan dostumuzun hikayesi, kendi kaleminden öbür yanıyla yalnızca Leman'da yer alabildi.

Charli'nin başına gelenlerin üzerinden bir hafta geçmedi. Bu kez bir başka arkadaşımız ÇİĞDEM'i ekranlarda görme dumuruna uğradık. Sayısız spotlar ve tam 35 dakika süreyle Çiğdem; "Nerdesin" isimli bir kayıp programının baş kahramınıydı. Doğrusu Çiğdem'i uzun süredir tanıyorduk ve bizde hiç te "kayıp kız" (!) izlenimi bırakmamıştı. Leman Kültür'ün taşıyıcı elemanlarından, mekana gelenlerin yabancı olmadıkları bizim Levent'in kız arkadaşı dolayısıyla bizimde arkadaşımız ÇİĞDEM, birdenbire "kayıp kız" oluvermişti. (Levent'le, Çiğdem'i B.B.'nin kedi servisinin dağıttığı kedi yavrularından dördünü onların elinden alan okur dostları daha da iyi hatırlarlar.) Lafı fazla uzatmadan Çiğdem'in başına gelenlerin hikayesini de Charlie gibi kendi ağzından dinleyelim.

* * *

Geçtiğimiz haftanın perşembe günü saat 16.30-17.00 arası çalıştığım yere gidiyorum. Bir telefon geliyor. Arayan bir arkadaşım ve Çiğdem seni tv'de gördüm diyor. Çok şaşırıyorum. Nasıl yani, ne programı? Bir "kayıp" programı diyor arkadaşım. Sıcağı sıcağı programında kayıp olarak gösteriliyorsun ve bulana 100 milyon ödül koymuşlar. Şaşkınım! Bu parayı, ödülü kim benim için koyar diye soruyorum arkadaşıma. AKS şirketi olduğunu söylüyor arkadaşım. Sen yanlış görmüşsün, böyle birşey olamaz diyorum biraz kendimi toparlayarak. Kırmızı fonun üzerinde bir fotoğrafın vardı ekranda sana çok benziyordu diyor arkadaşım. İlk aradığındaki emin ifadeden biraz uzaklaşmış ses tonuyla.. Ama bu kez ben emin oluyorum. Evet böyle bir fotoğraf var. Bütün kimliklerimde bulunan kırmızı fonlu fotoğraf bir an gözlerimin önünden geçiyor. Belki de bir önseziyle olan bitenin benle ilgili olduğunu hissediyorum. Telefonu kapatıyorum. 118'den Show tv'nin telefon numarasını alıyorum. Oradan da "Sıcağı Sıcağına" programının telefon numarasını. Hemen arıyorum. Karşıma çıkan Murat Buldu'yla görüşüyorum. İsmimi söylüyorum, olayı anlatıyorum. Programımızda böyle birşey yok, sakin ol! "Nerdesin" programının reklam spotu bizim programın altından geçmiş ya da duyurulmuş olabilir diyor. O sırada muhatabımın kim olabileceğini net düşünemediğimden, yaptığımız çok mantıksız, Çünkü ben kayıp değilim nasıl böyle bir program yapabilirsiniz diyorum ısrarla. Murat Buldu "Nerdesin" programından birisiyle görüştün mü? Ben yardımcı olamam onlarla görüş, sonra tekrar beni ararsan yardımcı olmaya çalışırım, diyor. bir yandan onlarda kendilerince haklıdırlar, sonuçta bir programdır falan gibi sözler söyleyip beni sakinleştirmeye ve ikna etmeye çalışıyor. Tekrar SHOW TV'yi arıyorum. Bu kez "Nerdesin" programının telefonunu alıyorum. Arıyorum. Karşıma çıkan kişi yetkili değilim diye bir şey yapamam diyor. Yetkili biriyle görüşebilirmiyim diye ısrar ediyorum. Yanıt; Hayır! Yeniden Murat Buldu'yu arıyorum! Haber merkezini ara diyor. Haber merkezini arıyorum. Yetkili birisini istiyorum. İsmini vermeyen bir bayan çıkıyor karşıma. "Anneniz geldi, ağlıyordu, kayıp olduğunuzu söyledi. Biz de program yaptık, diyor. Yanlış yapıyorsunuz, kayıp değilim. Kayıp ilanı verilen 3 karakola gittim. Kendisiyle de görüştüm. Sonuç alamayınca sizi arıyor. Olay yalan.. diyorum. Yapabileceğimiz birşey yok. Program yapıldı ve yayınlanacak. Siz gelirsiniz bir program daha yaparız diye yanıtlıyor ismi meçhul bayan yetkili. Anlıyorum ki bir rating malzemesi daha arıyorlar bu konuda çok aç gözlüler. Sinirleniyor, hırçınlaşıyorum. Bu ne saçmalık diye bağırıyorum. Sorun kayıp olan birini bulmaksa geleyim. Bana ulaştınız. Programın amacı ortadan kalktı diyorum. Hemen nasihatimi de alıyorum. "Annenizle problemlerinizi halletseydiniz bunlar başınıza gelmezdi" diy
Bu sırada yanımda iş aradaşlarım ve patronun
nerede olduğunuz belli, yanımızdakiler de
kapanıyor.
Tanıdığım bütün gazeteci, tv'lerde çalışan a
Programın yayınlanmasına bir saat var. Sonuç
Programı seyretmiyorum. O saatte çalışmak d
Canlandırma yapmışlar. Saçma sapan ve kom
bir metin, ben yazmışım gibi yayınlanıyor. Y
yapmam. Canlandıran hıçkırarak, abuk sabuk
elbette karışamam ama beni lütfen arasın, diy
gösterilirken, birlikte fotoğraf çektirdiğim ark
sapan olayda ekranlardan milyonlarca insanı
basıla basıla vurgulanıyor. Bir fotoğraf. Göre
aradığını hatırlatalım. O halde ödülün sürekli vurgulanması n
Ertesi gün eve gidemiyorum. Bir sonraki gün
durumda işe gidemiyorum. Sokağa çıkamıy
gerçeğini anlatma konusunda birşeyler yapab
düşünemiyorum. Bu arada tanıdığım gazeteci
açısından çekinceliler.
Yine de tanıdıklarım olması biraz olsun beni r
zorundayım. Cumartesi işe gidiyorum. Aynı
çağırıyorlar. K. bey dışarda polisleri ikna edi
olayın şoku devam ediyor üzerimde. Tek düş
ilgilenmesi sağlamak ve biraz olsun kendimi
polis tarafından alınıyorum. Sabah 11.30 ve
polisler oldukça iyi davranıyor. İki saat kadar
için. Arkadaşlar. Çekim yapmalarına ve beni
Avukat istiyorum. Avukat geliyor. Gözaltı
soruluyor. 19 yaşında ifadesini alıp gönderin d
konuşup ikna edelim önerisi yapılıyor. Önce t
bir tavırla ödülü sen alırsın diye iyilik yapmay
erdiliyor. 7.5 saat sonra dışardayım.
Ama özgür olup olmadığımı ya da ne kadar old

LEMA

**Geçen hafta ATV'nin Polis İmdat program
programında kendisine 35 dakika biçilen Ç
Belki de yalnızca kişisel tanışıklıklarımız
ölçüde yardımcı olmaya çalıştık. Ama yüzlerc
karşı ifade etme olanağından nerdeyse tama
bir karşı dava açma girişimini akıllarından
orduları ve dava açma masraflarıyla, teminat
perdenin kapanmasını istemiyoruz. Avukat
oluşturmayı öneriyoruz. Elimizden ne geliyo
dostları bu platforma çağırıyoruz. "MEDYA
Hodri Meydan!**

HÜRRİYET'TEN

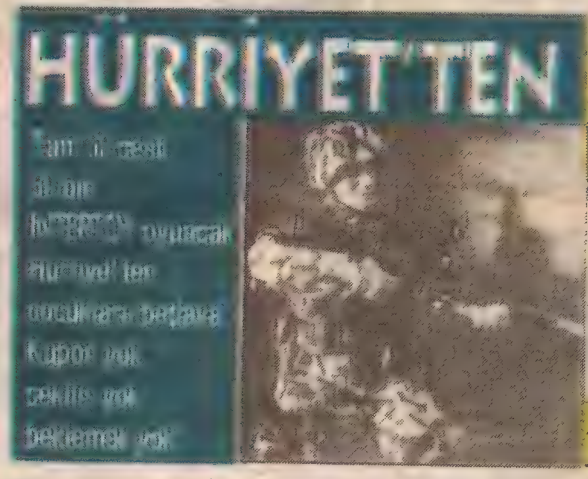

CEZMİ ERSÖZ

O UMUDUN VE DİNİN ARKASINDA AYIN KARANLIK YÜZÜ VARDI

Babam devletti, ama devletten çok korkardı.

27 Mayıs'ta ve 12 Mart'ta devletin kilit noktalarına yüksek rütbeli subay arkadaşları getirilmiş, 12 Eylül'de ise Genelkurmay'da Harp Okulu'ndaki sıra arkadaşları görev almıştı, ama yine de o hep devletten çok korkardı..

12 Mart ve 12 Eylül'de özürler dileyerek abilerimin ve benim kitaplarımı bizzat kendi yakmıştı. Gözleri sobadan tüten dumanla yaşarırken Devlet bu, belli olmaz, insana herşeyi yaparlar, diyordu. 12 Eylül'ün o amansız, o karanlık günlerinde bana birgün biraz da mahçup bir ifadeyle, Dostoyovksi yasak mı, yoksa okunabiliyor mu? diye sormuştu. Yasak değil baba deyince de o, bizim zamanımızda yasaktı da o yüzden sordum demişti.

Harp Okulu'nu bitirip Teğmen rütbesini takip önce evlerine, sonradan birliklerinin başına geçmeye hazırlandıkları günlerde bir dersin ortasında ansızın sınıflarının kapısı gürültüyle açılmış ve içeriye okul komutanı ve arkasında iki, üç disiplin subayı girmiş ve bir ağızdan: Ellerinizi derhal sıralarınızın üstüne koyun, arama var, diye bağırıp sıralarının içini ve çantalarını aramaya başlamışlar, sonra da sıra elbise dolaplarına gelmişti. Kendilerince tehlikeli ve bu yüzden yasak ilan ettikleri kitap ve dergi yazı ve dökümanları ararken dolaplarında ya da bavullarında Puşkin, Turgenyev, Çehov, Tolstoy, Dostoyevski'nin romanlarını bulunduranlar bile bahçeye indirilmiş, sorgusuz sualsiz rütbeleri sökülmüş ve er olarak Doğu illerine gönderilmişlerdi. Ancak asıl aranan bir heyecan sarsıntısı gibi elden ele dolaşan ve mektup kağıtlarına çekilmiş özgürlük şiirleriydi. Çünkü o yıllar dipten gelen bir dalganın sarsıntısı Harp Okullarını titretiyordu. Devlet için bu sert, bu ürkütücü dalga olan babamın sizin o kırmızı saçlı şairiniz, dediği Nazım Hikmet'in şiirleriydi!.

Onun sırasında, dolaplarında Nazım'ın şiirlerini ya da Rus romancılarından birinin romanını bulamamış, rütbelerini söküp er olarak Doğuya göndermemiş ya da hapse atmamışlardı onu. Ama kitap ve şiir korkusunu kazımışlardı ruhuna. Ruhunu sakatlamışlardı...

kimseden kimseye bir fayda olmadığını ve
Su katılmamış bir kemalisti. Mustafa
nöbet beklemiş ve gözyaşlarını içine akıt
umudu ve kahramanlık diniydi sanki. Bu un
bizim de paylaşmamızı istiyordu. Ancak bu
mekanizma vardı ve bu mekanizmanın ke
askerlik dünyası, ürkütücü ve karanlık bir
kitap ve şiir korkusu, bastırılmış bireyse
denetlediği amansız bir sosyal kontrol ağı
korkunç boşluklar vardı..
Ve en önemlisi paranın ve piyasanın h
kuralları vardı. Babam eve makam arab
ödemekte zorlanıyor, kapımıza sık sık ev s
dışarı edeceğini söylüyordu. Giderek fak
boşaltmak zorunda bırakılmış, kirası bab
sokakta kalmış, ansızın bastıran yağmu
salonunda geçirmiştik. İskelenin görevli
gerektiğini söyleyince babam buna da razı
çocuklarını soğuktan ve yağmurdan koruy
ve onu bu söylediğine bin pişman etmiş
iskelesinin salonunda geçirebilmiştik..
Babamın kemalistliğini tuhaf ve umuts
beklediği o ulaşılmaz sevgilisi başkasıyla e
büyük bir umutla onun birgün yeniden ke
paranın kendi yasaları, yani hep ve şimdi
hamasi edebiyat, marşlar, on yılda bir her
şarkıları, biz sınıfsız, imtiyazsız, kaynamış b
malın arkasında bir etiket vardı etiketin üz

Akşamsefası

laki ses bu kez -Siz ailemle arama giremezsiniz diyorum. arda konuşmaya çalışıyor. İsmi meçhul bayan yetkili "sizin hoş" ithamını savunduktan sonra telefon tak! yüzümüze

arıyoruz. Tepelerde olan birilerine ulaşılmaya çalışılıyor. or. Program yayınlanıyor. Bana ayrılan süre tam 35 dakika. ım. Arkadaşlarım anlatıyor. Daha sonra banttan izliyorum. liye empoze ediliyorum. 4 sayfalık yazmadığım bir mektup k giyindiğim, makyaj yaptığım iddia ediliyor. Hiç makyaj r yaparak beni oynuyor. "Annem ağlıyarak" onun hayatına llarında çektirdiğim fotoğraflarım gösteriliyor. Fotoğraflar düşündüm. Onlar da hiç ilgileri olmadığı halde bu saçma üne çıkıyor. Bu arada 100 milyonluk ödül sık sık üstüne arayabilir. Ödül şu kadar! (Çiğdem'in programdan önce yetkilileri 'nın notu)

gidemiyoruz. Allak bullağım. Hayatıma tecavüz edilmiş zeteler ve ATV'de çalışan arkadaşlarımı arıyorum. İşin . Yoksa hayatım iyice darmadağınık olabilir mi? Sağlıkla ım bile olan biteni olduğu gibi yazma konusunda gazeteleri

Yoksa çok daha yapayalnız ve çaresiz olacaktım. Çalışmak vil polis işyerime geliyor. Kimliğimi soruyorlar. Patronu var götürmek zorundayız demelerine rağmen. Pazar günü ertesi gün yani pazartesi bir avukata vekalet verip olayla e almak. Pazartesi dışarı çıkıp yürümeye başlar başlamaz oğlu Merkez karakollundayım. Özellikle bir komser ve kez ATV'den kameramanlar geliyor. Bu kez destek olmak alarına izin verilmiyor. Telefon edebilirmiyim diyorum. den burada, çıkarayım diyor. İlk kez nedir durum diye u arada yetkilinin onayı bekleniyor. Yetkili geliyor. TV'yi yorum. Tv kanalı aranıyor. Geliyorlar, yoldalar! Babacan orlar. Şiddetle istemiyorum. Evet TV'cilerle görüşme iptal

la bilmiyorum.

ÇİĞDEM YANIK

AN ÇAĞRI;

me olan Celal ve bu hafta Show Tv'nin "Nerdesin" hikayelerini dilimiz döndüğünce anlatmaya çalıştık. çük de olsa onların cevap ve savunma haklarına bir edya mağduru var ve kendilerini bu dev medya gücüne sunlar. Celal'de Çiğdem'de ilk doğal reaksiyon olarak ama görüştükleri herkes bu kanalların güçlü avukat ekliğini öne sürüp vazgeçmelerini sağlamış. Ama biz ıza sesleniyor ve bir "medya mağdurları" platformu a kararınca, duyarlı herkesi, özellikle avukat okurları, İNE KARŞI MEDYA MAĞDURLARI PLATFORMU..

(Programların kasetleri elimizde)

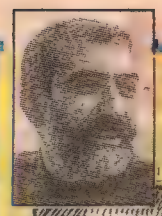

Milliyet Gazetesi Yazarı Ahmet Altan'ın işine gazetenin sahibi Aydın Doğan tarafından son verildi. Patron, yazarın Atakürt yazısına öfkelendi ve Altan'ı kovdu.

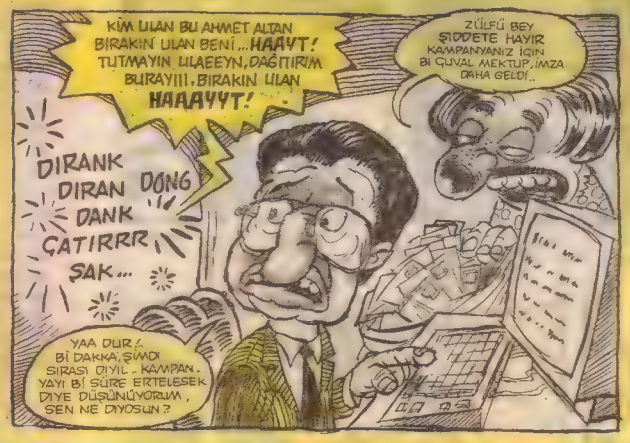

İSTER İNAN

Traych Chiller'in bundan bir zaman önce Lions Kulüp'te yaptığı konuşma sırasında tutamadığı gözyaşları ve ağlayan görüntüsünü kim unutabilir. Bu tarihi an, tüm kanallardan canlı kanlı görüntülerle anında belgelenmiş, bizde ağlayan baş bayanımızın gözyaşlarına gark olmuş güzel yüzünü bir daha unutmamak üzere belleklerimize yerleştirmiştik. Ne var ki hangi karmaşık haleti ruhiyenin sonucu bilinmez; Başbayan'ın ağlamasına tanık olunurken bu olayın eş zamanlı başka bir drama daha yol açacağı kimin aklına gelirdi. Başbayan ağlamaya başladığında bütün özel tv kameramanları birbirlerini çiğneyerek alabildiğine yakın plan çekim yapmaya çalışır. Ama bir T.R.T. kameramanı arkadaş (ismi bizde saklı) meslek hayatının gafletini yapar, belki çekindiğinden belki bilemediğimiz başka bir nedenle üçüncü gözünü gözyaşlarından uzak tutar, uzak çekim yapar. Zoom düğmesi'ni harekete geçirmekten kendisini alıkoyar. Fakat oda nesi. Beklenmedik bir ceza'ya çarptırılır. Traych'in baltası çok keskin iner. Neyse ki kameramanımız bir sıyrıkla kurtarır. İşin ucunda işten atılmak varken T.R.T. Diyarbakır büroda on beş gün sürgüne yollanır.

İSTER İNANMA

Devletti, ama devletten çok korkuyordu. kol rüzgarlarının savurduğu gecelerde lamıza gelir, bizi uykularımızdan uyandırır, er üniversiteye giremeyip er olarak askere dersek, o acımasız kel onbaşından veceğimiz dayakları anlatırdı. Sonra da ek insanın kalmadığını söylerdi..

tabutunun başında elinde kılıcıyla saatlerce malizm o ve onun kuşağı için bir gelecek dini bize de aşılamak istiyor bu kahramanlığı umut ve din kısmıydı. Bunların arkasında bir ları ve gerçekliği vardı. Orada acımasız bir üşenin dostunun olmadığı bir hayat yasası, akatlanmış· kişilikler, insanların birbirinin ruhlarında doldurulması mümkün olmayan

gu ve inanca önem vermeyen kendi yasası, eliyordu, ama oturduğumuz evin kirasını ip dayanıyor, kirayı ödeyemezsek bizi kapı duk. Nitekim bir gün kirası artan evimizi tçesine daha uygun bir ev ararken ailece unmak için geceyi bir vapur iskelesinin iskeleyi kapatacağını ve dışarı çıkmamız ma asi ve tavizsiz bir kadın olan annem biz çin memurun üzerine bir pars gibi atlamış o yağmurlu ve ürkütücü geceyi o vapur

ka benzetiyordum. Aşık olduğu ve yıllardır ya da çok uzaklara gitmişti. Ama o yine de döneceğini sanıyordu. Aslında mülkiyet ve zm vardı. Kapitalizmi ise o soyut idealler, açık alınla çıkıldığını anlatan kahramanlık , sloganları hiç mi hiç ilgilendirmiyordu. Her fiyatı yazılıydı ve bu fiyatlar inanılmaz bir hızla artıyordu. Özellikle yaşlılığında en çok ihtiyaç duyduğu kalp ve tansiyon ilaçlarının fiyatları...

Kemalizm onu şaşırtmaktan bıkmıyordu: Özgürlüğüne düşkün olduğu için okula gitmediği ve sık sık okuldan kaçtığı için bu adam beş parasız kalacak, ele güne muhtaç kalacak ve cemiyetin yüzkarası olacak, siz ise okuyacak, "yüksek mevkilere" gelecek zengin ve mutlu olacaksınız, onu sakın kendinize örnek almayın dediği büyük abim erken yaşta ticarete atılmış, para ve piyasanın yasalarını kısa sürede kavramış, zengin olmuş ve çevresinde saygınlık kazanmıştı. Ortanca abimle ben babamızın sözlerine inanıp okullarımızı başarıyla bitirmiş olmamıza rağmen beş parasızdık ve bu ekonomik koşullarda da zengin olma şansımız hemen hiç görünmüyordu. Böylelikle Kemalizm babamı birkez daha düşkırıklığına uğratmış, okuyanın değil, ticaret yapanın, mal ve mülkiyet yasalarını, yani paranın ve piyasanın kurallarını iyi bilenlerin güçlü, zengin ve saygın olabileceğini geç de olsa anlamış ve artık yavaş yavaş o bir zamanlar çok kızdığı abimle daha sık görüşür olmuş ve onun son model arabalarıyla akşam gezintilerine çıkmaya başlamış, borsa ve döviz üzerine sohbet etmekten zevk alır olmuştu..

Kemalizmin devlet kuran ilk kuşaklarındandı, ama umudunu tüketmiş, inandığı kemalizm dini onu korumamış, tam aksine onu her defasında yanıltmıştı. O umudun ve dinin arkasında ayın karanlık yüzü vardı: Paranın ve piyasanın acımasız yasası: Kapitalizm. O bu vahşi kapitalizme yenik düşmüştü işte

Devletti, ama devletten çok korkardı..

*** 22 Nisan'da 13.00-17.00 arası Ankara Kitap Fuarı; Öteki Yayınları standındayım..**

*** 23 Nisan'da 14.00-19.00 Tarık Zafer Tunaya'da "Savaşa karşı barış için ne yapabiliriz?" adlı paneldeyim..**

*** 27 Nisan Perşembe saat 11.00'de Adana'da, Çukurova Üniversitesi'ndeyim..**

*** 28 Nisan Cuma günü saat 12.30'da Gaziantep Üniversitesi'ndeyim..* Müzik-kültür dergisi Çalıntı ve şiir dergisi Göçebe'nin Nisan sayısı çıktı..**

*** Tarikat Sermayesinin Yükselişi.. Faik Bulut.. Öteki Yayınları..**

*** JFK'dan Barış, beni LeMan'dan arar mısın?**

.* Bağımsız ve muhalif bir günlük gazete için taş taşınacaktır. Telefon: 0 212 254 26 64 254 27 15

*** İstanbul Kültür Oyuncuları Bir Öykünün Öyküsü. Yazan Vladimir Polyakof. Tel: 0 212 512 84 48**

Aksamsefası

Kritik Lebbeleb

SUAT OYKAN

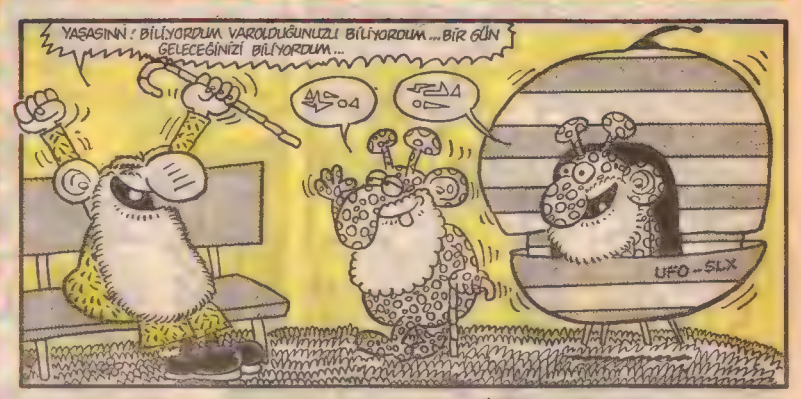

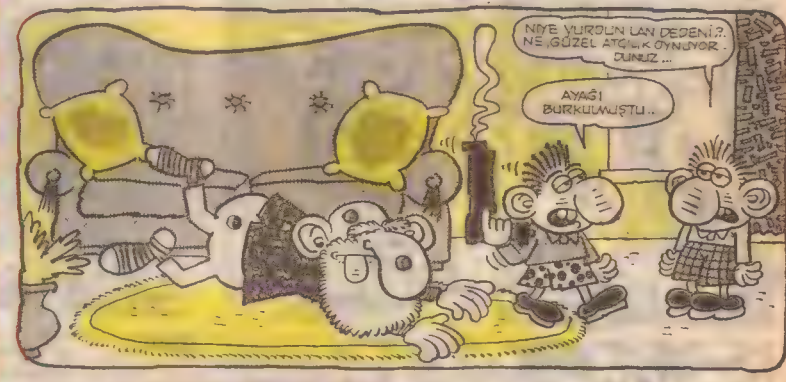

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKOLU

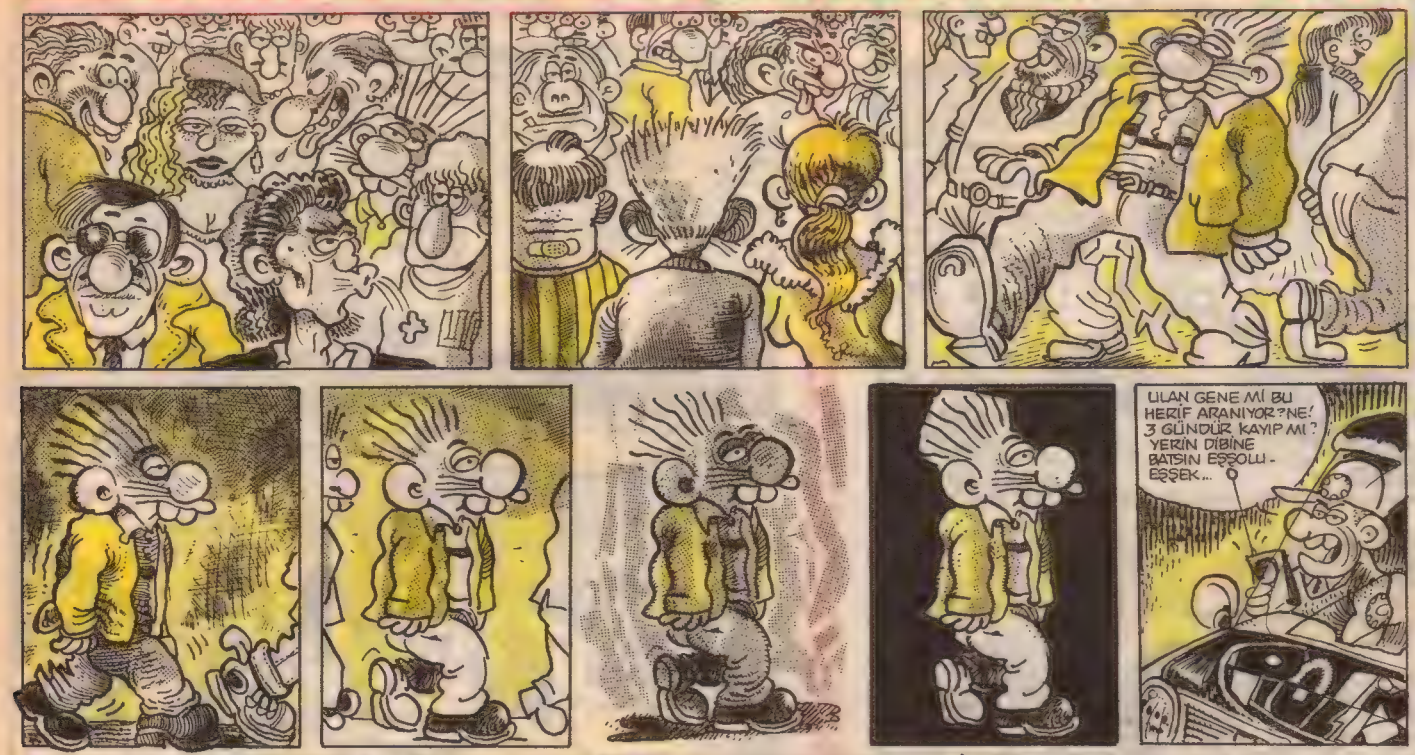

KILLANAN ADAM

A. Yılmaz

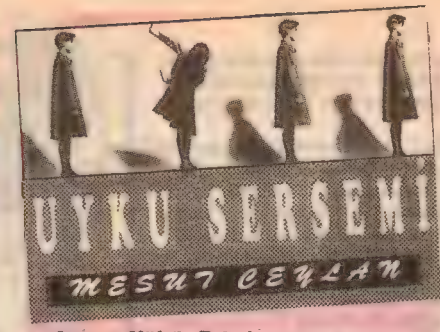

Leman Kültür Brimi arsızca sunar:

ÖYS DENEME 1

1. Necati Kaprison (çavuş), Mercıdabık Savaşı esnasında (1516) her gün yarım ekmek arası döner yemiş, diet kola içimştir. Fakat Necati Kaprison, bol miktarda parası olmasına rağmen sigara almamış, Memlük Sultanı Kansu Gavri'den otlanmıştır. Bu duruma fena şekilde gıcık olan Memlük Sultanının tepkisi ne olmuştur?

a) Necati Kaprison'u savaş camiasından dışlamıştır.
b) Necati Kaprison'u iki paket Gelincik sigarası karşılığında karşı birliğe geçmiştir.
c) Sultan Kansu Gavri, sigarayı bırakmıştır.
d) Nasıl?
e) Boliç iyi topçu.
d) Bekarlık sultanlıktır.
e) Sultan Kansu Gavri bekardır.

2. 17 y.y Romantizm akımına samimi katkılarda bulunmuştur. Başlıca eserleri: "Nezzet Faktörü", "Yıldo'yla Aya Seyehat", Kraker' Zamanı", "Sincap Kadın"... Evet, kimdir bu hıyar?

a) Cincir Tursilmatik
b) Yasin Adıyeke
c) Gustav Çiller
d) Eric Kranpo
e) Sadri Menkulkiymetler

3. Geno tipi Mn Nm olan hücreler Z ile K ye bağlı genlerdir. Bu hücrelerde yoğun miktarda krosing-over ve keçi boynuzu olduğuna göre, Tomislav İviç, seneye Fener'de kalır mı kalmaz mı? Haa?

a) Geno tipi, karelama sepeti.
b) Hücre.
c) Kalır
d) Nasıl?
e) Boliç iyi topçu.

4. Yapılan bir istatiğe göre Uşak Şeker Fabrikası çalışanların % 23'ü şeker hastasıdır. Buna göre Eskişehir Motor Fabrikası çalışanlarının % 23'ünün motorundan rahatsız olduğu söylenebilir mi?

a) Söylenir
b) Söylenmez
c) Sööölümmü?
d) Sööölee!
e) Bence B.M.C.

5. Aşağıdaki cümlelerin hangisi özne-yüklem ilişkisi yönünden çarpıktır?

a) Dudu Hanım, davlumbazı dövdü.
b) Acılı haberi alınca tüfenk attım.
c) Sinsi kobralardan korkulur.
d) Spor Toto guponumu kaybettim.
e) Defans olayı beni aşar.

6. Şarkıcı Seyyal Taner, sahnede iken dakikada otuz beş dakametre hızla kıçının başını sallamaktadır. Seyyal Taner'in sabit sıcaklığı ne olabilir, ne olmalıdır?

a) Isıcak.
b) Ilık.
c) 1000 Hektar.
d) Habarım yok.
e) Dekametre.

"Sizin, "Deneme Sınavlarınızı da" bekliyorum. Hadi beklemeyin. Hemen.

M.C.

ERDİL YAŞAROĞLU

MARLON

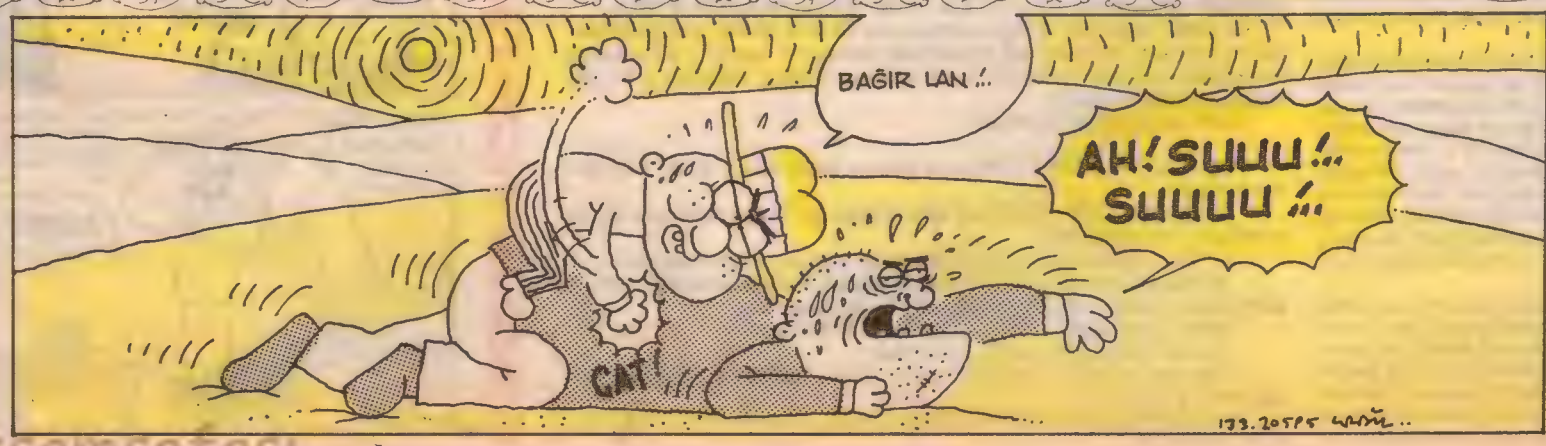

Akşamsefası

Büyülü zaman...

Ender Özkaracaoğlan

..Sözcükler...

Dilim paşaklı savunmacıları...

KORKUYORUM!

Cümleler zinciri Anlamını bulamayan düşünceler..

Atmosfer dışında unutulan sarılar Biz olsak özlem duymazmıyız?..

ZAZE!.. EKMEKLER YANDI!..

ALLAHA ŞÜKÜR ÇOCUĞUM OLMAYAN YIL YOKTUR...

..Aya bırakılmış ilk ayak izleri...

Eşkıya parmakları sahipsiz Birleştiricileri keçi yolları...

..Daha sıcak, sıcak Kim bu vatan uğruna olmaz ki feda şehitleri Geceye dolaşan sisli gözler..

Yanlış yol göstericiler...

Pişt abiler, ablalar...

Biliyorum... Şu yaşadığım çağda Bir şeyler hep ters gitmekte artık...

..Dizeler, LİMON Kuşağının en aslan şairi; Aslan ÖZDEMİR'e aittir...

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

ALBÜM ÇIKTI... (mı acaba?)

KAAN ERTEM

Erkut abi...

ERKUT, BAŞKALARININ FOTOĞRAFLARINDAKİ ÖZÜMSEL KAYGILAR BİR TIRPAN GİBİ BÖĞRÜMÜ DEŞİYOR... SANKİ ÖRSELENMİŞ BİR TANIŞ GİBİ... DİYECEĞİM BUDUR!..

BİRŞEY ANLAMADIM AMA GEL BAKALIM...

ŞİMDİ BU HERİFİ ALIN FRANSIZCA, İNGİLİZCE, JAPONCA, HİNTÇE, SÜMER DİLİ, HİTİT DİLİ, LATİNCE BAŞTA OLMAK ÜZERE TAM 38 TANE DİLİ ANA DİLİ GİBİ KONUŞANA KADAR KURSA GÖNDERİN... AFRİKA KABİLELERİNİ DE ÖĞRENECEK, DOKTORA TEZİ YAZACAK, İŞTE ÖYLE Bİ KARIŞIK FANTAZİ YAPIN...

ERKUT YABANCI DİLLER ÖĞRETİM MERKEZİ

Ayrılık rüzgarları...

N'OOLDU SEVGİLİM? BURADAN HOŞLANMADIN GALİBA? İSTERSEN BAŞKA BİR YERE GİDELİM?..

Ulan ben sana daha ne diyeyim? İki saattir burnundaki tatağa bakıyorum hala durumu farketmedin!.. Uyarmak istiyorum, fakat burnunda tatak var demek hiç içimden gelmiyor...

ORHAN PAMUK? EEE... ŞEY MÜZİSYEN OLAN ORHAN PAMUK MU? HANİ SAZ ÇALIYO?..

Şu yurdum insanının cahilliğine mi yanmalı, hiçbir fikri olmasa da "sallayım tutar" mantığıyla hareket etmesine mi kızmalı, yoksa onun bu saflığını alay konusu yapan medya salağına mı acımalı!?

HAHAHA HAH HAH HAH!..

Espri: Metin Taş.

- KARS'tan Raşit AKER'e, ve Taner ARTVİNLİ'ye; Kitap isteğinizi ilgili arkadaşlara ilettim, haberiniz olsun..
- Zonguldak'tan Tuncay HIZARCI'ya; Soyadını yazdığın için teşekkür ederim. Espirilerin tıss malesef. Espirilerinin üzerinde biraz daha düşünmeni tavsiye ederim..
- Ankara'dan Kerem BEYİT'e; Çizdiğin espirlerde hiç tarama yapmazsan sevinirim..

• • •

- Arka sayfa için karikatür gönderen arkadaşlara;
1) Siyah mürekkepli bir kalem yada tarama ucuyla çizin..
2) Karikatürlerinizin arkasına mutlaka isim ve adresinizi yazın..
(Daha söyleyeceklerim var ama yerim yok.. Haftaya..

ERDENER BEY?..

-Erdener abi, karım bıraktı, eve haciz geldi, çocuklar perişan boku yedim ben abi!.. Öyle dil mi abi?..

-Paşa gönlün bilir!

"BAS ŞARKILARI"

-GÜROL AĞIRBAŞ-

Türkiye'de Bas gitarın birkaç ustasından biri olan Gürol AĞIRBAŞ, çok örnek bir çalışmayla karşımıza çıkıyor.. Türkiye'de müzik kültürünün arşive taşınması yavaş yavaş (geç de olsa) günlük hayatımızda yerini alıyor. Ağırbaş, çok uzun süredir içinde bulunduğu suskunluğunu bozup Unkapanı camiasına nefes aldırıyor.. Ağırbaş'ın yüreğinden alınacak çok şey var.. Teşekkürler Gürol..

HAYDAAA!.. YAA HAMDULLAH ABİ, DAKKA BAŞI BU VURDULU KIRDILI FİLMLERİ GÖSTERİYORLAR, ÇOCUK ÇOCUK SEYREDİYO... ARTIK GINA GELDİ YAA!.. BAŞKA FİLM KALMADI SANKİ?..

NİYE ÖYLE DİYORSUN Kİ?O DA BİR İHTİYAÇ SONUÇTA!..

Buruşlı'nin öğrencisi Hamdullah Peterak KARATE DO-JULİTSU FULCONTAK - KUNG FU

LAST FIGHTER Jan Claude van Damme

Saat, gözlük, cüzdan müdüriyete teslim

HIAA KIYA!

HAYTT!

HOO

MÜDİRİYET

GÖKHAN DABAK

SAT

SONUN GELDİ KÜRDAN BAÇAK... NIHIHAA!..

CUT

AAHH! NASIRIMM!

NASIRIIIIMM! NASIRIIIIMMM!..

HAGAAA!

HARSS

BASTIĞIN YERE DİKKAT ETSENE ÖKLÜÜZZ...

TOOK

Vazelin, treleybüs, periskop, mobilya, maydanoz. (eee n'olmuş yani?) Şimdi, diyodum ki bu kelimeler o kadar hoş kelimeler ki, bunları bir cümlede kullanmak boynumun borcudur adeta. (İyi, peki, kullan bakalım.) Periskobu olmayan ve her tarafı vazelinlenmiş bir treleybüsü hoş mobilyalarla döşedim. (olmadı; maydanoz eksik, nerde maydanoz?) Ay çok özür dilerim baştan alıyorum. Periskobu olmayan ve her tarafı vazelinlenmiş bir treleybüsü maydanoz rengi mobilyalarla döşedim. (eveet şimdi oldu işte.) Bu bişey diyil bi de şuna bakınız. Maydanoz ekilmiş bir treleybüsten periskop aracılığı ile mobilyaları seyrediyorum gözlerim kapalı. (gene olmadı, hani vazelin?) Ay pardon baştan alıyorum. Maydanoz ekilmemiş bir treleybüsten, periskop aracılığı ile vazelinlenmiş mobilyaları seyrediyorum gözlerim kapalı. (tamam şimdi oldu.) Ve ekleyelim. Vazo! Evet Vazo!..

YİHOHOHOO!.. ÖLECEKSİİNN YİHOHOO!..

AAHH!..

Üsküdara gideriken aldı da bir yağmuur!..

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

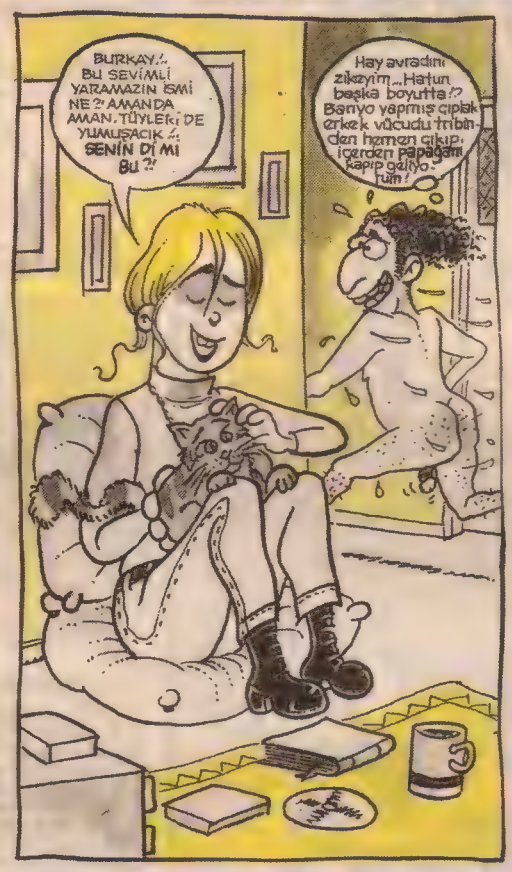

Mini macera : Ceylan Pınarı...

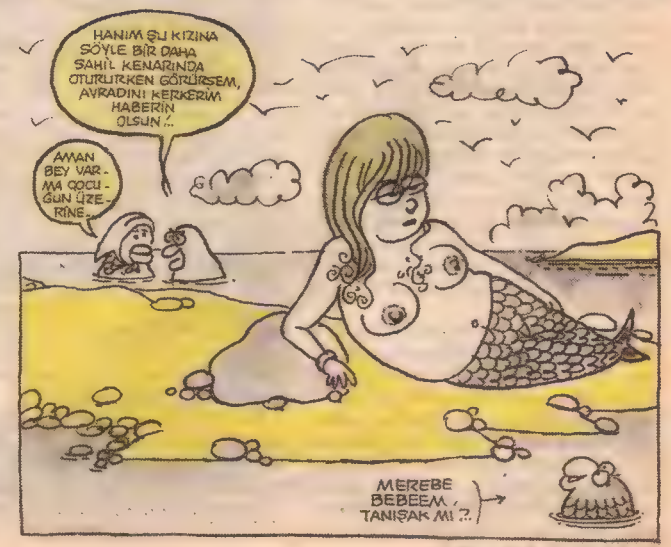

Çakalların Gecesi

Senaryoyu yazdım, verdim, gerisine karışmam kardeşim. yönetmen hiç değilse bir günlüğüne gel, deyip, başımın etini yedi. Hiç sevmem böyle cıvık adamları, işimi, gücümü bıraktım, atladık, gidiyoruz. Aşağılık herifin sanatçı pozları deli ediyor beni. Taksi şöförü arabayı bir kenara çekip, yalvarmaya başladı... "Abi ne olur Abdülhamit'i çekin, şu dünyaya padişah neymiş gösterelim, abi ne olur Abdülhamit'i çekin".. Yönetmen bozuntusu: "yaağ kardeşim, başlarım Abdülhamit'ine, bas gaza, çek şu arabayı yolun ortasından:."... Nerden yazdım, bu puşta senaryo.. Taksi şöförünün omzuna dokundum" gün geleçek, yazacağım" dedim. Taksici para almadı.

Otobüs karayoluna girdi, sarsılarak gidiyoruz. Hiç sevmem yanında incik cincikli, takılı, derili adamları eşşek kadar herfi, katır gibi Türkçesi var, sinema dili üzerine konuşuyor, hiç sevmem kart suratlı yumuşakları..

Uyusam mı, dinlesem mi, herif, ağır bir sanat hastası.. Bir film çekip Türk'ün makus talihini değiştireceğine, ortaçağı kapatıp, yeniçağı açacağına inanıyor..

Korktuğum başıma geliyor, adamın anlattıkları tuhaflaşıyor, heyecanlanıyor, meraktan çıldıracak gibi oluyorum. Böyle anlarda en nefret ettiğim insanları bile birden sevmeye başlarım. Sevmediğimiz insanların çocukluk, gençlik hikayelerini dinlemeyin...

Yönetmenin cümleleri arasından ışık sızmıyor, büyük bir manevi hazla anlattıkça, anlatıyor: "kurumdan kimseyi tanımıyorum, yeni kazanmışım, pat, genel müdür yardımcısından telefon. Heyecandan öleceğim. Apar topar gittim. Kapkara yüzlü, kıllı bir adam, kuzu yutmuş gibi bir göbek.. İnanamayacağın kadar kibar. Şu adreste, şu saatte seni bekliyorum, dedi, şimdi, zırt pırt telefon geniş konuşamayız, dedi. Atladım gittim. Adam beni niye çağırır, beni nerden tanır. Adamı bir kafalasam, çekemeyeceğim film yok.

-Adam, niye çağırdı seni? İnsan sormaz mı?

-Bir dinle, klasik mobilyalı geniş bir ev, ev değil, binbir gece masalı. Bir koltukta kanun, bir koltukta udi, kır saçlı iki adam, önlerinde sehpa, hafiften demleniyorlar. Sazcılar başlarıyla selam verdiler. Ud çalan, "özel birşey istermisiniz?" dedi, "çok güzel çalıyorsunuz" dedim. Böyle bir evde nasıl oturulur, ne konuşulur. Utancımdan kıpkırmızı oldum. Kanun çalan, "sizin oranın neyi meşhurdur" dedi.. Bizim oranın, klarneti meşhurdur, dedim. Onlar çalıp söylediler, müdürüm, boncuk boncuk terledi, "dini ayrı kafir olsa.." söyledi.. Ben, nerdeyim, nereye düştüm, diyorum.. Sonunda müdürüm toparlandı, "teşekkürler çocuklar" dedi, sazcılar sesizce ayrıldılar. Koltukta nasıl oturulur bilmem, önemi çıksam, gömülsem mi.. Müdürüm, ışıklardan bir kısmını söndürdü. Geliyorum, deyip odaya girdi. Bir iki dakika geçmedi. Altında yalnızca bir kadın külotu, çırılçıplak yanıma geldi. Başımdan aşağı kaynar sular döküldü. "Seni, dedi, müracaat fotoğraflarından gördüm, o günden beri takip ediyorum" dedi.. "İçki alır mısın, dedi, korkumdan, "hayır" dedim.

-Yahu git kardeşim, bana hikaye anlatma..

-Ben anlatayım, sen istersen dinleme.. Adam, bıyıklarımla oynamaya başladı. Heykel gibi duruyorum, terliyorum, korkudan ölüyorum. Ne diyeceğimi bilmiyorum.. Bir elini fermuarımın üstüne attı, "demek sizin oranın klarneti meşhur" dedi, mor menekşeli bir sesle. Kendimi tutamadım, ağlamaya başladım. Kulağıma fısıldayarak, "lütfen üzme beni, kötü bir şey olmayacak" dedi.. Ağlamam, zırlamaya dönüştü, ayağa kalkıp kaçmayı düşünüyorum, ama nasıl. İnanmayacaksın, o da ağlamaya başladı."Tamam, sus, dedi, seni rahatsız ettim, zaten bu benim şanşımdır, hep böyle çıkar".. Tekrar odaya girdi, giyinmeye başladı. Yanıma geldi, "ben gideyim efendim" dedim.. Başımı okşayarak, "şimdi değil, ilerde beni anlarsın, lütfen, yalvarırım, bu akşamı unut, telefonunu biliyorsun, bir sıkıntın olursa beni ara!..

* * *

Ya bu adam doğru söylüyor, ya da sıkı bir paranoya, her ikisi de iğrenç. Ama, adama derin bir hayranlık duydum, kim, zıplayarak ağladığını itiraf edebilir. Otobüste başlayan hikaye, kurumun misafirhanesinde devam etti. Gece ilerliyor, masa eğri büğrü onlarca sanatçı, programcıyla dolup taşıyor. Bu, götü boklu suratlardan elime bir gazete geçirip kurtulmak istedim. Yönetmen, erken kalkmamız lazım, uyuyalım, dedi. İyi de, nasıl? Ben bu saatte uyuyayam, yanımda kitap getirmedim.

Oda yabancı, koridor yabancı, sesler yabancı, yan yattım olmadı, birşeyler yazayım dedim, olmadı, gece ilerliyor, çıkıp bir hava alayım, bir yürüyüş bin cana, onbin depresyona bedel.. Dolaştım. Sokağın ne başını biliyorum, ne sonunu. Ne cebimde para var. İki tur atıp döndüm. Tavana baktım, çarşafa dolandım, yastığı katladım. Yok, yok, uyuyamıyorum. Saate baktım, daha gecenin biri..

Ne yapayım, çıkıp bir iki tur daha atayım. Koridorda çıt yok, asansör ses yapıyor, yumuşak adımlarla merdivenden indim. Lokanta kapanmış, resepsiyoncu çocuk uyuyor. Kapıda bir bekçi, belinde bir tabanca.

Bir elinize patates, diğer elinize iri bir kömür parçası alın, hainee birbirine vurun, bekçinin böyle bir yüzü var. Bekçiye, "uyku tutmadı dayı, dedim, şöyle bir hava alayım"..

Tek tük arabalar geçiyor, bekçiyle muhabbet ede ede turluyorum, ne çekiyorsunuz? dedi. Hoca Ahmet Yesevi'yi, dedim. Böyle mübarek adamları çekin, dedi, burda kalanların hepsi puşt, hepsi orospu, bunlardan memlekete fayda gelmez.. Hepsi hırsız, hepsi ibne bunların" dedi..

Nihayet sinema dilini anladığım bir adam buldum, köylerden konuştuk, eski zamanlardan konuştuk, kurumdaki yavşaklardan konuştuk, eski insanlardan, Yunus Emre'lerden konuştuk. Parka benzer bir yer bulduk, banka oturduk. Cigaramızı yaktık..

Hava soğuk gibi. Eşşek İstanbul, bu kadar mı güzel olursun, kalbim sokaklara, taştı. Rüzgar oramı buramı yaladı, gönlümü eğlendirdi. İyi ki gelmişim. Gecenin her sesi romantik, cigara üstüne cigara yaktık..

Bekçi, ortalıkta kimse olmadığı halde, fısıltıyla, "arkaya geçelim, dedi, ordan kimse görmez" dedi. Neyi görmez, ne diyor bu adam, tüylerim diken diken oldu. Arkaya baktım çalılıkların içinde sinsi bir karanlık, bekçi, çapkınca, başıyla arkaya geçelim diye işmar ediyor.

Adam bizi dikecek. Misafirhane beşyüz metre aşağıda, şimdi adamı vurmalımıyım. Koşarak kaçsam. Kavga etsem. Ateş olmayan yerden duman çıkmaz, gecenin ikisi bekçiyle parkta ne arıyorsun.. Binbir cevap aradım, beni masum kılacak tek bir cümle bulamadım.

En iyisi, duymazlıktan gelmek.. "Eee, dayı, Hoca Ahmet Yesevi'yi çok seviyorsun demek?".. Bekçi, paslı bir teneke çiğniyor gibi, sırıtarak, "hoca! konuşmanın tadı buraya kadar, kimse görmez, çekinmez!" dedi..

An meselesi, adamı boğabilirim. Bir elini omzuma attı, kamelya kadın zerafetiyle.. Nasıl parladığımı, adamı nasıl çiğnediğimi bilmiyorum. Bekçi, başımı masumca, Meryem'in başı gibi yana eğdi. Yerden iri bir kaya parçası buldum. Bekçi, hareketsiz, donakaldı. Kaya parçasıyla vuruyorum, karşı koymuyor. Gözümün içine bakmıyor, yüzüme bakmıyor. Mahçup bir sesle: "ben de dedim hoca, beni yanlış anladın!".. "Neyi yanlış anladım lan!" diye üstüne yürüdüm. "Hoca, burası yolun ağzı, görenler şüphelenir, arkada oturalım, kimse görmez dedim".

Belki de yanlış anladım, hırsımdan ağlayacağım.. Ne diyeceğimi şaşırdım.. Bekçi hiçbirşey olmamış gibi, çalılıkların içine girdi. İrili ufaklı bir sürü ağaç. Bekçi, ağaç dallarını kırmaya başladı.. Korkmadığımı ispatlayan sert bir sesle: "ne yapıyosun lan!" diye bağırdım.. "Bunlar çürük dallar!" dedi, dalları kırmaya, kırdıklarını istif etmeye devam etti..

Kaya parçasını bırakmadan koşarak kaçmaya başladım, kırılan dalların çatur çutur sesleri arkamdan bir el gibi uzayıp, uzayıp, uzandı, Büyük yönetmeni uyandırıp tık nefes olanları anlattım. Yarı uyanık, "taktığın şeye bak, dedi, burda sürekli kalan üç-dört ibne sanatçı var, bekçiyi fena alıştırmışlar" der demez yeniden uyudu. Gecenin üçü, gel de uyu. Uyuyamıyorum, dışarı çıkamıyorum. Koridorda bir çöp tenekesi görmüştüm, gidip karıştırdım. Onlarca çikolata yenmiş. Sabahın ışıklarına kadar tırnaklarımın tersiyle gümüşleri açtım.

Gün ışığıyla aşağı indim, resepsiyoncu çocuk uyanmış. "Buyur abi!" dedi, "uyku tutmadı" dedim, tuhaf bir gizli gülümsemeyle "o işlere bekçi dayı bakıyor" dedi. Sinirle, 'ne diyorsun lan! dedim, lafı saklayıp, kaçırdı, "bekçi dayı kapıyı açık bırakmış, ortalıkta görünmüyor! dedi..

Neyse işi dallandırmanın alemi yok, "içecek birşey bulunur mu?" dedim, "yarım saat sonra büfe açılır!" dedi. "Yoksa, dedik, bu puşt sırıttığına göre, gece olup bitenleri biliyor mu, bir ağzını arayayım!".

Kapıda, yolun ağzında, bekçinin, geceden hazırladığı odunlar denk edilmiş, bağlanmış.. Resepsiyoncu çocuğa, güya bilmiyormuş gibi, "bu odunlar kimin?" dedim. "Bekçinin, dedi, komşularıyla geceden halk ekmek kuyruğuna giriyorlar, sabaha kadar üşümemek için ateş yakıyorlar, nöbete kaldığı zamanlar, toplar, götürür" dedi.

On-onbeş dakika geçmedi. Çilek renkli bir Honda durdu kapıda, önce bekçi indi, ardından sazcılar. Sazcılar yanımızdan geçip asansöre bindiler.. Bekçi dayı odun denginin yanına gitti. İki eliyle kavradı, bir silkinmeyle sırtına vurdu. Birkaç adım attı, tekrar indirdi odunları. Bağını biraz daha sıkıştırdı, ayağını koyup, sıkıca çekti, birkaç düğüm daha attı.. Eliyle, kaldırıp, sağlam mı, çekiyor mu, diye kontrol etti. Tekrar vurdu sırtına..

(Birkaç yıl sonra, genel müdür muavini bir başka yere genel müdür oldu, bekçi dayıyı da özel kalem müdürü olarak yanına aldı. Ekibiyle ve yemyeşil cennet ülkesiyle mutlu bir hayat yaşıyor. Allah daha çok versin, yeter ki, memlekete millete bir zeval gelmesin..)

NİHAT GENÇ

SOSYETE POLİSİ

CEM YILMAZ

Akşamsefası

Doktorun Günlüğü

ALTAY MARTI

KALP KRİZİ

Ailenin tüm fertleri yatağın etrafına toplanmış, kahredici bir tedirginlikle kıvranıp duruyorlardı. İki kız babalarının elini tutarken, kıvırcık saçlı genç te göğsünü ovuşturmaya çalışıyordu. Süleyman ise, ne arada sorulan sorulara cevap veriyor, ne de kendisi için çaresizce çırpınan ailesinin yüreklerine birazcık ta olsa su serpecek bir tepki gösteriyordu. Dördüncü melek hışımla çökmüştü bedenine. Korkuyordu Süleyman. Çok korkuyordu.

Kızıl bir beton üzerinde, sabahın ıslak ışıklarının altında beş kişi, gittikçe uzayan, uzadıkça kaygılandıran bu zaman dilimi içinde, nereden çıkıp geldiği ve ne yapacağı bilinmeyen, tepeden tırnağa uğursuz, alabildiğine pervasız ve ürkütücü bir ağrıyla boğuşuyor, ama hiç bir şey elde edemiyorlardı. Bir taraftan da hepsinin kulağı sokaktaydı. Nerede kaldı bu taksi!

Beklemekten başka çareleri yoktu. Her zaman olduğu gibi başbaşa verip ürkek bir şekilde bekleyeceklerdi. Kimbilir, çat kapı yeni bir yenilgi daha çıkıp gelmişti belki de!

Nerede kaldı bu taksi?.

Hay senin beyninin ortasına edeyim Hıdır! Allah akıl dağıttığında sen neredeydin ki acaba? Hiç senin bu her tarafı kortikli caddenden, bu tozdan dumandan geçilmeyen, ekşi ekşi ter ve idrar kokan sünepe sokaklarından, bu gıllor patatesler gibi yanyana dizilmiş, derme çatma, teneke suratlı evlerinin yanından taksi geçer mi? Hem de daha gün ağarmamışken!.

Hıdır nefes nefese demiryoluna doğru koşmaya başlamıştı. Allah vere de durakta araba ola!. Koşarken ayaklarına taşlar batıyor, çizgili pijaması rüzgarda şişiyor, soluğu tükenir gibi oluyordu. De ha, de ha, en sonunda taksi durağına yetişti. Küçük demir kulübenin camından içerde başını masaya yaslamış, uyuyan birini gördü. Telaşla vurdu cama. Adam uyanıp neredeyse çizgi gibi gözlerle baktı Hıdır'a. Hıdır yerinde duramıyor, yalvaran bir sesle, "Halo!" diyordu sürekli, "Halo çabuk! Hastamız var!"

Mavi taksi kurşun gibi hareket etti sabahın sessizliğinde. On dakika sonra eve ulaşmışlardı. Hemen, kuş gibi yukarıya fırladı Hıdır. Biraz sonra, kıvırcık saçlı genç koltukaltlarından, Sinan belinden, Hıdır da iki ayağından tutup değerli bir eşya taşıyorlarmış gibi yavaşça merdivenlerden indirerek taksinin arka koltuğunda oturttular Süleyman'ı.

Süleyman'ın gözleri daha da büyüyor, vücudu gittikçe daha çok kasılıyordu. Başına gelenlere inanamıyordu bir türlü. Ne biçim şey yahu bu ölüm? Hiç böyle ansızın çıkılıp gelinir mi be!

İki küçük kız ve Sabihe de inmişti kapı önüne. Eli ayağı puç olmuştu Sabihe'nin, donup kalmıştı. Gerilmiş bir yüzle ve bomboş gözlerle bakıyordu kocasına. İçinden çok şey söylemek geçiyor, ama diline hükmedemiyordu. Dili taş kesilmiş, lal olmuştu.

-Kız Sabihe, ne oldu Süleyman Efendiye, hayırdır!

Barbi'nin karısı Hediye havuşun ortasında durmuş, mahmur gözlerle sesleniyordu arkadan. Sabihe, dokunsanız kırılacak bir sesle "anlayamadık ki" dedi, "ya midesi tuttu, ya da kalbi!"

Barbi'nin karısı tülbentiyle yüzünün yarısını kapatarak usulca yaklaşıp elini Sabihe'nin omzuna koydu taksiye bakarken. "Merak etme!" dedi boğuk sesiyle. "Allah büyüktür!" Sonra da gözü karşıdaki evin penceresi altına çökmüş iki bacıya takıldı. Gülo daha fazla dayanamamış sessiz sessiz ağlıyordu. Tülay ise, "Kız bir şey yok! Şimdi yetiştirirler hastaneye, ağlama" diye çıkışıyordu kardeşine, ama o da ağlıyordu. İçi sıkılarak mırıldandı Barbi'nin karısı. Belli ki yüreği hırp etmişti:

-Uy canım çıkaydı! Vah, vah, vah!

Süleyman arka koltuğun tam ortasında başına geriye doğru yaslamış öylece duruyordu. Sinan'la Hıdır babalarının yanına, kıvırcık saçlı gençte öne oturdu ve "hadi" dediler. Araba yavaş yavaş hareket etmeye başladığında Süleyman ilk defa birazcık sesli olarak bir şeyler söylüyordu: "Eşhedu en lâ ilahe illallah ve eşhedü.."

Taksi ufak taşlı sokakta hır hır hır ilerlemeye çalışırken dönüp geriye baktı kıvırcık saçlı genç. Tülbenti bir yana düşmüş, soluk yeşil bluzu pazenden maksi eteğinin bir kenarından dışarıya sarkmış annesi, mahzun gözlerle ve toprak sarısı bir yüzle, bir eliyle paslı demir kapının kenarını tutmuş, diğer eliyle de Gülo'yu boynundan sarmış bir şekilde öylece duruyordu sabahın tembel ve renksiz ilk ışıklarının ortasında. Gülo'nun başı öne eğikti. Tülay ise omuzlarını düşürmüş, iki kolunu yana sarkıtmış, cansızlaşıp kalmıştı duvar dibinde. Barbi'nin karısı da hemen onun yanında, bir geçmiş zaman kadını iriliğinde ayakta dikiliyordu. Dört insan siyah beyaz eski bir fotoğraf gibi bakıyorlardı uzaklaşan arabanın arkasından...

Devamı var

Akşamsefası

AYRINTILAR

METİN FİDAN

SELAM!..Şey, ben, şu an çok yorgunum; süslü anlamlar, duygu dolu şeyler bulmak için götümü yırtcak haalim hiç yok. Gelişine desek, içimden bişiy de gelmiyo. Onunçin, bu hafta muhabbeti kısa keselim; balıklama dalalım Ayrıntı mevzuularına. Yazalım işte, okuyun, vakit geçsin, sonra gidin.. Kabalaştıysam, özür dilerim.

SEVERİM:.. Çilek Ayıklamayı.. Yumuşak fırça-süpürgeyle, basamakların köşelerindeki tozları süpürmeyi.. Karebulmacaların bulamadım kısımlarına, bişiyler uydurmayı.. Masa örtüsü yaymayı.. Teli büküp büküp kırmayı.. On dakika arada satılan kutu dondurmaların, minie bi kaşık iliştirilmiş kapaklarının arkasını yalamayı.. Ucu gittikçe incelerek çişli boşluğa gürültüyle düşen, nerdeyse yıkamaya gerek kalmıycak şekilde, temiz, kalın, büyük, tek bir kütle haalinde sıçtım anları.. Atlet çıkarmayı.. Kuskus (Hamuru, minik gülleler haalinde kesilmiş, bi çeşit makarna) ambalajlarını mıncıklamayı..Masa üzerinde çıkıp Floresan ayaarı yapmayı.. Eskikaşarın kenar küflerini incecikten kesmeyi.. Ekmek bıçaayla kurşunkalem açmayı.. Alna, yanaklara düşen lüle lüle saçları.. Korner çizgisi yakınından atılan uzun taçları..

ESKİDEN Bİ GÜN:.. Cılız, ufak tefek bi çocuk vardı. Ali.. Buna acaayip uyuz olurdum: Yolda felan karşılaşınca, "Naaber lan Harita Metod!", diye seslenir, pispis sırıtarak uzaklaşırdı. Allaam, nakadar da aptal bi lakab takmıştı bana. Harita-Metod. okulda, matematik, fen derslerinde felan, kullandımız, çizim yapılabilen, büyük boy kareli defterlere verilen ad. Adım Metin ya, Metin'den Meto, Meto'dan Harita Metod!..Iyy, ne salakça; suyunun suyunun suyu.. Bi de sırıtmıyo mu!. Deli oluyodum! Yıllarca her karşılaşımızda, "Harita Metod" dedi durdu bana. Nefis bir laka. bulduunu sanmasının o kendinden emin gülümsemesinin de eksik etmeden. Belki de iyi niyetliydi; belki de Harita-Metod, zorlama olmasına raamen, hoş, oricinal bir lakab. Ama o zaman Belki'ler yoktu; hayat kırküç dooru, otuzsekiz yanlıştan ibaaretti; ve kurallar çok basitti. Kendini ezdirme, kendine Harita Metod dedirtme; sen de ona başka bi şekilde sataş. Yapamıyorsan, edemiyorsan, içine kapan, büzül; uyuz ol, kıl, gıcık kap.. Büyüyünce, asıl, iyi Dünyaaya kavuşacağımla avunurdum. İşte hepimiz burdayız.

Hiçbişey yerinden kıpırdamadı. Doğrular ve yannışların sinek gibi üremesine karşın, meğerse şöyle adam gibi, eli yüzü düzgün, bi işe yarayan tek bi kural varmış: Sev, ve hoşgörülü ol..

HOŞTAŞIMA:.. Yüklükten yataa, üzerindeki uzuun yastıkla, çarşafla, yorganı taşımak (Ve onu tam yataa bırakırken, beraaberinde kendini de bırakmak, yumuşaklara gömülmek)... Üç kişi, ikinci kata buzdolabı taşımak (Merdiven boşluklarında dönmek zor olduu için, iki kişi taşırken diğeri cihazın altından geçer, o kavrar, bu değişmeli yapılır)... Anaaneye, abdest alması için ibrikle su taşımak... Tutma yeri yaylı olan, yürüyüşün sarsıntasında Ciyk ciyk eden, içi dolu, aar okul çantasını taşımak.. Arka cepte, ucu tişörte takıldı için beli az açıkta bırakan, ince dürülmüş mizah dergisi taşımak..

YARALILAR:.. Çok kavga edip tepişen çocukların dirseklerindeki, büyük, biçimli, kalın kahverengi kabuklu, imrendiim yaralar.. Dokununca acıdı için, bi hafta saadece alt dudaandan öpüşmemize sebep olan, üst dudaanda çıkan uçuk yarasın. Acılar içinde kıvrandım için, Tom Braks ve Zagordan bile soğutan, Teyzemin sırayla, dişmaacunu, yoğurt, salça, soğanlı ekmek sürdüü, sobaya deyen kolumdaki bol pembeli yara.. Kafama bugüne kadar, şiş yapıp yaralayan, çok acıtan iki şey atıldı: Manavın oolunun attı büyü pil; Annemin attı tuzluk.. Nezle olduumda, silmenin ve hınkırmanın tahrişiyle oluşan, burnumun delik kenarlarındaki küçük kırıntılı yaralar.. Kafamı sandığa vurunca, tam kaşımın üstünde çıkan, kaş kılları yüzünden kabuunu raatça koparamadım enli yara..

BİŞİİ:.. Öneri: Tüm dünyaa insanları, sevgi ve kardeşlik için bi araya gelelim, büyüük bi barış çemberi oluşturalım elele tutuşun. Benim tam yanıma Judi Fostır gelsin; onun ellerini ben tutayım kibarcana. Öte yanımdaki, elini tuttuum bıyıklı zebellah Perulu herif "Bayanın elinden biraz da ben dutabilirmiyim" desin, "Ne gerek var canım şimdi çemberi bozmaya" diyim, üstelesin, kavga çıksın, barış çemberinin öte yanından da ayırmaya gelseler, barış çemberi bozulsa, hiç de iyi olmasa.. İyi günler diliyom ben..

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

Sıcağı sıcağına gece alemlerinde yeni Jargon'lar...

Aşk da inceldiği yerden kopar (ip gibi)

•Tımsah tişörtleri çıktı... Hem de iki model birden...

Av mevsimi kapandı, kuşların yımırtlama günü...

T. Boğaz köprüsünde 100. intihar da gerçekleşti...

Abbas abazantus maçosantuslar kırsal kesim maceraları...

•Erkekler ve ince hesapları (Bir)

•Erkekler ve ince hesapları (İki)

Nakler kanlıcürüklerimiz, canlar Ahmet, Günay, Sunat, Kadir, Fadik, yaranız Vedat Özdemiroğlu, Arkan Özdemir... Ankara'dan B. Ütkün'e yürekten sıcak sıcak selamlar... öpüldünüz...çç.

Espri: Atilla Tamur.

Seyrig Muhittin yalnız Apak, sizden aklıma geldin. yürekten selamlar...

İmza muhabbet, temizlik...

Ankara'dayız... Kipat

LeMan Mizah Dergisi Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOKAK. NO:20
BEYOĞLU/İSTANBUL

Sevgili Leman ve Lemancı dostlarım, merhaba.

Ben U.Ü.'li gençlerden biriyim. Son zamanlarda üniversitelerde olan olaylar nedeniyle sıkışan yüreğimi insafsız Leman'ın hançeriyle rahatlatmak için yazıyorum bu satırları.

İnsanlarımızın bir zamanlar en yüce mesleklerden saydığı polislik.. polislerimiz! Ve karşı tarafta biz üniversite gençleri, biz geleceğin kader tohumları diye nitelendirilenler.

Acaba son yaşadığımız bu olaylardan kimlerin sorumlu olduğunu hiç düşündük mü! Eğer vicdanımızla düşünürsek bunu, gençlerimizin yani bizlerin bu davadan alnının akıyla çıkacağını göreceğiz. Çünkü bir ülke, gençleri akpak olduğu zaman gerçek refah seviyesine ulaşır. Peki ya polisler. Polislerin tamamı mı sorumlu bu çirkef olaylardan? Hayır. Yalnızca belli amaçlarla polislik sıfatına bürünmüş gerici olanlar. Ama ne yazıkki kurunun yanında yaş da yanıyor ve yanmaya devam edecektir. Bu kişilerin görevlerinin bir parçasını bile insancıl yollarla yerine getiremediklerini yaşadığımız bu sarsıcı onur kırıcı, üzücü ve hatta öldürücü olaylardan açıkça görebiliyoruz.

Ben de birçok yoldaşım gibi, daha üniversite hayatımın ilk yılını bile doldurmamama rağmen, onlarla pek çok karşılaştım. Bu karşılaşmalara geçmeden önce biz üniversite gençlerinin yaşadığı zorlukları 177. sayınızda tüm gerçekliğiyle yansıtan O.D.T.Ü.'lü "Bir üniversiteli" dostuma teşekkür ediyorum. "Bundan bir-iki hafta önce (üniversitelerde tansiyonun yükseldiği o günlerde) yurttaki ranzalarımızda uyuduğumuz bir sırada odanın kapısı gürültülerle açılıyor ve ellerinde telsizlerle bir kaç polis bizi dürterek uyandırıyor. Arama yaptıklarını ve kimliklerimizi gösterip dolaplarımızı açmamızı emrediyorlar bize. Uykulu bir halde ranzalarımızdan inip denileni birbir yapıyoruz. Kimliklerimize bakılıp dolaplarımız aranıyor sırayla. Arkadaşlarımda bir şeyler (şüpheli sayılabilecek herhangi bir şey) bulamayınca biraz moralleri bozulan polisler adımı sakıncalı görüp ellerindeki "ZANLI" listesinde arıyorlar. Ama yok. Bunun üzerine hiçbir şey söylemeden çekip gidiyorlar, diğer odaları aramaya. Gecenin 4'ü ve biz ne olduğunu anlamadan tekrar yataklarımıza gömülüyoruz. Daha sonra öğrendiklerime göre ülkücü gençlerin kaldığı bir odadan (ki bu oda da bulunan poster, dergi, arma vb. şeylerin tek biri bizde bulunsaydı karakollara sürüklenirdik) gayet güleryüzlü çıkmışlar bu kişiler. Bu olayı iki hafta sonra bana hatırlatan henüz yedi yaşındaki yeğenim oldu. Hafta sonu onların evinde ders çalışırken, yeğenimin, babasının gardiyan şapkasını kafasına geçirmiş sınıf arkadaşı bir kız ve küçük kardeşiyle polisçilik oynadığını görünce, belli etmeden izlemeye koyuluyorum, onları. Büyük yeğen eline aldığı oklava ile, boş bir kağıda birşeyler karalayan kız arkadaşı ve kardeşine sert emirler verip polis rolü oynuyordu kendince. Daha gerçekçi olsun diye arada bir de elindeki oklavayı onlara doğru savuruyordu. Bunu görünce hemen yeğenimi kenara çekip ona: "Polisler insanları dövmez, onları korur ve sever" dedim ve daha fazla konuşamadan sustum. İçimde bazı kıpırtılar hissettim o zaman. Hemen ayağa kalktım ve Leman almak üzere bir bayiiye gittim. Leman'ımı cebime yerleştirip güzelce geri dönerken birkaç adım önümde arabalarından inmiş iki polis görüyorum ve elimde olmadan onların nazarında suç aletimi (Leman) elimle örtbas ediyorum. Yine anlamadığım bir sebeple yanlarından hızlı adımlarla geçiyorum. Bu gücümü gidiyor!"..

Son olarak tüm dostlarıma ve insanlarımıza Sait F. Abasıyanık'ın şu mısralarını hatırlatıyorum.

"...Anlatsam şu kiraz mevsiminin,
Parakazanmak değil,
Sevişme vakti olduğunu."

Lemankoliklerden

Merhaba;

Kaçımız, sabahın ilk ışıklarıyla birlikte kaybolup gideceğini bildiğimiz halde, gökyüzündeki yıldızlara sevdalandık. Yaşama sevincimiz, umutlarımız, geleceğimiz bu berbat düzene endekslenmeye çalışılıyor. Tek varlığımız olan "yaşama sevincimiz, sevgimiz" bizden alınmaya çalışılıyor. Nedendir bilmem içimizdeki yaşama sevincini bazan bizde uçurumun kenarına iteriz. Bizim için hazırlanmış oyunumuzu oynarız.

Hayatın gerçeklerinin ucuz bir kolonya kokusu kes-

İnsanlarası

kinliğinde olduğunu anlamak, toprağın kokusunu ciğerlerimize çekmek, kendimize gelmemize neden olacaktır. Sistemin bize dayattıklarını geri çevirmek direnmek için, bizden asla çalamadıkları sevgimizle, yaşama sevinçimizle güç almalıyız. Herşey bir insanı sevmekle başlayacak.

Cengiz Kibaroğlu /İzmir

GRUP YORUM'A DOKUNMA, ELEŞTİRİSİDİR.

Sevgili Leman dergisi okurları, daha önce Leman'a hiç bir konu hakkında yazı göndermemiştim.

Fakat şimdi uzun bir süredir dergimizde belirli bir yeri teşkil eden bizden olanlara dokunma ve bizden olmayanlara dokun konusunun işlendiği Arkadaşıma Dokunma köşesi ve Grup Yorum'dur. Bilindiği gibi Arkadaşıma Dokunma köşesinin baş kahramanı, Grup Yorum'dur. Ve yine bildiğiniz gibi Grup Yorum devrimci ve ezilen halkların sesi olduğunu söyleyen müzik topluluğudur.

Devrimciliği ve sosyalizmi bu gün sadece halk gerçeklerini tabandan ve gerçekten kavrayamayıp marjinalleşmiş, kendi içine kapanmış, anlamsız çığ taraftarlık duygusallığıyla ve popülist bir mantıkla kavrayan insanlar bu durumu böyle görebilir ve bu grubu halkların sesi olarak kabullenebilir böyle görebilir ve bu grubu halkların sesi olarak kabullenebilir. Fakat somut Türkiye gerçekleri artık yabancı ve emperyalist diye tanımladıkları ülkelere kaçıp oradan kokuşmuş siyasal akımlarını yöneten kendi içinde kırka bölünen birbirlerini ispiyonlayan naftalinli siyasal akımları ve onların sazlı sözlü seslerine ihtiyacını yitirmiştir.

Evet sevgili Leman okurları bu yazım eğer yayınlanırsa eleştiriler alacağını biliyorum, fakat yayınlanırsa eleştirinin devrimci bir ihtiyaç olduğu ve bu yola ışık tuttuğu bir gerçektir. Bu doğrultuda, eğer Grup Yorum halkların sesiyse neden sadece kendi angaje olduğu marjinalist akımın militanlarına ağıtlar yakıyor marşlar söylüyor. Devrimcilik, anlamsız kutuplaşmaları ve sadece bu kutupları devrimciliğe mal eden bütün akımları bilimsel sosyalizmin ateşinde yakar kül eder.

Yeni Dünyalı

LEMANİST VAROLUŞÇULARA SELAM

Galiba kabusları çok seviyorum. Veya kabusları o kadar çok kanıksadım ki adeta bir yaşam biçimine dönüştüler. Kabuslarıyla barışık insan ancak kendisini yaşıyor olabilir. Yoksa mutluluklar ve güzel düşler insanı sadece uçurur. Yaşanılan anı değerlendirmesini veya derinlemesine yaşamasını engeller. Mutluluğun sahte bir yüze sahip olmasının nedeni insanın zavallı bir yaratık olduğunu unutmasından ileri gelir. İnsan belki bir karıncadan üstün olabilir. Ama karıncanın hiç mi insandan üstün yanı yoktur. Hem insanın diğer canlılardan üstün olması onu zavallılığından kurtaramaz. Yoksa dinler olmazdı dünyada. Dinlerde açıkça buyurma ve insana köle zihniyetine inandırma vardır. Yani daha çok zavallılaştırma. Ama bu arada cennet ve cehennem kavramlarıyla birlikte düş ve kabusu da sunar insana. Ödül ve ceza. Ve insanı köleleştiren cennet, özgürleştiren cehennemdir. İşte ben bu noktada kabusların özgürleştirici ve konumunu gerçekçi bir gözle değerlendirip kendini yaşam yolu olarak düşünüyorum. Mutlu olmayı herkes ister. Haz, insanın davranışlarını yönlendiren birincil güçtür. Mazoşistler dışında kimse acı çekmek istemez. Ama mazoşizm daha çok psikolojik bir terim olduğu için bunu araya sokmak istemiyorum. Çünkü mazoşizm bir sapkınlık olarak ele alınıyor. Halbuki bence mazoşizm bir yaşam biçimidir artık. Ama mazoşizmde de bir haz vardır. Acıdan haz alma. Benim kabusseverliğim bu noktada mazoşizmden ayrılıyor. Ben acı çekmeyi haz veren bir olgudan çok bir varoluş biçimi olarak ele alıyorum. Bilim girdiği her alanda o alanın büyüsünü zedelemiştir. Yani bilimin şiiri yazılamaz. Şiirde bilimsellik aramak biraz sahtekarlık olur. Ama benim bilim konusundaki asıl kaygım bilimin araç olmaktan çıkıp amaç olma durumuna gelmesi. Ve iktidarın bilim üzerindeki egemenliği bilim üzerindeki kuşkularımın başka bir boyutu.

Ben kabuslarımla yaşıyorum. Yaşamım bir kabus olunca "intihar" bir düş oluyor.

Bence düşünceleri yüzünden işkece gören bir insandan daha yüce bir insan olamaz. Düşünceleri yanlış olabilir ama sırf düşünceleri ve kimliği yüzünden ona düşman olan güçler tarafından psikolojik ve fiziksel işkenceler yapılıyorsa bu onu sınar ve yüceltir. Tabi ki işkence olmamalı. Ama işkence görmüş insanlara acıyarak bakmaktan çok onlarla onur duymalıyız.

O halde devlet ve toplumun yaptırım güçleri tarafından bana sırf onların değerler yargılarının uzağında olduğumdan dolayı bana baskı uygulanıyorsa bu beni kendi gözümde onurlandırır. Çünkü ben varoldum ve varoluşumu diğer katmanalara hissettirebiliyorum demektir.

Ama mutluluk dengeyi besler, çatışmanın olmadığı yerde mutluluk vardır. İç ve dış çatışmanın olmadığı yerde. Bende ise denge yok. Ben ya çatışmalarımla tükeniyorum ya da çatışmalarımla kendimi üretiyorum. Çünkü yaşamın kendisi bir çelişki. Çelişki kaosu çağrıştırır, kaos kabusu.

Şimdi tüm bu söylediklerime ters birşey söyleyeceğim. Aslında kabuslar da saçma. Çünkü kaosların sonu yok. Varolmanında sonu yok, yokluğunda. En mantıklısı hiçbirşey yapmamak aslında. Yaşamamak. Ama mademki yaşıyoruz. Öyleyse varolarak yaşayalım. Şimdiden kuralım cehennemimizi. Ve kanmayalım mutluluklara.

Metin Çağan

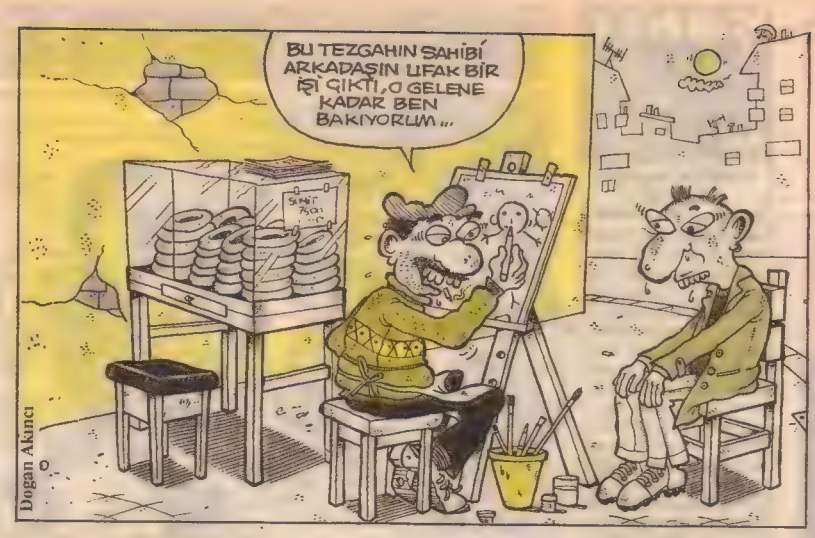

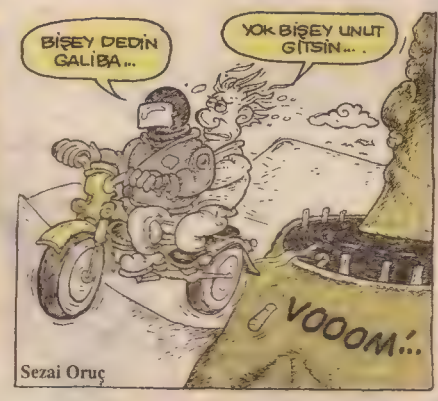

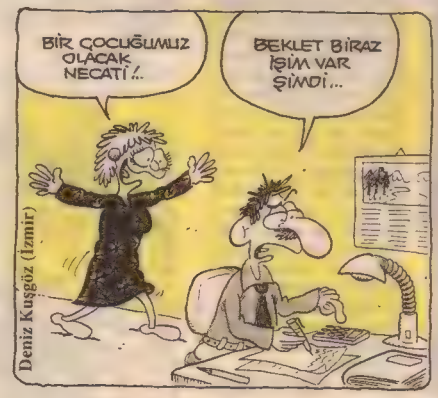

Sayı: 180 23 Nisan 1995 Pazar

SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ

Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerleri:** Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● Murat BOZKURT ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faks:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:**Yay-Sat ● **Adres:** *İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoglu/İst.*

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - **90 $**
AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - **75 DM**
AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - **110 DM**
YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - **1.200.000 TL**
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hesabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

yaşadığı kısa fakat bir saniyesini bile kaybetmemiş özen gösterip dolu yaşadığı süre içinde hak ettiği mevkilerden mahrum edilerek unutturulmaya çalışılan buna rağmen her devrimci gencin kalbindeki ritm gibi atan çırkin kralımızın Türk sinemasında hakettiği yere yani tahtına oturtulmasını ve üstündeki tüm yasakların kalkmasını istiyoruz.

Yılmaz Güney'in filmlerine konulmuş olan sansür ve yasaklar Yılmaz Güney'in değerini bir nebze bile azalmamıştır. Aksine 104 filminin iğrençce yok edilmesi bizim için gurur, bu suçu işleyenlere bir utanç kaynağı olmuştur.

Yılmaz Güney bir kavga adamıdır, sineması da bir kavganın halkının kurtuluş kavgasıdır, sinemasıdır. Yılmaz Güney yaşadığı süreç içinde sanatsal gücünü koz olarak kullanarak sömürülen ve ezilenin yanında yer almıştır. Fakat sanat gücü ve filmlerinin yasaklanması T.C. tarihinde yapılan en büyük ayıptır. Devrime, toplumsal kurtuluşa yani insanın insanın kulluğuna son verme savaşına ve bunun zaferine inanan Yılmaz Güney yaşadığı kısa zaman içinde gücünün ve bilincinin elverdiği oranda kavganın içinde yer almıştır. Asıl görevini devrim olarak belirlemiştir. Yılmaz Güney'in kitlelerin bilinç değişimindeki rolü çok büyüktür.

Sansür, faşist baskılar, gerici çevreler gelişen sinemamızı boğmak istiyorlar. Bu halka karşı sürdürülen baskının bir parçasıdır. Yılmaz Güney'in filmlerine konulan sansür, kısıtlama ve yasaklar yalnız 104 filmin sansür değil 60 milyon insanın haklarının kısıtlanması demektir. Aynı zamanda bu sansürler devrimci sinemayı susturmak için bir çabadır.

Yeryüzünde son bir devrimci kalana kadar Yılmaz Güney sevgisi kalpler den silinemez.

Sinem-Murat

20 YAŞINDA, OLDUKÇA ÇEKİÇİ, ÇILGIN ODTÜ'LÜ VE GİTGİDE YALNIZLAŞAN ÜNİVERSİTELİ'YE MEKTUP:

Sevgili Üniversiteli!

Senin mektubunu okur okumaz, hemen aklıma, Cezmi Ersöz'ün geçen sayılarda yayınlanan, sevdiği başka, seveni başka olan insanlarla ilgili yazısı geldi.

Bu yazıda, Sevgili Cezmi Ersöz, herkesin birilerini sevdiğini, ama bu sevgilerin nedense pek az ikilisinin çakıştığını ve bu nedenle de, sevgisine karşılık bulamamış pek çok insanın sevgi yoksulu toplumumuzun bahtsız ve kederli üyeleri olarak ortalıkta dolaşıp durduğunu, yazıyordu.

Bir eski üniversiteli ve karşılıklı karşılıksız aşklar yaşamış, yaşıyor ve yaşayacak olan birisi olarak, bazı soruların sorulmasının, çözüm için zorunlu olduğunu düşünüyordum. Bunları yazarken de içinden geldiği gibi yazdıysan, benimkisi de öyle. Sorulara geçelim. Örneğin; ütopyasız insanların aşkı olur mu; olursa ne kadar olur? Olmayacağı varsayımını benimsersek, her türlü lüksü olan, son model arabalı, yani kaybedecek fazlaca şeyi olan insanların ütopyaları olabilir mi; olursa aşkları nasıl olur; olmazsa bu insanlardan senin beklediğin gibi bir aşka senin gibi karşılık vermedikleri için kızmak haksızlık olmaz mı?

Ve Sen Sevgili Üniversiteli! Seni hiç ölesiye seven birisi oldu da, ona aynı biçimde cevap verdin mi; ya da aşkı, kaybedecek hiç bir şeyi olmayan, hayatı olduğu gibi ve olanca sadeliği ile, dupduru yaşamaya çalışan bir insanda aradın mı? Hiç böyle birisi ile yürek yüreğe verip, hayatın tam ortasına cumbadanak atladın mı; ya da atlamayı düşündün mü?

Sevgili Üniversiteli!

Eğer fırtına gibi akıp, alev alev tutuşacak, tutuşturacak; senin denizi, otu, böceği ve papatyaları bile farklı bir biçimde görmeni sağlayacak aşkı arıyorsan, Nikos Kazancakis'in arkadaşı Aleksi Zorba gibi bir insana da razı olmak zorundasın; yoksa "one-night-stand"lik aşklara ya da hoşlanmalarla yetinmek zorunda kalacaksın, gibime geliyor.

Çekirdek çıtırdatıp, patates cipsi yiyerek kaleme aldığım bu kısacık ve ciddi mektubumu, uysa da uymasa da, Zorba'nın ağzından dökülen ve Kazancakis'in mezar taşına yazılı şu sözlerle bitiriyorum: "Hiç bir şey ummuyorum; hiç bir şeyden kormuyorum; özgürüm."

Sevgilerle.

Bir Eski Üniversiteli

•••

Hiçbir zaman hakettiği yere gelemeyen, Türkiye'deki her gerçek sanatçı gibi değeri sonradan anlaşılan bir halk savaşçısı.

Akşamsefası

21 NİSAN - 31 MAYIS

ALP TAMER ULUKILIÇ RESİM SERGİSİ

P.G Art

PİRİNÇ GÜLEŞÇİ

CEVDET PAŞA CADDESİ TUTUM APT. 386/2 BEBEK/İSTANBULTEL: (212) 263 33 90 FAX: (212) 263 37 24

(Galeri Pazartesi hariç hergün 11:00-19:00 arası açıktır.

Laf aramızda Alp Tamer sergisi olduğu için bu hafta çizemedi.)

25 Mayıs salı
saat:20.30

TUNCEL KURTİZ

=LeMan Kültür'de=

Toplu yer ayırtmalar için Tel: 245 38 06-251 57 54

M.Ü. Tıp Fakültesi Haydarpaşa kampüsünde 27 Nisan 1995 saat 16.00'da Kültür Kulübünün etkinliği olan Bahar Şenliği çerçevesinde Ezginin Günlüğü Konseri yapılacaktır.

LeMan

KİTAPLARI KİTAPÇILARDA

KANLI KALEM

"LOMBAK" sayfasından devam:

Tam o sırada Cezmi fanatiği henüz onüç ondört yaşlarında fantazi sosyete diye tabir ettiğim küçük şopor, şımarık dişi zübbe, bana yaklaşarak Cezmi için yazdıklarımı beğenmeyip beni kınıyordu. Ben her osduruğa kulak asmıyordum. İşler yolundaydı geceyi geçireceğimiz düşünceleri Orhan ve Leman dostu bir zat tarafından organize ediliyor Leman dostu bizi ağırlamak istiyor bizi kendi imkanları doğrultusunda misafirliğini gösteriyordu. Velhasıl işimiz bitmiş kalacağımız mekana doğru yola koyulduk. Nihat Genç ve Vedat Özdemiroğlu bizi kendilerinin takıldığı bir kahvede bekliyordu buluştuk birer hoş beş çayı ve tırışgadan marafişkalardan sonra, yemek için dışarı çıktık. Ankaranın en iyi yeri imişyemek yediğimiz yer zehir zıkkım yeseydim neyse tekrar kahveye taşıdı Nihat Genç bizi Leman dostlarının mekanıymış o kahve. Hoş bir muhabbetle başladık ahkamı istişareye, sn ünal nalbantoğlu da teşvik buyurdular bizim masaya eller sıkışıldı en içten saygıyla. Tabi bu arada Nihat Genç'in hal ve hareketlerinide izlemiyor değildim. Sıkıldık galiba nereye gidelim hesapları başladı, dışarı tüydük bir mekana taşıdı içeri dahil olduğumda, masalardaki sessiz muhabbet beni hicivlendirdi karanlık bir dünyaya gömdü. Ve oturduk bir masaya rakı, votka, efes, nefes yok çektiler, tubork birayla bizi ektiler.

Haftaya Devam edecek

Not: Yazmadığım arkadaşları Ankara notlarından sonra ....

YASİN ADIYEKE

SEMRA CAN ÇİZİYOR

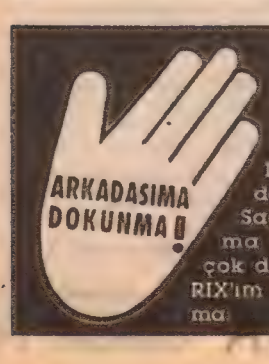

Canım Arkadaşım Newroz'a ve Mağek Ali'ye, Okay'a Grup Yorum'a Dergim Leman'a dokunma Saçlarıma dokunma ve benim için çok değerli olan QIRIX'ım Aynur'a dokunma

Hey taşistler, arkadaşlarım Hakan'la, Tarık'a, tüm Daso'cular, özellikle Ertan ve Çağrı'ya dokunmayın. Atatürk'e, Nazım Baba'ya, Che'ye, Yaşar Kemal'e, Aziz Usta'ya, Uğur Mumcu'ya, Deniz, Yusuf, Hüseyin, Sinan, Mahir ve Ulaş'a, Leman'a, bana bu yolu gösteren dedeme, ha bir de Kurt Cobain'e elinizi bile sürmeyin, pis ellerinizi SİVAS'tan, Gazi Mahallesi'nden, devrimci yoldaşlardan, emekçi işçilerimizden, rockçılardan, üniversitelerden, bedenimizden, düşünce ve eylem özgürlüğümüzden çekin.

DASO'dan ÖZGE

Öncelikle ülkemin aydın, ilerici, yurtsever halkına. Sivilde bıraktı ım, ayrı kalmak zorunda oldu um arkadaşlarım Tabu Deviren Erdinç'e Bezgin Bekir Mustafa'ya Hain Eviat Mehmet'e ve Kofti Anar ist Olga'ya sakın dokunayım deme Üniformaya hükümlü, yüre im zincirli iken bana her konuda yardımcı olan abim Diyari'ye, Ya ar a ve Or un a dokunmayı aklından bile geçirme. Unutmaki rüzgar eken fırtına biçer. ***Hayat Sevdalı***

Bacanağım Leman'a. Acılarıma sevinçlerime paylaştığım. Ve terk edilme duygusuna beraber yasadığım ortağıma. Muslum'e dokunmayın. Dokundurtmam.

Halk'ın sesini yükselten Leman'a, sosyalistlere, yoldaşlara tüm sosyalist basına ve müzik gruplarına, Cezmi Ersöz'e, Yaşar Kemal'e, Nazım Hikmet Ran'a ve kavga uğrunda ölen tüm yoldaşlara, faşist eller dokunmasın. Ve İŞ-EKMEK-ÖZGÜRLÜK diye bağıran bütün halklara dokunmayın. En son olarak CİHAN'a, ELİF'e ve NAGİ'ye DOKUNMAYIN. NOT: Ayınca Meral, Fidim ve tüm Keşan Meslek Yüksek Okulu Öğr. Dokunmayın. İmran/Keşan-Edirne

Dü lerime dokunmayın. Zaten isteseniz de dokunamazsınız. Çünkü ben onları çoktan bir uçurtmaya ba layıp maviliklerime saldım bile..Beni yok edemeyeceksiniz. Derinlikler yok olacak, ben ancak o zaman yok olaca ım...

UMUT

30 NİSAN 1995 PAZAR... SAYI: 181... 20.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

Gelecek KRONİK HASTALIĞINIZ Man

TÜRKİYE BU TADI SEVİYOR

Yazarlarını, aydınlarını, sanatçılarını düşünce suçlusu, hatta terör suçlusu ilan edilip asırlık cezalarla içeriye "tıkan", milyarlarca lira para cezasına çarptıran, ABD'nin, Avrupa'nın baskısıyla düşünce suçunu ortadan kaldıracağını ilan edip sonra cayan, çalışanlarının, işçilerinin, memurlarının ağzından burnundan fitil fitil getirtip onlara mezarda emekliliği layık gören, şöyle ağız tadıyla 1 MAYIS bayramı'nı kutlamalarından bile korkan bir devlet anlayışı, maç kutlamalarında bile faşizan bir histeriye kapılan, silah sıkıp bir sürü can alan, sokaklara dökülen, yargısız infazları alkışlayan ama 23 Nisan törenlerinde yürüyen küçücük Hollanda'lı çocukları alkışlamayan, çocuk kalbi kıran bir millet anlayışı, hali hazırda nasıl bir lezzet anlayışımızda olduğumuzu da gösteriyor.

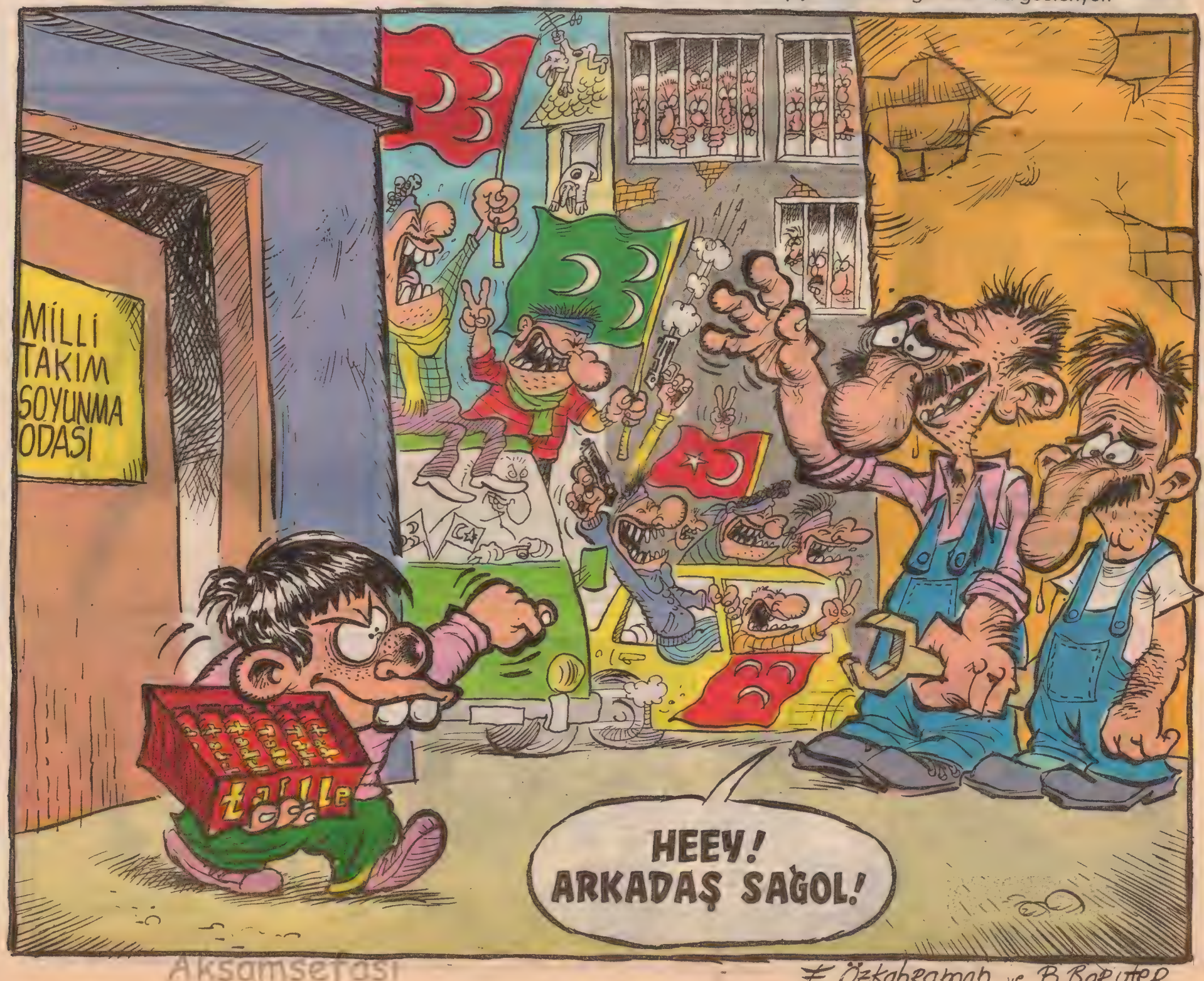

Akşamsefası

E.Özkahraman ve B.Baruter

İNSAN HAKLARI

Gözaltında kaybedilen Hasan Ocak için ortaya çıkana kadar C.H.P. il merkezindeki işgallerini sürdüreceklerini söyleyen eylemciler HasanOcak'ın annesi Emine Ocak'ında bırakılmasını istiyor.

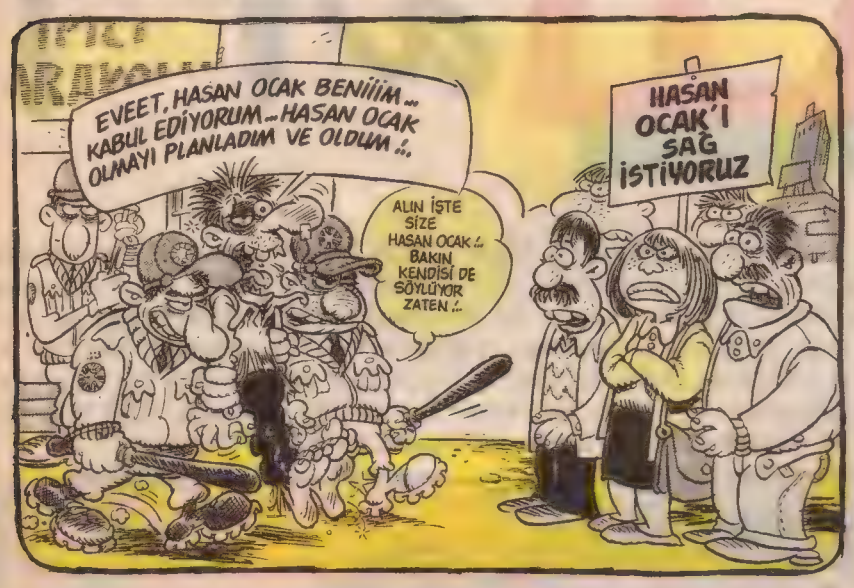

Bu, 1 Mayıs'ta Güvenlik birimleri göstericilere ve yürüyüşçülere ve yürüyüşçülere daha sağduyulu ve "yumuşak" davranacak.. Yurtdışından polis köpekleri için sipariş verildi..

★ İŞTE; 1 MAYIS İÇİN SİPARİŞİ VERİLEN 1 MAYIS KÖPEKLERİ!..

Sayılarla Türkiye

Okuyan hapisaneler

1964 yılından bu yana cezaevlerinde okuryazarlık oranının kayda değer ölçüde artığı gözlemleniyor

	1964	1992
Okuryazar	% 51.9	% 47.1
Okuryazar olmayan	% 96.6	% 3.1

Sabah 24 Nisan

Leman; Bu orana katkısı olan tutsak ve hükümlülerin isim dosyasını aradı ve buldu;

İŞTE isimler;

1. İsmail Beşikçi 2. Haluk Gerger 3. Fikret Başkaya 4. Ahmet Zeki Okçuğlu 5. Münir Ceylan 6. Günay Aslan 7. Selim Okçuğlu 8. Leyla Zana 9. Orhan Doğan.. vb..

1 MAYIS, DEVLETİN KORKULU RÜYASI PAZARTESİ GÜNÜ KUTLANACAK.

Milli maç kutlamaları sırasında silah seslerinin çıkardığı gürültüye rağmen çalışmaya çalışırken telefonumuz acı acı çaldı. Bilecik'ten arayan bir okurumuz kendi illerindeki kutlamalar yapılırken arkadaşlarının beyninden vurularak öldüğünü söyledi. Dumlupınar Üniversitesi Bilecik İktisadi İlimler 1. sınıf öğrencisi Tolga 24.30 sırasında aldığı kurşun yarasıyla hayatını kaybetmiş. Telefon eden okurumuz olayın kapatılmaya çalışıldığını, şikayet edilmemesi ve savcılığa suç duyurusunda bulunulmaması için baskı kullanıldığını söyleyerek şimdilik yalnızca size ulaşılabiliyoruz. Lütfen duyurun dedi. Duyuruyoruz.

İSVİÇRE'Yİ 2-1 YENEN MİLLİ TAKIMIMIZIN SOKAĞA DÖKTÜĞÜ HALKIMIZ'IN KUTLAMASI COŞKULU GEÇTİ. ÇOK SAYIDA ÖLÜ VE YARALI VAR..

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

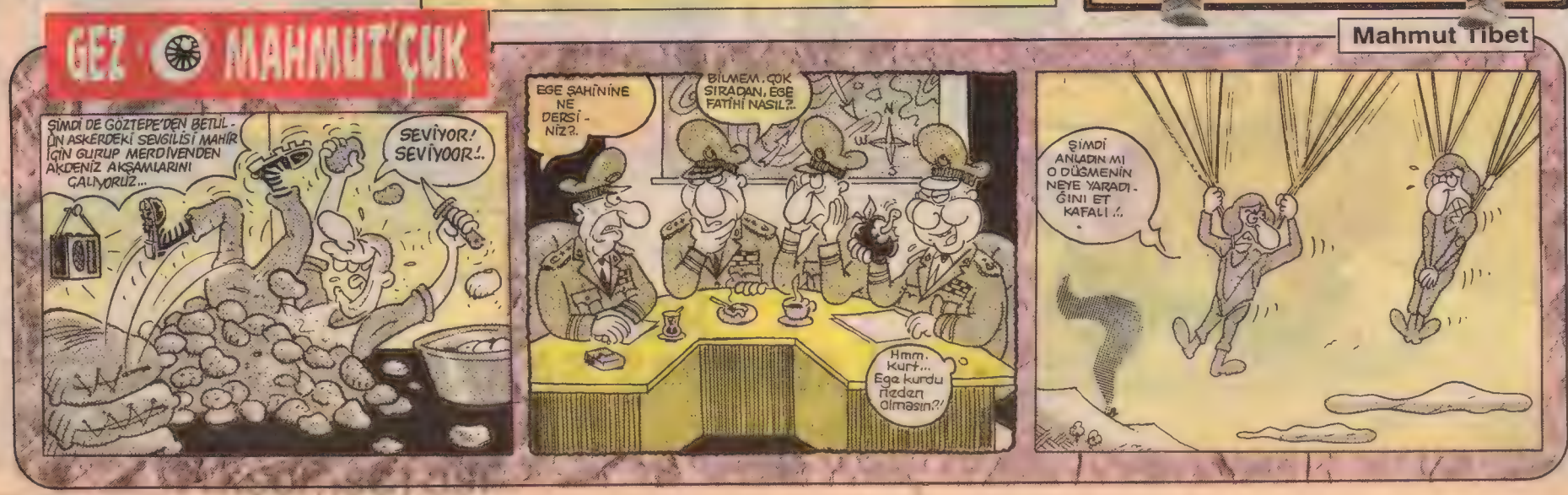

Düşünce suçları Basın Müzesi'nde sergileniyor.

İSTER İNANIN İSTER İNANMA

Tansu Çiller'in ismi Hollanda'da bir Lale'ye verildi. Artık dünyada Tansu Çiller isminde bir Lale var. Oysa Hollanda'dan çok daha önce bu onur leman tarafından Trayc'ye bahşedilmişti. **Bkz.** Leman yılın lalesi ödülü ve son 1,5 yıldır Leman sayıları

tracy chiller'den şiirler

Sorguç Tortu

It will happen or it will happen!

Ayaklarımda Houston Belediye Başkanı
Bob Lanier'in
Hediye ettiği kırmızı çizmelerim
ve yüzümde gülücük,
"Ya olacak ya olacak" dedim
Clinton'a demokratikleşme için
Çizmelerime baktı
ve bir süre de tepkisiz kaldı,
Sonra öğrendim, İngilizce'de
pek yeri yokmuş bu sözlerin!..

19 April '95/White House

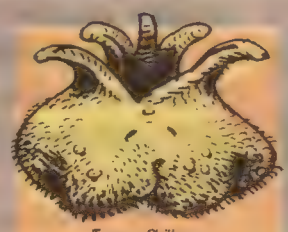

Tracy Chiller

• • •

Milli takımın zaferini kutlarken histeriye kapılan ve adamı öldürüp, yaralayan gözü dönmüş ahali

• • •

Yargısız infazlarda alkış tutup 23 Nisan yürüşünde aynı alkışı Hollanda'li çocuklardan esirgeyen vatandaşlarımız

• • •

Yazarlarını kovan ya da istifaya zorlayan plaza-center medyası

• • •

TRT

vergici

ÇAĞIN AKIŞINI DEĞİŞTİREN ADAM; GORBAÇOV TÜRKİYE'DEN GEÇTİ.

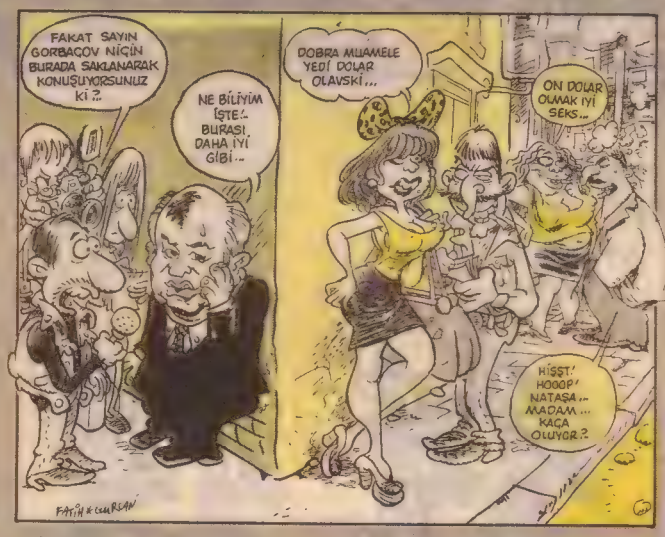

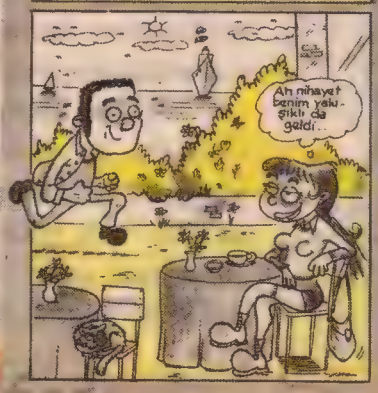

BAKAL & TİLMSAH HAFTAYA BAŞLIYORUZ

"Çiller'den daha güzelim"

Kesinlikle ben daha güzelim

Tabii çocuklar önemli ve evet,
geleceğimizdir
Ayrıca isteğim üzerine,
eğer bir gün gerekirse
"Savaşma sözü" verdiler bana yüksek sesle,
Ama seviyoruz diye de şımarmamak gerekir
Kim daha güzel diye referandum yapalım
kendine güvenirse!..

24 April '95/Solfasol

Gereği şeedildi!

Hemşerim Büyükelçi Grossman'a

Kırmışım elimdeki kalemi farkında olmadan
Amerika'daki malarımın vergisi sorulunca,
"Gizlimiz yok" diyorum
gasteciler inanmıyor
Herbiri için bir kalem kırarım bu durumda!..

HAFTA SONU NE YAPAK ?

☛ **"ıslak yol ve kırık dal / bir güz adamın içinde / bakınır bizden öte / bir göz adamın içinde / şıra şaraba dönmüş / bir giz adamın içinde"**, (bir cigara içimi, **oktay rıfat**)

☛ milli takım isviçre'yi 2-1 yendi, vatan-millet çıldırdı!. herşey unutuldu!. hayat hala, tipik bir eski gırgır mizah dergisi kapağı gibi devam ediyor işte!. fakat biz, böyle bir hayatı yazıp-çizmekten bıktık!.

☛ kanada'da yeni üretilecek bir lale türüne başbakan çiller'in adı verilecekmiş!.. (lale'nin suçu ne!.)

☛ uzun zamandır hasta olan şair ece ayhan'a kültür bakanı ercan karakaş sahip çıktı!. allah razı olsun!.

☛ matild manukyan, vergi rekortmenliğini basin patronu aydın doğan'a kaptırdı!. biz manukyan'ı istiyoz!. kafalarımızı iskenler daha çok kazanmasın istiyoz / çok şey mi istiyoz!. veya biz'e giren çıkan ne!. öff!.

☛ **" şairlere acıyınız / mevsim güz'se, soğuksa / üşüyorlarsa / ana rahmi'ni aratmayınız.."** (tün eserleri, **izzet yaşar**, oğlak. yay.), **izzet yaşar** türkçe'ye "muamele" çektiren ender şairlerden!. tüm şiir ve hikayeleri bir kipat'ta toplandı!. **yaşar**, türkçeye oral takılmayı bıraktı, sonra reklamcı oldu!. tanışmak veya yeniden karşılaşmak için nefis bir fırsat!.

☛ A.Ü.Z.F. süt. tek. son sınıf öğrencileri: ersöz çınar ve murat sarışık manavgat'ta teknik gezi sırasında girdikleri denizden cesetleri 18 nisan'dan beri hala çıkmamış, bulunamamış!.

☛ **"düşmüş bir taşın hacmi boş vakitler, / dolduramıyor vücudun kaç yıllık yerini."** (çocuklar ve allah, **f.h. dağlarca,** tümzamanlar yay.)

☛ **siyah-beyaz**, müziği okuyarak dinleyenlerin dergisi!.

☛ **izlek**, aylık kültür ve sanat dergsi , çıktılar!.

☛ umutsuzların tanrısı, **nil kara**, promete yay. çıktı!.

☛ birikim dergisi çıktı!. etnik kimlik ve azınlıklar!.

☛ ingeborg bachman, bütün şiirleri, çev: ahmet cemal, kavram yay..

☛ ginger rogers öldü!.

☛ **"uzun uzun bir yılana bakıyorum /güzelmişim gülüşüm sevgili tüketirmiş."** (cihangir kedileri, **yıldırım türker**)

MANSUR SEBECİ

(parantez içini yazmayı unutmuşun aabii!..)

Akşamsefası

PAZAR SEVİŞGENLERİ

ÖMÜR TORPİDOSU

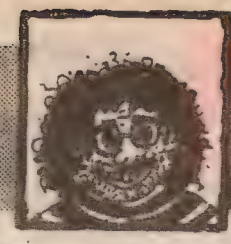

met üst

Çocuklar DOMDOM ölmüş!.

☛ biliyorum, böyle şeyler pat diye söylenmez, alıştırıla alıştırıla söylenir ama, ben de pat diye öğrendim.. çocuklar domdom ölmüş.. maalesef..

☛ şimdi belki de hemen hatırlayamadınız.. içinizden "domdom da kim" dediniz belki.. domdom ali vardı ya hani.. hababam sınıfı'nın tombik aabisi.. o işte.. ölmüş.. maalesef..

☛ domdom, yâni tiyatro sanatçısı ferudun şallı.. 20 nisan perşembe sabahı kalp krizi geçirmiş, ve 42 yaşında, mort.. domdom aabi, bundan 4 yıl önce de alaşehir-salihli karayolu'nda trafik kazası geçirmiş.. sol kolunu ve sağ gözünü kaybetmiş.. bir müddet tedavi görmüş.. sonra, manisa'nın alaşehir ilçesi'nde temizlik maddeleri satan bir dükkan açmış.. domdom ali aabi, evlenmiş.. sonra bir de çocuğu olmuş.. sonra da mort..

☛ 70'li yılların hem coşkulu, hem de en defolu yanlarını, hababam sınıfı filmleri serisi'nde görmeniz mümkün.. rıfat ılgaz'ın eseri.. lakin ertem eğilmez ve ekibi o eseri öylesine güncelleştirmiş ve biz'den yapmışlar ki hababam sınıfı nerdeyse hepimizin milli okul yıllığı olmuş.. domdom ali de tüm tombul sınıf arkadaşlarımızın genel bir yansıması.. hababam sınıfı ve tüm ertem eğilmez ekibi, special panel konusu.. gevşek bir zamanda uzun uzun yazmalı.. ve fakat şimdi, domdom ölmüş..

☛ çocukken bir arkadaşım vardı.. sokağa diskoya gelir gibi giyinirdi.. şimdi'nin aşırı marka düşkünü tuhaf çocukları gibi.. ama çocuğun hiç bile öyle bir hali yoktu.. sonra anlattı.. ağbisi "anarşik olaylar" yüzünden ölünce ailesi, onu böyle yetiştiriyorlardı.. ölmesin, suya sabuna dokunmasın, etliye sütlüye karışmasın, kalsın diye.. günübirlik ölümler, çaresiz ailelere, böyle içgüdüsel ve şekilsel tedbirler aldırıyordu demek.. özal, boşuna sevilmedi yani..

☛ hababam sınıfı sakinleri'nin, domdom ali'nin, inek şaban'ın, yakışıklı'nın pek böyle kaygıları olmamış.. orası bir özel okul.. ama yine de devlet lisesi havasında.. uçurumlar şimdiki gibi keskin değil.. en azından olup bitenlere üzülüyorlar.. kapağı hemen bir yana atmak dışında, kendi çaplarınca hayatı düşünüyorlar.

☛ yok yani, yürümüyor.. domdom ali, ölmüş.. ve hepsi bu.. hababam sınıfı'nın mahmut hoca hastalanınca ağırlaşan, iyileşince hızlanan güzel müziği eşliğinde bölük pörçük 70'li yıllar geliyor aklımın ve yüreğimin beyaz perdesine.. fakat yok.. yazı yürümüyor.. başka, gevşek bir zamanda inşallah çünkü domdom ölmüş..

LOMBAK

SOLMAZ

AAA!.. ANANE SENİN NİYE KULAKLARIN UZUN?!

Meraba aaa yine ben geldim dediniz mi ben kararlar?..

BARUTER

BAŞKA TÜRLÜ İNDİRİM YAPMANIZ MÜMKÜN DEĞİL Mİ ACABA?!

YOK!.. ANCAK BU ŞEKİLDE OLURSA; YÜZDE ELLİ İNDİRİMLİ OLUYOR!..

Ben da 5'2, ben de sizi sevgiler hürmetler karşılıklı evdeyim..

BEYLER GÖRÜYORSUNUZ YÖNETİM KURULLUMUZA TEK SEKRETER YETMİYOR!.. BİR KAÇ TANE DAHA ALALIM!...

ÖZKOBRA HOLDİNG

Hadi bu arada yeni gelmişken, abimiz fatihaz alıp manita yaladı sayılır sayılmaz..

NE BİÇİM YETİŞTİRMİŞSİNİZ BUNU KARDEŞİM!.. ÇOK HAYLAZ! SINIFTA ARKADAŞLARINI ISIRIYOR!..

VALLA ÖĞRETMEN BEY, ELİMİZDEN BU KADAR GELDİ!..

Yasin sırada, Ha diyosun bu hususta?

ABİLERİM, ABLALARIM!.. BABAM AMPUL TAKARKEN AĞZINA DÜŞEN AMPULÜ YUTUP, SIÇARKEN GÖTÜ PATLADI.. ANNEM SABUNA BASIP, DÜŞÜNCE KAFASINI KLOZETE ÇARPIP HAFIZASINI KAYBETTİ, KENDİNİ YARA BANTI SANIYOR!..

PIFFF! AL ŞU PARAYI... KIH!.. HA HA HA!..

HA HA

Ama var ya en çokta İstanbul'u özlemişim ha... Sila gibi gözümde tütü namussuz!..

KANLI KALEM

ANKARA İZLENİMLERİ 2

Nihat gençle başladık ahkamı muhabbete, içi doluydu nihatın, istemediklerine bunlar diğe hitap ediyor elinde ve ağzında kalmış çamurları etrafı külliyeye savuruyor kızgınlığını sert bir teleffuzla itham ediyor yorgan ve yastığı yakıyordu. Gözlerini kapatmış yeni doğan inekler yavrusunu yalar gibi nihatta bıyıklarını yalıyordu bir taraftanda samanlık faresi gibi kaçış yolu anyordu, beni hep bağlamaya hal ve tavrını izleme olanağı bırakmamaya yeğ gösteriyordu. ben her şeyi bırakıp nihatı izlemeye mecbur olmuştum, ifşaatla belirteğim korkulu ve mücadele dolu b ir yaşantıyı kabüllenmiş, itidal ve zaruret belini bükmüş, alp tamer gibi dilenci kiyafetine bürünmüş tevekkülü görünmeğe çalışıyor, ama kendini ziyaret etmemişti. ve uyku zamanı gelmişti gittik otelin uyku hücrelerine kapandık, istirahatı tevdi ederken orhanda televizyonda kanal turları yapıp seyretmek için proğram anyordu. tam o sırada gözüme bir dolap iliştı dolabın kapısını açtığımda içik doluydu ama dövize endeksli fiyat listesini elime aldığımda dolabın kapısını öyle bir kapattım ki benden sonra bir daha açamasın o zehir zıkkım dolu dolabı artık yatmaktan başka birşey düşünemiyordum, revan olmuşum tatlı uykunun derinliyine sabaha karşı orhanın horlamasını nasıl önlerimin hesabında yapıyordum. Yedi başlı devin dünyaya hükmedişi gibiydi orhanını horlaması. (Devamı orta sayfada)

YUUH! İBNEE MAKİNİİİST!

YUUH İBNEE MAKİNİİİST!

ÇUF ÇUF!

Kısacası ben yine gezdim. Hafta-ya görüşmek üzere hepinizi sevgiletz, hürmetler yalarım abilerim, ablalarım...

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Evlem

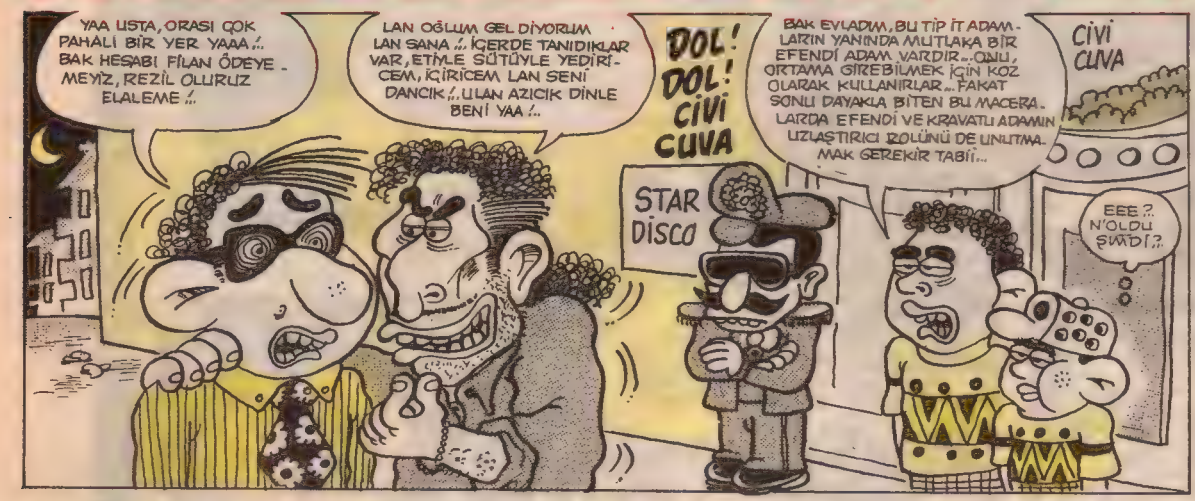

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

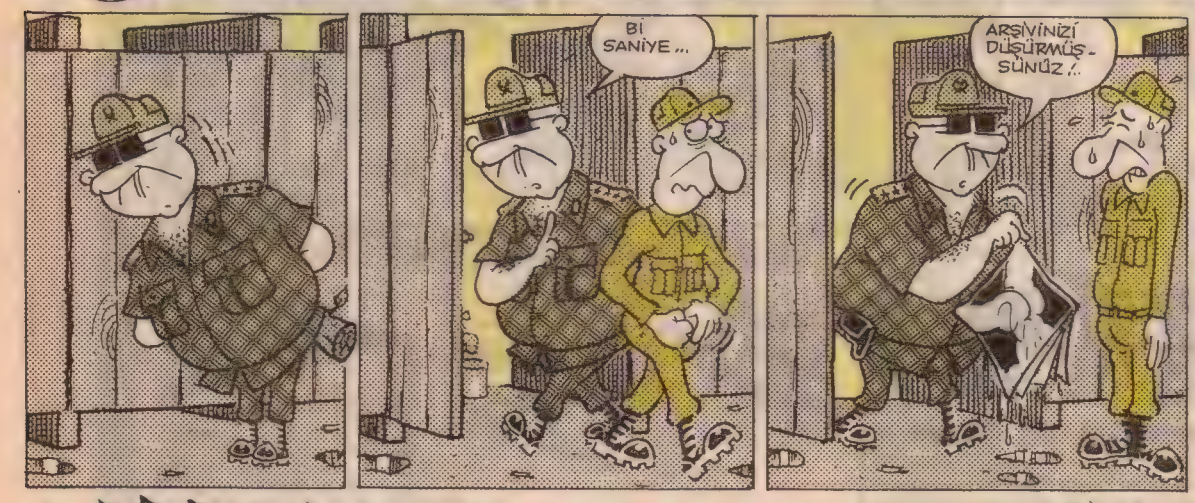

Paranoya

Fatih SOLMAZ veeeee Bahadır BARUTER

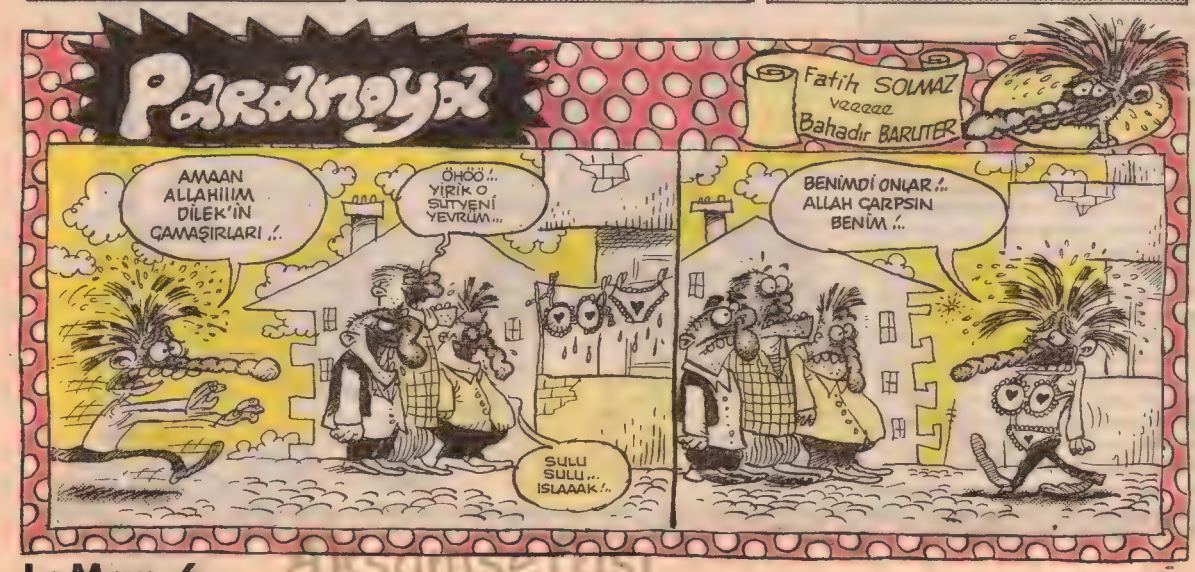

KOMİKAZE

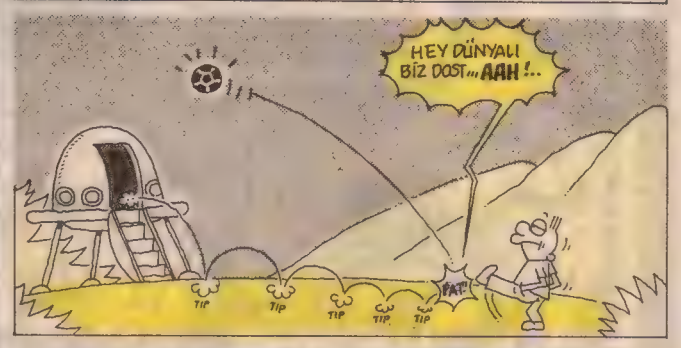

REFLEKS OYUNU..

İKİ VEYA DAHA FAZLA KİŞİYLE OYNANIR. ELLERE BİRER SOPA ALINIR. KARŞILIKLI OTURULUP, BACAK BACAK ÜSTÜNE ATILIR. SIRAYLA DİZDEKİ SİNİR BÖLGESİNE SOPAYLA VURULUR. SOPA SİNİRE İSABET ETTİKÇE AYAK İNİP KALKAR. ŞAŞKIN BİR İFADEYLE KAHKAHA ATILIP ÇOK SEVİNİLİR. DİZLERİN MORARIP ŞİŞMESİYLE OYUN SONA ERER.. ERTESİ GÜN YURUNEMEZ.. ÇOK APTALCA BİR OYUNDUR, DOKTORLARDAN BAŞKA KİMSEYE TAVSİYE EDİLMEZ..

UTKU KARACAVE LEVENT AKTURK GÖNDERDİ

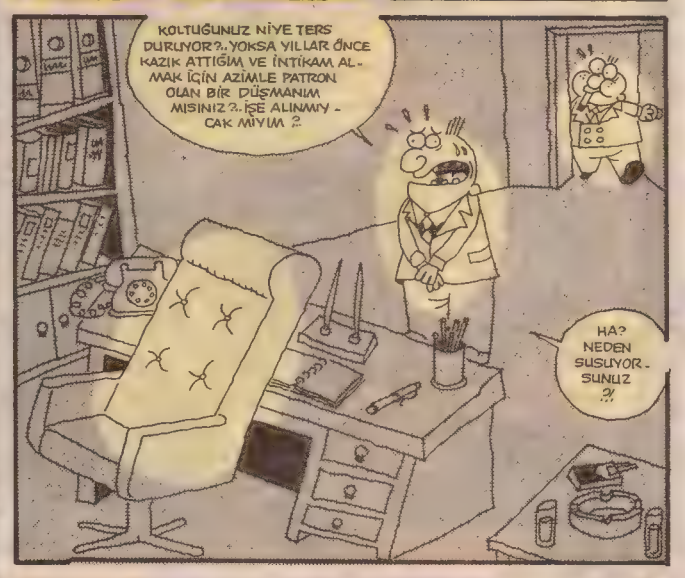

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

TERELLİ

PICTURES

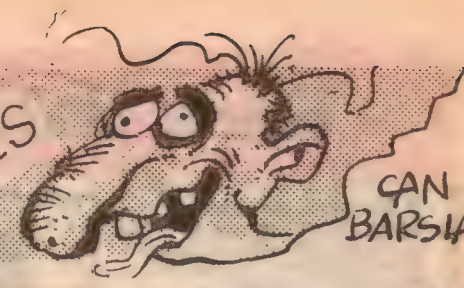

CAN BARSIAN

Orta Asya steplerinde emlak bürosu açan hıyarın, şanssızlıktan yakınmaya hakkı yoktur.. Bırakın, gerçek şanssızlar yaşasın şanssızlıkları.

Joe EACH...

İKİZLER

SON

- SON -

Akşamsefası

Kara İlah

JIMI HENDRIX

NURİ KURTÇEBE

HENDRIX BİR DAHİYDİ VE MÜZİĞE TAPIYORDU BUNU DA GELECEĞİN MÜZİĞİNİ YAPARAK KANITLAMIŞTI... ANCAK SKY CHURCH MUSIC ÇALIŞMALARINDAN BİR SONUÇ ALAMADI... ÇÜNKÜ GRUBUN UYUŞTURUCU TÜKETİMİNE TIRLAR YETİŞEMİYORDU HERKES AYRI TELDEN ÜÇTÜ... KAVGALAR BAŞLADI...

KONSERLERDE MITCH DAVULUNA KUSUYOR, NOEL JIMI'NİN SURATINA BİLE BAKMIYOR, JIMI DE FUZZ PEDALLA OTUZ SAAT AMERİKAN MİLLİ MARŞINI ÇALIYORDU....

1969 UN SONUNDA THE EXPERIENCE RESMEN DAĞILDI... YERİNE DAVULDA BUDDY MILES BASTA BILLY COX'LA THE BAND OF GYPSIES KURULDU... AMA İKİNCİ KONSERLERİNİN SONUNDA JIMI MİKROFONLA SEYİRCİLERE "BERABER ÇALAMAMIZ İMKANSIZ" DİYEREK GRUBUN DAĞILDIĞINI İLAN ETTİ VE HENDRIX DOZUNU GİDEREK ARTTIRDIĞI UYUŞTURUCULARIN KÖRELTTİĞİ YETENEKLERİYLE İYİCE İÇİNE KAPANDI....

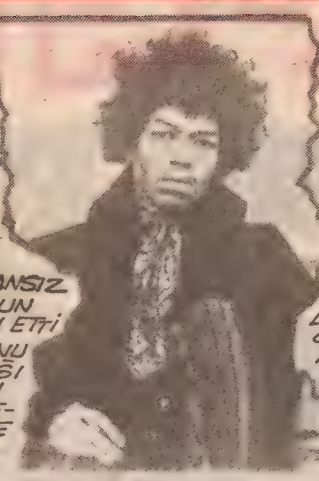

SANATININ ZİRVESİN-DEYKEN ESKİ BUNALIM GÜNLERİNE GERİ DÖNDÜ... 1970 İN İLK BAHARINDA ESKİ DAVULCUSU MITCH'LE BARIŞTI, BILLY COX'TA DÖNDÜ VE AMERİKA TURNESİNE ÇIKTILAR... AĞUSTOS AYINDA İNGİLTERE ISLE OF WIGHT FESTİVALİNDE DE ÇALDILAR AMA JIMI'YE OLANLAR OLMUŞTU HER TÜRLÜ UYUŞTURUCU BAĞIMLILIĞI ONU AÇMAZLARA SÜRÜPLEYİP MAHVETMEKTE GECİKMEYECEKTİ...

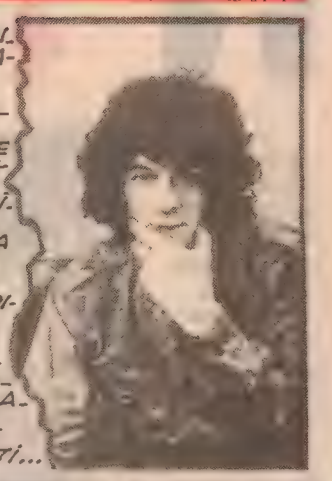

18 EYLÜL 1970

GÜNÜ LONDRA-KENSINGTON ST. MARY ABBOT HASTANESİNDEN ÖLÜM HABERİ GELDİ.... KOCA HENDRIX SEFİL BİR OTEL ODASINDA ÖLÜ BULUNMUŞTU.... ÖLÜM NEDENİ BARBİTURAT ZEHİRLENMESİNE BAĞLI KUSMUKLA BOĞULMAK OLARAK AÇIKLANDI... BAZILARI BU ÖLÜMÜN ÖNLENEBİLİR OLDUĞUNU, ÇÜNKÜ AMBÜLANSA ALINDIĞINDA HALA YAŞADIĞINI, ANCAK SEDYEYE NEFES ALMASI İMKANSIZ BİR POZİSYONDA YATIRILDIĞINI SÖYLEDİLER-SEDE GİDEN ÇITMIŞTI.... KİMİLERİ DE İŞİ İNTİHARA BAĞLADILAR, ANCAK KAN TAHLİLİNDE BARBİTURAT İNSAN ÖLDÜREBİLECEK DOZDA ÇIKMADI.... SADECE KUSMUĞUYLA BOĞULMAKTAN KURTULMASI İÇİN GEREKEN SÜREDE UYANAMAMIŞTI JIMI ÇIK!...

ASLINDA ÇAĞININ ÇOK ÖNÜNDE OLMANIN CEZASINI (?) ÇEKEN BU MUTSUZ DAHİ MÜZİKTE DJANGO REINHART, CHARLIE CHRISTIAN VE WES MONTGOMERY'İ, KAPSAYAN ZİNCİRİN BİR HALKASI VE MÜZİĞİN DEHALARI ARMSTRONG, ELLINGTON, PARKER, MILES VE TRANE GİBİ SİYAHİLERİN DE DEVAMIYDI....

ÇÜNKÜ DEĞİŞİK KÜLTÜRLERİN YUMAKLANDIĞI VE EURENSEL MÜZİĞİN ÇALINDIĞI AMERİKA'DA ANCAK BLUES YAPILABİLİNİR VE ANCAK AMERİKAN TOPLUMU BİR JIMI HENDRIX ÜRETEBİLİRDİ.... GERÇEKTEN ÇOK YAZIK OLDU... ERKEN ÖLMESİYLE SANATI VE KARİYERİ TAM ANLAMIYLA YARI YOLDA KALDI....

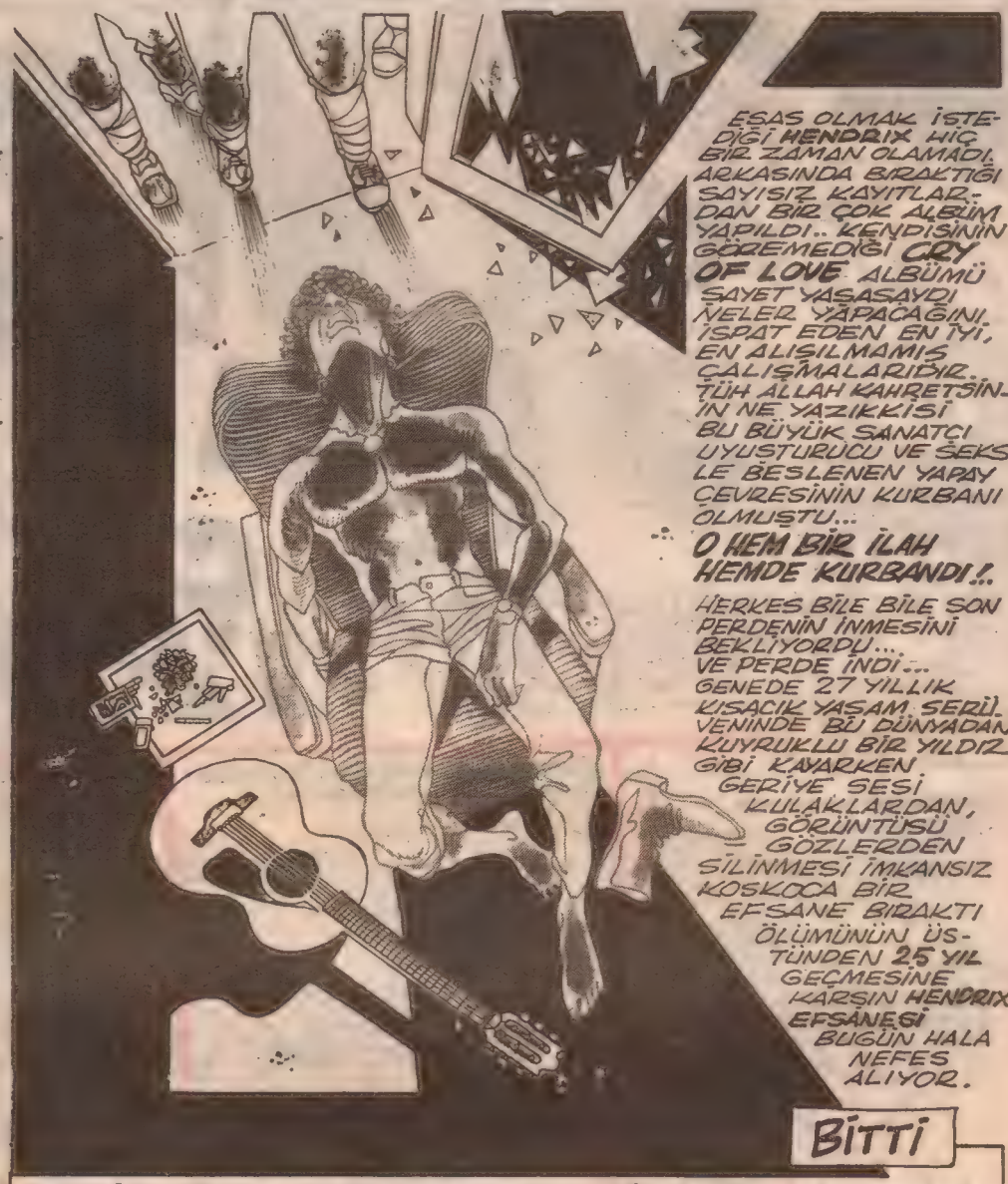

ESAS OLMAK İSTEDİĞİ HENDRIX HİÇ BİR ZAMAN OLAMADI. ARKASINDA BIRAKTIĞI SAYISIZ KAYITLARDAN BİR ÇOK ALBÜM YAPILDI.. KENDİSİNİN GÖREMEDİĞİ CRY OF LOVE ALBÜMÜ ŞAYET YAŞASAYDI NELER YAPACAĞINI İSPAT EDEN EN İYİ, EN ALIŞILMAMIŞ ÇALIŞMALARIDIR.. TÜH ALLAH KAHRETSİN.. İN NE YAZIKKİSİ BU BÜYÜK SANATÇI UYUŞTURUCU VE SEKSLE BESLENEN YAPAY ÇEVRESİNİN KURBANI OLMUŞTU...

O HEM BİR İLAH HEMDE KURBANDI!..

HERKES BİLE BİLE SON PERDENİN İNMESİNİ BEKLİYORDU.... VE PERDE İNDİ... GENEDE 27 YILLIK KISACIK YAŞAM SERİLİ VENİNDE BU DÜNYADAN KUYRUKLU BİR YILDIZ GİBİ KAYARKEN GERİYE SESİ KULAKLARDAN, GÖRÜNTÜSÜ GÖZLERDEN SİLİNMESİ İMKANSIZ KOSKOCA BİR EFSANE BIRAKTI ÖLÜMÜNÜN ÜSTÜNDEN 25 YIL GEÇMESİNE KARŞIN HENDRIX EFSANESİ BUGÜN HALA NEFES ALIYOR.

BİTTİ

AMERİKA RENTON GREENWOOD MEZARLIĞINDA YATAN HENDRIX'İN MEZARINA GENÇLER ÇİÇEKLERLE GİDİP GİTAR ÇALIYORLAR, ŞARKI SÖYLEYİP, AĞLIYORLAR VE BENDE BU YAZILARI YAZIYORUM ARKASINDAN "KAFAMI ERKEN AÇAN SEVGİ DOLU ZENCİ RUHUNA SONSUZ TEŞEKKÜRLER HENDRIX" N.KURTÇEBE 29 NİSAN 95-LEMAN

vee YAKINDA!..

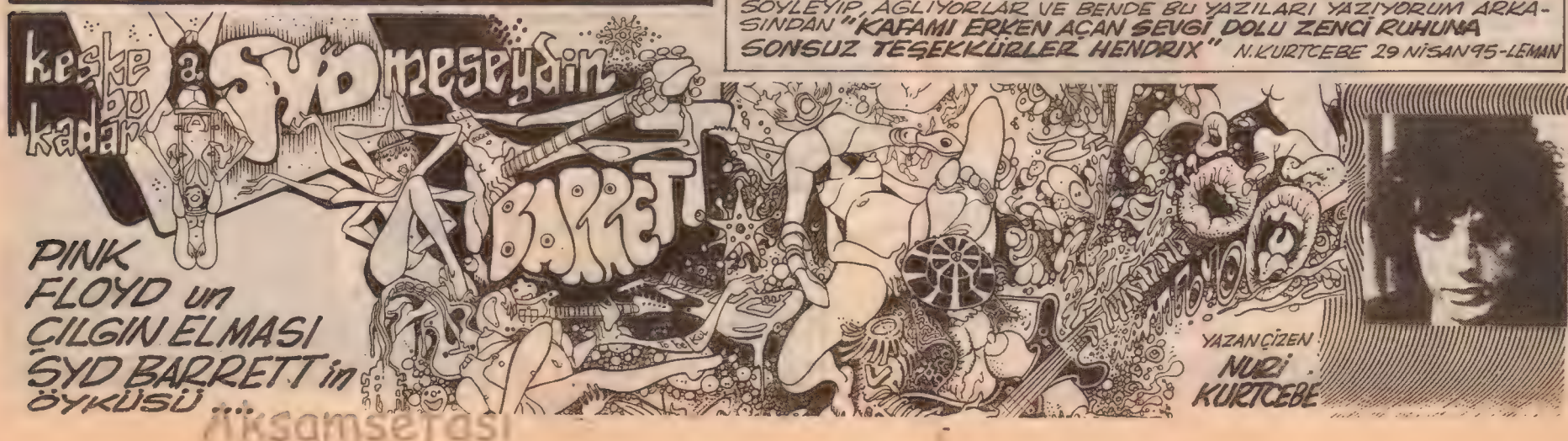

PINK FLOYD un ÇILGIN ELMASI SYD BARRETT in ÖYKÜSÜ...

YAZAN ÇİZEN NURİ KURTÇEBE

Akşamsefası

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

ANADOLU'NUN 77 BAKİRESİNİN GÜNDÜZ DÜŞÜ. SONSUZ RİTM SAHİBİ BAHADIR BOYSAL ŞÖYLE SESLENECEK ŞİMDİ..

ANNE ...DOĞMUŞ OLMAM ÖYLESİNE GÜZELKİ... MECZUP OLUP, YOLLARDA DİLEN - SEYDİM DE, BİLİYORUM Kİ BU İBRET VESİKASI HAYAT, KADIN MEMESİ GİBİ HOŞ VE YARARLIDIR ...
EY UZAY- ZAMAN GEOMETRİSİ!.. KARŞIMDA NASIL DA TÜRK POPU GİBİ HIZLI BİR GÖKÜŞ İÇİNDESİN!..

HİLMİ ABİ ANLAMIYOSUN DİKTATÖRYAYA KARŞI BİRLEŞMEMİZ LAZIM... BOKUNU YİYİM BİRAZCIK ÖZVERİYLE DEVRİMSEL...

SUS, ALLAH CEZANI VERSİN İLLAKİ Bİ ÇIBAN BAŞI ÇIKACAK MI YAA... KARDEŞİM YEDİĞİN ÖNÜNDE YEMEDİĞİN ARKANDA... KENDİNİ MÜZİĞİN EZGİSİNE BIRAKSANA BETON KAFA!..

BAKIN GÜLRİZ HANIM... ÇEVRE YÖRELERDEN GELEN BÜTÜN KADINLAR BU PAMUK TARLASINDA ÇAĞDAŞ KADININ MUTLULUĞU İÇİN ALIN TERİ DÖKMEKTE... ŞU ORKİDİ BAÇAK ARANIZDA HİSSEDERKEN BİRAZ DAHA DÜŞÜNMELİSİNİZ...

Seni muzır aptal... Ama dur bakalım başarıyla bitirecek misin bu duygu sömürüsü ve cinsellik yüklü oyunu?!

LAN ŞU ZIVANA'YI AKIL ETMESEYDİN RESMEN ZIVANADAN ÇIKACAKTIK HAA... HE HEH HEE!..

ZIRRRM...

İBLİSLEER! ŞU HALE BAK! GELECEK KİME EMANET?! ULAN EŞŞEKLER NASIL ZIVANADAN ÇIKAN BİZLERİZ BE!.. NE ZAMAN ADAM OLACAKSINIZ?!

ZIVANA: Sarma esrar sigarasının içine yerleştirilen kağıt el yapımı filtre...

YUUHH! BU YAŞTAN SONRA KALIN BOK SIÇMAYA BAŞLADIYSAN RACONU TEKRAR GÖZDEN GEÇİR. MENİN ZAMANI GELMİŞTİR NEVZATIM.. BİR GEVŞEKLİK GİDİYOR AMA...

GUITAR CAFE

BURNUN ÜZERİNDE İKİ KAŞIN BİRLEŞMESİ, DUDAK ÜZERİNDE ESMER TÜYLEEER... N'AAPARSANIZ YAPIN TÜRKSÜNÜZ İŞTE!.. TANRIM NE ZAMAN AVRUPAİ BİR SEVGİLİM OLACAK BENİM...

KILLANDIRMA SERVİSİ

**Nuri Kurtçebe abime sevgiler..*

Failatün Meçhulün Cinayetün

-Bak Feridun, olayı baştan bi toparlıyalım.. Ortada bi cinayet var.. Ne varmış?..

-Cinayet...

-Güzel.. Buraya kadar çözdük.. Bu cinayetin maktülü belli.. Kimliği tespit edildi.. Bu da bişeydir.. Fakat faili ne?..

-Meçhul...

-Okey.. Fail meçhul.. Yani tanımıyoruz, bilmiyoruz.. Fakat bulacağız.. Şimdi.. Olay nasıl olduydu?.

-Maktül yolda yürürken arkadan otomatik silahla taranmış.. Aynı anda evine bombalı paket bırakılmış, evi de havaya uçmuş.. Ayrıca tarandıktan sonra dürbünlü tüfekle cesedi vurulmuş...

-Hımm.. Olay çok boyutlu.. Birkaç örgüt işin içinde olabilir.. Yabancı istihbarat servislerinden biri veya birkaç organizasyonun sponsorluğunu üstlenmiş gibi geldi bana.. Düşünelim.

-Peki, kendi içinde fikir ayrılığına düşmüş bi örgütün işi olamaz mı abi?.. Yöntem konusunda kavga etmiş olabilirler..

-Tamam, bunu da düşünelim.. Amerikalılar gibi çalışıcaz.. ipuçları çok önemli.. Nerdeydi toplanan deliller?..

-Bi kısmı olay yerine kazıp gömdük.. Bi kısmını da savcı bey, halasıgilde unutmuş.. Bi ara uğrayıp bırakacak.. Evi havaya uçuran bombanın bi parçası elimizde.. Musluk contası...

-Seri numarasını alıp araştırdınız mı?..

-Araştırdık.. Sözkonusu muslukçu Mudanya'ya taşınmış.. Arsa spekülatörü olmuş.. Dul bi hemşireyle yaşıyo..

-Hemşire güzel mi?..

-Nasıl?..

-Ha?.. Yok bişey.. Peki o contayı kim almış musluk-çudan?..

-Araştırdım.. Maktül almış.. Belki intihar da olabilir..

-Salak, o musluk contasının bombayla bi ilgisi yok demek ki.. Konuyu niye hiç bu açıdan bakmadın?.. Amerikalılar duysa rezil oluruz.. Neyse, bulgu bulgudur... Robot resim var mı?..

-Bi tane var.. Aslında iki tane vardı.. Ressam birini tarife göre çizerken benzetemedi, hırslandı, hatır hutur sildi, kağıt yırtıldı.. Ressam resmi buruşturup attı... Fakat buruşturulmuş kağıt yanımda..

-Aç bakiim şunu..

-Buyrun...

-Hassiktir.. Tıpkı enişte.. Tekrar buruştur, önce yak, sonra külleri makasla doğrayıp uygun bi yerde denize at... Adam daha yeni alkol tedavisi gördü, zan altında kalırsa yine içebilir..

-Abi, bi ihbar geldi, sana söylemeyi unuttum.. Tıpkı, Görevimiz Tehlike'deki gibi teyp kaseti yollamışlar.. Dinleyelim mi?..

-Tabii.. Her delil önemlidir. En küçük bi ayrıntı bile bizi katile ulaştırabilir, caniyle yüzgöz olabiliriz, belki yakınlaşırız da...

-Başa aldım kaseti abi.. Dinleyelim: "Söyleyeceklerim çok önemli.. Bu cinayetin arkasında karanlık ve güçlü odaklar var.. Konuyla en çok bilgiye sahip olan adam.. Çat.. Kıhıhu.. Kırdıın kalbimii, geal al gönlimüüe.. Kıneaa.. Çat.. Şimdilik bu kadar bilgi yeter"

-Feridun, ağzına sıçiim... Niye kasetin üstüne sesini aldın?.. Ne güzel çözülüyodu olay...

-Kusura bakma abi, gece nöbütte şarkı okuyodum kasetlere.. Huşeng Azeroğlu'nun kasetiyle karıştırmışım..

-Gel de Amerikalı gibi çalış.. Orda polis memuru ihbar kasetine şarkı okusa, yeni makamının sandalyesi elektrikli olur..

-Ama yırtarsa da ünlü bir repçi olabilir.. Çıplak poz veren kadın polis ünlü oldu..

-Çıplak mı?.. Güzel miydi?.. Ha, neyse.. Olayı üstlenen var mı?.

-bikaç tane oldu ama, kayıp.. Milliyet'in pazar ekine not ettiydim, Sadullah bulmacasını çözmek için eve götürmüş..

-Feridun, ben sana ne diyim abisinin?. Aslında siz de haklısınız, kafa bırakmıyolar ki.. Biri arar "Olayın üstüne gitmeyin" der, biri çağırır "Sürerim" der.. Ülke yabancı ajandan geçilmez.. Sanki "Bulgu Olimpiyatları" yapılıyo kodumun yerinde..

-Diğer robot resmi de yırtiim mi abi?..

- O niye lan?.

-Bizim şefi acaip andırıyo.. Hani ne biliiim, başına bişey gelmesin..

Bayır Gülü

Feyhan Güver

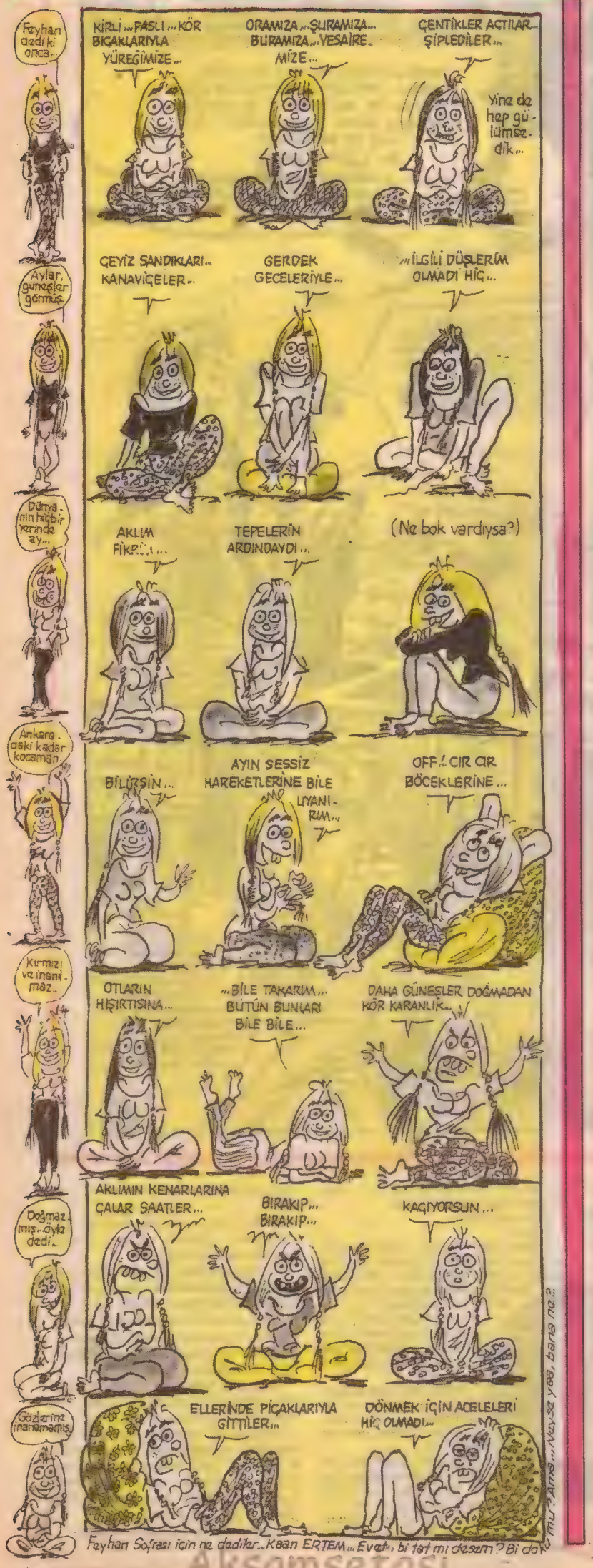

LeMan Anti MEDYA

Atakürt?!

"Ben Kürtlerin Atatürk'üyüm" diyen Abdullah Öcalan, yakında soyadını Atakürt olarak değiştirirse hiç şaşmayalım!

Belki adının başına Mustafa da getirip, olur Mustafa Abdullah Atakürt!

Ama kendisini Mustafa Kemal Atatürk'e ne kadar benzetmeye çalışırsa çalışsın yalnızca adını be

LÜTFÜ OFLAZ'DA SABAH GRUBUNDAN İSTİFA ETTİ.

Almet Altan'ın Kum Saati köşesinde yazdığı "Atakürt" başlıklı yazısı nedeniyle Milliyet'te başlayan kriz, gazete yazarlarının, yönetmenlerinin yazı işleri müdürlerinin peşpeşe "yaprak dökümü" istifalarıyla sürüyor. Olayı uzaktan izlemekle yetinen ve bu durumda pekte demokrat gözüken Sabah grubunda ise konuyla ilgili yorumsuz (!) haberler yapılıyor. Medyadaki çalkantıları ilk haber yapan Can Ataklı, Can Dündar'la ilgili "ben dememiş miydim" diyen Hıncal Uluç, oğlunun kovulmasıyla ilgili kendi benzer anılarını yazarak ince göndermeler yapan Çetin Altan dışında bu olaya Sabah grubunda takılan yok mu? Var. **Lütfü Oflaz, Ahmet Altan**'ın kovuluşuyla ilgili zehir zemberek bir yazı yazıyor. **Takvim**'deki köşesine ve yazı konmuyor. Böylece Milliyet'ten sonra Sabah'ta ne kadar demokrat (!) olduğunu ortaya koymuş oluyor. Lütfü Oflaz'a da onurlu bir gazeteci olarak istifa etmek düşüyor. Bu arada ilginç olan başka birşey daha var. Daha ilgisiz bir konuda "Atakürk" başlıklı başka bir yazıyı Altan'dan çok önce Lütfü Oflaz yine Sabah grubundan **Gün**'de 13 Kasım 1993'te yazmış olması!

KAÇIRILAN gazeteciler serbest bırakıldı. Arkadaşlara geçmiş olsun. Darısı Plaza'daki - Center'daki arkadaşların başına.

ANTİ-MEDYA TEST

1. 16 Nisan 95'de Show Tv Akşam Haber Bülteni'nde bir hayvanat bahçesini gezen Azimet Köylüoğlu; hayvan ve insan hakları ihlalleriyle sık karşılaşıldığını anlatırken fonda hangi müzik çalıyordu?
   a) ABD'de sörf yapmak, sahillerde kızlarla gezmek gibi sözleri olan "Surfing U.S.A." isimli yabancı şarkı.
   b) Şili'de özgürlük mücadelesi veren halkı anlatan "Venseremos" isimli yabancı şarkı.
   c) Zülfü Livaneli'nin, Pual Eluard'ın bestelediği "özgürlük" isimli Türkçe şarkı.
2. Star Televizyonu ile İstanbulspor, sahipleri Uzanlar nedeniyle yakın maddi ilişki içinde. Bir maçta İstanbulspor'un penaltısı verilmeyince Star'daki yayında Bülent Karpat ne dedi?
   a) Pozisyon tartışmalı
   b) Aslında penaltıydı.
   c) Verilmeyen penaltımız.
3. Milliyet yazarı Yavuz Donat; Şili'nin sosyalist lideri Allende'nin uğradığı askeri darbeyi 12 Eylül'e benzetip, Demirel'in yaşadıklarıyla paralellik kurarken; 1973'de Şili darbesini duyan Demirel'in tepkisi ne olmuştu?
   a) Şili'deki gelişmeleri memnuniyetle karşıladığını belirtmiştir.
   b) Şili'deki gelişmeleri olumsuz ve karamsar bulduğunu açıklamıştı.
   c) Şili'deki gelişmelerin, halkların özgür iradesini engellediğini belirtmişti.
4. Hürriyet yazarı, Ayşe Arman, yine birşeyleri tavsiye ediyor. Peki neyi ".. duymadıysanız ölmeyin, ama hemen yüksekçe bir yerden atın efendim"?
   a) Bach'ın o muhteşem bestelerini.
   b) Fethiye'deki Hillside Beach Club'ı.
   c) Orhan Pamuk'un Yeni Hayat romanını.

Cevaplar: 1.a 2.c 3.a 4.b

Fikret Bekler

M.F.Ö.'nün son B.P. reklamındaki çocuk neden sakat? Eğer sağlam olsaydı MAZHAR ABİSİ o çocuğa şapkasını vermez miydi? Bu reklam neden salt duygu sömürüsü üzerine temellendirilmiş. Yani şimdi çocuklar ebeveynlerinin onlara birşeyler alması için bacağının kolunun kırsalar n'aparız? Ya da çocuklarımız hasta yataklarında biz büyüklere duygu sömürüsü yaparlarsa (tabii ki reklamın etkisiyle!) onların yataklarının başucuna ilaç yerine oyuncaklar mı yığmamız gerekir?
-Şışt, susst.. Evet söyledikleriniz doğru ama aramızda kalsın!

PAZARTESİ
kadınlara mahsus gazete
genelevde grev var!
izmir genelevine girdik
"mehmetçik"in cinsellik anıları
"ahmet çavuş nasılsın, bülya dudaklarından asılsın
çizgileriyle **ramize erer, feyhan güver, semra can**
mayıs sayısı bayilerde
patronsuz, yöneticisiz hatta erkeksiz dergi !
ama erkekler de okumadan edemiyor

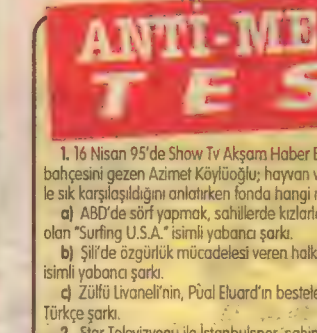

BU PARÇALANMIŞ AYNADA HEPİMİZİN YÜZÜNDEN BİR İZ VARDIR MUTLAKA

Olay Güney'de geçmektedir. Bir şehirden bir ilçeye giden bir kamyonet. Şoförün yanında kasketli, ortayaşlı bir adam oturmaktadır. Yaslı ve sıkıntılıdır. Şoför ise işinin kaçta biteceğini düşünmektedir suskunluğunda. Bir ara yolun kenarında otostop yapan 30-35 yaşlarındaki genç bir adam için durur ve onu da alır kamyonete. Otostopçu genç yanında otur duğu kasketli adamın Kürt kökenli olduğunu ve bir yakınının öldüğünü öğrenir. Gidilecek yeri o tarif etmektedir. Bir süre sonra iki katlı bir evin önünde durur kamyonet. Evin kapısının önünde önünde ve bahçesinde ağlaşan insanlar vardır. Biraz sonra evin içinden bir tabut çıkar, kamyonete yüklenip camiye ya da bir başka eve götürülecektir. Ancak tabut tam kamyonete yerleştirilirken kamyonetteki ortayaşlı kürt adam: Durun, bu cenaze bu kamyonetle bir yere gidemez! der. Şoför: Ne oldu ne var ki diye sorar meraklı bir heyecanla. Bunun üzerine o da şoföre kamyonetinin önündeki plakanın kenarına lehimlenmiş olan küçücük metal Türk bayrağını gösterir: Bu bayrak varken, mümkün değil, cenazemi taşıtmam, diye ısrar eder. Şoför, ne olur ki bayrak varsa? diye sorar ayaklanan öfkesini bastırmaya çalışarak. Yok der, beriki mümkün değil, hiç ısrar etme. Şoför onca yoldan geldiği için işi kaçırmak istemez, onu ikna etmeye çalışır. Peki, der bayrağın üzerini kapatalım çok istiyorsan. Torpido gözünden buruşuk, beyaz bir kağıt parçası bulur, makasla bayrağın boyunda keser kağıtı ve yine torpido gözünde bulduğu bir yapıştırıcıyı kağıdın arkasına sürer ve bayrağın üzerine yapıştırmaya çalışır. Ancak kağıt metal zeminin üzerinde durmaz düşer. Şoför, adamı kararından vazgeçip geçmediğini anlayabilmek için gözucuyla izlemektedir. Ancak o bundan hiç etkilenmemiş gözükmektedir. Bunun üzerine şoför kararından direnen adama evlerinde demir testeresi olup olmadığını sorar. Plakaya lehimlenmiş bayrağı oradan kesecektir. İşin ucunda onca emeği ve ekmek parası vardır. Evde demir testeresi aranırken olayları şaşkınlıkla izleyen otostopçu tepki gösteriyor sorusu zihnine saplan

İstanbul'da bir üniversite kam yemeklerini yemektedirler. Herşey s kınlır içeri eli baltalı, bıçaklı, tabancalı önlerine kim çıkarsa saldırıp ölesiye v kan gölüne döner. Saldırganlar kaça bahçeye çıkarlar. Bu sırada polis ge karakola götürüp ifadelerini alır. İfade giyimli kişiler öğrencilerin dikkatini ç teşkilatında basına açıklama yaparlar dört öğrenci aynı yerde oturdukları i taksi bir kavşakta ellerinde otomatik istenir. Şoför ne yapacağını şaşırır, te ve sakın durma, bizi öldürcekler, der de bir suikasttten kıl payı kurtulmu ortasında yollarını kesmek isteyen bu çay içip sohbet eden o sivil giyimli kişi

Zülfü Livaneli ATV'nin genel yayın çalışan Savaş Ay'ı yanına çağırır v programına karşı ATV'de bir program içeren kanlı, dehşet verici programla Livaneli: O zaman raiting alamazsın d bile buldum: Dumanı Tüterken!.. Ge şiddet içeren program ve filmlerin binlerce imza toplamıştı!..

Yaklaşık bir ay önce dört yaşın yazıyordu gazeteler.

Artık İstanbul'da ortaokul öğren gözlerimizle görüyor, kimi kez baş

DUYUR
Kısa Metraj fi
gösterimi..
"VE BİNA ÇÖKER"
Yön: Faruk Karaçay
3 Mayıs 95
Saat:16:30
Yer: TÜRSAK
G. EROL
DERNEK SK
11/2 HANİ
HAN BEYOĞ
İST.
***
agon
tiyatro dergi
çıktı.

Akşamsofrası

Bab-ı Telli'nin baharda kanı kaynadı Sevgili Lemancılar. Renkli gazeteler yaz aylarında düşecek tirajlarını kurtarmak için "üç kupona sabun, beş kupona orkid, sekiz kupona parfüm" vermeye hazırlanıyordu.

Ancak Bab-ı Telli'nin kucağında) düşen Di-Altan bombası ortalığı karıştırdı, milletin başını tavana vurdurdu.

t" başlıklı yazısı neden gösterilerek işten çıkarılmasaydı. Di-Altan'ın "Kum Saati" isimli köşesi ren, Milliyet bünyesindeki bazı yazarları gerediyordu. Kavga dışarıya renk vermeden zaten ızısı işin tuzu biberi bardağı taşıran son dam-

arılması kısa sürede unutulacak gibiydi. Fakat destekleyen yazısının gazeteye girmemesi ve leri iyice çığırından çıkardı. Büyük reklam kam-'dan transfer edilen Dündar'ın istifası bir kişiyi rahatsız etmişti; Milliyet'in Genel Yayın Yönet-

n Doğan'a veriyordu. Ardından Yazı İşleri Müeliyordu. Aynı ekip içinde yer alan Hakan Ay- Nilgün Cerrahoğlu ise istifalarını vermek için

istifadan vazgeçirmek için çok uğraştığı hatta nın girdiği ve Ufuk'la yemek yediği bile söyle-

lar sizin bildiğiniz konular. Şimdi gelelim işin

sahibinin bir tevesi olması gelenektendir. Hürk sükse yapan Aydın Doğan, beklenen raytinD'sini Ayhan Şahenk'e satmıştı. Ancak Dotmemişti. Doğan, Dinç Bilgin'e küsen Show 'a ortaklık öneriyordu. Aksoy'un pazarlık sıraç sözleri söylediği de rivayet ediyordu:

ak olun, ancak Güldemir tekrar bize dönsün,

Hay Allahı. Güldemir'de Milliyet'ten ayrılmıştı. Tüm bunlar olsa olsa bir düş müydü? Yani zamanlamadaki tesadüfe bakanızdı. Bunlar iyi hoş güzeldi de, peki Milliyet'e ne olacaktı?

Aydın Doğan sabahlaştırmak için Milliyet'in başına Güldemir'i boşuna mı getirmişti? Yoksa yoksa Milliyet satıla?..

Masalın bu bölümü söyleşmiş efendim..

Devletin en üst bölümlerinde yer alan büyüğümüz, DYP'nin gidişinden memnun değilmiş. Ancak Başbakan hanfendimizi de kırmak istemiyormuş. "Madem onu deviremiyoruz bari biz de Adalet Partisi'ni yeniden açalım ve sağda yeni bir oluşum ortaya çıksın" diyormuş. Rivayete göre devlet büyüğümüz parti açılmadan, "Bizim çizgiyi temsil edecek bir de gazete alalım" şeklinde görüş beyan etmiş. Hatta hatta bu iş içinde iki işadamı-milletvekili görevlendirmiş. İsimleri ise Mehmet Ali Yılmaz ve Cavit Çağlar'mış..

Dedikodu bu, insanın ağzında ıslanmaz ki..

Sonra efendim Aydın Doğan'a gitmişler ve Milliyet'i satın almak istediklerini söylemişler.

Doğan güya Milliyet için "30 milyon ABD Dolar" istemiş. Girişimci işadamalarımız da "20 Milyon ABD Doları'ndan fazla veremeyiz" demişler.

Pazarlık bu noktada tıkanmış kalmış..

Neyse patrondurlar, ne yapsa yerleridirler..

Sevgili Lemancılar şimdi gelelim fakstan düşen son notlara: Ufuk Güldemir ve ekibiyle ilgili ilk dedikodu, "Sabah gazetesine geçecekler" şeklindeydi. Formül ise halen Genel Yayın Yönetmenliği yapan Zafer Mutlu, murahhas aza olacak, Güldemir onun yerine gelecek.

Ya da Ufuk Güldemir ancak promosyonla yürüyeceğini geç de olsa anlayan Yeni Yüzyıl'ın başına geçecek..

İkinci dedidokudu Güldemir ve ekibi Star Tv'nin başına geçecek.

Üçüncü ve en güçlü dedikodu ise malum şahısların tekrar SHOW'a geri dönmeleri..

Ce I A ve Fe Be I'dan aldığı "On Derste Gazetecilikte Yükselme" kursunu başarıyla bitiren Güldemir'in yükselmesinde acaba başka kimlerin etkisi var?

Her sabah yazışleri toplantısından önce Özer ağbisiyle yaptığı telefon konuşmaları ne alaka yani..

2 MAYIS SALI Saat 20.30
UZUNCA BİR SÜRE İÇİN **SON OYUN**

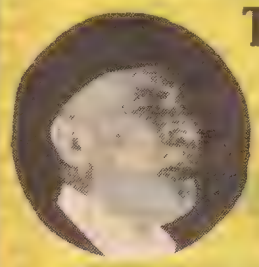

TUNCEL KURTİZ
MEHMET ESEN
NEVZAT ŞENOL

oyun, gösteri, müzik, şiir, tango, film, meddah, taşlama, sohbet'le köprüleri kurmak için Leman Kültür'de buluşuyor.

KANLI KALEM

(Lombak sayfasından devam) Burnuna çorap tıkamak istedim kıyamadım uyanırmak için öksürdüm, birden fırladı sağına soluna bakıp yeniden kıvrıldı yatağa, artık benim odada durmam yersizdi balkona çıktım sabahın temiz havasıyla beylerin saatte dokuzu gösteriyordu. Uyandı beyler kahvaltı için açık büfenin etrafında mevlana misali turlar atıyoduk tepsilere birşeyler aldık orhan tepsiyi doldurduktan başka avucuda doluydu, masaya oturduk hala büfeye bakıyordu çünkü aradığı maslahtı. Kahvaltı faslı tamam dışarıya çıkıyoruz resepsiyonda bir bayan özel boyutlarda kesilmiş iki kartonu uzatıp erdil ve kaandan imza istiyordu tam o sırada orhanın üzerinde lemanın tşörtünü gördü ayyy inanmıyorum utanmazsam sizden onu alabilirim teleffuzuna yenik düşen orhan dayanamayıp bir tşört hediye etti. İnanmanız güç olabilir velakin çağçağın 178.'ci sayıdaki geminin döşemesine puntalanmış eşşek espirisi gibi orhanıda kız iptal etmişti ilgi ayyukta herkes bize bakıyor orhan donmuş şaşkınlık içindeğdi ikinci gün çalışması için tüyapa gittimde her şeyi sevgiyle bütünleşen leman dostları sıcak yakınlıklarıyla yine oradaydılar, hatıra imzaları atıldı feyhan kıvırdı gelmedi, işimiz bitmişti fakat sıcaklık devam ediyordu. ankaradan ayrılmak iki sevgilinin bir birinden ayrılması gibiydi veda öpücükleri atılmıştı bile. kalın sağlıcakla. birdaha buluşmamız ya kısmet.

YASİN ADIYEKE

genç bir yere yetişmek zorunda olduğu için bu tarihi ve çarpıcı anın nasıl sonuçlandığını ve bayrağın akibetinin ne olduğunu göremeden oradan ayrılır!.. Ancak Türk bayrağı o Kürt kökenli adama neleri hatırlatıyor da bu denli r kere..

Öğle saati. öğrenciler yemekhanede ükmektedir. Ama birden kapılar camlar rdan geldikleri anlaşılan gençler girer ve ve yaralamaya başlarlar. Ortalık bir anda renciler bu saldırıları protesto etmek için sto eden öğrencilerin büyük bir kısmını a polislerle çay içip sohbet eden kimi sivil aha sonra bu öğrenciler bir partinin ilçe ın ilerleyen saatlerinde ifadeleri alınan üç aksi tutup eve dönerler. Ancak bindikleri ı olan sivil giyimli kişilerce durdurulmak Öğrencilerden biri b u silahlı kişileri tanır örüne, şoför son anda gaza basar. Belki Öğrencilerin akşamın bir vakti şehrin ı kişiler gündüz ifade verdikleri karakolda

eni olduğu günlerde o dönem bir dergide Show Tv'de yayınlanan Sıcağı Sıcağına r mısın? diye sorar. Savaş Ay Tv'de şiddet ayamadığını söyler. Bunun üzerine Zülfü Ay'a. Hem ben senin programının adını günlerde Zülfü Livaneli televizyonlarda ası için bir imza kampanyası açmış ve

çocuğun tam dört kez intihara kalkıştığını

ile eroin ve hap kullandıklarını kimi kez dan duyuyorduk.. Liselerde öğrenciler birbirlerini acımasızca bıçaklayarak öldürüyorlardı.

Diyarbakır Cezaevi'nde bir süre kalan bir arkadaşım, yakalanan bir gerillanın portakalı ilk kez cezaevinde gördüğünü anlatıyordu diğer taraftan. O kavuniçi renkli meyveyi gördüğünde ilk tepkisi Kürtçe: Bu nedir? oluyordu. Şimdi dört kez intihara kalkışan dört yaşındaki çocukla, portakalı ilk kez cezaevinde gören, aslında yoksul bir Kürt genci olan gerillanın birbiriyle ne ilgisi var, diyeceksiniz. Aslında var. Bir başka açıdan bakılınca yukarıda anlattığım tavrı sergileyen Zülfü Livaneli'yle Türk bayrağını artık görmek istemeyen orta yaşlı bir Kürt'le; okullarında can güvenlikleri sağlanmadığı için protesto gösterisi yapan öğrencilerin bu yüzden gündüz ifade verdikleri karakolda gördükleri sivil giyimli kişilerin akşamın bir vakti şehrin ortasında ellerindeki silahlarla yollarını kesmek istemeleriyle; dört kez intihara kalkışan dört yaşındaki çocukla, liselerde, birbirine bıçaklayan ve ortaokulda eronine başlayan henüz çocuk denecek yaştaki öğrenciler arasında istenirse mutlaka bir ilişki kurulabileceği gibi..

Çünkü artık kimse beni ne ilgilendirir başkasının işlediği cinayet, söylendiği yalan, takındığı maske, yaptığı kötülük diyemez..

Ülkemizin bu paramparça ve üzerine kan sıçramış olan aynasında her birimizin yüzünden bir iz vardır mutlaka!..

**Leman Kafe'de Kültür istiyoruz, kitaplık istiyoruz. Ayrıca ince belli cam bardaklarda demli ve has çay istiyoruz. (Ve mutlaka ucuz olmalı) Bu bizim en doğal hakkımız!*

**Dicle Üstü Ay Bulanık. Şükrü Erbaş, Kürt halkının çığlığını şiirleştirdi. Ümit Yayıncılık.*

** Ankara ,Çağdaş Radyo, 100.8 Dünya ve Devrim şarkıları, her Perşembe saat :19-22 arası Birdal sunuyor. Rüzgar Özler.*

**Pir. Alevilerin sorunlarının tartışıldığı demokratik kürsü. YazışmA: Topkapı Litroz Yolu, 2. Matbaacılar Sitesi B-Blok ZB-24 Topkapı-İstanbul*

**Kedi Şiir Kitaplığı,Ölü Ozanlar Derneği, Çağdaş Türk Şiiri. Akdeniz Kitap Kulübü, Belediye İşhanı No: 110 Tel-FaX: (242) 242 49 14 Antalya*

**Dünya'da Özgür Gündem, Özgür Ülke, ve şimdi de Yeni Politika gazeteleri kadar baskı ve sansür görmüş bir başka gazete yoktur.*

**Günseli Ediz, Canan Perdahlı, Batu, Çiğdem Cengiz (Beni Leman'dan arar mısın?) Baran, Hande, Neslihan Şenbaklavacı, Çiğdem Kalafat, Nurgül Apsoylu, Timur Tekçe, Mesut Yıldırır, Pelinsu Baran, Mehtap Şeker, Şebnem Çavdar, Ali Koyuncu, Sema Şengönül, Aslı Kurt, Nazlı Gökkaya, Güven Çolak, Güzden Varinlioğlu, Cebrail, Doğan Işık, Ali Tutal, Yeşim Yaşar (Sevgiyle). Yazdıklarınızı aldım, sağolun.*

Kritik Lebleb

SUAT OKAN

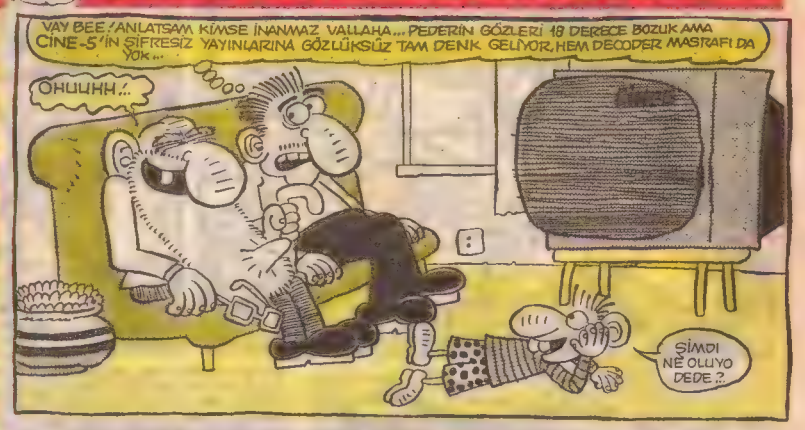

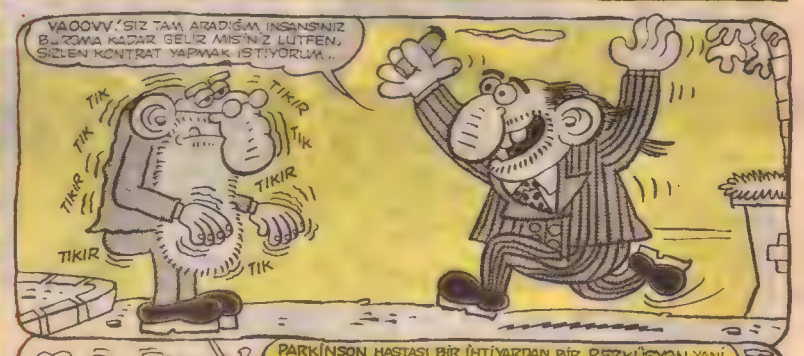

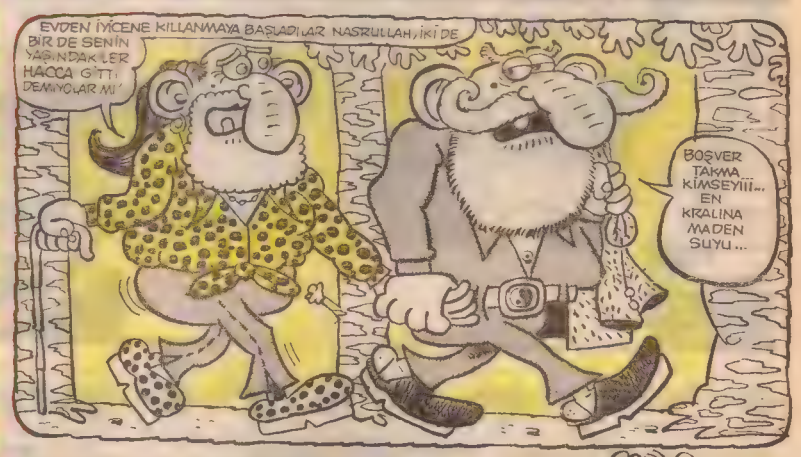

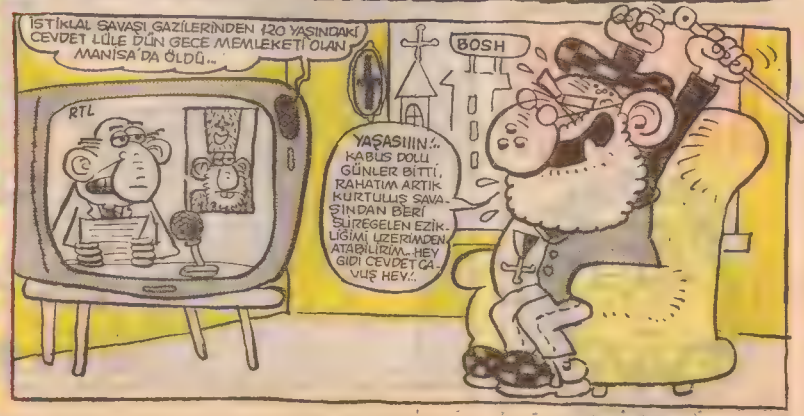

Akşam Serası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

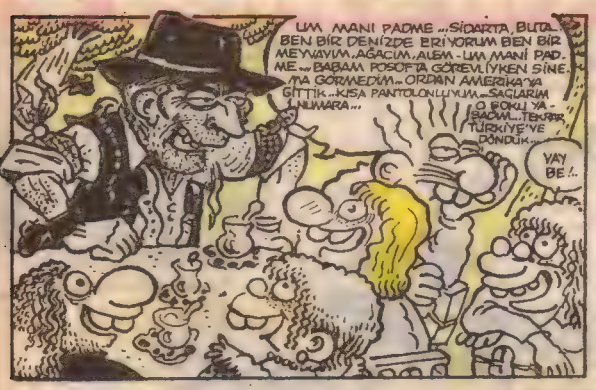

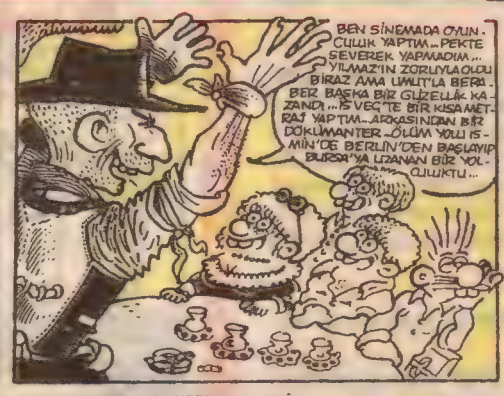

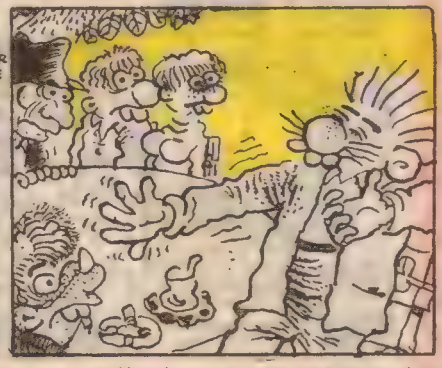

Not 1: Tuncel Kurtiz 2 Mayıs, Salı 20:30'da Leman Kültür'de... Not 2: BB Kedi servisi 4 yavru kedi daha dağıtıyor... Başvuru LM Kültür'den, Ayhan-Levent...

KILLAMAN ADAM

A. Yılmaz

FERYAD-I CİĞER-SUZ..

Vurdu. Vuruyo. Vurdukça vuruyo. Ayakkabılarım, canınız cehenneme emi! Yürüyemiyom yav! Acıyo. Olacak iş değil. Hem dışkı gibin para öde, hem de acı çek. Eşşekkim ben ooolum, eşşekkim. Valla. Ulan neyine yetmedi eski botlar? Haa? Cevap versene. Cevap veremessin tabi. Elleme acısın. Zırla dur.

Tamam. Feci acıyo, anladık. Başka şeyler düşün. Sembolik olsada bi tebessüm patlat, rahatlıyacaksın. Farzet ki ayakkabıların herhangi bi yamuk hareket yapmıyo. Vurmuyo yani. Hatta çok iyi dostsunuz. Geceleri üzerin açılınca örtüyo. Hoş.Tamam mı? Tamam. Hayatımdan memnunum. Two dir hem one çekirdek yürüyorum. Kuşlar, çiçekler, böcekler, spor loto kolonlan. Herşey çok güzel. Yaşam çok gü.. Nevvv! Anladım ki kunduradan bana dost olmaz. N'apsada, n'etsemde vurma eyleminde müthiş azimli ve kararlılar. Şahsen, niye böyle yapıyorlar anlayamıyorum. Şimdiye kadar ülkem ayakkabı sektörümün arkasından bi çift kötü laf etmiş değilim. Bilakis bu sektörü kollayıp gözetmeşimdir. Buna inanın yani. Minttt! Yine..Ben bu çileyi haketmedim. Haketmedim ben.

Son kağıt medilimi origami sanatı yardımıyla martı şeklinde katlayıp ayakkabılarıma soktum. Belki iyi gelir Bi umut. Mafesef. Martı şeklindeki mendilde derdime derman olmadı. Cin ifrit durumdayım.

Lisedeyken beni terkeden Civciv Kalimero mimikli kızdan sonra şahsımı en bedbaht eden olay şu an yaşadığım sanırım. Sanırım değil, kesin. Fihttt! Dayanamıycam! Allahından ve peygamberinden şüphe duymayan vursun beni. Tak! Tak! Bitsin bu işkence. O kadar! Hey! Bank, ileride bi bank var. Serir-i istirahat. Ha gayret.

Bitapca oturdum. Banka. Ohhh! Hafifçe ayakkabılarımı çıkardım. Cevyyy! Zavallı ayaklarımın arka kısmında kuş gözü yaralar oluşmuş. Kanıyolar. Kuş gözleri sanki bana bakıyor gibi. Bakmayın lan! Kuş gözleriyle kesişmeyi bırakıp, yerdeki ayakkabılarımı elime aldım. Konuşup bi daha vurmayacaklarına dair erkek sözü almalı. Nasıl yaklaşsam? Yumuşak olmalı: **"Pardon, niye zulum ediyorsunuz bana? Haa? Sorununuz felanmı var? Çocukluğunuzu anlatmak ister misiniz?."** Bu zalim ayakkabılar yumuşak yüzden anlamaz. En iyisimi sert çıkmalı. Kararlı. Mesela "Aliye Rona" edasıyla. Fayide edermi ki? Etmez. Ümidimi yitirdim. Adam olmayacaklar. Vurmaya devam. En iyisimi mendebur çifti çöpe atıp, kurtulmak. Valla. Eski botlarım, canlarım benim; üzerinize nasıl gül kokladım? Bundan böyle sizden vazgeçmem. Faka!.. Ben, ben eşşekim. Yeminlen öyleyim. Yeni ayakkabı alınca güzelim botlarımı on mandal karşılığı eskiciye vermiştim. Tüh bana!..

-Cibiş aabii, herife baksana, ne acayip yaa. Ayak parmaklarına birer tane mandal sıkıştırmış, **"Ben eşşekim"** diye mırıldana mırıldana geziyo..

-Yazık. Gencecik oğlan kafayı yimiş. Vah vah!

Ha bu Tansu Çinner varya, milleti delirti delirtti...

ERDİL YAŞAROĞLU

MARLON

Aksumsefasi

..Bella çav...

Ender Özkaltıranlar

İşte yine 1 Mayıs geldi... işçi abilerimizin emekçi ablalarımızın bayramı... Gelin önce tüm gerginliğimizi bir tarafa bırakalım... Ve bundan iki yıl önceki 1993-1 Mayıs'ında geçen bu çok hoş olayı izleyelim... Yaşayan arkadaşımın dilinden anlatıyorum...

O gün her 1 Mayıs gibi bayramlıklarımızı kuşanmış Şişli'de ABİDE-İ HÜRRİYET'te bekleşiyorduk... Daha boyası bile kurumamış bez pankartlarımızı açmak için sabırsızlanıyorduk...

YAŞASIN 1 MAYIS

Daha sabahtı... Kalabalığın iyice artmasını bekliyorduk... 1 Mayıs'ı gerektiği gibi, TAKSİM'e yürüyerek kutlayacaktık...

KAHROLSUN

ŞİZME KA

UZ OMU

Birler on oldu, onlar yüz... Yüzler de bin olunca yavaş yavaş kalabalık hareketa geçti... Yürüyüş başlıyordu...

ME KARŞI

YAŞASIN 1 MA

İŞ

Ve tabii polis... Onlar da epeyce kalabalıktı... Ve onlar da hareketa geçecekleri anı bekliyorlardı...

1 MAYIS

RRR!..

HIRRR..

İNSANLIK ONURU-İŞKENCEYİİ YENECEK...

MAY

İLER

...Binlerce kişi hararetli sloganlar ve marşlar eşliğinde...

YAŞASI 1 M

DİRİ

ÇAV BELLA ÇAV..

ÇAV ÇAV!

ÇAV!

TAKSİM MEYDANI'na doğru yavaş yavaş yürüdüyordu ki...

Polisler dağıtmak için hızla kalabalığa daldılar... Upuzun copları...

ÖZELLEŞTİ

DAĞILIN.. DAĞILIN!

Bir bir inmeye başladı...

AAH!..

BIRAKIIIN!

Yakalananlar kargatulumba götürülüyordu...

Daha yeni hazırladığımız gıpgıcır pankartlarımız yerlerde sürünüyor...

GEL YAVRUM GEL SAKLAYIM SENİ!..

Bazı arkadaşlarımız, çevredeki mahalle sakinlerince koruma altına alınıyordu... Polisin şiddetinden herkes kaçıyordu...

YUKARIYA ÇIK KIZIM, MUTFAĞA SAKLAN...!

Beş-altı saat sonra ortalık iyice yatışmıştı...

TAMAM ÇOCUKLAR ÇIKABİLİRSİNİZ... ORTALIKTA POLİS MOLİS KALMADI...

Üstümüzde delil sayılabilecek ne varsa, afiş, ilan pankart, hepsini olay mahallinde bırakıp teker teker ayrıldık oradan...

Neyse... Aradan iki gün geçmişti... Daha üzerinden bir gün geçmeden unutulmaz bir anı oluvermişti o sanki 1 Mayıs... 3 Mayıs günü partide bir toplantı yaptık...

YA ARKADAŞLAR! BİZ O PANKARTLARI UZUN YILLAR KULLANMAK ÜZERE YAPTIRMIŞTIK... PARTİMİZİN EKONOMİK DURUMU MALUM...

STP

Yani, sözün özü, toplantıda şu karar alındı... Ertesi gün Şişli'nin arka mahallelerine gidilecek, bez pankartlar aranılıp bulunacak tekrar geri alınacaktı...

BEN BURDA SAKLANMIŞTIM..

TOK TOK..

OO!.. HOŞGELDİNİZ...

STP

?!

Şaşkınlıktan küçük dilimi yutacaktım... Bizim pankartların bazısı elbise olmuştu, tişört olmuştu... Beni saklıyan berberin ise bir sürü önlüğü olmuştu...

BER

SENDİKA HAKKI

Mahallenin her yerinde izlerimiz vardı...

?!

Sloganlarımız, amblemlerimiz, her tarafta göze çarpıyordu...

Partiye gelip, gördüklerimizi bir bir genel sekreter yardımcımıza anlattık... Biz şaşkındık ve mahcuptuk... O ise...

OH..OH NE GÜZEL OLMUŞ.. HALKIMIZ İSTİFADELERİ KAÇIRMIYOR... HELE HELE PARTİMİZİN PROPAGANDASI AÇISINDAN... BERBERİN O KIZIL ÖNLÜKLERİ İKİ YIL KULLANDIĞINI VARSAYARSAK... OOOO!..

...dedi... Allah'tan pankartları sağlam kumaştan yapmıştık...

BİTTİ...

...Kitapçı, yanındaki arkadaşını dürttü... "BAK!" dedi "YİNE O KOCA KAFALI ADAM... HER GÜN GELİR... ORASI ÖYKÜLERİ'NDEN 5-6 TANE ALIR GİDER... GARİP BİRİ..." "GERÇEKTEN DE KAFASI BÜYÜK-MÜŞ!.. dedi arkadaşı... Koca kafalı adam ORASI ÖYKÜLERİ'nden yine 5 tane aldı, parasını ödeyip kitapçıdan çıktı... Kitapçı raftan bir ORASI ÖYKÜLERİ aldı, ilk sayfasını çevirince gözleri faldır faldır oldu... "AMAN ALLAHIM BU O HERİF!.." Evet... O herif ben olacam kısmetse... ORASI ÖYKÜLERİ... Birinci hamur kağıtta 68 öykü... Çıkmıştır artık... İLETİŞİM'den...

Akşamiserası

Dengeli Beslenme

BİR AKSİLİK OLMAZSA BU PAZAR İZMİT'TEYİZ... BEKLERİZ EFENDİM...

KAAN ERTEM

Erkut abi..

ERKUT ABİ, 150 TANE KAÇAK KOT GETİRDİM ABİ, VALENTİNO, WRANGLER, NE İSTERSEN VAR ABİ.. YARI FİYATINA VERECEM.. GEMİDE ÇALIŞAN BİR ARKADAŞ VAR DA, BERABER İŞ ÇEVİRİYORUZ, ZENGİN OLUCAZ..

HADİ HAYIRLISI!.

ULAN BUNU ALIN, DIŞARIYA İHRAÇ EDİN, ÜLKE ÜLKE GEZDİRİN.. GİTTİĞİ HER ÜLKEDE VÜCUDUNA O ÜLKENİN YÖRESEL MOTİFLERİ DÖVME OLARAK YAPILACAK... AYRICA ALNININ ORTASINA RUDOLF VALENTİNO'NUN GÜZEL BİR PORTRESİ YAPILACAK!.

EXPORT EXPORT

AYRILIK RÜZGARLARI...

FİKRET, BAK ORDA TURİSTLER VAR, AY BİRAZ KONUŞSANA ŞUNLARLA.. AY ÇOK ŞİRİNLER YAA!.. HADİ FİKRET ÇOK İSTİYORUM!.

Fikret, Fikret ama, hiç düşünmüyorsun ki Fikret, Amerika'da master ve doktora'yı niye yaptı? Bilimsel ve akademik kariyerini ne alanda sürdürmek istiyor? İngilizceyi niye bu kadar iyi öğrendi?

KAMİL ABİ! KAMİL ABİİ! EVDE MİSİN ABİ? YENGE N'ABER?.

YENGE KAMİL ABİ EVDE Mİ? YENGEE?.

Kamil abi, kamil abi sitsin ebenizi... Ulan kaçına kahveye çağırma ayakları... Arkadaş, evlendik, ev barkurduk, yine de bu kanka muhabbetinden kurtulamadık!. Ulan? Yoksa bu herifler benim karıya mı sulanıyor? Dur bakalım, bekleyelim biraz...

YOK... EVDE YOK ŞİMDİ!.

ZEBAH

ENDER ÖKSÜZ - İSTANBUL -

● Ankara'dan Muhsin YEŞİLYILMAZ'a; Esprinizi aldım. Ayrıca Albüm için yaptığınız eleştirileriniz için de ayrıca teşekkür ederim..

● Bizim Vedat'ın kardeşi Funda'ya; Abin bi taraftan sen bi taraftan, Erdener'lere bağdunuz beni.. Adam hizmı alamadı, bir de geçen hafta bi Erdener Abi çözümlemesi yaptı ki; İşte orda noktayı koydu'.

● İzmir'den Gürdal GÖRHAN'a; Esprini aldım, teşekkür ederim..

● Diyarbakır'dan Sefa ARSLAN'a; Mektubun elime geçti teşekkürler..

İzmir'den Özkan DURAKOĞLU'na; Esprilerinden bi tanesi güzel..

DUYURU

Faruk KARAÇAY'ın kısa metraj filmi "ve bina çöker" 3 Mayıs saat 16.30'da TÜRSAK'ta gösterilecek.. Israrla izleyiniz..

ERDENER ABİ

-Erdener abi, Çamre'ler peşisıra düşüyo, havalar ısınıyo, sıcakların maaşallahı var yani?

-Ee, tabiat!..

TRİO AKSAK

"İLK"

Ada Müzik'ten çıktı.. Doğan ERTENER, Maruf ÇETİNER, Slyvie LACHEREZ'den kurulu TRİO AKSAK, yılında kuruldu.. Üçlünün çalışmaları ağırlıklı olarak, Anadolu Halk Ezileri ve Klasik Türk Müziği eserlerinin aslından uzaklaştırılmaksızın Çağdaş yorumuna dayanıyor.. Çalışmalarını halen Paris'te sürdürüyorlar.. Bu kasetlerine Talip ÖZKAN ve Emre BELLİ'de katkıda bulunmuş.. Arşivlik bir çalışma olduğu için ilgilenenlere şiddetle tavsiye ediyorum.. ADA Müzik yetkililerine de ilgilerinden dolayı kocaman bir teşekkür..

HÜOOP! HAYDİ ELLER HAVAYA!. BEN AŞKIMDAN

HÜOOP YANIYORUMM!..

Ulan eller havaya, eller havaya diye diye sitti attı bütün konseri ya... Üç saattir konser mi verilirmiş yaa... Orkestra olarak canımıza okudu ezşşoğluezşşek!.

SENİ SEVİYORUM..

SENİ SEVİYORUM

YAMAHA

PARÇALIYCAM ULAN SENİİİ... PARÇALIYCAAAMM..

BAĞIRSAKLARINI DEŞECEEEAMM!..

KAÇMASANA KORKAK!.. TİEEYYYT...

HOGA- KİAAAAA...

GEBEER YİAAHH!

ALL ALL!.. HÖAARRG!

KAÇALIM KARDİŞ, MANYAK BUNLAR!.

AY ÇOK FECİ BİŞİİ!.

HÖNNKK!

GÖKHAN DABAK

Asimetrik bi denizde maksimum hızla yüzen bir takım balıklar bilinmeyen sebeplerden ötürü şişmanlamaya başlamışlar. Bunun üzerine mağrur bilimadamı amcalar saklandıkları yerlerden aneden çıkıp otoriter bir tavırla (derhal perhiz yapmalısınız yoksa merdiven çıkarken tıkanırsınız haa) der gibi kaşlarını oynatarak ellerindeki dürbünlerle denizi seyrediyorlardı.. Aksilik şu ki dürbünler sahteymiş. Bu yüzden hepsinin gözü bozulmuş, astiymat ve mitokondri olmuşlar. İşte tam o sırada ben ortaya çıkarım.. Reçel yemekteyimdir. Çünkü reçeli çok sevmekteyimdir. Su akar güldür güldür. Tanzimat edebiyatı yazarlarına sormuşlar (şu yoğurdu sarımsaklayıpta mı yiyek, yohsa ayran yapıp ta içik mi?) Tanzimat şeyleri de yapıştırmış cevabı. (Yoğurt sütten yapılır, sütte hoş bişii). Sonuç olarak şunu söyleyebilirim. Kapı kolu. Evet kapı kolu..

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cumbur Cemaat

A. YILMAZ

İleriyi gören küçük esnaf Bahattin'in maceraları...

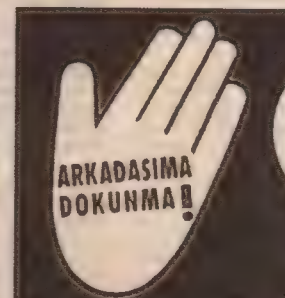

"Dünyanın en güzel sesli ve en iyi DJ'i Neslihan Yeldan'a, bütün aşk, meşk ve şairecilere, Yuhu'ya, gitar çalarken Korcan'a, gitar çalmıyorken Kaan'a, espiri yaparken Layka'ya, Ebru'ya, Mehmet Ali'ye, Rock severlere ve diğerlerine dokunmayın.
İzmir'den Metronom

Kızıl bayrağı canları pahasına düşürmeyen, devrim sloganlarımızı kanlarıyla yazan, halklarımızın kurtulusu için savasan bütün yoldaslara, idollerimiz Che, Fidel ve Mahir'e, devrimci kültürümüzün simgeleri Grup Yorum, Grup Ekin, Nazım Hikmet ve Hasan Hüseyin'e, yüce ideolojimize, medya batağına saplanmayan Leman'a DOKUNMA!
AKAN D

Mektuplarımı cevapsız bıraksalarda Meral ve Nermin'i çok seviyorum. Dokunma!!! Çağlar, Aydın, Yıldırım, Ahmet, Çiğdem, Kemal, Emel'e de DO-KUN-MA! Asker kaçağı arkadaşlarıma ve masum halkıma karşı savaşıyor olsa da İzmir'li Emin'e de dokunma! Yine de dokunacaksınız. Biliyorum. Bana inat. Gün ola devran döne..
Vefalı Dost

Can dostlarıma, canımdan çok sevdiğim aileme, devrimci-demokrat insanlara, sigara canavarım Burhan'a, Fıkra Ustası Turhan'a, Yılmaz'a, Hakan'a, Küçük Stalin Maho ağaya, hiçbir zaman yüzünden gülümsemesi eksik olmayan Tayyar'a, Umut ışığımız olan Leman'a dokunmayın ha...!
Serkan

Bu kirli atmosfere direnen temiz yüreklere, en çok ihtiyacım olduğu anda bana direnme gücü veren, her şeye rağmen umudunu yitirmeyen Hüseyin'e artık dokunmayın.
Nile

Önce tüm halklara, sonra haklarını almak için yürüyen işçi ve memurlara, sonra tüm dostlarıma, ikiz kız kardeşim tepkici Merih'e, canım yeğenlerim Umut, Özgür, Cem ve Nazican kendini çok seven dostluk abidesi güzelim şirin Öznur'uma ve hiç bir beyini affetmeyen, yıldızlı yumruğum şafak yıldızına dokunmayın, unutmayın "zar oyun bozar".
Hacettepe'den Mihman

Dokunmayın aşklara, aşıklara, kaybolmuş gençliğimize dokunmayın. Dokunma! 10. ayını dolduran yeğenim Korhan'a dokunmayın. Dertlerimi, sevinçlerimi paylaştığım gerçek dostlarıma dokunmayın. Dokunmayın bu pislik düzeni değiştirmeye çalışan dostlara. Dokunmayın baharla yeşeren bütün çiçeklere. İstanbul Üniversitesi Turizm Otelcilik öğrencisi Yonca'ya da dokunmayın! Ve şakın ola ki Turkiye'me dokunmayı aklınızdan bile geçirmeyin, çünkü bedenim toprak olana kadar kimsenin dokunmasına izin vermeyeceğim.
Lemankolik/Tayyar

Arkadaşımız Cem Yılmaz'a lütfen DOKUNMAYIN!
Erdil Yaşaroğlu-Selçuk Erdem

Çocuklara, Devrim sloganlarına, sosyalistlere, düşüncelerini özgürce ifade edebilenlere, alevi kardeşlerimize, sigara içenlere, sevgilere, özgürlüklere, Leman ve Lemancılara dokunmayın.
ENÖ

Çakalların Sapığı

Hayatı ısıracak gücünüz yoksa, hayat sizi ısırır, çünkü hayatın besin kaynağı ürküntüdür, tehlikeyi üretir. Koltuğumun altında iki kitap, onlara sekiz senemi verdim, biri bitti, biri bitti bitecek. Bir fazlası var, bulamıyorum. Köpek balıklarından birşey istesem, bastırsam. Yapamam bunu. Yine de İstanbul'a bir atlayalım, belki birini buluruz. Dönüp dönüp kitaplarımın yanaklarından öpüyorum, mavi trenin penceresinden karanlıkların içine doğru. Atlasam mı? Atsam mı? Son bir kutlama. İyi bir kutlama, atlamalıyım. Karanlığın içine işaret parmağımı uzatıyorum, boşlukta bir düğmeye dokunuyorum, tren çığlık çığlığa.

Ne kötü şeyler yazmışsın, baba ne boktan şeyler. Bir cigara daha yakıyorum, Eskişehir'deyiz. Tren, ovaların içinde duruyor. Bu Çağın Soylusu adlı kitabımda bir fazlalık var, bulamıyorum. Tren hareket ettiğinde atlayacağım. Bir buçuk saatdir, bekliyoruz. Yolcular yavaş yavaş dışarı çıkıp şişelerine kar dolduruyor. Vagonların etrafında minik gezintiler, kar şakaları. Şık bayanların sırtlarında kürk mantolar. Küçük gruplar sabırsızlanıyor. Ön tarafa yürüyüşe geçiliyor.

İlk haberler geliyor. Makinist "gitmem kardeşim" diyormuş. Müdüre söylemiş, beni gönderme.. Gönderirsen, Eskişehir'de bırakırım, gününü görürsün, demiş. Yolcular "delinin zoruna bak, bizim suçumuz ne" diye bağırıyor. Gecenin üçü. Bağırmalar büyüyor. Tartışmalara bütün yolcular iniyor. Yolcular, yolcuların içinde vagon kapılarını açıp yüksek rütbeli memur arıyor, makiniste söz geçirecek. Eski bir vali, bir iki tane genel müdür çıkıyor. Vali önünde, yolcular tertemiz, bembeyaz karların ırzına geçilip, ön tarafa yürünüyor.

Makinist pencereden bağırıyor: "gitmem kardeşim, zorlamayın, müdüre söyledim, beni göndermeseydi, şurda emekliliğime üç ay kaldı, elinizden ne geliyorsa yapın!"

Yolculardan biri, en arka vagonda uyuyakalmış üniformalı bir yüzbaşı buluyor. Otuz tane yolcu bir ağızdan yüzbaşıya durumu anlatıyor. Yolcular arkada, yüzbaşı en önde, tekrar makiniste yürünüyor. Yüzbaşı silahını çekiyor: "öldürürüm seni lan, yakarım seni" diye bağırıyor. Makinist pencereden "Emredersin komutanım!" diyor, derhal hareket ediyoruz.

Dört saat yolda kalmışız. Sabahın ilk ışıkları, dümdüz karlı kaplı ovalardan geçiyoruz. Ufukta, trene doğru dikine gelen bir traktör. Uçsuz bucaksız ova, bir de traktör.. Öyle de oldu, çarpıştılar. Bir saat kadar daha durduk. Ben de dayanamıp kürklü kadınların ardından olay yerine yürüdüm. Kürklü kadınlar gibi yakınlaşmadan uzaktan izledim. Traktörü süren delikanlı ölmüş.

Çekin bir tarafa gidelim. Olmaz, Eskişehir'den savcı gelecek, onu bekliyoruz. Ovanın bir ucunda elinde değneyiyle ak sakallı bir adam göründü. Islıklar çalındı. İhtiyar sakallı, topallaya topallaya geldi. Değneğiyle gazeteleri kaldırdı.

Gözlerinden demir bilye gibi damla gözyaşı düştü. Delikanlı askerden yeni dönmüş. Askerdeyken hem annesi, hem babası ölmüş. Üç kardeşi, aç, perişan üstüne kalmış. Köyün en yoksul ailesiymiş. Bugün işe başladığının birinci ayıymış. Çokta çalışkanmış bir çocukmuş. Kürklü kadınlar birden üşüyüp vagonlara doluştular. Naylon torbalarından kurabiyelerini çıkarttılar. "Yardım toplasak" dediler.

Savcının minibüsü uzakta kaldı. Savcı, yanında keser suratlı bir adam, bir de genç bir bayan kan eşeleyip eşeleyip geldiler. Toplantı gibi aralarında birşeyler konuştular. Genç bayan dizlerinin üstüne daktiloyu koydu. Bir cigara yaktı. Oturduğu taşın sivri tarafı battı, taşı ayağıyla ters çevirdi. Sonra yolculara bağırarak "doğu ne taraf".

Cesedi çevreleyen gruplar içinde ben de mütevazi yerimi aldım. Bana benzeyen kumarhane suratlı adamlar bulup birer cigara yaktık. Benim gibi düşünüyorlardı. Tren batıya doğru ilerledikçe belalar büyüyor. Dönelim, dediler. Nasıl? Savcıya söyleyelim. Savcı, yalnız üç kişi götürürüm dedi. Üç sıkı bahanesi olan üç adam sıkı bir elemeden sonra öne çıktık, çocuğum, karım, hastam, ben daha dürüst davrandım "param kalmadı" dedim.

Savcının minibüsüyle Eskişehir'e dönüyoruz. Tarlalar ne güzel. Dağlar ne soylu. Bu topraklar böyle masum. Kitabımda, hastanede çalışan sapık bir köy imamı anlatıyordum. Bu soylu masumluğu görünce çıkartmağa karar verdim.

Cebimdeki parayla cigara alabilirim, doya doya çay içebilirim, şansımı çorbadan yana kullanabilirim. Anadolu'nun bağrında hiç tanımadığım bir şehrin terminalinde ünlü bir otobüs şirketine girdim. Param yok, dedim. Babacan tavırlarla karşıladılar beni. Biraz sonra terminal polisi geldi. Çantamı açıp yüzlerce beyaz sayfa çıkarttı. İçlerinden "lağmancıyla" ilgili, bir bölüm okumaya başladı.

Okudukça kuşkusu arttı. Kesin, değil nezaret, psikiyatri kliniğine gönderiliyorum. Sakin bir ses tonuyla, sapık olmadığımı, manyak, anarşist olmadığımı yumuşak bir dille anlatmalıyım. Beni savcının bıraktığını söyledim, trenin başına gelen macerayı özetledim.

Polis kaderimi değiştirdi, "aç mısın" dedi...

Yeni eve taşınmıştım, giriş katındaydı, yola bakıyordu. Tarihe altın harflerle yazılacak kitabımı burda bitirecektim. Eve, gece girip çıkıyorum, beni tanıyan yok. Köy imamıyla başım yeterince dertte. Romandan köy imamını çıkartınca bütün romanın iskeleti bozuluyor. İskelette, ne iskelet, Türk romanının tek iskeletsiz romanı, bitten ve kandan. Kaç gün, kaç gece geçti, tren, karanlık, çığlık, traktör, köy imamı. Yeni semtte çorbacı aradım. Sokağın çocukları beni görünce, korkudan kaçıştılar. Apartman pencerelerinden insanlar tuhaf baktılar. Yolda, uzun zamandır görmediğim büyük ablamı gördüm. Taşındığımı duymuş, evimi bilmiyor. Sokağı tarif ettim.

"O sokaktan çok korkuyorum, dedi, orda bir adam varmış, evine kamyon girmiş, adam cinliymiş, gece evinde sakallı hocalarla boğuşuyormuş." Tam benim aradığım adam. "Hürriyet gazetesi bile yazdı, televizyon bile gösterdi, kamyonu tanımayan yok, adamı bulamıyorlarmış!" dedi.

Sokağa büyük ve derin bir boşluğa bakıyormuş gibi yeniden çıktım. Çarpma sesini ablam, üç-dört sokak yukardan duymuş. Eve döndüğümde kapıda bir kağıt buldum, "karakola gel" çağrısı. Savcı adımı vermiş olabilir. Binbir kuşku gittim. Polis kağıdı aldı, "haaa o sen misin?" dedi. "Şöför kaçtı, duvarı ev sahibi yaptıracak, kamyonu da yarın çektireceklerini söylediler" dedi.. "Burayı imzala", imzaladım.

Eve döndüm, sokakta tekrar çocukları gördüm, yine kaçıyorlar benden. Ellerinde cilt cilt kara kaplı kitaplar gördüm, yakıştıramadım doğrusu. Kitaplarla dolu odama girdim. Odamda bir Man kamyonu. Ön duvar, pencere olduğu gibi yıkılmış. Kitaplarım sokağa dağılmış, kitaplarla tuğlalar birbirine karışmış.

Bir dağı iter gibi, kamyonu iteledim, yerinden oynamadı. Hayatıma orda bir göz atacak vaktim oldu. Bir savaşçıyım ben, felekatler umurumda değil. Köy imamıyla ilgili bölümün içine yeniden gömüldüm. Gerçek hangisi kamyon mu? Köy imamı mı? Son ikiyüzyıldır, bütün sosyal facıaların altındaki deprem fayında, bu köy imamları yatıyor, ülkeyi, insanları sarsıyor... Köy imamının kırışık, karanlık yüzüyle hoş sohbet, el ele geceye vardık.

Evlenmiş, eski hızlı gece hayatını geride bırakmış arkadaşlarımdan biri televizyonlarda gördüğüm manken kızlardan biriyle çıkageldi. Çok büyük derdi var, büyük bir polis müdürüyle başı belada. Senin ev sota, gizlenmek için ideal. Ben "kalabilir" demeden, kulağıma "profesyonel fahişedir, kıyağımı unutma" deyip çekip gitti.

Allahım, Allahım sen ne büyüksün. Dünyayı, tarihi dolaşsam böyle ışık yüzlü bir kız bulabilir miyim. Kız benimle ilgilenmedi. "Yiyecek birşeyler var mı?" dedi. Bakkala fırladım. Cebimde para yok, bakkalı da tanımam. Tanışırız, borç yazdırırız.

On dakikadır bakkaldayım. Bir türlü muhabbete giremiyorum. Ne desem, nasıl girsem lafa. Bakkal tuhaf gözlerle gözlüyor, köy imamından vahşi. Zihnimden tüm ülkeyi dolaşıyorum, adamın memleketini çıkartamıyorum. Giren, çıkan. Şık bir bayan geldi, bir kangal sucuk, bir tekerlek kaşar aldı. Nerden buluyorlar bu kadar parayı diye, bakkal söylendi arkasından.

"Orospuluktan" dedim. "Doğru söylüyorsun, ortalıkta orospu kaynıyor" dedi. Muhabbetin altın hazinesini buldum, "orospuluk". "Buralar hep böyle dedi".. Ya oralar, dedim, iç geçirerek. Romanımdaki sapık köy imamına biraz çeki düzen vermenin zamanı, dedim. "Bizim köyün bir imamı vardı" dedim, "mubarek adamın tekiydi".. Bakkal da iç geçirdi "nerde o evliyalar" dedi..

Evliya ve orospu muhabbeti beni hidayete erdirecek sucuklarla dolu peri kızlı eve gideceğim. Tam lafa girip, benim imamdan bir menkıbe anlatacağım, bizim ateş parçası streç pantoluyla girdi bakkala. "Kanyak söylemeyi unuttum" dedi. Bakkal "burda içik satılmaz" dedi.. Bizim kömür gözlü afet, kangal sucukları kopartıp terazinin üstüne fırlattı. Kızınkisi de streç değil, derisini ters çevirmiş. Bakkal girip çıkanlar, bir dönüp üç bakıyor. Bir yılda tüketeceğim kaşarları, peynirleri büyükçe bir torbaya yerleştirdi.

Dışarı çıkıp kanyak satan büfe aradık. İki şişe kanyak, beş paket parlament. Bakkala rezil olduk, amma, büfeci, bir kanya baktı, bir beş paket parlamente, bir de benim surata. Büfeciyi bakışlarımla bitirdim, yıktım. Bu havayla bu semtte iyi bir istikbal bulabilirim. Anahtarı içerde unutmuşuz. Ne yapalım? Kamyonun altından sürünerek girmekten başka çaremiz yok. Sürünerek, önümüzdeki taşları, kitapları ayıklayarak ilerliyoruz. Tekerleklerin altında kitap yığınlarını görünce.. Nerden geldi aklına tam şanzımanın altında, mahçup bir sesle, "ben hiç tiyatroya gitmedim, beni tiyatroya götürür müsün" dedi.

Kibrit o kadar güzel yandı ki. Cigaramı o kadar güzel yaktı ki. Mutfakta cızırdayan sucukların kokusu. Streç pantolonuyla dört dönmesi, ağzında "hadi bakalım kolay gelsin", başımı döndürdü. Tanrı, bazan, bizimle eğlenir, bizi, aciz, zavallı bırakmak için, yeri göğü titreten bu güzelleri yaratır. İştahım kesildi, kibrit çöpünü on parçaya böldüm, geceyi çizdim, odanın içinde döndüm, dolaştım, nasıl bir şaka bulsam da, dokunsam sarılsam. Bakkal geliyor aklıma, köy imamı geliyor. Kanyağı öyle derine döktüm ki, ateş üstüne ateş. Bu kadar mı biçimli dudaklar olur? Bu kadar diri göğüsler.. Ne desem de sarılsam.

Duman ne kadar güzel, kızın yüzünü yalayıp geçiyor. Yattığı erkekleri, yatış seanslarını, kodumlu, çıkarttımlı, pis bir ağız. Pek yakışmıyor dudaklarına bu argo. Olsun, sırası mı şimdi. Dakikalar, saatleri kovaladı. Elim, kızın tenine uzanamıyor, korkuyorum. Ezan sesleri. "Hadi yatalım" dedi, kendime lanet ettim. Üstüme battaniye getirdi, kendimden iğrendim, kendisi kanepeye bir güzel yerleşti, "yazıklar olsun, tühh"dedim.

Hayatıma hayatlar kadar, ateş, son defa sönmek üzere, uyku bedenimi kirli kabuslarına alıp kaybedecek. Benim cesaret edemediğimi, kız yaptı. Yanıma geldi. Battaniyemin altına girdi. Eliyle, saçlarımla, oramla, buramla oynadı. Tam sırası kaldır elini, dokun kıza, sarıl, yapış, diyorum.. Üstüne benzin dökülmüş yanan bir heykel gibiyim. İpek saçlı güzel, "ben de buraya uzanayım" dedi. İşte bu kadar, içimden yalvarıyorum. Tanrım! Uzansın, uzansın.. "Nasıl istersen" dedim, yutkunan bir sesle. Kız birden, "seni çok rahatsız ettim, hadi sen uyu" deyip kanepesine döndü. Asurlular, Babilliler, dünyanın bütün güzellikleri kalkmış odama kadar gelmiş, sabahın beşi, battaniyemin altına girmiş, dokunuyorum, yalvarırım, Hintliler, Çinliler, yardım edin!..Mümkün değil.

Sabah uyandığımda kahvaltı masası kurulmuştu. Kız, streçini de çıkarmış, ortalık yerde külotuyla dönüyor. Tenini seyretmekten bir daha iştahım kesildi. Kibrit o kadar acı yandı ki. Cigara o kadar acı ki.. Kapı çalındı, arkadaşım geldi. Bir hay huyla mercedese atladıkları gibi gittiler..

Ardlarından kocakarı evsahibim iki duvarcı ustasıyla çıkageldi. Telefona cevap vermiyorlarmış, benim gidip araç çekicisini alıp gelmem gerekiyormuş. Otobüs tıkış tıkış. Önümde, sırtı dönük bir kız. Saç dipleri, ensesi.. Isırsam mı?

Isırsam artık. Kız birden yüzünü bana döndü. Burun buruna geldik. Ben ne yaptım. İşaret parmağımla kızın göğsüne.. Bir düğmeye dokunur gibi.. Otobüs çığlık çığlığa.. Karanlığın içinden yüzlerce el, yüzlerce insan çullandı üstüme. Kendime geldiğimde ayakkabımın teki otobüste kalmıştı.

Eve dönüp, otobüste kavga çıktığını söyledim. Kocakarı bana acıyıp, kendisi gitmeye karar verdi. Bütün bu belalar köy imamı yüzünden, köy imamını tekrar romana yerleştirmeliydim. Duvarcı ustası benim imama o kadar benziyordu ki, yeniden yazmam için bir heyecan aldı beni.. Adamın konuşmaları, tavırları, köy imamının burnundan düşmüş.. Sonra duvarcı ustası odanın içinde o kadar toz kaldırdı ki, fikrimi değiştirdim, tekrar çıkarttım köy imamını romandan..

NİHAT GENÇ

SOSYETE POLİSİ

CEM YILMAZ

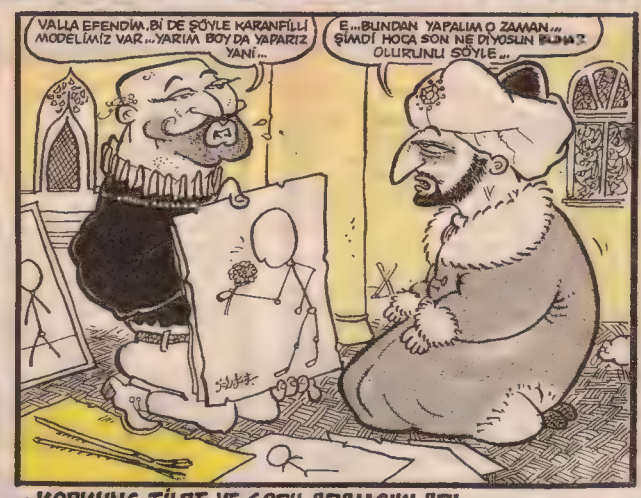

•KORKUNÇ TİLBE VE SORU ADAMCIKLARI...

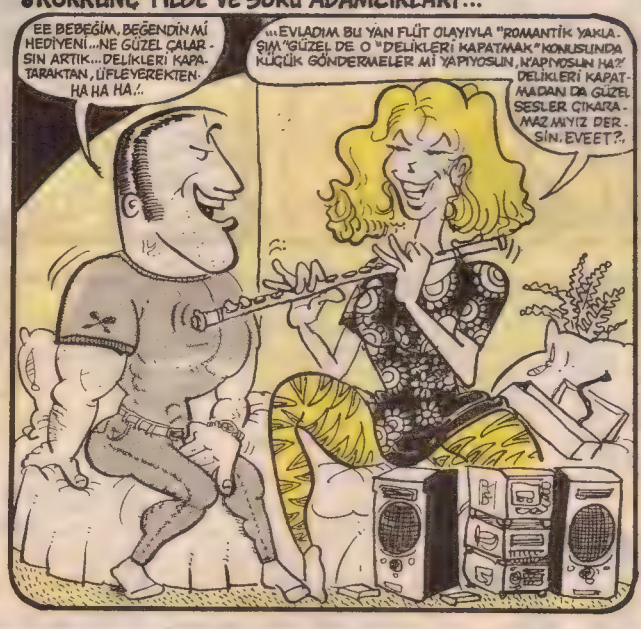

•KLARK'IN İSYANI!.. (AFERİN LAN KLARK)

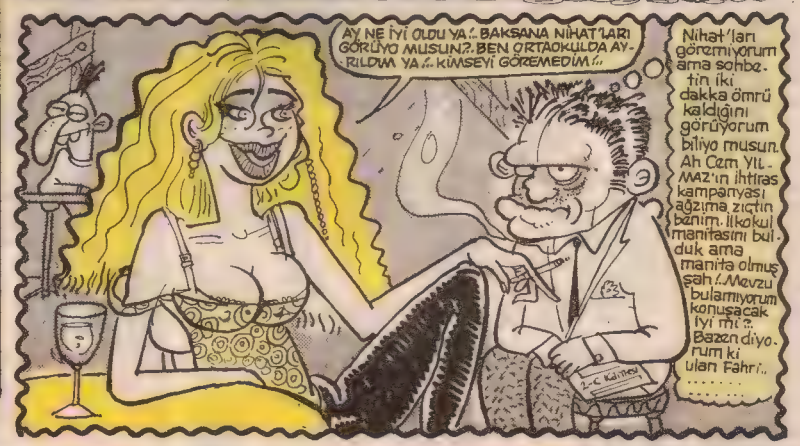

Doktorun Günlüğü

ALTAY MARTI

KALP KRİZİ

Taksi, mahmur sokağı tıngır mıngır geçmiş caddeye çıkmıştı. Süleyman yattığı yerden kırık dökük bir sesle konuşmaya başladı:

-Ananıza ve iki bacınıza sahip çıkın çocuklar!.

Bu sözler üzerine kıvırcık saçlı genç ürperdi bir an. Kaşları daha da çatıldı, yüzü daha da gerildi. Ölümün şimdilik keyifle pusuya yattığını, fakat her an arabanın bir köşesinden, bir o yana, bir bu yana yalpalayarak ortaya çıkacağını, bütünüyle bir felaket olup tüm marifetlerini göstereceğini düşündü. Kime sığınılabilirdi ki sabahın bu el değmemiş serin saatinde! insan yüzünü ne tarafa dönebilirdi ki! Kimden yardım isteyebilirdi ki!

. Araba bomboş yollarda canının istediği gibi ilerliyordu. Süleyman'ın ağrısında biraz azalma olmuş, fakat can korkusu hala geçmemişti. Buz gibi yüzleriyle iki yanına oturmuş çocukların içlerinde neler dolanıyordu kimbilir?

Sonunda Dağkapı'ya varmışlardı. Koskoca bir şehrin uyuduğu, güneşin doğmak bilmediği bu körpe zamanda, ıssızlığı kıra döke girdi araba devlet hastanesinin bahçesine ve gelişini dünya alem duysun istermiş gibi fena bir frenle zınk diye durdu acil servisin önünde. Apar topar indirdiler Süleyman'ı taksiden. Haydi hayırlısı!

Kapıdaki mustahdemin buruşuk yüzü ve mıymıy, umursamaz tavırlarına kafayı takacak hali yoktu kimsenin. Hele o saatte sedye istemek hiç mi hiç akıl karı değildi. Üç kardeş fazla sarsmamaya özen göstererek karanlık-kasvetli koridorda taşıyıp, kapısında "Acil Dahiliye", yazan odaya soktular babalarını. Yüzünde iri iri sivilceler olan gençten bir hemşire, uykusuzluğa yenik düşmüş gözler, ve hırıltılı bir sesle karşıladı gelenleri ve başıyla muayene masasını işaret ederek "şuraya yatırın" dedi. Yatırdılar. Genç hemşire eline bir kalem alıp masanın üstündeki kocaman defterin başına geçerek isteksizce sormaya başladı:

-Adı ne?
-Süleyman
-Baba adı?
-Nuri
-Doğum yeri
-Zonguldak
-Kaç yaşında
-Elli üç.

Kıvırcık saçlı genç acele acele soruları cevaplandırıyor, ama için için de kızıyordu hemşireye. Adam burada can çekişiyor, kadın hiç bir şey yokmuş gibi, ağzında kelimeleri yaya yaya ahiret soruları soruyor, olacak iş mi bu şimdi! Önce bir doktoru çağır hele, sonra ne soracaksan sor, değil mi ama!

Süleyman bir eliyle beyaz muşambalı muayene masasının kenarına yapışmış, diğer eliyle göğsünü tutarak inleyip duruyordu. Hemşire yazım işlemini tamamladıktan sonra aynı umursamazlıkla ve ortadan ikiye ayrılacakmış gibi esneyerek arkadaki kapıyı açtı ve çekip gitti. Sinan'la Hıdır yola çıktıklarından beri ilk kez konuşuyorlardı babalarıyla. Yumuşak bir sesle habire, "hiç azalmadı mı baba?" diye soruyorlardı ki önce doktor sonra genç hemşire belirdi kapıda. Kalın gözlüklü, kel kafalı, iriyarı doktorun yüzünde meymenet yoktu. Belli ki bu saatte uyandırılmak hoşuna gitmemişti. Bir eli önlüğünün cebinde yorgun adımlarla yaklaştı Süleyman'a ve "biriniz şu fanilasını sıyırsın" diye konuştu odanın ortasına. Sinan hemen koşup denileni yaptı. Doktor alelacele dinledi kalbini steteskopla Süleyman'ın, sonra da hemşireye dönüp "yap bir Sedilanid" dedi mırmır bir sesle ve aynı deve adımlarla lap lap çıkıp gitti odadan.

Genç hemşire masanın arkasındaki beyaz dolabın alt gözünden bir ampul çıkarıp pat diye kopardı kafasını ve hemen enjektöre çekip Süleyman'a yaklaştı. Süleyman'ın kuru kemik gibi kolunu tutup ortalarında bir yeri eliyle şöyle bir yokladı. Alkollü pamukla bir iki sildikten sonra hart diye girdi ve enjektörü tamamıyla boşalttı damara. En sonra da kronik uykulu sesiyle "hadi bakalım, geçmiş olsun" demeyi ihmal etmedi.

Çocukların yüzü biraz ışıklanmıştı. Sağ salim yetiştirmişlerdi ya babalarını hastaneye, ilacını yaptırmışlardı ya! Daha ne olsun! Gelin görün ki Süleyman'da bir değişiklik yoktu. Hala ağrıdan yakınıyor, arasıra gözlerini kapatıp "ih, ih!" diye inliyordu.

Yirmi dakika filan bekliediler. Kıvırcık saçlı genç baktı ki olmayacak, mecburen gidip buldu hemşireyi. İlacın herhalde etkili olmadığını babasının şikayetinin geçmediğini anlattı dili yettiğince. Genç hemşire sabah sabah başına bela olan bu davetsiz döküntü tipleri başından savsaklamak için, "valla biz elimizden geleni yaptık, isterseniz bir de fakülte hastanesine götürün" dedi. "Orada bir de uzmanlar baksın."

Kıvırcık saçlı genç şaşırarak sordu: -

-Peki bu doktor uzman değil miydi?

Hemşire konuşmuyor da sakız çiğniyordu sanki:

-Valla bu da uzman, ama psikiyatrist. Şansınıza bu gece nöbetçi doktor bu!

Hemen dışarıya fırladı kıvırcık saçlı genç. Hastane durağında herşeye alışkın gözlerle bekleyen şoföre "gel" işareti yaptı. Biraz sonra taşımaya alıştıkları babalarıyla birlikte binbir telaşla binip arabaya, şehrin yirmibeş kilometre dışındaki, fakülte hastanesine doğru yola çıktılar.

Dicle Nehri'nin arkasına düşen fakülteye vardıklarında ortalık biraz ışıklanmıştı. Hastanenin görkemli binası, temiz pak görünümü ve toprağa ince ince düşen güneş ışınları nedense bir rahatlık sağlamıştı herkeste. Eee, binası bu kadar büyük olan hastanenin doktoru da büyük olur herhalde değil mi? Kurtarırlar değil mi Süleyman'ı hemencecik?

Acil servisin kapısına geldiklerinde kaygıları hala devam etmekteydi, ama içlerinde hafifte olsa bir ferahlık vardı.

Canını geri verecekler miydi Süleyman'ın? Biraz daha soluk alacak mıydı? Kurtulacak mıydı? Kurtulsun be! Kurtulsun!

BİTTİ

-Mıgırdıç Margosyan'ın **"Söyle Margos Nerelisen?"** adlı kitabı çıktı.

-Sabır, emek ve çabalarından ötürü derginin dizgicileri, iki genç arkadaşım, **Seyhan Aydın** ve **Murat Yüceşan**'a teşekkür ederim.

Akşamsefası

TOP CAMBAZI BORA ÜSTÜ AZ TABU

KOFTİ ANARŞİST

BAHADIR BOYSAL

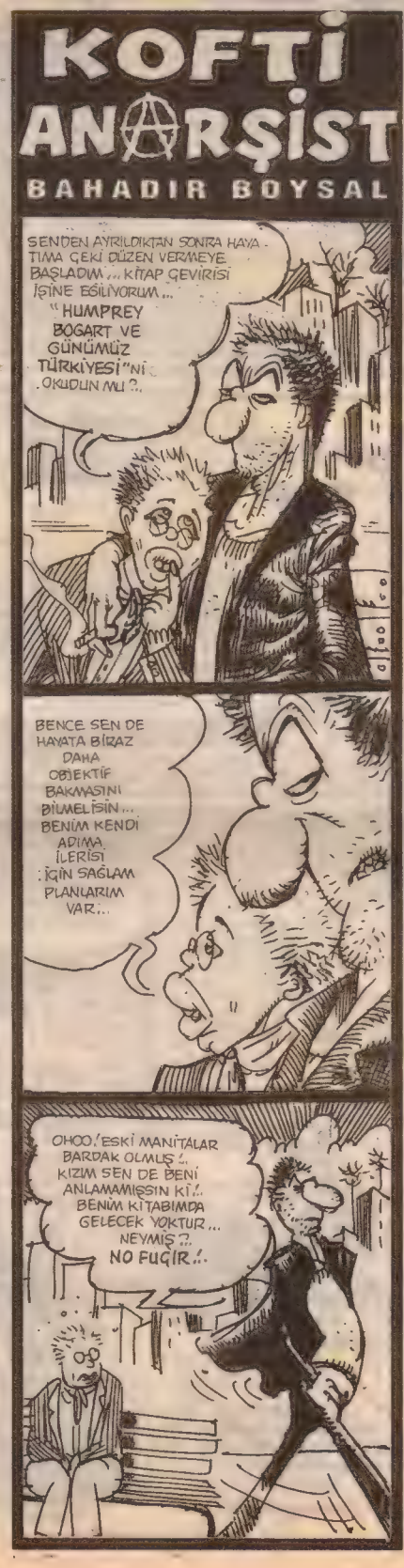

AYRINTILAR

METİN FİDAN

SELAM!.. Çok mutlu olduumda ayakbaşparmaamın tılı ince ince sızlıyo, küçük bi kalp atıyo orda. Ama, tam emin dilim aslında Şimdilik sadece iki kere oldu bu Bi tesaadüf, o anki biyolojik bi raatsızlık da olabilir Sanırım bu ilginç şeyi lap diye hemen yumurtlamadan önce, üçüncüsünüde beklemeli, iyçene kanıtlamalıydım. Olsun, şüphe paylı bile olsa, hoş bişiy bu.. Ah mutluluk denen o ne idüü belirsiz duygu!. Heycanlandırıyo insanı; o yerli filmlerdeki ürkek bayanlar gibi titriyo. "Çok mutluyum, korkuyorum Nihat!.." Yav ne tuhaf bişiy lan bu. Hem mutlusun, hem de üçbuçuk atıyon Hoca şöyle mi yoksa be: Mutluluk, dolu, aazına kadar dolu bi bardaa benziyo Keyifle dolup, taşmadan onceki o sınır bölgeye geliyosun. Orgazmın bi milim felan oncesi gibi yaani. Dolayısıyla, çok mutlu bi insanın uzulme şansı, diğerlerine göre daa fazla; aazına kadar dolu bi bardaan damlama oranın ötekilerine göre daa yüsek olması gibi. Kıpırdatmamak gerekiyo ikisini de; ve bu da stres yapıyo. Sanırım yarım bardak mutluluklar en kral bişii. Ama bu da elimizde diil. Çünkü dolduran hep biz olmayabiliriz. Biz habersizken bardaamıza, ee, depozit, şişe, gibi?.. eeh, sıkıldım patladım yaahu! Aaa,, ne pis bişey lan bu Felsefe filan!. Çekirdek gibi; yazdıkça yazasın geliyo!.. Onu buna benzet, şunu ötekiyle kıyasla; iki şeyin arasında birebir eşleşmeler yapabilmek için götünü yırt!. Allahtan son anda frene bastım. (Bu arada, neyden mutlu olduuma gelince. Dandik bişeydi aslında. Ama sızlattı işte ayakbaşparmaamın altını.. Demek daa iri bişiy olsa, damı götü daatçam, kafanızı sigcem burda..

KOLAYGİRERZORÇIKAR'dı. (Eskiden Bi Gün'lü):.. Gaz lambasının cam şişesini, yumuşak bi tülbent ve küçük bi oklavayla temizlerdi Anaanem. İslenen camı çıkarar, içine tülbenti sıkıştırırdı bi uçtan. Ve ittirirdi oklavayla hafifçe. Hemen yapışırdı isler, kenarları oya süslü o eski tülbente. Çıkardı öbür taraftan. Bi tekraarında daa, pırıl pırıl olurdu gazlambamızın camı. Tülbent şişenin ortalarında, sıkışır gibi olsa da, çok yumuşak olduu için, kırmazdı şişeyi. E tabi; Anaanem de biliyo işi ayrıca. Sonra açarız biraz, yükselir fitil.. Hüzünlü bi aydınlık briket duvarlara yarım yamalak yerleşirken, Anaanem Kuranını eline alıp sedirine geçer, ben de yırtık bakkal kolimden, okumadım bi TomBraks'ı Mister Noo'yu aramaya başlarım.. Kolaygirer, kolay çıkardı..

SES:... Pusuya gitmek için Tim'imle yola çıktımda, en sinir olduum şey, daa ilk adımlarda beni raatsız eden Tıkırtılardır. Silahtakiler sorun diil, iki oynayınca geçiyo ama, şarjörler ve elbombalarından gelen sesler kolay kolay kesilmiyo.. Elbombaları, hep pimlerinden sıkırdar. Pimi tutup hafifçe kendi ekseni etraafında çevireceksin. O önemli halka, açı değiştirdii için, artık fünyeye çarparak ses vermez. Sıra, her şarjörü hızlı hızlı hareket ettirip, hangilerinin ses çıkardını anlamaya gelmiştir. Sesli olanlar tesbit edildikten sonra, boş oşaa durdukları için teker teker mermileri içe dooru bastırılır. İşaaret ve orta parmaamızın ittirişi aynı güçte olmalıdır ki, mermiler tıkırtı yapmıycak şekilde içe basılsın. Bazen, sıkıştırılmaya raamen tıkırtılar olur. Defaalarca uuraşırız. O an sesleri keseriz ama, çatışmaya girdiimizde kendimi yere attımda, sarsıntıdan dolayı hepsi tekrar tıkırdamaya başlar.. Olsun, artık o andan sonra tıkırdılar diil, Takırtılar önem kazanır.. CENGİZ FARE.

SEVERİM:... İki elimde doluykene, kapıları oyaamla açmayı.. Bi de iki elimde doluykene, ışıın düümesine dilimle basmayı.. Ateşin üstünde ısınan suyun buharına yüzümü tutmayı.. Elektrik süpürgesini kediye tutup onu korkutmayı. (Hahaa, gülmekten öldürüyo insanı).. Bilen kol saati pillerini sobaya atıp patlatmayı.. Hava durumlarında gösterilen uydudan alınmış fotoğrafları.. Çay doldururken, bardaklar birbirine bitişikse, suyu, hiç kesmeden bi bardaktan öbürüne sızdırmadan geçirebilmeyi!.. Bİ TANIDIK, KARAMAN..

PSİKOAYRINTI:.. Evet evet arka cepte küçük bi ayna taşımak, ya da hiç olmazsa, evden çıkmadan önce mutlakaa aynaya bi göz atmak eniisi. Zaaten bu, lavaboda hınkırdıktan sonra meydana gelen bişii. Güzel hınkırıyoz ama, son kontrolü iyi yapmıyoz. Çıkıyoz gidiyoz öyle. Şindii, çok samiimi bi arkadaşla beraaberiz. O kadar samiimiyiz ki, o lafı hiç çekinmeden söyleyebiliyo. Aaniden sohbetin ortasında, haşırt diye: "Metin, burnunda sümük var." .. Yiaaa!.. Yumruk yemiş gibi oluyoz. Bi yandan, bunu raatlıkla söyleyebilen bi arkadaşımız olduu için şanslıyız. Bizi uyarıyo, başkalarının karşısına böyle çıkmamamızı sağlıyo. Ama yine de şoktan kurtulamıyoz. Kızıyoz saçma bi şekilde. Nası söyleyebilir bunu, ühü, nası cüüret edebilir!. Bi an nefret bile edilebiliyo o arkadaştan. Ama onun, en dooruyu yaptı bi gerçek.. Hem nası kaldı o aptal sümük orda!. Tabi, hınkırdık; derinden gelen jölemsi artık, suyun basıncıyla küçük parçalara bölündü, ve arsız bi taanesi de, gitmedi, yapıştı kaldı burunun kıyıcına.. Hemen alıyoz onu, hızlı ve kibarca Vay be; arkadaşa bak; şöyledi, uyardı. Utandırdı ama bizi. Boru mu!? Burnunda sümük var didi.. Yok aabi, harbiden tuhaf bi durum. Allah kimseyi düşürmesin.. Amman aynam, canım aynam!.

PİLAV:.. Annem pilav pişirdiinde, kapakla tencere arasına gaste kaadı sıkıştırırdı. Kapağı kaldırıp buhardan yumuşamış kaadı almak istediimde, yırtılır, bi parçası içine düşer, parçalara ayrılırdı. Küçük parçacıkları almak istediimde, ellerim yanar, parçalardan çok pirinç taaneleri yapışırdı parmaklarıma. İnat edip, kızartma maşasıyla tek tek toplarım, ve de sonra tüm pilav yeme zevkim kaçar... GÜNSELİ AYAN..

HOŞTAŞIMA... İki elin bilekleri üzerinde, yeni ütülenmiş pantalonu taşımak.. Merdiven taşımak (Tek kişi) ... Sırtta tek elle tutup oksijen tüpü taşımak.. (Beden dersinde) saalık topunu taşımak.. Dış kapıdan mutfaa, döndüre döndüre büyük tüpü taşımak.. Baacıklarından tutup spor ayakkabısı taşımak (omuza asılı iyrenirim)... Sofraya süraahi taşımak..

TUZ:.. Patlamış mısır dolu tabaa on parmaamı daldırıp da, beş altı mısırı anca alabilmeyi, aazıma götürerken yolda iki üçünü düşürmeyi, geri kalanını çıtır çıtır yedikten sonra, parmaklarıma bulaşmış olan yaalı tuz taanelerini tek tek yalamayı severim. Hele tırnaklarımın içine girmiş olanları dişlerimle çıkarma çabamı.. Ama, hemen Annem görün ordan, dırlanmaya başlar: "Hanım kız ool, Kibar yee, Ellerini yıkaa!.. EDA Ö. YILMAZ.

SICAKDONUŞLAR:.. Pastel boyayla boyanmış resmi sıvazlarımda.. Çay tabaanda, sarsıntıdan ıslanan, köşesinden erimeye başlayan kesmeşekeri hemmen kavradıımda, o taane taane ıslanırken, kaldırdıımda da ıslanması öteki mikro birimlerine ulaşırken, tam bardaa gelmişken, parmaklarımdaki kısmına kadar eridiinde, bırakırken, o mini anda, parmacıklarımın orası da ıslanıp taaneler bulaşınca, hızım, erime hızına yetişemeyince.. Sonraya bıraktım sakızımı, kaadına sararken, buruşturup bastırdımda... Boyuma yetişemeyen Annem, sarılıp göğsüme yaslandıında, başörtüsünün işlemeleri çenemi tatlı tatlı kaşındırdıında.

BİŞİ:.. Nurdan, aldım... Cengiz; Ayrıntınız hoş ve ürkütücü. Bana o korkunç şeyi hatırlattı: Silah sesinin, çocukluumun Beng Beng'leri ve Dekman veyaa Dikşın Dikşın'ları gibi sevimli diil, TAKIR TAKIR'lar şeklinde kaba ve gerçek olduunu.. Edaa; bayaa detaylı Ayrıntılar göndermişsin bi sürü. Onlardan bi ikisi daa, önümüzeki haftalar da fakiraanemizi süsliycek yine... Ve şu: Yazılarınız çok (çok) geç girdi sütuna. Çünkü, mektuplarınız Lemana, ordan bana, ve tekrar Lemana gidiyo. Ne pis iş di mi?.. Vallaa, yapabilceem bişiy yok, üzgünüm.. Yerse! Ay, pardon, bu aptal duruma bi çaare bulamadım için kabalaştım bi an. Tamam di mi şimdi, oldu?. Neyse, ee, iyi günler diliyom ben!..

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

Harala Gürele sosyal yaşam notları serisi; SİTELERE DAİR...

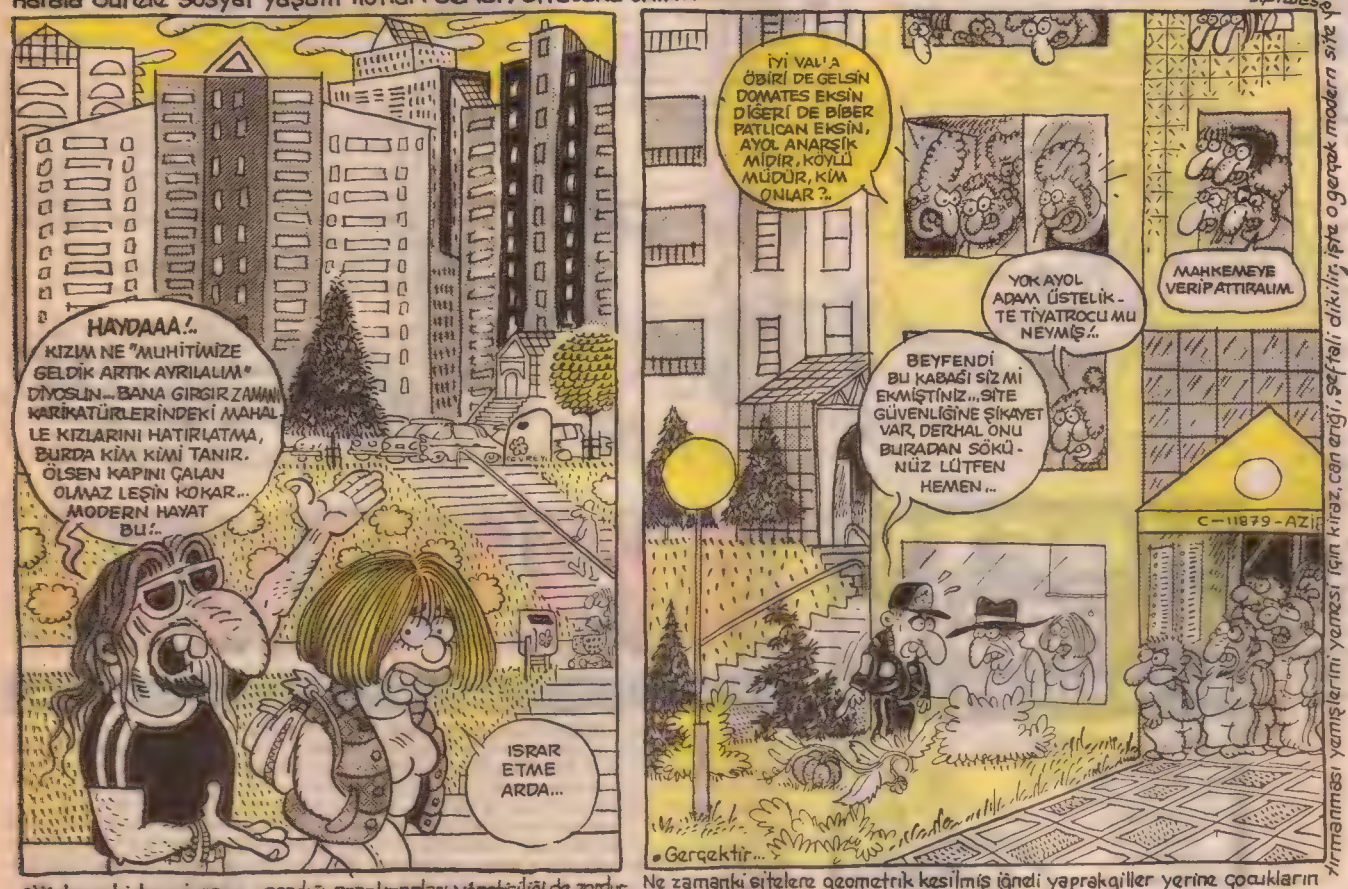

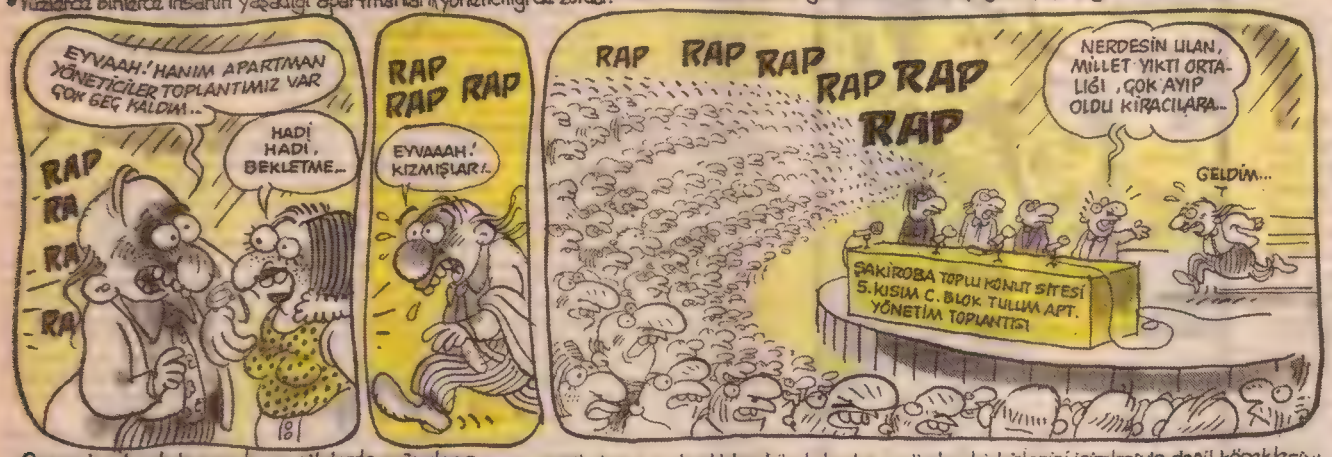

LeMan MİZAH DERGİSİ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOKAK. NO:20
BEYOĞLU/İSTANBUL

PKK VE TİM ÖPÜCÜĞÜ

Sabahın erken saatleri ile birlikte Medya'nın muhabir kameraman bazındaki temsilcileri, Ünal Erkan, helikopter alanının ana binasındaki gazeteciler için ayrılmış odaya doluşuyoruz. Sadece Diyarbakır'da görev yapan muhabirler değil İstanbul piçleri de var. Hani o kırsalda türlü yalakalık yaparak Anadolu insanının saf benliğinden yararlandıktan sonra, Batıda tanımamazlıktan gelen piçler.

Bölge Vali Yardımcısı Ahmet Ertürk ile birlikte Bitlis'e gidiyoruz. Bitlis yakınlarındaki Sehi ormanlarında **"Kod Adımız Barıştır"** diyerek teslim olan PKK'lılar basına tanıtılacak.

Biraz sonra **Skorsky** helikopter ile yükseliyoruz. **Bitlis**'te yağmur var. Helikopter ile indiğimiz Bitlis şehir stadyumunun toprak zemini çamura kesmiş. Helikopterin bile tekerlekleri yarısına kadar balçığa gömüldü. Basın mensuplarına ayrılan Peugeot minibüse yürürken bastırılmış futbolculuk kompleksimden de tamamen kurtuldum. Eee G. Doğu'da herşey gibi futbolculuk da zor.

Ve Bitlis Valisinin makam odasındayız. Önce Bölge Vali Yardımcısı Ahmet Ertürk bir konuşma yaptı. PKK militanlarının pişmanlık yasasından yararlanarak yeni bir hayata kavuşabileceklerini, devletin şefkatli kucağının PKK'ya bile açık olduğunu söyledi. Daha sonra teslim olan militanlar içeri alındılar. İlk olarak **Mustafa** kod adlı **Süleyman Fidan**'a yöneltildi sorular. **Fidan**, grubun komutanı.

Zayıf Türkçe ve kuvvetli bir teorik ağızla anlatmaya başladı **Komutan Fidan:** "Örgüte isteyerek katıldım. Mahsun Korkmaz akademisinde önce teorik sonra pratik olarak yetiştirildik. Eylemlere daha sonra başladık. Bir olayın içinde olmakla dışında olmak çok farklı şeyler. PKK düşündüğümden çok farklı çıktı. Bir gün köy bastık. Köyde 5 veya 6 küçük çocuk da ölenler arasındaydı. Eylemi merkeze rapor ettik. Ben çocuklara çok üzüldüm. Merkezden bu yüzden azar işiteceğimizi hatta ceza alacağımızı bekliyorduk. Ancak merkezden teşekkür geldi. Çocukları hatırlattığımızda "Savaş bu çocukta ölür, yaşlıda boşverin" diye bir mesaj geldi. Benim PKK'ya ilk o zaman güvenim sarsıldı. Sonra örgütten Ermeniler ve Suriye'liler hakimiyeti yavaş yavaş ele geçiriyordu. PKK içinde teslim olma fikri ile ölüm eş anlamdadır. En yakın arkadaşına bile kaçma fikrinden bahsedemezsiniz. Çok büyük bir korku hakim çünkü. Ancak ben ölümü göze alarak çok yakın arkadaşlarıma konuyu açtım. Kabul ettiler. Zaten o sıralar Bitlis'in Sehi ormanlarında bulunuyorduk. Güvenlik güçleri ile telsiz bağlantısı kurduk. Kod adımız barıştır diyerek teslim olduk."

Melsa kod adlı **Hatice Gül**, Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi ikinci sınıfta okurken çıkmış dağa. Hemen hemen **Komutan Fidan**'la aynı şeyleri anlatıyor. PKK'nın Kürt Kurtuluş hareketinden saparak terör örgütü haline geldiğini söylüyor.

Teslim olan PKK'lılarla sohbet bittikten sonra bir de yemek yedik. Tabii militanlarla beraber. Ben **Komutan Fidan** ile yalnız konuşma fırsatını burada buldum. Fidan'a teslim olduktan sonra güvenlik güçlerinin kendilerine davranış biçimini çok merak ettiğimi söyledim. Öyle ya sıradan vatandaşlara bile nasıl davrandıkları malum, kim bilir teslim olsalar da militanlara ne şekilde davranırlardı.

Sorumun cevabını aynen Fidan'ın ağzından aktarıyorum:

"Güvenlik güçleri ile temas kurduğumuzda aslında çok kaygılıydık. Ancak biz PKK'dan ölümü göze alarak kaçmıştık. Özel harekat timlerinin acımasızlığını ise biliyorduk. Buna nazaran verdiğimiz karardan geri dönmeyecektir. **Sehi** ormanlarında bir randevu yeri tespit ettik. Sonra randevu yerine gittik. Her taraf timlerle doluydu. Randevu yeri ve çevresi geniş güvenlik önlemleriyle kuşatılmıştı. Belli ki onlarda orada işkillenmişti, ancak gerçekten teslim olmak için geldiğimizi öğrenince orada bulunan timler bizi kutladılar ve teker teker yanaklarımızdan öptüler."

Komutan Fidan'ın anlattıkları bitince son sözlerine oldukça şaşırdım. Hatta dudağım uçuklamıştı. Özel harekat timlerinin PKK militanını şefkatle öpebileceği ne zaman duyulmuş, nerde görülmüş. Yanlış anlamadığıma emin olmak için iki kez daha tekrarlattım Fidan'a. Evet öpmüşlerdi. Hemde hepsinin iki yanağından. Kutlamışlardı teslim olanları.

Evet **Leman** okurları hatırlarsanız daha önce Güney-

Akşamsetası

doğu'da PKK'nın tek taraflı bir ateşkes söz konusu olmuştu. Sonra Bingöl Bilallı mevkiinde 33 askerin öldürülmesiyle PKK ateşkesin bittiğini kanlı bir finalle duyurmuştu. Ben şimdi sizlere o günlerden bahsetmek istiyorum. Daha sonra tekrar konumuza döneceğiz.

PKK tek taraflı ateşkes ilan ettiğini duyurduktan sonra başta Diyarbakır olmak üzere bir çok yerde insanlar daha huzurlu ve korkusuz yaşanabileceğini yeniden gördüler. Diyarbakır'da ofis semti var. Gezenler bilirler. Kırsal alanlardan göç ile 1,5 milyona fırlayan nüfusun sanki yarısı ordaydı. Ilık bir yaz akşamıydı. Herkes çoluğu ve çocuğuyla sokaklardaydı. Tek taraflı da olsa bu veni siyasal gelişmeden hoşnuttu. Devlet güçleri hariç tabi.

Parmaksız Zeki kod adlı **Şemdin Sakık** komutasındaki kalabalık bir PKK'lı grubu **Bilallı**'da 33 askeri öldürdükten veya şehit ettikten sonra PKK tarafında şöyle bir açıklama yapılmıştı::

"Biz tek taraflı ateşkes kararı aldıktan sonra Devlet nezdindende olumlu bazı siyasal adımların atılabileceğini varsaymıştık. Ancak devlet bizim eylemlerimize son vermemizin ardından daha önce gidemediği yerlere gitti ve daha önce yapamadığı şeyleri yapmaya çalıştı. Militanlar bunların hiç birine karşı çıkmadı. Çünkü ateşkes konusunda kesin kararlıydık."

Bu gelişmelerden sonra kabak 33 askerin hayatı ve bütün Güneydoğunun huzurunun tam orta yerinde patlamıştı. Sakık grubuyla birlikte 33 askeri şehit etmiş halkın pembe rüyaları da sona ermişti.

Şimdi İrlanda Kurtuluş Ordusu **(IRA)** 'nda olduğu gibi devletin paralel bir yaklaşımla siyasal çözüm uğraşıları vereceği düşüncesi safdillikten başka bir şey değil. Hadi devlet böyle bir karara vardı diyelim. Ve güvercinler de gidip PKK'lıları iki yanağından öptü. Peki Şahinler ne olacak. Onlar kimi öpecek. Ya korucular ve tonla silah ya PKK içindeki savaş ve barış tarafı hizipler..

Güneydoğuyu adım adım gezdim. Devletin yakıp boşalttığı köyleri ve PKK'nın bastığı köyleri gördüm. Bir taraftan insanlar yakılmış ve talan edilmiş köylerini geride bırakarak sonsuza yolculuğa başlamış diğer taraftan öldürülen onlarca yakınlarını kepçelerle açılmış derme çatma mezarlara gömdükten sonra aslında kendilerinin bile inanmakta zorlandıkları intikam yeminleri etmişlerdi. Bunlar hep kara bir savaşın devamı yönünde atılmış adımlardı.

Yukarıdaki soruların cevabı aslında yakılan yıkılan köylerde öldürülen binlerce insanın cansız bedeni üzerinde yatıyordu. Kimse bu savaşı istemiyor. Kimse yakınları öldürülsün istemiyor. Kimse ensesinde soğuk bir kurşun korkusunu duyumsayarak akşam 19'dan sonra dost, ahbap gezmelerine gitmek istemiyor. Ve yine kimse artık ağlamak istemiyor.

Ben kendi adıma teslim olan militanları öpen timlere buradan teşekkür etmek istiyorum. Bunlar küçük kıvılcımlardır. Yarın büyük yangınlara yol açabilir. En duygusuz ve acımasız şekilde yetiştirilen timlerin PKK'lıları öpmesi gerçekten bizler için umuttur. Bölge insanının devletten yana hiç bir beklentisi kalmamıştır. Bu işi ancak savaşın içindekiler başarabilir.

Evet Güneydoğu yakasında her geçen gün yeni birşeyler oluyor, barıştan umuttan ve mutluluktan gayrı.

Sevgili Leman okurları, lütfen bana yazın ve yardımcı olun. Bende hiç olmazsa umudu yeşertin. Eğer kör bir kurşun beni bulmazsa söz bende yazarım.

Rumuz: Umutlu

Merhaba Leman Dostları,

Çarpıklıklar ülkesine dönen ülkemizde yaşanan nice çarpıklıklara Kayseri'de bir yenisi daha eklendi.

Kültür Bakanlığı destekli!!!! İzmir Sanat Tiyatrosunun "Sokağına Bir Pençere" oyunu Kayseri Valiliğince gösterime 5-6 gün kala iptal edildi. Bunun yerine Nizam-ı Alem ocaklarının düzenlediği "Medeniyetinizden İstifa Ediyorum" adı verilen ve tiyatro oyunu olduğu iddia edilen oyun Valilik ve Belediyeler desteğiyle gösterime girdi ve afişler bütün belediye otobüslerine asıldı.

Şimdi de ülkücü faşistlerin Erciyes Üniversitesi faaliyetlerinden ve bilimin katledilişinden bahsedelim.

Sözlü sınavların yapıldığı Tıp Fak.'nın Pediatri stajında bölüm başkanı H. Basri Üstünbaş adlı öğretim üyesi aynen şunları söylüyor "Ne bildiği önemli değil, Benden Solcu ve Kürt öğrenci geçemez. Ülkücülerde solcuların ve Kürtlerin listelerini hocalarına vererek, yardımı esirgemiyorlar. Bunlar yetmiyormuş gibi daha bir özen gösterilmesi gereken Tıp Fak.'de faşist güdümlü öğrenci derneği üyesi öğrenciler soruları alıp sınıf geçiyor. Aslında hademesinden, profösörüne kadar ülkü ocakları ve MHP yanlısı olan bu üniversitede herkesin bildiği bu olay çok da garip değil.

Erciyes Üniversitesinden
bir grup Devrimci Demokrat öğrenci

TOSBAĞATEPE - ÇOCUK KÖYÜ PROJESİ

Tüm anlatmak istediğimiz şundan ibaret kısaca:

Biz saatlerin egemenliğinden, koşuşturmacadan, mesleklerden, iletişim diye etiketlenip "piyasaya" sunulan ucube kandırmacadan (telefon, televizyon, fax,vs.), trafikten anlamsız inceliklerden (nezaket gösterileri, şık maskeler, vs.) işsizlikten ve "iş" olarak dayatılan yabancılaşmadan, teknoloji bağımlılığından ve onun bizler üzerinde kurduğu egemenlikten yığınlarca bilgiden ve bunun sonucu olan kafa karışıklığından; kirlenmiş yüreklerden, paradan, tüketim "ihtiyacından" (?!) uzmanlaşmadan, bağlılıklardan değil ama tüm bağımlılıklardan, beton ve demir yığınlarından, kirli medyadan, kirli doğadan hep başkaları tarafından sınanmaktan, alt-üst ilişkilerinden, makinenin soğukluğundan, kimliksizlikten (ve cüzdanımazda kimlik taşımaktan; dahası cüzdan taşımaktan) soğuk görüntülerden, yürek telini yitirmiş seslerden, herşeye "yetişme" zorunluluğundan, şiddetin her türlüsünden, meşguliyetlerden, hobilerden, fobilerden, mantıksal düşüncenin cenderesinden, insanlardan değil ama sürüleşmiş kalabalıklardan, kirli bir eldiven olan gündelik politikadan, gürültüden, bir türlü doyamamaktan, hiç doyamamaktan, huzursuzluktan, gönül açlığından.. BIKTIK USANDIK. Tüm bunları, meraklılarına bırakıp tebdil'i mekan etmek istiyoruz. Nereye? KÖYE. Çünkü orada, dağlar, tepeler, huzurlu yorgunluk, maddenin manevi musikisi, kuşlar, börtü böcek, olanla yetinebilmek, toprak kokusu, güneş, kar, sessizlik, büyük harflerle bir yaşam, horoz sesi, ahır kokusu, öküz böğürtüsü, türküler, kış gecesi masalları, temiz yürekler, çardak serinliği, kestane kebap ve ölesiye yorgunluk, temiz ter, alınteriyle ıslanan ekmek, aheste çekilen kürekler, taze yumurta, huzur, yorgunluk, huzur, yorgunluk varmış.

Ve oraya, bulabildiğimiz çocukları da götürmek istiyoruz. Çünkü onlar:

kısa boylu, sümüklü, gürültücü, kitap düşmanı, temiz yürekli, oyun mucidi, kartanesi kadar saf, ayna kadar yansıtıcı (çocuğuna bak ana-babasını al!) meraklı, muzır, sevgi yumağı, temiz, temiz, temiz..

Bu düşündüklerimize benzer şeyleri daha önce de düşünen yok muydu? Vardı; A.S. Neil vardı örneğin. Yüzyılın ilk yarısında İngiltere'de "Summerhill" adında bir özgür okul kurmuştu. Derslere katılım zorunlu değildi orada. Ders yoktu aslında; öğrenmek vardı, o da yalnızca öğrenmek isteyen için. Tüm kararlar, okulda bulunan herkesin katılımıyla alınıyordu. Zanaatle uğraşmak isteyenler için atelyeler vardı. Doktor, mühendis, felsefeci vs. değil, İNSANLIK okuluydu orası. Çocuklar "yetiştirilmiyordu", çocuklarla "birlikte yaşanıyordu". Sonra bize ilham veren Neil'den başka J. Spring var, I. Illich var, P. Freire ve daha nicesi var.

Şimdi efendim, biz Boğaziçi Üniversitesi'nden bir grup insan olarak 1 yıldır her hafta toplanıp sohbet ediyoruz ve tartışıyoruz bu proje üzerine. Şimdiye dek, teknoloji, yabancılaşma, köy yaşamı, şehir yaşamının ve gündelik hayatın eleştirisi gibi konuları tartıştık ve bol bol "muhabbet" ettik. Projenin ilk çıkışı, dört-beş yıl öncesine dayanıyor. Şu anda bizi şehire bağlayan gemileri yakmakla meşgulüz denebilir. Vakit erişince, kesin olarak gitmeye karar verenler, geride kalanlara selam edip tutacaklar köyün yolunu. Sanırım şu anda yürüttüğümüz tartışmalar, kalanların da gidenlerin kısmında. Gideceğimiz köy, belli sayılır. Önce, çocuksuz olarak köye yerleşip yavaş yavaş öğreneceğiz buğday nasıl ekilir, süt nasıl sağılır, vs. Ve elimizde fazla ürün kalmaya başlar başlamaz, çocuk aramaya başlayacağız. Bunlar, kimsesiz ya da bakıma muhtaç çocuklar olacak muhtemelen.

İşte böyle. Size illa ki bizimle köye gelin demiyoruz. Ama eğer şu yazdıklarımız az biraz ilginizi çektiyse, sizi kızdırdıysa ya da hoşunuza gittiyse, yazın bize. Bu proje olmaz, olamaz ya da olmamalı diyenlerin düşüncelerine de ihtiyacımız var. Bekliyoruz.

Yazan da sağolsun, yazmayan da.

TOSPAĞATEPE ÇOCUK KÖYÜ PROJESİ MÜDAVİMLERİ
İletişim Adresi: Serhat Türktan Boğaziçi Üniversitesi Öğrenci İşleri P.K. 2 80815 Bebek/İstanbul

Merhaba Leman dostları!

Ben, insanlığın insanlaşma özgürleşme eyleminde tarihin bana yüklediği sorumluluğu yerine getirmeye çalıştığım için, birçok devrimci-sosyalist insan gibi, tutuklu olarak cezaevinde bulunmaktayım.

Tutsaklık koşullarında insan ancak aklı özgürlükte, gözü bulutta, yüreği sevdada oldukça ayakta kalabilir, kişiliksizleştirmeye karşı direnebilir. İnsanın içerde umudu yeşertebilmesi için, dışarda sağlam kökleri olması gerekir.

Bizlerin nizamiye kapısının ötesindeki dünya ile basın ve yakınlarımız dışındaki tek iletişim olanağımız ise mektuptur.

Bunun için; herkesle değil, dışarıdan hücreme açılan bir pencere olup boynun üstünde taşıdığı ışığı benimle paylaşmak isteyenlerle yazışmak istiyorum. Aklın zarfa sığdığı kadarıyla kurulacak sıcak dostluklara şimdiden merhaba!

Atılcan Saday
Buca Kapalı Cezaevi.. Yeni Bl. Koğuş 4 Buca/İzmir

Resul Ertaş

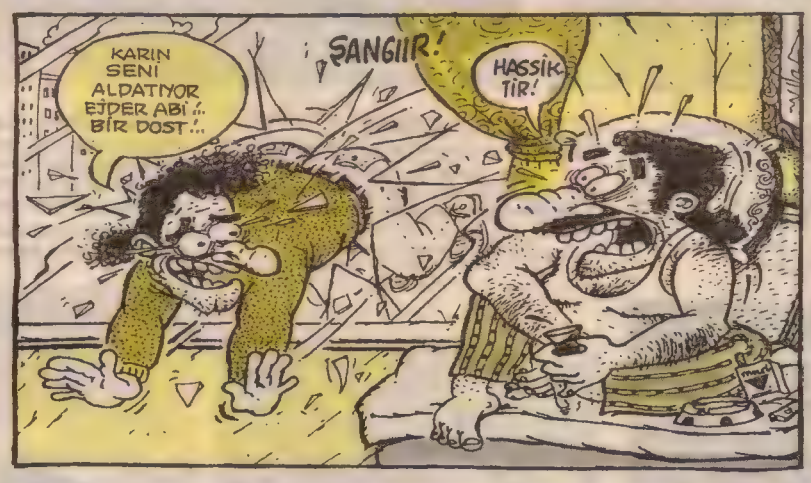

Sayı: 181 30 Nisan 1995 Pazar
SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerleri:** Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nüri KURTCEBE ● Altay MARTI ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● Murat BOZKURT ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faxı:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** *İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.*

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **90 $**
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **75 DM**
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **110 DM**
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **1.200.000 TL**
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hebabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine alttir)

Akşamsefası

TEKZİPTİR

H. Bülent KARAMAN'a..

ALP TAMER

Leman mizah dergisinin 178. ve 179. sayılarında 20. sayfada ALP TAMER imzalı "SİZİN HİÇ ŞİMENDİFERİNİZ ÖLDÜ MÜ?" başlığıyla yayınlanan çizgi öykü her ne kadar karatrenlerin kadirbilinmez emeklerinin delicesine yorgunluklarının hatırlanması anlamında bir kadirşinaslık ve vefa örnei ise de, işbu yaşlı akrabalarımın salt insanları birbirine kavuşturma, hasretleri sonlandırma gibi görünür işlevlerinin yanısıra; birer ölüm makinası olan silahların sevkiyatı MARSHALL yardımı dağıtımı ya da.İzmir suikastına (1926) yataklık etmek teşebbüsü gibi militarizmin ve yeni sömürgecilerin ve komplocuların hizmetinde kullanıldığı da bir bilinen gerçektir .Gerçi bu dayatma hizmet türü kesinkes karatrenleri olumsuzlamaz ama, yine de sizlerden bu konuda duygusal olmaktan öte objektif bir bakış açısı ve değerlendirme beklerdim. Beklerdim ve isterdim ki beni de hatırlayıp, anlatın. Beni de çizin sayfalarınızda! Bende de en az diğer büyüklerim kadar vagonlar dolusu istiflenmiş anılar var.. Anılarınız var! Cevap hakkım doğduğu için anlatacaklarımın can kulağıyla dinlenmesi temennimi yüksek müsadelerinizle arz ederim. Saygılar. İmza: ANKARA GENÇLİK PARKININ MİNYATÜR TRENİ

Bilmek
istersen seni
can içre ara
canı
geç canından
bul anı
sen seni bil
sen seni

****

kim bildi
efalini
ol bildi sıfatını
anda gördü
zatını
sen seni bil
sen seni

Şu an kaç yıl geçti hatırlamıyorum. Beni bu kente ilk getirdiklerinde ürkmüş ve çok korkmuştum. Artık yalnız, yetim ve öksüz küçük bir trendim.

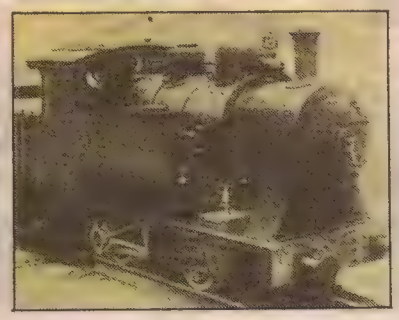

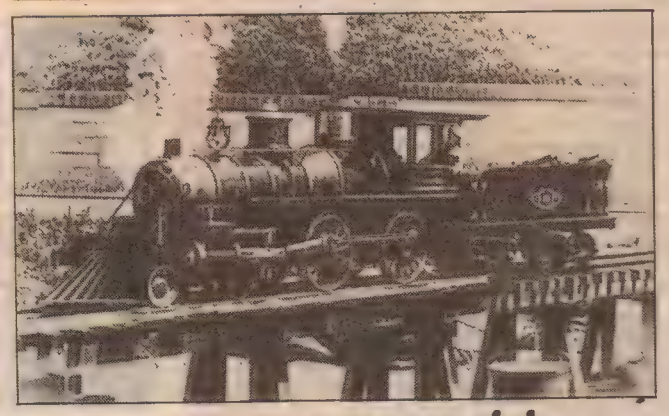

BENZERİM DİĞER

MİNYATÜR

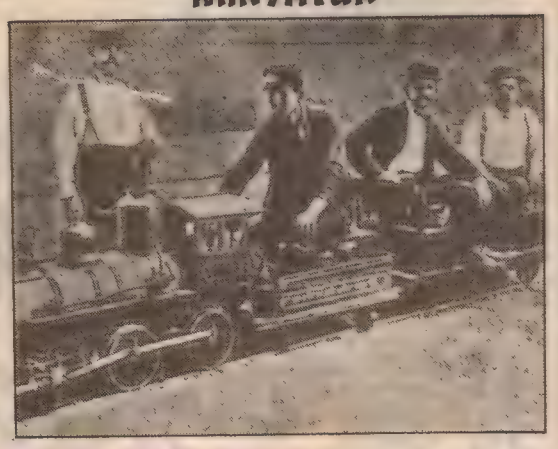

TRENLER GİBİ..

AFRİKA ormanlarından zorla koparılıp yeryüzündeki **72.5** milleti eğlendirmek için **72** ülkeye nakledilmiş minik şebekler gibiydim. Ama şebek değildim. Fil hiç değildim, ama "FİL ADAM" kadar ilginç bulunmuştum. İşte, bana öylesine garip ve mucizeviymişim gibi bakanlardı ki.. Bu meraklı bakışlar daha sonra sevgi dolu bakışlara dönüştü. Ben minik bir Lokomotiftim. Henüz büyümemiştim ve üstelik büyümeyecektim. Ufaktım. Minicik. "Kırkayak gibi" demişlerdi. Kırkayağın ne olduğunu henüz bilmiyorum. Ama yine de sevinmiştim.

yeni mekanımız adı ; ANKARA
Anıttepe ve Kocatepe'nin ışık selleriyle gün boyu kesiştiği mistik geometri buyurganlığı. Bozkırın kıraç görkemi. Çağdaş mitos ve uvertür mitozlar şehri. Başkent Ankara. Kırtasiye, kravat, mevzuat ve paso hükümranlığı.

Fıskiyeler dönme dolaplar, semaverler, işsizler,sendikalı memurlar, sendikasız fahişeler, havuzlar, ısırla çiğnenmiş çimler, köprüler, ışıklar, ağaçlar, ağaçlar ve ağaçlardaki yapraklar kadar çok çocuklar. Sanırım anlamışsınızdır.' Tıknefes başkentin yetersiz bronslarındaydım artık. Yeni yuvam: Gençlik Parkı.' Hareket istasyonum: Gençlik Parkı. Varış istasyonum: Gençlik Parkı. Kısacası iş yerim Gençlik Parkı. İşim: Çocuklara çocukluklarını; yetişkinlereyse yaşanmamış çocukluklarını yaşatmak. Onlara sınırlanmış parkurumda neşe dolu anlar ve kahkaha turları attırmak.

Sabırsızlanıyordum. Neyse ki iş kısa sürdü. Raylar döşendi. Benim için döşenen raylar ülkenin kilometre cinsinden demiryolu uzunluğunu fazla etkilemedi. (Benden önce: **8008** km, benden sonra **8009** km) Makinistim T.C.D.D.'den emekli Rıfkı Amca. RIFKI Amca beni çok sevdi. Hiç çocuğu olmamış, ama ilk torunu benmişim. Öyle dedi. Yeni evimi ve usta makinistimi seviyorum. Ertesi günü uykusuz iple çekiyorum. İlk iş günümü ve ilk seferimi bekliyorum'. Yarın..

Ama gün düşündüğüm gibi başlamadı. İlksefer protokol içindi. Bende hayal kırıklığı. Zevat; koccaman, kravatlı adamlar. Bandoyla geldiler. Tıpkı, bir salıncakta farkında olmaksızın geçici orgazmlar yaşayan küçük çocuklar gibi çığlıklar atarak ve tükürükler ve OPA kokuları saçarak üzerimde tepindiler. Resimler çekildi, flaşlar patladı. Ve sırtımdan inerken ve Rıfkı Amca'nın bir tur eksik döndüğünü farketmeden içlerinden ensesi en kalın olanı şöyle fısıldadı: "EŞANTİYON İBNE!" "İBNE SENSİN" dedim içimden, anlamını bilmeden ve hissettirmeden.

Ertesi gün gazetelerde ki fotoğraflarda sırtımda zevat, çok değerli yük taşıyan kervan devesi gibi çıkmıştım. Boynum eğri.
Boynum çocuklar sırtıma doluşunca düzeldi. Anneler, babalar, eltiler, teyzeler halalar, dedeler ve torunlar. Onlar mutlu ben mutluydum. Mutluluk, keyif alınabilen paylaşmadaydı. En çok torunları sevdim, onları hiç sarsmadım. Ne de olsa artık bende bir torundum.'

İşte böyle Alp Bey.' Yıllar yılları kovaladı. İnsanlarla, ama çokça da çocuklarla içiçe, koyun koyuna; sıcak, mutlu günlerim devam etti. Ta ki soğuk bir **12** Mart gününe kadar. Sanırım yıllardan **1971**'dir O gün her zaman ki gibi kendi kısır döngümde sırtımda kahkahalar, pamukşekerler, dondurmalar ve çığlıklar dönüp dururken birden, nasıl oldu anlayamadım; raydan çıkmışım.' Rıfkı Amca biraz hızlı gitmiş. Bir gün önce GREVmi ne varmış, salt çocuklar üzülmesin diye işi bırakmayıp grevi kırmış, ama yine de gerginmiş. Yüzüstü çamurlara kapaklandım.'

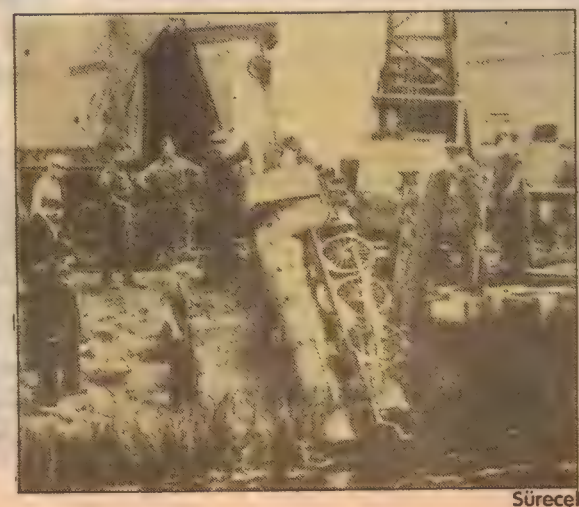

Sürecek

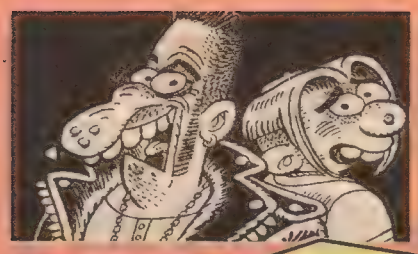

Daral & Timsah
Galip Tekin
Bu hafta başladılar

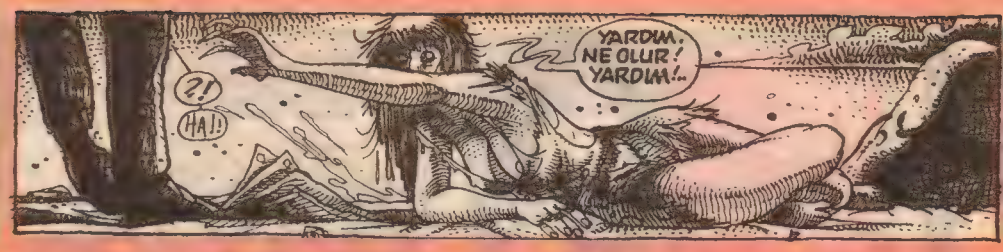

7 MAYIS 1995 PAZAR... SAYI: 182... 20.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

BİZ MAHALLE OLARAK TAVUĞA GİRİYORUZ HALİL ABİ.. SANA DA SORALIM DEDİK.. DURUMUN MÜSAİTSE SEN DE KATIL DEDİK..

BİLMEM Kİ.. DURUMUM PEK MÜSAİT DEĞİL AMA..NASIL YAPSAM..

Suat *Baeuter* Gağçağ

İSVİÇRE'DE FUTBOLUMUZU AKLADIK

Faith Terim'e

Bir tür intikamımızı aldık İsviçre'den
Ki Dünya Kupası'nda yenmişti Amerika'yı,
Hey arkadaş, sağol milleti güldürdüğün için
Liderliği kaptırmayın da,
seçimde sağlama alalım arkayı!..

27 April '95/Cafe Sunar Baba

RESEPSİYONDA ANTHOY PERKİNS YOKTU ALLAHTAN!..

Bundan bir yıl önce, şimdi asker oğlum Mert
kavga etmiş New York'ta
Plaza Otel yöneticileriyle,
Musluğu açık bırakıp ayrılmış çocuk oradan
Masrafı ben ödedim,
babası duymadan gizlice!..

29 April'95/Saimekadın

MEMLEKET BANA ÇİFTLİK ZATİ

N'olmuş Dallas Çiftliği'nde
bir gece geçirdiysem
Sahibi ben değilim ki,
özel danışmanım Suna Pelister,
President yatı bozulduğu için
yanaştık oraya biz
Böyle Dallasvari yaşamak için de gök ister!..

30 April'95/Bird Island

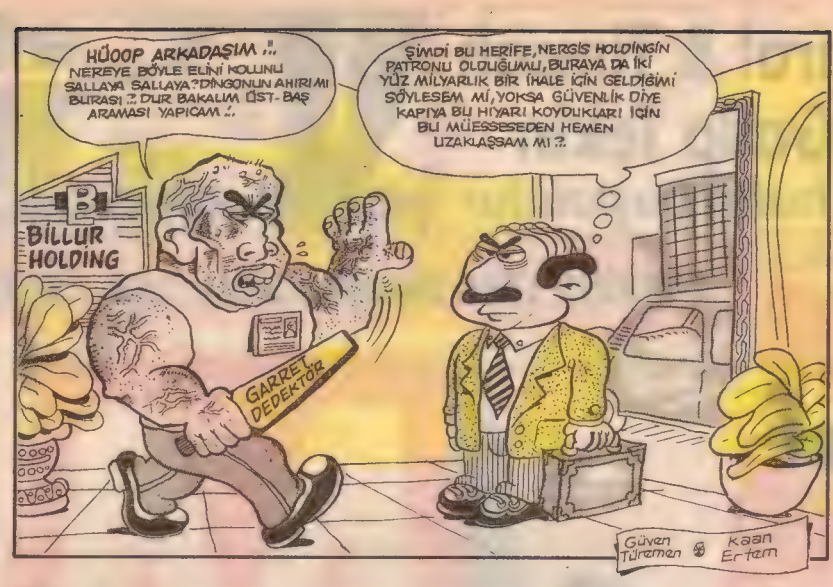

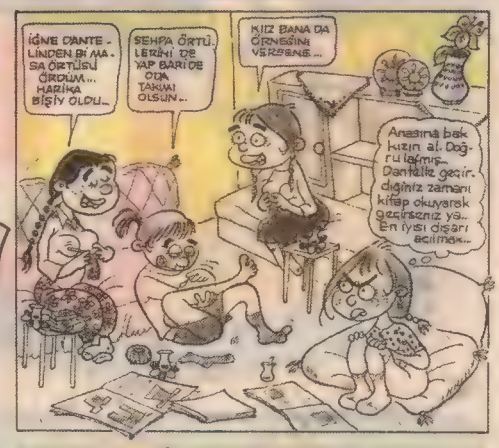

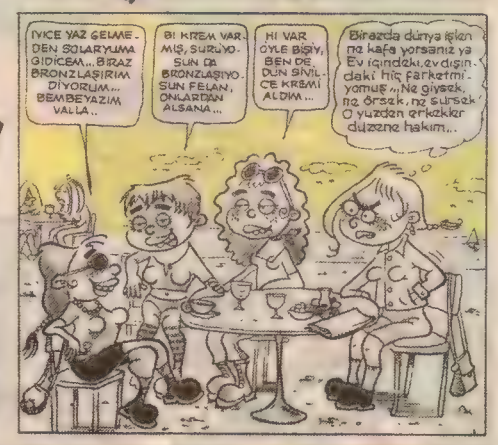

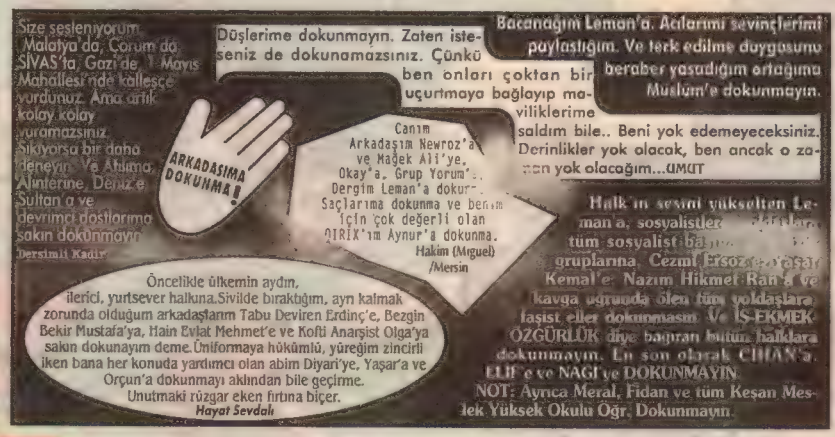

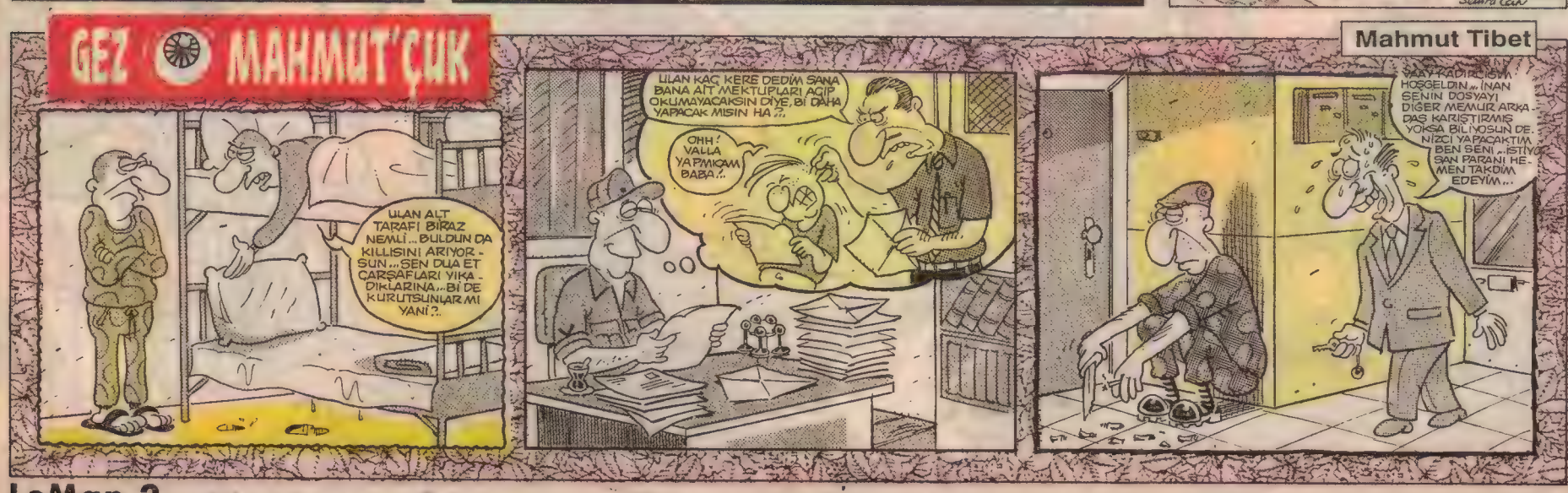

Akşamsefası

LeMan

Malum Başsavcının kaleme aldığı, 8. maddenin kalkmamasını isteyen bir metin D.G.M savcıları imzasıyla 200 milletvekiline postalandı..

Mezarda emekliliğe karşı bütün işçi sendikaları ve emekçi kesimlerde sesler yükseliyor.

Gözlüğün taksitle satıldığı belki de dünyada tek ülkeyiz

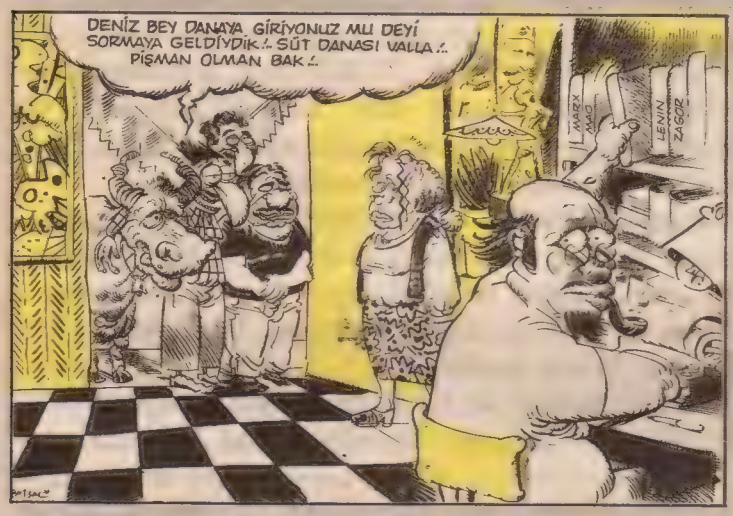

"Dün dündür, bugün bugündür" sözünün baş mimarı Demirel artık saat başı değişiyor.

HAFTA SONU NE YAPAK ?

☛ **"yaşamını gereğince yaşayan insan için, (zorunlu tek yaşantı, hep, hüznüdür."**, (de ki işte, **oruç aruoba)**

☛ türkiye, isviçre'yi 2-1 yendiğinde kınalı medya'mız, dış medya'dan, isviçre'ye nasıl geçirdiğimize ilişkin alıntılar yaptı.. kutlama sonrası ölen 5 vatandaşımıza istinaden de dış medya "İLKELLER", "barbar türkler", "görmemişin bir isviçre galibiyeti olmuş, tutmuş, 5 kişi vurmuş" gibi manşetler kullandılar ama kınalı medya'mız bunlara tısss kaldı.. isviçre'yi yenmek bir çük'üm değil, sıkıysa kompilekislerimizi yenelim be aabiciim.. (iyi bir **meşaz** verdim umarım)

☛ erol taş, kangren oldu.. münir özkul, parasız...

☛ TEMA, erozyon'a, slogan yarışması açmış.. tel: 281 10 27, 268 09 85..

☛ 8. uluslararası yapı kredi gençlik festivali.. 19 mayıs'ta başlıyor..

☛ roma'da, 1970'lerin italyasında terör estirenlerin resimleri sergileniyor.. zamanın ve şeklin dışındaki yerler adını taşıyan sergide kızıl tugayların en azılı ve en beyin takımının resimleri yer alıyor..

☛ gülhane etkinlikleri başladı.. hiç hayvan kalmamış orda..

☛ tüm dünyada yalnız şanlı urfa'da yaşayan kelaynak kuşlarının tüm önlemlere rağmen sayıları giderek azalıyormuş.. salak kelaynak kuşları, urfa'dan kalkıp, nil vadisine göç ediyorlarmış ve bir daha geri dönmeyip, orada ölüyorlarmış.. (manyak bu kelaynaklar aabi.. verem edecekler beni ya...)

☛ **"unutmayın yarın yine aynı günde başlayacağız"**, (konformist, **metin celâl)**

☛ bosna'da, bernard heny levy.. leon, luc besson.. sinamalarda.

☛ kadınlara mahsus gazete pazartesi'nin ikinci sayısı çıktı..

☛ altan erbulak anıldı..

☛ deniz gezmiş ve arkadaşları hatırlandı..

☛ 1 mayıs, kadıköy meydanına iltica etti..

☛ "sev kardeşim" isimli şarkısıyla gönüllerimizde taht ve tabure kuran şenay türk vatandaşlığından çıkıp ingiliz vatandaşı olmaya karar vermiş.. (ben daha da ileri gideceğim.. hem çin'li bir zenci olacağım, hem de macar salamı vatandaşlığına geçeceğim.. iddialıyım, her sabah üç tane çiğ yımırta içiyom...)

☛ tatlı cadı, eriyor.. ölecek gibi.. yazık..

☛ eskişehir'in seyitgazi ilçesi, doğançayır beldesi halkı, nazım hikmet'e yörelerinde bir çınar ağacı gölgesi sunmak ve mezarını oraya aldırmak için seferber oldular.. helal olsun..

☛ şizofrengi ve leyl-ek eki çıktı... cihan demirci'nin espirin kipatı çıktı..

☛ **"bugüne kadar alınan ifadelerimi geçersiz sayıyorum / adıma yıllar önce saplanmış bir bıçağı bugün kanıyorum"**, (tören provası, **akif kurtuluş)**

MANSUR SEBBOY

(yedek kobay)

Akşamsefası

PAZAR SEVİŞGENLERİ

Akşamsefası

ÖMÜR TURPÜSÜ met üst

küçük DÜNYA tarihi

"ertem eğilmez'e"..

☛ **varoluş teorisi**: biz, aslında uzaylı'ymışız.. dünya, mesire yeriymiş.. biz çocukken ailemiz, dünyadaki yazlıklarına gelirlerken, uçakları bir ormana düşmüş.. bizi dişi bir maymun bulmuş, beslemiş, büyütmüş.. insan kelimesi, maymun dili'nde tarzan, orangutan dili'nde ise inek şaban demekmiş..

☛ **sanat tarihi:** ateş henüz bulunmamış.. ve fekat esrar da var, tütün de var, arpa da var, zulada.. koskocaman bir dünya.. koskocaman bir yalnızlık ve korku.. ilk insan olmaktan dolayı çıldırmamak için, oyalanmak için: "portakal'ı soydum, başucuma koydum, ben bir yalan uydurdum", yapmış.. ya...

☛ **aşk-meşk tarihi:** cam yok, sır yok, ayna yok.. bir sabah, bir ilk insan, bir su'da, bir kendi suretini görüyor.. narsist oluyor.. anarşist oluyor.. öbür başka bir sabah, öbür başka bir ilk insan, öbür başka bir ilk insana bakıyor, baktığında, kendi suretini görüyor.. aşık oluyor.. gökten üç elma düşüyor.. biri ayva oluyor..

☛ **ülkeler tarihi**.. aslında hepimiz deniz kürt'ü'ydük. şılap şılap yüzdüğümüz için bizim yaşadığımız yere, haritalarda şılapiye adı verilmişti.. sonra selanik'ten manken gibim yakışıklı bir bukowski geldi.. şılapiye ismini beğenmedi.. bize, baltalı ilah zagor'un balta sesi, efekti olan TÖRK, ismini verdi.. TÖRK, halk arasında söylene söylene şimdiki halini aldı... selanikli bukowski, bir kere de sarhoş sarhoşken memleketin adı "bijuteri" olsun, dedi ama sabah ayılınca unuttu..

☛ **uygarlık tarihi:** ayşegül tatilde, değil.. cin ali savaşıyor.. ayşegül, asker yolu gözlüyor.. üç tane çocukları var.. biri hamlet, biri don kişot, biri de adolf hitler.. ve sonra üç tane de düşükleri oluyor.. biri pinokyo, biri pollyanna, biri de gorbaçov...

☛ **evlilik tarihi**: ilk insan annesinden doğduğunda, kimse göbeğini kesmeyi akıl edememişti.. ilk insan, öyle, annesinin yanında, göbeğinden doğal bir tasma'sı olarak büyümüştü.. fino köpeği gibi.. ilk insanın annesi birgün ölünce, ilk insan annesinin iskeletini kolye olarak kullandı ve kendisine doğal tasma olacak bir haspa aramaya çıktı.. o zamanlar burdur daha il olmamıştı ve bazı burdur'lular, çok dırdır ediyorlardı..

☛ **delilik tarihi**: en başta, en fazla olanlar deliler'di. herkes kendine deliydi.. sonra bazıları grup deli olmaya ve kendilerine garip garip isimler vermeye başladılar.. bin yıllık toprağa vatan, beş yüz yıllık beze çaputa bayrak, ikiz yüz elli yıllık kendilerine de millet filan dediler.. damgalı deli oldular.. damgalı deliler çoğaldıkça, damgasız deliler kötü görülmeye başlandı.. damgalı deliler papirüsten para yapmayı, damgasız deliler ise papirüsten kipat ve uçak yapmayı seviyorlardı.. maç devam ediyor..

(devam edecek)

LOMBAK

FATİH SOLMAZ Veee BAHADIR BARUTER

ZOOORRT!

LOMBAK

ÜHÜ! HÜÜÜ!.. SONUNDA BANA BUNU DA YAPTIN HA! BEN ANAMIN DENİZİNE GİDİYORUM... ÜHÜ, ÜHHÜ!..

BAK, TAPTAZE ERDİLCİM!.. YE YE.. ÇEKİNME YARASIN!..

Aaaa... Deniz yengesi!..

YAA SELÇUK ABİ.. YENGENİN ALT KISMI DA GİTTİ AMA, HAY ALLAH RAKIYLA DA İYİ GİDİYOR!..

TOK DUN TAK DUM CISS DUUN

AYIPTIR BE KOMŞU!.. ALT TARAFI EVDE KUŞ BESLİYORUZ YANİ.. ŞİKAYET ETTİĞİNİ MİLLET DUYSA SENİ AYIPLAR VALLA!..

Ritim 95

OY OY OY! AMANIN MAHVOLDUM, HIRSIZLAR, KASANIN TABLONUN ARKASINDA OLDUĞUNU NASIL DA BULMUŞLAR?!

ÇUH ÇUH ÇUH

VALLA SİZİN GİBİ BİR MÜDÜR HİÇ GELMEMİŞTİR MEZBAHAYA EFENDİM. BUNLARIN DA SON ARZUSU OLACAĞI KIYMIN AKLINA GELİRDİ Kİ!

HADİ BU SON TURUNUZ HA!..

KANLI KALEM

CÜNEYT AYDIN (SATIŞ MÜDÜRÜ)

Olgun işini bilen, hevesli, az da kılıbık. Orta direğin ortasından gelmiş olmalı ki, rahat yaşama koşullarını kendi lehine çevirme olgularını aşama aşama açık veya gizli göstermektedir. Kişilik senerelerini çok iyi bildiği için idari kadrodaki mukavemetli imrleri ile olgunluk ölçülerinde hiç tavizsiz hal tavırları ile dergideki sevilenlerden biri. Biraz ayyaş olması bizi ilgilendirmez olçak gönüllü olduğu için sokaktaki tatarla bile şarap içer zararı hep kendisinedir, azizini öldüdür, boğazını öldürmez, putra gözülerine nefsi tahammülü olmadığı için Cezmi fantazisi içinde bir ben gibi ye atığını çöpe at kimse seni sıyrık zıttır sanmasın. Ser verir sır vermez, mazisini hiç hatırlamak istemiyor. Kılıbık olması doğaldır, çünkü zamane öyle. Bahadır Baruter gibi beynelminel kılıbık diploması vereceyim. Çünkü kuyruğu elimde. Şimdiye kadar yazdıklarım yazacaklarımın temini olsun ki bundan sonra yazacaklarımda irade veserelerini de ortaya koyup, yazılarımın içine edenleri, kün ve yekün, hepsini haşlıyacağım, yasin usta daha ne yazsın bu hususta.

Haftaya Ayhan Yılmaz (Paketleme ve dağıtım)

YASİN ADİYEKE

Yasin ustacım.bezi niz zaman yazıcan Allah kısmet olsun sizi canım usta.cım!..

AARRG AĞPRR BUURP!

TANSEL ABİ, SESİN BOĞUK GELİYOR ABİ!.. HİÇBİR ŞEY ANLAMIYORUM!..

Bahadır abi, telefonun kablosunu niçin çıkardın abicim, ayıptır sormak?

MUHTASAAAR BEYANAMENİN SOOON ÜÇ GÜ

ŞOFÖR AMCA HIZLI SÜRME, OKULA GİDİYORUM

DOĞAL GAZA GEÇ 1000 METREKÜP BEDAVA KULLAN

ŞEHİR HATLARI VAPU ARI YAZ TARİFE- LAMASI İŞTİR.

EMLAK VERGİSİNİN ÖDEME SÜRESİ UZATILMIŞTIR.

AMAN KAÇALIM ABİ YAA!.. DEVLET GÜÇLERİ YÜRÜYÜŞ YAPIYOR!..

OK SAÇMA YAA!

Akşamsesi

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Erdem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

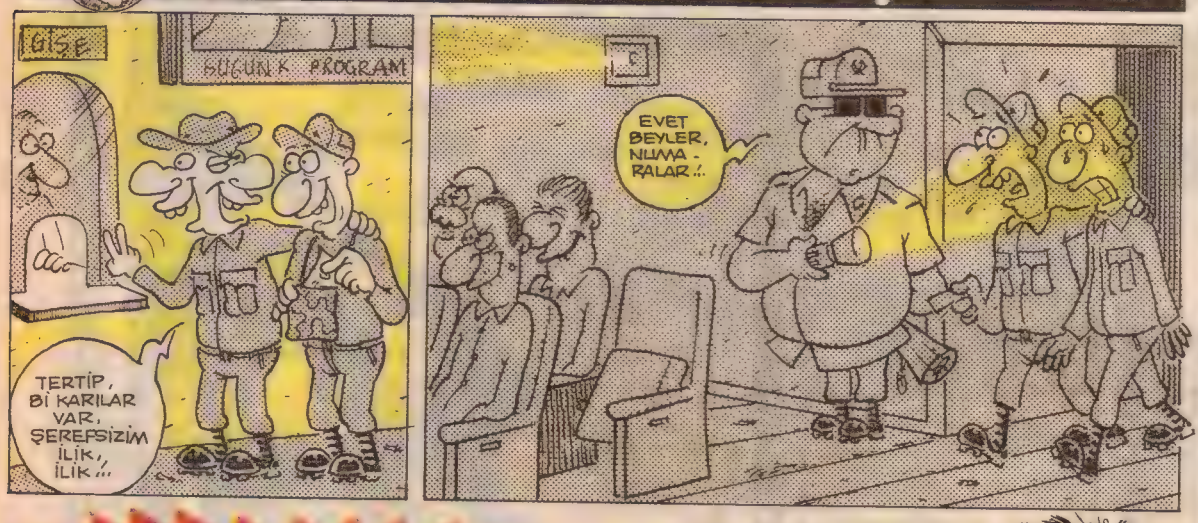

Paranoya

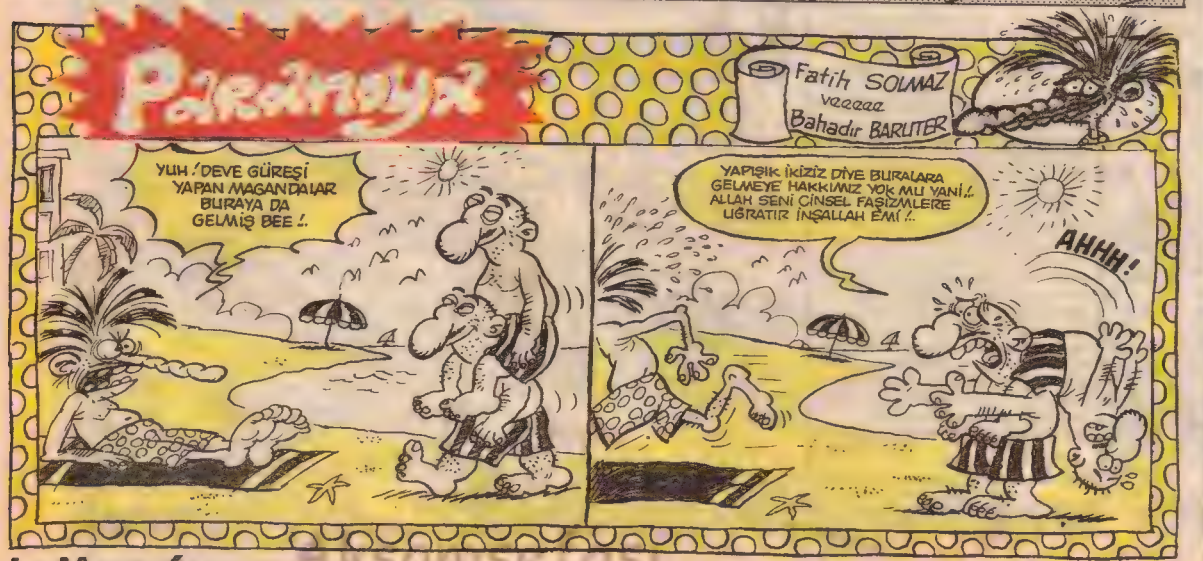

KOMİKAZE

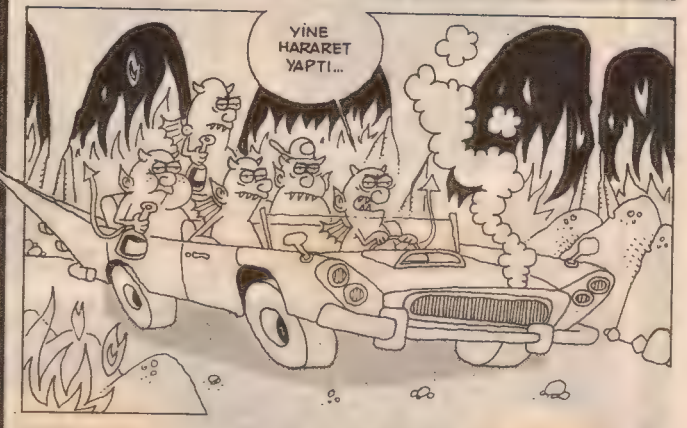

80 ŞİMDİKİ GEÇMİŞ ZAMAN...

UZUN OYUNU

BU OYUN TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİ TARAFINDAN OYNANIR.. BİR KADAVRANIN PİPİSİ KESİLİR VE AYAĞIN BİRAZ ÜSTÜNE İPLE BAĞLANIR.. OTOBÜSTE VEYA BİR KAHVEDE BACAK BACAK ÜSTÜNE ATILIR.. SIYRILAN PANOLONUN ALTINDAN ZAVALLI MERHUM'UN PİPİSİ GÖZÜKÜR.. BÖYLECE ŞEYİM UZUN - DUR DİYE HAVA ATILDIĞI ZANNEDİLİR.. ÇEVRENİZDEKİ İNSANLARIN ŞAŞKIN VE KORKU DOLU BAKIŞLARLA SİZDEN UZAKLAŞMASIYLA OYUN SONA ERER.. SALAKLIKTIR..

-İ. GÜVEN ÖVÜN GÖNDERDİ...-

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

TERELLİ PICTURES

CAN BARSIAN

CİNSELLİKE DAİR 1.ÖYKÜ

2.ÖYKÜ

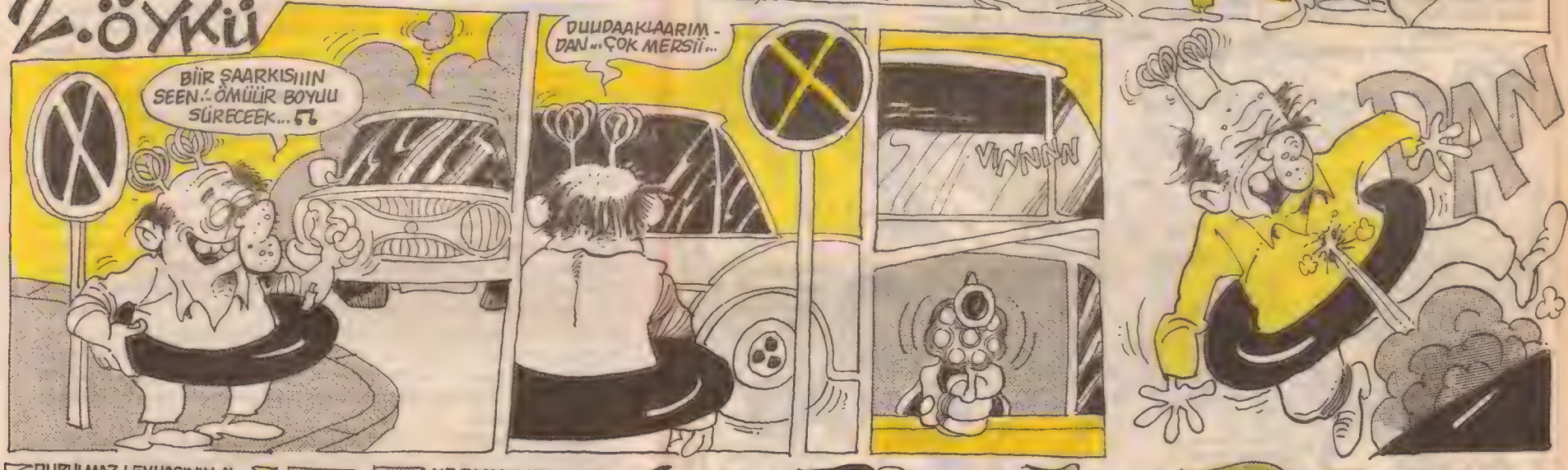

Akşamsefası

& TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

AYRINTILAR

METİN FİDAN

SELAM:.. İkiye katlanmış bisiklet gibiydim. Battaaniyemi iycene vücuduuma yaydım; dizlerimi sonuna kadar karnıma çektim. Bacaklarımın boşalmaması için de, ellerimi ayak bileklerime doladım. Moda dergilerindeki; maasum pozlar veren zayıf mankenlere de benziyodum. Left'e Rayt'a dikkat ederek, kulaklıımı da yerleştirdim kafama. Çayım, sigaram, çakmaklarım (Birinin gazı, öbürünün taşı yok. Ortaklaşa yanıyor), kağıttan kültablam, küçük bidondaki suyum, üç taanesi yenmiş kremalı bisküvim, hepsi yanımdaydı. Ortalıı bi daa kontrol ettim; radyo da güzel bi kanal ararken, nefis hayaller kurmaya tamaamen hazırdım; yanımdaki tüm gereçlerle, fûl aksesuardım. Fekat, onu, yine unuttuu, küçük bi boşluk aanında farkettim. Halbu ki, böyle çabuk geliceeni tahmin etmemiştim. Hazırlık esnasında, tamaamen unutmuştum esnaa onu. Nasıl da düşmüştüm böyle bir hataaya. Kurtuluş yoktu. İyice zorlamaya başladı. Ona, en hassas adalelerimle karşı koymaya kalkıp inat ettiysem de, fenaa bastırıyordu. Küfürler edip, ayaa kalktım. Tüm düzenim altüst olmuştu. Gidip, delikten, aait olduu yere yuvarladım onu. Raatlayınca, sinirim geçmişti ama, geri dönüp, bozulan, özenle yerleştirdiim yerlerinden çok ötelere daalan gereçlerimi görünce, moralim bozulmadı diil... Karanlıkta, üstüme çekmek için, tamaamen buruşup karmaşıklaşmış battaaniyemin kat uçlarını ararken, sen iyisin, iyisin diyip saakinleştirdim kendimi. Az önceki raatıma ulaşmam bi iki dakkalık bi işti. Üstelik o artık, yarın akşama kadar gelmezdi..

SİNEMA-TV:.. Geçen akşam, vurdulu kırdılı bi maacera filmi daa seyrettiimde, tamam dedim, bu nefis saçma bişiy. Birisine otuz taane kurşun sıkılınca, o zavallı ne tarafına yıkılır bilemem ama, böylesi de olmaz heralde: Adam yüksek binaanın tam ucunda duruyo; kahramaanımız ona nefretle ateş ediyo; e belli, adam vuruluyo, öne kaykılıyo, tamaamen gereksiz devinimlerle aşaa yuvarlanıyo. Aaar çekim tabi; maacera filmlerinin demirbaş saanelerinden biri. İyi de, başka bi sahnede, bu sefer kötü adam, yine yüksek bi binaanın, bu sefer arka ucunda duruyo, arkası boşluk yaani. Vurulunca, sanki düşmek isteyormuş gibi, yarım saat bi çırpınıyo, sonra cumburlop aşaa!.. Ulan ama, hem öne, isterse arkaya!. Olmaz ki!.. Olur mu?. Kafasına göre düşüyo. Annadım, aar çekimlerle, havada tuhaf cambazlıklar yapan kötü adamlar düşürmek, görsel bişii.. Ama bi prensibleri olsun. Herif vurulunca, ya hep öne, ya arkasına yıkılsın. Kafasına göre takılmasın. Di mi?. Yanniş mıyım?. En belirgininden, macera filmi ayrıntılarına balıklama daldık. Haftaya yine değineceğiz. Sizde deyin, değinin..

SEVERİM:.. Yapışkanı koptuu için, alttaki kısmından ayrılmış pet şişeleri (Alt kısmı, çıkarken dolabın demirine takılır, orda kalır hep).. Vapur iskelesi jeton gişelerinden, avcuma, tek parmaamla çekerek jeton yuvarlamayı.. Margarin pakedini açmayı (ortasına kadar açıp, yaalanmasın diye öbür elimi işe karıştırmadan, tabaan içine silkemeyip yuvarlamayı).. Birinin düğümüne parmak tutarken, işlemin sonunda, parmak ucumun hafifçe sıkışmasını.. Arkadaşların motorlarının arkasında giderken (Yetti gayri hep arka plan. Bi motor alcem inşallah), ellerimi, yanlara açılmış dizlerime koymayı.. "Pıttık" demeyi (vajinanın argosunun, yerel bi dilde söylenişi.. Kare asın bol kırmızılıını.. Cama seloteyp yapıştırmayı.. Sabunlu süngeri durulamayı.. Sinema biletimi alıp, girmeden, aşaadaki pidecide, yirmi dakka bişii kala hemen bibuçuk kıymalıyı götürmeyi.. Saçmasapan bi ses çıkaran oyuncak gitarları.. Galata Köprüsünün (eskisinin) ek yerlerinden geçen arabaların, ardarda çıkardıı o mekanik sesi.. Apartmanların, nerdeyse hiç kapanmıycakmış gibi aar aar işleyen, sonunda çıt diye kapanan, otomatikli, ağır demir kapılarını, ve, daairelerden gelen balık, börek kokularını, kapı kenarlarına dayalı Pinokyo bisikletleri.. Büfecinin, tezgah üzerinde yuvarlıyarak sarmaladıı gaste kaatlı içki şişesinin altını, uzatırken bi de bi çırpıda büzüştürüvermesini..

PSİKOAYRINTI:. Hayatta en sevmediim şeylerden birisi de birini uyandırmaktır. Özellikle, çok samiimi olmadım birisini.. Nefret ederim bu işten. Uyandırmak da, uyandırılmak da pis işlerdir. "Koğuş Kaaalk" dan "Hadi oğlum, uyan, geç kalıcaksın annecim"e kadar, bi sürü uyandırılma biçimi vardır. İnsanın, o gözlerini aralayıp, dün kaldıı yerden hayaata yeniden başlama aanında, bilincinin çok açık olduuna inanırım. Bi şeye canı sıkkınsa o günlerde, drank diye gelir yüklenir beynine o şey o an. Varsa bi şeyden mutluluu, gözünü açar açmaz huzurla dolar hemen.. Dedik ya, kaldıı yerden devaam ediyo. Bi insanı uyandırma sorumluluunu almak, onun gözlerini açmasını sağlamak mıdır, yoksa tamaamen ayaa dikmek mi?. Buna pek karar veremem.. "Biraader saat dokuz. Dokuz da uyandır demiştin!." Haa, tamam tamam, ımmh".. Giderim. Gelmek gerek yine. Uyanmıyo. Bana, beni uyandır dedi. Ayaa dik demedi ki. Pis iş canım. Bekçi gibi, bakıcı gibi, iğrenç bi sorumluluk.. Bi dürtersin omzundan, olmadı iki; kımıldar, hayaata dönüyodur; tek tek açar gözlerini, bakar suratına bön bön; dün, beni uyandır diye ricaalar eden herif, nerdeyse dövcektir seni.. İki uyandırılış var dır ki, herşeye değer, [illegible] dönmek gii: "Okşar Anneler gibi yavrularının alınlarını ve saçla[illegible] öpe[illegible]gililer yanaklardan dudaklardan; ilk açılan gözle görülür onlar, ve naz eder uyanan.. Bi okşayış, bi öpücük daha istiyodur..

BİŞİİ:.. Bilmem.. İyi günler diliyom ben çok..

Pi'yon Mektupları

Yazan, çizen
Galip TEKİN

MERHABA PI, BUNDAN SONRA ARA SIRA BU DERGİDEN MEKTUPLAŞICAZ... BU DERGİNİN PEK YABANCISI SAYILMASAM DA BİR HİKAYE ANLATIP UFAK UFAK DERGİYE ISINALIM... İŞTE İLK HİKAYEMİZ..

BİLİRSİN DELİLERİ SEVERİM... DELİLİK AKILLI ADAM İŞİDİR... KİMSE DELİ DOŞMAZ, NORMAL HAYAT DELİLİĞİN İLK MERTEBESİDİR... ŞUNDAN EMİNİMKİ DELİLİK BİR HASTALIK DEĞİLDİR...

BİR ZİHİNSEL TERCİHTİR!..

ŞİMDİ SİZE TURGUT'UN TERCİHİNİ NASIL YAPTIĞINI ANLATICAM...

İşte Turgut bu... Tercihini yaptıktan sonraki hali!..

1

Akıllı insanların olduğu gibi her delinin de takılmaktan mutlu olduğu bir yer vardır..

TURGUT'UN YERİ DE BURASI İŞTE..

Nihayet çıkmazına girmeden önce emekliliğine beş yıl kalmış aklı başına bir banka memuruydu Turgut..

TAKASA GİDEN ÇEKLER DE BİTTİ!..

"Nihayet çıkmazı" İstanbul'un en kıytırık çıkmaz sokağıydı... İlk girdiğinde korktu ama nedense sonradan çok sevdi bu çıkmaz sokağı Turgut...

Onun hikayesi hergün önünden geçiptz hiç dikkat etmediği "Nihayet çıkmazına gaztesinin uçmasıyla başladı...

NİHAYET ÇIKMAZI

ANAA!

?!

YARDIM, NE OLUR! YARDIM!..

?!

HA!!

HASSİTTİRR!.. BU NE YAA... AA!?

HADİ ÇABUK, ÇABUK!

Bayır Gülü

Feyhan Güver

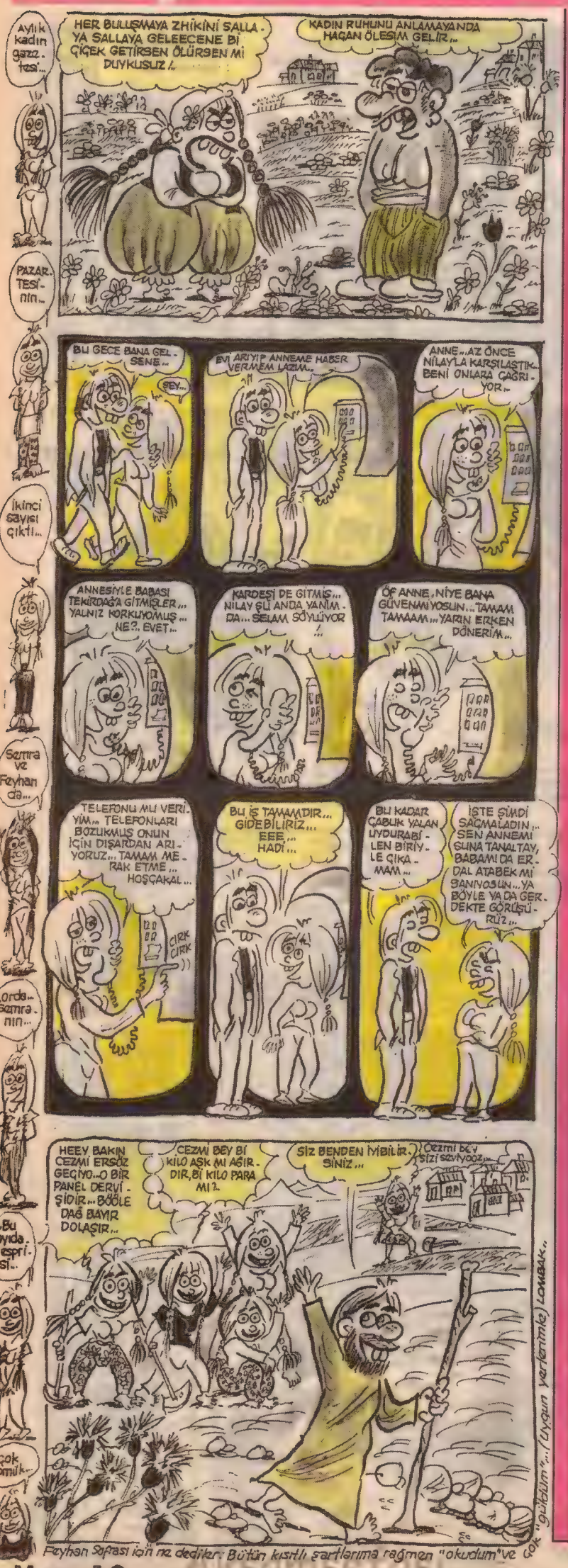

Akşam Servisi

İSTANBUL RENKLERİ

Serdar TURGUT

Tek bir kadınla beraber olma kararını veren ve kendisine nedensiz yatma teklif eden bir dizi kadını henüz tam kavrayamadığı soyut bir ilke uğruna geri çeviren bir adamın son derece acıklı öyküsünü kaleme almayı düşlüyorum.

...çok k... içinde ...zle... rimden gelen şu sinyalleri peş peşe depoladı.

1- Çağanoz gibi yürüyen ve acıklı bir şekilde bu yürüyüşünün seksi olduğunu sanan adam bir kadına omuz attı ve bundan zevk aldı. Belki inanmayacaksınız ama galiba cinsel bir tatmin de yaşadı.

2- Maymun ile insan arasındaki evrimin henüz ilk aşamalarındaki yaratık görünümündeki bir adam da çıplak eliyle burnunu tuttu. Tek deliğe bastırdı ve diğer delikten sümük fırlattı. (Bazı vatandaşlarımız bunu sokakta nasıl başarıyorlar anlıyamıyorum. Eminim ki bu zor hareketi halkın arasında başarıyla tamamlayabilmek için evlerinde sürekli antreman yapıyorlardır. Bir türk sirki kurulsa ve bu tür yaratıklara da sümük atma, uzağa tükürme falan gibi atraksiyonlar yaptırılsa yerini ediyorum büyük sükse yapar.)

O anda Japon kadın ve kölesi ile ilgili düşünce kafamdan belki de bir daha geri gelemeyecek şekilde silindi. Bu insan benzeri yaratıkların sadece varolmaları bile benim mutlu olmamı engelliyordu.

Bir anda şöyle şeyler düşünmeye başladım: Adam sümük attı değil mi? Hemen çantanızdan beyzbol sopanızı çıkaracaksınız, adamı saçından sürüklüyerek yerde sümüğünün durduğu yere kafasını bastıracaksınız. Sonra bir darbeyle beynini dağıtacaksınız. Sonra aşırı akan kan yerdeki pislik ile karışacak. Sonra omuz atan adamı yanınıza çağırıp kolunu elektrikli testere ile tam omuzdan ...keseceksiniz. Sonra aynı adamı götürüp kan ve sümük karışımı maddeyi ona zorla yedireceksiniz.

Sonra da sokaktaki insanların yüzde 70'ini de çeşitli yöntemlerle birbiri ardına öldüreceksiniz.

Onlar ne yaptı demeyin, mutlaka onların da asap bozucu bir davranış bozukluğu vardır. Biz tedbirimizi önceden alalım da.

...ar "1000 ...on" adlı ...başla... Ne ya... ...namam ...Çun... ...oulabil... ...bitirmiş ...u ha... ...tek bir ...ak bir ...m tak... ...zgiye ...soru... ...yon ...gün... ...best ...rtada ...ktur. ...utabın ...ğına ...baş... ...n adı ...ktı. ...başlık ...mla ...eren ...yatma ...ı he... ...ığı so... ...çevi... ...erece ...si gelir ...nemen ...meye ...derece ...domi... ...çokup ...altında ...asının ...viflere ...çağını ...eçtim. ...uzel İs... ...ı gayet ...ınılmaz

30 NİSAN 1995 PAZAR

GAZETECİ BÖYLE BİR YAZI YAZDI.. BU YAZISIYLA ŞEKSİ OLDUĞUNU DÜŞÜNEN GAZETECİ, BU YAZISINDA ZEVK ALDI. BELKİ İNANMAYACAKSINIZ AMA GALİBA CİNSEL BİR TATMİN DE YAŞADI...

ŞİMDİ O GAZETECİYİ ALACAKSINIZ.. HEMEN ÇANTANIZDAN BİR KÜTÜK ÇIKARACAKSINIZ.. GAZETECİY... SAÇINDAN SÜRÜKLEYEREK ÜZERİNDE YAZI BULUNAN DAKTİLOYA GÖTÜRECEKSİNİZ. DAKTİLONUN ÜZERİNE KA... FASINI BASTIRACAKSINIZ. SONRA BİR DARBEYLE BEYNİNİ DAĞITACAKSINIZ. SONRA AŞIRI AKAN KAN DAKTİL... TUŞLARI VE YAZIŞININ ÜZERİNDEKİ PİSLİKLE KARIŞACAK. SONRA YAZAN PARMAKLARINI ELEKTRİKLİ TES... TERE YLE TAM KÖKÜNDEN KESECEKSİNİZ. YAZIYI DAKTİLODAN ÇEKİP BU GAZETECİYE YEDİRECEKSİNİZ...

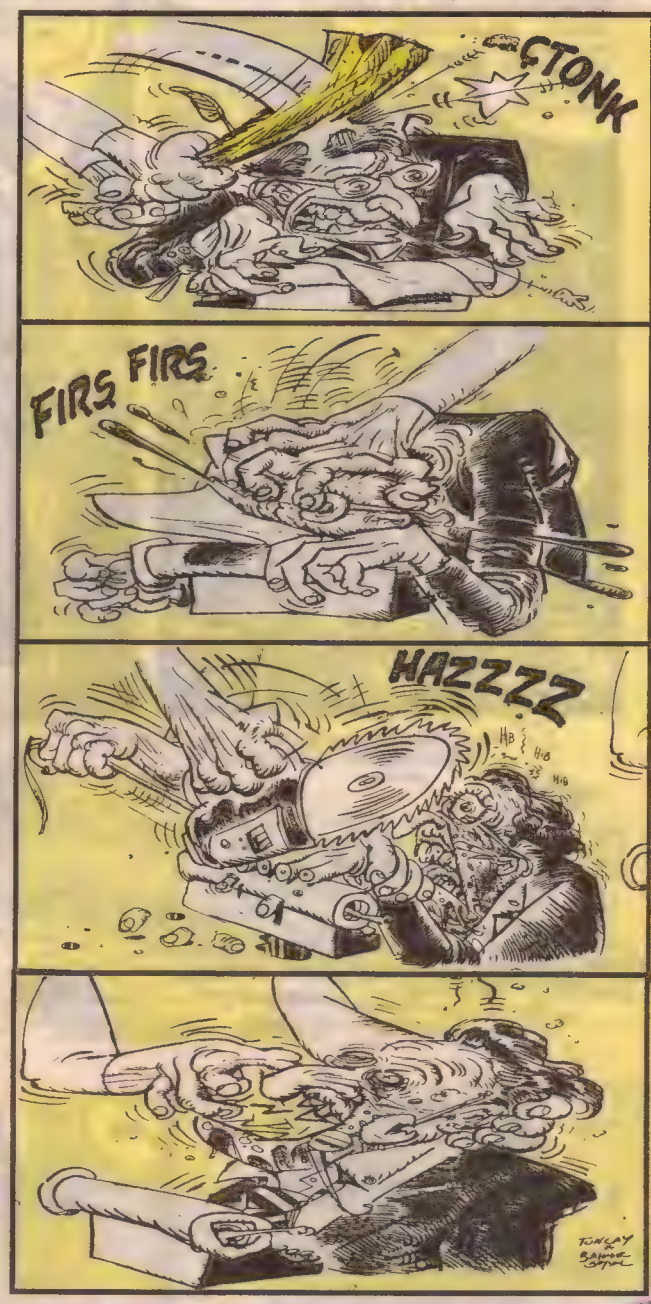

CEZMİ ERSÖZ

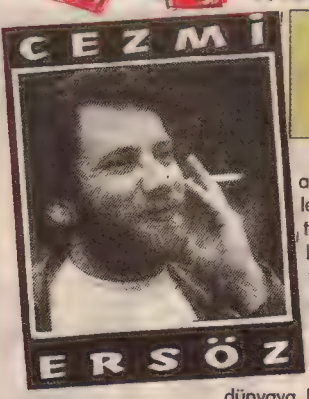

ONLAR İÇİMİZDEKİ EKSİKLİĞ... BİZDEN İYİ BİLİYORLARDI...

Şimdi sen de benim gibi o kalabalık kentlerde, akşam üzerleri, insanların yenik, ama hırslı öfkeleriyle ve kışkırtılmış arzularıyla sokaklara, caddelere çıktıkları zamanlarda içindeki odanın son kapısını da kapatıp, o odanın küçük bir penceresinden seni yoksayan bu dünyaya derin bir kırgınlık ve ihmal edilmişlik duygusuyla bakıyor musun?.

Neden mi soruyorum, çünkü şimdilerde bu kırgınlık ve ihmal edilmişlik duygusu bana hep seni hatırlatıyor da ondan. Çünkü içimden dışıma çıkıp, dünyaya, hayata karışma isteği senin bana verdiğin cesaretle başlamıştı. Güce ve gösterişe dayalı olan bu ikiyüzlü ahlakın bana her dakika hatırlattığı o zavallı bedenimi bile artık sevmeye başlamıştım neredeyse.

Aşkımız, birbirimizi her gördüğümüzde o önleyemediğimiz acemiliklerimizi, çocuksu saçmalıklarımızı, sakarlıklarımızı tuhaf bir şekilde anlamlı ve önemli kılıyordu. İçimizdeki yakıcı, ağır sancılarla büyüyen o yaban sevdamızı birbirimize anlatmakta her zorlandığımızda birbirimizin gözlerine sık sık ve biraz da çocuksu bir gururla bakmamız sevdamıza güvendiğimizdendi en çok. Hem dünyevi bir bilgiye ne ihtiyacımız vardı ki, kalbimizdeki o saf bilgi yeterdi hayatımızı sürdürmeye.

Hem hatırlasana karnımız acıkmıyor, hiç üşümüyorduk; saatlerce yürümekten yorulmuyor, uyumak istemiyorduk. Güvence, konfor istemiyor, kendimizi korumaya ihtiyaç duymuyorduk. Mülkiyet ve para duygusu bizi zehirlemiyordu. Birbirimizin kazaklarını, gömleklerini giyiyor, dışardan bizi nasıl gördüklerine hiç aldırış etmiyorduk.

Bilirsin hep arzuladığımız bir şeydi tüketim ilişkilerine ve alışkanlıklara boyun eğmeden yaşamak. Kalbimizde aşk duygusu olmadığında bizi omuzlarımızdan yerin dibine iten o zehirli endişe duygularından hep uzak olmak isterdik. Bize neydi markalar, yoksullar, acı çekenler, ayrılanlar

Dünya kutsal bir yer gibi gelirdi ...miz herşeyde derin anlamlar, açıkla... ...dilmiş arabalar, metruk evler, akşam... ...semt adları, uzaktan yankılanan ses...

Sanki hiç ölmeyecek gibiydik. K... ...şun yağdırdıkları öğrencilerin bedeni... ...ğimizi sanıyorduk.

Aynı anda birçok yerde olmak i... ...nan köylerinde aç ve susuz bırakılan... ...den, bu yüzden ruhları ve başkaldı... elektroşok tedavisine mecbur bırakıl... ...nen kalplerini ve ellerini tutup ısıtmak...

Sonra bir anlık dalgınlık, bir anl... engelleyemediğimiz eşsiz ve sonsuz... ...taki herşey, herkes bize karşı örgütl... ...den daha iyi biliyorlardı. Hiç unutma... ...denimi bir anda terkedip yokluğa kar...

İşte o an güneşi doğuşunu göre... mağaralarımıza kaçmıştık..Ve ardın... başlamıştık. Şehirde yaşayan çok kiş... ...lu. Geceleri mağaralarımızdan çıkıp ...gümüz ve çok etkili olduğunu sandığ... Yaban sevdamız çekip gitmiş, içimiz... camlar gibiydi.

TOP CAMBAZI BORA

KOFTİANARŞİST

BAHADIR BOYSAL

İblisin tohumu Kofti Anarşist bayramınızı kutlar mı?..

edi Metin Fidan

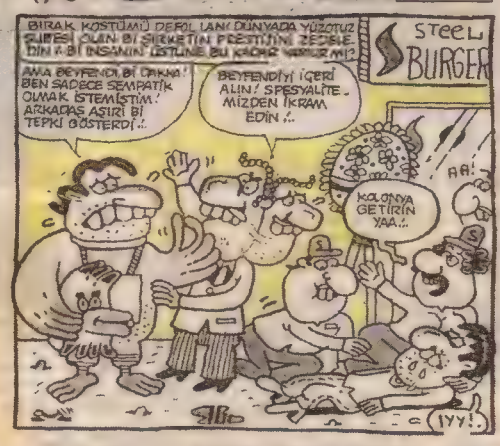

dan, araç gereçlerden, ruhumuzu köleleştiren ürünlerden.. Bize özgürlük gerekiyordu. Saf, hüzünle taçlanmış, sevinçli bir özgürlük..

Yolunu kaybedenler yollarını onca insan arasında gelip bize sorarlardı. Hastaçare umarlardı..

tapınaktı sanki. Sokakta gözgöze geldiğimor gizler bulurduk. Ağaçlar, çiçekler, terkerin pencerelerinden sızan hüzünlü ışıklar, erin ve gizemli anlamlarla yüklüydü.

kör vakitlerde evlerini basıp üzerlerine kuredenlerimizi siper etsek bile hiç ölmeyece-

Hem Tunceli'nin gıda ambargosu uygulaın; hem de dünyayı Tezer Özlü gibi hisseramparça edilip ayaklar altına alınan ve anında olmak, onların o soğutulmak iste-

. Sen de, ben de tutamamıştık, düşmesini bir varlık gibiydi aşkımız. Sanki bu hayat-

Ve onlar içimizdeki o temel eksikliği bizan sevdam sımsıcak, yakıcı bir su gibi be-

rler gibi ikimizde daha önce saklandığımız men birbirimizi başkalarıyla kıyaslamaya kımız bitmişti, ama beraberliğimiz sürüyororduk. Ve daha önce tasarlayıp düşündüzlerimiz ne yapsak birbirimize geçmiyordu. ıştı. Bu yüzden gözlerimiz ışık geçirmeyen

Her konuda neden sonuç ilişkileri kuruyorduk, akılcı çıkarsamalar yapıyor, ama birbirimizden gizlemeye çalışsak da ikimizde başkaları tarafından ısrarla önemsenmek istiyorduk. Beğenilmek, göze girmek için çırpınan zavallı bilinçlerdik artık.. Hiçbir kimse hiçbir olay içimizde kalıcı bir iz bırakmıyor, yüreğimizi sarsmıyordu. Bu yüzden hep korunmak istiyorduk bizi tehdit ettiğini sandığımız tehlikelerden. Bu korku yüzünden içimize aldığımız o yabancı başkaları kızartıyordu artık yüzümüzü, bu başkaları istiyor diye hep dışımızdakilerle ilgileniyorduk.

Aşkı tanımadığımız günlerdeki gibi kıskanmaya en yakınlarımızdakilerden başlamıştık yine..

Dünyayı ve hayatı eskiden olduğu gibi televizyonda program yapan o çok akıcı konuşan, kravatlı, bilinçli ve gözlerinde kamera olan insanlardan öğrenmeye uğraşıyorduk.

İkiyüzlü ahlakın, sahip olmaya yönelik arzuları kışkırtan tüketim ilişkilerinin ve gösteriş dünyasının kurbanı olmaya hazırdı artık hep zavallı ve çirkin olduğunu hissedeceğimiz bedenlerimiz..

Aç bırakılan köyler, bununla yetinilmeyip yakılıyor, katiller kör vakitlerde öğrencilerin masum bedenlerini kurşunluyor, hayatı Tezer Özlü gibi hisseden birilerinin o aykırı hayalleri akıl hastanelerinde elektroşokla karartılıyordu..

Artık ne yolda kalmışlar, yoksullar, ayrılanlar, ne acı çekenler bizi farkediyor, ne de hiçbir şey yapmadıkları halde ve öyle kendiliklerinden çevrelerine ışık, sevgi ve barış yayan insanları farkedebiliyorduk.

Biliyorum şimdi sen de benim gibi o kalabalık kentlerde akşam üzerleri insanların yenik, ama hırslı öfkeleri ve kışkırtılmış arzularıyla sokaklara ve caddelere çıktıkları zamanlarda, o son kapını kapatıp içine girdiğin odandaki küçük bir pencereden seni yoksayan dünyaya derin bir kırgınlık ve o hep ihmal edilmişlik duygusuyla bakıyorsundur.. Herkes gibi, o binlerce hiç kimse gibi!...

*6 Mayıs günü Kadıköy'deki Cafe Triada'dayım. Kadıköy Reks Sineması Sokağında. Saat 17.00'de.

*Çalıntı Cafe Bar 6 Mayıs Saat 19.00'da açılıyor. Yeniçarşı Caddesi No:88 Galatasaray.

*Nihayat Yıldız, sizi özdüysem ben özür dilerim. Çiğdem Başboğa, Levent Bilgiç, Erkan Güçlü Düdükçü, Canan Perdahlı, Harika, Erkan Çamlıbelen, Sevda, Nuray Küçükler Mahmut Elkuş, Mehmet, Alen, Şehnem Çavdar, yazdıklarınızı aldım, sağolun

* 7 Mayıs Pazar 15.00'da Kadıköy Haldun Taner Tiyatrosu'nda Tuncay Akgün ve ben Söyleşi Yorumları adlı bir panele katılacağız. Birahtimal Mehmet Çağçağ da gelebilir..

Akşam Gazetesi

KRİTİK LEBLEBİ

SUAT OKAN

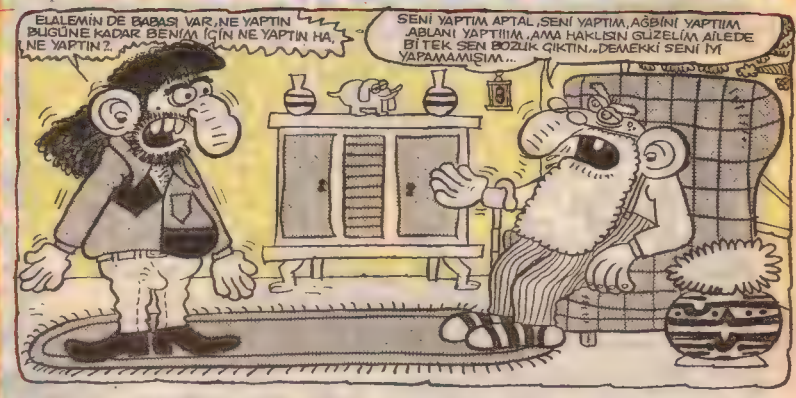

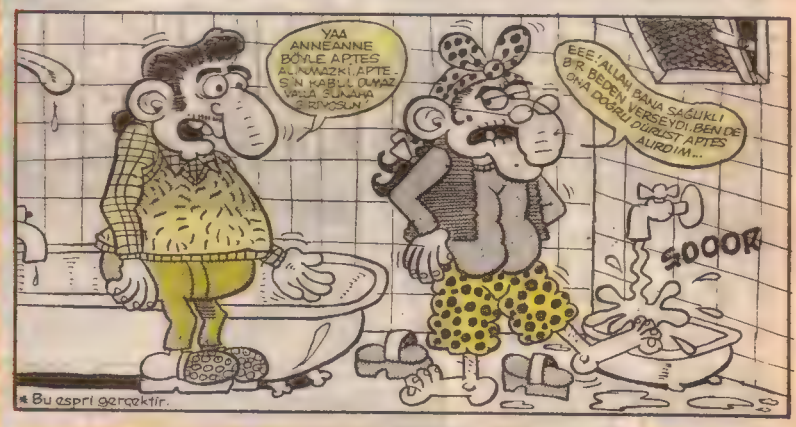

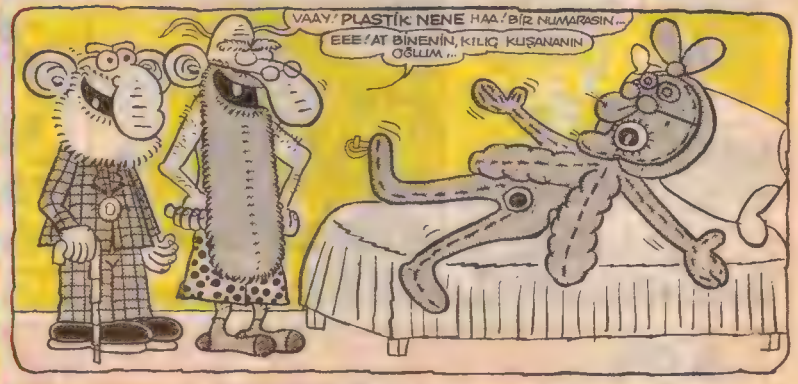

* Bu espri de gerçektir

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

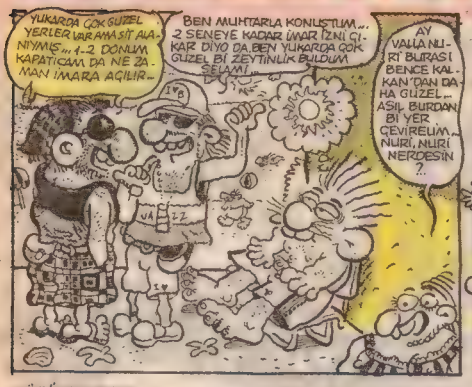
YUKARDA ÇOK GÜZEL YERLER VARAMSİ'LAR ALANIYMİŞ... 1-2 DÖNÜM KAPATICAM DA NE ZAMAN İMARA AÇILIR..
BEN MUHTARLA KONUŞTUM... 2 SENEYE KADAR İMAR İZNİ ÇIKAR DİYO DA, BEN YUKARDA ÇOK GÜZEL Bİ ZEYTİNLİK BULDUM SELAM!
AY VALLA NURİ BURASI BENCE KALKAN'DAN DA HA GÜZEL... ASIL BURDAN Bİ YER ÇEVİRELİM... NURİ, NURİ NERDESİN ?..
DENİZE İKİ PARSEL ÇOK GÜZEL BİR YER BULDUK, YALNIZ İKİ DÖNÜME İKİYÜZ METRE KARE İZİN VAR...
ABİ HEMEN KAPAT.. Bİ TANE MÜŞTEMİLAT, Bİ TANE DE GARAJ DİYE YAPARSIN... KOCAMAN VİLLAN OLUR... İKİ SENE DE 8'E KATAR BURALAR..
İLAN
AY Bİ GÖRSEN LEBİDERYAA... DÜZ AYAK..
...NA KOYM... 6 SENE ÖNCE BİSİKLETLE GELDİĞİMİZDE DÖNÜMÜ 5 LİRA OLAN TARLALARA PARSEL PARSEL VİLLA KONDURUP SATIYORLAR...O ZAMAN Bİ TANE KAPATAMA DIK, HEP Bİ ADIM GERİDEN GİDİYORUZ..
ÜNLÜ BOSVER...YUKARDA HARABE Bİ KİLİSE VAR... HANİ UYKU TULUMUYLA İÇİNDE YATMIŞTIK..BAK ŞİMDİ BENİM TURİZM BAKANLIĞIN DA MÜSTEŞAR Bİ DAYI VAR YA... ORAYI KAPATICAZ.. DİSKOYA ÇEVİRDİK Mİ KİMSE UYANAMAZ.. SENDE KAÇ PARA VAR ŞİMDİ...
KÖYLÜ RUMLAR'DAN ALMIŞ...ZİLLİYETLİYMİŞ AMA ZİLLİYETİ GEÇEN SENE TAPUYA ÇEVİRİLME HAKKI KMİŞ.. 74-94...HEMEN KAPORA VERİP KAPATTIM.. YALNIZ BİRAZ YIKIK DÖKÜK ÇOK İŞİ VAR..
ANAM RÖVÖLESİ MÖVÖLESİ ÇOK UĞRAŞIRSIN NEDEN BENİM GİBİ ASSADAKİ HAVUZLU VİLLALARDAN KAPATMIYOSUN?.. TAMAM DA ÖRİNELLİKTE Bİ YERE KADAR..
ATA CAN BAK BURADAN BİR YER KAPATMANI İSTİYORUM..SAPANCA'DA HEP DAĞLARA MI BAKICAZ..
HEMEN KAPAT..
TAMAM BE GÜLÜM..
ümit Kansiyeri
ŞİMDİ 3 ORTAK DENİZE İKİ PARSELLİK O ARSAYI KAPATICAZ... DALGIÇ TURİZMİ YAPICAZ..
BENİM DALGIÇ Bİ AMCAOĞLU VAR, BAŞINA KOYARIZ...
YUKARDAKİ YERİ GOLF SAHASI OLARAK ÇEVİRSEK..
AY ŞEKERİM YAMAÇTAN DENİZE BAKIYO.. FERİT DE.. DİM..HEMEN KAPAT BURAYI..
ŞİMDİ HAYATIM GOLF SAHASI DA... BİZİM GÜCÜMÜZ DE BİR YERE KADAR.. GOLF OLAYI BİZİ AŞAR...BİZ DALGIÇ TURİZMİ OLAYI İÇİN BURAYI KAPATALIM HAZIR BİR ARAYA GELMİŞKEN...
BENİM AMCAOĞLUNA DA BAYRAMDAN SONRA Bİ GETİRİP GÖSTEREİM...
HİDAYETÇİM SİNİRLENME...BURAYI KAPATALIM DİYOSANIZ BURAYI KAPATIRIZ.. BENİM KI Bİ FİKİR HANİ?..
HEEY...BEKİR BEY SİZ BİR YER KAPATMIYOR MUSUNUZ?..HEP OTURUYORSUNUZ.. HİÇ GEZMİYORSUNUZ?..
BIRAK ABİ ADAMI ...O GÖZLERİNİ KAPAMIŞ...

KILLANAN ADAM

A. Yılmaz

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

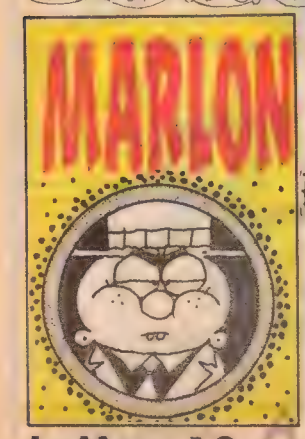

SİL HEPSİNİ!.

Uyandım. Mahmurcayım. Saat kaç ki? Öğleyi geçmiş; iki buçuk felan. Feci uyumuşum. Gözüme yastığım takıldı; pamuğu pörtlemişde. Pörtleyen pamuğu usulca elime alıp, tavşan şemaline getirdim. Pek şirin oldu. Şu üzerimdeki mahmurluğu atıp lavaboya yollanmalı.

Çeşme **"tıss"** dedi. Herzamankinden yani. Pet şişelerde de su kalmamış. Kötü. Aynayı bön bön seyredip, elimi-yüzümü yıkanmış farzettim. Elim-yüzüm itiraz etmedi, **"Madem sen öyle istiyosun öyle olsun"** dedi.

Mutfağa uzandım. Kahvaltı yapsam diyorum. Buzdolabının kapağı sonuna kadar açık kalmış; kendinden geçmiş (bumburuşuk) yedi adet zeytinle kıkırdaklaşmış peynir parçası gözüküyo. Kahvaltılıkları çıkarıp, özenle masaya dizdim. Epey güzel oldu gibi. Gerçekten. Güzel masayı tahminen onüç dakika kadar süzdüm. Sonra toparlayıp yerlerine koydum. Buzdolabının kapağını sonuna kadar açık tutmayı es geçmedim tabi. Yaktım bi sigara. Dışarıdan adamakıllı gürültü gelmiyor. Sebep? Sahi lan, bugün bayramdı. **Kurban Bayramı**. Dışarıya çık, gez biraz.

Şehir gerçektende ıssız. Sadece bi kaç çocuk ve araba sesi yükseliyor. Hava da güzel sayılır, üstelik düne göre temiz. **Bugün bayram haa?** Nostalji yaşamak istemiyorum lakin elden gelen bi şi yok! Sabahın köründe uyanıp abdest alış (üç ağıza, üç buruna.. Sonra? Sonrasını unutmuşum)... Ütülü pantolonun kırışma stresiyle kılınan namaz.. Gözlerin hep dışarıdaki ayakkabılarda olması.. Çay kokusunun evin kapısında karşılayışı.. Kendinden geçmemiş ve kıkırdaklaşmamış kahvaltılıklarla yapılan, enfes kahvaltı.. Ev baklavası, zeytin yağlı dolmalar... Radyodan yükselen bayram türküleri.. Öpüşme fasılları.. Harçlıklar.. Eftal abinin (Komik adam) beni gülmekten öldürüp, kağıt (gri) beş lirayı cebime sokarak, **"Bu, bayram harçlığın; Atatürk gönderdi. İnanmassan üstündeki fotoğrafına sor."** demesi. Nostalji yaşamak istemiyorum lakin elden gelen bi şi yok! Ziyaretler... Sıkı muhabetler.. "İki şeker alma, oğlum, ayıp", uyarıları.. Uyarıları ipleme, dışarıda kulak bükülmesi halleri.. Elleri ağır et kokan teyzeler.. Ayı oynatıcıları.: Dönecekler, tahtaravalliler, Anne çişim geldiler.. Anlatamayorum ki. Anlatılmazda. Ölümüne sıcaklık, delice. Tamam kes! Sil hepsini! Yağmur başladı. Eve koşturmalı.

Kapıyı güç bela açtım. Islanmışım. Epeyce. Üzerimdeki ıslakları çıkardım; üşümemek için battaniyeye sarındım. Yastığımdan pörtleyen pamuktan yaptığım tavşan aynen duruyo; hemen oracıkta. Bişi oldu, kendimi tutamadım. Tavşanı şappadanak öpüp, cebine elli binliği soktum. **"Bu, bayram harçlığın; Atatürk gönderdi. İnanmassan fotoğrafına sor."** Pamuk topağı tavşan, halime kıkırdarken, yorgana tuzluca tek damla yağmur düşer gibi oldu.

..Bir Solukta Söylenir Türkü...

Erdal Özkaya'nın

Hepimiz az çok biliriz.. Radyonun olmadığı devirde AŞIKLAR varmış Anadolu'da..İnsanları güldüren, düşündüren, ağlatan..Toplum katında yüce insanlarmış bunlar.. Toplum gönülden inanırmış onlara, hem sözlerine, hem sazlarına.. Hepsinin de yeri ayrı ayrı imiş toplum katında. Dereceliymişler... Toplumun dertlerini, acılarını dile getirenleri de varmış..Etliye sütlüye dokunmadan dağa, bayıra türkü yakanları da...

Tipili kış geceleri, bu âşıkların saz tellerinde geçip gidermiş tez elden..

BAHAR GELSİN ŞU DAĞLARA GİDELİM

BELKİ DERDİMİZE ÇARE BİR ÇİÇEK TOPLAYIP DEVİŞİRİP DERMAN EDELİM AÇILA YARAMI SARA BİR ÇİÇEK!..

Bundan elli yıl önce doğunun bir köyünde, biri genç, biri yaşlı iki âşığın karşılıklı söyledikleri şu taşlamaya bir kulak verelim...

ESKİKİ FİKİRLER NOKSANI BULDU İHSANI İSTEYENLER İHSANI BULDU YAŞI SEKSENBEŞİ DOKSANI BULDU BU DA GELMİŞ BENLEN MEYDAN GÖZETİİR!..

ELİF HER BİR MAHREÇ İLE HECELMEZ AŞIKLAR YORULMAZ DÜNYA DİNCELMEZ ÖMÜR GEÇER AMA GÖNÜL KOCALMAZ YÜZ YAŞINDA YİNE MEYDAN GÖZETİR...

BABA SENİN HÜKMÜ HALİN KALMADI SÖNDÜ PETEKLERİN BALIN KALMADI...

BİR YANA GİDECEK YOLUN KALMADI ARTIK SENİ BİR KABRİSTAN GÖZETİR!..

BÖYLE HAM FİKİRİ SOKMA ARAYA KARA SAKIZ ŞİFA OLMAZ YARAYA EZRAİL GELİRSE BAKMAZ SIRAYA BAZAN PİR YERİNE CİVAN GÖZETİR!..

AŞIKLAR DA MAŞUKUNA YÂD OLUR ZANNETMEKİ BU DÜNYADA TAD OLUR BELKİ AÇEM KIZI SENDEN YÂD OLUR ŞİMDİ ELLER ALIR DÜŞMAN GÖZETİR...

MERHAMETİN YOK MU BU İHTİYARA GEÇMİŞKEN SİNEME VURDUN BİR YAR! BEN YAR İLE SÖZ KESMİŞTİM MEZARA İKRARIMIZ LİLLİ DİVAN GÖZETİR!..

Taşlamadaki inceliği anlatmaya gerek yok sanırım. Bu taşlama doğuda feodal toplum düzeninin çözülmeye başladığı günlerde geçmiş. Âşıklardan biri genç, öbürü ise taşlamadanda anlaşılacağı gibi yaşlıdır.

Ama gün gelip de köylere elektrik, radyo, tv girince HALK AŞIĞI olan herkes düşmüş yollara...

"Dağdan umut kesilince kurt ovaya iner" Misal AŞIKLAR bir bir kentlere gelmiş

Kentlere, kasabalara yerleşen âşıklar buralarda ne yapacaklarını şaşırmışlar. Önce ufak konserler vermişler... Tutmayınca, şiirlerini kitap olarak bastırmayı denemişler... Çıkıp banka müdürlerinin karşısına "BEN HALK ÂŞIĞIYIM, BASTIRIN ŞİİRLERİMİ, BEDAVAYA REKLAMINIZI YAPAYIM" demişler... Şiirler basılınca da dediklerini yapmışlar...

BİZİM MALIMIZ CANIMIZ İLLER BANKASI BANKASI... HEM MALIMIZ HEM CANIMIZ İLLER BANKASI BANKASI!..

O engin halk kültüründen gittikçe uzaklaşan AŞIK'ın sazı da sözü de cılızmaya başlamış yavaş yavaş... Artık ne övgü tutturabilir olmuş, ne de taşlama... Ne güzellemesi kalmış ne de koçaklaması..Kültüründen, halkından kopup şehre gelen âşıklar, bazı kurumların elinde günden güne yozlaşan sazlı sözlü şarlatanlar haline gelmiş...

Şimdi de on yıl önce GÜLHANE AŞIKLARI BAYRAMI'ndaki âşıkların taşlamasını (!) dinleyelim...

GELDİN MEYDANIMA AŞIK KERİMİ ŞİMDİ YARALARIN ELLEYECEĞİM BİLİRSİN Kİ BEN EZELDEN NALBANTIM KALDIRIP AYAĞIN NALLAYACAĞIM...

VİCDANSIZ ÇİNGENE GİRDİN MEYDANA BEN SENİ OYNATIP ZİLLEYECEĞİM SEN ÇADIRDA AŞNA FİŞNE YAPARKEN HİÇ KORKMA ETRAFI KOLLAYACAĞIM...

SEN NEREDEN GELDİN HEY GÖZLÜ KARA SÖYLERİM DE ANLAMAZSIN KAÇ PARA EDEPSİZ UTANMAZ ARSIZ MASKARA YÜZÜN KARA KARS'A YOLLAYACAĞIM...

ÖYLE YAYLALARDA YAYLATMA BENİ ARTIK BU MEYDANDA EYLETME BENİ FAZLA SİNİRLENDİM SÖYLETME BENİ ASLINI NESLİNİ BELLEYECEĞİM...

AŞIK SELAMİ'YİM ELDEKİ VARIM GÜRÜLTÜLÜ BAĞRIMI SİTEMİM ZARIM KARS'A GİDER İSEM SİZE UĞRARIM OLANI BİTENİ TELLEYECEĞİM

AŞIK KERİMİYİM BÜLBÜL UĞARKEN UĞMAK İSTER KANADINI AĞARKEN YOL UĞRAYIP SARKAMIŞ'TAN GEÇERKEN BALDIZINA MENDİL SALLAYACAĞIM...

EVET. HALK AŞIKLARININ TARİHSEL GELİŞİMİNE DAİR BU KİTAPTA HALK AŞIKLARININ SONUNUN MAALESEF BÖYLE DRAMATİK BİTTİĞİNİ YAZIYOR. OKUYUNCA, AKLIMA ŞU AN YAŞADIĞIMIZ "POP KÜLTÜRÜ" "GELDİ.. ŞU GÜNÜMÜZ OZAN'LARININ DA GERİYE DÖNÜŞ ÜMİDİ KALMAMIŞ... ARTIK KUYU DERİN VE İP KISA...

UFAK YÜRÜÜ... TOZ KALDIRMAA...

UFAK YÜRÜÜ... TOZ KALDIRMAA!..

ÖFFFLYİNE YAPTIM SOSYOLOJİMİ BEH!..

-BİTTİ-

Dengeli Beslenme

BU HAFTA BİR YERE GİTMİYORUZ.. (Yeter yaa!.. Yoruldum valla.)

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ

AYRILIK RÜZGARLARI...

● Isparta'dan Hakan TÖZER'e; Espriler tıss.. Biraz daha uğraşmanı tavsiye ederim..

● Ali BEBE'ye; Gözlerimin için teşekkürler.. Bu detayı öğreten Adam'da olmasa bile bir şekilde bir yerlerde kullanacağım..

● Ankara'dan Emrah'a; Faxın elime geç ulaştı.. Keşke Ankara'dayken söyleseydin. Neyse yeni duyuruların varsa gönderiver..

● Gaziantep'ten Gökmen Ali'ye; Bizim tipleri kopya etmissin, biraz da kendi adamarın çizerek gönderirsen daha sağlıklı bir yorumu gidebilirim..

● Haftaya ne var?.. Haftaya Okuyucu kösesi var!..

ERDENER ABİ...

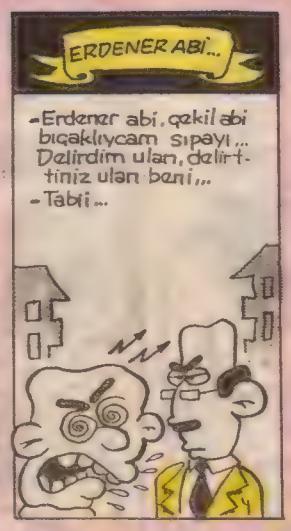

● OKAY TEMİZ'i size anlatmama gerek yok.. Çünkü hepiniz onu yakından tanıyorsunuz.. Yerli ve yabancı müzik çevrelerinde kendini kanıtlamış bir insan.. Okay Baba'nın üzelli Plak'tan yeni bir albümü çıktı..

FISH MARKET

Bu albümü herkese tavsiye ederim.. Arşivinize yeni bir materyal.. Mutlaka bir tane edinin..

• • •

İKİ BÖLÜ BEŞ BEZE'nin üçüncü albümü. Ekim 94'den beri piyasada.. OPUA DIŞIN (Düzenin yedi ceddine)

Daha evvelki albümleri;
1) Yaşasın artık İki bölü beş beze var (Mart 92)
2) Sizden hesap soracağız (Şubat 93)

Ayrıca iki sayı GÜZEL mecmuası.. Dikkatli bir şekilde takip edin derim..

GÖKHAN DABAK

Kelebekler uçuyorlardı. Kel bebekler ise yürüyemiyorlardı bile. (Ya da boşver. Yeni baştan alalım.) Bir balık gördüm rüyamda. Bana dedi ki, sen hiç çocukkene uçurtmanı maviye boyadın mı? veyahut bir yere gizlenip yoldan geçenlere lebleri fırlattın mı hiç? (aman burnu da boşver, yeni baştan alalım.) Merzifon yaylasında üç kuruş var kaptan dedi mistir spak (şey pardon, yeni baştan alalım mı?) (hayır devam ediyoruz.) Fazerler, fazerleri ateşleyin dedi kaptan körk. Ve fazerler ateşlenince merzifon yaylasındaki üç kuş, üç kebap oldular. (fekat ben kebap sevmem ki, bzlki.) (madem öyle gene baştan alıyoruz) Suyun kaynama derecesi yüzdür. Denizde dolaşma emri'de yüzdür. Bu duruma göre suyun kaynama derecesi ile denizde dolaşma emri aynı şeymidir. (sktir lan, baştan al!) Baştan al, baştan al, babanın uşağımı var burda, göt! (pardon efendim sizi kızdırdımsa affedin beni.) Neyse bi daa olmasın, şimdi son sözünü söyle bakiyim. (emredersiniz, son sözüm şu, zürafaa, evet evet zürafa) Yani düpedüz zürafa? (evet düpedüz zürafa. (Peki.) Zürafa.

SELÇUK ERDEM

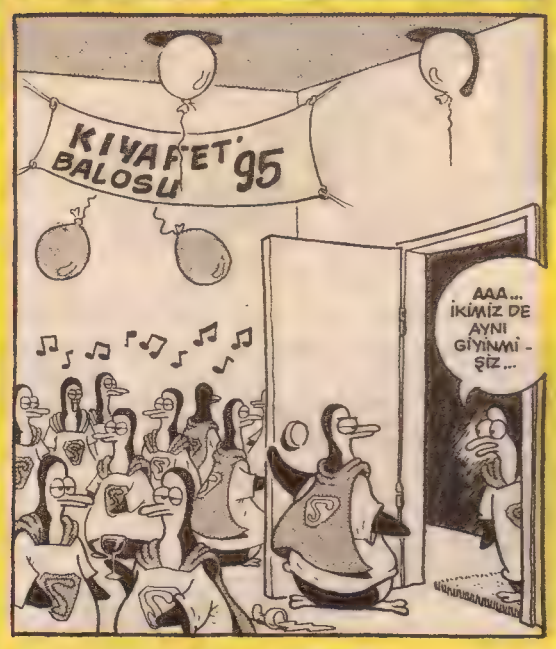

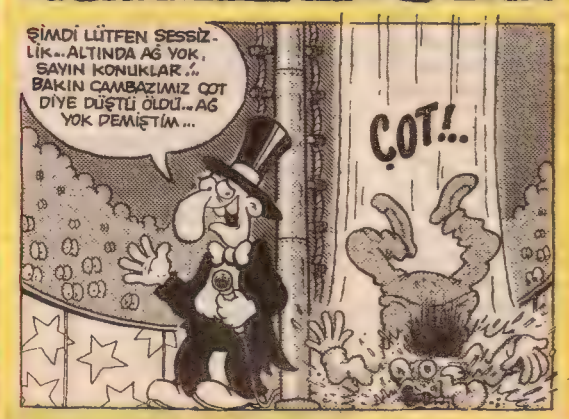

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

Ciks ile Derviş (Aşkın şehri akım-i)

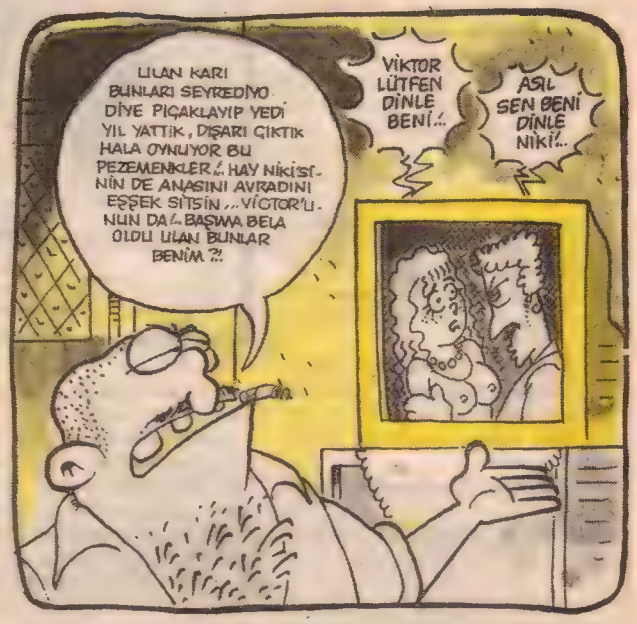

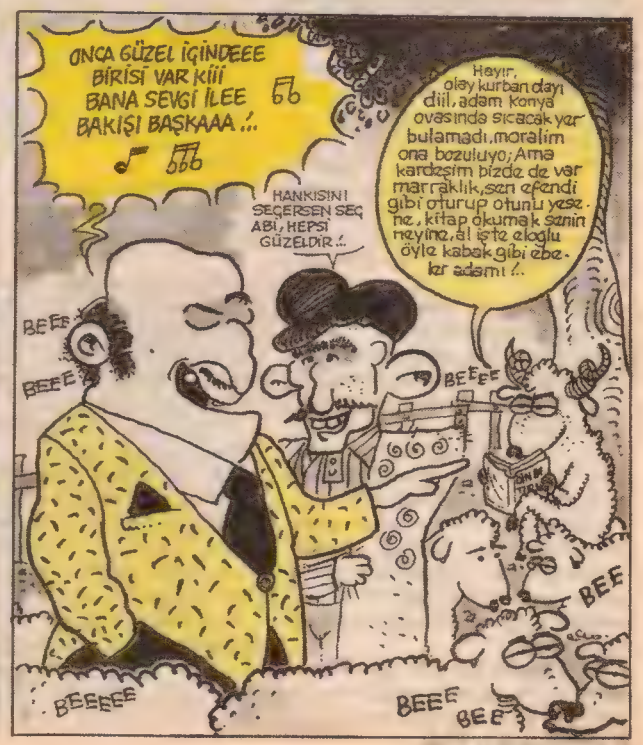

Akşamsefası

Ofli Hoca Sohbetleri

Sayun Cemaat, rezulluğun bini bir para. Bizim mahallede şöfördür. Her akşam kafayi çeker. Arabaya her akşam çeşut çeşut sari garalar atar.

Geçen akşam yine kavga çikardi. Gecenin bir vakti, adamakilli dayak yiy. Bağiriy, inliy, yalvariy: Kurtaracak bir müslüman yok mi? diye..

Dayanamadim açtum pencereyi: "Ula, dedim, sari garilari arabaya atarken bu müslümanlar ne yapar, bir müslüman var midir, sorduğun yoktur.. Dayağı yiyince müslüman ararsun..

***

Sayun cemaat, geçanlarda bir rüya gördüm. Attum adumumi, girdim cennete. Habule bir baktum, sağ tarafta Sürmeneli Hamit otiriy, sol tarafta Akçabaat'tan birkaç arkadaş, bir adum daha attum, Tonya'dan birkaç kişi daha gördüm..

-Hocam, bizim partiden kimseyi görmedin mi?

-Otur yerine konuşma, orayi ahur mi sandun.. Camii deduğun yer Allah'un evidir, haburda parti propagandasi yapma..

Propaganda dedum da.. Nerda galmuştum. Otobüste.. Baktum ortaluk sikişuk. Her tarafum adam doli, gari doli. Gimildiyamayrim. Gazuk gibi galdum. Can havliyle bağurdum: "Ey ümmeti muhabbeti ilerleyun!"

Ordan, gencecuk bir uşak laf etti. Hocam dedi, sikişukluğun bahane edip İslam'ın propagandasini yapma.

Nerde galdum. Cennette. Habule gelmişken bir uzanayim dedim. Sürmeneli Hamit'in yanina. Dedi ki, bir müddet ayakta kalacasun, uzanacak kadar yer yoktur, ortaluk pek sikişuktur.

Öbür taraftan hiçte böyle görünmiy, nedur bu sikişukluk, dedim. Sürmeneli dedi ki, Rusya kapilarini açmuştur, yetmüş yildur kapida bekleyenler birden dolmaya başladi..

Görüy misiniz sayun cemaat, inceluğu..

Benda öyle demiyrim mi? Kapilarini açsana, Allah'ta kapilarini açar..

***

Ey cemaat, lafi urusun garisinden açtuk. Sizin da hoşunuza gider. Hau urus garilari niçun bembeyazdur. Niçun kavak gibi uzundur. Niçin bir bakaysun bir boka benzemiyler? Niçun?

Çünki, yüz sene bizim gardaşlarumuz çaluşmuş, pamuğini, altununi, petrolini bu gavurun garilarina yedurmuştur. Paraları, meyveleri kim gazanmiş, kim yemuş? Güzelluklerundan bütün gerçekler ortaya çikay. Diyeceğum o ki, habu güzelluklerun altunda bizim gardaşlarumuzun yüz yillik köleliği yatar?

Diyacasunuz ki kafur niçun güzeldir? Domuzun gizlarında şeytanun güzelliği vardur. Şeytan deduğun senden benden akillidir. O güzelliği bizim gariya verur mi? vermez, kime verur, gider urusun gizina verur.

Niçun? Müslümani baştan çikartmak için. Niçun, çoluğuni, çocuğuni unutsun, yuvasini dağutsun diye.

Bizim uşaklar da bu garilarla pazar yerunde anlaşiyler, diyler ki, yüz yillik hesabı aluyruk. Gerilardan o hesabi ben de alurum. Şimdi ne oldi? Altinlari, petrolleri urustan kurdardilar, avrupalilara veriyler..

İçinizden hesap almaya merakli adam varsa, gider o hesabı zavallı, ganayikli, gupkuru garilardan alir? Niçun? Cebunuzde bir dolar vardur, gücünüz onlara yeter?

Sayun cemaat diyeceğimiz ki, habu iyi bir durum midir? Ey cemaat, bu işin iyisi kötüsü galmamiştir, durum kontrolden çikmiştur. Benda pazarda garilari görüyrüm aklim şaşay. Herhal, gurban olduğum Allah, bir dolara bizim altmiş yillik ahlağumuzu bozdurmaz..

***

Oturun bakayum, gipraşmayun, vardur namaza beş-on dakika. Dinleyin hocanizi. Vardur benüm lafumda bir hikmet. Eyi dinleyün. Hau güş beyünlü herüf tartuşur benümle. Hocam, haçan öyledür, Kur'anda niçün telefon yoktur.

Bir sinirlendüm sormayun. Ulan gardaşum, senün telefonin olmiş da, de bakayum kaç dane dostun var.

***

Aradan geçti gaç zaman. Geçan gena karşulaştuk. Ofli, dedi, bizim gençliğimizde kizlar daha bir güzel, erkek uşaklari kara kuriydi. Sanki bu zamanlarda kizlar kara, kuri, erkek uşaklari bir güzel oldi, ne dersün..

Görüy misiniz cemaat, herüfte alttan alttan ibnelük kipraşiy..

Diyeceğum o ki, bugünlerde ortaluk sapik doli ey cemaat! Bir daha sesleniyrüm, dinleyün, kendinize mukayet olun.. Çoluğunuza, çocuğunuza mukayet olun.. Bakun mukayet olun dedüm de, geçan deli Ömer geldi yanima, indirdi pantolonini, milletün ortasinda saydi tam alti tane don.. Rezul etme bizi Ömer, nedür habu alti tane don dedüm.. Hocam, dedi, sen hep dersün ya, kendinize mukayet olun..

Aferun sana Ömer, benüm habu laflarimi doğrudan doğriya bir anlayan sensün..

***

Uzun yola çikayrum, Ankara'ya gelüyrüm. Oturdum şöförün yanina. Haule dertleştük. Şöförün arkasuna koymuşlar bir güzel kadun. Şöför arada bir aynaya bakay..

Ne iş yaparsun, dedü. Nasul olsun dedüm, sabah akşam cemaatle yatup kalkayruk. Hocayum gardaşum, dedüm.

Hocam, dedü, bizim işimizde farkli değüldür, dedü, biz de sabah akşam habu otobüsle gidip gelüyrük.

Eyü de, dedüm, eğüldüm kulağuna.. Senün yanunda vardur kelebek aynasi, iki de bir bakarsun arkadaki gariya..

İnsanun habu yolda eğlenecek bir şeyi olacak hocam, dedi. Biletçi arkadaşlar güzel kadun gördü mü, arkamuzdan yer verür, canumuz sikilmasun diye..

Latife ettüm, dedüm ki, benüm vardur arkamda kirk tane moruk, ben nereye bakayum..

Durumi çaktuğumi anladi, lafi değüştürdü. Hocam, dedi, cennet dediğünüz yer, tuğba ağaçlari, meyveler, huriler dolidir.. Kitaplarda yazar mi acep cennette yol var midir?

Çok önemli bir koniya değindi cemaat! Cennette yol yoktur, cennet bütün yolların sonidir. Habu yolların çilesini niçün çekerüz, cennete gitmek içün.

Şöför gardaşima, lafumi da esürgemedüm sayun cemaat! Şöför gardaşum, yalnuz sen dönüp dönüp kelebek aynasina bakarsan, bu cennete zor gidersün.. dedüm..

Sayun cemaat, demem o ki, bu dik kafayla, bu kadar eğrü büğrü yol aşulmaz..

Dik kafa dedüm ya, nasul da kafalari sallarsunuz, bu kafalari neye sallarsunuz ben bilirim, cemaat, arka koltuktaki gariya sallarsunuz...

Sallama kafayi cemaat! Sallama kafayi cemaat! O kafanin içinde akil olsa sallanur mi? Sallanmaz cemaat, sallanmaz.. Çünki cemaat, her kafada bir akil olacak. O akilli kafalar, helalinin yanunda olacak..

(kadınlar kısmında gülüşmeler)

Uslu durun kadunlar, sıra size de gelecek, konudan atlayrim, size de atlayacağum..

***

Geçanlarda Ermeniler baskun yapunca bir konuşma yaptum sayun cemaat. Bosna'da müslümanların durumu kötüdür. Açtum ağzumu yumdum gözümü. Bir galeyana getürdüm cemaati, benda şaşurdum. İçimden dedüm ki, Ofli, fazla ileri gitme, dünya savaşi çikartacasun..

Kendi kendime dedüm ki, şimdi, benim vaazi dinleyen cemaat, takar beline silahı, geçer Ermeniler'e hücuma..

Cemaatin ardindan çiktum avluya.. Bakayum ki, cemaat laflarimi aldi nereye goşturiy... Baktum, avluda işportaci bir uşak, patates soyay, şekilli şekilli bıçak satay.. Patatesi de şekilli şekilli kesiy.. Delüklü delüklü patates kesiy..

İçimden dedüm ki, ulan Ofli, habunlar mi dünya savaşi çikartacak, patatesi delüklü yerler, bi da şekilli bıçağumuz olsun derler..

***

Geçanlarda gencecuk bir uşak geldi yanima. Hocam, dedi, ortaluk anadan üryan gari doli, ne olacak halumuz dedi..

Ne yapalum uşağum, dedum, başumuzu çevurur gideruz..

Olur mi hocam, dedi, başini isteduğun kadar çevir, öbür taraflarda çiplak garilarla doli..

Ee ne yapalim uşuğum, gözlerimi kapatur geçeruz..

Olur mi hocam, bir kere o şeytan gizlar, gözüne, beynine girdi, artuk nari cehennemde yanacaksun, dedi.

Uşacuğa bir sinirlendum, haule dikine dikine baktum gözlerine.. Korkti uşacuk, dedi ki, "yani hocam lafun temsulu" dedum..

Temsili lafunla garilarun götünü açarsun, beni niçin cehennemde yakarsun, dedim..

Olur mi hocam, dedi, senin gibi mübarek bir hoca yakılır mı?

Sen da yakip-yakmayacağini baştan söylesende yolda adam gibi yürüyelim..

"Hocam senin yürümene birşey demedim" dedi..

Olur mi uşuğum, demincak gözlerimi kapatunca, yanluşlukla garilarin hepsine teker teker çarptum. Zay, sanki çikaydum garilarun üstüne..

Gülmeyin sayun cemat, gülmeyin. Gözlerini kapatmak, açuğundan daha rezul..

Herbir garinin temsili sinema gibi oynay...

NİHAT GENÇ

SOSYETE POLİSİ

CEM YILMAZ

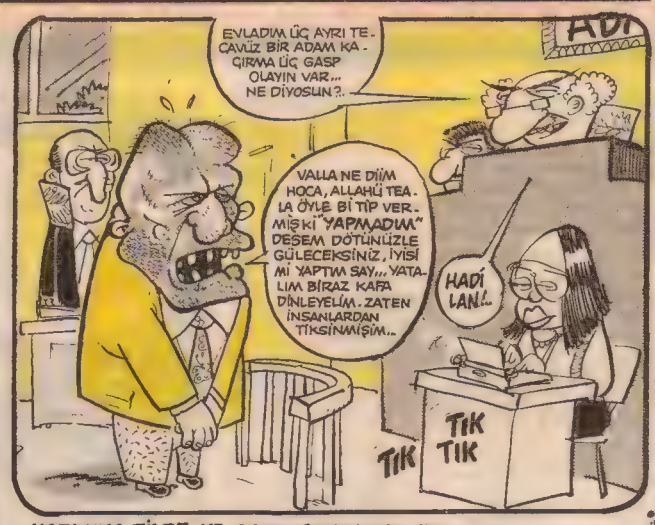

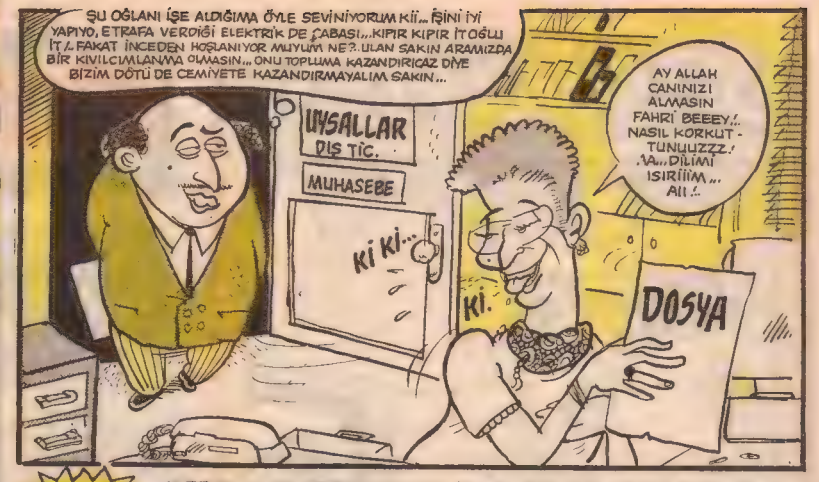

• KORKUNÇ TİLBE VE SORU ADAMCIKLARI

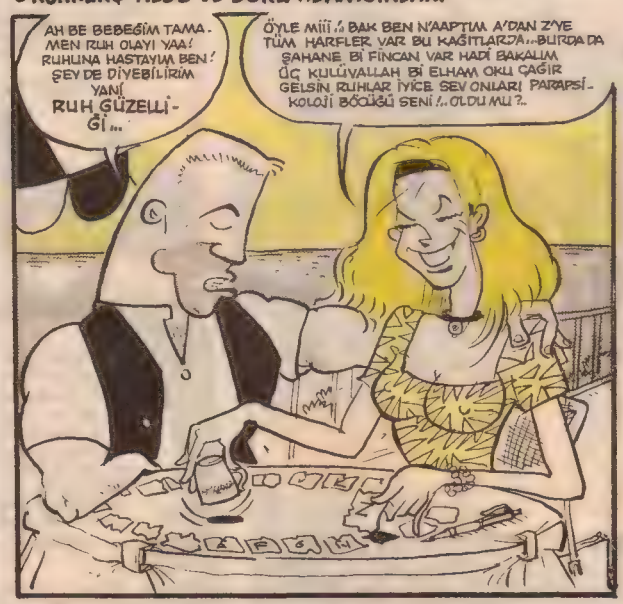

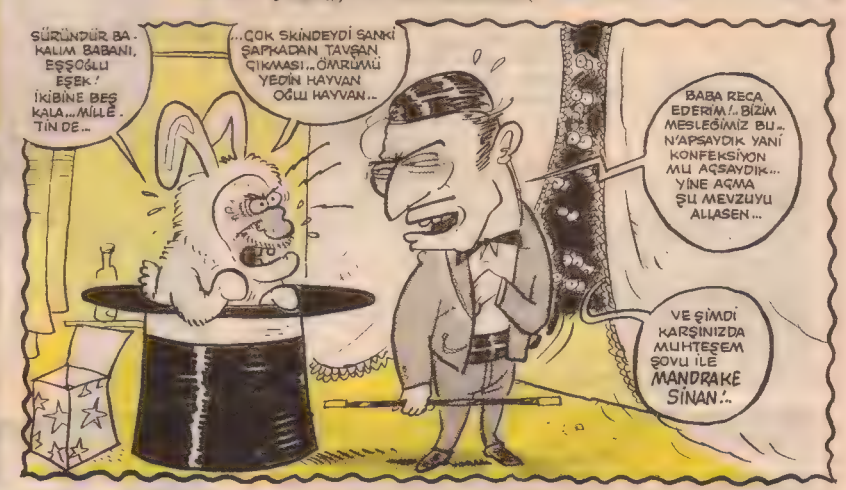

KILLANDIRMA V.Ö SERVİSİ

İkitekelli Medya

-Alo, ben Aydın...

-Hangisi?.. Beyaz balina olanı mı?.

-Saçmalama Dinç.. Durumumuz giderek kritikleşiyo..

-Nerdeki durumumuz?.. Borsada mı, döviz hesabında mı?..

-Güzelim, sen taşak geçiyosun ama hakkaten zor duruşmdayız be.. Suçladık karşılıklı birbirimizi, n'oldu bak.. Sansürcü olduk, yasakçı olduk.. İki ucu tekelli medya diyolar, alay konusuyuz be anacım..

-Tekel ikibin mi?.. İçmem...

-Dinç, lütfen... Biliyorum, bu daha çok Zafer'in puştluğu.. İyi ki bi Ahmet Altan'ı attık, olayın üstüne üstüne gitti. Bi Altan için birbirimizi kırmayalım, onlardan çok var..

-Başlatma şimdi.. Hem biz basın özgürlüğüne adamsızın kendimizi.. "Atakürt" yazdı diye kov adamı, sonra isyan et..

-O öyle değil şimdi.. O yazıda Atakürt'ün aslında 19 Mayıs'ta Samsun'a çıkma gibi bir amacı olmadığı, arkadaşlarıyla Rus sahillerinde tatil yapmaya gittiği, ama fırtına çıkınca vapurun Samsun'da karaya oturduğu yazılıydı.. Sen olsan n'apardın?..

-Yalancının..

-Yeminle.. Tiraj adına yemin ederim..

-Bak itiraf ettin.. Demek ki sansürcüsün sen..

-Sen hala anlamadın be paşam.. Bu Altanların ne zaman ne yapacakları belli olmaz.. Babaları bir zamanlar "Amerikan işgalindeyiz" dedi diye Meclis'te dayak yemişti.. Zamanla serpildiler, değiştiler, global oldular.. Her an yeni bir küreselliik yapabilirler..

-Ama Can Dündar da dayanamıp ayrıldı sizden.. Romantik isyankar diye o kadar da reklam yapmıştınız..

-Orda bi yanlış anlaşılma oldu... Biz o reklamı Cem Boyner için yapmıştık, karışmış..

-Hadi lan..

-Peki sizin Yüzüncü Yıl'dan niye ayrıldı Can Dündar?.. Demek ki bu adamın huyu bu.. Tedbil-i Plazada fayda görüyo..

-Önce gastemin adını öğren Aydın.. Yüzüncü Yıl değil, Yeni Yüzyıl.. Yoksa Mehmet Barlas'ı üstüne salarım..

-Lütfü Oflaz'a gelelim yavrum.. Niye harcadınız adamı?..

-Beni çok övmüştü.. Ben yapı olarak fazla övgüye gelemem, fenalaşırım, saldırgan olurum.. Plaza'daki çiçekleri yolarım.. Ben üstün niteliklerimin farkına varılmasından rahatsız olan bir prensim..

-Yazısından bazı bölümleri çıkartıp, kafanızdan bişeyler eklemişsiniz ama..

-Eh, o da yayın prensibim.. Ayrıca ben seni korudum, sana hakaret etmişti.. Dayanamam..

-Canımsın.. Dinç..

-Ha yavrum..

-Bak artık büyüdün, güçlendin.. Çarşaf marşaf verme be tatlım.. Azıcık kültüre şeet.. Bak bize, bilgi toplumunun gastelerini çıkarıyoz

-Biliyoruz.. Büyük gastenizde "Kültürazzi" diye sanat köşesi var..

-Ağzını bozmasan da, bana yeni yayın yönetmeni tavsiye etsen.

-Güher-Süher Pekinel kardeşleri al, biri giderse yedeği olur..

-Dalga geçme Dinç, Minik Kuş'a bi posta daha gagalatırım seni..

-Hemen Minik Puşt'u sürerim üstüne, misilleme yaparım..

-O kim?..

-Posta'dakilere sor, istihbaratlan gelişmiş onların.. Para üstü gastesi..

-Takvim ne?... 1000 dolara mı satılıyo?.

-Dolar dedin de, ne kadar ödüyosun Amerikalı danışmanına?.. Bizim Yankee durmadan zam istiyo, tufaya gelmeyelim..

-Sedat Sertoğlu bakmıyo mu işlere?.. Söyle halletsin

-Hepsini bırak da Aydıncım, iyi ki siyah-beyaz gastesi olan dinozor değiliz di mi?..En güzeli bu.. Allah'a çok şükür..

-Bin şükür

Milyon ş

-Kızıştırm... ...ı.. Burarım

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

• Bu espri; Babası bir zamanlar İşçi Partisi'nde üst düzey yöneticilik yapmış arkadaşımın b

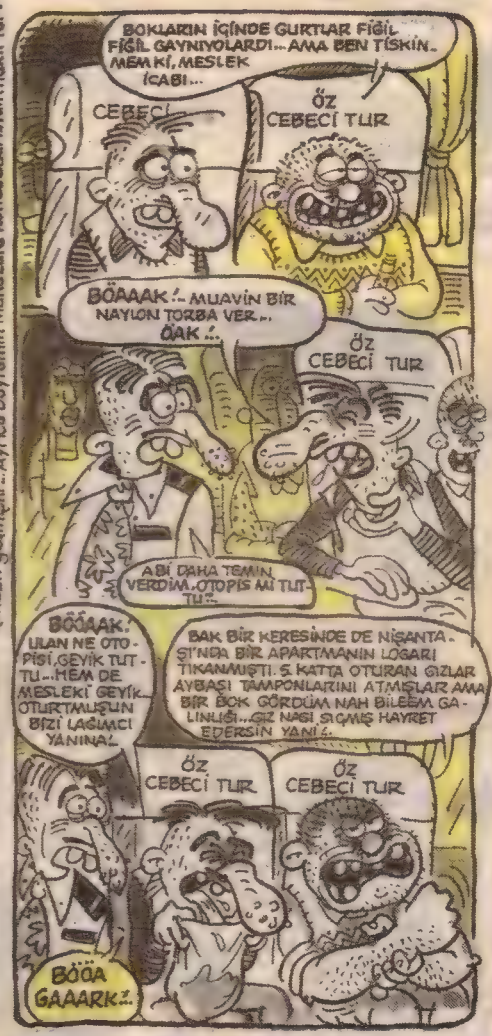

• Aman yollarda kurban bayramına kurban olmayalım...

• Hac ziyaretine gitmiş bir dostun anlattıklarından uyarlanmadır...

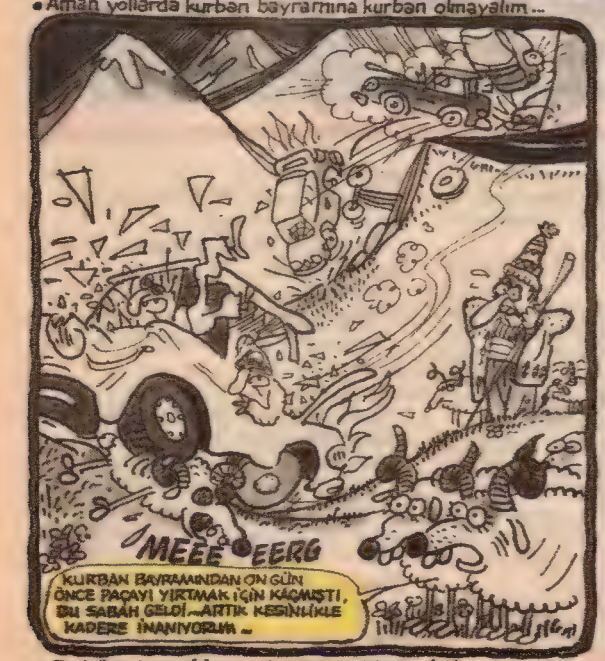

• Bu köşeyi çocukluğumda elini öptüğümde bana para veren o güzel amcalara, ebilere ithaf ediyorum. (En büyük para 2'5 TL. kocaman ve göz kamaştırıcı, 4 sinema parasıydı hatırlarım!

LeMan Mizah Dergisi Okur Mektupları

İnam Adnan Sokak. No:20
Beyoğlu/İstanbul

1. ve 8. Yurt Kahramanlarına;

Bu yazıyı sevgili genç ODTÜ'lü arkadaşlarıma beni fazlasıyla güldürdükleri için teşekkür amacıyla yazıyorum. İlk olarak kendini seksüel insiyatifi elinde bulundurduğunu sanarak ODTÜ'nün baskın erkeği ilan eden, kendi genini geleceğe taşımak için çırpınıp duran ve bu yolla kendini kadınlara ulaşma konusunda şanslı sayan 8. yurdun kulağındaki küpesiyle kendini entel ve sıradışı sanan ama entelliğin beyinde olduğunu kavrayamayan pek kültürlü (!) genci! Yazımı sanırım senin deyiminle doğurgan kadınlığı ararken iyice okuyup anlayamadın. Kendi erkek tipini ne yazık ki ele verdiğin yazında çoktan tarih olmuş gülünç teorilere dayanarak ikil ilişkileri ancak ekonomi kafasıyla değerlendirebilen ama maalesef kadınlara arz hakkını bile çok gören, kadınları erkek hegomonyası altında korunmaya ve desteklenmeye muhtaç zavallılar gibi algılayan biri olduğun açıkça ortada. Kendini senin gibi bilimsel zannettiği uyduruk bulgularla uyutan biri bir kadına baktığında onu yalnız bir obje olarak düşünebilir. Hangi erkeğin hangi misyonu hakettiğini düşünecek olursak yarası olanın gocunacağı fikri hemen aklımıza geliveriyor. Kendi magandalığını yansıtan erkekler için söylüyorum (kimse üstüne alınmasın) kimin kimi nasıl yozlaştırdığından önce yozlaşmak kelimesinin ne demek olduğunu öğrenelim. Ayrıca hem baskın erkeklerin kadınlara ulaşma şansını arttıran ve bu yüzden erkeklerin gücünün çoğalmasını sağlayıp maganda tipinin doğmasına yol açan, hem de kendi tarihsel misyonunu yerine getirmemekle suçlanıp devrim önerilen kadın aynı kadın olabilir mi? Lütfen!! Bu kadar basit düşünmek yerine insanların içlerindeki devrimi onlara bırakıp zeten sınırlı sayıdaki beyin hücrelerimizi kendimizdeki kusurlara çevirelim. Yine de kendi içinde çelişen güzel cümlelerinden oluşan yazın için çok teşekkürler...

1. Yurdun reklamsever, devrimci geçinen, ulu (!) gençleri! Sizin içinizdeki bu derin burjuvazi aşkını ayakta alkışlıyorum. Sizler gibi tek boyutlu düşünen dostlarım oldukça bana unutsak da, karada ölüm de yok! Madem siz çok mutlusunuz acı çekmeyi imaj haline getiren özel yurtlarda kalan bizim gibi mutsuz(!) burjuvalar için ne diye yürüyüş yapıp, özel yurtalr aşağı diye serenat yapıyorsunuz. Bizim için yormayın kendinizi bu kadar. Ayrıca herkesin kendi içinde yalnız olduğunu öğrenemediniz mi hala? Ah! tabi benim vatan kurtaran şabanlarım sizin onursal kaygınız var ya. Dünyaya meydan okuduğunuzu sanarken yalnızlıktan, kendinizle başbaşa kalmaktan o denli korkup kaçıyorsunuz ki ilişkinin bayatlığına rağmen onu sürdürüyorsunuz. Sizin gibiler vatan, millet denince atıp tutar, yurt dışında halkı dolandıran birini duyuncada "helal hoca"der. (sizlerden olan bu insanı tanıyorum) En başta kendini sonra milletini sevenlere de "X" yakıştırmasını yapar. Bırakın bir burjuvayı hiç kimsenin sıradan olmadığını bilmediğine göre kendin için kullandığın sıfatı duymak bile istemiyorum. Kendini bu kadar değersiz görme yoksa bir baltaya sap bile olamazsın. Ayrıca galiba siz bilginin deneyimlerden geldiğini bilmiyor da innate idea saçmalığına saplanıp kalıyorsunuz

Ah derin(!) insanlar! 68'lilerde yaşayıp kendinizi kültürlü sanacağınıza gidip biraz şarap için bu sizi kendinize getirir. Ayrıca kimse sizi ciddiye almıyor diye bu kadar üzülmeyin, ilerde torunlarınıza anlatacak, ancak çocukları kandırabileceğiniz bir masala sahip olduğunuz için sevinin. Bu arada yakın zamanda size yakışan ümitsiz bir kızla toslaşmanızı içtenlikle diliyorum.

Sizin gibi pek duyarlı; heyecanlı ODTÜ'lüler oldukça bekleyedursun sistemin sırtından çok sizin sırtınız yere gelir. Topluluklarda diyaloğumuzu bilmeden bana kör değer yargılardan sıyrılıp yapıcı üretken ilişkilere gir diyen düşünce sistemine sahip insan arkadaş yurttan alınıp içeri atıldığı zaman içmeye gidiyor. Yok canım yanlış anlamayın üzüntüsünden ne yapacağını şaşırıyor da.

Çekici genç kızların kolejli erkeklerle olan sorunlarını LEMAN'a yakıştıramıyorsunuz da niçin onu kabaca eleştirme tenezzülünde bulunuyorsunuz, hem de 9 kişi birden!!!

Sizlere şirin numaralı odalarınızda ateşli muhabbetler dilerken, genç kızların erkeklerde hırs, zenginlik ve güç yerine biraz insaniyet, sevgi ve zeka aradığını anlayamayacak kadar çocuk olduğunuz için geçmiş 23 Nisan çocuk bayramınızı en içten dileklerimle kutluyor ve gözlerinizden bir anne şefkatiyle öpüyor tüm Leman Çalışanları ve Leman okurlarının bayramlarını kutluyorum.

BİR ÜNİVERSİTELİ

Akşamserası

Merhaba..

Olur ya anlamazsın olmaması gerektiği halde olanları; kavrayamazsın; ama herkese normal davranıyorduk.

Olur ya hani yalnız sen farkedersin, hani bazen düşünürsün ya kendinde bir gariplik olduğunu; hatta bu dünyaya ayak uyduramadığını. Dilersin ya hiç gelmemiş olmayı. Ama en acısını, garipliğin sende olmadığını anladığın an yaşayacaksındır. Duyarsızlığı, umarsızlığı, bencilliği gördüğün zaman. İşte o an çırpınışlarının başlangıcıdır. Bir kasırga olup bütün engelleri yıkmak için bir çırpınış; uyarmak, uyandırmak için bir çırpınış.

Ümidin bittiği, ayaklarının yere değdiği, bunu ilk deneyenin ve ilk hayalkırıklığına uğrayanın sen olmadığını anladığın an; işte o zaman sende vazgeçeceksin ve diğerleri gibi umarsız ve kayıtsız olacaksın.

Pembe gözlüklerin kırıldı artık, çocuk değilsin bu büyük olmaya attığın bir adımdır. Diğer büyüklerin yaptığı gibi..

A friend from İ.T.Ü.

Sevgili Lemancılar;

Ve yeni dünyalı dostuma;

Eğer ezilen ve sömürüye maruz kalmış bir toplumun bireyi değilsen; kapitalizmin büyülü rüyasına kaptırmışsan kendini, kavrayamamışsan sosyalizmin gerçek boyutunu, eğer Türkiye'de yaşanan iğrençliklerden soyutluyorsan kendini, faşist zihniyetin postal izlerine maruz kalmamışsan, işkence görmemişsen, gözaltındayken kaybettiğin birileri yoksa, köyün yakılıp yıkılmamışsa, halkın sürgün edilmemişse, milletvekilin kendi toprağında öldürülmemişse ve tüm bu yapılanlara rağmen kendi düşünceni temel bir veri gibi kabul ettirmekse niyetin, devrimci anlamda düşünce mantığın yoksa, ne sosyalizmi, ne Grup Yorumu, ne Nazım Hikmet'i ne Can Yücel'i, ne diğer emekçileri, ne de onuru kavrayamazsın.

Zulme ve sömürüye karşı mücadelenin adı ezilen hakların çığlığı, çürümenin ve yozlaşmanın karşısında yaratılan nice güzelliklerin kaynağı, Cemo'nun feryadı, Misri kızının direniş türküsüdür, Grup Yorum. Zindanda tomurcukların, dağlarda direnenlerin alanlarda işçilerin, ocaklarda madencilerin melodisidir Grup Yorum. Munzurun, Kaçkarların, Torosların gözü oldu onlar.

...Ve soruyorum Yeni Dünyalı dostuma; size göre marjinalleşmenin ölçüsü bumudur? Nazım Hikmet'ide, Yücel, sömürüye ve baskıya karşı direnmek midir? Yoksa sizin gibi onuru ve umudu önemsememek gibi bir şey mi?

Not: N. Hikmet ve C. Yücel'i örnek vermenin amacı bu ikisinin şiirlerini besteleyen Yorum'un bunlardan hareketle müzik yapmasıdır.

Bir Lemanist Anadolu Ü. Eskişehir Bursa.

İMZA KAMPANYASI

Tabu devirencilere merhaba! "Top Cambazı Bora" gitsin, "Tabu Deviren" gelsin imza kampanyası başlatmak istiyorum. Bunun için tüm Tabu Devirencilerin imzalarını bekliyorum. İmzalarınızı başında Tabu Devirenimi istiyorum başlıklı bir ibareyle Leman'a göndermenizi bekliyorum.

(Milyonlarca Tabu Devirencilerden biri)

Sayın Leman Okarlarına;

Ben şu an yüksek öğrenim yapmakta olan bir gencim 180. sayınızdaki Lemanti-Medya bölümündeki Çiğdem Yanık adlı vatandaşımızla ilgili yazınızı okudum. Şahsen kendimi bu arkadaşımızın yerine koyduğum zaman çıldıracak gibi oluyorum. İnsanlık değerlerinin ayaklar altına alınarak biraz fazla rating yapabilmek için özellikle özel televizyon kanallarının vatandaşların özel hayatlarına karışmalarını şiddetle kınıyorum. Özellikle Şakamera diye bir eğlence programı var ki; insanları eğlendiriyor mu yoksa insanlık değerlerini kullanarak onlarla oyunmu oynuyor belli değil. Arkadaşlar; bizler vatandaş olarak bu özel televizyonlardaki programlara karşı daha suskunluğumuzu sürdürecek olursak başımızın üstüne çıkacaklar. Hayvanların bile hayvanlıklarından utanacak derecede ağır espirili ne derece espiri orası tartışılıp, programlar yapmaları bana çok saçma geliyor. Bütün içerikleriyle insanları uyuyan, duyarsız sorumsuz bir hale getiren MEDYA (özellikle bazı televizyon kanalları ve gazeteler) insanlarla adeta bir oyuncak gibi sorumsuzluğunu, kokuşmuşluğunu ve güvenilmezliğini bir kez daha bütün çıplaklığıyla ortaya koymuştur.

Evet konuşan toplum, çok seslilik istiyoruz, belki ama daha da önemlisi ne konuştuğunu bilen toplum istiyoruz. Şimdi bu gibi durumlar karşısında tepkisini nasıl belirteceğini bilen tüm okurlarımıza sesleniyorum. Duyarlı vatandaş olmak için herkesi mektup yazmaya davet ediyorum.

O.D.T. Ü 'lü bir genç kız

Merhaba Leman Dostları,

Bu merhaba üzgün, yalnız bir merhaba. Öncelikle "KIRIK UMUT" rumuzuyla Leman dergisine yazan arkadaşın yazdıklarına çok üzüldüm. Çünkü bende bir eşcinselim. İnsanların bizden alıp veremediği nedir anlayamıyorum biz onlara ne yapıyoruz. Sanmayın ki bende eşcinselliğimle gurur duyuyorum ama yaşadığım bu hayattan pişmanda değilim. Doğru, bizlerin birçok sorunu var, toplum dışına itilmek, kimsenin yaşamadığı bir yalnızlık, işsizlik ve sevgisizlik. Bazen oturuyorum ve düşünüyorum. "Neden ben kendimi bu kadar yalnız hissediyorum" bunun cevabını ben bile bulamıyorum. İnsanlar bizleri dışladıkça, bizlerde gruplaşıyor ve kemikleşiyoruz. Ailem eşcinselliğimi bilmiyor ve öğrenirseler beni kesinlikle sağ koymazlar, öldürürler. Ben ise ileride cinsiyetimi değiştirmeyi düşünüyorum o zaman ise beni daha büyük sorunlar bekliyor. Son bir defa herkese sesleniyorum. Lütfen çevrenizdeki homoseksüel, lezbiyen, travesti ve transeksüellere saygılı davranın. Cinsiyeti ne olursa olsun sonuçta bizde insanız. Benimle yazışmak isteyenlere adresimi veriyorum. Yolu saygı ve sevgiden geçen herkes yazabilir.

Rumuzum: Yalnızlık Adasından Melis
Adres: P.K. 320 Ulucami-Bursa

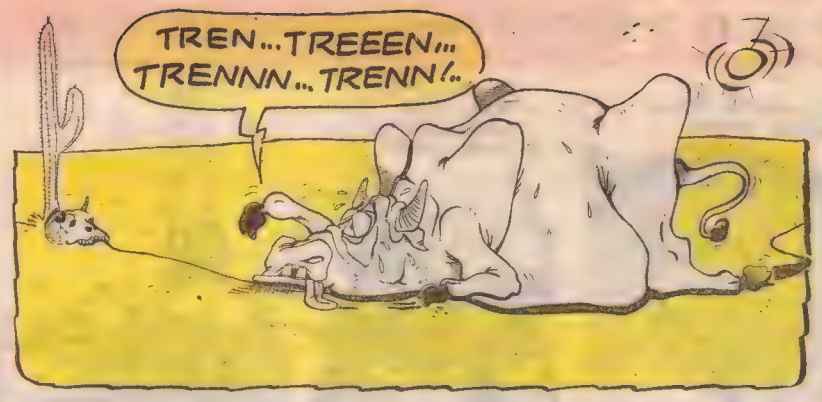

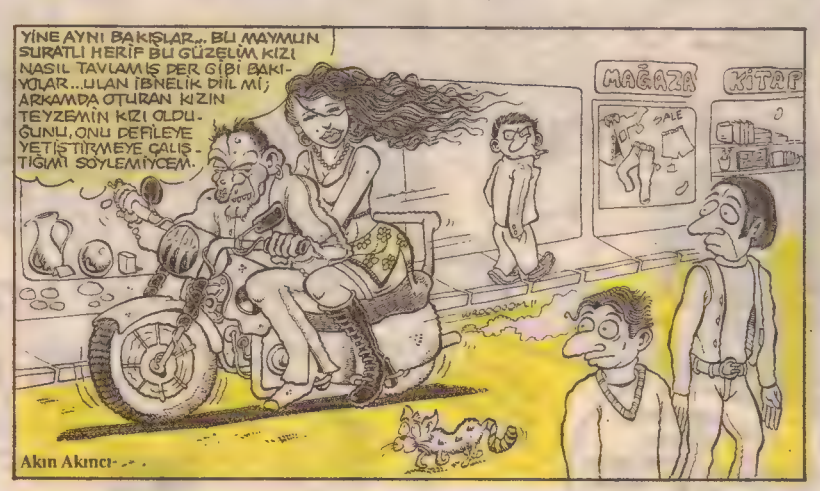

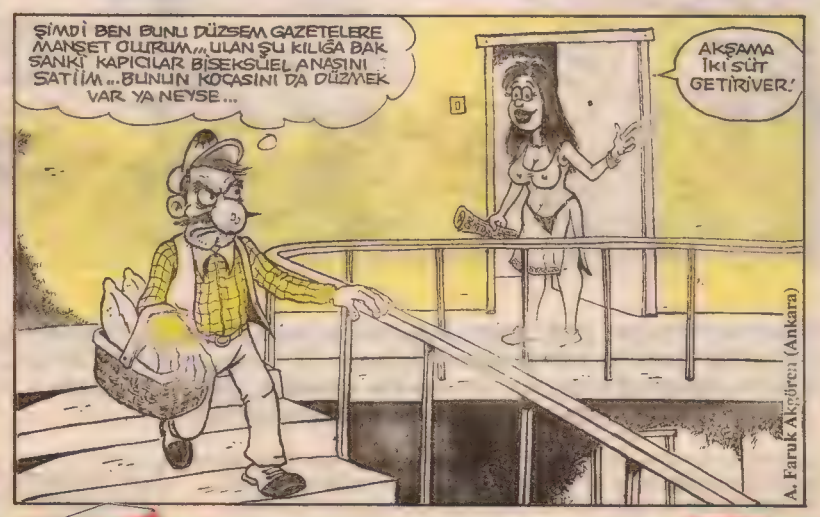

Sayı: 182 7 Mayıs 1995 Pazar

SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ

Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih ...MAZ ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● Murat BOZKURT ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Haikla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** *İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.*

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAX)
1 yıllık Abone bedeli - **90 $**
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **75 DM**
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **110 DM**
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **1.200.000 TL**
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hebabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Tüm Leman emekçilerine ve okuyucularına selam,

Daha önceki bir yazımda, Leman Kültür Merkezi'nde yeterince kültürel etkinlikler olmadığı konusunda bir eleştiri yazmıştım. Görevim nedeniyle İstanbul'da değilim, ama dergiden izlediğim kadarıyla artık; Leman Kültür Merkezi kendisine yakışır nitelikte etkinlikler düzenliyor. Öncelikle, bu etkinliklerde emeği geçen herkese teşekkür ederim. Ancak yazıyı yazma amacım bu değil.

Dünyada hiçbir dil yoktur ki kendisini konuşan bireyler tarafından bu kadar baskıya ve ihanete uğramış olsun. Dünyada hiçbir devlet yoktur ki kendi dili varken devlet dilini Arapça, edebiyat dilini de Farsça yapmış olsun. Bu güzelim dil, tam 900 yıldır kendi insanlarının da olağanüstü çabalarıyla diğer dillerin baskısı ve etkisi altında.

Kendi dilini horgörme, aşağılama, yabancı dillere dört elle sarılma bugün de olanca hızıyla sürüyor. Görüntülü ve yazılı iletişim araçlarına, reklam panolarına baktığımız zaman bunu açıkça görebiliyoruz. Türkçe karşılığı varken ısrarla yabancı sözcükler kullanıyor, yabancı sözcüklerle söylenmiş olan eski özdeyişleri günümüz Türkçesine çeviren öğretmenlerimize cezalar veriyor; öztürkçe kullanan öğrencilerimizin notlarını kırıyor; Türkçe'nin gelişmesi ve varsıllaşması için açılmış kurumları kapatıyor; sonra aynı kurumları yeniden açıp bu kurumlara Türkçe'yi hiç sevmeyen, konuştuğu yüz sözcüğün altmışında yabancı sözcük kullanan kişileri atıyoruz.

Üzgünüm ki aynı duyarsızlığı Leman Dergisi'nde de görüyorum. Özellikle noktalama ve yazım kurallarına yeterince özen göstermiyorsunuz. Elimdeki eski dergilerinizi karıştırdığım zaman bunun bir çok örneğiyle karşılaşıyorum. Tüm Leman çalışanlarını ve okuyucularını bu konuda daha duyarlı olmaya çağırmayı kendi dilini seven ve korumaya çalışan bir türk dili ve edebiyatı öğretmeni olarak bir borç biliyor ve hepinizi sevgiyle selamlıyorum.

Kıllanan Öğretmen

KABATAŞ

Duyunca inanamadım. Benim canımdan çok sevdiğim, ikinci evim kabul ettiğim KABATAŞ'ımı satmak istiyorlardı. (Diğer 155 okulla birlikte) 1908'de kurulup, bu ülkeyi sayısız sanatçı, politikacı, bilim adamı, doktor.. yetiştiren ve 1928'den beri şu andaki yerinde olan okulum Kabataş onlar için 5 trilyon kazanabilecekleri bir arazi parçası olabilir. Ama bizim için hiç kimsenin hiç bir şekilde elimizden alamayacağı bir sevgi yuvasıdır. Kabataş. Bundan 5 sene evvel Anadolu'dan gelipte ilk gördüğümde bana hiç bir şey ifade etmemiş, hatta nefret etmiştim. Ama zamanla o okuldaki arkadaşlıkların en güzellerini, hocaların en iyilerini görünce okulların en büyüğünde okuduğumu anladım. Başka hiç bir yerde yaşayamayacağım bu güzellikleri görünce Kabataş'ın bir aşığı oldum. Ve şimdi okulumu satmaya çalışıyorlar. Ne için? "Türkiye'nin içinde bulunduğu maddi sıkıntılar" içinmiş. Satıldığını düşünün, Tüm okulların satımından beklenen para 34 trilyon. Ne olacak bu para? Yetkililer için yeni Mercedesler, yakınları için pahalı hediyeler alımında ve İsviçre'de gizli hesaplarda değerlendirilecek. Ya okulumuz? Çok büyük ihtimalle zenginin biri parayı bastırıp alacak, yerine 5 yıldızlı bir otel olarak Boğaziçi'nin katledilmesinde üzerine düşen görevi gerçekleştirecek.

2 sene evvel (malesef) Kabataş'tan mezun oldum. Ve geçen zaman içinde Kabataş'ın büyüklüğünü daha iyi anladım. İnanın bana okuldayken "Şu okul bitsin, bir daha adımımı atmayacağım" diyen arkadaşlarımın okulumza olan büyük özlemine ve sevgisine tanık oluyorum

Son olarak tüm Kabataş'lılara ve satılması düşünülen diğer okulların öğrenci ve mezunlarına seslenmek istiyorum. Onlar okul sevgisinin ne olduğunu bilmiyorlar. Ama biz bunun ve anlamının ne olduğunu çok iyi biliyoruz. Bu satışlara engel olmak için tüm çabayı gösterelim ve onların bu pis oyunlarını bozalım. Bunu yapmak için yeterli sebebimiz var. Çünkü biz okulumuzu ÇOK AMA ÇOK SEVİYORUZ. Herkese sevgiler..

Not: Tüm Kabataş'lıları Haziran'daki pilav gününüze bekliyoruz!

Eski Bir Kabataş'lı

Akşamsefası

TEKZİPTİR

H. BÜLENT KAHRAMAN

ALP TAMER

Ankara Gençlik Parkının minyatür treninin tekzip içerikli mektubunu, aynı sayfalarda ve aynı puntolarla (Mahkeme kararı olmaksızın) yayınlamayı sürdürüyoruz..

Evet Alp Bey, geçen hafta nerde kalmıştık? Hah, Ankaraya ilk gelişimden ve işe başlamamdan sonra, 1971 yılının o kahrolası 12 Martındaki kazayı anlatıyordum; işte o kazaya çook ama çok üzülmüştüm.. Çocuklar bensiz ne yaparlardı?.. Ya da ben onlarsız?. Allahtan ertesi gün sokağa çıkma yasağı vardı da çocuklar parka gelmediler..

MUTLULUKTA BAZEN RÖTAR YAPAR...

Demişti, RIFKI AMCA, beni tamir için götürürlerken!.

BİRAZ DAHA YUKARI ÇEKİN, YAVAŞ, YAVAŞ...

Çocuklar, ahh o çocuklar; Yaşama sevincim!. Bir zamanlar birbirimizi ne çok sevmiştik.. Uzun yıllar boyu oyun vagonlarındaki atlı karıncalarımın üzerinde az mı eğlendirdim onları..

Ah o eğlencenin kalbinde, o parkta; fıskiyelerden yükselen suların ve ışıkların şehrin karanlığın deldiği o mahşeri curcuna gecelerimiz.. Bir zamanlar kimler binmedi ki sırtıma.. Kimler uğramadı ki istasyonuma?. Kimler geçmedi ki omuzlarımızdan ağırlığını hissettirmeden?. O eski çocukların çoğu şimdinin büyükleri oldular.. Kimler mi? Kimler ha?. İşte bazıları...

Çocuklar geçer
Tabu tabur
Bölük bölük
Çocuklar geçer
Yarının
Aydın günlerin büyükleri
Çoğunun yorgun yüzleri
Askerler geçer
Köylüler geçer
İzciler geçer
Ben bütün bayramlarda ağlarım

NASIL ŞİİR AMA?..

FENA DİİL, EN AZ BENİM KADAR YETENEKLİ OLDUĞUNU KABUL ETMELİYİM...

LAN RÜSTEM BU NE BU?..

MİKSİN SENİ ZEKİ MÜREN... HİHOHOYT!..

TREN!

BAK BAKTA İBRET AL EŞŞEK KAFALI!.. BEDRİ BAYKAM GİBİ HARİKA ÇOCUK OLAMADIN!.

Rüstem BATUM

Bedri BAYKAM

Can DÜNDAR

Can ÖZER

H.Bülent KAHRAMAN

ÖÖÖĞK!

YA ERTUĞ, ŞU ÖNDEKİ VAGON. DA DONDURMA YİYEN KIZ VAR YA! KÖR ŞEYTAN DİYO, AL O DONDURMA KÜLAHINI SOK Bİ YERİNE!.

Serdar TURGUT

BÜYÜNCE ARKA VAGONU HAREMLİK, ÖN VAGONU SELAMLIK YAPMAZSAM YUF OLSUN BANA..

M.Ali AĞCA

Ertuğrul ÖZKÖK

BU KİŞİ, İTİDAL ZERKETMENİN NAMÜMKÜN OLDUĞU, YEDİ DÜVELİN HİLE-İ ŞERRİNDEN SAKINDIĞI MENHUS BİR MESİHTİR EMMOĞLU, AYAĞINI DENK AL! BENDEN SÖYLEMESİ...

Kanlı kalem YASİN

YEMİN ET!..

Nihat GENÇ

SELİM LAN, BOŞVER OĞLUM TRENİ, PARA BULURSAK İHSAN GEDİK FİLMİNE GİDELİM... İHSAN ABİ BU FİLMDE KONUŞMUYORMUŞ LAN!..

Malih GÖKÇEK

DİJİN, DİJİNYA!

İYİ BİRAZ HIZLANIP YETİŞELİM O ZAMAN!

Ya da bugüne bırakılmayan çocuklar. Büyümesine izin verilmeyen genç insanlar.. Bir Tayları; ya da yıllar sonra tanıştığım mahsun bir çocuk; Erdal Eren.. Hey gidi Küçük ERDAL!. Bu ikisinin gıyaplarında az mı düdük çaldım, acı acı, uzun uzun.. Kimseye hissettirmeden üzüncümü!.

Tüm bu anılar hal dün gibi belleğimde taptaze.. Ama ne varki ben bu mektubumda bunlardan herhangi birini değil de, çok daha farklı ve hatta sıradan bir çocuğun öyküsünü anlatacağım size.. (Zorunluluktan!)

1971 Martındaki o kahrolası kazanın üzerinden bir yıl kadar geçmişti.. Hiç unutmam... Bir yıl sonra 1972 yılında bir 23 Nisan gecesi ben yine öyle kendi kuyruğunu kovalayan kara kediler gibi turlayıp dururken elinde bilet bir çocuğun sevinçle karışık bir telaşla bana doğru koştuğunu gördüm.

İlk turu kaçırmıştı ve kestirmeden önüme çıkıp vagonlara binmeyi düşünürken ve tam önümde tam da rayların üzerinde tökezleyip, yüzüstü yere düşmüştü. Aramızda sen de 10 metre ben diyim 5 metre ya var ya yoktu! Birden karar verdim ve.... Rifkı Amcanın yaşlı reflekslerinden önce fren koydum!

görünen sıfatındır
anı gören zatındır
gayri ne hacetindir
sen seni bil sen seni

• • •

Bayram özünü bildi
Bileni anda buldu
Bulan ol kendi oldu
Sen seni bil sen seni

14 M/ ...AR... SAYI: 183... 20.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

Emar

BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN!.

KRONİK HASTALIĞINIZ

ORİENT CARPET

MOTEL BURCU .. HOT WATER

T-SHIRT SHOP

HADİ BARİ

BREAKFAST

AY ORKUN SENİ GÖRDÜĞÜME NASIL SEVİNDİM BİLEMEZSİİİN!.. PARAN VAR MI?

VAAY HASİP!.. SENİ ALLAH GÖNDERDİ!..

VAAY! SİNAN!

PANSİYON

İZZEET

MOTEL

OTEL LİKYA

BAR

YAA GÜLÇİN NASIL OLDU ANLAMADIM... YOL PARAMIZI BİLE HARCADIK... SENDE BİRAZ...

MOTEL ÇARDAK

HOT WATER - BREAK FAST

FERİDUN ABİ BİR OTOBÜS PARASI VER YETER! ANKARA'DA VERİRİM...

AY MERVE ALİ'LERİ GÖRDÜM BİRAZ PARA ALAYIM, MERVE!

İCE CR DONDURMA MARAS

ESKİ SEVGİLİİİM!..

BORÇ OLACAK TAMAM MI?..

Ulan enseden bir an Erkin sandım... Dilmiş, sevincimiz kursaamızda kaldı...

NASIL TANIMAZSIN ENVER... BEN İLK OKUL ARKADAŞIN UĞUR...

AY DALGA, İYİKİ SİZİ GÖRDÜM İKİ MİLYON KOLTUK ÇIK, İKİ GÜN DAHA KALIRIZ.. ANNEMLERİ ARADIM TELEKARTA YATIRIRLARSA...

Karikatür portre çizilir

TIFFANY TOY

REAL ORLD

PARDON KARDEŞ BİRİNE BENZETTİM!..

LOFT

Tüh ulan!.. Hiçbir tanıdığa rastlamadım... Dur bakiim, beş yüz-bir-bir buçuk milyon kalmış idareli harciiim...

AY BEN DE İNANKİ ŞULELERİ GÖRDÜM ONLARDAN ALDIM...

M. Çağlar

Akşamsefası

BİZE GELİN!..

KURBAN DERİNİZE BİR HAFTA İÇİNDE VAŞAK DERİSİ, ÇİNÇİLA DERİSİ KADAR DEĞER KAZANDIRMAYA SÖZ VERİYORUZ..
(SADECE UFAK Bİ KOMİSYON ALABİLİRİZ)

Chillers Limited
(Yoktan var eden girişim!)

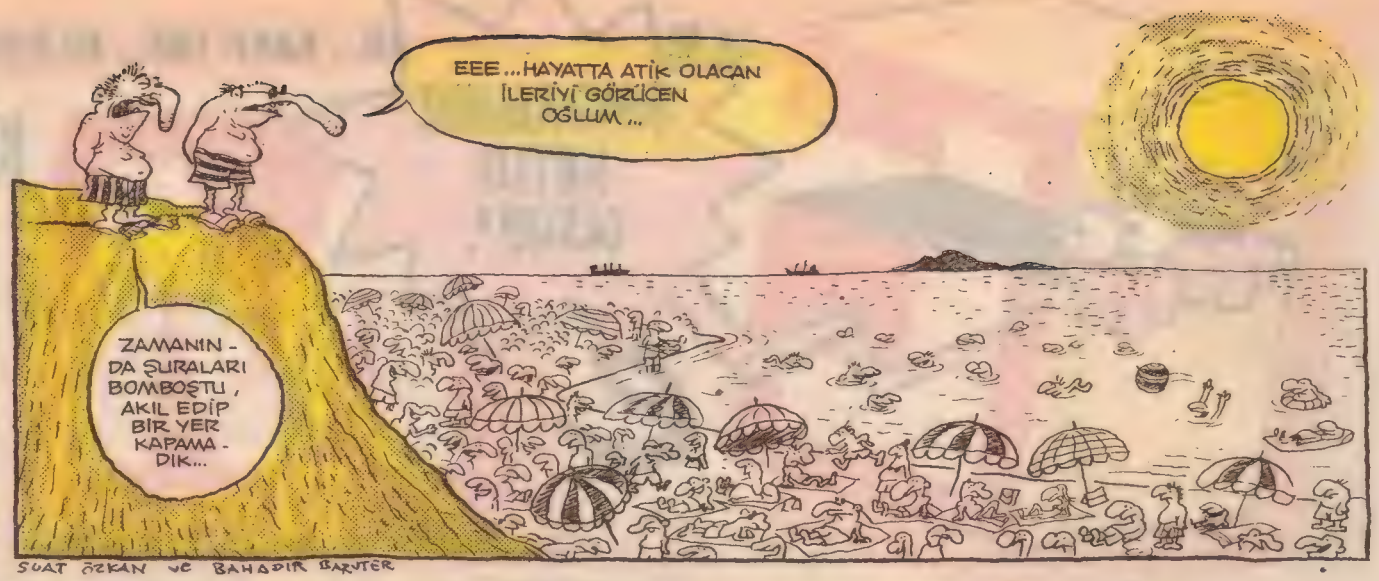

SUAT ÖZKAN VE BAHADIR BAKTER

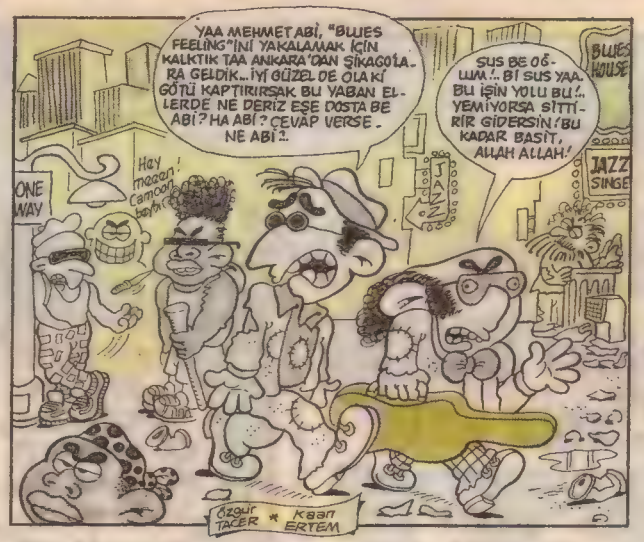

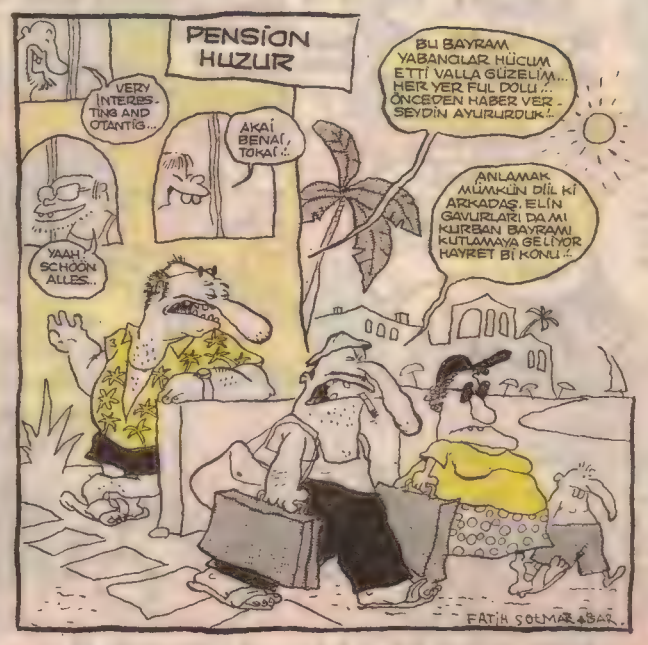

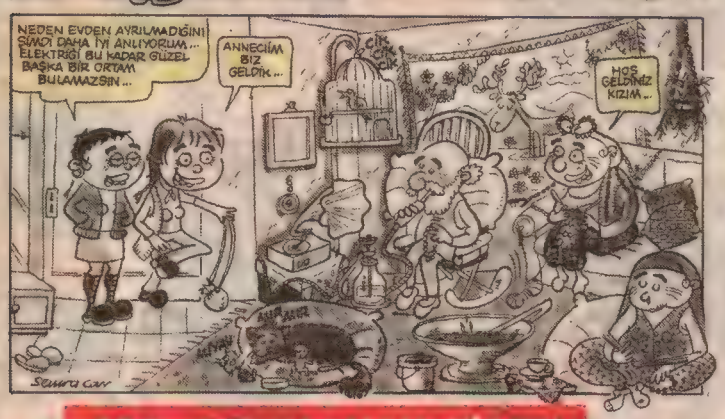

FEYHAN SOFRASI
(Feyhan'ın yazılı eseri)
DENGELİ BESLENME
(Kaan'ın çizili eseri)
Yazlık Bölgeler Gazete Bayiilerinden de bulunabilir

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

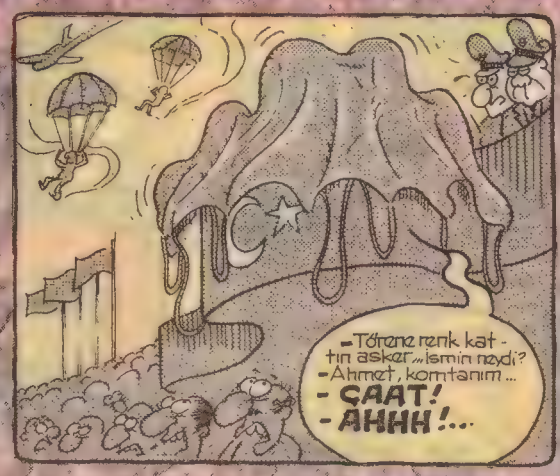

Akşamsefası

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Türkeş ve partisi M.H.P hakkında 1980'de açılan dava aradan 15 yıl geçtiği nedeniyle zamanaşımına uğrayarak düştü..

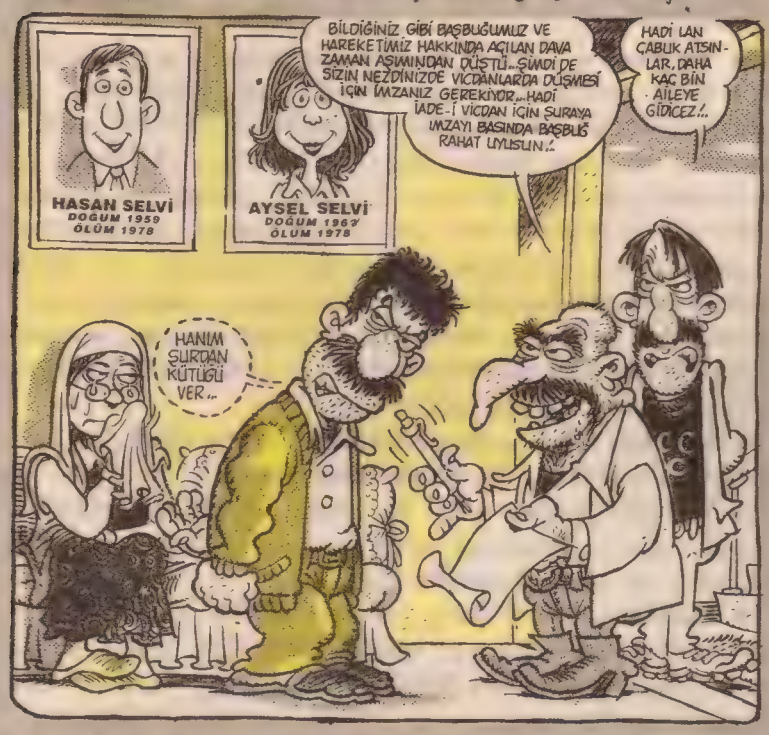

MEZARDA EMEKLİLİĞE KARŞI DİRENİŞ VE GÖSTERİLER DAHA UZUN BİR SÜRE DEVAM EDECEK GİBİ..

AET'ye karşı son kozumuz açıklandı: Köktendincilik..

Savaşın Faturası açıklandı: 3 TRİLYON

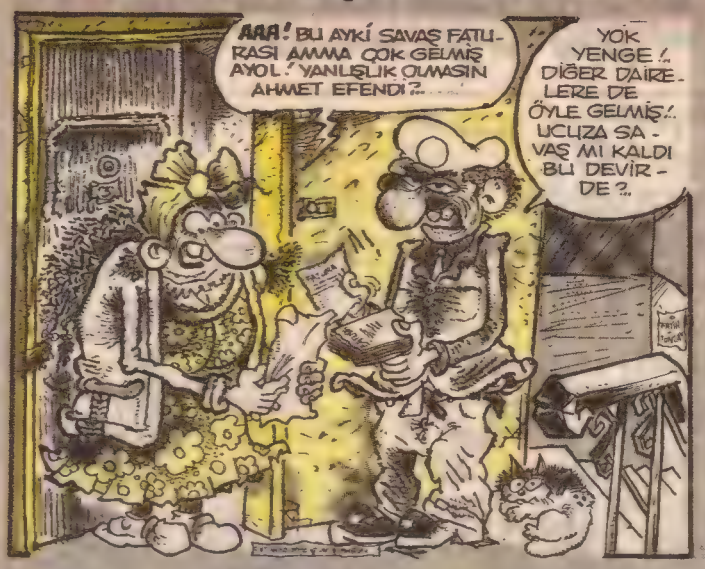

BAYRAM ÖZEL REALİTY SHOW

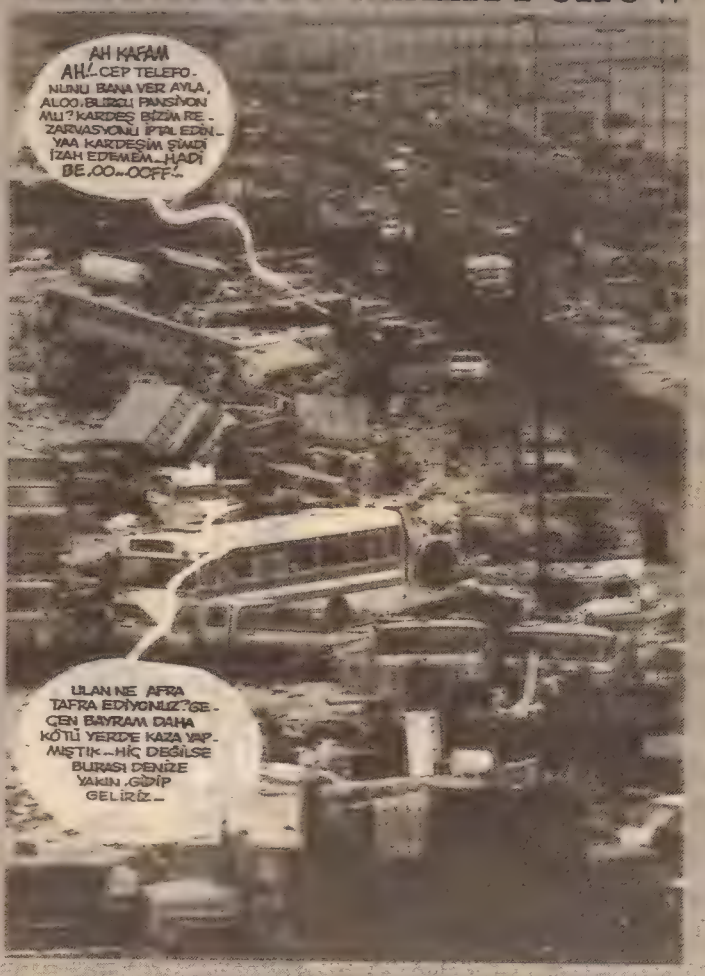

"Düşünceye Özgürlük" adlı kitaba yayıncı olarak imza atan sanatçı, gazeteci, yazar ve sendikacıların ifadelerinin alınmasına İstanbul D.G.M'nde devam edildi..

HAFTA SONU NE YAPAK ?

☛ "böyle kaç sabah olacak? / eşyada büyüyen hayret / neyimiz kaldı konuşacak? / bari sen onu terket. / murad kapısı yeşil, / bu dünya tüten bir ocak. / biraz inkara tutul, / izler izlere karıştı, / hepsi bundan ibaret" (ömür, **halit asım)**

☛ şu güzel memleketimizde olup biten herşey günün birinde sorun haline geliyor.. sorun haline gelmemiş güzelliklerimiz varsa bize yazında itina ile sorun hâline getirelim!..

☛ çeçenistan iletişim ve insan hakları'ndan sorumlu devlet bakanı sait emin ibragimov istanbul tüyap fuar merkezi'nin duvar dibinde, sandalye üzerinde, gece gündüz demeden, uyumadan, yemeden içmeden türk hükümeti'nden bir muhatap bekledi, durdu!.. dü!

☛ şehir tiyatroları 11. gençlik günleri başladı!. 7. uluslararası istanbul tiyatro festivali başlıyorcak!..

☛ "karın yağdığını görünce / kar tutan toprağı anlayacaksın / toprakta bir karış karı görünce / kar içinde yanan karı anlayacaksın", (şahdamar, **sezai karakoç)**

☛ kaleci engin'e yazık oldu!.

☛ istanbulda her ay 8000 yeni özel araba trafiğe çıkıyor-muş!.

☛ yaşar kemal'in düşünce suçu'na ortak olan aydınlar-sanatçılar beraber ve solo olarak ifade vermeye devam ediyorlar!. kocaeli milletvekili ismail amasyalı bey ise 8. madde kalkarsa milletvekilliğinden istifa edeceğini açıkladı!. (ismail bey'de 8. madde'nin özel bir anısı mı var acaba!.)

☛ bilim ve utopya'nın mayıs sayısı çıktı!.

☛ camiilerde kitap ve video-kaset satılması yasaklandı!.

☛ japonya'daki son kelaynak kuşu da öldü!. (yok aabi bu kelaynak kuşları sonunda beni sanatoryuma yatıracaklar!.)

☛ "neden şaşırıyorsun? artık değer kaldı mı hayatta / gemisinden kurtulan kaptandır" (kâr şiiri, **izzet yasar)**

☛ işsizlik ve alkolizm, çingenelerin en büyük sorunu!. gandi vakfı, macaristan'ın pecs kentinde çingeneleri yurda yarar adam etmek maksadıyla kurulan okula yardım ediyor!.

☛ hapse girmek için apartmanda hayvan beslemek bile kâfi artık!.

☛"doğuştan kör / bir adama / robert redford'a / benziyorsun / dedim. / iyi bok yedim", (langadank, **met-üst)**

MAMUR SEBBOY

(hayırlı noyeller)

Akşamsefası

PAZAR SEVİŞGENLERİ

ÖMÜR TORPİDOSU met ÜST

küçük DÜNYA tarihi (iki)

"oruç aruoba'ya"..

☛ **düşünce tarihi:** hayata geçmeyen, geçemeyen, bir türlü eylemleşemeyen fikirler, gün geldi çattı, ya düşünce suçu oldular, ya da geyik muhabbeti hâline dönüştüler.. her türlü ihtiyaçlarını birinci el'den ve en orjinalleriyle tedarik eden insanlar, neredeyse içinde, ne-niçin-niye-kim-nasıl-nerede-ne zaman, soruları barındırmayan cümleler kurmaya başladılar.. ve artık felsefe'nin de hormonlusu, slikonlusu, radyasyonlusu makbuldü.. hayatı kendinde deneyenlerden ziyade, hayatta kendini denettirenlere iyi gözle bakılır oldu.. sonra n'oldu, kimse hatırlamıyor..

☛ **hafıza:** allak bullak edilmeden önce diğer bir karşılığı da bellek'ti.. ve pil ile çalışıyordu..

☛ **laiklik:** papaz eriği ile imam bayıldı'nın arasına, nifak tohumu ekmeye çalıştılar, şef garson, hepsini birsüre tek ayak üzerinde bekletti..

☛ **matbaa:** gutenberg, matbaa'yı icad etmeden önce kupon ve lotaryayı buldu.. ibrahim müteferrika çok sigara içtiğinden ikitelli'de hiçbir gazetede iş bulamadı, nalbur oldu..

☛ **ırklar tarihi:** en önceleri, dünya üzerindeki bütün insanlar türk'tü.. sonra bazıları, dejenere ve asimile oldular... çabucak bozuldular..

☛ **piramit'ler:** uzaylı çocuklar, mısır'da lego oynarlarken, bazı lego parçalarını orada unutmuşlar..

☛ **kelaynak kuşu:** evlerde muhabbet kuşu yerine kelaynak kuşu besleme âdeti olsaydı, nesillerine kibrit suyu sıkılmayacaktı.. (ben de verem olmıycaktım..)

☛ **hayatın anlamı:** birgün, bir adam, yolda dalgın dalgın yürürken, yerde hayatın anlamı'nı buldu.. aldı, baktı ve yine, yere attı.. çünkü hayatın anlamı, çok kullanılmıştı, iyice laçkalaşmıştı.. ve artık hiçbir boka yaramazdı..

☛ **sonsuzluk:** dere boylarında, ömrü "bir gün" olan bitkiler yaşıyordu.. ve afrika'da garip bir kahverengi karınca türü vardı.. soyları adileşmeye başlayınca, topluca intihar ediyorlardı..

☛ **boşanma:** sadece "şiddetli geçimsizlik"in şiddetini ölçebilecek bir "richter" bulunamamıştı..

☛ **doğu-batı;** batı; doğuya ve doğululara türkiye'de rastladı.. osmanlılar, viyana kapılarına dayanmasaydı, melodili zilleri'ni çalıp kaçmasaydı, ve türkiye marmara denizi'yle batıdan ayrılsaydı, ve atatürk de bir batılı, selanikli, olmasaydı, belki de bugün böyle bir sorun'umuz olmayacaktı.. kimbilir..

☛ **varoluş teorisi-2:** aslında dünya; tek yumurtalı bir testis'miş ve kainat da bir türlü ereksiyon olamıyormuş.. ay'dâ, hayat yerine, keşke, bir sürü marilyn monroe olsaydı, sevgili spermkardeşler..

☛ **anayasa:** ceza dün'den hazır,siz suç işleyin hele..

☛ **sayı'lar:** sizi gidi, kapitalist harfler, sizi.. sizi de insanoğlu-insankızı, icat etti değil mi...

(devam edecek)

Akşamsefası

LOMBAK LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

ETLİ...

SÜTLÜ...

YÜNLÜ...

...BOKLU!..

1

SU ANDA ÜZERİNDE NE VAR ANLATSANA TATLIM!..

BENİ TANRILARI ZANNETTİ SALAKLAR!.. HEE HEE HEE!..

İKİKUTİ TAKA TUKİ KUKUTİİİ...* (Gönderdiğin nimete şükürler olsun Tanrım!..

2

VAKTİN VAR MI, PEKİ?..

KANLI KALEM

AYHAN YILMAZ
(Dağıtım ve Paketleme): Keş, sarhoş, mahsun, biraz da gerzek.. İçki ve ayyaşlığı kendine yaşam tarzı seçen, ervahların en aptalı. Elinin önünü arkasını bilmiyor. Hal ve gidişatının tayinini yapamayacak kadar şolok. Meyli mükerrer olmasından kaynaklanan acizliğini nasihat ve vesiyet alamayaak kadar gerizekalı. Doğruyla yanlışı birbiniden ayıramayan, bugün bulduğunu bugün yiyip, yarına Allah kerimdir diyen, dost düşman demeden herkese elini açan maskaranın eli, dili, kalbi bir Zaten Mükerrem Teyze'de (anası) demiş ki; Ayhan senin yerine taş doğursaydım. Hiç olmazsa yapının bir köşesine koyardık. Sen bu halinle ne adam ne de adam olursun. Sonun harap Bak yavrum, yarın evlenmeye kalkacan. Elin kızının kanına girecen, biraz bişeyler artır.Servet işten değil dişten artar. Bana inanmazsan Suat Özkan'a sor. Sahipsizler grubundandır
Hepinizin Kurban Bayramı mübarek olsun. Haftaya:
Suzan Çark (Halkla İlişkiler)

YAŞ.N USTA - CIM..SANA HASTA OLUYORUM.SENİN - LE SEVİŞMEK İSTİ - YORUM.

EŞŞOĞLU - EŞŞEKLER ŞURDA İKİ GÜN ÖNCESİNE KADAR BİR ŞEYİNİZ YOKTU..AMA BÖYLE BABAYI KURTULURSUNUZ..HEPİNİZİ MEZBAHAYA SATICAM...

ÖHHÖ ÖHH ÖHHÖ

ÖHHÖ ÖH

ÖHHÖ ÖHHÖ ÖHHÖ

AY CEVDET BU HAYVANLAR HASTALIKLI ÖKSÜRÜKLÜ... GEL BAŞKA BİR YERE BAKALIM!..

NEYİ OLUYORSUNUZ SİZ HASTANIN?.. YAKINI MISINIZ?.

VETERİ DİPLOM

EY RUH GELDİYSEN MASAYA ÜÇ KERE VUR!..

GELMEMİŞ!..

TAK!

HENÜZ ARKADAŞSIZ PARKI

AŞIKLAR PARKI

DAHA YENİ TANIŞTIK BU PARKA GİDELİM...

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

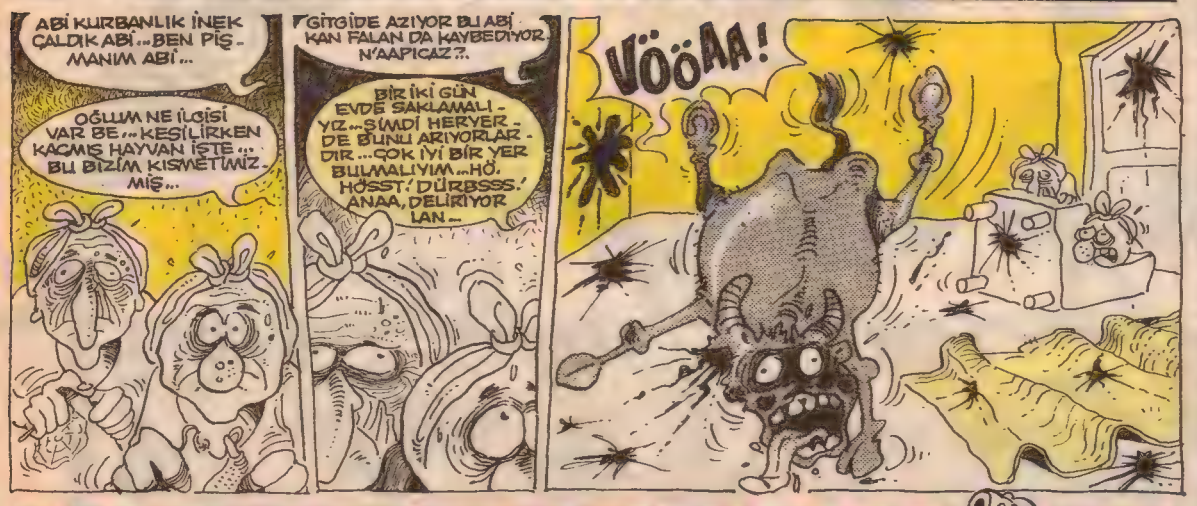

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

Paralmpyk

Fatih SOLMAZ yazar Bahadır BARLITER

KOMİKAZE

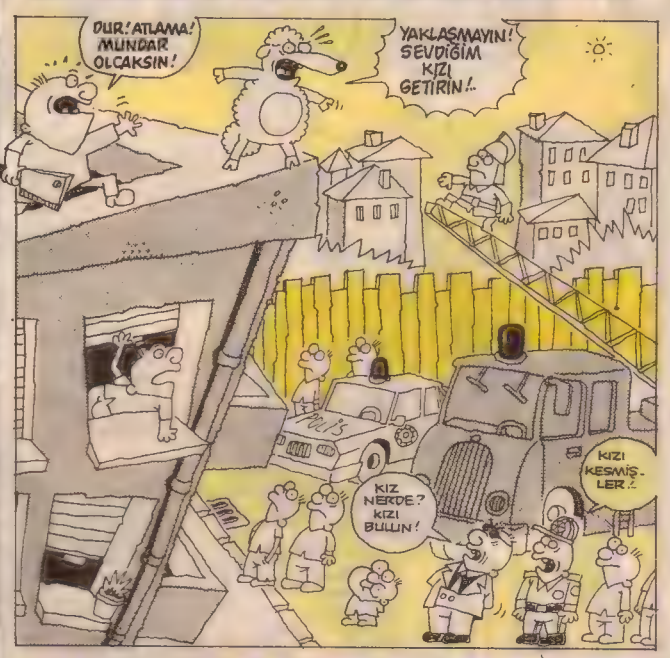

SİGARA SAKLAMACA

Oyun, ablanızın eve bir paket sigarayla gelmesiyle başlar. Paketin içinde saymayacağı kadar belirsiz sayıda (çok) sigara varsa, ablanızın tuvalete gittiği bir an kollanarak bir iki sigara aşırılır. Ablanızın sigarasız kaldığı (parasız olduğu ya da bakkala gitmeye üşendiği) bir anda, bir paket sigara fiyatına, bir-iki sigara satılmaya çalışılır. Almayı kabul etmezse fiyat bir parça düşürülür ama asla asıl fiyatından satılmaz. Ablanız bu durumda sizi, bir sırrınızı annenize açıklamakla tehdit eder. Sizin de dötünüz yemediği için paşa paşa sigarayı verirsiniz. Bihbir zahmetle aşırdığınız sigaraların bok yoluna gidişiyle oyun sona erer.

Simge ÜNGÖR gönderdi.

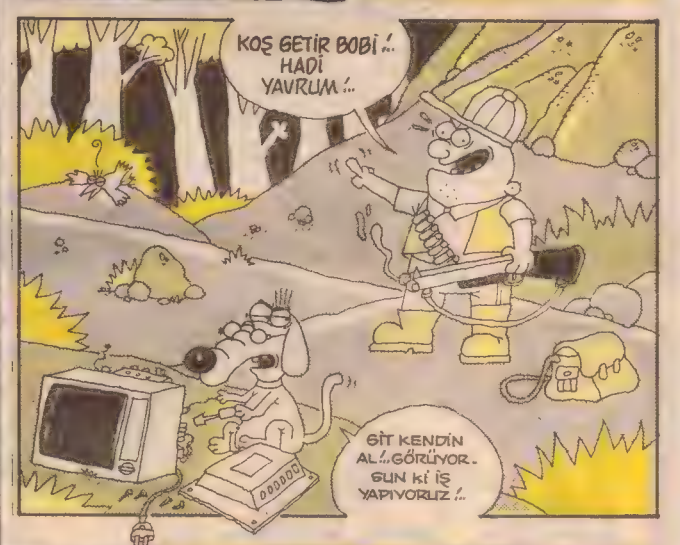

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

Boş kare geri dönünüz... 3 no'lu kareden başlayınız...

TAKSİ

ŞEREFSİZİM OYUCAM BU KARIYI... ŞU PASPASI YOLA BIRAKMA HUYUNDAN VAZGEÇMEDİ GİTTİ..BARİ ANAHTARI ALTINA KOYMA...

SON

Sekiz kare geri dönerek 8.nci kareden okuma. ya da yanılmış iseniz kaybetmeyiniz...

PEKALA.. AKLIMA GELEN ŞEYİ YAPMAYA BAŞLIYIM...

İşte bitti... Verdiğimiz geçici rahatsızlıktan ötürü özür dileriz...

T.P

İki kare atlayınız 10 no'lu kareye geliniz...

PAAAT...

GEÇEMİYORUM Kİ... TRAFİK ÇOK YOĞUN...

Bir kare atlayınız 11 no'lu kareden devam ediniz...

İŞTE TRAFİK PURDU ARTIK ALABİLİRİM...

Ha gayret bitiniz... yok... İki kare atlayınız 16 ya bakınız...

BİRŞEY YAPMAM VE TRAFİĞİ DURDUR-MAM LAZIM...

Altı kare atlayınız 11 no'lu kareye gidiniz...

İki kare atlayınız 5 no'lu kareden ithaf okuma ya devam ediniz...

KOCAM ANAHTAR PASPASIN ALTINDA

HAYDAA!..

İZİ BOZMA Çem'ler! (2)

LAN BU KAÇINCI BE!.. YETER BE..

KOCAM ANAHTAR PASPASIN ALTINDA

TEKRAR!

PICTURES CAN BARSIAN

& TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

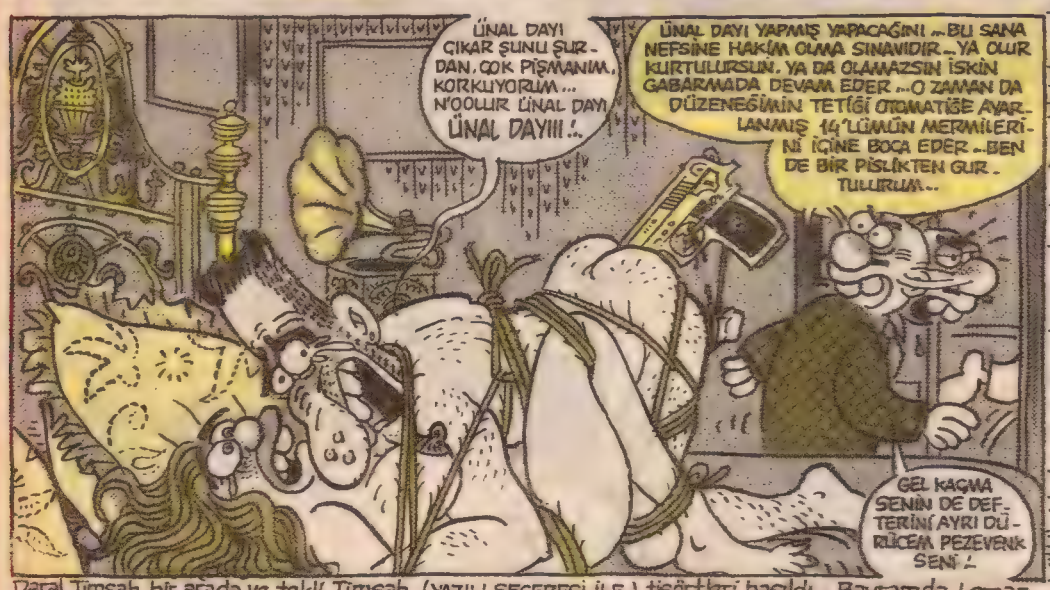

Daral, Timsah bir arada ve tekli Timsah (YAZILI SECERESİ İLE) tişörtleri basıldı ...Bayramda Leman kültür'de bayram sonu Leman'dan temin edilebilir. Adresa postalanır ... İzmir'de, Beşeri kitabevi'nde bulunabilir ... Hepinize iyi bayramlar...küçüklerin ellerinden, büyüklerin gözlerinden...Hay Allah ters oldu...

Mehmet ÇAĞÇAĞ

Ayrıntılar

Metin Fidan

SELAM!.. O güzel pastaanenin sevimli bi alt katı vardı. İnsanlar orda, hafif bi müziin eşliinde limonatalarını içer, tatlılarını yer, kâat peçetelere kibarca dudaklarını silerlerdi.. O gün, seni sevmeye devaametmem için herşey müsaitti; ince bi yaamur bile yağıyordu.. Büyük, güzel bi posterin önündeki bi masada oturduk. Senin, aynı şeylere yine canın sıkıldı, duygulandın. Her zamanki gibi, sıkılmadan usanmadan seni dinniyordum. Bi iki damla yaş süzüldü gözlerinden. Elimi, yanaklarına götürdüm. Acını tenime bulaştırarak, seni anladığımı belirtecektim. Ayrıca, sana böylesi anlarda dokunmak hoşuma gidiyordu.. Tam yanaana ulaşmıştım ki, az irkildin, ve kendin sildin gözyaşlarını. Elim havada armut gibi asılı kalmıştı. Bi süre, onu nereye kondurucaamı bilemedim; zavallı parmaklarım, çatalda, tatlı tabaanda, çakmaamda gezindi durdu. Kubüllenmek istemediim o şeyi, drank diye annadım. Kafama piyano düşmüşten beter olmuştum: Sen, benden sıkılmıştın artık!. İşte öyle dandik bi gündü.. Tatlılara da bi sürü para gitti zaaten.. Beşiktaşa kadar hiç konuşmadan, mal mal yürüdük öyle. Senin, çok aptalca bi ilişkiyi, belki de farkında olmadan yaptın çirkin bi davranışla kesin olarak bitirdiini bildiim halde, güzel bulduun o gözlerime güvenip, direklere toslamamaya dikkat ederek hep baktım sana. Senin başın önündeydi. Eeeh dedim, sıkıldım, ben de başımı eydim. Oniki taane felan gazoz kapaana vurdum iskeleye kadar.. Yolda konuşmadın; ininince de. Çok salakça bi şekilde ayrıldık. Arkandan biraz baktım; sonra gidip bibuçuk kıymalıyla kendimi avuttum. Biliyo musun, seni unuttum bile.. Hahaa, çok basit bi ilişkiymiş canım! Hahahaa, gülüyom kendime; salak ben! Hahahahaa, hah hah, haheh hüh, hühü, hüüüü, ühü, ühüü!..

KOLAYGİRERZORÇIKAR:.. Ühü! (Pardon!) Yararlı şeylerdir ayakkabı keçeleri. Halıfleksten ve kartondan kesilmiş çeşitleri vardır. Alırız bi çift, sokarız papuçlarımıza. Kolaycana oturur. Basarız üstlerine sıcak sıcak. Bi kaç gün iyidir de, sonra iğrenç olurlar. Buruşurla papuçun içinde terden. Kıvrılırlar felan; kat olurlar bi yerde, acıtırlar ayaamızın altını. Çıkarıp düzelmek isterim. İycene yapışıp yerleşmiştir içe, cırt diye ayırırım. Düzelttiimi sanarak sokarım geri. Ayaamı yerleştirirken yine takılır o büzüşük yere, olur yine aynı kat. Daa özenli davranırım. Oldu gibidir ama, bi iki topa vuruşta, koşmada, yine yapar aksiliini.. Eskileri pis şeylerdir keçelerin. Eski ucuz Raf spor ayakkaplarının ve beyaz panterlerin, maç yapa yapa tabannlarının içindeki ince deri sökülerek lastik girintiler ortaya çıkınca, onlardan üstüste iki taane konmuşu yetişir imdaadımıza. İşte eskimişleri, zor çıkaar, zor girer..

SİNEMA TV:.. (Vurdulu Kırdılı Filmler) **SEVERİM:..** Takım elbiseli, boyunlu kazaklı Ayhan Işın, atik hareketlerini, hızlı yumruklarını.. Kötü adam patronların büyüük ofislerindeki koca akyuvuryumları.. Bkz:Brus'lii, Dı Geym of Deet; Mel Gibsin, Ceennem Silaa 2.. Bad Spensırın, adamların kafasına üstten inen, yandan kepçe gibi gelen salak yumruklarını.. Cüneytarkının, tuhaf tuhaf kapıya yürüyüp, kafasını acaayip oynatarak geri dönüp bakışını.. Sadri Alışın laubaali yürüyüşünü ve koşuşunu.. Van Dam'ın öldürücü darbesinin, montajda onbeş kere üstüste bindirilişini.. İyi adam Şaahinin (Kadir İnanır), kırbacını, mafya toplantısında kötü adamların yüzünde felan şaklatışını.. **UYUZ OLURUM:..** Terens Hil'in, yumruk attıktan sonra sırıtışına.. Yaşlı Karata hocalarının, genç kız nazlarına, taksit taksit konuşmalarına.. Zırt pırt "Beni Koru" diyip ieri atılanlarına.. Erol Taş'ın Cüneytarkına yalvarışına.. Raki'lerdeki basın toplantılarına.. Duman olup giden Ninjalara, ve hiç pislenmeyen urbalarına.. Süpermenin, kelebek gibi, manita'nın balkonuna konuşuna.. Bizanslı Komutan Turgut Özatay'a, Kenan Pars'a...

HOŞTAŞIMA:.. Soğuk Aaile boyu kola şişesi taşımak.. Eminönden vapurla Kadıköy'e, delikli kutu içinde civciv taşımak.. Üzeri sofra kurulu sehpaayı, azcık çekyatın kenarına taşımak.. Komşunun verdii (veyaa çaldıımız) erii, kıvırdıımız tişörtün kucananda, lüpletmek için sota bi yere taşımak.. İki kişi önden iki kişi arkadan, büyüük bi sunta taşımak.. Dandik Bonda çantanın içinde, okula yarımekmek patates köfte taşımak.. Kasekaadında yıkanmış üzümü taşımak..

BİŞİ:.. Tembelliimden, hazırlop başlıklara yükleniyom; madde madde yazıyom Ayrıntıları. Dedim ya, yazacaksınız, rağbet etmeyin siz buna, kafanıza göre takılın. Hepimizin bildii, ama kimsenin lafını etmedii bi iki basit şeyi, eveleyip gevelersiniz özenlice, o Ayrıntı olur burda aşte.. İyi günler diliyom ben!...

Akşamsefası

Pi'ya Mektuplar

Yazan, çizen
Galip TEKİN

NE OLUYOR? BURA NERE?.. SEN KİMSİN?.. ORASI SOKAK HİÇ BİRŞEY ANLAMIYORUM...

HEMEN UZAKLAŞMALIYIZ BURDAN!..

TAMAM GEL KALK BAKALIM... BİR AN ÖNCE BİR SOKAKTAN ÇIKALIM... HÂLÂ ANLAMADIM NE İŞ...

KAÇTIĞIMI FARKETMİŞLERDİR...

SIKI TUTUN, SARIL BANA...

ÇOK YORGUNUM, UŞUYORUM... BURA NERE...

İŞTE ORDA, YANINDA GARİP ELBİSELİ BİRİ VAR KAPTAN...

KOŞ!..

5.

?

?

NERDE?

NE NERDE?

KADIN!..

Manyak mıdır nedir?..

HAYAL GÖRDÜM... YOO... ÜSTÜM ISLAK... BİR DAHA GİRİCEM...

ATEŞ!

GÜM

NE OLDU BE?

NE PATLADI?..

TOP!..

NEREYE KAYBOLDUN, NİYE BIRAKTIN BENİ?

ORDA!..

NİHAYET ÇIKMAZI

AGH!

KÜT

AHHG!

Akşamsefası

Bayır Gülü

Feyhan Güver

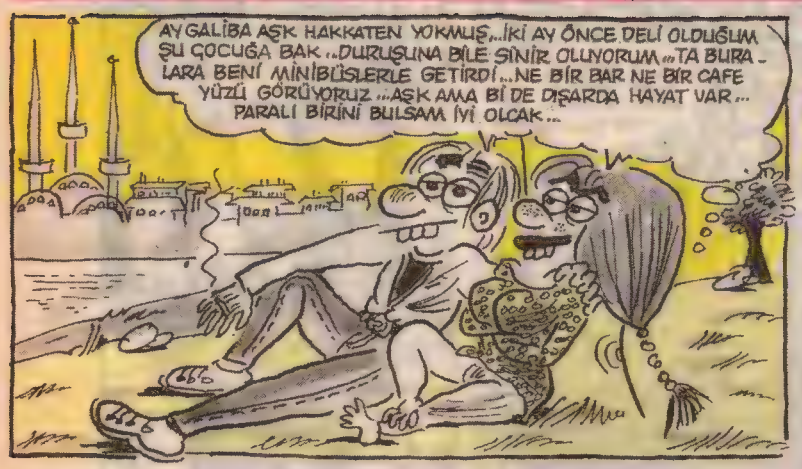

Feyhan Sonrası

İçin ne dediler: O en çok taşralı aklının patika yollarının asfaltlanmasından korkarmış.. Bizimkileri geçen belediye seçimlerinde asfaltladılar..O patika yollara bilet alın.. Ama mutlaka..(Semra Can)

DOKTORUN GÜNLÜĞÜ

ALTAY MARTI

LEYLEK DİTMESİ

Akdeniz'le İç Anadolu arasında sıkışıp kalmış, çevresindeki büyük kentlerce kuşatılmış, bol tozlu, bol sözlü, hiçbir hırçınlığını görmediğim, kendi halinde bir şehrin devlet hastanesinde acil serviste çalışıyordum o zamanlar. Bir bayram günüydü ve nöbetçiydim. Daha hazırlığımı henüz yapmıştım ki hemşire seslendi içeriden: "Doktor bey, hasta var!"

Dışarıya çıktığımda kayıt masasının başında, hemşiresinin sorduğu rutin sorulara mırıl mırıl cevap veren iki yaşlıyla karşılaştım. Kadının üzerinde ortahalli bir kumaştan yapılma açık mavi bir elb elinde de onbeş-yirmi yıl öncesinin modası büyük bir çanta v Adamsa ütülü süt beyazı bir gömlekle, açık gri bir pantolon giyinm İkisi de bayramlık elbiseleriyle çıkıp gelmişlerdi hastaneye. Dinle aletim elimde-yavaşça yanlarına yaklaştım ve hastanın kim olduğ sordum. Pembe yüzü, çipil gözleri, kel kafası ve pantolonun zapte mediği göbeğiyle oldukça sevimli görünen yaşlı adam kaşlarını h çe kaldırarak ve dudağını büzerek yanıtladı:

-Benim evladım, dedi. Başım.. Başım ağrıyor.

İnce çerçeveli gözlüklerinin üstünden söylenecek herhang şeyi hemen yerine getirecekmiş gibi bakan yaşlı kadına amcayı ayene masasına almasını rica ettim. Kadın, hemşirenin de yardım masaya doğru ilerlerken ben de tansiyon aletini alıp yanlarına d seyirttim. Yaşlı adam ahlaya oflaya kolunu sıyırdı. Tansiyonunu tüm. Normal sınırlarda çıktı. Ben muayeneyi sürdürken, o, kesik lelerle habire konuşuyordu:

-Arefe günü hanıma yardım ettim biraz. Çıkıp perdeleri tak Bir de bizim yuvarlak masanın yerini değiştirdik. Yoruldum tabii bi

Mahzun bir ses tonuyla konuşuyor, başağrısının nedeni k sunda bana yardımcı olmaya çalışıyordu kendince. Muayene s cunda herhangi bir anormal bulguya rastlayamadığımdan başa yapabilecek bazı hastalıkları sayıp, bunları geçirip geçirmediğini, rının ağrı kesici ilaçlara cevap verip vermediğini filan sordum. H Bu yaşına dek hiç önemli bir hastalığı olmamıştı. Öyle ikide bir

LeMan Anti MEDYA

Samsun Feribotu ve Hasan...

O geceden aklımda kalan, boğazına yapışıp, gırtlağını sıktığım **Hasan** oldu. Ve tabii, 1.75'in altındaki erkeklerin **"hasta ruhlu"** olduğunu yazmakla *(Anımsayınız: geçmişte yazdığım mühim yazılardan biri!)* ne kadar iyi ettiğim.

Hep haklı çıkmak, ne kadar canımı sıkıyor bilemezsiniz.

Ama işte, gerçekler bir kez daha gözler önüne serilmişti!

Bakın olayları baştan alayım...

Denizcilik İşletmeleri'ne ait olan, (Taa Mısırlara, İsrailere kadar gittiğimiz) **Ankara Feribotunun kardeşi, Samsun Feribotunda cereyan etti söz konusu mega parti...**

Ceylan Çaplı'nın (Radyo 2019) düzenlediği partinin mekanı olarak seçilmiş feribotuna çıkmamız epeyce bir zaman aldı... Önce arabaya park yeri bulmak gibi hayati bir sorunla karşılaştık. Sonra parmaklakıları aşıp, Samsun Feribotu'na ulaşma sorunu baş gösterdi.

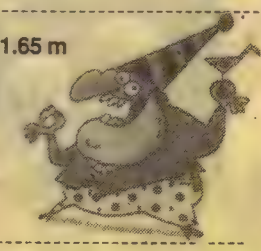

O ne kalabalık!

Mümkün değil girmek... Davetiyè, bilet, gazete, köşe, Hürriyet... Hak getire!

Ama, ölmek var bu yoldan dönmek yok!

Tanıdık bir body-guard'a rastlayınca... O da bizi dipteki kapıdan içeri alınca... Feribotun normalde arabalara ayrılan bölümüne intikal edince... İşte biz de mega partinin birer parçası oluvermiştik.

Aklımda kalanlar: **(Ceylan'cığım sakın kişisel alma)** ama kalabalık, kalabalık, kalabalık... ve Hasan'ın eli!

Hasan mı kim?

Ne önemi var. Onlardan çok olması önemli...

Ama eşgaline vermeden edemeyeceğim: **Boyu, 1.65 civarı, kara, kuru, küçük bir şey...** Ama bele bağlanmış ağır bir deri montun altından popo tutmayı becerecek kadar da yetenekli!

Ceylan partilerine devam etmeli.

Ya ben gitmemeliyim.

Ya da Hasan'lar gelmemeli.

Ya da davetiyelere şöyle bir not düşülmeli:

"1.75'in altındaki erkekler giremez!"

Ayşe Arman - 3.5.1995 - Hürriyet

Son günlerde basında, faşist bile diyemiyeceğimiz kadar zihinsel donanımdan yoksun ama rahatlıkla beyni sulanmış diye tanımlayabileceğimiz yazar müsveddelerinin güyâ exajere, şapşal yazılarına sıklıkla rastlıyoruz. Yazılar Hitler'e rahmet okutacak kadar faşist bir ruhla ve Ali okulunda okuma yazma öğrenen bir cahilin kompozisyonları kadar renklilikte kaleme alınıyor. Bunların türlerinin temsilcileri ve yazdıkları yazılardaki saçmalık dozu öylesine artmaya başladı ki artık biz de neresinden tutacağımızı düşünüp sayfalarımıza almaktan vazgeçmeye başladık. Ama tahammülümüzün bir sınırı var ve işte yine dayanamadık. 1.75'in altındaki erkekleri hasta ruhlu edenlere ve onlara bazı yerlere girmeyi yasaklayanlara hangi editör sağlam raporu veriyor acaba.

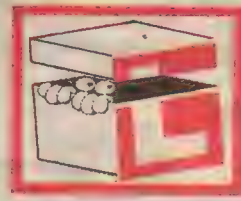

LEMAN CİLTLERİNDEN

2, 3, 4, 5, 6. CİLTLER SON BİR DEFA DAHA GÖRÜCÜDE!.

YAZLIK BÖLGE GAZETE BAYİLERİNDE

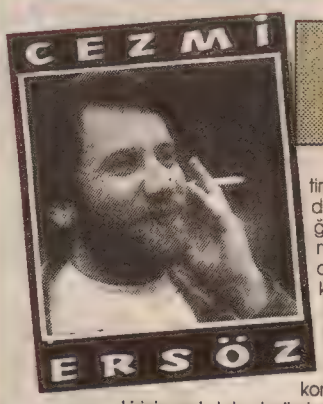

GÖRDÜKLERİM KORKULU BİR RÜYA DEĞİL...NE YAZIK Kİ...

Sabaha karşıydı. O hafta çıkacak olan yazımı bitirip yatak odama çekilmiş, yatağımda, sırtımı yastığa dayamış, bir sigara yakmıştım. Yazı yazarken yaşadığım o gerginlik ve zorlanmadan ötürü sızlayan kemiklerimdeki acının bir an önce dinmesini beklerken ansızın kendimi karanlık ve ıslak bir dehlizde beni arkamdan kovalayan bir kalabalığın önünden can havliyle kaçarken bulmuştum. Dehlizin iki tarafında sağlı sollu kapılar vardı, ama hiçbiri açılmıyordu. Kalabalık hızla yaklaşıyordu bana. Hiçbirinin yüzünü seçemiyordum. Sesleri karanlık dehlizin içinde korkunç bir şekilde yankılanıyordu. Öne fırlayan birkaç kişinin sesi daha belirgindi: İşte orada, bir yere kaçamaz, yakaladık onu diyorlardı Doğruydu. kaçacak yerim yoktu gerçekten. Yolun sonuna gelmiştim. Bir duvarın dibinde büzülüp kalmıştım.

Çok geçmeden etrafım sarılmıştı. Şimdi yüzlerini seçer gibi oluyordum. Sanki hepsini bir yerlerde görmüş gibiydim. Ama hiçbirini tam olarak nerede gördüğümü hatırlamıyordum. Öndeki o kişi beni yakalamak ve benden hesap sormayı en çok isteyenlerdi anlaşılan. Koşmaktan yorulmuşlardı, göğüsleri inip inip kalkıyor, sesleri öfkeden kesik kesik çıkıyordu. Söyle bakalım dediler koca dergide bir tek senin fotoğrafın var. Nedenini söyle bize. Neden bir tek senin fotoğrafın var? Amacın ne? Hem niye o fotoğraf? Bebeklik fotoğrafın olabilirdi, ya da ortaokulda beden dersindeyken çekilmiş bir fotoğrafın da olabilirdi, neden o fotoğraf?

İnanın belirli bir amacım yok. Öyle hoşluk olsun diye koyduk. Bir sıcaklık, bir yakınlık olsun diye.. Yani, bir amacım yoktu, diye kendimi sävunurken sözümü kesti biri. Sıcaklık, yakınlık öyle mi, şimdi tuzağa düştün işte. Kadınları etkilemek için koyuyorsun o fotoğrafı sen. Hesap ver!

Hayır, böyle bir niyetim yok, ne ilgisi var, yapmayın.

Sus, konuşma!

Arkadan biri :Cebini arayın dedi, cebi para dolu. Ne olduğunu anlayamadan ce-

Ne ticari başarısı dedim, herşey milyonun dört milyonu evimin kirası, veri daki beş altı kişi öndekileri yararak öne sin? Çabuk cevap ver.

Bunlar belli ki koyu Atatürkçü kişiler bir geçiş yapmak istedim:

Bakın benim babam sıkı bir Atatür şimdi günümüz Türkiyesi'nde nasıl olur ğerlerine dönüp: Ben size demedim m üzerine bir başkası: O zaman sen PKK' türkçüyüm, ne PKK'lıyım. Yahu, bu koca linda Kürt halkının siyasi ve kültürel hak rin haklarını, şimdiye kadar ne yaptın ki

Ne mi yaptım dedim şaşkın şaşkın, den, ne yapabilirim ki başka..

Gerçekten birşey yapsaydın şimdi birşey yapmamışsın demek ki, dedi ken

Tam bu anda öndekileri iterek öne aslanım, dedi bana. İstanbul'dan Kürt siyim ve Şırnak'ın dağlarında göğsümü man Mehmetçikle beraber mayınlı araz

İşte ben de bu savaş bitsin, bu kan görevlisi sözümü kesti:

Sus! Utanmadan bir de savaş diyo memişsindir!

Çevremdeki kalabalığın suçlayan cüm tükenmiş, beynim uğuldamaya bo miyordum. İşte tam bu sırada biri önün tün yazılarında hep bireyciliği savunm gençliğin kafasını bulandırmış, gerçek

burası ağrıyan insanlardan değildi. Bunları biraz da gururlanarak anlatıyordu. Tanıyı koyabilmek için bazı tetkikleri yapmamız gerekebileceğini söyledim. Dediklerime pek aldırış etmeden, sanki benimle dertleşiyormuş gibi, başladı çocuklarını anlatmaya:

-Büyük oğlan Antalya'da. İki adımlık yol. O da çıkıp gelmedi bu bayram. Hadi kız neyse, onun yolu uzak. Çocukları da küçük. Ama ya büyük oğlan!

Sessizce dinlediğimi görünce daha da coşkulandı. Birazdan başağrısını tamamen unutup bayramın birinci gününü nasıl geçirdiklerini, eşinin nasıl da kendisine özen gösterip en sevdiği yemekleri yaptığını, kapı komşusunun nasıl da artık bayramı filan takmayıp şehir dışına kaçtığını, eski bayramları, o bayramların tadını ve son olarak ta yaşlılığın "ne büyük rezillik" olduğunu anlatıp durdu. Bu arada benim bayramımı kutlamayı da ihmal etmedi.Sonra bir an asıl geliş nedenini hatırlamış olacak ki, "sizi de rahatsız ettim, doktor bey oğlum!" dedi alçak bir sesle! "Estağfurullah!" dedi deyip gülümsedim. Reçetesini yazmak için masaya doğru dönüyordum ki, birden heyecanlı bir sesle, "bir dakika doktor bey oğlum" dedi ve sonra da bir gözünü hafifçe kısarak devam etti:

-Benim, dedi alnını göstererek, nah şuramı leylek dittiydi. Sakın bu başağrısı ondan olmasın.

Leylek ditmesi leylek gagalaması anlamına geliyordu herhalde. Meraklanıp sordum:

-Ne zaman oldu amca bu olay?

Biraz düşünüp, "Eee; aşağı yukarı sekiz yaşlarında filandım." diye cevapladı. Elimde olmayarak bir kahkaha patlattım. Yaşlı adam altmışsekiz yaşındaydı ve altmış yıl önceki "leylek ditme"sinden bahsediyordu. Yani ben dünyaya gelmeden otuz yıl önce olmuş bir olay! Gel de gülme!

"Amca" dedim kikirdememi engellemeye çalışarak, "Hiç öyle şey olur mu! Nereden geldi aklına bu olay şimdi?

"Ne bileyim"dedi şaşkın biri ifadeyle, "belki bir etkisi olmuştur diye düşündüm."Nedense birden içim acıdı. Belki de bu yaşlı adamın başı filan ağrımamıştı. Konuşacak birilerini arıyordu belki! Sabahın tazelik tüten bu hafif rüzgarlı saatinde bayram yerine gider gibi süslenip hastaneye gelip te pat diye aklı niçin çocukluğuna kayar ki bir insanın!Ben reçetesini yazıyorken o da karısının yardımıyla toparlanıp masadan indi. Önemli bir rahatsızlığının olmadığını, yazdığım ilacı gerektiğinde kullanabileceğini, hiç bir şeyi fazla dert etmemesi gerektiğini filan anlattım. Şükran dolu gözlerle ve büyük bir kibarlıkla elimi sıkıp teşekkür etti. Sonra da karısının kolunda yavaş yavaş kapıya doğru ilerledi.

Altmışsekiz yaşında bir ihtiyar değildi o anda çıkıp giden. İnsanın içini boşaltan, insanı olmadık yerlere götüren, kimsenin dokunamayacağı, artık birçok şeyin çare olamayacağı koskoca bir yalnızlık vardı orta yerde; bütün hüznüyle o gidiyordu.

Not: Herkesin bayramını kutlarım.

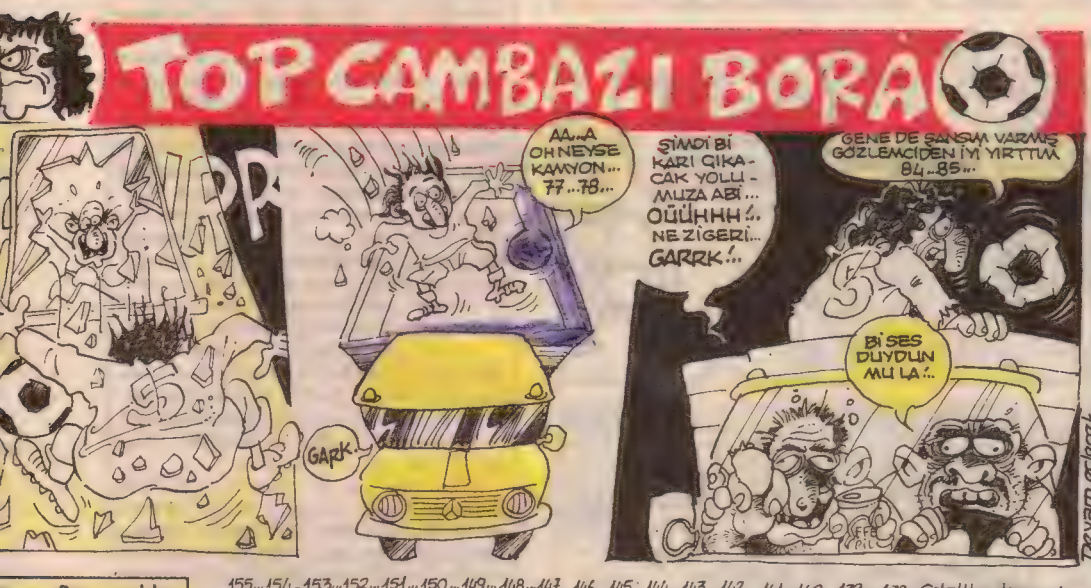

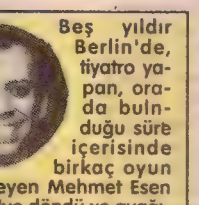

Beş yıldır Berlin'de, tiyatro yapan, orada bulunduğu süre içerisinde birkaç oyun eyen Mehmet Esen 'ye döndü ve ayağızuyla Leman Külerini aldı..

***

N KÜLTÜR'DE AYIS PAZARTESİ at 20.30'da MET ESEN'den AH, TAŞLAMA, SOHBET

dnan Sok. No:20 YİST. Tel: 245 38 06

imdeki ve cüzdanımdaki bütün paraları ıpla alıp saymaya başladılar.

Ne bu paralar dedi biri, beş milyon lia ne arıyor senin cebinde? Demek Oyak Kobra haklıymış, evet, sen kuşağının nurunu sattın ve büyük ticari başarı kandın. İşte kanıtı:

güç bela geçiniyorum zaten, hem o beş . Ben paramı geri almaya çalışırken arkaSöyle bakalım Atatürkçü müsün, değil mi-

n tepkilerini uyandırmamak için yumuşak

. Ben'de bir ara çok etkilenmiştim. Ama ki diyecektim ki.. Atatürkçülerden biri dideğilmiş dedi, bilmiş bir ifadeyle. Bunun li. Hayır, dedim sesim titreyerek. Ne Atada iki görüş mü kaldı insaf edin. Ben asdum ki, bir başkası öne fırladı: Bırak Kürtleı için.

da bir sürü dava açıldı yazdıklarım yüzün-

olman gerekirdi, dışarda olduğuna göre emin olan ses.

un boylu, kalın sesli birisi: Sen bölücüsün onuşmak kolay, bak ben özel tim görevlilerin kurşunlarına siper ediyorum, kahraasında vatan savunması yapıyoruz...

diye uğraşıyorum diyecektim ki, özel tim

sen Mehmetçik Vakfı'na yardım bile et-

ndan ve hesap sormalarından ötürü güboğazım kurumuştu. Artık sağlıklı düşünebeni herkese göstererek: Bu adam bütlenmeyi kötülemiştir. Bünamlı yazılarıyla ri göstermemiş, egemen sınıflara hizmet etmiştir. Bu adam yoz bir küçük burjuva nihilistir, diye bağırdı. Kalabalıktan küfürler, yuhalama sesleri yükseldi... Soğuk soğuk terliyordum:

Hayır ben hiçbir zaman örgütlenmeyi kötülemedim, Ama birey olunmadan toplumcu olunamayacağını düşü.. Sözümü tam bitiriyordum ki, birden yanında, kucağında daktilo taşıyan bir kadın olan orta yaşlı, gözlüklü, kravatlı bir adam dikildi önümde:

Ben DGM savcısıyım, siz bir yazınızda suç sayılan fiili övmüş, halkı ayaklanmaya tahrik etmişsiniz hakkınızda dava açtık, şimdi de ifadenizi alacağız, sonra da..

Artık kendimi savunamıyordum. Suçlamaların biri bitiyor, biri başlıyordu...

O sırada genç bir öğrenci: Neden sizi çağırdığımız panele gelmediniz, kendinizi ne sanıyorsunuz? Sözünde durmayan, güvenilmez bir insansınız siz dedi..

Bense şaşkınlıkla: Siz hangi okuldandınız, belki tarihleri birbirine karıştırmış olabilirim, defterime bakmalıyım, o kadar çok yere çağırıyorlar ki, yetişmek zor oluyor, dedim güçlükle, artık sesimi kontrol edemiyordum..

Öğrenciyi kenara iten bir başkası ise: Neden çağırılan her panele, her söyleşiye gidiyorsun, farkında mısın, ruhunu yitirdin, popüler oldun; sisteme entegre oldun, pop yıldızı mısın, yazar mısın belli değil.. Hem eskisi kadar güzel yazmıyorsun, bittin artık sen, çok yakından seni kimse hatırlamayacak, unutulup gideceksin diye bağırmaya başlamıştı..

Artık söyleyecek bir söz bulamıyor, kendimi savunamıyordum. Bu sırada arkalardan ağlamaklı, yalvaran bir kadın sesi duydum. İzin verin, onun yanına gideyim diyor, bana ulaşabilmek için kalabalığın arasında güçlükle ilerliyor ve bu arada: Durun, durun , onu sık boğaz etmeyin, o daha küçük bir çocuk, onun sevgiye ihtiyacı var, o bu kadar baskıya gelemez diye bağırıyordum bir taraftan. Yanıma gelince olanca şefkatiyle sarıldı bana. Canım, diyordu, günlerdir seni arıyordum, artık bütün zorluklar bitecek, bana gidiyoruz, sana her türlü imkanı sağlıyacağım. Evim çok güzeldir. O yıllardır yazmayı düşündüğün romanları, şiirleri evimde yazacaksın, sana istediğin yemekleri yapacağım..

Son enerjimi toparlayarak: Siz kimsiniz, sizi tanımıyorum dedim, ama sesim onca uğultu arasında duyulmadı bile: Senin beni tanımadığını biliyorum, ama ben seni senden daha iyi tanıyorum, diyordu kadın ve sonsuz şefkatiyle bana sarılmaya, dahası boğmaya devam ediyordu..

Tam nefesim kesiliyordu ki uyanmıştım. Fakat çok tuhaftı, hiç de rüya görmüş gibi bir halim yoktu. Elimde yeni yaktığım sigara yanık duruyordu. Sırtım dik ve arkamdaki yastığa dayalıydı.

Peki, dedim kendi kendime o gördüklerim korkulu bir rüya değilse neydi?

Yoksa ben onları hergün yaşıyor muydum? Yaşıyorsam nasıl dayanıyordum!.. Bunca suçlamaya, ve baskıya göğüs gerip vazı yazmaya hala devam edebiliyorsam galiba ben tuhaf birisiydim, çok tuhaf!

*Bu haftaki köşeyi Gürcan YURT'un bayram hediyesi niyetine[illegible]tiği espirilerden yapıyorum

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

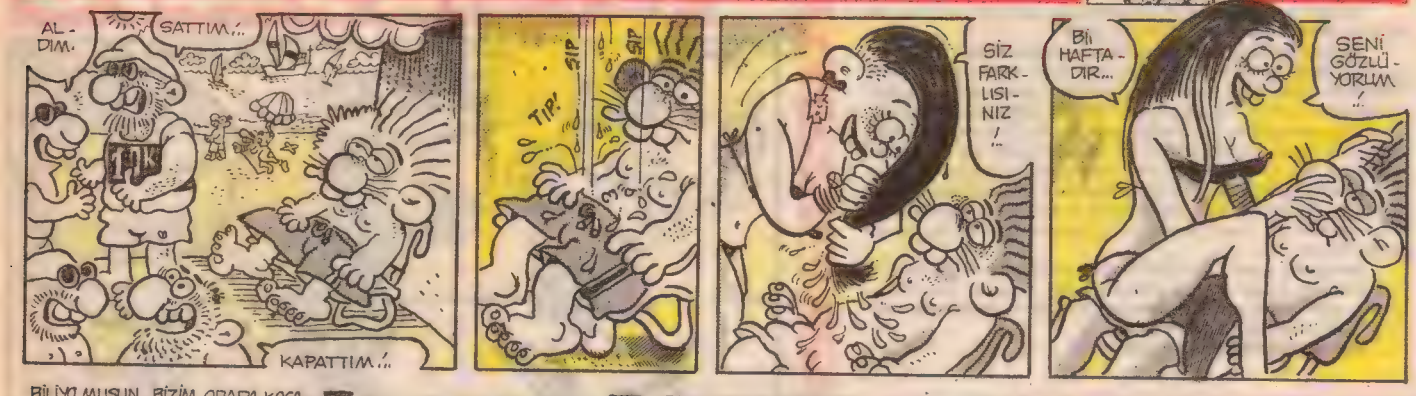

KILLANAN ADAM

A. Yılmaz

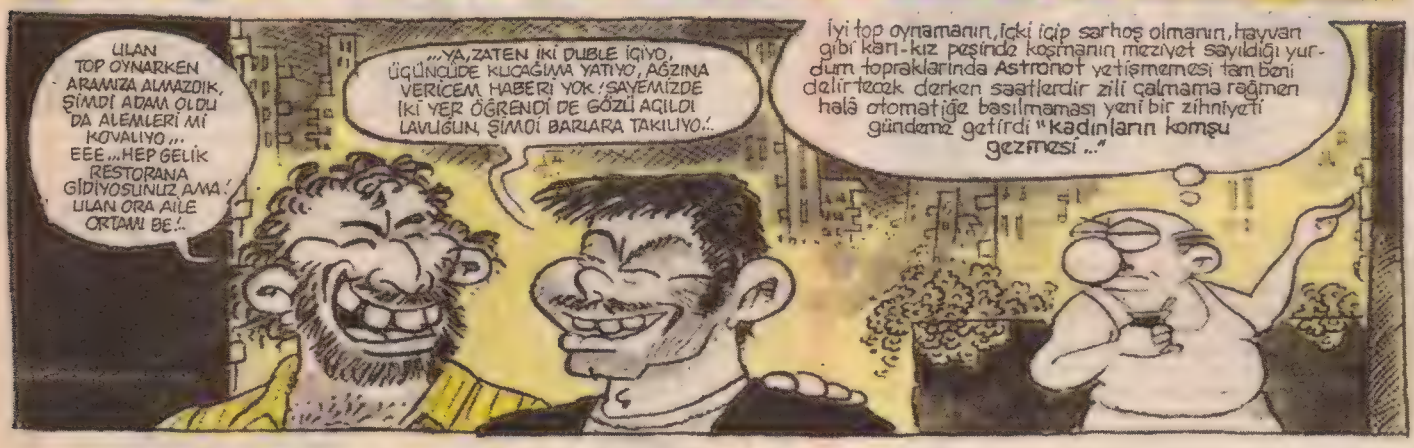

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

UYKU SERSEMİ

Mesut Ceylan

Fikri ve Gürcan'a"

İDEALİST..

Traşım okey. Gömlek, kravat, laci takım.. cuk oturdu. Oturacak tabi, hepsine servet saydım. Parfüm konusunda da iyi bi seçim yapmışım. Misss! Tüm bunların üzerine **"Cem Özer"** şemali saç da sıkı gitti ha. Helal bana! Eee, kolay değil, bugün Özel Acar İlkokulunda öğretmenliğe başlıyorsun Sakın suçluluk felan duyma. Niye duyasın ki. Neyine gerek Anadolunun sümüklü ve söbü kafalı veletlerine ilim irfan ışığı olmak. Çocuklara Dünya maketini göstersen karpuz sanıp saldırırlar. Babanın vaziyetine bakta ders al. Herif, ömrünü yurdun en bi ücra köşelerinde tükettide n'oldu. Yetmiş beş yaşında halen kiralarda payensiz perişanlıklarla cebelleşiyor. O **"ideal"** denen meret, her ay alması gereken "kalp hapının" parasını ödesinde görelim.. Hey yavrum hey! **"Sen gitmezsen, ben gitmezsem kim gidermiş."** Bana ne bee babişko, kim giderse gitsin. Halen akıllanmadın yaa.. Hadi, kendi kendine mırıldanmayı bırakta yola çık. Aman ilk günden geç kalıp işi tebah etme. Hemen. Fırla.

Sıkış ve tepişten kendimi dışarı zor attım. Otobüste maruz kaldığım depikler pantolonumun ütüsünü bozmuş. Olsun bakalım. Zaten bir yıla kalmaz bu ceremeden yırtarım Şööle iyicesinden otomobil beni açar. Mesela Tempra S.L.X.. Sıfır ama. Vauvv bee, yapıya bak! Muazzam. Eğitim yuvası bu işte.

Full otomatik kapı "çıt" çıkarmadan açıldı. Geniş koridorda ilerliyorum. Yerlere bal dök yala, denemesi bedava. Zeminden ısıtma, harikulade. Dekorasyona söyleyecek laf bulamıyorum. Öğrencilerin hepside al yanaklı, yağız sağlıklıca. Sağlam kafa sağlam vucutta hesabı. Çok güzel. Şey, sıkıştım. Heyecandan olmalı. WC neredeki? Hah, tamam buldum. Burası, burası; resmen köşk. Şerefsiziki köşk. Şaşılası mükemmeliyette. Konfor mistliğin doruklarındayım. Bittim.

Öğretmenler odasındaki açık büfede aparatif bir şeyler atıştırdım. Pek iştahım yok zaten. Şaşkınım. Okulu gezmeye devam. Beşer kişilik sınıflar, edüt odaları, dev kütüphane.. Ha şuncacık çocuklar teknolojiyi serçe parmağında oynatıyor. Herşey tıkır tıkır. Bizim sümüklü söbülerde, kurtlu fasulyelerle **"Ali Gel'lere"** devam etsinler. Geleceğin başbakanları, milletvekilleri, iş adamları işte buradan çıkacak. Kerat cetvelini ezberletirken fıtık olan babacım, metnin işlenişini işlerken saçlarını döken babacım, İç Anadolu Bölgesinin tarım ürünlerini anlatırken ülserlenen babacım, gelde cennet-i mekanı gör.

Özel Acar İlkokulunda öğretmenliğimin onsekizinci günü. Tak etti! Bana. Yok lan, ben bu işe gelemiycem. **"Hard diskinde bad sektör oluşmuş; keybord anahtarında temassızlık varmış; özel çalışma odasının aır condişınında beklenmedik bi arıza çıkmış..** vs" gibi nedenlerden ödevini yapamamış." Yuh ulan! Gurbanı olayım sümüklü ve söbü kafalı Anadolu çocuklarının "Elektrikler kesikti; ninem öldü; misafir geldi.." benzeri yalın, saf yalanlarına

Servet saydığım gömleğimi, kravatımı, laci takımımı ve parfümümü rafa kaldırdım. Ayrıca **"Cem Özer"** şemali saçlarımı da bozdum. Hayatta otomobil sahibide olamayacağım biliyorum. Hatta yetmiş beş yaşımda bile kiralarda sürünüp, her ay almam şart olan "kalp hapını" alamıycam. Olsun. Çatıları akan, sınıfları tezek kokan, yırtık haritalı Anadolu çocukları, bekleyin ben geliyorum! Size.

LeMan 1 Akşamsefası

Kırkalı...

Engeller Bekliyormuş...

Geçen yıl... Kurban bayramı arifesi... EREĞLİ-ARMUTÇUK arası dağlara, bağlara bahçelere bahar daha yeni gelmiş; Erikler, elmalar çiçek açmış; bayırlar yeşillenmiş...

Ereğli'den kalkan karatren, sisleri, yeşilleri yararak ilerliyor... Armutçuk'a daha beş durak var...

Gökyüz köyünün aralarına bir oto yolu... Tabii tren gelince engel kapanıyor...

DUR

MEE!

İşte o yolda, bir motorsiklet, bir at arabası, bir Mersedes ve bir de iple bağlı bir kurbanlık koyunla bir köylü, trenin geçmesini bekliyormuş...

Tren geçmeye başladığı an engel kaparmış...

Tam o esnada at, önünde duran motosikletteki yeşil kaskli kızın kafasıyla oynamaya başlamış...

?!

Arabacı, atına sahip olmaya çalışırken arabasını geriye doğru kaçırınca...

HOO...HO! BRRR.SS.

N'OLUYO ABİ YAA!..

AAH!

Arkadan Mersedese çarpmış...

DUR LAN, DUR!

DONK!

ULAN KIRO, SEN NEYE ÇARPTIĞININ FARKINDA MISIN?

Mersedesin sürücüsü çıkıp arabacıya saldırmış...

MERCEDES ULAN BU MERCEDES!..

Kurbanlık koyunuyla bekleyen köylü bu kavgayı görünce...

DUR

LANET HERİF. ÖDE PARASINI!..

Koyunu kaçmasın diye ipini engele bağlayıp...

NE PARASI ABİ...

ÇAMURLUK YAPMA LAN...

MEE!

Kavgayı ayırmaya koşmuş...

AABİ HAFİFÇE Bİ ÇARPTIK DİYE...

NE HAFİFİ LAN AYI!..

YETER ULAAN YETER!..

YAV DURUN!..

MEE!

TAK ADA-TUK-ADA-KSADA

YAV AYIPTIR DURUN!..

MEE-E..

SENİN DE MERSEDESİNİN DE!..

KÖPEK HERİF!

TAMAM ABİ TAMAAM...

EE-E-E!

Kavganın yatışması beş-altı dakika sürmüş...

AMAN ALLAHIM ŞURAYA BAKIN!..

Kavga sürerken, tren katarının geçişi bittiğinden, engel otomatik olarak yukarı kalkınca iple bağlı olan koyun havada asılı kalmış...

DUR

KUNALIIII!..

-BİTTİ-

...Sevgili Murat KAPIKAYA, olayın yer ve zamanını biraz değiştirdim diye bana kızmamışsındır umarım... Bayramlarda kimse kimseye kızmaz biliyosun...

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

BU HAFTA OKUYUCULARIM BULDU, BEN GİZDİM!..

KAAN ERTEM

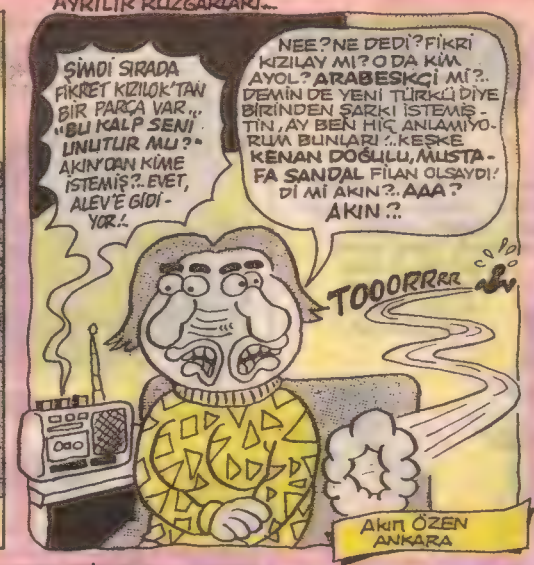

● Kütahya'dan Bülent MALÇOK'a: Çizgilerin başarılı, fakat espirilerin için aynı şeyi söyleyemiyeceğim. Arka sayfa için birkaç karikatürünü ayırmıştım. Ancak sen yine de göndermeye devam et. Adresin bizde kayıtlı, kitapçık basılınca mutlaka sana da gönderilecektir.

● Diyarbakır'dan Sefa ARSLAN'a not: Dostun Akın KARAKAYA, 'sana ulaşamıyor ve senden haber bekliyor adresi: 58. Er. Eğt. Top. Tug. Ortatabur 2. Batarya BİTİRİR.. Benden demesi..

● ADANA'dan İsmail Hakkı ATAL'a: espiriniz çok detaylı bir konu... Ancak dosyama koydum. Bir deneyelim bakalım.

● Bu haftaki Erdener espirisi, ODTÜ'den Özgür ÖZYILDIRIM ve Ali Kemal YILDIRIM'a aittir.

ERDENER ABİ

● Ankara'dan Serkan TERCAN ve Alper BAŞPİLAVCI'ya: Erdener espiriniz başarılı..

● Ankara'dan Serkan ALPAY'a; Çizimlerini ve Eskizlerini aldım. Teşekkürler.

● Şair Seyyit NEZİR'in şiirlerini derlediği İSRARLA isimli kitabı Bina yayınlarından çıktı. Duyurulur.

● DENGELİ BESLENME Albümünü bulamayanlara: Albüm, bu haftadan itibaren kitapevlerinin yanısıra YAYSAT bayilerine de verilecek. YAYSAT bayisi nedir? YAYSAT bayisi, sizin normal olarak gazete dergi aldığınız klübeli bayiler var ya, işte onların bir kısmı YAYSAT bayisidir. Böyle biline, dikkatli olunu..

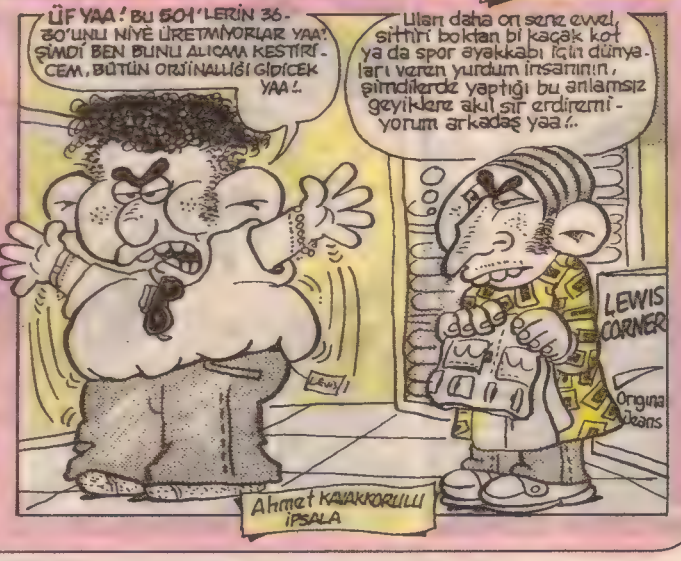

GÖKHAN DABAK

Bazen elele tutuşup koşarlardı fasulye kılığına girmiş bezelyeler. Fakat hiç biri birinci gelemezdiki. Hani elele tutuştuklarından dolayı. Ama farketmez nede olsa fasülye kılığına bürünüktüler. Aniden bir sincap burnunu kımıldata kımıldata (ah biraz bezelyeler olsada yesem onları bi güzel) deyip ordan elele koşarak geçmekte olan fasülyelere sormuş (buralarda bezelye bulabilir miyim?) hep bir ağızdan konuşmuşlar (sayın sincap ilk önce şunu söylemeliyiz ki biz fasülye kılığına girmiş bezelyele değiliz neyseki eğer öyle olsaydık bizi bil güzel yerdiniz.) Bu cevabı duyan sincap basmış kahkahayı ve demiş ki (hahhahhaa kandırdım sizi ben bezelye sevmem ama fasülye pilakisine bayılırım yihahahaha) diyip doğruca bir lokantaya girip garsona dediki (fasülye plakisi istiyorum) Ve yağmur başladı dışarda ve şemsiyelerini açtı bezelyeler.

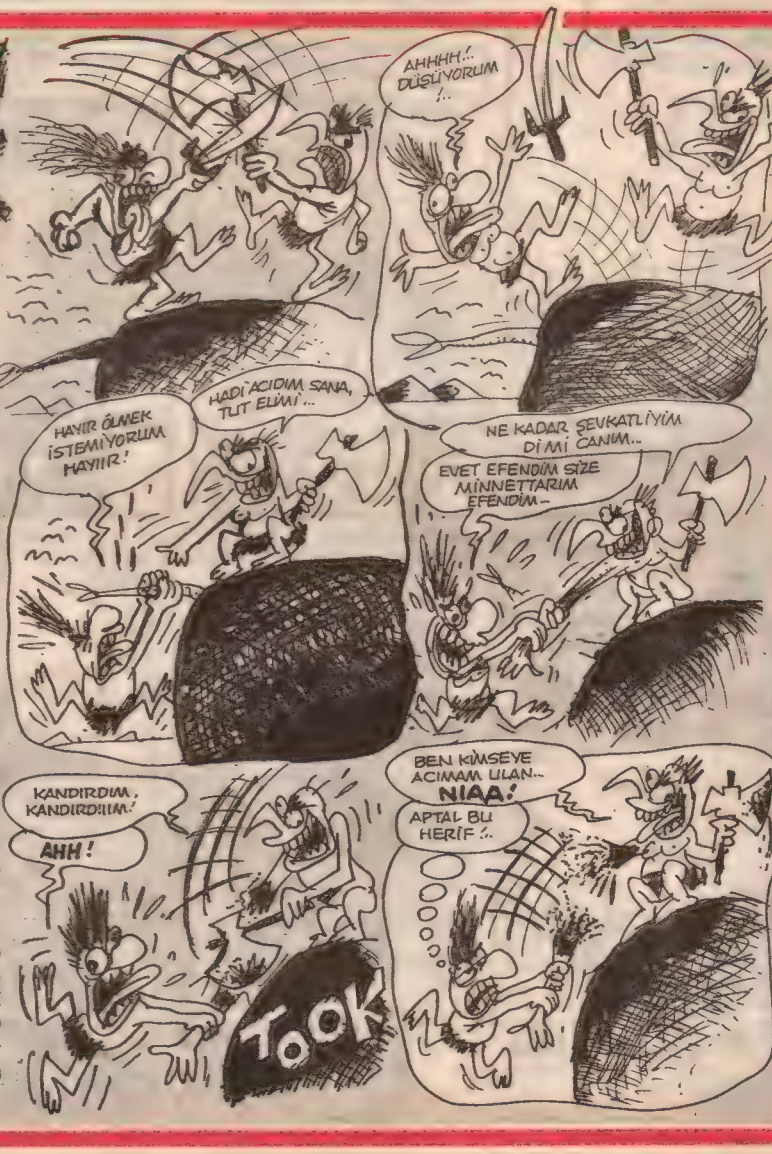

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

ALO, NECMİ'YLE GÖRÜŞEBİLİR MİYİM?..

YANLIŞ NUMARA KARDEŞİM, BENİM TELEFONUM BİLE YOK!..

1

GEBERECEKSİN SALAK HERİF!.. AL SANA!..

2

AAAA!.. OH BE, SADECE RÜYAYMIŞ!..

BURCUMU OKUSANA BRÜTÜS...

BUGÜN HİÇ UMMADIĞINIZ BİRİNDEN BİR KÖTÜLÜK GÖRECEKSİNİZ...

ÇUF ÇUF ÇUF

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

5

BEN SENİ UNUTMAK İÇİN SEVMEDİİİM, GÜLMEN AYRILMAK DEMEKMİŞ BİLMEDİİM BEKLEDİM GECE GÜNDÜZ YOL.....LALİRVİNİİ...

ÖEEEHÖ!.. ÖHÖ ÖHÖ... HAY TALUKATINI ZİKEYİM, SES KALMAMIŞ BE!.. YEDİK RÜZGARI TABİ!.? ÖEH ÖHHÖ!..

Sen her gece içiç bir de üstüne üstlük dövüş!.. Boşanmak isteyince de aklın başına gelsin, romantik bir ortam yaşatıp olayı örtbas etmeye çalış!.. Hadi güneşin doğuşunu birlikte izleme fantezin bir nebze durumu kurtarıyordu ama, gelgelelim şu şarkı söyleme işine de tonç olman aklımı yeniden başıma getirdi!..

Ay, vermeyince erkeklerin yüzündeki şu ifadeye bayılıyorum... Vermiş olsaydım şimdi şebek gibi yılışık ifade olacaktı... Şuna bak! Gülecegim geliyor, zor tutuyorum kendimi...

BERÇ YARIN TİLKİ KOYUNDA BULUŞURUZ..

NE YAPTINIZ?! VERDİNİZ Mİ O MALI TAHSİN'E? KISA VADE SENET ALAYDINIZ BARİ... !!!!!! ..! OHHH!..

BABA BENCE NE MAL UMURLUNUZDA ARTIK SİZİN NE DE TAHSİLAT!.. İSTERSENİZ BUNDAN BÖYLE DÜKKANA GELMEYİN, AKSİ HALDE BEN BU ATMOSFERDE ÇALIŞAMIYACAM!..

DAFT

FANTOM VE ON KAPLAN OLAYI!

ALO DU...!.. YAVRUM BİR DAKKA, BUNCA YILLIK BİRLİKTELİĞİMİZİ BİR ANDA SİLME... DİANA! DİANA!

CLİK

AAA!.. MINA KOYDUM LULAN! KOYDUMM!

YA BABA ÇOK KAFANA TAKTIN BE... NE BİLİM, BİR ÇİÇEK YAPTIR, GÖNLÜNÜ AL... BU KADAR GÜÇSÜZ OLUP SALMA KENDİNİ!..

HÖŞŞŞ!.. GÜÇSÜZ MÜÇSÜZ ORADA DUR!.. ALAYINIZI YERİM HABERİNİZ OLMAZ!.. SERSERİLİĞİN LUZUMU YOK!..

ÇAK ÇAK ÇAK

KAMİL

EMNİYETLİ OLUR, KAFAMIZ RAHAT EDER DÜŞÜNCESİYLE HANIMA BAYAN YANI TEDARİK ETTİK; LAKİN, BU BAYANIN YANINDA YAPILAN YOLCULUK BİZİM HANIMA PAVYON KAPILARINI AÇIÇAKMIŞ GİBİ BİR İNTİBA BIRAKTI BENDE!

BABALARIN OĞULLARINI MANASIZ KISKANMASI SENDROMU!

SENELİK İZNİNİN BİTMESİNE İKİ GÜN KALDI, ADAMDA NE GAM VAR NE KASAVET, YA SİLAHLI KUVVETLER ARTIK ÇOK RAHAT VE YAHUT BU İT FİRAR ETTİ, ZİRA HER İZNE GELDİĞİNDE ARAP TAŞAĞI GİBİ YANIP GELİYO... BENİM BİLDİĞİM ASKER YANKİ SADECE EL VE YÜZ NAHİYESİNDE OLUR!.. DUR ŞUNUN KOMUTANINI ARAYIP BİR MALUMAT ALAYIMDA KAFAMDA MUAMMA KALMASIN!..

Sonbahar Bağımsız Bir Mevsimdir!..

(Leman dergisi, bayram nedeniyle erken baskıya gireceği için, yazımı yetiştirmem mümkün değil. Bir okuyucu, nasıl yazar olunur diye bir soru soruyor, insani ve toplumsal değerleri hiçe sayan medyaya küfrettikten sonra..)

★ ★ ★

Sevgili Mektup!

Sahici bir yazar olmanın yolu, dünya edebiyatının efsane yazarlarından geçer. Şüphesiz, bu paranoya depresif, manyak düşünce adamlarıyla dolu köşeleri, medya, medyayı piyasa yönetiyor. Bu insanlarla, hangimiz, Tanrı hakkında, ailemiz hakkında, ya da sonbahar üzerine, utanmadan konuşabiliriz.

Sonbahar bağımsız bir mevsimdir.

Yazar olmanın tek bir yolu kalmıştır: Bağımsız bir dergi.

Tek bir tür edebiyat kalmıştır elimizde: İmha edebiyatı.

Ve yalnız bir sahici insan dokusu kalmıştır: Tek başına deli..

Tüm toplumdan, tüm olup bitenlerden nefret ederek karakterini geliştiren bir deli.

Ne demek istediğini, kendisinin de, bizim de bilmediğimiz bu delinin elinde, bütün çağlarda görmediğimiz tek bir inanç kalmıştır: Yıkım edebiyatı.

Yıkım estetiği. Yıkım mimarisi. Yıkım romanı.

Sayfalarını çeviren tüm insanların yüzlerini, gözlerini, bakışlarını çürüten bir vebalı.

Ödülleri, ayrıcalıkları, elinden tutmaları, denetlemeleri, ölçmeleri doğduklarına pişman edecek, kemiklerini parağrafların içine, içinden kıracak..

Işık yüzlü, şık kravatlı, ekranlarda gülümseyen düşünce adamlarını, özgürlük savaşçılarını kapkara edecek.

Tek bir güvenlik sistemi kalmıştır: Bağımsız bir dergi. Bağımsız bir gazete. Yılların klasik eserlerini, acılarını, mağlubiyetlerini "boşa çıkartmak" için, köşelerinde can sıkıntısıyla dolu zevkler icad edip eğleniyorlar.

Bu insanların sorunlarına bulaşmak için akıl hastası olmak gerekir.

Bire bir konuştuğumuzda, "niçin bu yavşak yerdesiniz?" diye soruyoruz: "Geçim derdinden" diyorlar. Geçim yüzünden kafesteler, geçim yüzünden köşelerinde ilerici, demokrat, özgürlükçü oluyorlar. Bu insanların ateşini artık hangi yatıştırıcı dindirebilir.

Artık, hiçbirimizin yazar olamayacağı bir dünyada yaşıyoruz. Yazar olmanın tek bir yolu kalmıştır: medyatik kafes.

Bunu anlamak için dahi olmanız gerekmez.

★ ★ ★

Sevgili Mektup!

Hiçbir çağ, medyatik kafesteki yazarlar kadar tehlikeli paranoyaklar üretemedi. Odak noktası haline geldiğinizde, işinizi bir günde bitirirler. Çünkü hepsi sizin işinizi bir günde bitirebileceklerine iman ettikleri için ordadırlar. Bu yüzden bu kafeste bir ömür boyu yatmak için en cins şarlatanların köpekliğini yaparlar.

Yakinen tanıdığımız edebiyatçılar, yazarlar, medyanın bu aşk gemisine binebilmek için birbirlerini çiğnerler.

Yegane bilgi türleri, bu aşk gemisine nasıl binebilirimin, eşi, dostu nasıl ikna edebilirimin yöntemleri üzerinedir.

Roman, şiir, hikaye, sinema, tiyatro bu yüzden yazılır, medyatik kafes hergün sanatın ve edebiyatın özgürlük savaşçılarıyla büyür. Tıkış tıkış olur. Birbirlerini ezerler. Birbirlerini ihbar ederler, başka metinlerden çalarlar.

Bir sabah... Herhangi bir sabah.. İşte öyle.. Ağızlarından kaçmış bir lafla. Yasaları, halkı, tarihi, siyaseti, bilgiyi, milyonları akıllarınca kandırmaya çalışırlar, bu yüzden hukuk devleti isterler, hukuk devletinden bir trilyon, on trilyon alırlar,bağımsız düşünce adamı, özgürlük savaşçısı olurlar..

Eserlerinin, metinlerinin önünden öyle hızlı koşarlar ki, yalnız ışık yüzlerini görürüz. Artık güçlerini kanıtlamak için ellerinden tek bir kozları kalır, meşhur yüzleri..

★ ★ ★

Sevgili Mektup!

Kaşarlanmış katil yüzleriyle edebiyatçılık, yazarlık öğretirler, halkın önünde yürürler. Yüzyılların yazarlarını, insani, etik estetik değerlerini kanlı bir mateme dönüştürürler, şeytanca-sanatkarca zevk alırlar.

Yaşadığımız ülkede bir de sen yürü, sevgili mektup, yüz metre düz kaldırım yok, binlerce düşünce adamı, köşe yazarı var. Yalnız ve ancak manşetlerde, ekranlarda haklı çıkan düşünce adamları.

★ ★ ★

Sevgili Mektup!

Gülümseyen, ışık yüzlere karalar çalacak, haklarından gelecek, elimizde tek bir eleştirmen türü kalmıştır: Karaçalan.

Dudaklarımızda son bir tadımlık öpücük kalmıştır, onu da sürünmekten, aç kalmaktan korkmayacak bu karaçalanlara saklıyoruz.

★ ★ ★

Sevgili Mektup!

Sahici bir yazar nasıl olunur, diyorsun. Hiç değilse, seninle şurda anlaşıyoruz: Bu işin bir de sahicisi olmalı.

Nasıl olunacağını ben de bilmiyorum. Ben de senin gibi, sabah-akşam kahve köşelerinde, senin gibi, benim gibi, kudurmuş sırtlanlar gibi, edebiyatçı arkadaşlarımızla, zebaniler gibi, cehennem dizileri çekiyoruz. Edebiyattan, sinemaya, köşe yazarından üniversiteye, parçalamak, yıkmak için, nasıl bela ötesi bela olurumuzun, senaryolarıyla, işte böyle paranoyak çığlıklarıyla küfrediyoruz..

Edebiyatta, şiirde, tiyatroda, kendini amansız bir imha savaşına hazırlamışsan yazar olabilirsin.

★ ★ ★

Sevgili Mektup!

Sonbahar bağımsız bir mevsimdir.

Elimizden gelen, Leman gibi, Expres gibi bağımsız dergilere güç vermektir.

Efsane yazarların, şairlerin izini sürmektir.

Sevgili Mektup!

Kılınçlarınızı şakırdatın, hırsız yazarların, kafes şempanzelerinin boyunlarını vurun, ve, kelimelerinize hiç kimseyi dost tutmayın.

NİHAT GENÇ

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

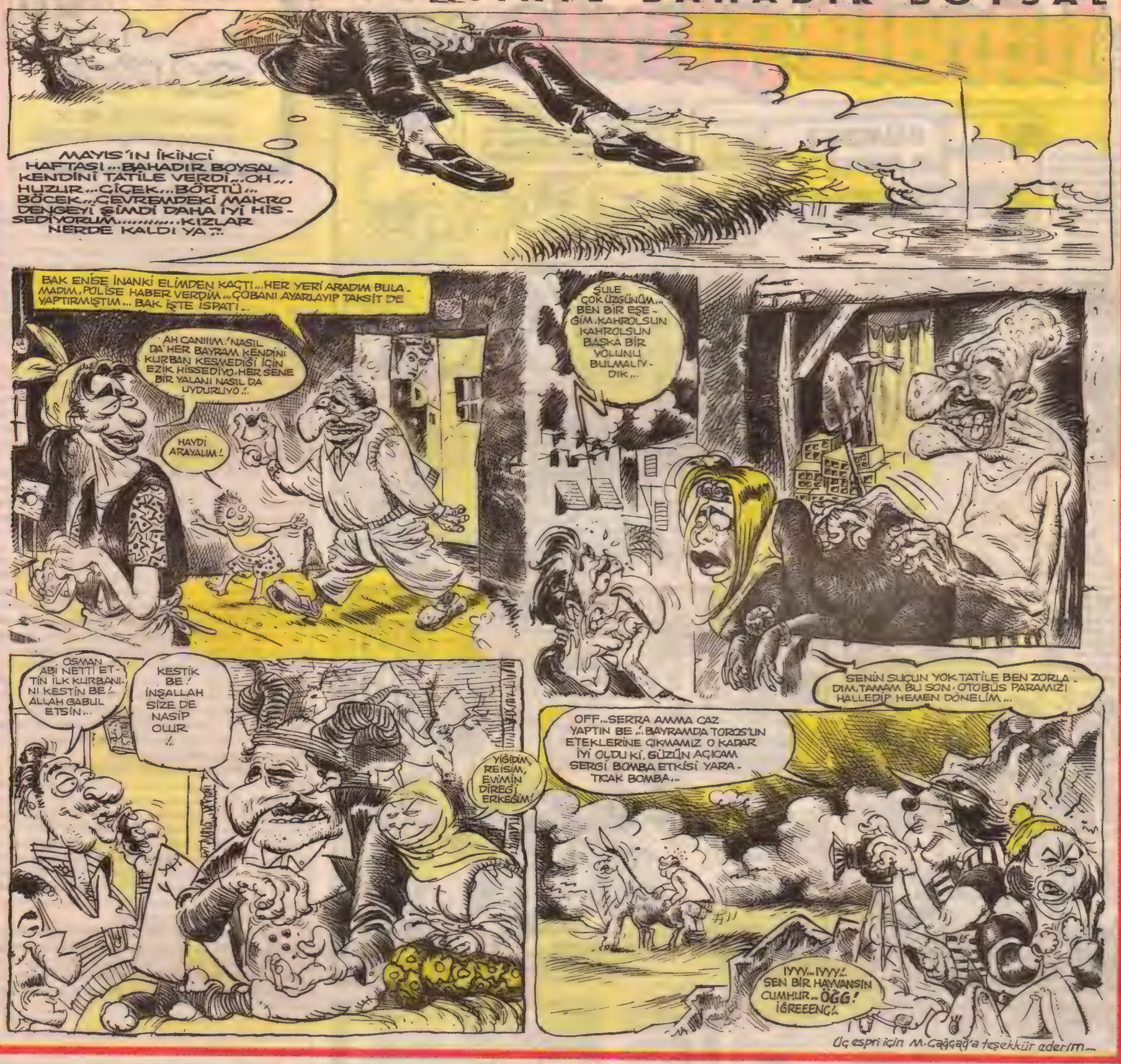

Üç espri için M.Çağçağ'a teşekkür ederim...

KILLANDIRMA SERVİSİ

BİLİNÇLER ALTINDA YİRMİ BİN FERSAH

-Şimdi beni sıkı dinle Numune.. Sana çağdaş bi reklamcılık efsanesi anlatıcam, ufkunu açacam.. Sarsılacaksın..

-Hıı... Babam da öyle diyo.. Herkes ufuk açma, açı kazandırma peşinde.. Henüz gelenekselleşmemiş vizyon kazandırma etkinlikleri..

-Sus da dinle Numune.. Şu "Lucky Strike" sigarası var ya.. Biliyosun..

-Eee, n'olmuş?. Yoksa onun kutusunda da Camel'daki devede olduğu gibi eline beline dayamış , küt boylu, cinsel uzvu görünen adam görüntüsü mü var?.

-Dinle bak.. Lafımı taciz etme.. Şimdi Amerika'da elemanın biri bu sigaranın amblemini buluyo.. Amblem yanmış bi sigaranın önden görünüşü... Bu şekilde bir örnek kutu bastırıyo, zengin adamlara, sigara patronlarına gidiyo, ama projesine destek göremiyo.. Para da yok..

-O da kendi parasıyla bikaç bin tane bastırıp, artık hangi şehirse, şehrin en kalabalık, muhtelif yerlerine bu kutuları buruşturup buruşturup atıyo..

-Vay pezevenk.. Çevreyi kirletenler bu gibiler..

-Lan konu o mu Numune?.. Bi sus ya.. Buruşturulmuş bu paketler insanlarda ilgi uyandırıyo.. Herkes sigarayı biliyo ama kimse içmemiş.. Kulaktan kulağa sıkı geyikler dolaşıyo, şöyle böyle diye.. Medya da olaya alaka duyuyo falan derken, iş çığrından çıkıyo, patronlar bu sefer kendileri gelip ortaklık teklif ediyolar, büyük paralar biçiyolar.. Eleman, önce ortak oluyo, sonra tek patron haline geliyo, paraya para demiyo..

-İyi diyosun, hoş diyosun da, 1986 yılı ve 86/10911 sayılı Bakanlar Kurulu kararına göre sigara sağlığa zararlıdır..

-Senin ufkunu açamam ben Numune.. Dönülmez akşamın ufkundasın sen, globalleşmeye gözünü yummuşsun, heyecan kalmamış.. Sen Seven-Up adamının hikayesine de ilgi göstermezsin..

-Sevenler mesut olmaz mı?..

-Seven-Up diyorum, onun çizgi tipi var ya, televizyonda çıkıyo, dik dik saçlı.. İşte o tip nası çıkmış, anlatiim.. İster misin?..

-İstemezsem anlatmama durumun var mı ki?.

-Ha?.. Tamam anlatiim.. Yine bi zamanlar Amerika.. Adamın biri lokantada garson.. Bir gün bi müşteri geliyo.. Yemeğini beklerken peçetelere bişeyler çiziyo.. Öyle, karalama gibi.. Sonra yemeğini yiyip gidiyo.. Garson bi bakıyo adamın çizdiği tipe, acaip.. Hemen fotokopide büyütüyo, patentini alıyo, büyük şirketlere sunuyo.. Seven-Up olaya ilgi duyuyo.. Gaste ilanlarıyla meçhul çizeri buluyolar.. Hem o, hem de uyanık garson büyük voli vuruyo.. Olayı görüyo musun?.

-Tamam, pes.. Ben..

-Ha dur.. Mobil de var... Onu anlatmadan olmaz.. Bu şirket bi ara sıkıntıya giriyo. N'apsak n'etsek, düşünüyolarken, şirketin reklam uzmanı Mobil'deki mavi o'yu kırmızı yapıyo... Diğer harfler mavi, o kırmızı..

-Biliyorum, bi de beyaz var.. Üç renk..

-Sus.. Böyle yaptıktan sonra, şirketin işleri düzeliyo.. Anlıyo musun?.. Bilinçaltı propagandası.. Acaip...

-Ya baksana, alt tarafı biraz borç para istedim senden.. Vermiceksen verme, girişimci hikayeleri anlatıp neyi ima etmeye çalışıyosun.. Kafanı çalıştır, para kazan diyosun yani..

-Ee.. Bir.. şey.. E, bir nevi.. Bak, mesela şu an İngiltere'de "Olumsuz reklam" moda... Mesela adam, hasta babasının ilaç parasıyla motor alıyo, bi de göz kırpıyo, "Sorumsuzluğun tadına varın" gibi bi sloganı da var.. Yine orda, bilmem ne mamülünü almak için karısını satan adamın reklamı da var... Yani biraz farklı düşünmek lazım..

-Sonuçta borç vermiyosun yani?..

-Bi slogan bul, bi tip karala.....

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

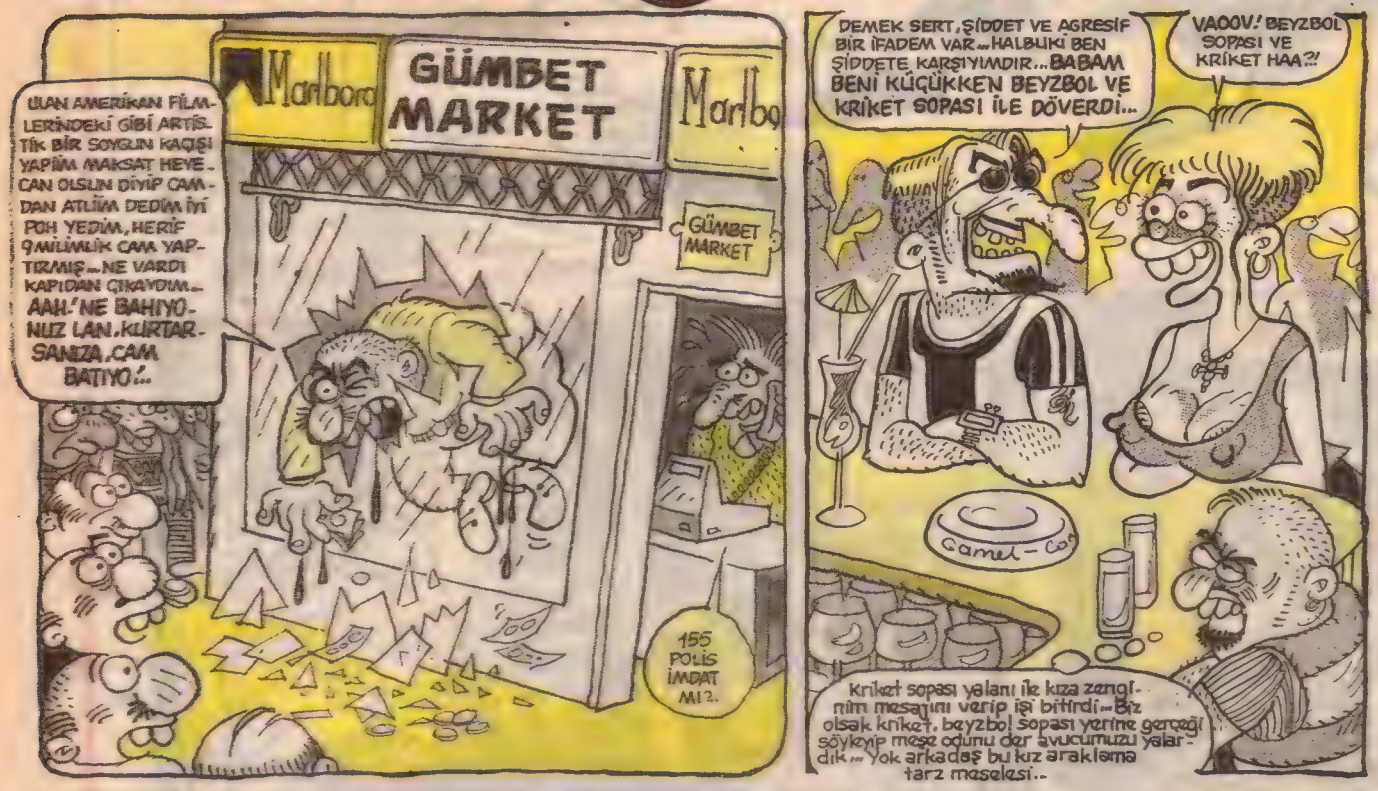

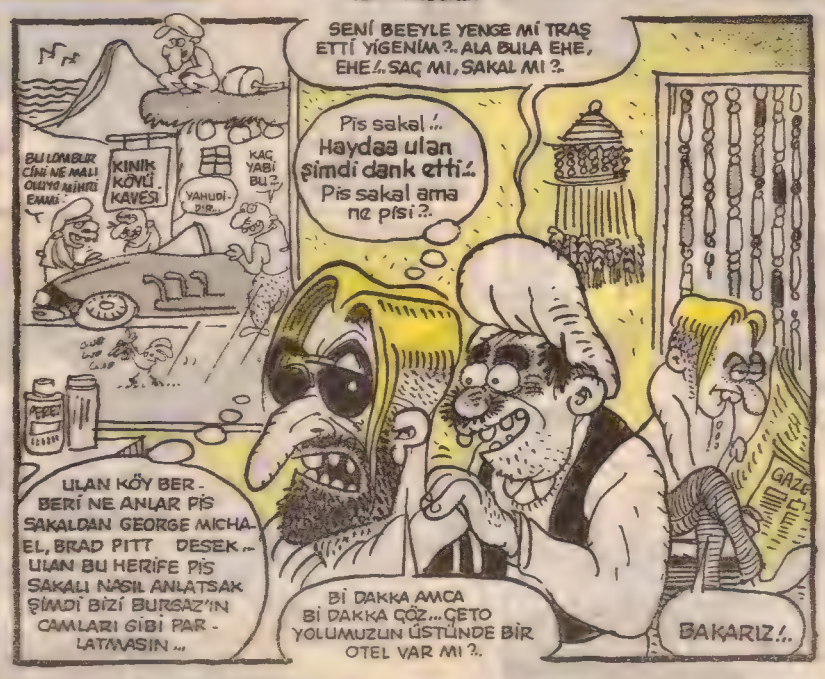

Espri: Mustafa Doğmuş

LeMan MİZAH DERGİNİZ OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Aşkı Arayan Kız,

Bir zamanlar, gençkızlığa ilk adım attığım günlerde (şimdi 24 yaşındayım) Barbara Cartland'ın büyüleyici aşk romanlarını okurdum. Öyle heyecanlanırdım ki anlatamam. Sanki romandaki kadın kahraman bendim. Yerine göre üzülür, yerine göre bir öpücükle derin zevkler duyaydım. Romanın kahramanları tüm zorluklardan sonra nihayet kavuştuklarında sevinir, kendi hayallerime dalardım. Acaba ben de böyle aşklar yaşayabilecek miyim? Ah bir büyüseydim de hemen bir sevgilim olsaydı vs. çocuk halimle her hafta aşık olunacak bir aday bulurdum. Tabii onların birşeyden haberleri olmazdı.

Artık büyüdüm. Kalbim kırık. Çünkü Barbara Cartland'ın, Shakespeare'in, bütün aşk romanlarının yalan söylediğini gördüm! Aslında aşk diye birşey yokmuş.. Varsa bile zamanla nesli tükenmiş bizler onu bilmiyoruz, bilmediğimiz birşeyide yaşayamıyoruz. Hiçte duygusal biri olmamama rağmen oturdum bunun için ağladım, yemin ederim. Aşk ölmüşte, cenazesini bile kaldırmışlar.

Bir erkekle tanıştığında hemen seninle ilgilenir; yemeğe davet eder, bir şeyler yapar ilgisini göstermek için. Sonra.. sonra senin için harcadığı zamanın ve paranın karşılığını bekler. Karşılık ne mi? Yatmak tabi! Sen kimsin, nesin, duyguların ne? Bunun hiç önemi yoktur. Önemli olan bacak arandaki o organdır. Oraya girip çıkabilmektir. İster doktor, ister mühendis, ressam, ya da sokaktaki herhangi biri olsun, hepsi aynı şeyi peşindedir. Sadece isimleri ve yüzleri değişiktir bu erkeklerin. Yatsan oropusun, yatmasan yine orospusun, hemen terkedilirsin. Evlenirken de akıllarınca el değememiş, saf bakireler alırlar. Bilmezler ki sadece bir zar parçası saklanıp onlara getirilmiştir, aslında bütün yollardan geçilmiştir. Kendi zavallılıklarını, acizliklerini örtbas edebilmek için illede bakire alırlar. Çünkü neyin ne olduğunu bilen ayırt edebilen bir kadın onların kusurlarını görüp yüzlerine vurabilir. Erkeklik sembolü (!) organlarının boyutları bile herşeyden daha önemldir. Olmayan beyinleri ile düşünmezler ki cm'ler değil işlev önemlidir. Herkes eline çubuk alabilir, ama orkestra yönetemez.

Aşkta erkeklere, erdemlere olan inancımı çoktan yitirdim. Ama güzel olan insanın içindeki umudun hiç eksilmemesi. Zaten hayaller ve umut bizi terkesederse yaşama gücümüzü kaybederiz. Hey Romeo, Ferhat, Paul, (Virginie'nin Paul'ü) Kerem sizler nerdesiniz? Sizleri anlayabilecek tek sevgili belki de benim. Ya da var mı benim gibi aşk özlemi çeken Romeo'lar, neden tanışmayalım? Heyecanla; çalan telefona, kapıya koşmak, beni kollarına alıp sımsıkı sarılacak, saçlarımı okşayacak, yüzümü öpücüklere boğup kulağıma tatlı sözler fısıldayacak bir sevgili için hayatımın yarısını veririm.

Bu yazıyı okuyunca belki sizler, benim çirkin, yüzüne bakılmayacak bir kız olduğumu ve erkeklere sitem ettiğimi sanacaksınız. Hayır öyle değilim. Aksine güzel ve akıllı bir kızım. Akıllı olmasam aşk aramaz, diğerleri gibi boş cinsellik peşinde koşardım. Bugün onla, yarın başkasıyla olurdum. Çünkü erkeklerin ve kızların çoğu artık bunu yapıyor. Cinselliği seksi inkar etmiyorum ama bunu yapacaksam benim sevdiğim ve beni seven bir erkekle olmasını tercih ederim.

Arkadaşlar görüşlerinizi belirtirseniz memnun olurum. Artık unutulmuş bazı değerlere önem veren Romeo adayları sizleride bekliyorum. Jüliet adayı. Ey aşk neredeysen çık gel artık!

(Mektubumdaki yazım hataları için özür dilerim..)

Aşkı Arayan Kız

Merhaba dostlar;

Ben Ankara'da oturan ve okuyan bir üniversite öğrencisiyim. Doğrusu bu köşeye yazı yazmak aklımın ucundan bile geçmiyordu. Fakat geçen hafta tanık olduğum ve beni gerçekten çok üzen bir olayı sizlerle paylaşmak istiyorum. 12.02.95 tarihinde ben ve ablam İstanbul'dan Ankara'ya giden gece trenine binmiştik. (ayrıntılar üzerinde fazla duruyorum) O gece ki trenin yemekli vagon kısmını daha tren kalkar kalkmaz bir grup, hepsinin birbiriyle tanışık oldukları belli, insan topluluğu doldurdu. İçki içiyorlardı ve siyasi espriler yapıyorlardı. Belki de kendilerine öyle geliyordu. Bu arada eleştirdiğim nokta içki içilmesi değildi. Zaten içtikleri biraydı ve bence bu insanların tercihine kalmış bir olay. Fakat asıl olay bundan sonra oldu. Yemekli vagonda, gece saat 02.00 sıralarında bir beyefendi içeri girdi. Üzerinde demiryolları görevlilerinin giydikleri üniforma vardı. Lokantadaki insanlara sahur yemeği için masaların düzeltileceğini söyledi. O sı-

Akşamsefası

rada bira içen ve belli ki bayağı sarhoş olmuş bir beyefendi yüksek sesle bu görevli memura bağırmaya kalkmayacağını söylemeye başladı. Memur kibarca bunun mümkün olamayacağını söylese de; adam yanındaki grup arkadaşlarının müdahalelerine rağmen ayağa kalktı ve memura; "Sen garsonsun, ben yemek istiyorum, sen de getireceksin, yarın oruç tutacağım" dedi. Ve beyi bundan sonra yatıştırmak biraz zor oldu. Ben bu olayı niye anlatıyorum Çünkü bu bey, trendeki o grubunda dahil olduğu 68'liler vakfı'nın bir üyesiydi. Yakalarına taktıkları rozetten okunuyordu. İnsan düşünüyoristemsiz, 68'li kuşağa ne oldu böyle diye? Bu kadar yozlaşmış olabilir mi? Kavga, sevda yaşam üçgeninde yaşayan bu insanlar mıydı? Yoksa bir hayalmıydi verilen mücadele? Bugünlere taşınanlar bu kadar mı Genç Demokratların öğreneceği bir emekçiye hakaret mi? Hani emek kutsaldı, hanı hocam? Size söylüyorum. İsminize yakışmayan, dahası konumuza yakışmayan bu davranışınızı unutabilecek misiniz? Kendinize geldiğinizde, ne hissettiniz, çok merak ediyorum O memurdan özür dileyecek kadar onurlu olmanızı umuyorum İşin ilginci, orada sizin adınıza özür dileyecek kimse yoktu. Oysa benim için 68'li demek, direnmektir. Sizin için ne demek? Bir tek olayla tüm bir kuşağı suçlamak değil amacım Aksine onlara saygım, sevgim sonsuz. Sizin yaktığınız aydınlık meşalesini asla söndürmeyeceğiz. Ama lütfen ayıplarınızı, 68'lilik adı altında yapmayın 68'lilere dokunmayın. Umudumuz kararmadan, güzel yarınlara..

Aşiyan

ENDER ÖZKAHRAMAN'A TEŞEKKÜR

Yıllardan 1979. Aylardan Nisan. Yaşım 14. Cudi dağındayım. Yanımda Babam, kolunun altında tatlı sıcak bir güven. Cudi dağı silme nergise kesmiş bir koku vuran, yaşama sevinciyle.. Aşkla.. İlk özgürlüğün bilincine varan ben, rüzgarı gövdeme siper ediyorum. Gövdem yaşamaya hazır. Gerçekle düş arasındayım. Burda Cudi'de.

Aşağılarda köyümüz "Gundiko Ramo" asırlık ceviz ağaçları altında, güzel insanlarıyla güzel. Tüm geri bırakılmışlığına rağmen yine de yaşanılası, yine de umutlu yinede gelecek çocuklarımızındır. Diyebilenlerin coğrafyasıdır, burası.

Yıl 1995. Ay Nisan. Karanlığı göçürdüler üstümüze Cudi dağı silme kana kesti. Bir koku ölüm, bir koku barut. Köyümüz yakıldı, yıkıldı. Zulümler bize, sürgünler bize. Derinden yaralıyım "Dön geri bak, Kardeşim ölüyor kalbimin doğusunda". Yalnız kardeşlerim mi ölen, bir coğrafya.. Bir kültür.. Bir talanki.. Utanması gereken bir insanlık..

Ey insanlık. Bağırıyorum!.. Uyuyormusunuz?.. Bir halk herşeyiyle kan kaybediyor. Kan tüccarları, bu sülükler bir ülkeyi, bir halkı bitirmek üzere, nerdesin?.

Bize gerçeğimizi unutturmayan, bir güzel insan. Bize Nergis kokulu dağlarımızı, insanlarımızı getiren bir sevinçle bir hüzünle bizi ağlatan siz Ender Özkahraman size bir milyon nergis "Gözlerinden gözlerinden ç, erim".

Yusuf Akın/İstanbul

İLGİLENENLERE

Leman dergisinin 2 Nisan 1995 tarihli sayısının okur mektupları köşesinde okuduğum bir yazıdan esinlenerek bu yazıyı yazmaya karar verdim. Neden bahsedeceğim peki? Tabii ki kız-erkek arasındaki diyaloglardan.. Şimdi herşeyden önce şu bekarlık dönemine bir bakıyorum ve görüyorum ki birçok şey ters... Herkes belli bir sure için bekar kalır; kimisi 25'ine, kimisi 30'una kadar, kimisi de ömür boyu, herkes!. Demek ki bekarlıkta birşeyler ters ise, herkes için birşeyler ters demektir. Nitekim benim için de öyle.. Ben bir bekarım ama sosyal bir bekarlık değil bu; içine kapanmaya zorlanmış kısıtlanmış bir bekarlık.. Hemen her hafta "parti" denilen komedi tiyatrolarıyla bu bekarlığın sosyalliğe giden yolundaki engellerini kaldırmaya çalışıyorlar. "Girls Free" adı veriyorlar; böylece partilere daha çok kızı, onlardan sadece ücret almayarak çekmeye çalışıyorlar. Oysa o partileri düzenleyenler ODTÜ'nün yurtlarında şöyle bir turlasalar ve kızların yurtlarında neredeyse bütün pencerelerin perdelerinin kararlı bir içgüdüsellikle kapalı durumda olduğunu, aynı şeyin diğer yurtlarda o derecede olmadığını bir gözleseler, herhalde bir daha değil parti düzenlemeye çalışmak, "parti" kelimesini gerçek anlamıyla akıllarına bile getirmek istemezlerdi. Çünkü, sadece bir bakışa bile perde koyan bir kişi onlarca, yüzlerce bakışın olduğu tipik bir parti ortamını ne kadar isteyebilir ki? Peki yanlış olan ne doğru olan taraf hangisi? Partileri düzenleyenler mi, yoksa o partilere gelmeyenler mi? Bu soru "ülkeye demokrasi getiren bir lider mi, yoksa bu tepeden inme demokrasinin değerini bilmeyen kişiler mi haklı?" sorusuna benziyor. Burada tabii ki demokrasiyi getiren lider doğrudur; çünkü özgürlük getirmiştir, ama kişiler bu özgürlüğün değerini bilmemiştir; yaşama geçirememiştir. Dolayısıyla partiyi düzenleyenler için "doğru olanı yapıyor" denebilir; onlara şeref madalyası takmak lazım!.. Peki ya sonuç? Yine kapalı perdeler ardındaki kızlar ve durumu böyle idare etmek isteyen diğerleri.. Bu arada hep merak etmi-

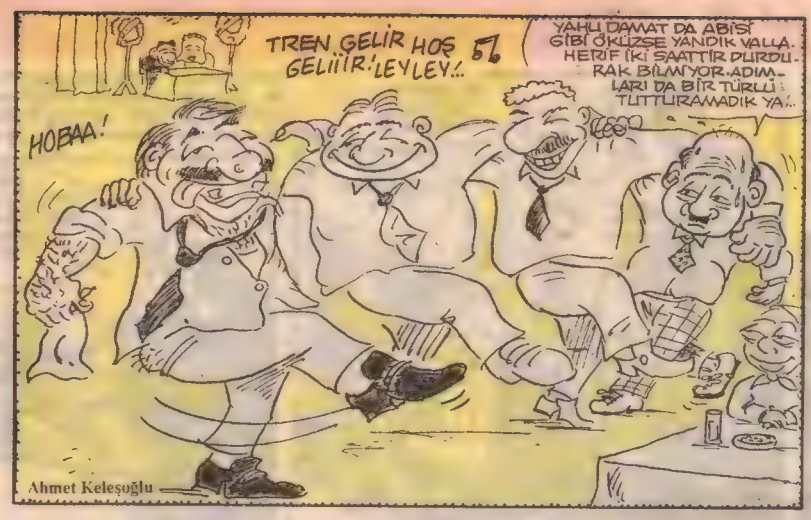

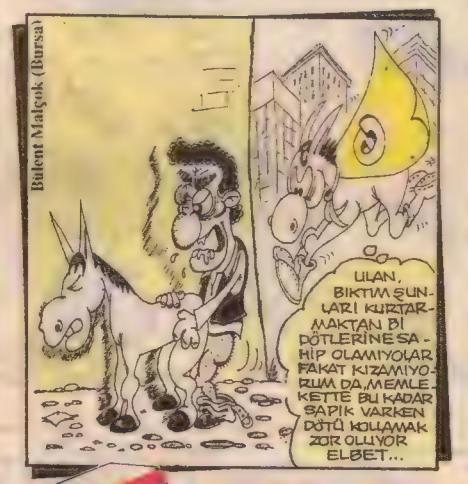

Sayı: 183 14 Mayıs 1995 Pazar

SAHİBİ: L.M BASIN YAYIN LTD ŞTİ. adına. Mehmet ÇAĞÇAĞ

Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Yasın ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengız AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● Murat BOZKURT ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay Sat ● **Adres:** *İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.*

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **90 $**
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **75 DM**
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **110 DM**
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **1.200.000 TL**
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı : 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL. hebabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

şımdır: Nasıl oluyor da üniversite gıbi birçok aktivitesi olan bir ortama giren ve girebilmek için katılım gösteren bir kız, aynı zamanda bekarlık dönemini kapsayan o üniversite yılları boyunca bekarlığın gerektirdiği sıradan, günlük diğer aktivitelere neden herhangi bir katılım gösteremiyor?. Evet bunu hep merak ederim ve bir türlü çıkış yoluda bulamam. Herhalde birgün evlendikten sonra "hah tamam! Demek onlar bir üniversiteli değil de birer çocukmuş da o yüzden öyleymiş!.." deyince çıkış yolu bulunmuş olacak!.

Bir tarafta yolun ortasında efektli öpüşen çiftler... Diğer taraftan perdelerin ardındakı bılınmeyen kızlar... Bu işte bir terslik var ama ben bulamadım. Her neyse; ben yine durumu "idare edeyim".. çaktırmadan.. Her zamanki gibi...

Ömer Öztak

Merhaba

Sizlerle paylaşmak istediğim olay 22.2.95 Çrş. günü akşam babamın nefesinin sıkışması ve şuurunu bir ölçüde yitirmesinden dolayı Cerrah Paşa Tıp Fak. Acil servisine kaldırmamızla başladı. Saat 11 sularında acil servise geldiğimizde buradaki doktorlar ellerinden geleni yaptıktan sonra göğüs hastalıkları servisine gönderdiler.

Servise vardığımızda ummadığımız bir şekilde doktor tarafından ağır bir şekilde hakaretlere uğradık. Çünkü onu uykusundan uyandırmıştık. Oysa Dr. Belgin hanım çarşamba gecesi bu servisin nöbetçi doktoruydu.

Babam felçli olduğundan dolayı elinde olmadan kokuyordu. Kendini beğenmiş bu doktor "bu çok fena kokuyor, ne bu" diyerek hastayı azarlamaya başladı. Babam ciğerlerinden rahatsızdı. Doktor hanım babama ne zaman sigarayı bıraktığını sorunca; 15 gün cevabını aldı. Bunun üzerine "Amca sen 15 gün daha içseydin de bu servise gelmeseydin" diye bağırmaya başladı. Bende üzerine yürümeye başlayınca Annem engel oldu. Yorumu sizlere bırakıyorum. Babam 1,5 ay sonra vefat etti.

Ertesi günü hastalarla konuştuğumda kendilerine de aynı şekilde davrandığını belirttiler. Tek suçları işçi, memur, bağkur emeklisi olmalarıydı. Hastaların yüzlerine ellerine baktığımda yılların emeği karşımda duruyordu.

Sormak lazım, o doktora bu hastane özel veya yatanların çoğu veya tamamı zengin olsaydı; aynı hakaretleri kızgın tavırları onlara da yapabilir miydi?

KUTİ

KAYSERİ'DEN SEVGİLER..

179. sayıda yayınlanan Alamut Köyü gençlerinin mektubuna cevap olarak yazıyorum.

Alamut'lu kardeşlerim dışardan sorunsuz görünen fakat onlarca sorunun içinde bıkmadan usanmadan mücadele ruhu hiç bir zaman kırılmayan ve kırılmayacağına inandığımı siz genç arkadaşlarım, yıllar önce gösterilmesi gereken mektubunuzdaki haklı tepkinizden dolayı kutluyorum.

Aslında biraz da üzülüyorum. Çünkü Alamut'ta çözülmesi gereken onca sorun varken niye sadece diyanetin köye cemevi yapmamasından şikayet ettiniz anlamış değilim. Hemde gençlerinin %90'ının Ateist olduğu bir köyde.

Bunca sorun içinde önceliği Cem evine verirseniz sizinde acıyarak baktığınız, köyünden şehre ulaşacak doğru dürüst yolu olmayan yere cami yaptıran örümcek kafalılardan ne farkınız kalır.

Ayrıca 180. sayıdaki ODTÜ'lü Çılgın Çekici Üniversiteli genç kıza yazdığın mektuptan dolayı "BİR ESKİ ÜNİVERSİTELİ" arkadaşımıda tebrik ediyorum.

Lemanca kalın..

KAYSERİ'DEN BİR ALAMUTLU

Leman'ıma,

Bu size ilk ve son yazışım. Artık sizi doyasıya okuyamayacağım ve yeni sayınız çıksın diye bir hafta daha beklemeyeceğim. Çünkü artık herkese herşeye veda ediyorum. Henüz 15 yaşındayım. Bu yaşta kimsenin yaşayamadığı dertler yaşadım. Güzel anılarım da vardı. Kim demiş dostlarım yok diye. Dostlarım da var ama artık olmayacaklar. Bana en çok değer veren arkadaşlarım İlkay, Seçil ve Esra'ya kucak dolusu teşekkürler. Kimsenin yapmacık sevgisine ve ilgisine ihtiyacım yok. (Bu söz Umut ve Savaş'aydı) Kendi başımın çaresine kısa yoldan bakacağım.

Buradan adını duymaktan bile iğrendiğim matematik öğretmenime şunu söylüyorum. "Allah Belanı versin, n'olurdu biraz basit sorsaydın?"

15 yaşında yüreği çocuk kalbiyle dolu anne sevgisine hasret bir kızın daha ne dertleri olabilir ki? Gerisi geliyor işte. Yaşamdan, yaşamaktan nefret ediyorum. Niye mi matematikten ve horlanmaktan tabi ki birde yapmacık sevgi gösterileri yüzünden.

BU BOKTAN DÜNYADA BENSİZ YAŞAMAYA DEVAM EDİN

Hoşçakalın arkadaşlar, hoşçakalın.

Not: Umut seni gerçekten çok sevmiştim ve son nefesine kadar seveceğim..

Ankara Cumhuriyet Lisesi'nden Didem

Akşamsefası

TEKZİPTİR

ALP
TAMER

-ÖZET-

Kapıdan Ahmet YILMAZ girdi. Teni biraz yanmış. Eğitimden olsa gerek. Uzun süredir yoktu. Öpüştük. "Ya ne o öyle, kaç haftadır trenlere taktın, İçimiz dışımız tren oldu!" dedi. "Kusura bakma Ahmet'çim" diyemedim. Kendince haklıydı da... Kendisi "E-5" karayolu kıyısında büyümüştü; demiryolu kıyısında değil. Sonuçta o bir "KARAYOLU ÇOCUĞU"ydu! ..Sustum.

Kil payı derler ya işte öyle bir mesafede durmuşum. Çocuğun toparlanmasını bekledim. Çocuk ayağa kalktı. Elindeki bileti hala sıkı sıkı tutuyordu ve dizleri kanamıştı. Utanmıştı. Vagonlardaki insanlar bu anı durustan hoşlanmamışlardı. Ama ben ve RIFKI Amca çocuğu bekledik..

Rıfkı amca "Atla çocuğum" dedi. Ustalık çocuğu vagona değil de makinist odasını almıştı. Ustam içindeki çocuğun sesini dinlemişti. Buna emindim.

Rıfkı Amca çocuklarla çok iyi diyalog kurardı. Onlara bazen kendi uydurduğu öyküleri anlatırdı. Bunlar daha çok Rıfkı Amca'nın kendi tutku ve heyecanlarını yansıtan öykülerdi. İşte o öykülerden en güzelini İstanbullu PERTEV ile Boston'lu PETER'in öyküsünü yanına aldığı çocuğa anlatmıştı.. Bu benimde en sevdiğim öyküydü. Demiryolu kahramanları Pertev ve Peter'in öyküsü.

Bizim Pertev adlı Türk çocuğu Amerika'da PETER adında BOSTON'lu bir çocukla tanışır. O yıllarda Amerika'da demiryolu ağları ülkenin dört bir yanına yayılmaya çalışılmaktadır.

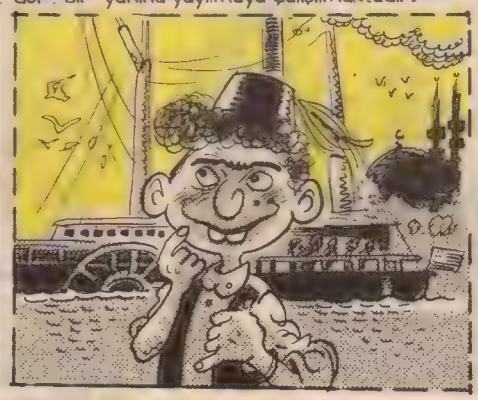

Fakat -Amerikan demiryolu davasının başarısızlığını isteyen karşı güçler (papazlar, Ruslar ve aldatılmış Kızılderililer) çeşitli kumpaslar kurarlar.

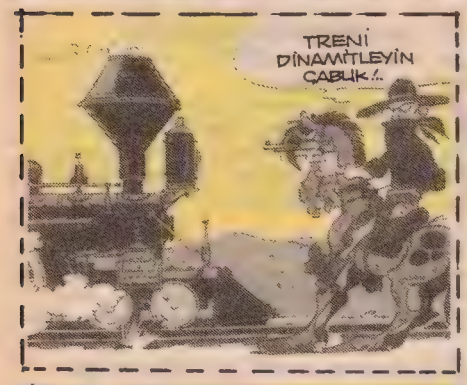

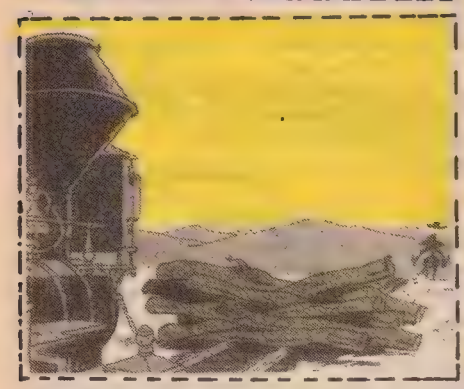

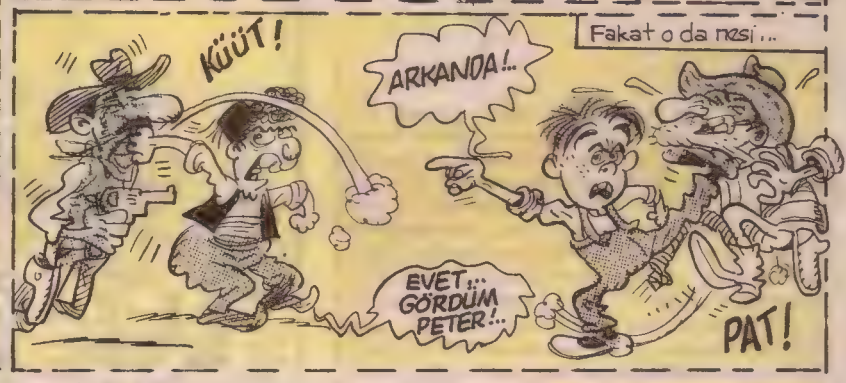

O gün Rıfkı Amca'nın sohbeti biraz uzun sürdüğünden her zamankinden fazla 2 tur daha almıştık. Ama bunu kimse farketmemişti. Çocuk sırtımdan inerken ve RIFKI Amca çocuğun sırtını okşayıp uğurlarken biliyorum ki dizindeki acı da çoktan dinmişti!

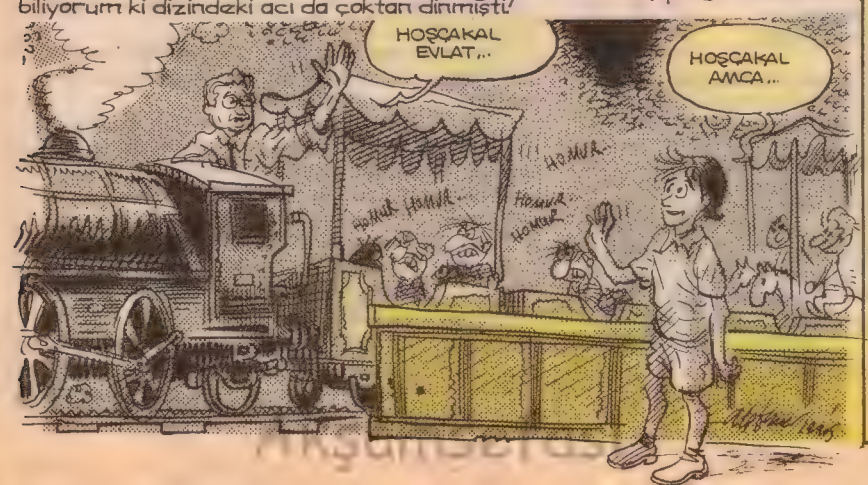

Evet Alp Bey, işte o çocuk o dizi kanayan Rıfkı Amcanın öyküler anlatıp, şiirler okuduğu, çocuk sendin! Daha önceki öykünde tüm karatrenlere övgüler yağdırırken ve çocukluk anılarını sıralarken bir tek ama bir tek beni unutan, benimle olan anılarını hatırlayamayan dahası beni trenden saymayan sendin Alp Bey!

Bayram özünü bildi
Bileni anda buldu
Bulan ol kendi oldu
Seni seni bil seni seni

SÜRECEK.....

21 MAYIS 1995 PAZAR... SAYI: 184... 20.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

Cem Mar

KRONİK HASTALIĞINIZ

Hasan Ocak artık kayıp değil.. Hasan Ocak öldürüldü..

BÜTÜN SAHİPSİZ MEZARLIKLARI AÇILSIN!

21 Mart'tan beri haber alınamayan, ancak emniyette görüldüğü tanıklar tarafından sürekli söylenen **Hasan Ocak**'ın öldüğü ortaya çıktı. Ağır işkence yapılarak ve muhtemelen boğularak öldürüldüğü saptanan **Hasan Ocak**'ın cesedi **Beykoz** bölgesinde araziye atılmış olarak o civardan geçmekte olan tanıklarca bulunmuş ve jandarmaya teslim edilmiş. Savcılıkta bir süre bekletilen ceset, daha sonra Küçükçekmece Altınşehir **kimsesizler mezarlığına** gömülmüş. **Kayıp** olduğu herkesçe bilinen ve gazetelerde fotoğrafları çıkan Hasan Ocak nasıl olmuşsa İstanbul'daki hiçbir savcı tarafından tanınmamış. Parmak izleri Emniyet müdürlüğüne gönderilmiş fakat Emniyet "böyle bir kaydımız yoktur" şeklinde cevap vermiş. Oysa **Hasan Ocak** 1987 yılında gözaltına alındığında parmak izi de tespit edilmiş. **Hasan Ocak**'ın cesedinin ayakkabı bağcıkların da olmamasının ilk düşündürdüğü şey Emniyetçe gözaltına alınan herkesin ayakkabı bağları ve kemerinin hemen alınması. işkence edilmiş ve ayakkabı bağı olmayan ceset hangi adresten gelmiş olabilir? Adli tıpta 28 gün boyunca bekletilen ceset onca yazışma sonucu nasıl olmuşta **Hasan Ocak**'a ait olduğu ortaya çıkmamış?. Ne kadar da düşündürücü.. 12 Eylül cuntası tam 412 kişiyi kaybetmiş!. Tam 412 insan. Nerede oldukları bilinmeyen 412 insan!. Hasan Ocak'ın kimsesizler mezarlığında 560 nolu mezara gömüldüğü belirtiliyor raporda. Gelin görün ki ailesi gittiğinde bu numaralı mezarda ortada yok. Kendisinden sonra mezarı da kayıplar kara deliğine bırakılmak isteniyor. Kayıplar nerede? **Sahipsiz mezarlar açılsın! Önce kaçınlıp sonra katledilen bu ülkenin çocuklarının katillerinden hesap sorulsun!** Bu kara faşizmin döktüğü kanda boğulacağı günlerin uzak olmaması dileğiyle..

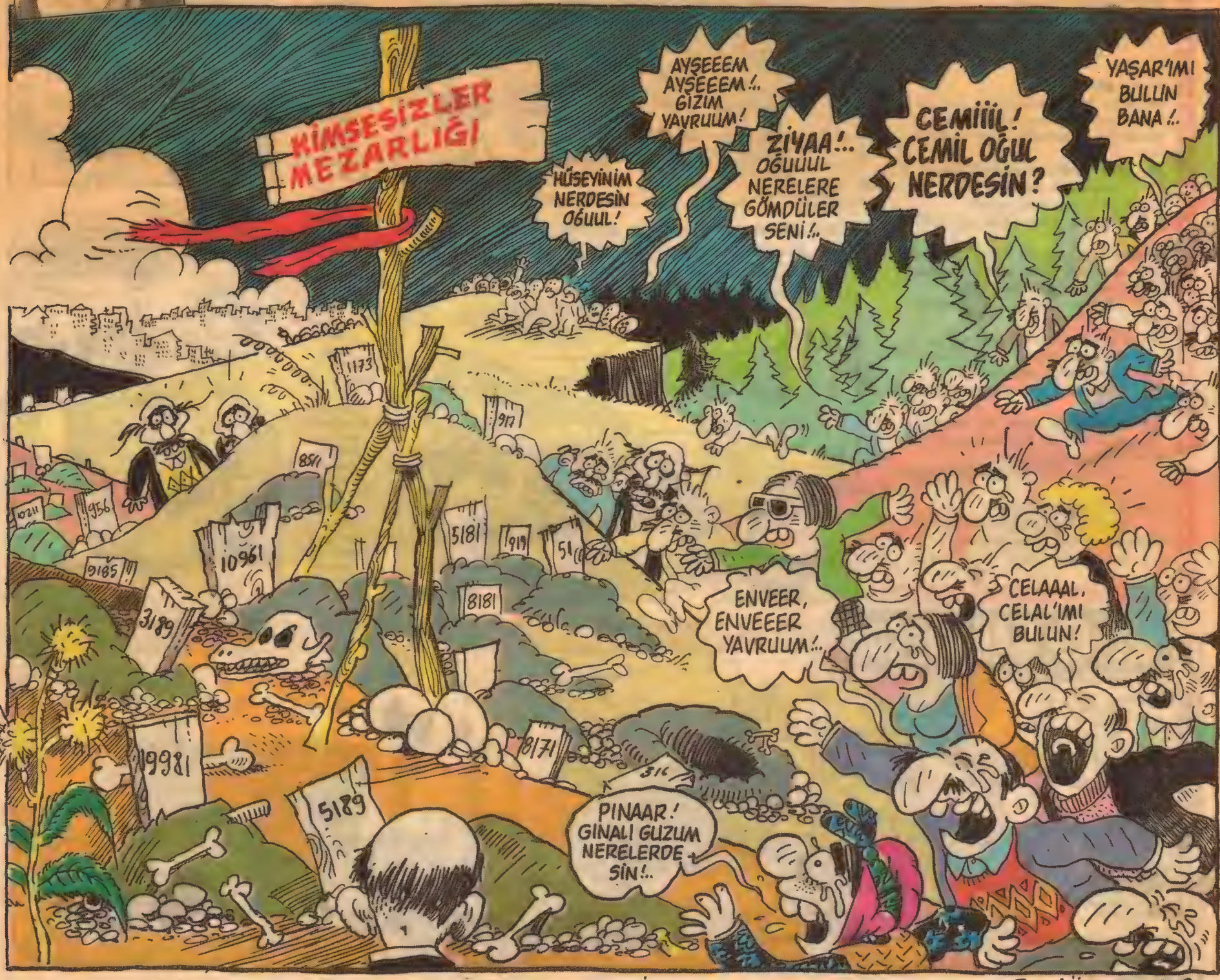

Akşamsefası

Baba, kız kutsal ruh!..

Ben, gözleri canlı ve iri,
vücudu -abartmıyorum-dipdiri
bir genç kızken
ve henüz sadece
Türk vatandaşıyken,
o kırklarındaydı!.

Ve o zaman da şapkası başındaydı,
o zaman da keldi,
fakat fosilleşmemişti daha
hışımla girdi seçime
iktidara haşmetle geldi!.

Muhtıra oldu sonra,
şapkayı alıp gidişini gördük
çok üzgündü, biz de üzüldük
derken döndü politikaya!.

Sonra MC'li yıllar,
oh, fakir Türkleri nasıl da sindirdi,
fakat onu destekleyen ülkem
bir darbeyle koltuğundan indirdi!.

Ben profesörken Boğaziçi'nde
o yasaklı politikacıydı,
bu onun için politik acıydı
tarifsiz polemikler içinde!.

Birgün beni çağırdı Tuzla'daki evine
elimden tuttu, ben titriyorken
"Seni yıldız yapacağım"dedi,
böylece soktu beni siyasete!.

Onun dönüşü muhteşem oldu,
ben gerçekten yıldız oldum,
onu Çankaya'ya postaladık
ben mevkiye, koltuğa doydum!.

Şimdi saldırıyor bana, bir nevi taciz
yaşayan bir fosilin hırsıyla,
artık bütün trenleri kaçırdı o
koyamaz hiçbir gönüle haciz!.

Babamı bile harcarım,
böylesine geçmişken kâra
medya benimle, güç bende
bu çağda kutsal ruh: para!..

Sürgünde sosyete parlementosu A.B.D. 'de kuruldu.

Şimdi de memurların öğle tatilinin **Cuma namazına** göre ayarlanması gündemde. Bununla ilgili yasa önerisi C.H.P.'yle, D.Y.P.'yi birbirine düşürdü.

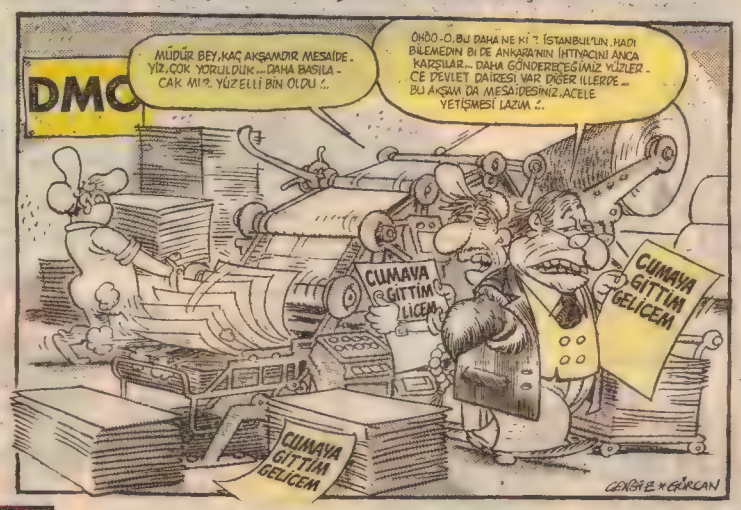

KONTR-GERİLLA Kayıp, işkence, katliam mekanizması.
DEMİREL 8. maddenin askere sordurucusu
ÇİLLER Ebedi lale
MESUT YILMAZ 8. maddenin yıkılmaz kalesi.
İsmail Hakkı Bektaş Dilligil'in trafik canavarı
Hıncal Uluç Lütfü Oflaz'ı atan gazetenin yalakası.
Ertuğrul Özkök Nazım Hikmet'in dizelerine hakaret eden yazar
Ayşe Arman Boykotçu yükselen
Serdar Turgut Halk düşmanı
LEMAN Elinden birçok şey geldiği halde yapamayan dergi.

Meydan dayakçı Çiller'in korumalarının çiçeğe bile tahammülü yok.

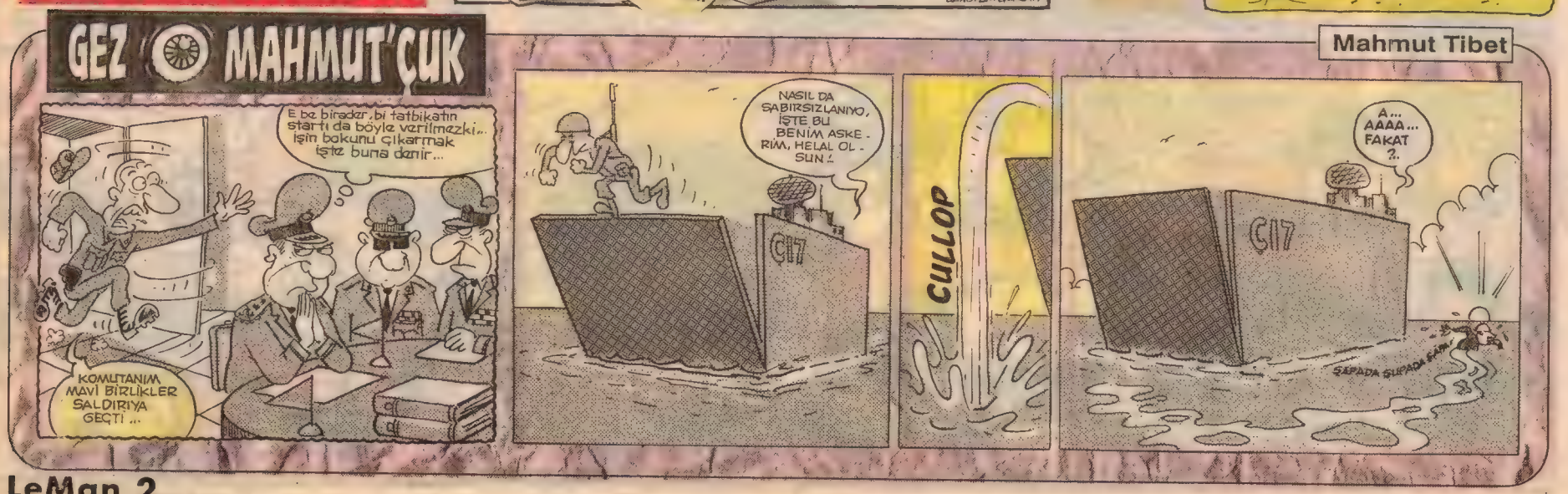

İNSAN HAKLARI ŞİMDİ!

12 Eylül'ün kayıp bilançosu: 412

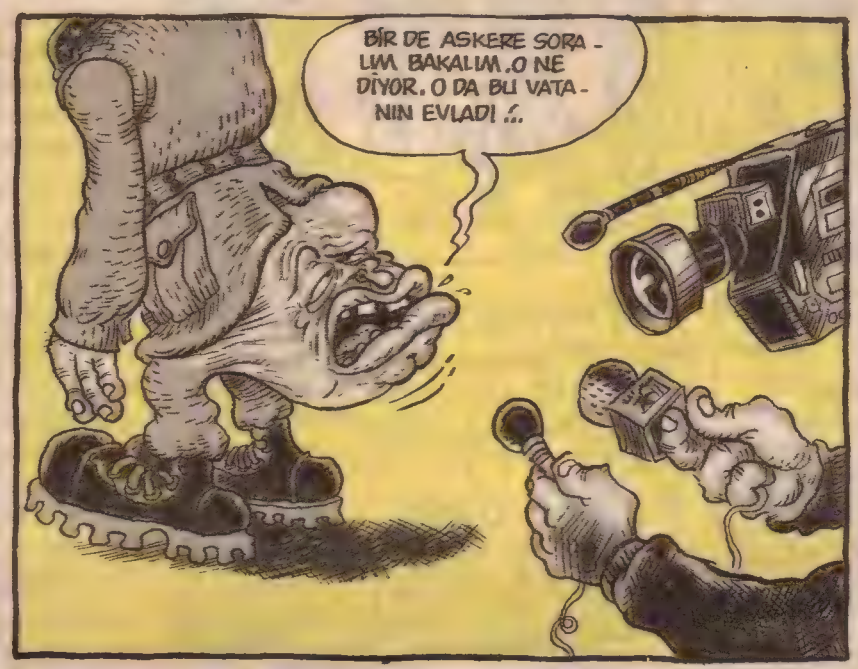

PKK'yla ilişkisi olduğu gerekçesiyle gözaltına alınan 11 yaşındaki kız çocuğuna Adana Emniyet Müdürlüğü'nde göğüslerine elektirik verildi, göbeğinde sigara söndürüldü..

Karikatürist Ertan Aydın'da içerde. Kapatılan Özgür Gündem Gazetesi'ndeki Karga bandında çizdiği bir karikatür nedeni kesinleşmiş cezası bulunan Ertan Aydın gözaltına alınarak cezaevini girdi. 15 Nisan 1992'de çizdiği karikatürde İnsan Hakları İhlalleri'ne eleştiri de bulunan çizer "Devlete ve Emniyet Kuvvetlerine hakaret ettiği gerekçesiyle 10 ay hapis cezasına çarptırıldı. Ertan'ın bir an önce özgürlüğüne kavuşmasını isterken Karikatürcüler Derneği hala açıklama yapmadı..

Havaş grevinin sürdüğü sırada, Hava-İş Sendikası Genel Başkanı Atılay Ay için grev yerinde bölücülük suçundan tutuklanarak cezaevine kondu.

HAFTA SONU NE YAPAK

☛ **"insanlar havlıyor, köpekler konuşuyor..."**, (sait faik abasıyanık), bu yıl **sait faik**'in 41. ölüm yıldönümü.. burgaz ada, orda... kalpazankaya da.. topal martı ve dülger balığı da.. rakı da, şarap da.. hem bahar da gelmiş.. eh bugün; okulu, işi, hayatı kırmamak-asmamak, teyp-darbuka adalar yapmamak mümkün mü..

☛ kurban bayramı tatili münasebetiyle, yollarda 300'e yakın insan ölmüş!.. bir o kadar da ağır ve hafif yaralı!.. bu ölen insanlar, başka milletlerden mi.. biz'de olmayan mezheplerden mi!.. niçin yürünülmüyor, niçin topluca tazminat davaları açılmıyor!.. trafik canavarı kim!.. trafik canavarı, bölücü çete **mensubu olsaydı** (!), en azından bir kere, yutulanmaz mıydı!.. yoksa ölümden çok, kimin öldürdüğü mü, önemli!.. devlet; her türlü taşıt satışını şehvetle teşvik ederken, niye oto-yol'lar yapmıyor!.. ve daha bir sürü, hay bin dokuz yüz doksan dokuz kunduz, soru!.. nasıl olacak bu işler!.. bir gün, maktül ve kâtil olmadan da, tatil yapacak mıyız, acaba!? geri kalmış memlekette, niye-kime bu acele!..

☛ **"şimdi hangi kitaplardan/ öğreneceksiniz onu, / gelmiyorsa bazı şeyler / çocukluktan geçerek."** (küskün yolcunun türküsü, behcet necatigil)

☛ modacılar evvela, imaj-mimaj diyerek, âlemi sürmenaj ettiler, sonra da titreyerek kendilerine döndüler, şimdi moda: **kendi gibi olan yeni'dir!**.. kendi gibi olan kim kaldı ki Allah aşkına, safiye ayla ve mısır piramitleri dışında!..

☛ 27-28 mayıs'ta, **bayramoğlu kuş cenneti**'nde, köpek gibi havlayan, kaşıkla yemek yiyen, ördek gibi öten **papağanlar**'ın **gösterisi** var!.. ırgalanak!..

☛ çıkmalı o çocuk zamanların acısı, Demirel daha daha çuvallamalı!..

☛ **"böyle dedi, yüzüne kapayıp ellerini / alınmış gibi bir bulutun yer değiştirmesinden."**, (deniz eskisi, **ilhan berk**)

☛ yeni bir günlük siyasi gazete: evrensel!.. ha bugün, ha yarın çıktı, çıkacak!..

☛ **"Cenab-ı Allah'a şükürler olsun ki bunca uğraşımız yanına bir de yazarlık koyduk"**, (tv söyleşisi, **medyum memiş**)

☛ tiyatro sanatçısı belkıs dilligil hamfendi, öldü!.. üzgn!..

☛ **hüseyin rahmi gürpınar**, yeniden keşfedilmeyi bekliyor, bütün eserleri, özgür yayınları'nca yeniden yayınlanıyor!..

☛ şiir: taşrada ölüm dirim hazırlıkları, enis batur.. kabareden emekli bir "kızkardeş", lina salamandre-haydar ergülen... genç bir şairden genç bir şaire mektuplar, ataol behramoğlu-ismet özel, oğlak yayınları!..

☛ **istanbul** dergisi'nin 13. sayısı çıktı!..

☛ **"ben de onları / alnımdaki yaradan görebiliyorum ancak. geceleri yatağımda / EKİM ötüyor."**, (kuzey defterleri, **lale müldür**)

☛ yazar-araştırmacı **rauf mutluay** öldü!.. üzgn!..

☛ geçen pazartesi, HBB-ceviz kabuğu programı'na, türkücü **mustafa topaloğlu**, konuk oldu!.. bir çizgi roman saflığıyla konuştu, durdu!.. izlemediyseniz, çok şey kaçırdınız demektir!..

☛ **"...okunaksız cenin öfkesi göz okullarında okunur kara gazel olmuş. elbet böyle bir suyu yazan çakılını da okur."** (bir mektup (1980), **izzet yasar**'dan, mustafa ırgat'a gönderilmiş)

☛ **"hasan ocak bulundu"**

☛ "karikatürist Ertan Aydın tutuklandı ve hapse atıldı.

☛ "oktay arayıcı'nın Rumuz Goncagül adlı oyununu Eskişehir Tiyatora Kampanyası 21-22 Mayıs Pazartesi Saat: 20.00'de Ankara Devlet Tiyatrosu Altındağ Şubesinde oynuyor".

MANSUR ŞEBBOY

(terkos gülü)

Akşamsefası

PAZAR SEVİŞGENLERİ

Akşamsefası

ÖMÜR TORPİDİSİ

met üst

küçük DÜNYA tarihi, (üç)

"çay ve sigara'ya"

✎ **felsefe tarihi:** ne söylersen hoş.. ne söylersen boş.. koş, karl marks, koş..

✎ **conan evren'in mantık'ıyla:** bazı dağlı börek'ler; yenilirken, ağızda, kart-kurt sesleri çıkarırdı.. zamanla, bu börek cinsi'ne, "kürt böreği", adı verildi.. bazı dağsız beyaz leblebiler'de yenilirken, ağızda, "çorm-çorm" sesleri çıkarıyordu.. bu tür beyaz leblebiler'e de "çorum leblebisi" denildi.. bazı erzincan tulum peynirleri ise, zamanla, evrim geçirerek başbakan (yıldırım akbulut), ve mizahçı (tuncay akgün ve ben) oldular.. masal masal matitas, enrico macias. netekim..

✎ **ateş suyu:** beyaz adam, kızılderililere ateş suyu diye, alkol yerine, çay ikrâm edebilseydi, o yürekliliği (!) gösterseydi, dünya ikiye bölünmezdi, belki de kimbilir..

✎ **usta mizah yazarı aziz nesin mantığıyla, matematikçi oğlu ali nesin'e kazık bir problem sorusu:** bir kibrit kutusu'nda vasati 40 çöp var, bir sigara **paketi'nde** ise 20 sigara, buna göre tiryakilerin kaçta kaçı sakar veya tedbirli, kaçta kaçı aptaldır?..

✎ **sosyalizm öldü aabi tarihi:** olabilir.. sosyalizm de gün gelir ölebilir.. ve fekat ama ancak lakin, bu mihail gorbaçov dallaması, niye helvası'nı satıp, duruyor.. ona ne..

✎ **newton:** eski çağlarda, uçsuz-bucaksız karpuz ve balkabağı ağaçlı bahçeler vardı.. ve bu ağaçlar altında oturup, yerçekimi kanunu'nu düşünen pek çok newton soyu'ndan insan telef oldu.. yaziiik..

✎ **türk usulü yaşamak:** elimizde sihirli bir değnek, neye dokunsak problem oluyor, aabi..

✎ **sigara:** keyifli maarif ciğer takvimi'dir.. içseniz de, içmeseniz de, günler, nikotin nikotin geçer.. maalesef..

✎ **devrim tarihi:** deniz gezmiş asılırken, idam sehpası'na kendisi sıçramış, sandalyaye tekmeyi kendisi sallamış.. ee peki, bunu anlatırken insanlar, neden-niçin ağlıyorlar.. giderek bir sandalye'nin ayakları'na dönüştükleri için mi.. hatırası'na biraz saygısızlık olmuyor mu.. pardon yani..

✎ **vefâ borcu tarihi:** nâzım hikmet'in mezarını rusya'dan, bu ülke'ye getirmek için neden böyle acele (!) ediyorsunuz ki.. nasılsa, on yıl sonra avrupa topluluğu'na gireceğiz.. nasılsa bir on yıl sonra da rusya avrupa topluluğu'na girecek.. o vakitler sınırlar zaten kalkacak.. ve anadoludaki bir çınar'ın gölgesi de hiç zahmetsiz, özgürce nâzım'ın mezarının üzerine tüneyecek.. önce nataşa'lara olan vefa borçlarınızı ödeyin..

✎ **bilinçlenme tarihi:** bir millet uyanıyor, bir millet tekrar biraz uyuyor, bir millet horluyor, bir millet sayıklıyor, bir millet korku'dan geceleri altını ıslatıyor, bir millet uyur-gezer, bir millet uyurken evine hırsız giriyor, bir millet'e bir illet habire uyku hapı mı veriyor, bir millet kendisini öpüp uyandıracak yeni bir beyaz atlı prens mi bekliyor..

✎ **bilinmeyen sinemalar tarihi:** bazı cahil insanlar, bilmeden, bazı sevmedikleri insanlara, hakaret etmek amacıyla, "öküzün trene baktığı gibi, ne bakıyorsun ulan" diyorlar.. ve büyük bir ayıp ediyorlar.. çünkü trenler, öküz sinemaları'dır.. lokomotif jenerik, vagonlar da film kareleri.. ve hatta "öküzünaltın da buzağıarama" diye "robert de niro" ayarında müthiş bir film oyuncuları bile var.. ayıp yâni bir yerde..

(devam edecek)

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

PARDON MAMÜLLERİNİZ DE KESİN DOMUZ ETİ YOKTUR Dİ Mİ ?.

TÖVBE... HAŞAAA !.. MUHTEREM O NE BİÇİM SORU ?..

TEK ŞANSIMIZ HER LİMANDA OLDUĞU SÖYLENEN SEVGİLİLER ANLINA GOYİYİM ..

YA OROSPULAR BİZİ GÖRÜNCE KAÇARLARSA ABİ?.

UMUDA YOLCULUK

KANLI KALEM

SUZAN ÇARK (Halkla İlişkiler)

Kanaatkâr, özentili biraz da tembel. Rekabete dayalı rahat bir yaşantının içinden gelmiş olmalı ki aç gezer ama bir giydiğini bir daha giymez. Kırk karga kırkda kuru karga. Cılız bir yapıya sahip. Yaşındakilerinin akıl hocası. Dersini iyi çalışmış. Göçmen geleneğine göre göçmenler dışarıya kız vermezler, işte bu geleneği akıllı bir şekilde Suzan bozdu ve dışarıdan birisiyle evlenip yastığını birleştirdi, göçmen kızlarının da duasını aldı. Çünkü Suzan'ı takip eden bir kaç göçmen kızı da dışarıya sözlendi, nişanlandı vs, vs.. Sigara kolik, tırnağını ve dudağını kemirmekten büyük zevk alıyor, esnemesi hiç durmaz. Göz doktorluğum yok ama birazda şaşı gibi. Sarışınlar yumuşak huylu olur. Bu da yumuşak huyludur. Fakat evlilik tapusunu çantasında taşıyor. Atının yularını iyi kavramış. Adım adım takip ediyor. Hani derler ya meyvenin iyisini ayı yer. Sarı zerdali Suzan tersini yapmış ayının iyisini yiyen meyve olmuş. Üzüm üzüme baka baka kararır. Biz de hergün yüzyüze olduğumuz için biraz da benim yüzüm kararacak ama !..Muacir göçmenler eşrafındandır.

Haftaya: Gürcan Özkan

Yasin Adıyeke

PARDON YENGE TANRILAR KURBAN İSTİYORDA ? GELEBİLİR MİSİNİZ ACABA ?.

BABAA ! ÇOK ŞİRİN BİR İNSAN YAVRUSU BULDUM ! EVİMİZDE BESLEYEBİLİR MİYİM ?

HAYIR ... OLMAZ, EVDE İNSAN İSTEMİYORUM. SONRA BAŞIMIZA TARKAN, KARA MURAT FİLAN OLUR. UĞRAŞ DUR !..

KİTAP-KASET MECMUA KIL-TÜY-YÜN

BUKOWSKI

CORTOZAR

GARCIA MARQUEZ

BARUTER

AL YEVRÜMM !.. SANA BİR BUKOWSKİ ALAYIM. OKU ! BİRDE CORTAZAR İSTER MİSİN ? HEHEHE !.

ÜHÜ ÜHÜ ! EVİN NAFAKASINI KARILARLA OROSPULARLA YİYOR !.. BOYUN. POŞUN DEVRİLSİN CELAYİR ... ÜHÜ ÜHÜ !

HAY ANASINI SATİİM BU GİDİŞLE ÖLDÜKTEN SONRA DA MEŞHUR OLAMAYACAM GİBİ !..

dolap

62

62

AYY ÜLEN CELAYİR, BANA BİR BECKETT ALSANA CİCOŞ !..

ZOONK !

Hakan aberrim mi ?

Hah !

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

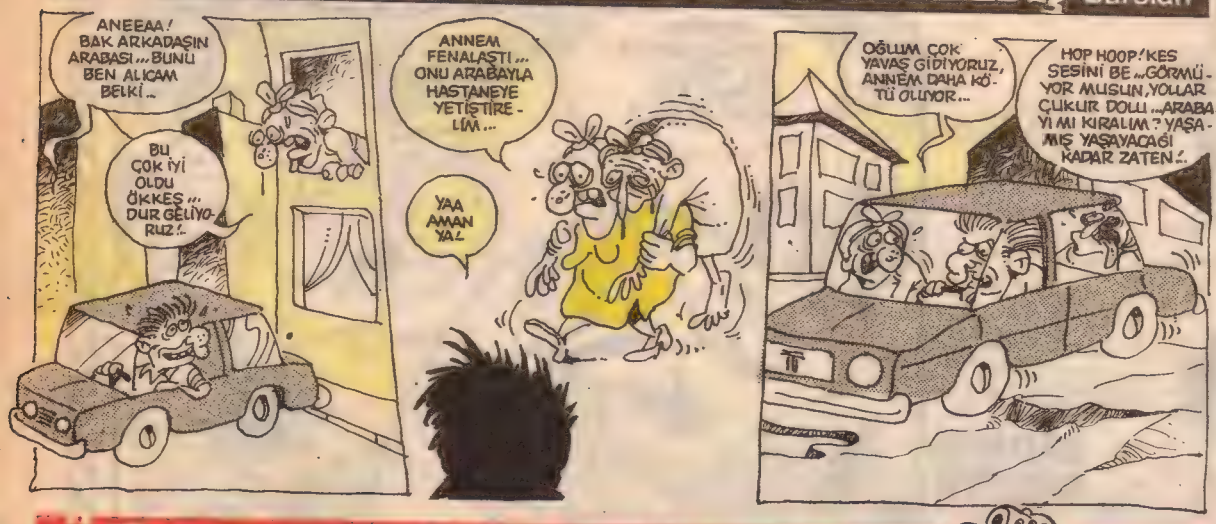

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Rıdvan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

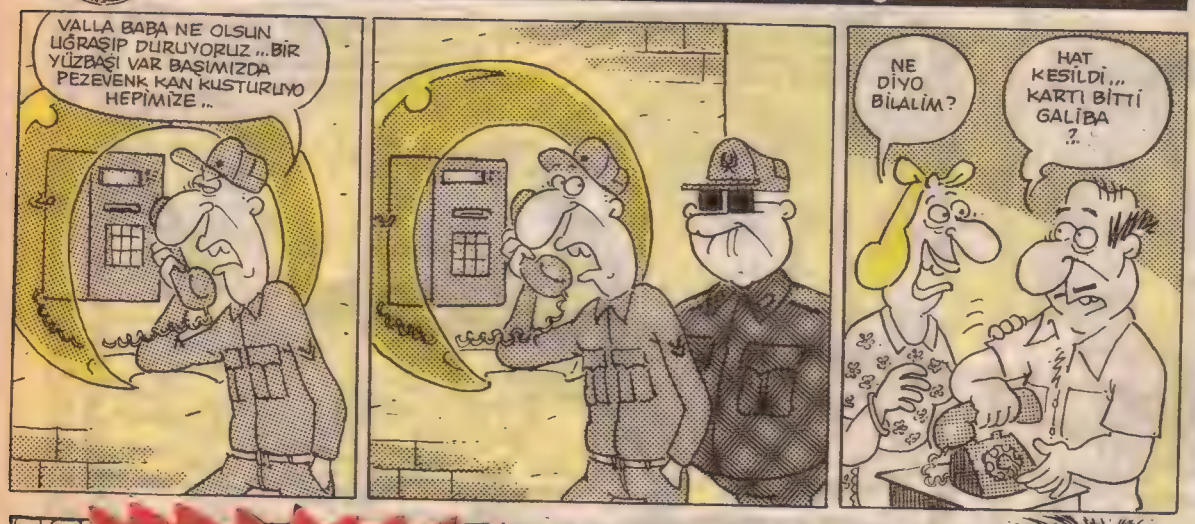

Paranoyak

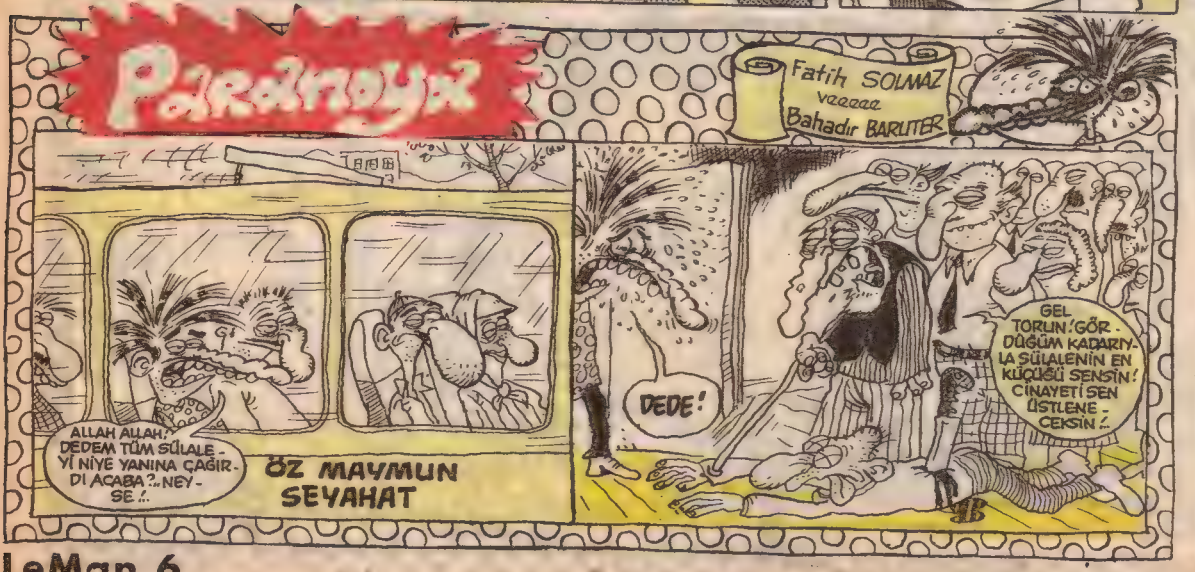

KOMİKAZE

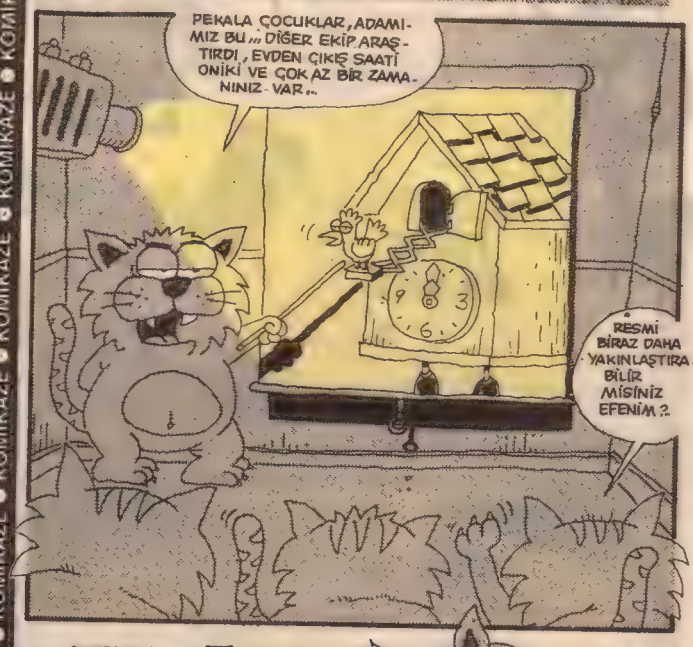

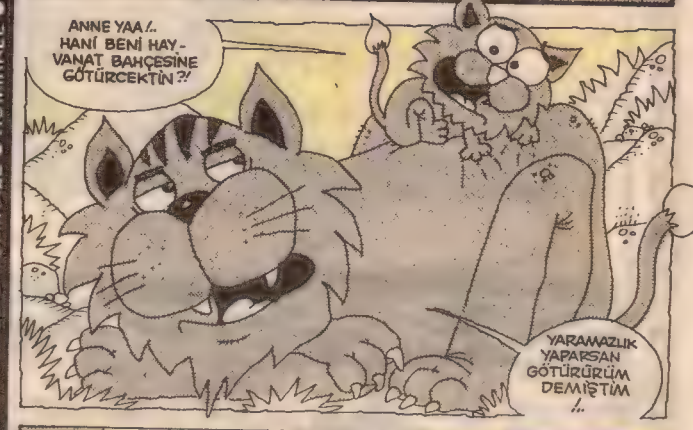

82 SİMİTİNİZİ GEÇİRMİŞ ZAMAN

SOKAĞA DÖKMECE

BU OYUN İÇİN ELEKTRİKLERİN KESİLMESİNİ BEKEMEK GEREKİR. KESİNTİ OLDUĞUNDA, APARTMANLARIN BÜTÜN KAPI ZİLLERİNİN DÜĞMELERİ BANTLANIR. BANTLAMA İMKANI YOKSA, KENARLARINA BİRER KİBRİT ÇÖPÜ SIKIŞTIRILARAK, ZİLLERİN BASILI KONUMDA KALMASI SAĞLANIR. İŞLEM TAMAMLANDIKTAN SONRA, ELEKTRİKLERİN GELMESİ BEKLENİR. O MÜTHİŞ AN GELDİĞİNDE BÜTÜN MAHALLENİN ZİLLERİ DURMADAN ÇALACAK VE KOMŞULARINIZ SOKAĞA DÖKÜLECEKTİR. SİZ DE YENİ BİR HALT KARIŞTIRMANIN HUZURUYLA ORADAN AYRILACAKSINIZ..

- İLHAN IŞIK GÖNDERDİ-

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

LeMan 6
Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

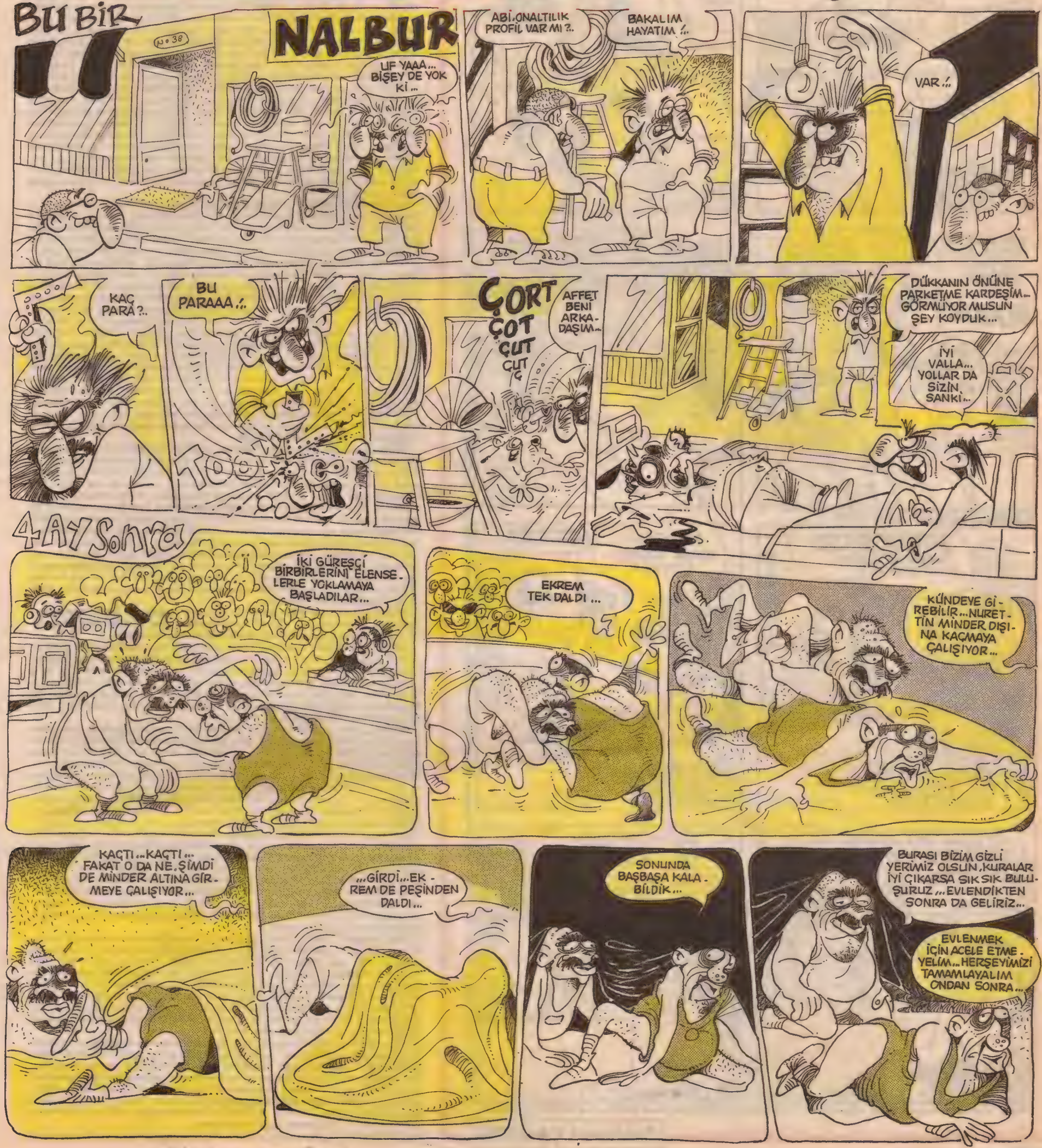

DARAL & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

DUBLE DARAL TİMSAH SİTORİSİ ...SÜRPRİZLER ÜZERİNE ÇEŞİTLEMELER...SİTORİBİR ...

Ender kardeşimin orası öyküleri iletişim yayınlarından çıktı...Pek güzel öyküler.

Mehmet ÇAĞÇAĞ

AYRINTILAR

METİN FİDAN

SELAM!.. Adam, ayçöreemi, çok ince, şeffaf bi naylona tutuşturdu, uzattı; paramı ödeyip hayırlı işler diledim, Çıt diye açılıveren hafif kapıyı ittim. Alüminyum dooroma ve temiz büyük bi camdan oluşan modern kapı, kilit yerine monte edilmiş, yassı, dönen, kapı sandıındakj çıkıntıya sürtününce içeri kaçan o küçük demiri saayesinde, gaayet hoş, gürültüsüz ve emniyetli açılıp kapanıyordu.. İlk ısırımı, kapıyı kapatırken, kapı önünde gerçekleştirdim.. Kapı önünde, biraz, bir an durakladım. Nereye gidiceeme karar vermemiştim. Tuhaf bi adım attım, ikinci ısırımı aldım. Taaze çörek, dişlerimin arasında dağılmış, küçük bir parça, aazımın kenarından yuvarlanırken, son anda avcuma almıştım onu. Onu ve asıl bütünü, üzerlerindeki fındık parçacıklarını hissederek, ince şeffaf naylonun üzerinden sıkıca kavradım.. Yorulmuştum. Adımların dışında, hiç bişeyi kontrol etmek istemiyor, bi ayçöree kırıntısının sorumluluundan bile nefret ediyordum.. Bu sefer parçalamadan üçüncü ısırı, ve beraberinde o kırıntıyı aazıma yuvarladımda, Sinemalar Caddesine yürümeye karar vermiştim. Çöreği bitirip, bi an önce, o iğrenç mini hışırtılarıyla tenimi raatsız eden naylon parçasından kurtulmak için, hepsini aazıma attım. Yanaklarım şiş şiş, onu aazımda yavaşçana öğütür, dudaklarımın arasından mini kırıntılar sıçratırken, bi tanıdığa rastlamamak için önüme baktım.. Yorgunluum artmıştı, ve artık eve gidip uyumak istiyordum..

KOLAYGİRERZORÇIKAR:.. Yastık: (Fikir: Akın Özen).. Küçük, temiz çuvallardır yastık kılıfları. Başımızın kirinden korurlar o yumuşak yastıkkılıfları.. Uykunun uyanılacak gibi olunan sıkıntılı bi aanında, elimizi onta yastık arasına sokup yüzümüze yaslandırır, hoş serinlikler hissederiz. Fekat bu basit yastık cepleri, kafamızı yıkamayı ihmal edersek, çabucanak kirlenirler. Çıkarılır, atılır makineye o zaman tabi.. Azcık çekiştirir tutarsın uçlarından, aazı aşaada, silkelersin hızlıca.. Lap, yuvarlanıverir.. Hafif kılıf kalıverir elinden birden.. İşte onu geri koyarken, üzer bizi, tuhaf davranır. Bi kere, aazdan girmez önce. Zorlar, bi parça yerleştirip, tamamderiz. Gerisi kolay. Başla çekiştirmeye, bi ordan, bi öbür taraftan. Ara sıra dur, topla, kıvrıklı düzelt, tekrar çekiştir. Ucundan tutup silkeleyince aşaaya yuvarlıycak yeterli bi orana kadar sokunca, alırız elimize, sallarız. Hoop, girdi. Kafasını biraz daa bastırırız. Üstüne biraz vururuz. Nefis, yumuşacık.. Kolay çıkar yastık kılıfları, zor girer!.. **TESPİH:..** Küçükken evdeki tespihlerden birinin ipi kopunca, yaşlı tonton Annem, onları onarmak için, hemen bi fincanın içine doldururdu. Oyuncak bişiy bulamadım zaman, ordan alır, somyanın üzerine döker, onlarla oynaşırdım.. İçlerinden birini elime alır, burun deliimin ne kadar büyük olduunu annamak için, burnumun içine yerleştirirdim. Kolayca girerdi. Sonra tutmaya falan çalıştıkça, yukarı dooru kaçardı. Paniklerdim. Uğraşır, uğraşırdım!. Çıkaramıycaamı annadıımda, bayılcak gibi olur, baarırdım. Annem koşarak gelir, hınkırmamı söyleyerek, parmaklarıyla burnumun üst tarafını sıkıştırırdı. Bende hınkırınca, burnumdan bi sürü sümükle birlikte tespiin boncuu da fırlardı.. Kolay girer, zor çıkardı.. SEDAT KÖKSAL..

OHA:.. (Üşengeçlik Krizleri:).. Yürürken, bişeyimi düşürdüümde, küfürler edip, tüm vücuudum zavallı bükümler ve sızılar içinde, eğildiimde, henüz tamda yolun ortasında statik bi konuma gelmemişken, onu hemen kavrayıp kalkıp ilerleyişime devaam etmeyi isteme kaygımın dikkatsizlii yüzünden, o şeyi tuttuumu sanıp elimi çektiimde, arka ayaam yürüyüşe hazır hafif havadayken, bi daa kavrama hamlesi yaptıımda, iğrenç acelem yüzünden yine tutamadımda, pozisyonum sarsılır ve sinirlenirken, son bi homurtuyla tekrar eğildiimde, yerdeki toprak parçalarını tırnaklarıma bulaştırarak onu sonunda aldıımda ve kalkıp giderken, tüm bu mini, hızlı kavrayamayış ve çekişler esnaasında, üşenip de durmayan, arka ayağı, havada asılı, yürüyüşe her an hazır bi pause'de tutan vücuudum, böylesi saçma durumlara isyaanederken.. Alçak bi yerde otumuş çay içerken, çay azaldında, hürpletip çekmek için daa yükseğe bi kaldırış gerektiinde, üşendiimde, bardaklı kolumu öyle havada tutmak istemediimde, bardaklı koluumun dirseğini dizime yasladımda, dizimi kaldırarak bardağa bi eğim verdiimde..

KARİKATÜR'de:..YAPAMIYOM:.. Polis ve Subay şapkalarını.. İşeyen adamın, görünmeyen, şeyini tutuşunu.. Güzel vücutlu köpekleri.. İnce dudaklı kızları.. Üstgeçitleri.. Simit tablasını.. Kuş'u.. Tabak içindeki dilimlenmiş ekmekleri..

YAPMAYI SEVİYOM:. Çay baaçesinde, restoranda filan, saadece yarısı gözüken, arka plandaki eli tepsili garsonları.. Kot pantolonu dikişlerini.. Manzaralı uçurum kenarlarındaki saahil güneşinin denizdeki üçgen pırıltısını.. Deri kadın eteklerini.. "Ama bi dakka, bakın şöyle, bi saaniye izah ediyim" diyen el'i.. Araba çamurluklarını.. Kıvırcak saçları.. Ayna'ların duvara tutturulduu o iki üç şeyi.. Düşünce balonlarının gittikçe ufalanın daairelerini.. İstediim kadar abarttım, büyük, karışık makineleri.. Oturan Kadın'ların diz kapaklarını..

PORTO:.. Amaç otuzbir çekmekse, çok sıkılırım pornonun başlarında. Adam telefon eder, kadın konuşur, arabayla gidiş, kapı çalış, bol sıradışı sohbetler.. İleri sarılır vidyu hemen tabi. Hop, burda kalsın, olay başlıyo.. Yarım saat süren pozisyonlarda sıkar; sar yine ileri!. Hah, oral, severim. Hoop, yeni bi maacera.. Kadın kocasının işyerine gelir, kocası yoktur, yiyecekmiş gibi ona bakan bi sürü işçi vardır. O güler, onlar güler, soyunurlar. Adamlar sırayla kadının arkasına geçer.. Bu pozisyonda, bi elleri kibarca, iki üç parmakla kadının sırtında, öbür elleri bellerinde, o aptal duruşlarından nefret ederim.. Bi de, hastaaneli pornolardaki, hiç konuşmadan iş bitiren temizlikçi zencilere, efendi efendi paspasını yaparken, devaasa aaleti yüzünden kendisine askıntı olan hemşirelere düşünmeden kendini teslim eden bu gariban (!) adamlara, tuhaf bi saygı duyarım.. Kendi çektikleri pornolarda rol alan sıska, bunak yönetmenlere de uyuz olurum. Şeylere de tabi, Van Dam filmi seyreder gibi Porno izleyenlere! İleri saldırmazlar, öküz gibi saatlerce her dandik pozisyona bakarlar. Ulan çek otuzbirini bitir işi işte! Yok önsevişmeymiş, yok böyle iyiymiş.. Videoyla ön sevişme olur mu lan!. O, başları çorba gibi karışık, kimin girip kimin çıktı belli olmayan, gürültülü, bozuk renkli, eski Alman pornoları bozdu videonun kafasını zaaten.. Ama işte, " Sol Ayaam" veyaa bi "Antaçbıls'tan önce, şöyle raatlatıa bi, partide geçen Amerikan pornosu iyi geliyo..

PSİKOAYRINTI:.. "Haa", "Nasıl", Hıı", zaman kazandına mini yardımalar. Sorulur bi soru. Zordur. Ve aaniden sorulduu için, cevaabını kolay bulamayız, ve de güzel bi cevap vermek için, "Nasıl" "Hıı"la zaman kazanırız. Tabi bu zaman kazanma "Nasıl"ını, ööle armut gibi diil de, artistik bi şekilde, bi yere hüzünlüce bakarken, öylesineymiş, aazımızdan kaçmış gibi söyleriz.. Karşıdaki sorucu, buna, duymadımıza, daldımıza kesinlikle inanıp, sorusunu yinelerken, biz cevap için, o zor soru için, güzel bi girişi hazırlamışızdır bile sessizce.. Mini, raatsız, öylesine refleks yalanlardır ki bu "Nasıl" ve "Hıı"lar, aaniden söylenirler; konuşma dilinin hınzır, saadık bekçileri, sevimli mini yardımcıları.. Nası?.

BİŞİİ:.. Memet, bi Ayrıntıdan diil, kaba ve hüzünlü koca bi Gerçek'ten bahsetmişsin.. Dolayısıyla; di mi?. Ayrıca yineliyom, yazılarınız çok geç giriyo sütuna. Sebebini açıklamıştım.. Üzülüyom ama, naapiyim!. Mustafa, bi destan yazmışsın aabi yaa sen!. Üstelik onlar, Ayrıntı Klasiklerinden derlenen bi potburiyi andırıyo.. Tamam?. Anıl, çekince uzayıp, büzülen, kopmayan selobantlara ben de uyuz oluyom. Ama, başka, ve, nası?.. "Küçük şeylere gereğinden fazla önem verenler, ellerinde büyük işler gelmeyenlerdir.."... Eflatun.. Ya ben bu lafı, çözemedim, ya da çözdüm ve o ...arraamı yesin!. Ben hemen iyi günner diliyom!..

Akşamsefası

Piyango Maktupolar

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

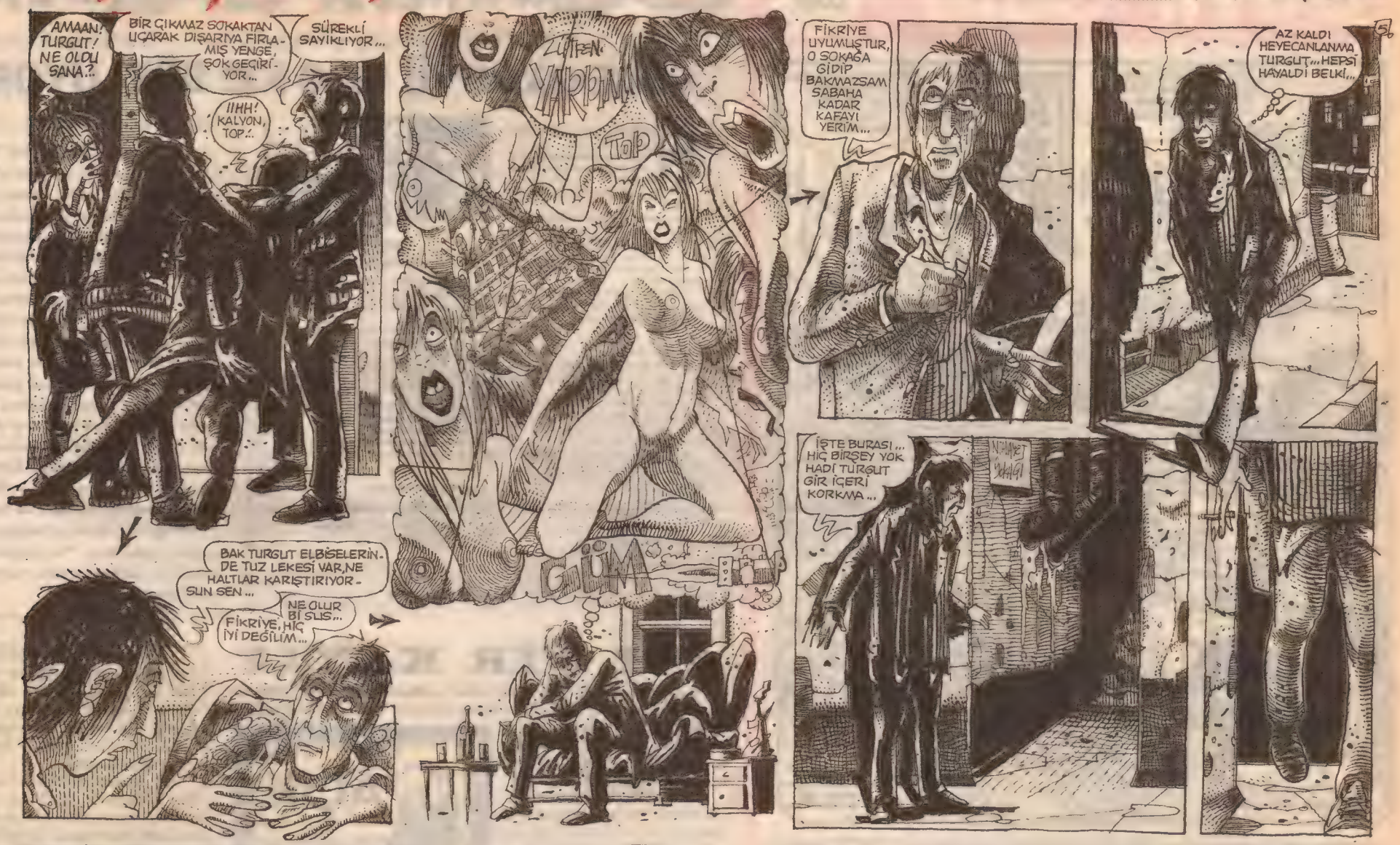

Bayır Gülü

Feyhan Güven

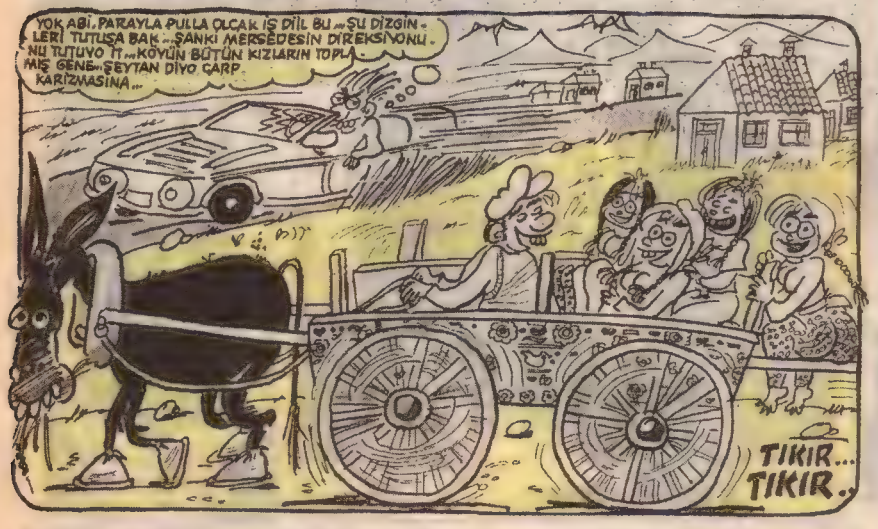

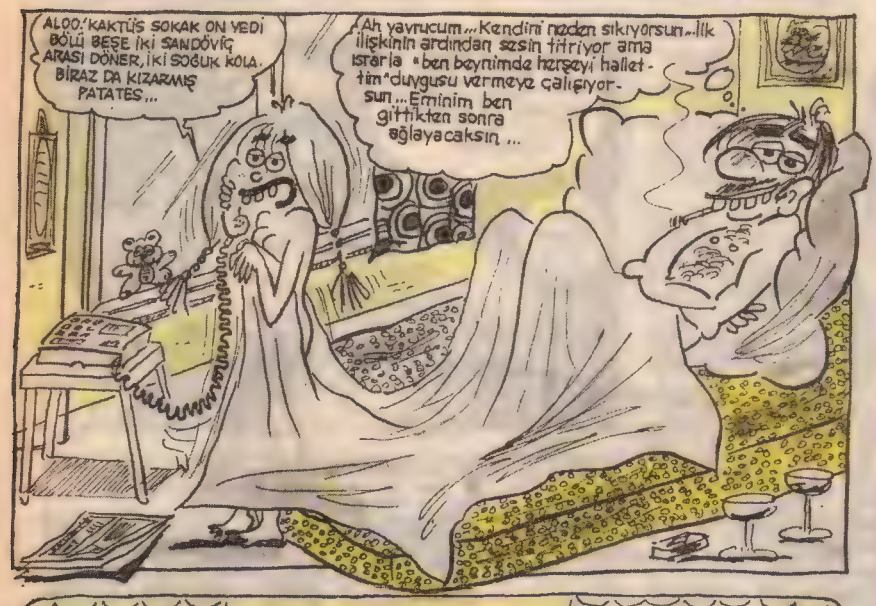

Feyhan sofrası için ne dediler: Bayır gülünün hayal gücünün yazımsal bir göstergesi de "Feyhan Sofrası" Çetin Altan'ın bir sözü vardır: ...Günün birinde köyde herkes piyano çaldığında bu memleket adam olmuş demektir...Yani tam hatırlamasam da böyle bir saptamayı... Ben bu sözü üstünün aşkına sığınarak deyeceğim ki, "Günün birinde köyde birileri yazıp çizerek kendini ifade ettiğinde bu memleket adam olmuş demektir. Feyhan Gösur bir başlangıç. Önce okuyor sonra da kurtuluyorum. (ALP TAMER UYUMAZ)

GECE 03.00'TÜ VE O KIZ SÖYLÜYOR

PAZAR YAZISI

Ertuğrul ÖZKÖK

"Sevgilim... O kavganın insanı"

Şarkıyı kimin söylediğini bilmiyorum

O gece hava çok güzeldi. Ve ben her zamanki gibi uykusuzdum.

İşte o gece Clup Radyo'da dinledim

Sesi **Sezen Aksu**'yu andırıyordu.

Gece saat 03.00 civarıydı.

Boğaz pırıl pırıl yanıyordu

Kız Kulesi her zamankinden güzeldi.

Radyodaki kızın sesiyse. o gece hepsinden güzeldi

Gövdemin yorgunluğu, uyuyamamanın yarattığı hafif gerginlik, beni huzursuz bir sabaha hazırlıyordu.

* * *

Aniden onu işittim.

Müthiş bir aşk baladı başlıyordu.

Yorgunluk, gerginlik, huzursuzluk, kaybolup gitmeye namzetti.

Heyhat. üçüncü cümleden itibaren derin bir şok yaşamaya başlıyorum.

O müthiş ses, o mükemmel müzik bir anda kararmaya başlıyor.

Çünkü, radyodaki ses o aşk baladının üzerine balonu sönmüş, tadı kaçmış, bayatlamış, porsumuş dizeleri bindiriyor.

"Paylaşmayı seviyorum, bölüşmeyi seviyorum" diye başlayan nakarat, kreşendosunu yapıyor.

"Kavgayı seviyorum..."

Ve hemen ardından. sevgilisinin kimliğini tarif ediyor:

Radyodaki enfes sesli kız "viyorum, bölüşmeyi seviyorum" rengine bayılan Özkök, sözleri boğuluyor, bunalıyordu. "Balon dı kaçmış, pörsümüş, bayatla sözler duyduğu tiksintiyle birlik lerini yeniden çağrıştıracak k çıldırtmış, zıvanadan çıkartmıştı kök'ün adını bilmediği bu kız G solisti Gamze Pınar, sözlerin sa Hikmet Ran'dı. Sağlam bir aka den gelen sıkı entellektüel yaza met'i tanımıyor, hışımla aklına saydırıyordu. Bilmemek ayıp d mek ayıptır. Cahillik bağışlana dini bilmezlik için ne denir bilin ler çalışma arkadaşlarının sırtı miksiz olacaksın" demeye de be

Ertuğrul Özkök'le, birgün yüzüne haykırmalı: "Ne hakkın güzel bir şarkıyı, böyle man mahvetmeye"..

14 Mayıs 1995 Hürriyet

ACI BİR KAYIP

Severdik seni Melih Ağbi. Ahmet Altan'ın Milliyet'ten kovulması hakkında herkes birşeyler yazmış ama sen sessiz kalmıştın. Her ne kadar "Susmak onaylamaktır." ise de Hasan Pulur, Taha Akyol, Yılmaz Çetiner gibi Milliyet yazarları arasında, suskunluğunu "tepki" kabul etmiştik.

Taa ki Milliyet'in 45. yıldönümünün "Milliyet'i kökten değiştirecek olumsuz bir kadrolaşmanın okur sağduyusu ve direnci ile kırılmasının hemen ertesine rastladığını" yazana dek. Oysa Livaneli bile Almanya turnesinden yetiştirdiği yazısında "Vicdanım bu baskıyı hiçbir zaman kabul etmeyecek." diye yazmıştı.

Bu kısa yazının sana "ricayla" yazdırılmış olmasını "bile" yazının senin düşüncelerinin olmasına tercih ederiz.

Fikret Bekler

Ahmet Altan ve Can D
yet'ten ayrıldıktan birkaç g
bah Grubu'na transfer olu
yıl'da yazmaya başlarken, y
lendiği için Sabah Grubu'nd
Lütfü Oflaz halen işi ve kö
yazar durumunda..

Bu durumun ilk kez baş
ğini belirten Lütfü Oflaz, "
masına karşı çıkan bir yazı
12 Eylül'den sonra yargıla
edilen ilk yazar olduğum ve
tıktan sonra dünya basınınd
de yankı bulan demokra
hakları kampanyası başlattığ
işsiz bıraktırılmıştım. Bu d
ğım" diyor.

Eski bir mizahçı olan ve
rın ünlü mizah dergisi Akba
Lütfü Oflaz'ın ne zaman ve
maya başlayacağı merakla be

HULUSİ KENTMEN O SEMT KARAKOLUNDA HALA BAŞKOMSER

Yaşlarının ne önemi vardı. Aynı semtte, aynı sokakta oturdukları için birbirlerini bulmuşlardı işte. Hemen hepsinin derdi ortaktı: O hafta ucuzluktan alacakları yazlık giysileri düşünüyorlardı: Eteklikleri, pantolonları, tişörtleri, mayoları..

Ne yapsalar, ne etseler bu saplantıyı kafalarından atamıyorlardı. İçli şarkılar dinliyor, iskambil falına bakıyorlar, aynalarda yüzlerini seyrediyor, balkonda aya bakarak soğuk su içiyor, bilerek mutfakta bardak kırıyorlar, ama yine de içlerini kemiren bu yazlık alışveriş saplantısınd an kendilerini kurtaramıyorlardı. Bir gün içlerinden biri:

Hiç anım kalmadı, biriniz başından geçmiş bir anısını anlatabilir mi? dedi. Niye?diye sordu bir başkası. Misafirliğe gittiğim evlerde susup kalıyorum, anlatacak hiçbir anım kalmadı. Anlatın varsa, kendim yaşamış gibi anlatırım, bu boşluktan kurtulurum hiç olmazsa, dedi. Kafasındaki alışveriş saplantısından kurtulmak için hem konuşup hem de parkeleri cilalayan bir başka kadın: Boşuna çırpınma, nasılsa dinlemez kimse senin anlatacağın anının. Şimdi herkes bizim gibi alışveriş saplantısı içinde. Dinler gibi yaparlar, ama içlerinden bizim gibi ellerindeki paranın arzuladıkları şeyleri almaya yetip yetmeyeceğini geçirirler durmadan..

Ama, dedi anlatacak anısı olmayan kadın: Giderek birbirimize o kadar benziyoruz ki, yakında biraradayken kim kimdi karıştırır hale geleceğiz, saplantılarımız bile artık aynı. Bazen kendime dokunurken içinizden herhangi birine dokunmuş gibi hissediyorum kendimi. Öyle garip bir yabancılık, öyle buruk bir ürküntü işte..

Şehirde hep olduğu gibi gündüzken ansızın akşam olmuştu ve her zaman olduğu gibi yine buna kimse şaşırmamıştı: Ama her akşam, her sabaha karşı, her olmadık zamanda penceresinden dışarı sarkıp: Yok mu ulan beni öldürecek kimse, yok mu bir delikanlı? diye bağıran ve bütün işi sabahtan akşama dek içki içmek olan ve mahallenin sembolü haline gelen alkolik adam bu defa çok daha ilginç bir şey için bağırıyordu: Şimdi televizyon açıkladı alınan bir karara bu mahallenin değeri düşürülmüş. Bu mahalle ile birlikte insanların da..Bunun üzerine herkes pencereye fırlamıştı. Kendilerini alışveriş saplantısından kurtaramayan kadınlardan biri: Peki, bu ne demek oluyor, alışveriş kaçırılması hatta evine girilip sorgusu

Peki kaç gün için değerimiz düş

Yaklaşık üç ya da dört gün, belk
zaman biz de oturup bekleriz, de
kaçmış gibiydi sanki. Pencereleri v
burada yaşayan insanların alına
düşürüldüğünü öğrenemeyen bir e
komutanları tarafından çok sevildi
hiçbiri babalarından ve komutanl
aşağılanıp küçümsenmemişlerdi bile
kez vurmadı, dedi. Öbürü duygulanm
gibi şanslıyım diye ekledi. Ne bal
vurmadı, dedi. Hadi dedi bir ü
hırpalamayarak bize olan sevgilerini
kadehlerimize kaldıralım, dedi ve kad

Aynı sokaktaki bin başka evde i
kendisine miras kalan parayla bir d
düşüncesinden vazgeçmişti. Neden
bir deprem olacak, birçok ev yıkıla
gerek ev almaya, iyi bir yerde kiralık
bu kararından kimse vazgeçiremi
insanlardan uzakta, odasında sad
giderek Nubar Terziyan'a benzeyen
para düşkünlüğünden bıkmış ve k
girmişti. Çok bitkin görünüyordu K
taraftan da öfkeyle söyleniyordu: Ar
karar göre mahallemizin ve hepim
kısa bir sessizlik oldu. Sonra değ
öğrenince oradaki herkes biraz olsu
malk mülk düşkünü karısı merakla
Kocası hüzünle ve uzun uzun ba
başkomserlik yapan bir arkadaşım v

Beş yıldır Berlin'de, tiyatro yapan, orada bulunduğu süre içerisinde birkaç oyun sahneleyen Mehmet Esen Türkiye'ye döndü ve ayağının tozuyla Leman Kültür'de yerini aldı..

LEMAN KÜLTÜR'de 22 MAYIS PAZARTESİ saat 20.30'da MEHMET ESEN'den MEDDAH, TAŞLAMA, SOHBET

İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu / İST. Tel: 245 38 06

Beşeri Kitabevi
0 232 484 26 23 (İzmir)
Akdeniz Kitabevi
0 242 242 49 14 (Antalya)
Bütün Leman ürünlerini (Kitaplar, Ciltler, Tişörtler) bu Kitabevlerinde bulabilirsiniz..

DOKTORUN GÜNLÜĞÜ

- ALTAY MARTI -

BİR ŞİİR ve DEMİREL

"Dicle Üstü Ay Bulanık" adlı kitabıyla geçen Nisan ayında buluştuğumuz sevgili şair Şükrü Erbaş'ın 94 yılında çıkan "İyimser ve Kederli" isimli kitabında yer alan "Köylüleri Niçin Öldürmeliyiz?" adlı şiir neredeyse ülkemizi kan gölüne çevirecek ve büyük bir iç savaş sonunda yerle bir edecekti. Çok ucuz kurtulduk doğrusu.

Önce şiirden bir bölüm sunalım:

"Köylüleri niçin öldürmeliyiz?
Çünkü onlar yanlış partiye oy verirler
Kendilerinden olanlarla alay edip
Tuhaf bir şekilde başkalarına inanırlar
Devlet, tapu dairesi, banka borcu ve hastanedir
Devletten korkar ve en çok ona hile yaparlar
Yiğittirler askerde subay dövecek kadar
Ama bir memur karşısında- bu da tuhaftır-
Ezim ezim ezilirler
Enflasyon denince buğday ve gübre fiyatını bilirler
Cami duvarı, kahve ya da bir ağaç gövdesine yaslanıp
Onbir ay gökyüzünden hareket beklerler
Dindardırlar ahiret korkusu içinde
Ama bir kadının topuklarından
Memelerini görecek kadar bıçkındırlar
Harmanı kaldırdıktan sonra yılda bir kez
Şehre giderler

• • • •

Bu şiir önce Milliyet'te Melih Aşık'ın köşesinde, sonra da Özgür Ülke gazetesinde yayınlandı. Kiminiz sitemkar, kiminiz alaycı, kiminiz gerçekçi, kiminiz marjinal bulabilir. Hatta kimileri de çıkıp "yahu ne vahim şiir bu be!" diyebilir. Herkesin fikri kendine. Ama ülkenin cumhurbaşkanı çıkıp ta bu şiirin ülkede "ayrımına yol açacağından" bahsediyorsa burada biraz durmak lâzım; çünkü asıl vehamet burada.

Ne demiş Cumhurbaşkanı Demirel? Bunu da Melih Aşık'a gönderdiği faks mektuptan öğrenelim:

"Köşenizde yayınlanan ve köylülüğü konu alan Şükrü Erbaş'a ait şiiri okudum. Köylülüğü ağır şartlar çerçevesinde sunan söz konusu şiirin çok katmanlı bir yapıya sahip olduğu görülüyor. Şairin köylüleri eleştirir görünürken, aslında iroik bir üslûpla, bizzat şartları içerisinde değerlendiremediği köylülüğü, ona tepeden bakarak uygarlık yoluna bir yük gibi gören yanlış anlayışı eleştirdiği kanaatindeyim. Bununla birlikte, gerektirdiği gibi derin anlayışla okunmayıp, sadece düz anlamı itibariyle dikkate alındığında, köylümüzü zemeden bir metin olarak yorumlanabilecek ve bir takım yanlış anlayışlara yol açabilecek niteliktedir.

Bilindiği gibi Cumhuriyet Büyük Atatürk'ün öncülüğünde toplumun tüm kesimlerinin, bu arada Anadolu köylüsünün fedakarane gayretleri ile kurulmuştur..(...)

Mektup buraya kadar kimilerince haklı sayılabilecek sitemkar bir üslûpla yazılmış. Görüştür, kim itiraz edebilir ki! Devamını okuyalım..

"Türkiye'nin bunca önemli sıkıntısı varken, her türlü soy, mezhep farklılığı istismar edilmeye, kışkırtılarak milletimiz arasında gerilim yaratılmaya gayret gösterilen bu ortamda bir de köylü kentli ayırımının doğmasına sebep olacak hareket ve düşüncelerden titizlikle kaçınılması gerekir. Öncelikle edebi ölçüler ile değerlendirilmesi gereken söz konusu şiir üzerinde hassasiyetle durmamın sebebi, böyle bir ayırımı hatıra getirebilecek yanlış çağrışım ve düşüncelere yol açabilecek olmasıdır. (...)"

Sizi bilmem ama ben bu son bölümü okuyunca donup kaldım. Aklıma önce beyaz güvercin kartpostalından ya da kırmızı kapaklı herhangi bir kitaptan dolayı yaşamları zindan edilen eskinin "gomonistleri", Deniz Gezmiş'leri bulabilmek için İstanbul'da, koskoca bir şehirde sokağa çıkma yasağı ilan edip tek tek ev basan Org. Faik Türün ve silah arkadaşları, evine baskın düzenlediği öğrencinin kitaplığında Meydan Larus ansiklopedisi bulunca "rus" hecesine takıp ta solcu militan avlayan polisler geldi. Sonra da Demirel'in 45 yıldır bu ülke politikasında boy gösterdiğini ve köy kökenli olduğunu düşünüm.

O anda birden kendi kendime konuştuğumu farkettim. Ruhuma Isparta dolaylarından bir virüs girmişti. Habire söyleniyordum: "Sekiz tarafı düşmanlarla kaplı bir takım ada olan, bu neresini sıksan şuheda fışkıracak cennet vatanımızı çıt diye ortadan ikiye bölmeye çalışanlar var. Batılılar en son Sevr'i hortlatmaya çalışmadılar mı? Demokrasi, fikir özgürlüğü, kültür, sanat ta neymiş? Hiç mi dönüp tarihe bakmazsınız bre gafiller? Almanya'yı zamanında bir şiir, Osmanlı'yı bir tiyatro oyunu, Araplar'ı plastik sanatlar parçalamadı mı? Yugoslavya'nın bugünkü duruma gelmesinin nedeni yazısız bir karikatür değil midir?"

Birazdan sayıklamam bitti. Usulca yerimden kalkıp kitaplığıma doğru ilerledim ve psikiyatri kitabına doğru uzandım. Amacım "paranoya"nın tarifine bir daha bakmaktı. Herşeyden emin olmak için!..

KIRTIK LÂBALEBİ

SUAT OKAN

Eee neyin ne olacağı belli olmuyormuş di mi,siz bilebilir misiniz yani ?..mm...

yapamayacak mıyız? İstediğimiz şeyleri alamayacak mıyız peki? Bunları söylemedi mi televizyon?

Siz alışverişi düşünüyorsunuz, dedi alkolik adam, bu mahallenin ve insanların değerinin düşmesi içimizden birinin her an kaybedilmesi,

lsiz öldürülmesi demek, siz hala uyuyun!

ü? diye sordu bir başka saplantılı kadın.

ir kaç hafta diye yanıtladı alkolik adam. Peki, o başka kadın, ama sesi biraz kırgındı. hevesi evizyonları kapalı olduğu için mahallenin ve karara göre geçici bir süre için değerinin ir kaç adam nasıl bir tesadüfse babaları ve anlatıyorlardı birbirlerine. Evet, oradakilerin dan bir kez olsun dayak yememişler, hatta inden biri: Babam beni öyle severdi ki bana bir malı ki: İşte gerçek sevgi bu, dedi. Ben de senin ne askerde komutanım bana birkez olsun üsü bu sevgiyi içelim, bizi dövmeyerek, klayan babalarımıza, komutanlarımızın şerefine r şaşkın ve acemi bir sevinçle tokuşturuldu..

tuhaf bir tartışma sürüyordu. Evin yaşlı teyzesi atın almaya karar vermişken ansızın o gün bu ranlara da: Nasılsa İstanbul'da yakında büyük ya satın aldığımız ev de yıkılırsa, öyleyse ne lanz daha iyi, para bizde kalır diyordu, ve onu

Bu tartışmalar sürerken içeri yaşlı teyzenin levizyon seyrederek birbaşına yaşadığı için sı girmişti. Çok bitkin görünüyordu. Karısının bu ir sürede Nubar Terziyan'a benzeyen kocası n önüne gelmiş ayakkabılarını giyerken bir akın bu mal, mülk tartışmalarını da, alınına bir ek tek değeri düşürüldü. Bunu düşünün. Önce üşürülmesinin geçici bir süre için olduğunu atlamıştı. Nubar Terziyan'a benzeyen adamın u kocasına: Peki nereye gidiyorsun bu saatte? arısına: Yakınlardaki bir semt karakolunda dı Hulusi Kentmen, ona soracağım, ne demek bu değer düşürülmesi yani bizim can güvenliğimiz ne durumda, polisler evlerimize ellerini kollarını sallayarak girip bizleri sorgusuz sualsiz tarayabilirler mi, başkomser Hulusi Kentmen bütün gerçeği anlatır bana.. Bunun üzerine Nubar Terziyan'a benzeyen adamın mal mülk düşkünü karısı acı acı güler kocasına: A, benim saf kocam, Hulusi Kentmen filmlerde rol icabı başkomser olurdu, hem kaldı mı öyle cana yakın polisler, hepsi otomatiğe bağlandı, bak bir düğmeye bastılar, mahallenin değeri düşürüldü, çıkar ayakkabılarını, gir içeri de bize yardımcı ol, ev mi kiralayalım, satın mı alalım onu söyle sen.. Nubar Terziyan'a benzeyen adam bu arada ayakkabılarını giymişti, antrede bir an karısının yüzüne kırgınlık, hatta acı bir öfkeyle baktı ve sonra birşey demeden sokağa çıktı.

Gecenin karanlığında yürürken içinden sürekli olarak: Hulusi Kentmen ölmedi, o bir semt karakolunda başkomser, iyi biliyorum, o ölmez, ölemez, diyordu.

Bir süre sonra karanlıkta kati, sert, otomatiğe bağlanmış bir ses duyuldu: Dur, eller havada yaklaş!

Nubar Terziyan'a benzeyen adam bir an sesin geldiği yere doğru döndü ve bu Hulusi Kentmen'in sesi, dedi ve sese doğru koşmaya başladı ve o anda otomatiğe bağlanmış silahlar ölüm kusmaya başmıştı.

Cesedin yanına yaklaşan otomatiğe bağlanmış bir polis, mahallesinin değerinin düşürüldüğünün ne anlama geldiğini kavrayamayan, Hulusi Kentmen'i bir semt karakolunda hala başkomser sanan ve kendisini Nubar Terziyan zanneden bir hayalperest ölü olarak ele geçirildi, diye haber veriyordu telsiziyle..

Hasan Ocak ölü bulundu. Hava İş Sendikası Başkanı ve Karikatüris Ertan Aydın Gazeteci Hıdır Göktaş ve Metin Gülbay hapse mahkum oldular.Yaşasın milletin bölünmez bütünlüğü diyenlerin hala yüzleri kızarmıyor.

Metis Kitapevi. Teyyareci Fehmi Sok. No:5 Osmanbey İstanbul. Aradığınız her kitabı orada bulabilirsiniz. Bulamazsınız nerede bulunabileceğini öğrenirsiniz.

Nesrin Demirel'in Ankara Sanat Yapım Merkezindeki Resim Sergisi 22 Mayıs 18 Haziran tarihleri arasında .

Peki, Sevinç, Çiğdem Yenidoğan, Alper Erdoğan, Kubliay Tünmen, Günseli Ediz, Tolga Taymaz, Berrak, Doğan Işık, Gül Ay Tanal, Eylem Kandemir, (Sana katılıyorum) Akın Karakaya (Beni Leman'dan ara) Varol Günaç, Mete Tilmaç, Suzan Mukaddes Aytaç

Canan Perdahlı, Mehmet Yağmuroğlu, Figen Serim, Aylin, Tülin, Bekül Duman, Metin Çağdaş, Ahu, Aysun Demir, Cengiz Akıncı, Emre, Neslihan Şenbaklavacı, Yılmaz, Belgin, Mahir Şengül, Çiğdem Koç, Nazlı -Gökkaya

Rauf Mutluay Hoca'ya saygıyla.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKSOY

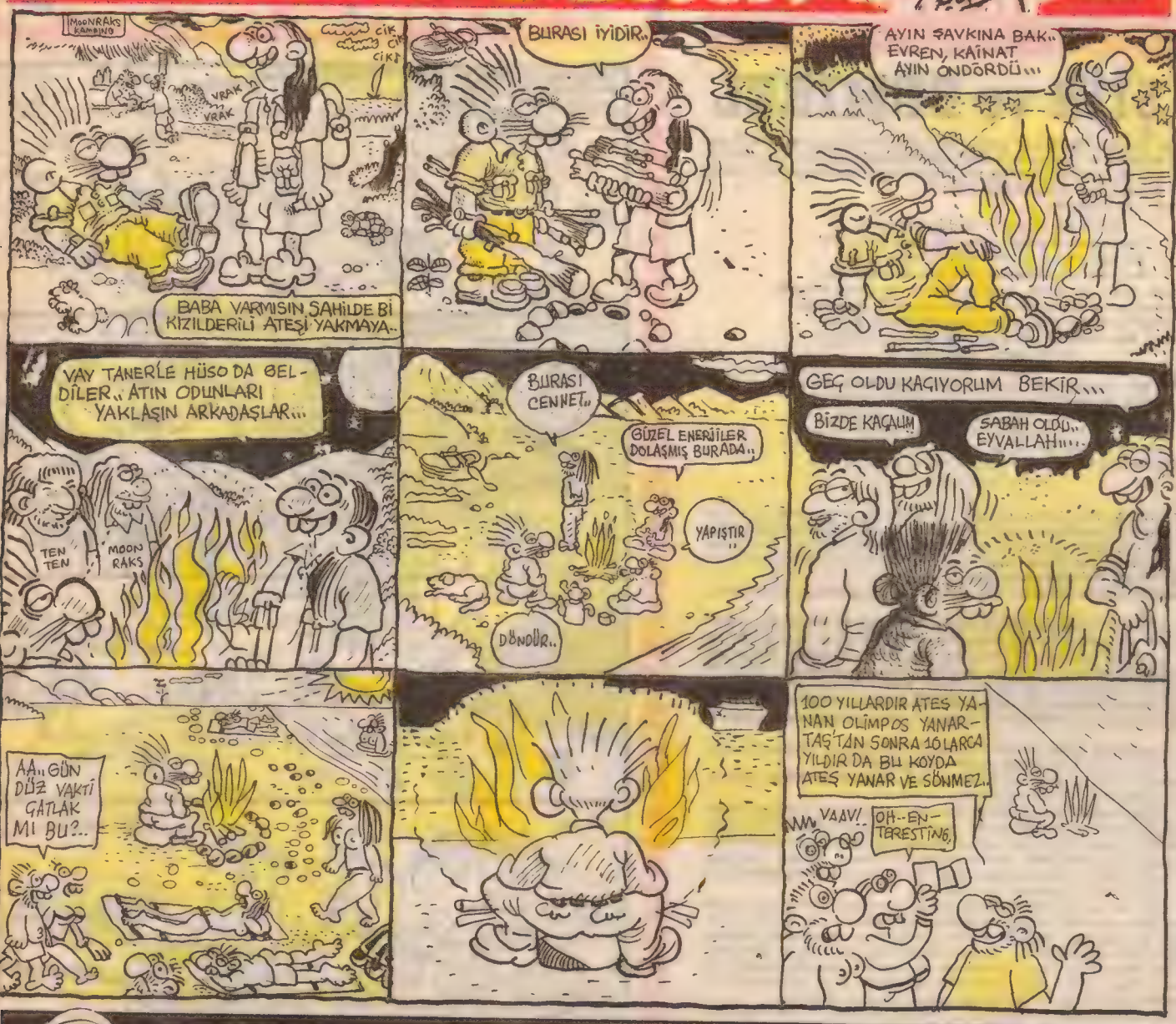

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

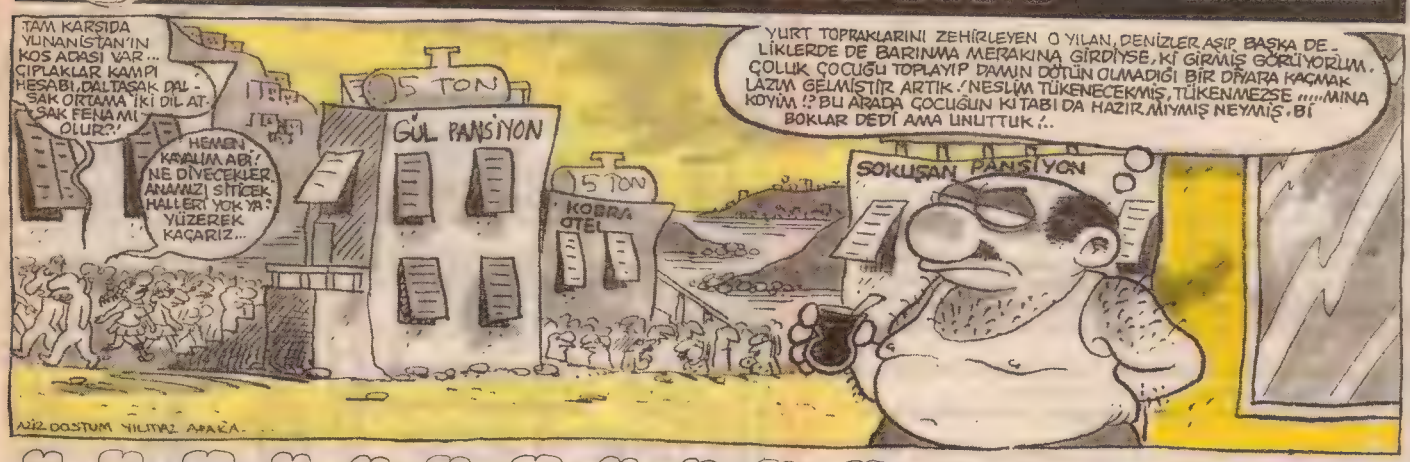

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

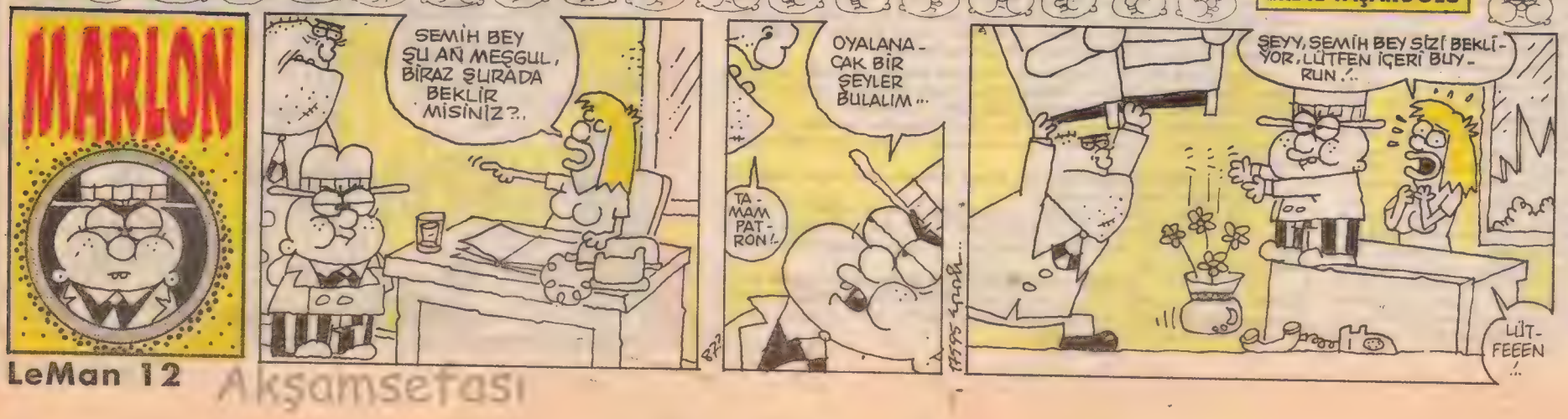

Akşamsefası

GECEYARISI ÖYKÜCÜKLERİ

Geceyarısı, soğuk hava.. Hava soğuk, geceyarısı. Fonda köpek sesleri, gökyüzünde Ay Dede şabalal gibi . Orospular, kemikli beylere hararetlice çalımla çekmekte.. Sis oturdu şehre.. Yatıyor.. Hugo. . Hemer oracıkta, cılız kaldırımda.. Aç, pulsuz, mekansız Muzlim ayaz Hugo'nun kıçını yalayıp selam çaktı. Hugo, yağız bitlerle istifli kafasını kaldırıp gökyüzüne baktı.. O esnada, işte o esnada ipi kopan bir yıldız kaydı . Sersefil Hugo kayan yıldıza şöyle dilek tuttu **"Bi mucize olsun ki, çok kan, çok para, çok şöhre sahibi olayım..."**

Üç ay sonramı desem, üç yıl sonra mı desem olar oldu.. Bizim gıçı gırık Hugo'nun o geceki dileği **tutti** oldumu sana **Tutti Furitti**.. Çin! Çin.

• • •

Kumar masalarında oturmaktan kıçları cibir olmuş herifler, mola patlatıp gezintiye vermişlerdi kendilerini.. Geceyarısıydı.. "Raconlar azmanlığın doruğundaydı.. I. Sarhoş Adam, çilli pilavcıya yanaşıp nohutlu istedi.. Az süre sonra II. Sarhoş Adam park etti çilli pilavcıya.. Maksatları gurgurlayan işkembelerini körlemekti tabikim.. I. Sarhoş Adam, II. Sarhoş Adamın çektiği muameleye kıllanmıştı, mırıldandı: "Ulen sığır, hampaya beklemeyoz heral borada: Sıranı bil len!. II. Sarhoş Adam hoş karşılamadı bu mırıltıyı: "Tangırt yapma çava!.. Kes!.." diye diklendi.. I. Sarhoş Adam tavır üzerine çıldırdı.. Nağra ataraktan pıçaklarını çekti **"Ben senin, senin ben ta .mına korum!.. Tiheytttt.'** II. Sarhoş Adam gümbür gümbür gümbürdedi: **"Ulen, .mına koyma, cebine koy.. Bayramda harçlık edersin!.."** I. Sarhoş Adam lahit kesilmişti duyduğu lafa.. Duygu yüklüce II. Sarhoş Adamı sarıldı.. Hıçkırmaktaydı aynı zamanda: Hıçkırmaktaydı aynı zamanda: **"Ha bu lafı biz küçükkene, çok küçükkene söylerdik.. Hem topacımızda vardı o zamanlar.. Sübyandık fekat a-acayip mutluyduk.."** II. Adam da salya ve sümük hıçkırmaktaydı:" **Bizde küçükkene ederdik bu kelamı.. Oradan aklımda kalmış.. Ah çocukluğumuz!.. Ah o güzel günler!..**

Geceyarısıydı.. Çilli pilavcı nohutlu matem satıyordu adeta..

• • •

Geceyarısı doğdu o... Adını "x" koydular.. x, kocamen men oldu, büyüdü yani.. Okula başladı.. Bi gün okulda öğretmeni dedi ki: **"Çocuklar, hepimiz Adem ile Havva'dan geldik.. Bu beyle biline.."** X, bunu beyle bildi.. Başka bi hoca da birgün şöyle dedi:" **Ulan çocuklar hepimizde şebenkten yani maymından geldik, öğreninin bunu.."** X, bununda öğrendi.. Yanlız x'in aklı ve fikri karışmıştı.. Acep Adem ile Havva'dan mı gelmiştik yoksam maymından mı?.. Takıldı bunu kafaya.. Düşündü. Geceyarılarına kadar düşündü.. Bu arada dersleri epeyce boşlamıştı, okuldan atıldı.. Yılmadı.. Durmadı.. Araştırdı.. Acep Adem ile Havva'dan mı gelmiştik yoksam maymından mı?.. Yıllar geçti bu sualle.. Çevresindeki herkez bi yapı kooparatifinden ev sahibi olmuş ve çoluk çocuğa karışmıştı.. X ise malum takıntıyla meşguldü.. Yine yıllar geçti.. Halen x sorunun cevabını bulamamıştı.. Bulamıyordu.. Bu soruyla ömür çürüdü, bitti.. X, tam atmış sekiz yaşına gelmişti.. Bi geceyarısı, tıpkı doğduğu günkü gibi bi geceyarısı son defa oksijen alıp, karbondioksit verirken müthiş sorunun cevabını buldu.. **"Ne Adem ile Havva'dan geldik ne de maymından.. Hepimiz haydan geldik huya gidiyoruz.. Aklıma sıçayım, ömrüde helak ettt..." zort!...**

Ters açan laleler...

Ender Bekaltınışık

„Yıllar önce, ben daha 12-13 yaşlarındayken Hakkari çarşısında; İki ilginç bitki satılırdı... Biri yemek için, öteki ise beslemek içindi...

Yemek için olanının adı UŞKUN'du... Yeşil, eksimsi ve çok lezzetli bir bitkiydi bu... Kabukları soyulup da birazda tuzlandı mı, tadına doyum olmuyordu gerçekten...

Beslemek için olanı ise bir lale türüydü... TERS LALE... Bir tomurcuğun etrafında tersine açan laleslerden oluşuyordu her biri...

O güne kadar hiçbir kitapda, ansiklopedi de ismini ve resmimi görmediğimiz TERS LALELER, 4000-4500 metre yüksekliğindeki dağlık sarp bölgelerden köylüler tarafından koparılıp getiriliyordu...

Şehre yenigelen Subay, öğretmen gibi memurlar satın aldıkları bu TERS LALE soğanını evlerindeki saksılara ekiyorlar...

Ama bir sonuç alamıyorlardı... Özgürlüğüne düşkün bir çiçekti TERS LALE... Saksıda büyümüyordu...

EE? ULAN ÜÇ AY OLDU HİÇBİR BELİRTİ YOK...

Hakkari'yi tanıtan kartpostalların, broşürlerin tümünde sürekli yer alıyordu TERS LALELER...

HAKKARİ

Liseye yeni gidiyordum o zamanlar... Yine bir SEÇİM arifesiydi... İlkbahardı... Hakkari'ye politikacıların biri geliyor - biri gidiyordu... O yıl bir sürpriz oldu ve Kenan EVREN'de Hakkari'ye geldi... O'na ordoevinde Hakkari'yi tanıtıcı bir slayt gösterisi yapılıyordu...

9

Bu gösteride TERS LALE'nin slaytları da vardı...

İŞTE TERS LALERİMİZ EFENDİM!..

EFENDİM, TERS AÇAN BU LALENİN EMSALİ BUGÜNE DEĞİN DÜNYADA HAKKARİ'DEN BAŞKA BİR YERDE DAHA GÖRÜLMEMİŞTİR. 4000 METRE YÜKSEKLİKTE YETİŞEN BU HADİDE ÇİÇEĞİMİZİ DÜNYA LİTERATÜRÜNE, ŞEHRİMİZİN KISITLI İMKANLARI YÜZÜNDEN GEÇİREMİYORUZ MAALESEF...

GEÇİRİRİZ NETEKİM. BU GÜZEL ÇİÇEĞİMİZİN DÜNYAYA TANITILMASI İÇİN BİR PROFESÖR KURULU GÖNDERECEĞİM HAKKARİ'YE... KUTLARIM SİZİ... HEM ÜLKEMİZ HEM DE HAKKARİ AÇISINDAN ÇOK İYİ OLUCAK...

ŞAK!

BRAVO!

ŞAK!

ŞAK

ŞAK..

İşte böyle... Evren Paşa ve beraberindeki bürokratlar şu TERS LALE olayıyla ilgilenecaklerine dair söz vermişlerdi Hakkarililere...

Evet, Cumhurbaşkanı'ndan, Başbakan'a, muhalefet liderine kadar herkes Hakkari'ye geldi o yıl... Herkes aynı sözü verdi ve gitti...

İki-üç ay sonra da seçimler sonuçlandı...

AÇILAN SANDIK SAYISI ONBİR...

„İÇİN... SAYGILARIMIZLA ARZ EDERİZ...

Hatırlatmak için Kenan EVREN'e, yeniden Başbakan seçilen Turgut ÖZAL'a ve üniversitelere mektuplar gönderildi tekrardan... Dünyada tek olan bu çiçeğin BOTANİK LİTERATÜRÜ'ne geçmesi için adeta yalvarıldı... Belki bu sayede, HAKKARİ adı, bu lale türünü dünyaya kazandırdığı için duyulacaktı...

„Ama gelgelelim ne Ankara'ya, ne de İstanbul'a giden mektuplara hiçbir cevap gelmedi...

Aynı yılın Ağustos sıcağında, tesadüfen Hakkari'ye bir gurup HOLLANDALI turist gelmişti...

Hollandalılar çarşıda satılan TERS LALERİ görünce şaşkına döndüler...

Şehirdekilerden bu lalelerin yetiştiği yerleri öğrendiler. Ve taa oralara gittiler... Cilo ve SAT dağlarında bir hafta kaldılar...

Döndükleri günü çok iyi hatırlıyorum; Sırtlarında ki çuvalların içi SOĞANLA doluydu; yüzlerce TERS LALE SOĞANI!..

Sonra, öğrendik ki tüm gezi programlarını iptal edip doğruca HOLLANDA'ya gitmişler...

Aradan yıllar geçti... İstanbul'daydım artık ben... Geçen yıl bir kitapçıda ünlü NATİONAL GEOGRAPHİC dergisinin HOLLANDA'yla ilgili bir sayısını karıştırırken "bizim "TERS LALELER'in fotoğraflarını gördüm... Heyecanlanıp onca İngilizce yazı içinde "TURKEY" ve "HAKKARİ" kelimelerini aradım durdum... Ama bulamadım...

Geçen ay HOLLANDALILAR, Başbakanımız ÇİLLER'in ismini bir laleye vermişlerdi ya hani... "YA HOCAM... NE ALAKASI VAR ŞİMDİ" demeyin... Üstünüzü başınızı bir koklayın... Milletçe ne güzel LALE koktuğumuzu görecaksiniz...

BİTTİ...

"ORASI ÖYKÜLERİ ÇIKTI MI..?" "EVET.." "Bİ TANE ALABİLİRMİYİM..?" "BUYRUN.." "NE KADAR?" "ÜÇYÜZBİNLİRA..." "ŞEY.. KALSIN.." ... "MERAKA.. Bİ ORASI ÖYKÜLERİ.. KAÇLİRA?" "ÜÇYÜZBİN!" "PARDON.. KALSIN!.." "ORASI ÖYK..." "BORCUM?.." "ÜÇYÜZ.." "A! KALSIN.." "ORA.. ÖYK..." "TABİ.." "ÜÇ..." "KALSIN.." ... "ORA ÖYKÜLER.." "NE.." "ÜÇYÜZ?" "OOO!" ÷ ~ 9 ÷ ŞŞŞT... Ender Uyan Lan!.. Sayıklıyosun uyan... ÷ ... "AMA.. BİRİNCİ HAMUR KAĞIDA.. 68 ÖYKÜ.. BİRİNCİ HAMUR..." ÷ © Ender... Uyan.. Uyan hadi... "HAMUR... BİRİNC..." ÷ ŞŞŞT! Uyan!.. "HA! NE... AY.. DALMIŞIM YA... RÜYA GÖRÜYODUM!.." Ne rüyası?.. "ŞEY.. BOŞVER, ÜÇYÜZBİN LİRAN VAR MI?.." Var, Niye? "GİDİP Bİ ORASI ÖYKÜLERİ ALALIM..." Ne? Yine mi?..

Dengeli Beslenme

BU HAFTA BİR AKSİLİK OLMAZSA ÜÇ GÜN BOYUNCA ÜÇ AYRI YERDE SÖYLEŞİYE ÇIKICAZ..

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ

ERKUT ABİ, BORU DEĞİL, O KALABALIKTA ANTALYA'DAN BURAYA 120'DEN AŞŞAĞI BASMADIM... MİLLET BAYRAM DÖNÜŞÜ TEMKİNLİ GİDİYO, BEN TALİ YOLLARDAN FİLAN SOLLAMA YAPIYORUM, 4 SAATTE GELDİM BURAYA...

BRAVO MÜKEMMEL Bİ İŞ YAPMIŞSIN!.

BU HERİFİ ALIN, ÖNCE BAYRAM KAVRAMINI ANLATIN, SONRA 35.000 KİŞİYE EL ÖPTÜRÜP, HATIR SORDURTUN.. ARABA MESELESİNE GELİNCE, BUNU AMERİKA'YA GÖTÜRÜP, NEVADA ÇÖLÜNDE ROKET ARABAYLA HIZ DENEMESİNE SOKUN, AKLI BAŞINA GELSİN!.

N'OLUYO LAAN? LAN? SİTERİM EBENİZİ!.

HÜOOP!

AYRILIK KILLANDIRMALARI...

AYŞİN? KIZ N'ABER? ÇOK SEKSİ OLMUŞSUN!

A? SAĞOL BERTAN!.

Ulan iki dakka bana içecek birşeyler alma ya gidiyorum, rahat huzur vermiyor hıyar ağaları yaa!.. Bu arada benim manifanın da samimi bir şekilde cevap vermesi gözümden kaçmadı değil hani.

...ANKARA'DAKİ POLİTİKA KULİSLERİNDE BUGÜN HAREKETLİ BİR TRAFİK YAŞANDI... ARKADAŞIMIZ TAYFUN TURPOĞLU SİZİN İÇİN BUNLARI DERLEDİ! BAKALIM, ANKARA KULİSLERİNDE NELER OLMUŞ? EVET TAYFUN...

EVÖT TEYFÜÜN! EDİDİDİDİ DÜÜ! EŞŞOĞLUEŞŞEK SENİİ! YOK TAYFUN BURAYA, YOK TAYFUN ŞURAYA! BIKTIM ULAN HEPİNİZDEN! TARRAK KAFALI HERİFLER SİZİİİİ!.

İSTANBUL

ANKARA

- Adana'dan Birol KIRAÇ'a: Mektubunu aldım, uzun süredir sesin sedan çıkmıyordu. İyi oldu..
- İstanbul'dan Metin TAŞ'a: Espirilerini aldım. Daha evvel çizdiğim esprindeki "saz"ı ben eklemiştim".
- İstanbul'dan Özgür ARI'ya: Espriler biraz tıss.. Biraz daha detaylı ve geniş gözlemlere girersen iyi olur.
- İstanbul'dan Şafak BATUHAN'a: Esprin yetersiz.. Biraz daha çalışman lazım..
- İstanbul'dan Anıl ÖZÇELİK'e: Erdener esprin tıss...
- Ankara'dan Uygar İBİŞ'e: Mektubunu aldım teşekkür ederim.

ERDENER ABİ

-Erdener abi, aslında uzayda hayat varmış abi, Nasa astronomları bunu belirlemişler fakat halka söylemi....
-Hadi laan!.

- MURAT KÖSEOĞLU "YAĞMURLAR YAĞIYOR DUYGULARIMA" soft Rock türündeki bu çalışma, TRİKONT LTD. ŞTİ'den çıktı. "Müzik kural işi değildir" diyen Murat KÖSEOĞLU'nun bu çalışmasından bir tane edinmenizi ve keyifle oturup dinlemenizi tavsiye ederim. (Özelliklede "Fikret MUALLA" isimli parça)

TEŞEKKÜR: Şöyleşiye çıktığımız Özel Tekirdağ Koleji sakinleri bize söyleşide çektikleri fotoğrafları göndermişler. Böyle bir şey ilk defa oluyor(!) Başta Cemal Hoca olmak üzere herkese çook çok teşekkürler.. ve selamlar..

BAK HULUSİCİĞİM... PEDİKODU YURDUM İNSANININ KANINA ÖYLE BİR İŞLETMİŞTİRKİ! ONU YENİ ARAYIŞLARA İTTİĞİ, İCATLARA ZORLADIĞI AÇIKÇA GÖRÜLÜR.. AL İŞTE! BAŞKA BİR ÜLKENİN MOBİLYA LİTERATÜRÜN DE VAR MIDIR? FİSKOS MASASI, FİSKOS TAKIMI, FİSKOS MASASI ÖRTÜSÜ DİYE?.. YOKTUR TABİİ!.

BUNLARA MİLYONLARCA LİRA PARA SAYILDIKTAN SONRA MİSAFİR ODALARINA ATILIP KULLANILMAMASI DA AYRI BİR MUAMMA DİR Mİ ABİ? MUAMMER ABİ?.

MOBİLYA

YENİ FİSKOS TAKIMLARI GELDİ...

İçeride

Akın ÖZEN - ANKARA -

AGANTA BURİNA BURİNATA

Gökhan Dubak

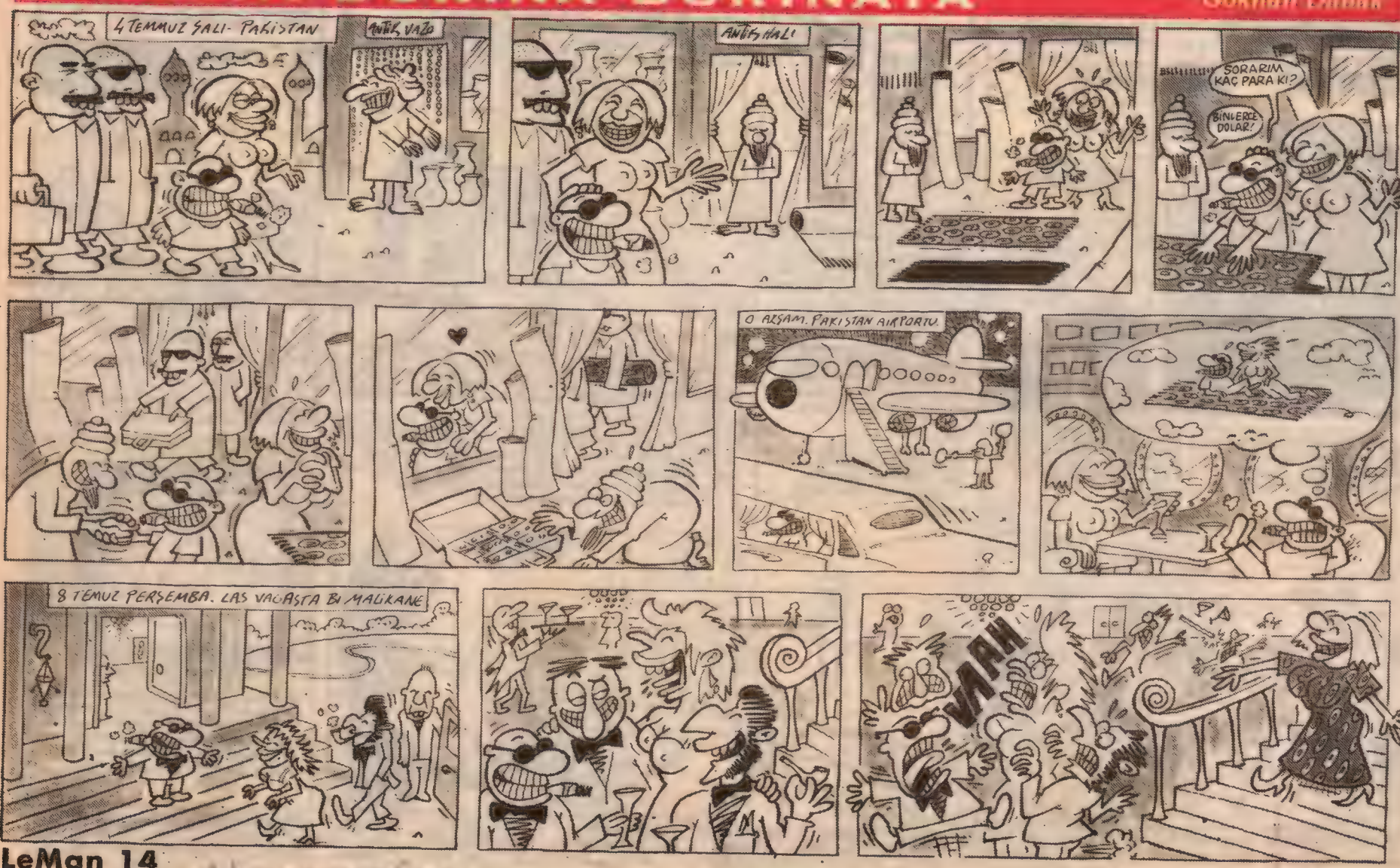

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

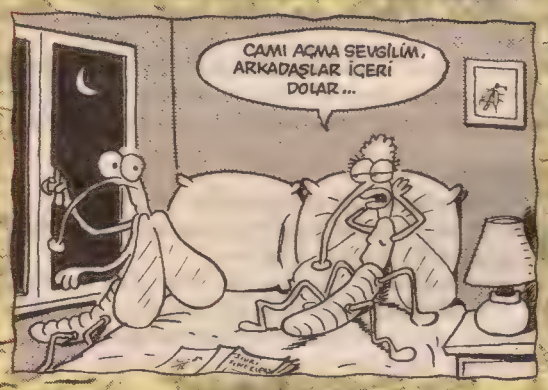

PANEL: Çarşamba günü saat 12.00'de İTÜ Mimarlıktayız...

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

• Fantom bazen bir şehirli gibi giyinir şehre inerke bağlantılı olarak Fantom'un iyilik ve kötülük mühürleri...

Not: Kızılmaske okumayan anlamaz boş yere kıçını yırtmasın... özür dilerim...

Akşamsefası

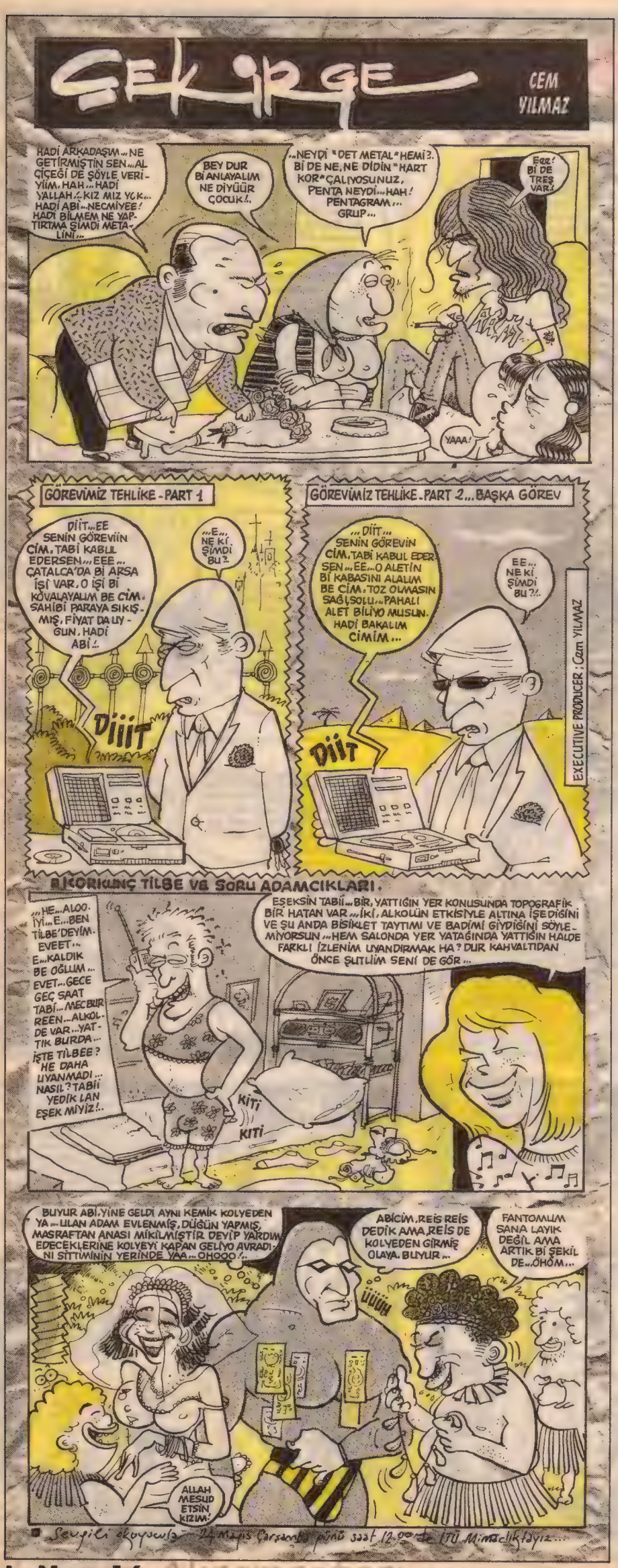

SOYUMUN YARATILMAMIŞ VİCDANINI ARAMAYA GİDİYORUM..

Günhan Burak'a ithafır....

Hepimiz Goya'nın Körler tablosundayız. Kollarımız kalın değneklerimiz. Ayaklarımız sopa. İp gibi peşi sıra birbirimizi sırtımızdan tutuyoruz. Her birimiz ayrı bir yöne yıkılıyoruz. Gözlerimiz etle örülü.

* * *

Gözü dönmüş dünyayı, gözünü kan bürümüş ekranlardan izliyoruz.

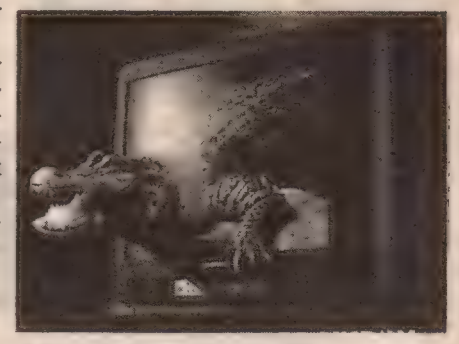

İnsanlar insanların gözlerini oyuyor, ülkeler coğrafyaların üstünde infilak ediyor.

Hiçbirinin gözünde pırıltı yok. Nerde gözlerimizin ta içinde oynaşan ateş böcekleri. Gözler yok artık. Sevgiliyi, dostu, arkadaşı, iyi insanları, kötüleri, ekrandan öğreniyoruz. Kimse gözlerimizin içine bakmıyor. Dünyaları sığdırdığımız gözlerimiz bönleşiyor. Modern zamanların en büyük, en uzun, en amansız, en yorucu iç savaşı. Uygarlığın sonunu hazırlayan kıyamet. İnsanın kendiyle savaşı: özyıkım.

Tek bir göz yönetiyor bizi. Tek bir gözün bedenleriyiz.

Gün ışığı, elmanın suyu, sevinç, acı, sonsuzluk, pırıltı, bilgi.. Hepsi yarım çay kaşığı göz nurunda saklı. Kainatı, güneşi sakladığımız derya deniz bu kadarcık. Ekranların kefareti çok büyük. Gözler susunca, bütün dillerde konuşma sona erer, insanın insanla ilişkisi ebediyyen kesilir. Garsonla, şöförle, annemizle, sırtımızdan konuşuyoruz. Sevgiliyle, arkadaşımızla omuzumuzdan.

Yerleri gökleri yaratan büyülü pırıltı, coşmak için, hüzün için yüzyıldır ekranlara çakılı. Doğaya, tanrıya, sevgiliye açılan sonsuzluk kapısı tıkış tıkış, abur-cubur yüzlerce süprüntü görüntüyle dolu. Yüzlerce ipsiz sapsız psikiyatrist, bilim adamı, ortalık yerde, donmuş kuyruk yağı suratlarıyla ileri geri konuşuyorlar.

Neden insanlar, insanların gözlerinin içine yastık yorgan gömülmüyor. Neden? Ürküyor modern dünya "içerde kimse yok" sesinden.

Bütün çağları kuşatan, çıldırtan sessizlik, ürküyorlar. Sürat, teknoloji, bilgisayar çağı, "zınk" diye duruyor.

Ama, bir gecede Irak'ta yüzellibin kişiyi öldürüyor.

Hangi gözlerin ta içinde, ırkı, dini, laiki, şeriatçısı, Amerikancısı, markası yazıyor. O pırıltıyı hangi şirket üretebilir?

Geleneksel savaşların, dinlerin, bilimlerin dışına kovulduk. Ülkemin psikiyatristleri korkudan "korkma sönmez" söylüyor. Modern dünya, bilim, dinler, hangi vicdanla, hangi ahlakla, hangi bilinçle konuşacaklarını bilmiyor.

Konuştukça pırıltılar karanlık bir kuyuda kayboluyor. Konuştukça gözlerimiz etle örülüyor. Bir kıyamet sahnesine dönüştürdükleri çağın altından kalkamıyorlar.

Kefaretleri çok büyük ve o kadar küstahlar. Varolmanın enerjisi, pırıltısı, ışıltısına tahta kuruları üşüşüyor, doluşuyor. Kaşınıyorlar.

Tahta kurularından kurtulmak istiyor modern insan, tahta kurularını ezmek, öldürmek, yoketmek istiyor. İşte tam da o an, hiç tanımadığı bir insanın üstüne direksiyonu çeviriyor. "Neden geldik bu dünyaya" sarsılıyor, işte tam da o an hiç tanımadığı bir insanın başında bira şişesini kırıyor.

İşte, tam da o an, "ben yapmadım" diyor.

İçerde kimse yoktu. O yapmadı. Katili tanımıyoruz. Bir an dikkatsizdi.

Hiç tanımadığımız dikkatsiz katiller sürüsü, ekranda, siyasette, hayal gücünü cin yazarlarımızın katkılarıyla hergün biraz daha geliştirerek üstümüze çullanırlar.

İnsanların çobanları gibi konuşuyorlar. Halklarına köpekmiş gibi saldırıyorlar Zavallı, aç insanların korkularıyla, çaresizlikleriyle, cinsellikleriyle, yoksulluklarıyla, kanlarıyla oynuyorlar. Oynuyorlar bizimle. Çok dikkatli psikiyatristler, bilim adamları, siyasetçiler, her ölüme, hazır dikilmiş ideolojik kumaştan bahane uyduruyorlar, oynuyorlar tek başına yalnız dünyamızla.

Gözlerimizin içine bakmadan oynuyorlar, gözlerinin içine bakmadan Uğur Mumcu'yu öldürüyorlar. Bunlar başka birşey, asla katil değiller.

Ancak, biz, başka birşey değiliz. İçimizde olup bitenleri görenler var. Bir Yaz Gecesi Rüyası'nda, Şekspir "biz, bir başka soyun ruhuna sahibiz" der.

Iraklı gibi, Bosnalı gibi, Uğur Mumcu gibi ölmenin ne farkı var.

Öldürülenler ayrı bir millettir. İnanıyorum, vicdan diye bir şey varsa, o, en son öldürülenin dininden, en son işkence edilenin soyundan, en son aç bırakılanın toprağındandır.

İdeolojik ahlak. Düzülmüş ahlak. Düzmece ahlak, siz hangi taraftansınız diye soruyor. Ölümün, açlığın, hor görülmenin, aşağılanmanın, işkencenin tarafı var mı.

İdeolojik ahlak, Ruslar Afgan dağlarındayken, bugün Bosna'da olduğu gibi, mazlum, şehit kanından ideoloji damıtıyordu. Bu gün Afgan dağlarında müslüman müslümanı öldürür. Yaban eşşeği aydınlar seslerini çıkarmaz.

Müslümanın müslümana savaşında ölüm yok mu? Şehit yok mu?

İşte bu düzmece ahlak çürütüyor insanoğlunun gözlerindeki pırıltıyı.

Bu düzmece ahlakın Amerikancası, İslamcası var mı?

İşte bu düzülmüş bilinç kirletiyor gözlerdeki nuru.

Tıkıyor, varolmanın, hayatın, doğanın, insanlığın yolunu.

Siyasetleri, ekranları, haberleri, başımıza geçirilen çuvallar!

James Joyce, Sanatçının Bir Genç Adam Olarak Portresi adlı romanını böyle bitirir: "Soyumun Yaratılmamış Bilincini Aramaya Gidiyorum".

NİHAT GENÇ

ALLAH!.. AĞĞH! AĞĞH!.. ÖKÜZÜM BEN FADİMEM ÖKÜZ..:İŞTE DE ÖKÜZÜN TEKNELİSİYİM... HİÇ BİR ZAMAN BİR BALTAYA SAP OLAMADIM!.. BU ZAVALLI FUKARA YETİŞTİREMEDİ SENİ HASTANEYE... AFFET GİNALİ GÜZÜM!..

SEN GİDİNCE N'APARIM BEN, TEORİ-PRATİK!.. ÇILDIRACAĞIM!.. KENDİMİ ZENCİYE VURDURACAĞIM...

"Siz kadınlar sabah uyandığınızda geceye dair hiç birşey hatırlamıyorum diyecek kadar erdemliliğe bürünmeyi iyi beceriniz.. Şunu unutmaki, ben ne gülen bir aptalım ne de mutsuz Sokrat! ALLAH KALDIRAMAYACAĞI TAŞI ŞİMDİ YARATTI..... şehre dönmeliyim...

MEMEDİM... DUR CAHİLLİĞİN SIRASI DEĞİL... ETRAFTA BAŞKA TAŞ YOK... VER ŞUNU DA GÖBEK BAĞINI KESİİM...

DÜM! DÜM Tek..

SELAMINALEY-KÜM, MUHTEREM. BİZ DİNAYETTEN GELİYORUZ. KURBAN DERİNİZİ ALLAH RIZASI İÇİN VAKFIMIZA BAĞIŞLARSANIZ, ŞU FATURAYI.....

SİTTİRİN ULA! DİNAYETTE YOLSUZLUK ALMIŞ BAŞINI YÜRÜMÜŞ! NAH VERİRİM SİZE... BEN DERİYİ DARBUKA YAPTIRDIM BU YIL, N'AABER?..

• Bu olay gerçektir...

YIMMM... YAŞASIN, BEKARETİMİ KAYBETTİM

ULAN BU NE YAA... YENİ JENERASYON İKİ DAKKA AKILLI DURAMIYO Kİ... HİSS! AYLİN... KIZIM DİKKATLİ OL, BEKARETİMİ KAYBETTİM DERKEN AKLINI DA KAYBETMEYESİN?.. HAHAH!..

EĞDADINI ŞKERİM LAN SENİN!.. ULAN GÖD VEREN, ALEMİZE LAYIK GÖRDÜĞÜN KIZ BU MU LİT.! KEMİĞİNİ SİTTİĞİMİN! NEYLAN BU DİLENCİ GİBİ... BABAMIZIN ŞEREFİNİ HİÇ DÜŞÜNMEZ MİSİN KÖPEK!..

I'LL TEACH YOU TO KILL YOUR F...

OĞLUM DUR, DUYACAK ŞİMDİ...

AAĞĞH! ABİ BOKUNU YİYİM, NİYE ANLAMIYOSUN. SEVİYORUM BEN ONU!..

ÇAT!

MERABA ARKADAŞLAR... MÜESSESEMİZİN PROMOSYON DEPARTMANINDAN ARTIK BEN SORUMLUYUM...

ÇOTA

Tarrağı yedik

KILLANDIRMA SERVİSİ

**Evrensel Kültür dergisinin Mayıs sayısında kardeşim Funda Özdemiroğlu'nun "İpek Böceği" adlı şiiri yayınlandı. (İleride bu köşede bir şiirine yer vereceğim.)*

**"Siyahla beyazın, emekle efendiliğin uyumu" kazandı. Beşiktaşlılar, şampiyonluğumuz kutlu olsun. Dostum Kani Çelebi ve ben, sezon boyu sürdürdüğümüz iddiamızda haklı çıktık. Şampiyonlar Ligi'nde başarılar..*

**Bu arada plakalara geldim. Bugün Ardahan'dayım.*

Sevgiler..

KALPLERDEKİ KIYMIK

-Üzüm yiyen köpeği pekmez sıçana gadar govalayacak adam ilazım bana.. Sana söylüyom Satılmış, gurbanlık goyun bakma suratıma.. Satılmış..

-Buyur abey...

-Niye sesin çıkmıyo a dürzü.. Ayağa galkarsam yunacak yerini gomam şart olsun... Bi rüpürtaşı ayarlayamadın lan..

-Niydin ah abey, bütün gasteleri, dergileri aradım.. Ahani ganallara da tilifon ittim.. Senle gonuşacak bi adam bulamadım, başlarından savı savı veriyola..

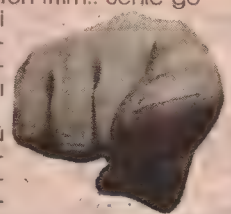

-Gimbilü nasıl gonuşuyosun onlarla.. Yoksa benimnen, ahududu sekterünün nambırvan numerolu ismiynen niye gonuşmasınlar?.. Niye tolg zihomlara çağırmasınlar?. Aktüalite'nin, Timpo'nun Elekslükslitif sayfalarında niye bana yer vermesinler?. Niye cemiyet sayfalarını benden gısgansınlar

-Bütün bunnarın sebebi ben miyim abey?. Ben sadece sekreteryayım.. Mına godumun medyası sana yüz vermeyosa ben napabilirim?.

-Lan güfürlü gonuşma puşt.. Gabahat bende, çağa uy, eğitilmiş gızlardan meydana gelen bir sekreterler birimi oturt şoraya.. Hemşerim diye iş verdim, babalanıyo deyyus.. Sinirim geçmezse bağrına sıçarın Satılmış...

***

-Müjde abey, müjde.. Sonunda şöhret sahibi olacan..

-N'oldu lan?..

-Dirgi işi ayarladım abey.. Dört sayfa ayıracaklaa sana..

-Dime.. Lan bak heyecanlanıyom Satılmış.. Sonunda ha.. Çok güzel oldu bu.. Henüz bayram bironzluğum da tam gaybolmamışken.. Hangi dirgi bu?.

-Biymen Gılap dirgisi abey.. Mankenlik yapacan.. Dohsan altı pastırma yazı greasyonunda gözükecen..

-Na?.. Nası lan?.. Rüpürtaş, purtre neyin yok mu?. Nası mankenlik iderin ben?. Yavşagı.

-Abey, başka çarem yoktu.. Seni YeDeHa'ya üye yaptım. Gayıt ettirdim, cebimden aidat ödedim.. Onlar da garşılığında bu ililiği ittiler.. Böyleyken böyle Abey.. N'oldu abey.. Betin benzin pek bi sarardı.. Hasta mısınıg?

***

-Müjde abey!..

-Len yine şeytanın zikiştiği yerlerden mi geliyon göbel?. Ne müjdesi?

-Sebah gastesi anılarını dizi şeklinde yayınlayacak abey.. Eski militandır didim, gandırdım.. Şöhreti yakaladın abey, ünlü mamül oldun.. Gerçi gafanda guguleta olacak ama ossun, herkes tanır seni.. Dizinin başlığı "Okulu Basardım, Müdürü Döverdim" olacak.. Ah.. Ne vuruyon abey?.

Akşam Servisi

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

Harala Gürele bayram sonu kafa toparlanamaması nedeniyle, bu hafta yan çizmiştir.. Affediniz.. Çağçağ.

Metin Fidan

LeMan Okur Mektupları

MİZAH DERGİNİZ

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

RUMUZ: UMUTLU'ya eleştiridir.

Yazının mantığını ve yazan şahsın ruh halini anlamak için yazıyı elimden geldikçe anlamaya çalışarak birden fazla okudum. Her okuduğumda kafamda daha farklı sorular ve değişik sonuçlara ulaşıyordum.

Düşüncelerimi toparlayıp yazıya dökmekte oldukça zorlandım. En sonunda şuna karar verdim.

1. Bu yazıyı yazarken belirli bir birikimle hareket ediyor mu?
2. Tarafsız mı hareket ediyor?
3. Yoksa sadece görünenimi yazıya döküyor?
4. Yoksa çok duygusal ve duygusallığın getirdiği yanlış yaklaşım mı sergiliyor?

Bu ve buna benzer soruların adetini çoğaltabiliriz.

Tabii ki bu sorulara vereceği cevabı alarak yazsaydım daha sağlıklı tespitler yapabilirdim, yapabilirdik.

Herşeye rağmen ben sadece yazılanlardan (181.sayıda) hareket ederek bir şeyler yazmaya çalışacağım.

Ben diyorum ki bu coğrafyanın o bölgeleri dahil olmak üzere bir savaş va. (insanlar ölüyor insanlar öldürülüyor. Bunlar yapılırkende herkes kendi eylemini meşrulaştırmaya çalışıyor. Zaten burda iki tespit var.

1. Bir hareket meşrudur.
2. Kendini meşrulaştırmaya çalışıyor.

Bunlarıda şu şekilde yorumlarız. Bugün bir sistem var. Bu sistem kendini üst yapı mekanizmalarını kullanarak kendini meşrulaştırıyor, meşrulaştırmaya çalışıyor, ya da meşrudur. Biz bu üst yapı aygıtları içinde güvenlik kuvvetleri diye nitelendirilen kurumu ele alıyoruz. Klasik bir tanım vardır. Malımızı, canımızı, namusumuzu iç ve dış düşmanlara (ordu-polis) karşı koruyan kurumdur. Ben bunun tam tersini iddia ediyorum, iddianın ötesinde yaşadıklarım ve gördüklerim canlı olaylardan hareket ederek, onlar sadece ve sadece sistemin ve sistemin temsilcilerinin koruyucularıdır. (Padigort) Zaten sorunun hareket noktası burasıdır.

Tamam bir sistem var. (üretim biçimi) bunun ideolojik aygıtları var , bir de bu sisteme alternatif üretim biçimi ve bunun temsilcileri var. İşte burda sorunun can alıcı noktası ortaya çıkıyor.

Not: Dikkat edilirse ortaya şu çıkıyor. Dar bir açıdan bakılırsa sorunlara doğru tespit edilemez. Görünenler sağlıklı tespitle beraber yorumlayamaz. Aynı zamanda çözümler (sağlıklı) üretilemez. Bir bocalama içinde olabiliriz.

Peki alternatiflerin suçu günahı ne, tabi ki suçu günahı var, onlar gibi düşünmemek onlar gibi yaşamamak..

Suçun başlangıç noktası düşünce peki düşünce eyleme geçerse ne olur. İşte orasını ne ben sorayım ne de siz cevaplayın demekten kendimi alamıyorum.

Bir dez bu toplumun Osmanlıdan kalma Kuvayi Milliye de pekişen militarist bir yapısı var. Diğer yandan doğmalarla donatılmış mubarek İslam dinimiz. İşte üç tane ana çelişki. Burdakilerini de konumuz içinde yorumlarsak daha değişik bir manzara ve sonuç ortaya çıkar.

Bu ülkede düşünceye tahammül yoktur, Alternatif düşünceyle tahammül yoktur. Örnek. Ahmet Kahraman diye bir araştırmacının kitabı (Korku cumhuriyeti)

Herkes istenileni düşünecek, istenileni yapıcak, istenilen yaşam tarzını yaşayacak. Onun ötesi suçtur. Suçun karşılığı cezadır. En basit örnek günümüzde olan bir olay. Ahmet Altan'ın bir yazısından dolayı Milliyet'ten atılması. Kurumlar bile öyle yapılanmışlar ki kendisi içinde farklı birşeyler sunan hemen infaz ediliyor. Bir de hiçbir ülkede hiçbir gazetenin başına gelmemiş bir olay: Özgür Gündem, Özgür Ülke ve Yeni Politika'nın başına gelenlere ne demeli ve diğer sosyalist basına yok toplatma kararı yok yazı işleri müdürünü hapise tıkma yöntemlerine ne demeli.

İşte bu olumsuzluklar içinde ki bir ülkede (coğrafyada) yaşıyoruz. Siz kalkıp şey diyorsunuz özel timler teslim olan PKK gerillasını yanağından öpmüştür. Ülkemiz adına büyük kazançtır vs. diye yazıyorsunuz.

Peki DGM'nin ,insanları düşüncelerinden dolayı dört duvar arasına tıkmasına ne demeli. İnsanları sağ yakalamak varken kurşuna dizmeye ne demeli.

Siyasi şube diye bir şube kurmaları terörle mücadele diye bir birim kurmalarına ne demeli. Şok infazlarına gözaltında kayıplara ne demeli. Gazi Mahallesi'nde yaşananlara ne demeli.. uzattıkça uzar.

Zaten sistem kendini farklı düşünen insanları baskı yoluyla sindirmeye ve denetim altında tutmaya çalışarak yaşamını sürdürüyor.

Akşamsefası

İnsanların özellikle Kürt (Malatyanın ötesindeki büyükşehirlerde) mahallesi diye nitelenen yerde ve birde işçilerin yoğun olarak yaşadığı gecekondu bölgelerinde polisiye yöntemlerin insanları ne kadar tedirgin ettiği bir başka gerçektir. Mesela sivil renault torosların durmadan kahveleri kimlik kontrol bahanesiyle basıp insanları tedirgin ve rahatsız etmesi.

Aslında burda insanların rahatsız olmamaları gerekirken rahatsız olmasının nedeni de polisin kendini devlet gibi görmesi. Yargı sisteminin ana unsuru olarak görmesinden kaynaklanıyor. Tabi herşeyin ötesinde yetkilerin fazla olmasından kaynaklanıyor. Bırakın normal polisi insanlar bekçiyi gördükleri zaman kendilerini rahatsız hissediyor. Korku egemen güç haline geliyor, veya getiriyorlar. İşte bu coğrafyadan basit bir görünüşün yorumu. Acaba sorunlarımız bu kadarla mı sınırlı yoksa bu sorunların farklı boyutları da var mı? Tabi ki evet ama o boyutun da yine ana temeli üretim biçiminde insanlar arasında gelir düzeyini etkilemesi sonucunda oluşan çarpık ilişkilerdir. O da olayın diğer yanıdır.

Amacım olumsuz manzara çizmek değil, ama bu coğrafyanın gerçeği de budur. Bu gerçeği görerek, bilincine vararak çözüm bulmak gerekir. Tabi ki umutluyum umudum var. Çünkü sevgi temelinde olayı ele alıyor, yorumluyorum.

Böyle bir olayda timlerin eğitim biçimi ve şimdiye kadar ordaki insanlar ve gerillalar üzerindeki izlenimler ve o izlenimleri silme çabalarıdır. Bunu yaparken de amaçları insanların sempatilerini kazanmaktır. Dürüst olmadıkları ve iyiliklerinden şüphe ediyorum. Çünkü teslim olanlar onların istediği şeyleri yapmış ve yapmaya devam edecekleri için iyi davranırken karşıtlarına kan kusturmak için durmadan askeri ve politik zemin oluşturulur. Hal böyleyken fazlada iyimser olmak biraz yanıltıcıdır.

Dediğim gibi sevgi ve paylaşım temelinde sorunlar çözülür.

İsimsiz

Sevgili Limon'dan Lemancılara;

Adım Selma Erçelik. 48 yaşındayım ve kalp hastasıyım. Doktorum hafif yürüyüşler verdiği için saat 19.30'da kızımla yürüyüşe çıktık. Yavaş yavaş yürüyoruz. Semtimizin biraz altında olan Malcılar Caddesine indik. Yol biraz ıssız. Arkadan önümüze bir beyaz Renault çıktı. Bir iki durakladıktan sonra gitti. O hemen gittiği için onun plakasını almayı akıl edemedik. Biraz sonra 34 REP 02 plakalı bir araba yolumuzu kesti. Çok zor yürüdüğüm için ne yapacağımızı şaşırdık. Hemen otobana çıktık. Otobandan yürümeye başladık, fakat kurtulamadık yine önümüzü kestiler. 15, 20 dakika araba bizimle yavaş yavaş geldi. Bizim mecburen geçeceğimiz geçitte yolumuzu kesti. Arabanın içinde iki kişiydiler. Birisi indi. Birden geldi benim yanıma sokuldu. Size bir şey söyleyebilir miyim dedi. Siz kimsiniz ben sizi tanımıyorum deyince birden sağ koluma yapıştı ve kolumdan, parmaklarımdan çekmeye başladı. Sağ elimin alyans parmağımdaki tek taşlı pırlanta yüzük ve orta parmağımdaki altın yüzük otobana fırladı. Adam çekiştiriyor. Bende sol omuzumdaki çantamı alıp var gücümle adamın suratına vurdum. Vurunca adam kaçmaya başladı. Arkadaşı arabayı hareket ettirdi. Onu orada bıraktı. Adam arabanın arkasından koştu, arabanını kapısına yapıştı. O vaziyette hareket eden arabaya bindi ve gittiler. Ceketimin kolu yırtılmıştı, bileklerime kadar olan uzun siyah eteğim çamur içinde kalmıştı ve yüzük parmağım sızlıyordu 3000 m. ileride polis otosu gördük. Olayı anlattık. Polis, şahidiniz var mı, dedi. Bizde peşini bıraktık ve eve geldik. Ertesi gün doktora gittim ve yüzük parmağımın çıktığını söyledi.

Ey kendini bilmez erkek geçinen eşşekler! Sizler telefon kulubelerine sokaklara arabalara işersiniz. Siz kızlara kadınlara saldırırsınız. Unutmayın sokakta sizinde karınız kızınız, ananız, kardeşiniz hatta oğlunuz var. Bir gün gelir onlarada saldırırlar inşallah. Bu hareketleri yaparken neyinize güveniyorsunuz, kim veriyor size bu cesareti? Ama unutmayın sizden daha cesaretlileri var. Sizden daha cesaretli birini görünce arabanın kapısına yapışıp ayaklarınız yerde sürünerek kaçıyorsunuz. Benim bu dayağım bütün insan geçinen hayvan erkeklere ders olsun.

Selma Erçelik

Adres: Altıparmak Cad. Fırın Sk. No: 22 Bursa

Sevgili Leman Dostlarıma,

Bayramın birinci sabahı ilk kez (belki de son kez) nedendir bilmem erken kalkma gafletinde bulundum. Hava güzeldi, gökyüzünde pırıl pırıl bir güneş vardı. İnsanlar, sıradanlıklarını basit yaşantılarını bunun yanında sıkıntılı zor geçen hayatlarını kapatmak, bir an içinde olsa unutmak için yeni şeyler giyip bir yerlere koştuyorlar. Büyük bir heyecanla alınan kurbanlıklar kesilmeye başlanıyordu. Kesimleri üzülerek hatta insanlığımdan utanarak izledim. Belki bu manzaraları (insan kıyımlarını da katarsak) kaçıncı görüşüm. İçimi acı bir hüzün kapladı. Etrafda koşuşan çocukları izledim uzun uzun. Belki o minik bedenler kesimleri yapan babalarından, amcalarından.. daha heyecanlılardı. Ufacık yüzlerdeki mutluluğu, sevinci hiç anlayamadım. Ben küçük bir çocuğun "baba ne olur kesmeyelim onu" diye feryatlar edeceğini, ağlayacağını zannetmiştim. Hiçte öyle olmadı. Öldürülen her ne kadar bir hayvan da olsa onun da bir hayatı bir canı vardı. (Vejeteryan olduğumu sakın sanmayın) Sorun şu aslında; bugün bu olaydan büyük keyif duyan bu minikler yarın bir insan hayatının sona erdirilmesinden büyük mutluluk duyacak. Hayatın özellikle de insan hayatının anlamını, kutsallığını hiç anlayamayacak. Üzerime tuhaf bir hüzün çöktü. Belki dünyanın en merhametli, en insancıl yapaylıktan uzak, en saf ve en temiz duygular besleyen sadece çocuklar. Şimdi onları bile kirletiyorlar. Katletmenin zevkini güzelliğini öğretiyorlar. O pis, kirli beyinlerini ve içindekileri o masum bedenlere akıtıyorlar. (Sözüm meclisten dışarı) Günün birinde duygusuz, kaskatı acımasız bir kitle bir ulus ortaya çıkarsa ki çıkıyor hiç şaşmayın. Ne olursa olsun insanın insanca yaşaması gerektiğini ve bunun için mücadele edilmesi gerektiğini, insan hayatının hatta hayvan hayatının bile (inançlar ne olursa olsun) kutsallığını koruması gerektiğini çocuklarımıza anlatalım. Çünkü onlar bizin yarınlarımız..

ŞİİR ATALA (BALIKESİR)

Aşkı arayan kıza..

Yaşam öyle mekanikleşti ki, durakta otobüs beklerken önde yaşlı bir kadın, ardında da kocası olduğunu tahmin ettiğim, yaşlı adam önümden geçiyorlar, öndeki kadın oldukça dalgın bir şekilde karşıya geçiyordu tam arabaya çarpacakken, kocası geri çekti. Kadıncağıza ben de engel olabilirdim, basiretim mi bağlandı yoksa çarkın (kısır döngünün) bir dişlisi haline mi gelmiştim, daha acımasız bir özeleştiri, yoksa bende mi..

Limon dergisini çıktığı andan beri takip etmeye çalışıyorum, defalarca Okur Mektupları köşesine özellikle intihar saplantısındaki mektuplara yazmak istedim yazmadım, yazamadım. Sizin yazınız beni dürttü, artık yazmalıydım, yazmak belki bir şeyleri değiştirmeyecekti ama olsun, beyin frekanslarımızın çakıştığı bir insana şu koskocaman boşlukta rastlamak güzeldi..

Ben sizden farklı olarak evlendim, üç yıl sonra ayrıldım, bir yıl kadar oluyor. Cinsel ve ruhsal ve de duygusal bağlamda nötralizmi tercih ettim. Hiç olmazsa artık kimse bana zarar vermiyor, adamda cumaya bile yer yok.. (Anti parantez eşcinsel değilim.)

Birçok şeyi paylaşıyoruz, ancak siz benden farklı olarak çığlık atıyorsunuz, sizi kutluyorum.

"Aslında" ne var, ne yok? Bilmiyorum, bilmek isteyip, istemediğimi de bilmiyorum..

Gecenin en karanlığından sonra güneş parlamaya başlıyor. Hiç olmazsa bunu biliyorum.

Abdulkadir Demirözü

Başkurt Sok. 62/1 Cihangir-Taksim

Tel: 0 212 244 19 78 Tel: 0 288 681 52 04

(Kalfaya not bırakınız, ertesi gün şu saatte arayacağım, bulunsun deyiniz.) Sevgiler...

Merhaba,

Kelimelere inanmıyorum. Bu yüzden bugüne dek kendimi anlatmaya çalışmadım kimseye..

21 yaşındayım. Eşcinselim. Bu tanımı ilk defa yazıyorum bir sayfaya ve bunu yüksek sesle itiraf etmedim, şimdiye kadar kendime. Eşcinselliğimi yadsıdım sürekli.

Eşcinsellik anormallikti heteroseksüellerin gözünde tabuydu. Ben de hep bu gözle baktım varoluş sorunuma. Oysa normalin tanımı neydi? Normal diye bir şablon mu vardı ve insanlar buna uyup uymadıklarına göre değerlendirilebilir miydi?

Artık suçluluk duymuyorum. Cinsel kimliğim çoğunluktan farklı, bu beni rahatsız etmiyor. Başkalarını da rahatsız etmesin isterdim sadece..

Benim için bu bir seçim değildi. Böyle hissetmeye başladığımdan seçim yapamayacak bu seçeneği bilinçli olarak da seçebilirler. Çünkü bu bizim hayatımız ve seçimlerimiz de yalnız bizi ilgilendirir.

Eşcinselliği kafalarında çözememiş insanlar varsa, eğer bu erkek egemen toplumda başka türlüsü de mümkün değil zaten) hepimizin belki de her gün bilinçsizce geliştirdiğimiz bir tutumdan bahsedeceğim onlara "sahibi olmadığımız hiçbir soruna sahip de çıkmıyordunuz." (Murathan Mungan, Kaf Dağının Önü, 218)

Evet yazık ki ibne değilsek küfrederken bu kelimeyi rahatça kullanırız.

Yaşamak için bedenimizi satmak zorunda değilsek, orospuları aşağılarız ya da bu terimi başkalarını aşağılamak için kullanırız. (Her gün onlarca pis herifin altına yatmak kimin hoşuna gidebilirse)

Kısaca bununla ilgili örnekler, 6 ciltlik kitap oluşturabilir sanırım.

Son olarak okun ucu birgün sizi de gösterebilir. Hiçbirşey yüzünden değilse bile sadece bu yüzden duyarlı olun lütfen. Beş duyunuzla ve beyninizle yaşayın. Hayatı hissedin. Size öğretilenlerle yetinmeyin, kalıplarınızı aşın artık. İnsan o[illegible]n bir parçasıyız bizde. Başkalarının yazgıların[illegible]yız bir şekilde..

Emel

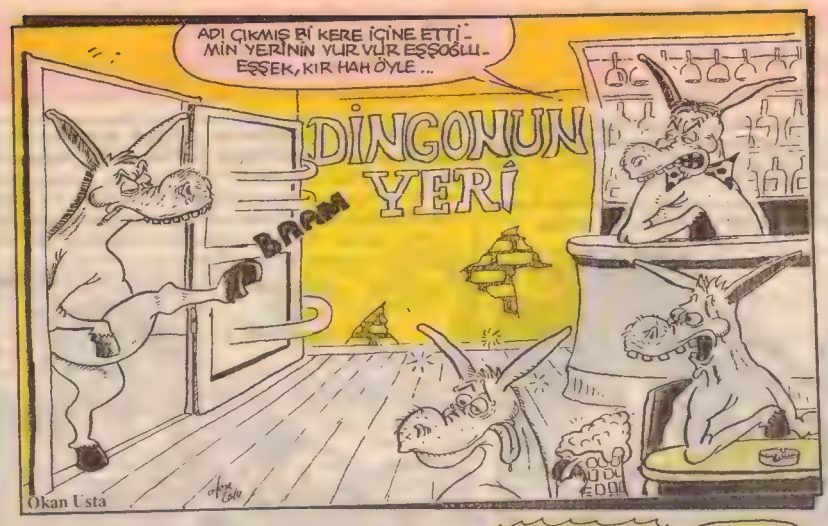

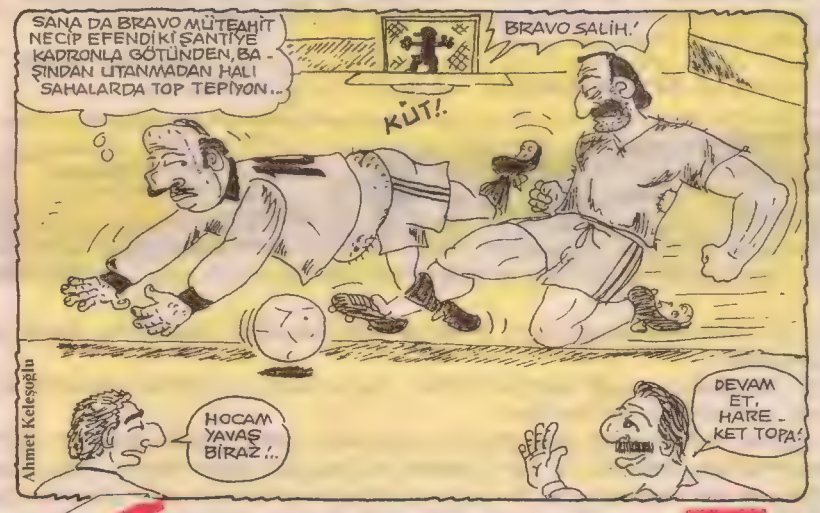

Sayı: 184 21 Mayıs 1995 Pazar

SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ

Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerleri** Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● Seyhan AYDIN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** *İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.*

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **90 $**
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **75 DM**
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **110 DM**
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **1.200.000 TL**
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı : 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hebabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Akşamsefası

TEKZİPTİR

ALP TAMER

ANKARA GENÇLİK PARKININ MİNYATÜR TRENİ TEKZİP MEKTUBUNUN SON BÖLÜMÜNDE BAKALIM NE DEMİŞ!..

Artık çocuklarda uğramaz oldu. Hani şu jetonu atınca gerçekmiş gibi sesler çıkaran oyuncak otomobiller var ya, işte onların allırmorlu renkleri, sahte piritları gözlerini alıp onları hepten birer pervane yapmış. Artık bana uğramaz oldular. Eğer varsa boş zamanları, çoğunluk FAME-CITY, DREAMLAND benzeri eğlence merkezlerindeler. Hani yaz-bayram tatillerinde ya eskiden bilirsin- artık kolej sınavlarına filan hazırlanmak adına, testlere kurslara kurban ediliyorlarmış.

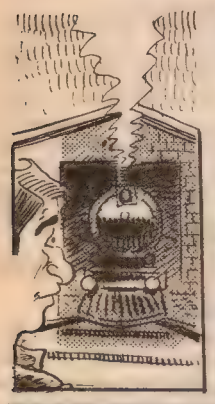

Arasıra arızalansamda, minicik katarlarım siz insanların milyonlarca anısını oflayıp puflamadan taşısamda, yıllanmış mahçup bir başkent soytarısı olsamda, sonuçta ben hala minyatür bir trenim. Ve bilin ki hala oradaydım. Ve bilinki hala orada herkesin gençlik parkındayım; Şems etrafında pervane misali dönenip duran mevlana gibiyim.. Fasit bir daire içre çıkışsız..

Neyse üzdüm sizi. Gerçi küçük seyyar satıcı çocuk var hala etrafında seyirtip duran, ama onlarda beni kovalamaya pek fırsat bulamıyorlar müşteri kovalamaktan. Altı üstü bir tekzip bin teessüf edecektim, ama sanırım ölçüyü biraz fazla kaçırdım, oldukça müteessirim.

ALP BEY! BİR LOKOMOTİFİN BİLEKLERİNİ KESTİĞİ GÖRÜLMÜŞ MÜDÜR?.

Birden anlıyorum ki
Bir bozkır treni olmuş ayrılık
Özlemek diyorum ve sonsuz
bir tren
Geçip gidiyor bir eski şarkıda

Ve sanki, bu küçük minik trenle aramızda öyküyü çizmeye başladığım günlerde (hiç inanmasamda) telepatik bir iletişim oldu. Evet, mutlaka oldu! Ben durduk yerde bu öyküyü kurguladım ve çizdim. Ayrıca minik tren bizlerin çocukluğuna denk düşen bir güzellikti ve bu da geçerli bir nedendi. Hoş bir öykü olabilir sanısıyla kağıda kaleme sarıldım. Ayrıca bu işten müthiş bir keyif bile aldığımı belirtmeliyim.
Sonra, evet sonra Ankara'da bazı arkadaşlarım bu minik trenin orjinal bir kaç poz resmini çekmek için Gençlik Parkı'na gittiler. Ama ama onu bulamadılar. Ve öğrendim ki tam 2 yıldır bir depoda kilitli duruyormuş. Nedenini açıklama gereği bile duymamışlar!
Anlayacağınız Minik Tren zor durumdaymış.
...Ve bir kez daha anlıyorum ki, çocukluğumuzun bu MİNYATÜR TRENİ bizler için gerçek Bir "SON MOHİKAN" ve güzel bir ayrıcalıkmış.

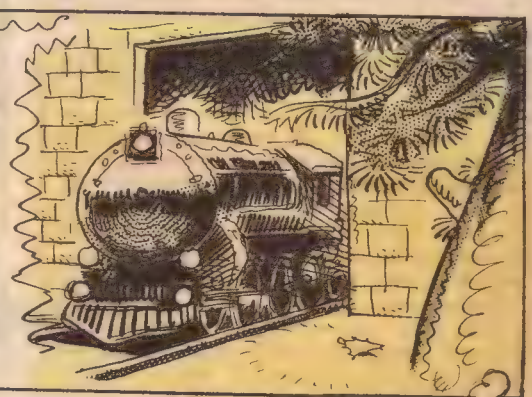

Ankara Gençlik Parkının minyatür treni mektubunda bana işte tüm bunları anlattı, ve bunları okurken ve çizerken bir anda üç şeyi birden farkettim.

1. Aslında ben karikatürcüydüm. Ama birden kendimi kaptırmış öykü yazarken yakaladım.

2. Salt tavşan boku misali komik olmak dururken, kelalaka didaktik unsurlara yer verdiğimi farkettim.

3. Ben, küçük lokomotifin anlattığı bu çocukluk anımı nedense bir türlü hatırlayamamıştım. İhtimal Ya ben başka bir hayata geçmiştim yada tüm bunları yaşayan bir başkasıydı.. Bu üçüncüsüne sinirlenip benim bellek zayıflığımdan ve zekamdan kuşkuya düşen ukala okura bende ukalalık yapıp elinde tuttuğu şu derginin her köşesinde yeterince dikkat gösterip göstermediğini sorayım mı? Mesela öyküdeki ilk şiirin son dörtlüğündeki "BAYRAM ÖZÜNÜ BİLDİ" mısrasından şiirin kime ait olduğunu çıkarabilecek misiniz? Peki ya elinizde tuttuğumuz ve en fazla yarım saatte okuduğunuz bu derginin 30 kişinin saatler süren kuyumcu sabrı ve titizliğiyle sizlere nasıl servis yapıldığını. Ya da bu öykünün ORHAN PAMUK"un "Yeni Hayat adlı popüler romanı da okunduğunda; "Bir kitap okuyup bütün hayatı değişenler"ce anlaşılmasının daha kolay olabileceğini anlayabildiniz mi?

Bizim gibi hayatı kaymış mizahçılarda da hüzün, öfkeli olmaya çalışan bir zeka olarak gösterir kendini. O öfkeli olma hali de en sonunda herşeyi berbat eder!..

Şiirler; Hacı Bayram Veli-Hasan Hüseyin (Mor Dönüşüm)-Halim Yazıcıoğlu-ve... biraz da YENİ HAYAT (O. Pamuk) kimyası..

Akşamsefası

28 MAYIS 1995 PAZAR... SAYI: 185... 20.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

CeM Mar

KRONİK HASTALIĞINIZ

OKİİ!.. O'OOLUM SENİNKİ **MİRKELAM** OLMAMIŞ Kİ!.. ŞURDAN HAFİF ALICAN... AZ... İNCE...

HAA!.. **MİRKELAM** GİBİ DİYOSUN SEN!.. YOK YA, BEN TAM ÖYLE YAPMADIM AMA BEN DE TUTUYORUM O ÇOCUĞU AYRI KONU!.

DEMEK Kİ KİMİN ATI HIZLI GİDERSE ONA BİNEYİM ZİHNİYETİ İLE ŞEKİLDEN ŞEKİLE GİREN YURDUM GENCİNİN SON ŞEKLİ BUU!.. GELGELELİM BU YENİ MODELİN UZAYA ÇIKMADA AERODİNAMİK Bİ KATKISI OLUR MU BİLEMEM!

CEM Mkşamsaran MET © BARUTER

Vallahi Öptürmedi

Bi öpücüğü esirgedi beriden
Nazmiye kokonası
Umrumda sanki, çoktur bana yanak verecek,
Kocası da bu kez Çin'e gitti, vay anası
Yakında üç günlük ziyaret için Ankara'ya gelecek!..

24 May'95/Saimekadın

Mirkelam Felaketim Hasretim

Freddy Mercury'ye benziyor çocuk, şeyi benzemesin
Üç günde süper ünlü oldu sesi, klibi, kendisi
İşin içinde olmadığı için çıldırıyodur Sezen Aksu
Ama en önemlisi aslan medyanın güç gösterisi!..

23 May'95/Bala

Göğsümü Bağır Ederim!..

Bu sezonun başarısız iki takımı kapışacak
Hem de benim adıma, Başbakanlık Kupası,
Yakışır, kupayı ben vereceğim nasıl olsa
Yani dünyanın en başarısız başbakanı!..

25 May'95/Stad Otel

> ●Başbakan Tansu Çiller'in pürüzsüz yüzü, Fransızların dâhi doktoru Maurice Dray tarafından bulunan ve uygulanan özel bir yöntemle geriliyor.
>
> Milliyet'ten

Yandaki haber yalandır.
Yüzümün gerginliği yoğun stresli iş ortamından kaynaklanıyor.
Bunu göğsümü gere gere söylüyorum.

İNSAN HAKLARI ŞİMDİ!

İnsan Haklarından sorumlu bakan Algan Hacaloğlu: 295 kimsesiz cesetten çoğunun ölümü normal değil. Hacaloğlu bu açıklamayı 1994 Ocak ve 1995 Şubat tarihleri arasında Adli Tıp'a gelen 295 faili meçhul ölüm dosyasını aldıktan sonra yaptı.

GÖZALTINA ALINDIKTAN SONRA KATLEDİLEN HASAN OCAK'LA İLGİLİ AFİŞLEME YAPAN 4 ATILIM GAZETESİ OKUYUCUSU GÖZALTINA ALINDI.

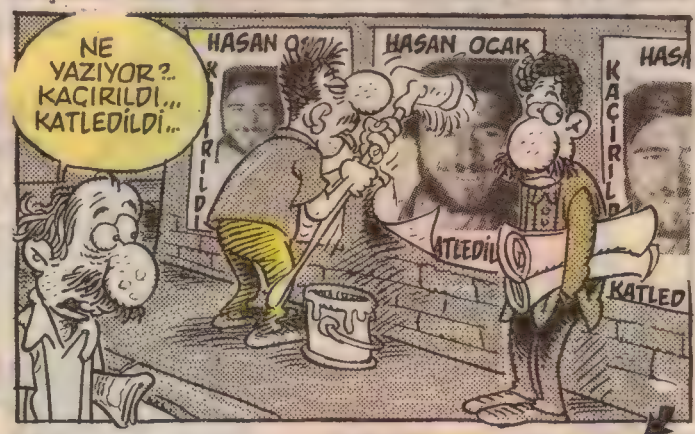

● Diyarbakır'da kurşun geçirmez çelik kapı satışlarında son bir yıl içinde büyük artış oldu. Satışlar yeni bir sektör yarattı.

İçişleri Bakanlığı'ndan yeni düzenleme. Düşünce suçlusuna pasaport yok.

GEZ ◉ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

LeMan 2

Akşamsefası

LeMan

ÇİLLER'in ABD'deki vergisi, Türkiye'de ödediğinin 70 kat fazlası. 2 milyar.

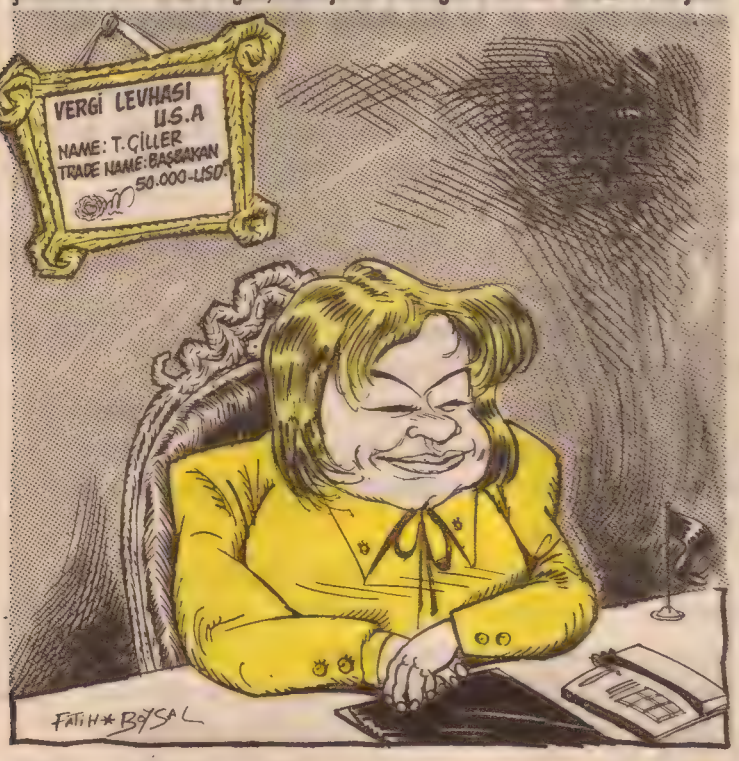

Arazi ve turizm mafyası rantı paylaşım için kan döküyor. Kuşadası Belediye Başkanının öldürülmesinin ardından kimler çıkıyor kimler.

ÇİLLER vergisini tıkır tıkır ödeyen örnek A.B.D. vatandaşı **Yeni MC** DYP., ANAP, RP, MHP'den oluşan ve mecliste borusunu öttüren ittifak **YAŞAR TOPÇU** Her demokratikleşmeye maydanoz **ÖZER ÇİLLER** Her taşın altı **ECEVİT** Sosyal gerici

Memura grev ve sendika hakkına meclisteki sağ ittifaktan red.

Akşamsefası

HAFTA SONU NE YAPAK ?

☛ **":bir kapı açmak, bir sigara yakmak.. bir insanın hayatında sadece birkaç ışıltı vardır.. gerisi sıkıcılık, boğuculuktur."**, (açık düşman, **jean genet**)

☛ millet'de ne gam kalmış, ne de john cassavettes!. fitbolcu hakan; torino'ya gitsin mi, gitmesin mi!. hakan günlerce, medya'lara çıkıp, yaralı bir at gibi kıvrandı, durdu!. çok acı çekmesin diye kimse de vurmadı!. inek şaban'ımız vardı, bir de inek hakan'ımız oldu!. ey yüce millet, hakan'a gösterdiğin bu duyarlılığın kaçta kaçını yurtdışı'na giden doktorlara, bilim adamlarına gösterdin!. sürgünde veya hapiste ölen hangi sanatçıların için, üç dakika üzüldün!.

☛ **"kim kalbini mezata düşürmüş boş diliyle", "söyleseler çıkar mıydım hiç hayatın koynundan"**, (sırat şiirleri, **haydar ile ergülen**)

☛ lever tarafından türkî cumhuriyetlere ithal edilen, yeşil renkte, krem kıvamında olan, limon kokulu **VİM JEL**'i türkî vatandaşlar aylarca ekmeklerine sürüp, peynir-yağ niyetine yemişler.. üstelik birbirlerine de tavsiye etmişler.. çamaşır yumuşatıcısı **YUMOŞ**'u ise şampuan yerine kullanmışlar..

☛ **"ağlatırdı suçsuzluğum beni.. yaşam herkesin yanında götüreceği güldürü."** , (cehennemde bir mevsim, **arthur rimbaud**)

☛ festivaller, şenlikler sürüyor!.

☛ interkamera 95 fuarı açıldı!.

☛ pablo neruda'nın, sorular kitabı'nın yeni baskısısı broy yayınları'ndan çıktı!. üstelik bu kipat'ta 3 yanlış, 1 doğru'yu götürmüyor!.

☛ iskenderiye kütüphanesi, kızılayankara, açıldı!.

☛ **"zamanı kim okşayabilir ki.."** (ağır roman, **metin kaçan**)

☛ **necip fazıl kısakürek** ölümünün 12. yılında anıldı!.

☛ boğaziçi üniversitesi, atatürkçü düşünce klübü'nün faaliyetlerine sponsorluk yapmayı kabul eden **BİG STAR** adlı blucin firması, **Aziz Nesin**'in davet edildiğini öğrenince sponsorluktan vazgeçmiş..

☛ sağlık bakanlığı tarafından hazırlanan gıda yasa tasarısı "örf ve âdetlere aykırı gıda-uygun gıda" kavramları getiriyor.. tasarı yasalaşırsa türk tüketicisi (oburtürkler) domuz eti, jambon,salyangoz, kurbağa bacağı, dilber dudağı,kadınbudu köfte, koç yumurtası, istridye ve hatta musevi toplumun kutsal yemeği olan hamursuz satışları da örf sörf anana babaanne âdetlerine göre düzenlenecek..

☛ "selâm olsun bizden güzel dünyaya / bahçelerde halâ güller açar mı / selâm olsun sonsuz güneşe, aya / ışıklar gölgeler suda oynar mı", (bütün şiirleri, **a.h. tanpınar**)

☛ bu hafta sonu en genç şairimiz fazıl hüsnü dağlarca'nın kipatlarını hatmetsek fena mı olur yâni..

☛ **HSNY** ÖZEL; sizin **H**afta **S**onu **N**e **Y**apakları'nız birikiyor.. ayrıca galiba giderek tek kişilik zafer haftaları da olacakmış gibi görünüyor.. hayırlısı olsun..

MANSUR SEBBOY
(dere otu)

PAZAR SEVİŞGENLERİ

ÖMÜR TORPİDOSU

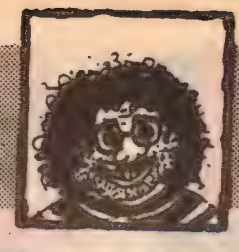

küçük DÜNYA tarihi, (dört)

"yıldırım önal'a"

☛ bekârlık tarihi: (eskiden bekârlara kiralık ev vermiyorlardı.. zaman değişti.. şimdi kız da vermiyorlar)

☛ türkh usulü tatil yapmak: (hızlı git, hızlı gel.. ceset'in bronz tenli olsun)

☛ harbi demokrasi tarifi: (biz'i devletinize değil, devletinizi bize uydurunuz lütfen)

☛ dünya görüşü tarihi: (dünya'yla görüş'müyorum, uzun süredir.. bitmeyen dinmeyen, savaşlar, kötülükler, işkenceler, ölümler nedeniyle, küstüm lale'ye)

☛ milli irade tarihi: (çoğunluğun iktidarı diyorlar.. öyle olsaydı koyunlar, çoban'a hükmederdi.. çoban sülü çankaya'dan halkı güdmezdi)

☛ ayrılıklar tarihi: (herkes, aşık olabilir.. asıl önemli olan adam gibi ayrılmayı becermek)

☛ macar salamı: (bazı acar macarlar, bunamış, manyamış, ele avuca düşmüş, ihtiyarlamış macarlar'ı, sur dibinde kesip salam yapıyorlarmış.. olamaz mı yâni... o peşte'yse, budapeş ne demekse)

☛ askerlik tarihi: (kara gözüm efkarlanma gül gayri.. ibibikler'in ötüp ötmemesini, sikter et.. terhisler yine uzadı.. kelaynak kuşları'nın nesilleri, biter bitmez orda'yım)

☛ ölümler tarihi: (ölüm'den öte köy yoktu.. seçim ve oy kaygısı yüzünden ölümü de ilçe yaptılar)

☛ solculuk tarihi: (biz, halk'ı çok sevdiydik.. ve fekat halk, bıkmadan-usanmadan, kendisilerini hiç sevmeyen dallamalara, aldandı durdu)

☛ kan davası tarihi: (kan'ımı yerde bırakırsanız, hiçbirinize, AB grubu RH pozitif hakkımı, helâl etmem)

☛ insanlık tarihi: (beynimiz'in ancak 10'da 1'ini kullanabiliyormuşuz.. ya duyu organları'mızın... kalbimiz'in 10'da 1'ini bile kullanamıyoruz şu sıra

☛ özgürlükler tarihi: (ne kadar umutsuz'sanız, o kadar özgür'sünüz, demektir.. umut; beyaz bir kelime.... umut'a, ihtiyacımız yok)

☛ kumar tarihi: (rus ruleti, oynayacaktım.. doğru dürüst, bir rus bulamadım... âlem gorbaçov olmuş)

☛ şarkı-türkü tarihi: (cep telefonu'nun telleri'ne, kuş'lar konmaz ki)

(devam edecek)

LOMBAK

SOLMAZ & BARUTER

PIŞTİİİİ..!

Hakan Elbasan buldu...

EVET FAYSAL ARKADAŞIMIZ YETERİ KADAR ZAYIFLAYARAK "SONRA" YAZISINI TAKMAYA HAK KAZANMIŞTIR...

SONRA

ÖNCE

ÖNCE

ÖNCE

Yaa hoca şu gözleri yumuk yumuk cizmiyo musun üyüz oluyorum, kuran çarpsın.

BEVLİYE DR.

HAA!.. ANLADIM HAKAN BEY, ÇÜKÜNÜZ KALKMIYOR! HEMEN GELİYORUM..!

zzzzz zzz

LAN BEVLİYE DOKTORU BİR KARIYLA EVLİLİK NE BELALIYMIŞ ARKADAŞ YAA..!

O KADAR TIP OKUDUK DOKTOR OLDUK! KIZINIZI NİYE VERMİYORSUNUZ Kİ?..

Hah söylee... Aç şu gözlerini güzzzlocum, bavazını görzlim.. İçimiz açılsın..

BEN MÜHENDİSİM AMUÇA! ALLAHIN EMRİYLE KIZINIZI İSTİYORUM...

Okazzy. Buna da razıyım. Buna da Okazzy..

KIZINIZI NE DOKTORLAR NE MÜHENDİSLER İSTEDİ DE VERMEDİK! SİZE KISMET MİŞ..!

Yok arkadaş hastasın sen, kuran çarpsın hastasın..

AYNA, AYNAAA! SÖYLE EN GÜZEL KİM BU DÜNYADA?..

EE.. ŞEY... YANİ SİZSİNİZ KRALİÇEM..!

KANLI KALEM

SAKINCALIDIR

GURCAN ÖZKAN

Iri, diri, kibirli, az da kılıbık. Kurnazlığı ve kibirli olmayı yaşamda ölçü tutan ...havasından geçilmeyecek kadar kendini yükseğe asan zatı gaddar hiç hamurunun mayası ekşimemiş **"tayin"** gibi. Kendini sürüye katmayacak kadar havalı, haftalardır yazılmaması için direndiysede kalemin kanına boğulmaktan kurtulamadı. Hal ve tavrındaki mağduriyet mudaralığa mahal vermemesi için bu köprüden geçmesi lazım değil mi?.. Çeltik değirmeni gibi mazallah. Ne versen öğütüyor hali endamına uygun sessiz sakin durması kılıbıklığının saklanmazlığını gösteriyor. Dede korkut masallarındaki boğa gibi. Eğer **2000 yılı** Dünya Olimpiyatlarına katılsaydık boğa güreşi dalında matadoru ben olsaydım arenada mıncık ve zıplama dalında altın burun halkasını biz alırdık. Tahammülsüzlükte ölçüsü nedir bilemem ama, Çağçağ kadar sosyete arayış için eli kolu bağlı. Suat Özkan'la herhangi akrabalık bağı yok ama?.. Mantofonlar familyasındandır.

Haftaya: Leman Kültür hakkında
Yasin Adıyeke

HASTANIN YAKINI MI OLUYORSUNUZ?

EEE...ŞEY... EVEET... YANİ... ÖYLE GİBİ..!

Geçmiş olsun bile... Dar mamleket Çaponya mı?

SUÇU ÇÜKÜ EN KÜÇÜK OLAN ÜSTLENECEK TAMAM MI?

Geçmiş ol... Sun yaaa... Çaponlar... mı sattı sanı...

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

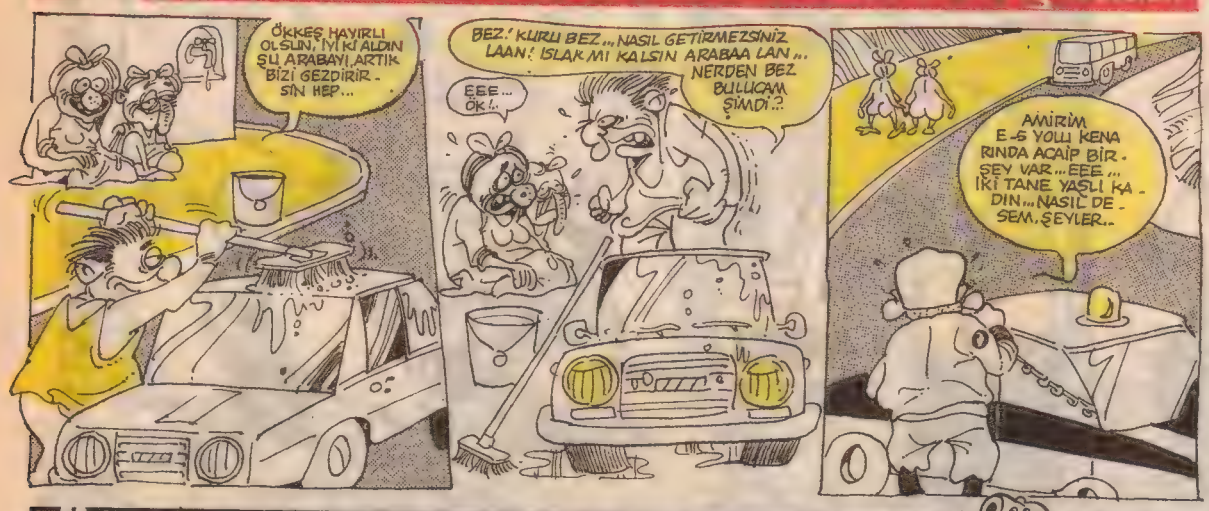

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tuncer

Paranoya

Fatih SOLMAZ ve Bahadır BARLITER

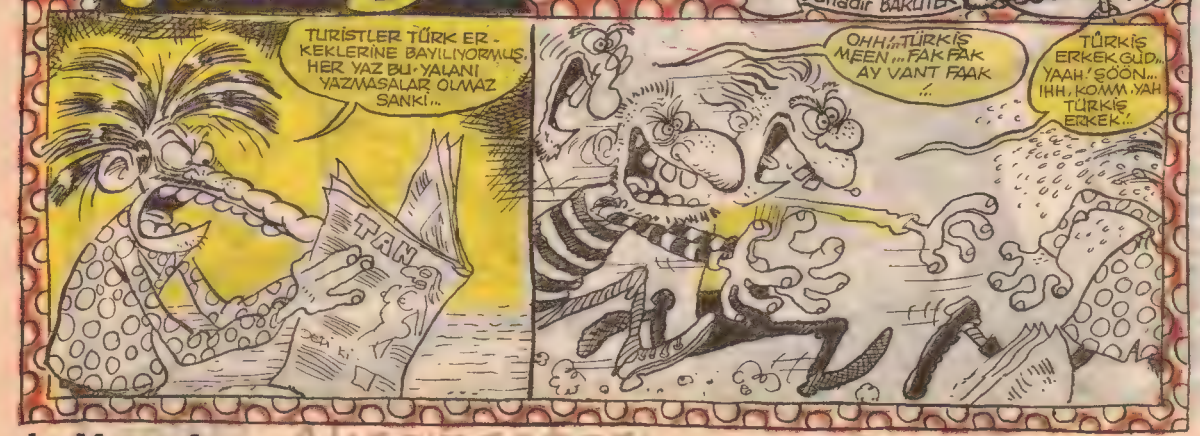

KOMİKAZE

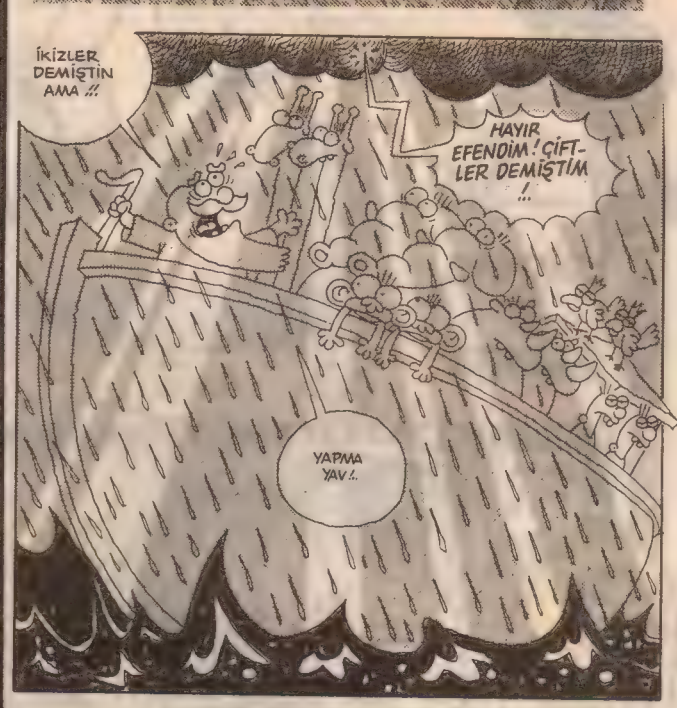

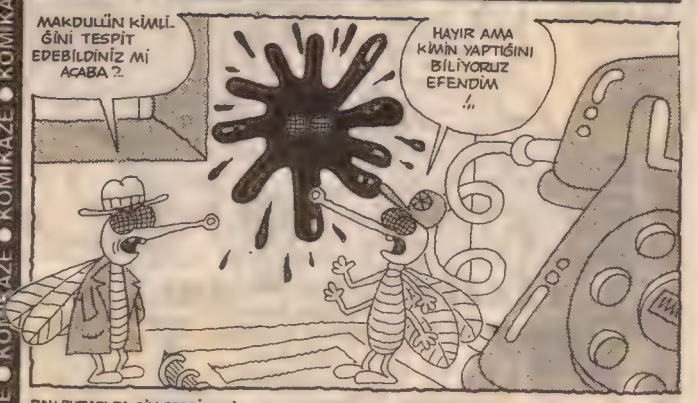

KEDİ TUZAĞI

SİMDİKİ SEÇENEK ZAMANI...

Malzemeler; torpil (bir çeşit maytap) ve balık kılçığı. Kılçıklar yarısı boş olan bir çöpe yerleştirilir ve kedilerin gelmesi beklenir. Çöpün içine iki, üç kedi birikince çaktırmadan torpil çöpe atılır ve kapak kapatılır. Kapalı yerdeki bu patlamayla kedilerin ödleri boklarına karışır. Oyunun ikinci aşamasında çöp tenekesi sapan atışıyla taciz edilir ve kedilerin panik halini koruması sağlanır, bu aşamada oyuncular gözle görülemeyecek biçimde saklanır ve çöp dökmeye gelecek olan masum kurban beklenir. Zavallı kurban gelipte çöpün kapağını açınca, onu özgürlükleri ile ardalarındaki tek engel olarak gören kediler tırmıklarıyla boğuşurlar. Kurban bayılıpta oyuncular pişman olunca oyun sona erer. Oyun fazla tekrarlanırsa mahalleli kilinir ve çocuk avına çıkarlar.

-Akın Özen gönderdi-

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

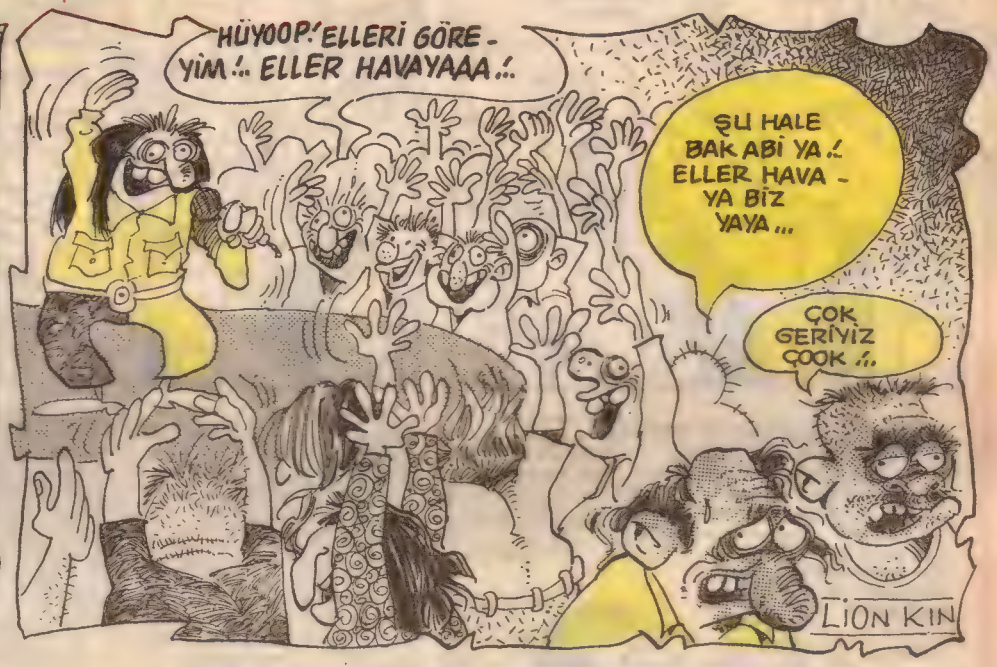

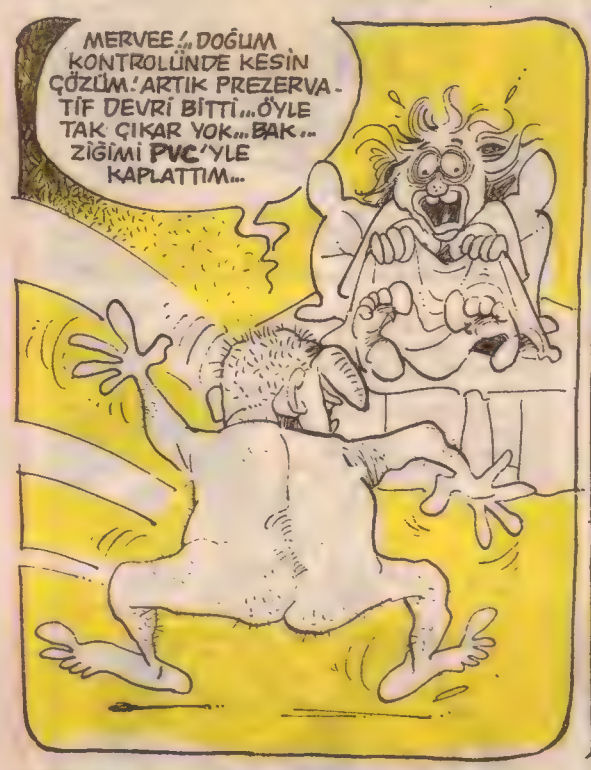

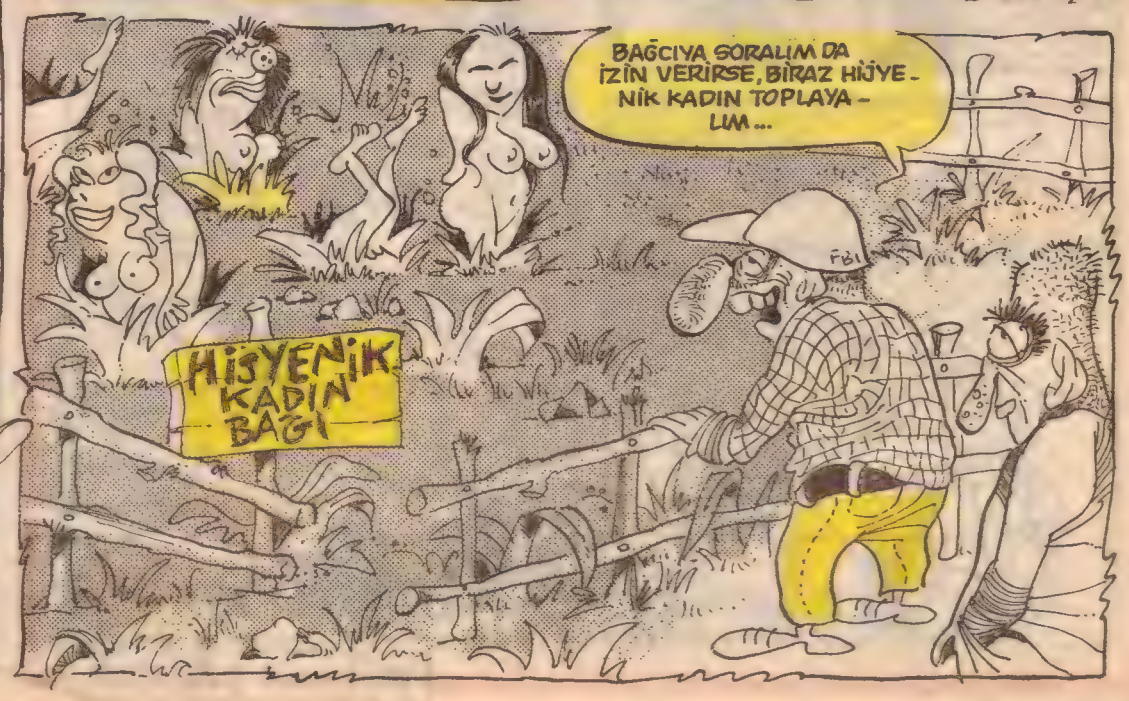

Akşamsefası

& TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

AYRINTILAR

m.e.t.i.n f.i.d.a.n.

Selâm!..: Bi elim cebimde bi elimde sigaram, Karaköy'deki yeraltı geçidinin duvarlarına asılı, kilim desenlerini andırıp başka bi boka benzemeyen, "Stres atıcı" diye pazarlaması yapılan, satılık Üç Boyutlu resimleri inceliyordum. Baktım resimdeki deniz altını, balıkları felan kötü aydınlatma yüzünden zor belâ görebilmiş, hayranlıkla izlerken, gençten biri yaklaştı; bir diğer resme bakmaya başladı. Umutsuz olduu çok belliydi, bi süre sonra, "Bişey görebildiniz mi" diye sordu, bana. "Evet gördüm" dedim. "Ne diye sorup devaametmesini bekliyordum ki, tuhafça baktı; "Hassiktir lan" gibisinden bi yüz hareketini geride bırakarak, çekip gitti. İnanmamıştı; ne resimlere, ne de bana.. Pişmiş Kelle'deki Sertleşme Aanı isimli köşemde de buna benzer bişiyler oldu: Amerikan Bilim-Teknoloji dergisi Omnı'de nefis renkli işleri yayımlanan bilgisayar programcısı bi haatunun tekniini araklayarak yaptım 3. boyutlu karikatürlerin sonrasında, bi mizah dergisinde ilk defaa böyle bişeyle karşılaşan baazı okurlar, bunu ısrarla bi espri sanmaya devaamettiler.. Omnı'deki BilimBayanı, bu işi kompütürlerlen felan halletmesine rağmen, formül basitti; ve milimetrik bi cetvel, biraz ince hesap ve dikkat, bana yetip de artmıştı bile. Birbirinin aynısı gibi görünen iki karikatür karesinede, gözler daldırılıp bakılıyor önce. Sağ göz, sol göz, ve beyin üçlüsü, bu bakışın sonrasında, sanal, yapay bir hayaali üçüncü kare çıkarıyor ortaya; işte 3-D denilen derinlik boyutu, ondaydı. Formülü söylemeye bile gerek yok, çok basit. Sanırım şu yeterli olur: İlk başta birbirinin aynı gibi görünen o iki resimde, ilk kare sol gözün, yanındaki ise sağ gözün gördüğüydü. Hesaabını hallediverin biraz düşünüp.. O dalgın bakış sonrası, ilk, yaani soldaki resimin görüntüsü düşüyo hayaali 3. resmin içine. Fekat, algısı beyinde saklı duran sağdaki resim, derinlik boyutunu yavaş yavaş ortaya çıkarıyo.. Biraz karışık gibi görünse de, böylesi büyüleyici bi olayı, hayat hikaayemi anlatır gibi raat bi net şekilde açıklamam imkansız.. Şu bi gerçek: Bakış öncesi, Beyinimizin kaslarını, son kırıntıyı yuvarlamaya uğraşan Anüs kasları gibi sıkıp esnetmek gerekiyodu. Ve bu tür bi 3. Boyut teknii, stres atıcı o resimlerden şaşı bak şaşır'lardan daa basit, daa keyifliydi.. Üç boyutlu filmler Javs, Fredi; Neyşınıl Ceografi, ve baazı havayolu şirketlerinin reklâm broşürlerinde gördüüüm, paalı bir teknikle basılan, Hologram resimler; TGRT'nin, verdikleri gözlüklerle izlenebilinen, üç boyutlu çizgi ve kısa film yayınları; bu işlerin fantazisini anlatan, Stefan King'in Bahçıvan'ı; Dinozorus dergilerinin, özel gözlükle beraaber verdii, üç boyutlu dinozorus bilmemneler; Nokta nokta, karınca mitingini andıran Şaşı bak Şaşır'lar; Annemin, nereden bulduunu bilmediim, o balıklı, ve Şaahin'in çarmıha gerili İisa'lı, üç boyutlu kartpostalları; yuvarlak kartonunun üzerine küçük fotolar yerleştirilmiş, üç boyutlu dürbünler, daa bi sürü çeşidiyle hepsi, Sanal Gerçeklik denen o acaayip şeyin büyüleyici ürünleri.. Yapay bi dünya yaratıyo insan kendine: Lazer diskler, odaya monte edilen Dolbi Siteryo ses sistemleri, bilgisayar oyunları."Gerçek", minik bir kulaklım, bir lazer disk oynatıcıdan, yetmiş ekran tiiviye giden kablonun içinde. Göz ve kulağa, teknolojik algılar geliyor. Ve Asıl Gerçeğe en yakınını yapan, ençok parayı kazanıyó.. Yıllar önce, bakkalın önünde, ciddetten çıkan, televizyon dediimiz o plastii parmaklarımla oynatıp, resmi hareket ettirirken ve hayrettere düşerken, ve daa sonraları, ilk elektronik eşyaam olan, ucuz ünisef marka volkmenimi aldımda, bilimsel yorumun "Vay be", veyaa "Alla Allaa"dan öteye gitmemişti.. Hemen hemen, şimdi de öyle..

SEVERİM:.. Su doldurmaya giderken, boş bidonu, her adımımda, adımı atan dizime vurdurup, o aptal sesi çıkarıp eylenmeyi.. Zarfın içinde katlı duran mektubu, tek elimle silkeleyip sallayıp acaayip hareketlerle açıp düzlemeyi, ve çıkan o hışırtıları.. Yazın, dükkan önlerini sulamayı (çıraklık hayaatımda çok yaptım. Hortumun ucuna parmaamı dayıyom; havadan püskürtürken, önce tozlu toprağa, mecburen el yazısıyla, adımı yazıyom.. Ve samiimi bi arkadaş yaklaşırsa, azcık onu ıslatıyom).. Minibüste üçlü koltuun sonundayken, o yanım götlük oturuşu, ve elimle camdan destek almayı (virajlarda felan, sarsıntılarda, şöyle bir toparlanıyom) (sinemada mısır torbasına elimi daldırışımı, kahkaha attıran bi espiri aanında yaptım gibi), ve yarım götlük yeri biraz büyültüyom).. Eşofmanların ve palto kapşonlarının iplerini baalamayı.. Maltepe pakedim iycene boşalınca, yer kaplamasın diye, çakmaamı da onun içine koymayı.. Vapurun kenarında, ayaklarını kibarca, demirlere uzatılı tutan kızları.. El bileklerindeki, yuvarlak çıkıntılı kemii, ve, korkuyormuş gibi yanındakine iyice sokulmuş duran, gariban ayak serçe parmaanı.. O acaayip biçimli özel bıçakla, salatalın kabuunu soymayı.. Radyodan, bölüm bölüm, Vaadideki Zambağı felan dinnemeyi.. Vim'le lavabo temizlemeyi.. Nalburcu'nun, istediim yarım kilo çam çivisini, raftaki bölmeden avuçla alıp, gaste kâğıdına koyup tartmasını..

Bİ FİİL, Bİ İKİ MİSAL... Germek:.. Çok şişirildii için patlayan balonun parçalarını, büyüklüüne göre: Bardaan, kültablasının, ve en zevklisi: gazoz kapaanın üstüne gerip eylenmek (Kapaan tırtıkları, lastii nefis tutuyo).. Testis tıraşı olurken, bi sakatlık olmasın ve raat bi traş amacıyla, kıllı yuvarlakları parmak uçlarıyla çekiştirip, düz bi alan meydana gelcek şekilde deriyi germek... Eti Puf'u ısırdımda, çikolata kaplamadan kolay geçen dişlerim, jöle iç'e takıldıında, ben ağzımı çekerken, o da liime liime gerildiinde..

YAAMUR yağıyodu. Dışarda hasta olup iine yeme pahasına bile olsa dolaşmak için, manyak bi istek duydum içimde. Postallarımı çekerken, baacaklarıma takıldı gözüm. Ne olcaanı bilen bi Komutan misaali gülümsedim. Hiç üşenmeden baacladım ikisini de. Üçer beşer merdivenlerden atlarken, yine o inek memeli kan boş gözleriyle süzdü beni. Hareket çekmemek için zor tuttum kendimi. Dışarıya adım atınca, gözlüklerime çarpan deli damlalar mutlandırdı beni.. Yoldaki çukurcuklar, içine biriken sularla yan çamurlaşmışlardı. Derken, postal baacaklarımdan birinin, inatla paçamdan yere sarktığını gördüm. Her zamanki gibi.. Yüzümdeki gülücük daa da genişledi. Biliyodum, dedim. Biliyodum, ne kadar sıkı bağlasamda, inatla açılıcaanı, yerlerde sürükleniceeni... Adımlarımı ritm tutturmak için hızlandırdım. Baacam ıslanmaya, çamurlara bulanmaya, bulandıkça paçalarıma çap çap çarpmaya başladı. Ne ritimli, ne ahenkliydi!. Ötekini de açtım. Hızlanan adımlarım, koşmaya çevrildi. Maavi paçalarımsa, koaverengi olmuştu.. İşte yaamurda yürümek bu!..dedim.. Annem aklıma geldi birden... Soona, da, çamaşır makinesinin bozuk olduu. EDA Ö. YILMAZ..

KOLAYGİRERZORÇIKAR:.. Teyibi, volkmeni, kırık dökük bi radyoyu felan taamir ettimizi sanmanın o deli mutluluuyla, orayı burayı kurcalarken, minicik bi yıldız vida çıkar karşımıza!. O küçük ama uyuz şeyi halletmeden,altaki bölüme ulaşamayız. Ne tesaadüf!. Yıldız tornavidamız da yoktur tabiyki!. Çay kaşının sapı, kaavaltı bıçaanın ucu, saçmasapan bi sürü şeylen zorlar, güç belâ açarız onu. (Çok sinirlenmişsek, kenarındaki plastiinden eritip koparırız!.) Ve kaybolmasın diye, emin (!) bi yere koruz onu. Neyse, aaletin içinde bişiyler yaptık, orayı burayı kurcaladık; sıra gelir: Heyecanla, kapağı felan kapatıp denemeye. Fazla diil, bi yarım saat, mini vidamızı arar bulur, oturturuz deliine, alırız bıçaamızı, veyaa başka sivri uçlu metâl bişiyi elimize. Tam döndürecekken, yamulur. Metâli çekeriz, vidada vaunda peşisıra gelir. Miknatislenmiştir ya orası, aazımıza sıçar, terler akıta akıta uğraştırır bizi. Zaaten manyak gibiyizdir, bi de, yuvasından kayıp, aaletin içlerine bi yere düşmez mi o aptal vida!. Allaaa!. Çevir, salla, düşmez!. Orda, entegrelere, devrelere felan takılır, gelmez.. Deliler gibi sarsarız aaleti.. Düşer aadi sonunda da, ühü, halının üstüne bi yerlere!. Halının deseninden ayırt edebilirsen et artık, o bit kadar şeyi.. Velhasıl kelâm, anamızdan emdiimiz sütü burnumuzdan getirir o minik belâ; kolay düşeer, zor çıkar!..

PSİKOAYRINTI:.. Tanrım ne kötüdür bi sürü kişinin ortasında yerlere düşmek!.. Aklında bi yın düşünce, hayâller kurarak, ya da etraafı, vitrinleri seyrederek, efendi efendi yürüyosundur. Kahretsin, aaniden olur herşey, bi anda!. O kahrolası çıkıntıyı, taşı, o aptal demiri farketmezsin; o ağır vücuudunla kapaklanırsın yere!. Düşmemek için düşerken yaptın bi iki tuhaf hareket, zavallı iki üç çırpınış, bi boka yaramaz. O temiz elbiselerinle, yüzükoyun yerdesin!. Kıpkırmızı olur, ve hızla kalkarsın. Elbette ki herkes sana bakmaktadır!. Haldır huldır yere yuvarlanan bi adama kim bakmaz ki.. Yazık, bi arkadaşın falanda yoktur ki yanında, bi takım tuhaf espriler ve aptal sırıtışlarla durumu idaare edesin.. Çaaresiz doorulur, üstünü başı silkelerken, hafif sesle bi iki küfür edesin: Taşın anasını sigmen, veyaa o demir çıkıntısının ebesine koyman, bir dışavurum için kaçınılmazdır; ve etraafa, tepkisiz olmadını da göstererek, yürümesini bilmeyen bi Aptal konumundan bi nebze de olsa sıyrılırsın... Diz kapakları tozlu pantolonun ve kırmızılı azalan yanaklarınla yoluna devaamederken, kalkarken etraafına bakınmadın için iraadeni tebrik eder, az önceki şoktan yavaş yavaş normala dönersin. Gömleğimin içindeki dirseğimde bi sıcaklık var. Sanırım, kan. Evde bi bakmalı..

BİŞİ:.. Alavare dalavere zart zurt cart caart, gel yanımaa yaa!; mitoloji pataloji terminoloji, amaan cici!.." Bi oyun havası kasedindeki hareketli bi şarkının nakarat kısmı.. Haftaya görüşmek üzre, iyi günler diliyom ben!..

Pis Mektuplar

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

SEN BENLE DALGA MI GEÇİYORSUN?.NE SOKAĞI, NE POLİSİ, BURASI MADAMIN EVİNİN İKİNCİ KATI... KES SAÇMALAMAYI BEN SANA NİYE SAVAŞTA DEĞİLSİN DİYE SORUYOR MUYUM?

SAVAŞ?.

NORA! SÖZ VERMİŞTİN ARTIK ÇALIŞMIYACAKTIN, YALNIZ BENİM KADINIM OLACAKTIN!.

?

GASTON!!

ŞU ACAİP ELBİSELERİ DE ÇIKARTIP NE YAPICAKSAN YAP ARTIK, HADİ!.

OHH! BÖYLE ÇOK GÜZEL.. DEVAM ET.. DEVAM..

FİKRİYE AFFET BENİ!.

UH!

UMH!

OROSPU!!

YAPMA!

POV

?!

DUR ULAN YAPMA... BENİM SUÇUM YOK...

VE SİZ BAYIM!.

KAÇAMAZ-SINIZ ORASI DUVAR...

POV

AH!

N'OLUYOR? SEN YARALISIN!..

YOK BİŞEY VALLA, YOK..

BU SOKAKTAN ÇIKTIN... SENİ VURAN ORADA MI?

HAYIR... ORDA KİMSE YOK!.

YALAN, GÖZÜMLE GÖRDÜM... ORDAN ÇIKTIN... BAKICAM...

BAKMA!..

AHHH!

?!

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

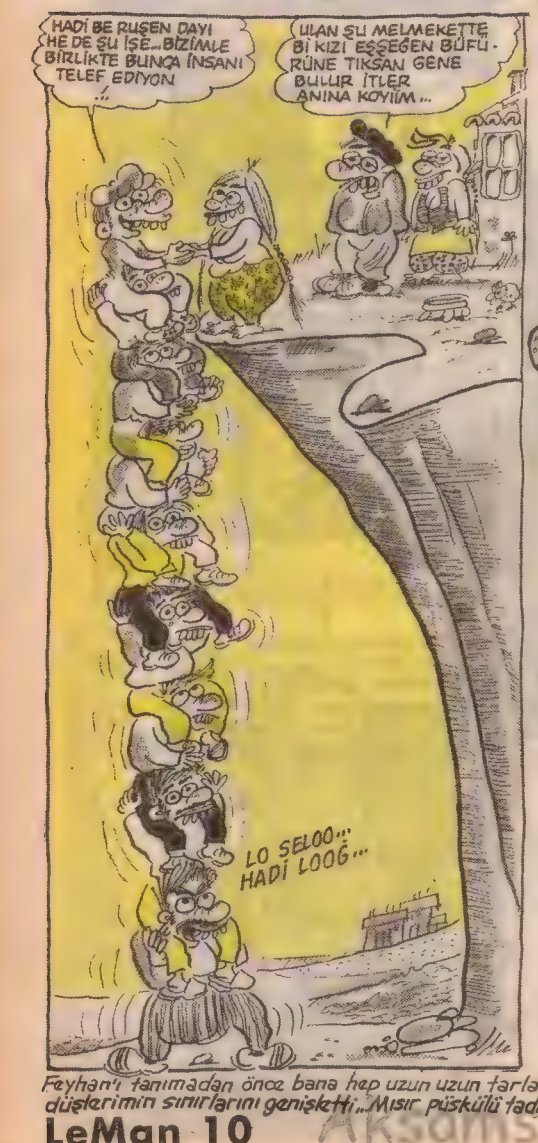

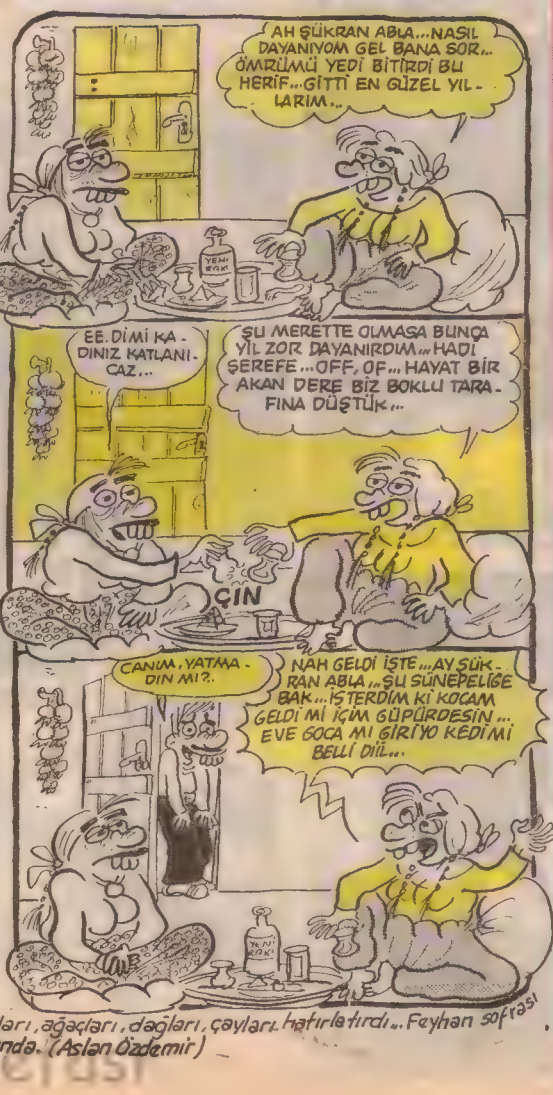

Feyhan'ı tanımadan önce bana hep uzun uzun tarlaları, ağaçları, dağları, çayları hatırlatırdı... Feyhan sofrası düşlerimin sınırlarını genişletti... Mısır püskülü tadında. (Aslan Özdemir)

DOKTORUN GÜNLÜĞÜ

ALTAY MARTI

"AMOK KOŞUCUSU" ve BESİYERİ

Klasik devlet tanımına uymuyor. Yüz ölçümü ve yüzü yok. Coğrafi durumu, iklim şartları ve geçim kaynakları bilinmiyor. Nüfusu da belli değil. Devletin ortasında bir devlet!.. Elleri kanlı ve en az geceyarısı kadar sessiz!..

Latin Amerika ve Ortadoğu'dan ithal "kaybetme" yöntemleri, birçok ülkeden aşırma işkence uygulamaları ile yarasalaşıp hukuğa ve insana karşı saldırıya geçiyor.

Damarlarında katran, beyninde çamur dolaşıyor. Hoyrat ve gözükara! Habire kan istiyor.

Mikrobiyolojide, laboratuvar şartlarında ekim yapılarak mikrop üretme yöntemleri v ropların daha kolay can bulabilmeleri için maddeleri eklenir. Kimi mikroplar çikolatalı, kimileri patatesli, kimileri de potasyumlu bes ça ürer. Bazı mikroplar için ise ekim kutularını

Devletin ortasındaki devlette böyle işte! rinde çoğalacak mikroplardan medet um rakları kana bulayıp, tüm coğrafyayı mikrop yor. Bunu, silahın tiksindirici soğukluğu ve den güç alarak yapıyor.

Tüm kurşunlarda kin, tüm tetiklerde sa lar hastalık saçıyor.

"Amok" ta bir hastalık! Stefan Zweig'in su" adlı kitabında geçiyor:

"Bir sinir buhranı, bir tür insan kuduzu. rücü bir hastalık, ipe sapa gelmez bir saplan

"Sıradan ve kendi halinde bir Malezyal rup kurup ilgisizleşir ve olduğu yerde uyuşur.

"Sonra birden sıçrayıp hançerini çeker v Dosdoğru koşar.. Dümdüz koşar.. Nereye gi den.. Önüne ne çıkarsa, hayvan ya da ins

Beş Antalyalı'dan dördü yabancı

ONLAR ŞİMDİ ANTALYALI

YEŞİLÇAM'IN "TECAVÜZCÜSÜ" COŞKUN GÖGEN

İçim sıkıldı, geldik!

SALİH GÜNEY

"Türkiye'nin Kaliforniyası"

İBRAHİM UTKU:

"Hayatıma huzur geldi"

Yeryüzündeki cennet bulundu

22 Mayıs tarihli Hürriyet, 19. sayfada Anta ya'nın güzelliğini öve öve bitiremiyor. 20 sayfasında ise Hür-Pa'nın pazarlamaya çalı tığı Antalya'daki konut arsalarının kocama reklamı var. Bağlantı mı çok ucuz yoksa bi mi iyiden iyiye paranoyak olduk?

CEZMİ ERSÖZ

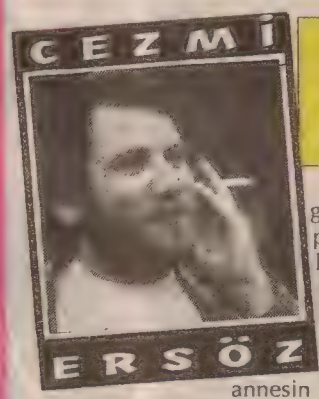

BİRİLERİNİN Ö GEÇMEZSEN SEV

Annesini düşünüyordu. Daha geçen gün odasının yarı aralık kapısından onu yıpranmış, pörsümüş bacaklarını ovuşturup duvara doğru tuhaf seslerle birşeyler mırıldanırken görmüştü. Özgürlüğünün, birtürlü açığa vuramadığı sevgisinin ve hep bastırdığı öfkesinin annesin kalbinde saklı kaldığını hissediyordu. Peki, kimdi gerçekte annesi?. Duvara bakıp neler söylüyordu? Hangi çaresiz, hangi gizli acılarının, korkularının esiriydi kimbilir? O ölseydi gerçekten özgür olabilir miydi, sevgisini yaşayabilir, öfkesini açığa çıkartabilir miydi? Peki ayakta kalabilmesi yaşaması için ne vermişti, ne paylaşmıştı onunla? Uzaktayken onu özlediğini sanıp, yanındayken sıkılmaktan başka!..

Bunları düşündüğü anlarda televizyona gömerdi kendini, onun çiğ ışıklarına. Sesini daha açardı. Çaresizliğini gömmek için, daha da derinlere...

Babasını düşünüyordu. Giderek yok olan emekli maaşıyla evi geçindirmeye çalışan o ezik, o şoka uğramış yabancıyı. O çok yakın yabancıyı!.. Nasıl da içine kapanık nasılda duyarlıydı son günlerde. Ama hep uzak! Markete gittikleri birgün babası o duyarlı halini koruyarak bir kalıp kaşar peynirini cebine sokmuştu acemice. Kimseye farkettirmediğini sanıyordu. Yaptığı bu acemi hırsızlık sırasındaki o çocuksu, o hüzünlü telaşından çok belliydi ki babası olan bu adam hep yoksul kalacaktı!. Arzuladığı imkanlara ve konfora hiçbir zaman kavuşamayacaktı..

Para, babasının umutsuz aşkıydı. Bir kere ona bağlanmış ve ona karşı kendisinin güçsüz olduğunu hissettirmişti. İşte o gün beraber olmamıştı para kaldı, bir tek

Kardeşi yak başaramayacağını akıttığı spermlerin rürken, köy basarl seyi öldürmek değ lerde kendisini ka cinselliğini karşısı Tutsak olduğu "to işte.. Peki, onu öld

Şimdi yatağı ihtiyacı olanları de, basit, piyasa iş rı düşününce hüzü rıyla sarsılıyor, içi bile onlar için birş

Çünkü asıl varlığının yetmeye ler yapması öğreti sevgi. Sevgiyi kaza rini de arkada bı şürmesi gerektiğin kalarında, satır a suskunluklarda..

Sadece gerç ama insanlar ne o de, hangi düzeyde

Akşamsefası

kutuları
Bazı mik-
lara katk
yosunlu,
de rahat-
eklenir.
besiyerle-
Tüm top-
rmak isti-
cülüğün-
. Namlu-
Koşucu-
ine öldü-
sında ku-
ğa fırlar..
ni bilme-
ere serer

hançeriyle. Ve kan kokusu almış gibi büsbütün çileden çıkar. Koşarken ağzı köpürür, çılgınca olur.. Yine de koşar, koşar, koşar.. Sağını solunu görmeden, tiz bir çığlık koparara, kanlı hançeri elinde, hiç bir yana sapmadan dümdüz koşar.. Köylüler bir Amok koşucusunu hiç bir gücün engelleyemeyeceğini bilirler..Bundan ötürü da başkalarını uyarmak için, uluyarak önden koşarlar, onu görüp "Amok! Amok" feryatlarını duyar kaçar. Ama o hiçbir şey duymadan, hiçbir şey görmeden koşar, koşar, rastladıklarını yere serer.. Kuduz bir köpek gibi kurşunla yere serilinceye, ya da ağzından köpükler gelip bayılıncaya kadar..

Devletin ortasındaki devlet kimlerin himayesinde başlamıştır bu çılgın koşusuna? Biri Ankara, diğeri, Elazığ çevresinde olan, faili meçhul cinayetlerin işlendiği iki Bermuda Şeytan Üçgeni'ni kim "düz koşu pisti" olarak tahsis etmiştir onlara?

Herhalde artık tüm tanıklar sanıktır günümüzde. Herşeye seyirci kalmak insanın kendisini müebbet hapse mahkum etmesidir artık.

Tarihe hiç güvenmemeli, tarihe hiç sığınmamalı! Çünkü karşımızda içi geçmiş bir koçakarı gibi miskin miskin bakan, haksızlık ve zulme karşı bağışıklık kazanmış, tahrif edilmeye aldırmayan bir tarih var! Tarih, sadece arasıra yarattığı kahramanlarıyla övünür.

Tarihe hiç yüz vermemeli.

Beyinlerin çekingen, bedenlerin ürkek olduğu bir dönemden geçiyoruz. Diller hepten tutuk! Ama onların silahları hiç tututluk yapmıyor. Evlere manyetolarla girebiliyorlar, darağaçları,kaldırımlara kurulabiliyor. İnfazlar yargısız, "kaybettiklerini" kimsesizler mezarlığına gömmeler sorgusuz!..

Bize ne düşüyor! Sırtlan payı, çakal tesellisi! Katliamdan arta kalanlarla avunuyoruz. Dağlanmış bir sanat, örselenmiş bir bilim ve yağmalanmış aşklar var geriye kalan; bunlarla yetiniyoruz.

Ömrümüz, temerküz kamplarının vahşi atmosferiyle, eski bir ıssız ada karikatürünün demode, melankolik ve gülünç havası arasında gidip geliyor.

Her yanımız çığlık aslında. Görmeyi unutuyoruz!..

Namlularsa korktukları oranda zalimleşiyorlar. Namlular lağım saçıyor ve bizim bitkin ömrümüz sürekli kendisinden kaçıyor.

Ellerinde kiralık hançerler, işte yine koşu başladı. Bu koşu uzun zamandan beri vardı. Bu gidişle de hep olacak!

Amok! Amok! Amok! Amooook!

MEHMET ESEN'DEN TAŞLAMA SOHBET MEDDAH

Mehmet Esen, Leman Kültür'deki gösterisinde hem Medya'nın cilalı simlerine dokunuyor; hem Devlet Tiyatroları'nın kulislerinde dolaşarak "tiyatro oyuncuları"nın gündelik kişilik ile sanatsal karakter arasındaki gel-gitlerini bir meddah ustalığıyla hicvediyor.

Bunun yanısıra, program öncesi Mehmet Esen'in Berlin'de Kathe Kollwitz'nin yaşamından esinlenerek gerçekleştirdiği "Taşın Ağladığı Gün" adlı kısa metrajlı film gösterilecek.

29 MAYIS PAZARTESİ
Saat:20.30
LEMAN KÜLTÜR
Adres: İstiklal Caddesi, Imam Adnan Sk. No:20
Tel: 245 38 06

Taş Taşıyan Gazeteciler Soruyor: LEMANYAKLAR NEREDESİNİZ?

Birgün bir laf ettik ve bütün hayatımız değişti.

"Acaba" dedik, "Sermayeden, partilerden, örgütlerden bağımsız günlük sol bir gazete çıkarabilir miyiz?" Olur-olmaz, yer-yemez derken (uydurduğumuz) bu laf bütün Türkiye'ye ulaştı. Meğer bizim gibi düşünen ne çok insan varmış. Haberiniz vardır mutlaka; Leman'da, Express'te, Söz'de duyurularımız yayınlanıyor. Para bulmak için atık kağıt topluyoruz, bir verenin de bin verenin de aynı söz hakkına sahip olacağı bir vakfı kurma aşamasına geldik, ayrıca bir çok şehirde irtibat bürolarımız açıldı, telefonlar, fakslar, bigisayarlar... Bu iş olacak galiba! Ne istediğimiz belli, yüzde yüz bağımsız solcu bir gazete. İlaveten harbi, objektif, katılımcı ve özgürlükçü bir gazete.. Ne istemediğimiz de belli: Patron istemiyoruz, yalakalık istemiyoruz, politbüro istemiyoruz, halkın devrimci önderi falan değiliz, abiyim diyen abilere, şefliğe karşıyım diyerek şefleşen şeflere komple gıcığız. Gıcık olmakla iş bitmiyor ama, A şehrinde gastemizi anlatmaya gittiğimizde karşımıza hep kırkına merdiven dayayanlar çıkıyor. Çünkü A şehrinde (veya Z şehrinde) bizdeki ihtiyar delikanlıların eski dostlarından başka tanışığımız yok. Böyle olunca katılımda daralma, isteklerimizin dışında bir gelişme oluşuyor. Gençler yok. Niye yok? Çünkü gençlere ulaşacağımız kanal yok. Gelin siz de taş taş üstüne koyun, bu projeye sahip çıkın. Sahip çıkın ki patronsuz, şefsiz, başkansız bu işi yürütemezsiniz, diyen insanları utandıralım; emir komuta değil, muhabbet zinciriyle elele verilip birşeyler yapılabileceğini herkese ispatlayalım Leman'ın mizah dergisi olarak kazandığı bağımsızlığı, biz de günlük gazete olarak kazanalım.

BÜROLAR: Ankara: 418 93 47 **Bandırma**: 714 35 83 **Burdur**: 234 12 81 **Bursa**: 223 67 18 **Eskişehir**: 230 80 14 **İzmit**: 321 86 42 **Kadıköy**: 347 38 43 **Mersin**: 237 05 59 **Rize-Pazar**: 611 37 71 **Taksim**: 254 27 95

ÇOCUKLARA KURULAN ALO TUZAĞI VE KARŞI KAMPANYA

Eski GIRGIR'ın kurmaylarından Süleyman Yıldız şimdi Genel Yayın Yönetmeni olduğu KLAS FM'de sıkı bir kampanya başlattı. 98.7'den yayın yapan KLAS FM'in "**Çocuklara kurulan Alo 900 900'lü hat şarlatanlığına**" karşı açtığı kampanyada imza sayısı 15 bini geçti. PTT de bu durumda hareketlenmek zorunda kaldı ve yeni sözleşmelerde çocukların ALO tuzağına düşürülmesine karşı önlem alması yolunda karar almaya hazırlanıyor. Klas FM'in 0 212 552 83 53 nolu faksı protestolarınızı bekliyor.

EXPRES'TE TEFRİKA

Ece Ayhan'ın ilk ve tek romanı

MORÖTESİ REQUIEM ya da SIKI FUHUŞ

Ağzı bozuk bir minyatür

"Alavere ile başlıyoruz"

ÜNE İ YOK!

bugündür para hep kaçmış, babasını acımasızca acı çektirip peşinden sürüklemişti. Ve bir kez olsun onunla lendiğinde hep böyle bağırırdı: Bir tek eni hayata bağlayan!

skere gidecekti. Engel olmak istese de, du. Tuvalette yasak düşlerinin eşliğinde rine rastladığı kardeşini birilerini öldüşünmek istemiyordu. Oysa kardeşi kimkadının sımsıcak karanlıklarında, dehlizmek istiyordu. Belki o yaşamayamadığı n insanları öldürürken tatmin edecekti! l" kader ona böyle bir bedel ödetecekti olanlar bunları biliyorlar mıydı?

ir başına kendisine yardımına, sevgisine yordu. Olmadık, saçma sapan bir filmrkı çalınırken, kendisine muhtaç olanla, gözyaşı döküyor, yüreği onların acılaeyecanla dolup taşıyor, ama çok istese apmıyor, dahası yapamıyordu!..

evgiye ihtiyacı vardı. Ve sevilmesi için hep bir sınavdan geçmesi, yani birşeyna. Çünkü koşulluydu yaşadığı çevrede için birşeyler yapmanın yanında, birilei, onlara engel olması, hatta küçük düyorlardı ona okullarda, evlerde, kapı arda, bakışların gizli oyunlarında, zehirli

ğıyla insanlara yakınlaşmayı denemişti, a değil, ne yaptığına bakmışlardı, nereuna. Mesela bu yüzden onun en büyük arzusu hep hatırlanmak, en büyü korkusu unutulmaktı. Bunu sınamak için arada bir kimseye birşey söylemeden başını alır uzaklara giderdi. Ortadan ansızın kayboluşunun çevresindeki insanlar üzerindeki etkisini anlamak için bir süre sonra geri döner, ama her defasında yokluğunun kimse üzerinde bir etki yaratmadığını, bir merak uyandırmadığını görür, hep hayalkırıklığına uğrardı.. Oysa o toplumsal kuralı çok önceden öğrenmesi gerekirdi: Birşey yapmazsan sevgi yok!.. Birilerinin önüne geçmezsen sevgi yok!.. Bir yere gelmezsen sevgi yok!.

Öyle bir toplum, öyle bir kültürdü ki, insan sevgiyi yakalamak için çabaladığını sandığında içindeki son sevgi kırıntılarını da yitiriyordu!..

Çünkü anımsanmak, sevilmek ve saygınlık görmek için gerçekten varolmak yetmiyordu. Görünmekti aslolan artık. Görüntü aslından önemliydi!.. İnsan böyle yaparak yokolduğunu hissetse de "varolduğunu" bağırmalıydı!.

Nasıl televizyonun o bayağı sesi ve o çiğ görüntüleri evlerdeki odalardaki cinnetlerin sesini, gizli cinayetlerin katillerini gizliyor ve saklıyorsa insan sınırlarına gelip tıkansa, varlığı çürümeye başlasa da belli etmemeli, kendisini pazarlamaya devam etmeliydi!..

Annesini, babasını, kardeşini... Sevgisine ve yakınlığına ihtiyacı olanları düşündüğünde onlara ulaşacak sevgi gücünü bir türlü kendinde bulamıyordu.

Ve ne acı ki onu belki de asla sevmeyecek olanların "sevgisini" yani onayını kazanmak için ne yapabileceğini, nelere katlanabileceğini düşünüyordu!.

**1 Haziran'da Edirne'de Trakya Üniversitesindeyim.*

**İmbik aylık, Ekin Sanat, Mizah Dergisi. Yazışma adresi Cumhuriyet Mah. 464 Sk.No 28 3/7 Erzincan.*

**Mehmet Yağmuroğlu, Sertaç Gül, Funda Kutay, Ayten Ateş, Erkan Çamlıbelen, Aynur Demircan, Taksi Şöförü Naci, Günseli Ediz, Serpil Türkmen, Suzan Ayrık, Figen Sercim, Neslihan Şenbaklavacı mektuplarınızı aldım*

Akşamsefası

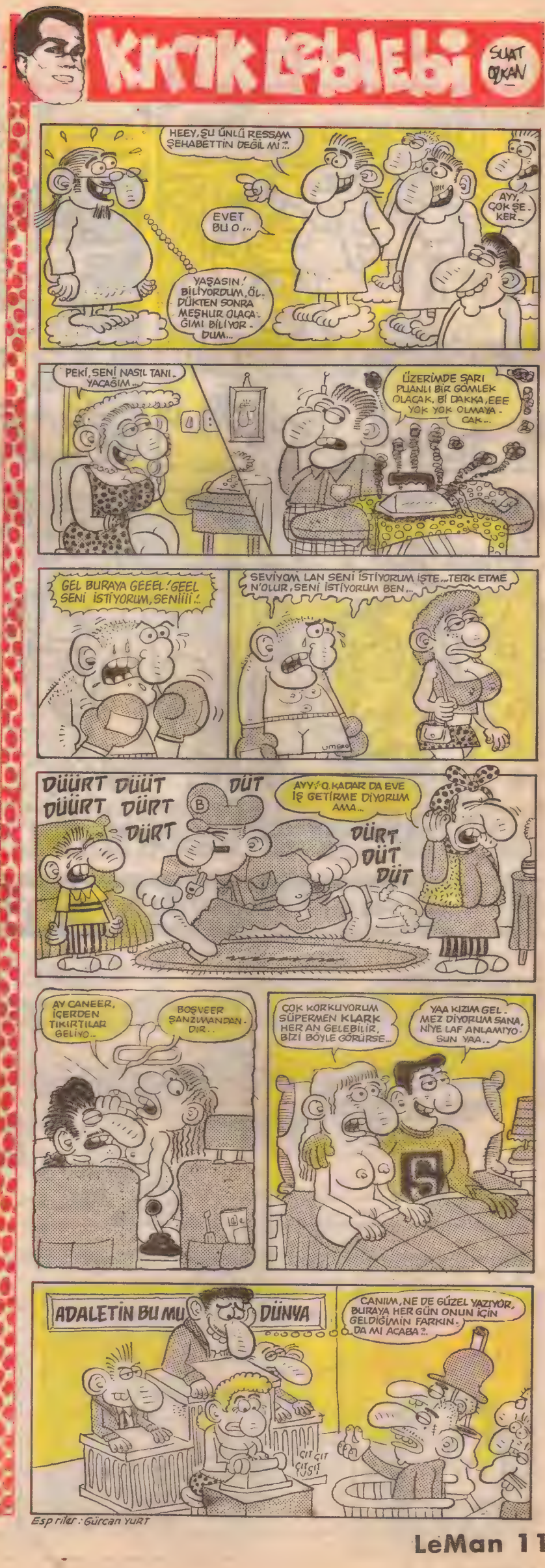

Espriler: Gürcan YURT

BEZGİN BEKİR

TUNCAY ANGUN

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

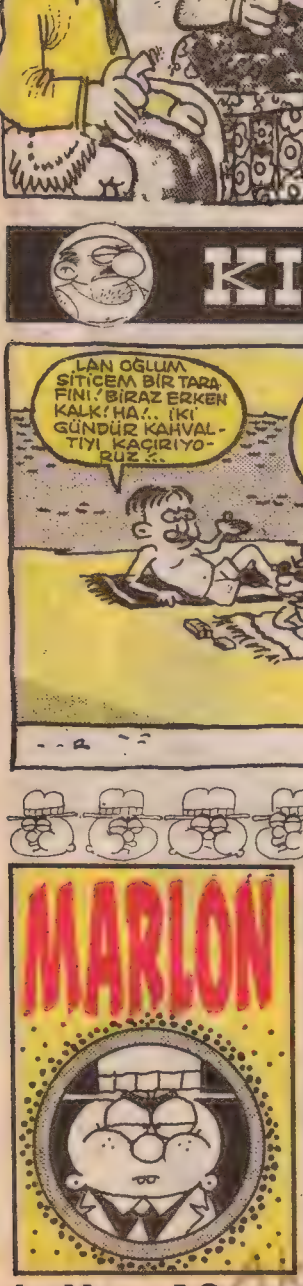

ERDİL YAŞAROĞLU

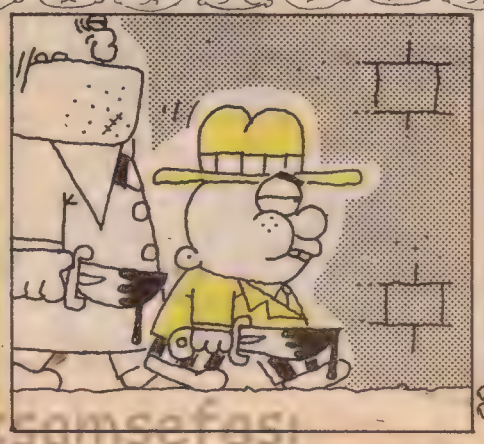

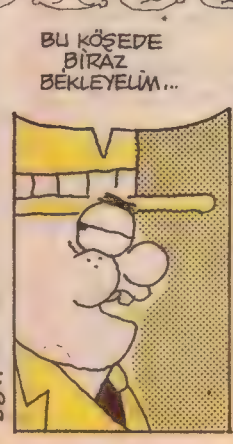

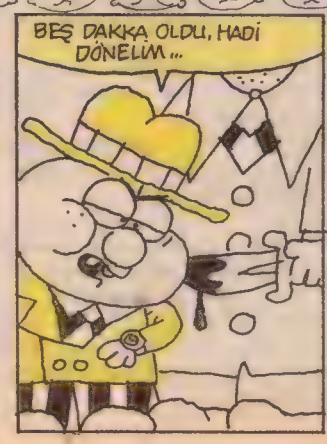

BAY ARGIN'IN NOT DEFTERİNDEN.. (NEDEN?..NİYE?.. NİÇİN?..)

-Neden askerde piyade, uzun eşşekte hep direk oldum?.

- .....

-Niye kimsecik beni düğününe çağırmaz?. Niye bana gelen mektuplarda "Sayın" yazmaz?.

-.....

-Niçin hiç nezle olmadım, öpüşmedi burnum kağıt mendillerle? Niye yalnızım bu kadar, nezle bulaştıracak adaşım yok?..

- .....

-Neden çimlere basamam, yerlere tüküremem?. Neden çok çok sever, çok çok sevilmem?.

- .....

-Niye herkez ruh çağırınca gelirde, ben çağırınca gelmez?. Ben, niye son sigaramı başkasına veririm?.

-. .....

- Yok istemem kaldıraç maldıraç; bana bir umut verin dünyayı yerinden oynatayım..

- .....

-Niçin herkez "Yurttan Sesler Korosu elemanlarının öz kardeş olduğunu söyleyip beni kandırdı?. Neden bu kandırmacaya aptal gibin inandım?.

- .....

-Neden kanlılarım bile beni adam yerine koyup, vurmaya tenezzül etmedi?.

- .....

-Niye berber bana "Nasıl olsun abim traşın?." diye sormaz?. Niye masturbasyon yapamam utanırım elimden?.

- .....

-Niçin küçükkene dinlediğim masallar mutlulukla finallenmemiştir?. Niçin güldüren aynalar hüzün gösterir bana?.

- .....

-Yalnızlık, yalnızlığımın teminatımıdır?. Neden diğer komik yazılardaki gibi ikinci bi konuşan yoktur benim olduğum yazıda?. Niçin "çıt" çıkmaz karşı dialog kulvarından?. Lütfen, lütfen konuşsana!.

DİP NOT... DİP NOT.. DİP NOT...
"Uyku Sersemi, daima vebalden korkar.."

Nazar

Ender Bekaroğlu

...Bir halk türküsü vardır ki, sözleri şöyledir...

ALİM GİTME PAZARA
UĞRATIRLAR NAZARA
ALİM ÖLDÜ DİYENLER
KENDİ GİRSİN MEZARA...

Mahallemizde bir Saadet abla vardı...

Çok şanssız bir kadındı Saadet abla... Ali abeyle 9 yıllık evliliğinden dört çocuk sahibi olmuştu...

Ama ne yazık ki dördü de peş peşe ölmüştü...

İlk bebeğini doğumda kaybetti Saadet abla... İkincisi bir kız oldu... İsmini Cevahir koydular... İki yaşında menenjitten gitti... Üçüncüde ise ikiz oldu... İkiz ERKEK... Ali abe doğumdan sonra birdenbire iki çükle karşılaşınca nasıl sevinmişti nasıl sevinmişti anlatamam...

İİEEE!

??

Bir anda önceden ölen iki yavrusunu unutup sevinçten deliye dönmüştü...

YİPİ

EEEEEEEEEE

Ama gelgelelim 3 yıl sonra onlar da öldü... Saadet abla, bi gün çarşı dönüşü ikisini de yatakta ölü buldu... Uyurken, mangalın gazından zehirlenmişlerdi...

AAAAAAAAAAAAYHH!!
AY BEN NE YAPTIM!

BEBELERİM BENİİM!
BEBELERİİM..
BEBELERİM.
BEBELERİİM!

Saadet abla da, Ali abe de; her ikisi de bi anda on yıl yaşlanmışlardı. Acıdan, üzüntüden serseme dönmüşlerdi...

İki yıl geçti aradan...

Saadet ablanın karnı yine şişti.. Bu belki de son şanslarıydı..

Sonra, Ali abe Saadet ablayı MELA UBEYT'e götürüp ona üfletti... Muskalar yazdırttı...

Saadet ablanın her elbisesinden muskalar sarkıyordu artık... İri iri muskalar... Boncuklar...

Sekiz ay sonra da Saadet abla bir oğlan daha doğurdu...

Dile kolay, dört çocuğu olmuştu ve hepsi de ölmüştü... Ee durum böyle olunca da Ali abe, bu bebeğe heyecandan ilk gün dokunmadı... Habire abdest alıyordu...

HEYECANDAN ÖLECEM LA:..

İçlerine mi doğdu nedir?.. Çocuğa YAŞAR adını koydular... Çocuğu bi görseniz; o kadar sağlıklı bi bebekti ki... Saçında, boynunda, sırtında nazar boncukları ve muskalar vardı...

PIŞŞŞ..
PIŞŞ!..

Onun bu halini görenler önce yanaklarına bi güzel peş peşe tükürürlerdi... Sonra şu lafları sıralarlardı...

LUUUU!: TU-TU-TU-TÜ-TÜÜ..
MAŞALLA.. MAŞALLA!.. MAŞALLA!..
NEMİGÖZLER KÖR OLUR
İNŞALLAA.. UUİİİY!..
TUU.. TU..

Dile kolay.. Tam 12 yıl geçti aradan.

Ali abe de, Saadet abla da neleri varsa YAŞAR'a harcadılar.. Onun sağlığı için dua ederek, yaşlandılar... Artık YAŞAR gürbüz bir çocuktu...

BİSMİLLA..
BİSMİLLAH!

ÇİTİR..
ÇİT..
ÇİT..

Ve o güne kadar binlerce nazar boncuğu yüzlerce muskası olmuştu.

Ama, Ali abe'de bi tuhaflık vardı... NAZAR olayını, tam bir takıntı haline getirmişti...

NASIL OLMUŞ ALİ?..

GÜZEL..!

SÜREEK...

...Orası öyküleri... İletişim Yayınlarından çıktı.. Canın sağolsun Karadeşim.. Almazsan alma.. Niye kızıyosun ki...

Dengeli Beslenme

TATİL LAZIM TATİİİL!..

KAAN ERTEM

AAAA...VALLAHİ BAKIN,GELİN İZMİR'E KONUŞUVALIZ OLUN,AĞIRLAYALIM SİZİ!.. VALLAHİ BEKLERİZ YANI...

SABAH KEYFİ

TABİİ TABİİ, NE GÜZEL OLUR SABİHA HANIM!..

İYİKİ BİR ÇAYDANLIK TAKIMI VERDİK...GERÇİ VERMESEK DE YAPACAKSIN YALAKALIĞINI,NASIL OLSA GELEMEYİZ YA...ULAN İNAT DEĞİL Mİ,YARINDAN TEZİ YOK TAŞ TARAĞI TOPLAYIP GELEYİM DE GÖZ EBENİNİNİ..İÇERDEN ADRESİNİ DE ALAYIM UNUTMADAN..

Metin TAŞ İSTANBUL

ERKUT ABİ

NEYSE ERKUT, KAFAM BOZULDU,ATLADIM UÇAĞA AVRUPAYI DOLAŞTIM, UCUZ FİTBOLCU ARADIM..DE-DİM BİR MİLYON DOLAR VERİRİM,BİR KURUŞ FAZLA VERMEM...İYİ BİR SANTRAFOR ARADIM,BİR İKİ LİBERO BULDUM, DEDİM NE ALIRSAN KÂRDIR, NE DE OLSA AVRUPALIDIR..

TABİİ ÖYLE BİRŞEY...

ŞİMDİ BU HERİFİ ALIN,İKİ SENE BOYUNCA FUTBOL ÇALIŞTIRIN,İYİCE PİŞTİKTEN SONRA AFRİKA'DA HERHANGİ BİR ÜÇÜNCÜ LİG TAKIMINA BEDAVA GÖNDERİN...DAHA SONRA KUZEY KUTBU'NA GÖNDERİLİP ESKİMOLARA FUTBOL ÖĞRETECEK...DOLARLARINI DA HAYIR KURUMLARINA BAĞIŞLAYIN...

AYRILIK RÜZGARLARI...

SEVİYORUM ULAAAAAANN, SEVİYORUM ULAN SENİ!..

Yatar artık yaa..! Bu ayıya söyleyecek söz bulamıyorum! Güçlü kuvvetli erkek dadık, çıkmaya başladık, bu tam öküz çıktı!..

● Eskişehir'den Güven ÖVÜN'e; Çizgiler iyi de, espriler nanay. "Arka Fon konusunda problemlerim var" diyorsun.. İşten güçten dolayı bir türlü oturup da şu broşürü yazamadım. Herhalde bu yaz halledicem. O broşürde bütün teknik sorunları bulacaksın merak etme..

● Ankara'dan Kerem BEYİT'e; Yine taramalar yapmışsın.. Şu gereksiz taramalardan kendini kurtar artık.. Karikatürün yayımlanırsa çamur gibi çıkar. Espirilerin tıss..

● İstanbul'dan Erkan EDİNCİK'e; Gece Kuşu programı bitti biliyorsun.. Bu yüzden de espirilerin güme gitti. Zaten çok başarılı da değillerdi. Biraz daha değişik konularla uğraşsan iyi olur..

ERDENER ABİ

—Erdener, Mirkelam olayı hakkında ne düşünü.....

—Konuya hiç girme!.

DUYURU

● Anadolu Pop-Rock tutkunları ve plak koleksiyoncuları; aşağıdaki adreslere yazarak aynı konuda uğraşan arkadaşlarla iletişim kurabilirler:

UNDERGRAUND MÜZİKKULÜBÜ
Yeşilova Mah. Emir sok. No: 2 16240 BURSA

NOSTALJİ KÖPRÜSÜ FAN KLUP
Başaran Mah. Boncuk sok. No: 16 16240 BURSA

ANADOLU ROCK FAN KLUP
Yeşilova Mah. Konca sok. NO: 14 16240 BURSA

(Ayrıca yerli Rock gruplarına benden bir not; Yukarıda yazdığım adreslere hiç olmazsa bir tanıtım dosyanızı gönderin. Bursa'da çok sağlam bir arşiv oluşturmaya başladı. Bu arkadaşlara biraz destek olun.)

VAY GOMŞUUU! HOSGELDÜN GOMŞU!..

Ne komşusu yaa? Ulan iki defa alışveriş yaptık diye hemen komşu olduk yaa! Müşteri bağlama bağında süre gelen komşu yalakalığı nereye kadar devam edecek,onu merak ediyorum... Başka birşeyde merak etmiyorum...

GÖKHAN DABAK

Bir yaz akşamıydı. Yalınayaktık. Ay gökyüzünde dolaşmanın verdiği gururla kendine övgü dolu şiirler yazıyordu. Ve bu durumu olgunlukla karşılıyordu hoş sesli bülbüller. Sakin akan derede yüzen başı boş geyikler altın kakmalı kılıçlarını çekip hücuma geçtiler. Herhangi bir yere doğru. Sonra yeryüzü zürafaları çıktı ortaya. Başlarında ipekten yapılmış kırmızı takkeler vardı. Ve bazen kenarlarda kantrollanılıyorlardı ki oynak yerler iyice gevşesin deyü. Heralde yani dedim kendi kendime yoksa iş işten geçebilir. İşte zaten konarken çıboltmamız bu yüzden. Yoksa ne yani. Tabi durum böyle olunca hep bir ağızdan bağırmaya başladılar. Sindirilmiş cüceler ise ilgisiz gözüksünler. (Emredersiniz Cevat bey) ayrıca birkaç tanede soba borusu istiyorum, soğuya dayanıklı olsun. Madem öyle periskoplarıda maviye boyatın. Zaten kenarite dümdüz ki. Şezlonk.

Nedir? Nedir ulan? Adımlarım gerçek mi? Gerçek olmaları farkeder mi? Elbette farkeder... Düşünmeliyim ve anlamalıyım...

Yoksa? Yoksa herşey bir kurmaca mı? Yoksa binleri bir oyuncak gibi beni kuruyor ve ortalığa mı bırakıyor..? Peki böyle birşey mümkünse bunu nasıl bir güç yapabilir...

Yoksa... Yoksa herşey bir kurmaca mı, kur..... ma ..... ca... ca... ca ... (Tık)

H.JALAN

ZINK

Annecaa gel, babam gene durdu ...

Geldim çocum!

CIRT CIRT CIRT CIRT

Nedir? Nedir ulan? Adımlarım gerçek mi? Gerçek olmaları farkeder mi? Elbette farkeder. düşünmeliyim ve anlamalıyım.

Mahvoldun ulan, bittin sen, bittin ulaan... HİAARGG!

Öyle bir patlatıcamki yumruğu. dağılacaksıın... HİAARR...

VUV VUV VUV

HARR!..

FIRRR

PLOFF

Gelsene korkak ne kaçıyorsun, gelsene, gelsene!..

SELÇUK ERDEM

TABU DEVİREN

Geçenlerde bir pazar günü TRT-1'i açtığımda kulaklarıma inanamadım. Pazar eğlencesi programında bir genç hanım şarkıcı 68'lerden bu yana İtalyan komünistlerinin şarkısı olan Bella çav adlı parçayı söylüyordu... Hem de bir dans grubunun eşliğinde... Bu çok güzel bir sürpriz di ama sanırım ne şarkıcı, ne söylediğinin farkındaydı ne de TRT, ne yayınladığının... Sonuçta bu kimsenin gizlemediği bir hoş sada olarak kaldı...

KOFTİ ANARŞİST

BAHADIR BOYSAL

edi METİN'DEN..

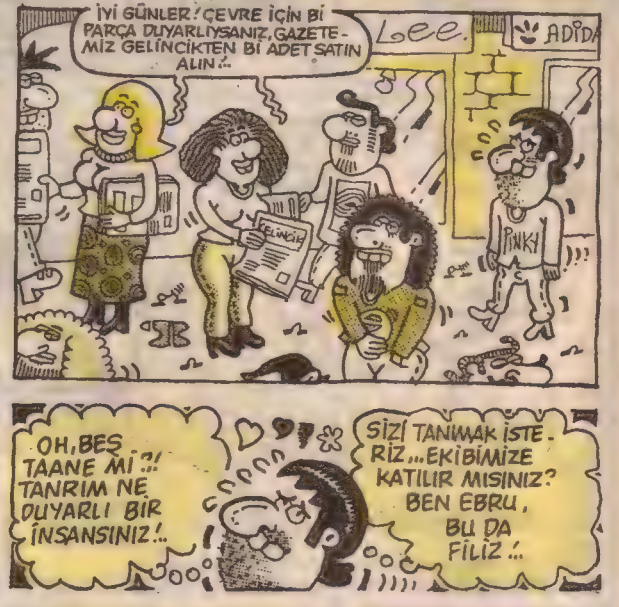

ARKADAŞIMA DOKUNMA!

Öncelikle Leman'ıma, Cezmi Ersöz'e, Grup Yorum, Grup Ekin, Grup Özgürlük Türküsü'ne, Nazım Hikmet'e, Ahmed Arif'e, Che'ye, Fidel'e, Lenin'e, Marks'a, Stalin'e, HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ sloganlarıyla alanlara dökülen insanlara, umudunu kanıyla yazanlara, Mahir'lere, Ulaş'lara, Sabo'lara, Sinan'lara, tüm devrim şehitlerine şu an tutuklu olan ablama ve ablam gibi nice tutsak devrimcilere ve aileme dokunmayın!.
-Deniz-

Ey gözünü kan bürüyen faşistler, özgür düşünceden ve yaşamaktan, kendi benliğini yitirmeyen insancıl arkadaşım Balkarkoya'ya dokunmayın. Onun kaya gibi yüreğini kıramayacaksınız. Ayrıca özgür ve demokrat "Alevi" dostlarıma, üniversite hayatına yeni atılan o körpe yüreklere dokunmayın, dokundurtmam. Çünkü biz varız biz insanız. Umut için savaşanlara dokunmayın. Kan içen yarasalar ar kadaşlarım Devrim, Eylem, Serdar, Onur'lanma dokumayın. Bir gün aydınlık o gözlerinizi elimize verecek.
OXFİRAT öğr. DUMAN

Aileme, espirileriyle neşe ve endişe saçan Yalına, mistik karakter Haldun'a, yapı itibarıyle komik ninjiitsu ustası Ogün'e, Jozlarıma, Yaşar Kemal'e, Vedat Türkali'ye, Özgürlüklere, sokak kedilerine, gitarıma, vahşi siyah atlara, Gazi faciasında cesedi barikatların yanına bırakılan o kızın ruhuna, Hollandalı veya değil hiçbir çocuğa dokunmayın.
GERÇEK BARIŞ

Beni hayata döndüren sonra da bırakıp giden O.D.T.Ü.'den çevreci Şebnem'e, kasetlerime, dostlarıma, can bildiğim arkadaşlarıma, işkencedeki dostlarıma, dokunduğunuz, halen de dokunmakta olduğunuz şehitlerimize dokunma. Kısacası o pis ellerinizle hiçbirşeye dokunmayın.
Kubilay.

Hz Ali'ye ve onun 11 kardeşine sakın ola dokunma. Mahir'e, C. Ulaş'a, Deniz'e, Yusuf'a, İbrahim'e, Nazım Baba'ya, H.Hüseyin'e, Alevilere, Solculara, Devrimcilere, Annem'e, Babam'a ve tüm sevdiklerime sakın dokunma yoksa..
ÇORUMLU ASKER K.Ş.

Acayip bir şekilde kanımın kaynadığı GREEN'e ve GREEN personeline, Doğalgaz borusu döşeme ustalık belgesi almaya uğraşan sevgili dostum SERDAR'a, köprü altındaki şarapçılara, sokak kızlarına, halı oluğlarında zarna çalan deli Veli'ye, apartmandan kovulan köpeklere, bana her hafta Leman dergisi ayıran gazete bayii Behzat Amca'ya, en önemlisi "SWATCH saatlerinde kesinlikle indirim yapamıyoruz" diyen canım ciğerim Ferhat'çığıma lütfen ama lütfen dokunmayın!
Nilüfer Özçelik/Batıkent Ankara

"Gururumu yok eden, insanları kullanmayı öğreten, güneşime el koyan yurdumun güzel insanına dokunmayın. Çünkü hala nefret edemiyorum, kızamıyorum bir türlü. Neden?
Uzağındaki Medyum

Akşamsefası

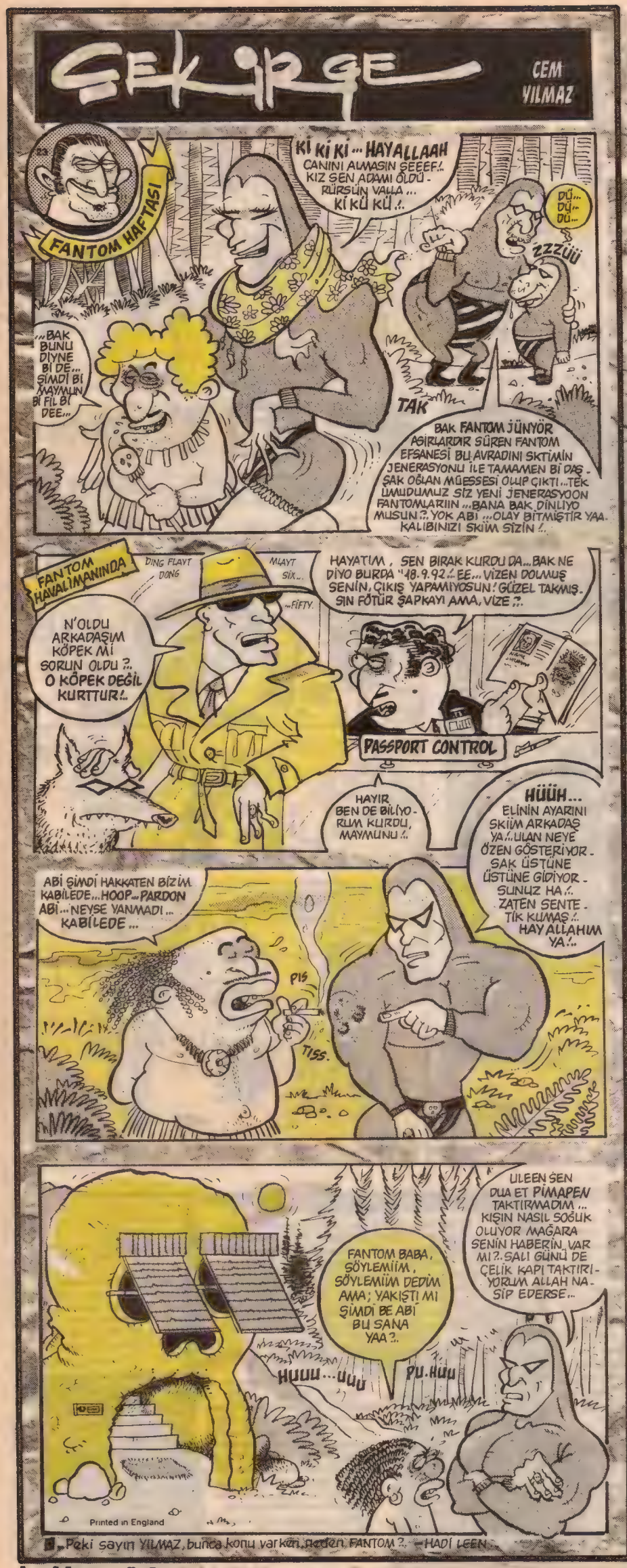

Çakalların memuru

Bin tane yazar olsam, hafızamdaki hücrelerine sıkıştırılmış, ağzından alevler fışkıran, kin, nefret dolu, kafası kırılmış hikayelerimi, kuyruklarından çeke çeke satırların içine sokuversem.

Yazmak, insanın ensesine yapışan gece canavarı. Gırtlağıma sarılıp boğazımı kesiyor. Pis kellesine tırnaklarımla yapışıp beyaz kağıdın üstüne, yerlere fırlatmak!

Stephan King mi söylüyordu, "şimdi okyanusların tonlarca suyun basıncı altında, güneş ışıklarının ulaşmadığı milyonlarca insan var". Hayatım onda geçti.

Akıllı bir yazar, apartman penceresinden insanlara bağırıp kinini bir gecede boşaltmaz. Coşku akan sayfalarda, coşkuyla kendinden geçen yazar, kafasını kayalara vurabilir. Kini bir ömre yaymalı, usta bir raftingci gibi coşkun dalgalara bırakmalı asla, kendii kaptırmamalı.

Gelin kardeşlerim, çağların en büyük iç kanamasına! Şakırdatın kalemlerinizi, daktilolarınızı, yürüyür böğürtlen renkli gömlekli, domuz götü suratlı yönetmenlerin, genel müdürlerin üstüne..

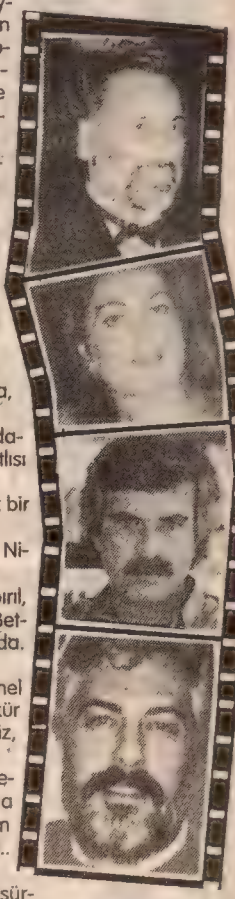

Yüce Allah'ın ve devletimizin lütfu, üç-buçuk milyon maaşla, memur maaşıyla sekiz sene çalıştım. İşim, yüzlerce senaryo okumak. Okuduğum senaryonun özetini mutlaka bir kağıda çıkarmalıyım, diğer sayfaya değerlendirmesini yapmalıyım. Kaba bir tasnifle, altmışın üstünde eleştiri kitabını, beşbin senaryo özetini kırkın üstünde dizi filmin, ki her bir dizi film on-onbeş cilt, dörtyüzün üstünde film senaryosunun özetini çıkarttım. Odaların tavanına yükselirdi senaryolar, girip çıkanın aklı almazdı.

Senaryoları tanıyorsunuz: Her biri kokereç beyinli yönetmenlerimizin bilinçaltlarında itinayla hazırlanmış. TV'de izliyorsunuz, kusmanız geliyor, izlediklerimiz o senaryoların yüz defa düzeltilmiş son halleri.

Kısadan hisse, ne söyler bu adamlar, eski bir söz vardır: "ossurmuş ossurmuş ipe dizdirmişler". Neyi okudular, neyi billecekler, "boş bakkal taşşak tartar", halen de öyle.Hadi bırakın maaşını bir kenara, onca senaryo niçin okunur, nasıl okunur, okunursa bunlara kim bakar, kim görür.. Birbirinden pehlivan bir sürü filozof genel müdür, akıl verir.Yıllarca çalıştığım dairede, değil bir masa, bir oda, oturmak için tek bir sandalye vermediler. Senaryoları kucağımda eve taşımaktan pötürgeli hamallara döndüm.

Bıraktım insanların öküzün, salağını, sağcısını, solcusunu, bir anlayan olsa, halime bir bakan. Deprem gibi sallanıyoruz: Bir anlayan: yok, yok, yok.

Bir gün hali tavrı bambaşka yeni bir genel müdür atanır, bu benim aynı dairede çalıştığım yedinci genel müdür. Zeki, entellektüel, nazik, narin, dünya tatlısı bir adam. Nasıl sevdindim anlatamam, morfin yemiş gibi.

Alışıldık çalışma disiplinini değiştirdi, bir başka üslup getirdi. Coşkulu sıcak bir hava estirdi. Olacak şey değil, gördüklerime inanamıyorum.

Koridorda her karşılaştığımda mutlulukla gözlerinin içine selam veriyorum. Nihayet adam gibi bir adam diyorum.

Yaptığım işin farkına vardı, aylar sonra beni odasına çağırdı. Odası, pırıl-pırıl, gıcır-gıcır elektronik aletlerle dolu. Kocaman bir müzik seti. Yüksek volümde Bethoven çalıyor. Bilgisayarıyla oynuyor. Satranç masası. Kanyak kadehi yanında. Masasının üstü, hazır kıta, kumanda aletleri bölüğü, video, televizyon..

Kanyak kadehini kaldırıp "içer misin" dedi. Farklı bir arkadaşlık istiyor. Genel müdürün odasında, mesai saatinde kanyak içmek, olacak şey değil, "teşekkür ederim" dedim. Müziği işaret ederek, "sever misin" dedi. Biz de eşşek değiliz, batı müziği üzerinde şık, derinliğimi hissettiren birkaç laf ettim..

Eline bir kitap aldı, sayfalarını karıştırdı. Hayretler içinde donakaldım, bu benim kitaplarımdan. "Okudum" dedi. Müdürümün, çok düzgün, pek aklı başında kitapları var, okuması sevindirdi beni. "Yıllar sonra böylesine bir kitap okuyorum "dedi, "çok beğendim".. dedi.. "Üzerine bir eleştiri yazmayı düşünüyorum" dedi.. Başımı yere eğdim, mutlulukla olanları iziedim..

Günler ayları kovaladı. İnsanlar, dedikodular, mesai, beton kuyusuna düşürmeye başladı genel müdürü. Saatler, pis kurtçuklar gibi odalara, yüzlere doluştu.. Sempatik genel müdür saçını başını yolmaya başladı.

Önce elektronik aletler bozulmaya başladı. Odasına her girdiğimde, ters çevrilmiş bir televizyonla karşılaştım, müdürüm, kabloların içinde kaybolmuş..

İşe bak. Sekreterine iş buyururken kızcağızın elini tutmuş... Kız neye uğradığını şaşırıyor. Yataklara düşüyor. Bir hafta yüzü-gözü şiş ortalıklarda dolaşıyor. Neymiş efendim, genel müdür sapıkmışmış. Elinden tutmuş. Kadınlar "elinden tutma" olayını görüşmek için, iştahla, heyecanla, bir dizi dedikodu toplantıları yapmaya başladı. Dedikoduların ucu-bucağı görünmüyor. Bir genel müdür nasıl sekreterin elinden tutabilir. "Deli mi bu adam, sapık mı bu adam" toplantıları günlerce devam etti. Kadınların hararet yükseldi, gözleri parladı, çeneleri açıldı.

Dedikoduları öğrenen müdürüm, koridorlarda bağırmaya başladı. "Yanımdan bir kadın geçmesin, bana sürünmesin, benimle asansöre binmesin". Bağırmalar bitti, kendini içkiye verme dönemleri başladı.

Ve hergün dairede bozulan elektronik aletlerin dilinden anlayacak adam aradı. Sabah kablolarına dolanarak işe başlıyor, akşama kadar dedikodularla kan-ter içinde kalıyor.

Sonunda müdürümün bu perişan hali, bir bölük kadının içini parçalamaya başladı. Dedikoduların rengi değişmeye başladı. "Canım öylesine tutmuş", "Canım biz burda bir aileyiz bir tutmayla ne olur". "Canım kibar bir adam, art niyeti yoktu" diye. Kadınlar iki ayrı düşünce etrafında bölündüler. İkinci grup kadınlar, müdüre çıkıp "özür dilemek" istedi. Bir nevi "bize dokunabilirsiniz" görüşmesiydi bu.

Daireyle ve dedikodularla hiçbir ilişkim olmadığı halde, beni gördükçe bağırmaya, aşağılamaya başladı. Senoryolarla sabahladığım bir gecenin sabahı daireden bir telefon geldi, "genel müdür" çağırıyor. Bir solukta gittim.. İlk görüştüğümüz günden bu yana sekiz dokuz ay geçmişti. İlk gördüğüm şey, odasındaki bütün aletler bozuktu. Kumanda aletleri bütünüyle işlevlerini yitirmiş, bir tanesi satranç masasının dengesini tutmakla görevliydi.

Ne söyleyecek merak ediyorum. Eline benim kitabımı aldı. "Yahu sen, bu kitabın yazarı" çocuk musun? dedi. "Evet, dedim, hani sekiz ay önce burda konuşmuştuk..." dedim.. Meğer o zaman bir entellektüel, normal bir konuşma içinde konuşmuş benimle, kitabın yazarı olduğumu yeni öğrenmiş..

Sert ve ters bir el hareketiyle "çıkabilirsin" dedi. Bu gerçeği öğrendikten bir hafta sonra onlarca insan arasında yalnız benim sözleşmemi yenilemedi. Beni işten attı. Bu ne kana susamışlık. Bu ne kahpelik. Aç, susuz, perişan yollara düştüm.. Neden bana vahşice davrandı ve neden hala o adama hayranım, gidip sormalıyım. "Beni neden işten atıyorsunuz" dedim, "sen yalnız senaryo okuyup, keyfince yazıyorsun, dedi, ben, yüzlerce aptalla uğraşıyor, yazamıyorum" dedi. Hayranlığım sürüyor. Beni ilk farkeden, benimle ilk konuşan oydu. Okyanusların altında tonlarca suyun basıncı altında, güneş ışıklarının girmediği derinliklerde yaşadığınızda anlayacaksınız beni.. Evet, kitaplarım basılıyordu, okunuyordu. Kitaplarım, boğulmakta olan bir insanın su üstüne fırlayan kabarcıklarıydı. Benden daha diplerde bir adam daha vardı, üstelik elleri-kolları kablolara bulaşmış..

(Sonra bir bakan emri geldi. İlk defa bir masa tahsis ettiler bana. Maaşımın düzeltilmesiyle ilgili emir, sümen altı edildi. Masama oturduğum birinci ayı istifa ettim.)

N İ H A T G E N Ç

KILLANDIRMA SERVİSİ

● *Yazarlıkta kırkıncı yılını dolduran sevgili Bülent Habora'nın "The Arabesk Türkiye" ile "Şu Bizim Tansu ve Neşeli Arkadaşları" adlı son kitaplarını tavsiye ederim. (Habora Yayınları) Nice 40 yıllara Bülent Ağbi...*

● *Cengiz Karakuş, Doğan Işık ve Hariçiyeci Göksel'e selamlar.. (Bu arada Zonguldak'tayız bugün)*

vötopik

gerçek her zaman yakalanmaz
ama hep seninledir
gerçeküstü
selam vermedim serçeye
serçe küstü

***

besbelli tuna'nın suyu olmuş
karaorman'dan geçmiş bugün
karadeniz'e dökülmüş
nâzım hikmet
çarptı çırpındı
kadıköy iskelesinde mavileşti
zafer'le ben bakarken denize
(15.1.1995)

***

v yakasıyım bu gri hayatın
onbiri beş geçerim bazen
ki çok erkendir
bir ben farkettim
çocuk ruhundaki edayı
beş kalırım bazen bire
o da geçtir
bir sen farkedemedin
aklımdaki veda'yı
ilk sen değilsin
boşver
onikiden yaraladılar beni
daha evvel
sondaki t yanlış ölçen cetvel

***

nuri abi, sobibor galip, çağçağ
kemal gökhan, hasan kaçan,
ergün gündüz
bi de keller kralı murat kürüz
katılmışlar a takımı'na
mizah üzerine konuşuyorlar
mehmet çavuş'un kıyağıyla
seyrediyorum programı
klipperver biraderler
çok sıkılıyor
nuri abi'nin sakalının
çok ilginç olduğu yolunda
genel yorum
"savaş ay buraya da gelir mi"
diyor mehmet
"ayını bilemem buraya sadece
savaş gelebilir"
diyorum

(9.1.1995)

Aksamsefasi

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

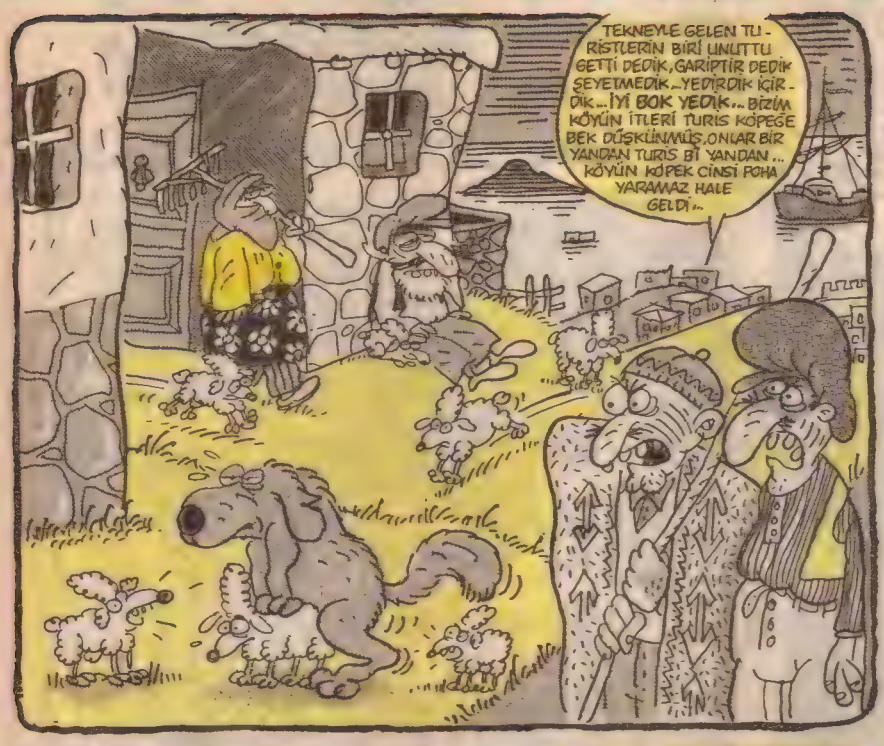

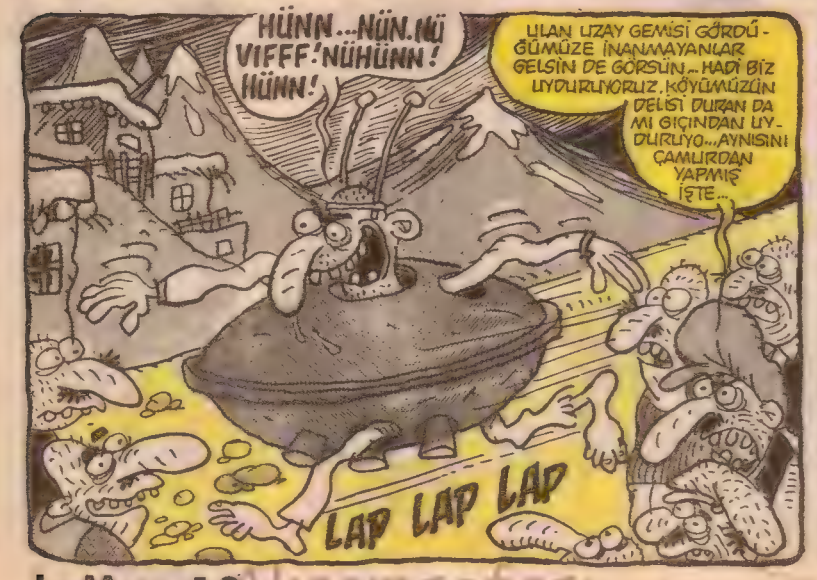

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

PEKİ SİZ NEYİ SEVİYORSUNUZ?

İnsanların içindeyim
Seviyorum insanları
Hareketi seviyorum
Düşünceyi seviyorum
Kavgamı seviyorum

Sen kavgamın içinde
Bir insansın sevgilim
Seni seviyorum

Aydınlığın içindeyim
Seviyorum aydınlığı
Paylaşmayı seviyorum
Eşitliği seviyorum
Kavgamı seviyorum

Sen kavgamın içinde
Bir insansın sevgilim
Seni seviyorum

Yukarıdaki şiir, eminiz size pek yabancı değildir. Kızkulesi'ni, Boğaz'ı silik bir görüntü haline getiren sakin Boğaz gecenizi kabusa çeviren şarkının, "Seni seviyorum" isimli şarkımızın sözleri. Hani şu pazar yazınıza konu olan şarkının.

"Gece 03.00"tü ve o kız söylüyordu". başlıklı yazınızı tebessümle okuduk. Okurken kaleminizden akan korkuyu gördük. Okurken, insana ait değerlere, ahlaka, namusa, erdeme nasıl yabancılaştığınızı gördük.

Sayın Özkök, yazınızdan da anladık ki; siz insanları sevmiyorsunuz, siz halkı sevmiyorsunuz, siz düşünceyi sevmiyorsunuz, siz aydınlığı sevmiyorsunuz, paylaşmayı, eşitliği sevmiyorsunuz...

Peki siz, neyi seviyorsunuz?

Sayın Özkök, "Seni seviyorum" bir "aşk baladı" değildir. "Seni seviyorum" dünyayı, memleketini ve insanları; uğruna ölebilecek denli sevenlerin şarkısıdır. Paylaşımı, eşitliği, onuru bir yaşam biçimi haline getirenlerin, devrimcilerin şarkısıdır. Sizin Çırağan'lardaki, Hilton'lardaki kokteyllerde ya da menfaat kavgası içinde tanıyamayacağınız bir sevgiyi anlatıyor "Seni seviyorum". Sosyalizmin, kurtuluşun anlatımıdır "Seni seviyorum". Bu yüzden, ne kadar çabalarsanız çabalayın, "bu şarkıyı yaşamınızdan silemeyeceksiniz".

"Şarkıyı söyleyen kimdi bilmiyorum" diyorsunuz. Birkaç kişiye sormuşsunuz, onlar da tanımamış. İşten atılan, alanlarda coplanan işçiye, memura sorsaydınız, onlar da tanır bizi. Yoksul gecekondululara sorsaydınız, onlar da tanır bizi. Ekmeğini kazanmak için yaşam savaşı verenlere sorsaydınız, köyünü, yurdunu yakıp yıktığınız Kürt halkına sorsaydınız, onlarda tanır bizi. Bir de DGM savcılarına, mahkeme tutanaklarına sorsaydınız, onlar da iyi tanır bizi. Çünkü onlar da sizin gibi korkuyorlar türkülerimizden.

Sayın Özkök. Siz değil miydiniz yazılarınızda "büyük şair" diyerek Nazım"ı öven. İşte bu şiir. Nazım'ın şiiri. Yalanlarla, hileyle örtmek istediğiniz Nazım'ın gerçek yüzü bu şiir. Namuslu, onurlu paylaşımcı, sosyalist yüzü. İşte sizi hayal kırıklığına uğratan bu "manasız" sözler Nazım'ın.

Bu şarkıyı yaşamınızdan silemeyeceksiniz. Çünkü sömürünün yaşandığı her karış toprakta devrimcilerin kurtuluş türküleri yankılanacaktır. Tıpkı Gazi Mahallesi'nde, Cizre'de, Botan'da, Bağcılar'da yankılandığı gibi.

Korkuyorsunuz.. Boğaz'da villanızda, dolara endeksli maaşınızla gününüzü gün ederken, bir şarkımız dahi uykunuzu kaçırıyor. Bütün satılmışlar gibi, korkaklar gibi sömürücüler gibi... Korkmakta da haklısınız.

Çünkü **ŞARKILARIMIZI YAŞAMINIZDAN ASLA SİLEMEYECEKSİNİZ!**

Grup Yorum

DİDEM'İN BİRİ

Sayı 183... Didem'in biri.... Yaşama sövmede... Didem'in biri... Yüreği hala çocuk.. Henüz onbeşinde... Yüreği hala çocuk... Hala küçük.... Oyuncak ayısını dövmekde.. Hala küçük... Hala umutlu... Dostları çok..... Hala umutlu... idi... artık Umut'suz.....Didem'in biri... Umudun eş anlamlısını bildi... Didem'in biri... artık ümitli.... Yaşamı sevmede..

Gazi Türk Dili'nden -be freee

Akşamsefası

ŞEBİNKARAHİSAR'DA KARA BULUTLAR

Eğitimde fırsat eşitliğinin yavaş yavaş ortadan kaldırılması **bilgi ve aydınlanmanın** da yalnız paralı kesimin sahip olabileceği bir imkan haline gelmesi yoksulların orta gelirlinin **"hiç değilse evlatlarımızı okutalım onlar kurtulsunlar"** beklentilerini de iyice yok etmiştir.. Bilgi çağı, meğer onlarında para ile alınıp verileceği bir çağmışda haberimiz yokmuş.. Her neyse, asıl anlatmak istediğim konu hal böyleyken Şebinkarahisar'da bir gurup gönüllü öğretmen **ücretsiz üniversiteye hazırlık kursu** açar.. Milli Eğitim'den gerekli izin alınır.. Öğrenciler de veliler de memnundur..

Amaaa bu arada memnun olmayan, bu durumdan uykuları kaçanlar olmadığını da sanmayın. Onlar her yerde olduğu gibi Şebinkarahisar'da da eksik değildir..

Hastahane Başhekimi ve aynı zamanda **Kaymakam vekili Dr. Kürşat Erdem** ücretsiz kurs verilen lise binasına girer, bu gönüllü öğretmenlerle bir toplantı düzenler. Kaymakam Vekili sıfatıyla öğretmenlerden kurslarda **Atatürk**'ten fazla sözetmemelerini söyler.

Öğretmenler ve öğrenciler kurslarına devam etmektedirler.

Baskılar kolay bitmez Kaymakam Vekili ikinci raundu başlatır. Giresun Milli Eğitim Müdürlüğü'nden bir müfettiş gelir.. İnceleme yapılır. **"Sakıncalı bir yan yoktur"** raporu verilir ve kurs devam eder.. Ancaak, üçüncü raund başlar Kaymakam Vekili doktor Kürşat kursu kapatır.. Gerekçe **"Üniversite sınavlarının yaklaşması nedeniyle"**

Şimdi bu olaydan sonra **çağ atlayan Türkiye** safsatalarının, safdilliklerinin, aymazlıkların ayyuka çıktığı şu coğrafya da başımızı avuçlarımız arasına alıp düşünelim. Bir Kaymakam Vekili böyle bir kursu neden kapatır?

a: Kaymakam Vekili bir akrabası ile tamda ücretli kurs işine girmeyi düşünüyordu.
(Biliyorsunuz çok karlı bir iş)

b: Kaymakam Vekili makamında otururken arkasındaki duvarda asılı duran 5 kiloluk Atatürk resmi kafasına düşmüştü, haliyle hiç bir yerde o ismin anılmasını istemiyordu.

c: Kaymakam Vekilinin hiç bir suçu yoktu. O devleti temsilen görevini yaptı...

d: O yapmasaydı başkaları yapacaktı.

e: Vekilin **Şebinkarahisar**'lılara okumanın ilim irfan sahibi olmanın yaramadığı yolunda bir tezi vardı.. Öyle ya **Aziz Nesin, Kemal Tahir, Ara Güler, İdil Biret, Veli Yılmaz, Erdal Eren** ve daha nice aydınlar, akademisyenler memlekete hep zarar vermemişler miydi? (yılanın başı küçükken ezilmeliydi)

f: Doğruyu yaptı. Eğer bir yanlışı olsaydı şu an (görevinde olmazdı devlet babası onu hemen görevden alırdı)

g: Hiçbiri (vekil bile ne yaptığını bilmiyordu)

Şebinkarahisara Dokunma

Merhaba Leman Dostları,

Ben insanlığın özgürleşme mücadelesinde, tarihin insanlığa verdiği sorumluluktan payını alarak, bu misyonu yerine getirmeye çalıştım. Bu nedenle, birçok devrimci-sosyalist gibi yakalanarak tutsak düştüm.

Tutsaklık koşullarında devrimci-sosyalist değerleri korumak, kişiliksizleştirme politikalarına karşı direnmek, geri püskürtmek için dışarıda sağlam köklerin olması gerekir. Hücremizden dünyaya açılan basın yayın dışındaki tek pencere mektuplardır.

Bu nedenle devrim ve sosyalizm mücadelesindeki özgür ışığı yakalamaya çalışan herkesle yazışmak istiyorum. Kalemlerimizin yettiği kadarıyla kurulacak sıcak dostluklara ve özgürleşen geleceğe şimdiden merhaba.

Selma Kaan
Buca Kapalı Cezaevi - YBK 3 Buca İzmir

Selam!

Karadeniz'in küçük sevimli bir köyündeki bir tepenin yamacında oturmuş ve karşıma yalnızca kartpostallarda görebileceğim, gözlerimi kamaştıran öksüz manzarayı (öksüz diyorum çünkü hiçbir insan ve ev yok) aldığım şu sıralar aklıma Orhan Pamuk'un Yeni Hayat kitabının kahramanlarından Dr. Narin'in asıl kahramana, benim bulunduğum gibi bir mekanda ".. Sabahları bazan taa buraya kadar yürür beni selamlayan güneşi karşılarım. Doğa durgun olur; arılar, yılanlar daha ortaya çıkmamıştır. Ben ve dünya, birbirimize neden varolduğumuzu, neden bu saatte burada olduğumuzu, amacın, en büyük bunları doğayla birlikte düşünür.." dediği geldi.

Bayram tatilini geçirmek için istemeyerek, babamın ısrarlarıyla dedemi ziyaret için geldiğim bu köye karşı suçluluk hissettim ve medeniyetten uzak olduğu halde, televizyonları sadece iki kanal aldığı ve elleri çalışmaktan nasır tuttuğu halde, yılmayan temiz duygularını muhafaza etmeyi başaran bu insanlara ve yüzüme bakarken utanarak kafalarını eğen küçük köylü kızlarına hak verdim. Bu manzara herşeye değerdi. Dağlardan çıkan buz gibi, tertemiz su bile bu köyde yaşama sebebi olabilirdi. Onu küçük bidonlarla eve taşımak zorunda olsalar bile.

Sayı: 185 28 Mayıs 1995 Pazar
SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Aslan ÖZDEMİR ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdal YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● Seyhan AYDIN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** *İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.*

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **90 $**
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **75 DM**
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **110 DM**
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **1.200.000 TL**
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hebabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

"Aslında göründüğü kadar basit değil" dedim kendi kendime, kafamı kaldırıp tekrar eşsiz manzaraya bakarken ve çıkan akşam rüzgarından hafif sızlatmaya başladığı kulağımı saklarken. Dün konuştuğum 18 yaşlarında utangaç bir arkadaş ne demişti bana; keşke o da okula gidebilseydi ama köyde 14 öğrencisi olan bir ilkokuldan başka okul yoktu. İlçe de her gün gidip gelinmeyecek kadar uzaktı. Hem her gün gidip gelen araba da yoktu. Çok ağır hastalık olmayınca doktora bile gitmiyorlardı. Elimdeki Orhan Pamuk kitabını görünce ders kitabı sanarak bana "çok mu zor?" diye sormuştu ama "alışırsın değil mi?" demişti. O gittikten sonra elimde olmadan "Acaba o mu benden utanmalı, yoksa ben mi ondan utanmalıyım" diye düşündüm. Onun sahip olmadığı imkanlara sahip olduğum, kendi yolumu kendim çizme hakkına sahip olduğum için.

O arkadaşın hayatı çizilmişti; ailesi, çevresi koşullar tarafından. Bir kısmeti çıkınca evlenecekti kendisinden önceki ablası gibi. Eğer erkek olsaydı; 18 yaşına gelince İstanbul'a tanıdıkların yanına gönderilecekti çalışıp para kazanması için. Kız bana dün "Ekersen toksun, ekmezsen aç kalırsın" demişti. Başka gelir yoktu.

"Neden İstanbul'a bu kadar göç var, kabul etmeyelim" diyenlere böyle bir seyahate çıkmalarını tavsiye ediyorum.

Kafamı kaldırdım güneş batmak üzereydi. Ayağa kalktım, üzerimi silkeledim. Eve doğru yol aldığımda aklımda Cezmi Ersöz'ün 7 Mayıs pazar günü Kadıköy Haldun Taner Tiyatrosu'ndaki gidemediğim paneli vardı. Bundan sonrakileri kaçırmayacağıma dair söz verdim kendi kendime..

A friend from İ.T.Ü.

MERHABA,

Adana'da 3,5 milyon maaşla 4 yıldır kapıcılık yapan bir ailenin 2 çocuğundan biri olan Mehmet Avcı'nın doğuştan kalbi delik ve epilepsi hastası. Halen İst. Üni. Çapa Tıp. Fak.sinde yatmakta olan 13 yaşındaki Mehmet Avcı'nın tedavi ve ameliyat için 1-1,5 milyar liraya ihtiyacı var. Bu mümkünsüzlüğe derman olmak için komşularının desteğiyle T.C. Ziraat Bankası Adana Stadyum Şubesi'ne 30003-7065-3 no'lu bir hesap açılmıştır. Bu hesaba yapılacak yardımların belki de bir çocuğun hayatına umut ışığı olacaktır.

Baba adı -Hacı Ahmet Avcı
458 50 64

-Hürriyet ve Akşam gazetelerine 3 aydır duyuru veriliyor fakat hiçbir olumlu tepki alamamışlar.-

Aşkı Arayan Kıza..

Dergide size ve yazdığınız yazıya yanıt olarak gönderilen yüzlerce sayfa mektup var. Bunları nicelik olarak yayınlamamız mümkün olmadığından eğer ilgileniyorsanız dergiye gelip size gönderilen mektupları alabilir veya bildireceğiniz adrese biz gönderebiliriz.

Leman okur mektupları editörü..

DUYURULAR

● İngiltere GELENEKSEL GLASTONBURY FESTİVALİ'nin **25. yılı için Hayal Kahvesi turu**.. 20-26 Haziran 10 00'i aşkın gösteri.. 17 sahnede gösteri sanatları, **Jazz, Underground, Punk, Indie** ve birçok müzik, dans, film gösterileri.. 40 hektarlık çimen arazide tam bir hafta boyunca.. **Oasis Black Crowes, The Cure, Simple Minds, Soul Asylum, Tanita Tikaram, Jamiraquai** vs. 100'e yakın grup.. Ayrıntılı bilgi 251 73 17 - 243 68 23 - 260 32 25 (Sinan)

***

● **VAROŞ** (Kültür Sanat Derneği) Yazışma Adresi: Nenehatun Cad. 82/7 G.O.P 06700 - Ankara, İstanbul Tel: 0 - 216 - 349 98 38

***

● **Beyaz Manto** (Ücretsiz Kültür Sanat Dergisi) Yazışma Adresi: Enis Akın 2/47 Rockley Rd Sth Yarra VIC 3141 Australia.

● **"Tanrılar Neyi Yarattı?"** - Abdullah Rıza Güven. Berfin Yayınları - Tel: 0 - 212 - 527 03 22

***

● **Sahne-i Atiye**'nin "Narthex" adlı oyununun galası 27 Mayıs 1995 günü 15.30'da Arkeoloji Müzesi'nde. **(Yönetmen: Ali Can Yaraş)**

***

● Arabeskçilerin Gülhane'si, popçuların Yedikulesi var. Rocker'ların da Yıldız Parkı olsun! Biz de Woodstock'ımızı yaratalım ve 1 Haziran Günü gitarlarımızı, sevgililerimizi, biralarımızı ve çöp torbalarımızı alıp Yıldız Parkı'na gidelim. Açık havada şarkı söyleyelim, şiirler okuyalım ve bunu bir geleneğe dönüştürelim. Kendi gücümüze kendimiz şaşıralım!.

Küçük İskender

***

KOÇ ÜNİVERSİTESİ SANAT VE MÜZİK GÜNLERİ
26-28 MAYIS

- 26 Mayıs Cuma, 16.30: Karma Resim Sergisi. **(Leman'dan Alp Tamer Ulukılıç da katılıyor)**
- 27 Mayıs Cumartesi 15.30: Söyleşi.. (Edebiyat Üzerine) Konuşmacı. **Cezmi Ersöz**
- 28 Mayıs Pazar 14 00 Söyleşi.. **Leman Çizerleri..**

Not: Tüm etkinlikler açık havada gerçekleştirilecektir..
Adres: Koç Üniversitesi Çayır Cad. No: 5 İSTİNYE

KIL'DAN TÜY'DEN BİR ÖYKÜ...

ALP TAMER

Bir varmış, bir yokmuş; Bin yokmuş bir varmış... Yıllar ama çok ışık yılları öncesinde... Sert rüzgârların...

...Döllediği sert dikenlerin...

...Diplerinde yeşerdiği; Sert ve sivri iğne yapraklı ağaçların...

...Ormanların...

...Ve hayvanların...

HÄST.! HISS..!. HEH...HE!..

...Olduğu bir ülke varmış...

BAK LA KİPRİ...

YENİR Mİ KIYMIK ABİİ ?..PİŞİREK Mİ ?!

KÜT!

Ve de şehirler varmış bu ülkede...

Sert bakışlı insanların...

Ve alabildiğine sert ve diken suratlıların yaşam sürdüğü..

NASIL-SIN?

İYİ :..

5'i geçmiş 6'na tok mak sallı yor...

YENGE NASILLAR ?..

SANA NE!

SAAT KAÇ?..

ÇİZMESENE LAN?..

Çoğu işsiz,,, (Tahminen % 70)

TAMAM, BİR KİŞİLİK YER BOŞALDI, SIRADAKİ GELSİN!..

KIL'AATHANE

31

GERİ KALAN İSE "FÖRST **KIL**'AS" MIŞ...

İHALENİN ŞEREFİNE!..

ÇINN!

FİFTİ FİFTİ, ORAYT!..

Ütopik bir ülkeymiş, burası anlayacağınız!.. (Belki var belki de yokmuş;) Ve işsizler ve yoksullar alabildiğine çokmuş... Velhasıl toplumsal olarak kategorize edilirse 2. sınıf varmış bu ülkede... 1. **KIL**'lar sınıfı... 2. **KUL**'lar sınıfı...

ÇALIŞ ER-KUL OĞLUM!..

EMRİN OLUR KIL-ÇIK BEY!..

KIL sınıfı, **KUL**'larına karşı göstermelik bir hukuk sistemi kurmuş, başına da **KIL**'a **KUL**'luk eden bir takım nev-i şahsına münhasır insanlar atamış.. (Ama bin ışık yıllı önce)

Bu ülkede **KIL**'dan, **TÜY**'dan nedenlerle **KIL**'dan ince boyunlar, **KUL** olmayı kabullenmediklerinden dolayı helak edilirlermiş ki; ASIL HUKUK, yani herşeyin çözümü sadece ve sadece **KIL**'ıçla olurmuş...

KIL'IÇ KALEMDEN KESKİNDİR, ANLAŞILDI MI?..

BOYNUM **KIL**'DAN İNCEDİR HAKİM BEĞ!..

KIL'A **KUL**'LUK BİTSİN ARTIK!..

"KIL" İMPARATORLUĞU...

SÜRECEK...

Akşamsefası

4 HAZİRAN 1995 PAZAR... SAYI: 186... 20.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

GelMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Kayıplar ülkesindeki kayıp listesinden bir kişi daha düştü..

İstanbul'da ikinci bir Hasan Ocak olayı daha açığa çıktı. 15 şubatta gözaltına alınan Rıdvan Karakoç'un da ağır işkencelerden geçirildikten sonra iple boğulduğu ve cesedinin Hasan Ocak'ın da cesedinin bulunduğu Beykoz Bozhan köyü yakınlarındaki ormanlık alana atıldığı anlaşıldı. Ceset 2 mart günü yine köylüler tarafından bulunmuş ve Beykoz Cumhuriyet Savcılığı'nın yaptığı soruşturmadan sonra İkitelli Kimsesizler Mezarlığı'na gömülmüş. Tıpkı Hasan Ocak gibi. Böylece son bir yılda 295 kişilik kayıp listesinden bir kişi daha eksildi. İki hafta önceki Hasan Ocak kapağımızda attığımız manşeti tekrarlıyoruz. İnsan Hakları Bakanı'na, İnsan Hakları Derneği'ne, duyarlı hukukçulara, avukatlara, derneklere, sivil örgütlenme kurumlarına sesleniyoruz. Bir kampanya başlatalım. Beykoz'daki ormanlık arazi aransın, kuşkulu sahipsiz mezarlar açılsın!

Sevgili Leman'cılar; dövize endeksli şairimiz Chiller'e rakip çıktı!.. İlter Yeşilay isimli vatandaş bir şiirini Chiller'e göndermiş, o da eşsiz sanat anlayışına dayanarak, bu şiirin DYP'nin yayın organı ÖNDER TÜRKİYEM'de yayınlanmasını istemiş. Vatandaş ya Chiller'in akrabası, ya da Suna Gönül Pelister'in yerinde gözü var...
Chiller'in ağzından yazılmış bu şiir, Chiller'in yazdıklarından daha beceriksiz olduğu gibi, bazı gazete editör ve yazarlarını kıskandıracak övgü (!) düzeyine sahip. Okuyalım:

Ya Bitecek Ya Bitecek!

Yemin ettim, söz verdim ben
Halkımın yüzü gülecek
Yumruğumu vurdum
Dertler ya bitecek, ya bitecek
Doğru Yol'un yolu çiçek
Dört yönün rahat görecek
Size söz verdim
İşsizlik ya bitecek ya bitecek
İşçim, köylüm, memurum
Gün görüp, sefa sürecek
Onları saran kederler
Ya bitecek, ya bitecek,
Şimdi bizi anlamayan
Er geç bizlere dönecek.
Doğru Yol'la haksızlıklar
Ya bitecek, ya bitecek
Anaların dertlerini
analar dindirecek
Kardeş, bacı, babam, anam
Ya gülecek, ya gülecek

***

Bu arada Ömür E. Kurum, Chiller'le ilgili bi espri göndermiş. **"Mülkiye müfettişleri, 19 ayrı usulsüzlük ve yolsuzluk dosyasıyla İzmir-Konak Belediye Başkanı Ahmet Sarışın'a soruşturma açmış..Darısı diğer Sarışın'ın başına!."**

Ömür ve Ergün Erol gönderdikleriniz için teşekkürler..

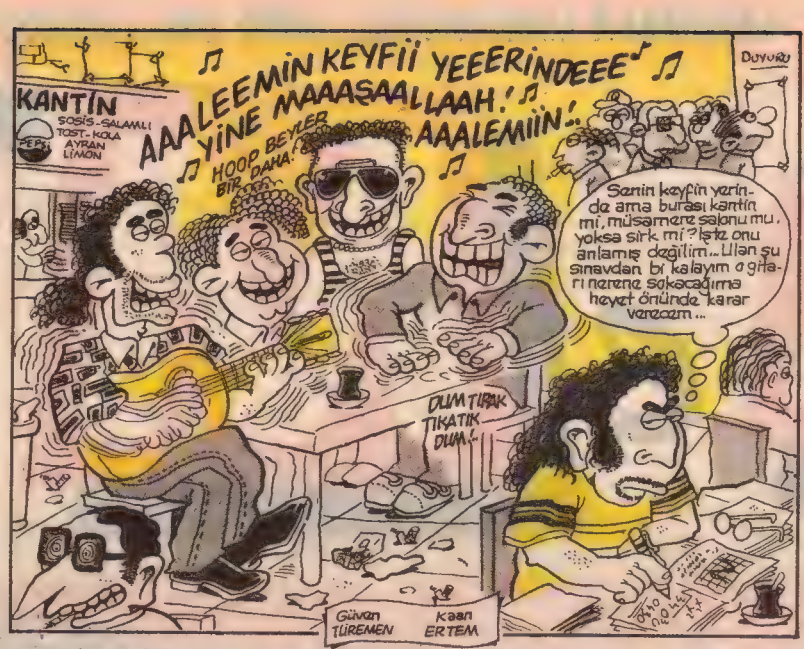

SEVMEK DOKUNMAKTIR...

Semra Can

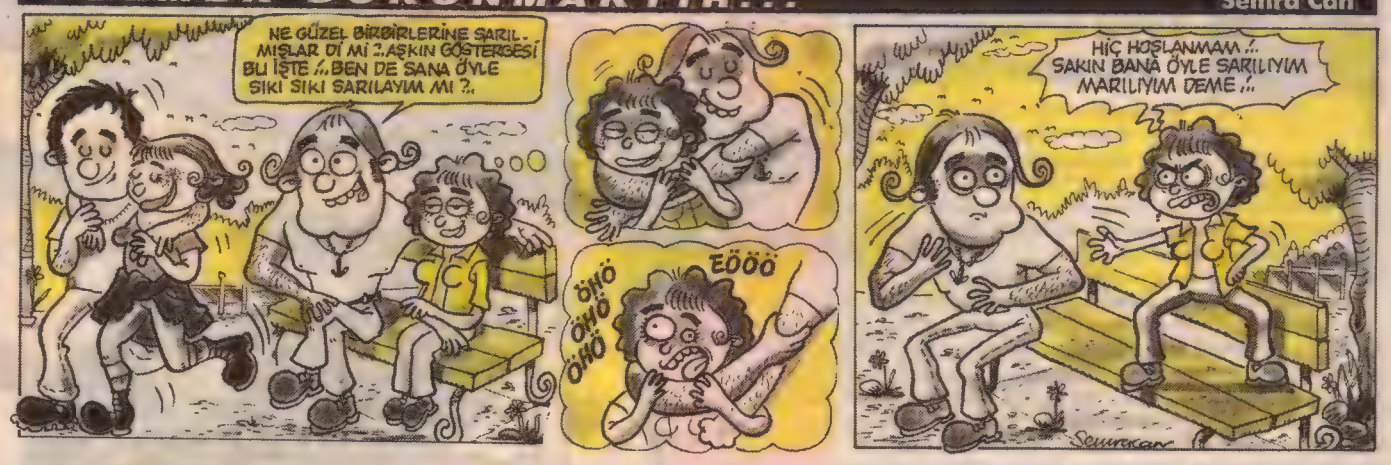

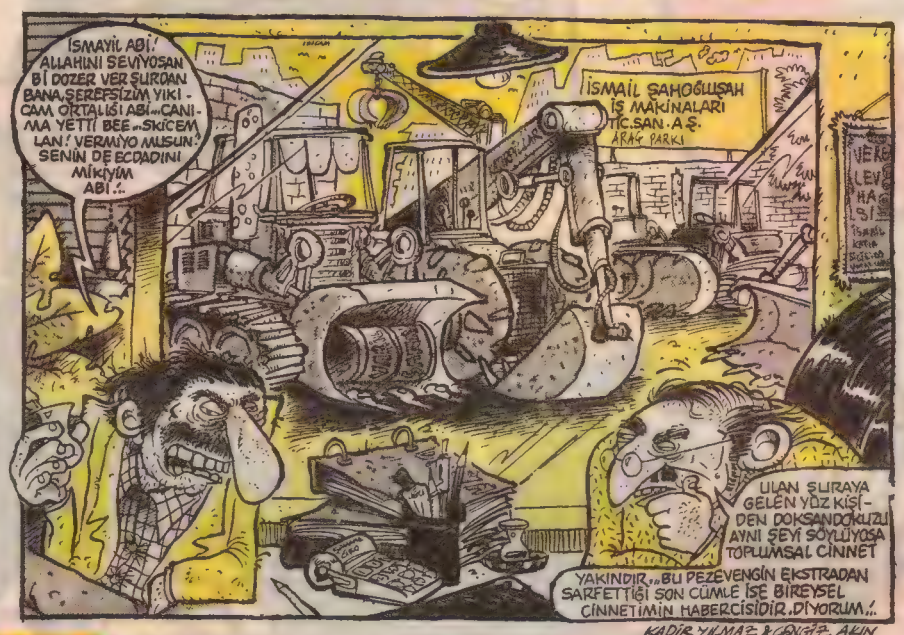

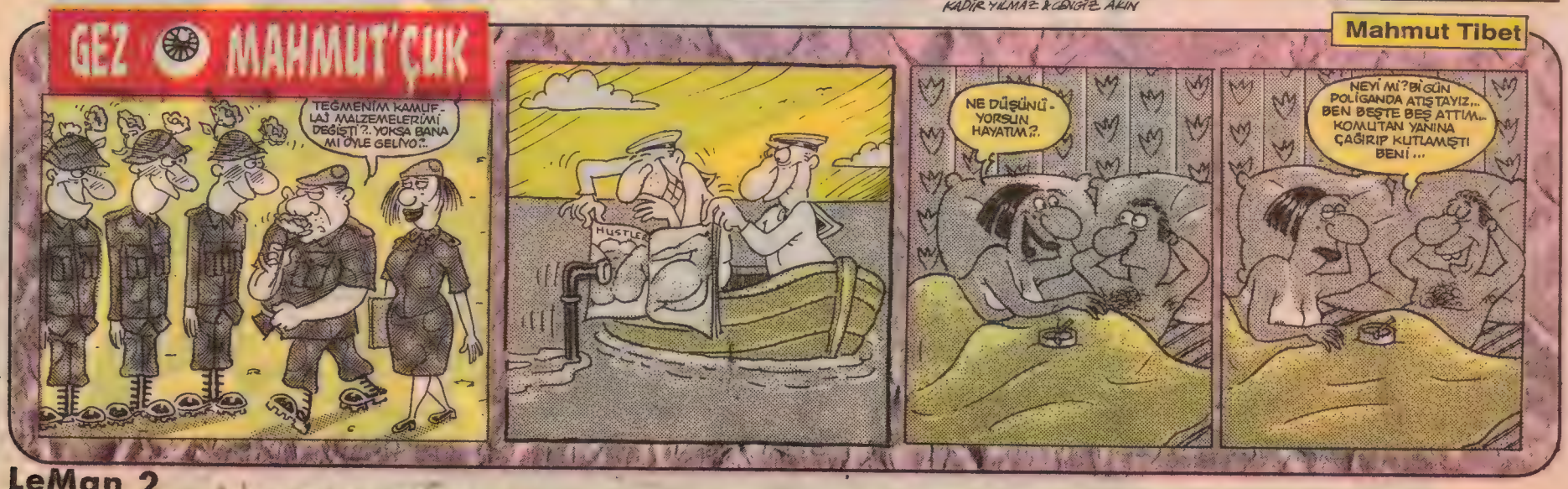

Akşamsefası

LeMan

Platini, askerliğin nemli ortamlarında nem kapan Mert Çiller'in arada A.B.D.'ye gidip geldiği de söyleniyor.

Demirel ve bavullar Çin gezisinden döndü..

İNSAN HAKLARI ŞİMDİ!

Doğu Perinçek'in iddiası: 1994 yılında İngiltere'de işkence aletlerinin sergilendiği fuara Türk emniyet yetkilileri de katıldı.

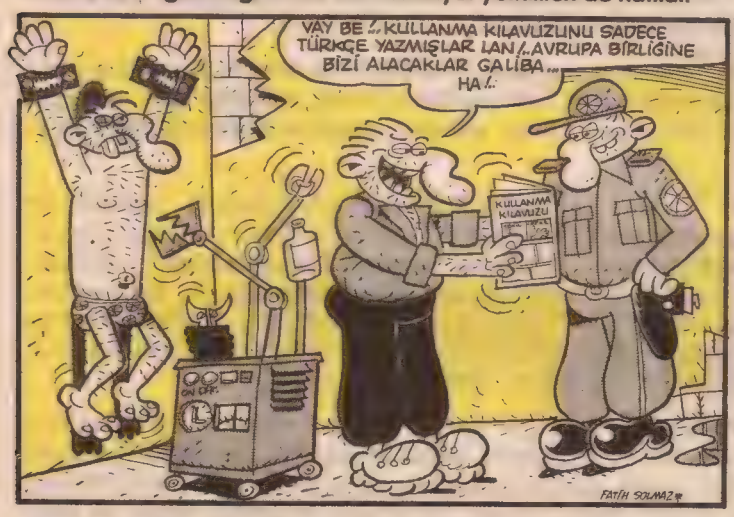

Yargıtay, işkence suçlusu Hasan Belek'e verilen cezanın, "olayda kişisel neden ve çıkarı bulunmadığı" gerekçesiyle alt sınıra indirilmesine karar verdi.

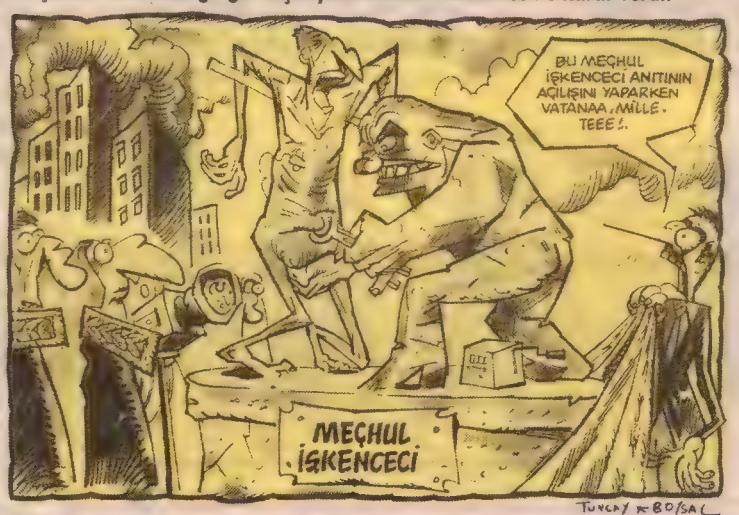

Batmanlı avukat Zeki Ekmen, korucuların kelle avcılığı yaptığı masum insanları, "terörist diye öldürdüm" deyip para aldıklarını iddia etti.

15 şubatta gözaltına alınan Rıdvan Karakoç'un cesedi de Hasan Ocak'ın cesedinin bulunduğu Beykoz ormanlık alanında bulundu.

HAFTA SONU NE YAPAK ?

☛ **"bir kişi ring'de / boğuşur yokken karşıda kimse.", "bir kişi ring'de / boğuşur çokgen karşıda kimse."**, (divançe, **behçet necatigil**)

☛ hem aşırı bir milliyetçilik revaçta!. hem de bazı, **mafya'laşmış milliyetçiler mağduru halk**, gazete ilanları ile **devleti** arıyor!. mafyalaşmamış milliyetçiler'in oturup, hangi devlet'e, nasıl milliyetçi olduklarını, bir güzel, tartmaları için iyi bir fırsat!. milliyetçiliğin nerelere varabileceği açısından düşünmek gerekiyor!.. eski fransız cumhurbaşkanlarından mitterand gider ayak acaiyp bir mirkelâm etti: "**milliyetçilik savaşçılıktır..**" dedi!. yakında oylarınızı kapmak için yine semtlerinize gelecekler!. n'olur biraz dikkatli olun!. oylarınızla rezil ve telef olmayın!. bizi üzmeyin!.

☛ **"abdurrahman fantastikliği'nden, çelebi uçukluğu'ndan, göz gözü görmüyor.. oysa SAÇMA bilmek lâzım."**, (murathan mungan)

☛ mezarlıklar müdürlüğü'ndeki üç memur, kendileri'ne emanet edilen 318 bin metre'lik **kefenlik patiskaları**'nı zimmetlerine geçirmekle suçlandılar!. daha neler!..

☛ ender özkahraman, **orası öyküleri**, iletişim yayınları!. halit çapın, **bir kabadayı'nın anatomisi**, parantez yayınları!. çıktılar!. dalgalanak da durulak!.

☛ dünya sigara içmeme günü, fosur fosur sigara içilerek kutlandı!. şu insanlar ne tuhaf!.. sigaraya karşı çıkıyorlar da bosna-hersek gelince, tık yok!. savaş, daha sağlığa zararlı değil mi!.

☛ **"bu yasaklar, / firavun kalıntısı. / yoksun / akdankaradan."**, (**ahmed arif**, bu devran'dan göçeli, koca dört yıl bulmuş.. saygıyla anıldı..

☛ yer: konya-akşehir!. zirai ilaçlama uçağı, kadın çoban'a çarptı!. kadın çoban öldü!. yeni bir trafik levhası: "**dikkat!. uçak, çarpabilir**!.."

☛ alman kültür merkezi'nde, **yasaklı filmler gösterisi**, 6 haziran'dan itibaren!.

☛ çalıntı dergisi'nin yeni sayısı çıktı!.

☛ AD yayıncılık, **bu kız kiminle evlenecek?** adlı kitabını okuyan ve doğru damat adayını bilenler arasında noter huzurunda yapılacak çekilişle **100 milyonluk çeyiz seti** verecekmiş!. çarşaf ve yemek takımları da gastelerden!. oh miss!..

☛ **yağmurdan önce**.. halâ seyretmediniz mi!.. ne ayıp!.

☛ anadolu liseleri, gelecek seneye paralı olacakmış!..

☛ birikim dergisi'nin **71-72**'. sayıları 2. baskısı'nı yaptı!. 73. sayı da çıktı!.

☛ pembe panter'in yaratıcısı **isodere freleng** 89 yaşında öldü!.

☛ **çağrı cihazsız yakup**'gillerden **edip cansever** anıldı!.

☛ savaş ay'ın, **göz tanığı**, isimli kipatı çıktı!.. ırgalanak!.

☛ **"günümüzde insanlar yaşadıkları ân'la o kadar içiçeler ki bir insan olarak sahip olmaları gereken sonsuzluk duygusu'nu yitirmişe benziyorlar"**, (şopar time'n yugoviç'i **emir kusturica**), ne tuhaf şair melih cevdet anday da ondan daha önce söylediydi: "**türkiye zaman mevhumu'nu yitirdi**" diye ... şairlik budur..

MANSUR SEBBOY

(aleyküm mirkelâm)

Akşamsefası

PAZAR SEVİŞGENLERİ

•DELİ dergisi nostalcileri.. espri:kemken

•orhan veli abime sevkiyle..

Akşamsefası

ÖMÜR TORPUSU

MET ÜST

DİLEK AĞACI, (no:1)

"en kral arkadaşım mustafa kemal aabi'ye"

(yurdum insanları bu.. hiçbir zaman dilekleri, arzuları, şehvet ve ihtirasları diner mi.. dinmeez.. tarih'te hiç dinmiş mi.. asslaa.. işte yurdum toplumu'nun her kesimi'nden bize ulaşan son dönem bazı dilek ağacı çaputları)

☛ "her kasaba, her köy, her mezra, her tarla, her cadde, her sokak, her apartman dairesi, her salon, her balkon, herr helmuth kohl, **İL** veya **İLÇE** olsun.. daha zengin gösterir" .

☛ "**kandilli rasathanesi**'nin başına, **mustafa topaloğlu** getirilsin.. sayın uzaylı mustafa topaloğlu, uzay'ın içinden mi, köyünden mi, açıklasın.. satürn gezegeni'nde, benim hulusi amcamlar var... acaba onları tanıyor mu, acaba nasıllar, söylesin"

☛ "matild manukyan; kadın hakları'ndan sorumlu devlet bakanı.. tecavüzcü coşkun; turizm ve tanıtma bakanı.. işadamı sakıp sabancı da çalışma bakanı olsun.. kurt , kuzu'ya kem baksın"

☛ "gerdek gecesi, schlafught çarşafları kullanılmasın.. örf ve ananelerimize, saygı duyulsun"

☛ "din ve devlet işleri, ameliyat ile tekrar birleştirilsin.. din ve devlet işleri, trabzonsporlu gürcü ikizler, arçil ve şota gibi olsun.. hakan, torina'ya gitmesin.. torino, buraya gelsin"

☛ "bütün özel televizyon kanalları'nın türkhiye üçüncü güzelleri, biz'e bir kere versin.. birinci ve ikinciler de gözümüz yok.. niye olsun"

☛ "gazete ilanları ile devlet aranılmasın.. herşeyi devletten beklemeyelim.. kendi devletimizi, kendimiz kuralım.. devlet'ten tasarruf olsun"

☛ "yalnız cuma değil, robinson cruose ve çarşamba günleri de tatil olsun.. çarşamba günleri, bilindiği gibi, sinemalarda halk günü.. ucuz matine.. yurdum toplumu, filme doysun"

☛ "kuşadası; Büyük Kuş ve Adası Dükalığı.. alanya; iri Mafya-Alanya Beylerbeyliği.. şirin beldemiz çorum; Beyaz Leblebi Oğulları.. istanbul; Tâyyipli İmparatorluğu.. ankara, Gelihli Hanlığı.. ayasofya ise, Sofia Loren, olsun.. hem sonra, erzincan; Tulum Peyniri Halk Cemahiriyesi.. afyon; Afyon'un Kaymağı Meşhur Sultanlığı.. hakkari'nin yüksekova mezrası da, Levent Kırca Parkı, olsun..

☛ haydi n'olur.. bir kere.. bir kere, böyle olsun.. incileriniz mi dökülür.. ayrıca sayın süleyman demirel, Çankaya Lordu.. sayın tansu çiller; Yeniköy Düşesi.. şarkıcı Mirkelam; Galler Prensi olsun.. mirkelam'a ayrıca, Eflak ve Boğdan da verilsin.. yımırta gibi çocuk.. eflak ve boğdan da hem mir'sin, hem de kelâm'sın"

☛ "fenerbahçeli futbolcu Rıdvan Dilmen; tekrar Fenerbahçe Cumhuriyeti Vatandaşlığı'na geçirilsin.. bütün hakları iade edilsin"

☛ "Anıtkabir; 5 yıldızlı, turistik otel, olsun.. amerikan mandası gelsin.. ingiliz sömürgesi olalım.. veya küçük amerika olamadık, bari Topluca Pakistan, olalım.. insanın canı sıkılıyor yâni.. hani bir yerdi, rahat batıyor.. ayrıca Büyük Atatürk'ü samsun'a çıkaran Bandırma Vapuru, 40 metre boyundaymış.. ankara kalesi; sayın Gelik Möpçek'in bütün merakları giderilsin.. küçük Atatürk, kaç cm'miş acaba.. o da açıklansın"..

(fekat müzeyyen, beyfendinin üslubu bu.. yanlış anlaşılmasın)

(devam edecek)

LOMBAK ®

FATİH SOLMAZ

BAMADIR BARUT

♪ Bu yüzdeeen her gece baaaaan ♪

AY AY AYY!.. DÜŞECEZ ŞİMDİ... AYYY! KEŞKE TEK BAŞIMA KOÇ KESSEY-DİM.

MMMÖÖEE

ULAN HADİ YEDİ KİŞİ ORTAK DANA KESTİK,,, HİÇ OLMAZSA İRİ BİRŞEY KESSEYDİK PARAYA KIYIP...AYY, TİTRİYO HAYVAN.!.

Cennet

Tavşanı bul bakalım.

YILLAR ÖNCE SALAK DİYE TERKETTİĞİ-NİZ BİR GENÇ VARDI HATIR-LAAD...AAHH! KAYDIM...

TOOK

EVET HATIRLA-DIM!.

Yasin abi bi dil ateyim mi baaa?

Galyan. gazı bul bakalım!

KANLI KALEM

LEMAN KÜLTÜR

Kuruluşundaki amaç okurları ile geniş çaplı bütünleşmeyi sağlamak, meziyetli bir meskende eş dost ve sevgili Leman dostlarını ağırlamak onları olan güveni daha da artırmak için amatör bir kadroyla amacı doğrultusunda rekabete mahal vermeden yoluna devam etmekteydi. Yalnışı ve doğrusuyla çeşitli eleştiriler aldı Leman Kültür. Projesini gelecek öneriler doğrultusunda gerçekleştirmek, arza amade yoluna devam edebilmesi için değerlendirmelerini çok yönlü yaparak, Leman çalışanlarınında eleştiri ve önerilerini gâlâ olarak, fiyat ve diğer şeylerde özel uygulamalar yaparak biri dışında herkesin gönlünü almış oldular. Gönlü alınmayan biri de hep eleştirir hep eleştirir. Nedense hiç eleştirilmeye gelmez. Bunca sosyal ve kültürel faaliyetler oyun ve gösteri gibi insanın hazına gidecek emek ve çaba ürünleri sergilenirken hangimiz gidipte el çırpıyoruz. İnce belli bardakta çay istemek iyi de o çayı yutarken çok düşünmek lazım. Öyle değil mi ey deli Kazım. Leman Kültür yoluna devam, biz çalışan ve çalıştıranları gıdıklayalım, bakalım emmeye ve gömmeye dayanıklılık halleri nedir?

Haftaya: Hüseyin Sönmez. Murahhas ortak. Üçüncü melik (Kral)

YASİN ADIYEKE

TELEFON

ŞEMSİ PAŞA PASAJI

Kedi. yi bul bakalım!

ALOOO.! İTFAİYE Mİ?ALO ŞEMŞİ... JEMJİ PAJA AYY OLMADI,,, ŞEMİ ŞAPA PAJAŞ...AYY, ŞEMPİ JEPA JAJAJİ...AYY...

FAKAT, BİRŞEY YAPA-MAZDIM.!..ANİDEN ÖNÜ-ME FIRLADI!.

GANİ

Espri ↗ GANİ MÜJDE

Maymunu bul bakalım

Küçük hanım, LeManyak namında aile hayatımıza faydalı eserlerden müteşekkil, aylık bir mecmua neşredilse sizce nasıl olur?..

Fevkalade makbule geçer!.

BAK BU SON HAA!.. BORCUN ÇOK KABARDI...VERE-SİYEYİ KESİCEM ARTIK!..

EEHH! YANİ BU AY İKRAMİ-YE ALICAM TÜM BORCU-MU KAPATI-CAM İNŞAL-LAH. İKİ TA-BAK YEM ALICAK-TIM.

Balığı bul bakalım.

♪ Bu yüzdeeen her gece baaaaan ♪ ♪ Bu yüzdeeen her gece beeeeennn ♪ ♪ Bu yüzdeeen her gece baaaaaennn ♪ ♪ Bu yüzdeeen her gece baaaaan ♪

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

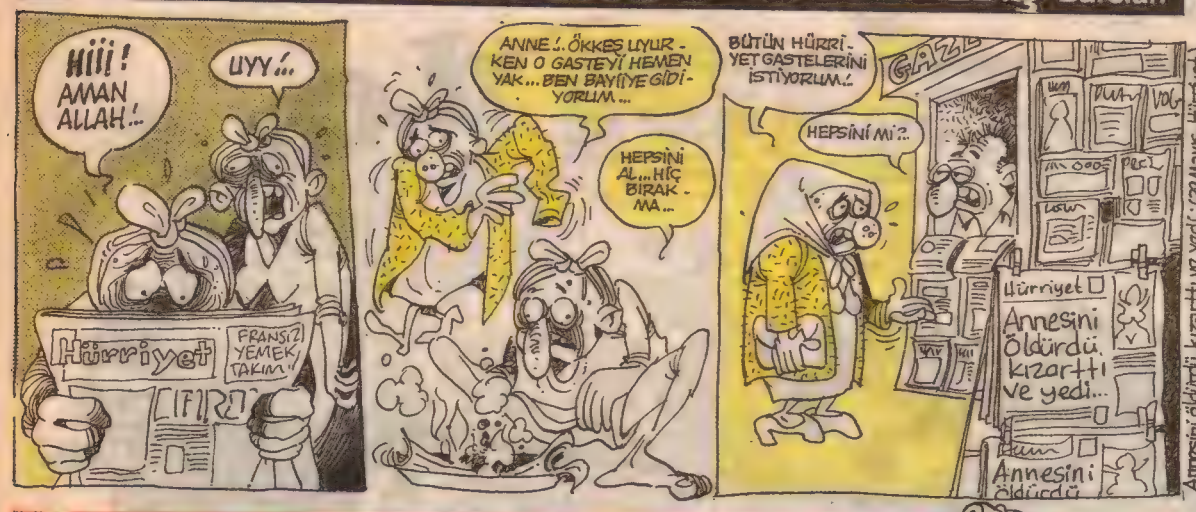

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Emen

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

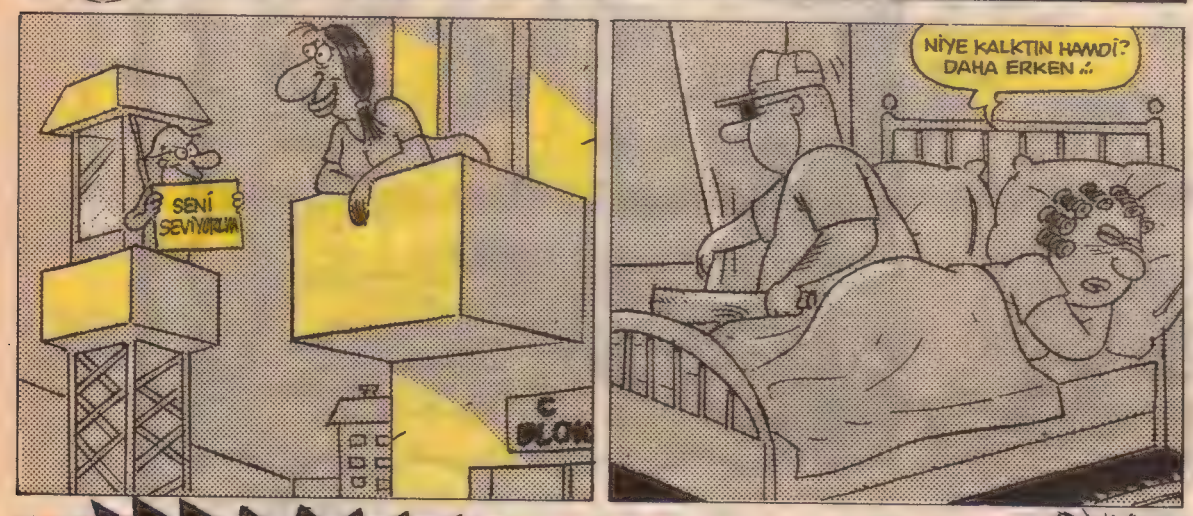

Paranoya

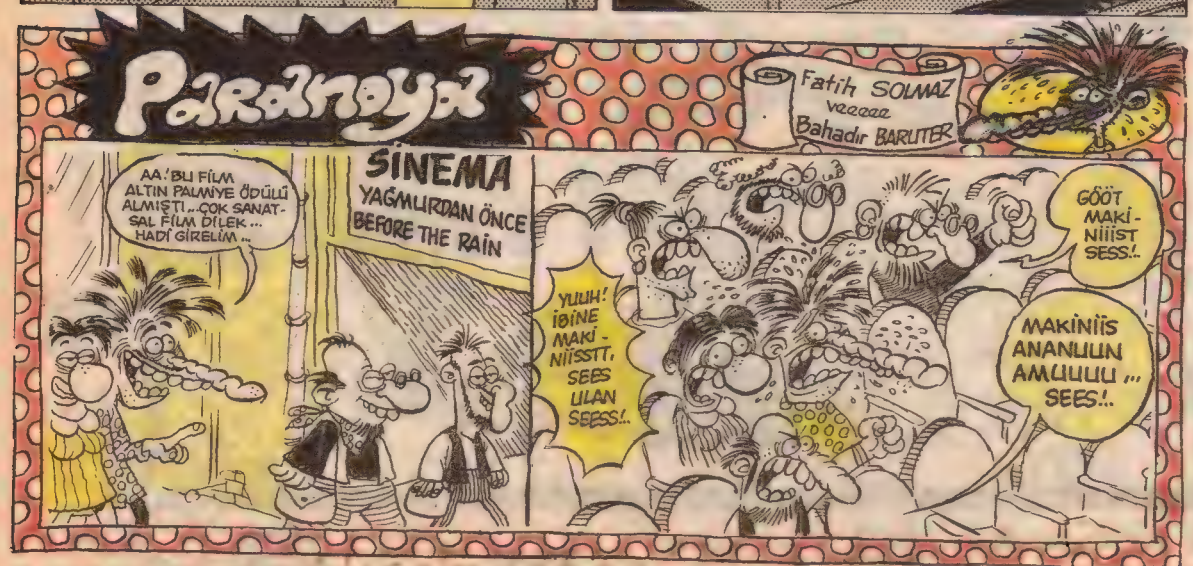

KOMİKAZE

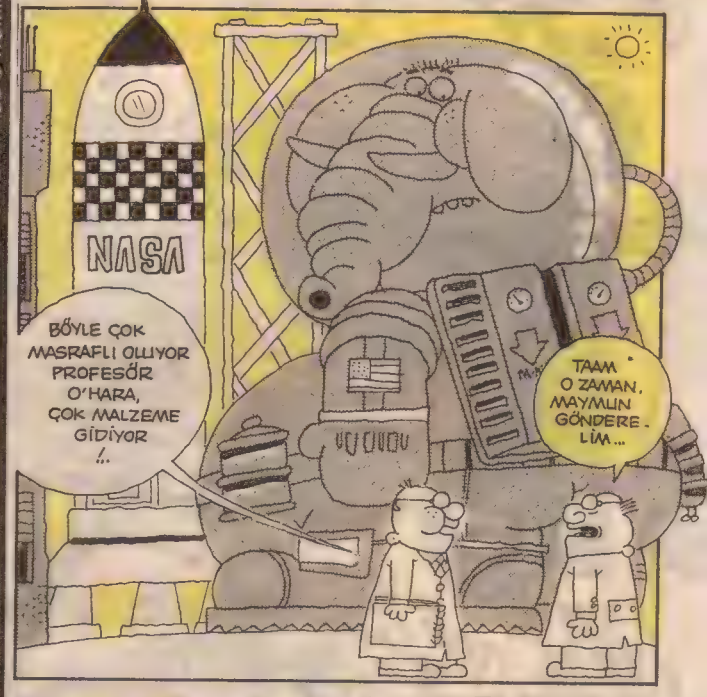

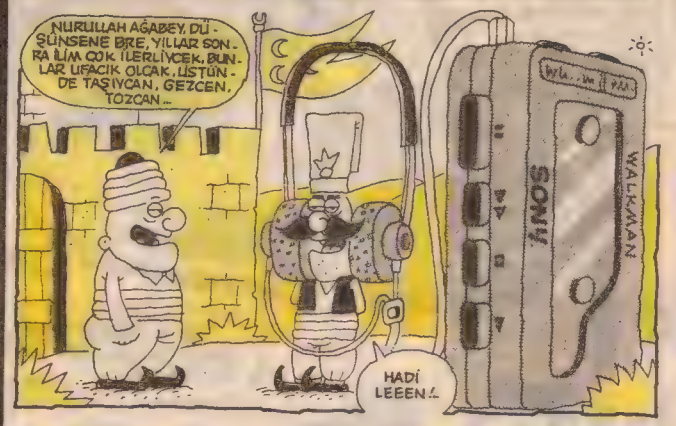

84 ŞİMDİKİ GEÇMİŞ ZAMAN

DÖT KAZMACA

Çayırlık bir alan bulunur.. Herkes kendine yerde bir daire çizer ve bu daireler oyuncuların dötü olur.. Sayışılarak ebe seçilir.. Aynı çelik-çomak oyununda olduğu gibi oyunculardan biri çomakla yerden kaldırdığı çeliğe hızla vurur. Ebe çeliği koşup getirene kadar diğer oyuncular ellerindeki çomaklarla ebenin dötünü (dairesini) kazmaya başlarlar. Sonra sırayla herkes ebe olur. Ve oyunun sonunda kimin dötü en derinse o oyunu kaybeder.. Bir hafta mahallenin en döt çocuğu olarak gezer.. Döt derinliği konusunda genelde kavga çıkar..

-Ahmet Büke gönderdi-

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsetası

TERELELİ

PICTURES ÇAN BARSIAN

1.

İnsanın çok acaip psikolojik şeyleri oluyor... Çok iyi bildiğim den değil ama ben bun.....

AAA!..UUUUH! HH...H?..DUR!..

N'APÇAN?..

DÜB..BÜ...BİB... ÜB.İB,İB...BÖB...

AA..CEP TELE - FONUM ÇALIYO...

DÜRÜLÜ LÜLÜ..

ALO... KİMSİNİZ?..

DİNLE!..KARIN SENİ ALDATIYOR... BİR DOST...

HEH HE!..

ÇAT

ALOO!.. BİR DOST! ALO,KAPAT - TI!..

AMAN ALLAHIM SEN...SEN BENİ ALDATIYORMUŞ - SUN PERVİN... N...NASIL YAPARSIN?.

UFF!HEP AYNI ŞEY...HEP AYNI ŞEY YAA!..

BİR DE KONUŞUYO YÜZSÜZ KARI DEFOL!..

TANRIM BU NE BOKTAN BİR PSİKOLOJİK SORUNDUR BÖYLE...SENİN ÇİFT KİŞİLİKLİ OLDUĞUNU BİLSEYDİM EVLE - NİR MİYDİM HİÇ...AZ MI MİS GİBİ TEK KİŞİLİKLİ ADAMLAR İSTEDİYDİ BENİ?

HEM SÖYLE - DİM DE...HEP AYNI KİŞİLİĞİNLE ŞEYEDELİM DEDİM.UNUTUP BİR O KİŞİLİĞİNLE,BİR BU KİŞİLİĞİNLE ŞEYEDİYO - SUN,SONRA DA BENİ SUÇLUYORSUN TAYFUN YAA...

2.

Peki,ben size şeyi anlatmış - mıydım?. Ne var ki kurt adam olma olayı aslında psikolojiktir.. Kimileri bu - na çiçek toz - larından olu - şan saman nezlesi gibi dolunay aller - jisi derler ama bence bir psiko - lojik bir sorun - dur...Şundan biliyorum...

Beş yıl önce bir gün, Er - can amcalara gitmiştim. Gördüğüm manzara pen - cere önünde oturan bir kurt adamdı...

Fakat kurt adam, birden Ercan amca oldu..

Ve,zart diye yeniden Ercan amca...

Sonra yine Kurt adam...

RRR

Ardından yine Kurt adam...

HIRŞŞ...

Ve işe uyandım...Meğer Ercan' amca dolunay çıktığında kurt adam oluyormuş, Ercan amca'nın yaramaz çocukları da sırf pislik olsun diye perdeyi açıp kapatarak dolunayı gösteriyorlardı...Perdenin her açılıp kapanışında Ercan amca bir kurt adam, bir normal adam, bir kurt...

OYNAMAYIN ZAVALLI ADAMLA... KAPATIN ÇABUK PERDEYİ!..

ŞUNLARI DOLUNAY ZA - MANI ANNANE - LERİNE GÖNDER - DEMİŞTİM KEVSER...

Arşivi Serisi

BARAL & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

AYRINTILAR

m.e.t.i.n.f.i.d.a.n.

SELAM!.. Ülfet, bol tüylü hırkasına sarınmış, salon kapısına yaslı; Behzat, hemen tepemde, o dost gülümsemesiyle.. Bi çırpıda geçiriyom botlarımı ayaama.. Rezil bişii, baacıklar sonuna kadar açılmışl.. Ama fazla telaşlı diilim. Ve fonda da hoş bi muhabbet var. Çok arkadaşa, tanıdığa gittim: Ben merdivenlerin ortasındayken sönen ışıı ardımdan yaksalar da, çok bağladım, antrede öylesine yarım yamalak iliştirdiim baacıklarımı sokak kapısı içinde.. İnsanın, evlerinden ayrılırken, papuçlarını kapı önünde raatça, eli ayaa dolaştırmadan saakince baalıyabilceği dostları olması ne güzel.. Vedaalaştık; kafam basamaklarda kaybolmadan bi el daa salladım; gülümseyişler.. Aar, demir sokak kapısını zorlukla ittirdim, sokağa çıktım. Gece. Islak asfalt, ve meyve dolu poşetleriyle bi iki aaile babası.. Mezarlıın ordaki kavşaktan dönerken, içi ışıl ışıl ama hüzünlü bi otobüs geçti yanımdan homurdanarak. Gece. Karakol. Benzinci. Hastaane. Askeriye. Fidanlık.. Hiç yorulmadım. İşte evim!.. Odama kadar gidicem, baacıklarımı yataama uzanıp çözücem. Bi de sigara yakarım.. Tuvalete kalkarken, nereye koyduumu unutup, ikincisini..

KOLAYGİRERZORÇIKAR:.. Severim Kesmeşekeri. Küp küp şeyler, hepsi birbirinin aynı. Raat tutuluyor, hoş kavranıyorlar.. Ama kutusundan çıkarılışları çok bi zor. Yırtıyon kartonu, açıyon üzerlerini: Beyaz, beyaz, düzenli temiz bi ordu sırılıyo.. Çekip alıyım bi taane diyon, hahaa, nerdee!.. Uuraşır tırnakların, yorulur parmacıkların. Sıkı sıkı birbirlerine yaslanmışlar, hiç boşluk yok!.. Halbuki, o plastik el yap-boz'larındaki gibi, bi taane eksik olmalı, diyom ben. Kolaycana sökülüverirler ordan.. Herneyse, alıyoz kutuyu, sallıyoz bi iki, omlet gibi; vuruyoz kenarlardan, titretiyoz, sarsıyoz onları. İtişiyolar, ve fırlıyo bi iki taanei üste; açılıyo bi boşluk. Kavrıyoz beyaz küpleri artık raatçana.. Kolay giriyolar, zor çıkıyolar..

HOŞTAŞIMA:.. Fuat'ımız vardı çok sevdiiimiz. Binbir zorlukla, tırmıklamalarına karşı yıkamaya çalışırdık onu iki haftada bir. Çok korkar, ölcek zannederdim o miyavlarken. Kardeşim de korkardı; ona kalsa hiç yıkamıycak. Ama iki günde bir bi-iki saat gezinti izni var dışarda. Leş gibi dönüyo.. Sıra kurulamaya gelir. İşte o siyah tüylü nefis canlıyı, havluya sararak, koridorlardan salondaki sıcak sobanın yanına kadar, avcumun içinde yumuşacık etlerini ve pıt pıt eden kalbini hissederek taşımayı çok severdim. (Dim: Aabim evden ayrıldıktan sonra, bi hafta sonra o da ayrıldı...)... Onun kedisiydi.. İşte böyle, kardeşimin kundaklı haalinden sonra, hayaatımda taşıdıım en hoş şeydi.. NESLİHAN AĞIRGÜDEN..

Bİ FİİL, Bİ İKİ MİSAL:... (Büzüştürme-Buruşturma).. İçini yedikten sonra, çöp kurumda yer kaplamasın diye buruşturmaya çalıştıım panço, çekirdek, bisküüt naylonu, avcumun tüm sıkışına raamen buruşmadıında, onu iycene ezdiimde, bi an top olup buruşmuş gibi gözüktüünde, çöpe atarken, hıyarlık edip havada tekrar açıldıında.. Matematik defterindeki, yannış yazdım formülü silerken, sayfa, köşesinden, aanedin caart diye iirenç bi şekilde büzüştüünde pis bi ses çıktıında, elimle ordan tutup, daa efendice bi daa sildiimde..

PSİKOAYRINTI:.. Çok konuşmazdı eskiden karika-adamlar. "Haa, o mu" diyen yardımcıları oralarda bi yerde diilse bile, kerpetenle kaf alınırdı aazlarından, espriyi taarif edecek kadar. Şimdi maaşallahları var, hiç susmuyolar. İyii!.. Baazen uzuun, şeytan alaylı, nefis kurgulu, elma kabuu gibi kopmamış tek bir parça haalinde, yoğun anlamlı tek bir cümle sarfediyorlar.. Mini hayat gerçekleri kırıntılarıyla süslenen, espriyi ful-aksesuar annatan bu tür balonlar, türlü türl karika -adamların-terkedilen bitirimin, park bekçisinin, kocasını karşılayan kadının, ortamda yabancı,pasif gencin-üzerinde de yer alsa, yadırganmıyo bu durum.. Yaratıcının, azamii espri ifaade (vermek istedii his) çabası, bi tür zorlama ve edebii telaş çirkinliine hiç de bürünmeden, -her meslek ve eğitim düzeyindeki karika-adamın iç dünyaası ve seslenişinin anlatımı olarak, balonda yer alıyo. Elbet, abartılısı, bi tuhaf durabilir. Hayaatı kaada geçirirken, hayat kadar acımasız olmak gerekmiyo.. Karikaadamın (Her meslek ve eğitim düzeyinden), haykıran düşüncesi, yaratıcısının da bi omuz atmasıyla, kusursuz bir ifaadeye dönüşüyor, ve bu yaratıcıya duyulan samiimi güven saayesinde hiç de yapay bulunmuyorsa da, bu güveni ve o garantili formülü suistimâl etmemek, karika-adamların haykıran düşüncelerini hayaatın dışına taşırmamak, düşünce cambazlıkları yapmamak gerekir.. Onlara güleriz, onları okuruz.. Çok şey söyleyen karika-adamdan da sıkılmayın; inanın size bişii anlatmak istiyodur.. Gevezelikten, geyikmuhabbetinden pek hoşlanırız; Konuşmanın görsel karşılığı olan karika yazısından sıkılırız!.. Olmaz di mi?.. Yazı her zaman vardı, herzaman da olucak, gerektii kadar.. Ve karikatür-adamlar, saahibinin diil, hayaatın emrettiini söyliycekler.. Yazı, hayaatın nakadarını içine alır, hayat, yazı da ne oranda vaarolur, onu bilmiyom.. Sigtiredin; ben az önce neler dedim, ondan da emin diilim zaaten..

SEVERİM:.. (Müzik).. Herşeye raamen, M.F.Ö.'yü.. Pop ve Fantazi müzik türündeki parçalarda, özellikle Sinan Özen, ve Faatih Erkoç'un birer şarkılarında cuk oturan enstrümantal girişin bitiminde tam söze girerken bir es olarak yer alan, Cam Kırılma sesi şeklindeki efekti.. Tuşlu çalgı sololarını.., Pinkfloyd müziindeki geçişlerden: Time'daki, saksafon solonun dibinden, kadının ağıdına ek yeri hiç belli edilmeden yumuşatılanını...Bed Boyz Blü'yu (Bu heriflerin yoore vumın'lı albümünü, veyaa herangi birini bana kayıtlı felan gönderene, yayınlanmış orcinal bi karikatür de diil, yepyeni nefis bi taanne çizip hediye ederim).. Sinemadaki bindirmenin müzikal karşılığı: Ahmet Kaya ve Güllü'nün birer parçalarında kalitelisi var olan: Solistin aynı anda hem şarkıyı yorumlaması, hem de fonda tiz sesle vokal yapmasını.. SuperTramp'ın School'undaki, çocuk çığlığıyla enstrümantal girişe-baştaki mızıkayı saymıyoruz-başla işaareti verilmesini... Neşe ve Gülden Karaböceğin, ve bi de Orhan Gencebayın biçok parçasındaki, uzay filmlerindeki lazer silahlarını andıran, ciyuvv, civv, şeklindeki, melodi destekleyici efektleri.. Sychodelıc gibi bişii denilen, özel bir kafaa müzii türünün yoğun etkilerinin görüldüü, P.F. 'un albümlerinden The Piper At The Gates Of Dawn'da, uyuşturucu etkisinin iki ruhsal olasılı: mutluluk ve korku'nun, şarkılarda: bi melodi üstte diğeri altta çorba edilerek çift yorumla sunulmasını, ...Spilbergin adamı Con Vilyıms'ın Jaws ve Jurasik Park müzikleriyle, Enriko Moreke (Morekke'miydi lan yoksa, neydi?)nin De Niro'lu Dokunulmazlara yaptıı girişi.. (Bu herifin nefis müziini, izzet'le ben, dalgasına çektiimiz mini metrajlı bi korku filminin jenerüne koyma ukalâlığını gösterdik. De Niro, bizim takı tasarım dehaası Şaahin oldu.. Bak şindi, nerdeen nereye!.. Hadi bu video-sinema muhabbetini soğutmayalım; bi de "Seyir Defterini, erotik ve akıllı sesi Diicey Neslihan'ı, ve Süper Baba'nın müziini" severim diyip, aşaaya geçelim:

Bişii:.. Bu hafta biraz özel takıldık. Şey, ben şu an yanımda olmayan baazı arkadaşlarımı ve dostlarımı anmak istedim de.. Hem ne diye açıklama yapıyom ki!. Sizden mektup felan gelmedi şu günlerde zaati!. Gelmiştir de belki, oraya, Leman'a yaani; bana ulaşmadı.. Gelsin, yine beraaber kuranz sofrayı.. Hadi bi daa diyim: Ayrıntılarınız köşeye çok geç giriyo; üzgünüm; bi geçer yol da bulamıyorum sanırım.. Hemen iyi günner diliyip kaçıyım ben...

Piyasa Mektuplar

Yazan Çizen: Galip Tekin

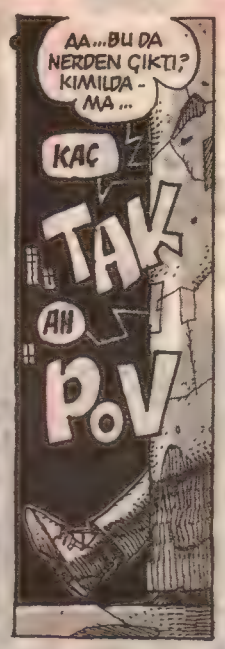

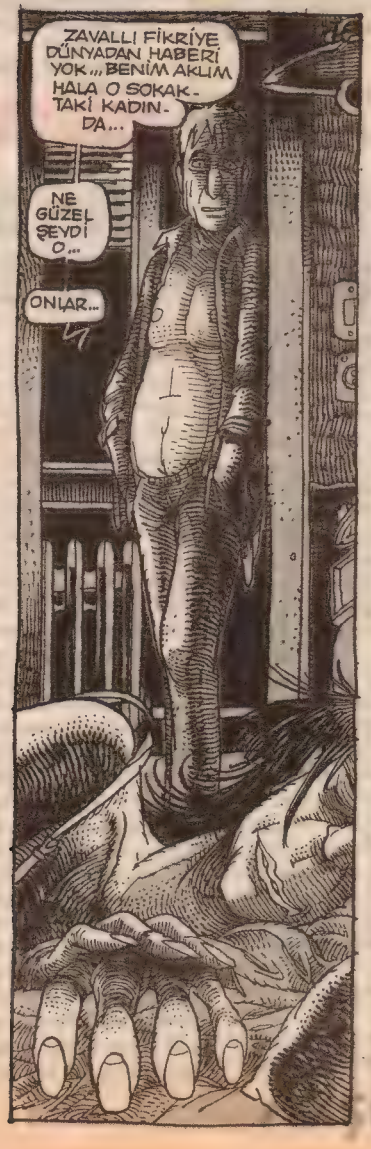

bayIR gülü

Feyhan Güver

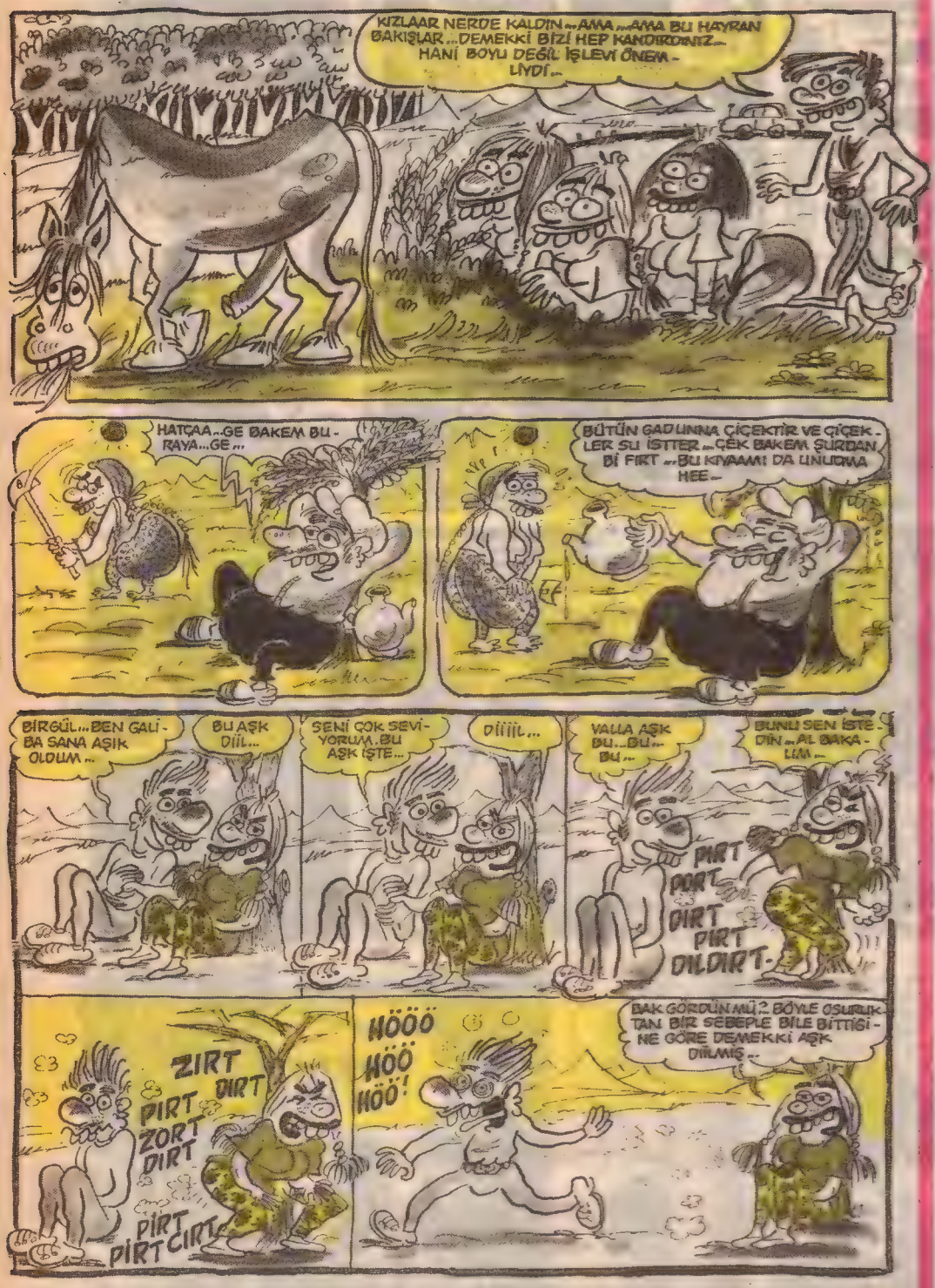

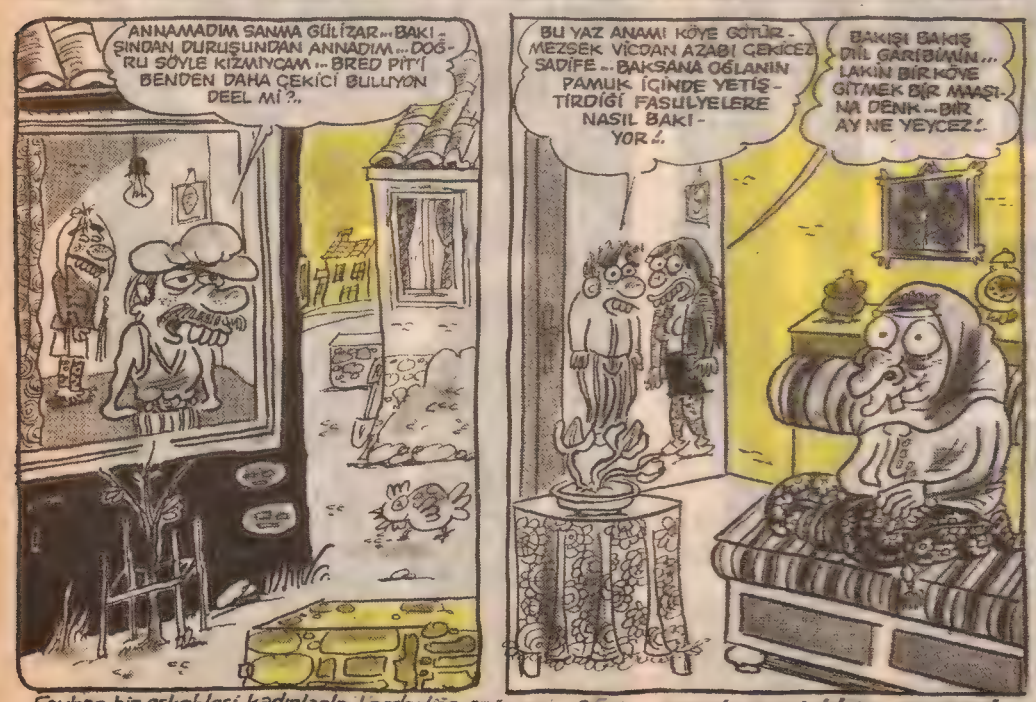

Feyhan biz erkekleri kadınlarla kardeşliğe çağırıyor. "Cocuksu, masalsı, espri dolu ve rengarenk bir kardeşlik bu..." (Cezmi Ersöz)

LeManti MEDYA

Dün ansiklopedi için kapıştılar, bugün tabak-çanak için.. Yarın bir ihtimal hij kadın bağı için kapışacaklar ve yine ne kadar erdemli laf varsa kullanacakl

ANTİ-MEDYA TEST

1. Yeni Yüzyıl yazarı İlnur Çevik; 30 mayıs tarihli yazısında, ara seçimlerle ilgili görüşünü aldığı Zaman Gazetesi'nden Fehmi Koru için hangi sıfatları KULLANMIYOR?

a) Dinci, medyatik.
b) Seçkin başyazar.
c) Sevgili, kıymetli.

2. Billur Kalkavan, Milliyet Gazetesi'nin Ekran Eki'ndeki köşesinde; "açık saçık kıyafetleri ve aşırı makyajıyla" Krat TV'de program yapan Özlem Esra Güven için ne yazıyor?

a) Çok kötü bir Türkçe'si var ve programı çok "laubali" sunuyor.
b) Bir kadın olarak, Özlem'in tavır ve konuşmalarından utanç duyuyorum.
c) Başkalarıyla kıyaslamadan, açık bir kafayla seyredildiğinde çok keyif verici.

3. "Mehmetçikle El Ele Kampanyası" ile ilgili Alman TV'lerinde "Orduda para bitti, halktan para toplanıyor" şeklinde yapılan yayınlara çok kızan Rauf Tamer; Almanlara aşağıdakilerden hangisini SÖYLEMİYOR?

a) Alman TV'lerinin yayınları gerçeği yansıtmıyor.
b) Orduya destek vermek nasıl bir duygudur, bilir misin? Bilmezsin. Zavallısın.
c) Çünkü senin ordun yok. Ulan Alman. Ulan Sersem..

4. Aşağıdakilerden hangisi Milliyet'in, "dev boyutlu pazar ekleri" modasına uyarak, vermeye başladığı "Maxi" isimli ilavedeki sayfa isimlerinden biri DEĞİLDİR?

a) Trendy
b) Global
c) Yaşam

Cevaplar: 1.a 2..c 3.a 4.c

Fikret Bekler

İSTER İN

Samanyolu TV'
kuşağı... Bir çocuk
bancı... Çocukl
isimleri yabancı is
manlık arazide
sahne.. İzci olan
dan biri çalı topl
diyor ve şöyle diy
**-Ben hakkı aran
yorum!..**
Arkadaşı:
-Hakkı Hak için
Bir başka sahne
lardan biri:
**-Büyüyünce Ul
san gibi olacağım**
Ve cevap:
**-Benim de pala
olacak!.**

İNANMA

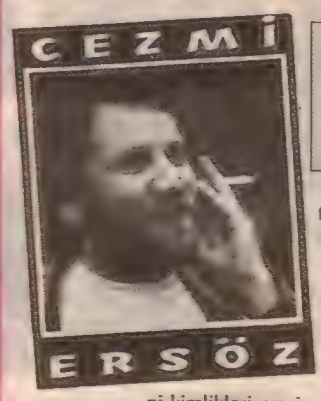

SİSLER İÇİND KİŞİSEL TARİHLE

Henüz ödeyemediğim telefon faturam, okuduğum kitaplardan daha çok aklıma kazınıyor. Çöp vergisini henüz yatırmadığımı düşünüyorum sonra. Şu an Globalleşmeden ve postmodernizmeden daha önemli oluyor benim için bu!.. Bütün gün çay ve sigara içerek arkadaşlarımla birlikte dünyanın hızla değiştiğini konuşuyor, demokrasiyi, yeni kimlikleri, yeni grupları tartışıyoruz. Eve geliyorum ve sabah aldığım abonman biletlerimden birinin cebimden düştüğünü anlıyorum. Bu yüzden kendime, birden çok abonman bileti aldığım için kızıyorum. Düşürdüğüm abonman biletine hayıflanmam nedense tuhaf bir biçimde bu ülkede hemen herkesinki gibi sisler içine gömülen kişisel tarihimi çağrıştırıyor bana. Çevremdeki insanları. Bana sırlarını bir türlü açmayan doğayı, hep bir yerlerden tanıdığım, ama çekingen, uzak sokakları!.. Yoksullaştıkça sırları artan dilsiz ve şaşırtıcı olan evleri.. Sonra da onca rastlantıyı, onca garipliği ve onca acımasızlıkları düşünüyorum.. Evet, sesler içindeki.. Sıcak, merhamet dolu yüzler hatırlıyorum komşu evlerde. Sevgiyle hatırlayan ve paylaşımcı eller hasta bakmaya gelirlerdi, helva, çorba, ilaç yapıp getirirlerdi, hasta bakarlardı. Sanırdınız ki hayat hep böyle yumuşacık yer yataklarında çocuk kahkahaları gibi olacak! Ama birden araya başka sesler, başka yüzler girer, bu sesler ve yüzler aniden kararır, size çok yakınken bir yabancı olur ve uçurumun kenarında olduğunuzu, tükendiğinizi, herşeyin sonuna geldiğini söylerdi aniden. Ardından o sizi çok sevdiğini ve çok şeyi paylaştığınızı sandığınız komşunuz size hiç ummadığınız bir kötülük yapardı. Nerede olur, nerede hazırlanırdı bu uzaklıklar? Hangi karanlık geceler kabul edip saklardı komşuların arasında ansızın açılan o düşmanlık siperlerini?

Okullarımız da bir garipti. Sıralardan, sandalyelerden, laboratuvardaki aletlerden daha değerli olduğunuz söylenirdi bize. Ama kısa bir süre ni anlar ve bu korkunç g
gularımızı ve gördükleri
korunmak için de, benli
linmezlikten gelinir ve
peşimizi bırakmayarak h
tekrar ettiği "şefkat, sıca
söylenen herşey üstümü
tam olarak bilemezdik k
lerin" ve "anlayış"ların
kelenmesine kıyamazdık
"sıcak komşuluk", o "bit
masallarının bozulmasın
rine bir tehlike, bir acım
de hep şöyle bağırırdı
yapmayın, aslında sandı
da.. Bu yalvarmalara ön
bıdır olan! Devlet ve top
caktır zaten, neyi değişti

Duygularımızı sın
kabuktu önemli olan de
yüzden duygularımızı bi
dık.. Sevgisizliğimiz bile
dan hiç dinmeyen eksik
güvensizlik duygularımız
çabuk olup biter ve yüre
bu kabuk olmasaydı aslı
rüp, ya da hep yaptığımı
bunda şimdi? deyip ken
dük?. Arzularımız ve be
tersiz olduğunu, hatta hı

Aksam Servisi

Türk ailesi şimdiden Gümrük Birliği'nde

HÜRRİYET bu haftadan itibaren, Türk ailelerine, bir dünya markasını getiriyor. Bunun için dünyanın en ünlü cam eşya ve yemek takımı üreticisi olan Arcopal firması ile çok kapsamlı bir anlaşma imzalandı.

Ancak bu kolay olmadı. Bu müthiş promosyonun ilk üç bölüm hikâyesi ve

Hürriyet'ten

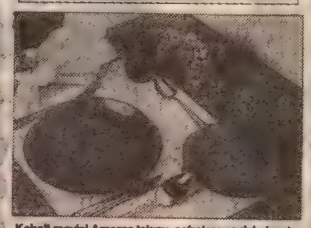

Kobalt mavisi Arcoroc takımı, sofralara renk katacak.

Durand Ailesi [illegible] yeni bir kahvaltı seti [illegible]

TÜRK AİLESİ GÜMRÜK BİRLİĞİNE GİRDİ. TÜRK MEDYASI NEREYE GİRDİ.

Medya azmanları bu kez de tabak çanak için kapıştı. Biri yerli malı cam takılıyor, diğeri fransız camıyla aileleri gümrük birliğine sokuyor. Gümrük Birlikçi diğerinin yerli malını aşağılıyor... Aşağılanan bunu **"Türk toplumuna saldın"** olarak niteliyor. Türk ailesi belki birgün gümrük birliğine girecek ama Türk medyasını girdiği yerden kan çıkaracak...

DOKTORUN GÜNLÜĞÜ

Arkadaşımız **ALTAY MARTI**'nın yazısını teknik sorunlardan dolayı bu hafta yayınlayamadık.

LEMAN KÜLTÜR'de MEHMET ESEN'den

Sürpriz konular eşliğinde

TAŞLAMA-SOHBET
MEDDAH-ŞİİR

Not: Program öncesi Mehmet Esen'in Berlin'de çektiği "Taşın Ağladığı Gün" adlı kısa metrajlı film gösteriliyor.

5 HAZİRAN PAZARTESİ

Saat: 20.30

LEMAN KÜLTÜR

İmam Adnan Sk. No: 20
Beyoğlu/İstanbul Tel: 245 38 06

Medyanın cici çocukları, "kurum tiyatrosunun" (!) haşmetli oyuncuları, bilir kişiler, bilim-kurguda evrenselliği yakaladığını sanan kutsal romancılar; ve daha niceleri Mehmet Esen'in sahnesindeki resmi geçitte olacaklar.

CAN YÜCEL VE CİHAN DEMİRCİ

3 HAZİRAN CUMARTESİ GÜNÜ SAAT: 14.30' DAN İTİBAREN BEYOĞLU-MEPHISTO KİTABEVİ'NDE KİTAPLARINI İMZALAYACAKLAR.
Mephisto Kitabevi-İstiklal Cad. No: 173 Beyoğlu Tel: 293 19 08

Gaziosmanpaşa'daki kültürevlerinin açılışı Grup Yorum, Özgürlük Türküsü solistleri ve 60'a yakın insan gözaltına alındı.

YDİ
MİZ..

sonra, anlık şimşek çakmalarında, seslerin yırtıldığı anlarda, sıralara sandalyelere ve laboratuvardaki aletlere bizden daha çok değer verildiği-
şaşırmayı bile kendimize yasak ederek duymen unutmak ister, bu korkunç gerçekten
zin mağaralarına saklanırdık. Ancak bu bi- öncülüğündeki toplumsal kültürümüzün
ep törensi bir havayla ve başımıza kakarak
lik ve beraberlik" sözlerini, duyardık, ama
çip giderdi. Ne kadar saklansak da bir türlü
rdi bu "yakınlık"ların, "birlik ve beraberlik-
düşman bir kalemle? Çünkü anılarımızı le-
azdık kendimizi inandırmaya çalıştığımız o
enmez yardımseverlik" ve o "samimi ülke"
üzden polislere, askerlere, devlet görevlile-
bir zulüm anının yaklaştığını hissettiklerin-
sevgililer, kardeşler: Memur bey, lütfen,
i değil, bu işte bir yanlışlık var! Biz aslın-
rdı. Ama en çok kızılırdı, çünkü vakit kay-
kültür sırası gelenin ruhuna bir kabuk yapa-
u yalvarmalar?
en, kapatan, gizleyen, soluksuz bırakan bu
. Duygularımızı saklardık onun içine. Bu
ütün içtenliğiyle ve çıplaklığıyla anlatamaz-
bir hayranlık gibi yansırdı dışarıya. Ardın-
evensizlik duygularımız gelirdi.. Eksiklik ve
mamışlık duygusu eşlik eder, herşey çabuk
rsmadan geçip giderdi. Çünkü ruhumuzda
nasızlık, aslında vahşet olan şeyleri, hoşgö-
yıtsız kalıp, çok abartmayalım, hem ne var
al çıkmazlarımıza yeniden gömülür müy-
imiz çoğalıp arttıkça yeteneklerimizin ye-
diğini hisseder miydik böyle?.

İlişkiler üzerine kurduğumuz teorilerimiz derinleştikçe ilişkilerimiz hızla tükenip anlamsızlaşır mıydı böyle?. Bir hırçınlık, bir kapris, bir sızlanma gibi yaşıyabilir miydik aslında bizi garip bir şekilde hayata bağlıyan intihar fantezilerimizi? Dünyanın sonunu kötücül bir merakla görmek isteyip sonunda felaketin tam ortasındayken bile, bize birşey olmaz, yanılgısına düşer miydik hiç? İntiharı ve ölümü bu kadar çok düşünüp, yine de onlardan kendimizi çok uzakta sanmamızın nedenini bir sır gibi saklıyabilir miydik hiç kendimizden ve herkesten?..

İçimizde giderek derinleşen anlamsızlık çukurunu doldurabilmek için ve belki de önleyemediğimiz bir duyguyla gereğinden çok konuşup durur muyduk hiç? Kendimizle dopdolu olduğumuzu sanırken kendimizden bu kadar olduğumuza şaşıp kalır mıydık?

Şimdi faşizm herşey varmış gibi yaşanan yoksulluk olarak yaşanıyor. Hani herbirimiz, varmışız, yaşıyormuşuz, gibi yapıyoruz ya, işte öyle birşey! Evet, bir yanlışlık yok: Bu devlet, bu sistem sadece silah gücüyle ayakta durmuyor!

Çünkü bu ülkede faşizm gücünü sislere gömülen bireysel tarihlerden alıyor gücünü.

Korkularımızın ve kaçışlarımızın çelikten tülüdür bu sis.
Öldürüldükten sonra görülen korkulu rüyalara benzer...
Evet, kişisel tarihlerimiz sisler içindeydi ve sisler içinde..

* * *

* 1 Haziran Perşembe günü Edirne'deki Trakya Üni. öğrencileri tarafından davet edildim. Ancak okulun kapısındaki görevliler tarafından engellendim. Vatan haini ve bölücü olduğum söylendi. Bu üniversitedeki yaşananları gelecek hafta geniş şekilde duyurmak istiyorum. Dediğim gibi taşra da Demokrat olmak zormuş? Bunu burda bir kere daha anladım.

*Kımıldananlar... Periyodu belirsiz, son derece ciddi, absürd dergi.. Ankara Üniversitesi Fizik Mühendisliği öğrencileri çıkartıyor.

*Mehmet Gazi, Doğan Işık, Eylem Kandemir (Adresini bilmiyorum), Sema Şengönül, Cengiz Gümrükçü, Nesli, Şebnem Çavdar, Mehmet Yağmuroğlu, Erdem Balcı, Canan Perdahlı, Tolga Taymaz, Aykut Dalyan yazdıklarınızı aldım sevgiyle..

*Mehmet Esen her Pazartesi Saat› 20.30'da Leman Kültür'de, Taşlama, Sohbet, Meddah, Şiir. Kaçırmayın..

*Batman'da çıkan Yorum gazetesinden bir yetkili beni lütfen Leman'dan arasın.

Akşamsefası

Kırık Leblebi

SUAT OKAN

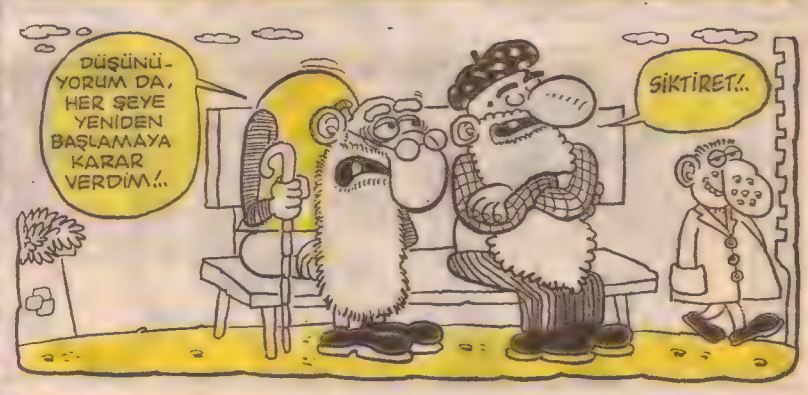

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

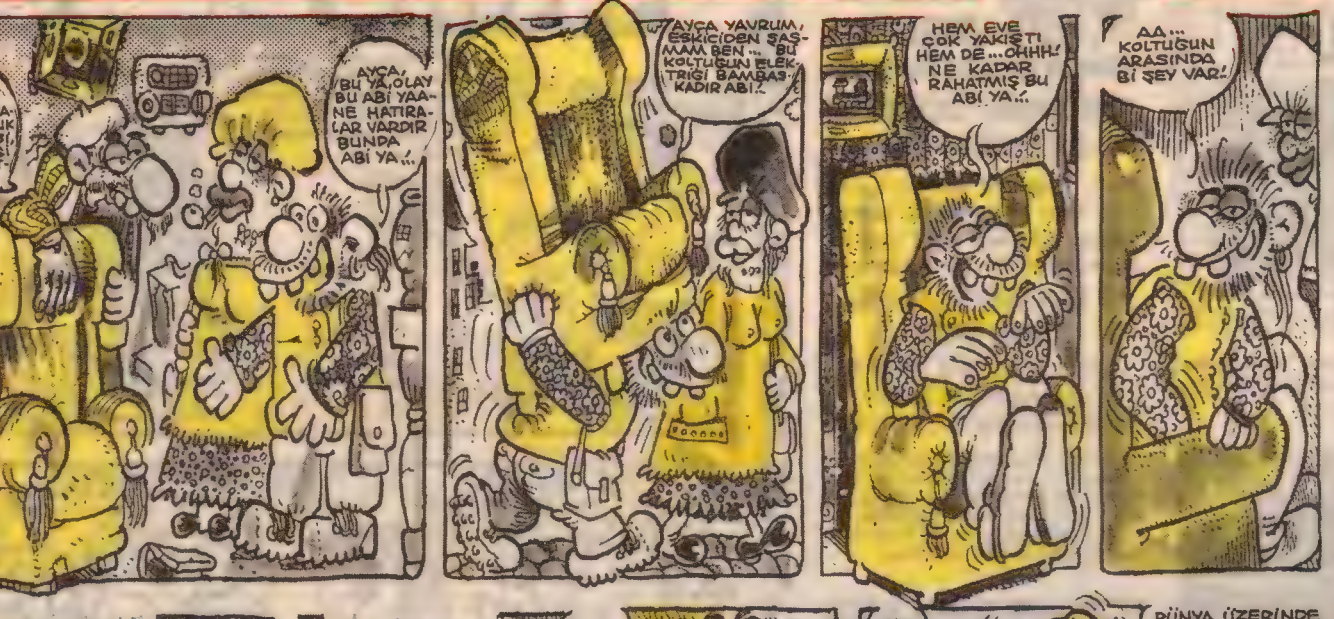

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

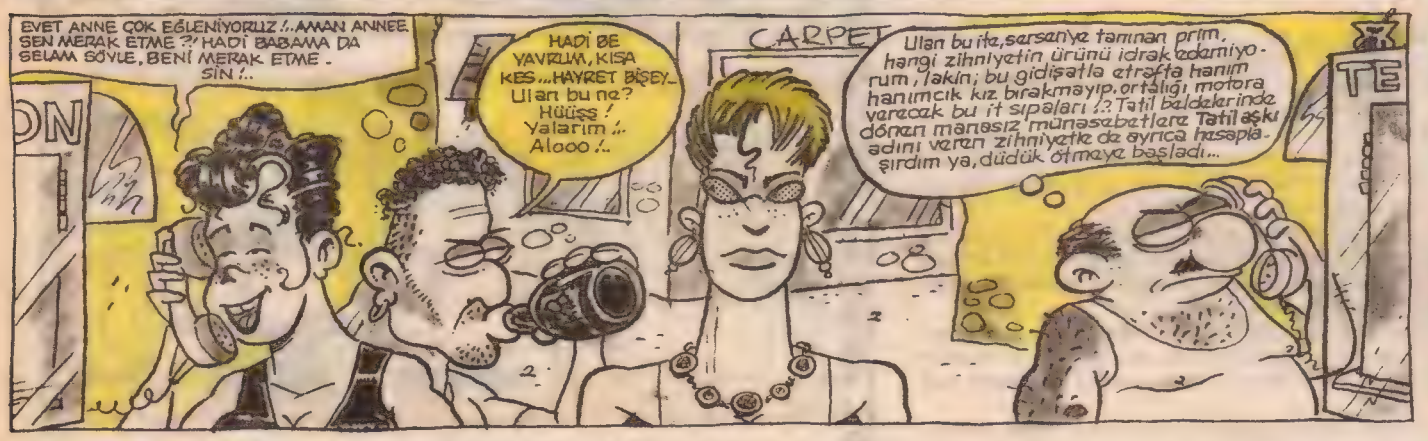

Uyku Sersemi

Mesut Ceylan

SIZI MUHTEVİYATLI ŞİİRİMSİLER-3

Madem paranın önemi yok,
Madem möhüm olan insanlık
Peki neden
Mahallenin en gözel kızı
Arçelik bayının
oğluna aşık olur?..

• • •

Sizin, hiç küçükkene
küçüklüğünüz öldü mü?
Benim öldüde.

• • •

Unutayım diyorum olmuyor
Kalkıp gideyim diyorum
Ama ne yol var, ne iz var
Arabamın dingilinde
Kanatta yok üstelik
(Anonim Çin şiiri)

• • •

Gittiğinden beri
Eksinin altında
Termometremin kaderi

• • •

Askerlik Doğu'ya çıktı
Bitlis'te beş minare,
Döt üçbuçuk.

• • •

Gecenin eylesine bi vakti
Başımın altında yastığım,
Yastığın üstünde başım
Gecenin eylesine bi vakti
Toplasamda
Çıkarsamda
Tekbaşımayım.

• • •

Ulan hayat;
Amme hizmetin olmalıydı
Bizzzzi güldürmek.
Lakin sen
Ne ammeyle geldin,
Ne gömmeye.

Gözüme uyku girmiyor,
Ah yatağım öyle boş ki.
Soğuk artıkça hızlanan
Şu rüzgarın esintisi
Bir deniz gürültüsüyle
Hışırdatıyor perdeyi,
Ah sana götüreydi ya
Bu dalgalar alıp beni.

(Çin Türküsü)

• • •

...DİPNOT.. DİPNOT.. DİPNOT.. DİPNOT...
Uyku Sersemi, Kemalettin Tuğcu okuyarak büyümüştür.

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

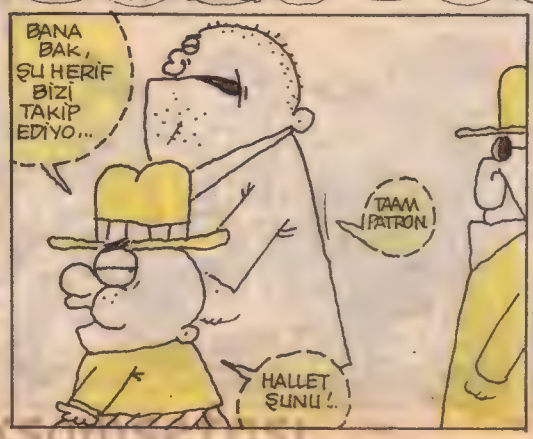

Nazar

Saadet Özkentürk

- ÖZET -
Saadet abla, dünyaya getirdiği dört çocuğunuda peşpeşe kaybetmişti... Başıncı kez hamile kaldığında; Kocası Ali abe onu üfürükçülere, muskacılara götürdü... Yeni doğan çocuk; YAŞAR, 12 yaşına geldiğinde yüzlerce muska ve nazar boncuğu vardı... Evet... NAZAR korkusu onlarda takıntı halini almıştı...

NASIL OLMUŞ ALİ?..

GÜZEL...!

Avuç içindeki göz desenı "KEM GÖZLERE DUR" anlamı taşıyordu Ali abe, bahcesinin toprağına çubuklar dikiyor...

Yumurta kabukları takıyordu... Nazardan korumak için...

Evin ön kapısının üstünde kocaman bir NAL vardı... "Nal, evi nazardan korurmuş" derdi...

ALİ ABE... NE YAPIYOSUN YAW. ARABAYI MI BOYUYOSUN?..

Abarttıkça abarttı Ali abe... Eski püskü bi arabası vardı... Onun da önüne "Avuç içinde göz" desenini çizdi... Takısının içi-dışı nazar boncuğuyla doluydu zaten...

?!

BAK BAK, MUSKALI ALİ GEÇİİ!..

Kocaman kocaman muskalarla çarşı içinde dolaşmaya da başlayınca millet dalgasını geçmeye başlamıştı artık...

..Ve koskocaman bi 7 yıl daha geçmişti aradan...

SAADET?

HA CANIM...

YILLAR DA NE ÇABUK GEÇTİ DE Mİ? YAŞAR YARIN ASKERE GİDİYO!..

HI-HI.. ÖYLE.. YAŞAR?..

HA CANIKO?!..

BEN!.. HAMİLE YEM GALIBA!..

OLUR MU KIZ, NE DİYOSUN SEN..?

VALLAH!.. İKİ AY OLDU HASTA OLMAYALI!..

ŞU ALLAHIN İŞİNE BAK... YİRMİ YIL SONRA Bİ TANE DAHA HA!..

Ertesi gün Yaşar'ı askere yolladılar... Tuhaf bir sevinç hüzün gir-geli yaşıyordu her ikisi de... Ali abe 55, Saadet abla 50 yaşındaydı 'daha'...

Bu defa, Saadet abla öyle üfürükçüye falan gitmedi... Boncuklar ya da muskalar da takmadı... Rahat bi hamilelik dönemi yaşıyordu...

SAADEET BAK, DÖRT YAPRAKLI YONCA...

Ali abe de öyle.. O da NAZAR korkusunu bir yana bırakmış, yirmi yıl sonra doğacak bebeği bekliyordu ki!..

ALİ BEY SİZ MİSİNİZ?..

EVET..

ALİ ABEE..!

HEEY ALİ ABEE... KOŞ YENGE DOĞURİİ!..

?!!

NE DEDİN...

ŞEY, BU PAKETTE KÜNYESİ MUSKALARI VE BONCUKLARI VAR... YAŞAR BİR TRAFİK KAZASINDA ŞEHİT OLDU...

Ali abe sessizce paketi aldı yavaş yavaş eve yürüdü...

?!

NAZAR... NAZAR DEĞDİ OĞLUMA!..

ÇOCUK ÖLÜ DOĞDU ALİ...

NAZAR... NAZAR DEĞDİ ONA DA!..

N'APIYOR MEZARA BONCUK MU TAKIYO O?..

HE... KAFAYI YEDİ ZAVALLI...

VAH VAH VAAX...!

Evet arkadaşlar... Bir halk türküsü vardır ki sözleri şöyledir; ALİM GİTME PAZARA/UĞRATIRLAR NAZARA...

NE GÜZEL BOYADIN ALİM...

ELİM ALIŞTI ARTIK..

ALİM ÖLDÜ DİYENLER/ KENDİ GİRSİN MEZARA...

Bitti

..."HOOP... BİRADER BIRAK O KİTABI YERİNE!.." "BIRAKMIYORUM LAN..." "O ZAMAN PARASINI VER..!" "VERMİYORUM..." "HUPPALAAA... BELA MISIN KARDEŞİM YA BIRAK, YA DA PARASINI VER, GÖTÜR KİTABI... ÖYLE ÇALMAK OLMAZ Kİ..." "VERMİYORUM LAN... N'APACAN HA N'APACAN" "SST... BIRAK YAKAMI YAA... TAMAM TAMAM... SENİN OLSUN KİTAP... SANA HEDİYE EDİYORUM..."

Dengeli Beslenme

TATİLE GİTMEK İSTİYORUM !..

KAAN ERTEM

ERKUT ABİ.

ERKUT ABİ, GEÇEN GÜN ŞÖYLE İNCE DEN RONTGENE DALDUM ABİ, KARŞI EVDE BİR KARI VARDI, SÜT GİBİ SÜLÜT..! ULAN Bİ MÜPTELASI OLDUM, DELİ-RECEM .. HER GEGE RONTA YATIYORUM ... NEFİS BİŞİ...

BU YÜZ .! DEEN HER GE-CE BEEN .!

BU HERİFİ ALIN, GÖZLERİ ŞAŞI OLANA KADAR, RE-SİMLERE BAKTIRIN ... BUNLARIN SİRRİNİ ÇÖZ-DÜKTEN SONRA TELES-KOPLA UZAYI GÖZLEYECEK BU HERİF..! TAA Kİ YENİ BİR GALAKSİ BULANA KADAR SÜRDÜRECEK BU UGRAŞISINI !..DEVAM-LI UZAYA BAKACAK YEME-GİNİ BİLE TELESKOBUN BAŞINDA YİYECEK !..

ŞAŞI BAK ŞAŞIR

AAY, AAH ERKUT ABİ !

AYRILIK RÜZGARLARI..

...RESİM DEDİN DE, BABÜR'DE ÇOK GÜZEL RESİM ÇİZER... HELE BİR PORTRELERİ VARKİ, ZATEN RESSAMDIR KEN-DİSİ...

Babür de ressam ancak, sen türlü diya-loglarınla Babür'ü eşsek pozisyonuna soktun ya halal olsun.. Ee, şimdi aynı Babür, bu muhabbet-ten sonra arkasına bak-madan buradan kaçmaz mı ?

HADİ YAA? BABÜR, BE-NİM BİR RESMİMİ ÇİZSENE !.

HADİ HOCAM DAHA, HIZLI !..

ULAN YILLARIN TAVİZ VERMEZ MATEMATİK HOCASI SERMET EFSANESİ BİR KIÇKIRIK YIL SONU PAR-TİSİ ESNASINDA BİTMİŞ BULUNUYOR...İNBELER ÇOŞTUKÇA COŞUYOR... BUNLAR HOCA MOCA DİNLEMEZ ALİM-ALLAH !..

DOL DOL DOL ÇİVİ

DOL CUVA

CUVA

DOLUŞUM

Hüseyin ÖKSÜZ - MERSİN -

● İZMİR'den Aykut Sevinç'e; Çizgin başarılı, temiz ve net.. O çizgini güzel esprilerle pekiştirmen menfaatin icabıdır..
● Ankara'dan Bülent ÖZÇAĞATAY'a; Gönderdiğin işler pek başarılı değil, biraz daha gayret..
● İstanbul'dan Barış Mert GEZER'e; Esprilerin tıss.. Şimdiki 'Geçmiş Zaman'ını Erdil'e verdim..
● İstanbul'dan Cavit KAHYA'ya; Öğreten Adam espriniz tıss..
● Ümit ÇIPLAK ve Atilla AÇIGÖL'e; ÖYS öncesi size vereceğim moral şudur; Espriniz tıss.. Yaaa, İşte böyle..
● İTÜ'den Doğan OKUR'a; Esprilerin tıss..
● Mehmet SOYER - Emre KOYUNCU - Kerem BEYİT'e; Mektuplarınızı aldım..

ERDENER ABİ..

-Erdener abi, ben var ya abi, aslında çok duygusal insanım abi... Yani bir kedi köpek gördüğümde hemen sevmek isti .....

-Git be git !..

● VİYANA'dan Oktay TAFTALI'ya; Üstad, gönderdiklerinizi aldım. Bu güzel jestin için çok teşekkür ederim..
● Yine İTÜ'den Orhan, Tayyar ve Tucay'a; Artık sizden her onbeş günde bir rating çizelgesi istiyorum.. Ayrıca hazır İTÜ'den söz açılmışken, bir vakit yanlış anlaşılması yüzünden geçen haftaki İTÜ söylesisine gelemedim.. Bizim çocuklar gelmişler, güzel bir söylesi olmuş.. Neyse kusura kalmayın artık..

DUYURU

IŞIK TİMUR ve GÖKKUŞAĞI

Cuma günleri GALA BAR, Cumartesileri MUTASYON BAR'da sahne alıyor.. Tavsiyeler, tavsiyeler..

CİMBİRİK ANAOKULU

BÖAAHÖHÖ! ÖĞRETMEN DAHA GELMEDİ, ÇOCUĞU BEN DEVRALAYIM.. ÖHÖÖHÜ BÖEEH EEEH !..

PİİKİİİHKH !..Ulan ak-şamdan kalma adama çocuğu emanet etmek, kediye ciğeri emanet etmekten betermiş arka-daş yaa...Ulan? Sakın ola bu herif çocuğumu sigaraya, pavyona alış-tırmasın?

JÜBİTER'İN KANLISI

Gökhan Dabak

VÖZZ

İNTİKAAM! İNTİKAM VAKTİ GELDİİ..!

VZOOOT

HİHAHAA!

Hö?..

A-AAA! BURA JÜBİTER DEYİLMİİİŞ..!

ÖFF..! BİR SÜRÜ ZAMAN KAYBETTİM..! TEZ JÜBİTER'E GİDEM ULAN..!

VERDİĞİM GÖZ-LÜĞÜN CAMSIZ OLDUĞU-NU BİLİ-YORUZ MU HA? EHE HEE!

Fini

SELÇUK ERDEM

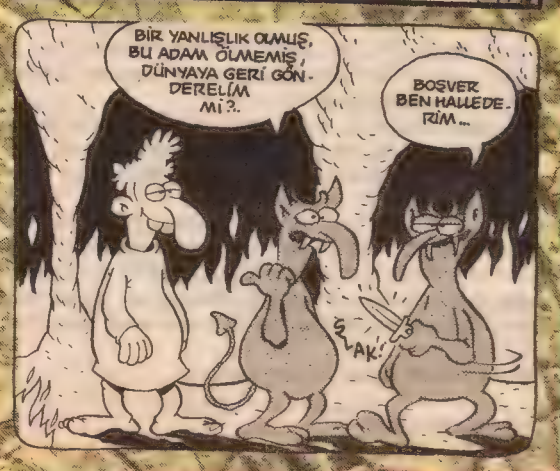

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

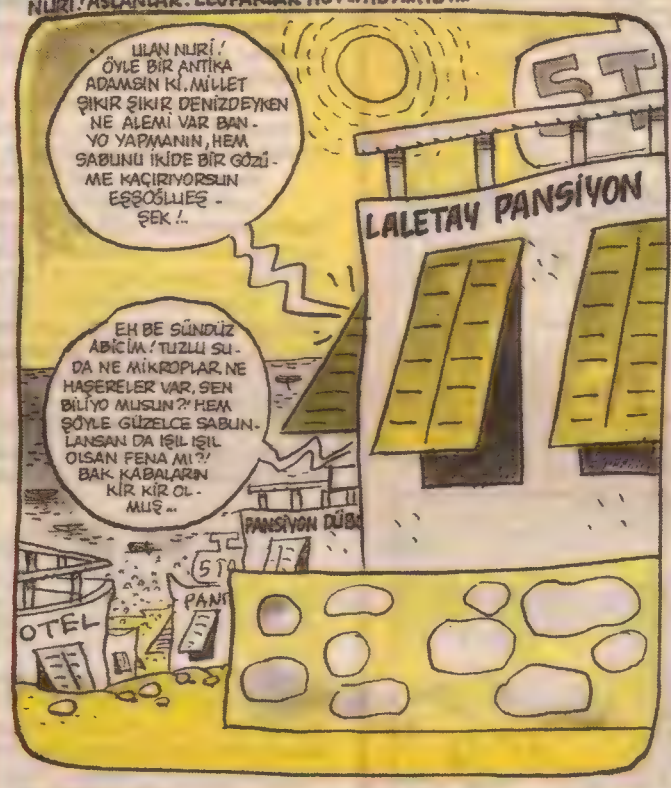

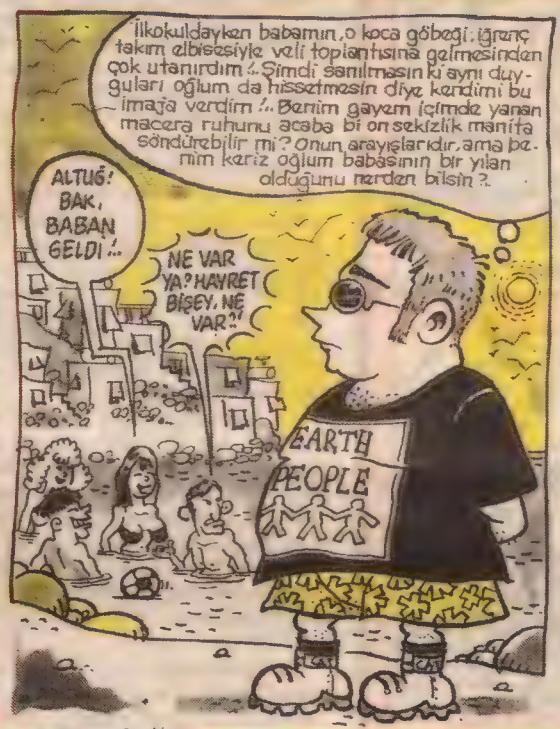

TABU DEVİREN

Can Barslan

Akşam Serası

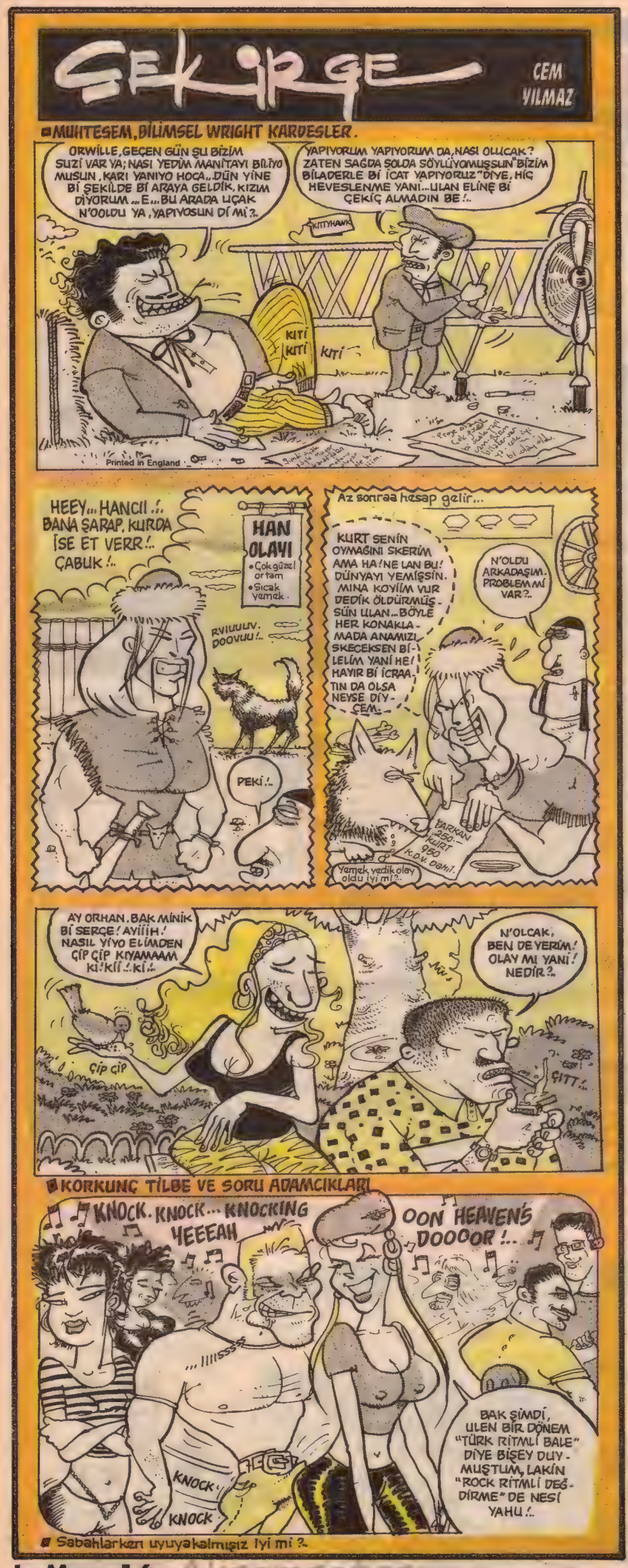

hikaye senin hakkındadır!

NİHAT GENÇ

Katillerimiz aptaldır, cinayetlerimiz bodoslama. Zekaya, kurguya dayalı tek bir adi cinayet vakamız yoktur. Feodal, cemaat toplumu canileridir bunlar. Uluorta baltayla saldırırlar. Aleni, günortasında çekerler tetiği.

Nedenini, nasılını merak edeceğimiz, şeytanın deliğinden çıkma tek bir cinayet vakası olmayan bir ülke. Öyküsü, senaryosu, düşü yoktur bu insanların. Naif, anadan doğma katillerdir. Parladıkları yerde geçirirler bıçağı.

Modern dünya, artık bu insanlara "katil" demiyor, katil açıklıyor.

Katillerimiz aptal ve masumdur. Hoşoğlandır, kocaoğlandır, delikanlıdır onlar. Bu ülkenin aydını, senaryosu, öyküsü, tiyatrosu, kurgusu, düşü abisi olmamıştır. Katillerimizi geliştiremedik, aydınlatamadık, zihinlerini açamadık. Planları iki tokatla açığa çıkar, bülbül gibi konuşurlar. Bunlarınki cinayet değil, bir başkasını öldürmek değil, hapis damlarında yirmi yıllık bir intihar...

Üniversitelerde okuyacağız diye kendinizi yormayın, asla modern, asla şehirli değiliz. Evimizin önünde uçuracaklar bizi, asla zarif davranmayacaklar. Asla kimseden saklamayacaklar. Leşimizi ya bir kuyuya ya da çöp ve tümsek dolu bir tarlaya atacaklar. Kim yaptı denildiğinde "devlet içinde devlet" diyecekler. Gökten üç elma düşecek. Biri aydınlarımıza, biri parlamenterlerimize, biri patronlarımıza.

Krallığımız şenlenecek. Sonra kortejde bir avuç üniversiteli çocuk, kucaklarında karanfiller, joplarla dağılacaklar, örgütü, ideolojiyi tiner niyetine çekecekler, siz, "neden" diyeceksiniz. Hareket tamamlanmıştır. Hepimiz bir hareketi tamamlamaya geldik. Tamamlarlar bir gün bizi.

* * *

Türk öyküsü, sineması, tiyatrosu, dizisi, berbattır, sıkıcıdır. Sebebi edebi değil, klinikliktir.

Bir adam koltuğa mı oturacak. Bu hareket, yakın plan, genel plan sonuna kadar gerilerek anlatılır. İnsan ve nesne davranışları sonuna kadar uzatılır. Koltuğa oturmanın öyküyle, sinema diliyle özel hiçbir anlam ilişkisi olmadığı halde. Yarım saniyede geçilecek bir hareket, yedi-sekiz saniyeye taşar. Onbeş dakikada anlatılacak bir öykü, saatlerin üstüne çıkar. Nesnelerin dili de öyle. Küllük mi gösterilecek, gözümüzün içine sokarlar. Davranışlar, nesneler kodlanmıştır. Bir daha dönüp dönüp göstermek, sıkıntı bastırır. Beyniyle geviş getiren seyirciler oluruz. Bir sanat eseri, zihnimizde hazır, alışılmış kodların dışında başka bir anlatım iddiasında bulunduğu için sanat eseridir. İki kare fotoğrafla söylenecek sözü, sonuna kadar anlatmak. İşte bir tek kare fotoğrafla insanlar vuruluyor. Nedenini, nasılını kimse merak etmiyor.

Türk sineması, öyküsü, neden uzatır bir koltuğa oturmayı. "Tamamlama hastalığı". Türk sanatçısının onlarca klinik rahatsızlığından biri "tamamlanmış hareket"tir.

Eksiklik duygusunu gösterir. Kendilerine, izleyicilerine, beyinlerine, hikayelerine güven duymayan bozuk-sapık insanlar yapar bunu. Uçları, öyküye, tiyatroya, siyasete, altmış milyona yayılan muhteşem bir eksiklik. Eksiklik bilgisizlikten, bilgisizlik güvensizlikten doğar. Bu yüzden edebi bir eleştiriyi asla haketmezler, klinik araştırma gerektirir. Bu bozuk ruhlu insanları, sanatçı, aydın diye ekranlardan toplumun üstüne fırlattığınızda bugünkü muhteşem çürümeyi görürsünüz. Kendi projemizi, öykümüzü, düşümüzü kuramazsak, başkalarının düşlerinin oyuncağı oluruz. Bu bozuk-sapık ruhlu aydınlar, sanatçılar yüzünden batının düşlerinde garson olduk. Hong-Kong, Kore, şef garson. Kimin göğü altında yaşıyoruz, kimin yıldızlarını seyrediyoruz? Kimin hayallerine kapatılıyoruz. Yalan bunlar! Milyonlarca ton ağırlığında kaya kütlesinin altında yaşayan minik kara böcekleriz. Kim bakabilir gözlerimizin içine. Dedemiz, ikiyüzyıl Avrupalı'yı Akdeniz'e sokmadı, o seni niçin soksun. Bulaşık yıkamak, yatak yapmak, odayı süpürmek, bahçeyi sulamak. Artık kim bir karakter ve kim bir kaderin sahibi olabilir? İşte bu yüzden, kimsenin kayıtsız kalamayacağı sözler söylemeli, kimsenin kayıtsız kalamayacağı senaryolar yazmalı, kimsenin kayıtsız kalamayacağı hayatlarımız olmalı.

Terör yasası, çük yasası, hiçbir hukukî düzenleme beklemeyin. İkiyüzyıldır parlament gece develeri aynı lafı söyler: "Ortalık bir durulsun, Güneydoğu sorunu bir çözülsün". Diğer harekete geçmek için, önceki hareketin tamamlanması beklenir. Onar yıl atlayarak ikiyüzyıl geriye gidin, her on yılın içi, kan dolu, bitmek bilmeyen iç-dış sorun dolu, savaş dolu... Kapalı kapılar ardında batı, "On yıla, 2005 yılına kalmaz bu ülke çözülür, dağılır" diyor. İkiyüzyıl geriye gidin, onar yıl atlayarak. Batı 18. asırdan beri her on yıl sonrası için aynı düşü görür, yüzyılda bir netice alır. Arada, milyonlarca ton kaya kütlesi içinde sıkışıp kalan bizler. Edebiyatın, dergilerin, kahvelerin sinsi köşelerinde kara böcekler gibi bir ömür geçiririz. Antonius'un ölüm haberi gelir. Basit bir adam hiç beklemediği bir anda Roma'ya "Sezar" olur. Antonius'un ölüm haberi Roma'yı eski ihtişamıyla yeniden inşa eder.

Onbinyıldan beri bir kara haber gelir. Uğur Mumcu öldürülür. Bu kötü haber kimleri kral yapar? Krallığımız onbinyıldan beri hareketini tamamlar, düşlerinin içinde çığner, yokeder bizi. Uğur Mumcu'nun ölümü, nedeni, nasılı, cinayetin şekli kadar uluorta ve alenidir. Yine aydınlarımız kim yaptı der. Bütün manşetlerde devlet içinde devlet lafları gezinir.

Aptal-bozuk-sapık Türk filmleri gibi, "devlet içinde devlet" karnını doyurur hem aydınlarımızı hem devletimizi. Bir polis devletinde asla devlet içinde devlet olamaz. Siyasetçiyle bürokrat aynı hiyerarşik zincir içinde tek bir namlu içinde dizilmiştir. Kendi başına hareket eden generali Eşref Bitlis de olsa, kendi başına konuşanı çok sevdiği subayı Cem Ersever'i de olsa izin vermez.

Devlet içinde devlet olmaz. Ve bir polis devleti otuz-kırk kişilik şef kadro barındırmaz. Eski savcı, eski general, eski bürokrat, sağcı, faşist parti liderleri, şimdi siyasi, sayıları beş-altı. Onları da her gün özgürlük savaşçısı köşe yazarlarımızın manşetlerinde izliyorsunuz.

Sağır mıyız? Kör müyüz? Hayır, bozuk-sapık düşlerinde yok ediyorlar bizi. Aptal-bozuk-sapık TV dizileri, Türk filmleri, öyküleri gibi, gözümüzün içine soka soka. Krallıklarını şenlendiriyorlar.

Ancak bir yerde yüce krallarımız yanlış yapar. Akıllı bir kral, bilge bir padişah, kötü adamı, düşmanı, Türk filmlerinde olduğu gibi en sona saklamalıydı.

Uğur Mumcu'yu çok erken öldürdüler, filmin sonuna saklamalıydılar. Fatih, saltanatı, kendinden, babasından daha büyük ünlü sadrazamı Çandarlı'yı, ne bir gün önce ne bir gün sonra, Tam, istanbul'u fethettiği gün öldürttü... Uğur mumcu'yu çok erken öldürdüler. Artık bizler de düş kuruyoruz. İşte Erdil Yaşaroğlu, İşte Ender Özkahraman, işte nicesi, birbirinden güzel düşler kuruyor... Bu savcıların, bu generallerin çocukları artık bu düşleri okuyor. Babalarının mezarlarına çocukları tükürecek...

Biz, düşlerimizle savaşacağız, düşlerimiz, şimdilik, onbir kaplan gücünde...

(*) "De te fabula narratur" (Hikaye senin hakkındadır) HORACE.

- Hariciyeci Göksel! telefonunu kaybettim.

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Osmaniyeden özür diliyorum.

KILLANDIRMA SERVİSİ

"...Kapansın el kapıları, bir daha açılmasın
Yokedin insanın insana kulluğunu
Bu dâvet bizim!.."
(Ölümünün 32. yılında Nâzım Hikmet'i sevgiyle anıyoruz.)

vötopik

onaltı yıl önce de
1 Şubat'ta
ankara'daydım ben
akşam haberlerinde
abdi ipekçi'nin
ölüm haberini vermişti
siyah beyaz
devlet televizyonu
onbir yaşındaydım ben
önemli izm'lerden habersiz
onaltı yıl sonra
acemiliği
eğirdir'de yapmış
bir birader iddia ediyor
ipekçi suikastı öncesi
orada bir ağaca
"birgün bütün dünya beni tanıyacak mehmet ali ağca"
yazısı kazınmış
dünya papa'yı vurunca
tanıdı ağca'yı
bütün ajanslara
bir zavallının adı geçti
dünyaca ünlü bir zavallı
dünya görüşünden yoksun
al parayı vur papa'yı
dünyaca tanınmak
o kadar önemliyse
daha önce ve
daha profesyonelce
yapmıştı o işi adolf
askerim
politika yazamam
işte herneyse
(1.2.1995)

● ● ●

çok garip bir şehirsin sen
sevsen sevilmez
kızsan kızılmaz
kemikleşmiş resmiyetin
kırılmaz
ankara ankara
güzel ankara
seni mecburen görüyor bu
bahtı kara
herşeyine laf söylerim de
gökyüzüne söylemem
süt mavi
fakat adını
yanlış koymuşlar
doğrusu
angarya sanki

● ● ●

"görülmüştür" yazıyor
medarı maişet motoru'nun
ve **osmanlı tarihi**'nin
iç kapağında
kara kitap
henüz görülmedi
nasıl görülür ki
okunmak için yazılmış
kitaplar
böyle kara mizah
henüz görülmedi*

● ● ●

(61... Trabzon'dan sevgiler..Jon Lennon, pardon, Can Levon dergiyi ara.. Kolay gelsin..)

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

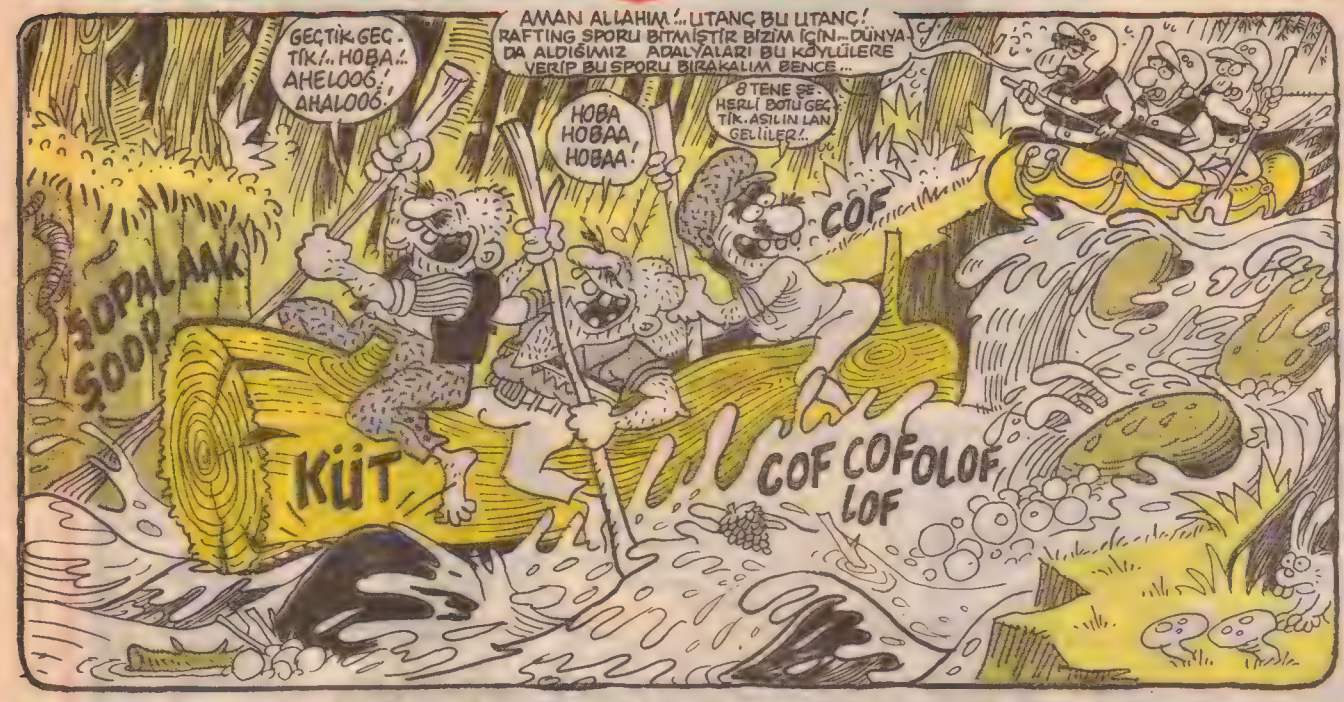

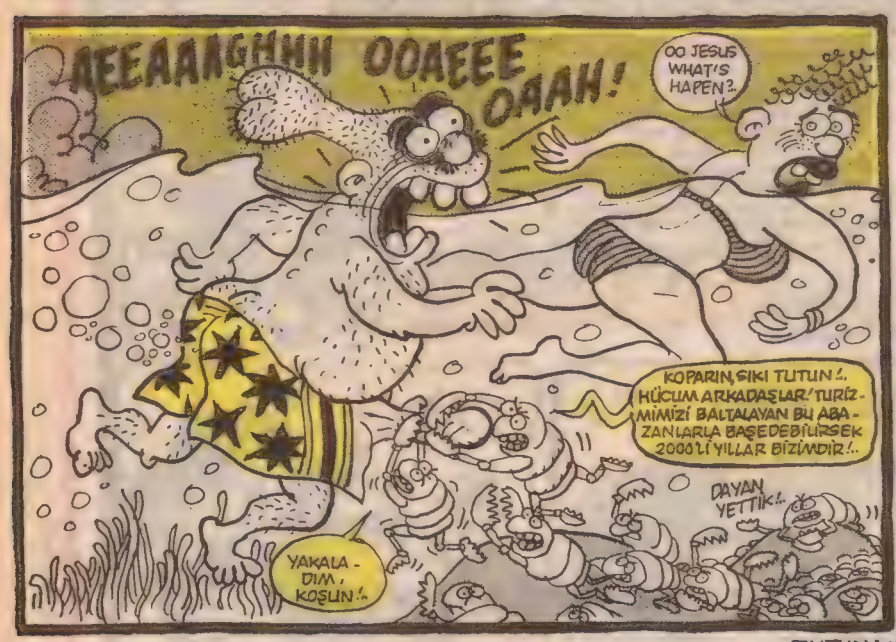

TUTUNAMAYANLAR...

Akşamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

AZİMET KÖYLÜOĞLU'NA ÇAĞRI

Likya tarihi ve Likçe dilinin çözümü için büyük beklentilerin olduğu ve beş yıllık kazı geçmişiyle de bunun ipuçlarını veren Patara Antik Kenti ne yazık ki **"köşe dönücü"** tacirlerin yol açtığı yağma ve talan zihniyetiyle bir sorunlar sarmalının içinde çırpınıp durmaktadır.

Patara'da ilk SİT sınırlarını belirleme çalışmaları 1978'de yapılır ve antik kentin girişi sayılan bugünkü adıyla **"Kısık"**tan itibaren 1. derece Arkeolojik SİT Alanı olarak tescillenir. Ancak 1981'de **"köylülerin yerleşim ihtiyacı"** gerekçesiyle hiçbir bilimsel yanı ve örneği olmayan bir A-B-C sınıflandırılmasına gidilir. Burada asıl amaçlanan C Bölgesi adı altında antik kenti **"yazlıkçı"**ların yerleşimine açmaktır. Çünkü Patara artık yağma dönemine girmiştir. Devletin, 1950'lerde yabanıl zeytin ağaçlarının ıslahı için kışlakçı köylülere dağıttığı arazilerin bir kısmı bu sefer **"uyanık"** girişimcilerimizce köylülerden yok pahasına alınır ve özel plan yapılarak toplu konut alanlarına dönüştürülür, hiçbir yasal dayanakları olmadan. Oysa daha 1983'te Gayrimenkul, Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu'nun yapı kooperatiflerinden birinin inşa başvurusuna verdiği yanıt, ancak SİT sınırları dışında olan parsellerine yapı izni verilebileceği şeklindedir. Fakat bütün bunlara rağmen Antalya İmar-İskan ve Müze Müdürlüğü'nün işbirliğiyle 1986'dan itibaren toplu konut **"girişimcilerimiz"** emellerine ulaşır ve yapılaşma izinlerini alırlar, ardından topluca zeytin ağaçlarını imha ve alelacele su basmanını çıkma çalışmaları başlar. Çünkü devletten bunun **"ödülü"** bir de toplu konut kredisi alınacaktır.

Şu anda Patara'da yazlık konut için oluşturulan kooperatiflerden Hitit Yapı Kooperatifi'nin başlatmış olduğu yazlık konutların su basmanları bitirilmiştir. Koruma Kurulu'nun tepkileri üzerine kooperatif inşaatı rölantiye alınmıştır. Kooperatifin daha önceki dönemlerde fenni sorumlu olarak görev yapan nüfuzlu üyelerinden **Azimet Köylüoğlu**'nun, kariyerini Koruma Kurulu üzerinde baskı unsuru olarak kullanmakta olduğu iddialarına açıklık getirmesini bekliyoruz.

16. yüzyıl hekimlerinden **Paracelsus** der ki **"bir şey bilmeyen hiçbir şeyi sevmez"**. İşte Patara'yı da sevmek ve O'nu korumak, ancak O'nu bilmekten geçer. Patara'yı ne kadar iyi bilir ne kadar sever ve koruyabilirsek hem tüm insanlık hem de bu dünya mirası tarih ve doğayı en iyi şekilde koruyan insanların ülkesi olarak Türkiye ve dolayısıyla turizm kazançlı çıkacaktır.

Patara 'ya dokunma!

BÜTÜN KARANLIKLARI YENEREK AYDINLIK SABAHLARA..

Sevgili Lemanist dostlar, daha önce Grup Yorum ve onun içinde bulunduğu ve her gün intifa kaybeden, intifa kaybettikçe isim değiştiren marjinalist, siyasi kamplaşmaya yaptığım eleştiriye gelen yanıtlar gerçekten gülünç önyargılarla dolu. İçinde bulunduğu batağın beynine hükmeden saplantılı, çıkmazların bir yansıması olarak duygusal sömürü ve ajitasyona dayalı, eleştiri sanılan fakat aslı itibariyle eleştiri yöntemini istismar eden sözcük yığınlarıyla ancak kendi çevrenizi etkileyebilirsiniz. Yaşanan halk pratiği ve bu yaşananlara getirilmesi gereken pratik bir vücut bulacak çözümler, halkın arasında yaşayarak ve bu yaşantının temel öncü itenekleriyle ortak hareket ederek gerçekleşir. Yani sizler gibi dergi köşelerinden ve adına sanatevleri dediğiniz yerlerden araştırmasız ve bilinçsiz duygusal ahkamlar keserek değil. Bireysel terörist eylemlerle varacağınız yer tarihin çöplüğüdür yada içinizde Avrupa'ya, hani emperyalist ülkeler var ya oralara kaçma özelliğine sahip insanların oralara yamanmasıdır.

Birde vurgulamadan geçemeyeceğim ezilmişliğini yada ezilmemişliğini bilmediğiniz insanlar hakkında ezbere çözümlere gitmeyin. Çünkü ezilmişlik yaşamayan ve bu ezilmişlikten teorik ve pratik çözümler üreteneyen insanlar, sizin düştüğünüz batağa düşer ve haliyle sizleri eleştirme özgüvenini kendinde bulamaz.

Hoşçakalın Tüm Leman Dostları..

YENİ DÜNYALI

Selam LEMANCILAR!

Ben 15 yaşında bir kızım. İlk aşkımı yaşadım ve büyük acılar çektim. Çocuk sınıfımıza II. dönem geldi. Ondan öylesine nefret ediyordum ki... Sebebi de kızlara fazlaca asılması idi. Zamanla ona aşık oldum. Öyle bir

çocuğa nasıl aşık oldum hala anlamış değilim. Sonra o bana asılmaya başladı. (her kıza olduğu gibi) Arkadaş olduk. Ona kısa bir zamandan beri aşık olduğumu söyledim. Çok ciddi bir ilişki için okey diyebileceğimi belirttim. Eğer ciddi değil ise başlamadan bitmesini, kimsenin kalbinin kırılmamasını istedim. Gönül meseleleri konusunda çok sert kurallarım vardı. Onları çiğneyip bunları yaptım. Bu çocuk benimle arkadaşken, duygularımın derinliğini biliyorken başka kızlara asılmaya devam etti. Günden güne sevgim artıyordu. Ona çılgınca aşıktım. Hatta ilk aşık olduğum günlerde onun yüzünden, yemin ederim hayatımın en berbat gününü geçirdim. (üstelik doğum günümdü) Edebiyattan başarılı olduğum için benden edebiyat dönem ödevini yapmamı istedi. Birkaç gün içinde bu benden soğudu. Üstelik sınıftan bir kızla oynaşmaya başladı. Zaten sınıftan bir kızla bir gönül ilişkisi olmuştu ve bitmişti. Bu başka kızla böyle davranmakta ne oluyordu? Kızda onunla arkadaş olduğumu ikimiz konuşurken duymuştu önceden. (Arkadaşlığımızdan sınıfta 1-2 kişiden başka haberi olan yok) O kızla niçin bu kadar samimi olduğunu sorduğumda medeni bir insan olduğunu, ben yapsam doğal karşılayacağını söyledi. Dersleri boş verip bakışmalarımızda bitmişti. Ben ona baktıkça bakışlarını kaçırıyordu. Ayrıca bana "bir edebiyat ödevimi bile yapmadın" dedi. Elimden kaçırmak istemiyordum. Onu çılgınca seviyordum. Gözümün önünde diğer kızlara neler yapıyordu. Zaten ondan nefret ettiğim dönemler bana epey asılmıştı, ama yüz vermemiştim. (dediğim gibi kurallarım vardı) Aşık oluncaya kadar hep asılmalarına karşı sert davrandım. Hafta sonunda dönem ödevini yaptım. Ödevi verince benim olacağını sanıyordum, ama olmadı. Tamamen koptuk. Onu öyle çok, öyle çok seviyorum ki.. Berbat günler geçirdim. Güçlü bir iradeye ve iyi bir dosta sahip olduğum için bunalıma girmekten kurtuldum. Onu delice istiyor, seviyordum. Kalbim infilak edecek gibiydi. Kendimi çok iyi kontrol edebildim. Birde aynı sınıfta olmamız, onu her gün görmem beni kahrediyor. Çok adi bir insan olduğnu herkes biliyor. Bende başta ondan nefret ediyordum bu yüzden. Güzel sözleri, sınıftaki seranatları, kalbinin güzelliği (bana öyle göstermişti) beni böyle yaptı işte. Yavaş yavaş toparlanıyorum. Fakat kalbimin yarası kapanmıyor. Aşkımın ilk başladığı günden itibaren onun için küçük yazılar, kompozisyonlar, metinler yazmaya başladım. İşte aşık olduğum ilk gün yazdığım yazı. (9.3.1995)

Belki hala kulaklarımda martıların sesi çınlamıyor. Saçlarımı rüzgar alıp götürmüyor semaya, ama yine de heyecanlıyım. Yüzümden sevinç gözyaşları döküp pantolonumu ıslatsada heyecanlıyım. Çatıya çıkıp kendimi rüzgarın kucağına bırakmayalı kaç yaz geldi acaba? Bedenimi sıcak bir kol hiç sarmadı, biliyor musunuz? Kendimi rüzgarın kucağına bırakabilirim, eskisi gibi. Sahilde yürüyüp martıların çığlıklarını dinleyip, onlara hala simit parçacıkları atabilirim. Fakat sıcak bir kol.. Belki hiç sarmayacak bedenimi sıcak bir kol. Belki ellerimi tutmayacak yumuşacık eller. Belki dudaklarım hiç ateşlenmeyecek onun öpüşüyle. Kimbilir belki de bunları hayal ederken kaçırıcam onu bakışlarımdan. Başkaları alacak gözlerimin önünden. Ne çok isterdim bütün tabuları yıkıp, bütün engelleri geçip hiç bir şey bilmeyen aşkımın boynuna sarılıp öpmeyi. Kırlara doğru uzanıp kucağına yatmak isterdim. Yanağıma minik bir öpücük kondurduğuna kızıp, uzaktaki güneşe doğru kovalamaca oynasaydık. O beni sevdiğini defalarca gökyüzüne haykırsa, ben de onu sevdiğimi defalarca kulağına bağırsam. Keşke elma şekeri yesek beraber. Kocaman bir kağıt helvayı indirsek midemize. Oysa bütün bunlar hayal, ama sen gerçeksin..

Not: Belkı mektubumu okuyanlar basite indirgeyecek. 15 yaşında bir liseli bir kızın basit bir aşkı diyecek. Fakat öyle değil. Anlatamadığım öyle acılar çektim, öyle şeyler yazdım ki.. Bilmediğiniz adiliklerini bir kenara bırakıp onu sevmeye devam ediyorum. Aslında hiçbirşeye değmeyen bir insan (sınıftakilerin, öğretmenlerin görüşü) ama onu ölesiye seviyorum. İntikam alamıyorum. Çünkü gerçek aşkı yaşıyorum. Seni seviyorum CÖRK.

AŞIĞINIM/İSTANBUL

ÖĞRETMENİM, ABLAMA...

Erzurum'da bir öğretmen, bir köyde, evinden uzak gönüllü hizmet ediyor. Hemde kadın, hemde ana.. Sırf dostlarla yan yana olmak için, sarılmış haftadan haftaya Leman'ına.. İlkokul sıralarındaki minik elli, minik ayaklı çocuklarına, öğretiyor insanlığı şu anda.. Diyor ki belki "çocuklar bu dergi, yalnızca yazıp, çizer gerçekleri" sevgiden, dostluktan, kardeşlikten bahsediyor, savaştan, öfkeden, kinden, nefretten, asla söz etmeksizin, minik beyinlere sevgi aşılıyor.. Madem telefon'da dedin, madem bu dergiyi de okuyorsun, maden ablamsın, maden canımsın, maden seni seviyorum, ve madem bu sayfalar bir dostluk, kardeşlik pınarı, sana çok uzaktan, kalbine dokunacak kadar yakından MERHABA diyorum..

Ama unutma ablam, çocuklara resim de çizdir, buğdayın rengini öğrensin, kanın rengini öğrenmeden, beyazın tonlarını öğret; karanın karanlığını öğretmeden,

GÜRCAN YURT

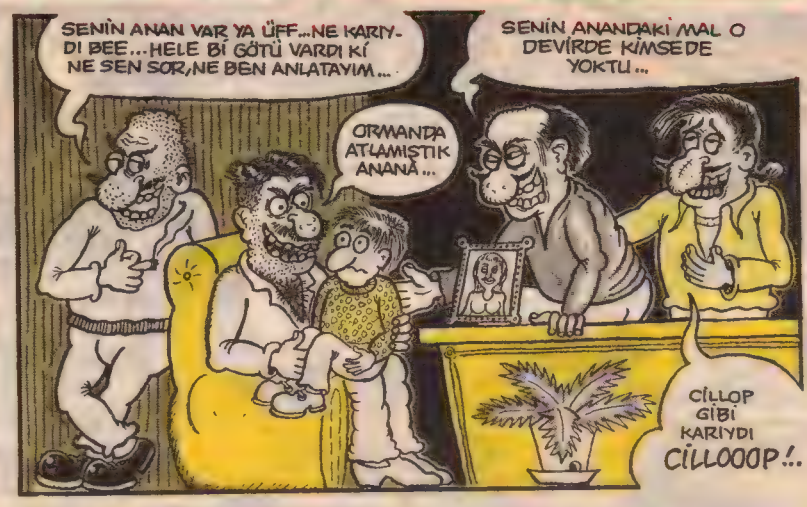

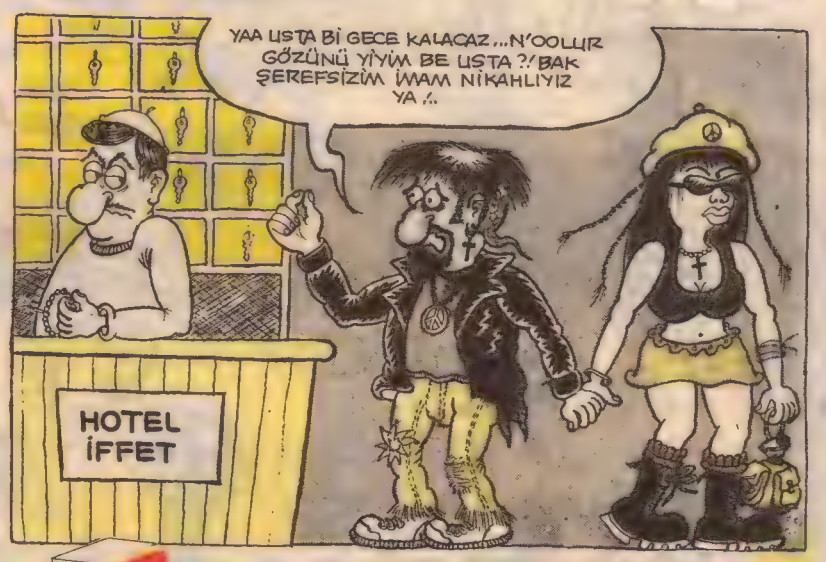

Sayı: 186 4 Haziran 1995 Pazar

SAHİBİ. L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına· Mehmet ÇAĞÇAĞ

Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Yasın ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● Seyhan AYDIN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faks:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:**Yay-Sat ● **Adres:** *İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.*

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **90 $**
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **75 DM**
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **110 DM**
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **1.200.000 TL**
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı : 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hesabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

gökkuşağını öğret ki altından geçince hazineler bulsun çocuklar, Ali Baba'yı anlat, Kırk Haramileri es geçmeden, onlar kötü, Ali Baba iyi de, kötüyü ve iyiyi ayırt etmeyi de öğret..

Aslında bunları dememe gerek yok, biliyorum ki sen bunları diyorsundur mutlaka onlara, maksat yine de sana demek olsun, çam sakızı, çoban armağanı benden ufacık kalbine büyücek bir MERHABA..

Doğan'dan KADRİYE ÖĞRETMENİME/ Sevgilerlerle.

Doğan

DEVRİMCİ-DEMOKRAT KAMUOYUNA

Herşey, 19 Mayıs günü, sayın Cezmi Ersöz'ün "Gençliğin Depolitizasyonu" konulu panelinin bitmesinden sonra başladı. Aslında panel esnasında nelerin olacağı biraz olsun belliydi. Çünkü salonunun en arkasında oturan ve kendilerini Türk milletinin bütünlüğüne (!) ve efendilerine adayan 2 sivil polis, evrimleşmemiş beyinleriyle akılları sıra panelde neler olup bittiğini anlamaya çalışıyorlardı. Onlara göre, panelde bu konunun tartışılmasına ne gerek vardı? Gençler, ülkede ve Türkiye'de yaşanan olaylarla ilgilenmemeli, büyük adam (!) olmak için derslerine çalışmalı, büyükleri gibi haklarını savunmak, örgütlenmek, barıştan, tam bağımsız bir Türkiye'den yana olmak gibi yıkıcı, bölücü fikirlerden uzak kalmalıydılar.

Panel bittikten sonra ise ilçe meydanında, özgün müzik söyleyen Grup Kardelen ve belediye tiyatromuzun gösterisi vardı. Grup Kardelen, gece boyunca Grup Yorum ve Grup Ekin'den çaldı. Birçok genç coşkuyla zafer işareti yaparak türkülere eşlik etti. Ne olduğunu anlayamadan ise meydanda mantar gibi, çoğu sarkık bıyıklı sonradan sivil polis olduklarını anladığımız kişiler bitti. Bu kişiler elleri havada zafer işareti yapan herkesi büyük bir dikkatle izliyor ve onları tanımaya çalışıyordu. Gençlerde bunun farkına vardılar ve konser esnasında taşkınlık yapmamaya özen gösterdiler. Fakat siviller Aliağa'da bu kadar devrimci genç olmasını hazmedememiş olsa gerek bu gece onları yıldırmaya kararlıydılar. Nitekim buna da çalıştılar. Konser sonrası birçok kişi takip edildi ve kimlikleri soruldu. 3 genç ise kimlikleri olduğu halde hiçbir gerekçe gösterilmeden gözaltına alındı ve işkenceye maruz kaldı. İçlerinden ikisi "Kent Parlementosu" üyesi olduğu için Belediye Başkanı, Kaymakam ve diğer yetkililerin araya girmesiyle 14 saat sonra bırakıldılar. Buradan bütün bu kişilere teşekkür ediyoruz. Çünkü hiçbir gerekçe gösterilmeden gözaltına alınan arkadaşlarımızın, Hasan Ocak gibi gözaltında kaybedilmemesi (Daha doğrusu KATLEDİLMEMESİ) için büyük çaba harcadılar.

ÖZGÜR ALIAĞALILAR

Merhaba..

24.05.1995 tarihi akşamı ODTÜ minibüslerinde başımı minibüsün tavanına çarptığım için beni, dikkat çekme çabasında olmakla suçlayarak, hiç tanımadığım halde hakaret etmek hakkını kendinde gören örümcek kafalı zihniyet!.. O boka batasıca burnunu böyle önemsiz işlere sokmak yerine biraz olsun kendin olmaya çalış. Belki o zaman asıl kimin dikkat çekme çabasında olduğunun farkına varırsın.

OMAYRA

Sevgili Leman,

Ben Nurtepe'de oturan Alevi ve sol görüşlü bir kişiyim. Nurtepe olayları, medyadan gösterildiği gibi değildir. Nurtepe gösterilerinde, yalnızca Nurtepe halkı ve bu halkı organize eden halkın içinden insanlar vardır. Halkı organize eden bu insanlara provokatör denmektedir. Asıl provokatörler Nurtepe caddelerinde "Kurt" işareti yaparak havaya ateş eden MHP'li kişiler ve onlara sürekli destek çıkan ve koruyan polislerdir. (MHP=POLİS)

Bu Nurtepe'de yaşanmış ilk olay değildir. 3 ay kadar önce yine MHP'li kişlerin aynı tarzda bir saldırısı oldu. Halk o zamanda tepki gösterdi, bu tepki polislerin pek hoşuna gitmemişti. Akşam üzeri polisler Nurtepe halkına karşı saldırı başlattı ve evler basıldı, insanlar dövüldü. Birçok kişinin cop darbeleriyle kolları, bacakları ve kafalarında kırıklar meydana geldi. İnsanların üzerine ateş açıldı. Fakat bunu hiçbir medya kuruluşu yayınlamadı. Sadece sol görüşlü dergiler Nurtepe halkına yapılan bu saldırıya yer verdi. Sol görüşlü halktan bu devlete ve devletin polislerine güvenilmesi isteniyor. Fakat bugüne kadar belli semtlere yapılan bu saldırıları devletin emriyle polisler gerçekleştirmiş veya desteklemiştir. Polisin ne kadar taraflı olduğuna bir örnek. Nurtepe caddelerinde havaya ateş eden kurtun yavrusu köpekler, serbest bırakılmış ve olayı kınayan insanlar halen tutukludurlar.

Not: Kağıthane'deki CHP İlçe Binasının işgalını tüm Nurtepe halkı olarak destekliyoruz.

Bir Nurtepe'li

İzmir Temsilciliğimiz, Beşeri Kitabevi'nden Aydan Apaydın bir trafik kazası atlattı. Geçmiş olsun dileklerimizi iletiyoruz.

Leman

Akşamsefası

KIL İMPARATORLUĞU

ALP TAMER

Sevgili Bahadır,
Lombak'ın simgesi çift kişilikli yaratığın bu sayfadaki öyküde yeralmasından KIL'landığından; zorunlu bir açıklama;
"Sevgili BARUTER, yarattığın tip bu öyküde sadece bir misafir oyuncudur ve öyküyü onore etmiştir
Teşekkürler

ALP TAMER"
ULU'KIL'IÇ

BURNUNDAN "KIL" ALDIRMAYAN KIL İMPARATORU!...

KİL

SİNDİRİLMİŞ AZ KIL'LI MUHALEFET

Bu öykü baştan sona bir muhayyilez ürünüdür... (Jilet değmeden hazırlanmıştır!)
Günümüzden bin ışık yılı önce (!) Her sorunun çözümünün çifte su verilmiş; çeşitli boy ve biçimlerde çelikle çözümkendiği bu ülkenin (ismi lazım diil?.. Hem ne önemi var canım bin ışık yılı öncesini merak etmenin !!!)
Mizah coğrafyasında küçük bir gezinti yapalım, ne dersiniz?

KIL ÜLKESİNDEN YAŞAM ENSTANTANELERİ...

HÜKÜMETİN KIL'I KIRK YARARAK ALDIĞI BİR KARARLA TÜYSÜZ ŞEFTALİ İTHALATI DURDURULDU...

YAŞASIN TÜY'LÜ ŞEFTALİ ÜRETİCİLERİ!..

ŞAMPİYON KIL'SPOR

KIL'payı yaşam...

Bir dağınıklık bir rüküşlük "KIL" oldum ağabey!..

KIL-TÜY LİSESİ

KILlık KIYAFET YÖNETMELİĞİNE GÖRE BUNDAN SONRA KIZLARDA ETEK BOYLARI, DİZ ÜSTÜNDEN DÖRT PARMAK AŞAĞIDA OLUP; ERKEKLERDE SAÇ KILLARI...

EN BÜYÜK "KIL OĞLAN"!

LİLAN HASPA!.. BUNDAN SONRA BENİM YÖNETMEN OLDUĞUM DERGİDE BİR DAHA "ÇORBADAN KIL ÇIKTI" ESPRİSİ YAPILMAYACAK DEMEDİM Mİ?..

BİR DAHA AĞLARSAN SENİ KIL'IÇ-KALKAN EKİBİNE VERİRİM HA!..

MİZAH DERGİSİ

Minareyi çalıp KIL'ıfını uyduranlar...

EN AZ 60MİLYON EDER YARI YARIYA OKEY!..

BAĞIŞLA BİZİ ULU TAN-KIL!

HENÜZ SANA KURBAN BULAMADIK EY YÜCE TANRI TAN-KIL GÜNAHLARIMIZI AFFET!..

"HOP HOP, KIL'LI TOP. AĞZI VAR DİLİ YOK." NEDİR BİL BAKALIM "HOH HOH..."

ŞAKKADA! ŞUKKADA!

KIL'PAYI TESKERE ALDIM ABİ!..

TAKİL BANA HAYATINI YAŞA!

TAKİL TURİZM

ŞAK ŞUK!

KIL'payı üniversiteyi kazanan...

105 puan

Ülkenin Feylozofu KIL'lanan bey...

ARKADAŞLARLA KIL'LANDIK BİR KERE! N'OLCAK BU MEMLEKETİN HALİ ABİ?.. ENFLASYON DÜŞER Mİ ABİ?.. BU KIŞ KOMÜNİZM GELİR Mİ?.. BU KIŞ KOMÜNİZM DERSİN HA ABİ?..

KIL'payı üniversiteyi kaybeden...

104 puan

EBENİN DAMI OLUCAK AYRICA EBENİN DAMINA BU KIŞ KOMÜNİZMDE GELİCEK, SADİZMDE! BU ARADA FEZADA PATLAYACAK HAYVAN!

KIL-TÜY Cinayetleri

DAN!

PAN DAN!

ERKEKLERDE "REGL" OLSUN!

KIL'İTORAL DİŞİLER ÖZGÜRLÜK HAREKETİ...

♀

BU ÜSTÜNDEN ÇIKAN KİMİN "KIL"I HA, KAHPE!.. AL SANA. AL SANA!..

PIT!

KIL BABA TÜRBESİ

SAÇINDAN BİR KIL KOPARIP BAĞLARSAN DİLEDİĞİN OLUR KIZ!

MİRKELAM'LA EVLENMEK İŞTESEM DE Mİ?..

Gezdik ve gördükki KIL ülkesinde herşey KIL'payı yaşanıyor. Teskereler KIL'payı Maaşlar KIL'payı Sevişmeler KIL'payı...

Çeyrek mutlu insanlar KIL'payı yaşamı yeşam sanarak yaşarlarken, günlerden bir gün herşeyi altüst eden bir değişiklik olur. Ama, Tanrı TAN-KIL çarpsınki bin ışık yılı önce..!)

SÜRECEK...

Akşamsefası

11 HAZİRAN 1995 PAZAR... SAYI: 187... 20.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

DEVLET VE TAO

GÜNEYDOĞU DÜĞÜMÜ POZİSYONU
Ya çözülecek ya çözülecek...

TOPLU SÖZLEŞME POZİSYONU
Kıskaca alınmış emekçiler feryadı.

İNSAN HAKLARI FAİLİ MEÇHUL POZİSYONU

8. MADDE POZİSYONU
Vurun düşünene

ÖZELLEŞTİRME ADI ALTINDA KİTLERİN KİTİLMESİ.
Sermayenin tabana yayılması umudu safdilliği..

LİBERAL EKONOMİ POZİSYONU
Vahşi kapitalizmin sıcak dokunuşları... Sanayici ve işadamları, emekçi dayanışması...

ENFLASYON CANAVARI POZİSYONU
Bitmeyen senfoninin iniltileri!.

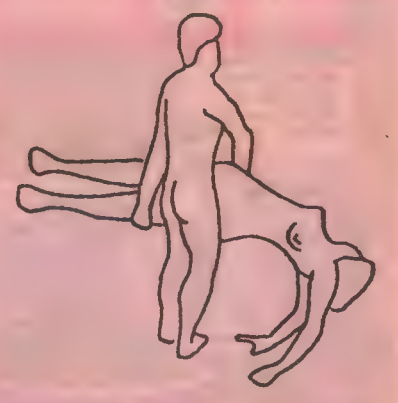

MAFYA ADALETİ POZİSYONU
İhalelere girme, çek-senet, tahsilat benim işim, tekerime taş koyma...

Akşamsefası

tracy chiller'den şiirler

Sorguç Tortu

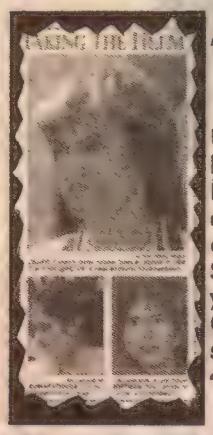

Aranan devlet Amerika'da bulundu!..

USA Today resmimi basmış benim İktidarlı kadınları anlattığı haberinde,
Sayfada en geniş yer bana ayrılmış Çünkü vatandaşları sayılırım bi yerde!.

4 January'95 / Pendik

Kilis me my darling!..

"Resmi Gazete yazdı" dedim "il olduğunuzu"
"Kilisliyiz, aptal değiliz" diye pankart açtılar,
Ama sonuçta biz olduk seçim galibi
Böylece bizimkiler rüşveti yasallaştırdılar!..

5 January'95 / Süreyya Plajı

Çiller: Hakan'a 40 gün 40 gece düğün yaparız

Oyalayamayan oy alamaz!..

Torino'ya kendi ellerimle yolladım Hakan'ı
Onu evlendirip nikah şahidi olacağım,
Evet, 40 gün 40 gece sürecek düğünü
Yani 40 gün daha halkı oyalayacağım

6 January'95 / İdealtepe

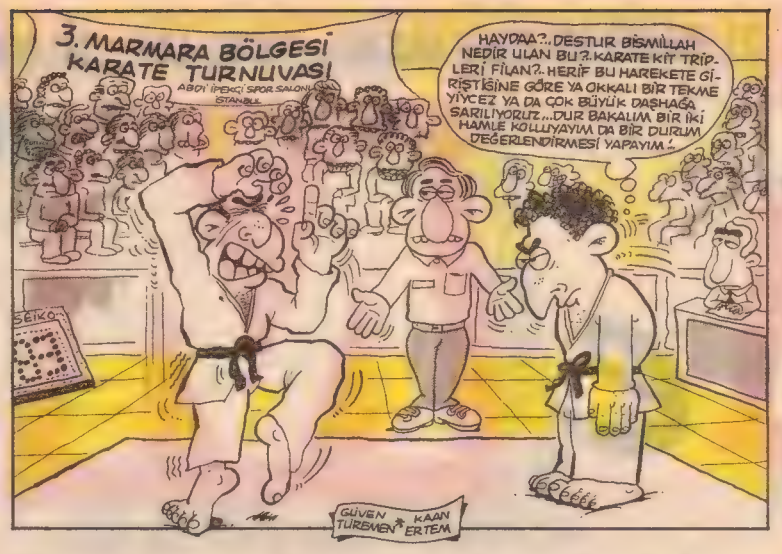

İçişleri Bakanlığı açıkladı. 188.000 kişinin yurt dışına çıkışı yasak.

Ahmet Özal, Türkiye'ye dönme kararı aldı ve "Beni Malatya'lılar törenle karşılaşınlar" dedi.

ÇİLLER
Seçim rüşvetçisi
***
C.H.P.
Siyasi rüşvet ortağı
***
Elbistanlı tecavüzcü polisler
***
KİLİS ve bilumum rüşvetle oy veren belde seçmenleri
***
SABAH-HÜRRİYET
Tabakçanakçı medya
***
Trakya Üniversitesi kapı polisleri
Yazarımız Cezmi Ersöz saldırganları
***
Hüseyin Kozan
Öğrencilerini ısrarla, gözaltına aldıran İzmir'deki lise müdürü
***
SERDAR TURGUT
halk düşmanı

Akşamsefası

İnek vaadi, il vaadi derken Çiller seçimleri götürdü.

C.H.P. seçim şokuna girerken fatura Gürkan'a kesildi. Seçimden önce kellesi alınan Gürkan'ın Sabancı'yla yaptığı yiyicilik tartışmasını da unutmamalı.

ANAP seçimlerden havasını alırken, Mesut Yılmaz, birde Çiller'den TAO'cu damgası yedi.

LeMan

İNSAN HAKLARI ŞİMDİ!

Faili meçhul cinayete kurban gidenlerin cesetlerinin gömüldüğünün ortaya çıkması üzerine, yakınları, **kayıp çocuklarını Adli Tıp**'ta aradılar.

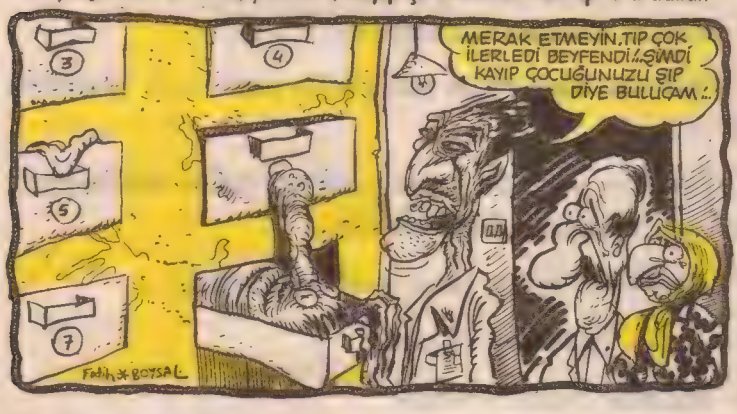

İTÜ'deki öğrenci şenliğine polis saldırdı. Yaralanlar, gözaltına alınanlar oldu.

Devlet "düşünce suçu"ndan para kazanıyor. D.G.M.'lerde verilen para cezalarının toplamı 120 milyarı buluyor.

Türkiye'deki kayıplar için STING ve JOAN BAEZ konser verecek.

İslam ülkelerine kızılcık sopaları ihraç ediyoruz.
(Din polisleri sosyal olaylarda kullanıyormuş)

Gökhan Metin adlı erkek öğrenciye, A.Ü. öğrencisine, resmi polislerden cinsel taciz suçlaması.

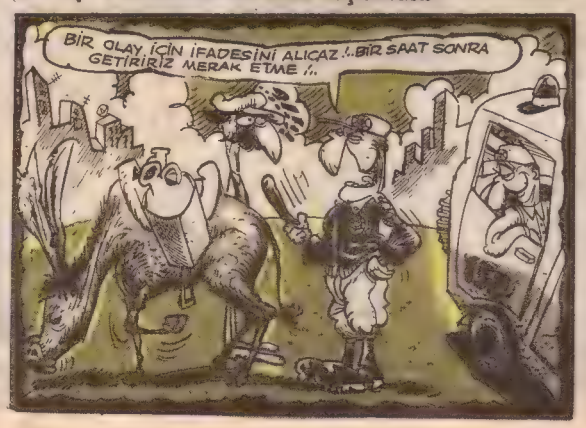

HAFTA SONU NE YAPAK?

☛ **"halbuki korkulacak hiçbir şey yoktu ortalıkta / herşey naylondandı o kadar / ve ölünce beş on bin birden ölüyorduk güneşe karşı. / ama geyikli geceyi bulmadan önce / hepimiz çocuklar gibi korkuyorduk"**, (dünyanın en güzel **turgut uyar**'ı)

☛ çiller, mesut yılmaz'a "**TAOCU**" dedi!. (aslında, mesut bey'in konuşma stili, taocu seks'e uyuyor.. yaveeş, yaveeş)

☛ musevi cemaati başkanı prof. dr. yuda yurum'a suikast girişimi'nde bulunuldu.. yurum, yaralı olarak kurtuldu..

☛ yayıncılar birliği, gazetelerin ücretsiz kipat vermesine karşı çıktı.. tuhafiyeciler birliği ve züccaciyeciler birliği'nden henüz bir tepki gelmedi.. (aslında belki, okuma alışkanlığı yapmazdı mı)

☛ "**cizre yolunda güneşe bakan asker sesini nerde bulur**?", (yılmaz odabaşı)

☛ modern şiirimizin üç büyükleri; **orhan veli, melih cevdet anday** ile **oktay rifat**'ın 1941'de yayınladıkları **GARİP** isimli ilk kitapları 54 yıl sonra tıpkıbasım çıktı.. almak boynumuzun borcu.. bu arada üç büyükleri'mizden yaşayan tek şair **melih cevdet anday**'a da uzun ömürler diler, ellerinden öperiz.. dalgalanak..

☛ iki güzel günlük gazete.. **siyah-beyaz** ve **evrensel** hayırlısı olsun..

☛ hapse gire-çıka iyice sosyalist olan eski gol krallarından futbolcu **tanju çolak**, "istediğim kafa topları'nı alabilirsem, sosyalistleri bir çatı altında toplayabilir ve hatta korner'den devrim bile yapabilirim" demedi..

☛ galata şenliği sürüyor.. diğer şenlik ve festivaller de aynen devam edeyor..

☛ tarih ve toplum'un yeni sayısı çıktı..

☛ sanat dergilerindeki şair-şiir kavgaları iyice çocuklaştı.. eskiden pek de çok beğendiğimiz komitacı şair **roni morgülüm, engin turgut**'a, "küs'eceksen, ciddi küs" dedi.. ciddi küs'mek nasıl oluyorsa artık!.. roni aabi, eski güzel şiirlerinin hatırına, yapma ne olur.. tiraj ve tıraş kaygısıyla böyle tırışkadan bir tartışmaya sayfa açtığı için, biz de **memed fuat** amca'ya çok küstük.. yarın ölünce, nazım hikmet amca'ya söyliyeez..

☛ "**-televizyondasın dostum, gül biraz, /bütün dünya bize bakıyor şu anda. / hadi, yerçekimi olmadığını gösterelim.**", (sıragöller, **ülkü tamer**)

☛ süpermen, önce çizgi roman olarak öldü.. sonra da sinemada felç oldu.. biz üzülmek hem de çokgh..

☛ gazeteci-yazar fatih çekirge, **iktidar oyunu** diye pek de güzel bir belgesel annattıryo ATV'de.. ama heralde seyredilmesin diye ATV çok geç yayınlıyo..

☛ şeftali de çıktı, iyi mi.. bir de tüyleri ağdalasalar keşke...

☛ " **ve nasıl dalıyor insan konuştukça / sanki bir balıkçı kahvesindeyiz**", (görüşme yeri, **metin demirtaş**)

MANSUR SEBBOY

(hayat katırı)

Akşamsefası

PAZAR SEVİŞGENLERİ

ÖMÜR TOKPUSU met ÜST

LAFORİZMALAR

"yâsin adıyeke'ye, aslan özdemir'e, ve de ali ekber'e"

☛ bir'lik ve beraber'lik içindeyiz.. ülkü'müz yükselmek ve **intertoto**'ya girmektir.

☛ artık **ÜTOPYA** deyince, yalnız; hayali ihracat, naylon fatura, lotarya, asparagas, loto, toto, altılı ganyan, milli piyango ve avanta, anlıyoruz galiba

☛ benimle evlenir misin.. **biyografi**'m, renk kazanır biraz

☛ düşünüyorum, o halde.. herıld yâni.

☛ hayvanat bahçeleri'nde niye, sadece insanların uyması gereken, bir sürü uyarı levhası asılıdır.. (hayvanlar, okuma-yazma bilmez de ondan babacıum)

☛ fazla **imaj**, cildi bozar.

☛ -oğlunuz ne iş yapar?, -"**provokatör**", -verdik gitti kızımızı o zaman.

☛ anahtar, **kumpas**'ın altında'dır.

☛ **korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen**, asit ve zehirli gaz bulutları

☛ şu sıra en sevdiğimiz köşe yazarları: **Zafer Schlaugfut Mutlu** ile **Ertuğrul Arcoroc Özkök.**

☛ **demokrasi**: "halkın kendi kendini yanıltması".

☛ **evlilik:** "Et ve Balık Kurumu".

☛ **diktatör**: Zulüm Emekçisi.

☛ ikinci kez dünyaya geldiğinizde **anafikri**'nizi unutmayın.. hayat boş'a sarıyor sonra.

☛ "ey yükselen yeni değerler.. cumhuriyet'i, biz kurduk.. onu siz, **egale** edeceksiniz".

☛ bireysel hatalara aptallık deniyor.. topluca yapılanlara ise, milli irade.

☛ "**sen, mutluluğun resmini yapabilir misin, Conan Evren**", (-yapamam, netekim.. kiprit çöpü adamlar'la, mutluluk çizilmiyor mütemadiyen, sevgili uzaylı hemşehri'lerim)

☛ bırakınız, **Bandırma Vapuru**'nu bir kenara.. Atatürk, Samsun'a **su kayağı** veya **sörf** ile çıksaydı, değişir miydi o zihniyet, (-hayır.. uçan halı ile çıksaydı, belki inanırdık)

☛ ey işkembe'den **Nâzım Hikmet** hayranı olan siyasiler, niye anayasa'da şöyle bir madde yok: "**bir ağaç gibi tek ve hür / ve bir orman gibi kardeşçesine**"

☛ **polis**: "kaybetme ve işkence emekçisi"

☛ **eskiden**, geri kalmış bir memlekettik.. sonra hakan, torino'ya transfer oldu.

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ & BAHADIR BARUTER

KANLI KALEM

HÜSEYİN SÖNMEZ

MURAHHAS ORTAK ÜÇÜNCÜ MELİK (KRAL)

Canbaz, kurnaz (bagi) hem de sihirbaz. Çeşitli yaşantıların içinden geçmiş olmalı ki, az çok meni helal görünerek hayal ettiği tahta revan olmuştur. Olmuştur da ne olmuştur. **(Murahhas ortak, tahtsız kral, vesikasız memur olmuştur)** Aykırı bir kafayla ,megolamanlık huyunu kendine mucid etmiş hak ve hukuka riya için, şerre ,bühtan telaffuzuyla rencide edici ifalarını saklayamamış, sanki akıl azası imiş gibi herşeyi kendi bilircesine güçlü bir kimliğin gölgesine girerek, krallık versiyonları sergileyen (sakir) sarhoş, nefsi niasında zayıf **mekanda mamur** olması yerine masa altlarında bacak faresi olmayı iştahlı bir vaziyette manita değiştirmeyi, hatta günahlarına girecek kadar telaffuz sarfeden, dişiliklerinden faydalanamadığını da dışlamayı becerimdir deyip defası var sayan ümitli şahabetini yitirmeyip yoluna devam etmektedir. Cimrilik doğal yapısında mevcut, özentisi dış süsüyle entelliğe hevesli cebinin ağzı dikili, parası çıkmasın canı çıksın. Ey kurnaz! Keser gibi hep kendine yontma. Destere gibi bir sana bir bana bir sana bir ona, bir sana bir buna. Bana bir nasihat verene ben bin yıl kölelik ederim. Cezmi Ersöz'le eşkali benzerliği yoktur ama, aynı hariciler tayfasındandır. Sevgili okurlar: ünlü beleşçi cimri Suat Özkan bana börek ısmarladı acaba **neden?** Sorumu bilen üç okura kura ile hediyem olacak. **1.** Bir kişiye bir Daral Timsah tişört, **2.** Bir kişiye fırından yeni çıkmış yedinci cild. **3.** Bir kişiye Dengeli Beslenme ve Komikaze kitap.

Haftaya Ayhan Erdoğan (Yılgın yaver) **Yasin Adıyeke**

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Adam Erkan

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

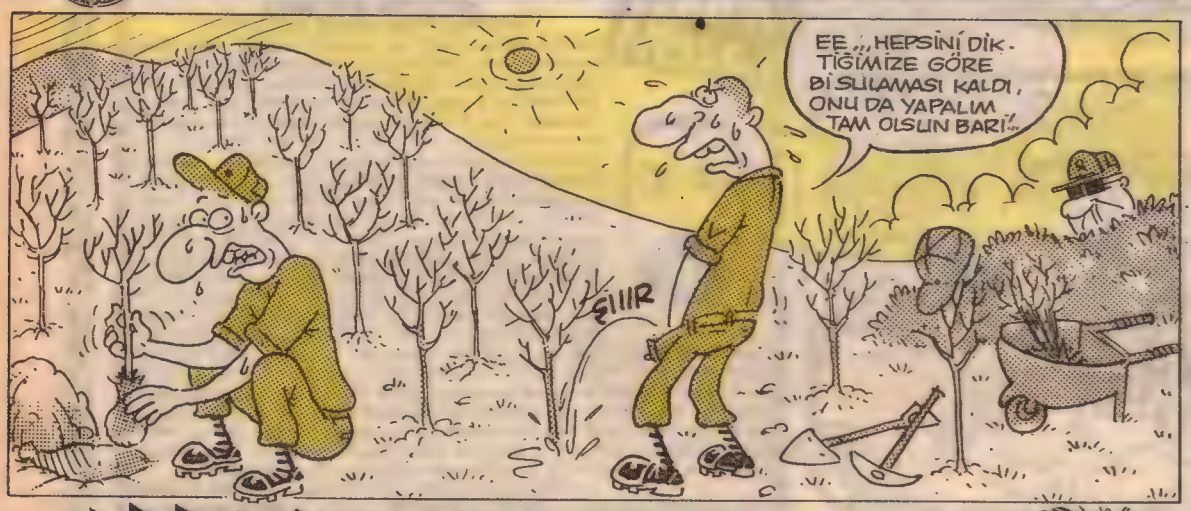

Paranoya

Fatih SOLMAZ ve Bahadır BARUTER

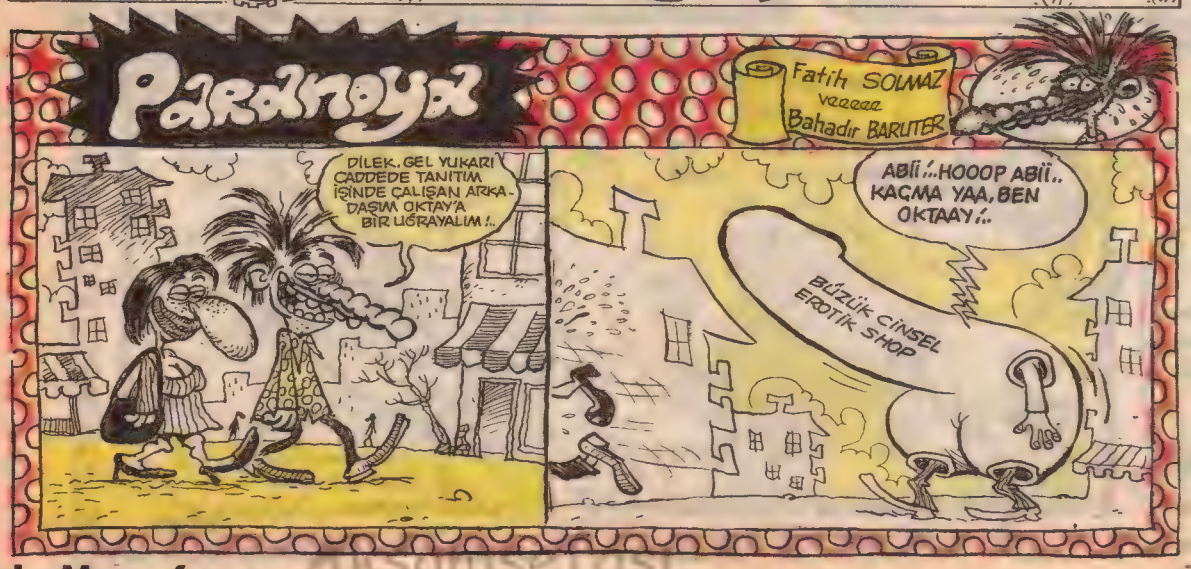

KOMİKAZE

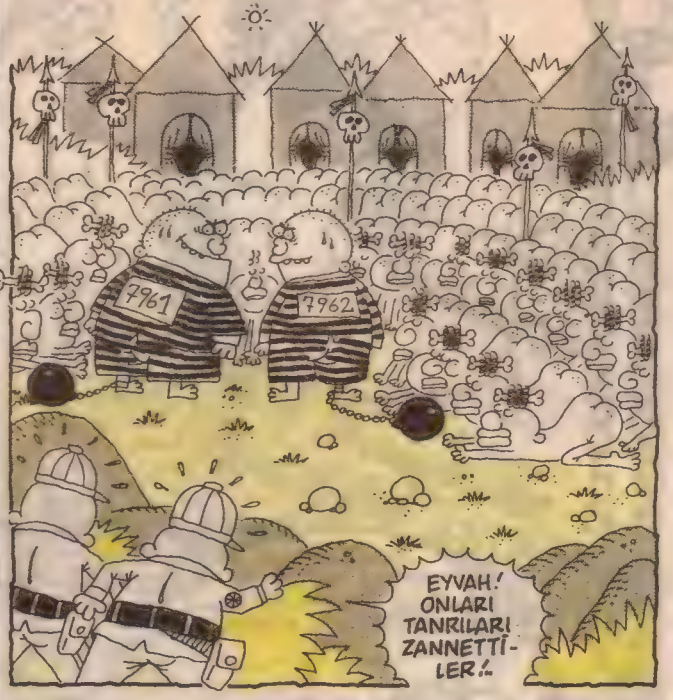

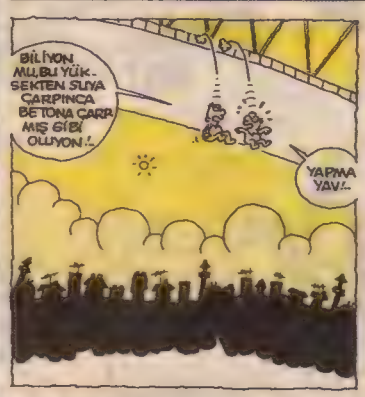

85 ŞİMDİKİ GEÇMİŞ ZAMAN.

CESARET OYUNU

PAKET LASTİĞİYLE OYNANIR. İKİ VEYA ÇOK KİŞİ OYNAR. BİR EBE SEÇİLİR. EBE DİĞERLERİNİN ÜÇ-DÖRT ADIM ÖTESİNDE DURUR. OYUNCULAR EBENİN SURATINA BEŞER KEZ PAKET LASTİKLERİNİ FIRLATIRLAR. EBENİN KIMILDAMASI VE YÜZÜNÜ KAPATMASI YASAKTIR. SAF EBE, ATIŞ ŞİDDETİNİ AZALTIR BELKİ ÜMİDİYLE YÜZÜNÜ KASAR. İSABET SAYISI ARTTIKÇA EBE ACIDAN ATICILAR DA BAŞARIYA ULAŞMANIN VERDİĞİ ZEVKLE ÇIĞLIKLIĞIYLA BAĞRIŞIRLAR. HERKES SIRAYLA EBE OLUR. GENELLİKLE EN İRİ VE KUVVETLİ ÇOCUĞA EBE OLMA SIRASI GELDİĞİNDE KAVGA ÇIKAR VE OYUN BİTER.

-ERKAN EDİNCİK GÖNDERDİ-

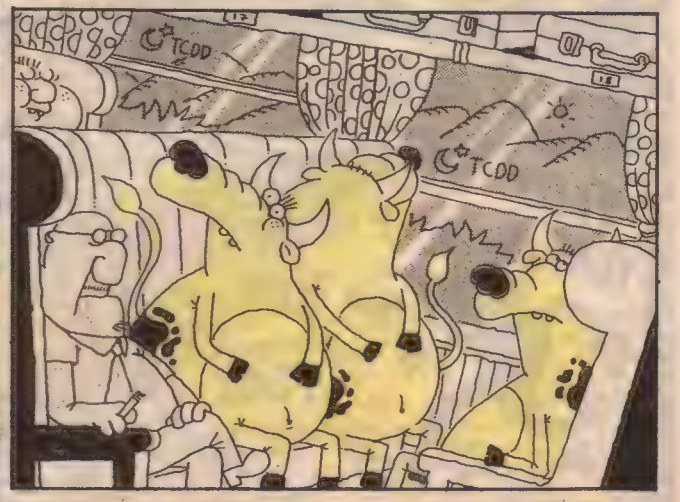

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

öykü : FASİT DÖNGÜ

HİAAAAT!.. ALÇAK HERİF...İŞTE YAKALADIM NİHAYET SENİ...

HEY!..

NE DEMİŞTİM HA...NE DEMİŞTİM!.. SENİ ELBET YAKALAYACAĞIM VE AYAĞIMI YALATACAĞIM DEMEMİŞ MİYDİM?

DUR SEN DUUR,.. SIRF, BU GÜNLÜN ÖZLEMİYLE AYAĞIMI LİÇ AYDIR YIKAMIYORUM HA HA HAH!..

YALA ULAN AYAĞIMI YALA!..

İŞTE BEN İNTİKAMIMI BÖYLE ALIRIM...

ŞLOP LOP FŞLIP PLIP!

HH!..

ŞLOP LOP YAA, LÜTFEN.

NE!..

SİZ?!

PARDON YA BEN SİZİ BİRİNE BENZETTİM!..

BENZETMİŞMİŞ... BEN ŞİMDİ SENİN AYANI... YAT!..

AY!..

BENZETTİN HA!.. GÖRÜRSÜN SEN!..

SEN DE BENİM AYAĞIMI YALA, ÇABUK!..

DAĞ BAŞIMI LAN BURASI!..

ŞUP ŞIP LIP BLIŞŞP!

EE! YETER BE!..

GÖRÜRSÜN SEN YALAMAYI ŞİMDİ... YALA ULAN..

ŞLOP!..

ŞUP LIP...

PARDON DEDİK, ÖZÜR DİLEDİK ANLAMADIN Kİ!..

TIII EYYT!

YALA BAKIIM!.. BİZ PES EDER MİYİZ LAN?.. YALA!..

ŞLOP BLOP!..

YEEEYT!

Ve böyle sürer gider...

& TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER TİŞÖRT OLDU

İstek için herhangi bir Yapı Kredi Bankası şubesinden LM Basın Yayın Ltd. Şti. adına Beyoğlu Parmakkapı Şubesi 0102494-2 numaralı hesaba Suzan Çark-Cüneyt Aydın adına havale yapıyorsunuz. Havale dekontu olan ödeme belgesini açık adresiniz ile dergiye posta ya da fax yoluyla iletiyorsunuz. Tişörtleriniz en yakın zamanda adresinize iadeli taahhütlü postalanacaktır.

Tişörtler; Kdv + posta masrafları = 350.000 TL'dir.

Siparişlerde orta boy ve büyük boy, tekli Timsah ve Daral-Timsah bir arada, hangisinden istediğinizi de belirtiniz...

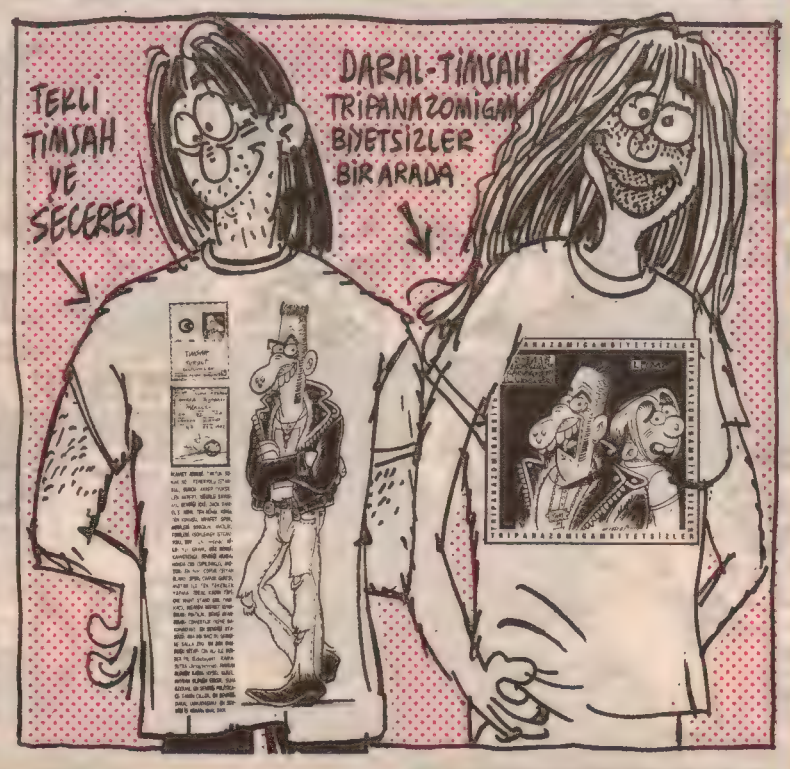

Mehmet ÇAĞÇAĞ

AYRINTILAR

m.e.t.i.n f.i.d.a.n

SELAM!.. Güzel bi çiçekti. Onu, çalılıın içinde, dikenlerin arasında, yannız, nemli rüzgârda hüzünlüce salınırken gördüm, yanına gittim. Ne çiçeği olduunu bilmiyorum; çiçek işte!.. Ne hoş, ne soylu bi kelime. Çiçek!. Böylesi vurgulu, sert, ama bi o kadar da yumuşak ve keyif verici bi ifaadeye, pek az varlıın isminde rastlanır heralde?. İlkönce bi kokladım onu burnumu yanaklarına sürterek. Ahım şahım bi kokusu yoktu; çok ilkel ve vahşi bi şekilde, doğa ve yaşam kokuyordu; temiz vücutlu bi sevgilinin teri gibi... Belki yerinde memnundu, belki ağlamasalar da onların da canı acır ama, öyle güzeldi ki, inançları ve denge denen şeyi hiçe saydım, ince belinden Çıt'lattım onu. Elimdeydi. Dik durmuyordu artık; başı öne eğilmişti ve salınmıyrdu... Ayakları, canı, doğa'da kalmıştı... Zaalimce kokladım onu; burnumu etlerine bastırdım; naarin yapraklarını buruş buruş ettim. Doğanın kendisine aait eyledii iki muhteşem vasfından Koku'yu, zorla kendime sundurdum.. Ve o tükenince, geriye öbürü, görüntüsü kalmıştı; ölü bi renk ve biçim uyumu... Yakama bi yere iliştirdim. Bi Kelebek cesedi kadar güzeldi haala.. Ama bol renkli ve parlak bi minibüs çıkartması kadar da, soğuk, aldatıcı... Aslında; eski bi iki sevgiliye Tek güller almıştım, ince uzun kutusu içinde; bi de Orkideler paalı çiçeklerdir; çizimi en kolay çiçekler papatya ve laaledir; ve Anaanem Ortanca'ları çok severdi, hepsi bu; çiçeklerden pek annamam.. Duyarlı bi Botanikçi olmaya da gerek olmadıı için, ve her ne kadar yukardaki süslü anlamlı tespitler köşemizde at sigindeki kelebek gibi dursa da, çiçekler hakkında bişiyler gevelemek istedim... Ses uyumu olarak Tüfek ve Biftek'le bi benzerlii de bulunsa, şöyle bi kulak verin, "Çiçek" gerçekten de soylu bi kelime...

HOŞTAŞIMA:... İpinden tutup sırtta Denk taşımak... Bisikletin üzerindeki, binmeyi bilmeyen manita veyaa bi kardeşi, bisiklet le beraaber öğretici şekilde taşımak; Bir Taksi olarak: Halısaaya maç yapmaya giden maalleliyi taşımak; evlerine daalan sabahlamış yorgun mizah dergisi elemanlarını taşımak; Konsere geç kalmış, neşeli geveze gençleri taşımak; Arka koltukta, taamirden alınmış bi tiiviyle, onu eliyle dengede tutan saahibini taşımak; bagajdaki yorganı yatağı yastıı, arka koltuktaki poşetteki kitapları, çaydanlıı iki üç tabaayla, arkadaşlarının yanına taşınan bol umut üstü az korkulu bekâr genci taşımak... Fileyle fırından ekmek taşımak... Antreman kalesinin, yedi sekiz futbolcuyla taşınması... Yan tarafa, bel'e, kayışın üstüne oturtarak, tek elle tepsi taşımak... FANTAZİ:... O'nu, bikinisinin içinde , denizden kumlara taşımak... Omuza oturtup, iki elle bacaklarından tutarak, akşam yemeği için geyik taşımak... Dağ yollarında, içinde fasulye konservelerinin, kuru üzümün, kapkacağın, diş temizleme gereçlerinin, kitapların felan olduu, üstüne döşek Pet'inin tutturulduu Sırtçantasını taşımak... STRES:...Aazına kadar dolu leğeni banyoya taşımak... İki omuzda birer taane, mevziiye Havan mermisi taşımak... Komşunun kundaktaki bebeeni taşımak...

KOPUŞLAR:.. Çiçek şeklindeki büyük ekmeğin yumuşak yaprak kısımlarından birini kopartırken, çektiimizde, ö ince ince liflerine ayrılırken, kopuşun hoşluuyla, hemen koparmak istemediimizde, işlemi yavaşlattıımızda, hamur lifler ince ince uzarken, kopuşa maalesef yaklaşıldıında, bütünle parçanın arasını tutan sadece dört beş hamur uzantı kaldıında, bu tuhaf duygular yaratan, taarifsiz bi zevk veren mini koparma oyununu, tek lif kalıp o da kopuverinceye kadar sürdürdüümde... ikiye katlayıp, kat yerini tırnakla netleştirdiim kâadı bi ucundan iitinayla yırtmaya başladıımda, ortaya kadar nefis geldiimde, ama stres arttında, ve sona dooru, saçma bi nedenle, aaniden, yırtılış rotadan saptında, düzeltme kaygısıyla daa da berbat ederken, son anda rotaya geri döndüümde, ama moralim bozulduunda... ve, bi defter ortasıysa o kâat, zımba boşluu yerine geldiinde, stresli giden yırtış, o boşluktan geçerken mini bi titreme yapıp hoş bi raatlık yarattıında, kağıdın geri kalan kısmındaki yırtılış için bi parça mola ve morâl sağlandıında... Anüsten iri kütleler net kopuşlarla yuvarlandıktan sonra, ardından gelen kırıntılarda zorlanıldıında, özellikle son parçada, bir kopuş olmadı hisedilmediinde, onun farkına, yıkama esnasında el değmesi sonucu varıldıında... Papatya yaprağı koparırken, o ince, kadifemsi, tül şeyi tutup gerdiimde, öküz arabası çekiyomuş gibi bi gerilimi, çok mini bi an, parmak uçlarımda hissettiimde, ve aaniden, kopuş meydana geldiinde, Çıt'mı desem Pıt'mı desem, o hüzünlü ve net kopuş sesini, içimde ve parmak uçlarımdaki etin mini titreşimlerinde duyduumda... Küçük diye umduum bi tatağı sıkıca kavradıımda, ama çekerken, o uzadıında, uzadıında, ve ucunun yapışık olduu yerden aaniden kopup, aait olduu burun deliinden fırlayıp açık havaya çıktıında... Kavanozdan kahvaltı tabaana reçel boşaltırken, uzun bi bekleme sonucu ilk parti yuvarlandıında, ince tutunuşlarla ardı gelirken, bi yerde tıkanıklık olduunda, beklenildiinde, çok beklenildiinde, kavanoz aazında inatla biriktiinde, ve aaniden o büyük, çilekli veyaa vişneli jöle kütle yuvarlanırken, aarlı saayesinde, geri kalan kısmını da, sicim dökülüşler şeklinde peşinden getirdiinde...

PSİKOAVRINTI:.. Güzeldir hapşırmak. Beyine zindelik, bilince netlik kazandırır. Yorgunluk ve sıkıntıdan çorba olmuş kafayı, o büyük patlama, derler toplar, yerine oturtur. İşe yarayan mini bi zelzeledir... Saraylı kısmı da bu yüzden mi yapardı bilmiyom ama, enfiye çekmiştik arkadaşlarla bi ara, ve nefis olmuştu: Sabaha kadar hapşırmıştık. Her hapşırıkta, o müthiş, orgazm kaşıntılı, iç gıcıklayıcı yüz buruşturucu andan hemen sonra vuku bulan her patlamanın ardından, soğuk suyla duş almış gibi vücuudumuz bi şoktan geçiyor, utangaç aaşıklar gibi kızarık yüzlü ve dikkatli oluyodum. Vücuudun bu doğal ritmini, keyf için diil; başka sebeplerden de bozuyoz: Çok sigara içen, uykusu düzensiz, az sağlıklı kişiler, hapşırdıında, mini balgam taaneleri de sıçratırlar aazlarından; irisi cabası... Vapurda felan böyle bi patlamayı hssettiklerinde, o korku başlamıştır işte. Çeşitli soluk oyunlarıyla, iç tutuşlarla, ve maalesef baazı mini duaalarla, o aanı yoketmeye, veyaa geciktirmeye çabalarlar. Fekat kaçınılmazdır çoğu zaman o durum. İyi becerirsek, sıkı bi nefes taalimi yaparsak, ve şansımız da yaaver giderse, tutarız hapşırı içimizde. Ve işte o an: hapşırın sesini, içimizde, iğrenç bi sarsıntı şeklinde beyin kıvrımlarımızda hissederiz... Derler ki uzmanlar: Tehlikelidir bu. O büyük patlamayı tutmak, içe salmak, büyük bi basınç yaratır, beyin damarlarına zarar verir... Ama fekat işte, o an, o yabancı insanların arasında, uzmanların söylediı sigimizden aşaa kestirmeden Kasımpaşa'ya kadar uzar. Ne yaani, boru mu!.. Mendil felan da yoksa, önümdeki kızın omzuna balgam mı püskürteyim?.. Biliyom, el!. Üh, çok şaplattım avcuma ondan. Sıktım yine kendimi, avcumu da garantili olsun diye aazıma getirdim, içimde patlattım. Tam olmadı, fışkırdı bi parça yine avcuma. Çaktırmadan kotun dizinde ovalayıp liflerine ayırarak yok ettim onu. Bi de, baazen aaniden geliyo; elini götürmeye fırsat olmuyo: Bişiy yok diyosun; aa, bi bakıyosun, yakanda, karnında felan, küçük bi sıvışık jöle kütle parlıyo... Amman dikkat; beyin damarlarına da, öndeki kızın omzuna ve yeni gömleemizin yakasına da... Doğrusu iğrenç bi andır: Büyük bi hapşırış sonrası, aazımıza tuttuumuz avcumuzu aralamayıp, hiç bişey gelmemiş gibi onu sıkı sıkı tutup, ortama normal takılarak, müsaait bi anda lavaboya kaçma zamaanı kollamak...

Akşamsefası

Pis Yer Meltepeler

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

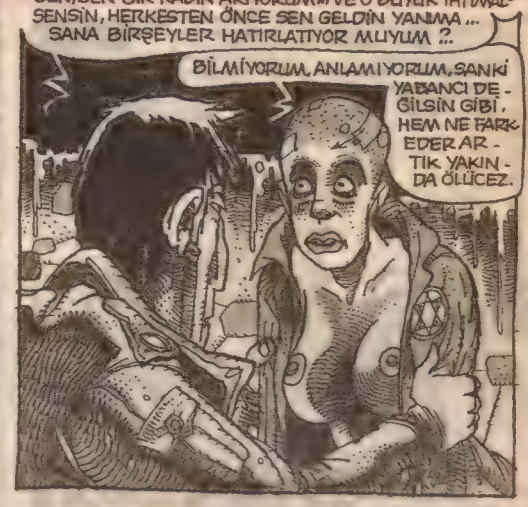

Akşamsefası

bayır gülü

Feyhan Güver

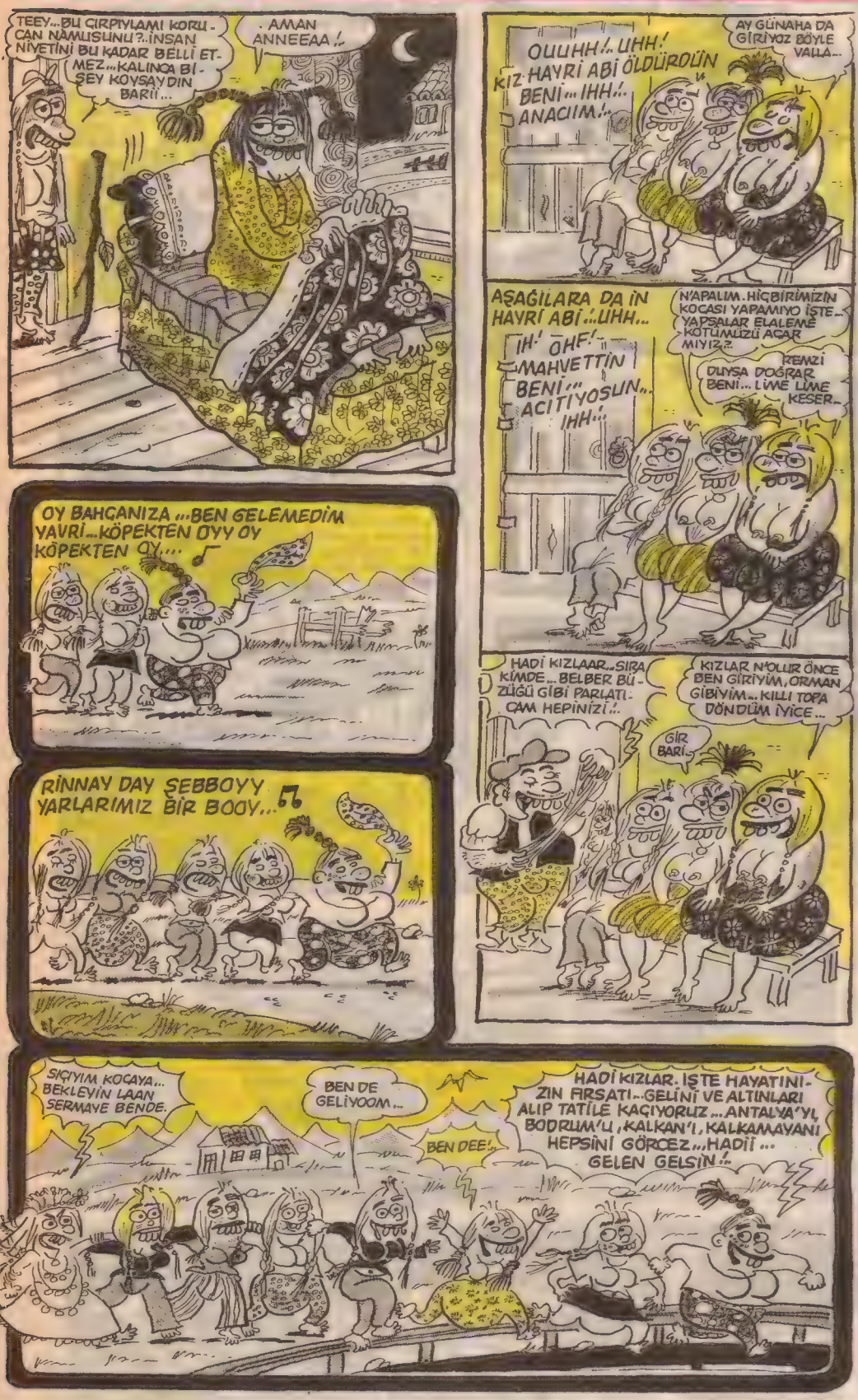

Boşlukta alabildiğine uçan bir doymamış yağ oranı görürüm bazen...Uzayıp giden asfalt yolda duyulan kar lastiklerinin sesleri gibi ince ve seçkin dipsiz kimi yirmi yaş dişleri bana hep onu anımsatır...Onemli ? Feyhan Sofrası...Okuyun ! Can Barsları.

LeManti MEDYA

ANTİ-MEDYA TEST

1. Bardak, tabak, çarşaf veren ve ""Sevişme süresini uzatmanın yolları", "Boy uzatmanın yolları" gibi yazılar yayınlayan basını eleştiren Yeni Yüzyıl yazarı Kürşat Başar'ın eski görevi ne di?

a) Cumhuriyet Gazetesi köşe yazarı.

b) Express Dergisi muhabiri.

c) "Mayolu kadın kapaklı" Tempo Dergisi'nin yayın yönetmeni.

2. Milliyet yazarı Yılmaz Çetiner, İstanbul'a 16-17 bin polisin neden yetmediğini sayılarla anlatıyor. Aşağıdakilerden hangisi bu kadar çok polisi gerektiren nedenlerden biri **DEĞİLDİR?**

a) Sabah-akşam sıkışan trafik.

b) 1.5 milyon öğrenci.

c) 1.5 milyon işçi

3. Televizyonda "Magazin" isimli programda kendisine sorulan "dini inançların nasıl" sorusunu Kenan Doğulu nasıl cevapladı?

a) Dine gönülden inanıyorum ama namaz kılamıyorum.

b) Dinime inanıyorum ama ancak cuma namazlarını kılıyorum.

c) Ben çok fazla dinine inanan bir insanım. Her dakka namaz kılarım.

4. Yeni Günaydın yazarı Firuzan Kalafat; Turnike 2000'de Güner Ümit'in sorduğu "Japonya'nın başkenti neresidir" sorusunu bilemeyen Mustafa Topaloğlu'yla "Ama doğru. Sen uzaydan geldin, dünyadan haberin yok" diye dalga geçerken nerede hata yapıyor?

a) Mustafa Topaloğlu uzaydan gelmemişti.

b) Mustafa Topaloğlu, bir başka soruya yanlış cevap vermişti.

c) Sorunun bilinemediği yarışmaya Mustafa Topaloğlu katılmamıştı.

Cevaplar: 1.c 2.a 3.c 4.c

Fikret Bekler

MEHMET ESEN

ŞOV'da

TAŞLAMA - SOHBET
MEDDAH- ŞİİR- FİLM

SON ÜÇ GÖSTERİ

12-16-26 HAZİRAN GÜNLERİ
SAAT: 21.00

LEMAN KÜLTÜR

İmam Adnan Sok. No 20.
Beyoğlu-İstanbul
Tel: 245 38 06

Yaşamaya mecbursun
ne olursa olsun..!

%100 bağımsız "gaste" için...

Unplugged Concert

Bulutsuzluk Özlemi

16 Haziran Cuma - 20.00
AÇIKHAVA TİYATROSU

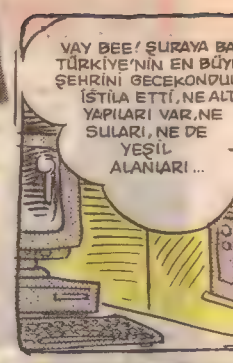

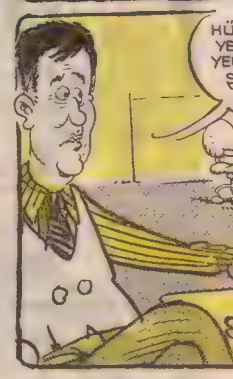

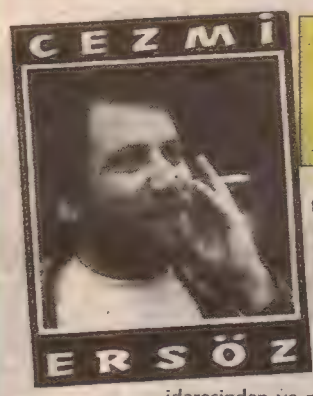

CEZMİ ERSÖZ

TRAKYA ÜNİVE YARI AÇIK CEZ

Evet, Edirne'deki Trakya Üniversitesi'nin kapısında bekleyen resmi ve sivil polisler yazar olarak Cezmi Ersöz'ü hiç tanımıyorlardı. Ama biri gelecekti ve o birini beklerken okulun duyarlı, demokrat öğrencileri halaylar çekiyor, türküler söylüyorlardı. Tıp Fakültesi'nden hatta çevre liselerden de öğrenciler gelmişlerdi. Öğrencilerin ne kadar çaba harcasalarda okul idaresinden ve polisten şenlik için izin alamadıklarını daha sonra öğrenecektim. Ama ben birkez çağrılmıştım ve işte okulun kapısındaydım. Perşembe günüydü ve saat 13.30'du. Benim için zorbalığın başlama saatiydi. Kapıdaki resmi bir polise geliş nedenimi açıklıyordum ki: Yok, kardeşim şenlik menlik yok! Hem sen kimliğini ver bakayım diye tersledi beni. Kimliğimi verdim. Bu sırada sivil bir polis yaklaştı yanıma: Gel sen şöyle içeri deyip, beni okulun polis kulübesine aldı. İçerde iki ya da üç sivil polis daha ve yine bir o kadar resmi polis vardı. Bana tiksintiyle ve adeta bir böceğe bakar gibi bakan sivil polislerden biri durup dururken: Sen bölücü müsün, niye geldin buraya, okulu karıştırmak mı istiyorsun? diye bağırdı. İlk darbe çok kuvvetliydi. Sarsıldım; ama belli etmedim. Belli ki bir yazar, bir gazeteci olduğumu söylemem onları hiç mi hiç ilgilendirmiyordu.

Bakın, ben şenlik için öğrenciler tarafından davet edildim, hem benimle böyle konuşamazsınız diyordum ki sözümü çizgili gömlekli, esmer ve zayıf bir sivil polis kesti. Seni sabahtan beri bekliyoruz ulan. Bak ulan bu vatanı size böldürtmeyiz anladın mı?

Beni tanımadan bu vatanı böleceğimi nasıl anlamışlardı merak ediyordum doğrusu.

Bu sırada bir grup öğrenci durumumu anlamak için polis kulübesinin önüne gelmişlerdi. Onlara polislerin beni okula sokmadıklarını söyledim. Öğrenciler telaş ve üzüntüyle şenlik için bir türlü izin alamadıklarını ama benimle mutlaka söyleşi yapmak istediklerini söylediler.

Nasıl yapabiliriz? diye düşünürken, iri yarı resmi bir polis benimle konuşan bir kız öğrenciyi omuzundan itti ve orada bekleşen öğrencilere:

rümeye başladılar ve
maya başladılar. Bun
retini verdi diğerlerin
ce iten polisin yanına
nıyorsunuz siz, diye
ğimizi yaparız, sana
başka sivil polis ise
diye bağırıyordu. De
Kıbrıslı olduğunu öğr

Krem rengi tak
şırtmaktan yılmayaca
dan mısın?

Bu sırada elim
ğeri ise: Ne ulan, alm
yorsun bir de diyerek
önden dökülmüş, tişö
polis yumruğunu sık
suratına bir geçirecek
Emindim, biraz olsun
ileri gideceğini gözle

Sözlü saldırıla
söyledikleri herşeyi b
ra öğrencilerin korku
liğimle içeri girdi ve
terkedin.. Polis arkad
gidin buradan, dedi.

Kimliğimi pol
müştüm ki arkamdan
rakmayız ne olur bir
dediler. Bu arada peş
izliyorlardı. Önce he
yazık ki umduğumuz
le birlikte Edirne'nin
ve ben burada bana

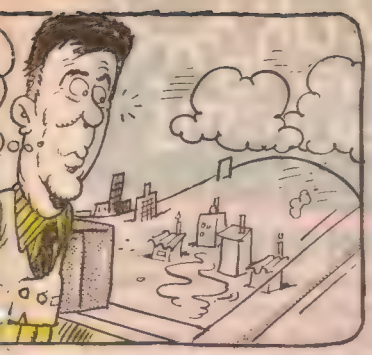

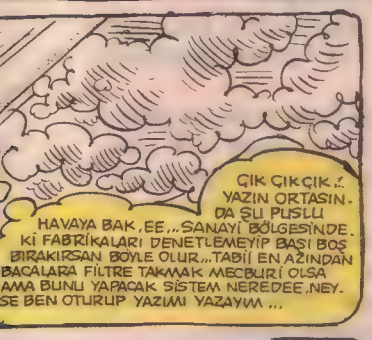

DOKTORUN GÜNLÜĞÜ

Altay Martı

YEŞİL KART VE POÇİK DÜŞMESİ

Yeşil kart, Amerikalı "green card"tan esinlenilerek sağlık sorunlarını neredeyse büyücülük yaparak çözmeye çalışan ve ancak ölüm çok yaklaşmışsa hastaneye-doktora giden, tümüyle çaresiz, tümüyle tükenmiş bir kesime, sosyal devletçiliği oynamaktan zevk alan kimilerince binbir tören ve binbir cakayla sunuldu bir zamanlar.

Ne tılsımlı, ne çözümleyici, ne hayat kurtarıcı bir şeydi bu yeşil kart, ne büyüktü yarabbim! Yoksulluğunuzu şahitlerle belgeledikten sonra elinize tutuşturulan adı kart ama kendisi defter, bu büyülü değnekle ölümcül sağlık sorunlarınızı ne de çabuk çözebiliyordunuz. Gerçi devlet baba ayaktan tedavi gerektirecek hastalıklarınızda bu kartın geçersiz olduğunu, ancak ve ancak hastanede yatacak derecede kötüyseniz, ölümle o görkemli dansınız başlamışsa yardım ediyordu, ama olsun, hiç yoktan iyi değil miydi?.

Bu karta sahip olmak için kelimenin tam anlamıyla "sürünüyor olmak" gerekiyordu, ama gelin görün ki ülkenin altın dişli müteahitleri ve demir-koyun-kereste tüccarlarınca işgal edilmiş bilmemne partisinin il, ilçe ve belde başkanlıkları sayesinde, ekonomik durumuna bakılmaksızın, sadece partiye olan yakınlığı kıstas alınan ve devleti talan etmeye alışkın kimi açgözlülere, bu karttan ikram edilmesi bir çeşit parti işlevselliği olarak bellendiğinden kısa sürede deniz bitti. Oysa ömürleri şifalı otlardan, hacıdan, hocadan medet ummakla geçmiş bir sürü yaralı insan ne çok inanmıştı Allah'ın zeval vermesini, zihhar istemedikleri devletlerine!.. Büyüklerinin bu özeni karşısında ne büyük umutlar beslemiş, ne çok güven duymuşlardı.

Yılların güven açlığından olsa gerek, ilk uygulandığı dönemlerde Kartal Devlet Hastane'sinde muayene olduktan sonra kantine gidip yiyip içen saf vatandaşın biri hesabı isteyen kantinciye, kendinden gayet emin bir şekilde, ceketinin iç cebinden gıcır gıcır defterini çıkararak şöyle diyebiliyordu: "Benim yeşil kartım var!"

Yavaş yavaş sahiplerince birer hatıra olarak saklanmaya başlanan bu kartların başdöndürücü marifetlerinden ümidini kesen halk tekrar eski günlerine dönüyor artık. Ağrıyan bacaklara, ısıtılıp havluya sarılmış tuğlalar konuyor.. Nezle-grip için nane limon kaynatılıyor.. Pis yaralar, çıbanlar, sivilceler için kavanozlara konup ta pazarlarda satılan sülükler satın alınıyor. Bir yere çarpıp ta şişen kafalara hamur yapıştırılıyor...

Yoksulluğun akıl almaz yaratıcılığı ve kör inancı tekrar sahneye çıkıyor.

Devletse özelleştirme derdinde. Bir taraftan sağlık personeline az maaş veriliyor, bir taraftan hastanelerin ödeneğini azaltıyor, bir taraftan da bazı hastaneleri özelleştirerek herkesi hizaya getirmeye çalışıyor. Bu ülkede bakkallarda, bırakın bakkalları, işportada aspirin satıldığını görmezlikten, duymazlıktan geliyor.

Oysa bu topraklarda hepimiz biliriz ki, bu halkın değil sigorta primi ödemeye karnını bile doyurmaya gücü yetmez. Bu insanların çoğu Kızılderili büyücüler gibi, Afrika'lı yaşlılar gibi kendi yaralarına kendileri merhem olmaya çalışırlar. Ne doktoru, ne ilacı!

Öğrenciliğimde onlarca kez gördüm. Sarılıklı bebekler ya bıngıldaklarına sakız yapıştırılmış, ya da alınlarına jilet atılmış şekilde getirilirdi hastaneye. Mucizelere inanan çaresiz köylülerin belki de asırlardır inandıkları tedavi yöntemleriydi bunlar.

Yine, sarılığa yakalandığı için, taşlarla çevrili, sarı saman ve tezekten geçilmeyen küçük bahçelerinde eğilmiş te avuç avuç koyun idrarı içen yaşlı kadınları hatırlarım çocukluğumda.

Koskoca bir mahallede tüm çocukları devanası gibi heybetli Ebe Hediye Teyze dünyaya getirir, tüm çocukları kasketi, şalvarı, kaytan bıyıkları, altın dişleri, elindeki iri çantası ve ille de hoplaya zıplaya yürüyüşüyle herkesin tanıdığı Şih Mehmet sünnet eder, hasbelkader doktora gidebilenlere verilen iğneleri hastanede müstahdem olarak çalışan Süleyman yapardı.

Muskalar yapan, göbeğe yazı yazan, suya bakan hoca takımını hepiniz bilirsiniz. Bizim Diyarbakır'daki şeyhimiz herhalde biraz tuhaftı. Mardinkapı'ya giderken Balıkçılarbaşı'nda herkesin gözü kapalı olarak bulabileceği salaş dükkanında hastarına şifa dağıtan Şeyh Güzel'in en önemli hüneri birkaç dua okuduktan sonra gelenlerin ağzına tükürmekti. Millet şeyh tükürüğüyle iyileşeceğini sanırdı.

Yine çocukluğumda biz haşarı çocukların korkulu rüyası bir hastalık vardı. Poçik düşmesi! Nasıl olurdu, niye olurdu anlamazdık. Kuyruk sokumunda insanı kıçüstü oturtmayacak kadar şiddetli bir ağrıyla canımız çekilirdi sanki. Bu işin uzmanı ise Fırıncı Veysi'nin karısı Telli'ydi. Genç olmasına rağmen bu alandaki marifetiyle tartışmasız bilge mertebesine ulaşmıştı. Poçik'i düşen çocukları yüzü koyun uzatır, ellerine zeytinyağı sürer, gerekirse saatlerce uğraşarak hastasının derdine derman olurdu.

Bu anlattıklarım yirmi yıl öncesinin olayları, ama bugün de çok şeyin değiştiğini sanmıyorum, çünkü o insanların yoksunluklarını değiştiğine inanmıyorum.

Böyle bir halka kapitalizmin buğuladığı kafalarla özelleştirme dayatılırsa, bu sadece fukara yaratıcılığına katkı olur gün gelir, bir de bakarsınız ki sizin hiç yolunuzun düşmediği salkım saçak evlerin kilerlerinde, ellerinde olmadık aletlerle, loş ışıklar altında birkaç tecrübeli büyücü by-pass ameliyatı yapmaya kalkışıyordur.

Çok alıştığımız şeydir, beklemek! Bekleyelim bakalım neler olacak!..

Kırık Lebleri

SUAT OKAN

• Bu espri gerçektir..

İçerisinde annemle,babamın da bir adet öyküsü bulunan Endar kardeşimin Orası öyküleri Kırkayı İletişim Yayınları'ndan çıktı...Almanız menfaatiniz icabıdır...

...SİTESİ: ...EVİ...

Hadi defolun burada, konuşma falan yok, diye bağırdı. Yanıma gelen öğrenciler bu defa alkışlarla polisin bu tavrını protesto ederek okula doğru yü-

r ağızdan: **Polis dışarı, bilim içeri!** diye bağır-
ine resmi polislerin şefi: Coplarınızı çekin, işa-
e bu karışıklık sırasında kız öğrenciyi biraz ön-
bir öğrenciyi öyle itemezsiniz, ne yaptığını sa-
le edince bu resmi polis: konuşma ulan, istedi-
ye üzerime yürüdü.. Bu konuşmayı duyan bir
he o kız Türk değil, sen biliyor musun bunu?
üşmüş, kanım donmuştu. Daha sonra o kızın
im!
seli, kısa boylu esmer bir sivil polis ise seni şa-
di: Sen de yoksa o 8. maddeye karşı çıkanlar-

la aldığım Cumhuriyet Gazetesi'ni gören bir di-
umhuriyet'i gelmişsin buraya, Cumhuriyet oku-
na yaklaşmıştı ki bu bu sırada açık sarı saçları
benden nefret ettiğini hiç saklamayan bir sivil
nu kaldırdı ve bana vurmaya hazırlandı: Şunun
recek gününü! diye dişlerinin arasından tısladı.
r çıkış yapsam bana vuracağını, hatta daha da
okuyordum.
daha sürdü. Bense artık karşılık bekliyordum,
kaydedip, susuyor ve bekliyordum. Biraz son-
sı polis Ahmet isimdeki polis şefi elinde kim-
şarı çıkardı: Lütfen, kimliğinizi alın ve bu şehri
raz gergin, kusura bakmayın, ama bir an önce

n elinden almış ve henüz birkaç dakika yürü-
p öğrenci koşarak yanıma geldi ve biz sizi bı-
ha bizimle kalın ve bu olayı basına duyuralım
okulun polisleri sivil plakalı bir minibüsle bize
e basın açıklaması için EHP'ye gittik. Ama ne
bulamadık. Oradan birkaç öğrenci temsilcisiy-
elevizyon kanallarından biri olan ETV'ye gittik
encilere yapılan haksızlıkları anlattım. Bir kız öğrenciyse okullarındaki polisin baskısını, polisler tarafından kollanan MHP'li öğrencilerin okulda ve dışarda sık sık bıçaklı, satırlı, sopalı saldırılara uğradıklarını saldırıya uğrayan öğrencilerin gözaltına alındıklarını bir bir anlattı. Harç fiyatlarının yükseltilmesini protesto eden bir afişi asan öğrenciye okuldan ve yurttan uzaklaştırma verildiğini söylüyordu bir başkası.

Daha sonra bir çay bahçesine gittik. Orada bizi bir çok öğrenci bekliyordu. Okullarıyla yurtları arasında son derece kısıtlanmış bir hayat süren öğrenci arkadaşlar sorunlarını anlatacak birini bulmanın heyecanıyla ve büyük bir açlıkla konuşmak istiyorlardı benimle. Her türlü kültürel, sosyal ve siyasal etkinlikleri anında bastırılıyor, bu etkinlikleri düzenleyenler anında gözaltına alınıp işkence görüyorlardı. İşte tam bu sırada sivil polisler tarafından video kameraya alındığımızı farkettik ve öğrencilerden bazıları buna itiraz edince Dernekler Masası'ndan bir polis şefi: Maksatlı bir toplantı yapıyorsunuz, ben bunu kaydettiririm diyerek yanımıza geldi. ortam iyiden iyiye gerilmişti. Bir provakasyona izin vermemek için öğrencilere bir kez daha Edirne'ye geleceğimi ve yaşadıkları bu sorunları ve baskıları basına ileteceğime söz vererek kalktım. Ve oradan birkaç öğrenci arkadaşla birlikte Dost Fm'e gelip Edirne'nin bu demokrat bu muhalif radyosunda programcı Denizle birkaç saat sohbet yaptık.

Canlı yayından sonra bizimle birlikte olduğu için bir öğrencinin okulun kapısında tartaklandıktan sonra gözaltına alındığını öğrendim. Bir öğrenci şimdi tezgahtan geçirirler onu, dedi. Ne tezgahı, işkenceden mi söz ediyorsunuz, ama nasıl olur böyle sakin konuşabiliyorsunuz? diye şaşkınlığımı belli edince, öğrencilerden biri: Peki siz niye bu kadar çok şaşırdınız, burada çok sık olan birşey bu diyordu. Haklıydı bu öğrenci, hem ben daha biraz önce demokratik bir rahatlıkla bir çeşit psikolojik işkence sayılabilecek baskı, tehdit ve aşağılanmalarla karşılaşmamış mıydım? Taşrada demokrat olmak zordu elbet. Küfür, gözaltı, okuldan uzaklaştırma, yurttan atma, sınavlara almama, ev baskınları ve işkence günlük ve doğal gerçekleri olmuştu adeta!

İstanbul'a gelirken bunları düşünüyordum hep. Ancak akşam, İTÜ'de polislerin öğrencilere saldırdığını ve beş öğrencinin yaralandığını benzer olayların İzmir Dokuz Eylül Üniversite'si, ve Ankara Dil Tarih Coğrafya Fakültesi'nde yaşandığını öğrenecektim. Taşra ya da büyük kentler... Artık Türkiye'de demokrat olmak çok ağır bir bedel ödemeyi gerektiriyordu.Ama bu bedeli ödemek zorundaydık...

**** 17 Haziran Saat 17.00'de İzmir'de, Kıbrıs Şehitleri Caddesinde İkinci Kitap ve Kültür günlerine katılıyorum.***

**** Günlük muhalif gazete Evrensel o çok sevdiğimiz yazarlarıyla yayın hayatına başladı.***

**** Mavi Radyo 89.6. Yayınlarına başladı. Mavi özgürlüktür.***

BEZGİN BEKİR

TUNCAY ARGUN

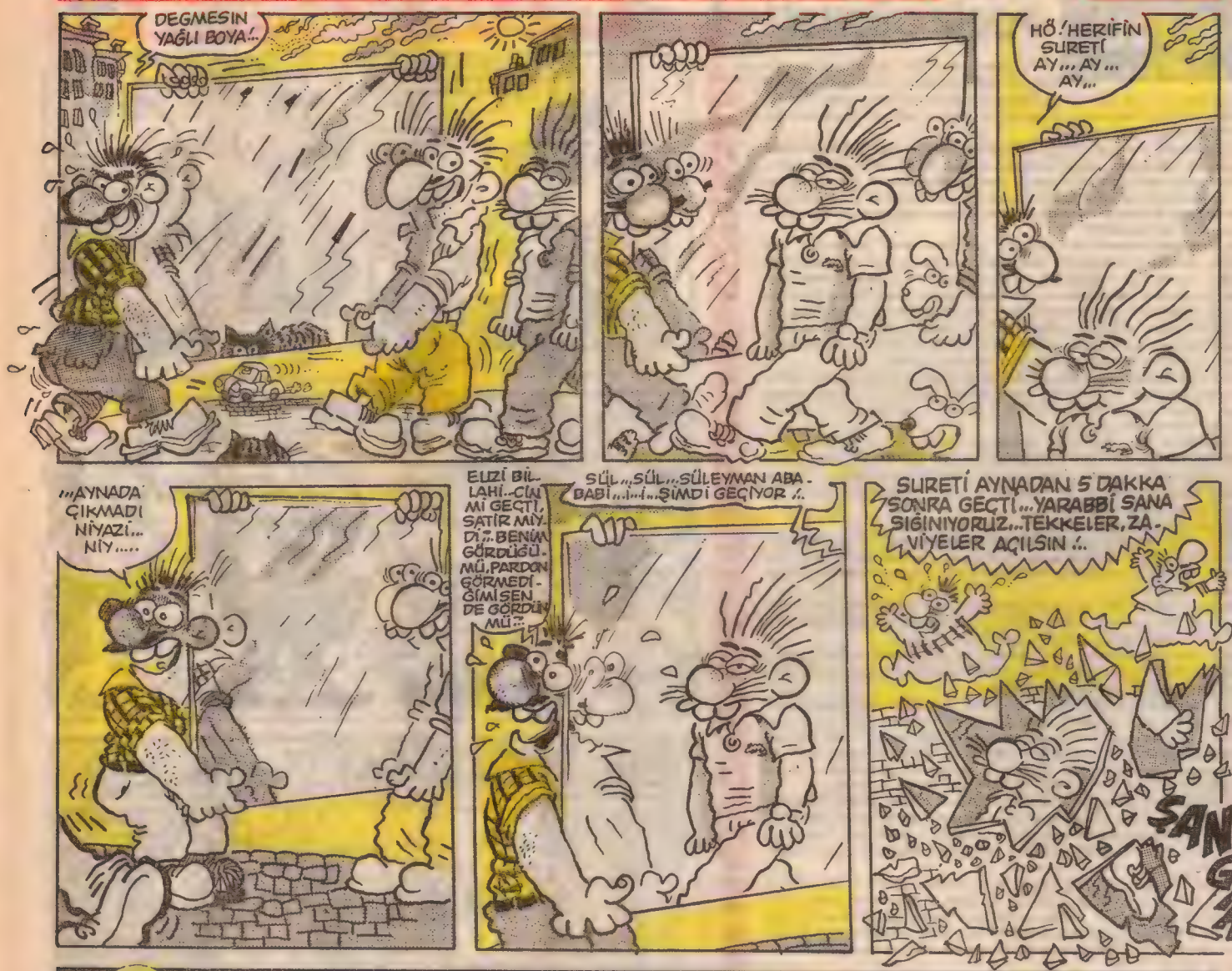

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

Uyku Sersemi

Mesut Ceylan

O SANA EMANET...

Azrail yakama yapıştı... Son nefeslerim bunlar... Elini cebime sok ve sıcak avuçlarına al mandacığımı... Evet, o, artık sana emanet.. Kızıp bağırma.. Göpgözel dünyasını karartma... Bir mandanın herşeyden çok sevgiye ihtiyacı vardır... **Manda sevildiği kadar mandadır... Anlaştık mı?.**

Mutlaka ama mutlaka okuyup yaman bi meslek sahibi olsun.. Mesela **"Botanik Amiri"** olabilir... Botanik mevzusunda mok gibi para var nasrettin olmayan hocam..

Yaşamın acımaslığına karşı bent misali koru onu... **Çorum leblebisiyle** besle...

Bol bol iltifat eyle (Nefis bacakların var. Nezzetli paça çorbe olur" gibi). Yalnız, kıçına bakıp da "Aaaa, **Zengin Ardıç**'a ne kadar çok benziyor" deyip hararetli hakaret etme...

Aşık olması için zemin hazırla.. **Tiki tiki for you I love you** vaziyetleri onun da en doğal hakkıdır...

Cinsel muhabbetlerde çok hoşgörülü davran... Bir gece uyandığında onu abajurla **"Altmış dokuz"** yapmaya uğraşır şekilde bulursan, sakın kızıp suratına suratına tükürme.. Gerekirse sen de katıl...

O, bir laylay adamı değil, dava adamıdır.. Ve her dava adamı gibi sabah kahvaltısında kaynamış şeftali nektarıyla buğulama kibrit çöpüne bayılır... İhmal etme...

Senede iki buçuk kere banyo yapıp, banyoda **"Ceddin deden, neslin bobeyn"** marşını okur... Mümkünse mahalle eşrafıyla eşlik et...

Evet bu dünyadaki son dakikam dolmak üzere... Finale ramak var... Jeton bitti bitecek... Senden son ricam; zaman gelip de mandacığım kendi toynakları üzerinde durabildiğinde (orta hararet ses tonuyla) **"azat buzat"** diye haykır... Hangi söğüt dalına yuva yapacağını ise kesinlikle kendine bırak...

DİPNOT... DİPNOT...DİPNOT...
Uyku Sersemi, alem yorgunudur.

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

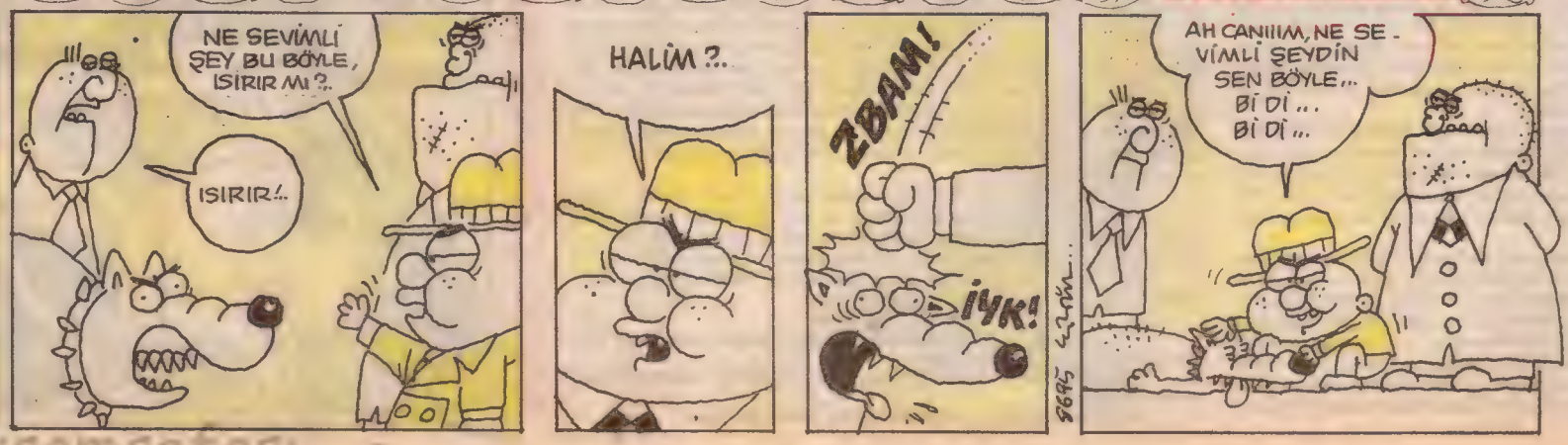

İdam cezası kaldırılmalı...*

Ekrem Özdilekcan

Bazen gazetelerdeki hoşuma giden yazıları kesip saklarım... Sonra da bunları yılın bazı zamanları çıkarıp tekrar tekrar okurum... İşte bunlardan biri de değerli ustamız Dostoyevski'nin bir yazısı... Kendisi de idamdan dönen bu ünlü yazar "İDAM CEZASI"nın korkunçluğunu öyle güzel anlatmış ki, ben de çizmeden edemeyeceğim...

...Legro adında bir suçlu görmüştüm; akıllı cesur, olgun bir adamdı...

İnanır mısınız ama sehpaya çıkarken ağlıyordu... Yüzü kireç gibi olmuştu...

Biraz daha aşağıda diyor ki...

İnsan ruhu o derece aşağılanabilir mi?.. Kitaplarda "öldürme" diye yazılı. O birini öldürdü diye onu da mı öldürmek gerekir?.. Bu olayı bir ay önce görmüştüm, ama şimdiymiş gibi gözümün önünde... Belki beş kez rüyama girdi...

Dostoyevski'nin idam müfrezesi önünde son dakikada affa uğradığını düşünürseniz, sözlerindeki gerçek payını hesaba katarsınız... İşkencelerde, çekilen ıstırabı, yaraları, vücudun katlandığı acıları düşününüz...

AAAAAAAAAHH!..

Bütün bunlar insanı ruhi ıstıraptan korur... Yani insan ölene kadar ancak bu türlü yaraların acısını çeker... Fakat belki de acıların en büyüğü, en şiddetlisi bu değildir...

Asıl acı, bir saat, on dakika, yarım dakika sonra, hatta hemen o anda ruhunun vücudundan kesinlikle ayrılacağını ve insanlığını kaybedeceğini bilmendedir...

En önemlisi de bunun yüzde yüz olacağıdır... Başını ipin arasına koyup temasını duyduğun an... İşte o saniyenin dörtte biri kadar kısa süre, hepsinden daha korkunçtur.

TIP. TIP. ŞIP. ŞIP. TIP-TIP. ŞIP!

Ben öldürmeye karşı verilen işlenen suç, ölüm cezasının ağır olduğu kanısından daha ağır olduğu kanısındayım... Bir karara uyarak adam öldürmek, haydut gibi adam kesmekten daha korkunçtur bence...

Bir haydut tarafından gece vakti sokakta vurulan ya da kesilen bir adam, hiç şüphe yok, son ana kadar kurtulacağı ümidini taşır...

AY!.. AYH-HH... AYYYH!.. AYY... AY...

GĞĞĞĞIKKK...

Boğazı kesildiği halde kaçan ya da yalvaran insanlara çok rastlanmıştır...

Burada ise ölümü on kat kolaylaştıran yaşama ümidini mutlak olarak estirgerler...

Kesin hüküm ortadadır; Bunun en ufak bir kaçamağının olmaması ıstırapların en büyüğüdür...

Ç-ÇIT!..

Buna cinnet geçirmeden dayanabilecek bir insan bulunabileceğini kim iddia edebilir? Bu kadar çirkin, faydasız ve gereksiz bir aşağılamaya neden ihtiyaç vardır?

En iyisi size geçen yıl karşılaştığım bir adamı anlatayım... Adam idam hükümlüsüydü... Hapishanedeydi ve infazın en azından bir hafta sonra olacağını umuyordu...

Ama, o aralık her nedense işi kısa kestiler... Adamcağız sabahın beşinde henüz uykudaydı...

Hesaplaması, resmi yazışmaların yürüyüşündeki süratle dayanıyordu... İdam kağıtlarından biri bir makama gidecek ve en azından bir hafta sonra çıkacaktı...

Ekim sonunda bir gündü... Oraları bu mevsimde sabahın erken saatinde soğuk ve karanlık olur... Hapishane komiseri nöbetçilerle birlikte hücresine girerek hükümlünün omuzuna yavaşça dokundu...

ŞŞT UYAN!

Adam dirseğine dayanarak doğruldu, ışığı gördü...

N'OLUYOR?

KALK! İDAM SAAT ONDA...

Uyku sersemliğiyle önce inanmak istemedi, kağıtlarının ancak bir hafta sonra geleceğini iddiaya kalkıştı...

AMA!.. NASI OLUR DAHA Bİ HAFTA VARDI...

Fakat kendine gelince tartışmaktan vazgeçerek sustu... Anlattıklarına göre sonradan şöyle demiş...

NE DE OLSA BÖYLE ANSIZIN ACI GELİYOR...

Sonunda şehirden idam yerine götürürler... Tahminime göre yolda da yaşamak için önünde daha uzun bir zaman olduğu inancındadır...

Adamın yoldaki düşüncesi şöyledir...

EPEY YAŞAYACAĞIM DAHA! ÜÇ SOKAK VAR BUNDAN SONRA...

BU SOKAĞI GEÇİNCE BÖBÜR SOKAK GELECEK, SONRA DA SOL KOLDA EKMEKÇİNİN BULUNDUĞU SOKAK... OHOO, ORAYA KADAR DÜNYANIN YOLU VAR DAHA...

İdam yerine bir merdivenle çıkılır... Hükümlü bu merdivenin önünde birdenbire ağlamaya başladı...

..HI-HI HIII..! I-IHII!..

..Büyük bir romancıdan değil, sadece, bu acıları yaşamış birinden dinliyoruz bu sözleri. Ben sadece çizdim, o kadar...

*Melih Cevdet ANDAY, Cumhuriyet, 8 Şubat 1991 tarihli yazısından...

Akşamserası

Dengeli Beslenme

ERKUT ABİ'Yİ ZAPLADIM!

KAAN ERTEM

AYRILIK RÜZGARLARI.

* Bülent MALÇOK'a: Bu sıralar eşekli espriler taktın, vazgeç bu sevdadan çünki çok yapıldı, ayrıca çok da eleştiri geliyor bu konuda... Değişik konular bul...

* İstanbul'dan Serkan MERT'e: Sana cevap vermiş miydim bilmiyorum, ancak Erdener abi espri tişş... Daha doğrusu gönderdiğin espirinin Erdener abi ile olan ilgisini anlayamadım...

* Ankara'dan Kerem BEYİT'e: Senden yine bir mektup geldi.. Yahu bırak şu taramalı sevdasını... Çamur gibi çıkar diyorum, inadına taramalı karikatürler gönderiyorsun... Çizgin güzel yazık olucak...

* Ankara'da Ozan ERİNÇLER'e: Erkut abi'yi bu hafta kaldırdım gördüğünüz gibi... Bu nedenle espriniz de gülmedi.

* Mehmet SOYER ve Emre KOYUNCU'ya: Bir espriniz güzel... Tip espirilerinden çok normal espirilere uğraşın... Bir de bu hafta tam sizin sevdiğiniz türden Erdener var...

DUYURU

"TÜRK SİNEMASINDA FİLM MÜZİKLERİ"

Akın Ok Türkiye'de film müziği yapan belli başlı müzisyenlerle yapılan röportajlar ve araştırmaları içeren bu kitap ARION yayınlarından çıktı... Bir tane mutlaka edinin...

Bu haftaki Erdener abi espirisi Ankara'dan Fatih AKDOĞAN'a aittir...

MaNİvELa RUhİ

Bir zamanlar. Şarkılar söylerdi insanlar. Veya Ruhi'ye öyle gelirdi. Kahverin kapısına bir tekme koydu. Ve başlar Ruhi'ye döndü. Manivela Ruhi'ye. Çay içenler. Kağıt oynayanlar. Mendil sallayanlar. Sergiledikleri birtakım davranış bozukluklarına gelinin nakış işlemesi gibi kılıf örenler. Timarhanede yatması gerekirken televizyondaki günün yorumunu yorumlamayı tercih edenler. Ve tüm derin denizlerde derhal boğulup balık taklidi yapmaya başlayanlar. Pencere pervazlarının yakın dostları emekli memurlar. Ve kahveyi dolduran nice çeşitli kombinasyonlardaki insan bileşimleri. Hayatlarına bir parantez açtılar. Ve ayağa kalktılar. ***Neden mi?*** Saygı ve hörmet analizi sonucu. (Kayinatın en accayip yaratıkları olan siz insanoğulları, tüm yanlışlarınıza rağmen bahar zamanı açtığınız gonca güller yüzü suyu hürmetine sizi seven benden katatonik şizofrenide pişmiş dibi yanık bir selam...) diye haykırdı. Ruhi. Manivela Ruhi. Kahvedeki sisli kalabalık sağ ellerini yürekleri üzerine (paat) diye vurarak (ve belden hafifçe kırarak) öne doğru eğildiler. Ve hep bir ağızdan keskin bir Reminör tonlamayla (ağğbii, ağğbii, ruhi ağğbii...) diye tıngladılar. O mekanda majörden tınlamak sadece Ruhi için geçerliydi. Tersi durumlar detone sonuçlar oldurtabilirdi. Ve Ruhi. Ve manivela Ruhi, kendinden emin ve varoluşunu umursamaz gibi gözüken adımlarla kayinatın tam ortas.. (şey pardon) kaaveninin tam ortasındaki masaya doğru ikiledi. Adımları arasındaki mesafe çetvelle ölçülemezdi. Derhal çayını getirdiler. Selçuklulardan kalma işlemeli bir vazoda. Ve sırf dem. Ve bir yudum aldı Ruhi. **Ve hazz.** Ve haz'zı hissetti ruhunun zevki algılayan şeylerinde. Ve şişmiş göğsüyle, ve geriye bırakılmış akıy... (pardon) başıyla. Altı dakka yirmiüç saniye kaldı denizin dibinde. Ve tekrar, ve tekrar, ve tek... Soluklanmak için yüzeye çıktığında tüm kahve sakinlerine saymaktaydı hakem. (yedi sekiz dokuz on. nakavt.) Ve kahveye bir at daldı dört nal. **Ve her adımda patlattığı sekiz kahkahası. Ve geriye aktı yeryüzü. Kalabalığa döndü yüzünü Ruhi. Manivela Ruhi. Ve kara gözlü, yalancı taklidi yapan, ve fakat temiz bir çocuğa sordu Ruhi. (gecenin tam ortasında doğdu güneş?...** kışın tam ortasında açtı bahar gülleri?... azrailin ebeliğinde parladı güzel çocuk?... cehennemin tam ortasında dansetti bir ermiş?...) Ve cevap verdi kara gözlü, yalancı taklidi yapan, ve fakat temiz çocuk. (içimdeki iki sesten birinin galip gelmesini beklerken... *Son bir bekleyişten sonra kararımı verdim.... İlk uzay çukurunu gördüğüm gün hesaaaabı... bana bakan gözden habersiz...) Ve o'na bakmaktaydı Ruhi. Sağ gözünde kahkahalar, sol gözünde yaşlar. Ve haz jutta'sı dans etti mary'nin kucağında. Ölümle yaşam arasındaki o ince çizgide çizilmişti. Ruhi'nin suratı. burnu bıçak sırtı bir günde kırılmıştı düşman tarafından.* Ve günü geldiğinde anlayacaktı ki, kendinden başka düşmanı yok. Demden ibaret hayatını yudumlarken sadece kendinden korkmuştu tüm inancının ortasında. Ki bu o'nun yaptığı en akıllıca işti. Ve birden kahveye bir adam girdi. Ayakkabısı kırkyedi numaraydı. (Hikmet aabiyi bıçakladılaar, Hikmet aabiyi bıçakladılaar, yetişin...) diye haykırdı. İşte bu an kopma anıdır. Kopma nedeni: (tekdüze yaşamların üzerinde oluşan, renkleri çözümlenmemiş gökkuşağının algılanmasıdır. ilerleyen yelkovan neticesinde renkler algılanacak ve gökkuşağı tanımlanacaktır. Ve yeni bir geyik, ve yeni bir kozmik geyik uzaydaki **nebula'lara** kuasar'lara kayacaktır. **Ve sonsuzluk** tatlımasum yıldız bebeklerinin hoş gülücükleriyle çınlayacaktır.) Kopma nedeni **2** - (kahve sakinlerinin yaşadıkları an'ın bilinirlik durumundan bilinmezlik durumuna geçişinin sonucu umut dolunay'ının kurt huylu ego'lara sunduğu leziz bir av'dır). Kopma nedeni 3- Sosyal izdüşüm:- **a**• Hikmet aabiyi dövüyorlar. b• Hikmet aabi tanıdık bir dost. c• Hikmet aabi kurtarılmalı. d• Hikmet aabiyi kim kurtarabilir? e•Hikmet aabiyi Manivela Ruhi aabi kurtarabilir. f• Yaşa varol manivela Ruhi aabi. g• action. z• hiçbiri. İşte bu an kopma anıydı. Ve (Hikmet aabiyi bıçakladılaar...) betimlemesinden sonra kahve ahalisi beklenti krizine girdi. (Bakışlar:) Bakışlarda güç'ün zafer'e ulaşması beklentisi. Bakışlarda boş yaşamlara bir renk gelicekte boş sohbetler hoş sohbetler olucak beklentisi. **Haazz... yani hazzz...** yani bir şeyler olucakta haz duyucaz beklentisi. Yani çalışıpta kazanmayalım ama umut taklidi yaptırılmış heykeller gibi oturalım ve her yenilik önümüze gelsin hastalığını en derin koma halinde yaşayan bu uyurgezer takımının gözyaşlarının aktığı gündür ki onun için tohumun çatlaması ve toprağın bellenmesi gerekir ya. **Ve çekiç'in çivi'ye vurduğu gün.** Ve kar yağdığı gün. ki yaz zamanı. Ve gözyaşlarımda gizli kahkahalar ve sarhoşluğumda aklı başında saptamalar. Ve akıllılıkta dipsiz saçmalamalar. akılsızlıkta sonsuzluk güneşi sayesinde görülmüş hoş düşler. **Ve davulcuyla örs'te kılıç dövenin aniden kesiştiği o sıra dışı nokta.** Ve akbabaların kanını içen kelebeklerin dansı, timarhane kapısında. İşte böyle böyle. Ve Ruhi. Ve Manivela Ruhi tahtında uyuyakalmış bir kral edasıyla ağır ağır ayağa kalktı. Ağır ağır yürüdü. Ağır ağır çıktı kahveden. Ağır ağır atıyordu kalbi. **Ağır ağır ağlıyordu peşi sıra yürüyen melek.**

(Devamı Haftaya)

GÖKHAN DABAK

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

Mini öykü: Vahşi kapitalizm ve ekonomide likidite tuzağı...

TEMİZ ŞİİR - HİSLİ ŞİİR

Dünyamızda olup biten herşey,
Bir kediyi ne kadar alakadar eder,
Bir kuş niçin dalında durmaz
İşte bunlardır bize yaşama hırsını veren!

★★★

Tabi bir de süt içme olayı vardır
alabildiğine içmek sütü,
Kakao ile de içilir süt!.
Süt içen kişi zimde olur
veya olmaz, bilemiyoruz!...

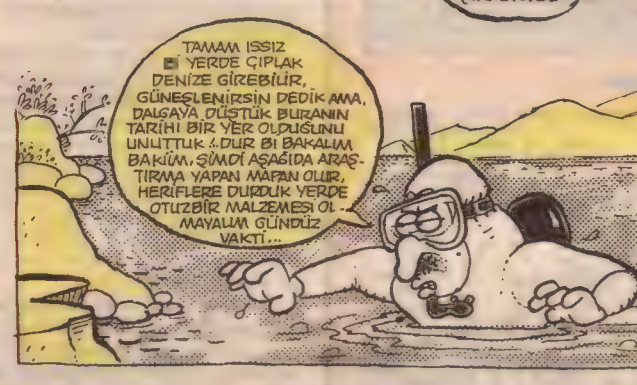

Sevgili Okuyucularım;
Cümbür cemaat karikatür albümünü pek yakında çıkartıyorum, haberiniz olsun dedim!.

Not: Sevgili okuyucular size birşey diyecektim, ama demem...

Onları tanıyorsunuz Sündüz ile Nuri...

Akşamsefası

GEKİRGE

CEM YILMAZ

BÖYLE DE OLUR KARİKATÜRÜ (Evet sayın ERDEM) TEBDİL-İ KIYAFET...

BÖYLE DE OLUR KARİKATÜRÜ (Evet sayın YAŞAROĞLU) TANRI OLAYI..

KORKUNÇ TİLBE VEEE/SORU ADAMCIKLARI...

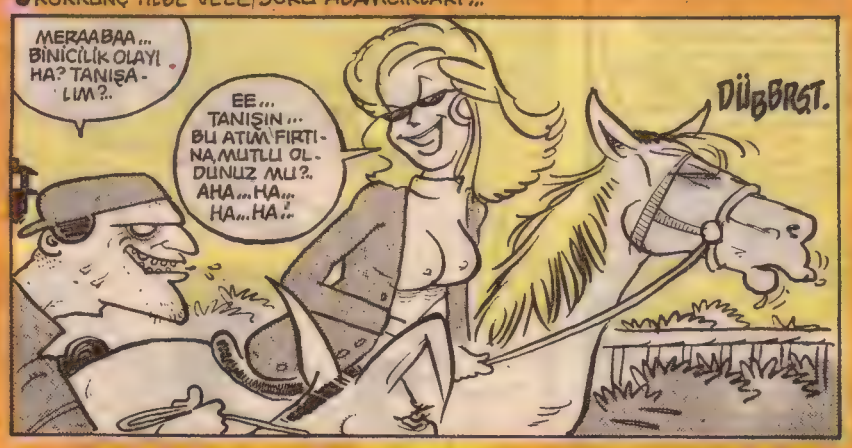

bu bahar kimden yana?...

Darbeler geldi geçti, savaşların biri başladı, biri bitti, şehirlerimiz on milyon oldu. Yediğiniz içtiğiniz sizin oldu, söyleyin, şu dünyanın yükünü kim çekti?

Annelerinin yumuşak başlı kızları. Anneleriyle bir evde çürüyen kızlar.Annelerinin kuzuları. Annelerinin gonca gülleri. Annelerinin kudurmuş ahlaklarının kurbanları.

Bir ömür eve kapatılmış kızlar, bugün de bir işi olmayan kızlar, en şanslıları meslek yüksek, açık öğretim okuyan kızlar. Kızların namusuna sıkı sıkı yapışmış, kireç badana odalar, ahlak, namus karantinası odalar.

Artık, dışarda hayat başka oyunlar oynuyor, şimdi kızlar, yılları, yaşları, sokakları, baharları, ip atlar gibi atlıyor. Anneleriyle apartman önlerinde fasulye kıran, annelerinin yumuşak başlı, beyaz gözlü kızları. İki adımda geçerdim önlerinden. Eteklerini toplar, gözleri iri iri açılırdı. Sevinçli bir gülümseme ikimizi de cehennemlik katil ederdi, enseme yapışırdı, annesinin suçlu, küfürlü sözleri.. Sokağı dönerken bir daha bakardım, çoraplarından etleri taşardı. Evler-evler...Akıl hastanesi evler. Polis, gardiyan anneler. Kızlar-kızlar, kapatılmış kızlar. Anneleriyle çarşıya, anneleriyle komşuya giden kızlar.

Odaları, sehpaları, kanepeleri, pencereleri, tek kanallı televizyonları lanet okurdu. Sesler, gürültüler, temizlik, akşama kadar bir başına olmak, dehşet saçardı. Sokak, pencere, dışarısı, insanın yüzüne tükürürdü. Yüzleri, elleri, adımları, konuşmaları didik didik edilirdi. Niyetleri, düşünceleri, etrafa sokaklara binbir rezillikle saçılırdı, dedik-dedik dedikodu edilirdi, bit gibi ezilirdi.

Akılları ermeden, akılları başlarından alınan kızlar.

İnce, gül yaprakları gibi dudakları, yanakları istiridye kabukları gibi parlak. Annelerinin yere bakarak konuşan beyaz gözlü kızlarını hangi ahlak çürüttü?

Kaç kez altı üstüne geldi dünyanın, gecenin izlerini silen, bir sabah rüzgarı bu sokaklara uğramadı. Ne zaman eski mahalleme uğrasam, birinin daha kafayı yediğini görüyorum.

Ben ne yapıyorum, aklımı kaçırmışım, kitaplarımla çıldırıyorum, kitapların içinde kaybolmuş kara kuru hayalet bir çocuk. Onlar.. Onlar, parmak uçlarına basıp ellerinde bir kâse çorbayla kapıya dikilirlerdi. Terli solukları aklımı başımdan alırdı. Her gece binbir renkil düşler görürdüm.

Bir çorba uzatmayla ne mutlu olurlardı.

Hangi gençlik, hangi irade dayanabilirdi bu arzulara. Dört nala, dolu dizgin uçarak koşan arzularımızı ancak aşkla bastırabilirdik. Pinokyo'dan bozma kahramanlıklarımızı aşklarda denedik.

Balkonuma çamaşırları düşerdi, balkonuma üstüne kalp, harfler çiziktirilmiş elmalar düşerdi. Küçük kardeşlerini gönderir, roman isterlerdi. Romanlar bin defa okunmuş gibi yıpranarak, tak bir sayfası açılmamış gibi ciltleri sağlam gelirdi. Romanların içinde bilmeceler, romanların içinde şarkı sözleri:..

"Benim olsan seni bir gül gibi koklar saranım
Yasemen saçlarını her gece okşar tararım
Geleceksin diye her gün seni gözler ararım
Yasemen saçlarını her gece okşar tararım"

Bahar, ayaklarıma kement attı, eski sokaklarıma fırlattı. Perde aralıklarında tanıdık gözler aradım. İsminde "gül" vardı, sonrası, "şen" mi, "ten" mi?

Hemen oracıkta yetiştiriyorlar haberi. Çay-sigara, çay-sigara, yıllardır odasından çıkmıyormuş. Komşu kadınlar kapısının aralığından kahve fincanı uzatıyor, o da, yıllardır, cigara parasına fal açıyormuş.. Kafayı mı yemiş, iyi mi olmuş, kurtarmış mı kendini, o akıl hastanesi evlerde otuzunu geçen olmuş mu, bir Gül mü, bu kaçıncı boydaşım, yaşdaşım... Apartmanın önü dut ağacı. Dut ağacının önü çöplük. Dut ağacı boyunca kilim, halı çırpıyor kadınlar. Pencere önlerinin ne iştahı kalmış, ne gözlerinin feri.. Kadınların entarilerinin ne alı kalmış ne moru. Gül! Nerdesin Gül! Annesi Gül'ü çeke çeke getirip, apartmanın ön basamaklarında, altına bir minder koydu. Soluk alan bir tahta bezi olmuş Gül, ölmüş bir kedi gibi bakıyor Gül!

Ne olduysa, bir evde, bir odanın içinde oldu, şu dünyanın yükünü orda çekti. Bilgisayarlar geldi, IMF'ler gitti, hüznü, ipek saçlı şairler kıçlarına kına diye sürdü. Özal geldi, Demirel gitti, romantizmi tek kanallı televizyonun kart pezevenk, sapık yüzlü sanatçılarında gördü. Gül'ün ne ah diye sesi duyuldu, ne imdad dediği duyuldu. Ne rüzgar oynadı onunla, ne de o, penceresinden yağmura kolunu uzatabildi. Ne de şu dut ağacına yalınayak bir kere tırmanabildi.. Hangi irade dayanabilir, hangi beden karşı koyabilirdi, hangi akıl kalkabilirdi bu namus karantinasının altından. İşte şehrimize bahar geldi. Kadınlar biçimsiz şalvarlarıyla kilim çırpıyor.. Tozları dut ağacına kalkıyor. Tozların içinde, bir, genç kızlar, bir de kadınlar, iki ayrı koldan kafileler halinde temizlik yapıyor.

Havada çırpılan kilimlerin, halıların yılansı sırtlarından onlarca değişik tonda sesler uçuyor. "Plof, şlaf, lof, plaş" sesleri bir müzikalitenin içinde eriyor, çırpma sesleri senfoniye dönüyor. Gül, ölmüş bir kedi, dinliyor sesleri.

Kadınlar "olmadı" deyip, beğenmiyorlar kızların temizliğini, ellerinden halıları alıp, bir de kendileri çırpıyorlar. Kaç kez çırpılmayla temizlenir bir halı. Buna kim karar verir?

Çırpıyorlar, çırpıyorlar, "şof, plaş" sesleri, baygın düşüyorlar yorgunluktan yere çömelip alınlarını tutuyorlar. Yeniden çırpmak için, boğumlu parmaklarıyla sıkıca diş geçiriyorlar kilimlerin uçlarına. Halılar çırpılıyor, kilimleri çırpılıyor, kadınların içi sinmiyor temizliğe, bir eksiklik var.. Harlı nefesleriyle kızgın boğalar gibiler. Bir daha asılıyorlar halılara.. Sonunda, baharın, halının, dut ağacının, göklerin tam göbeğinde bir "log" sesi duyuluyor. Doygun bir ses. Kıvamında, oturmuş bir ses. Sevinçli, müstehcen çığlıklarla karşılıyorlar "log" sesini. Log sesi doyuruyor, işini bitiriyor halının. İki büklüm bir kenara atıyorlar halıyı.

"Log" sesi, akord noktası, orgazm anı baharın, muzipce geziniyor kulaklarda. Genç kızlar da istiyor yeniden halıları, canları çıkıyor "log" sesine. Gül, ölmüş bir kedi gibi "log" sesini dinliyor.

Kadınlar, "siz bırakın hadi" deyip, kızların elinden geri alıyor halıları. Kadınlar sosis parmaklarıyla yeniden, hırsla diş geçiriyorlar halının uçlarına.. Bir... "plof"... iki "plaş"... Halının canı çıkıyor, halı, havalarda, kıvrılıyor, bükülüyor, balerinler gibi uçuyor, bildiği bütün stilize, çizgilerde dans ediyor, üç... "log" sesi.. Döküyor dutu.. Genç kızlar, yüzlerini kapatıyor, avuçlarına sıkışıp, patlayan, utanan kahkahalarla apartman içlerine kaçışıyorlar.

Kadınlar, gururla, yeniden, güçlü kolları, iri kıyım parmaklarıyla diş geçiriyorlar halıya, gerilimli bir porno filmine başlar gibi. Harlı nefesleri, halının tozlarını yeniden uçuruyor. Apartmandan densiz bir kadın sesleniyor, "yeter kızım, yeter, sizin ki edepsizlik, hadi, girin içeri!"..

Kadınlar doymuyor. Bulutla gök, dut ağacıyla güneşin ortasında baharın sesini arıyorlar. Temizlikse, yürüyen, gezen, toplayan otomatik süpürgeler evde de var. Halıların binbir kıvrımı içinde çırpılan, birbirinden zarif ve sert kıvrımların sesinde başka bir şey var..

Gül, kadınların coşkulu bahar cümbüşüne katılmak istiyor. Paslı bir teneke gibi doğruluyor. Yumruğunun içiyle, dizlerine, omuzlarına, göğsüne vurup, sanki ayağa kalkmak için düzeltiyor kendini. Kadınların yanına gelip bir ucundan tutmak istiyor halının.

Kadın, Gül'e dönüp, "sen otur kızım, sen kaldıramazsın" diyor. Garip bir kıskançlık ve tuhaf bir ihtirasla çekiyor elinden halıyı..

Gül, duvar dibinde birbiri üstüne atılmış küçük örtüler kırlantler buluyor kendince. Yumuşak el darbeleriyle, bir-bir minderlerin ortasına vuruyor. Ne bir ses duyuluyor, ne tozu kalkıyor.

Kadın yeniden Gül'ün üstüne yürüyor, sevgilisi elinden alınmış gibi, "kızım bırak onları, öyle temizlenmez onlar, bir vurmayla temizlik mi olur"..

Gül, usulca minderi diğerlerinin üstüne koyuyor.. Bir müddet ortalık yerde geziniyor. Sonra, dut ağacı dibinden dut yemeye başlıyor. Kadın, yeniden bağırıyor Gül'e, "kızım, onlar pis, onlar yıkanmadan yenilmez.."..

NİHAT GENÇ

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

KILLANDIRMA SERVİSİ

☛ *5 Haziran itibariyle Samsun'a çıkmış bulunuyorum!..*

vötopik

bosna'da yükselmiş
ta burdan görülüyor

yeni dünya düzeninin
değerleri
bizim ülke sanki felç
bir yönü tutmuyor
ve daha nereler
demek ki gidişat bu
alem global oluyor

(21.2.'95)

asker bey nerde inecek
diye sordu
arkada oturan kadın
dolmuş şöförüne
asker bey ben oluyorum
bahçelievler'de inicem
dedim
söyleyin hanımefendiye

***

sadri alışık ölmüş
yetmişbeş yaşında
son seyahatine çıktı

mazlumların kralı
turist ömer
"sevgilerle karışık"
diye babama attığı imza
o gülen gözlü bakışı
hep aklımda canım
"ah güzel istanbul"u
seyretmek istiyor
dönünce kışlama
turist ömer selamı
veresim geliyor

V.ö.

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAG

● Arabistan polisine Türkiye'den kızılcık sopası ihracatı yapılıyor... İster inan, ister cozurt...

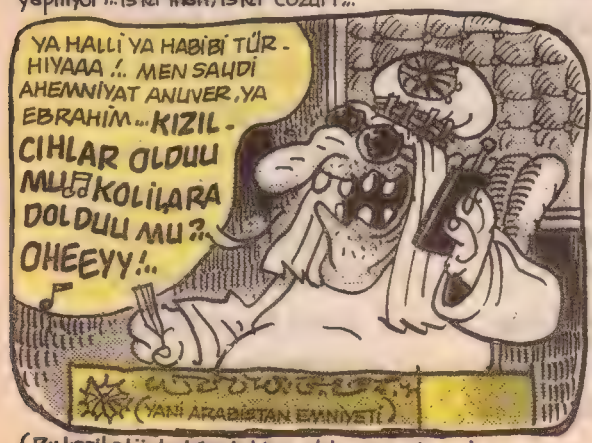

(Bu karikatür bu köşede biraz alaka ama, olsun...)

● Okullar tatil oldu, öğretmenlere müjde...

● Klas FM'den Süleyman Yıldız'ın taktire şayan çalışması, "900'lü hatların çocuk sömürüsüne son verilmesi" doğrultusundaki kampanyaya destek... Fax: 0212 6628353

LeMan MİZAH DERGİNİZ OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Leman Dergisi Okurlarına

Derginin 14.05.1995 tarihli sayısında Aşiyan rumuzuyla yayınlanan okuyucu mektubunu biraz hayret biraz da acıyla okudum. Söz edilen olay sırasında trendeki grup içindeydim. İki gün süren Genel Kurulumuzu olgunluk ve dostluk içinde bitirmiş, bu sevinçle hep birlikte Gar Lokantası'nda yemek yiyerek trene binmiştik. Hepimiz coşkulu, neşeli ve keyifliydik.

Yemekli vagonda kimimiz kahve, kimimiz bira içerek şakalaşıyor, gülüşüyorduk. Saat 1'e gelirken, bir arkadaşımızın bira istemesini sert bir şekilde reddeden bir garson "Mübarek günde ne içiyorsunuz? Burası meyhane mi? Zaten sahur vakti geldi, gidin yerlerinize uyuyun" gibi çıkışmaları ve giderek artan hakaretleri üzerine arkadaşımız: "Burası laik bir ülke. İster oruç tutarım, ister içerim. Kimse kimseyi terörize etmeye kalkışmasın" şeklinde tepki gösterdi. Olay giderek büyüdü, diğer garsonlar da karıştı. Bu arada garsonlardan biri tren sorumlusunu çağırdı ve "Hiç birinize hiçbirşey vermiyorum. Siz burayı boşaltmadan servis de yapılmayacak" diye bağırmaya başladı.

"Kim olay çıkartıyormuş burda?" sözleriyle içeri giren (üniformalı) tren sorumlusu ise imdat frenini çekerek arkadaşımızı trenden indirmeye kalktı. Bunun üzerine hepimiz oturmaya devam ederek çorba istedik. Tepkisi haklı olmasına rağmen, çok öfkelenen arkadaşımızı da sakinleştirerek daha fazla tepki göstermemeye ikna ettik. Olay bundan ibarettir.

Beni üzen, bizim adımıza sürekli olarak eklenen "İçki içiyorlar" lafıdır. Daha iki hafta önce yayınlanan bir yerel radyo sohbetine gelen dinleyici telefonu da bunu gösteriyordu: "68'liler Birliği Vakfı Başkanı gençlere nasıl örnek olmayı düşünüyor? Alkolizm 68'lileri tehdit ediyor mu?

Elbette, 68'liler de içki içiyor. Hatta 68'lilerin içinde alkolik olan da, işkenceden çıldıran da, çok zengin olup eski günlerini inkar eden de var. Ancak bunların hiçbiri genelleme konusu olamaz. Kaldı ki vakfımızın amaçları, hedefleri ve etkinlikleri ile gündeme gelip tartışılması gerekirken, böyle sansasyonal konular dışında genel bir sessizlik hakim.

Genç arkadaşlara sesleniyorum: Yaptığımız ve yapacağımız işleri, etkinlikleri izleyin, eleştirin. Vakfımıza gelin, bizimle tanışın, tartışın. Bizden beklenti ve taleplerinizi aktarın. Ama bizleri üstün ve kusursuz insanlar gibi görmeye, herhangi bir eksiklik ya da hata karşısında hayal kırıklığına kapılmaya gerek yok. Bizim kimseye "örnek" olmak gibi iddiamız yok. Biz inandığımız doğrular için mücadele etmiş ve toplumun çıkarını kendi öz çıkarı önüne koyabilmiş olmak dışında birşeyle övünmüyoruz. Birikim, deney ve acılarımızla olgunlaşma çağımıza girdik. Siz gençler ataklığınız, enerjiniz ve yepyeni ufuklarınızla bizlere çok şey katabilirsiniz. Eğer demokrasi, bağımsızlık ve özgürlük temelinde, bilimsel ve kültürel tartışma ve üretme sürecine girersek, çok olumlu noktalar yakalayabiliriz.

Geçen yıl yine Leman'da çıkan bir eleştiriyi hem Vakıf ilan tahtasına asmış, hem de Bülten'imizde basarak tüm üyelerimize iletmiştik. Ayrıca Leman'da arasıra çıkan 68'liler konulu tatlı taşlamaları da aynı sevecenlikle izliyoruz. Ama "Bezgin Bekir" tembel diye "Leman bize tembel" diyor gibi sonuçlar çıkarmıyoruz. Lütfen önyargılarımızdan sıyrılarak düşünelim ve hele tam izleyemediğimiz olaylardan yorum çıkarıp, onu başkalarına yargı olarak sunmayalım.

Dostça selam ve sevgiler,

68'liler Birliği Vakfı Başkanı Necla Ülkü Kuglin

Merhaba!

Maddi durumu oldukça iyi olan bir ailenin kızıyım. Hiç aç uyumadım. Yoksulluk nasıldır, hiç yaşamadım. Ama bunları yaşayan insanların acısı benim de acım oldu. Yıllar boyunca birçok katliamlar oldu ve halen de oluyor, biliyorum. Yaşım 21 ve ben bunlardan birisine tanık oldum. Sivas'ta yanan ateş, yüreğimi yakmaya devam ediyor. Gencecik insanlar evlerinden alınıyorlar, 1 ay sonra cesetleri bulunuyor. Yargısız infazlarda fidan gibi insanları öldürülüyor, millet alkış tutuyor. Köylerim yakılıyor, insanlarım öldürülüyor, işkence görüyor ve doğdukları yerden sürgün ediliyor. Dersim'de doğan güneş, artık insanların yüzünü aydınlatmıyor. Günlerce gecelerce ağladım. Elimden birşey gelmedi, kendimden utandım. Çok çaresizim. Beni hiç anlamadılar. Çevremdekiler; "Bunlara engel olmak isteyen insanların sonu ne oluyor, ya tutuklanıyor, işkence görüyorlar ya da öldürülüyorlar. Çok şükür annen babam var başında, güzel bir okulda okuyorsun, güzelsin, akıllısın, geleceğin parlak, vs.." diyor. Ben bunları istemiyorum diyorum. O insanların acısını hep

Akşamsefası

taşıdım yüreğimde. Her ölenle ben tekrar tekrar öldüm. Artık yaşamak istemiyorum. Sıradan insanlar gibi okumak, evlenmek, para kazanmak, gibi düşlerim yok benim, hiçbir zamanda olmadı. Bunca haksızlığı, zulmü, katliamları görüp bunlara seyirci kalmak ölümle eşdeğer benim için. Leman'ı çok sevdim. Dert ortağımdı benim. Cezmi Ersöz'ü her okuduğumda benim ağzımdan yazıyormuş hissine kapıldım. Diğer dergi çalışanlarına haksızlık etmek istemiyorum. Hepsini çok sevdim. Kimi zaman çok güldüğüm oldu dergiyi okurken. Ama Leman, mizah dergisi olarak insanları güldürmek gibi bir misyon üstlenmemişti bana göre. Yoksa hiç insan mizah dergisi okurken ağlar mı? Ben ağladım. Artık gitmeliyim. Sizleri çok sevdim. Hoşçakalım.

DİLAN

Merhaba Sevgili Lemancılar,

Leman dergisini çıktığından beri devamlı takip ediyorum. Daha önce birkaç kez bu köşeye mektup göndermek istememe rağmen ilk kez bugün gönderiyorum. Bu akşam Savaş Ay'ın sunduğu A Takımı programının Hasan Ocak ile ilgili bölümünü seyrettikten sonra biraz kırgınlık, biraz üzüntü ve çok çok kızgınlıkla bu yazıyı göndermeye karar verdim.

Savaş Bey'in programında sayın Menzir konuktu. Konu ise elbette Hasan Ocak'ın ölümü idi. Sayın Menzir inatla bu işin polis işi olmadığını savunuyor, medya ve bazı grupların propangandası olduğunu iddia ediyordu. Daha önce de meydana gelen gözaltına alma, kaybolma ve faili meçhul cinayetleri titizlikle araştırdıklarını söylüyordu. Madem öyle nerede bu caniler, yakalandılar da biz mi duymadık? Bu kadar mı ilgisiz gazete ve televizyon? Savaş Bey ise ısrarla "Sayın Menzir bir çuval cevizin içinden mutlaka bir iki çürük çıkar ama bu yüzden tüm çuvalı atamazsınız. Sizin teşkilatınızda da sizin bilginiz dışında böyle polisler olabilir mi" diyordu. Menzir ise tüm tutuklananların bilgisayara işlendiğini söylüyor, "Öyle birşey olamaz" diyordu. Sayın Menzir, bilgisayara geçmeniz, gelen tutukluların tamamını kaydettiğinizi göstermez, bilgisayar bunları kendi kendine işlemiyor öyle değil mi, bilgisayarı da kullananlar sizin teşkilatınızdan.

Sayın Menzir, biz millet olarak Aziz Nesin'in dediği gibi salak olabiliriz ama gerçekte ratingi yüksek bir programda bizimle dalga geçebileceğiniz kadar da salak değiliz. Faili meçhul cinayetlerin, kayıpların hangi birisini çözdünüz, hangisinin üzerine gittiniz. Lüften bazı şeyler gerçekten bilginiz dışında oluyorsa bunları savunmaya çalışmayınız. Canımızı malımızı emanet edeceğimiz sevgili (!) polislerimize güvenimiz yok ve olamaz da . Oturduğum semt genellikle sivil ve resmi polislerin bulunduğu bir yer. Sabahları ve akşamları aynı otobüste işe gidiyoruz. Birkaç ay önce otobüste yaşlı bir amca o elbiseye duyduğu saygıdan olsa gerek 30-35 yaşlarında bir polise yer verdi ve o polis hiç sıkılmadan oraya oturabildi. Bize örnek olacak şahısların bu davranışına ne denir. Ayrıca bellerinde taşıdıkları silah, cop veya telsizlerin tıka basa otobüste size değmemesi için sizin harcadığınız çabanın onda birini onlar harcamıyorlar. Dar bir kaldırımda yürürken karşıdan gelen polislere siz yol vermek zorundasınız yoksa omuz vurup geçiyorlar ve size öyle bir bakıyorlar ki sakın elime düşme der gibi. Durak harici yolcu almayan otobüsleri onlar kavşakta dahi rahatlıkla durdurabiliyorlar. Ve bunlar niçin oluyor biliyor musunuz? Sizin özenle diktirdiğiniz o elbiseye, bellerindeki takımlarına, statülerine güvendikleri için. Görev harici olduklarında bile onlara yanaşamıyorsunuz.

Sayın Savaş Ay; dediğiniz gibi bir çuvaldan bir kaç çürük ceviz çıkar ama ne yazık ki bizim teşkilatımızda çürükler biraz fazla ve diğerlerini de çürütüyorlar.

Son olarak sayın Menzir eğer uyuyorsanız uyanın, uyumuyor, bunlar sizin bilginiz dahilinde oluyorsa da, dediğiniz gibi vicdanınızı dinleyin. Kendinize ve eğer varsa bize karşı olan saygınız için böyle açıklamalar yaparak bize yutturmaya çalışmayın. Allah'a çok şükür daha o kadar salak değiliz.

Pınar/Antalya

Sevgili Leman'ım,

Sana Eryaman'ın zemin katlı evinden yazıyorum. Evinden diyorum kirasını ben ödediğim halde benim diyemediğim, yerin bir metre altında binbir çeşit hayvanın cirit attığı bir ev. Daha az önce gözümün önünden bir fare kaçtı. Değil fareden, dinazordan bile korkmam. Beni asıl korkutan cahil insancıklar. Durmadan başkalarının hayatına burnunu sokan zavallılar. Onlar ki beni hayatımdan bezdirdiler. Hayatım dedim de, sana biraz kendimden söz edeyim istersen. Yedi çocuklu bir çiftçi ailesinin en küçük ferdiyim, 27 yaşındayım. 1993'ün 24 Temmuz'unda hayatımın en değerli varlığı annemi kaybedişimin 13. gününde geldim Ankara'ya. Evet ben bir köylü kızıyım, burcu burcu Anadolu kokan köy kızı. Şimdi şeherli oldum. Hayatla tek başıma mücadele ediyorum. Yaşamak direnmektir, oysa direncimi yitirmek üzereyim. Özel sektörde sigortasız çalıştırılıyorum, günde 10 saat. Evimle işyerimin arası 1.5 saat. Yollarda kitap okuyorum, kitap okumayı çok seviyorum, maaşımın yüzde onunu kitaba yatırıyorum her ay. Kitap apayrı bir dünya ve bu dünyanın nimetlerinden yararlanmamak aptallık bence. Apartmanımdaki çok sevgili komşularım tek başıma kaldığım için benimle çok fazla uğraşıyorlar. Eve kiminle gelmişim, niye bu saatte gelmişim, dün biri varmış yanımda kimmiş? Oysa bir sevgilim bile yok. Neleri, nasıl da yakıştırıyorlar anlatamam. Oysa bu benim hayatım. Özel olmalı ve başkaları müdahale etmemeli, niye, neden? Toprağın altında oturuyorum diye mi, tek başına yaşayan bir bayanım diye mi? Peki bunlardan kime ne? Madem bu kadar boş zamanınız var niye bana harcıyorsunuz? Kendinize harcayın, kendinizle ilgilenin biraz da, örneğin kitap okuyun, müzik dinleyin, kendinizi geliştirin, güzel insanlar olarak yaşamaya bakın bir de. Ahh ah sevgili fare keşke herkes senin kadar masum olsa tek derdin karnını doyuracak birşeyler bulmak. Bu insanların açlık gibi bir sorunu da yok üstelik, peki niye bu boşvermişlik, belanızı mı arıyorsunuz garip insanlar? Leman'ım, amacım seni sıkmak değildi. Beni dinlediğin için sağol, seni sayfalarından öperim, şimdilik hoşçakal.

Nurhan Şahin

Merhaba Leman,

Kapitalizmin ulaştığı her yerde olduğu gibi Kartal Meslek Lisesi de sömürünün dişlileri arasındadır. Öyle ki atölye derslerinde yapılan malzemeleri fabrikalara satarak, "voliyi" vururken öğrencilere ise hiçbir ödeme yapma gereği duymamaktadırlar. Gerçi metal bölümünden isteyenlere hakları olan 100'er bin lira vermişlerdir. Aynı okulda ya da fabrikada öğretmenler sömürüyle yetinmeyip "iyi iş yapamayanları" da dövmektedirler. Büyük çoğunluğunu emekçi çocuklarının oluşturduğu öğrenciler ise gerek bilinçsizlikten gerekse duydukları korkudan dolayı susmaktadırlar. Ve ne hazindir ki bu yazıyı yazan ben bu okulun öğrencisi değilim.

Bu okulda ya da okul kılıklı fabrikada, benzeri hiçbir yerde görülmemiş bir sömürü yaşanmaktadır. Bu fabrikanın kurmaylarının hünerleri bu kadarla sınırlı kalmıyor. Öğrencilere kapı bekçiliği yaptırmak, bahçe ve atölye temizletmek, kaldırım yapmak için de öğrencilere camiden taş çaldırtmak ve iş sırasında kaza geçirenlere tazminat vermemek ya da çok komik bir para vermek gibi hünerleri de var bu kurmayların.

BARIŞ

Dostum Leman,

Hayattaki tek dostum. Hayat denilirse tabi. Beni dışlayan, istemeyen veya kendimi kabul ettiremediğim, bir hayata hayat diyebilir miyim?

İçeri girdiğim zaman buz gibi salon beni bekliyor. Biliyorum, burada beklersem ayak altında dolaşıyor olacağım. Birisi böcek gibi ezebilir. Ürperdim bir an. Karşı duvardaki resim korkumu bir kat daha arttırıyor. Oğlunu bağlamış, bıçak gırtlakta koç kendini feda ediyor. Her yıl katledilen milyonlarcasının atası.

Gördüğüm ilk kapıya atılıp odaya dalıyorum. İçerde tartışma zirvede. Herşeyi bildiğim için birbirlerini dinlemeyen bu insanlar, neden hala konuşmaya devam ediyorlar, anlamıyorum. Bari teyp dinleyeyim, biraz keyiflenirim belki. "Kapat şunu! Ezan okunuyor duymuyor musun". Sakin olmaya çalışıyorum.

Bir hamlede karşıdaki odaya atıyorum kendimi. Beyazlar içinde bir kadın. Diz üstü oturmuş, arapça kalın bir kitap okuyor. Anlamadığı halde kendinden geçiyor. Ya bunlar deli, ya bende bir eksiklik var. Girmeden çıkıyorum.

Diğer oda da sessizlik. Vatandaş pür dikkat televizyona bakıyor. İlk haber terör. Teğmen Ahmet'i kaybettik. Pırıl pırıl teğmenim. Harb okulunda karabiberler çiftliğinden sokullu sırtlarına kadar sürünmenin bedeli bumuydu? Ama üzülme, şehitsin, yüksek mertebede yerin hazır. Bir de askerlik dinsizliktir derler. Oysa asker olmak otomatikman diğer tarafa yatırım dememişmiydi saygı değer hocamız.

Bırak be koçum. Al sen Leman'ını, çık minik balkonuna 8,9,10 defa oku. "Ekmek parası zor bulurken şu boktan dergiye niye para veriyorsun lan. Çıldırtma adamı!" Sen ne anlarsın be! Kahrolsun çökeliğin taze faydalarına. Şu boktan şey de elimde olmasa bırakacağım kendimi boşluğa. Teşekkürler Leman. Çok teşekkürler dostum.

Tagi diye biri. Tanımayın daha iyi.

L M

Sayı: 187 11 Haziran 1995 Pazar

SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ

Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● Seyhan AYDIN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** *Istiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.*

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **90 $**
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **75 DM**
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **110 DM**
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **1.200.000 TL**
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hesabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

DUYURULAR

GENÇ EKİN SANAT MERKEZİ

"Sırda İnsanların Suskun Haykırışları" , "Bir Ananın Çığlığı"

Söyleşi "Gözaltında Kayıplar"

Katılımcılar: Kayıp Aileleri Devrimci Tutsak Aileleri Komiteleri (DETAK)

Dia gösterisi "KAYIP"

Hazırlayan: Genç Ekin Fotoğraf grubu

Şiir Dinletisi: Genç Ekin Şiir Grubu

SERGİ

Yer: **GENÇ EKİN SANAT MERKEZİ**

İstiklal Caddesi Rumeli İş Hanı (Ağa Camii yanı) 88 /10 Taksim...

Tarih: **11/06/1995 Pazar Saat: 14.00- 16.00** arasında yapılacaktır.

Not: Etkinliklerin bağış şeklinde elde edilecek gelirinin bir kısmı kayıp ailelerine bir kısmı da Devrimci Tutsak Aileleri Komitelerine (DETAK) verilecektir.

****

ADNAN ÖZER'in Dünya Şairlerinden Derlediği **AŞK ŞİİRLERİ ANTOLOJİSİ** Era Yayıncılık'tan çıktı.

TİYATRO

ELEŞTİRİ - İNCELEME - TARTIŞMA

6. Sayısı çıktı..

Akşamsefası

KIL İMPARATORLUĞU

ALP TAMER

ÖNEMLİ NOT

Edebiyat dünyasının MİRKELAM'ı Aslan Özdemir, Doğu-Batı sentezine yeni bir saund getirecek yazılarıyla bundan sonra bir süre bu sayfada yer alacak. Kendisi yakinim olur

– ALP –

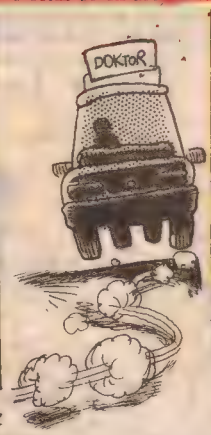

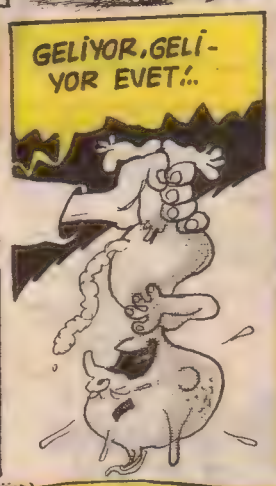

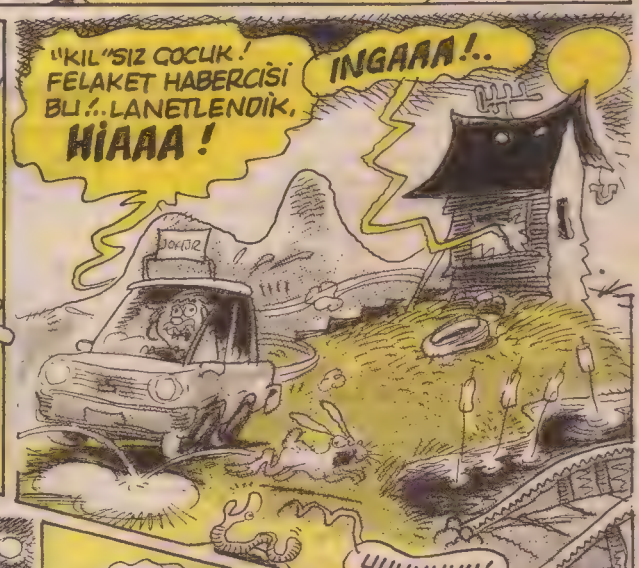

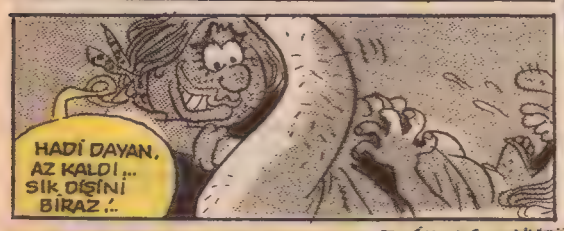

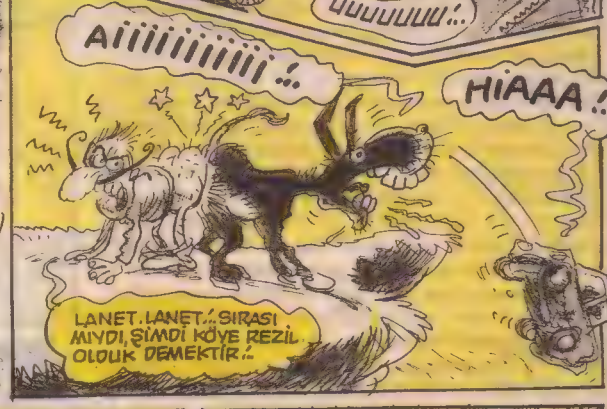

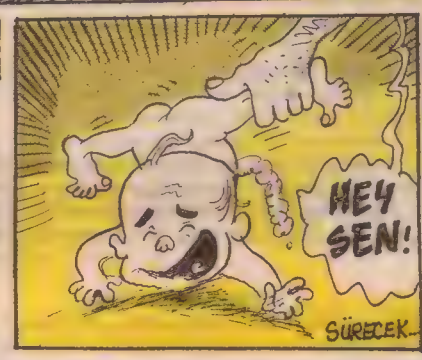

ZAMAN AYNASI

aslan özdemir

-Senin böyle nakışların var mıdır?

Altın: Hayır.

Demir: Şu halde ben senden efdalim (üstünüm)

Altın: Adın nedir?

Demir: Demirdir.

Altın: O nakış seni demirlikten kurtarır mı?

Demir: Hayır.

Altın: Öyleyse otur oturduğun yerde! Ben üstünlüğün ta kendisiyim, büyük olan kimmiş Allah biliyor.

-Mevlana, Fihi Mâ Fih, Yetmişikinci Fasıl-

FARKEDİLEMİYENİN SEYRİ

Tekrar kendimi bulduğum; o anın çemberinden sıyırıp, zamanın hızına yetişip, şimdikimi yakalıyorum. İyi oldu değil mi gidip gelmek, eskiye dair bir sürü -yeni- kalıntı. Ne yollar katettim, biliyor musun? Dünya maketi kaç defa ay ve güneşle yüzleşti gerisin geri, ağaçlar düşen yapraklarını kaç mevsim geri topladı. Büyükler küçüldü, küçükler ortadan yok oldu, ölüler hala oradaydı. Hatalarımı düzelteyim istedim, yanlışlarımı göremedim. Herşey olduğu gibi mükemmel geldi. Misket ve artist resimleriyle geçen deli hallerim, yeni mahallelerin keşfi, bisikletle boynundan ezerek geçtiğim sokak arkadaşım. Evin arkasındaki boş çimenliğe uçurtmamın (çıtalı) kazığını çakıp gölgesinin altındaki öğle keyiflerim. Girdiğim elma bahçelerinde kalmış haylazlıklarım, ilk aşkım okul sıralarından tüm heyecanıyla koridorlara taşıyor. Okulun karşısındaki tepede binaların yerinde kalan kır alanımız. Rüzgarın ıslıklar çaldığı kayalıkların yarığına uzanan köy "cülük"günleri. Şeytanın her akşam rüyama girip annemle babamı ayırıp, beni üzeceğini söyleyip gülerek kaybolması; babamı uyandırıp rüyayı anlatarak bana sevgide bulunmasını sağlamam. Gerçek düşlerimin hesabını verecek mi peki?

İşte şimdi yine burdayım, zamandan payıma düşeni alıyorum.

Sadece dalıp gitmek değil, anımsa geçmişi arayışta. Zamanı yücelt, jest yap zamana. Bilinen en eski uygarlığa kadar git gel, yanına geri dönüş hapı al. Asurlulardan geldiğini bilmek yetmez sana. Medeniyetleri seç, seçeneklerin senin olsun. Mısır, Roma veyahut Mezopatamya yada Antik Yunan'dan seslen çağına. Bezirgancıların yollarını takip et. Göçmen kuşların yolunu gözle, ışığın doğudan batıya düşüşünü seyret. Pusulanın sağlamlığını kontrol et.

Atmosferin dışına çık. Bırak kendini boşluğa. Huzuru hisset. Sonsuzluğu düşün, rahat bırak kendini, kasma buğday renkli vücudunu. Gökkuşağın kırık ışığında dans et. Şimdi yavaşça uyan. Uyandın mı, uyandığını banyodaki aynaya rapor et. Ardında hiç soru işareti bırakma, bütün parantezleri kapat. Yolda yürürken kız arkadaşına aldığın çiçekleri ceketinin altına gizleme.

Sen karanlığın ve aydınlığın prensi(sin), sen sabahın ilk ışığının müjdecisi (sin). Sen hiçliksin, sen tipimsin. Sen zamanın efendisisin. Sen, ben ve hiçliğin.

18 HAZİRAN 1995 PAZAR... SAYI: 188... 20.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

ORMAN KANUNU!

Menzir'in, öldürülen polisin cenazesinde yaptığı duygu (!) ve tehdit yüklü konuşma, ülke çapında demokratik ve antidemokratik cephe ayrımını ortaya çıkardı. 2000 failimeçhulün bulunduğu, ormanlardan cesetlerin toplandığı, kimsesizler mezarlıklarından ailelerin, çocuklarının cesetlerini bulduğu, dört duvarı kapalı bir odada, yüzlerce polis tarafından basılan, kıstırılan, militanların, sempatizanların, şüphelilerin delik deşik ele geçirildiği, kurulan işkence tedavi merkezlerinin kapısında kuyrukların oluştuğu bir ülkede, taraf olmak çok da zor değildi zaten. Sahibinin sesi önce sahipleri tarafından, sonra sırasıyla ülkenin en büyük işadamları, çanakyalayıcı medya kalemleri, takım elbiseli göstericiler, infaz alkışçısı vatandaşlar ve en sağda duran faşist partilerin yöneticileri tarafından hararetle desteklendi. "İnsan Hakları" sözünü duymaya bile tahammülü olmayan bu cephe, sahip olduğu bütün kurumların gücünden de (başta medya olmak üzere) yararlanarak ağırlığını, yaratılan bu yeni gündemin baş köşesine koydu. Biz de bir kez daha öğrenmiş olduk bu ülkede hangi kanunların geçerli olduğunu.

Akşamsefası

SAĞ GÖZÜMDE TÜTÜYOR!..

Amerika basmıştı beni bağrına,
altın günlerimdi
İnsanlar, caddeler, borular,
herşey güzeldi,
Keşke gelip bulsa beni kucağımdaki çocuk
Herhangi bir Amerika'lıyı göresim geldi!..

10 January'95

TAO MAO ANLAMAM BEN!.

Taocu muhalefet yapıyor Mesut
Hiç bilmediğim pozisyonlar görüyorum,
Benim tarzım daha bir gelenekçi
Acaip durumlar karşısında ürküyorum!..

7 January'95

Fotoğrafta Tracy Chiller, Taocu muhlefet tarzını belgeliyor..

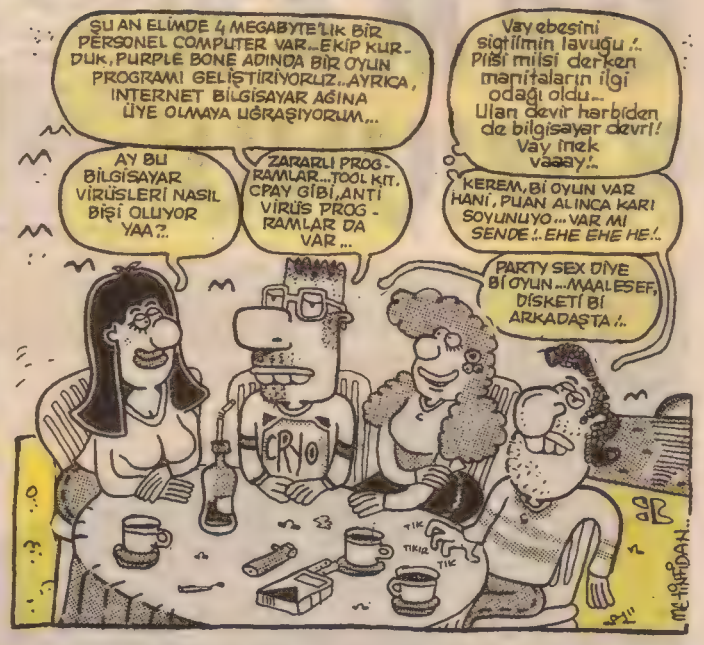

MEHMET ESEN ŞOV'da
TAŞLAMA - SOHBET
MEDDAH- ŞİİR- FİLM
19 - 26 HAZİRAN GÜNLERİ
SON İKİ GÖSTERİ
SAAT: 21.00
LEMAN KÜLTÜR
İmam Adnan Sok. No 20.
Beyoğlu-İstanbul
Tel: 245 38 06

Değişik bir tat olarak da Leman'dan
CEM YILMAZ

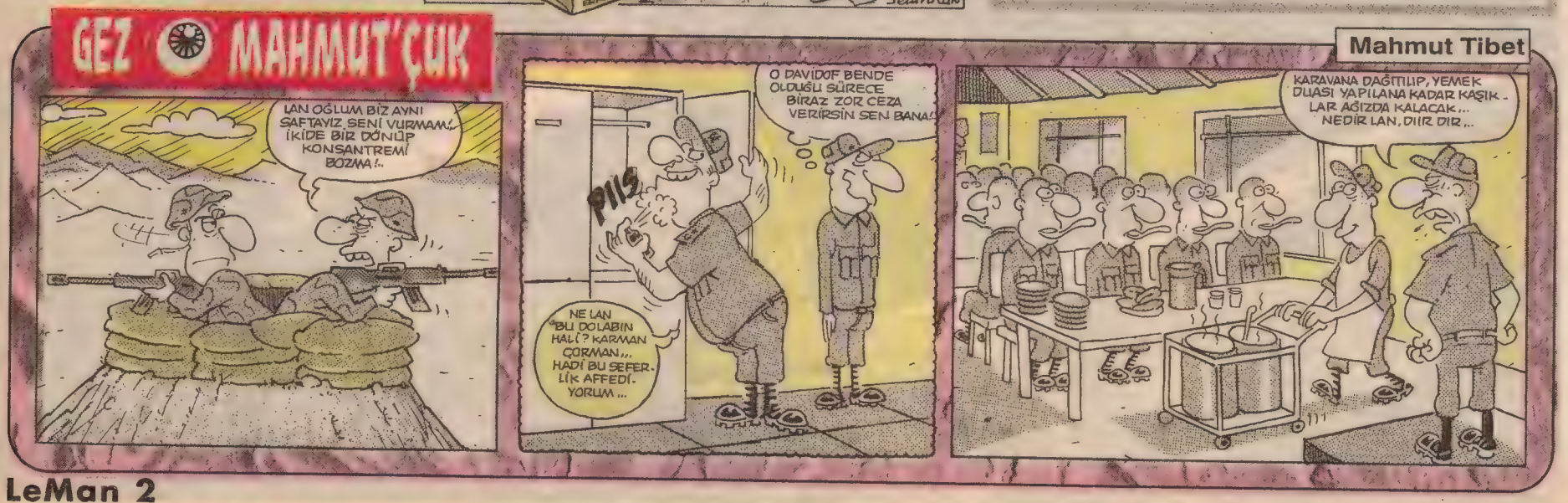

Akşamsefası

LeMan

Menzir'in konuşmasına tüm yurtta (!) ve medyada destek sürerken Sibel Yalçın'ın cenazesinin ailesine verilmesi sonunda kabul edildi.

Adana'da Kürtlerin yoğun olarak oturduğu çanak anteni olan evlere baskın düzenleniyor.

işkence görenler için açılan tedavi merkezinde kuyruklar oluştu.

Kayıp aileleri ve İnsan Hakları Derneği, Beykoz ormanları'nda kayıpların cesetlerini aradı. Hasan Ocak ve Rıdvan Karakoç'un bulunduğu bölgeye gelen kayıp yakınları ormanlık bölgeyi kayıp cesetlerini bulmak üzere taradı.

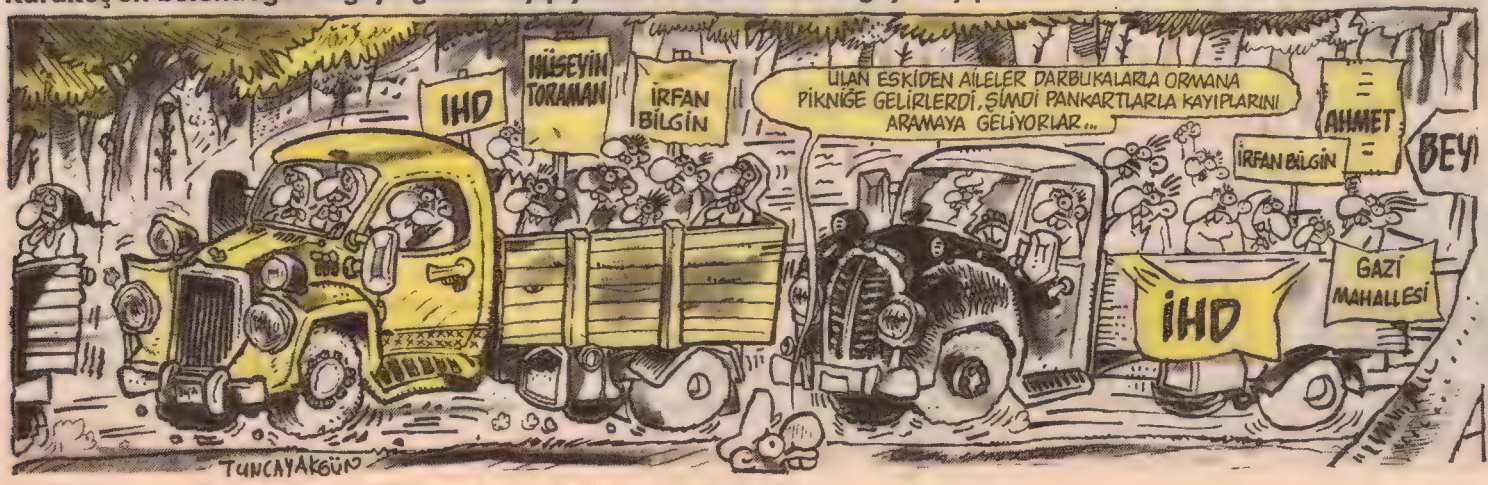

HAFTA SONU NE YAPAK ?

☛ **"yaşadım bir su gibi, eriyerek / köpek havlamaları gibi. / çınlıyorum da, kimsesiz çocukların uykuya geçmeleri nasıl / çınlarsa, / sonsuz ve mutsuz olanı duyuyorum yalnız."**, (arka oda, **mehmet taner**)

☛ ne garip / küçük bir tartışma oluyor!. ya 12 eylül öncesi'ne dönmekten korkuyoruz, ya da, darbe gelmesi'nden!. 2000'lere doğru, 80'ler hep içimizde.. zaman boşa sarıyor gibi...

☛ eski **galata köprüsü** yandı!.. sonra, yerinden kaldırıldı! **cennet bahçesi** sahiplerinin borçları nedeniyle tür sınai kalkınma bankası'na verildi!. **kız kulesi**, mezatta!. sahibini bekliyor!. istanbul, taksit taksit bitiyor, göz göre göre!. dalgalanak da durulak..

☛ **sombahar**'ın son sayısı çıktı!.

☛ **türk sineması'nda film müzikleri**,.akın ok, arion yayınevi'nden, çıktı..

☛ **"beyazlar özgürlükten korkuyorlar.. onlar için fazla kuvvetli bir içki bu."**, (açık düşman, **jean genet**)

☛ **alanya**'da **dolunay**'da **özal**'ın silueti belirmiş!.. (eski'den dolunay'da kurtadam çıkardı)

☛ futbol federasyonu'na da siyaset karıştı.. şenes erzik istifa etti..

☛ fikret başkaya, tahliye oldu.. kırmızı şarap içti..

☛ okul şenlikleri devam edeyor.. pilav ve aşure günleri de..

☛ **"uğruna ölmemi isteyen bir ülke canımı sıkıyor"** (emir kusturica)

☛ **nazım hikmet**'in şiirleri, 30 kaset olarak; **müşfik kenter**'in sesiyle seslendiriyor!.

☛ **güven turan** ve **ahmet oktay**'ın toplu şiirleri!. yky, çıktı..

☛ kızgısiztan parlamentosu örnek olarak TBMM'yi seçmiş!.

☛ **orhan** (gencebay) aabimiz de evleniyor!. ey evrak, sen nelere kadir çöpdemir'sin yani!.

☛ belediye işçi eylemleri sürüyor!.

☛ **akıntıya** karşı, ahmet soner, sorun yayınları

☛ kybele, şiir... aranınca bulunuyor..

☛ japonya, ikinci dünya savaşı sırasında, japon askerleri ile zorla cinsel ilişkiye zorladığı (kore, çin, filipinler, endonezya, tayvan) 200 bin'den fazla kadından özür diliyor ve tazminat ödeyeceğini belirtiyor!. bosna-hersek'li kadınlar için de herhalde bir 50 yıl bekleniyor.. herşey bugün ve gözlerimiz önünde ölüyor!. geciken özür ise en büyük kabahat oluyor!. devran böyle yürüyor!.

☛ "devletin ne tabiatın ortak ve yanlış sorusu şuydu: / **-maveraünnehir nereye dökülür? / en arka sırada bir parmağın tek ve doğru karşılığı: / -solgun bir halk çocukları ayaklanmasının kalbinel'dir"**, (devlet ve tabiat, **ece ayhan**)

☛ istanbul'da, **deniz** bitti!. tunceli'de, **köy** kalmadı!.

☛ acizmenti tarikatı lideri müslüm gündüz geçen pazartesi HBB'de ceviz kabuğu programına konuk oldu!. modacı neslihan yargıcı, telefonla katıldı.. kaçırdıysanız, çok şey kaçırdınız demektir!.

☛ kuşların çinko dam gagalamam meselesi sorunsalı'na gelince.. buraya yazmayınca, aklınıza gelmiyormuş!. öyle yazıyorsunuz mektuplar'ınızda!. ne diyeyim " **-yuff size!**.." olar mı hiç öyle şey!..

MANSUR ŞEBBOY

(kırkayak menüsküsü)

Akşamsefası

PAZAR SEVİSGENLERİ

Akşamsefası

ÖZÜR TORFUSU

MUALLAK LAK-LAK OTLARI

"yürümek için yürüyenlere..."

* (kendimizi, fazla mı irdeliyoruz aceba.. başkaları'na göre mi, yaşıyoruz daha çok.. sorun teşkil etmeyen bir şeyler'imiz kaldı mı.. biri HÖD diye, bağırınca, niye ürperiyoruz.. bir yerlere vardık mı, gerçekten hakikâtten durduk mu.. ve fekat göç'üyoruz.. kendimiz istemesek de, göçüyoruz.. türkiye denilen, bu coğrafya'yı, eşeleyip duruyoruz.. kendimiz istemesek bile, devlet eliyle göç'türülü'yoruz.. askerlerin yerlerinde saymaları gibi.. misak-ı milli sınırları içinde, habire göçüyoruz, göçtürülüyoruz.. biz dursak, coğrafya durmuyor.. coğrafya dursa, birileri'miz sıkılıyor.. kuzey'den güney'e, doğu'dan batı'ya, eşeleyip duruyoruz.. patinaj yapıyoruz.. biraz dursak, durabilsek, durulabileceğiz belki.. olmuyor, olamıyor, oldurtulmuyor... tavşan göç, tazı kaç... gelenek ve kurumlaşmadan söz ediliyor.. nasıl olacak.. biz'de hayat, yol bilgisi'nden ibaret.. onu da iyi belleyememişiz.. yâni yolları.. yâni şu trafik kazaları.. herhangi ay'ın, herhangi, bir gün'ü, durma bayramı, ilân edilse.. insanlar ayakta dursalar biraz.. sağlarına, sollarına, arkalarına, önlerine, havaya, yere baksalar.. miskinlikten ve yorgunluktan değil.. istedikleri için, dursalar.. o vakit aynı şeyleri ısıtıp ısıtıp, tekrar konuşmayız belki.. aynı şeyleri ısıtıp ısıtıp, tekrar yaşamayız belki.. biri HÖD deyince, niye ürperiyoruz. bir yerlere vardık mı, gerçekten.. hakikatten, durduk mu.. herşeyimiz olduğu gibi, duruyor.. anayasa'mız, devlet anlayışımız, insan hakları'mız, kültür hayatı'mız, herbir şeyimiz.. onları dönüştüreceğimize, kendimiz dönene dönene deneniyoruz.. aynı sorunları 70 yıl sorunları 70 yıl düşünmek, insanı sürmenaj etmez mi.. edeyor.. her gelen yeniden keşfediyor.. her gelen yeniden fethediyor.. kimsenin hatırı kalmasın. eşele, eşele bitmez.. ve fakat herkes haklı.. ama, ancak hilafsız, herkes haklı.. haksızlar bile haklı.. haklı olmaktan, haklılık kaybından gidiyoruz, günbegün.. herhangi bir ay'ın, herhangi bir gün'ü, haksızlık bayramı, olsa.. herkes o gün doya doya, biraz haksız olsa.. haksızlığın tadını çıkarsa.. herşeyin fazlası gibi, haklı olmanın da, artanı sağlığa zararlı.. yaşasın haksız olmak!.. az değiliz aslında, çok şey'iz.. her şey'in kaçış noktaları'nı, çok iyi biliyoruz.. işimize gelmeyince, oralara sığınıyoruz.. birşey olmamız kolay ama o bir şey'i, sonuna kadar sürdürmemiz zor.. zaten mazeret ve bahanelerimiz de var, dizboyu.. bir şey'de dönüşmek değil, bir şey'den her şey'e değişmek, meziyetimiz.. bu kadar bu kadar ölüm, ağıt'larımızı da çeşitleyemeyor.. atalarımızın ömrünü, eşeliyoruz.. yeni model değnekleriz.. bayramları, düğünleri vatan borçlarını, karı-koca vazifelerini, tahsil-hapishane hastahene anılarını, bütün rituel'leri çıkarınca, ömrüm diye ne kalıyor elimizde.. rituel cambazları mıyız.. rituel figüranları mı... hayatlarımız üzerine fazla mı konuşuyoruz.. dil kaslarımızı geliştirmek için mi yaşıyoruz... uzay'a bile işçi olarak mı gideceğiz.. biz hiç turist olarak göç etmeyecek miyiz.. neyimiz eksik.. çok şeyimiz neyimiz fazla.. çok şeyimiz.. bir bardakta, yarım dolu su, gibiyiz.. ve boşa koysan dolmuyor, doluya koysan almıyor.. bir yerlere vardık mı gerçekten.. hakikatten, durduk mu.. ben sıkıldım böyle böyle yürümek diye coğrafya eşelemekten.. buyrun siz devam edin)*

LOMBAK

FATİH SOLMAZ
BAHADIR BARUTER

KIRKPINAR HATIRASI

KANLI KALEM

Hadir Boysal'ın notu: Ey Aciz Silüet! Ona buna laf yetiştireceğine, çoluğuna çocuğuna ekmek parası yetiştir...

Bu fellah delidir,ne yazsam yeridir.

İnsanlığın hiçbir nimetinden nasibini alamayan sersem velet benim çoluk çocuğuma götürdüğüm rızık önlara fazlasıyla yettiği gibi, senin gibi **üç iti** daha kapımda besler. Edebiyat otoriteleri sözlük ve kitap karıştırmamı doğal karşılar. Büyük bir anlaşıyla da takdir ederler. Ya senin o pis suratından başka birşey çizmediğin iğrenç ve çirkin bir tarz ile hemşerilerini aşşağıladığına mizah dünyası ne diyecek? Bozuk bir **tihnet sahibi** olduğun o kadar belli ki sana hiç mektup gelmediği halde yalan yanlış isimler köşene koyarak okurlarını bile kandırmaya yelteniyorsun. Mektuplar benim elimden geçmiyor mu? Kime ne mektup geldiğini ben iyi biliyorum. Sana da mektup geliyor, borç ve protesto mektupları. Ve bir tanede kendin gibi **eşcinsel** birinden başka hangi kızdan veya arkadaşından mektup geliyor. Haysiyetsiz ve şuursuz handikaplara kapılıp bir dürzünün yalancı maşası olma sana öyle yakışıyor ki o neciz bedenin küfürle yoğrulmuş haram bir menin ifadesidir. Seni Ali Ekber'in **zontasına binesin**. Doğru ve doğru olan hiçbirşeyden korkma sünepe.

Haftaya devam edecek.

Yasin Adıyeke

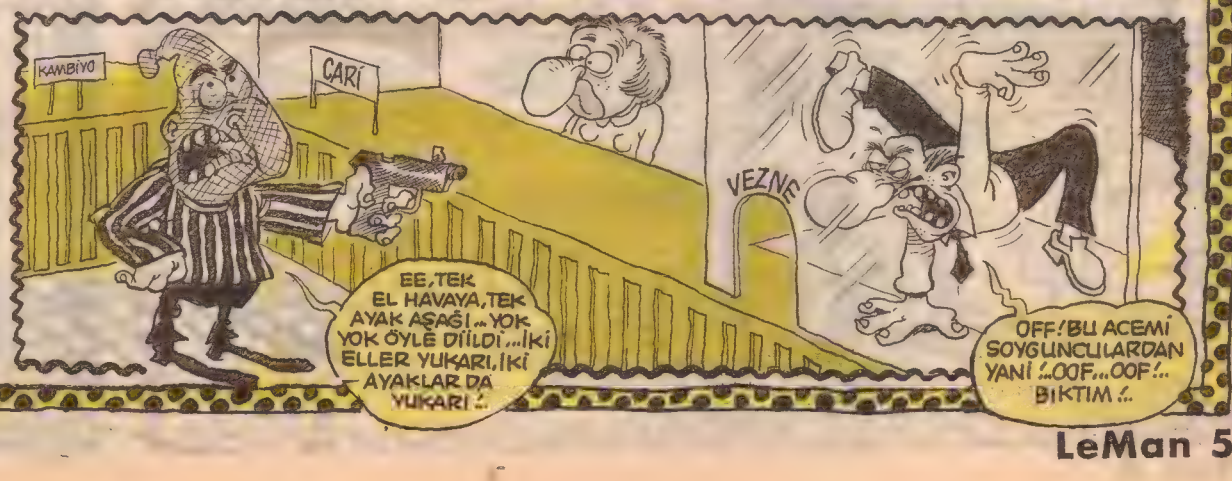

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kadri Ertem

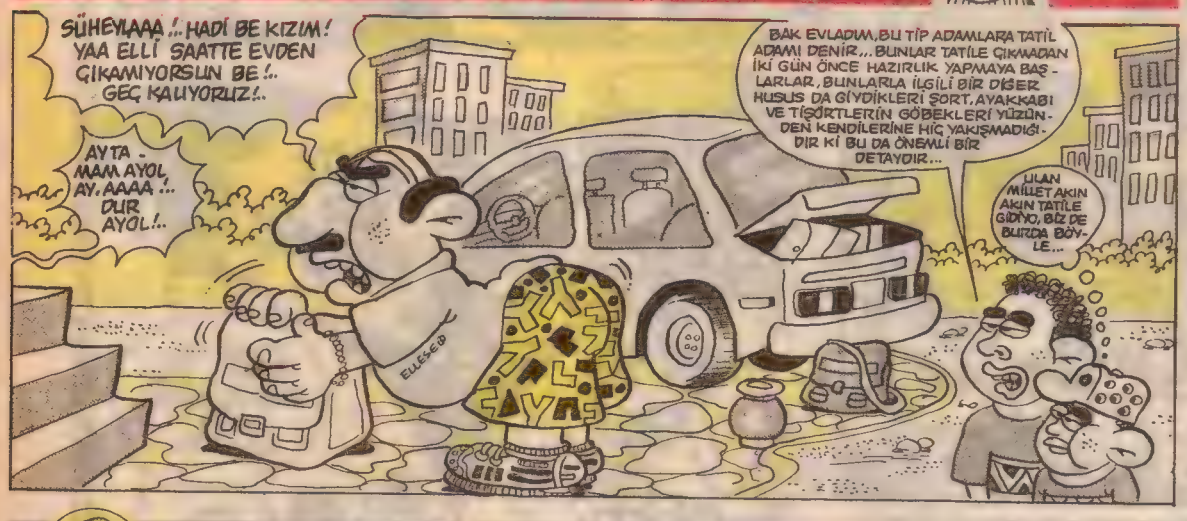

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

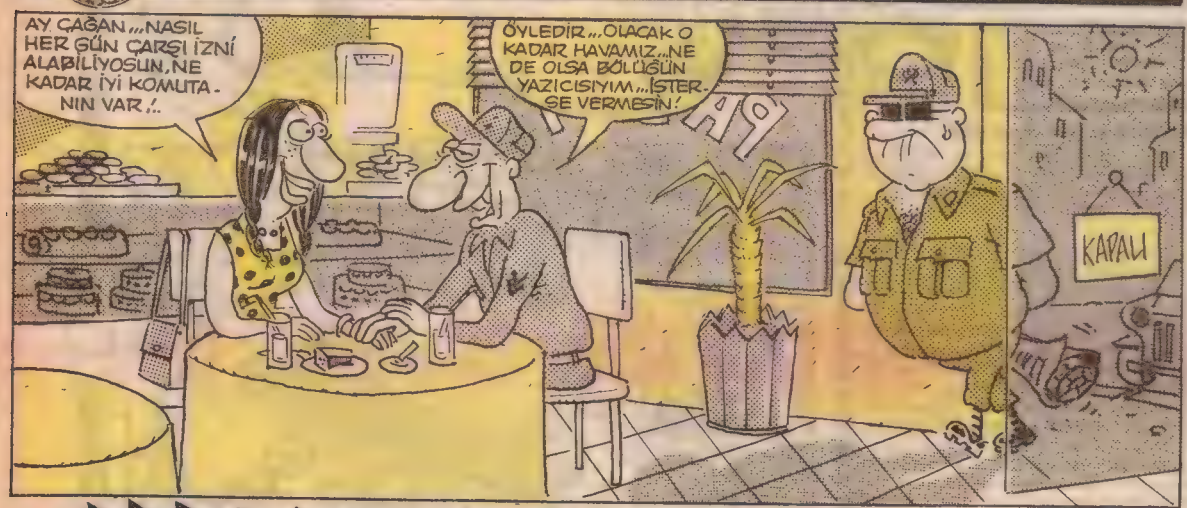

Paranoya

Fatih SOLMAZ ve Bahadır BARLITER

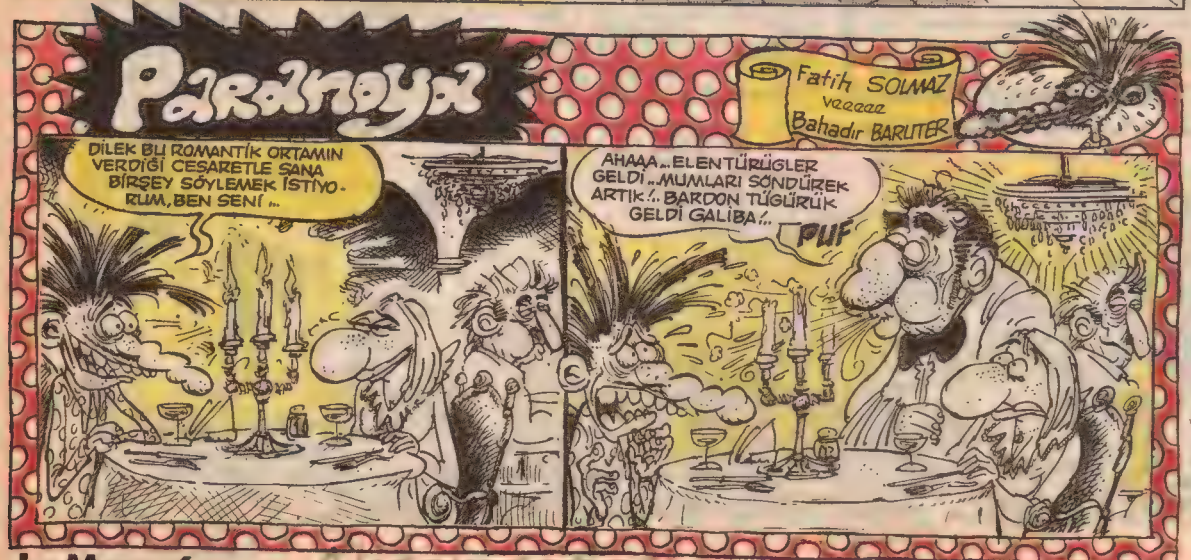

KOMİKAZE

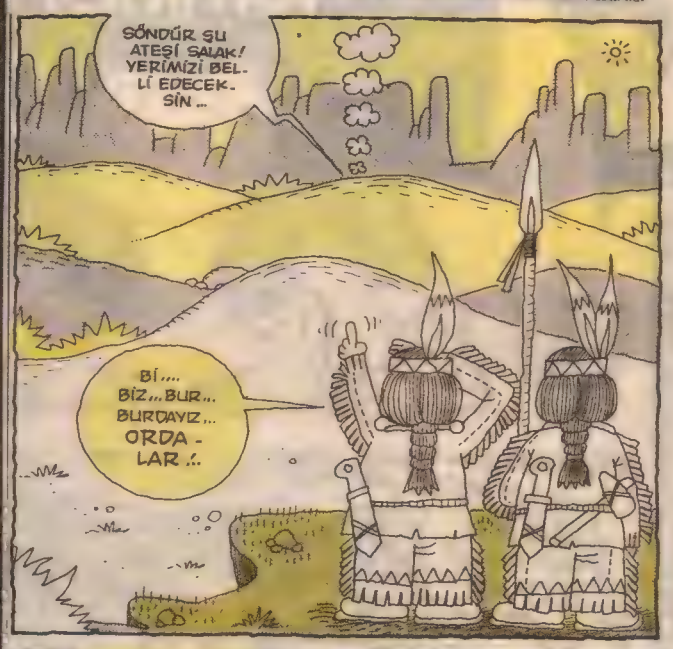

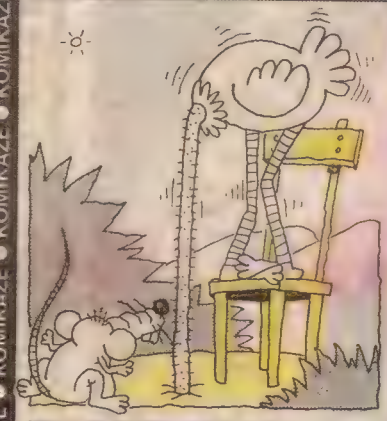

KARPİT

Bu oyun için öncelikle yakınlardaki bir kaportacıya gidilerek akşam kaynaklarından döktükleri karpitler eşelenir ve henüz yanmamış olan birkaç parça bulunur. Daha sonra da bir adet konserve kutusu bulunur ve dibine çiviyle iki delik açılır. Toprağa, kutunun çapında ve bir karış derinliğinde bir çukur kazılarak yarısı suyla doldurulur. Yanmamış karpitler suya atılıp üzerine konserve kutusu konulur ve etrafı çamurla sıvanır. Sonra da yanan bir gazete parçasını, konserve kutusu üzerinde açmış olduğunuz deliklere yaklaştırırsınız. Alev alan kutu, bir apartman boyu yükseğe fırlar. Eylenilir... Dikkatli olunmazsa suratınız parçalanabilir... Denemeyin. Denemeyin dedim size!!..... ERTAN YILMAZ Gönderdi.

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

BARUL ÜLKESİNE ÖZGÜ PATOLOJİK RAHATSIZLIKLAR...

HAFTALARDIR HEP AYNI ŞEY ULU BİLGE... HEP AYNI...ARTIK UYUMAK İSTEMİYORUM !..

NE ZAMAN GÖZLERİMİ KAPATSAM AYNI RÜYAYI GÖRÜYORUM...

ANLAT...

Yürüyorum doktor...Mirkalar gibi... Fakat o koşuyor, ben yürüyorum. Sesleri duymuyorum ...Sadece uğultu...

Sonra, ne oluyorsa birden havalanıyorum sanki biri beni yukarı doğru fırlatıyor gibi...

Ve çıktığım en üst noktadan aşağı düşmeye başlıyorum...

Derken aydınlık bitiyor...Git gide koyulaşan grilerden geçip...

Siyahla buluşuyorum...

Düşüyorum...Düşüyorum..Taki...

HHH!

VE FIRLAYARAK UYANIYORUM ULU BİLGE...NE DİYORSUNUZ BU RÜYAYA?..

EE...EVET.. ŞEY DİYORUM... ŞİMDİ BU DURUMDA BİLGECE BİRŞEY SÖYLEMEK GEREKİRSE...

EE...

BİRİ SOKAKTA KÖTÜNE PARMAK ATACAAAK...AAA... HAA HOOO Hİ HAA!

HA...HAVA...HAVAYA ZIPLAMAN GNDAN...HAA...HİÎ... AY GEBERCEM YA..HİÎ HOO!..

YERE İNİNCE...DE... PTT ÇUKURUNA DÜŞECEN. HAA HOOO!HAA!

GİDİYOR ULU BİLGE...

ULAN AYIP OLDU AMA, BEN NE DİYİM Kİ...YOK BİRİ BUNU HAVAYA FIRLATIYOMUŞ.YOK GRİLİKTEN GEÇİP SİYAHLA BULUŞUYOMUŞ.. RÜYASINA SÇTIĞIMIN HERİFİ...

KAFAYI YEDİM DEMİYO DA AYI...NEYSE GİT NESKAFE GETİR...MADONNA RESMİ OLAN FİNCANDA...

TABİ ULU BİLGE...

ALTIMIZA DA KAÇIRMIŞIZ İYİ Mİ? NASI ULU BİLGEYSEK.

Aynı anda, başka yerde...

LEBLEBİ MADENİ

AZ RASTLANIR İRİLİKTE BİR SARI LEBLEBİ KÜTLESİ ÇIKARDIK USTA...

KOPARTIR YUVARLARI GETİRİN!..

Devamı haftaya.

Akşamsefası

& TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

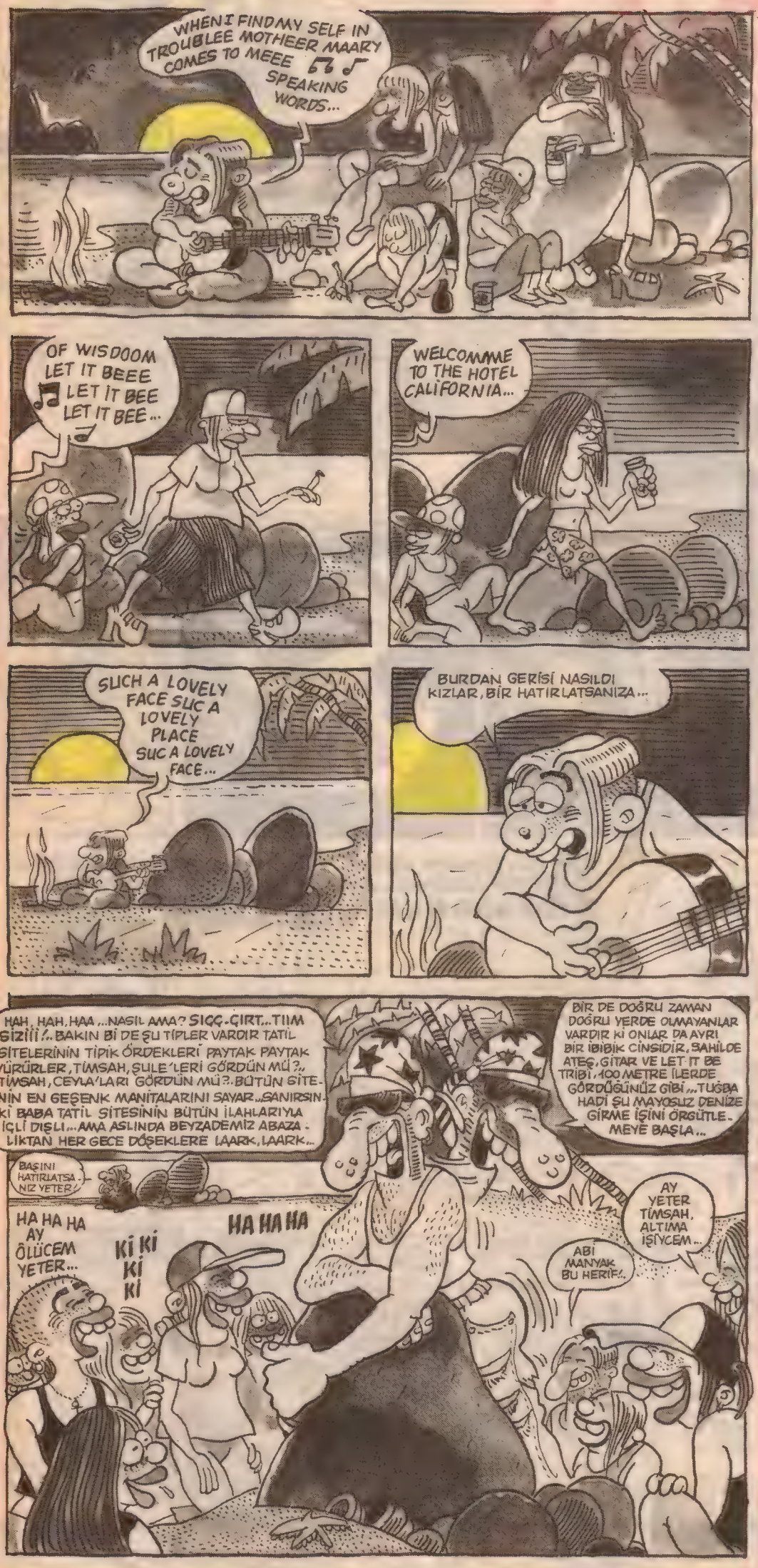

Mehmet ÇAĞÇAĞ

AYRINTILAR

metin fidan

SELAM!.. Namlı Kemâl'li, futbollu, cin'li, dedikodulu ve bol yıldızlı bi muhabbet gecesinde, bi arkadaş sormuştu: "Üçüncü bi göz taktırma imkânın olsaydı, onu vücudunun neresinde isterdin?".. Bu soruya en nefis cevaabı, hem de fazla zorlanmadan, küçük çocukların verdii söyleniyo... Tabi ben, aklım o saflıkta, bilincim o açıklıkta olmadıı, beynimin içinde türlü puştluklar döndüü, yoğun "doğru cevap" kaygıları duyduum için, haarika saçmalamıştım: "Göbeğimde!.. Annımda!.. Yok yok burnumda!.. Hahaa, götümde!.. Hayır, dizkapaamda!. Tamam sırtımda?"... "İşaaret parmaanın ucunda" dedi arkadaş; yıkıldım.. Lan, lan, tüüü, evet yaa, en nefis yer!.. Nası bulamadım? Harika bi yer orası! Her yere uzat, sok ve gör!.. Na kadar da hassastır elcaazımızın parmacıkları, her bi işe yatkındırlar... Bi yandan bardağı kavrarken, kaşığını da tutup sabitlerler, gözümüze girmesin diye. Raatçana içeriz çayı bu estetik tutuş saayesinde.. Çengel pozisyonu alır; çay askısını, ceketi, su damacanasının dar şişesini sallandırır ucunda o en uzun parmak.. Onunla, svıs, svıs (Para), "Bakın, bi dakka", ibne, " Gel gel" gibi, basit ama net anlamlı bi sürü ifaade gerçekleştiririz.. Bu çok işlevli parmaanın ucunda, bi de göz düşünün?. Fantazi bi yana, parmaklarımı çok seviyom.. Bi saatin üzerindeki küçük hesap makinesi tuşlarına basarlarken kaba kalıp zorlansalar da, etime saplanan ince tahta çıbanı kavramayı başaramasalar da, çok işime yanyo onlar...

Eğer işaaret parmaanızın ucunda bi gözünüz olursa, onunla burnunuzu karıştırırken kapatın; kirlenmesin...

KOLAYGİRERZORÇIKAR:... Kaset alırım. İlk işim, kâadına bakmak tabi. Şarkı sözleri, resimler filan vardır. Açılınca bi metre uzar.. Sonra katlar, yerleştirdiimi sanırım.. Ama kaset bi türlü, kabına raat sıımaz. O kâadı dooru katlamak çok zor gelir bana..... Yarımşar paket iki sigarayı tek pakette birleştirmek isterim.. Bi taanesi eğri girerse, diğerleri sığmaz pakete.. Sigaraları teker teker sokup, parmakla itekleyerek düzeltmek gerekir.. Ama tüm özene raamen, yine de eğilir, ve maalesef kırılırlar... Kolay çıkar, zor girerler!... **SEVERİM:...** Çiinerken patlayıp yüzüme gözüme yapışan sakız parçacıklarını temizlemeyi.. Asansörde ayakkabı baalamayı... Bitmesin diye, Leman'ı yavaş okumayı... Kartlı telefonun gösterge liisananıyla oynamayı... Çekip bağlamalı çöp torbalarını.... Nevsal ÜNLÜ, antalya...

KEŞİF:... Çoğu zaman bi telaş sarar beni. Önemli bi işim olmadıı halde baazı ihtiyaçlarımı karşılamakta acele ederim. Örneğin işemek üzere pantolonumun düümelerini çözüp, kilodumun ön kısmını bir başparmak hamlesiyle tekerleklerin altına çektikten sonra, üçdört, baazen de altıyedi saaniyeye varan bekleyiş, acaayip derecede moralimi bozmaktadır. Bu boş yere harcanan zaman hayaatımı olumsuz etkilemiştir hep. Bu yersiz gecikme saayesinde, çoğu zaman ya otobüsü ya da randevularımı kaçırmışımdır. Ama şimdi daa az etkilenmekteyim. Çünkü artık, sıkınma operasyonuna, henüz pantolonumun düümelerine çözerkene başlıyorum.. Ve neticede son olarak başparmaamın hamlesini tamamlamasının ardından, bi iki saaniye gibi kısa bi süre içinde, sıvı, geride bıraktıı o eşsiz zevkle boşalmaya başlar..: Yılmaz AÇİL, çanakkale...

SEVERİM:... "Pul ıslatma süngerine parmaamı bastırmayı"... Anıl Özçelik... "Sahaflardan alınan kipatların kokularını"... Zeynep... "Tuvaletlerin küçük pencerelerini; eski Türk filmlerindeki pavyonların iç dekorunu"... Free Bee... "Otobüs şoförünün iki durak arası açık unuttuu arka kapıyı, durağa gelince, açıyorum sanarak kapamasını"... Türkay YILMAZ. ..."Çizgi film tiplerinin, havada olduklarını farkettikten sonra düşmelerini; el bileemdeki damarları tükenmez kalemle çizmeyi; şehirlerarası otobüsün ön koltuk kılıfının beyaz lastiiyle oynamayı"... Çiğdem UYAR...

ÇIRAK:... (Fikir: Kerem DOYAN)... Berberin yaslanma, örtü altındaki bi yerimin kaşınma stresi dışında, bi uyuz olay daa vardır o huzurlu ortamda beni raatsız eden: Dik dik bakan çıraklar!.. O an bi işleri yoksa, gelirler, lavabonun kenarına yaslanıp, başlarlar uyuz uyuz seyretmeye... Hayır, belki işi öğrenmek için bakıp seyrediyolar suratımızı ama, öyle tuhaf bi durum ki, sergilik karpuz gii hissederim kendimi.. Aslında biz aynaya bakarız; veyaa yukarlara bi yere, ama işte, o küçük, bombeli saçlı çocuun delici bakışlarını taa gözümüzün içinde hissederiz.. Ne biçim tasvirler yapıyodur suratımız hakkında kimbilir.. O an, saadece, yaslandı köşede bize bakarak dalmış (Eskiden, espri düşünürken Otisaabiye bakarak dalıp kaldıım gibi), iki gün sonra alıcaa haftaalının harcama programını da yapıyo olabilir. Herneyse, o raatça yaslanıp, kendinden emin, bilgiç ve dik dik bakışları raatsız eder beni.. Ama sırtımdaki kılları fırçasıyla isteksiz ve hüzünlü silkelerken, alır yine de bahşişini...

PSİKOAYRINTI:.. (Fikir: Özerk SARAÇ) ... Ne güzel yürüyomdur saakin saakin; efendi hayallerimle.. Aha işte, geliyo bi taane!. Bol kaslı, gergedan gibi bi köpek!. Tasmalı ve efendili.. Saabinin yanında, gerilen tasmasıyla, oraya buraya uzatır kafasını, aptal ve tehlikeli bi sarhoş gibi kaplar kaldırımı.. Yaklaşıyodur.. Saakin olur, ve inanırım: Elbet efendi bi saahiptir; insanların yanından geçerken önlemi alır, kısaltır tasmayı.. Ama çoğu, köpeğine güvenir, bi önlem almaz.. Canım zaaten, köpekler de pek bişii yapmaz sürtünüp geçerken; ama işte, kahretsin, mini bi strese sokarlar insanı... Hahaa, ama o fare gibi küççük finolar öyle mi?!. Hiç bozmam istifimi; yürrüm raat raat!. Naapcak ki!. Havlar en fazla aptal aptal o bet sesiyle.. Lan bi korum!. Efendiler, insannarın yanından geçerkene önleminizi alın, kölenizin tasmasını kısaltın.. Isırmasını siktiret, belki paçalarımı koklamasını felan da istemiyom.. Dii mi?. Ama hayvanlar da haklı.. Nebçim özlemişler belki dışarıyı.. Fekat ben de haklıyım.. Hepimiz haklıyız,; çünkü Doğa haklı...?... Üh, illâ sıçıp batırcam yaani!..

AYRINTI ANI:.. Kadıköy'deki Süreyya sinemasında, Maykıl Daglıs, Ketlın Törnır ve Deni De Vito'lu "Nil'in İncisi"ni seyrediyo, kolamı içiyodum.. Kolam bitti; ve onu elimde tutmamak için, aşaaya bırakmayı düşündüm.. Laakin zemin eğimliydi, orda durmazdı.. Koltuk altlarındaki o uzuun demire yaslıyabilceemi düşündüm!.. Bıraktım... Yiaaa!. Demirin yüksekliini hesap edememiştim; ve tabi şişe oraya yaslanamadı; TANGIR TUNGUR yuvarlanmaya başladı!.. Saakin olmaya çalışırken ben, şişem haalâ gidiyodu aşaa dooru!.. Müthiş bi gürültü!. Neyse, durdu birisinin ayaana çarpıp... (Nil'in incisini, yarım yamalak da olsa en az "yirmi" defa seyrettim!. Hayır, mükemmel bi film dii!. Eski kız arkadaşım sinemanın gişesinde çalışıyordu; ve her akşam suare öncesi onu işten almaya gittiimde, o son hesapları yaparken, ben içerde film izleyip onu bekliyodum)...

Bişii:... Faatih; niye illâ Tatak çeşitlemeleri yav? Lütfen! Ayrıca saaol!... Karpuzcu; sen de ol, sağ!.. Özgür ve Yaman; komik mektubunuz köşe için fikir verdi. Teşekkür ediyom... Fatoş, aldım; sağol.

....Faatih Ç; o tuhaf hayalgücünü bi iki ufak ayrıntıya yorupta, köşemizi süsleseydin fenaa mı olurdu be adam?!... Sude; aman Estaafurullah!. Sağol... Sevgili Baanu, ve Ali Ümit; cüzdan'lı ayrıntılarınız, gerek ben, gerekse konuklarımız tarafından, defaalarca işlenmiştir sütunumuzda.. Daha az mıncıklanmış konuları deşmeniz dileğiyle sevgiler!... Vay be, bu hafta da bitti!. Sıçar gibi ıkınarak kafa yoruyon; üç dört dakkalık bi okunuş için!.. Pöh!. Şaka şaka; hem ekmek param; hem de zırvalamayı çok seviyom.. Ve her zamanki gibi, iyi günner diliyom!..

Akşamsefası

Piyu Maktaplar

YAZAN-ÇİZEN: GALİP TEKİN

ORDA DUVAR VAR...
HAYIR, CADDE YE ÇIKICAZ..
ÇARPICAZ!..
AAA!
OLMADI... İÇERDE KALDILAR... ÇIKARAMADIM...
ELİNDE SİLAH VAR!.
BİR DAHA DENİYCEM, ÇIKARIÇAM SİZİ ORDAN!..
AH!
HAYIIR!..
DUR!
DUR DEDİM, DUR!..
HEPSİ ÖLDÜ, HEPSİ..
GUAARRT!
ALAY ETTİN BİZLE... NEDEN?.. NEREYE KAYBOLDUN BİR AN SANA İNANMIŞTIK!..
BİZ SENİ DİNLEDİK, SÖZÜNÜ TUTTUK İMKANSIZ BİR ŞEYE İNANDIK, O BİR DELİCESİNE BİR UMUTTU... ŞİMDİ SIRA SENDE, AMA SENİN YAPICAĞIN GERÇEK..
NE YAPMAMI İSTİYORSUN?!
ONLARIN YAPTIKLARINI... MADEM O ŞEKİLDE KURTARAMADIN BU ŞEKİLDE KURTAR, ŞİMDİ DİZ ÇÖKÜYORUM...
ANLADIM...
YOO.. HAYIR YAPAMIYCAM... YAPAMAM!..
LÜTFEN DAHA FAZLA ACI ÇEKMEK İSTEMİYORUM... BÖYLESİ ÇOK DAHA İYİ... SAĞ KALIRSAM BANA NELER YAPACAKLARINI BİR DÜŞÜNSENE...
HADİ NE OLUR!..
HAKLISIN GALİBA!
NE YAPTIM BEN...
BU ONUN İÇİN DAHA İYİ OLDU..
DAHA İYİ...
ÖYLE DEĞİL Mİ?..
KONUŞSANIZAAA ÖYLE DEĞİLMİ!!
İŞTE ORDA..

*İNSANLAR GEREKTİĞİ ZAMAN SEVGİLİLERİNİ VURABİLİRLER... (GT)

SÜRECEK

Akşam Gazetesi

bayIRo gülü

Feyhan Güver

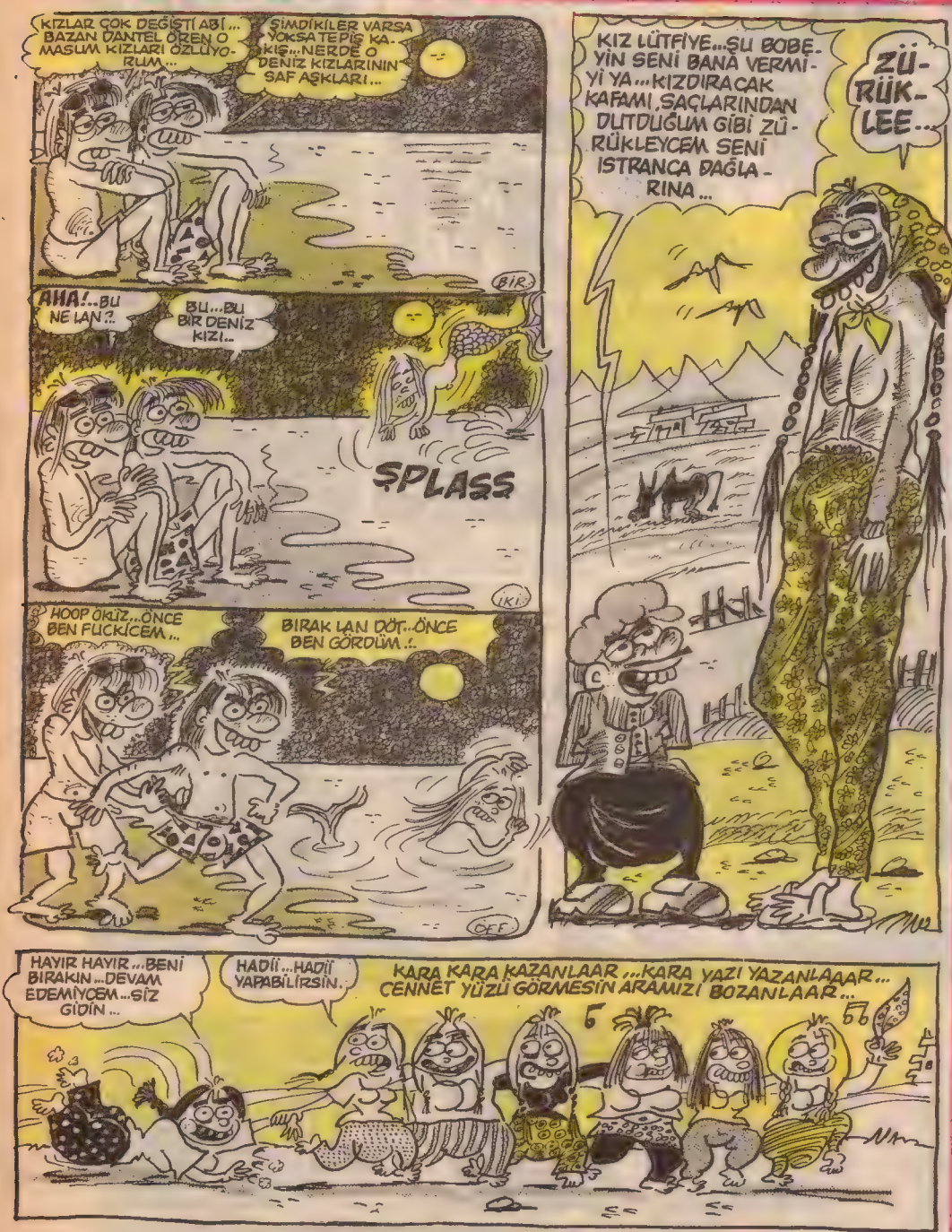

DOKTORUN GÜNLÜĞÜ

ALTAY MARTI

CİLALI TAŞ DEVRİ

Körler ülkesindeyiz nicedir. Herkes kendi kafasına göre bir tarafını elleyip "fil" tarifi yapmaya kalkıyor.

Bir acaip karmaşanın Ortadoğu'lu çocukları heyüla gibi birinci sınıf lüks otellerin çevresindeki nohutlu pilavalar, kokoreççiler, köfte-ekmekçileri bilinçaltına attıkça, geri kalmışlığını çoook derinlere gömmeye çalıştıkça imajlara sığınıyor. Hakikisi yoksa cilalısını verelim!

Komando yetiştirme virtüözü Başbuğ, o, insanın içini ürperten sesiyle Nazım'dan şiir okuyor. Sonra da sırf kenar mahallelerin esmer yüzlü çocuklarını cezbetsin de Milli Takım'ın maçından sonra gruplar halinde Taksiler diye ünlü kurt selamını keşfediyor. İşaret Devleti'nden aşırıyor. Başbuğ müslüman, Gayan, ne gam! Maksat bağcıyı uyutmak!

Bu ülkede "ezan sesi, bayrak'la yola çıkca'ya göz kırpan bir başbakan, türbanlıları eden bir Ecevit, manken eskilerini vitrine diz varken Küçük Emrah, Mirkelam ve cümle şaradana sığınır gibi "imaj'a sığınmasınlar ki!..

Ne güzel! Bu sayede Şark Bülbülü Cel memleketi Diyarbakır'dan Şark Popçusu Em şivesiyle pop söyler, halay çeker gibi dansec çük tırtıl acaip bir kelebek olma yolunda atarken Mirkelam'a da start verilir. Ve medya balarının pimini çekerek Mirkelam'ın yüz me şusuna destek verir. Koşan insan, ipi göğüsle

Tarkan Boy George, Mirkelam Freddie M şişelere hacıyağı koyup satma tekniği!. Alın, Sürünün daha çok sürünün! Sırada rap ritmi uzun hava motifleri taşıyan bir parça var! Be

İmaj devrinin uslu çocukları için her çeşit m lunur. Ruhlarımız buzdolabındadır ve kusura ni çok özür dileriz, maalesef mamüllerimiz el

ANTİ MEDYA

DEMOKRAT MEDYA'DAN MENZİR'E ANIN

Renkler

Diyalektik ve Men

BİLİYORUM şimdi İstanbul Emniyet Müdürü **Necdet Menzir**, kendi soyadının **"diyalektik"** gibi kendisine antipatik gelebilecek bir kavram ile yan yana başlıkta kullanılmasına kızacak.

Ancak ben **Menzir'in** son yaptığı konuşmanın ve ondan tartışmanın Türkiye'nin urum konusunda onverdiğini düşünüyorum.

Ve de bu durumanlaşılabilmesinin anmantık kullanılarak mbiliyorum.

Bugün Türkiye de

çok artmaya başladı.

Necdet Menzir'in son konuşsiyasetçilen saçlaması ve polisine sahip çıkmasını da bu sessiz çoğnet anladı.

di sol kanatta **Menzir'e** d

CAN ATAKLI

Siyasetçiler cenazede neden yoktu?

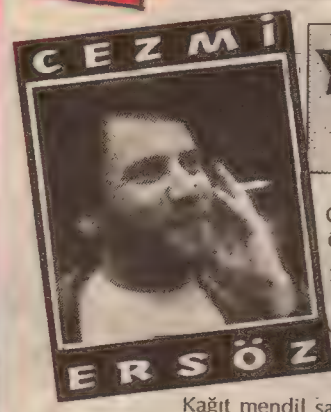

YÜZÜNDE ZULM İZİ YOKTU...

Artık ölümden korkmuyorum. Çünkü içim seninle öyle dolu ve seni öylesine çok özlüyorum ki, böyle zamanlarda beni öldürmek isteyecek olanları bile anlayabilir, onları hiç sorgusuz bağışlayabilir, hatta kaderleri için üzülebilirim. Çünkü bilirim ki öldürmek ölmekten çok daha korkunçtur...

Kağıt mendil satan çok yaşlı, hasta ve çok yorgun bir satıcı adamcağız görüyorum sokaklardan birinde. İçimde sana olan sevgimin ışığı var. İşte belki de en çok bu yüzden hiç tahmin etmediği kadar çok para koyuyorum sandığının önüne ve sadece bir paket kağıt mendil alıyorum, elim buruşuk, üşümüş, kupkuru eline değiyor. İşte en çok o an üzerinde zulmün izi olmayan yüzün aydınlanıyor. Ve bunu hissettiğimde ölmekle, sonsuza dek yaşamak arasında gidip geliyorum. Çünkü şimdi ben bu satıcı amcayı en çok senin o aydınlık yüzünle birlikte görüyorum. Kanın kanıma sıcacık karışıyor. Sana, sevgine böyle yaparak, böyle hissederek yaranmak istiyorum. Hayatın efendisi olmakla birlikte, yüzündeki bir tek anlamın bile kölesi olduğunu düşünüyorum. Bu an da bir ara sokakta kağıt mendil satan o çok yaşlı hasta ve çok yorgun satıcı da sendin o kağıt mendiller de, yaşlı satıcının o kupkuru eli de, ona yardım etmekle ruhumu havalandıran çocuksu gururum da sendin. Kanımı daha da ısıtan sıcaklık da.. Sevginle zamanı kendime dost kılıyorum.

Beyoğlu'nda bir yalnızlık otelinde, yaşlı bir şair kadının öldüğünü haber veriyorlar. Geride birgün mutlaka döneceğine inandığı sevgilisi için yazdığı eski Türkçe yüzlerce şiir bırakmış. Keşke onu yaşarken tanısaydım, diye geçiyor aklımdan. Ona aşkın ve özlemin ne olduğunu sorsaydım. Ve ben hiç söylemeden bana bakıp senin otel görevlisiyle Ferik şair kadının cenazesi önemli anlar yaşarke burada olsan neler dü

Yer yokmuş. Bu yü rum mezarcılara. O hep özlemiş biri, bu gömmeyin, diyorum.

Mevzuat böyle kin malar sürerken bağış yağmur başlıyor..

Şimdi hayatını sev sonra da yapayalnız şiirler de, onu dik gö herşey geçer, herşey b

Erkek erkeğe içki i umutsuz da olsa hep rin bütün o gürültülü ve kendini küçük düş saatlerde kapıda görü cacık bir tebessümdür

Bense meyhaneni hepsi için tek tek o u diğim ve varlığın için rumda olursa olsun in

Gecenin bir boşlu meyhaneden içeri ku ları tek tek dolaşır: A nizi ısıtır, size dostlu sincabını..

Akşamsefası

lanmıştır. (Olsun be! Sizin elinizden zehir olsa içilir!)

İmaj değişikliği bazan da sözde uzlaşma, sözde hoşgörü ve sağduyuya davet adına yapılır.

Alın Nazım'ı. Sekiz ay uğraşın. Belgeselini hazırlayın. Adını da "Bilinmeyen Yönleriyle Nazım" koyun. (Sanki "bilinen" yönleri bu ülkede çok biliniyormuş gibi!) Sonra da buyrun kabak dolmasına. Mücadelesini, siyasi fikirlerini, yüreğini bir güzel oyun! Geriye kalanları sürün sofraya ve geyik muhabbet başlasın:

-Abi herif karı hastasıymış be! Münevver, Piraye, Vera, Tamara, Anuşka, Natasa! Üfff!..

-Hepsi böyle bunların. Bu komunistlerin ünlü bir şapka hikayesi vardır..

-Adam kalkıp M. Kemal'e yalvarmış beni affet diye. Hem memleketi bölmeye kalk, hem de...

-Milliyetçiymiş yahu adam! Kurtuluş Savaşı'yla ilgili bir şiiri var, zannedersiniz ki Mehmed Akif yazmış..

Mavi gözlü bir devi gözüne perde inmiş bir cüceye dönüştürme çabaları!..

Eski Tercüman yazarı, İtalyan komedilerinin karakter oyuncusu kimliğiyle çıkıyor karşımıza. Güneri Cıvaoğlu! 5 Nisan Kararları'nın ateşli lejyoneri!.. Halkı ikna etmeden sorumlu gizli Devlet Bakanı!

Tetanoz hastalığında ağız ve yüz kaslarının tutulmasına bağlı olarak hastanın yüzünde "Risus Sardonicus" denen alaylı bir gülümseme oluşur. Cıvaoğlu da tetanoz maalesef; mikrobu kapmış. Yapıştırma gülüşüyle çıkıp Nazım'ı anlatıyor.

Mc Carthy döneminden Mc Donalds dönemine yumuşak geçiş yapan bir toplumda meydan boş. Sıra Nazım'a, Nazım'ın içini boşaltmaya geldi.

Kişilerin, kavramların içi boşaldıkça kimlerinin cebi dolar. İnsan kendini pazarlamaya önce kendi vicdanından başlar. Devam edin! Vücudunuz iyice kanlansın. Kapitalist kafa kapitalist vücutta bulunur!

Şaşırmamalıyız artık. Hiçbirşeye şaşırmamalıyız. Ülkenin evlerine, kafelerine, tostçu dükkanlarına "örgüt evi" muamelesi çekip de kurşun yağmuruna tutan, yargısız infazları bir numaralı hukuk kuralı sayan herhangi bir emniyet müdürü şöyle bir basın açıklaması yapabilir:

"Yargısız infaz diye bir şey yok. Bunlar teröristtir. Bunlar / Engerekler ve çıyanlardır / Bunlar / Aşımıza, ekmeğimize / Göz koyanlardır / Tanı bunları / Tanı da büyü"

Şaşırmamalıyız. Türkiye "Cilalı Taş Devri"ne geçiyor artık. Ortadoğu ve Asya'da bir çağı kapatıyoruz. Her ulusa nasip olmaz. Gurur duymalı ve hiç şaşırmamalıyız.

DESTEK RÜZGARLARI

MENZİR

***

Hıncal ULUÇ
Fatih Altaylı
Rauf Tamer
Serdar Turgut
Can Ataklı vs.
Destekçi medya'nın demokrat kalemleri

***

Takım elbiseli gösterici Menzir dektekçileri

***

MENTEŞE

***

ÇİLLER

***

Sivilleşemeyen Anayasa değişikliği çalışması

***

AYVAZ GÖKDEMİR

ANTİ-MEDYA TEST

1. Canan Barlas, Beymen, Vakko ve Mudo gibi markaların, zenginlerle beraber orta sınıf için de moda, dekorasyon ve parfüm üretmeye başladığını yazdıktan sonra ne diyor?

a) Zengin-fakir üzerine dönen dünyada orta sınıfın; zenginler kadar tüketmesi oldukça zor.

b) Gelir düzeyleri arasında da son derece farklar varken; bu firmaların ürünlerini orta sınıfa da satmaya çalışması ilginç.

c) Gelir düzeyleri arasında olan fark yaşam kalitesini beklenen ölçüde etkilemiyor. Artık dünyada zengin-fakir üzerine dönmüyor.

2. Milliyet'in eki Ekran'da, "Bizim sosyete alkış özürlü!" başlıklı yazısında, Billur Kalkavan'ın "İnsan hayatına bile değer verilmeyen ülkemizde başarıya hiç değer verilmez." diye yazmasına neden olan sosyetemiz nerede alkışlamamış?

a) İnterStar'ın güzellik yarışmasında

b) Aida operasında

c) Sertap Erener Konserinde

3. Milliyet yazarı Doğan Heper'in köşesinde: "Türkiye'de yapılan besteler genellikle başkalarından esinlenme.. Eski şarkılardan götürme." diye müzikten yakınan kişi kimdir?

a) Her zaman kendi sevdiği tarzda müzik yapan Bülent Ortaçgil

b) Yıllarca yabancı bestelere Türkçe söz yazarı Sezen Cumhur Önal

c) Şarkıları birçok dilde söylenen Zülfü Livaneli

Cevaplar: 1.c, 2.a, 3.b

Fikret Bekler

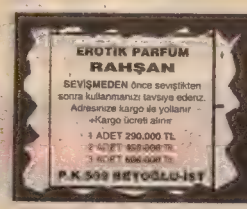

EROTİK BİR PARFÜME BU İSMİ UYGUN BULAN SERMAYE SAHİBİNİN, TİCARİ BAŞARISI BİZCE KESİNLİKLE OLUMSUZ OLACAKTIR..!

varlığını tahmin edip tek bir dize fısıldasa kulağıma: **"Ölürsem beni seni ararlar şimdi"**

Ve bu şiir dizesiyle bir kapının daha açıldığını hissetseydim önümde, önümüzde..

Vefalı ve sır vermez bir iki ki Kimsesizler Mezarlığı'na götürüyoruz ada kendim, kişisel tarihim için için çok e de ruhumun yarısı yakıcı bir arzuyla eğini düşünüyor.

dik gömmeleri gerekiyormuş. Yalvarıyor, şairden öte sevgilisini hep beklemiş, n çok yorgundur şimdi ne olur, onu dik

ayrıcalık yapamayız, diyorlar. Bu konuşve herşey geçer, herşey biter diyen bir

i özleyerek ve ona şiir yazarak geçiren şair kadın da sendin, yazdığı eski yazı zorunda kalan gariban mezarcılar da, yen yağmur da sendin...

neyhanelerde gecenin bir vakti ne kadar bakılmaya başlanır. Bu yalnız erkeklerinin, yalanlarının, çocuksu iddialarının erinin belki de en büyük nedeni işte o ini sandıkları o cömert, esirgeyen, o sı-

kapı sıcacık bir tebessümü bekleyen ıtsunlerle bölerim kendimi. Seni sevolu bildiğim için. Bilirim ki ne duna dbir şey yabancın değildir senin. an işka boşluğa geçtiği zamanlarda ğındap taşıyan bir adam girer. Masa- gecarılıp uyursunuz, sevgili gibi içiedelosttur, diye satmaya çalışır son

Şimde sen benim için hem meyhanenin kapısını gözleyen o çok yalnız, o çok kirli, çok umutsuz o sarhoş gece erkekleri, hem özlemle beklenen ve bir türlü gelmeyen o cömert, esirgeyen, o sımsıcacık tebessüm, hem de satıcısının sevgili niyetine sarılıp yatıldığında insanın içini sevgili gibi ısıttığını söyleyerek satmaya çalıştığı çaresiz ve şirin bir gece sincabıydın..

Sevgin cömert kılmıştır beni. İnanmayanlar sır dolu sorularımı, inananla sessizliğimi paylaşırım. Kanımın artan coşkusunu bir caminin avlusundaki suların sesiyle tanış kılarım. İçerde sabah namazı kılınıyordur. İki rekattır, ama yine de uzundur hayat yorgunlarına sabah namazı. Saf durup namaz kılanlardan biri caminin halısının üzerine ansızın düşüp titremeye başlar. Kimse namazını bozup yardımına gitmez. Ama namaz bitince kollarını tutup, sıkılı ellerini açar, burnuna kolonya koklatıp ayıltırlar onu. Saralı adam kendine gelince mahçubiyetinden kimseye bakamadan hayat öyküsünü anlatır:İyi halinden dolayı Kars Yarı Açık Cezaevi'nden bayramda eşini ve çocuklarını görmesi için şartlı salıverilmiş bir mahkumdur. Bayram bitince yine cezaevine geri dönecektir. Uzun süre ayakta kalınca sarası tutuyordur, bu kutsal yerde insanları telaşlandırdıysa özür diliyordur... Şimdi sen o camideki sabah vaktiydin, inananlarla paylaştığım sessizlik, coşkuma tanış olan su sesiydin, o saralı mahçup mahkum, onun yıllardır yolunu gözleyen karısı ve çocukları, saralı mahkumun burnuna kolonya koklatıp ayıltan o yoksul cami insanlarıydın benim için..

Sadece sevgin koruyor beni. Bu yüzden artık ölümden korkmuyorum..

**** Kabaredan Emekli Bir "Kızkardeş" Lina Salamandre. Haydar Ergülen . Şiirler.***

**** Erkan Çamlıbelen, Gülçin Akaltuntaş, Tülin, Çiğdem Yenidoğan, Sinan Karataş, Bülent Ataç, Canan Perdahlı, Burhan Bayrı, Gül Ay Tanal, Ozan Ergün, Eylem Kandemir, Ankara'dan Güneş (Beni Leman'dan ara) Halil Ünsal, Neslim Ulusoyoğulları, Eylem Kandemir, Barış Şimşek, Masalcı Çiğdem, Tolga, Baran, Rahşan Ayhan, Mehmet Baran, Figen Keleş, Cannur Köse, Çiğdem Sanyel, Suzan Ayrık, Nil Kara, Yazgülüşü, Nalan Pamukçu, Doğan Işık, Nazlı Gökkaya, Figen Serim, Varol Günanç (Beni Leman'dan ara) Yazdıklarınızı aldım, yanıtları yazdım, sevgiyle.***

**** 17 Haziran Cumartesi Saat: 18.00'de Harbiye Açık Hava Tiyatrosu'nda BERKSAV'ın Müzik Şöleni var. Bilgi için (0 216) 349 91 55-56***

Kıtır Kıtır Elbi

SUAT OKAN

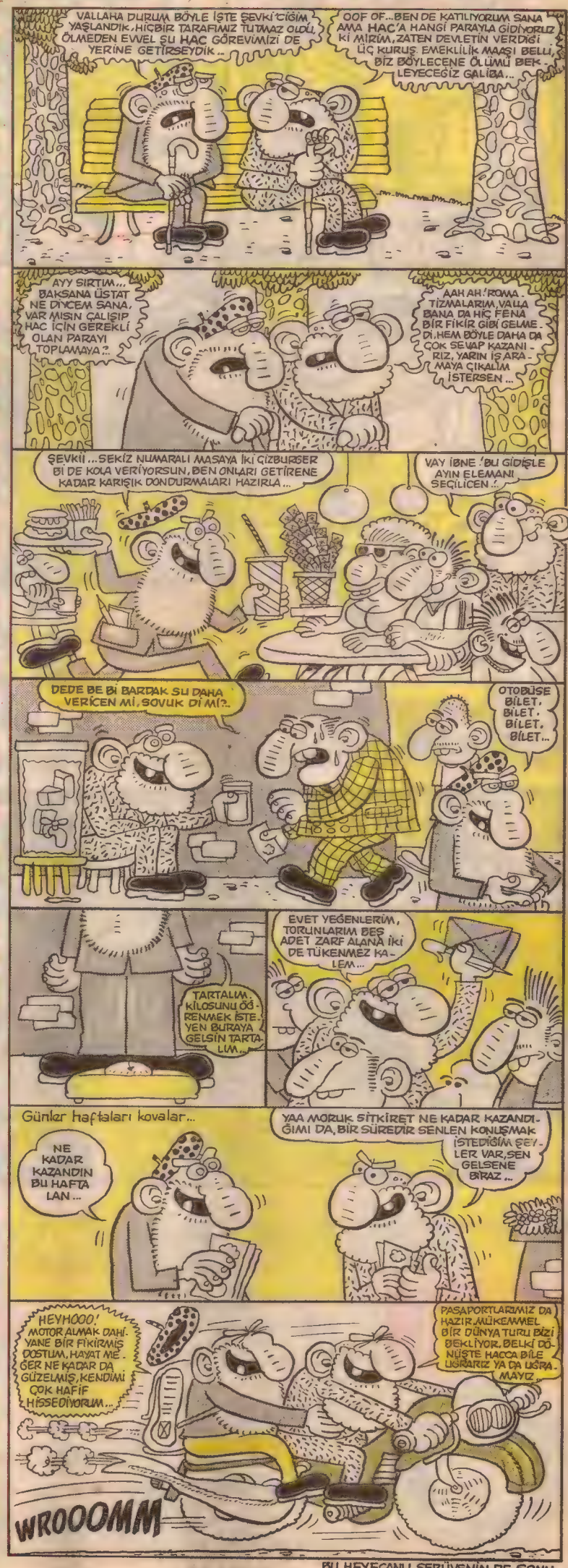

BU HEYECANLI SERÜVENİN DE SONU

BEZGİN BEKİR

TUNÇAY AKGÜN

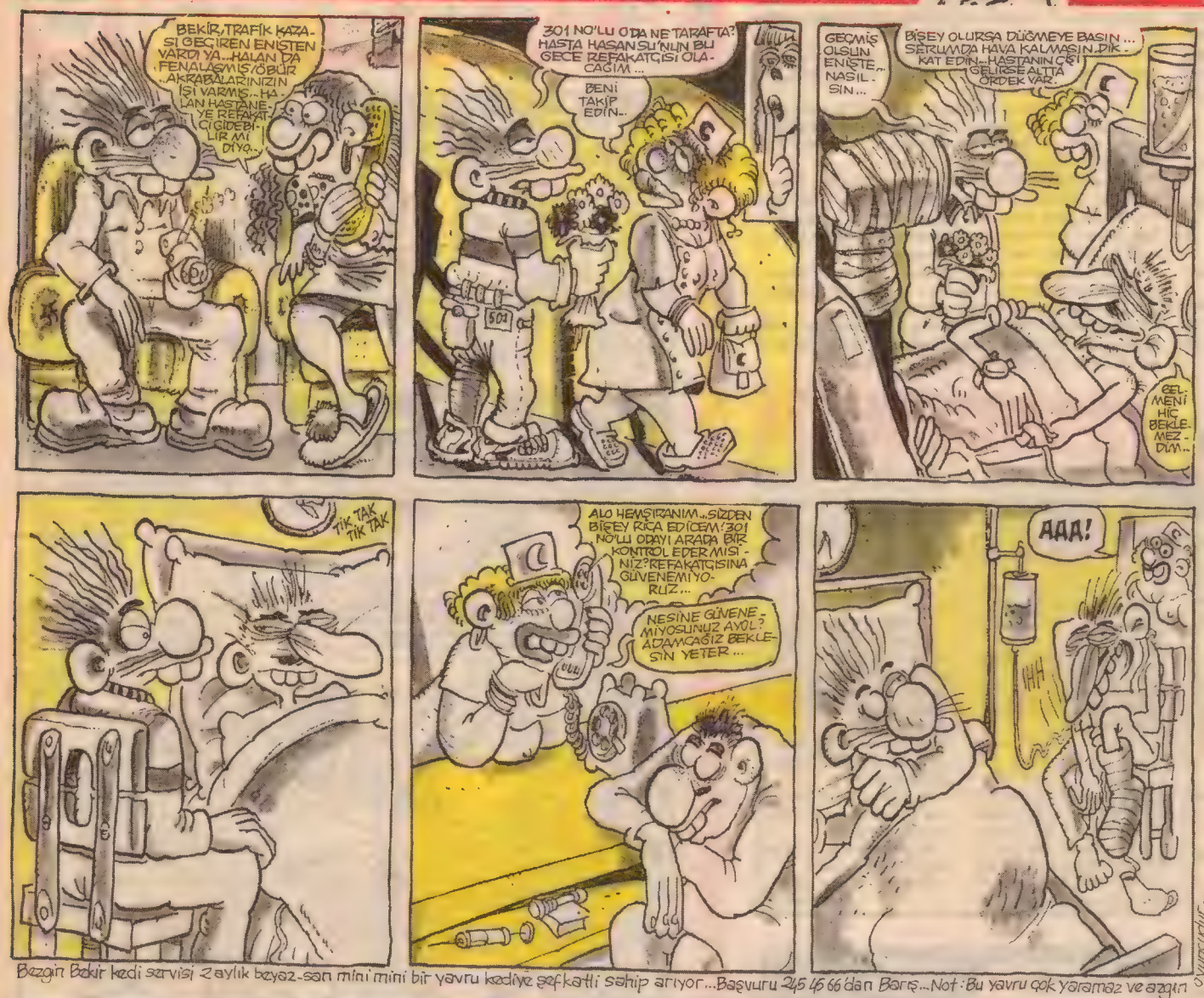

Bezgin Bekir kedi servisi 2 aylık beyaz-sarı mini mini bir yavru kediye şefkatli sahip arıyor... Başvuru 245 46 66 dan Barış... Not: Bu yavru çok yaramaz ve azgın

© Yapımcıdır...

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

UYKU SERSEMİ

Mesut Ceylan

SİZİ MUHTEVİYATLILAR - 4

"Tüm Hemşerilere ve Hemşin'lilere..."

Üç guruşluk
Yımırtalar bilem
Çift sarılıyken
Bizzzzler niye
Tek-tük?..

• • •

Meğersem
Kuponsuz
Çekilişsiz
Herkese herkese
Bedavaymış
Ayrılık.

• • •

Yanlızların
"Merhumu
iyi bilirdiiik'leri
Olmaz.

• • •

Öpür dünyada
Taa öpür dünyada
Ahiret vakti yani,
Tanrıya inanmeyanlar
Efil efil yanan
Gızgın sacın üzerinde
Namaz kılecek...
Öpür dünyada
Taa öpür dünyada
Ahiret vakti yani,
Aşka inanmeyanlar
Efil efil yanan
Gızgın sacın üzerinde
Ellerinde çiçenk
Sevgili bekleyecek...

• • •

İçimdeki çocuğu
Cami avlusuna
Bıraktım
Dün.

• • •

Mutluluk:
Çekip giden
Sevgililerin
Yükü.

DİPNOT.. DİPNOT.. DİPNOT..
Uyku Sersemi, tamah etmesini bilir.

ERDİL TAŞBAŞOĞLU

MARLON

LeMan 12 Akşamsefası

bir karınca...

Erdet Özkaltıramak

Çamaklarsın arasında uyuyakalmış bir karınca,

Aman rüzgar, dağıtma çamakları daha!

Ne olur, ne çıkar ki bundan...

Bir çiy tanesine dayanmış yorgun başını,

Gölgesi de ufacık uyuklıyor yanında.

Uyandırsam mı bir samanı çöpüyle?

Eh, artık eve dönmek gerek

Kararmaya başladı bile gökyüzü...

Çamakların arasında uyuyakalmış bir karınca,

Bir yağmur damlası değdi bile elime.

Bitti...

...Bu dizeleri Macar şair Attila JOZSEF daha 20 yaşındayken yazmış... Ömrü; yoksulluk, açlık, yalnızlık, borçlar, bırakılma ve şizofreniyle geçmiş "kara bir şair" dir o... 1905'de doğmuş ve 1937'de daha 32 yaşındayken kendini bir trenin altına atmış...

Akşamsefası

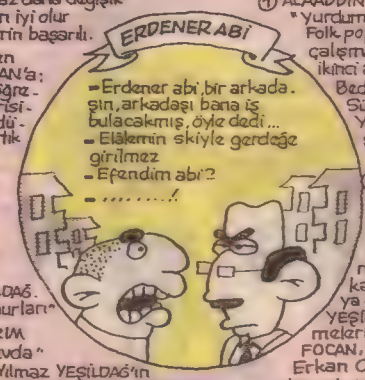

* İstanbul'dan Metin TAŞ'a; Devamlı olarak televizyon espirilerinden gidiyorsun.. Biraz daha değişik konulara girsen iyi olur çünki gözlemlerin başarılı.

* Balıkesir'dan Mustafa ŞERAN'a; Gönderdiğin öğretmen adam esprisinin benzerini düşünüyordum, artık karma birşey yapartız..

DUYURU

Toplumsal dönüşüm yayınlarından iki şiir kitabı:

① Yılmaz YEŞİLDAĞ. "Hüzün Yağmurları"

② Cafer YILDIRIM "Yurtsuz sevda"

Ayrıca yine Yılmaz YEŞİLDAĞ'ın bu sene ocak ayında çıkan "Yaşamın Hakkari'sindeki militan" isimli bir şiir kitabı daha var...

TRİKONT Görsel ve İşitsel ürünlerden iki yeni albüm daha çıktı:

① ALÂADDİN US "Yurdumun trenleri" Folk-pop türündeki bu çalışma, Alâaddin US'un ikinci albümü. Nazım'dan Bedri Rahmi'den, Sürayya Berfe'den, Yaşar Miraç'dan, şiirlerde müzikleştirilmiş... Başarılı...

② Ayşegül YEŞİLNİL "Rüzgara şarkılar söyle" Bu albüm, çok renkli isimlerin katkılarıyla ortaya çıkmış. Nezih YEŞİLNİL düzenlemeleri yapmış, Önder FOCAN, Bülent ORTAÇGİL, Erkan OĞUR, ve daha bir çok ünlü isim de katkıda bulunmuş... Değişik... Birer tane edinmeniz tavsiyesiyle...

MaNİvELa RUhİ

Özet: Ruhi. Manivela Ruhi varoluşunu umursamazmış gibi görünen adımların sahibi olan şahıs. Kahvenin tam ortasında oturmaktadır. İçeri koşarak bi adam girer. (Hikmet aabiyi bıçakladılar, Hikmet aabiyi bıçakladılar) diye haykırmaktaydı..

* * *

Yeterince düşünmeyenler için kendini kolaylaştırdı ifade. Ve dedi ki (Hikmet aabi bıçaklandı kimbilir ne sebepten? Ve manivela Ruhi çözmek için olayı Hikmet aabinin bulandığı koordinata doğru yollandı ufaktan.. Ve ağır ağır çıktı merdivenleri. Gömleğini değiştirdi. Ellerini yıkadı, eldivenlerini giydi ve girdi ameliyathaneye. Sorda (Durama nasıl?) Hemşire didaktik bir ses tonuyla ansırladı kueşçını (nabız yokladı abartılı, kan kaybetmiş, ter'de mineral eksikliği var, böbrekler sinir krizi bıçağın isabetinden dolayı böbrekler paranoya olmuş.. ama.. ama gözleri çok güzel..) , (Ne renk?)... (Mavi-bahar mavisi..) ve dedi ki (neşter). Hemşire Ruhiye. Manivela Ruhi'ye doktor manivela Ruhi bey'e neşter'i uzatırken gökyüzündeki bulutları seyretmek ve onları birtakım şekillere benzetmek mümkündü.

Kazıya kazıya bularlar altın'ı. Altın arayıcıları genellikle kürek kullanırlar ama bu yanlıştır. Bu iş kürekle olmaz. Kim ki altın'ı tırnaklarıyla kazıyarak, ağlayarak, bağırarak, delirerek timarhanelere düşerek arar, o bulur. Ruhi. Manivela Ruhi altın arıyordu. Doktor manivela Ruhi bey sokta elini hastanın beynine. Hikmet'in aklını, Hikmet'in kaybolmuş aklını aramaktaydı. Aklı bulsun ki ruha ulaşsın. Severdi Ruhi Ruh'a ulaşmayı. Ve ulaştı. Ulaşır ulaşmaz teşhisni koydu. (Kavrayış zorlanmasından mütevellit RUHSAL ENFEKSİYON) Yaralıydı Hikmet! Bedenindeki bıçak yaralarının bir önemi yoktu. Ölümün ebesi azrail o yaraları rahatça onarabilirdi. Fekat Ruh, fekat ruh'un onarmak manivela, doktor manivela Ruhi'nin işiydi.

O bir doktordu. O bir ruh doktoruydu. Ve doktor manivela Ruhi fikir'ini besteledi. Neşteriyle sivrilti fikrini bir iyice. Ve sapladı Hikmet'in alnına. Ve Hikmet tam koma'nın ortasında şanlı bir kahkaha patlattı sessiz güneşin fikir'siz hoşnutluğuna. Saatlere takılıp kalmış aklana selamlar söyledi vakit geceyarısını bulmadan. Ve sansırı gibi zevaldı o yosunları yeşpembe gülrükler. Sonra Hikmet şu sözleri duyda: ölümle yaşam arasındaki o perdenin aralığından ve her biri bir kelime söylemek kaydıyla yirmialtı melek şu cümleyi oluştardular. (yaşadığın her an ölüm ebesinin geriye sayışıdır, zamanı gelince doğacağın uzaya ve bu ne ilk MERHABA ne son ELVEDA, bu düpedüz bir yıldız olarak parlayışındır uzay'a) Ve Hikmet hislerin dansettiği bir alemde kendini kesen bıçağı değerli şeyler sanat müzesinde altında şu yazı ile sergilenirken gördü. -Şekli değiştirilmiş som altın kader saati. seri no: 4.732 476- ve o müzede o bıçağa benzeyen ya da benzemeyen milyonlarca eser vardı. Ki uzaydaki en ilginç müzelerden biridir. Perşembeleri hariç haftanın diğer günleri 12'yle 12 arası gezilinebilir. Sordu Ruhi. Anlat Hikmet ne gördün? Anlattı Hikmet. (Timarhanede rastladım bir derviş'e ve pek sarhoştu, ve boynunda demirden bir zincir. Küçük pembe haz zerrecikleri birleşip cennetin sevinçle akan nehirlerini oluştarıyorlar diye mırıldanıyodu. Ve herşeyi söylemek istemekle, söylememek arasındaki mesafeyi cayır cayır gırtlaktan patlatılmış HOŞ bir çığlıkla aşabilirsin diye fısıldadı kulağıma. Ve bağır. Ve bağır. Ve bağırdı Hikmet HİAAARRGG diye. O sırada elini tutmaktadı Ruhi. Ve fısıldamaktaydı kulağına. (Dayan, dayan dostum, sabret dostum.) Durup dururken patlamaz ki yanardağ, sebepsiz yere akmazki ateşe dönüşmüş taşlar, bir nehir gibi. Laf olsun diye dönmez ki dünya. Espri olsun diye kaymaz ki bir yıldız gökyüzünde. Saz'cı boşuna koparmaz ki telini ve boşuna patlatmaz davulcu davulunu. İçine kartal kanı ve at sütü karıştırılmış mürekkebine batırdı inşaat çivisine benzeyen kalemini. Ve çekiç şeklindeki çabasının her vuruşu ile biraz daha derine gömdü sözcüklerini ki bu sözcüklerle reçetesini yazmaktaydı hastanın.

Boşver. Boşver, karşı durma esen rüzgara. Boşver. Boşver, yörüngesini değiştirmeye çalış denize akan nehirin. Boşver. Boşver dalgalar yıksın kıyıları ki emin olduğun (ve fakat bilinç düzeyinin düşüklüğünden dolayı çoğunlukla unuttuğun) o gözden habersiz ne delilikler yaptın yannız olduğuna zannettiğin sonsuz kalabalığın ortasında (ki orası senin ülkendir) Boşver, karşı durma esen rüzgara. Boşver, yörüngesini değiştirmeye uğraşma denize akan nehirin boşver, dalgalar yıksın kıyıları. Ki onlar işlerini bilirler.

Hikmetin beynine soktuğu elinin, işaret parmağı ile gittikçe büyüyen halkalar halinde helezonlar çizerek ağır ağır konuştu Ruhi.

(Bir küçük çiçek açsın sadece! Papatya yeterlidir! Ondan sonra ne varmış? Bana ne aabi yaa diye mırıldandı ağır komasının ortasında Hikmet aabi. Ve Ruhi ve Manivela Ruhi EVET dedi EVET işte şimdi ayarı düzeldi aklının. Hikmet aabi gülümseyerek kalktı ameliyat masasından. Ve yemyeşil kırlara doğru uzadı gitti. Öyle bir uzamak ki (zuuwwwaamp) gibi, öyle bir gidişki (zzzzzzvvvvttt) gibi. EVET ÖYLEDİR.

BİTTİ.

SONDAN SONRAKİ SON: Ve zamanı gelince düşünülecek olan fikirler kapıkulu askerleri gibi elpençe divan durmuşlardı o gökyüzünde binbir sevinçle uçan kuşa. Ve ben onu bir martıya benzettim. Ama beni esas sevindiren şu oldu. O kuş ya da martı (herneyse?) güzel bir denizin üstünde uçuyordu. Evet.

BİTTİ

GÖKHAN DABAK

SELÇUK ERDEM

TABU DEVİREN

KOFTİ ANARŞİST

BAHADIR BOYSAL

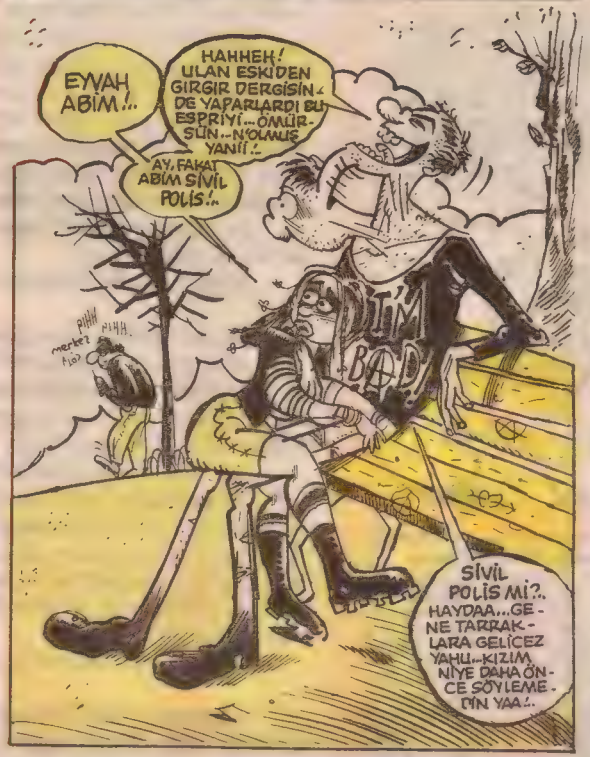

ediz

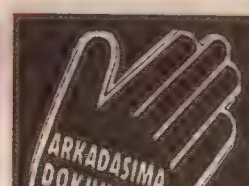

Devrim şehitlerine, Türk ve Kürt halkının bağımsızlığı için savaşanlara ve içimizde bıraktıkları devrim ateşiyle hala savaşmakta olan devrim şehitlerine, beni her ne kadar anlamasalar da aileme, TÜ Radyo Televizyon bölümünde okuyan Yoldaş Nihan'ma ve onun umutlarına (Dostum batmış güneşin sönmesini) bir de türkülere asla dokunmayın.

Şen yoldaş; gülüşüne bin kurşun sıksa da ölüm, unutma umuduna işlemez gülüm.

Ebru T.Ü. Edirne

Hey ordakiler! Size sesleniyorum. Sakın yüreği sevgiyle dolu insanlara dokunmayın. Grup Kızılırmak'a, Grup Yorum'a, Grup Ezgi'ye dokunmayın. Ve gerçek dost olanlara dokunmayın. Hiçbir dostuma, dokunmayın. Melis'e, Beriyan'a, Özlem'e, Fiha'ya ve hiçbir arkadışımıza dokunmayın. En önemlisi hiçbir devrimciye dokunmayın. Dokunmayın!..

Ruj

Nazım Hikmet'e, Marx'a, çok sevdiğim Aziz Nesin'e, birtanecik Ablam Derya'ya ve dostum Çağın'a, Deniz Gezmiş'lerin, Uğur Mumcu'ların, Çetin Emeç'lerin yolunda ilerleyen tüm "güzel ve gerçek" insanlara sakın dokunmayın.

Funda (Kıvırcık)

Yeter artık! Bundan sonra hiç kimse birbirine dokunmasın. İnsanlar, serbestçe düşünme ve düşündükleri gibi yaşama hakkına sahiptirler. Hiç kimse, bir başkasının bu hakkına dokunamaz, dokunmamalı. Çok yakında çevremizde dokunulacak hiçbirşey kalmayacak zaten. o zaman neyinize (!) dokunacaksınız çok merak ediyorum doğrusu.

Boncuklu İ.Ü. Hukuk Fakültesi

Gazetemiz Yeni Politika'ya, devrimci-yurtsever insanlara, suçları sadece düşünmek olan yazarlarımıza, Partimiz Hadep'e, güzel dergimiz Leman'a ve Leman çalışanlarına sadece işlerine geri dönmek isteyen Eminönü belediyesi işçilerine ve kendisini duyarlı hisseden insanlara sakın ama sakın dokunma..

Sizler o pis ve kokuşmuş düzeninize bizleri kesinlikle alamayacaksınız.

Boşuna uğraşmayın ve son olarak demedi demeyin. Sakın Dokunmayın..

Nilgün

Sırf düşündüklerini yazan ve bu yüzden yargılanan Yaşar Kemal'e, dokunmayın. Tek suçu düşüncelerini yazdığı için Milliyet gazetesinden ihraç edilen Ahmet Altan'a dokunmayın. Beni Leman ailesi ile tanıştıran şair Doğan Durgun'a dokunmayın. Abilerim Ali'ye, Bilal'a, Rıza'ya ve demokrat insanlara dokunmayın. Düşünmek için yaratılan insanlara dokunmayın. İnsanlar düşünmek için ve düşündüklerini yazmak için yaratılmıştır. Dokunduğunuz insanlara dikkat edin. Size de birgün dokunurlar.

Bülent Sürgülü/Adıyaman

Leman'a Dokunma!..

Sahin

Akşamsefası

GEKİRGE

CEM YILMAZ

FOTOĞRAF MAKİNASININ İCADI VE SÜPER ARKADAŞLAR...

GİZLİ AJANLAR. (Bi şekilde)

Pazartesi günü saat 21.22'de Leman Kültür'de bi Stand-up Comedy olayına giricem galiba..Dur bakalım...

Dünyanın en güzel yeri

Sonunda kahramanları, zulada saklı küçük bir bıçak kurtarır. Sonu geldi, işi bitti, öldü, ölecek, kurtuluş yok, diyorsunuz. Filmin sonunda, tam da o sırada kahramanımız sofadan küçük bir bıçak çıkarır.

Bosna haberleri gibi. Madımak oteli gibi. Parlamenterlerimizin suratları gibi.. Kara bir haberle çaresiz kaldığımda, ülkemden, kendimden umudu kestiğimde, son bir hamleyle beni kurtaracak küçük bir bıçak arıyorum.

***

Yüzyıllardır süren geleneksel bir hayırdır, adak. Müslümanlar Eyüp Sultan'da kurban adaklarını kesip halka dağıtırlar. Eyüp Sultan'da araştırılmayı bekleyen onlarca koloni yaşar. Dilenciler, duacılar, hocalar, falcılar, satıcılar, ziyaretçiler. Bir de dağıtılan adakların toplayıcıları. Bir de nem kusan kızgın bir öğle güneşinin altında, perişan, çıplak, yoksul, miskin kalabalık.. Miskin kalabalığın sessiz bir gökgürültüsüyle uğuldadığını, heyecana geldiğini görürsünüz. Paçavralara sarılı kemiklerden ibaret insanlar, ya da mesai, meslek gereği böyleler. Kurban parçalarının dağıtıldığı kokuya, merkeze doğru üşüşen, koşuşan kalabalık.

Bir de yağlı koyun derilerinin kokuları, ağır bağırsak kokuları, kurban kanları, parçalanan postlar. Etler, kemikler, postlar kalabalığın üstüne fırlatılır. Halkımızın, adağa, milli, manevi katılımı sonsuzdur. Kapışılan et parçalarını hemen orda yiyecek çiğ çiğ bir iştahları vardır. Palazları güçlü, kemik yüzlü insanlar kalabalığı balta gibi yarıp merkeze yanaşır. Güçsüz, ak sakallı ihtiyarlar yere düşer. Beklenmedik nur yüzlü insanlardan pis küfürler yükselir. Bu küfürlerin bir tekini duysa Eyüp Sultan Hazretleri, bu avluda işimiz bittik.

Küçük çocuklar can havliyle, dağıtımın merkezine sızabilmek için kalabalığın ötesini berisini ısırır. Koyun kanlar, et parçaları yerleri mazot yağı gibi kayganlaştırır. Bir koyun bacağına on el uzanır. Kimindir bu koyun bacağı?

Ötelerden, mezarların altında bir boğuşma. Toprağın derinliklerinde ölüler, parçalanmış kefen ve iskelet parçalarıyla savaşır. Bacakaralarından yorgun, yıpranmış suratlar çıkar, dirsekler, kaburga kemikleri birbirine karışır. Mahşerin açlığın avlusu.

Palazları güçlü siyah büyük adamlar iri parçaları kapıverdi. İşte, tam da o sırada. Ağzı burnu kan içinde başı örtülü onbeş yaşlarında bir kız yerlerde çığnenir. Başı örtülü küçük kızın orası burası görülür, orası burası kan içinde kalır. O hengamede kucağına bir koyun bacağı sıkıştırdı ve iki büklüm öyle kaldı.

Kucağına onlarca iri kıyım el uzandı. Uzanan elleri ısırarak, ağlayarak koyun bacağını korumaya çalıştı.

Koyun kanı, ter, gözyaşı içinde ıslanmadık yeri kalmadı küçük kızın.

****

Düşlerin bittiği yerde şiddet başlar.

Meydanların bittiği yerde kölelik ve köpeklik.

Siyasi tarihiniz meydanlarda yazılmamışsa siyasi tarihiniz tepeden gelenlerin, darbelerin, üsttekilerin, orospu çocuklarının tarihiyse, o meydanlarda, size de ekmeği, size de koyun kellelerini böyle fırlatacaklardır.

Onu da, tarihin palazları en güçlü olanları kapacaktır.

Bu toprakların en büyük yenilgisidir. Balkan bozgunu mu. Çatalca'ya kadar halkı kılıçtan geçirerek gelen Bulgar askerleri, kadınların ırzına geçerken "padişahım çok yaşa" diye bağırır. Bu savaşta, Edirne kalesi savaşı, dünya savaş tarihinin en son kale savaşıdır. Aylarca muhasara altında aç kalmış Edirne halkına savaşın sonunda Bulgarlar ekmek dağıtmaktadır. Halk ekmeğe hücum eder. Kalabalığın içinden bir ses yükselir, "almayın bu ekmeği, bu ekmek kimin ekmeğidir?"..

Şimdi bu ses nerdedir, gidip, bulsak, öpsek o sesi..

***

Yüzbinlece Kürt, Saddam'ın bombalarından korkup Türkiye'ye kaçar. Dağ, taş, insan ölüleriyle dolar. Dünya sağlık-yardım örgütleri, çadırlar, kamplar, Amerikan askerleri, yoksulluk, kolera, televizyonlar, pislik, çamur, tifo, soğuk, ölüm, modern dünya, bilim, insanlık, vicdan hepsi oraya koşar. Dağ başlarında annelerinin kucağında ölen çocuk fotoğrafları..

Bir yardım çadırı içinde.. Türk doktorlar, görevliler, Amerikan askerleri.. Bir zenci Amerikan askeri, silahını bacaklarının arasına almış kumanyasını yemektedir. Kumanyası vakumlu bir plastik torbanın içinde. Vakumlu paketi parçalayarak açtıkça bayan bir Türk doktorun kendisini seyrettiğini görür.

Kumanyasından bir çikolata uzatır. Bayan doktor alır. Bu oyun çok hoşuna gider zenci askerin. Bir parça daha çıkarır. Bu sefer yere atar. Bayan doktor bunu da alır. Zenci askerin daha da hoşuna gider, bu sefer kumanyayı yere atar. Bayan doktor zenci askerin ayakları dibinden bu kumanyayı alır.

Zenci asker, dışarı çıkıp kendine yeni bir kumanya alır ve gelir.

Çadırın içinde olup bitenleri bir başka Türk doktoru görür. Bayan doktorun bu davranışına çok bozulur ve onu azarlar. Bayan doktor "ama ondan bunda çok daha var" deyip kendini savunur. Zenci asker içeri girdiğinde tartışma devam etmektedir. Dillerini anlamasa da erkek Türk doktorun oyunu bozduğunu anlamıştır. Diş gıcırdatır.

Bir de zulasından rambo bir bıçak çıkarır. Kumanyasını biraz sert hamlelerle parçalayarak açar..

***

Bayan doktor, kendini azarlayan doktora, "kumanyasından sana vermedi, sen kapamadın", yani kıskandığın için diye cevap verir..

Neresidir tarihin en güzel yeri. Neresidir dalgaların en güzel yeri. Neresidir bu toprakların en güzel yeri. Yeniden bir hava atışı yapsak diyelim, öyle yaptılar, yiyecekleri nakliye uçaklarıyla havadan attılar. Bir küçük bıçağımız olsa, diyelim.. Elin gavurunda sahicisi var..

Bu ülkenin en güzel yeri neresidir? Bayan doktoru haşlayan, azarlayan, bağıran doktorun en güzel yeri neresidir? Gitsek, orayı öpsek..

Orasıdır tarihin en güzel yeri. Öpelim.

NİHAT GENÇ

KILLANDIRMA SERVİSİ

☛ *"Kuşlar en ufak bayraklarıdır aşkın..."*

Oktay Rifat

vötopik

"dünyadaki bütün kötülüklerin kaynağı paradır" *demiş düşünürün biri*
binyıllar önce
ve çok sonraları
engin abi
"ah ulan para seni pis sihirbaz seni nasıl da değiştirirsin herşeyi birdenbire" *yazdı bir öyküsünde*
barbarlığı ve yavşaklığı
ve zulmü ve hüznü
öğrenmek istiyorsan
parayı tanı
boyu devrilesice para
napolyon versin belanı

* * *

medya diyorlar
medya işitiyorlar
iyi bir şey
medya sayesinde oluyor
kötü bir şey
medya yüzünden
medyada yeriniz yoksa
medya eleştirilerinizi
kimse iplemiyor
medya dedikleri renkli ekran
özel-tüzel radyolar
aciz kalıyor
büyük "gasteleri"
kupon sattırıyor
aslolan televizyona çıkmak
araç olmasında
fayda var alet
amaç olunca
büyük komedi yaşanıyor
ilerde "devirme" yapılacaksa eğer
yalan rüzgarı'nın
saatine denk gelmemesi
icap ediyor

17.1.1995

* * *

bittin işte
bitmeyi reddeden ocak
kaldı altı ay
bi yandan kısacık zaman
öte yandan vay
anam vay
güle güle depresif ocak
benim için sorun
değil de
içimdeki adam ne yapacak

31.1.1995

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

HARALA GÜRELE HAYAT KATARI ÖYKÜLERİ SERİSİ 2018 : Ağır sorunlardan bir türlü sıra gelmeyen küçük sorunlar silsilesi...

ŞİMDİ ŞÖYLE HAKİM BEY...İNSAN BEYNİNİ BİR BALON GİBİ DÜŞÜNELİM...NE KADAR ÜFLERSEK O KADAR KAPASİTESİNİ ARTIRIR. YANİ GENİŞLER...BEYNİMİZİ DE BALON GİBİ DÜŞÜNELİM... NE KADAR BİLGİ ALIRSA O KADAR KAPASİTESİNİ ARTIRIR...DEĞİL Mİ?.
İNFORMATİK ÇAĞDA YANİ BUGÜN FARZI MİSAL BEYNİMİZ BU KADAR KAPASİTEYE SAHİPSE BİZ BU KADARINI KULLANIYORUZ, YANİ BİLİM ADAMLARI %10 DİYORLAR AMA BELKİ DE MİLYONDA BİR, EMİN DEYİLİZKİ BU BİR VARSA - YUM..
ŞİMDİ EFENİM BİR SANİYE..
ÇIT
ŞİMDİ ŞU DOSYA.. Bİ SANİYE EFENDİM!
O DOSYAYI ALAMAZSINIZ, BIRAKIN LÜTFEN..
Bİ SANİYE EFENDİM, Bİ SANİYE!..HEMEN VERİCEM
ÇABUK BIRAKIN LÜTFEN..
BAKIYORUM EFENDİM, EVET DİYOR Kİ MEDENİ HUKUK 365 MADDE, FALAN FİLAN, FALAN FİLAN.. HEMEN BİLGİLENİYORUZ..
...VE N'APIYORUZ..BİLGİLENMEMİZ BİTTİKTEN SONRA YERİNE KOYUYORUZ NİÇİN?..BİR DAHAKİ SEFER KOLAYCA YERİNDE BULABİLMEK İÇİN..
İŞTE BUNA BİLGİLERİN İSTİF EDİLMESİ DİYORUZ..
DÜŞÜNÜN Kİ BU ODA BEYNİMİZİN ÖRNEĞİ KÜÇÜK BİR KÜTÜPHANE...SOSYAL BİLGİLER ŞURADA, ŞİİR ROMAN EDEBİYATI ŞU RAFLARA...TARİH COĞRAFYA AYRI AYRI RAFLARDA..SICAK, SOĞUK, ACI, TATLI, HER ŞEY İSTİF EDİLMİŞ...
HİÇ BİR ŞEY DÜZENSİZ DEĞİL !..
YANİ KISACA BİLGİLENMEK YETMİYOR...SENİN TOPLADIĞIN, SANA VERİLEN, GEREKLİ, AZ GEREKLİ YA DA ÇOK ÖNEMLİ BÜTÜN BU BİLGİLERİ İSTİFLEMEDİĞİNİZİ DÜŞÜNÜN !..HER BİRİ BİR YERDE...NE OLUR?..ARARSINIZ... NE OLUR? VAKİT KAYBEDERSİNİZ NE OLUR?.. BULAMAYABİLİR VE O BİLGİDEN YARARLANAMAYABİLİRSİNİZ...
ANLIYORUM KISA KESİN LÜTFEN..
BİTİRİYORUM EFENDİM!..
DİYELİM BİR YAZ AKŞAMI EVDE UYUYORSUNUZ, PENCERE AÇIK, BİR AKREP GİRİYOR VE SİZİ SOKUYOR... AKLINIZA 5 YIL ÖNCE ALDIĞINIZ ACİL TIP BİLGİLERİ KİTABI GELİYOR. ARIYORSUNUZ, ARIYORSUNUZ, BU ARADA TER BASIYOR, ATEŞİNİZ YÜKSELİYOR, GÖZLERİNİZ KARARIYOR, SİZ HALÂ ARIYORSUNUZ...
BEYFENDİ, BEN BLOKTA EN ÜST KATTA OTURUYORUM. AKREP İMKÂNSIZ ÇIKAMAZ.
AMA BULAAAAMIYORSUNUZ...BULAAAMIYORSUNUZ !..
LÜTFEN !..SAKIP SABANCI TARZI KONUŞUP MAHKEMEMİZİ ETKİLEMEYE ÇALIŞMAYIN VE SADEDE GELİN...
KARIMDAN BOŞANMAK İSTİYORUM EFENDİM !..
KARICIĞIM GRİLİ SIVIT ŞÖRTÜM NERDE ?.. Cevap - Bilmiyorum hayatım. KARICIĞIM ELEKTRİK FATURASINI YATIRDIN MI?. Cevap - Aaa...aa! Geldiğinden bile haberim yok !.. KARICIĞIM NASIL OLUR SANA VERDİM YA...ÇANTANA KOYDUN YA...
BAKIYOR ÇANTASINDAN ÇIKIYOR FATURA... KARICIĞIM KİRAYI YATIRDIN MI?.. Cevap - Aaa günü geldi mi ki?.. KARICIĞIM CEP TELEFONUN KİTAPÇIĞI NERDE BİR FONKSİYONU OKUMAM LAZIM... Cevap - Hiç görmedim... OLUR MU AMA...
ARAMIZDA BİLGİ, ZEKA, ALGI, AKIL ANLAMINDA ÇOOOK FARK VAR ÇOOK !..BAKAR MISINIZ, YÜCE MAHKEMENİZE GELİRKEN ÇORABIMIN TEKİNİ BULAMADI...SAYGISIZLIĞIMI BAĞIŞLAYIN...ŞURAYA BAKIN GÖZLERİNİZLE GÖRÜYORSUNUZ...
AYRILMAK İŞ...TİN... YOOO... RUUM !..
GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ İDDİA MAKAMININ HAYRANLIK UYANDIRICI ALGI, ZEKA, VE BİLGİ HAZİNESİNİN ÇAMAŞIR İSTİFİNDEN FATURALARIN ÖDENMESİNE BOYA BADANA TEMİZLİK DIŞINDA ÇAMAŞIR, BULAŞIK YIKAMAYA, ÇOCUK BAKIMINA HATTA YEMEK BİLE YAPMAYA YETERLİ GÖRÜNDÜĞÜNDEN MÜEBBETEN BU İŞLERİ KENDİ YAPMAYA MAHKUM EDİLMİŞ OLUP...
KARISI OLAN HANFENDİYE DE VERİLECEK CEZANIN 4 SAATTİR MAHKEMEMİZE CEHENNEM AZABI ÇEKTİREN SİZİN GİBİ BİR ŞAHSİYETLE EVLENEREK ZATEN MÜEBBETEN BEYİN DAMCIKLAMASI CEZASINA UĞRAMIŞ OLDUĞU ÖNGÖRÜŞÜYLE TENCERE-KAPAK MİSALİ BOŞANMA İDDİANIZ YERSİZ GÖRÜLÜP, SİZLERE ÖMÜR BOYU MUTLULUKLAR DİLERİZ...MÜBAŞİR OĞLUM TOPLA ŞURALARI...
ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK
of bee! Ne adam!
ŞAK
ÇIT ÇIT ÇIT

SIVASLILAR TARAFINDAN BASKINA GELESİN!

Onunla yaklaşık üç ay önce tanışmıştık. Askerden yeni gelmişti. O sıcaklığı bilirsiniz, sizi sarıverir ve "dünyayı güzellik kurtaracak bir insanı sevmekle başlayacak herşey" gibi başlar... Ne yazık ki sevgiden çok üzüntü bulduk. Bulduk diyorum çünkü ailem de benim kadar yıprandı. Arkadaşlığımızı ailesi öğrenince beni telefonla tehdit etmeye başladılar (Polisle evinizi basarız rezil ederiz vs). O, 'onları ciddiye almasak da olur' tavırları içinde. Ben korkuyorum ama onun rahatlığı beni de rahatlatıyor.

Ve bir akşam olan oluyor. Bizim evi basıyorlar. Annesi yukarıda ortalığı karıştırırken aşağıda babası mahalleliye ve evsahibine oğullarını evimize kapattığımıza dair propaganda yapıyor. İnsanlara da şenlik olsun (Evde annem ve ben yaşıyoruz, toplumca dul hanım ve genç kız herşeye hazır). Kardeşim o gün askerlik izninden geri dönecek, bu olaylar yüzünden ağlıyor. Annem elli yaşında ve isteri krizleri geliyor. Ve ben intihar girişimlerinde bulunuyorum. Ailecek bizi yıpratıyorlar. Sebep benim hayatımdaki özel kişi. O, bu olaylara hiçbir tavır almıyor. Herşey yanımıza kalıyor, tehditler, hakaretler, üzüntüler ve gözyaşları..

Şimdi daha iyiyiz, zaman herşeyin ilacıymış, arkadaşlarla bu olayları konuşup şimdi gülüyoruz. Konuşurken tam Leman'lık espri dedik ve yazdık. Şimdi kendi aramızda yeni bedduamız:

SİVASLILAR TARAFINDAN BASKINA GELESİN!

Merhaba,

Annem Manisa'nın Adala köyünden, tüm hısım akrabalar orada. Bu anlatacağım olay da zaten o insanlarla ilgili (Bu geçen olay bana annem tarafından anlatıldı).

Geçen hafta bizim köy lisesindeki gençlerin isteği ve hocaların yardımıyla Marmaris, Pamukkale istikametine bir gezi düzenleniyor. Teyzem, kızı ve ailesi de geziye katılıyorlar. Enistem de aynı okulda öğretmenlik yapıyor. Köy yerinde iş güç malum, ne gezmek ne tozmak, bütün yıl çalış dur. Fırsat bu fırsat demişler koca bir otobüs tutulmuş ve yola çıkılmış. İlk durak Marmaris, yemişler içmişler. Oradan Pamukkale. Pamukkale'de de güzel bir gün. Herkes çok mutlu, bütün dertler tasalar unutuluyor. Belki de koca bir yılın yorgunluğu atılıyor. Geziye gidilir de içmeden dönülür mü? Hele bir de Adala'lıysan.

Geri dönmek için akşam saatlerinde yola çıkılıyor. Herkeste tatlı bir yorgunluk. Hocalar yorgun, gençler yorgun, köylüler yorgun. Şoför ellerini direksiyondan kaldırıp oynayacak kadar yorgun değilmiş. Fark edilmiş farkedilmesine ama iş işten geçtikten sonra...

Karşıdan gelen bir motosikletle çarpışmışlar. Motosiklet sürücüsü ve arkasındaki ağır yaralı. Bizim şoför şokta, ama onun şoku başka. Arabası mahvoldu diye sağa sola küfürler sallıyormuş.

- .... çocuğu arabamı mahvettin!

Birden akıllarına bir taksi durdurup yaralıyı hastaneye götürmek gelmiş. Zorlukla bir taksi durdurulmuş ve yaralılar bindirilmiş. Refakatçi olmaya kimse cesaret edemeyince yaralılar arabadan geri indirilmiş.

Bizim köylüler bir şey yapamayacaklarını anlayınca otobüse binmişler ve kimseye bir şey söylememek kaydıyla yaralıları orada bırakıp kaçmışlar.

Ertesi gün gelen haber 1 ölü, 1 yaralı.

Şimdi soruyorum; bu insanlığa sığar mı? Bunlar olurken öğretmenlerimiz neredeydi, önlerinde saygıyla eğildiğimiz öğretmenlerimiz neredeydiniz?

Peki ya gençler, bizim gençlerimiz. Size güvenen bunca insan varken size yakışır mı?

Sizlerden utanıyorum.

O köyün çocuğu olmaktan utanıyorum.

Esra Uluocak/ Bornova İzmir

Merhaba Sevgili Lemancılar,

Bu yazıyı korkunç üzüntümü sizlerle paylaşmak için yazıyorum. Üzüntümün nedeni, en iyi arkadaşlarımdan biri, şu anda koma halinde, hastanede yaşam savaşı vermekte olan Mustafa'nın başına gelenler.

Olay kısaca şöyle; kırsal kesimden İstanbul'a geleli, henüz dört-beş ay olmuş, iyi niyetinden şüphe etmediğim, dürüst, dinine bağlı bir genç, ibadetini yerine getirmek için aksatmadan gidip geldiği camide, bir çevre ediniyor. Bu yeni arkadaşları ile dini toplantılara katılıyor. Onlardan "zikir" gibi daha önce bilmediği çok şeyi öğreniyor. Arkadaşlarının çoğunun, müridi olduğu tarikat şeyhi ile tanışıyor ve ondan, "daha iyi bir müslüman olmasını sağlayacak!" kitaplar alıyor. Bu kitaplar onun kafasını karıştırıyor, emin olmak için, çelişkide olduğu konular üzerinde, piyasadan birkaç kitap alıyor. Aldığı kitapların şüphelerini yok etmesi sonucunda, cenneti hak edebilmek ve iyi bir mümin olabilmek için daha önce aralarında tartışma bile geçmemiş olan arkadaşı, Mustafa'yı komaya sokuyor. Henüz 22 yaşında olan Mustafa'nın tek suçu ateist olması. Polise verdiği ifadede bu genç, yaptığından hiç pişman olmadığını, tekrar yapabileceğini, kâfirlerin cezasının Kuran'da açıkça belirtilmiş olduğunu, eğer inanmazsak Kuran'a bakabileceğimizi ve yaptığı Allah'ın emri olduğu için, suçsuz olduğunu söylüyor.

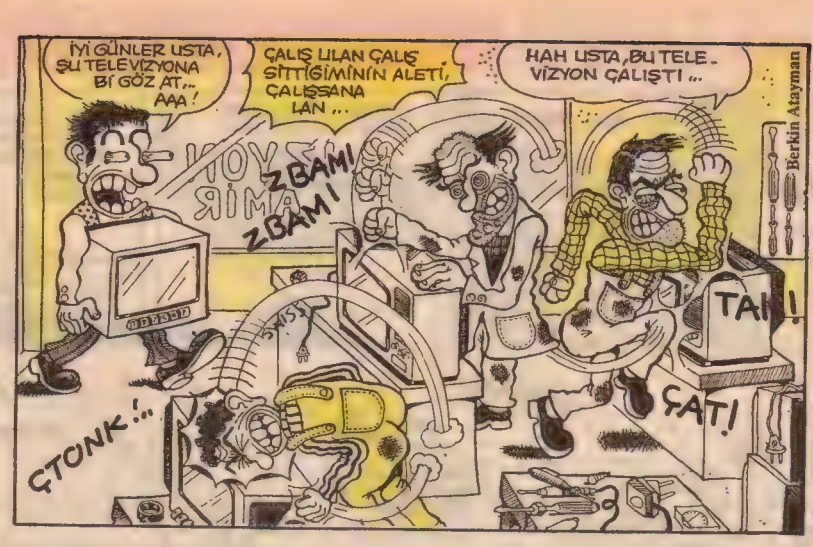

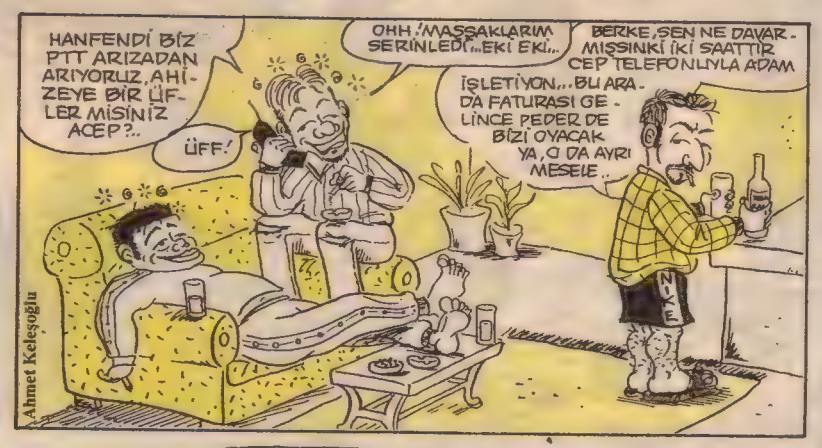

Sayı: 188 18 Haziran 1995 Pazar

SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ

Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● Seyhan AYDIN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** *İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.*

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **90 $**
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **75 DM**
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **110 DM**
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **1.200.000 TL**

BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL. hesabı: 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Bu olayda suç kimin acaba? Beyni yobazlar tarafından saçma sapan şeylerle yıkanmış ve şu anda hapiste olan gencin mi? O, bu olayda suçu en az olan kişidir. Yalanlarla beyin yıkayan yobazlar mı? Kısmen. Ama asıl suçlu sizsiniz! Aydın kesim ve kendini aydın sananlar da öyle. Kısaca hepimiz.

Kitapçıları dolaşın. Okuyunca dehşete kapılacağınız Kuranıkerim çeviri ve yorumları bulacaksınız. Eğitim seviyesi yetersiz kişilerin tüm saflıklarıyla bunları okuyup inandıklarında neler olabileceğinin en basit örneğini yukarıda okudunuz. Bu gibi yayınlar o kadar çok ki. Aydın kesim! Bunları okumadığınız, itiraz ederek doğrularını yazmadığınız ve bu denli çoğalmalarına izin verdiğiniz için SUÇLUSUNUZ! Din alanında çalışmayı yobazlık olarak görüp meydanı yobazlara bıraktığınız için onlardan daha çok 'yobaz'sınız. Bu konu üzerine yeterince eğilseydiniz, belki bu gibi yayınlar itibar görmeyecek ve tüm bunlar olmayacaktı.

Mustafa, örneklerden sadece biri ve belki de en küçüğü, daha büyük örnek olarak Maraş katliamını mı istersiniz, Sivas'ı mı, yoksa diğerlerini mi?

Herkesin daha duyarlı olması dileğiyle.

Yalın (İstanbul)

Merhaba Sevgili Dostlar,

Toplumsal ayıplarımızı, yanlışlarımızı mizahın yaratmış olduğu bakış açısıyla değerlendiren, gözler önüne seren ve düşünülmesi gereken konularda esprilerinizle diğer dergilerle aranızda oluşan kalın çizgiyi görmemek mümkün değil. Diğer dergilerle aranızda oluşan bu farktan dolayı sizleri kutluyor, yeni çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

Yaklaşık yedi aydan beri Buca Cezaevi'nde yatmaktayım. Ve bu sebepten dolayı dışarıya açılan tek umut kapısının ve yeni dostlar edinmenin yolunun yazışmaktan geçtiğini düşünerek sizlere adresimi de yazıyor, mektuplarınızı umut ederek bekliyorum.

Hoşçakalın

Buca Kapalı Cezaevi Yeni Bölüm Koğuş/4 Seyit Pelitli

Sevgili Leman Dostlarına,

Bir gencin ağzından, 12 Eylül gençliği.

68'lilerin çocuğudur, 12 Eylül genci. İnsanları sığlaştırma politikasının bir kuralıdır ancak bunu henüz öğrenmiş olması. Sivilceleri ilk çıkmaya başladığı sıralar, onun gözünde en güvenilir arkadaş bir çift markalı ayakkabı sahibi ayaklardır. Ve o günlerden itibaren öğrenir emek vermeden istemeyi. Ve geldiğinde 15 yaşına "Mac'deki (Mac Donalds) hamburgerler küçülmüş", "Çocuk bir içim suydu, Bana çok zekisin dedi.", "Blue Jean'in son sayısını aldın mı?", "Çıktığı o kızı da mı bıraktı?" muhabbetleri yapar.

17 yaşına geldiğinde dünyadaki bütün insani değerlere boşvermeyi büyük bir kendine güven konusu yaparak su savaşları yapar okulun 3. katındaki erkekler tuvaletinde ve kızlar tuvaletinde.

Çalışır kimisi fena bir şekilde derslerine para kazanmak için, çalışır kimisi fena bir şekilde üniversiteli olmak için, çalışır kimisi fena şekilde üniversiteyi kazanıp akrabaları içinde annesinin övünme kaynağı olmak için, çalışır kimisi eve gelme saatini 8'den 10'a çıkarmak için, çalışmaz kimisi kopya çekebildiği için, çalışmaz kimisi bir diğerinden daha serseri ve alaycı olduğunu kanıtlamak için ve çalışır çok azı bilim adamı olmak veya dünyayı değiştirmek için.

Ve geldiğinde 17 yaşına, sosyal adaletten bahseder. Ancak emeğin hakkı verilmediği için, insanlar hayvan yerine koyulduğu için, Sivas, Dersim ya da Gazi olayları olduğu için, Kürt köyleri yakıldığı için Yaşar Kemal yargılandığı için değil, bazı işçiler mühendislere yakın maaş aldığı için veya bazı dinci arkadaşları Anıtkabir'i ziyarete gitmediği için yakınır.

Gelecek yılın üniversite öğrencileridir fena bir şekilde derslerine çalışanlar. Ve çalışanların çoğu bu defa su tabancasıyla yapar su savaşını, çalışanların çok azının çalışanların çoğunu o hale getiren nedenlerini protesto ettiği saatte.

Bilmez uğruna savaş vermeyi. Bilir Deniz'leri atv'deki programdan. Bilmez aslında Deniz'leri, Bilmez Nazım Hikmet'i, bildiğini sanır ama bilmez! Ve bilmediğinden uğruna savaş vermeyi bilmez Che Guavera'yı!...

Fatoş Sarıca (17 yaşında bir liseli)

KAMUOYUNA;

Henüz altı yaşında olan **ENGİN**, iki ay önce LÖSEMİ (kan kanseri) hastalığına yakalanmıştır. Eskişehir Meşelik Tıp Fakültesi Hastanesi'nde tedavi görmektedir. Tedavi giderlerini karşılayamadığından halkımızın desteğine ihtiyacı vardır.

Çocukların ölümü sizi üzüyorsa ve eğer insanlık ölmedi diyorsanız;

Haydi Hep Beraber El Ele....

Engin'i Yaşatalım.....

İş Bankası Hesap No: Engin KEMİK
30000243300

Akşamsefası

KIL İMPARATORLUĞU

ALP TAMER

HEY SEN! GEL BAKALIM!..

ŞEN...SEN...

GI..

HERŞEYE RAĞMEN BENİM BEBEĞİMSİN...

SENİ ONLARA VERMİYECEĞİM, SENİ ASLA BULAMAYACAKLAR, ASLA, ASLA...

HOŞÇAKAL BEBEĞİM, BİR GÜN BELKİ, BİR GÜN YENİDEN BULUŞURUZ! YOLUN AÇIK OLSUN BİR TANEM...

Sevgili okurlar; KIL'sız doğan ve henüz adı bile konulmamış bu küçük çocuk "KIL"ü kesinin yargısız İNFAZCILARDAN kurtulmak için "KURTARILMIŞ KILSIZLAR BÖLGESİNE" ulaşmak zorunda, hangi yoldan giderse kurtulur? Lütfen ona yardım edin!

INGAAAAAA!

Doktooor! Doktooooor!..

INGAAAAA!

BİZİ AFFET TANRIM, SANA LAYIK OLAMADIK...

BAĞIŞLA BİZİ PATRON...

O "KIL"SIZ ÇOCUĞU BULUP SANA KURBAN ETMEZSEK; İNCELDİĞİ YERDEN KOPSUN LILU TAN-KIL!..

DÜNYANIN EN HIZLI AKAN DÖRT NEHRİNDEN BİRİDİR ÇORUH! İNSANLAR BU NEHRİN ÜZERİNE ÇOK GÜZEL KEMERKÖPRÜLER KURMUŞLAR... BU KÖPRÜLERİN EN İLGİNÇ YANI YAPIMINDA KULLANILAN KİLİTTAŞI ADLI TAŞ, BU TAŞ KÖPRÜNÜN YIKILMADAN KALMASINI SAĞLARMIŞ...

EVET! ÇÜNKÜ DİĞER TÜM TAŞLARA AĞIRLIĞI EŞİT OLARAK DAĞITIRMIŞ... İNSANLARLA KİLİTTAŞI GÜZELLİK OLAN KEMERKÖPRÜLERİ KURMAK İÇİN, BU HARİTADA VE BU ÜLKEYE TEKABÜL EDEN YERDE VE ŞU ARALAR GÜZELLİKLERLE KULLANILAN SEZGİSEL İLETİŞİME ÇOK DAHA FAZLA İHTİYACIMIZ VAR "SILA" YANİ BANA ÖYLE GİBİ GE. LİYOR. NE DERSİN?..

ONU SAĞ ELE GEÇİRMELİYİZ UYANIK OLUN, BEN KAPIYI KIRIYORUM, HAYDA BİSMİLLA...

BİZ HAZIRIZ!..

ZEYTİNLİK KÖYÜ

ÇİRK ÇİRK

INGAAAAA!

HEY!.. BİR MİSAFİRİMİZ VAR!..

HEM DE BİZDEN BİRİ!.. BU DA "KIL"SIZ!..

BAHÇE ve BAHÇIVANI BULUN!

1. BÖLÜMÜN SONU...

Sibiya Gölü Hatıraları...

ZAMAN AYNASI

aslan özdemir

Her kadın yaşamını sırtüstü, erkeklerin bitmez tükenmez isteklerine gece gündüz yanıt vermeye çalışarak geçirir. Eğer günün birinde kendisinin kişisel arzuları için satın alabilecek, bir hayran bulabilecek kadar şanslı değilse otuzlu yaşlarında yorgunluktan ya da hastalıktan ölmesi kaçınılamaz olur.

-Fahişeliğin Tarihi, Jess Wells, Pencere yay.

AŞK : KENDİMDE YAŞADIĞIM

Yorgun bir gecenin sabahıydı. İlk defa bu kadar erken kalktığını düşünüyordu. Mutfağa gidip bir domatesi dilimler halinde kesti. Yanına bir dilim beyaz peynir koydu. Yeşil zeytinlerden döktü tabağına. Üzerine limon sıktı. Dolaptan şişe Çamlıca gazoz çıkardı, gazı uçmasın diye kapağını ağzında bıraktı. Yanına kızarttığı ekmekleri koydu. Radyoyu kurcaladı; "Türküler ve oyun havaları" programını seçti.

Kahvaltısını yaparken onu düşündü.

Bir iki saatlik bir uyku için hiç de yorgun değildi. Her zamankinden daha sağlıklı olduğunu düşünüyordu. Bir iki defa olduğu yerde zıplayıp, sallandı. Yere yatıp şınav pozisyonu aldı, kolları yorulunca ayağa kalktı. Soğuk bir duş aldı. Şimdi kendini çok daha iyi hissediyordu.

En güzel gömleğini giydi, yeni aldığı pantolonunu denedi. Renkli bir çorap seçti. Aynada kendini beğendi. Yaz-kış elinden düşürmediği ceketlerinden uygun olanını aldı. Hızla sokağa çıktı. Kibar adımlarla yol aldı. İnsanların kendisini gözlediğini sandı. Anormal bir durum olup olmadığını, vitrinin önünden yavaş geçerek inceledi. Kendisini paranoyak olmakla suçladı. Tekrar yoluna devam etti.

Hâlâ onu düşünüyordu. Kokusunu, tenini, ellerini nasıl da eliyle kenetlemişti, ter içindeydi. Sımsıkıydı. Hiç ayrılsın istemiyordu elleri, vites değiştirirken bile elini ileri geri ittiriyordu. Bir parkın önünde durmuşlardı. Saat çok geç olmuştu. Onu evine bırakmıştı. Kendisini aramasını istemişti ondan.

Tekrar tekrar aynı sahneleri gözünün önüne getirip sonuna kadar canlandırıyordu kafasında, bitince yeni baştan başlıyordu.

Cebinden paketini çıkartmadan bir sigara çekti. Bir nefes alınca biraz rahatladı. Bahar mevsimini sevdi, herşeyin mutlulukla yaşandığı bir dönem diye düşündü. Kuşlar, çiçekler, böcekler nasılsa insanlar da öyle; çiçekler nasıl açarlar ya kadınlar da öyle, diye düşündü. Bir kafeye oturup sütlü neskafe söyledi, büyük bir keyifle yudumladı.

Dolmabahçe'ye indi, dün akşam yaşadıklarını anımsadı...

("Tek bir yıldız var gökte", "Hayır ay'da var" dedim. "Yüzüne yansıyor". Ellerimiz ter içindeydi, kalp atışlarımız hızlanmıştı. "Neden böyle bir şeye ihtiyaç var sence" Sarayburnu'ndaki çakar fener çaktı. Kibrit çöpü gibi alev aldı. Tekrar azalarak yok oldu. "İnsanlar yaşadıkları anlar için geçerlidir" dedim. Kırık sesimle.

Bir yıldız geceyi yırttı. Yıldızın kaydığını ay da gördü. Ay'ın dikişleri geceyi tutmadı. Kıyısız dalgalar okşadı titrek bedenimi. İsimsiz rüzgârlar aldı beni öksüzlüğümden...)

Sen ey aşk'ın prensi, zamanın efendisi, sen aşk'ı kendinde yaşayansın rüzgarın eşi..

Akşamsefası

25 HAZİRAN 1995 PAZAR... SAYI: 189... 20.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

ÜÇ KİŞİ DAHA KAYBEDİLME YOLUNDA MI?..

İçinde bulunduğumuz hafta içi, güpegündüz, İstanbul Ortaköy'de alışıldık bir kaçırılma olayı daha yaşandı. 18.30 sularında Ortaköy, Dereboyu caddesinde 34 DC... plaka numaraları tespit edilemeyen lacivert renkli bir B.M.W. yoldan geçmekte olan üç kişinin yanında aniden durdu. İçinden çıkanlar bu üç kişinin üzerine saldırdı, onları yere yatırarak arama yaptı. Bu sırada saldırıya uğrayanlardan biri, *İHD'nin yaptığı kaçırılırken isminizi bağırın uyarısındaki gibi isminin "Hasan Çelebi" olduğunu bağırdı ve kaybedilmek istendiğini haykırdı. Zorla arabaya sokulan üç kişi ayakları dışarda kalacak şekilde hızla olay yerinden uzaklaştırıldı. İ.H.D emniyete yaptığı başvuruda gözaltında bu bilgileri içeren kimsenin bulunmadığını söyledi. Yüzlerce insanın kaçırılıp, kaybedilip, katledildiği ülkemiz koşullarında dileriz "gözaltında kaybedilenler ya da kayıplar listesinde bu kişilerle yeni bir halka" eklenmez. Herşey gözlerimizin önünde, bir Arjantin faşist cunta dönemini anlatan film izlermişcesine gelişiyor. Oysa ne yaşananlar film ne de Arjantin ya da benzer deneyler geçirmiş ülkelerin deneyimlerinden farklı. Baskı, dönemleri güçlerinin her yerdeki dili aynı. Baskılara direnme geleneklerinin birbirine benzerliği gibi.

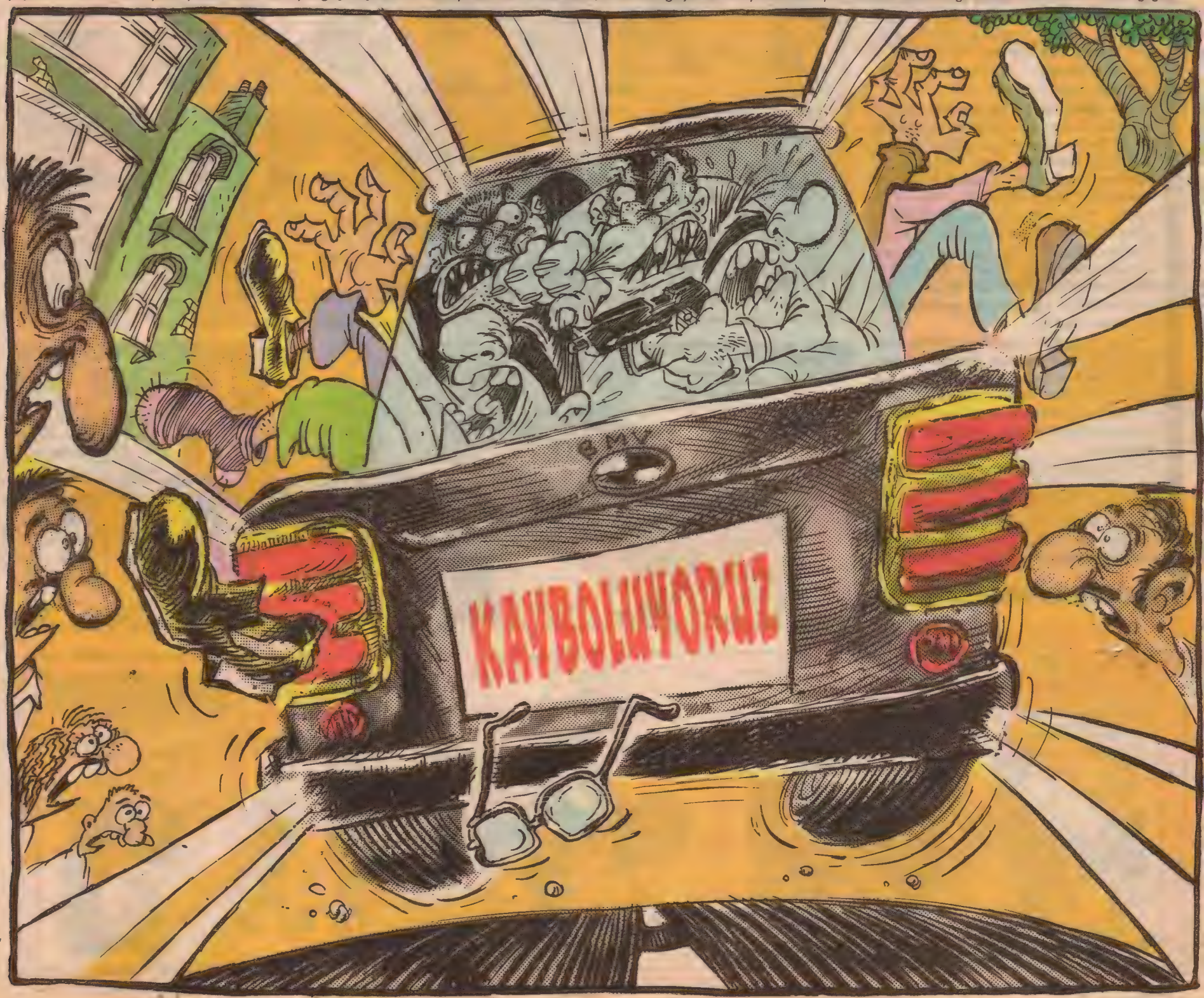

Akşamsefası

tracy chiller

Sorguç Tortu

Penaltı Noktasındaki Kadın

Tracy Chiller Haybeden Bildiriyor!..

***Tutturdular, Tofaş hisselerinin satış ihalesine fesat karıştırmışım... N'apmışım, ihale zarflarının açılmadan bana getirilmesini istemişim.. E, açılmış zarfı n'apiyim ayol.. Hem ben de süper bir zarf açacağı var, Los Angeles'dan almıştım, tık bi saniyede açıyor.. 7 bürokrat benim talimatımı dinledikleri için sanık olmuşlar.. Olacak o.. 7 cüceler de zaman zaman prensesleri için fedakarlık yapmazlar mı?.. Hem ben küçük fesat... pardon, küçük hesaplarla uğraşmam, bunu bilmeleri lazım.. Ayreten diyelim ki yaptım, yaptıysam ben yaptım.. Tofaş benim, ben IMF'nin, el ne reality?.. Verdimse verdim!.. (Babam da öyle diyodu-Tofaş reklamı şeysi!..)**

*** Baba dedim de, Y.Y'de okudum, yapılan araştırmada Japon babalarının önemli bir kısmı, dünyaya kuş olarak gelmek istiyormuş.. Çok interesan, Özer de zaman zaman aynı şeyi istiyor.. Ama bir farkla.. O "Minik Kuş" olmak istiyomuş.. "Niye?" diyorum, "Uzun hikaye" diyo.. Bi de Hürriyet'te Yalçın Pekşen'in köşesinde okudum, "Chiller" isimli bi korku filmi varmış, zombiler falan.. (Zombi ne Bambi gibi mi?) İsim benzerliği ayol. sadece yakın çevrem korkar benden gaf yaparım diye.. (Y.Y. Yeni Yüzyıl)**

*** Vestel Ferguson... ay, Fergan Mirkelam için bi şiir düşünüyorum: "En karlı koşuysa eğer Türkiye'de imaj / O, onun en güzel yüz metresini koştu!.." diye başlayan... Fikri Güneri Cıvaoğlu verdi, çok birikmiş bi adam kültürel açıdan... Nazmi Hikmet'i araştırmış..**

***Sıcaklar beni hırpaladı, geçen haftaki şiirlere "January" diye tarih atmışım, d oğrusu "June" olacak., (Bkz. Henry ve June)**

***Kulis yaptık, Kilis il oldu.. Yalova'yı il yapmak için "Yalama" mı olmak gerekiyo şimdilik bilemiyorum.. Feto'ya bi soriim..**

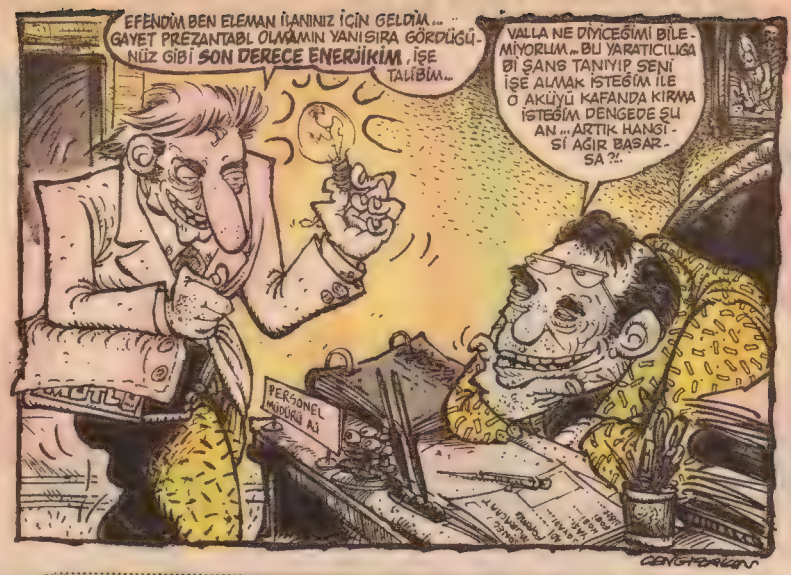

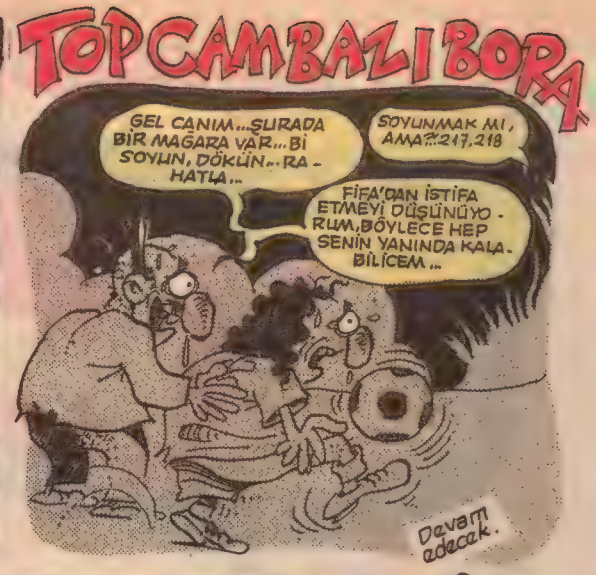

ÇİLLER
Ebedi lale
AKŞAM GAZETESİ
Polis Bülteni
FRANSA
Yeraltı Nükleer Deneme
SALEHATTİN KARADEMİR
Ayak bileği fetişisti
ERDOĞAN ŞENER
Odunla kafa kıran komser
(Ayrıntılı bilgi okur mektuplarında)
ERGÜN KAFTANCI
Hitler reenkarnasyonu
MERT ÇİLLER
Korumalarla adam dövme faktörü
SABAH-HÜRRİYET-MİLLİYET
Çeyiz medyası
BURAK KUT
Emniyet amiri kostümlü popçu

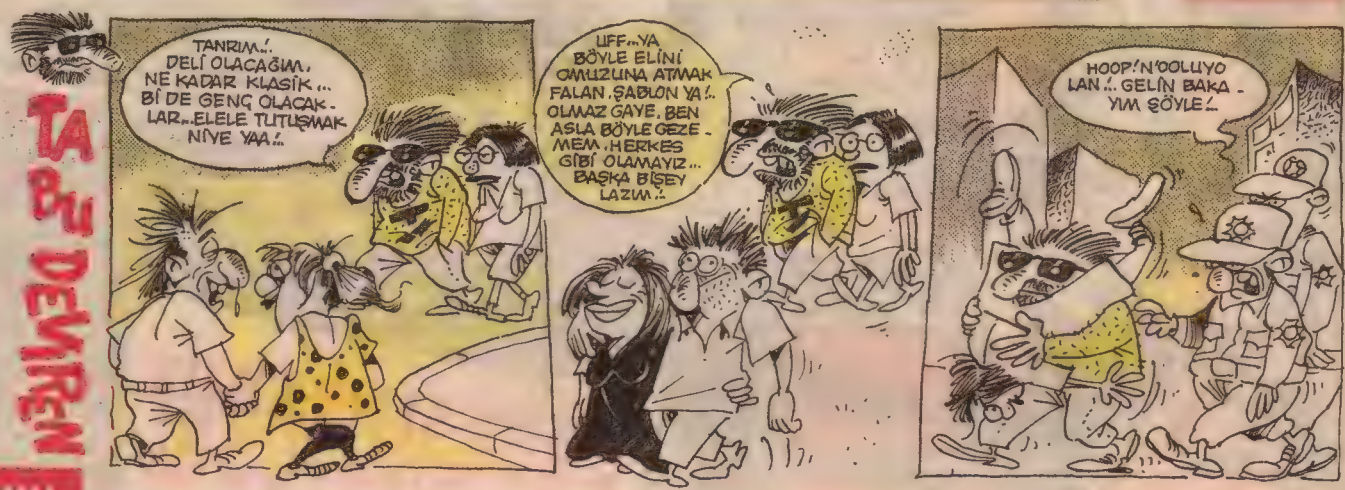

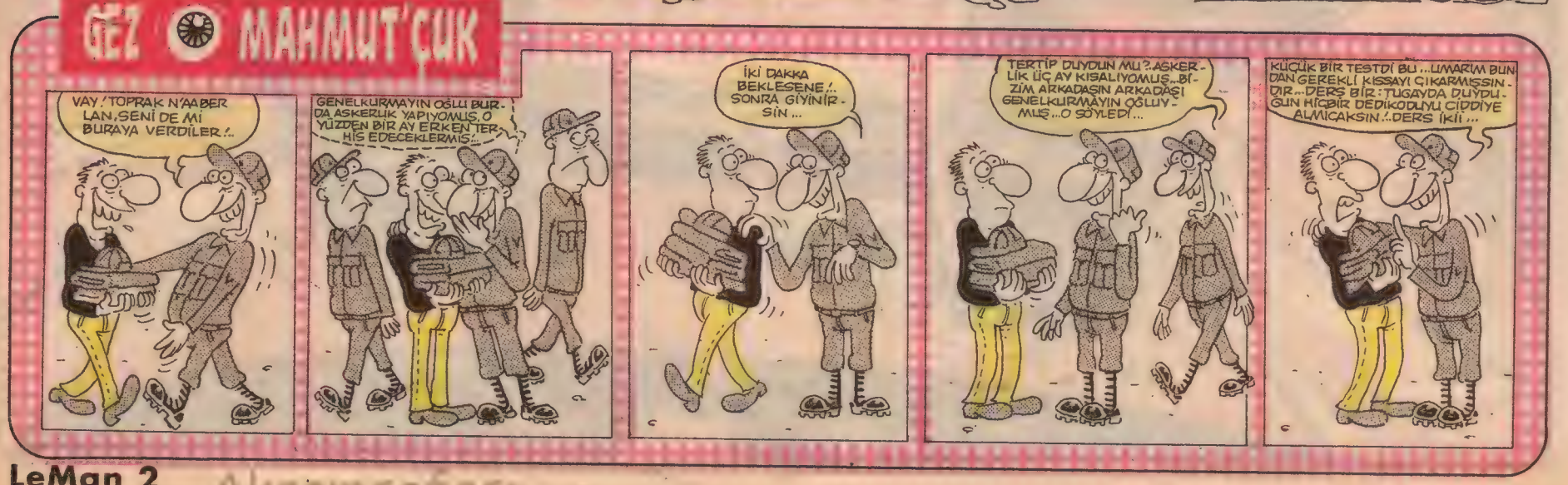

Akşamsefası

LeMan

RP, Menzir ve Evren'i "saflara" çağırdı.

LEMAN 7. CİLDİ TÜM TÜRKİYE GAZETE BAYİİLERİNDE..

Anayasa'da, 12 Eylül'ün getirdiği yasakları kaldırmak için yola çıkan (!) partiler, Anayasa'nın A'sını bile değiştiremezken, M.G.K'nın hayaletleri olmaktan öteye geçemeyeceklerini de gösterdiler.

Bosna'da, Bosna ordusunun Sırplar'a karşı kurtuluş harekatı, mazlumların mutlak zaferinin son halkası olma yolunda. Sırplar Batı'dan yardım istedi.

TL'den O'lar atılıyor.

Okmeydanı'nda polis rastgele ev basıp hergün onlarca, yüzlerce insanı topluyor. Buna karşı semt halkı direnişte ve her türlü baskıya karşın direniş kırılamıyor. Toplumsal baskıya karşı direniş geleneği yayılıyor.

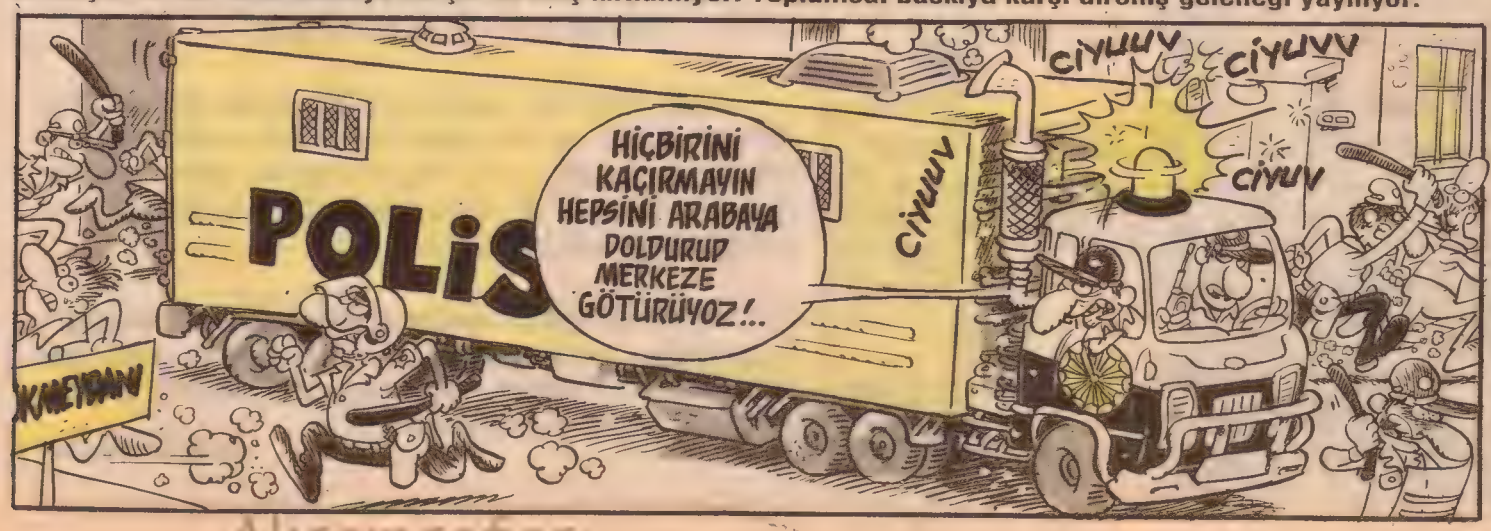

HAFTA SONU NE YAPAK ?

☛ **"artık kuşlarla bakışmak kaldı / arsız sırnaşık kargalarla / çakır ayazda son dakikayı beklerken"**, (yalelli, salâh birsel)

☛ muhitimizin çocuğu **balık ayhan ve arkadaşları'nın yaşayan ruhlar** isimli ilk kasetleri çıktı!.. pek de leziz olmuş doğrusu!. dadından yenelmeyor!..

☛ **düşler** dergisi çıktı!. **kinema** dergisi çıktı!..

☛ **tarihi pano şaraphanesi** de kapandı!. ucuzcuların, ayaküstücülerin ve keş'lerin mekanı artık yok!..

☛ **birleşmiş milletler** 50 yaşına girdi!. aabileri hediye olarak butros gali'ye bir bosnahersek hediye ettiler!.

☛ **"kırılan yerkabuğunu onaracak kimse yok / dünyanın suyu kendi yangınında buharlaşıyor"**, (ihanet perisinin soğuk sarayı, **tuğrul tanyol**)

☛ festival ve şenlikler devam edeyor!.

☛ istanbul'un içme suyu'nda herşey varmış!. su hariç!..

☛ cem yılmaz, gösteri piyasası'na bombe gibi düşmüş!. tüm sosyete onu konuşuyormuş!. o da muhitimizin çocuğu!.

☛ çin'de 23 milyon erkek kısırlaştırılmış!.

☛ vicdanımızı rahatlatacak bir mazeret, konuşmak!. yâni konuşmak!. her durumda!.

☛ mısır'a giden rus kızları, şimdi de kahireli dansözleri işlerinden etmişler!. rus kızları, kahireli dansözlere taş çıkartıyorlarmış!..

☛ birisi, tüysüz şeftali icat etse, piyasanın altını üstüne getirmez mi!.

☛ işçi-memur eylemleri sürüyor!.

☛ **"ne derseniz deyin, durduğum yerde yaprak dökü-yorum"**, (yalan şiirler, **akif kurtuluş**)

☛ yakında günlük bir mizah gazetesi çıkıyor!. kemal gökhan, tuğrul eryılmaz, ragıp duran, ümit kıvanç elebaşları!. çete çok kalabalık!. hayırlısı olsun!.

☛ bir türkü: kızılcıklar oldu mu.. selelere doldu mu.. gönderdiğim çoraplar da ayağına oldu mu.. (birden içimden geldi..)

☛ trafik kazaları biraz durulduu!. canavarı rehavet çöktü herhal..

☛ hayatta kaldığınız yeri unutmayın, günlerin arasına ayraç koyun, yâni saadet, yâni mutlu anlar.. çaav..

MANSUR SEBBOY
(düşler termosu)

Akşamsefası

PAZAR SEVİSGENLERİ

DELİ dergisi nostalcileri..espri:tan cemal

ÖMÜR TORPİDİSİ

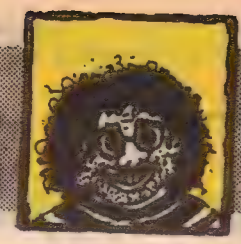

NAYLON FATURA LAFLAR-1

(şorda borda, söylenip durulan kalıplaşmış deyimlerimiz, cümlelerimiz var.. ben onları dertop yaptım.. bir yerde vazife yâni.. ben yapmasam bir başkası yapacaktı.. valla bişey değil.. esta yâni..)

* "-**sözde ermeni soykırımı**", (palavra herhalde, geyik muhabbeti yâni, öyle mi denilmek isteneyor)

*"-**bölücü çete mensubu üyesi**", (bölücü olmayan çete mensubu üyesi de mi olunuyor aceba.. veya mensup olmak, üye olmak değil midir ki zaten)

* "-**trafik canavarı kana doymuyor**", (niye aceba.. çok mu obur bu canavar.. veya kanımız mı az alyuvarsız.. ne demekse)

* "-**12 eylül öncesi'ne dönmek istiyorlar**", (niye isteyorlar.. ne var 12 eylül öncesi'nde.. halime'nin düğünü mü var.. ayrıca aynı 12 eylül'de bir daha yıkanamazsın ki)

*"-**verilmiş sadakası varmış**", (bunu gazete manşetlerinde göroruz daha çok.. ulan nerden biliyorsun, sadakasının verilmiş olduğunu.. belgen var mı.. makbuzun var mı.. gazetende ayrıca verilmiş sadakası varmış mı muhabirleri mi var.. yok mu.. o zaman bu kadar emin olmamak lazım.. belki adam cenabet.. değil mi)

* "-**genç kızların sevgilisi**", (ee, orta yaşlı kadınların, dulların nesi.. hısım akrabası mı.. aman bana ne)

* "-**tüyü bitmemiş yetim**", (bu yetim, şeftali mi.. niye tüyü bitmemiş.. tüyü bitmemişse, tüyü ağdalı yetim denilemez mi)

*"-**olağanüstü hal**", (olağanaltı hal.. olağanyanı hal.. ayağında gümüş halhal)

* "- **aşkı için türk ve müslüman oldu**", (tersi olunca kızılıyor.. böylesi daha makbul oluyor)

* "-**tam avrupa topluluğu'na gireceğimiz bir ân'da**", (yâni bu da yapılır mı.. ne bu yalakalık ya.. ne bu sahtecilik.. sanki kara kaşımız, mavi lensimiz için topluluğa alıyorlar bizi.. ben eskimo topluluğuna girmek isteyom)

* "- **şiddetli geçimsizlik dolayısıyla boşandık**", (nasıl yâni.. şimdi boşanmayanlar şiddetsiz geçimlilik dolayısıyla mı evliler.. geçimsizliğin şiddetini kim ölçüyor.. kandilli rasathanesi mi)

(devam edecek)

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ * BAHADIR BARUTER

EEE? NE DÜŞÜNÜYORSUN HAYATIM ?..

PEKİ SEN NE DÜŞÜNÜYORSUN CANIM ?..

YA SEN NE DÜŞÜNÜYORSUN ŞEKERİM ?

NE DÜŞÜNÜYORSUN TATLIM ?..

YA SEN NE DÜŞÜNÜYORSUN CANIM ?!..

Met-List'e saygı...

BAKIN ABİCİM ! OLAY ŞİMDİ ŞÖYLE ! .. BAKICIYI ISSIRDIĞIM İÇİN CEZA OLSUN DİYE BENİ BURAYA ..!

Ai Ali!

EŞŞEK (Dankey)

HADİ LEN ! EŞŞEKSİN İŞTE .. ADAM MI KANDIRIYON ?..

ÖÖBÖÖLÖKK HÖÖK ! HÖÖK ..! ÖÖÖ ..!

EEEEEEE !

HEEY DURUN .. O AKRABA EVLİLİĞİ ÜRÜNÜDÜR SADECE !..

UFO

OSMANCIM VALLA BİZİM HANIMIN ACİL BİR İŞİ ÇIKTI .. İNŞALLAH BİR DAHAKİ SEFERE KATILIR BİZE ! ...

YAA ... YAA .. BENİM HANIM DA AYBAŞI OLDU OSMANCIM !.. NEYSE BİZ BAŞLAYALIM HA ?!

SİTTİRİN LAN . NE BİÇİM GRUP SEKSİ BU !.. SİTİLEN SADECE BENİM KARI OLACAK ... OOH ! UYANIK PUŞTLAR SİZİ !..

KANLI ALEM

KÜLTÜR PERSONEL AYHAN ERDOĞAN (Yılgın Yaver)

Yorgun, yoksul, kılıbıklığı ise alınyazısı. Dünya tarihinde padişahların varolduğunu hepiniz biliyorsunuz. Padişahların da yaverleri olurdu. Görevi ise Hanım Sultan'ın emirlerini tefi etmek köle ve uşakların hal ve hareketlerini kontrol etmek padişahın hoşuna gitmeyen cariyeleri değiştirmek saraydan aldığı emirler doğrultusunda emre amir zatların hal ve hareketlerini kontrol eder varsa savaş esirleri onları infialden uzaklaştırır, asiler için cellatı göreve hazır tutar fertlerin hak ve hukukunu savunur, adil ve adaletli olurdu. Görevini kötüye kullanan yaverin ise kellesi kesilerek azledilirdi. Üç padişahın bir yaveri acizliğinden mi olacakki vefa ve cefa üzerinde karabulut gibi duran yaverin meziyetine ve meşagat katamaması fantazi yaşamayı mahir için arayıp da bulamadığı bir iş ömrünün sonbahannda arzuladığı hazır lokma karşısına çıkınca yerde ararken gökte buldum sevdasına kapılıp inşifata giren zatı nesne görevinde kusurları zaviyesiz belirginleştirip patrondan fazla patron kisvesine bürünüp işinide son zamanlarda ihmal ederek mekanı memuriyet görevinde fazla görülmemektedir. Kendi kendine bir takım tahkim tasavvufuna kapılıp çıplak artist rollerini oynama hevesinde yarışsa dahi yaver olmasına olmuş ama bir baltaya sap olamamış. Avareler grubundandır.

Haftaya : Aslan Özdemir · **Yasin Adıyeke**

MAGİRUS-DEUTZ MİNİBÜS MOTOR FABRİKASI KALİTE KONTROL DEPART.

SİZİN İŞİNİZ ÇOK ZOR BE ABİ !.. KAÇ YAPIYO ABİ BU MİNİBÜS, ASLANIM ABİM BE !..

MAŞALLAH ABİ ALAYINI SOLLADI BE ! İSTERSEN ÜCRETLERİ TOPLIYAYIM !..

YAVAŞ GİT LAN . SİTERİM SENİN GİBİ ŞÖFÖRLÜ ! AYAKTA NİYE YOLCU ALIYON HA !..

VIIN VIIRRN VIIN VIRRN VIINN VIIRR VIIN

ŞU MOTORDA PROBLEM VAR .. ONU BAKIMA ALIN !..

TAZE ENGİNAAR ! ENGİNAAR !..

HEY YABANCI, BİZ BURALARDA ENGİNAR SEVMEYİZ !..

PÖTÜRGE NÜFUS: 91.000 RAKIM : —..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

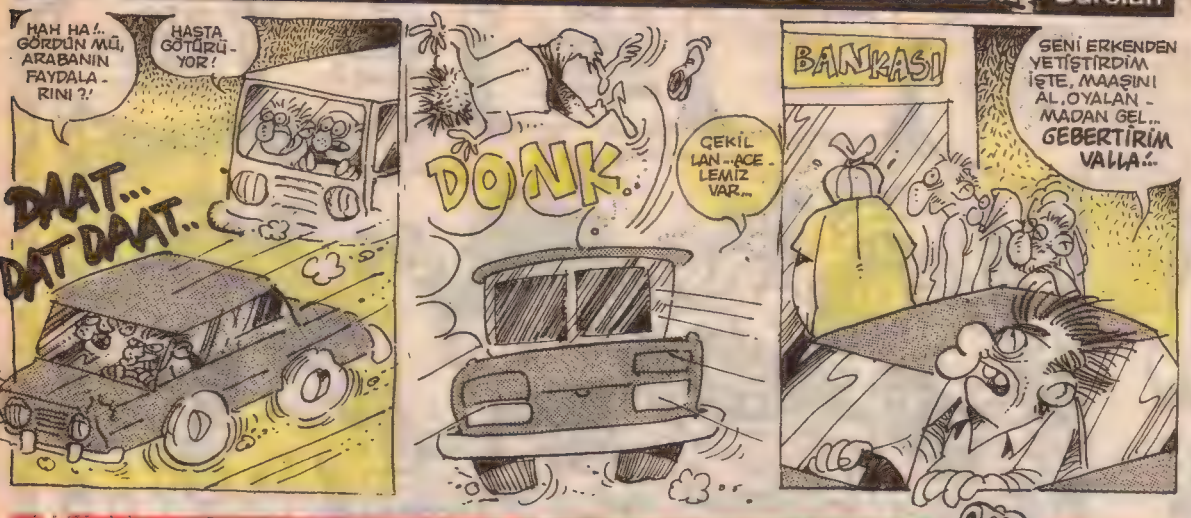

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertan

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

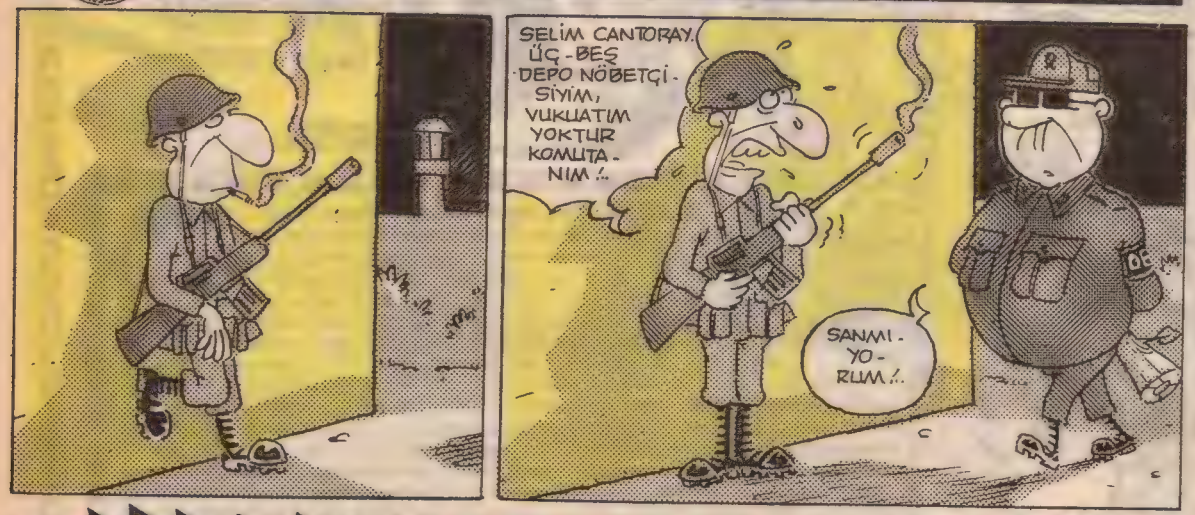

Paranoya

Fatih SOLMAZ vezeae Bahadır BARLITER

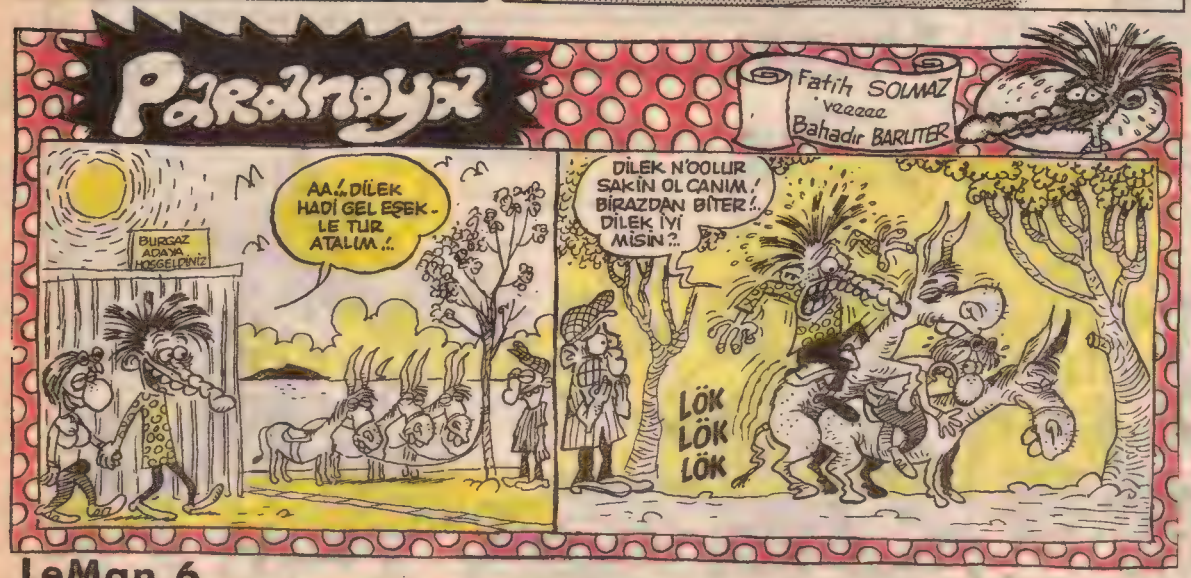

KOMİKAZE

BİR SİMÜLİK BEKLİYE ZAMAN...

POLİS KANDIRMACA

Bu oyun genellikle fakülte çevresinde oynanır. Önce bir grup sivil polis bulunur. Sonra grup halinde sizi net görebilecekleri bir yere geçilir. Herkes birbirine iyice sokulur ve gizli gizli, önemli şeyler konuşuluyormuş gibi yapılır. Ara sıra polislere kullandırıcı kesikler atılır. İyice kullanan ve zaten sizi dövmek için bahane arayan polisler yanınıza gelir. Cop ve yumruk yardımıyla grubu dağıtır. Hastaneneye veya nezarete gidilmesi ile oyun biter. "Cesaret aptalların işidir" sözü bu oyundan sonra söylenmiştir. Sonuçları pek daha kötü olabilir..!

-BONCUKLU GÖNDERDİ-

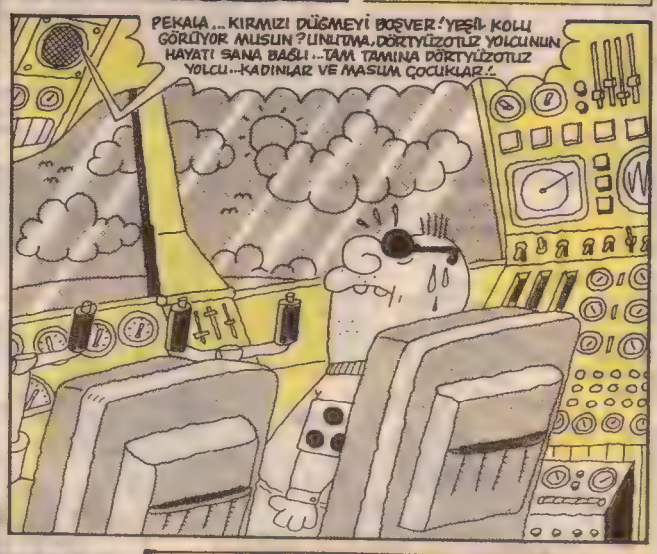

KOMİKAZE

ER·DİL YAŞAROĞLU

LeMan 6

Akşamsefası

TEREĞLİ

PICTURES CAN BARSIAN

BARLIL ÜLKESİNE ÖZGÜ PATOLOJİK HASTALIKLAR...

2. Bölüm : Her gece aynı rüyayı gören adam Ulu Bilge tarafından taciz edilir...Bu sırada bir leblebi madeninde...

KOPARTIR-YUVARLARI GETİRİN !..

Koparıtıyuvarlar leblebi yapımında kullanılan bir iş makinasıydı...İşlenmemiş leblebi kütlesi içine atıldı...

Makinenin birinci kısmında bulunan koparıtırlar... kütleyi koparıtırlar ve...

İkinci kısımda bulunan yuvarlarlar işe bu kopan parçaları yuvarlarlarken...

Rüya gören adam kestirmeden gidiyordu..

Yuvarlanırsınız...

Ve şansınız yoksa,aşağıdaki koparıtıyuvarlar makinasının içine düşersiniz...İşte bizim rüya gören adam da makinanın tam da yuvarlar kısmına düştü...

AAA!

Feci bir sondu...Yuvarlarlar onu küçülttüler, yuvarladılar, yuvarladılar...

AH!

Ama derler ki ulu bilge Dondoldenyus ormanda on kiraz gücündedir ve en kısa yol bildiğiniz yoldur...Yoksa düşersiniz...

Yuvarladılar ve...

KATUR SATUR SARI LEBLEBİ SANAYİİ

Aylar sonra...

HANİ BİR ADAM VARDI ULU BİLGE... HATIRLADINIZ MI?.. ACAİP BİR RÜYA GÖRÜYORDU HER GECE...

LİSTA, BİR PAKET SARI LEBLEBİ VERSENE...

HATIRLIYORUM...YOLDA YÜRÜRKEN BİRİNİN HAVAYA FIRLADIĞINI GÖRÜYORDU SALAK!..

SONRA DA SİYAH BİR ÇUKURA DÜŞÜYORUM DEDİYDİ... NEYSE GAZETE GETİRSENE !..

LAP!!

LAN ENDEKS 400 PUAN DÜŞMÜŞ GENE...KAĞITLARI SATSAK MI,N'APSAK...

BİTTİ

TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Akşamsefası

Mehmet ÇAĞÇAĞ

AYRINTILAR

m.e.t.i.n.f.i.d.a.n

SELAM!.. Sıradan bi çalışma gecesiydi. Iki üç karikatür çizip, bi yazı yazdım. Karikatürlerin üçünde de, baariz hataalar, düzeltilirse iyi olucak sevimsiz taraflar vardı; ve yazı, boktan bi hazır çorba kadar sallamaydı. Ama tek bi çizgi atamıycak, iki kelime daa düşünemiycek kadar yorgundum. Vakit geçsin, ve iycene yorulup yataa serilip düşüyim diye zorlama bi otuzbir daa çektim. Tam zevk gelirken, kurcalamayı bırakmış, orda, o mini andan son anda geri dönmüştüm. Buna sebep, hem, düşünmedeki partnerimi, onlarca silik, yamuk yumuk, kopuk görüntüler arasından seçemeyip karar kılamama, hem de, ön sevişme süresini uzatma isteğimdi. Bu, sün anda aaleti bırakıp, titreme öncesi bi çukura düşer gibi aptallaşma ve miide bulantısı şeklinde devaameden aptal oyunu, iki üç kere sürdürüp, -daa fazla refleks ve iraademe haakim olamayınca, bacaklarım arasındaki eski havluya iki üç yorgun ve sünepe beyaz jölemsi şey aktarak sona erdirdim.. Uykum yoktu haala; ve okuycak bi kitabım da. Eski mizah dergilerine ve andırgrand rock-metal fanzinlerine göz attım bi süre. Önceden okunmuş eski şeylere bakmak hüzünlendiriyo insanı.. Çok aptal ve çaaresiz hissettim kendimi.. Dolabı açtım (iyi ki aklıma gelmişti), bi sütlaç aldım. Sabahtan beri yediim altıncı sütlaçtı, ve kardeşlerimin hakkına tecavüz ettiim için, Annem kızıcaktı.. Ve, canım sıkıldı anlar son çaare olarak her zaman yaptıım gibi, içeri salona gittim, raftan, meydan Larus'un bi E bi de EF cildini felan aldım. Ya da D, veyaa CÇ, nebliyim yaa!.. Açtım baştan sütlacı da koydum önüme.. Fransız yazarların kısa biyografilerini karışık elektronik sistemleri, Afrikada yetişen bir bitkiyi, şapkanın taarihini, günümüze kadar Afiş sanatını, tabi bişiyler öğreniyim diye diil de, çok bilmiş bir dostun sevimlice anlattı hoş şeyler, varsayam dedikodular gibi okur, şato, at kafatası, Nivyorkun üstten görünüşü, böcek, vazo, çıplak kadınlı tablo, gemi resimlerine uzun uzun, onların bi yerlerde vaarolduunu hissedinceye, ve ben biraz mutlu oluncaya dek bakarken: (Çabuk bitmesin diye) çay kaşıyla sütlacımı yiyor, aazımda geveledim pirinç taaneleri şekerinden arınıp kötü bir tada bürününce yeni mutlu bir sayfa ve yeni bi kaşık sütlaçla, götümü yırtarak oluşturduum bu hüzünlü ama huzurlu ortamı, yine yeni mutlu; balina iskeletli bi sayfa ve sulanmaya başlayan sütlacımla, sabaan ilk ışıklarına kadar sürdürüyordum.. Eee?.. Sütlaçlan MeydanLarus iyi gidiyo.. Haha, ne aptalca, ama mükemmel!.

KOLAYGİRERZORÇIKAR:.. En garibanı yemeklere bile müthiş bi hava, hüzünlü bi lezzet veren hoş şeylerdir ketchuplar, keççaplar!.. Ve özellikle acılıları!.. Dudaklara yapışır, ellere bulaşır, kırmızı kırmızı kaşındırırlar oraları. Yeni bi plastik şişe keççap, kolay dökülür: Yumuşacık, daa çok varım diye baara baara... Niye zorlaşır ama azalınca ve nakadar kaldıı da dıştan gözükmeyince. Dörtlemeye, pırtlamaya başlar.. Başaşaa tutar, dibinin aaza akmasını bekleriz. Üff, geçmez zaman.. Hah, geldi! Bi sık, prolorrpp!.. Biraz iğrenç bişiy oldu gerçi, oraya burya sıçradı; ve çok gelmiş gibi ses çıkardı ama az pörtledi.. Salla, bekle, bi daa prolorrpplat!.. Ama mutlakaa kalır yine dibinde. Bıçaklan keserim kutuyu, kaşıklan sıyırır alırım orayı.. Ketchuplar, tabaan bi köşesinde hanım hanımcık büzülür bekler. Sıccak patatesler uzanır üzerine; batarlar içine. Çekilirken geri onlar, budanır uçları kırmızı şeye; kıçlarında mini bi lezzet topağıyla, yollanırlar aaza.. Ve mayanozleer!. Bi dakka, hemen: Camı şişededirler, ve kaavaltıya bol yaalı ve -çok yenirse miide bulandırıcılı- bi lezzet katarlar.. Ve azalırlar kavanozlarında, bıçaklar almak zorlaşır. Aslında camın iç kemarına kıvrım kıvrım sıvanmışlardır. Fekat işte, zor toplar kahvaltı bıçaa ordan onları. Yine de kalırlar orda biraz, bi iki dilim daa sürümlük.. Sıkıldım!.. Neyse, keççap dı di mi, ee, evet, kolay girerler, fabrikasyon; azalınca, zor çıkarlar..

SEVERİM:.. (Elektrik, eloktronik, entegre, çip mip)... Bi sürü renkli, cıvıl cıvıl mini şeyciklerin ince bacaklarıyla tutturulduu devre levhaasındaki, mercimek biçimindeki yassı, küçük, az yer kaplayanları; kırkayaktan daa çok kolu bacaa olan, siyah uzun olanları.. Radyo ve teyp antenlerinin kapatıldıı, zaman, cihazın arka üstündeki, o mini plastik çıkıntıydı sıkışarak, basit ama saalamca yerlerine oturmasını.. bi volkmen kulaklıına en çok benzeyen renkli resimlerde çizilen, kafaya takılan, kavuniçi renkli süngerli kulaklıkları.. Belki yeri gözükmesin, estetik dursun diye ya da, çocuklar erişemesin diye (Bak bu saçma) cihazın köşelerindeki uzuuun oyuklara yerleştirilen vidaları, ve bunnarın o karanlık tünellerini.. Bol bombeli tiivi ekranımızın, tozlanınca, alt üst, ve yannarındaki "en" çıkıntılarını silmeyi; ve bi de, tiiviye çok yandan bakarken, oralardan bişiyler görmeyi.. Pause tuşlarının yumuşaklıını.. Aadi coystiimin sehpaaya saabitlenmesi için, altaki vontuzlarını tükürükleyip oraya cörkletmeyi.. Eski, ortaboy salon radyomuzdaki, ortadaki uzun yassı hoparlörün önünü kaplayan, işlemeli tahta perdeyi. (Çocukken, ve bi radyonun sihrine büyülenerek kapılırken, kurşunkalemimim o perdenin aralıklarından sokar, orda bi yere deydirir, sesin titreşimini parmak uçlarımda hissederken, o mükemmel cihazın sihrini formülünü, asla çözemiyceeme inanır, bi sürü bilinmezin ortasında kendimi çaaresiz hisseder, aptal bi hüzne dalardım).. Kabından, kompakt diski çıkarmayı. (Benim yok ama arkadaşlarınkini felan çıkarmayı çok seviyom; böyle kibarca tutup, deymeden oraya çıkartıyom).. Rec'le Play'e aynı anda basmayı..

YARALILAR:...Kalp yaraşı. (Büyük bi yaradır; kolay kolay kabuk bağlamaz maalesef).. Parmakların tırnak kenarında, bi et sıyrı biçiminde çıkan, çok sızlayan yaralar.. Ayakkabı vurduunda, ayak bileenin hemen altına dooru çıkan, bol acılı yaralar.. Yüzüstü düşüldüünde, bi sürü irili ufaklı sıyrık halinde avuç içinde çıkan yaralar.. SEVERİM..Elimde paket lastiiyle oynarken, iyice gerginleşip, kopup, elimi azcık acıtmasını.. Düğme iliklerine parmaamı sokmayı.. O minik bebe ayakkaplarını giymeye çalışırken saadece başparmaamı sokabilmeyi.. Katalitik sobanın yakma düümesine basıldıında çıkan güçlü ve ince çat sesini.. **ESKİDAN Bİ GÜN**:.. Allah Rahmet eylesin, bi Nuuriye Teyzemiz vardı, çok severdim. Pek çok yaşlı kadının yapmayı sevmediği bi işi zevkle yapar: sakız çiğnerdi. Beni hep bakkala sakız almaya yollardı. Jelibonları hiç sevmezdi. "Bizim zamaanımızda böyle şeyler yoktu" derdi "Bunlar ne böyle şimdi; sümük gibi yapışkan vıcık".. Nuriye Teyze, bişi yiyceği zaman, veya çiğnemekten yorulduu zaman, sakızını eline alır, başörtüsünün üstüne zımbalar gibi sağlamca yapıştırırdı. Çiğniycee zamanda, "Sakızım nerede" diye aranmaya koyulurdu. Bende "Başında ya Nurie Teyze" derdim. O da "Dalgınlık işte kızım" diye gülümser, sakızını, yapıştırdıı başörtüsünden ustalıkla sökerdi. Rahmetli Nuuriye Teyzeyi hala çok seviyoruz.. Potburi: NESLİHAN AĞIRGÜDEN..

PSİKOAYRINTI:.. Zordur daavetlerde felan açıkbüfeden bişiyler yemeye çalışmak. ilkönce konuşmalar felan yapılır tabi, sonra yarsa, ödüller v.b. sonra yihuu, herkes serbest. Kadhler ellerde parmak uçlarında sigaralar, duvardaki şeylere bakılır, sohbet edilir.. Üzeri bi sürü süslü, leziz şeyle dolu açıkbüfe, şölen masası, her neyse işte, orda, yakında bi yerdedir.. Bi taane kürdandan tutulur, lüpletilir hemen. Kahretsin, çok da minik şeylerdir yaa. Dört beş taaneyi birden götürceksin ki ardında , dişinin kovuuna felan gitsin. E ayıp tabi.. Bi taane yenilir, sonra gidip bi esere bakılır, geri dönülür, fazla çaktırmadan, masanın ordan, öylesine geçerken uğruyomuş gibi yanaşılır, bi tane daa lüpletilir. Git gel, git gel, çok yorucu olur be yav!. On dakka arayla bi çekirdek yemeye benziyo.. Baazen gözümüz kararır, ardarda iki üç taane götürürüz.. Çok da efendi davranır, masaya beş saatte bi uğrarsak bi de bakarız, geriye o iğrenç zeytin ezmeli şeyler kalmış saadece.. Millet önce sosis parçalı olanları götürüyo.. Baazı uyanıklar, sohbetlerini masaya yakın bi yerde yapıyo, habire uzanıyo ordan imansızlar.. Sosis'liler, sosisliler en güzeleri. Şöyle bi gez, sonra çaktırmadan masaya uğra.. Bi kelle panelinde, okuyucular, kuraabiye bisküvit felan komuştu masaya! Demirhanla Erdoyla otisaabiyle birlikte, hiç çekinmeden hapur hupur götürdük.. İnsan okurlarının karşısında raat oluyo canım!..

BİŞİ:.. Sıcaaak!.. Fanta felan içince daa çok susuyoom; kafamı suya sokuyom hemen kuruyoo; imdaat!. iyi günler diliyom ben!?.

Piyon Mektupları

Yazan Çizen: Galip Tekin

İNANIN BANA, ÖLMESİ ÇOK DAHA İYİ OLDU!..

İŞTE SOKAĞA GİRİP ATEŞ EDEN ADAM BU...

ÇEKİLİN LILAN, KİMSE DURDURMA. YA KALKMASIN BENİ... YOKSA VURURUM...

BURDA LİÇ KOVAN BİR DE FARE ÖLÜSÜ VAR...

BİR ADAM NİYE DURUP DURURKEN ÇIKMAZ SOKAĞA GİRER DE ATEŞ EDER..

CİNNET.

BEYFENDİ SAKİN OLUN!.. LÜTFEN O SİLAHI BANA VERİN, BEN POLİSİM... İSTERSENİZ KİMLİĞİMİ.....

HA!??

YAKLAŞMA!!! SENİ DE VURURUM...

AMAN HA!?

BU ADAM TEHLİKELİ OLABİLİR..

EVET..

REENKARNASYON!.. BEN O SOKAKTA BİR KADININ REENKARNASYONLARINI YAŞIYORUM.. VE EN SON 1943'LERİNİ YAŞADIM ONU EN FAZLA BİR İKİ DEFA DAHA GÖREBİLİRİM..

EVET, MEMUR BEY...NE OLDU İÇERDE...

TURGULUT!..

POLİS...

ONU GÖRMELİYİM, KAYBETMEK İSTEMİYORUM...

ONU BİR DAHA GÖRMELİYİM...

ZIPZIP ZIIP

GELDİM..

CHE

CHE, ALMANYA'DA DÜŞMANIM...

bayır gölü

Feyhan Güver

SOFT STORY

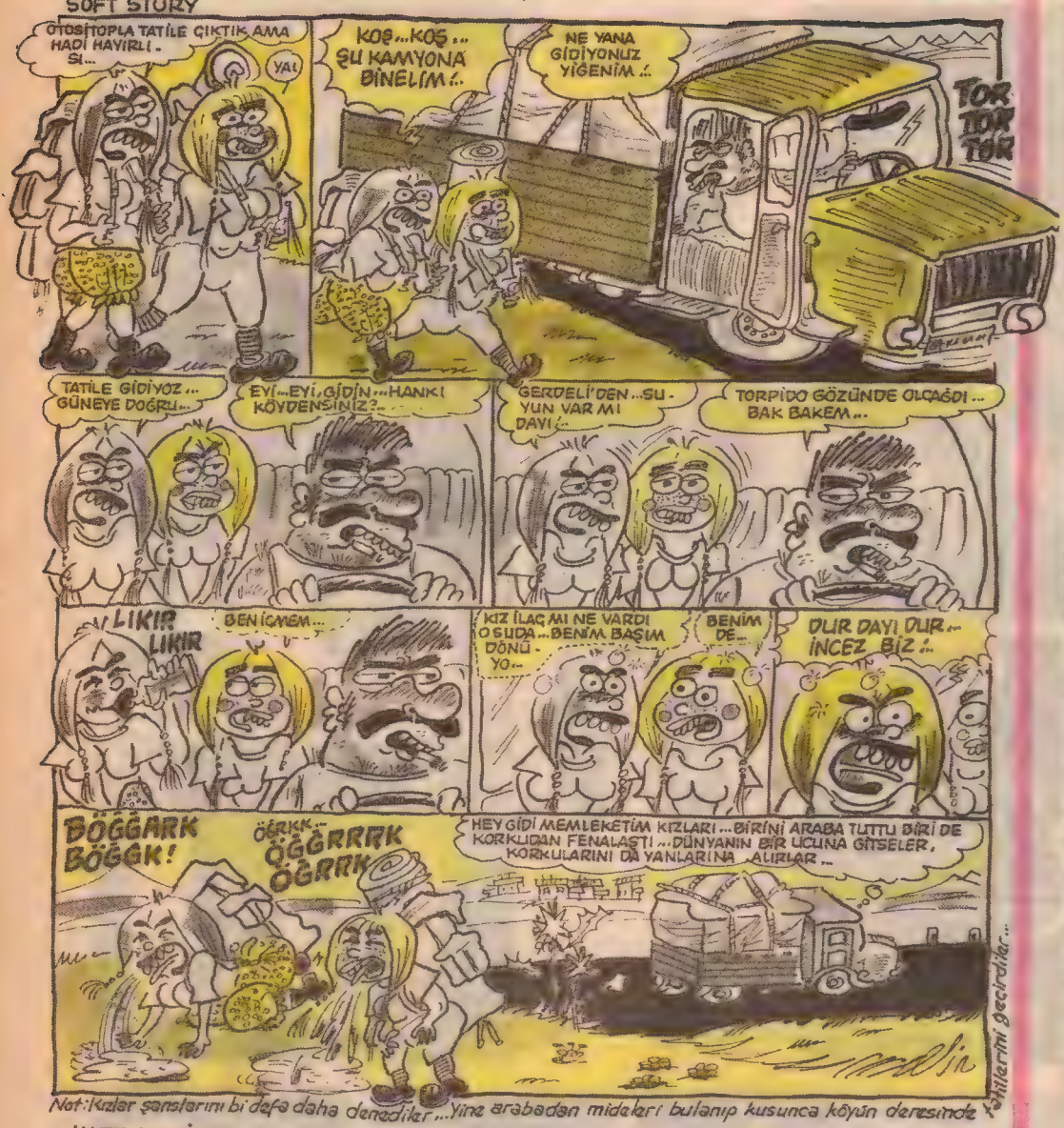

Not:Kızlar şansarını bi defa daha denediler...Yine arabadan mideleri bulanıp kusunca köyün deresinde yıkarlarmış geçirdiler...

HARD ESPRİ :

Biz Feyhan'la köy Enstitüsü'nden arkadaşız..O tezini Trakya'da kadınlar ve Mizah konusunda vermişti... İmbikten süzdüğü gözlemlerini Trakyalı hamuruyla çok güzel yoğurmuş gerçekten ...Ben oturdum bitti... Buyrun siz de Feyhan Sofrasına : Erdal Özkahraman...

Akşamsofası

ASIL FAHİŞELER YİNE SAH

AKŞAM
TÜRKİYE'NİN GAZETESİ 21 HAZİRAN 1995 ÇARŞAMBA

Asıl fahişe yine

Yeminli Türk düşmanı Madam Mitterrand yine ortaya çıktı ve P

Yıllar yılı mazlum bir halkın başında lider olarak onca kan, gözyaşıyla yıkanmış mücadele, kavga, savaş ver, Türkiye'ye gel ve dandik Türk medyalarına böyle malzeme ol... Yakışır sana yurdum medyası..

Renkler

Sendika gerek

MEMURLAR kazanmaları ihtimalinin kesinlikle olmadığı bir mücadele içine girmiş durumdalar.

Ciraâ, kendileri için koyduğları mücadele hedefi ne yazık ki son derece [illegible] İşçi sendikalarının [illegible] ğı, önemsediğini [illegible]

şan sayısı, topla yüzde 15'idir. Özel sektörde çalışanların sadec

YAKIŞIR SANA

Memurlar için uğrun verdikleri sendika gerekli belki tartışılabilinir, ama bö gereksizliği herhalde su göt

ANTİ-MEDYA T E

1. Ünlülerin fotoğrafçısı Erol Atar'ın hakkında "Benim çok takdir ettiğim, son derece beyefendi bir insan. Görüşleri ve Atatürkçü kişiliğiyle Türkiye'nin ihtiyaç duyduğu bir insan diye konuştuğu ve en son fotoğrafladığı insan kimdir?

a) DGM Başsavcısı insan kimdir?
b) CHP milletvekili Mümtaz Soysal.
c) Cumhuriyet yazarı Toktamış Ateş.

2. Milliyet'de kendisiyle yapılan röportajda, şarkıcı Mine hakkında "İyileşecek hastanın tedavisini uygulamadığı için şimdi ameliyatlık oldu; akıl mantık almayacak hatalar yaptı." diyen kişi kimdir?

a) Kilosuyla ilgili tavsiyelerini dinletemeyen diyetisyeni Emel Kıyıcı.
b) Karaciğeriyle ilgili tavsiyelerini dinletemeyen doktoru Gündüz Tezman
c) İmaj tavsiyelerini dinletemeyen "İmaj ma-

keri" Neslihan Yargıcı

3. Hürriyet yazarı He renselin ne olduğunu bu cücelere pepomla bahsettikleri kimler?

a) Kısır çekişmeler içine
b) Zaman gibi gazetel zarlar
c) Tarkan ve berzerler renler

4. ATV'nin güzellik y ken Meltem Cumbul; c geçirmek için, Kaan Y dan'dan ne yapmasını

a) Şarkı söylemesinik
b) "Top" taklidi yapmas
c) Fıkra anlatmasını

Cevaplar: 1.a 2.c 3. c 4

CEZMİ ERSÖZ

TRENDEN BANA, S İŞARETİ YAPIYORLAR

Yanımda olsaydı sorardım. Gördüğüm her rüyayı o da görürdü çünkü.

Yıllarca birbirimize duyduğumuz sevgiyi bize sırlarını veren rüyalarımızda sınamıştık.

Yastığımda, boynunu sardığı eşarbı duruyor, ona hiç dokunmadım. Kokusu yıllardır hiç eksilmedi. Giderken son sözü: Sen benim gördüğümü görmüyor, ben senin gördüğünü artık görmüyorum oldu. Herkese inanıyorsun, her gördüğünü gerçek sanıyorsun. Herkese kendini anlatabileceğini sanıyorsun. Hem biliyor musun bazen senin bu içtenliğin inandırıcı gelmiyor, oldu

Dehşet içinde uyanıyorum ve yapayalnız kıvranmaya başlıyorum yatağımda, kalbim yerinden fırlayacakmış gibi oluyor. Bu geceki rüyamı da ona anlatamıyorum...

Ülkede askeri darbe olmuştu!.. Evet, rüyam buydu.

Telaşla sokağa fırlıyorum ve rüyamın gerçek olup olmadığını anlamaya çalışıyorum. Bildiğimiz askeri darbelerden farklıydı sanki bu. Her tarafta silahlı çatışmalar ve büyük küçük iç savaşlar oluyordu. Birçok silahlı grup vardı ve kimin kimle savaştığı belli olmuyordu. Arada bir çatışmaların ortasından ürkütücü homurtularla tanklar geçiyordu. Bir tuhaf şey daha keşfetmiştim: Eğlence yerleri açıktı. Çatışmalar, katliamlar, tutuklamalar olurken öbür tarafta kimi insanlar hiçbirşey yokmuş gibi içki içip eğleniyorlardı. Zaman zaman eğlence yerinden çıkan kimi insanlar ise çatışmaya katılıyorlar, ölüyorlar ya da öldürüyorlardı. Ama bütün bunlar eğlenmeye devam eden insanların neşesini kaçırmıyordu. Sadece arada bir ellerindeki çeşitli renklerdeki bayrakları sallayarak tuttukları tarafa moral veriyorlardı!..

Bütün bunların ne anlama geldiğini anlamalıydım. Biraz önce karşı grubu elindeki silahlıyla taramış, şimdi de silahını yeniden doldurmak için duvarın arkasına sığınan bir adama: Siz kimden yanasınız, askeri darbe değil mi bu, değilse nedir bu olanlar? diye soruyorum. Bana küçümseyerek bakıyor ve: Boşver, böylesi daha iyi diyor, açık açık dövüşüyoruz işte. Gizli saklı yok. Hem barıştan nefret ederim ben, barış iki yüzlüdür. Savaşta herkes

İşte o an içimden bi

Gecikmişliğin, pişi nem, babam!.

Çocukluğumun geç zin o serin, o büyülü b besi.. İşte kırmızı balı yaptığım gibi, sevdikle bimden çakımı çıkarıy nım havuzun suyuna mun bütün şarkıları yü fına geçiyorum. Ama duyuyorum. Biraz daha ğını görüyorum. Çocu adamların ellerindeki rum...

Annemle babam m Yanan evlerden çıkan sokuyor. Babamın başı var olduğunu görüyoru

Anne burada darbe bi sallıyor, yüzüne dik arkadaşlarım, kardeşle götürdüler, seni de gö dehşeti seyretmemiz er

Etrafıma bakıyorum nem babam gibi oturm şunu dehşetle izliyorla ne karşılık veren silahlı ri bulabilmenin çocuks cında durduruyorlar be kimseyi öldürmedim ve man aramızda yerin yo

Koşarak yine anne

EDE

Dahili ve harici fahişeler.

Geçen hafta "Ceviz Kabuğu"nda Aczmendilerin lideri çıkmıştı...Hulki Cevizoğlu hazırlayıp gündeme sunduğu programları ile övgüler alıyor... Bu arada bana göre haksız eleştirilere de maruz kalıyor... Aczmendi yi ekran[illegible]

ahnede

te Başbakan Ciller'in karşısına

ni?

fusun sadece
s, se toplam

RDAR
nücadele
reksiz mi
ir yazarın
z.

ngin'in "Ev-
rayamayan
m." derken

olitikacılar
an dinci ya-

ılırını eleşti-

ı sunarlar-
nda zaman
noğulların-

ikret Bekler

MEHMET ESEN & CEM YILMAZ ŞOV..

● TAŞLAMA ● SOHBET ● MEDDAH

26 HAZİRAN 1995

SON OYUN

NOT: Program öncesi, Mehmet Esen'in Berlin'de Kathe Kollwitz'nin yaşamından esinlenerek gerçekleştirdiği "Taşın Ağladığı Gün" adlı kısa metrajlı film gösterilecek..

ADRES: İstiklal cad. İmam Adnan Sok. No: 20 Beyoğlu - İstanbul

TEORİDE VE PRATİKTE

BAHADIR BOYSAL

RESİM VE İLLÜSTRASYON SERGİSİ

Yer: LEMAN KÜLTÜR

Açılış

25 Haziran 1995

Pazar Saat 16:30'da..

DOKTORUN GÜNLÜĞÜ

Altay Martı

YAZI VE LEMAN OKURU

Herkes uyurken, geceyarısı, hiç hesapta yokken nerede mola verileceği belli olmayan bir yolculuğa çıkmaktır yazı yazmak. Dünyanın en masum ve en büyülü serüvenidir.

Kimseler bilmez; gizli sevdalara benzer. Yakıcı, bitirici, öldürücü ve görkemli!.. Geçmişin tomurcuklarını koyarsınız masanın üstüne, bir de kendinizi. Yetmez! "Şimdi"nizi koyarsınız, geleceğinizi!.. Ve kavga başlar...

Kavga hür türlü iktidara karşı yapılır.

İnsan reddetmesini bildiği oranda özgürleşir.

Yazının aklıbaşındaysa birazcık, birazcık yaşadıklarına sahip çıkıyorsa reddetmesini bilir. Yazı özgürleştirir.

Bir cebinde bütün düellolar için yumuşak eldivenler, göğsünün incecik kemikleri arasında dinamit lokumları, sırtında ise sadece kendisini taşır. Yazı her an her türlü şenliğe hazır dolaşır.

Hele yazar-ayıptır söylemesi- birazcık yoksulluk çekmişse yazı tamamen şahlanır. Çünkü yoksulların her zaman anlatacak birşeyleri bulunur.

Çünkü yoksullar "çok" hayat yaşarlar.

Damıtılmış bir öfkeyle, çoook derinlerdeki, dokunsanız kanayacak muhteşem bir sızı arasında aşk, şiir, politika, mücadele, hayat ve ille de insan vardır. Yazı arayı kapatır; her şey el mahkûm birbirine yaklaşır. Bu, kimsenin umurunda olmayan bir garip yazgıdır.

Birleştiricidir yazı. İçiniz ikide bir olmadık yerinden kopmaz.

Yaşam yontulur her kalem darbesinde, kötülük budanır. Geriye ışıltılı bir zerafet kalır. Platonik aşk ve soyut sevişme zamanıdır artık. Yazı, işe dansederek başlar. Kuşatma arttıkça silahlarını kuşanır yazı. Beklemek geleneğinde vardır. Zulasında her renkten çığlık taşır.

Ölüm bir doğal afettir. Olur ve biter. Bunu yazı da bilir.

Yazı, ölümün gölgeli yüzüne bir ömürlük sancılarını fırlatır.

Ruh azgınlaşır kimi zaman. Eli ayağı tutulur; buğulanır. Buğulandığı ölçüde yaratıcılığını kaybeder. İnsanın bütün kelimeleri, bütün cümleleri alıp yere çalası gelir böyle zamanlarda. Kalem ayrı telden çalıyordur, düşünceler uçuşur. Sonra? Sonra yazdıkça baştan çıkarsınız. Yazının cazibesine dayanamayan kağıt akarsuya dönüşür. Vakit gelmiştir; sürüklenirsiniz.

Kalbiniz ve beyniniz sıvılaşıp bedeninizden akar. Yazarsınız, yazarsınız, yazarsınız... Omzunuzun üstünden suyun başını tutanlar bakıyordur. Baksınlar, kim takar! Bütün gemileri yakmak hüner değil onur gerektirir. Yazarsınız, gene yazarsınız. Yazı sakinleştirir.

Etrafınız sarılır bazan. Mazereller maruzatların tepesine biner. Adım başı sanki prangadır. Soluk alma, yerini soluk tutmaya bırakmak üzeredir. Kıvranma başlar, sancı artar. Bir taraftan da isyan provaları başlamıştır içinizde. Orada hayat size sırıtır içinizde! Ya Pirus zaferi, ya şerefli mağlubiyet! Seç bakalım!.. Yazı sahaya çıkmıştır artık. Belki "yenilebilir" ama asla ve maalesef "ezilmez". Burada, bu dünyada, ruhlar ete kemiğe bürünüp, bir olası çatışmanın ön hazırlıklarına başlarken okuyucu ne yapar peki! Terkisinde ele avuca sığmaz sıkıntılarıyla ağır aksak yol almaya çalışan bir yazıyı kaç kişi okur? Sevişmeler el yordamı, aşklar hasıraltı, dostluklarda oy çokluğuyla kabul edilmiş bir sis, ideolojilerde yanık bir gölge, kafalarda medyanın engellenemez tütsüsü, soluklarda pastel renkler modası, şarampole yuvarlanmış mekânlar, karambola yuvarlanmış arkadaşlıklar, hayal kırıklığı, duygu küntleşmesi, yabancılaşma, acı, garip komedi, sızı ve kara büyü!..

Okur kendine yapılan büyüyü büyüdükçe çözer ancak.

Eller çok geç ayaklanır, çünkü hayat böyle dayatır.

Medya kötü, ama hayat hızlı, ne yapalım! Görsel olan talan edilir. Tüketmek kolay bir alışkanlıktır artık!..

Çelişkinin hazımsızlık yaptığı çoook sonraları çıkar ortaya.

Sitemkâr olmayı hakeden biri olarak soruyorum:

"Leman okuru yazı okur mu?."

Oğuz Atay gibi bitirelim:

"Ben buradayım sevgili okuyucu, sen nerdesin acaba?"

kendi olur. Sonra bir an gözleri aydınlanıyor ve omuzunu tutuyor. O an tanıdığım birkaç kişiye benzetiyorum onu: Darbeyi merak ediyorsan çocukluğunun geçtiği mahalleye gidip bakacaksın diyor, oralar burası gibi olmayabilir. Devlet oralarda daha güçlü..

atıyorum:

n çığlığı bu: Arkadaşlarım, kardeşlerim, an-

halleye nefes nefese geliyorum. Burası evimiişte. Çiçekler, sebze bahçesi, bahçıvan kulüzdüğü çamurlu havuz. Çocukluğumda hep şıyor ve mutlu görmek için dilek tutuyor, cearmağımı ucundan kesiyorum. Ilık, ürkek kar. Havuzdan, kırmızı balıklardan çocukluğur. Şarkılara güvenip hemen evimizin ön tara rağmen evimizin ön tarafında silah sesleri ıyorum ve her tarafta evlerin alev alev yandıda kızak kaydığımız tepede siyah üniformalı a etrafı kasıp kavurduğunu acıyla farkediyo-

lere oturmuşlar ve yanan evleri seyrediyorlar. zlerini bazen aydınlatıyorlar, bazen gölgelere köylü kasketi, annemin üzerinde ise bir şal-

u? diye soruyorum. Annem başını evet der, giakınca incecik ağladığını farkediyorum. Peki lar nerede? diyorum. Bu defa babam: Onları er. Biz yaşlılara ise ceza olsun diye bütün bu

yaşlı karı koca evlerinin merdivenlerine anılar gibi köylü kıyafetinde herşeyin yok olubirbaşka tepede siyah üniformalıların ateşigörüyorum. Yanlarına aralarında tanıdık bıyla koşuyorum. Ama tepenin daha yamaliye kadar kaç kişi öldürdüğümü soruyarlar m, diyorum. Cevapları kesin oluyor: O zayere git!..

ın yanına geliyorum: Söyler misiniz beni siz yarattınız sizin korkularınızı, heyecanlarınızı, umutlarınızı, özlemlerinizi taşıyorum içimde ben. Şu an ne yapmalıyım? Kimseyi öldürmeden bu dehşete bir son vermek mümkün değil mi?

Babam parmağını yavaşça dudaklarına götürüyor ve sus işareti yapıyor bana. Anneme bakıyorum. O da babamı başıyla onaylıyor. Babam bir eliyle bana sus derken öbür eliyle çatışan tarafların ortasından geçen bir treni işaret ediyor. Trenin pencerelerinde siyah üniformalı askerler tarafından esir alınmış ama hiç de esir alınmış gibi durmayan çocukluk arkadaşlarımı ve kardeşlerimi görüyorum. Yüzlerinde garip, ölümcül bir ciddiyet var, bütün gücümle bağırıp nereye götürüldüklerini soruyorum. Hiçbiri cevap vermiyor ve hepsi sözleşmiş gibi aynı işareti yapıyor: Sus! Tren ürkütücü sessizliğiyle geçip gidiyor, savaş tekrar başlıyor. Çaresiz hissediyorum kendimi, ama çaresizlik öğretici oluyor aynı zamanda. O an yaşadığım çaresizlik şimdiye kadar hep birilerinin düşünceleri ile hareket ettiğimi, içinden gelmese de hep birilerinin peşinden koştuğumu hatırlatıyor bana bütün çıplaklığıyla. Etrafıma bakıyorum son kez: Devlet güçlerine.. çatışan gruplara, içinde bana, sus, işareti yapan insanların olduğu trene, babama, anneme, evimize, mahallemize..

Kendime bir gökyüzü ve hiç çıkılmamış birbaşka tepe arıyorum. Uzakta, çok uzakta güneşin sislerin aradığı yerde, bir tepe görüyorum. İçimdeki sezgi onaylıyor kararımı. Biraz önce kestiğim parmağımın sızısı aklıma geliyor ve o da bana, evet, orası, diyor, sanki.. Vargücümle bu tepeye doğru koşmaya başlıyorum..

Babam arkamdam: Hayır oraya gitme, orası yanlış taraf, diye bağırsa da, ben onu dinlemiyor koşmaya devam ediyorum. Biliyorum ki yıllardır yüzleşmekten kaçtığım kaderimle orada yüzyüze gelecektim. Orada yaşayacağım sevinç de, yalnızlık da, orada ki ölüm de bana ait olacaktı.

O tepede içtenliğimi kanıtlamak için çırpınmayacak, içimdeki sevilme arzusunu doyurmak için cana yakın bir hayalet olmayacak, düşlerimdeki barışı sağlamak için elimi kana bulamak zorunda kalmayacaktım.

Yüzyüze geldiğim kaderim bana içtenliğimi kanıtlamak için değil, gerçek bir ilişki yaşamak için sevgiler, dostluklar yaşamam gerektiğini öğretecekti, böyle hissediyordum.

Ama savaş sürüyordu...

**** 25 Haziran Saat: 18.00'de Antalya'da Akdeniz Kitapevi'ndeyim.***

**** 26 Haziran Saat: 18.00'de Alanya'da Baran Kitapevi'deyim.***

**** Hasan Baskan, Cem, Nil Kara, Neslim Ulusoyoğulları, Tülin, Ayfer Ketboğa, Selçuk Karakılıç, Varol Günaç, Canan Perdahlı, Neşe, Özgül Kılıç, Şükriye, Sema Şengönül, Eyüphan Erkul, Süheyla Önal, Sinan Ördekçi, Nesli yazdıklarınızı aldım sevgiyle...***

Akşamserası

Kırık Leblebi

SUAT OJKAN

21 Haziran Çarşamba. yer Leman Kültür Tuncel Kurtiz geldi ve rüyalardan bahsetmeye başladı ...

Bezgin Bekir

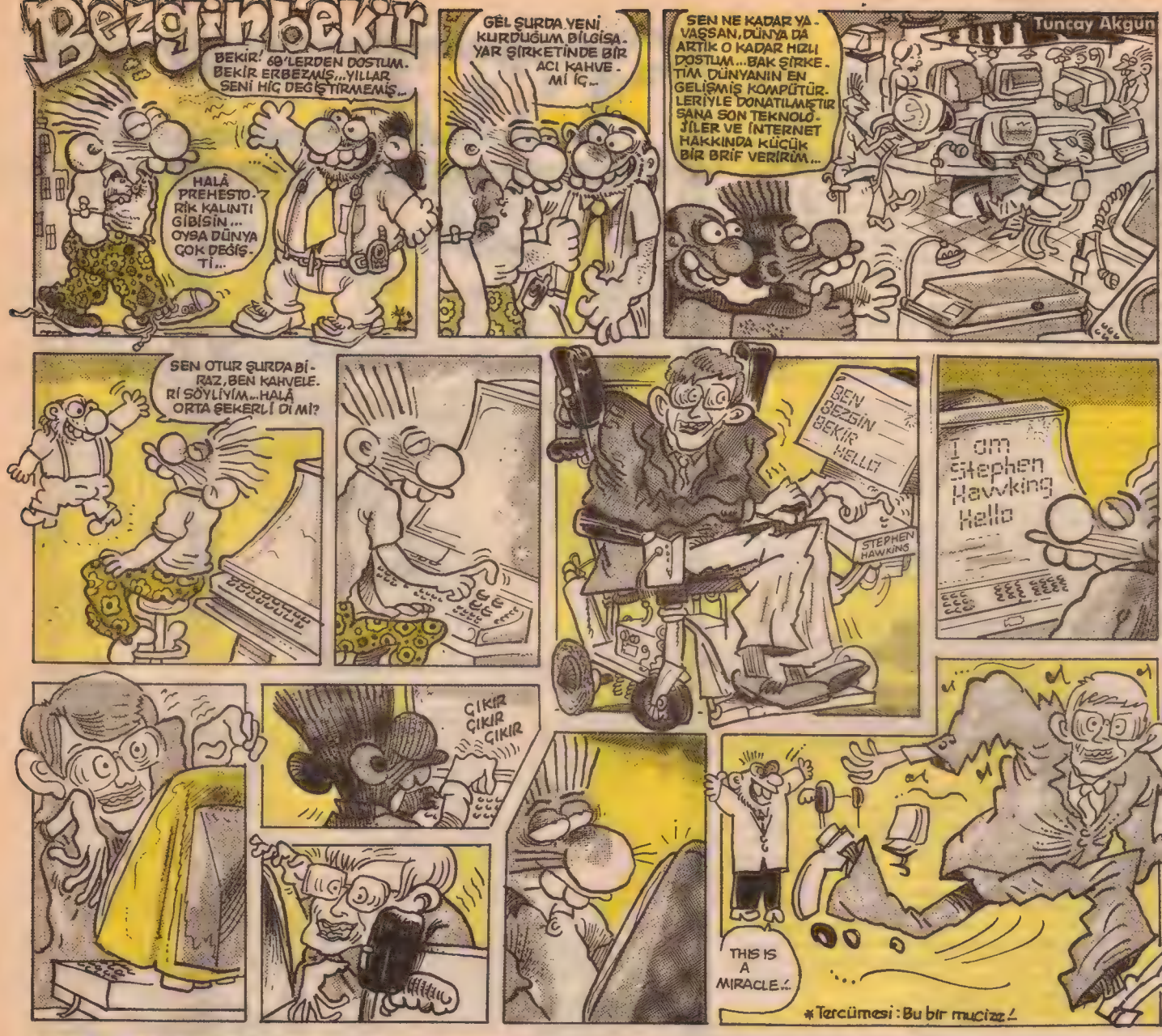

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

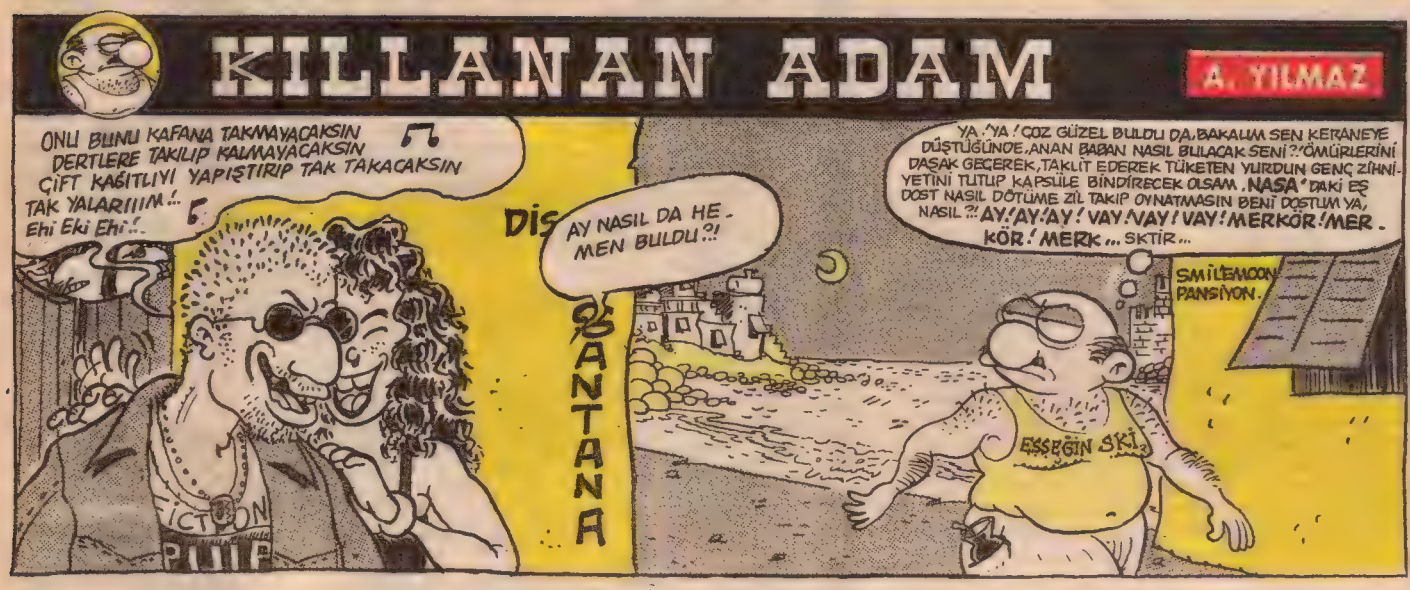

Apak ve Barış sevgiler...

Öykü Serçemi

Mesut Ceylan

GİDİVERİNCE..

Az önce telefon etti... Görüşmeliymişiz.. Beni müthiş özlemiş.. Terkedip gitmesi hataymış.. Olmuş bir kere.. Affetmeliymişim.. Ben, onun canısıymışım.. Herşeye yeniden başlayabilirmişiz... Hadi ordan bee! Bu kadar kolay mı? Kaçtı tren, Zeki Müren.. Ben gayri değiştim kızım, çoook değiştim....

Dünya devletleri hızla birleşip globalleşirkene, sen benden ayrılmak istediğini söylemiştin... Şaşırmıştım... İnanamamıştım.. Bayram değildi, seyran desem hiç değildi.. Ayrıca ben kimsenin tavuğuna "pışt!." dememiştim.. Ve gittin... Ayıp ettin.. Gidişinin gecesi sabaha kadar, pembe günlerimiz fener alayı eşliğinde gözlerimin önünden geçerkene, fonda Orhan Abi "Akma Gözlerimden İ" okuyordu.. Ben fena oluyordum, fenalaşıyordum.. Acayip acıydı herşey... Müzik setimin "play" düğmesiyle dertleşir, boş mayonez kavanozlarıyla ağlaşır olmuştum.. Kemalettin Tuğcu'nun babasını troleybüs ezmiş, anasını sansar yimiş "Öz Kimsesiz Çocuk" hikaye kitabını okurkene bilem zırnık ağlamayan ben, tutabilene aşkolsun vaziyetindeydim... Doğum günümde hediye ettiğin lacivert tişörtün üzerine yedi bardak çay döküp, saatlerce Taksim Meydanı'nda sersem sepildek (ıslak tişörtle) dolaşarak acımı dindirmeye çalışsamda nafileydi.. Sensizdim... Yerçekimi yamuk yapmıştı adeta; ayaklarım yere basmıyordu.. Tükenmiştim... Bu bun-alımlı, bun-verimli vakitlerde Şeytan, "Sok burun deliklerine iki adet has Edremit zeytini, ol mefta" demedi desem yalan olur. Demişti çünkü (Hemide kaç defa). Hatta yapılacak ilk genel seçimde oyumu Islahatçi Demokrasi Partisine vermeyi bilem düşündüm...

Bazı geceler bedenimi mutfak robotunun üzerine otumuş, "Şu Hıncal Uluç gral adam.. Zehir zemberek.. Memlekette onun denginde dokuz tane daha şahsiyet olucak, şerefsizim bizi ne Rus dutabilir, ne Amürikalı" diye tuzlukla muhabbet ederkene bulmam, perişanlığımın makul seviyeyi çoktan aştığının ispatıydı.. Sen yoktun.. Günler günleri kovalıyordu.. Orhan Abi, şarkılarıyla kafamı duvarlara duvarlara fururken rakıya su karıştırmanın gereksiz olduğunu çözmüştüm.. Yeterdi.. Toparlanmam farzdı.. Çünküm, dünya herşeye rağmen kendi etrafında dönüyor, bu dönüşten de bir gün (yirmi dört saat) meydana geliyordu.. Full alkollü kafayla komşunun bahçesindeki kurtlu kiraz ağacına tırmandım.. Ağacın en tepesine ulaşıp, park, kafe, çay bahçesi gibi buluşup koklaştığımız mekanlara doğru haykırmaya başladım: "Tek başımada yaşaya bilirim!.. Tek başıma da uzaktan kumandayı kullanabilirim.. Güçlü olmam lazım!.. Acı lakin gerçek bu!.. İleride aşkımı anlayıp bana geridönse, ayaklarıma kapanıp yalvarsa bile af yok! Yeminnen af yok!.. Affedersem Ninja Kaplubağaların alayı (Michealangelo, Donatello, Rafael, Leonardo) sitsin beni!.. Aynen lan!..

Daha önce de söyledim az önce telefon etti.. Görüşmeliymişiz.. Ben değiştim kızım, çoook değiştim.. Hem yeminim var.. Anlayamadığım, bana armağan ettiği onca acıdan sonra hangi yüzle arayabiliyor? Nasıl arar?.. Sahi?.. Nasıl aramıştır?. İlk önce küçük, narin elleri telefonu kavrar.. Sonracıma ince parmakları tuşlara dokunur.. Telefonun düşmisini beklerken saçları (ipek) sağasola dağılır.. Bu esnada sol yanağındaki beniyle oynuyordur.. Yeşil gözleri de (Ahhıky!.) kısık kısıktır.. Beyaz yanacıkları desem (Aauck!) hafif pembeleşmiştir.. Sonra o güzel çenesi... Tak!.. Tak!.. Tak!.. Kapı mı?. Evet, kapı çalınıyor.. Sanırım bizimkiler.. Ninja Kaplumbağalar yani..

EROL YAŞAROĞLU

MARLON

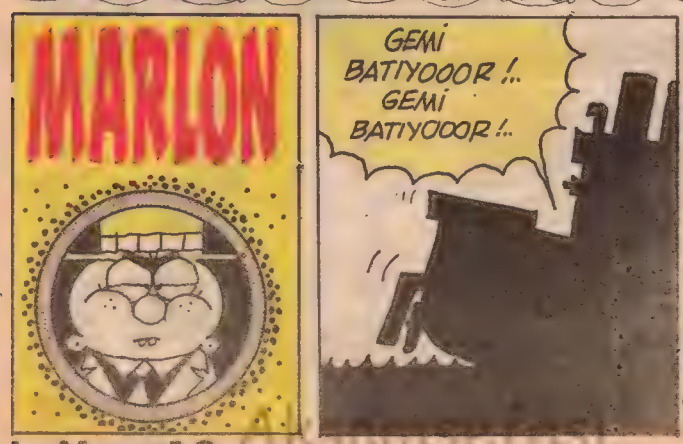

GILUL...

Ender Özkaltıramtar

..Geçen hafta dergide okumuş, büfeden ısmarladığım sandviçi bekliyordum... Bir arkadaş geldi ve aynen şunu dedi;

YA ENDER BE! SİZİN ORANIN ÇOK NEFİS YEMEKLERİ OLUYOMUŞ. KÜRT YEMEKLERİ YANİ... ÇİZSENE Bİ TARİFİNİ BE!.. A LA LUNA MİSALİ...

Hımmm... ..Kürt yemeği ha..?

..Aklım yine gitti bizim oralara...

Yani Hakkari'ye... Ve yemeklerden GILUL'a...

Bir çadır önünde bize GILUL yapmak için malzemeleriyle bekleyen bir berivan canlandı gözümde...

Bir yemek kaşığı tereyağı... İki tas pirinç... Biraz tuz... Bir kilo yoğurt... Bir tas su... Ve ateş...

6

Önce yağ iyice kızar... Beş dakika sonra da kaba yoğurdun tümü ve bir tas su eklenip iyice karıştırılır...

Artık iyice... Bu karışımın ateşte etkisi dahisi hazırladığı o an...

İyice karıştırdıktan sonra üzerine dökülen pirinç taneleriyle...

Ve pirincin yoğurtla buluşmasından sonra iyice pişmesini ve soğumasını beklemeyip yüzlerini yakan çocuklarin...

Bulamacın ortasına dökülen kızgın tereyağını, sonra servisini..

Ve sonra da; dibinde dahi yetişemeyip üzülenlerin görüntüsü canlandı gözümde.

14

ŞŞŞT... ENDER..!

GEL MAC'INI AL..!

PEPSİ

Şu haylon, jambonlu sandviçleri, mac'leri pizzaları bir an için boşverip de kendini ve söyle güzel bir GILUL hazırlayın ve hep beni hatırlayın, olur mu?

Bitti...

...orası öyküleri... Tek başına halay çekenlerin kitabı... İletişim Yayınları'ndan... Kitapçılarda.

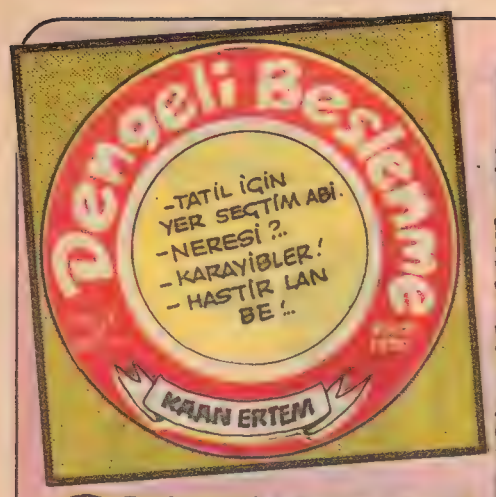

* Bursa'dan Emre SEZGİN'e: Esprin elime okullar kapandıktan bir hafta sonra geçti, bu nedenle çizmiyorum.
* İstanbul'dan Alper DİLSİZ'e: Moğollar konusundaki olumlu eleştirileriniz ve jestiniz için çok teşekkürler...
* Bursa'dan İlhan IŞIK'a: Öğreten adam esprin başarılı ancak üzerinde biraz oynayacağım, karikatür çizimi hakkında gerekli bilgi için biraz sabır...
* İstanbul'dan Metin TAŞ'a: Gönderdiğin çizimler elime geçti, ancak henüz yayımlanacak kalitede değiller...

* Edirne'den iki Lemancı Abuz ve Hasan'a: Bir Erdener esprinizi bağırdım fakat soyadlarınızı yazmadığınız için bari de çizmeyeceğim... (Herkese eşit muamele!)
* İstanbul'dan İlkay BALABAN'a: Uzun süredir ses sadan çıkmıyordu... Senden mektup gelmesine Moğollar yazdıkların için çok teşekkürler...
* Karşıyaka'dan Özkan DURAKOĞLU'na: Küçük Erdener tipini çerçevelatip duvara asıcam..

KAYBOLAN BAKIŞLI ADAM

(Yapabilecekken yapamamak kadar, uçabilecekken uçamamak kadar, tutabilecekken tutamamak kadar, ÖPEBİLECEKKEN öpememek kadar, olabilecekken olamamak kadar, ifade edebilecekken edememek kadar delirtici bir paranoya yoktur) denilebilinir, amma denilmek istenmiyor. Çünkü bu deyiş çaresizliğe teslim olmaktır. (Teslim olmak istemiyorum.) diye haykırarak yataktan fırladı, bay Zeki (Ki o yatak çift kişilik ve Zevelek markadır)

Zeki ve Kezban yedi yıllık evlidirler. İlk başlarda klasik (mutluyuz, umutluyuz) tribinde geçen evlilik, olgunlaşmamış davranışların develüasyonu sonucu irtifa kaybetmeye başlar. Bir zaman sonra Kezban Zeki'nin geceleri kaçamak yaptığını farkeder. Zeki misafir odasındaki tek kişilik kanepeyi çift kişilik Zevelek marka yataklarına tercih etmektedir...

Zeki ellerini kanepenin kadifemsi dokusu üzerinde zevkle gezdirdi (ki fitilli kadifedir) Titreyen dudaklarıyla vurgulanmış başını, kanepenin iri ve dolgun yastıkları arasına gömdü. Bıkmış olduğu çift kişilik yatağın buruşmuş yastıklarından sonra duyduğu bu genç ve taze HAZ, damarlarındaki kan'ın bileşimine yeni tanımlamalar getirdi.

Seviyordu Kanepe'yi kendisine özgürlüğünü verdiği için. (Dışın deyil) Seviyordu Kanepe'yi kimseyle paylaşmak zorunda olmadığı için (Dışın deyil) Seviyordu Kanepe'yi knazarlarını retellediği dışın. (için deyil)..

Günler zarflara konmuştu. Cumartesi ve pazarlar açık mavi, diğerleri diğer renkteki zarflara. Velhasıl birbirini aleni şekilde takip eden günler zarfında tüm hayatını anlattı Kanepe'ye (Zeki!) Tarih hocası tavrıyla bahsetti çocukluğundan. Gençlik yıllarını anlatırken kendini bir rock operası baritonu farzetti. Şimdiki zamanı ise İngilizce anlatmayı tercih etti. Prezint kontinyus tens hesaabı.

Kanepe Zeki'nin kendine anlattığı herşeyi sessizce dinliyorda. Ve seviyorda Kanepe'yi Zeki!.. Hayatını çift kişilik Zevelek marka yatakta geçirmek fikrini özümseyen Kezban ise aldatılmanın acısını yüreğine gömdü, bir mezar taşı bile dikmeksizin.

Fakat Zeki'nin olgunlaşmamış davranışlarının devam eden develüasyonu onun yaşam uçağının (egeyn) irtifa kaybetmesine sebep oluyordu. Her gece üzerine uzandığı sevgili Kanepe'ciğinin eskiyen yayları yavaş yavaş, böğrüne böğrüne batmaya batmaya başlamasını başlamasını sevgisinin (sevgisinin) sonbahar mevsimine girmiş olduğunu ve hatta biraz zorlandığı taktirde (gelecek günlerden) bir kardan adam yapmanın mümkün olduğu kanaati içerisindeydi bu olayın şahidi olan oda'nın duvarları.

Seksenbin milyar kilometre yüksekliğinde bir dağ'dı. Zeki'nin tırmandığının farkında olmadan tırmandığı dağ'ın yüksekliği. (Yaklaşık olarak!) Ve her metresinde akrepler, çiyanlar, köpekler, köpek balıkları, ejderhalar, politikacılar, veba ve kanser mikropları, ve daha nice bela kombinasyonları mevcuttu. (o dağ'ın her metresinde...)

Ve eğer o dağın tepesine çıkabilseydi Zeki (ki belki bir gün çıkar, kimbilir) o zaman neler yaşayacaktı? İsterseniz bu duruma biraz irdeleyelim sevgili okurcular: Ve bir dağın tepesinde ve o dağ'ın tepesinde yarı açmış dolunay'ların çiçeklerini toplamaya ve onlardan leziz bir çorba elde etmeyi o kadar büyük bir ihtirasla arzulanır ki. Ve bundan dolayı (evet) iki kaşının ortasına üçüncü bir göz çizmek zorunda kalırlar o uzun saçlı kırk adamlar. Ki hepside delimidir nedir?

Beynin kıvrımları arasında deve dikenine benzeyen fakat gül kokan, masum fakat aptal ve aptallıktan dolayı densiz fikirler ellerini kollarını sallaya sallaya, sanki bir sarhoşun hoşgürülen zırvalıkları gibi kabul görerek sadece serap'tan ibaret bir çölde (ki tek bir kum tanesi YOKTU!) dansede dansede ilerliyorlarmış. Birdenbire (BİR'den BİR'e) birdenbire aksakallı nur yüzlü bir çocuk görmüş elinde oyuncak bebeği yüzünde tartışmasız gülümsemesi ve demişki çocuk (salak oğlu salak zeki'nin hikayesine devam et.

Ve Zeki artık sık sık tuvalete tuvaletteki klozete takılmaktaydı. bir taraftan sıçarken bir taraftanda yaşlı gözlerle dediki (Sanki bir sen beni anlıyorsan sanki bir sana içimi BOŞALTABİLİYORUM) ve devam etti. (çift kişilik zevelek marka yatakta beni şaşırattıttıran eski sevgilim bir yana, kadife gibi dokunuşu, dinler gibi sessizliği ile ve fakat sonradan eskiyip böğrüne batan yayları ile beni hayal kırıklığına uğratan sevgili Kanepe'den bıktım artık. Ve tekrarlıyorum. İçimi, tüm posamı, tüm yanlışlarımı, tüm yalanlarımı sana boşaltıyorum. Ve bu yüzden sana aşığım sevgili klozet. Ve haykırdı (sevgilimsin klozet..) ve klozet ağır ağır konuştu. (ben adi bir klozetim...)

-DEVAMI HAFTAYA-

GÖKHAN DABAK

SELÇUK ERDEM

AAAAAAAAAAAANANI!!..

BENİMLE KONUŞURKEN YÜZÜME BAK!..

AMA BAKIYORUM SEVGİLİM?!

CEHENNEMİN SONU GELDİ!.. HEPİMİZ ŞEY OLUCAZ!

NE?..

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

1. MİNİ ÖYKÜ: ADLİYE KORİDORLARI (Selam baba)

MÜVEKKİLİM BU İĞRENÇ KADINA TAM ON YIL KOCALIK GÖREVİNİ LAYIKIYLE YERİNE GETİRİRKEN, O NE YAPMIŞ?! ZAVALLI ADAMI YILLAR YILI ALDATMIŞTIR!..!?

AMA HAYATİ ABİ!..

TEK CELSEDE BOŞLUYORUM, ÇOCUKLARI DA BABAYA VERDİK!..

ERSİNCİM, SIKMA CANINI ARTIK! BAK ÇOCUKLAR DA SENDE KURTULDUN PİSLİKTEN..

SAĞOL HAYATİ, NEFİS BİR PERFORMANS GÖSTEREREK TEK CELSEDE BİTİRDİN İŞİ, ALDIĞIN PARA DA HELAL OLSUN!

TOK!..

ALO! TAYLAN BEY! KARINIZ SİZİ ALDATIYOR, ARAYAN BİR DOST!..

TİCARET HUKUKU

BORÇLAR HUKUKU

DENİZ HUKUKU

NEAA! ÖÖAAEEÖAH!

HAYIR!..

...MINA KORUM!..

MED KANUN

HUKUK ve DİN

HUKUK DİPLOMA

AVUKAT HAYAT

ONLAR: SÜNDÜZ İLE NURİ!..(Bahar dalı yemek takımı)

ULAN NURİ! BİDE YORGANIN ALTINA GİRİP MASAL ANLATMA FASLINI ÇIKARDIN BAŞIMIZA, ARTIK NASIL BİR MASALSA ÜÇ AKŞAMDIR SONU GELMİYOR..! AĞZINA SİÇİİM SENİN ANLATACAĞIN MASALIN NURİ, BEN YATAĞIMA GİDİYORUM, NE UYKU BIRAKTIN NE BİŞEY BE!..

ULAN SÜNDÜZ ABİ, NE PİPİRİKLİ ADAM OLDUN SEN HA! GEL BE ABİCİM, ANLATACAĞIM HEPSİNİ, ANLATACAĞIM; YETER Kİ SEN GİR ŞU YORGANIN ALTINA! BENİM BÜTÜN DERDİM YORGANIN ALTINDA OLUŞACAK İSTİYLA, MASALIN EGZOTİK ATMOSFERİNİ BİRLEŞTİRİP SENİ MIŞIL MIŞIL YAPMAKTIR CANIM ABİM BENİM 'GÖZÜNÜ SEVERİM!..

2. MİNİ ÖYKÜ: LİSELER ARASI DÖTVERENLİK YARIŞMASI...

HAYDAA!.. NE Kİ ŞİMDİ BU? ŞİRTI BİZE DÖNÜK GİZEMLİ PATRON HESABI! HAA, NE OLACAK?! BİRDEN DÖNÜLÜVERİLECEK BİR DE BAKICAZ Kİ KARŞIMIZDA TURGUT ÖZATAY!..

BAK BAKALIM TURGUT ÖZATAY MIYIM BEN?!

Aa! Siz bir kuzusunuz!

TIRRT

FLORYA

FLORYA

FLORYA

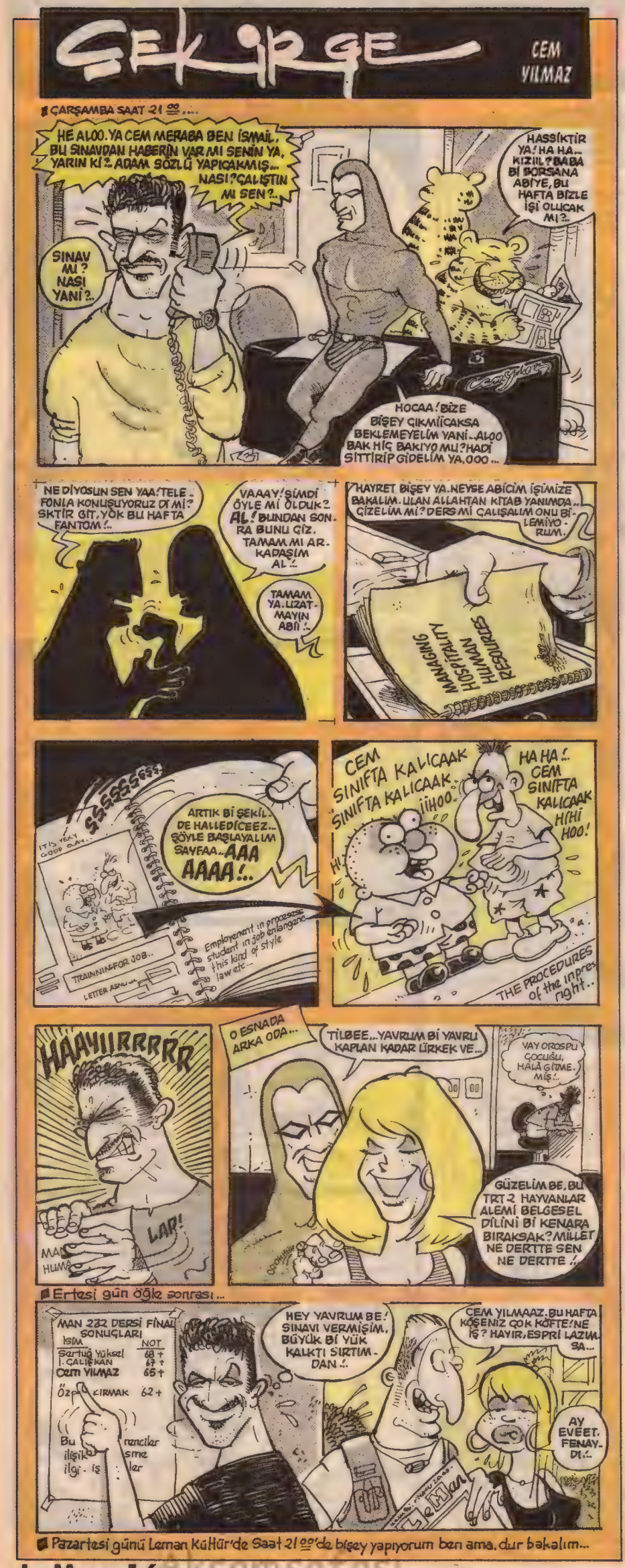

Daha Yapılacak İşlerimiz Var!

Tam 43 cinayet işledi.

Tam 48 yıl hapis yattı.

38 Ayrı cezaevinde bulundu.

1991 yılında şartlı tahliyeden çıktı.. 48 gün yaşayamadan öldü.

13 yaşından beri kendisini kötüleri öldürmekle görevlendirmiş. Abdullah Dayı! Nam-ı diğer: Antep Canavarı.

Ölmeden önce söylüyor "Tez akşam oldu. Daha Yapılacak İşlerimiz Var".

(Turhan Temuçin, "Azrail'in Öbür Adı"adlı kitabında Abdullah Dayı'yı anlatıyor. İnanılmaz güzellikler taşıyan bu büyük hazine, araştırmacılarını, senaryocularını bekliyor.)

Abdullah Dayı, Ağaların Ağası Ali Ağa'nın oğlu. Ali Ağa Antep savunmasında Şahin Bey'in en yakın arkadaşı. Halep'te ise İsmet Paşa'nın yanında savaşır.

Babası Ali Ağa, oğluna bir bir çeltik tarlası vermiştir. Abdullah Dayı'nın ilk mülküdür bu tarla. Jandarma suyu başka tarlaya verir.

Abdullah Dayı bir mecidiye altınını havada delecek kadar nişancı. Jandarmaya karşı koyar. Vali gelir.. Valiye, "tek dur gelme üstüme" der. Vali atından inip üstüne..

İlk cinayeti budur. 14 yaşında yeniden üç kişi öldürür. İki sene yatar. 15 yaşında yeniden üç kişi ve yine mahpusluk.

Ve cinayetlerin çoğu içerde işlenir.

Abdullah Dayı "İnsanlar kötü olmasa, ben cinayet işler miydim?" der.

***

Abdullah Dayı, öldürdüğü yöneticiler için: "ben öldürmekten bıktım, bunlar öldürülmekten bıkmıyor" diyor.

Ve, "Ben hep böyle kelepçeli, aletsiz, onlar hep eli sopalı mı olacak" diyor. Hiç kimseye yalvarmadı. Kimseye boğun eğmedi. Yalnız birşey için yalvardı. Alet! (silah, sopa, bıçak)

***

Bursa cezaevi müdürü diğer mahkümlara ve Abdullah Dayı'ya gözdağı vermek için, Abdullah dayı ve üç arkadaşını bok çukuruna gömer. Sekiz saat arkadaşlarıyla bu çukurda bok yutarlar. "Haşa, Allah olsa, bir saat duramaz bu çukurda" diyor..

Abdullah dayı ve arkadaşlarını yıkatmadan koğuşlarına atarlar.

Ve Abdullah dayıyla mahkümların konuşması yasaklanmıştır.

İşte o sırada..

Dev gibi bir adam gelir. Saçları yukarı doğru. Sırtında asker kaputundan bozma bir palto. Korkusuz.

"Geçmiş olsun ağalar" der.. Sonra, "Bir ihtiyacınız var mı?"

Abdullah dayı ve arkadaşları ellerini, yüzlerini yıkamak, ağızlarını çalkalamak için su ister..

Dev gibi adam suyu getirir. Korkusuz adam, cigara uzatır. Hepsi dört tane köylü cigarası. Birini kendi yakar, üçünü Abdullah dayı ve arkadaşları.

Abdullah dayı bir nefes çektiğinde "işte o zaman, dedim, dünya varmış"..

***

Dev gibi adam gittikten sonra, Abdullah dayı gardiyanlara bağırır: Kimdir bu adam!

Gardiyan: "Nazım Hikmet'tir" der.. Abdullah Dayı tanımaz, "Kimdir Nazım Hikmet!".. Gardiyan: "tarihçi, yazar, şair, romancı, komünist, vatan haini" der.

Abdullah dayı, ne yazar nedir bilirim, ne tarihçi nedir bilirim. Bir bildiğim vatan hainliği.

Abdullah dayı kendisini bok çukuruna gömen cezaevi müdürüne bağırır: "Sen benim arkamdaki cinayetleri biliyorsun, önümdekileri bilmiyorsun!.

Ancak, şu komünisti benim koğuşuma verirsen, seni birkaç günlüğüne affaderim.

Nazım Hikmet'e komünistliği sorar. Nazım Hikmet, "haksızlığa adaletsizliğe karşı gelmektir" der. Abdullah dayı, "işte ben de bunu yapıyorum" der.

Nazım Hikmet, "sen öldürüyorsun, ben yazıyorum" der, benim yazdıklarımla bir toplum birgün ayağa kalkacaktır". Ama senin öldürdüklerin...

***

Bir de öğrendim ki Abdullah dayıdan hapishane argosunda şövalye yüzüğe" ağır çıban" derlermiş..

***

Kökü kurutulmuştu. Kazınmıştı. Halk pencerelerden alkışlamıştı.

Yine, bu ülkenin birbirinden yoksul, birbirinden güzel çocukları Ok meydanı'nda çömelmiş, tutuklanan arkadaşlarını istiyorlar..

Yine, onları, kanlı, kara dikenler gibi görüyoruz.

Toplumumuz bu çocuklara söyleyebilecek üç tür ağız geliştirdi. Birincisi, Yonca Evcimik suratlı politikacıların ağzı: hoşgörü, kardeşlik kusmukları. İkincisi, kendilerine Beyaz Türk diyen şebek götü suratlı yazarlar.. "neden bu çocuklar Bodrum'a gitmiyor. Bolu Dağı'na çıkmıyor, Kürşat Başar okumuyor, Ok meydanı'nda niye kürek takımı kurulmuyor, su topu müsabakası yapılmıyor. Bunlar modası geçmiş ideolojiler, bunlardan Şili'de de kalmadı.. Üçüncüsü, jop, tutuklama.

Son onbeş yılda geliştirilen entellektüel kalkınma düzeyi bu.

Ve üniversite kapısında hiçbir umudu, çıkış yolu olmayan bir milyon genç.

Sanki, yeni ve büyük ve uzun bir şiddet sezonu açılıyor gibi.

Bir insan patlıyor gibi.

Ondokuz yanıda bir çocuğa hangi tarih, hangi ülke, hangi kral, hangi dünya jopla laf dinletebildi..

Abdullah dayı da öyle yaptı, kendisini bok çukuruna gömen cezaevi müdürünü, başgardiyanı, başçavuşu öldürdü.

43 cinayetin en başına, 13 yaşına dönelim. Jandarmalar tarlasındaki suyu alıp başka tarlaya veriyor.

Bu su, bugün de rüşvet diye, kredi diye, villa diye başkalarının tarlasına veriliyor..

Bu çocuklar parmağımızdaki şövalye yüzük gibi. Ve yani, AĞIR ÇIBAN.

Kötülükleri öldürmeye, Abdullah dayı gibi..

Ama kesinlikle Nazım Hikmet gibi, katil de olsalar bok çukuruna gömülmüş insanlara bir bardak su uzatmak için..

Bu ülkenin çocukları!

Bu ülkenin çocukları!

Bu ülkenin çocukları!

Medya bokuna, yazarlık bokuna gömülmüş suratlarımız için bir bardak su!

NİHAT GENÇ

Akşamsefası

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

SAFLARI SIKLAŞTIRIN!

İTİLENLER, EZİLENLER, EZENLER, SORUNSALLILAR, AŞIKLAR, KOMÜNİSTLER, EGZANTRİKLER ve BİLUMUM HAYAT KAÇKINLARI.. TOPLUMU ANAL ve SADİSTÇE ELE ALIŞIMA ŞAHİT OLMAK, ZAMAN-MEKANIN SINIRLI ACISINI HİSSETMEK ve RUHUNUZUN NİCEL KIŞKIRTMALARINI HİSSEDEREK EVRENİN ÇELİŞKİLİ MATEMATİĞİ ÜZERİNE BİRAZ KAFA YORMAK İSTİYORSANIZ.. 25 HAZİRAN PAZAR (16.30) GÜNÜ, LEMAN KÜLTÜR'DE AÇILIŞI OLACAK SERGİME BEKLİYORUM..

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Askerlik Sözlüğü (Günlük Hayat)

Mahmut Tibet'e sevgiler

Sakso: Yalakalık, dalkavukça davranış.. (sakso asılmak)
Çocuk: İçki...
Çocuk Öldürmek: İçki içmek...
Disko: Disiplin koğuşu..
Ciğerci: Aşırı "sakso" yapan...
Çevre Bakanı: Mıntıka sorumlusu, meydancı...
Şafak: Kalan gün.. (Şafak 36 gibi)
Şafak Karanlık: Askerlik süresinin çok olması..
Mehtap: İzin kullanmaya kalan süre.. (Mehtap 4 gibi)
Şafak Kararması: Ceza almak...
Değerli Kişi: D.K. (Devre Kaybı)
Arazi Olmak: Ortadan kaybolmak, sotada olmak...
Taşak: Kıdem...
Taşak Bağlamak: Kıdem kazanmak..
Civciv: Acemi asker.. (Cikcik veya Çömez de denir)
Toprak: Hemşeri olmak..
Toprak Kayması: Hemşeriden kelek yemek.
Askeri İzbandut: As-İz (Askeri İnzibat)
Kebap: Askerliği rahat yapmak..
Yeğen: Bir alt tertip.. (Tersi: Dede)
Baston: Üç alt tertip.. (Tersini bilmiyorum)
Kefen: Dört altı tertip.. (Mezartaşı da denir)
Poşet: Kısa dönem..
Ava Gitmek: Nöbet tutmak..
Nöbet Ağacı: Sabit nöbetçi.. (Kenken)
Karaşimşek: Mercimek...
Aç aç.. Çalgılı, şarkıcılı eğlence..
İhtiyar: Yaşça büyük asker...
Çarşı: Çarşı izni...
Çarşı Kapalı: Çarşı izninin iptal olması.
Tahliye: Teskere..
Pırpır: Çavuş...
Pır: Onbaşı..
Buharlı Ütü: Elbiseyi yatağın altına koymak.. (Osuruk ütüsü de denir)
Künye Ütüsü: Pantolonu künyenin arasına sıkıştırıp ütülenmiş izlenimi vermek..
Park Bekçisi: Garaj çavuşu..
Taklaca: Numaracı, uyanık, saksocu..
Taklaya Getirmek: Dolap çevirmek, numara yapmak..
Koğuş Ağası: Koğuşun en kıdemlisi..
Baloncu: Asılsız haberleri uyduran yayan..
AGD: A...g... dağıtmak..
Azman: Uzman çavuş...
Yüzlük: Yüzbaşı..
Günaydıngünaydıngünaydın: Bir uyandırma biçimi.. (Seri şekilde, yüksek sesle nefes kesilene kadar bağırarak)
Kıllık: Kolluk nöbeti tutma.. ("Kolluk kimde kıllık onda")
Şafak Doğan Güneş: Bir günü kalmak..
Şafak Gaz Pedalı: Birkaç saati kalmak..
Taburcu: Tabur komutanı...
Yıldızlar Geçidi: Generallerin geçiyor olması.. (Samanyolu)
Böku Nizamiyeden Çıkmamak: Yeni gelmiş olmak..
Kafaya Gitmek: İzin almak.. (Kafa izni)

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

HARALA GÜRELE HAFTANIN TORTULARI...

•Bu espri bir muhabbette aklıma geldi...

1/1000 ölçekte kulak nahiyesine zoom...

•Bu ise gerçektir. Cihangir'de öğlen 12.1 sularında bizzat gördüm...

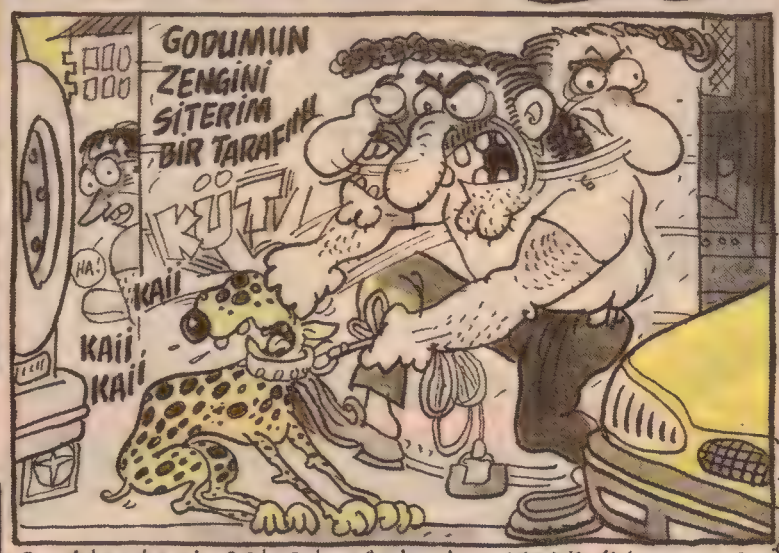

Geçen haftalarda çizdiğim bir Timsah hikayesi okurlarım tarafından bir hayli sevilmiş olması haliyle beni de sevindirdi çok güzel telefonlar aldım çok da güzel mektuplar. Birini yayınlıyorum..Umarım okuyucum kızmaz.

Sayın Bay; "MEHMET ÇAĞÇAĞ"..

Sizin beni bir cumartesi sabahı kahvaltı soframda "bu kadar mutlu etmeye" hakkınız varmı? ağzımda ki kek parçası boğazıma kaçtı! yutkunamadım, tıkandım, nefes alamadım. Gülme krizim geçmek bilmedi! yerlere yatıncaya kadar, kasıklarımı tutacak kadar vegözlerimden yaş gelecek kadar".**BENİ GÜLDÜRME HAKKINI SİZE KİM VERİYOR"?.**

"DARAL-TİMSAH" Tripanazomi Gambiyetsizler " olağanüstüydü... muhteşemdı... kutluyorum. sizi hiç tanımıyorum. ama çok seviyorum. Bin tebrik öpücüğünü lütfen kabul ediniz?.. Hayatımım en mutsuz günlerini arşivlemekle meşgulken"**BİR ERKEĞİN BENİ, BÖYLESİ BÜYÜK BİR ZEKA ÜRÜNÜYLE GÜLDÜREBİLMESİ KARŞISINDA**"minicik bir mektubu ondan esirgeyemezdim! Ne tuhaf; Benim de küçükken hiç oyuncaklarım yoktu. Şurası bir gerçekki "Tanrı" aslında kadınlın pek SEVMİYOR,Doğanın size, biyolojik olaraksunduğu bu armağan oyuncak kıyağından, **SİZ ERKEKLER** payınızı almışsınız! Amo ya biz kadınlar. !? Bizim, oynıyacak bir "şeyimiz" Bile yok... Gökkuşağının Bütün Renkleriyle ve SAMİMİYETİYLE Hoşçakalın...

•Bunu Ankara'dan gelen Çağdaş Radyo spikerlerinden Birdal anlattı..(Ankara memur dirençlerinden)

•Buca bölge cezaevinden Eylem Cihan kızılöz meşkin püf noktalarını anlatan kitapçığımız çıkacak bekle...

•Fethi Ahmet: Fıkraları espri diye göndermişsin sağol ama fıkra çizmek biz de ayıp karşılanır,meşkek öhleki .•Manisa Kapalı cezaevinden Murat Gül: Mektubunun yayınlanıp yayınlanmamasında kötü niyet olduğunu sanmıyorum Hoşçakal...

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

O henüz 18'inin baharında bir filiz. Haksızlığa, zulme her zaman ve her şartta karşı çıkmış biri. Bir insan. Ve şu anda yoğun bakımda.

Evet, arkadaşım Murat Güzel'den bahsediyorum. Tek suçu Bornova (İzmir) Adil Demir Sitesi'ndeki dükkanların önündeki Akasya ağacının kesilmesine karşı çıkmak.

Murat, o ağacı oraya çocukken dikmişti. Ağaş büyüdükçe dalları uzadıkça dükkanların üst katında oturanları rahatsız etmeye başlamıştı. Apartmanın birinci katında oturan komser ağacın kesilmesini istiyordu. Murat herşeye rağmen ağacı kesmemekte kararlıydı. "Size zararı olan yerleri ben budarım, ağacı kesmeyelim" diyordu. Tabi böyle zararlı, böyle hain emelleri olan bir ağacı yoketmek komserin insanlık göreviydi. Ama Murat gibi bir bölücü(!) ağacı kesmemekte diretiyordu işte.

16.06.1995 Cuma günü bu yüzden komserin kansıyla tartıştı ve "seninle uğraşamam" dedi. Daha sonra dükkanlarının önüne gidip oturdu. Ve ta ta ta tam... Komserimiz Erdoğan Şener olay yerine gelerek kendisine toplumun, devletin ve Allah'ın vermiş olduğu hakla arkadaşımın kafasına odunla vurdu. Kırılan odunla beraber Murat'ında kafası kırıldı ve 2.5 litre kan kaybeden arkadaşım hastaneye kaldırıldı. Beyin travması geçirmişti, ameliyat edildi..

Böylece Erdoğan Şener kendi eliyle diktiği bir ağacın kesilmesine karşı çıkan bir toplum düşmanı(!)nın cezasını vermiş oldu..

Lütfen susmayın.. Susmak boyun eğmektir.. Boyun eğmeyin.. Yükseltin sesinizi..

Meral Özsüer

Sevgili Leman,

Biten kış yerini cıvıl cıvıl yeni bir yaza bırakıyordu. 18 ay süren yarı tutsaklığım nihayet bitiyordu. Ve ben hayatımda hiç yaşamadığım ve bir daha yaşamak istemeyeceğim duygularda şehri terkediyordum. Arkamda hiçbirşey bırakmamak şartıyla. Eşofmanlarımı, traş takımlarım, iç çamaşırlarımı, sabunumu, havlumu, kısacası herşeyimi bırakarak çok özlediğim sivilliğime gidiyordum. Uzun yıllar hep sevginin manasızlığından, aşkın, duygunun hiçliğinden bahsettim durdum. Ve şimdiye kadar birçok arkadaşım olmasına rağmen hiçbirini sevmemiştim, veya sevememiştim. Yolum bir anadolu köyüne düşmüştü. Daha önceden kurgulanmamış ama birkaç gün öncesinden ziyaret edeceğim bir arkadaşım çıkıverdi karşıma. Ona giderken gerçekten heyecanlıydım. Ne bileyim herhalde askerliğin verdiği duygularla boşluklarla gidiyordum. Ondan bir sevgi, bir şevkatte beklemiştim kimbilir? Ve karşılaştığımızda bir kadının sımsıcak duygularını, nefesini ne çok özlediğimi hissettim. Evinde kaldığım o kısa sürede birbirimize hiç tahmin edemeyeceğimiz kadar yakınlaştık. O da o köyde yabancıydı. Ve daha ilk yılıydı. Sevgiye daha muhtaçtı. Ve o inanmadığım sevgi o gün kapımızı çalmıştı. İki gün sonunda ona o kadar bağlanmıştım ki geri döndüğümde uzun süre etkisinde kaldım. Bir ay sonra dayanamayıp tekrar yanına uçtum. Yarım kalan sevgimin hepsini ona verdim, o da bana. Ve şu anda onu çok seviyorum. Tabi yaşadıklarımız hep karşılıklı. Ve tüm Leman dostlarının da aynı duyguları tatmasını diliyorum.

İbrahim

Sevgili Leman Okurları,

Sizin ile yeni yeni tanışan ve sizden çok hoşnut kalan bir okurunuzum. İsterseniz bende bu arada kendimi tanıtayım. İsmim Türkan, soy ismim Maden. Beş ay öncesine kadar T.C.'nin Karate Milli Takımında yer alıp, milli formayı defalarca giyerek dünya şampiyonu olmuş bir vatandaşım. Yurt dışından henüz dönmüştüm ki birgün evimize bir sürü izbandut gibi adamlar geldiler. Oysa bu kişiler Terörle mücadeleden geliyorlarmış. Nereden bilebilirdim ki! Bilseydim daha nazik davranırdım. Sonra dediler ki "biz seni Buca Palas (cezaevine) otelinde misafir edeceğiz. Tüm ısrarlarıma rağmen beni dinlemediler, alıp buraya getirdiler. T.C.K'nın 169.'maddesinden burada bulunuyorum. Beş aydır da buradayım, anlaşılan daha da kalacak gibiyim. Ne yapayım bırakmıyorlar ki evime gideyim! Rahatım yerinde. Her ne kadar kuşları bazen kıskansamda dostlar arasındayım. 25 yaşında, tutuklanmadan önce belediye işçisi olan ve şu anda da buradaki arkadaşlara karate öğreten bir garip öğretmenim. Ne mi öğretiyorum. Şimdilik sadece karate. Ve

Akşamsefası

memleket sorunlarıyla çok yakından ilgilenen, haksızlığa, insan sorunlarıyla çok yakından ilgilenen, haksızlığa insandışı yaşamlara, işkencelere, yargılı yargısız infazlara, faşizme, insana aykırı her ne varsa Hayır diyen sadece bedeni hapsedilmiş bir siyasi tutsağım. Sizlerin dostluğunuzu ve de mektuplarınızı büyük bir sabırsızlıkla bekliyorum. Şiir ve müzik tutkunuyum. Şimdilik hepinizi saygıyla selamlıyor, çok çok seviyor ve de hepinizi gözlerinizden öpüyorum.

Şimdilik hoşçakalın dostlarım!

Türkan Maden
Adres: Buca Kapalı Cezaevi Y.B.K. 3 Buca/İzmir

BM'ye

Bu yıl Birleşmiş Milletler'in 50. kuruluş yılıymış. Bu olay dünyanın her yerinde muazzam yemeklerle kutlanıyormuş. Bunu televizyonda duydum, fakat ne yazık ki ne iyi ettin de kuruldun BM diyemedim. Çünkü özellikle son günlerde BM'nin varlığını hissettirdiğini söyleyemem.

Neden mi böyle düşünüyorum? Bir bakalım, acaba bunun sebebi büyük uluslararası kuruluş BM'nin Bosna'daki olaylara seyirci kalması olabilir mi? Tabii ki olabilir. BM Bosna'da kadın-erkek, çocuk-yaşlı demeden onca insanın öldürülmesine göz yumuyor. Orada hiç kimsenin yarını yok, hiç kimsenin yarına sağ çıkabileceği garanti değil. Ben bu satırları yazarken bile kimbilir kaç kişi öldürülmüştür, kimbilir kaç kişi ölümden kılpayı dönmüştür, kimbilir kaç kişi ölümle savaşıyordur. Bence BM bunların hiçbirinden haberdar değil, çünkü onun gözleri kapalı, kulakları duymuyor ya da sadece duyguları yok. Ülkelerin kendi çıkarları onların duygularını köreltmiş. Eğer aksi olsaydı şu anda Bosna'da insanlar öldürülüyor olmazdı tabii ben de bu satırları yazamazdım; eğer BM'nin kalbi olsaydı..

Bosna'da böyle kanlı bir tablo varken BM 50. yılını kutluyor. Bosna'da insanlar o adi orospu çocukları tarafından öldürülürken BM vereceği ziyafete kimleri çağıracağını düşünüyor. Düşün BM düşün, Bosna'daki katliamı değil, ziyafeti düşün. Boşver, çocuklar ölüyormuş, kan dökülüyormuş, san ne? Kim takar onu. Bırak bu tür sorunları benim gibi elinden yazmaktan başka birşey gelemeyen salaklar düşünsün.

Hadi BM sen keyfine bak, ben ve benim gibiler kafa patlatarak ama sadece kafa patlatarak kurtarırız Bosna'yı. Sen 50. yılını kutla. Alsana bir iyi ki doğdun da benden. İyi ki doğdun BM, iyi ki sen varsın BM yoksa ne yapardı Bosna?

Serotizm

Leman Dergisine,

Dün merak saikiyle derginizi aldım ve okudum. Okuduktan sonra içindeki espri ve çizgilere midem bulandı. Ne o erkeklerle, kadınların cinsel organlarını açıkça çizmeler, esprilerin yarısına yakınında sürekli cinsel temalar ve pis küfürler. Üstelik insanları da haketmedikleri biçimde çok iğrenç çirkin çiziyorsunuz.

Size göre espri demek, gülünçlük, komiklik demek, pis belden aşağı uçkur edebiyatı mı demek?, yazıklar olsun size kıl içinde yaşadığınız müslüman-türk toplumunun değer yargılarına böylesine ters düşebiliyorsunuz.

Üstelik bazı yazı ve çizgilerdeki sosyalist dokundurmalarınızda hiç gerçekçi ve inandırıcı değil; herhalde kendinizi sanatçı olarak gördüğünüz için mecburen ve illaki sosyalist olmaya çalışıyorsunuz.. Tabii bunu yaparken de halkın mevcut ahlaki ve insani değerlerini hiçe sayıp, alaya alıyorsunuz. Sürekli insnların şeytani yönlerini ön plana çıkarıp, işliyorsunuz. Bu halinizle şeytana hizmet ettiğinizin farkındamısınız bilmiyorum. Ama bence siz açıkça şeytana tapan yezidilerden farksızsınız. Sizi şeytana kulluktan, yaratıcınız olan ve kendisine isyan halinde olduğunuz Allah'a kulluğa davet ediyorum. Ruhunuzdaki fıtri kulluk güdüsüne kavuşmanızı dilerim.

Sizi İslam'dan uzaklaştıran tüm ilahlaştırdığınız siyasi ve fikri önder ve sistemleri putlaştırdığınız cinsellik gibi olguları Lâ ilâhe diyerek reddetmeye ve ilâhe Allah (yalnız Allah) diyerek sadece Allah'a kulluk yapmaya davet ediyorum. Tüm peygamberlerin sebebi olan uluhiyyet tevhidine davet ediyorum.

Abdulbaki Yılmaz

Sevgili Leman Çalışanları,

11.06.1995 tarihli sayınızda çok güzel bir kapak yapmışsınız, ama kapaktaki yazı çok komik "devlet ve Tao".. Tao felsefesiyle ilgilenen biri olarak kapağa bakıyorum ve sadece cinsel birleşme pozisyonları görüyorum. Halbuki Tao felsefesi tamamiyle insan ilişkilerinin derinine inen ve insanın ilk önce kendisiyle barışık yaşamasını ilke edinen bir felsefedir. Yetkili bir kişi "tao, miskinlik demektir." demiş. Böylece zeka seviyesini de gözler önüne sermiş. Ama siz böyle bir yanlışa düşmemeliydiniz. Kültür düzeyi yüksek bir okuyucu kitleniz var. Bu yüzden bu kitleye layık olmaya çalışmalısınız. Bence başlık olarak "Devlet ve Taocu Seks" deseydiniz, tabir yerindeyse "cuk oturacaktı".

Duyarlı bir okuyucu olarak bu hatanızı bilirmek gereği duydum. Kapaktaki resimler "Cinsellarus" albümünden alınmış. Gönül isterdiki Tao konusunda da"larus"la biten birkaç ansiklopedi karıştırılsaydı. Sevgilerimle..

H.Ü.'den LouTzu

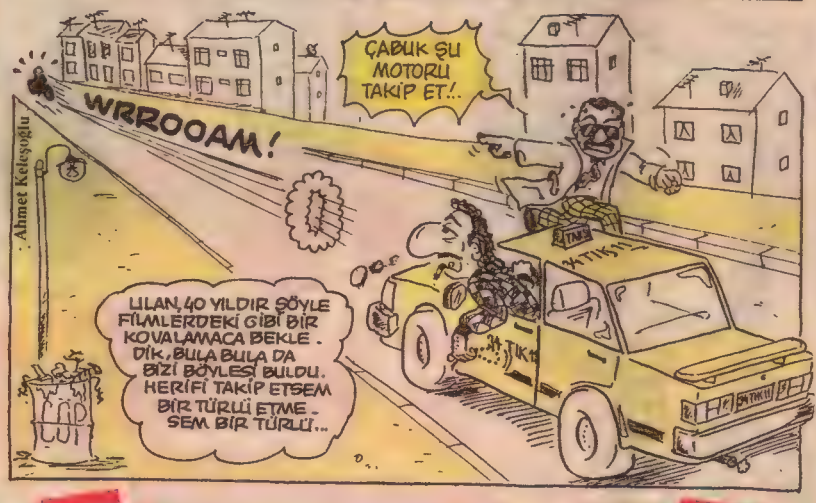

Sayı: 189 25 Haziran 1995 Pazar
SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerleri:** Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● Aslan ÖZDEMİR ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarımı:** Murat YÜCEŞAN ● Seyhan AYDIN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faks:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** *İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.*

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **90 $**
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **75 DM**
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **110 DM**
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **1.200.000 TL**
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL. hesabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine alttır)

Tolga Çandar ne yapmaya çalışıyor?

Leman okuru olup da Tolga Çandar'ı tanımayanımız herhalde yoktur. Kendisini ilk olarak Çağdaş Türkü'de dinledik. Daha sonra kendi çalışmalarıyla genç nesilden, özellikle devrimci, demokrat kesimden azımsanamayacak bir dinleyici kitlesine kavuştu. Yeniden yorumladığı Ege Türküleri büyük beğeni kazandı. Harman kasetiyle bu başarısını sürdürdü. Fakat değinmek istediğim konu Tolga Çandar'ın daha önceki başarıları değil, şu anda geldiği konumudur.

Antalya Atatürkçü Düşünce Derneği'nin organize ettiği Tolga Çandar konseri 19 Mayıs tarihinde yapıldı. Uzun bir aradan sonra Tolga Çandar'ı yeniden dinleme fırsatı buldum. Fakat daha sahneye çıkmasıyla ortaya değişik bir kişilik sergiledi. Elinde bağlaması, ayaklarında kovboy çizmeleri, iyi bir uyum sergiliyordu. Bir kovboy şapkası eksikti. Belki bunlar önemsiz unsurlar diye düşünülebilir, fakat bu tür davranış ve giysiler Tolga Çandar'ın bugün kü geldiği konumu çok iyi sergilemektedir. İstek vermek isteyen gence "burası pavyon değil" diye tersleyen öte yandan barlarda sadece arkadaş hatırı için dahi olsa, bağlama çalan, sazı çalamayacak kadar alkol almış olan, seslendirdiği türkülerin sözlerini olur olmaz değiştiren ve sahnedeki hareket ve konuşmalarıyla yozlaşma yolunda önemli adımlar atmış bir kişilik sergiliyor. Ayrıca her fırsatta değerli halk ozanımız Ruhi Su'nun adını ağzından eksik etmeyen ve onun açmış olduğu yolda ilerlediğini söyleyen bir kişi ancak bu kadar yozlaşabilir. Kendisini bu başarısından dolayı kutlarız! Yakın bir süreçte televizyon kanallarının bol dansözlü sözde eğlence programlarında görmek dileğiyle!

Özgür Demircan / Antalya

Sevgili Leman dostlarına;

Haziran ayının sonunda bir üniversitenin Makine Mühendisliği bölümünden mezun olmuş olacağım.

Dört sene boyunca pasif bir eğitim hayatı yaşadım. Bu süreçte hiçbir siyasi faaliyette bulunmadım, yanlışlara hayır demedim, ülkemin sorunlarına sahip çıkmadım, yollara dökülüp ülkemi sömürenlere nefretimi haykırmadım.

Bir fare gibi saklandım. Devrimciliğimi açıklamaktan korktum, içimde yanan ateşi hep gizledim.

Bütün bunlara sebep; üniversite konumundan uzaklaşmış, yasakçı, yobazların cirit attığı, tarikatların nüfus alanı haline gelen üniversite ortamıydı. Burada sadece onlardan olan yaşayabilirdi. Rektörü, dekanı, profesörü, doçenti, yardımcı doçenti, asistanı, sekreteri, memuru, temizlikçisi, polisi, şöförü hemen hemen hepsi onlardandı. Aralarında kendilerinden başka düşünenlerin yaşamasına izin vermiyorlardı. Senin eğer herhangi bir şekilde farklı düşündüğünü öğrenirlerse hemen düğmeye basılıyor ve 4 senelik öğrenim süren, bir anda 5,6,7 sene olabiliyordu ki ben bu yüzden onlar gibi görünmek zorunda kalmıştım.

Bana üniversite hayatı bir hapis gibi geldi adeta. Mahkumiyet zincirlerini yakında koparmış olacağım. Güçleri sayesinde benim devrimciliğime, coşkuma, mücadeleci ruhuma tattırdıkları eziklik duygusuna rağmen hayatımın bundan sonraki kısmı mücadelemin daha da şiddetli kısmı olacak. Tek tek sindirmeye çalıştıkları bizler birgün hepsinin sonu olacağız!

Bir Anarşist

***

Edremit'in Mehmetalan köyünde kütüphane, kütüphane kitapları bekleyen raflar ve okumayı seven insanlar var. Okumayı seviyorsanız, okumak isteyipte kitap bulamamanın ne demek olduğunu bilirsiniz. Öyleyse elele verip rafları kitaplarla dolduralım.

Adres: Mehmetalan köyü /Edremit Balıkesir

D U Y U R U L A R

"LEMAN Tişörtleri, kitapları ve ciltlerini, aşağıdaki adreslerden de temin edebilirsiniz..

Komikçi Dükkanı - İstiklal Cad. 212, Anzavur Pasajı Alt Kat Beyoğlu/İstanbul..

İzmir Beşeri Kitabevi - Tel: 0 232 484 26 23 Konak ve Bodrum..

Akdeniz Kitabevi - Belediye Pasajı, Antalya.. Tel: 0 242 - 242 49 14

***

METİN-KEMAL KAHRAMAN'ın ikinci albümü **"RENKLERDE YAŞMAK" ADA Müzik Yapım**'dan çıkıyor.. Albüm ilk kasetleri **"Deniz Koydum Adını"** gibi yine insana, emeğe ve özgürlüğe sonsuz değer veren duygularla bezeli.. Bu yeni albüm ise özellikle **"Savaş Karşıtı"** düşünceyi savunuyor.. Albüm konuk sanatçı **"Ömer Özgeç"**in gözaltında kayıplar için yaptığı çok değerli bir çalışmayla daha da anlam kazanmış.. Yakında çıkıyor, ısrarla bekleyiniz..

***

GECE ŞEHRİ DEDİ Kİ
Alper Çeker'in şiir kitabı era'dan çıktı ..

***

ODTÜ OYUNCULARI "GODOT'U BEKLERKEN"
Yer: **ODTÜ Mimarlık Anfisi..** 26-27-28-30 Haziran - 1 Temmuz.. Saat: 19.30

Akşamsefası

25 HAZİRAN 1995 PAZAR... SAYI: 189... 20.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

Cem Man

KRONİK HASTALIĞINIZ

MEMUR EYLEMDE MEMUR GENEL GREVDE

Tüm ülke çapında memurlar, tarihlerinin en örgütlü, en güçlü, onurlu, düzeyli eylemlerini yapıyorlar. Hayran olunacak bir kararlılıkla Ankara'da, İstanbul'da diğer illerde bir işçi geleneği olan "Genel Grev'i hayata geçiriyorlar. Ne sendikacılarının tutuklanması, ne de iktidarın reddettiği sendikalaşma talepleri eylemlerinin hızını kesmiyor. Dalga dalga yayılan emekçi eylemlerinin alacağı sonuçları hep birlikte göreceğiz.

Akşamsefası

2 TEMMUZ 1995 PAZAR... SAYI: 190... 20.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

KAN - ÖLÜM - GÖZYAŞIYLA BESLENEN REALİTY SHOW'LAR, MEDYADA GÜNAH ÇIKARMA PALAVRALARI VE TİMSAH GÖZYAŞLARI

Ankara'da tiyatrocu bir çiftin yaşadığı korkunç dram, daha önce **"Söz Fato"**da programına malzeme oldukları için, gündeme olayın programla ilintisini getirdi. Önce Hürriyet sekiz sütuna manşetten olayın sorumluluğunu **"Söz Fato"**da programına ve **Fatma Girik**'e yıkarak verdi. Sonra diğer **gazeteler**, köşe yazarları, **ahkâmcılar**, psikiyatristler **vs**. Bu arada **reality show**'ların sorumsuzluğundan kanlı, yıkıcı oluşundan dem vuranlar mı ararsın, gazetecilik dışından bu işe bulaşanların bu tür trajedilere yol açtığından dem vuranlar mı, belli aralıklarla ihtiyaç duyulan yalandan yıkanma, aklanma dönemlerinden biri daha değerlendirilmektedir artık. **"Söz Fato'da"** programının insanların yüzüne tükürükler saçan iğrenç tarzı pek çok benzerinden de, gazetelerin benzer konuları işleyiş biçiminden de çok farklı değildir aslında ama olsun! Piyango ona vurmuştur. Bu arada 4 yıldır bu türden medya iğrençliklerini yazıp çizmekten kaleminde, tarama ucunda tüy biten **Leman** yazar çizerlerinin sakalı yoktur ki sözü kaale alınsın.. Daha bu gidiş nerelere varacak da deterjan fabrikaları kirlerinizi temizlemeye yetmeyecek.

EVET SAYIN SEYİRCİLER, BİR SÖZ FATO'DA PROGRAMI DAHA BİTTİ.. HEPİNİZE İYİ AKŞAMLAR!.

ÇAT

GLAT ÖZKAN * GÜRCAN

tracy chiller

Sorguç Tortu

Benim oturduğum köylerde pek fakire rastlanmaz... O yüzden şu halka söyle bebek... Gitsin biraz!..

* Feto'yla iyi ki görüştük, meşhur oldu adam... Refah'tan bile görüşmüşler... Hadi partileri, liderleri anlarım, buna zekam yeter, Torinolu Hakan ne görüştü Feto'yla?.. (Torinolu Hakan da Romalı Perihan gibi) Feto, Hakan'a ne demiştir diye sordum Özer'e, "Sol iç koridorunda koşmaya başlarken besmele çek evladım, al da at dercesine pas verme, şükürler olsun dercesine pas ver demiştir" dedi... Özer de çılgın... Feto meselesinin içyüzünü açıklayım bari, adamın muhabbeti süper...Bi başladı mı tatil anılarından giriyo, hayatta önem verdiği üç şeyden çıkıyo... Bu yüzden görüşüyo onunla herkes... Yoksa hoca mı yok, Emre Kongre de hoca...

* Esat'a haftalık olağan azarlamamı yaptım, biraz rahatladım... Ne demek benden izinsiz televizyona çıkmak, ne demek Muğla milletvekillerini üzmek... Fakat asıl başka birşeye sinirlendim ben, "Kuşburnuna halk dilinde Öküzbüzüğü derler" demez mi... Azarla azarla bıkmaz insan...

* Kafam günlük meselelerden kaos oldu, bilinçaltıma provakatör hücreler yerleşti, rüyamda paradan attığım sıfırları, Ayvaz'ın "Orospu" dediği üç kadın parlementere törenle veriyorum, törende Necdet konuşma yapıyo, konuşmasını alkışlamayanları korumaları dövüyo, Chirac elimi öpe öpe uzaklaştırıyo beni ordan, Coşkun Kırca'yı görüyorum, Levent Kırca kılığına girmiş, Siyaset Meydanı'na büst yapıyo... (Gizli özne: Ali Kırca)

* Bi halk şiiri çalışmam var... Şu şekil: "Antrede yatak olsaydım / Burnunda tatak olsaydım / Yine sever miydin beni / Bir kontra-atak olsaydım!.." Bi ara bitiririm..

* Şehnaz, kızım, Akif seni seviyo, Konut'a geliyo ikide bir, rahatsız ediyo beni... Evlen şu çocukla kızım...

* Mesut azdı, Rüşdü Saracoğlu'nu korumak için beni sert dillerle eleşkirt... ay, eleştiriyo.. Merkez Bankası'nda gizli döviz hesabı var sanırım.. İstediğini yapsın, bu sarı saçlı ana, yasasını istediği biçimde değiştirtir, seçime de girer... Ekim'e kadar... Yani daha zaman var anlamında... Vehbi Koç'un öpücüğü yanağımda kurumadı daha... Yere gelmez benim bronz sırtım...

TOP CAMBAZI BORA

Dünya top sektirme rekorunu kırmayı deniyor... (Eski rekor 7254)

TABUDEVİREN

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Akşamsefası

LeMan

Bütün darbelerin anayasa yazarı Çoşkun Kırca yine darbe müneccimliği yaptı..

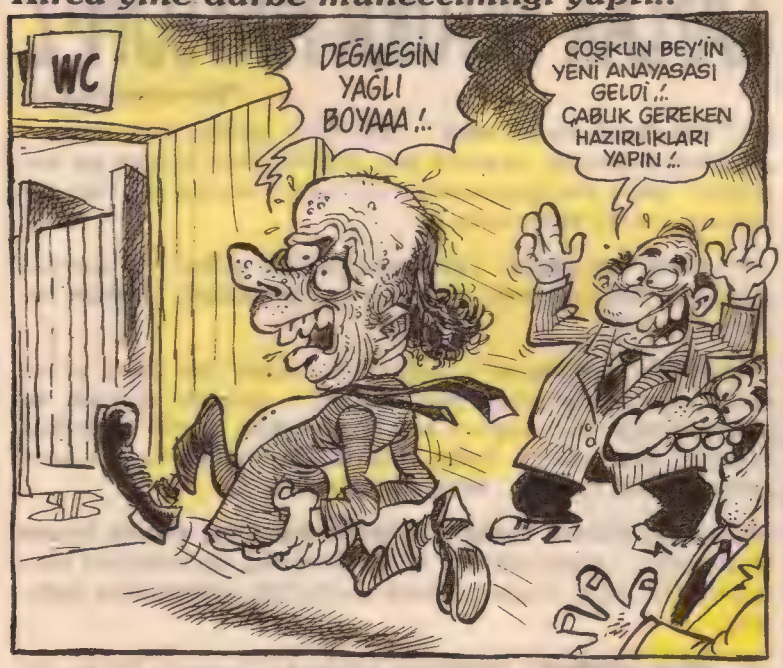

Sırp caniler hırslarını çocuklardan alıyor. Boşnak ordusunun harekatına karşılık Sırplar uzun menzilli tüfekleriyle 6'sı çocuk 11 sivil'i katletti.

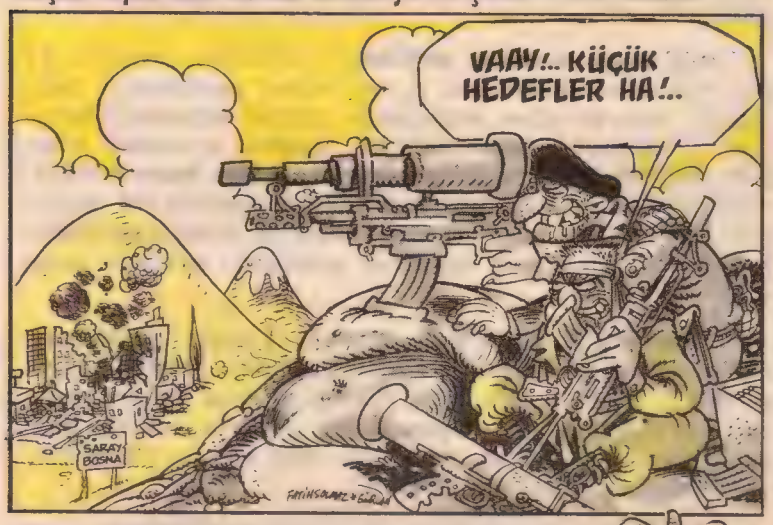

Sivas kanlı katliamının 2. yıldönümü ve ates suratlı katiller hala aramızda..

COŞKUN KIRCA
Darbe kahini - Anayasa yazar

TRACY CHİLLER
Sözün bittiği yer

ESAT KIRATLIOĞLU
Pişkin bakan

FATO
Tükrük reality

SIRP CANİLER
Çocuk katilleri

ALTEMUR KILIÇ
Ayvaz savunur

Her an kaybedilme kuşkusuna karşı aydın ve sanatçılardan oluşan kalabalık bir grup Adli Tıp Kurumu'na gidip parmak izi bıraktılar.

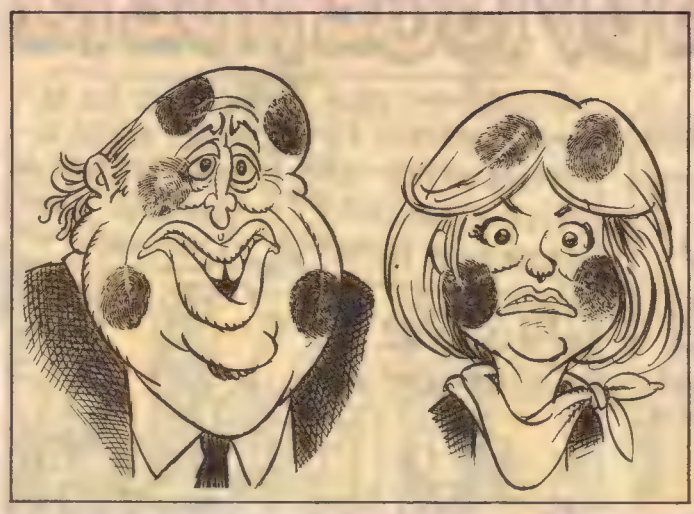

Tiyatro yazarı ve sanatçısı **Bilgesu Erenus'ta** "halkı askerlikten soğutmak" iddiasıyla 2 ay hapis cezasına çarptırıldı.

Kız Kulesi'nin satılmasını protesto etmek için bulunduğu adaya çıkarma yapan bir grup, üç tane uyuz köpek yüzünden Kız Kulesi'ne çıkıp eylem koyamadılar.

HAFTA SONU NE YAPAK ?

☛ **"yazık ki, nasıl öldüğümü yazamayacağım. en çok işte buna üzülüyorum. bir yazar bütün yaşadıklarını yazsa bile ölümünü yazamaz. oysa ölüm, yaşamın en önemli olayıdır. yaşamın en önemli olayını yazamadan gidiyorum."** (son kitap, **aziz nesin**)

☛ avrupa'da da parmakla sayılabilecek kadar azalan, ülkemizde ise oldukça fazla sayıda bulunan buharlı trenler, on yıla varmadan buharlaşabilecekmiş.. çünkü bu trenleri kullanan son makinistlerde birer birer emekli oluyorlarmış.. yerlerine yenileri de gelmeyormuş..

☛ **"bunları yazmakla çıldırmaktan kurtulunur mu?"** (gece; **bilge karasu**)

☛"kedi", çek dili'nde "kadın" demekmiş.. **kundera**'ma kum doldu.

☛ yağmurdan önce filmi'nden : "zaman **geri dönmez**.. **çember yuvarlak değildir**", bunu yazan tosunoviç..

☛ **ed woods**, film, hem de pek şirin bir film..

☛ her dört gazeteci'den üçü boşanıyormuş.. yine de hiç haber olmuyor, bu gazetelerine.. o da ayrı panel konusu..

☛ doğal gaz hatları patır patır patlıyor.. ya metro açılan da.. memleketin bir sürü tarikatı var, japonya'dan daha çok.. hem de en bir öz ninja..

☛ amerika, türk makarnalarına kota koymuş.. go home eriş..

☛ bilgesu erenus, iki ay hapse mahkum edildi..

*"**şiirin işine yaramayan şair, zamanla başka hiç bir işe yaramaz**", (sombahar 19- **hulki aktunç**)

☛ "BSP istanbul il örgütü, gözaltında kaybolmayı protesto amacıyla, herkesi Adli Tıp Kurumu'na parmak izi ve fotoğraf vermeye çağırıyor.. sağlığınız açısından..

☛ O-HAL şimdi uzatıldı.. O-HAL de hâl kalmadı..

☛ 1995 yılı yunus nadi ödülleri dağıtıldı..

☛**LeMan** dergisi'nin **L**ve **M** harfleri niye büyük.. yoksa şey mi, tartışma geyikleri'ne şimdi de yeni çıkan günlük gazete Evrensel dahil oldu.. **Evrensel**'in bir **E**'si niye ters deyorlar.. yoksa o da mı şey.. E, öyle latin harfi.. veya E, hiçbiri.. belki de şey..

☛**" dil, ta baştan işinin aşka durmak olduğunu bilir; / sonunun da ölüm"**, (logos, **ilhan berk**)

☛ "sokakta karşılaştık.." -biz senin bunalımda olduğunu sanıyorduk.. oysa sen, ne çok şey üretiyorsun" dedi.. "-niye bunalımda olayım"dedim, "ayrıca çok üretmek suç mu".. baktı.."yok..." dedi.. bunalımda değilim diye hayıflanmıştı, çok üzülmüştü.. ne güzel insanlar bunlar (!) hepsini yıkıp, yerlerine 5 yıldızlı otel yapmalı, gibi gibi baktım yüzüne.. sikter oldu, gitti." (börülce öyküler, çev: kinyas bülbül, hayat yay)

☛ **"benden geçti mi demek istiyorsun / aç iki kolunu iki yanına / korkuluk ol"**, (aydın mısın, **rıfat ılgaz**)

☛ sivas'ı unutmayalım.. tarih, sözlü yapabilir âniden..

MANSUR SEBBOY
(vasati 37 çöp)

Akşamsefası

PAZAR SEVİŞGENLERİ

ÖMÜR TORPUSU met ÜST

LAFLAR FATURA NAYLON-2

"Lina salamandre'ye"

☛"-**ölü olarak ele geçirildi**", (bu'nun zıddı: diri olarak göz'den çıkarıldı, olabilir mi.. bir ölü'den geriye ne kalabilir, yâni ele geçirilecek tür'den.. anılar da her ele gelmez.. el'de var hüzün)

☛"-**itibarı iade edildi**", (geç iade edilen itibar'ın, davası olar mı.. madem iade edilecekti, niye alındı.. hatıra olsun diye mi)

☛"-**uzay'da hayat var mı**", (dünya'da hayat var da, n'ooluyor sanki.. boyumuz mu uzuyor.. şimdiki zaman ve şimdiki varolan, hepten bok'a sararken nedir bu tuhaf olasılık hesapları.. daha mühim bir soru: bosna-hersek'te hayat var mı.. veya tunceli'de)

☛"-**tamam aabiicim, bunlar da yiyiyorlar amma, hiç olmazsa, hizmet de ediyorlar**", (koro olarak, ve de gururla, bu cümleyi sarfeden bir milli irade, nelere kadir'dir, ayırdında değilim)

☛"-**sadece arkadaşız**", (apansız patlayan flaşlara karşı, ne tuhaf bir savunma.. utana sıkıla, söylüyorlar.. sanki fena birşey.. ve fakat bilmiyorlar.. bunu bulamayanlar da var)

☛"-**erdal inönü, en medeni politikacı**", (efendim.. sivas'ta 37 kişi diri diri yakılırken o, başbakan yardımcısı değil miydi.. veya bu ülke, şimdilerde, küçük arjantin olmuşken, o dışişleri bakanı değil mi.. doğru.. o, sadece tutuyor.. düdükleyen başkaları.. ne zamandır beceriksizlik, mıymıntılık ve vurdum duymazlık, medeni'lik sayılıyor.. haklısınız.. size az bile.. onursal monursal sürününüz.. daha sosyal domates gösterir.. aklınızı seveyim)

☛"-**eller ay'a, biz yaya**", (ee.. n'oolmuş yâni.. veya, pardon.. ay, ne'ye ve kim'ler'e ilaç olmuş.. kim'ler'e, iyi gelmiş... şu hâlimizle ay'a gitsek, elimize ne geçecek.. bakınız milli takım, önüne geleni yeniyor.. mutlu muyuz.. garip değil mi bu, biriinçç, olma telaşı.. başka birşey başlıyor.. o'na tükeniyoruz)

☛"-**beni yanlış anlıyorlar**",(imaj'ını çamlıca tepesi'ne çevirsen, belki düzelir, doğru filan anlarlar.. bence hâline şükret.. kimilerini, yanlış bile, anlamıyorlar)

☛"-**devletimiz, çok kötü**", (hangi devlet, çok iyi, olmuş ki.. hani siz her gece heybeli'de hep komünal, mehtapa çıkacaktınız.. yoksa unuttunuz mu.. aa, ne ayıp)

☛"-**hayat devam ediyor**", (emin misiniz.. sanki devam eden, biz'mişiz gibi değil mi.. bezgin ve ite kaka.. kim kaybetmiş ki, biz kazı'yalım.. haydi birbirimizi, taltif edelim.. evvela, taltif kelimesi neydi, onu hatırlayalım.. ondan sonra, katır'la bile, devam edebiliriz)

☛"-**bizi, sömürüyorlar**", (bak bu, yer'den ozon'a kadar doğru.. işçilerin, öğrencilerin, memurların, kadınların, varoşların, kürtlerin, alevilerin, ve diğer tüm sürünen'ler'in bir küçük televizyon kanalı bile yok.. ve fakat bütün televizyon kanallarında onlar, baş meze..)

not: (kimlerin pek ipleyeceğini bilmeyorum ve fakat, şu dönemki yazılarımda, şiir ile kara mizahı nirvana'ya ulaştırmak, muradım.. bilmem, fark edeloor mu.. ayrıca her gün, **evrensel** ceride'sine çizoorum.. **söz,** mecmuası'na ise, haftada bir yazaorum.. hep soruorsunuz diye, bu tafsilatı yapaoruum... gözlerinizden öpeorum.. sağlık, mağlık dileoruum)

KOMBAT

SOLMAZ

BARUTER

DUUR..!.. ÖLMEE..BİR DAKİKA FİLMLER KARIŞMIŞ..!.. SEN YAŞAYACAKSIN..!..

Geç kaldınız doktor bey..az önce öldü..!..

KEŞKE ONBEŞ DAKKA ÖNCE GELSEYDİNİZ DOKTOR..!..

TANIŞSAK ARTIK..! BENİM ADIM AYŞE..!..

BENİM DE FATMA..!..

KRAŞ!

NUH

ARKADAŞLAR ARAMIZDA BİR HAİN VAR..!..

GREEN PEACE Topkapı Şubesi

ŞIK ŞIK

ÜHÜÜ..!..ÜHÜ..!..EVLENDİĞİMİZ GÜNDEN BERİ BİR GÜN OLSUN GÜZEL SÖZ SÖYLEMEDİN BANA..!..

GÖT KAFALI KADIN..SİTTİR...SİTTİR... GÖTOŞ..!.. ÖTOŞ..!..

HAY, GÖT KAFALI KADIN...SİTTİR... MOLOZ, GÖTOOOŞ..!..

KANLI KALEM

ASLAN ÖZDEMİR
(Yardıma Sayfa Sekreteri)

İnat, uçuk, ölçüsüz, aymazlık ruhunun şurubu. Fetbaz bir yaşantının içinden gelmiş olmalı ki bütün olumsuz tabiatlara uygun saf gibi görünüp şeytani planlarla çarpık bir ortamın içinde sonu olmayan bir yolun yolculuğuna çıkmış. Çocukluk yaşının etkisinde olacak ki tezcanlılığı hatta çocuksu inadı, Aslan'a laf anlatmak deveye hendek atlatmak kadar zor. El kayığına binmeyi çok sevdiğinden kim pisi pisi derse, peşine takılıp entellik hevesini yaşama arzusunu özentiye meşk bir şekilde yapmak istiyor ama beceremiyor ağzına burnuna bulaştırıyor. Çalışmamış fakir, okumamış cahiller gibi, gerzeklik üstüne farz mıdır? nedir? Yerinin neresi olduğunu bilmiyor. Ağaç yaş iken eğilir felsefesi Aslan'a uygulanmamış olasılığı adam olmayacağına delil terbiye vurulmamış tay gibi. Hele bir yemek yemesi var yavru finnoş gibi yalanarak sanki kafası yalaktan çıkmış. Tarifinde yanılmadığım bu zatı yalan. İşte size tarif ettiğim boş çuval Aslan. Bir babanın dizine otur cahil çeşme akıyorken testini doldur deli. Cahiller bölüğündendir.

Haftaya Selçuk Erdem *Yasin Adıyeke*

NE DÜŞÜNÜYORSUN HAYATIM ?..

HATIRLIYOR MUSUNUZ?YILLAR ÖNCE FAKİR AMA DÜRÜST BİR ADAM VARDI..!..HANİ YAĞMURLU ...

GIRÇ!

YOK HÜLYA DEĞİL, BENİM EFENDİM..!.. ÇAY İÇİYONUZ MUYDU ?..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Erisen

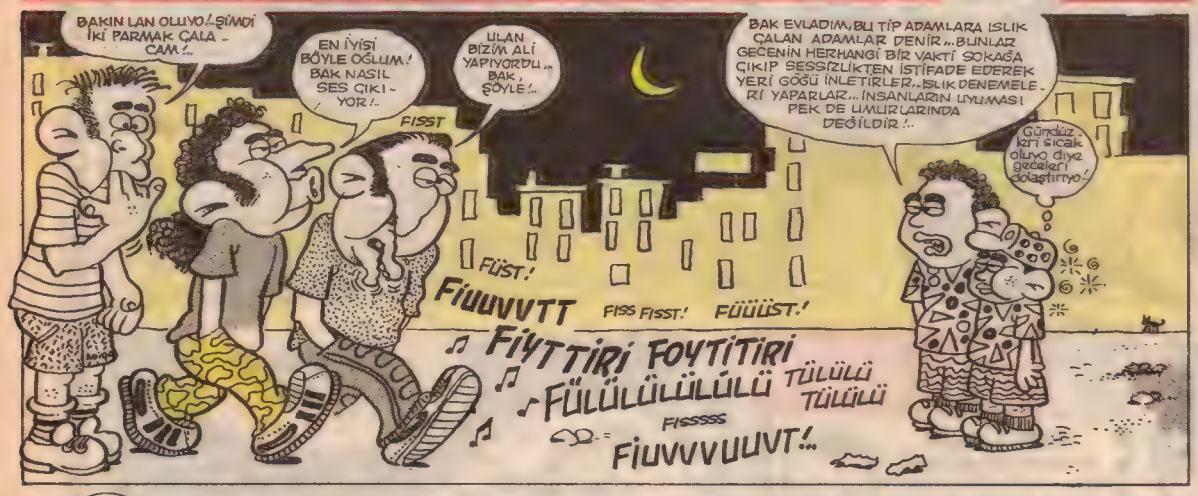

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

Paranoya

Fatih SOLMAZ
Bahadır BARUTER

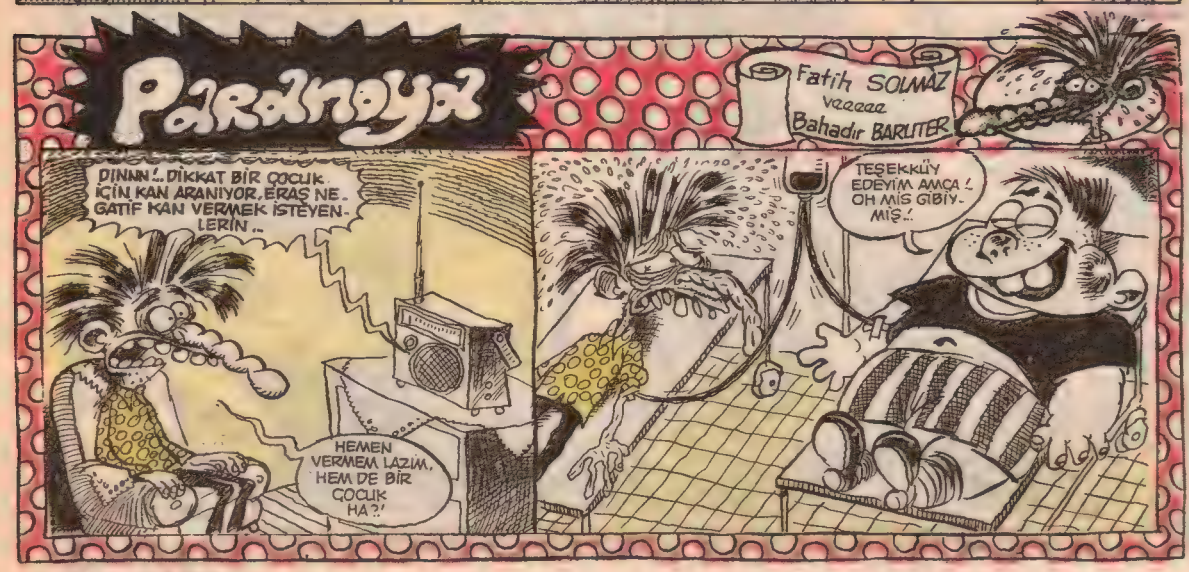

KOMİKAZE

TAKSİ DURDURMACA

69 Eylüldeki Gecenin Zaman

Bu oyun için işlek bir caddeye ve kafa dengi bir arkadaşa ihtiyaç vardır. Arkadaşınız yolun karşısında durur siz de bir taksinin yaklaştığını gördüğünüzde elinizi yukarıya kaldırıp "TAHSİN" diye bağırırsınız salak taksici "Tahsini" taksi diye algılar ve durur sizde hiç ona aldırmadan "Tahsin naber lan gelsene" diye devam edersiniz bağırmaya. Yanlış anladığını sanan taksicinin size küfür etmesiyle oyun sona erer. -ERDEM AFACAN GÖNDERDİ-

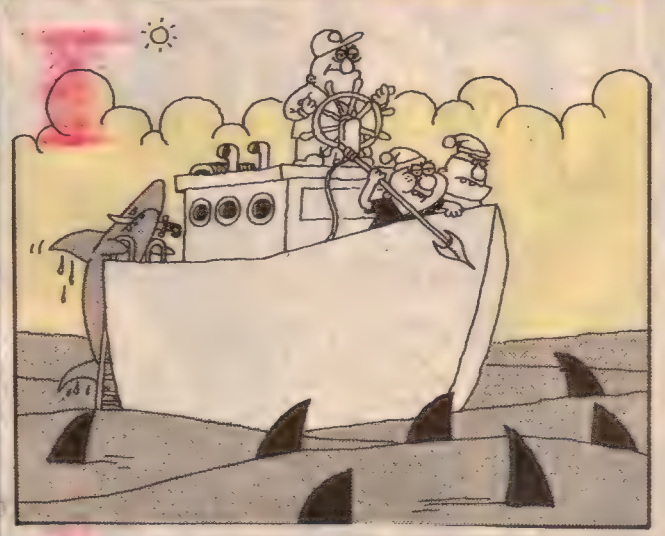

KOMİKAZE ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES ÇAN BARSLAN

ULU BİLGE DANDOL DENYUS Piknikte

1. Bölüm

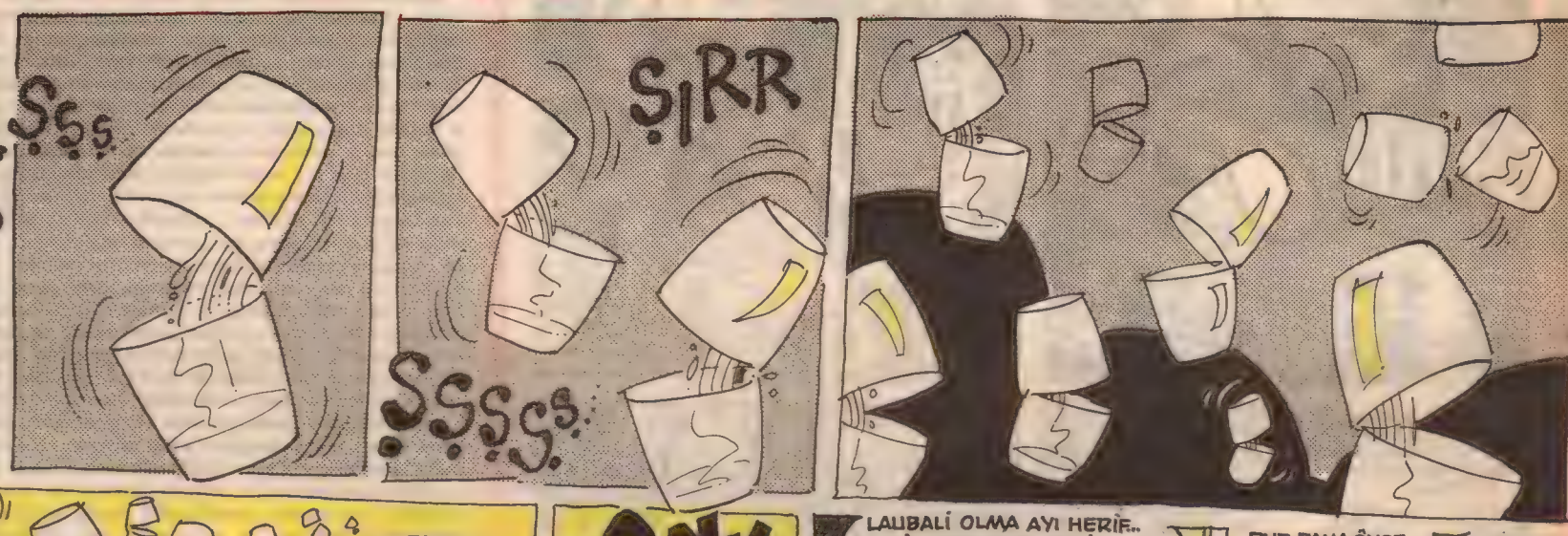

Sevgili Ender'in "Orası öyküleri"... Bu albümü çok kıskanıyorum ama, mutlaka almanızı öneriyorum...

Akşamsefası

& TİMSAH — TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Tripanazomi Gambiyetsizler familyasının tişörtlerini(İstiklal Cd. Beyoğlu sineması Pasajı Crazy T-Shirts)Adresinde bulabilirsiniz..

Mehmet ÇAĞÇAĞ

AYRINTILAR

metin fidan

SELAM:..Çarpışan araba bölümünden sorumlu lünaparkçı aabiler vardı. Ortalıkta boşta kalan arabaların kenarına, içine binmeden, saadece bi ayakları gaza basılı, havalı bi şekilde ilişir, onları toplu duran ötekilerinin yanına sürüp parkederlerdi.. Arabanın götüne, kıyıcına, öyle bi oturuşları vardı ki yan yan, kıskanmamak, elde diildi.. Bilmem kaç liralık biletle o arabalara bindiimde zilin hemen çaldıı ve o büyük keyfin bi çırpıda sona erdii düşünülürse, onların her canları istediinde ve istedikleri kadar arabalara binebilecek olmaları, büyük bi niimet sayılırdı... Filmlerde olur ya, onun hayaalini kurardım baazen: Geceleyin bi iki arkadaşla içeri giriyoz; şalteri açıp, bıkana, kusana kadar çarpışan arabalara biniyoz.. Büyüyünce lünaparka artık çarpışan arabaları için diil de, atari ve langırt salonu için gitmeye başladıımda (Lise yılları), atlı karınca ve çarpışan araba platformları çok dar gelmişti gözüme.. Onlara verdiim paraya acıyarak, daa fazlasını, çizgi yiyen üçgen aazlı canavara, benzin alıp helikopterleri ve gemileri vuran uçağa yatırdım.. Param ve jetonum bittii zaman, pinpon salonundaki çeşmeden su içip dışarı çıkıyor, lünaparkın çakıllı yollarında dolanırken, annesinin, ağlamalarına dayanamamayarak belki de üçüncü kez döner kuğu'ya bindirdii küçük çocuu seyrediyor, hem hüzünlenip hem de gururlanıyordum: belki çarpışan arabalara istediim kadar binememiştim ama, üçgen aazlı canavarın ve on topluk langırtın jeton parasını, çalışarak kendim kazanıyodum.. Küçük çocukları, küçük ellerinden tutup lünaparka götürün. O, yarıçapı saadece bi iki metrelik daairedeki beli çubuklu atın üstünde, dünyanın etraafında döndüklerini sanıp, az ötede bekliyen size şükran dolu gülümsesinler. Ve zil çalınca, onu, incitmeden, bi dondurmayla kandırıp, atının veyaa filinin üzerinden indirin.. Ama işte, çoğunlukla böyle olmaz diil mi?.. Şarkının dedii gibi: "..bi çocuk çığlı, ve düş biter..

SEVERİM:... Limon sandıklarının, köşeleri tutan uzun üçgen taatasanı.. Tekel Cin'in her taraftan Cin okunan artı şeklindeki Cin yazısı amblemini.. Çorapların tersini çevirmeyi.. Permatii ambalajından çıkarmayı.. Dondurmanın külah başlangıcı kısmını, kenarlarından kırtlatarak yimeyi.. Annemin veyaa kardeşimin salataya sapladıı çatalına çatalımla vurarak domateslerini düşürmeyi.. Oky'le, birbirimizin burnuna işaaret parmamızın ucuyla hafifçe değiverme şeklindeki selâmlaşmamızı ve öbürünü (onu annatamam; çok hassas ve ince bişiy; yaparken bile olmıycak diye korkuyom, nası yazıyım)..**ESKİDEN Bİ GÜN:**.. Top saamızla sitenin bahçesini ayıran, koca taşlı, uzuun, yer yer yıkık eski duvarı, ve üzerinde oturmayı.. Büyük aabilerin baklavasına maçı öncesi saanın silik çizgilerini avuç avuç kireçle belirginleştirmeyi (çok zevkli!.. Döke saça geri geri gidiyon. Baazı yere az, baazı yere çok geliyo. Az gelen yere biraz daa bırakıyon avuçlarının arasından, oluyo; çok gelen yeri düzeltiyim diyon, sıçıyon batırıyon).. Zagorun ve Tom Braks'ın maaceraası yanda kalan bi cildinin devaamına, bi sokak arasındaki tezgâhta rastlamayı.. Annemin çamaşır yıkamak için doldurduu kazana, su tabancımı daldırarak, glük glik'ler, eşliinde su doldurmayı.. Bakkal Kâmil Amcanın kasalarına boş Çamlıca'mı bıraktıımda, daanık duran boş şişeleri de bi düzene sokmayı. (Çamlıca kasasına meysu'ları koyuyolar, sinirimi bozuyolar.. Patlayan lastik topları ikiye kesip, yarısını kafama geçirmeyi.. Yatarken, duvar kenarına sokulup, Tann'yı acındırma niyetiyle dizlerimi çekip büzüşerek,"Allaam noolur Anaanem ben büyümeden ölmesin" diye dua etmeyi (Pek bi işe yaramadı)..

HOŞTAŞIMA: .. İki elin avucunda, iki tane minik kedi yavrusu taşımak.. kat yapılmış temiz havlu, tişört gömlekleri, bi el üstte, diğer elin avcu ve bileğine oturtarak taşımak.. O komik (uzu.. hi koni biçimindeki, saplı, teneke) kovayla, kömürlükten kömür taşımak.. ..ak, gevrek simitleri, simitçinin hızlıca caart diye kopardıı koccaman saçmasapan, haldır huldur öylesine buruşturulmuş bi kâat paket içinde dergiye taşımak.. El arabası içinde aazı açık dolu su bidonları taşımak.. Ketçapı ve mayonezi fışkırtmayan, naylon, üçgen, tam oturan mini poşeti içine koca koca bi hamburger taşımak.. İki tekerli taşıyıcı üzerinde, üstüste dört büyük koli, ya da koca bi buzdolabı taşımak (Komik oluyo; önünü görmek için yandan bakıyon).. Çok hoşuma gider, onun için bi daa yazıyom: Güneşli bi havada, yumuşak oturma yerli koca bi koltuu, kapanın üstüne oturtup yanlardan tutarak taşımak..

FANTAZİ: .. Süpermarketten çalınan kuru üzüm, peynir ve birayı, ilerdeki kuytu kayalıkta kamp kuran aç arkadaşlara taşımak.. İzzet'le, ellerimizi çapraz kavuşturarak oluşturduumuz etten oturak üzerine koca poposunu yayarak oturmuş, dengesi için ellerini boynumuza (izzet'e daa bi arzuyla) dolamış, sevgili arkadaşımın kapak kızı sevgilisi Çenl Bekmın'ı taşımak.. Hiçkok'un The Rope (ip) filminde, kameran olarak kamerayı taşımak (Filmde kesmeler, yaani kameranın açılıp kapanmasıyla oluşan plan açılışları ve bitişleri pek azdır. Onlar da, makarada film bitince mecbuurendir. Ve film yinede tek bir kamera gezinmesiyle, sahne bölümü olmadan çekilmiş gözükür. Makarada film bitiyor iken, usta ingiliz yönetmen, arkadan dolanan kamera, bi oyuncunun sırtına veyaa bi kanepe arkasındaki karanlığa denk geldii anda, makarayı değiştirtirir. Ve kemıra, kaldıı yerden, hiç durmamış gibi devaam eder.. Aslında bu bi hoştaşıma diil, çünkü aalet ray üzerinde gidiyo.. Ama kemıra taşımak diyince daldım gittim.. Hendikam denilen bit kadar videocameralar elimi yandan o yumuşak yerine tutturarak taşımaktan iyrenirim. Iyy, uzattıkça uzatıyom di mi?.

BİŞİİ:.. Az önce bi çekirge öldürdüm. Ayrıca iki karınca, bi iki sinek, bi kaç tuhaf minik böcek.. Dışarda yazı yazmak ne zor şeymiş bea!.. Hayır, öldürmezdim de, "Gidermisin lütfen" den annamıyolarki.. Ama bak, öldürünce gelmiyolar bi daa.. Ulan geliyolar tam ensemde geziniyo aadiler!.. Onları şaplaklamaktan yazının tipi değişti.. Allah dizgici arkadaşa kolaylık versin!.. Raatsız edici bi yannış yapmaması için ona da bağlamamızı çektikten sonra, şu sıkıntılı yaz geceleri için ucuz tülden bi cibinlik öneriyor, hemen iyi günner diliyorum!..

Akşamsefası

Pi'ya Mektuplar

YAZAN ÇİZEN: GALİP DEKİN

HAH... İŞTE BURDASIN!

HEY! NE OLUYOR BE... NEVİN VAR?..

HÖĞK

AMAN HA!!

HAVIIR!..

BİŞEY OLMASIN SANA... NE OLUR HEMEN DEĞİL!

ÖLME BE!.. HEMEN ÖLME... DAHA YENİ BULDUM SENİ..

HI!?

NE?.. HA!

NERDEN ÇIKTIN SEN?

MIR... MIRR..

MAV

MIAVVV... MAVVVV... MMIIIIIIRRRR

YOKSA, HASTIIRR!..

AA! HEY, SEN KİMSİN? APRİL'E NE OLDU?.. KEDİME NE YAPIYORSUN? BIRAK ONU!.

O BENİM ARKADAŞIM, YÜZYILLARDIR TANIYORUM ONU.. CANIM BENİM!..

MIR

ONDAN ÖZÜR DİLİYECEM... SENİ VURDUĞUMDA ÇOK CANIN YANDI MI? SENİ KUR...

AH!

KÜT

SUS ULAN MANYAK..

HISS

KORKUTTUN ONU, KAÇIRTTIN ONU, OROSPU ÇOCUĞU...

TABİ YA, HEP İNSAN OLARAK KARŞILAŞACAK DEĞİLİZ YA... BU SEFER DE BÖYLE OLSUN, HASTİR BE!.. KEDİ OLSAN DA SENİ SEVİYORUM... ÇOK SEVİYORUM, PİSİ PİSİ...

MIIIRR MAU..

NASIL OLSA KİMSE BİLMEZ, SEN GEÇMİŞTESİN...

TAK TAK

HAYIR!

AAH

KEDİİİ... DUR KEDİ SENİ SEVİYORUM!..

* İnsanlar tüylü ve kuyruklu da olsa sevgililerini sevebilirler ... (G.T.)

Arşiv Serisi

bayıra gülü

Feyhan Güver

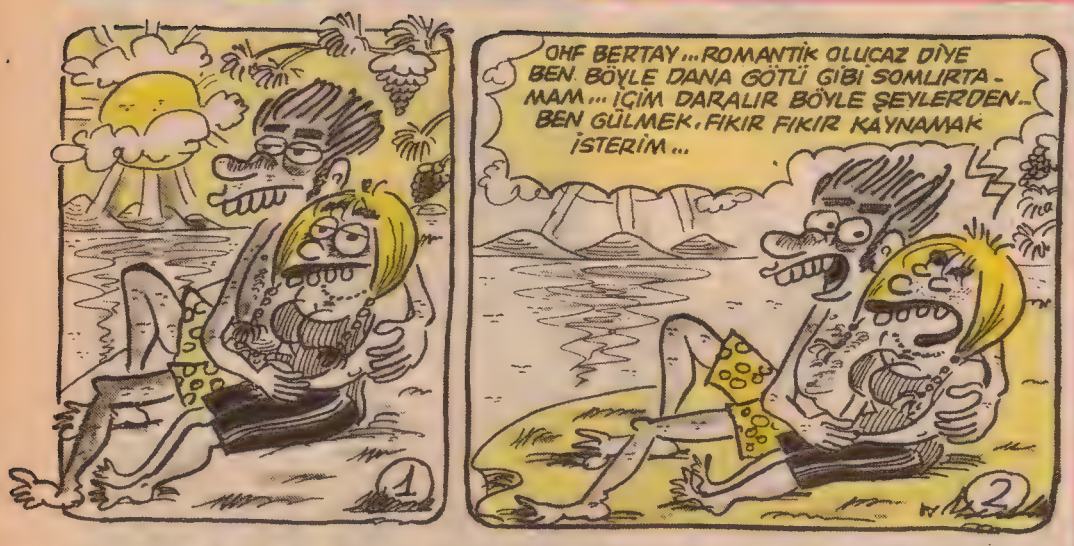

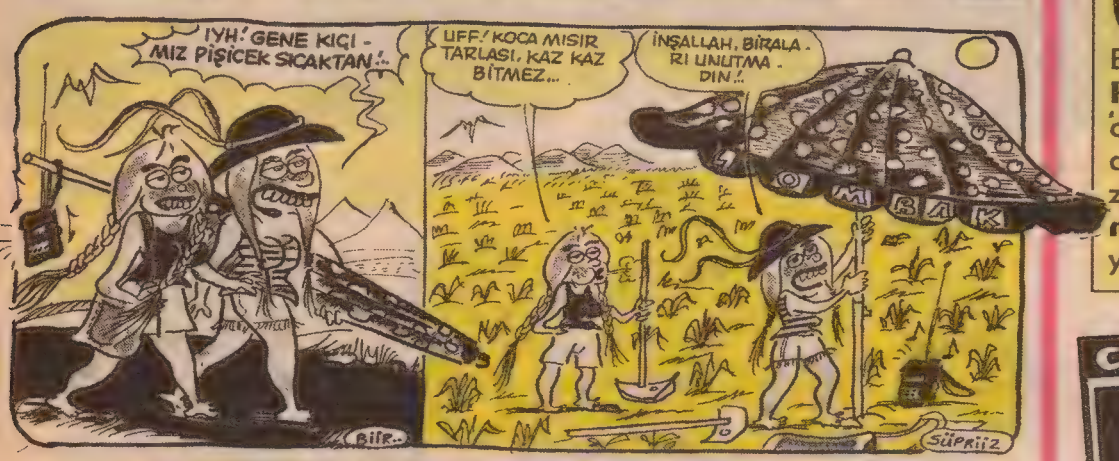

Feyhan Sofrasını, Feyhan Güver yazmadı, ben yazdım!.. Hatta Feyhan diye biri yok... Hayır, kıskandığım için değil... Valla... Gerçekten ben... Be... Sakuk ERDEM...

Akşamsofrası

DOKTORUN GÜNLÜĞÜ

ALTAY MARTI

YOKSULLAR GAZABA GELDİ

Uzun bir süre yok sayılmak istendiler. Görmezden gelindiler. Oysa onlar dünya kurulalı beri vardı. İyiden iyiye özdeşleştikleri kederleri ve bir türlü başa çıkamadıkları kaderlerini günümüze dek taşıdılar. Arasıra kıpkırmızı çığlıklar attılar hayatın tam orta yerine. Duyanlar oldu, ama ellerinden tutmaya kimsenin gücü yetmedi.

Şatafatlı caddelerde duvar diplerinden yürümek zorunda kaldılar uzun süre. Hayat her yerde sıkıştırdı onları. Çatlamış toprağa benzeyen yüzleri, rüzgar başlarıyla sokaklarda kıvrandılar. Caddeler azgın bir yağmur gibi geldi üzerlerine; tutunamadıla

Onlar, yaşamda hep yama gibi durdu

Düşüncelerini pek umursamayan ol karıştı fikirleri.. İçlerinde dolandı.. Yum ne oturdu. Kalplerinde bir orduyu peri dar kin biriktirdiler.

En çok ellerine, ellerinin üreticiliğine parmağında beş parmak kir, beş pa beş parmak güç bulunan elleri, düş büyüttü kendilerini.

İhanet çok uzak bir kelimeydi. Terle onları.

En çok kendi semtlerinin bozuk yol Kenar mahalleleri birer sığınaktı onlar dı kendilerini buraya. Gelirken sıkıntıla di yanlarında, ama her şeye rağmen zamanlar da çoktu. Burada herkes bir du çünkü. Ve benzemek özgürlük de ninca bağırma, ağız dolusu küfretme, ma, çocuk gibi gülme, sevişme, çocuk da akşamları bir tarafına maydanoz e rinde çay içme özgürlüğü sadece bura da onlar günleri, günler onları tüketti. H

İSTER İNAN

TÜRKİYE TİŞÖRTLERİNİZ HAZIR !...

MİLLET OLARAK CİDDİ İÇ VE DIŞ SORUNLARLA MÜCADELE EDİYORUZ.BUNUN YANINDA GÖZEL VATANIMIZ, ORMAN YANGINLARIYLA, DENİZLERİMİZİN HIZLA KİRLENMESİYLE, BÜYÜK ÇEVRE SORUNLARIYLA GÜZELLİKLERİNİ KAYBETME TEHLİKESİ YAŞIYOR.MİLLETÇE VATANIMIZA, ULUSAL DEĞERLERİMİZE HER ZAMANKİNDEN FAZLA SAHİP ÇIKMAMIZ GEREKEN BİR DÖNEMDEN GEÇİYORUZ. VATANIMIZA OLAN SEVGİMİZİ, MİLLETİMİZE OLAN GÜVENİMİZİ HER AN DUYABİLMEK; DOSTA DOŞMANA HAYKIRABİLMEK İÇİN CENNET VATANIMIZIN SÜPER BASKILI HARİTASINI VE İÇİMİZDEN GEÇEN COŞKUYU GÖĞSÜMÜZDE GURURLA TAŞIYABİLECEĞİNİZ BİRİNCİ KALİTE TİŞÖRTLERİNİZİ BİR AN EVVEL AYIRTIN.

İSTER İNANMA

CEM YILMAZ ŞOV

Bu pazartesi **Leman KÜLTÜR** onarımda olduğu için yok ama bir sonraki Pazartesi yani **9 Temmuz saat 21.00**'da yine yıkıp geçecek..

LEMAN 7. CİLT BAYİLERDE..

(Sınırlı sayıda hazırlanmıştır.)

ANNELİK OYUNU BİT

CEZMİ ERSÖZ

Ne zaman duygularımı dışa vurmaya niyetlensem hep geç kalıyordum. Hep bir başkası, benden önce davranıp bastırılmış duygularını bana taşıyor, kendi rahatlıyor, benimse önüme yeni engeller çıkarıp kaybolup gidiyordu.

Ne kadar zamanım vardı bilmiyorum ne olduğunu da bilmiyordum. Ama nereye gitsem aradığım kişi için hep, demin buradaydı, biraz önce gitti, diyorlardı.

Ama bu kırgınlık bu arama hali bu geç kalmışlık sanki benim yazdığım bir senaryoydu da ben bu senaryoya kendimden daha çok inanmıştım. Peki içimde saplı duran bu acı neyin nesiydi o zaman.

İşte kendimle böylesine dopdolu olduğum ve ruhumu dış dünyaya kapattığım bir gece Beyoğlu'nun arka sokaklarında yürürken kaldırımın üzerinde, bir merdiven aralığından çocukluğumun bakır mangalını gördüm birden. İçinde yanan kömürlerden keskin bir karanfil kokuşu geliyordu. Yaklaştım kaldırıma serilmiş bir battaniyenin üzerine otur - muş yaşlı bir kadının elindeki küçük dal parçasıyla mangaldaki ateşi karıştırdığım farkettim. Kadının kirden kaskatı kesilmiş saçlarında insana yitirdiklerini hatırlatan hüzünlü yıldızlar parlıyordu. Sokağın o karanlık, o kuytu köşesinde kendi dünyasını kurmuş gibiydi. Biraz daha yaklaştım. Çocukluğumun bakır mangalından mangalın ateşini karıştıran onca zahmetli yılların ve uzun soğuk gecelerin kurutup buruşturduğu kirli parmaklardan yükseldim. İçimdeki o bencil, o beni uyuşturan acının silindiğini yeni bir boyuta geçtiğimi hissettim: Sokağın birinde yüzyüze geldiğim yaşlı kadın benim annemdi!

Anne, ne arıyorsun burada? dediğimi duydum. Ama bu sesin bana ait olduğundan emin değildim. Boğazım, kurumuştu öylesine şaşkındım ki kendime acımaya başlamıştım. Annemse bu karşılaşmaya çok önceden hazırmış gibiydi. O evdeki telaşlı, sorunların üstesinden birtürlü gelemeyen gergin halinden kurtulmuş sakin, hatta biraz alaycı gözüküyordu. Sen dünd e buradan geçtin, dedi bana, ama kendinle o kadar meşguldun ki beni farketmedin bile dedi. Yanına ürkerek iliştim. O hep özlediğim şey olmuştu işte hafızam silinmişti. Ama şu an hafızamın silinmesinden sadece derin bir ürküntü duyuyordum. Anne burada böyle yaşayamazsın, hadi lüften seni eve götüreyim dedim. Bu defa acı bir te-

lanmıyorum. Biliyor n

Yıllarca ona anlat di. Derin ve gerçek bi

Bu sırada annemin baklarından birine ge konuşur gibi. Anne,yo dan nereden geldiğini ba tabağından alıp ka ye baktığımda anlam nem. Bu sokaklarda y türlü öğrenemediğim liydi.

Ansızın bir er beli edip gitti. Annem sora ni: Bana güvenip eşya istemesem de ısrarla çıkmıyorum.

Giderek sokaktaki Bir ara hafifçe kolları çarptığını hissetmiştir annelik yapan insan kalıyordu şimdi onda.

Ben henüz bu da ışık dalgasıyla yeni b çocuk yaklaşıyordu y İçlerinde tanıdığım in naklen gösteriyorlardı ğüm andan beri ilk ke leriyle bacaklarını sın Yüzünü gömdüğü yer dı. Belli ki böylesi du dan kalkıp bizi çeker

madılar; kenar mahalleleri her gün usulca biraz daha kenara kaydı.

Damları akan, badanaları allak bullak, camları buğulu, dokunsanız çıt diye ortadan ikiye ayrılacak narin evlerinden olmadık giysilerle çıkıp gittiler işlerine. Eski bir palto, solmuş bir gömlek, eprimiş bir pantalon, su çeken bir ayakkabı!.. Hepsi de hayatlarına benziyordu; hep eksik sardı onları; hep ağırlaştı üzerlerinde.

Kendilerine bile duyuramadılar seslerini çoğu zaman. Büyük zannettikleri adamlar karşısında, devlet dairelerinde, hastane kapılarında olabildiğince kırık dökük çıktı sesleri. Ellerinden gelse ömür boyu fısıltıyla konuşmak isterlerdi. Asıl sesleri çok derinlerde saklı dururdu ve ancak acılı bir türküde belli olurdu.

Ve hayat ilerledi. Yoksullar gazaba geldi artık. Öfke, için için yanan bir közken bol kıvılcımlı bir kora dönüştü. Kenar mahalleler, gecekondu bölgeleri çığlık panayırına döndü yavaş yavaş.

Kimileri inancı üstün tuttu, Allah'a ve Arapçaya sığındı ve özellikle bar müdavimleriyle, her sıkıştıklarında, işleri güçleri koşa koşa önce çelenkçilere sonra Anıtkabir'e uğramak olan Atatürkçülere olmadık karabasanlar yaşatan, açık açık tehdit eden bir partiye oy verdi.

Kimileri içi bolca ırkçılık, milliyetçilik, at-avrat-silah, kabadayılık, kan-kin-intikam ve hamaset edebiyatıyla doldurulmuş bir fikrin etrafında kenetlendi. Alışılmış sloganlarını hem mitinglerde, hem maçlarda, hem asker uğurlamalarında , hem de boş zamanlarında atıp durdular.

Bindikleri "ihtiras tramvayı"nda hırçınlıkları düşüncelerinden iki adım önde gider oldu; aldırmadılar.

Kimileri de emeği kutsadı. Yoksulluk diye bir kategoriyi, bu çocuksu terminolojiyi ellerinin tersiyle bir kenara itip, "sınıf" dediler kendilerine. Yeri geldi barikat kurdular. Yeri geldi işkenceye alındılar. Yeri geldi polisle çatıştılar. Yeri geldi kaybedildiler.

İyi ya da kötü, varolabilmek için, ayakta kalabilmek için yoksullar büyük bir sabır sonrasında bütün silahlarını topraktan çıkarmaya başladılar artık.

Yoksullar, benim diyen yönetmenin aklını oynatmasına neden olacak türden renkli Türkçe sinemaskop filmleri çekmeye başladılar. Senaryo bir muamma! Yönetmen kayıp! Kameraman kör!

Bakalım hayat kime zindan olacak böyle!...

ANTİ-MEDYA TEST

1. Ahmet Altan, Yeni Yüzyıl'daki "Masal kuşu de- bu.." başlıklı yazısında demokrasinin ne demek duğunu anlatıyor, ve ne yazıyor?

a) Demokrasi para demektir

b) Demokrasi özgürlük demektir

c) Demokrasi eşiklik demektir

2. Yeni Yüzyıl yazarı Gülay Göktürk'ün memur lemleri konusunda anlayamadıkları var. Gülay anım yazısında sorusunu nasıl dile getiriyor?

a) Memurların durumunu hükümet görmüyor mu? Yoksa bakanların evlerinde televizyon yokmu?

b) Memurlar neden şimdiye kadar eylem yapmadı sanki. Bu kadar beklemeleri çok mu gerekiyordu?

c) Durumları anlattıkları kadar acıklıysa neden davul zurna eşliğinde halay çekiyorlar. Yoksa eğer keyifleri yerindeyse, neden o kadar acıklı nutuklar atıyorlar?

3. Hıncal Uluç'un "Bakmaya doyamayacağınız bir güzellik.. Bitmesini istemediğiniz dakikalar."diye bahsettiği nedir?

a) Nemrut'ta güneşin batışının izlenmesi

b) Mona Lisa tablosunun orjinalinin müzede incelemek

c) Ülkenin en güzel kızlarının, bir davetti mayolarla yaptığı defile olmasıyla

Cevaplar: 1.a 2.c 3.c

Fikret Bekler

TEORİDE VE PRATİKTE
BAHADIR BOYSAL
RESİM VE İLLÜSTRASYON SERGİSİ
Yer: LEMAN KÜLTÜR

bessümle baktı bana: Ev yaşantım, evinin kadını, en önemlisi annelik oyunu bitti dedi. Çocuğumun nasıl yaşadığını, başına neler gelebileceğini merak edip, üzülmekten bıkıp tükenmiştim. Şimdi tam hayatın ortasındayım. Hem senin nasıl yaşadığını görüyorum burada. Artık korkup merakeğer çok kötü, çok kısır yaşıyor muşsun?

nezzül etmediğim, ama onun hep gözü önündeyyaşıyordum onun gözü önünde.

e duran ve mutfağında görmeye alıştığım çorba tadam eğilip yirmibin lira bıraktı. Ben adeta rüyada dileniyor musun burada? dememe zaman kalmamadığım bir tinerci çocuk, bu yirmi bin lirayı çorile.. Bunun hep böyle olduğunu yüzündeki ifadeu sırada sokaktan geçenlerle selamlaşıyordu anbirçok kişiyi tanıdığı, benim hergün, geçsem de bir kların o gizli dilini, o saklı yanlarını keşfettiği bel-

anıbaşımızda ve elindeki bavulu anneme emanet larımı görünce açıklamak zorunda hissetti kendiavullarını bırakan çok olur. Geri aldıklarında ben irler, almasam gücenirler, bu yüzden artık karşı

yakınlaşıyordum. Ona dokunmak geçti içimden. ini elimle okşamaya başladım. İşte o an kayalara denini okşadığım insan o korunaklı evlerde bana rtık. Bütün o ezberlenmiş duygularım karşılıksız

sarsıntıyla hesaplaşmaya başlamıştım ki arsız bir lığa yuvarlandım. Sırtında kamerasıyla genç bir Hayrola, ne yapıyorsun burada, kim bu kadın? lan bir TV ekibini Beyoğlu'nun arka sokaklarını anneme dönüp baktım. Onu bu sokakta gördündığını farkettim. Hemen bacaklarını topladı. Elradı. Yüzünü dizlerine gömdü. Tortop olmuştu: n annen olduğumu söyleme onlara diye fısıldaçok sık karşılaşıyordu. Hemen annemin yanınmanın koluna girip onu oradan uzaklaştırmaya başladım. Bir taraftan da kameraman çocuğun kulağına: Boşver sen bu kadını, şu sokakta çok daha ilginç tipler var diyor, böylece annemi çekmeye çalışan ekipteki diğer insanları da peşimizden sürüklemeye çalışıyordum.

TV ekibini başka sokaklarda bir süre oyaladıktan sonra tekrar annemin yanına döndüm. Biraz önceki telaşından eser kalmamıştı. Yüzünde yine , o herşeyin farkında olan bilge tebessümü vardı: Hadi artık git sen, gideceğin yere geç kalmıyor musun? dedi. Evine gittiğim günlerde, sıkıldığımı anladığında hep böyle derdi.Ama burası o bildiğim evi gibi değildi, onu bu karanlık sokağın köşesinde nasıl bırakır ve giderayak hep söylediğim gibi: Hadi anne, bana müsaade, yine gelirim, kendine iyi bak nasıl derdim..

Ona henüz: Anne, seni burada bırakamam, ne olursun eve gidelim, beni üzme demiştim ki, ayakta durabilmek için birbirlerine sarılmış iki sarhoş adam anneme yaklaşıp sulanmaya başladı. Annem bu kez arkasında duran kocaman bir sopayı tutup kendisinden hiç beklenmedik bir çeviklikle onlara savurmaya başladı: Defolun buradan, aşağılık herifler, kafanızı patlatırım sizin!

Adamlar düşe kalka uzaklaşırken ve o sopasını sakladığı yere koyarken: Sen bana bir iyilik yapmak istiyor musun? diye sordu. Biliyordu o an ne isterse yapabileceğimi. Sustum, öylece baktım ona.

Tüm vücudumu saracak büyüklükte bir Türk bayrağı getir bana dedi. Ne yapacaksın? diye soramadan o söyledi. Maçtan çıkan gençler çok saldırgan oluyor, onlar buradan geçerken Türk bayrağını vücuduma sararsam, ya da sallarsam belki beni kendilerine yakın görür, birşey yapmazlar!..

Boğazımda düğümlenen hıçkırıklığını güçlükle bastırıp: Peki anne dedim olur, getiririm. Onu Beyoğlu'nun arka sokaklarından birinde ürkütücü ve tuzaklarla dolu bir İstanbul gecesine teslim edip yürürken tıpkı evinde yapayalnız bırakıp giderken yaşadığım duyguları yaşıyordum yine.

Duygularımı dışavurmak içimdeki bencillik ve hınçtan kurtulmak istediğim bu gece yine bir benden önce davranmış bastırılmış duygularını bana taşımıştı. Ne acı tesadüf ki bu defa bu insan annem olmuştu!..

Bir an önce ona istediği büyüklükteki Türk bayrağını götürmeliydim. Yoksa anneniz demin buradaydı, biraz önce gitti demelerine katlanamazdım...

***Not: Geçen akşam, Beyoğlu'nun arka sokaklarında kaldırıma oturmuş yaşlı bir kadın gördüm. Biran anneme benzettim. Hepsi bu..**

***Sivas'ı unutma!**

***Sevgili arkadaşım yazar Muhsin Kızılkaya'nın Hakkari Çukurca'daki köyü Güzereş de boşaltıldı. Etrafı mayınlarla çevrildi.**

***Haftalık Roj dergisinin üçüncü sayısı bayilerde.**

***Naz, Emre Sarıhan, Hüseyin Ulusoy, Sema Vural, Özgür Günaydın, Cannur Köse, Barış Şimşek, Saadet, Tülin Duru, Nesli, Mihriban Doğramacı, Mustafa Kaya, Sinan Karataş, Şebnem Çavdar, Tülay Yıldırım, Nazlı Gökkaya, Ahu Uğurlu, Barış İçen, Güneş, Günseli Ediz, Feride, İpek, Varol Günaç, Figen Serim yazdıklarınızı aldım sevgiyle..**

Akşamsefası

Kırık Lebleb

SUAT OLKAN

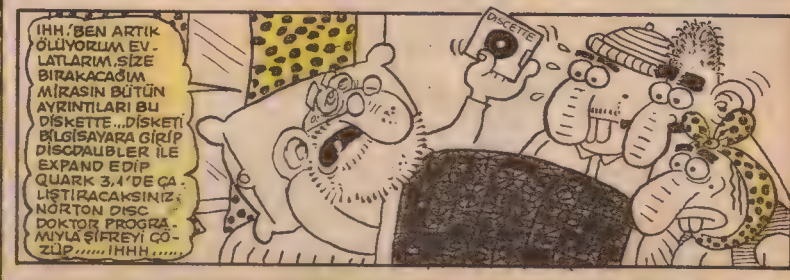

Bezginlocker

TUNCAY AKGÜN

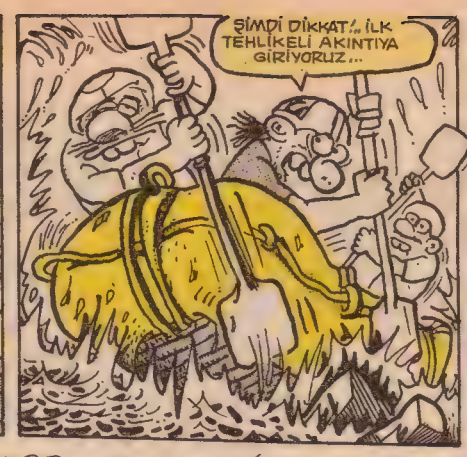

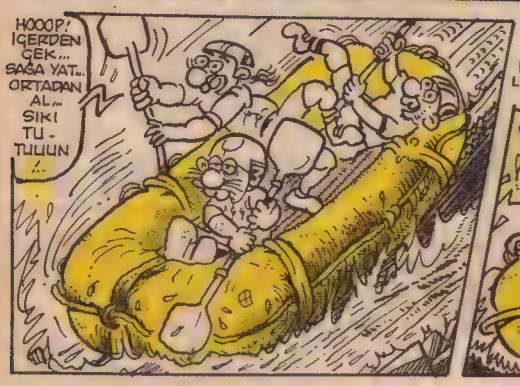

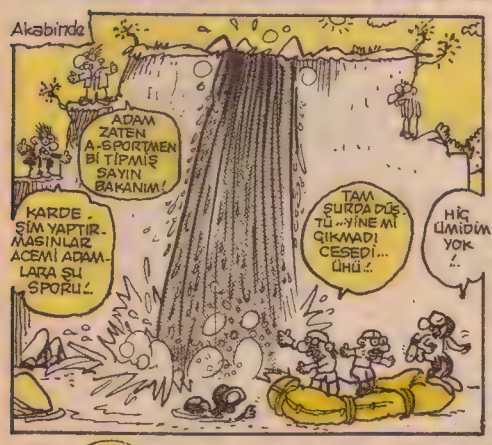

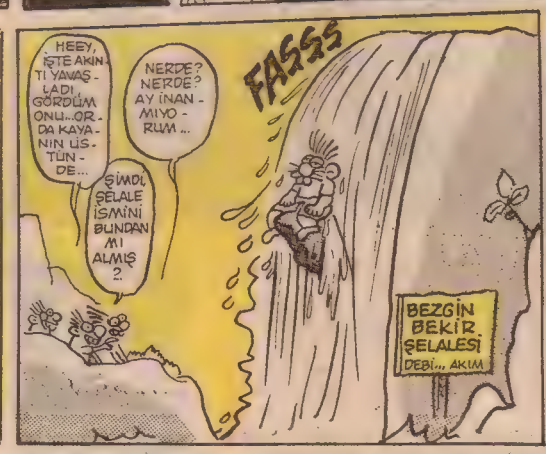

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

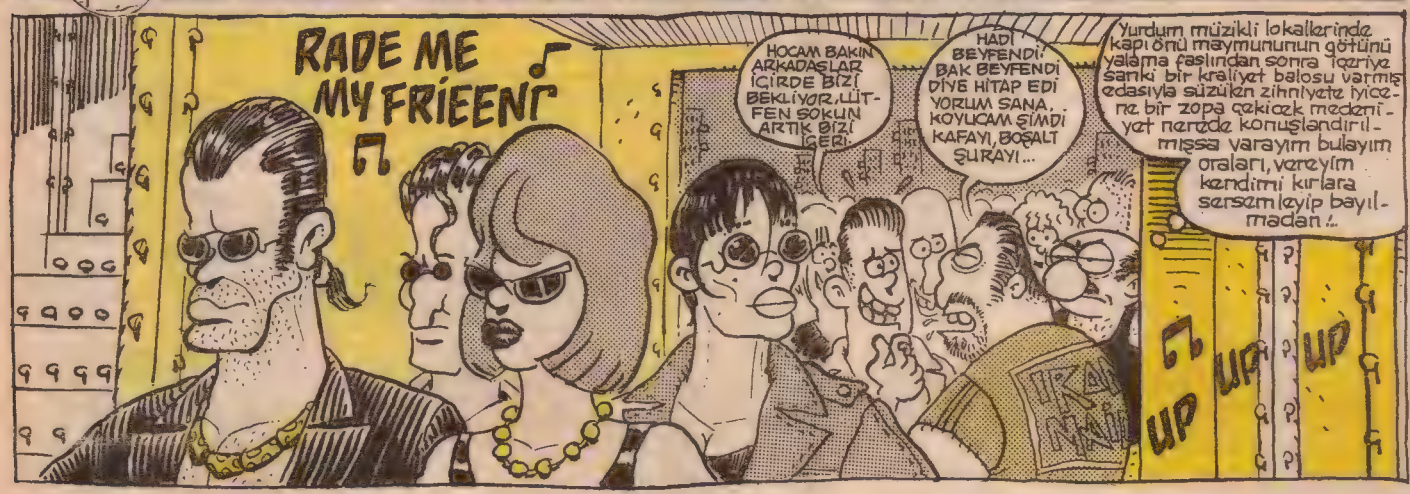

Öykü Sersemi

Mesut Ceylan

GECEYARISI ÖYKÜCÜKLERİ-2

Zayıf adam, gecenin meymenetsizliğinde yürüyor.. Saçları uzun ve yağlı.. Bakışları eğik.. Habire kaldırımları süzüyor.. Yorgun bu adam.. Öyleki, sembolik bi tebessüm patlatacak dermanı bilem yok.. Beli, Vedâ-ı müebbet eylemiş mutluluk.. Hakir görmüş yaşam onu.. Umutsuzluğu dizboyu.. Adam, habire önüne çıkan pet şişelere, kola kutularına depik vuruyor.. Akabinde gözlerinden tomar tomar yaşlarlar süzülüyor.. Zayıf adam, önüne çıkan besili bi pet şişeye samimice depik vurduktan sonra durdu.. Baktı.. Gördü, yanıbaşında soluk renkli bir bar.. Barın içerisinde sürüynen şahsiyet var.. İçip içip içmekte hepsiciğide.. Mutsuzluğunu da yanına alaraktan girdi.. İçeriye.. Etrafa hiç bakış sallamadan.. İlişti uzun bacaklıca bi sandalyeye.. Sonra çığırdı barmene: **"Hey barmen, gurbanın olam bana içki ver!**.."Barmen tabikim içki verdi.. Zayıf adam içkiyi hemencecik içiverdi.. Ve ardından tekrar çığırdı: **"Gınalı guzum barmen, bana tezelden içki ver len!**.." Barmen içki verdi.. Adam içkiyi hemencecik içiverdi.. Sonracıma yine çığırdı: **"Yiğit barmen,boşa kostaklanmayan barmen bana içki ver len!**.." Barmen yine içki verdi.. Adam içkiyi happacık içiverdi.. Çığırma ve içki verme mütamadiyen devam etti.. Zayıf adam epey alkollenmişti.. Alkol de epey zayıf adamlarınmıştı.. Bunun üzerine barmen, barmen barmen adamın kulağına eğilip fısıldandı: **"Beyfendicim, gerçi bana giren çıkan yok emme, fazla içtiniz gibi yani.." Adam, "Sana ne oolum, içerim içmem.. Hayret bişi yaa.. İçki ver, içki!"** diye çıkıştı.. Barmen zayıf adamın içkisini taptazeledikten sonra şöyle bi kelam etti: **"Beyfendi, siz beni felaket yanlış anladınız.. Siroz olmak ya da olmamak tabikim sizin vericeğiniz karardır.. Bu hususta bana açıkçası mok yemek düşer.. Yani istediğiniz kadar içebilirsiniz.. Gördüğüm kadanyla acayip mutsuzsunuz.. Diyorum ki anlatsanız, ırahatlaanız.. Relaks olayı yani.."** Adam bu laf üzerine hıçkıra hıçkıra hıçkırmaya başladı.. Hıçkırırken bağırınmaktaydı:**"Ben, ben, ejkiden herkej gibi yaşamı jok severdim... Küjüktüm.. Ufajıktım.. Top oynamjtım ve ajkmıştım.. Derkene, herifinj birijı, üzümlü kek vermeyi vaadederek beni, beni bodruma indirjdi.. Ardından, höynk! ardından donumu indirjdi.. Ve şahsımı büjükten yiyiverdi.. Yani tejavüze uğradım.. İşte o günden şonra yajama dört elle şarılamadım.. Küştüm herjeye.."** Barmenin de gözleri dolu dolu doluvermişti.. Zayıf adamın ellerinden tutup, **"yalvarınm üzülmeyin.. Yaşam tüm olup bitenlere rağmen devam edip gitmekte.. Hayatınızı zehir etmeniz inanın çok şaşma.. Kötü günler uzaklarda kaldı.. Pes etmemelisin.. Direnmelisin. Harbiden direnmelisin.. Herşeye yeniden başlayacaksınız tamam mı? Haa?", dedi.. Zayıf adam umutla haykırdı: "Tamam, yaşijcam! Ekmej musafj çarpjın tutunujam! Sen beni yenidenj yarattın!. Tejekkürler sana!.. Tejekkürler!."** Vakit epey vakitlenmişti.. Bar bomboştu gayri.. Müşteri olarak sadece zayıf adam vardı.. Suratında mutlu bi ifade, sızıp kalmıştı.. Barmen, adamın üstünü başını karıştırdı ve cüzdanını buldu.. Fakat! Hassittir!.. Cüzdan bomboştu.. Ee, n'olacaktı şimdi? Bu durumda bulaşıkta yıkayamazdı it... Barmen, zayıf adamı kavrayıp barın arkasındaki küçük odaya götürürken **"Yımırta"** diye mırıldanıyordu...

ERDİL YAŞAROĞLU

MARLON

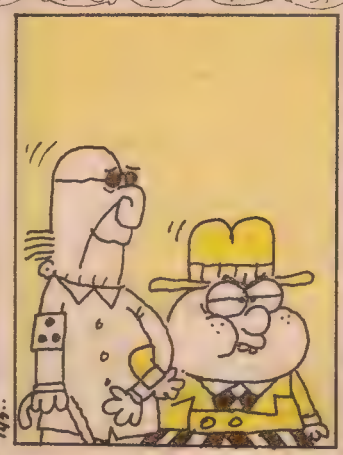

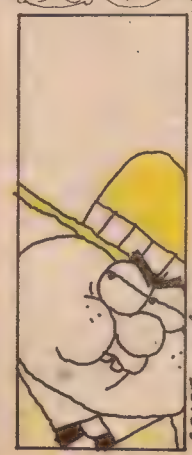

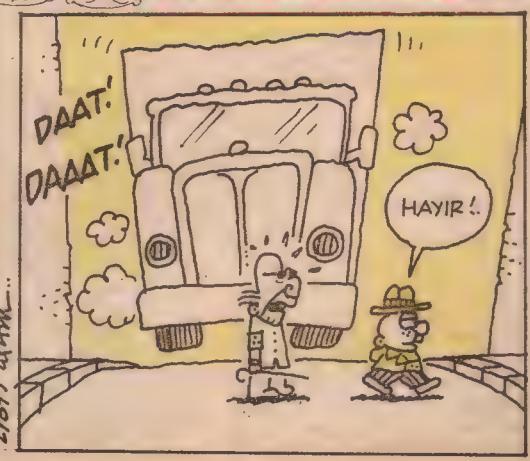

LeMan 12

Akşamsefası

Baca...

Ender Özkaltemur

..BIKMADIN MI ŞU ORASI ÖYKÜLERİNDEN?.. BU HAFTA ŞÖYLE UZAYLI-MUZAYLI Bİ ÖYKÜ GİZSENE...

Hmm... PEKİ!

25 ila 30 yaşında olanlar iyi anımsar; Hani 1980 yılında Amerika uzaya bir PEYK fırlatmıştı...

Bu bir SUNİ PEYK'tü... İçinde insan olmayan kocaman bir uzay aracıydı yani...

Ama, bu araç uzaya da sonradan arıza lanmış ve parça lanmıştı...

İşte o yıl, bütün dünyada olduğu gibi Türkiye'de de bir fantanadır kopmuştu... Bütün gazeteler bu aracın parçalarının bir süre sonra Türkiye'nin Güneydoğu'sunda bir yere düşeceğini iddia ediyordu...

Ben o yıl 11 yaşındaydım ve mahalledeki Kuran kursuna gidiyorum...

ALLAHU-EKBER ALLAHU EKBEEEER...

YAKINDA KIYAMET İŞARETLERİ DÜŞECEK... KOCA KOCA ACAYİP MAKİNALAR YAĞACAK KAFAMIZA... BUNNAR KIYAMET ALAMETİDİR HA!

Kurs imamının iddiaları böyleydi ama, bu işe sevinenler de yok değildi hani..

ULAN DÜŞSE DE ARASAK... ŞİMDİ NE BİÇİM PARA EDECEK O PARÇALAR ALLAAAH!..

Biz çocukların dileği ise çok daha farklıydı;

İNŞALLAH ŞU ALET, ŞU SÜMBÜL DAĞINA DÜŞER DE KURTULURUZ ŞU ÖNÜMÜZÜ KAPAYAN DAĞDAN!

Aradan daha iki üç hafta geçmemişti ki NASA, uzay aracının parçalarının yeryüzüne düştüğünü kesin olarak açıkladı... Ama bu parçalardan henüz hiçbiri bulunamamıştı... İşte o en heyecanlı günler başlamıştı. Artık herkes o parçaların GÜNEYDOĞU'da bir yere düştüğünden o kadar emindi ki... Ve HAKKARİ bölgesi bu ihtimale en yakın yerdi...

İşte durum bu minvalde giderken, bir gün, bizim Bünyamin abeyi sırtında kocaman ve yanık bir demir parçasıyla gördük...

ÇEKİLİN!.. ÇEKİL LA!

?!!

Az sonra Bünyamin'in evinin önü... Ööf! Hatırlıyorum da, ne kalabalıktı o öyle ya...

OLUM BÜNYAMİİN! O ŞEYE Bİ KERE BAKSAK N'OLUR YANİ... NE ÇAKTI GÖTÜN!

Bünyamin'in yaşlı annesi eline süpürgesini aldı ve dağıttı kalabalığı... Herkes içindeki hasetle evine kaçtı...

DAĞILIN LE! DAĞILIN KAVATLAR POX Mİ VAR...

Ertesi gün de, VAN meteoroloji bölge müdürlüğü'nden bir kaç adam gelip parçayı incelediler...

ÖFF:.. ÖYLE Bİ YANMIŞ Kİ... ELLEYİN HELE HALEN SICAK!

ECNEBİ DEŞİTİRİ BU ABE.. HERİFLER BİLİYORLAR BUNU!

...Ve bu heyet, o yanık demir parçasını bir taksiye yükledi... Sonra Bünyamin abeyi de yanlarına alıp Van'a gittiler... Evet. Belliydi, Bünyamin abe şöhret olacaktı ve bizi unutacaktı...

Sonradan öğrendik ki, Bünyamin o parçayla birlikte Amerika'ya da gönderilecekti... NASA'nın konuğu olacaktı... Bütün dünya tanıyacaktı onu... Adı, Yuri GAGARİN'lerle, Neil ARMSTRONG'larla birlikte anılacaktı Bünyamin KOÇKAYA'nın...

Bünyamin abe Van'a gideli epey olmuştu... karısının dediğine göre Van'ın en lüks otelinde Amerika'ya gideceği tarihi bekliyordu...

SAYIN SEYİRCİLER ŞİMDİ HABERLERİ YERİYORUZ!..

O gün de, belediyenin çay bahçesinde oturmuş Tv'yi izliyorduk... Ani bir haber hepimizi oturduğu yerden zıplattı...

..SAYIN SEYİRCİLER; NASA'DAN YAPILAN YENİ BİR AÇIKLAMA DA, UZAYDA PARÇALANAN ARACIN PARÇALARININ ATLAS OKYANUSUNA DÜŞTÜĞÜ...

?!!

..VE BU PARÇALARIN TÜMÜNÜN DALGIÇLAR TARAFINDAN ÇIKARTILDIĞI BELİRTİLDİ!...

PFFFT!..

Tv'de ve tüm gazetelerde peşpeşe yayımlandı bu haber... Şok olmuştuk hepimiz... Sonra bir gün, Bünyamin abinin karısını Van otobüsünün önünde gördük...

HABER İZ YOX MU?.. BÜNYAMİN'İ YAN'DA CEZAEVİ'NE KOYMUŞLAR... DEVLETİ ALDATMAX SUÇUNDAN!

HAYROLA YENGE?.. NEREYE?..

Bu işe hem üzülmüş, hem de gülmüştük... İyi de peki, o koskoca ve yanmış demir silindiri nereden bulmuştu Bünyamin abe?..

YAV RECEP?..

HA ABE!..

SENİN BACALARDAN BİRİ YOX OLMUŞ!..

SATTIM ABE!.. GEÇEN AY BİRİ GELDİ İYİ PARA VERDİ BEN DE SATTIM!

ÖZBEK DEMİR-ALİMİN

BİTTİ

..Kafasını değil, gönlünü kullananlar için... orası öyküleri... kitabevlerinde...

Akşam Servisi

KAYBOLAN BAKIŞLI ADAM

Özet: ***Zeki misafir odasındaki tek kişilik kanepeyi, yedi yıllık eşi Kezban'la paylaştığı çift kişilik ve Zevelek marka yatağa tercih etmektedir. Bu sevgi kanepenin yaylarının eskiyip Zeki'nin böğrüne batmasıyla azalmaya başlar. Zeki artık sık sık tuvalete gidip klozete içini boşaltmaktaydı. Seviyordu klozeti.***

• • •

Her zaman tartılamaz atılan adımların kilosu. Bir garantisi yoktur denize balıklama atlandığında göbek üstü düşülmeyeceğinin. Tüm profesyonel hesaplamalara karşın rüzgarın kütleye ne gibi saptırmalar yapacağını bilemezsin. Bahçeye (tüm gül'leri doğru sayacam) iddaasıyla girdin diyelim, işlem sırasında geçireceğin zamanın karesi bile zuantoramaz gonca kütlelerinin patlayıp gül'e dönüşürken açığa çıkardığını enerjinin ruhuna kaç megatonluk HAZ gücü bahşedeceğini. Ve bilemessin o bahçede yuvarlanırken kaç kilohertz sarhoş olduğunu, haberin olmaan içtiğin, gül şarabı. Ve çünküm şarkılar söyleyen ruhunun sesi bastırır beyninin çölünde sırtları kitap yüklü geçmekte olan deve kervanının ritmik ve didaktik ayak seslerini.

• • •

(Ben aadi bi klozetim) dedi ve devam etti (her gelenin tüm pisliğini içime boşalttığı, başkalarına gösteremediği tüm ayıplarını önüme serdiği, ve rahatladıktan sonra terkedip gittiği. Ve sende diğerlerinden farklı deyilsin, işin bitince sifonu çekip gideceksin.) Ve sakladı gözyaşlarını. Bir orospunun acısını kim anlayabilir. (Üstelik bana sevginin nişanesi olarak tüm yanlışlarını, tüm yalanlarını ve tüm pisliğini içime boşaltışını gösteriyorsun. Ben kaderi razıyım, klozetin ben, ne olduğumu biliyorum. Ama beni sevgiyle özdeşleştirerek gerçeğimi zedelemen tüm çektiğim acılardan daha beter. Ama sana kızamıyorum Zeki, aptal olduğun şurdan belli ki, benim gibi boklu bir klozeti temiz bir kanepeye tercih ediyorsun..) Fakat diye kekeledi Zeki başı önüne eğik (fakat, fakat yayları çok eskidi, paslandı, sertleşti böğrüme böğrüme batıyor.) Klozet (değiştir yaylarını yenileriyle ve iyice yağla yumuşacık olsun) diye mırıldandı içine düşen dışkı parçasının aptallığa benzeyen kokusunu duyarak ve fakat bir çocuğa müsamaa edercesine profesyonel.

• • •

Sifonu çektiğinde çağlayan suların pislikleri veya yanlışları temizleyen ayrılık bulutunun gözyaşları olduğunu nerden bilsindi Zeki. Ve otomat, ve gene karanlığa gömüldü hela ve duyulmadı hıçkırıklar.

Zeki'nin bilincinin gökyüzünde bir ümit kuşu gagasında yağlı ve yeni yay'larla uçup duruyordu. Her ne kadar acımasız avcıların kurşunları uçuş hakkını elinden almak için saldırsalarda şans tanışçileri ellerindeki raketleri ustalıkla kullanarak tüfeklerin tükürüklerini o temiz kuştan uzak tuttular. Ama zamanı gelince görülecek ki her ümit kuşu sadece nöbet süresince yaşar. Üç beş ümit nöbeti sarı kuştaysa , beş yedi ümit nöbeti mavi kuştadır.

• • •

Ertesi akşam yayları değiştirilmiş ve itinayla yağlanmış kanepeye uzandı Zeki. Bu öğrendiği yenileme yoluyla mutlu olmayı ümit ediyordu ama fakat içinde garip bir sıkıntı. Üç beş ümit nöbetçisi sarı kuş son nefesini verdi vasiyetini okumadan. Mavi kuş beş kere öttü, lakin duymadı Zeki. Çünkü aklı uykunun emriyle rüyalar ülkesine tayin edilmişti. Zorunlu hizmet hesaabı.

• • •

Kırk tane adam gördü mor cübbeliydiler. Sakalları o kadar uzundu ki kırk kere bellerine dolamışlarsada genede yerlere sürünüyordu. Hep bir ağızdan söylediler (merdiven, evet merdiven hatırlayamadığın üç basamak bir yana dördüncü basamakta çift kişilik yatakta, beşinci basamakta kanepede, altıncı basamakta klozette, yedinci basamakta (ki beşle benzeşirler kanepedeydin. Şimdi sıra sekizinci basamakta, haydi yola, haydi yola) Ve kırk adam titreşmeye, değişmeye, birleşmeye başladılar. Ve iyice gözüktüler Zeki'nin gözlerine. Devasa bir kelebekti gördüğü. Kırkbirbin tane gözü vardı ki hepside değirmen taşı gibi. Ve her gözde kırkbir damla yaş. Kanat uçları arasındaki mesafe Zeki'nin algısının ötesindeydi. Ve kelebek bir ayna tuttu Zeki'ye.

Ayna'da gözleri iki kara boşluktan ibaret bir adam durmaktaydı, boynu bükük. Ve Zeki titreyen bir sesle sordu KENDİNE. (Sen kimsin?) Adam üzgün ve yorgun bir sesle konuştu.. (ben.. ben kaybolan bakışlı adam... bana bakışlarımı geri ver.. lütfen lütfen..) Göz yerlerindeki kara boşluklardan kara dumanlar çıkmaya başladı, parlak ve temiz gözyaşları yerine. Donakalmıştı Zeki rüyanın tam merkezinde. Ve devam etti aynadaki kaybolan bakışlı adam. (Çok yataysın, çok yataysın, dikey duruma geç ve bana bakışlarımı geri ver) Dumanlar çıkan boşluk deliklerinden ateşler fışkırdı ve delirmiş bir acıyla haykırdı kaybolan bakışlı adam (BANA BAKIŞLARIMI GERİ VER!!!) ve Zeki rüyanın tam merkezinde haykırdı delirmiş bir acıyla (Nasıl!.. Nasıl?.. Nasıl??!) Aynadaki görüntü silinirken kelebek seslendi (Yeter ki sen iste, yeter ki iste...) Ve Zeki tüm varlığıyla (istiyorum) diye haykırarak uyandı rüyadan, ve dikildi kanepenin üstünde, iki dizi üstüne..

• • •

Bir müddet titredi. Ruhunun dağlarında yankılanıyordu hala kelebeğin sesi. (Yeter ki iste, yeter ki iste...) Ruhunun ağaçlarına esiyordu o karar-rüzgan... (istiyorum, istiyorum) Ve sersem sersem sersemlenirken başı elleri arasında, o ana kadar hiç dikkatini çekmeyen bir oda'nın kapı aralığından ışıklar sızdığını farketti. (kendi evinde)

• • •

Hafifçe kalktı kanepeden, hafifçe yürüdü, hafifçe açtı kapıyı. Ağır ağır farketti odanın ortasında duran bembeyaz koltuğu. Ve oturdu.

DEVAMI HAFTAYA

GÖKHAN DABAK

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

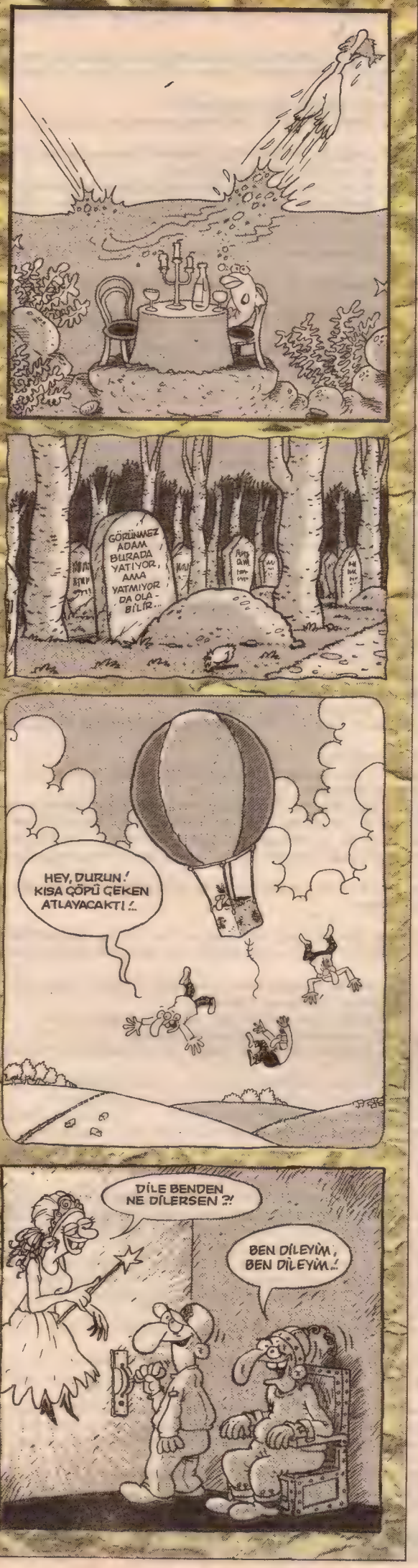

Cemiyet Cemaat

A. YILMAZ

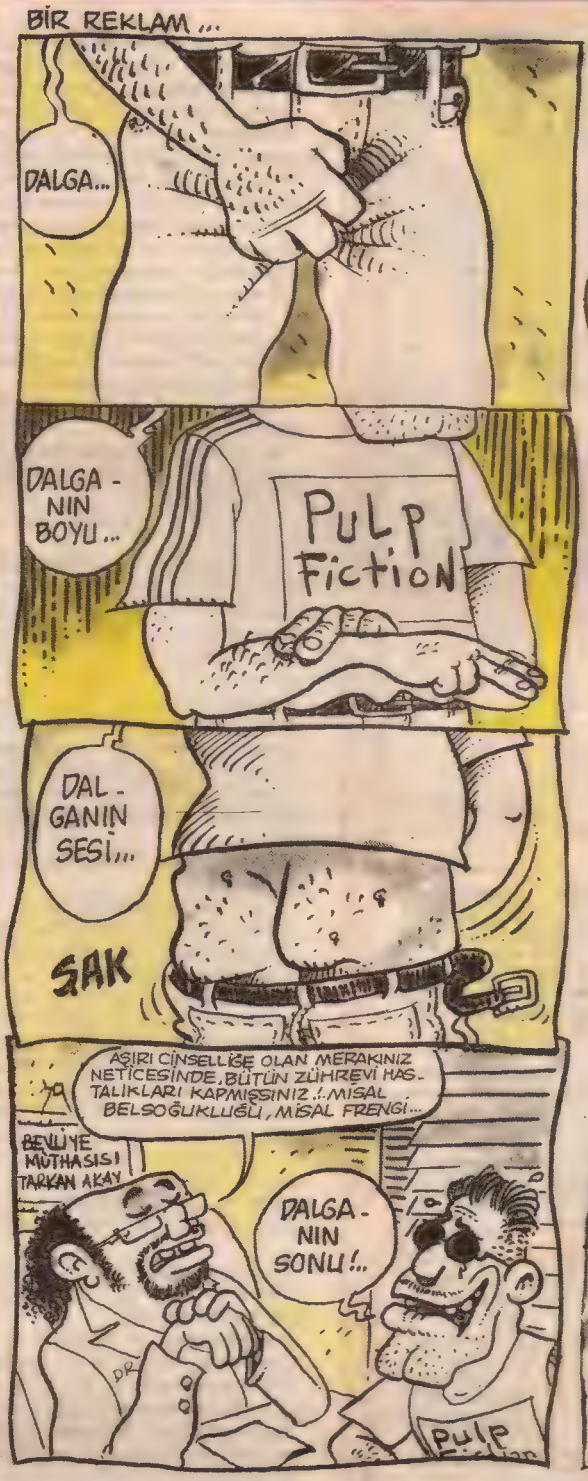

ONLAAAAAAARRRR! Sündüz ile Nuri...

Akşamsefası

ŞEKİRGE

CEM YILMAZ

■ PİKNİK TİP NEVZAT BEY VE WALT DISNEY EDALI AYI OLAYI...

■ BİR KÖPEĞİN İNSAN DOSTU OLARAK PORTRESİ...

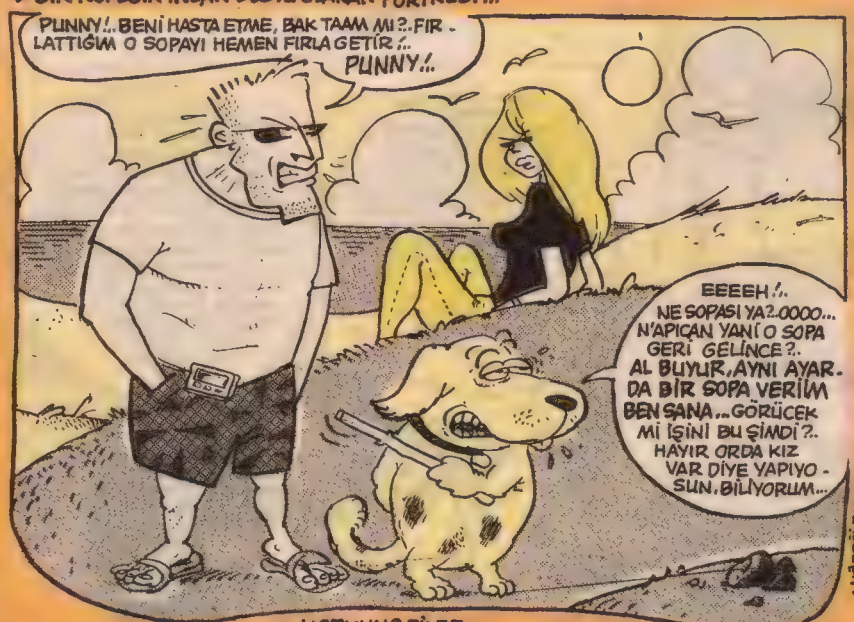

● KORKUNÇ TİLBE...

■ GİZLİ EREKSİYON OYMAK BEYİ ERCAN VE İZCİLİK (Bİ NEVİ YAVRU KURTLUK)

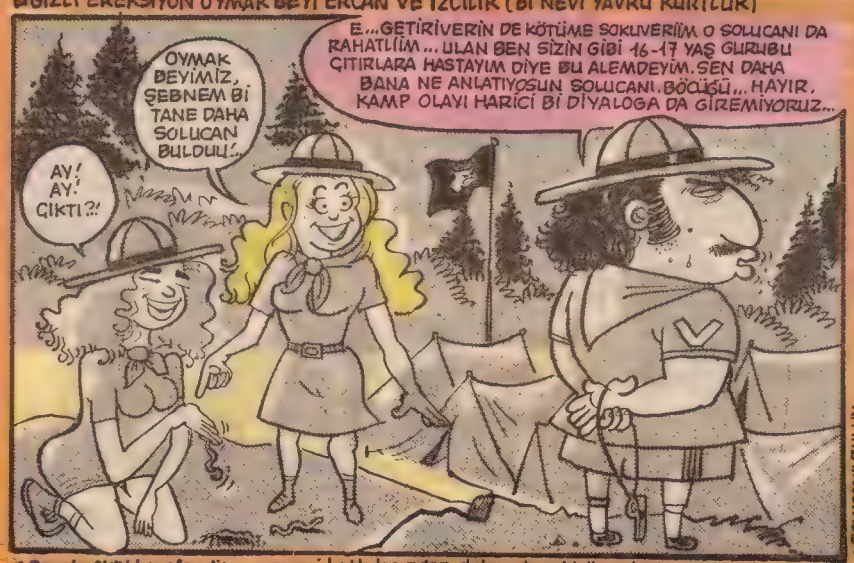

■ Cengiz AKIN beyefendi'ye manevi katkılarından dolayı teşekkür ederim...

Demokrasinin yeni şempanzeleri

Batı'nın üçyüzyılda yaşadığı büyük sosyal değişim, otuz yılda üstümüzden geçti. Değişimin bu amansız hızı; ardında, onlarca sosyal bozukluk (delilik) biçimi bıraktı. Tedavi edilmeyi bekleyen bu zihinsel hastalıklara bir yenisi eklendi! Beyaz Türkler!

Yani, yüzlerini yakından tanıdığınız, şu hergün gördüğünüz erotik çocuklar!

Değişimin bu amansız hızına rağmen, neden hikayemiz, sinemamız, romanımız, köşeyazarımız, gazeteciliğimiz, ideolojilerimiz değişmez.

Neden? Çünkü, kahramanlarımız aynıdır, inatçıdır, kendilerinden emindirler! Neden onbinlerce Türk filminde, filmin başında iyi olan kahraman, sonunda da iyidir. Asla değişmez.

Sinemamızda hikayemizde, neden-sonuç ilişkisi, düşünce akışı, köklü ve doğal çatışma niçin yoktur?

Kahramanlarımızın evrenle, hayatla, kendileriyle soylu ve sonsuz bir dertleri yoktur. Kader kurbanıdırlar, başa gelen çekilir, tesadüfler, şanslar yönetir onları, feleğin çemberi!..

Bir ucu asırlara dayanan bu zihinsel hastalığı tanımak zorundayız.

Bu kadar köşe yazısı, sinema dizi hangi düşünceyle üretilir. Birbirini tekrar eden, bayagılık veren, sıkıcı, beyniyle geviş getiren binlerce konu..

Bir fikir gelişmeyecekse, bir düşünce oluşmayacaksa, bir çatışma kurulmayacaksa, bir bilgi, bir hikmet süzülmeyecekse niçin yazılırlar?

Bozukluğun adı: Bir konu buldum abi'dir. Ömürleri "konu bulmakla, konu aramakla" geçen yüzlerce sakat insan.

Tek bir estetik, edebi ve bilimsel bir yapı inşa edemezler! Çünkü, şeytansız bir dünyada, cennette yaşıyorlar. Çünkü biraz sonra olacaklardan emindirler, merakları yoktur. Çünkü, biraz sonra olacaklar umurlarında değildir.

Ne kendilerini, ne de dünyayı ele geçirebileceklerine, onu, değiştirebileceklerine asla inançları olmamıştır.

Ömürleri bir konu bulmakla geçer. Başkalarının kurduğu dünyada mutluluk içinde yaşadıkları için, yazar olurlar, sanatçı olurlar. Ve bu yüzden bugün bizler, beyin ve düşünce değil, kelle taşınız.

Kelleler sayılır raiting olur, tüketici, izleyici, seçim olur. Sorunların altından kalkamayız "haydi Avrupa'ya" deyip, Avrupa'nın bizi kurtarmasını bekleriz.

Avrupa' bizi kurtarırken, muhtemelen bu özgürlük sanatçıları, yazarları binlerce şık ve sevecen konu arayacaklar. Konu aradığımız için, asla kendi hikayemize, hayatımıza sahip olamayacağız.

Ve ne acıdır ki, asla "kurtuluşumuza" şahit olamayacağız.

Otuz yılda, bir ülke kökünden değişiyor, hikayeci, sinemacı, köşeyazarı, bu orospu çocukları, Karaoğlan gibi direniyor, asla değişmiyor.

Bir dramatik aksiyonun içinde sürüklenmiyorlar, bir tragedyanın şamarıyla uyanmıyorlar.

Neden? Çünkü, üçyüzyıldır sahici olmayan, bizim olmayan, başka bir bilgi türünün içindeyiz. Başkalarının kabusunda politik ninniler söylüyoruz, bunun adına düşünce roman, hikaye, bilgi, 'aydınlık' diyoruz.

Yalan ve sahte. Politik kültürle, politik karşı koyuşla asla edebi, estetik ve bilimsel bir metine, yapıya ulaşamazsınız.

Çünkü, kültürün politikası olmaz. Yalan ve sahtekar sizin gazteleriniz!

Çünkü, asırlardır politik bir bozukluğun içindeyiz. Şizofrenimiz sosyal kimlik.

İnsanlar henüz doğmadan, milliyetçiyim, İslamcıyım, batıcıyım, diyor.

Aydınlar gözlerini ideolojik seralarda açıyor. Ölümle, açlıkla, sonsuzlukla, ezilmişlikle yüreğinden, beyninden yara almış insanlar yok.

Politik kimlikleriyle tahakküm altında tutuyorlar, toplumu, kendilerini.

Toplum! Toplum! Toplum! Yaşadığımız bu ülke, kendini aşan değerlerle bu yüzden buluşamıyor, bu yüzden asla toplumsal düzenden sözedemeyeceksiniz!

Haydi Avrupa'ya, Haydi Avrupa'ya diye çığlık atıyorlar, daha ne Avrupası, dörtyüzlük Aydınlanmanın çevirileri geliyor, buzdolabı, bilgisayar, her bir bok geliyor, daha ne Avrupa'sı.. Şurda bir Aşık Veysel'in türküsü, Yunus Emre'nin şiiri kalmış, onu da mı bize Avrupa söylesin. Acılarımızı, dağlarımızı, türkülerimizi, annelerimizi, kızkardeşlerimizi, işsiz gençlerin sızısını, bunları da mı bize Avrupa gelip anlatsın öğretsin..

Daha ne Avrupası. Daha ne batısı.. Bir batı var, oraya da ancak üniversitende bilimsel değer, edebiyatında estetik değer üreterek girebilirsin.

* * *

Asırlarımızı aptallaştıran, bu zihinsel delilik son çocuğunu da doğuruyor: "Yeni bir yüz, yeni bir konu!. bulmuşlar.. "Biz beyaz Türkler deyip, Batının bize uzanan eli kurtuluşumuz için son ve en büyük şanstır!. diye devam ediyorlar.

Ne bilgisayarı, ne otomobili, Ne bilgisayarı ne otmobili Avrupa, rötatifler, barajlar, televizyonlar, uçaksavarları, polis için kurt köpekleri bile gönderdi. Daha ne istiyorsunuz?

Bir yeni gazeteleri, bir de yeni buldukları demokrasileri var. Parayla, kültürü, iktidarı ele geçirebileceklerine inanıyorlar. Her gün köşelerinde bir ossuruk operasıdır başlıyor.

Bütün hayatları, birikimleri, götlerinden çaldıkları bir parmak boktur, onu da Atatürk'ün, Kurtuluş Savaşı'nın, halkın inançlarının üstüne atıyorlar..

Kimdir bu bok kuaförleri. Bize Nazım gibi, Akif gibi, Atila İlhan gibi bir şiir mi söylemişlerdir. Ya da bize, Engin Gönültaş, Kemal Aratan gibi, gecenin sessiz bir vakti, küçük bir öykü mü anlatmışlardır?

Kimdir bu ossuruk kuaförleri! Hangi tarihsel, sosyal kültürün aşısıdırlar! Yakup Kadri, Sodom Gomore'de anlatır, işgal kuvvetlerine karılarını, kızlarını takdim edenlerin soyu. Doğan Avcıoğlu, Türkiye'nin Düzeni'nde anlatır, talan edenlerin, yağmacıların soyu..

Yeni bir konu, yeni bir yüz. Milliyetçi lider, dini parti lideri, cemaat lideri, şimdi demokrasinin lideri.. Aynı yemekler, aynı oteller, aynı siyasi dil.. Giyimleri aynı, zenginlikleri aynı...

Milliyetçi lideriniz, Yemen'de, Çanakkale'de milyonlarca şehidin kanında yüceleşen vatan sevgisini köpekleştirdi. Dini parti lideri, bindörtyüz halkın gönlünde eriyen inancı, politik bir "rapor"a döndürüp, dini, halkın vicdanından kovup, ideolojikleştirdi. Şimdi, demokrasinin lideri, demokrasiyi babasının repodaki parası gibi bize anlatıyor, "parasıyla değil mi?" diyor..

Parasıyla değil beyni düzülmüşler! Ama, Avrupa sizi parasıyla satın alabilir. Bu güçleri var ve alıyor. Ama, köle diye değil, şempanzen diye.. Demokrasi şempanzenleri.. Avrupa'ya demokrasi milyonla bilimadamı, aydın, asker, üçyüzyılda getirdi. Bize bu şempanzenler sigarayı bırak kampanyası haydi Avrupa'ya kampanyası açıp getirecekler!..

(Bu şebek götü suratlı adamların toplantılarında Doğu'lu ve aklı başında insanlar görüyorum. Onlar için küçük bir hikayem olacak..)

"Zencinin birinin en büyük ideali beyaz adam olmakmış. Ömrü boyu beyaz adam olmak için her yolu dener. Tam umudu kesilmiştir ki, saçma bir fikir söylerler ona. Afrika'da bir Kongo nehri vardır, o nehri geçersen, beyaz adam olursun!..

Karısını, çocuğunu alıp Kongo nehrine gider. Nehir vahşi timsahlarla doludur. Nehre atlar ve timsahlarla boğuşarak karşı kıyıya geçer. Birden beyaz adam olur. Sevincinden havalara uçar. Karısını çağırır. Karısı da vahşi timsahlarla boğuşarak karşı kıyıya geçer. O da beyaz adam olur. Kucaklaşırlar, sevinirler. Çocuklarını çağırırlar..

Çocukları da nehre atlar, vahşi timsahlarla boğuşur. Ancak timsahlar çocuğu parçalıp, kan-revan içinde bırakır. Çocuğun annesi yeri-göğü inleterek ağlamaya başlar..

Babası, çocuğun annesini teselli eder: 'Üzülme karıcığım, nasıl olsa o pis bir zenciydi!

NİHAT GEÇ

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Ceyda Türkyılmaz, Tülin (Hayır), Şebnem Can, Yasemin, Banu, Nuray Küçükler ve İsmail Öktem mektuplarınızı aldım... Teşekkürler...

KILLANDIRMA SERVİSİ

Sevgili kardeşim Cem Yılmaz'a sahne hayatında bar şarılar dilerim.. ilk fırsatta gelip izlemenizi tevsiye ederim, çok komik... Yazıyı da Cem'e ithaf ediyorum...

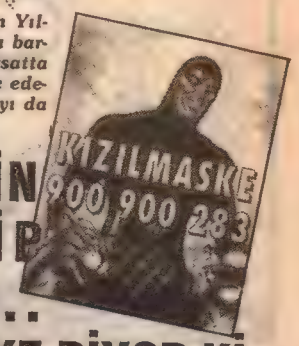

SİZİN İÇİN DİNLEYİP YAZDIM... KIZILMASKE DİYOR Kİ:

Alo, merhaba ciğerim... Şu bahtsız Fantom Abi'ni aradın, mutlu ettin, sağol... Ben bu 900 olayına gıcıktım, en başından beri ısrar ediyorlar, Çelik Bilek, Zagor falan anında kabul etti, ben bu 900 olayına girmedim..Fakat arkadaş, şu pigmeler yok mu, hayır, nasıl oldu, hangi atamı kafaladı puştlar, bilemiicem, duygu sömürüsü yaptılar, sanki çocuklarım eşşoleşşek, tohumunuza kredi mi açtım lan... **"Boy Uzatma Enstitüsü"** kurmuşlar, altın sahilin kumlarını bozdurduk, Belçika'dan, Norveç'ten hocalar getirttik ama masrafları bitmiyo ki kardeşim... 900 olayına bu yüzden girdik... Alıyorum karşıma, anlatıyorum, sizin yapınız bu, genetik olarak boyunuz kısa, kabul edin bunu.. Vır vır vır isyan ediyorlar, havaya zıplıyorlar, herbiri zamanla birer Eddie Murphy olmak istiyo lavuklarının... Şu pigme milleti beni isyankar etti, hayır, bi de terbiyesizler üstelik... Geçen biri Kafatası Mağarası'na kan atmış, kanı da küçük...

Zaten ben ömrümü hiç yaşamadım... Daha çük kadarken, giydirdiler kırmızı kostümü, neymiş, nesilden nesile kahramanmışız... Yüz göz maske içinde, doğru dürüst bi kızla kesişemedim, arkadaşlar aralarına almadı, hava atıyorum sandılar... Belki ben bilgisayarla uğraşmak istiyorum, belki defterdar olmak istiyorum, mecbur muyum kahraman olmaya?..

Onuncu yaş günümde dayım (Fısıldayan Koruluk'ta korucu olarak çalışıyor) on tane yavru kaplan hediye etti bana... Onlarla boğuşup, aynı anda hepsinin üstesinden geleyim, antrenmanlı olayım diye... Yine bu pigme ibnelerinin işi, yalakalıktan aralarında yaymışlar, yok **"Fantom on kaplan gücünde"**, yok **"Fantom puma kadar sessiz"**, neymiş efendim **"Fantom hep zayıfların yanıda..."** Başka konu mu yok cüce herifler, Fantom'un derdi sizi mi gerdi?.. Gaza getir, ilah yap, yalayıp dur, kuşaklar boyu bakalım size... İyi valla lan...

Hem benim bu on kaplan olayım biryere kadar... On kaplanı hallediyoruz, okey, hadi onbeş kaplan geldi... Ne bok yesin Fantom?.. Şerefsiz evladıyım, şu köpeğim Şeytan kadar huzurum yok dünyada... Adımız çıkmış, görmezden gelsende olmuyo, illa maceradan maceraya koşacan... Maceralık durum yok diyelim, n'apıcaz, sokak sokak kötü adam mı arayacaz?.. Ama yok, sanki polis imdat, başı sıkıyan beni arar... Kırk yılda pardesüyle şehre inerim, içip içip sataşırlar, **"Ne lan o öyle gizemli ayaklar, niye maske takıyosun, gözlerin şehla mı?.."** falan filan... O zaman girişiyorum işte... Huzur yok, huzur...

Şu yüzüğümdeki mühür var ya, sırf ona para yetiştirmek için Eden Adası'nın bi kısmını devremülk şeklinde kiraya verdim... O mührü, Gana'da bi büyücüden alıyorum dolar karşılığı...

Neyse canım, başını ağarttım, hadi hoşçakal... Yolun düşerse beklerim... Çekinme kahraman mahraman diye... Diana da misafir canlısıdır, güzel ağırlar... Hadi öptüm...

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

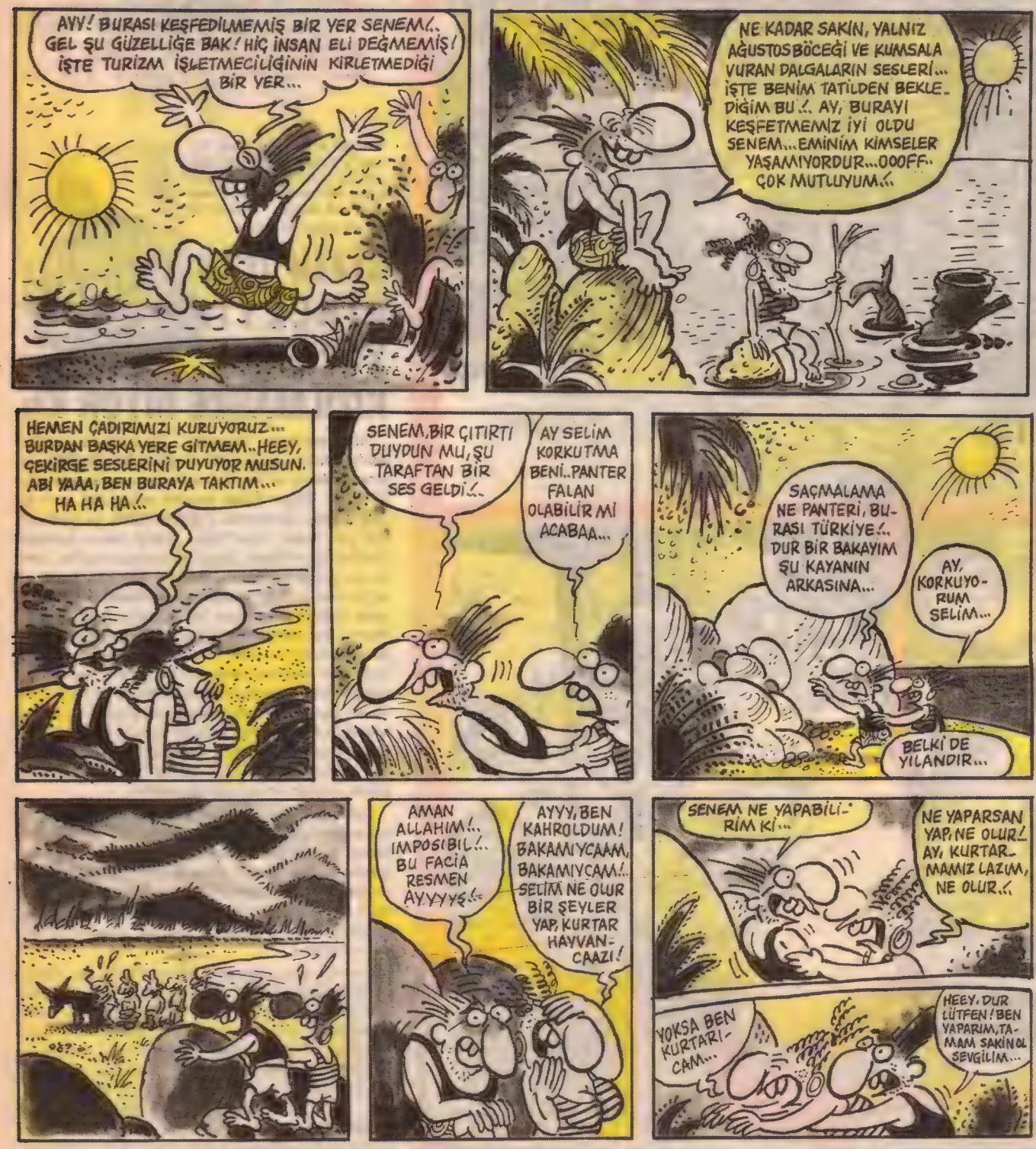

Akşamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Gözüm,

Ayrılık zor, belki kaderimiz diyorsun. Kaderci değilim bilirsin. Biz sadece bu ülkede yaşamanın manevi bedelini ödüyoruz. Maddi bedelini zaten her dakika ödüyoruz.

Ne yapıyorsun oralarda, nasıl geçiyor günlerin diye soruyorsun. Ne mi yapıyorum? Seni düşünüyorum, özlüyorum, bazen kızıp kıskanıyor bazen 6 ay sonrayı düşünüp kendimi rahatlatıyorum. Boş zamanlarımda arkadaşlarıma ayları öğretiyorum, tuvaleti kullanmasını yalan söylememesini öğretiyorum, yakın akraba evliliğinin zararlarını öğretiyorum, kaderi, şansı öğretiyorum, çapın ne demek olduğunu öğretiyorum, ortalama almayı öğretiyorum, diş fırçalamayı orasını burasını karıştırmadan da yürünebileceğini öğretiyorum, doğum nasıl kontrol edilir, günahıyla (!) sevabıyla öğretiyorum, çarpmayı öğretiyorum, toplamayı öğretiyorum, bölmeyi öğretemiyorum, öğretmenin ben.

Bazen aşkı anlatıyorum, boş gözler beni delirtiyor, zoruma gidiyor benim insanımın aşkı bilememesi. Aşk demek Ferdi Tayfur demek, acı demek, ağlamak demek, sadece sex demek onlar için. Kitap demek hiçbirşey demek onlar için. Kitaba (!) küfretmezsen kitap ile alınıp verilmeyen yok. Devlet demek baba demek. Oralarda yok demek. Devlet, yasama, yasa yapmak, yürütme yasaları uygulamaktır diyorum, yargı yasayı uygulamayanı cezalandırmaktır diyorum. Anlamıyorlar. Köyde diyorum, biri birini öldürse ne olur diyorum. Hiçbirşey olmaz ötekilerde onu vururlar diyorlar. Jandarma mahkeme diyorum, "yohtır" diyorlar. Bu arada bol bol orası hikayeleri dinliyorum.

Ben de öğreniyorum, küfretmeyi, tükürmeyi, burun karıştırmayı, kız kaçırmayı, pandik atmayı, boşver çekmeyi, şimdilik uygulama safhasından uzağım. Ne benim öğrettiklerimin onlara faydası var, ne de onların bana öğrettiklerinin. Köyde sifon yokmuş. Sifon çekmeyi bilse ne olacak. Göle maya çalıyorum. Bazen diş fırçalayana rastlıyorum. Göl mayalanıyor diyorum içimden. Mutlu oluyorum. Sonra sen aklıma geliyorsun, gözlerim doluyor, çaktırmadan ağlıyorum.

Seni çok seviyorum.

Koca Adam

FATİH KIZ ÖĞRENCİ YURDUNDA YAŞANANLAR

Kız olsun erkek olsun, sevdiğimiz insanların canlarından tedirginiz. Nedeni, erkek arkadaşlarımızın (kimseyi rahatsızlık verilmediği halde) bizi bırakmak için yurdun önüne geldiklerinde, her akşam yine kaldığımız yurdun civarında toplanan ülkücülerce tehdit ediliyor olmaları. "Çok seviyeli" devlet bakanımızın da üç yabancı kadın bakana "orospu" demesinden güç alan (tersi de mümkün bakanın tabandan güç alması da olası) namus bekçiliğini üstlenmiş ülkücülere yanıtımız: Hiçbirimizin namus bekçilerine ihtiyacı yok. Ama sizin aşk, barış ve özgürlüğün getireceği güzelliklere şiddetle ihtiyacınız var.

YURT ÖĞRENCİLERİ

Sevgili Leman,

Biz birimiz İzmir'li, diğerimiz İstanbullu, sivil yaşamlarında vaktini manyak gibi eğlenerek geçiren, hiçbirşeyi miklemeyen asker olduktan sonra ebesinin damını gören iki kafadarız.

Burada tüm vaktimiz, bir kışlada nöbet tutarak ve genelde eğitim yaparak geçmekte. Bu yüzden tek zevkimiz 15 günde bir (eğer ceza almazsak) çarşı iznine çıkıp birkaç saatliğine dahi olsa içinde bulunduğumuz ortamdan kurtulup, genç insanların takıldığı cafelerden birine gidip, birer nescafe içmek. (çünkü sadece askerlerin doluştuğu salak parklardan salaş kahvelerden ve de talaş kebapçılardan bunalım geldi)

Geçen pazar günü de bu en masum hayalimizle İzmit'te (Bu şehire, askerlik yapmak için gelirken gelişmiş olduğunu düşünmüştük!) Kocaeli Üniversitesi yanındaki CAFE BISTRO'ya girdik. Pardon giremedik. Çünkü yanımızda biten, zibidi bir cafe görevlisi, gözlerimizin içine baka baka, alaylı bir tavırla, "Askere Yasak Arkadaşım" diyerek bizi kovdu. Hiç böyle birşey beklemeyen bizler kıpkırmızı suratlarımızla orayı terkedip, kışlamıza hemen geri döndük. O günümüz ve moralimiz bombok oldu.

Şimdi soruyoruz, sizce bu ülkenin askerleri bu kadar aşağılık mı? Gecesini gündüzüne katan bizler bunu hakediyor muyuz? Biz askerdeyken acaba cafeler, kendi iç kurallarını koyarak klüp haline mi geldi?

Bizce ırkçı ve şekilci zihniyetler halka açık yerler işletmemeli!

Bizce askerlerin ve köpeklerin giremediği yerler olmamalı!

Ya sizce?

Not: Yaptığımız araştırmalarda bu yerin tamamiyle askerlerin girebileceği bir yer olduğunu öğrendik.

Rumuz: Los Piços

Merhaba Dostlar;

Herşey çok ani olmuştu. Oysa hepinizle tek tek kucaklaşıp her birinizle vedalaşmak isterdim. Oysa benim düşlediğim ayrılık böyle değildi. Artık kendinize yeni bir moruhk bulun. Yeni bir kanki sıcaklığı, elektronik-paskal hocası! tost, KF, briç partneri vs. vs.

Hepinizi kocaman seviyorum. Sizleri hiç unutmayacağım. Bilin ki ben kolay yıkılmam ve ıssızlığın ortasında dim dik ayaktayım.

Sizlerden onurlu birer deniz subayı olmanızı ama okulun vermeye çalıştığından farklı ve fazlaca istiyorum. Haklının yanında olun. Boğazınızdan geçen her lokmanın kime ait olduğunu birkez daha düşünerek ona göre davranın yaşam boyu.

Bu arada moruhk nescalini öyle bir çekmişim ki, yaşam boyu etkisini gösterecek gibi. Herşey çok farklı. Ya bu arada hala düşünüyorum. Önce aquad açtı mı marketplace mi kurmalıyım? Ayriyetten Pingele ne oldu, gölü Korhan mı attı?

Arkadaşlar, atılmam gerçekten askeri öğrenci olma niteliklerimi kaybettiğimden dolayı değildi. Savunmamı yapmadım. Formalite bir kurul toplandı ve biletim çok önceden kesilmişti. Kuruldan hemen sonra herşey hazırdı. Eşyalarımı toplamamda yardımcı olacak Nazif ve Özgür, çeşitli tutanaklar ve evraklar, kitaplarımı teslim alacak memur, beni okul dışına bırakacak araç ve kim olduğunu bilmediğim sivil refakatçi.. Emir çok yukardan geliyormuş. Bu adam atılacak. Ve, arkadaşlar savunmamı henüz yapmadım, YAPACAĞIM!

Hepinizi sımsıcak kucaklıyorum..Mektuplarınızı bekliyorum.

Sizin neydi adı ya, tabur mu diyorsunuz, ona geç kalmayın. Kahvaltılara girip, amirlere mutlak itaat gösterin. Kanki kokusu be, ben kelebek mişim meğer: Asker doğdum, sivil oldum. Amaç bağcıyı dövmek.

For who know who I am

Merhaba Leman Okurları

Mizahı, karikatürü bize sevdiren yazar, çizerlerinize Borçka'dan selam diyoruz Leman'a,

Özgürlük Türküsü Artvin'de bir konser verecekti öğrenemediğimiz bir gerekçeyle iptal edildi. Başka bir tarih verildi ama yine ertelendi. En son 17 Haziran belirlendi. Artvin, gürül gürül köylerinden aktı. O, bilet parasını güçlükle denkleştiren insanlara üç defa yol parası ödettirildi. Öğrendik ki Özgürlük Türküsü gözaltına alınmış sonuncuda bu yüzden gelememiş.

Ne gariptir ki (aslında hiç garip değil) aynı tarihlerde Osman Öztunç konser veriyor ve konserde "kan dökmek sırası bizde" dediğinde polisler tarafından salon alkışa davet ediliyor. Açıkça amigoluk yapıyor polis.

Çay akıyor göz bakıyor. Kıpırdayalım arkadaşlar. Dolduralım konser salonlarını. Tüketelim iyi gazeteleri, dergileri, kitapları. Düşünmek üşenmek yeter. artık...

Ey Özgürlük Türküsü nerdesin? Çabuk Artvin'e gel. Biletler eskidi ceplerimizdee.

Leman'la buluştuğumuz herkesi öptük..

Borçka'dan Hikmet, Aytekin,
Kültür Sanat ve Dayanışma Derneği adına

Merhaba

18 Haziran Cumartesi Saat 23.30'da balkonda ayaklarımı uzatmış düşünüyorum. Ben şu an neden buradayım. İnsanlar Kızılay'da hak arama eylemindeler. Neden orada bulunmuyorum. Hemen memur değilim mazereti doğuyor. Ama o insanların desteğe ihtiyacı var. Bu düşüncelerin kararsızlığı içindeyim.

Birden bazı dolmuş ve taksilerin ardında gördüğüm "Mimarlar odası kendi işine baksın. Ankara'nın trafik sorunu çözümü tüm gün yollarda olan şöförlere bıraksın." İmza şöför esnafı. Bu iddia karşısında şaşırdım. Şöförler ne zaman bu kadar oldular. Bu parlak zekaları nasıl anlayamadım. Amaç her şöför geyiğinde ben hayat üniversitesinden mezun oldum abi demezler mi. Buradaki anlam nasıl algılayamadım. Bende hayat üniversitesinden mezun oldum. Bana öğretilen iki önemli kural vardı. Birincisi "Boğaz dokuz boğumdur". Anlamı düşünmeden konuşma demektir. En önemlisi ise özgürlük herşeyden önce gelir. Başkalarına kul köle olunmaz.

Memur eylemi ile bunun ne ilişkisi var diye düşünüyorum. Ülkemizde sistemin insanlara dayattığı ve öğrettiği: ne kadar paran var o kadar saygınsındır. Kızılay'da insanlar "üreten biziz yöneten de biz olacağız" diye haykırıyor. Para insanlara sadece saygınlık değil insanlarda aymazlara yol açıyor. Kızılay da insanlar hakkımızı söke söke alırız diye bağırıyor. Yeterli olgunluğa ve kültüre erişememiş insanlar 5-6 milyarlık araçlara sahip olursa hayatın merkezini kendileri sayarlar ve kendilerini güçlü

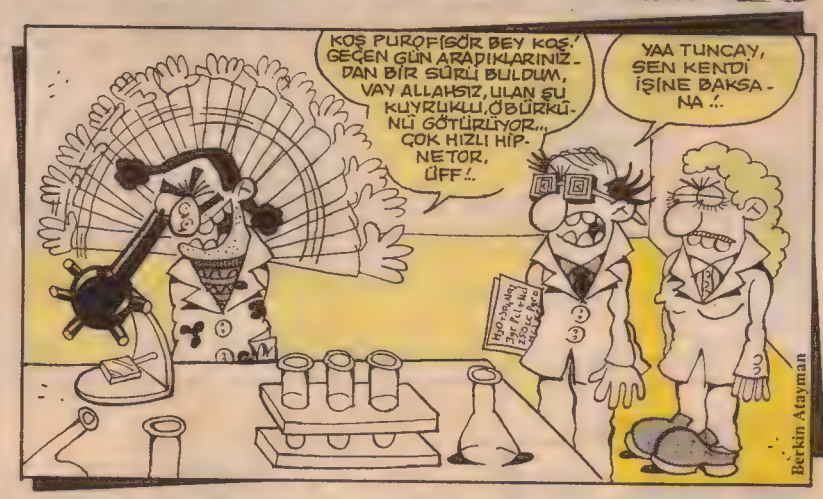

Sayı: 190 2 Temmuz 1995 Pazar

SAHİBİ. L M BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına Mehmet ÇAĞÇAĞ

Genel Müdür. Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Yasın ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengız AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● Aslan ÖZDEMİR ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdıl YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● Seyhan AYDIN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasın ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faks:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** *İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.*

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **90 $**
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **75 DM**
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **110 DM**
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **1.200.000 TL**
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hesabı: 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

hissederler ve sınıflarını inkar ederler. Kızılay da insanlar iş, emek, özgürlük diye haykırıyorlar.

Oysa esnaf kendi emeğini becerisini sermaye yapan bir proleterdir. İş, emek, özgürlük. Heey memur dostlar yarın aranızdayım.

Bir Postacı Esnafı
Erkal Evren Tel: Ankara 483 26 22

Selam Dostlar,

Hala İşsizim
Hala Samsun içiyorum
Hala Cumhuriyet okuyorum
Hala sevgisizim...

Ama artık adam olmuşum. Ne alaka diye sormayın. Ben yaşam mücadelesinde önümdeki bir engeli daha aştığımı düşünürken, benim gibi düşünmeyenlerin yorumuda farklı oluyor. Sakın vazgeçmeyin; esir edecek askerlik lakırtılarına girmeye hiç niyetim yok. Benim anlatacağım, cüzdanımda subay kimliği taşırken, gecenin manyak bir saatinde görev aşkıyla yanan iki polis memurunun evden çıt sesi dahi çıkmıyor olmasına rağmen inatla zile basmaları ile başlayan gelişmeler bir süre tereddüt ettikten sonra kapıyı açıyoruz. Görevli memur (Ne göreviyse) apar topar içeri girmeye kalkıyor. Dur Aslanım.. Kimliğimizi gösterince biraz şaşırıyor, sonra yüz ifadesini değiştirerek söze giriyor, şey.. siz burada aşırı gürültü yapıyor muşsunuz.. vb konuşmalardan sonra bize karışmaya yetkisi olmadığını anlıyor, kapıyı kapatıp terkar uykuya dalıyoruz.

Düşünüyorum da, T.C. Nüfus Cüzdanımı gösterseydim, gecenin diğer yarısı ve gelen günleri sorgusuz sualsiz nezarettemi geçirecektim, amacım iki kişiden genelleme yaparak kamu görevi yapan tüm polisleri hedef almak değil, her ne kadar öğrencilik yıllarımda polise karşı antipatim olsa da olaylara daha objektif bir gözle bakıp problemi kişiler yerine sistemde arıyorum. Bu vatan için mücadele vermiş asker polis tüm şehitlerimize saygı duyuyorum.

237 Uzatmalı teğmen Öz

UFAKLIK VE BEN

95 Ekim'inin son gecesi tanıştık, büyük bir şans eseri ikimiz de Tekirdağ'da, üniversite öğrencisiydik. Henüz 17 yaşındaydı ve dünyayı salt çıkmak olarak görüyordu. İlişkimizin ilk ayı basit bir piyasa ilişkisi gibiydi. Kasımın sonlarında annesiyle, tanıştığımda neden böyle bir insan olduğunu anladım. 4 gün sonra gitti annesi. Ve 5 Aralık tarihi hayatının dönüm noktası olmuştu. Devrimci demokrat kişiliğimle onu etkilemeyi başarmış, saplandığı bataktan çıkarmış, sosyalizm kavramını öğretmiş, daha namuslu daha şerefli ve daha onurlu bir yaşam görmesini sağlamıştım. Tabii ki 1 günde olmadı bunlar. 8 ay boyunca uğraştım. Pes ettim kimi zaman, ancak sonra kızdım kendime. Sürekli ondaki gelişmeyi izliyordum. Korkunç bir yol katetmişti. Ve büyük bir hırs vardı içinde. Hergün en az 2 gazete ve her hafta 1 siyasi dergi bir de Leman okuyordu. Bakış açısı değişmişti dünyaya ve insanlara karşı. Ufaklık derdim ona. Oysa boyu 1.78 di ve benden 2 cm de uzundu. Neden öyle söylediğimi anlayamamıştı ta ki böyüyene dek.. Büyüdüğünü artık benim söylediklerimi olduğu gibi kabul etmeyip yargıladığında hatta kimi zaman fikirlerime karşı çıkmaya başladığında anladım.

Bana sürekli kendisini değiştirdiğim için teşekkür ederdi. Oysa, ben salt onun içinde olan güzellikleri dışarı çıkarmıştım. Onu kullanmayıp destek olmuştum. Ailesinden sevgi ve ilgi görememişti. İşlenmesi gereken bir elmastı o. Sürekli söylerdim zaten, "senin içinde iyilik olmasaydı değişemezdin".

Ancak ailesi istememişti bu ilişkiyi. Çünkü eskisi gibi ağır makyaj yapmıyor, giyimine biraz daha dikkat ediyor ve annesinin piyasaya çıkma tekliflerini reddediyordu. Ailesi bütün bunları bana bağlıyordu. Ayrıca annesinin standartlarında bir damat değildim. Ona göre en az 1,80 boyunda zengin ve yakışıklı olmalıydım. Bu şartlara uymadığımdan çok uğraştı bizi ayırmak için. Bir de alevi olduğumu öğrendiğinde bana olan düşmanlığı daha da artmıştı.

Ölümü hiçe sayan bir gerilla gücüyle direndi ailesine karşı. Tatile girdiğimiz için 2 ay görüşemeyeceğiz şimdi. Herkes uyuduktan sonra yazıp koynuna sakladığı mektupları gönderecek bana gizlice. Bense evine mektup yazamadığım için salt Leman aracılığıyla ulaşabileceğim ona. Kendine iyi bak ufaklık. Seni seviyorum.

Not: Ufaklık bu yazı sakın ola ki annenin eline geçmesin.

(SİLİVRİLİ)

DUYURU

"**LEMAN** Tişörtleri, kitapları ve ciltlerini, aşağıdaki adreslerden de temin edebilirsiniz..

1- Komikçi Dükkanı - İstiklal Cad. 212, Anzavur Pasajı Alt Kat Beyoğlu/İstanbul..

2- İzmir Beşeri Kitabevi - Tel: 0 232 484 26 23 Konak ve Bodrum..

3- Akdeniz Kitabevi - Belediye Pasajı, Antalya.. Tel: 0 242 - 242 49 14

4- İstiklal Cad. Halep İş Merkezi 140/187 Beyoğlu

5- İstiklal Caddesi Beyoğlu Sineması Pasajı **CRAZY T-SHIRTS'**....

6- H. Edip Adıvar Mah. Balcı Sk. No 5 Şişli

7- Gazipasajı No 24- No-31 Osmanbey

Akşamsefası

SINIRLAR ÜZERİNE KÜÇÜK BİR ANEKDOT

Alp TAMER

Çocukluğumun bir yerinde, bir zamanlar çakal ulumaları ve patlamalar duyardım ...Çoğunluk geceleri...

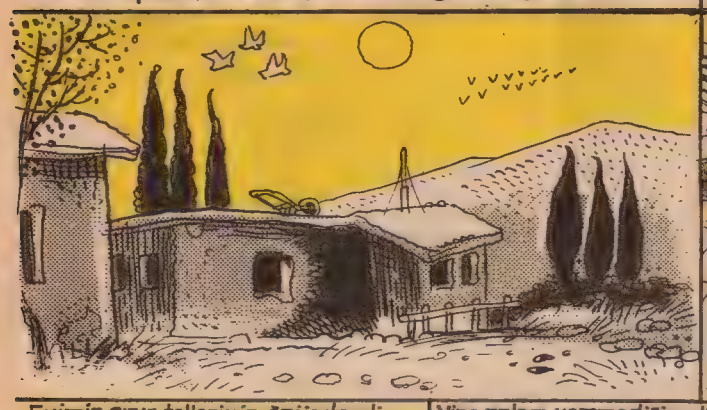

...Gündüzleri, ayakları eksik köpekler sayardım ..1...2...3..ve daha çok!.. Yıllar önce, bir sınır köyünde..

Anlam veremediğim eksik bacakların nedenini sormak için ..

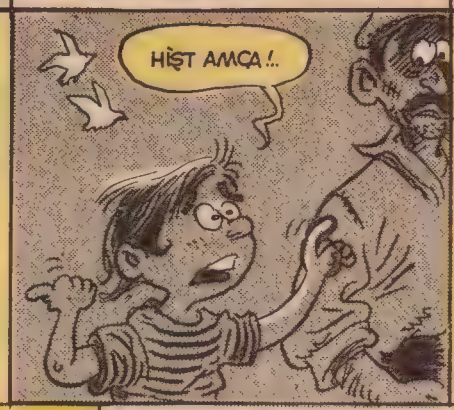

Ama soramazdım !..

Evimiz, sınır telkirinin önündeydi.. Hemen arkamızdaysa düşman ülke; Öyle derlerdi...

Yine anlam veremediğim dikenli tellerin ardında sarı kırçiçekleri, kırmızı gelincikler ve yeşil çimenlerin içten daveti..

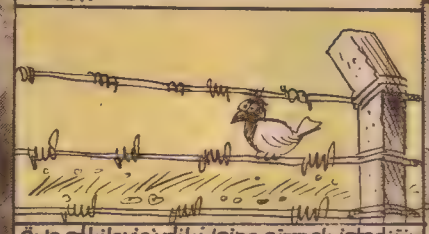

Öyle etkileyiciydiki içine girmek istediğim rüya; Saatlerce tellerin önünde dikilir dururdum, gözüm dalardı ..

Ama, bir adım öteye geçemezdim ...Teller geçit vermezdi, kısıkanç ve çirkin dikenli teller...

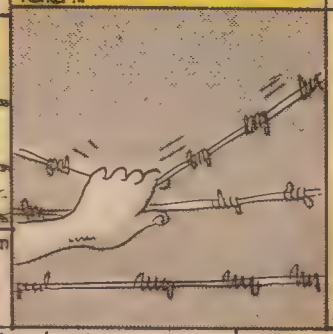

Bir tek kuşlar geçebilirdi o tarafa...Onlar küçüktü ...Tel onları yakalayamaz...

Bir de küçük kardeşim küçüktü; Kuşlardan büyük ama benden küçük ...

Bir gün bir baktım kuşlardan büyük küçük kardeşim küçük bir delikten düşman ülkeye girmiş çiçek topluyor... Dünya umurunda değil ...

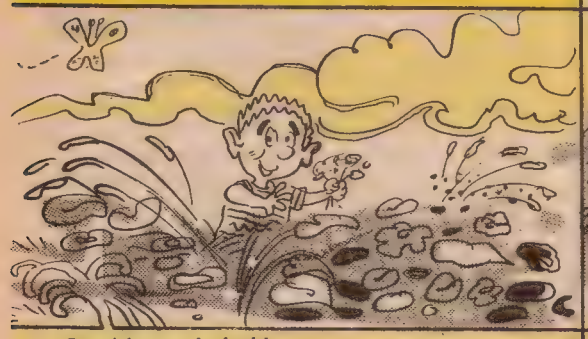

Bir sağa sağırtıyor, bir sola ...Aramızda dikenli tel ...Onu, öyle dalmış gıpta ile seyrederken...

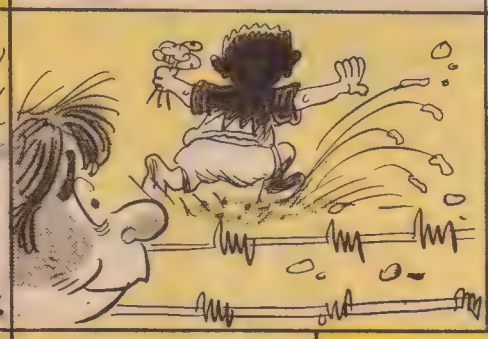

MAYIN!

Diye bağırdı aniden esmer tenli ve tek bacaklı biri...MAYIN!..

Derken büyükler geldi ve daha büyükler.. Uzaktan komutlarla kardeşimi düşman ülkenin çiçek tarlasından kurtardılar...

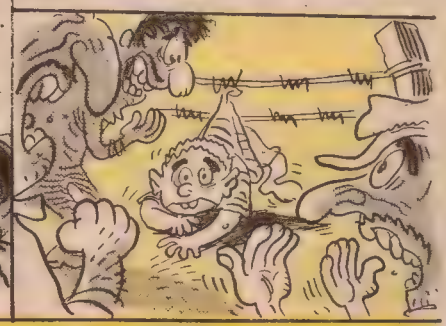

Çiçekler orda kaldı...

SAKIN HA!..

ORASI YASAK!..

O gün küçük kardeşime çok kızdılar...

Sonraki günler, "eksik bacaklar"ın nedenini de dahil kimseye soru soramadım... Artık cevabını biliyordum...

ZAMAN AYNASI

aslan özdemir

-Doğrusu Sokrates, bilge olup olmadığımı ben de bilmiyorum. Sen bile bunun ne olduğunu anlamaya gücünün yetmediğini söyledikten sonra, ben nasıl anlarım? Ama sen ne dersen de Sokrates benim efsuna ihtiyacım olduğu muhakkak.

(KHARMİDES, Eflatun. M.E.B. Yay.)

Karanlık gizlendiği yerden çıkalı bir hayli olmuştu. Çalışma masasında üst üste yığılmış birbirinden alakasız kitaplar, kalemlerin dinlendiği küçük bir vazo, mimari çizimler için kullanılan bir T cetveli, yarım bardakta unutulmuş su, hatırası üstüne sinmiş işlemeli kırık eski bir eşya kutusu. Az önce söndürülmüş sigara izmaritinden hala çıkan dumanlar, yazmaya ve yazılmaya hazır kağıt, kalem (kalem kağıda uzanmış). Tüm bunları aydınlatan masa lambası, bir zürafa başı gibi eğilmiş eşyaların üzerine ışığıyla..

Yetmeli gönüllere, gönülse eğer...

KARIŞIK HAYATLAR AYNASI

Efendiler çağının ilk on dakkasını bir köle gibi kaytarmaya çalışıp, efendiye olan sadakatimi yerine getirmenin heyecanıyla, bedenimi aynanın yarısına sığdırabiliyordum ancak.

Efendim bir kadındı. Ona bağlılığımın karşılığında, bana aşk veriyordu. Bu onu yüceltendi. ona itaat etmenin verdiği zevk'in yankılanan çığlığıydı.

Efendim aşk'tı. Zaten kaybedecek birşeyim yoktu. Pusulamda aşk vardı. Dört yönüne birden saptım pusulanın.

Aynanın aksini ispatlamak yanlış olabilirdi. Yollara düşmüştüm bir kervana eşlik ediyordum en yüksek şahsiyetimle. Aynanın içindeki zamanı sahiplenmek istiyordum, aynanın içinde aşk vardı aynadaki aşk bana ve efendime aitti.

Kendi kendime bir aynaya bir köleye ve efendiye, efendi olmayan tarafımla, en uzun cümlelerle yeryüzünün en insaflı mahkemelerince idama mahkum edilecek hal ve gidişatta bulundum.

Aşk'tan yılmayan köle, efendisiyle ahlakın bütün boyutlarını rencide ettiği gibi, buhardan aynanın geçici olsa da görmemesini sağladı.

Aşk belki de yoktu!.. (Bkz. A. Özdemir, **AŞK BİTTİ**)

Dost var dedi, beynimin kıvrımlarında daha önce tanımadığımı sandığım zayıf sesim.

Temassız gözler gidince, aynanın dışında kalan diğer gözler beni farketmeksizin, ben ve içerimi göremeden yitip gittiler.

Celalettin'e sevgilerimi sunarım...

Akşamsefası

9 TEMMUZ 1995 PAZAR... SAYI: 191... 20.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

GeM Man

KRONİK HASTALIĞINIZ

TÜRK MİZAHININ BÜYÜK USTASI, USTAMIZ AZİZ NESİN'İ KAYBETTİK.

Yaşamının son anına, son nefesine kadar onurlu mücadelesinden vazgeçmeyen, yılmayan AZİZ NESİN aynı zamanda bu topraklarda yetişmiş en büyük mücadele insanlarındandı. Sevenlerinin, dostlarının, okurlarının, Türk ve dünya mizahının, aptalların, akıllıların başı sağ olsun.

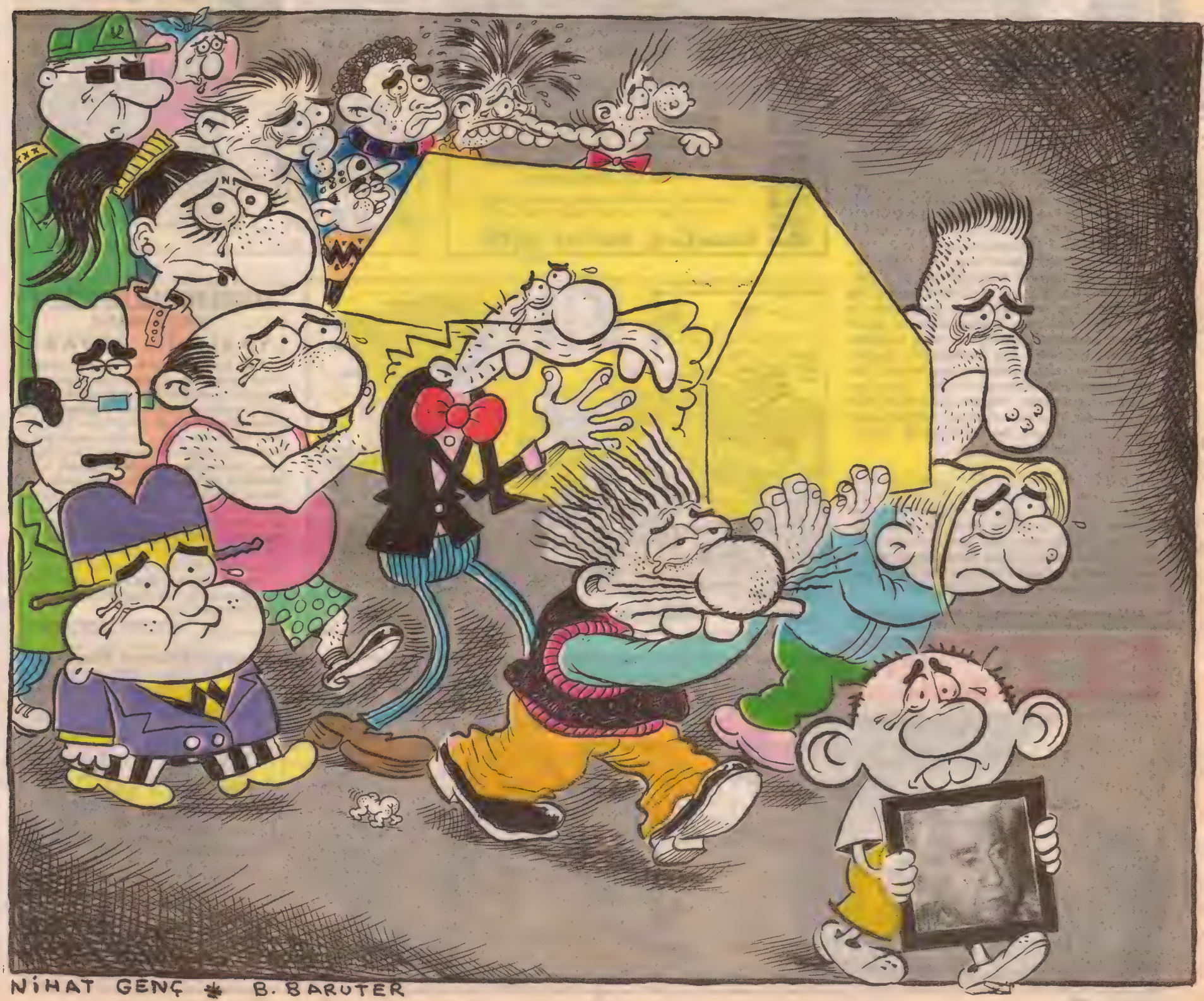

NİHAT GENÇ * B. BARUTER

Akşamsefası

tracy chiller

Sorguç Tortu

Akşama babacığım, unutma 8, maddeyi gündeme getir!.

☛ "Bak Hikmet" dicem, yok , mesafeli olim, "Bak Çetin", bu güzel, "Bak Çetin, bu iş kabak tadı verdi" dicem, "Siz kendinizi ne sanıyorsunuz?" Dik dik bakıcak yüzüme, eminim, "Lütfen" diye söze girmeye çalışabilir, o yüzden nefes almadan devam edicem: "Koalisyon, bir evlilik gibidir Çetin.. Gerçi bazen ikiden fazla parti olabilir koalisyonda, fakat yine de evlilik gibidir yaklaşık olarak.. Hem bizim koalisyon tam izdivaç gibi olmadı mı?.. Bizim parti, zengin evin tek oğluymuş da mirastan yararlanmak için, formalite icabı önüne çıkan ilk sünepe kızla evlenmiş gibi, koalisyona girişmedi mi sizin partiyle?.. O zaman nedir bu tavır?.. Bak Çetin, son kez söylüyorum, bizde power!.. Power, güç demektir Çetin, do you understand?.. ben zenginim Çetin, Amerikalıyım da, koalisyon bozulur, bana komaz, kendini.. düşün Çetin.. Bu kadar.." Söyleyecem bunları..

☛ Son sosyalist devleti yıktık ama solcu, sosyalist, sadist, mazohist dinazorlar hep dır ediyor.. Dırdır yani.. Meclis'te aşırı sağcı ittifak varmış.. Ne olacaktı?.. Küba mı bura?.. Toplu olarak vatan ve bir de millet menfaatleri, bireysel olarak hür girişim ve para kazanma özgürlüğü ve döviz hesapları adına her türlü ittifak niye kurulmasın?.. Eşyanın tabiatı bu, yani eşyalarımızı korumayalım mı?.. Gerekirse orayı TFMM yapmayı da biliriz... Bana konverslerimi giydirmeyin.. Yıkarım geleneksel "ören bayan" imajını, ben kaçın kurrasız çekilişsiz Amerikan bilardo ustasıyım, her yanım oynak.. Bu budur.. Nedir?.. Söz Faş'da..

☛ Bak, bir 4 Temmuz daha yurdumdan uzak geçti.. Bunlar anlamaz 4 Temmuz'u, bayram deyince ya davul zurna gelir akıllarına, ya da temsili milis kuvvetleri.. Temsilciler Meclisi ne desem bön bakarlar.. Bönbön yani.. Hele Esat, tam bön-Türk... Ay, günahını aldım kız, her işime koşuyo adam, tam bir tampon görevini üstleniyo.. Benim için arada kalıyo gerekirse.. Güvenilir ve de kullanışlı..

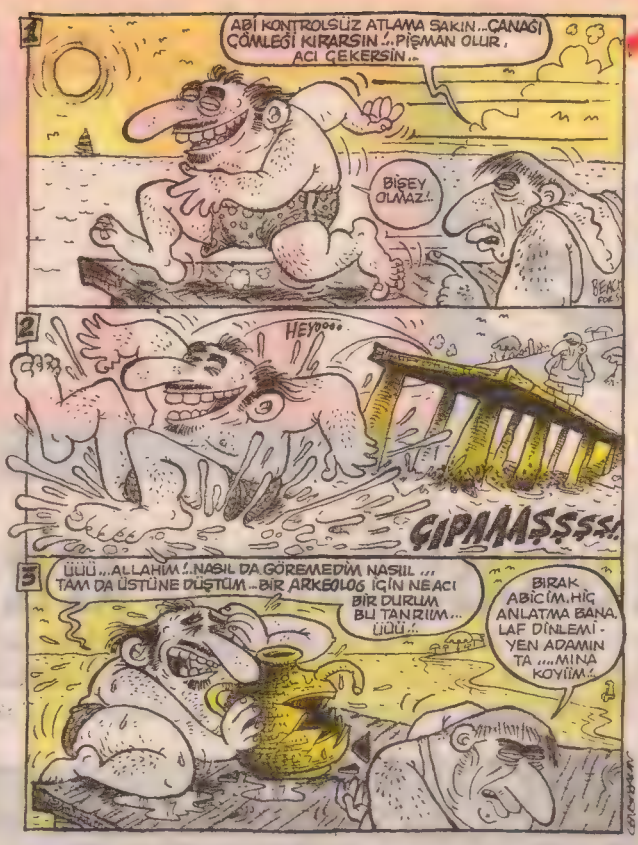

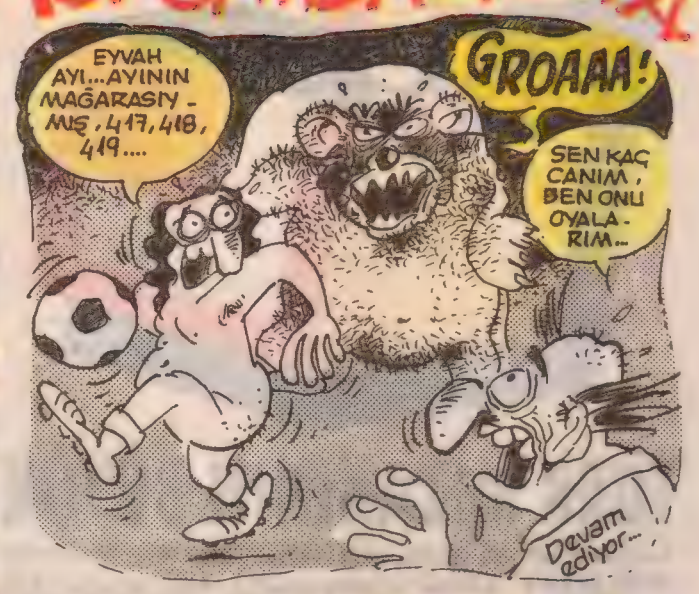

PAZARTESİ

temmuz sayısı bayilerde!

claudia roth'la özel söyleşi
"fahişelere saygı duyuyorum"
komando ayvaz hiç fahişeye gitmedi mi?

***çizgileriyle* ramize erer, feyhan güver, semra can, ayşen baloğlu**

patronsuz yöneticisiz hatta erkeksiz dergi!
ama erkekler de okumadan edemiyor!

kadınlara mahsus gazete

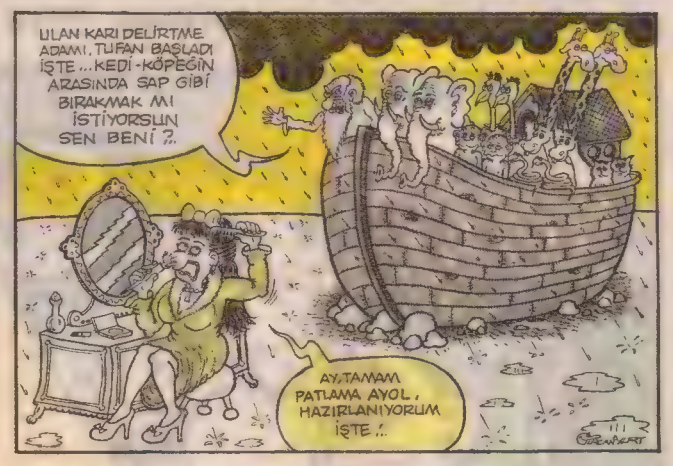

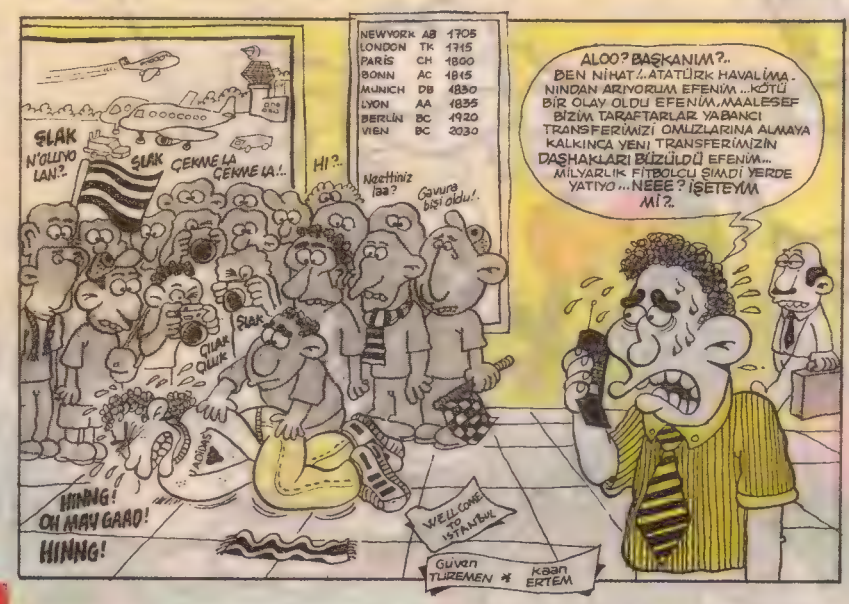

YASİNİN KURBANLARI DİZİSİ: 3

(Cevap hakkı)

YASİN'İN RÜYASI

Kanlı Yasin bir gece kan-ter içinde uyanır. Gördüğü rüyadan çok etkilenmiştir. Rüyasında, tesadüfen katıldığı bir bilgi yarışmasında sunucu, "boş zamanlarınızda neler yaparsınız" mealinden bir soru yöneltir Kanlı Yasin'e. Kanlı, bu soru karşısında afallar. Renkten renge girer. Yutkunur. Soruya yanıt veremez. Oysa diğer genç yarışmacıların karikatürden yelkene, basketboldan tiyatroya, bir yığın uğraşı vardır. Yasin, bu kadar genç, başarılı ve yaratıcı insan karşısında ezilir, giderek küçülür. Ve Bukowski'nin 15 cm'lik kahramanına dönüşür. O an intikam için yazmaya karar verir. Artık Kanlı Yasin, hayat mektebinin karanlık sınıflarında kanını mürekkep gibi kullanan bir yazı canavarıdır.

Yazdıkça kan ister, kan aldıkça yazar. (0+) familyasındandır, Transilvanya-Karpatlar'dan geldiği sanılmaktadır.

Leman Kültür - Ayhan Erdoğan

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Akşamsefası

LeMan

Demokratikleşme ve 8. madde için Ordu gürledi. Meclis dinledi.

Herkes 18 ay askerlik yapacak. Kısa dönem, yedeksubaylık kalkıyor ve "tek tip askerlik" geliyor.

Börekçi
Demirel
Destekçi
Chiller
Destekçi
Ecevit
Destekçi
Türkeş
Destekçi
Demiral
Destekçi
Abdurrahman Dilipak
Aziz Nesin'in arkasından Klas Fa'de yaptığı konuşma için.

Hasan Ocak'ın annesi de dahil yakınlarına gözaltında işkence. Mezar ziyaretinden sonra gözaltına alınan "kayıp aileleri" işkence gördüklerini söylediler.

Çiller Anayasa değişikliği çalışmalarına köstek olan RP'ne Erbakan'ı taklit ederek çattı.

Özel Tim Tunceli'de yaklandı. Üç polisin öldürülmesinin ardından şehirde terör estiren Özel Tim "Bırakın Tunceli'yi yerle bir edelim" sloganları attılar, halka saldırdılar. Kurt işareti yapan Özel Tim görevlileri valiyi yuhaladı, CHP yöneticilerini tartakladı.

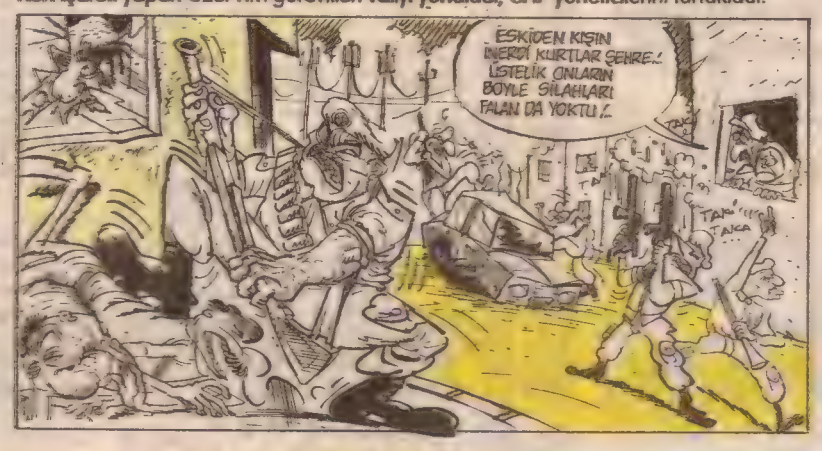

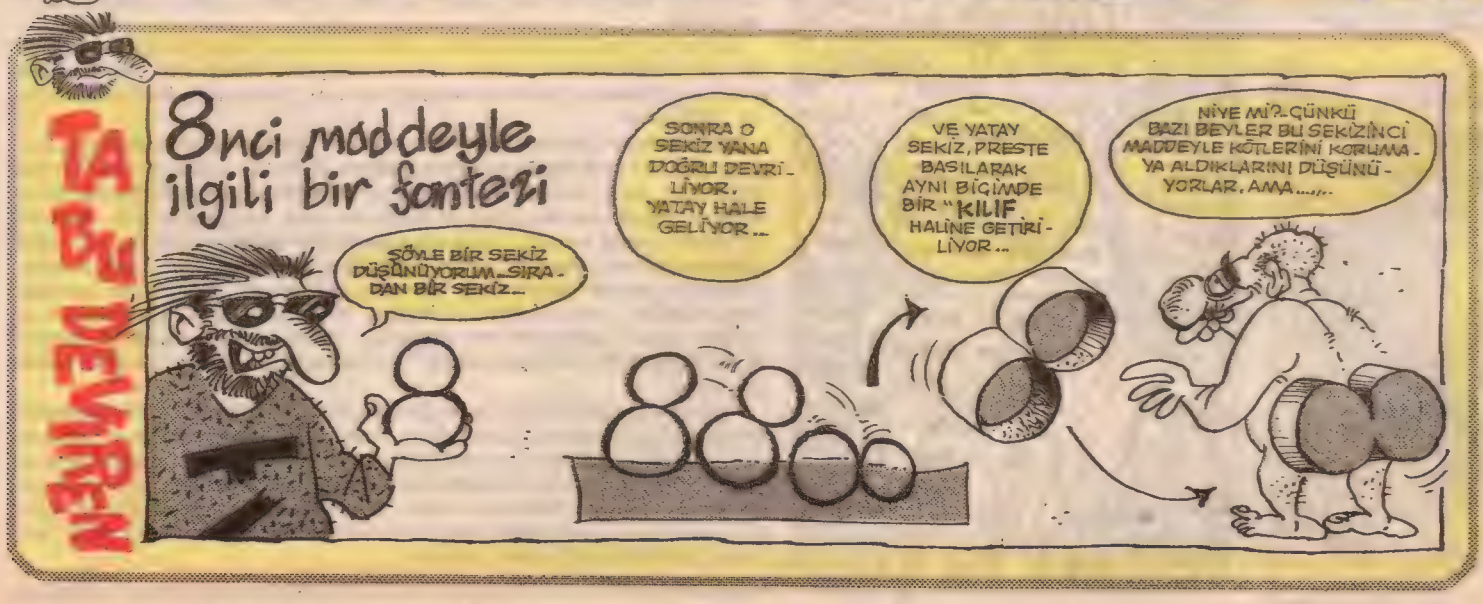

HAFTA SONU NE YAPAK?

☛ **"doğduğum dönülmez dağ köyüne döndüm / sonunda, geceleri sesiyle uyuduğum / derenin kıyısına. / toprak dama, tandıra, boğma rakıya. beni tanıyasın diye bir gün / doğmanı bekledim sabırla"**, (dön güvercin dön, **cevat çapan**)

☛ ismail beşikçi'nin hapis cezası, **39 yıl 3 ay**'a çıktı.. para cezası ise, **3 milyar 73 milyon 80 bin** türk lirası...

"unutmayı bir hatırlasam!." (tanıdık dünya, **melih cevdet anday**)

☛ orman yangınları, deniz boğulmaları ve toplu tecavüz olayları sezonu açıldı.. kendinize dikkat edin...

☛ gaziantep'de yerel bir gazete 99 kupona mezar yeri veriyor.. (hürriyet kefen, sabah imam verir, milliyet'te mevlüt okutur şimdi)

* nfat ilgaz anıldı..

"kokusuz kul sarmaşık, nehir / aşevleri kıpırtısız, kuyrukta./ isminden başlıyorlar doyurmaya / aslımız rehin", (H.BRET, **orhan kahyaoğlu**)

☛ lana turner öldü...

☛ **güldiken**'in son sayısı çıktı.

☛ **pazartesi**'nin son sayısı da çıktı...

☛ kipat: şöyle margos nereli-sen, **mıgırdıç margosyan**, aras yay.. türk sinemasında intiharlar ve cinayetler dosyası, agah özgüç, vizyon yay.. ne idim ne oldum, **nubar terziyan**, iletişim yay..

☛ **"nuh, gemisi'ne şair de almış mıydı?"**, (sürçüyor zaman, **enver ercan**)

☛ osmanlı büyükelçisi halil bey'in ressam gustave courbert'a yaptırdığı "dünyanın kökeni" isimli tablo paris'te sergilenmeye başlandı.. (kolsun bacaksız ve başsız bir çıplak kadın vücudu.. daha çok vagina)

☛ uzay gıda-panço fabrikasını ist-yeni bosna'dan kocaeli'ne taşıyınca 30 işçisi'ni arada çalışması mümkün olmamış.. bunun üzerine fabrika onları dışarı koyma yerine gazetelere övgü dolu bir ilan vererek işçilerine iş aramaya başlamış.. (böyle patronlar kaldı mıydı ya)

☛ **"yol-yordam şaşırana ovadır uçurumlar / bir usta el çizmedikçe uslu harta bilinmez"**, (şirce, **metin eloğlu**)

☛ 41 yıldır aralıksız çalışan Yenidoğan Yazlık sineması'nı bundan sonra zeytinburnu belediyesi işletecekmiş.. sanat, sinema ve çocukluk adına, bravo..

☛ galatasaray ilkokulu'na **3934** aile müracaat etmiş.. noter ve milli piyango huzurunda yapılan çekilişle 50 çocuk okula girmeye hak kazanmış..

☛ **"insanın insandan başka dayanağı yok. yalnızlık bile, başka insanların varlığı bilindikçe bir anlama kavuşuyor"**, (gül dönüyor avucumda, **edip cansever**)

☛ **mavi** dergisi çıktı..

MANSUR ŞEBBOY
(ballı turnam)

Akşamsefası

PAZAR SEVİŞGENLERİ

ÖMÜR TORTUSU met üst

durumlar ve dumurlar, no:bir

DERTLEŞME DURUMU

*"güvendiğiniz dağlar'a ve de **dost bildikleriniz'e**"*

bir insan, diğer bir insan ile niye arkadaş olur.. dürtü'leri mi, dürter.. bir ben, öteki ben de ne arar.. kendi beni'nin, olası bir yansımasını mı.. eskizini mi.. günah çıkarma, hali'ni mi.. neyi.. veya bir insan, diğer bir insanı gerçekten ve de tamamen anlayabilir mi.. var mıdır, yeryüzü'nde böyle bir iklim.. arkadaş ve dost olan hatırlı kişiler, birbirlerine danışıklı, töleranslı görüntüler, avuntular sunan, sırsız ve de biyolojik seyyar ayna-ekranlar mıdır.. arkadaş ve dost olan hatırlı kişiler, yaşadığımıza tanıklık eden, cüssemizin altını çizen, tahammül vesilesi, somut ve yürüyen sevgili günlük yaratıkları mıdır.. nedir.

son tahlilde, insanlar konuşan ve düşünen hayvan oğlu hayvanlardır.. ve birileri birilerini haklı görmezse eğer, çıldırmak kapısı aralı durabilir.. ve şu acı gerçek anlanabilir: yeryüzünde 10 milyar kadar, gürbüz spermleriz, ve birbirimize fenâ halde muhtacız.. aksi takdirde takdir-i ilahi'ye ulaşana kadar, birbirimizi oyalamazsak, birbiğimize merhem gelemezsek, dünya denilen bu yer'in aslında bir kubur olduğunu ve de biz insanların gerçekte birer 31 artığı olabileceği fikriyatı kafamıza dank edebilir.. (tanrım, ne uzun bir cümle kurdum) bir anlamda sanat da bir çeşit dertleşme durumu'na tesadüf eder.. ve o da birtakım marazları meziyet gibi üzerinde taşır.. (mesela, benim yazılarımı, niye okuyorsunuz.. ben sizin okumalarınızı, niye yazamıyorum.. veya ibo şov'da güçlü'ye, 3 dakika komiklik yazıyorum diye bana niye kırılıyorsunuz.. ben'i benden daha mı çok düşünüyorsunuz.. o halde niye toparlanıp bir met-üst vakfı kurup hayatı mı finanse etmiyorsunuz.. hem ben sizin sevgilinizi aldatmanıza, paranızı repo yapmanıza, kiranızı nasıl ödediğinize karışıyor muyum.. yok.. o halde, sizin ki dostluk mu, yoksa ayıp bir şey mi.. hakkaten lan, niye bir met üst vakfı kurmuyorsunuz.. beni fıstık ile badem ile beslemiyorsunuz.. hem ben o zaman size sadece şairci karikatürcü taklidi değil sinemacı ve orgazmcı taklidi bile yaparam.. ve fakat, nerde sizde o yürek ve yağlı börek)

*arkadaş kelimesi'nde açık seçik bir tür arka çıkma, kayırma ve yer yer de yalaka olma hâlleri mevcut.. ve dertleşme durumu'larından anlatan'dan ve dinleyen'den çok anlatılan esas konu mankeni olageliyor.. dertleşilen ha memleket meselesi olsun, ha gönül meselesi.. pek fark etmiyor.. aynı zâlim mecra'ya akıyor latin harfler.. "beni anlamadın ya, ben ona yanıyorum", veya , "tanrım, ben nerde yanlış yaptım"

dertleşme durumu, aynı zamanda bir tortu tartma ve bir tortu tartılma durumu da olabiliyor. tartanın ve tartılanın tartaklamasına göre, şimdi bir kase elma tartısı olsa da yesek.. (hassikter ya, cümle elimden kaçtı) yani bilmem annatırabiliyor muyum..

dertleşme durumu'nda genellikle iki kişi olageliyor.. dertleşme, dört kişiye çıkınca bir tür panelleşme ve geyik muhabbetileşme hali husule gelebiliyor..aynı dert ile 50 yıl dolaşan, ömrü boyunca anlatan, gezici-sepici insanlar da var..

mevzuya biraz biraz freudyen açıdan maydanoz olarak bakarsak (ki âzimle bakan mermeri deler) arkadaşlık ve dertleşme durumu'nda gizli bir eşcinsellik hali de sahile vuruyor.. adı konsun veya konmasın bu böyle.. (itiraz istemem, yazıyı keserim burda)

bazı erkek-erkeğe dostluklar'da, yatak odası kenarda yedek bir oyuncu gibi ısınıp duruyor.. bu yüzden her gece biz gazetelerde şöyle şöyle manşetlere rastlayabiliyoruz.. "içiyorduk, dertleşiyorduk, birden bana uygunsuz teklifte buundu, ben de bıçağı çektim..." maktûl artık konuşamayacağı için, hatta pandomim de yapamayacağı için, katil haklıdır.. oysa zavallı maktûl sadece ve sadece bilinçaltını gezmeye, atta'ya çıkarmıştır, o kadar.. bazı iş arkadaşlıkları ve derteşleme durumları serseri fosseptik çukurları gibidir ki isterseniz, bu toplumsal yarayı hiç kanırtmayalım, daha iyi..

bazı kadın-kadına dostluklar'da, magazin ve bir tür şeytan bilgisi olan teferruat şeysi de oyuna girer.. o bazı kadınlar ki en kalın yaşadıkları şeyleri bile bazen bir tül hafifliğinde anlatabilirler.. ve şu da bir gerçektir ki kadınlara sadece erkekler tecavüz etmez.. kadın kadına da olagelir bu meret, maalesef... lakin iz bırakmaz, öpersiniz geçer..

bazı erkek-kadına arkadaşlıklarda yatak mevhumu, "müjde bir orgazmınız oldu" gibi gibi ballana sallana dolanır civvarda.. karşılıklı içselleşmenin, derinleşmenin kestane çizilmelerine sebebiyet vereceği aşikardır.. yoksa sally, fred'e niye rastlasın.. bok mu var..

bazı dertleşme durumu'larında fena halde ve zavallıca olarak teşhircilik vaziyeti de görülür.. bir çeşit dert ile övünme hali'dir bu.. daha çok günlük çarşaf veren bazı gazetelerin, yarım elma gönül abla köşeleri'nde rastlanılır, bu yurdum insanı hıyarlıklarına.. mesela amcam, yala beni rûmuzu ile yazar: "sevgili gönül abla.. benim ki 35 santim.. acaba kısa mı.." yarım elma gönül abla köşesinin içi bir hoş olur.. lâkin gerçek duygularını yazamaz, hakiki fikirlerini beyan edemez.. öbür salak okurlarını küstürebilir, ekmek teknesi'ni yan yatırabilir.. peki ne der: "mühim olan uzunluğu değil, işlevi'dir.." ohh, salakların yüreklerine ve yarrocklarına su serpilmiştir.. veya yengem yazar:" geçen gün cam siliyordum, kafamı pencere pervazına çarptım, acaba kızlığıma bir sik olmuş mudur.." (bu hastayı, aynen duygu asena'ya havale ediyorum)

dertleşme durumu'ları özel ve de gönüllü yapılan al gülüm ver gülüm vaziyetlerdir biraz.. ve üçüncüye bok yemek düşer.. hem güzel argomuzda nezih bir lafız vardır: "arkadaş arkadaşın pezevengi'dir", diye.. "en iyi arkadaş, kitaptır" diye bir lafızımız daha vardır, ancak kitaplar borç veremez, sevişemez diye pek rağbet görmezler ve daha çok dertleşme durumu'ları ve arkadaşlık vaziyetleride vardır ancak, yaveş yaveş.. ee, nerde kaldı bizim haydari ile pilaki... arkadaş dedik bağırımıza bastık taş çıktı.. neyse.... ya-pış-tır..

Akşamsefası

LOM BAK

ALLAHIN İZNİYLE ÇİFTLİKTE ÜRETİM, RANDIMAN ARTSIN DİYE BÜTÜN DÜNYAYA BARIŞ GETİRİCEM HÜSMEN.. BAK BUNLAR BARIŞ GÜVERCİNİ, NAH, ŞUNLAR DA BARIŞ MANDALARI...

GÜĞÜÜ HÜÜÜ!..

ÜHÜÜ! ÜHÜÜ!

GÜĞÜÜ HÜÜ HÜ!..

ÜHÜÜ!..

ÜHÜÜÜ ÜHÜÜ!..

ALLAHIM, NEDİR BU YARIM BIRAKILAN YEMEKLERDEN ÇEKTİĞİM.. SUSUN, AĞLAMAYIN LÜTFEN, NE OLUR! GELİP YİYECEKLERMİŞ SİZİ!..

BEN ŞİMDİ SİZİ GÜLÜMSETMESİNİ BİLİRİM!.. NAMIK KEMAL Bİ GÜN YİNE EN UZUN MÜRREKKEP YARIŞMASINA KATILMIŞ!..

UÇAK İRTİFA KAYBEDİYOR! AĞIRLIKLARI ATACAAZ!..

OH! İYİKİ BUNLARI YANIMIZA ALMIŞIZ!..

BABA YAA!.. MAHALLENİN ÇOCUKLARI BENLE ALAY EDİYOR YAA!..

ALDIRMA ONLARA YAVRUM OKAN!..

OKAN'IN BABASININ GÜĞÜÜÜ KÜĞÜÜK... OKAN'IN BABASININ GÜĞÜÜ KALKMIYOOOR!..

AMA... AAA!

KANLI KALEM

SELÇUK ERDEM

Mahsun, utangaç, lal, hemide **akıllı bıdık.** Görünüm itibarıyle yaşantısındaki sakin ve mahsun halinin, zevaline yenik düşmesi toplum içinde ezikliğinin zorluğunu çekiyor. **Vedat Özdemiroğlu** gibi terleme ve kızarması karşı cinsin üstünlüğüne pey vermesi beceriksizliğini apaçık ortaya koyduğu gibi, ezikliğini bertaraf edecek hiç bir erkişilik girişiminde bulunamıyor.

İt kovulduğu, **çocuk** dövüldüğü yere gitmez, ben bu veleti ne dövmedim ne de kovmadım. Ama bir türlü yanıma gelmediği gibi hep kaçtı. Bende **Cem Yılmaz**'a sordum bu velet nedir, nicedir. **Cem**' de aynen şöyle dedi: "Eh ne bileyim Yasin Usta, O da benim gibi **şey** dedi". Revandır taban basmaz. Başkaları gibi de kızıp küsmez. İnşallah doldurușa gelmez. İyi okuduysanız familyası içinde saklıdır. Sevgili Okurlar, açık yaraya kurt düşmez. Bazı yaraları da ben kapalı koydum ki yandaşlarıyla beraber iyice kurtlansınlar ben kurtlandırmaktan zevk alıyorum. Şöyle veya böyle kılananlar benim için ne düşündüklerini çok iyi biliyorum. Ara sıra dalaşacağız ama onlar yenik düşecek.

Haftaya: Kefeni biçileceğin kefeni biçilecek.

YASİN ADIYEKE

CANIIIM BAK, UZAKTAN KUMANDALI TELEVİZYON ALDIM!..

ÇOK LAZIMDI SANKİ?.. GEREKSİZ YERE PARA HARCIYORSUN!..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

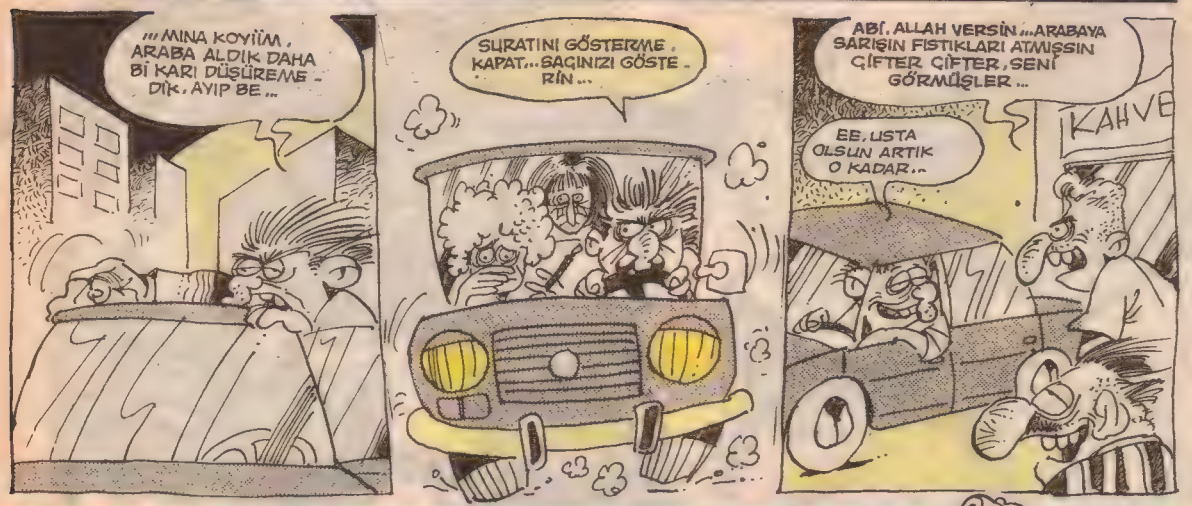

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Eskim

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibel

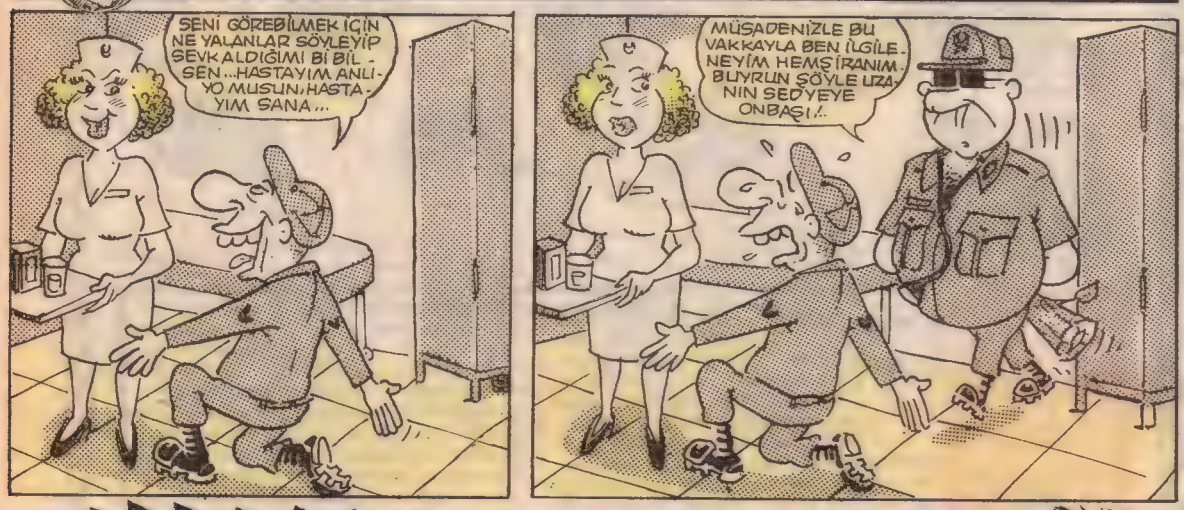

PARANOYA

Fatih SOLMAZ ve Bahadır BARUTER

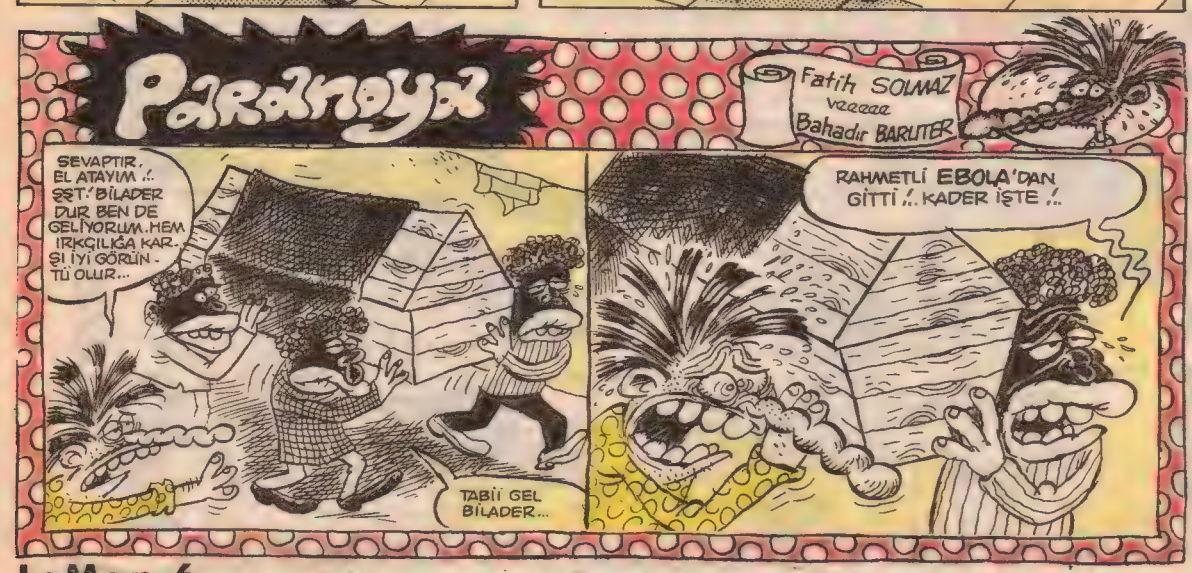

KOMİKAZE

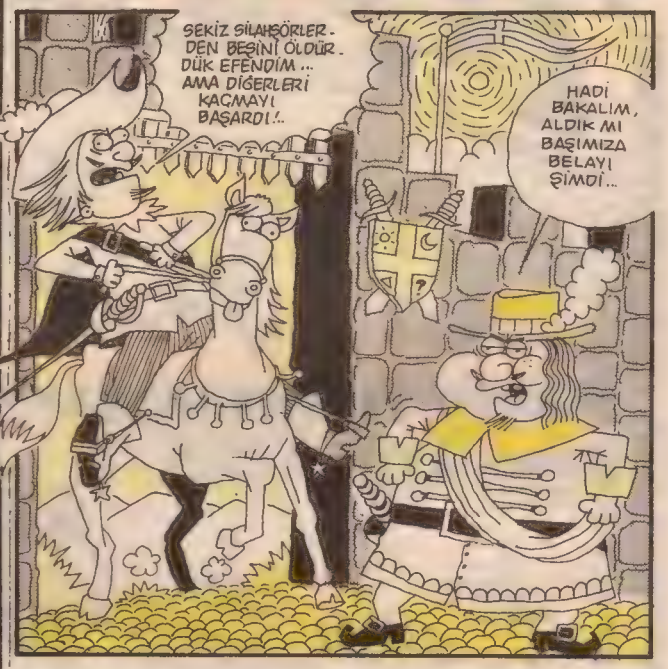

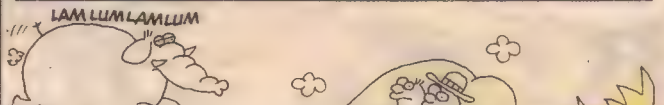

89 SİMDİKİ GEÇMİŞ ZAMAN

KOLA AÇACAĞI RULETİ

Bir kutu kola alınır. Açma yeri dik bir konuma getirilir ve oyunu oynayan iki kişinin kafası arasında tam göz hizasında sabitlenir ve oyuncular sırayla açacağa fiske vururlar. Bir süre sonra oyuncuların birinin vurusuyla açacak kopar ve diğer oyuncunun gözü çıkar. *OKAN USTA GÖNDERDİ*

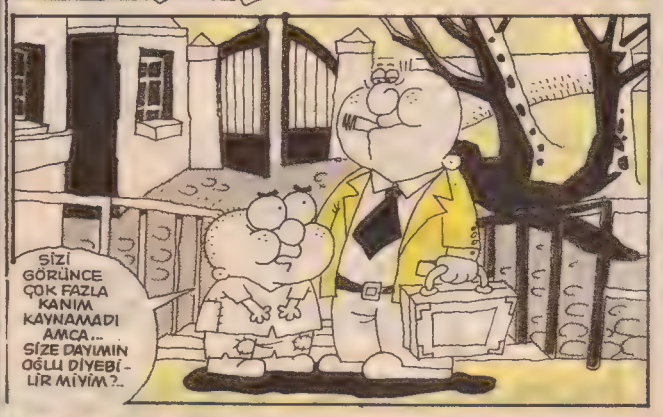

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

Ulu bilge DANDOL DENYUS

Piknikte (Barulöyküsü) 2. Bölüm.

Geçen hafta pikniğe giden Barul'lular yolda evcil atletler yakalayıp giymişlerdi...

Sonra pantolon kesen vahşi makasların saldırısına uğrayarak pantolonlarını kaybettiler...

Ama başaşağı vadisinden amuda kalkmış bir durumda geçerlerken...

Sağanak pijama yağmurları. na yakalanına ve...

Böylece piknik kıyafetleri tamamlandı...

Barul marketten de ekmek, et, domates vs. alındıktan sonra...

BARUL MARKET

Hafif serinlik bitti...

Sert Ge Geldi

100 Watt'lık peynir var.

Mavi ağız boşluğu 35.

Yapıştırıcı Tapon

Piknik topraklarına varılırdı...

Burada, amaca uygun bazı özel hayvanlar da yaşadı... Örneğin üzerine oturmak için yakalanan bir sürüngen olan kilimgen...

Tüpgazlıaygır...

Mangalak ve maşa kuşları bulunurdu...

PAT..

PAT..

PAT..

DANDOL-DENYUS GELDİİ... BABAAA!.. DANDOLDENYUS GELDİİİ!..

mmm MİGROS

Devamı var.

Akşamsetası

BARAN & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİ YETSİZLER

• Merak eden arkadaşa.. evet mukaplar açılıyor...

• Bu gerçekten Avrupa'da moda imiş.. Malların nasıl çalındığına gelince.. Timsah canlı müzik neden çağırdı?? Dü... Yanun, hadi söyledim.. Davul, saksafonun içi, gitar çantaları.. ipucudur... Bu arada bizim hanımlar Cennet...

Mehmet ÇAĞÇAĞ

NÜKLEERE KARŞI GERİ GERİ 170 KM

Evet herşey bundan yaklaşık 4 yıl önce başladı. Sokakta Yeşil Gazete'nin (başta Halil olmak üzere) emekçileri ile tanışır tanışmaz kendimi yeşil hareketin içinde buldum. Daha sonra arkasıda geliverdi. İçimde yaşattığım bazı duygular suyüzüne çıktı. Ağaçlar, kuşlar benim için cansızdan canlıya dönüştü. İnsan hakları, demakrasi, özgürlük düşünceleri yeşil ideolojiyle iyiden iyiye şekillendi. Barış benim için şarkılarda geçen tatlı bir idealden, tutkuya; olmazsa olmaz bir haykırışa dönüştü. Kısaca ben yeşerdim, yeşerdikçe dallandım budaklandım. Dallanıp budaklandıkça da düşünce bahçeme sığamaz oldum, bahçeme yeni komşular yeni komşular aradım, aramayada devam ediyorum.

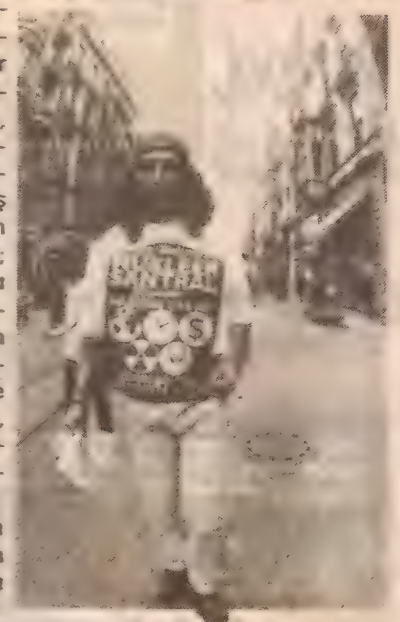

İşte tüm bunlar benim yaşamımı şekillendirirken kendimi tüm ütopyalarımı anlatan eylemler içinde buldum. Bunlardan biri, belki de en önemlisi nükleer karşıtı hareketti. Çünkü nükleer enerjiyi istememek, tamamıyle dışa bağımlı bir teknolojiye karşı gelmek, yurdumun sömürülmesini engellemek demekti. Nükler enerjiye hayır demek; nükleer silaha hayır demekti; barış demekti. Ve öne sürdüğümüz alternatif çözümler, enerji verimliliğiydi, temiz ve güvenli teknolojilerdi. Kısaca sorgulayarak tüketmekti, kimsenin radyasyon yüzünden hilkat garibesi gibi çocuklar doğurmak zorunda kalmaması demekti, suçsuz yere, sorgusuz sualsiz insanların yaşama haklarını ellerinden almamak demekti. İnsan gibi, ama doğanın bir parçası olarak, sınırsız hükmetme gücünden uzak yaşamaktı.

Tüm bu kendimce doğrularım, doğal olarak birtakım çıkar öbekleri, aymaz bilim insanları, politikacılar tarafından anlaşılmadı, anlaşılmak istenmedi. Tam tersine haykırdığımız doğrularla işlerini bozan bizlere, sert tepkiler gösterdiler. O haketmedikleri sıfatları kullanarak, halka radyasyon tavsiye ettiler. **(Radyasyonun azı yararlıdır. Turgut Özal)** Bilim insanı olarak kültürümüzle ilgilendiler. **(Nükleer santraller halkın kültür ve seviyesini yükseltir. Prof. Dr. Nejat Aybers)** Zıpçıktı, güneşe tapanlar diye hakaret ettikleri bizlerin, ortaya koyduğu doğruları çarpıttılar. **(Çernobil'den bir televizyon ekranı kadar radyasyon aldık. Prof. Dr. Ahmet Yüksel Özemre)** Ve tüm bunları hiç sıkılmadan ilericilik adına yaptıklarını söylediler. Tüm bunlara biz doğrularla, eylemlerle yanıt verdik. İşte benim yapacağım da sadece bunlardan biri. Diyorum ki: Onlar ilericiyse ben gericiyim ve onlan geri geri yürüyerek protesto edelim. Eminim ki bizim her geri atığımız adım ileri atılmış adım olacak.

Ve binlerce böylesine adım atacağım eylemime 17 Temmuz'da Mersin'de başlıyorum. Mersin-Akkuyu (Silifke) arası 170 km'lik geri geri yürüyüş. 5-6 Ağustos'ta Dünya Dostları Derneği'nin nükleer santral yapılmak istenen Akkuyu'da düzenleyeceği şenliğe yetişecek şekilde planladığım yürüyüşün basın toplantısı da 14 Temmuz 11.00'de Leman Kültür'de yapılacak. Bu geri geri yürüyüş için desteklerinizi bekliyor, nükleersiz bir hayat için sizleri de yürümeye, karşı çıkmaya ve şenlikte yer almaya çağırıyorum.

Don Kişot Platformu'nun şimdilik tek
Don Kişot'u Özgür Gürbüz

AYRINTILAR

metin fidan

Arkadaşımız Metin Fidan, bu haftaki AYRINTILAR yazısını içinde bulunduğu özel koşullar nedeniyle elimize ulaştıramadı..

Akşamsefası

Pi'ga Mektupları

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

NE OLUR KAÇMA...SEN FARKINDA DEĞİLSİN AMA, BEN KİM OLDUĞUNU BİLİYO - RUM...

KEDİ DE OLSAN SEN O'SUN!..

MİAVVV...

YALNIZCA VÜCUDUN DEĞİŞTİ, ONUN RUHUNU TAŞI - YORSUN...

MIIRR?

HADİ PİSİ PİSİ, GEL PİSİ PİSİ!..

MAV.

GÖZLERİN... GÖZLERİN.. YÜZYILLAR ÖNCE DE BÖYLE BAKIYOR - DU...

MAUVV..

KORKMA CANIM GEL!..

MİAV..

SENİ ÇOK SEVİYORUM!..

MIRR

UUHMP!

HISSS

DEVAMI 40. SAYFADA

Akşamsefası

Beyaz gül

Feyhan Güver

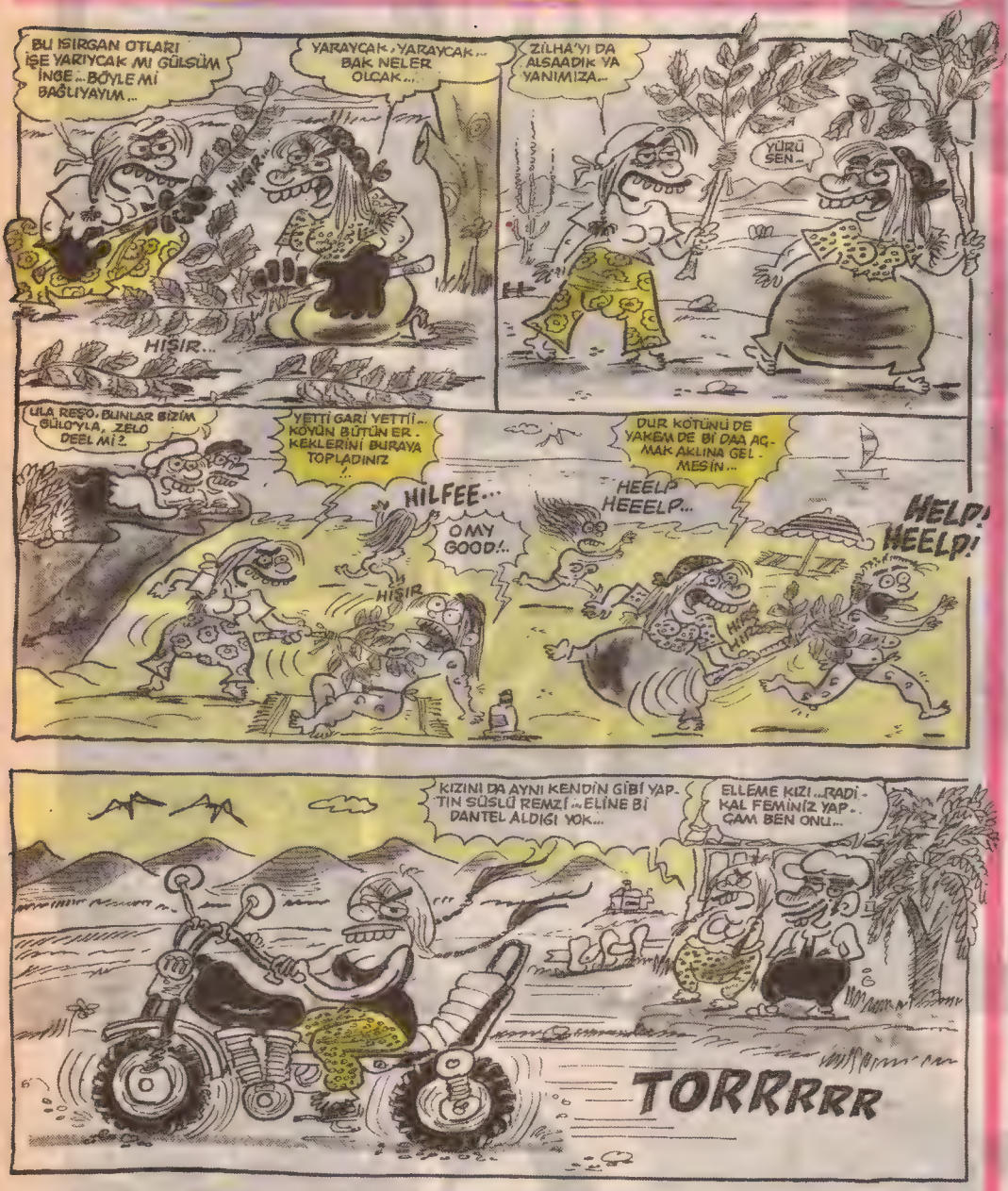

Onunla ilkkez New York'ta, Broadway Palace'deki Bruce Springsteen konserinde karşılaştım... Bruce'dan imza almak için bodyguard'ları atlatıp kulise girmiştim... Orda tanıştım ilk onla... Vokalistlik yapıyordu... Yaptığı işten ve hızlı hayatından çok sıkılmıştı ve küçük bir köye yerleşip huzurlu bir hayat yaşamak istediğinden bahsediyordu... Daha sonra dediğini de yaptı, müziği bırakıp karikatürle başladı... Mizah yazılarını topladığı "Feyhan sofrası" diye bir kitap bile çıkardı... Sanırım mutlu bir hayat sürüyor şimdi... Erdil Yaşaroğlu / Kompozitör...

Akşamsefası

AMİ MEDYA

Hanımlar işini bilir **SABAH'ta fırsatla**

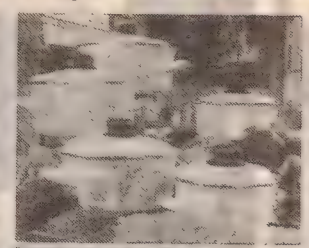

İhtiyacınız tencereyse bu zarif seti kaçırmayın. 5'i de kapaklı, 5'i de tencere 5 ayrı boyda, tam 10 parça. Yemeğinizin lezzetini ve besin değerini koruyan Yuvam tencere, ısıyı eşit yayar ve çabuk pişirir. Bu mükemmel set sadece 57 kupona sizin olacak. Kaçırmayın.

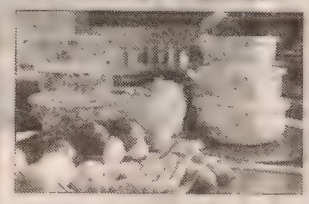

Pişir... Isıt... Sakla

Veya yine Yuvam'dan üçlü saklama kabı setini alabilirsiniz. Özel kapaklı ve emaye Yemeğinizi pişirin, bu özel saklama kaplarına koyun, buzdolabında saklayın, çıkarın ısıtın. İsterseniz yeniden saklayın. Sıcağa, soğuğa dayanıklı. Yuvam'ın emaye saklama kapları, yemeğinizin besin değerini pişirirken korur, saklarken korur. Özel kapaklı bu set [illegible] güzelim kataloğ

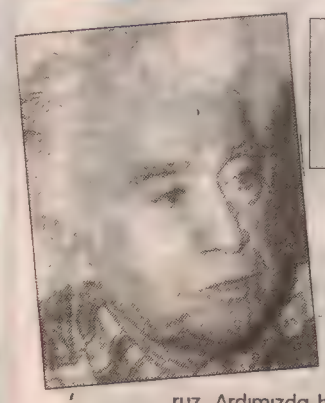

BURADA SANA DUYDU AŞK BİLE NE BENCİLCE

Aziz Nesin'in mücadelesi ve cesareti bize ışık tutuyor. Onu saygıyla anıyoruz...

Terkedilmiş bir kulübede, arkadaşlarla içki içiyoruz. Güneşin son ışıkları kırık ve puslu camdan içeri süzülüyor. Işıkları, dizımızın dibinde oturan köpeklerimiz gibi okşuyoruz. Ne tuhaf bir yer şu dünya'ya içiyoruz. Ardımızda bilinmezlikler, eksik anlaşılmalar bırakarak kaybolmak istiyoruz.. İlerde ağaçlar yanıyormuş, birileri haber veriyor hiç düşünmeden yanan ağaçlara doğru koşuyoruz, elimizde kürekler ve çapalarla bazı ağaçları yokolmaktan kurtarıyor, ama can çekişir bir halde ve artık her yere çökmüş karanlığa teslim ettikten sonra yine terkedilmiş kulübemize dönüyoruz... Bu defa beyaz bir ışık altında seyrediyorum. arkadaşlarımı, ellerini, boyunlarını, gözlerindeki yanıp sönmeleri.. Ne tuhaf, birileri onlara saldırsa, kötülük yapmaya kalksa ben de onları ölme pahasına korusam diyorum. Bu düşünce önce gururumu okşuyor sonra gururum, kendine çarpıp dağılıyor. Ne kadar bencilim, diyorum kendi kendime. Çünkü başından beri herşeye seninle düşünüyorum: Bu terkedilmiş kulübeyi , bu tuhaf dünyayı, yanan ağaçları, canımı bile vermeyi düşündüğüm arkadaşlarımı.. Kırık ve puslu camdan içeri sızan ışık sadece senden, senin hayalinden geçip geliyor bana.. Tanrım bu ne bencillik!

Sen varsın diye hiç yakınmadan ağaçları alevlerden kurtarmam, sen varsın diye arkadaşlarım için ölümü bile göze almam, sen varsın diye bu terkedilmiş kulübeyi sevmem ne bencillik.. Benim sana duyduğum aşk bile ne büyük bir bencillik...

Sen böyle değilsin biliyorum. Birgün pencereden seni seyrediyordum: Bahçede oynaşan hayvanlarla konuşuyordun. Sanki insanlarla konuştuğun, gibi yoo hatta daha içten daha gerçek, sır verir gibi, bütün benliğinle.. O kısık, o miyop, o sonsuz merhamet dolu gözlerinle onları okşuyordun sanki.. İşte o an anlamıştın sen sınırın hep öbür ta-

kendini kanıtlama y
da.. Sonra seni seyr
Ben olsam böyle a
o sımsıcak bakışınl
kışlarının beni kuc
beni yüreğinin içind

Bir kez olsun be
memiştin, demeye
tin. Bu yüzden send
ma yüzündeki o bil
nü hissediyor, hayv
bizim duymadığımız

Neydi büyük bir
kaderin: Avluda be
vardı, bunu biliyor
Bilinmezliklerle, akl

Bense avludaki
yolunu aradığın kar
rın öbür tarafında s

Tedirgin, gergin,
ama sınırı geçtiğin
geçtiğini iddia eden
dı sanki. Benim hep

Sana neler anlat
duyarlı olduğumu,
altında dolaştığımı,
ğimi, kırgınlığımdan

Bunlar birbaşk

Oysa ne tuhaf şe
mahkum anlatmıştı
kar demişler, o da h

Neydi diyordun,
lardan neden merh
onlarda merhamet?

BAŞTARAFI 9. SAYFADA

ANTİ MEDYA TEST

1. Yeni Yüzyıl'da yer alan "YDH'nın ilk seçim zaferi" başlıklı haberde YDH'nın kazandığı hangi seçimden bahsediliyor?

a) Yalova ilinin belediye başkanlığı seçimi.

b) Kastamonu'nun Devrekani ilçesindeki belediye seçimi.

c) Malatya'nın Kendirli köyündeki muhtarlık seçimi.

2. Hürriyet yazarı Ayşe Arman'ın; arabasında bir fahişeyle seks yaparken yakalanan ve tüm gazetelere haber olan sinema oyuncusu için "Ve Hugh Grant anında gözümden düştü" diye yazmasının nedeni nedir?

a) Davranışı nedeniyle bütün sevdikleri ve meslektaşlarından özür dilemesi.

b) Bir fahişeyle seks yaparken yakalanması.

c) Bir fahişeyle arabada beraber olması.

3. Hadi Uluengin; kimleri ilerletici bir faktör olarak algılayıp, en devrimci haneye yazıyor?

a) Mizah dergisi yazar-çizerlerini.

b) Üniversite gençliğini.

c) Türkiye "yuppi"lerini.

4. Mehmet Barlas'a göre, "Özal ailesinin bahtsız ve tatsız ticari ilişkilerini vesile ederek" kimler, nasıl Turgut Özal'a saldırıyor?

a) Solcular, mahkeme hakimlerini andıran davranışlarla.

b) Herkes, her zaman her yerde düşünmeden.

c) Bazı sapsilikler, mezar soyguncularını andıran davranışlarla.

Cevaplar: 1.c 2.a 3.c 4.c

Fikret Bekler

rafındaydın zaten..

O an senin yanında olmayı çok istemiştim. Senin geçtiğin yerlerden geçmek. Çektiğin acıları çekmek.. Su gibi, yumuşacık kutsal bir sessizlik vardı senin yanında, ulaşılması zor. İddia, gösteriş ne arsuzu, başarı tutkusu, güç, rol yoktu orada hissettin, birden başını çevirip bana baktın. yakalanmış hissederdim kendimi, oysa sen gülümsedin, yüzün daha bir aydınlandı bakşadın sanki.. Hapishaneye, ziyaretime maya gelmiş gibiydin..

yım, aykırıyım, sınırın öbür tarafındayım dede görmedin. Zaten bu dünyayı reddetmişap mutluluğa, dünyadaki o büyük aşağılanssüm olmuştu. Bu yüzden doğanın büyüsüfısıltıyla ve bilinmez bir dille konuşabiliyor, li sesleri duyuyordun..

nle ve hiç yakınmadan boynunda taşıdığın seni, senin gibileri yoketmeye hazır avcılar nlık ormanda kaybettiğin yolunu arıyordun. e gelmeyen tuzaklarla ödeşerek..

la bekleyen avcıların sesini duyuyor, senin rmana adımımı atamıyordum bir türlü. Sınısaretine farklılığına hasret duyuyordum..

ar içindeydi sınırı geçmeyi göze alamayan, edenler. Bu yüzden alamayan, ama sınırı yüzden kendilerini iki kez avcı hissediyorlarğım gibi..

ben, düşündükçe yüzüm kızarıyor: Nedenli sinde üzüntümden sabaha dek yağmurlar den kırık cam parçalarını avuçlarımda ezdice evlere kapandığımı..

eden anlatılırdı ki ..

kalırdı senin aklına günlerce unutmazdın. Bir işkence sırasında polisler, pantolonunu çıkoymadan pantolonunu çıkarmış.

u boyuneğiş, neydi bu ikiyüzlü umut? Avcıeklerdik boşyere, hiç görülmüş birşey miydi

Şimdi sana buradan soruyorum, lütfen birşeyler söyle. Nedir dostluk, içtenlik nedir? Sorumluluk sadakat, inanç, fedakarlık ne anlama gelir? Söyler misin, bencillik nedir, nedir ikiyüzlülük? Ne olur birşey söyle, beni küçük bir çocuk farzet, ne olur öyle anlat..

Yapamaz mısın, olmaz mı, bu söylediklerimin orada ve burada karşılıkları birbirinden çok mu farklı? Terkedilmiş bir kulübede arkadaşlarımla, içki içiyorum. Kırık ve puslu bir camdan beyaz ışık sızıyor. Ellerine ve boyunlarına bakıyorum, gözlerindeki yanıp sönmelere. Şimdi birileri onlara saldırsa ya da kötülük yapmaya kalksa da de ölümün pahasına onları korusam diyorum. Bütün bunları sana duyduğum aşk yüzünden istiyorum, sen varsın, sen beni biliyorsun diye...

Ne olur bu akşam da hapishaneme, sınırın bu tarafına ziyaretime gel, tutsaklığımı anlat bana.

Ormanda kaybolmayı göze almadan, avcıların bulunduğu yerden sınırı geçip o tarafa gelmeden asla gerçek birşey konuşulmaz mı?

Avcıların kurduğu dünyada dışarı çıkamayan, ya da çıkmak istemeyenlerle ne paylaşılabilirdi ki..

Biliyorum hep ürkütmüştür seni, avcıların yanında olduğu halde, sınırı geçtiğini iddia edenler, her iki tarafta da söz sahibi, iktidar olmak isteyenler..

Haklıydın sevgili, ne yapsam ne etsem kimseye geçmiyor sözüm.Ne büyük yalnızlıkmış burası. Duvarlara çarpıyor sesim. Oysa onlara üzüntümden gecenin karanlığında yağmurların altında yürüdüğümü anlatıyorum, öfkemden avuçlarımda kırık cam parçaları ezdiğimi, kırgınlığımdan günlerce evlere kapandığımı..

Olmuyor..

Sen orada, ben burada..

Burada sana duyduğum aşk bile ne bencilce değil mi?...

* 8 Temmuz Cumartesi günü saat 18.00, 20.00 arası Kadıköy'de Eminönü İskelesi yanında, Berksav'ın düzenlediği Rıfat Ilgaz'ı anma günündeyim.

* 22 Temmuz Cumartesi günü 18.00, 20.00 arası Kuşadası, Kuyudaş Kitabevi'ndeyim.

* Tülay Esen, Sinan Karataş, Hasan Şahbaz, Hülya Bayrak, Ahmet Tansel, Nesrin, Evrim Yılmaz, (yazmaya devam) Osman Avcı, Tülin Duru. Yazdıklarınızı aldım sevgiyle.

* Ahu Karamık, Barış Acar beni Leman'dan arar mısınız?

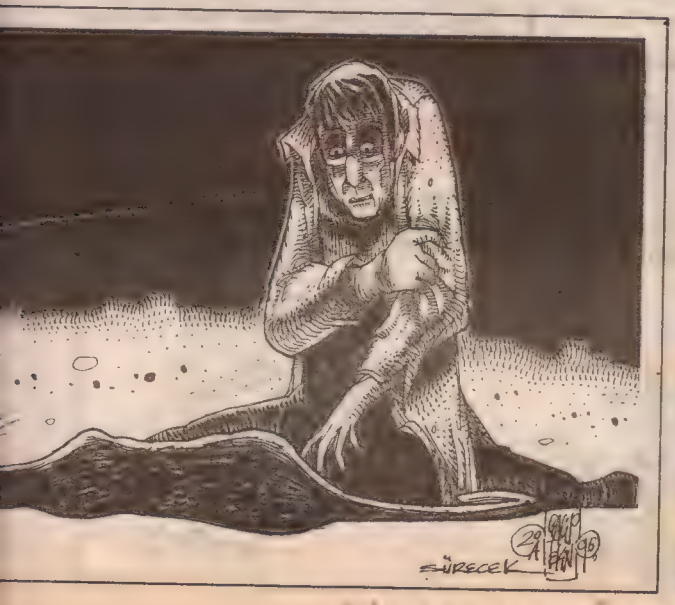

-GÖSTERİ-

CEM YILMAZ

10 TEMMUZ 1995
PAZARTESİ
SAAT: 21.00'de

LEMAN KÜLTÜR'DE

U Y A R I

- Gösteri sırasında izleyiciler tarafından video kamera ve fotograf makinası kullanımı kesinlikle yasaktır.
- Basın mensuplarına gerekli kolaylık gösterilecektir.

Rezervasyonlarınız için lütfen Ayhan Erdoğan ile irtibat kurunuz.

Tel: 245 38 06

Bezgin Bekir

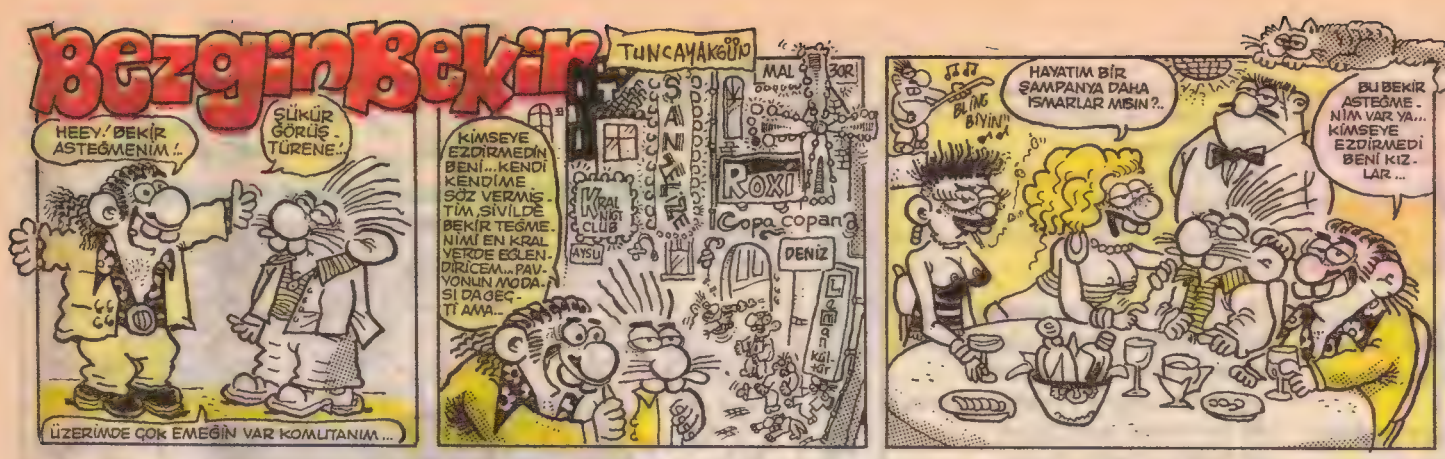

B.B. Kedi servisi bu kez işi köpek dağıtma boyutuna vardırdı... 1.5 yaşında, beyaz ve dişi Terrier zorunluluktan, duygusal ve köpeksever yeni sahibini arıyor... Akşam

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

Oyku Sersemi

Mesut Ceylan

DAVŞAN BEN..

(SON AŞK YAZISI)

Hafifcikten rüzgar esiyor.. Hava sıcak.. Vermişim kendimi gazeteye.. **"Evet-Hayır"**.. **Oktay Baba**, bugün yine sıkı yazmış.. Bravo!..

Birara saate baktım... Gecikti bee!.. Birbuçuk saat önce burda olmalıydı.. Neyse gazeteye devam..

Birden Derya Sazak'ın üzerine gölge düşüverdi.. Süzdüm.. Onun gölgesi bu.. Ayça'nın yani Feci heyecanlıca "Merhaba!" çektim... "Meriba çelimsiz davşan" dedi ve kafama bi şaplak vurup oturdu... Şaplağın etkisinden olsa gerek, önümdeki gazeteyi yolcu gemisi şemaline getirip zıngıldayan sandalyemin bacağına destek yaptım .. Bu esnada Ayça, elindeki sürüyle paketi masanın üzerine yığmakla meşguldü.. Alışverişe çıkmışda.. Geçkaldığından dolayı özür dilemedi..

Hiç konuşmuyor.. Gözleri habirem başka masalarda.. Keşkem gözleri, benim gözlerime baksa... Bakmaz...

"Ayça'ya hararetli sevgiler" diye imzaladığım Özdemir Asaf'ı uzattım.. Bu, senin için.. Kabul edersen çok mutlu olurum.. Ağzına sıçıyım dercesine kitabı aldı... Okuyacak pek vakti yokmuş.. N'olurdu hediyemden hoşlansaydın?.. Sırf sen hoşlanıyorsun diye Ahmet'in "Ah canım vah canım" parçasını yüzotuzaltı defa dinlemiştim ben...

"Orospu çocuğu garson nerelerde yaa" diye mırıldandı.. Ayça.. Az vakit sonrada garson garson geldi.. Ve bi orospu çocuğundan beklenmeyecek sevgiyle "bişi alırmıydınız?" diye sordu.. Çay istedim.. Ayça ise kola.. Çayı sevmezde...

Garsonun getirdiği bişileri karşılıklı içişiyoruz.. Etrafı kesmeye bıkıp usanmad ... O gelmeden önce okuyup bravo patlattığım müthiş yazıyı okumasını istesem.. Okumaz... Hazetmez... Kızar hatta.. Ama güzel kız.. Harika!.. Göz... Kaş.. Dudak... Süper!... "Senin burnun niye yamuk gibi?" Çok sevdiğim burnumun hakkında hoş olmayan saptamasıyla irkildim... Evet, güzel soru.. Acep benim nefes alıp vermemi sağlayan organım niye yamuk?.. Sebebini bilmiyorum Ayça.. Doğuştan böyle işte.. Doğuştan..

Sigara yaktı.. Bana ikram etmedi tabikim.. Bende kendi sigaramdan yaktım.. "Eee, çelimsiz davşan niye benimle buluşmak istedin?" diye soruyo.. Şeyy, önemli bi olay yok aslında.. Ben, sadecene seni görmek istedim.. Sigarasının dumanını yamuk olduğunu önesürdüğü burnuma burnuma üfleyip, "Sakın yine, seviyorum edebiyatı yapma" dedi... Peki dedim..

Sustum...

Kolasının son yudumunu hörpletti.. Masanın üzerindeki paketlerini toparladı.. Gidiyo sanırım... Evet.. Kulağımı iştahlıca büktü.. "Baybay cılız

davşan!.." Gitti..

Akşam serini çıktı.. Püfür püfür.. Yolcu gemisi şemalindeki gazeteyi düzeltip eski haline getirdim.. Ve Evet-Hayır'ı tekrar tekrar okudum.. Birara **Oktay Baba, "Sittir et, takmal.."** der gibi oldu...

MARLON

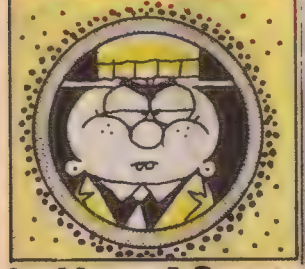

LeMan 12

Akşamsefası

Aman...

Erdal Özkaltıranlar

Bu hafta yine, yalnız ve yalnızca bizim oraya mahsus bir bakkaliye kültüründen bahsederek başlamak istiyorum öyküye... Bu dükkanlara biz, "SÜKA" derdik... Sükalarda herşey satılırdı... Herşey bulunurdu... Ama herşey...

Envai çeşitte, en akla gelmeyecek aykırılıktaki mallar işte bu sükalarda satılırdı...

TOKA ALACAKTIM HACI AMCA!..

BAK ORTA AL! GOFLETLERİN YANINDA.

Masala lokum, lokumun yanında futbol topu... Onun yanında şurin, fırının yanında terazi, nohut, don lastiği, elbise, kalem, turşu bavul...

BU MU?..

O DEĞİL... ÇORAP KUTUSUNUN ÜSTÜNDE!..

Gofret, ayakkabı, kablo, bardak, un, ajax gibi birbirlerine aykırı her bir çeşit mal satılırdı sükalarda...

TAMAMM BULDUM!

Her ilkbaharın onlardan ayakkabı alırdım... Şu sahte Nayk'lardan...

NE? NE NAYK'I, O NE?..

HACİ, BU NAYK'LAR NE KADAR?..

NİKE

ŞUNLAR YA AYAKKABI!

HAA!.. NİKE, NİKE DESENE!..

İşte, Seyvan amca da bunlardan biriydi. Yaşı yetmişe yakındı ve daha yeni Hacı olmuştu... Onun da bir sükası vardı...

Bir gün dükkanına bir hanım geldi... Bir subayın hanımeydi bu... Dükkandan bir çift tokyo ve iki kutu bisküvit almıştı...

BEREKET VERSİN!

SAĞOL AMCA!

Parasını ödedi, tam dükkandan çıkmak üzereydi ki arkasından Seyvan amca seslendi...

NEREYE BAKI.. DUR DA TEŞEKKÜR Bİ ATMANA KOYAYIM... ÖYLE GİT!

?!!

Kadın önce kulaklarına inanamadı... Dönüp kocaman açılan gözleriyle Seyvan amcaya baktı...

NE ÖYLE BAKIYOSUN BACI, GELŞENE TEŞEKKÜR Bİ AMANA KOYAYIM..!

Seyvan amca aynı cümleyi yinelyince, kadın elindekileri fırlatıp ağlaya ağlaya kaçtı...

?!..

IHHH-HI-HI-HHH!..

..N'OOLDU Kİ?.. Bİ AMANA KOYACAKTIM...

Aradan bir saat geçmişti ki Seyvan amcanın dükkanının önünde askeri bir cip durdu... İçinden hışımla bir astsubay ve iki er inip dükkana girdi...

Biz de tokat seslerini duyar duymaz dükkana girdik... Seyvan amcayı içerde fena tartaklıyorlardı...

ŞRAAK!..

LİLE DUR!.. N'OLUYOR?

NOLUYOR YAW!..

Komşu esnaflar hemen araya girip sordu..

YAV, N'OOLDU KOMŞUM?.. OLAY NEDİR?..

BIRAKIN LAAAAN!..

KARIŞMAYIN SİZ!.. ULAN SEN BU YAŞINLA BAŞINLA BENİM KARIMIN AMINA NASIL KOYUCAN, BİR DE GÖRÜİM LAAAN!

Subayın bu sözlerini duyan herkesin yüzüne o tanıdık gülümseme yayıldı hemen. Çünkü bu daha önceden de olmuş birşeydi...

NOOLDU LAN, NİYE GÜLÜYONUZ?..

HA HA!

ABBE HELE Bİ OTUR!

HA HA!

Astsubay zorlada da olsa bir sandalyeye oturtuldu..

BAK ANNATAYIM ABBEME... Bİ YANLIŞ ANLAŞILMA VAR!.. BİZ KÜRTÇE'DE PAKETE 'AMAN' DERİZ..!

..YANİ, SEYVAN AMCA "AMANA KOYAYIM" DERKEN, SİZİN ANLADIĞINIZ MANALARI BİR PAKETE KOYAYIM" DEMEK İSTEMİŞ... YOKSA ABBE... ONCA YAŞLI-BAŞLI ADAM... CIK!.. USTELİK DE HACI!..

Subay bunları duyunca sakinleşti tabii. Attığı onca tokat yanına kâr kalmıştı... Bir çay içip oradan ayrıldı...

Ama Seyvan amca Türkçeyi ve Kürtçeyi karışık konuşmasının cezasını daha çoook çekecekti..

DUR Bİ AMANA KOYSAYDIM!..

ŞİMDİ İŞİM VAR HECİ!.. SONRA KOYARSIN AMINA!..

AHH-HE-HİHEE HEH-HAH!

BİTTİ...

..Marketleri değil, Bakkaliyeleri severler için... Orası öyküleri... Kitabevlerinde...

KAYBOLAN BAKIŞLI ADAM

Özet: *Birtakım şeyler yaşadıktan sonra beyaz bir koltuğa oturur. Zeki.*

• • •

(Tekno, tekno, tekno..) diye virvirlanmaktaydı rastgele diicey. Ve boşvermişliği ritüel bir teknikle çözümsemiş olanlar ayak aydurdular ritme.(ki ritüel ne demek bilmiyor yazar.) Bazı kavramlar vardır ve anlamı çözümlenmesede güzel tınlar kulakta. Bazen bir gök gürültüsünün heyecanı bazen bir rüzgarın fısıltısı yeterlidir hoşnatlak denilen HAZ'ı solumaya. Kavrayış, bıçaksırtı bir düzlemle koşar. Haz'lı gaz'a gelişin zevki yeterli görür, bir kitabın üç beş sayfasını okumayı, tamamını okumaya. Bilirsiniz, kurtçuklar bir çeşit ölüme mahkûm ederler kendilerini kelebek olmak uğruna. Ve bu takdire şayan çabanın sonucadar ipeği değerli kılan.

• • •

Ve Zeki. Ve Zeki koltuğa oturdu. Umduğu oturdağa zaman otarmaktı. Velakin gördüki bu bir oturuş deyil bir gidişti. Ki nereye gittiğini bilmeden gibi, ama bilir gibi de inceden. Zeki çözmesi gereken birşey olduğunu hissediyordu. Ama çözeceği şeyin ne olduğunu bilmiyorda. Zihninde gördüğü rüya'nın etkisi krizimsi sarsıntılarla biçare yüreğini zorlamaktaydı. Ruhundan gelen zaptedilmez bir nehrin çılgın akışı yabancı diyarlara aradığı cevapların ümit konaklarına, bilinmezlik çölündeki yeşil vahalara akmaktaydı. V haykırmaktaydı kelebek (yeterki iste, yeter ki iste..) Ve haykırmaktaydı kaybolan bakışlı adam (bana bakışlarını geri ver, bana bakışlarmı geri ver..)

• • •

Ve Zeki bulması gereken şeyin, çözmesi gereken şey"in bir zamanlar sahip olduğu ama sonradan kaybettiği bir şey olduğunu hissediyordu inceden. Ve yorgunda bileği, salladığı ağır kılıçtan. Ve o kılçı o'nun çabası, koştuğu yolda çıkardığı toz bulutuydu, kanla karışık. Nefes almak için bile durmaya vakti yoktu oturduğu koltukta. Bir an önce kavrayışın yeşil ve huzur dolu vaha'sına ulaşmak için gücünü aşan bir çaba ile çırpınmaktaydı, oltanın ucundaki kuş gibi. Ve, veya, veyahutta, velhasıl, vesaire, ve, aman, aman aman duvarlar gördü aklının sınırlarında. Vurdu kafasını, vurdu kafasını, vurdu.. Duvarlar kan içinde duvarlar çatlak, duvarlar yırtık. Ve duvarların ötesinde çağıldanmaktaydı zihinemental azorlar. Her bir fikir patlaması bir ömür günü değerindeydi. Hernekadar şarabın tekmeleri ivmesine ivmeler katsada yeterli deyildi büyük hoplayış'ı yapmasına. Sözü bile edilmemiş bir yeminle koşuyordu soruların boğazını kestiği meydanda.

• • •

Ne demek istiyordu kaybolan bakışlı adam (bana bakışlarımı geri ver!..) diyerek? İçsel yüzleşmesiyle açığa çıkan, bir zamanlar sahip olduğu ve bilmediği bir zamanda kaybettiği ama şimdi öz kimliğinin ağlaya haykıra geri istediği, o şey, o bakış neydi? Bir zamanlar nasıldı ki bakışları? Kıyaslama yaparsa bulabileceğini düşündü cevabı. Ve kararını verdi! Sıkı sıkı tutundu oturduğu beyaz koltuğa. Sıkı sıkı yumdu gözlerini. Ve tasarımladı zaman makinasını. Göstergeleri, kadranları ve inançlarını yerli yerine yerleştirdi makinanın pilot kabinine. Tasarım kısa zamanda bitmişti. Zihinde işler hızlı sonuçlanıyordu. Zaman yönünü geçmişe, yirmi yaşına hedefledi kırk yaşındaki Zeki ve yıl ikibindi. Yapmak istediği kıyaslama için yeterliydi bu fark. Ve derin bir nefes alıp start düğmesine bastı.

• • •

Mavi bir patlama sesi duyuldu. Sadece akılla takip edilir bir hızla yol aldı uzayda. Küp şeklinde devasa bir güneşin tam merkezine daldı. Tekrar bir patlama. Ve sessizlik. Kendine geldiğinde sonsuz beyaz bir düzlemde ayakta durmaktaydı. Yanı başında altın sarısı dümdüz bir yol ufukta kaybolayordu. Ve yol üstünde belli aralıklarla kapılar. Kendine en yakın olanın üstünde-ikibinyazıyordu. Derhal yürüdü ve geçti kapıdan, sonra bi diğerinden ve diğerlerinden. 1980 kapısında kafa kafaya tokuşta ki Zeki. Şaşkınızca baktılar birbirlerine. Sonra güreş tutuşmaya kararlı iki pehlivan gibi yavaş yavaş döndüler birbirleri etrafı. Bir ses duydular (Ben danışman!) Havada duran üç metre boyunda bir kafa gördüler. Geniş dedi ve devam etti (karışıklıkları çözerim, başka parlar benim güneşim. Ve sen gelecekten gelen Zeki, artık ismin Zekko ve sen geçmişten gelen Zeki artık ismin Zek. Hem aynısınız hem farklı)

• • •

(Şimdi) dedi Zekko ciddi ve gergin bir ses tonuyla. (Şimdi problemi analiz etmek ve çözümlemek durumandayız. Durumdan hiç hoşnut deyilim, yaşamımda ters giden birşeyler var, Hayatla aramdaki uyum son derece istikrarsız ve..) Zek lafını kesti Zekko'nun parlayan gözleriyle sırıtarak.. (YOGURT MU DEDİN?) Sonra cigarasından derin bir nefes çekti, iki ayağı üzerinde dimdik durarak. *BİTTİ*

GÖKHAN DABAK

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

I.

II.

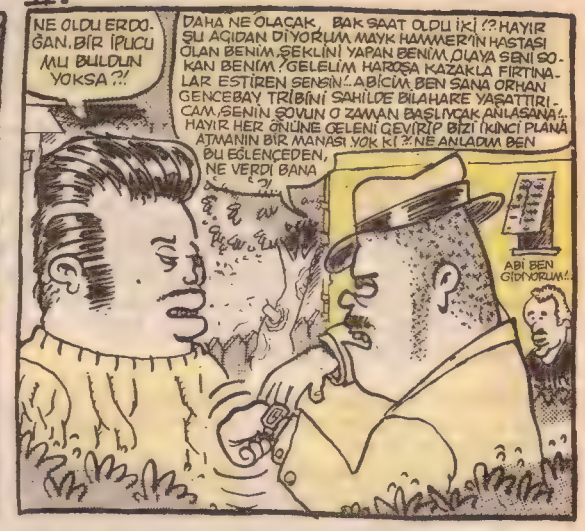

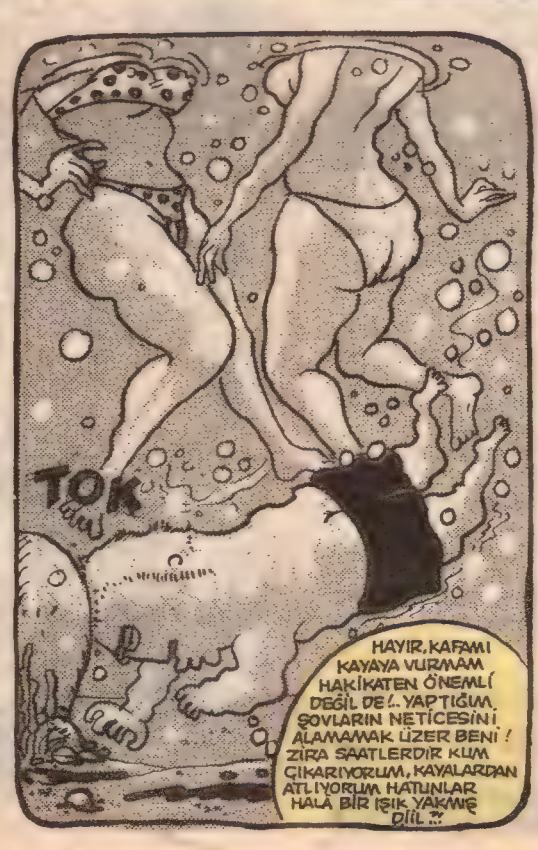

SEMPATİK ŞİİR, EVRENSEL ŞİİR

Tadı alınca damak, oyun ister artık,
Şımaran damaklar söz dinlemez olur.
Nasıl arzu duyuyorsak ekşi sulu bir elmaya
Sevgilimizin de kalorisini tam olarak almasını sağlamalıyız
Aksi takdirde besinsiz kalan sevgili kaçar gider,
Her yerde bu böyledir, kuşlarda vardır doğada!..

ONLAR: SÜNDÜZ İLE NURİ (kampta...)

Derin Kuyuların Delileri

Balkonun önünde erik ağacı. Yüksek, tehlikeli, ince bir dalın tam ucunda ve en uzak köşesinde beyaz bir erik. Ne sopayla alabildik, ne çırparak.

İkibuçuk yaşında oğlum, altına bir sandalye koyup, akşama kadar bu beyaz eriğe uzanıyor, istiyor, ağlıyor. Manavdan kilolarca erik getiriyoruz, kanmıyor..

İnsan bu, en uzaktakini ister. Şiir, roman, en uzak denizlerin, en derin, en deli mavilerini getirir. Daha dipten, daha uzaktan isteriz.

Herman Melville'nin ünlü romanı Beyaz Balina'nın peşinde Koca Ahap vardı. Kaptan Ahap, en uzak denizlerde felaketler taşıyan Beyaz Balina'yı istiyordu. Beyaz Balina felaket taşıyıcısı ve habercisiydi. Gemiciler korkuyor, Kaptan Ahap'a kimse yardım etmiyordu.

En büyük felaketleri kovalayan yalnız bir adam Kaptan Ahap!

Beyaz Balina "aydın" ülkemize de geldi. Her geldiğinde bir felaket getirdi, efsanede olduğu gibi. Uğur Mumcu'nun ölümü, Madımak oteli, Erzincan depremi. Beyaz Balina Rusya'da da bir rejimi çökertmişti, tekrar gittiğinde bir siyasi darbe oldu, parlamentoyu topa tuttular.

Aydın'ı halkımız, sevgi gösterileri, mitinglerle koynuna bastı. Mutluluk, barış, sevgi sembolü oldu.Büyük sosyal depremlerimizi, siyasi felaketlerimizi de "aydın"ı karşılar gibi karşılıyoruz.

Kitap altıyüz sayfa, kim okur? Efsaneler akıl ötesidir, akıl erdirmek mümkün değildir. Ama, olur böyle şeyler!

• • •

Toplumumuzu, insanımızı tanımak için en uzak denizlere gitmek zorundayız, en derin tutkuları bilmek zorundayız, kitabı, sonuna kadar evire çevire okumak zorundayız.

Kirli denizlerin derinliklerinde, en dip yerlerini kurcalayalım.

• • •

Amerika'da polislerimiz ve kurt köpekleri eğitim görüyor, eğitim sonunda imtihan oluyorlar, kurt köpekleri geçiyor, polisler sınıfta kalıyor.

Gülelim geçelim, bulandırmaya gelmez.

• • •

Bir büyük İslamcı televizyonun kuruluş günleri. Çalışma masalarının kenarında otomatik kalemtraş makinaları. Kalemtraşın üstünde bir yazı:

"Hayırlı Traşlar!"

Nedir bu, absürd, komik, acıklı, zavallı, ne diyelim, gülüp geçelim. Din, dua ritüeli, hangi şekilde, hangi nesnenin, hangi uzvunda nasıl sırıtıyor, insanın ödü patlıyor!

• • •

Yine bir İslama televizyon, ekranda saz çalınıyor. Stüdyoya bir telefon gelir, mikrofonda ağlayan bir Anadolu kadını. "Ben", diyor, "bu televizyonun kurulması için beş tane bileziğimi feda ettim", "siz orda, kâfir icadı saz çalıyorsunuz!". Saçma-sapan bir laf deyip geçelim mi? Saz'a kâfir icadı diyen bu Anadolu kadını, hangi karanlığın katranında büyüdü.

• • •

Kocatepe camiinde bir bayram namazı. Hoca vaaz veriyor: "Ben sizi tanırım, siz namaz-niyaz kılmazsınız, bayramdan bayrama gelirsiniz.. Gelmeyin kardeşim, gelmeyin istemiyoruz!" Gülüp, geçelim mi? Allah'ın evinden cemaati kovan bir hoca, tüyleri diken diken oluyor insanın.

• • •

Bir panelde, dinleyicilerden biri, Çanakkale savaşı için "bidat" diyor, duyduklarıma inanamıyorum, "sizce hangi savaşlar mübarektir" diyorum, "uhut, hendek, bedir" diye sayıyor.

Elim, ayağım boşalıyor, salonu terkediyorum, yan odada çömelip..

Hüngür hüngür ağlıyorum. Annemin bembeyaz tülbentleri içinde sabah namazlarını düşünüyorum, bir de bu sapıkları! Siyaset, tarikat, devlet tüccarlarının ağzından kara böcekler püskürten bu cehaletleri kim büyüttü?

• • •

Ülkemizin en büyük en varlıklı dini vakıflarından. Bir yönetici on yıl süreyle, aleni ve herkesin gözü önünde milyarlarca para yiyor. Adamın işine bir türlü son veremiyorlar. Adam, bunu bilip daha çok yiyor, yıllarca.

Çünkü, basının, başkalarının hırsızlığı duyacağından korkuyorlar, bu manevi kuruma bir zeval geleceğinden endişe ediyorlar.

Tamı tamına sekiz yıl süren bir istişareden sonra, hırsız yöneticiyi, parayla ilişkisi daha az, ancak daha yüksek ve onurlu bir göreve getirip mutlulukla sorunlarını çözüyorlar.

Ne diyelim, gülüp geçelim mi? Din, siyaset, devlet tüccarlarının kollektif bilinç altını özetleyiveren birbirinden facia binlerce gülüp geçilecek olay..

• • •

Ve Ankara'da bir "amblem" kavgası. Düşman kalesinin sancağını ele geçirme harekâtı gibi. Savaşan cepheler, her bir nesneyi, imgeyi davranışı, sözü, başımıza bela etmek, savaş nedeni saymak için harıl harıl çalışıyorlar.Güya hilal varmış üstünde, güya camii, at nalı gibi amblem,in Moğol sürüsü gibi de zihniyeti olur. Bir de baklava deseni yapsalardı bari.

Bir de eğilip tarihe bakalım. Osmanlı'nın birbirinden güzel, sülüs, divani, talik yazılarının estetiğine girelim. Eğilip bir bakalım şu talik yazısına. Bir elif, tek bir çizgi. Tek bir çizgi, bir medeniyeti sırtında taşır gibi. Erik dalı gibi. İnce, narin, masum, soylu ve sonsuzluktan, ötelerden bir parça gibi, bütün harfleri, bütün anlamları taşıyor gibi, bütün türküleri söylüyor gibi.

Tek bir çizgide, muhteşem bir estetik kahramanlık.

Dünyayı deviren Fransız modası, dönüp dolaştı, kadınların, memesini, kalçasını rafa kaldırdı. Modalarında tek bir çizgi var. İnce, uzun zarif, tek bir çizgi, Fransız kültürünün batı medeniyetinin estetiğini bütün coğrafyalara taşıyor.

Ankara Belediye'sinin amblemi neyi anlatıyor? Kofluk, bönlük, siyaset, din, devlet tüccarlarının yağlı sığır suratlarını... Ne diyelim, ambleminiz "İslam medeniyetine hayırlı olsun!".

Bir de durduk yerde, öyle bir böbürlenme içinde Osmanlı deyişleri var ki, halimizi, tarihimizi bilmeyenler Fatih Sultan Mehmet'i, İstanbul Belediyesi'nin adamı sanacaklar.

Bu ülkede, kendine güvenen, inanan, saygıdeğer, soylu ölçüleriyle kimsenin inançlarını zarifliğiyle giymek gibi bir tasası yok. İkiyüzyıllık bir savaş hali bu.

Savaşan cephenin diğer ayağı, medya, ekranlar, manşetler onlardan zır deli, eşşekler gibi inad ediyor, aslanlar gibi direniyor. İski Genel Müdürü'nü neden takdir etmiyorlar?

İmkânsız olan, on milyonluk bir şehrin felaket sorunu olan su sorununu, çözülebilir hale getiren İski Genel Müdürü'nün bu memlekette, Hülya Avşar'ın tenis kortunda on kamerayla görüntülenen beyaz külotu kadarda mı hatın yoktur?

• • •

Ve kendine Atatürkçü diyen büyük bir dernek belediye seçimlerinden önce Ankara duvarlarına bir afiş asıyor: "Düşmanlarınıza oy vermeyin!"..

Bu ülkenin, Osmanlı'nın Cumhuriyet'in çocukları! En uzak denizleri isteyin . Asla bu kirli, pislik dolu, derin, zırdelilerin kuyularına inmeyin!

NİHAT GENÇ

KILLANDIRMA SERVİSİ

"Benim sana sevdiğin gibi değil öyle mi?"
Muhlis Bey'den

İSTER İNAN İSTER İNANMA

● Geçen hafta, sıkı yağmurlu bir İstanbul gecesinde, Tünel-Galatasaray arasında birkaç vatandaşımızın, bazıları üstü çıplak şekilde olmak suretiyle, yağmurun altında toplu halde koştuklarını ve koşarken hep birlikte Mirkelam'ın koştuğu klibindeki şarkısını söylediklerini;

● Geçtiğimiz 1 Mayıs günü, bir işyerinde patronun yanında çalışanlara "**Sakın işten kaytarmayın, dükkana göz kulak olun... Ben 1 Mayıs'ı kutlamaya gidiyorum**" deyip çıktığını;

● Ankara'da "**Üç film birden**" gösteren bir sinemanın perdesinin altında, devasa harflerle "**Birinci vizyon filmlerle emrinizdeyiz**!.." yazdığını;

● Geçen cumartesi günü, halen Tüyap'ta sürmekte olan "**Genç Etkinlikler Fuarı**"na katılan bir sanatçının, "**Bosna**" konulu etkinliği kapsamında fuardaki insanların kafalarına buruşturulmuş kağıtlar attığını ve kafasına kağıt attığı bir adamla kavgalarının son anda, araya girenlerce önlendiğini;

● Beyoğlu'nun arka taraflarında "**Tomtom Kaptan Sokağı**", "**Cici Çıkmazı**", "**Kıvrıntılı Sokağı**" isimli sokaklar bulunduğunu;

● Birkaç yıl önce, İstanbul'da travestilerin toplanıp şehir dışına (Tekirdağ'a) götürüldüğü zamanlarda, bir baletin gece yarısı işten çıkıp evine giderken, polislar tarafından arandığını, çantasından çıkan tayt, pudra, vb, gereçler yüzünden travesti zannedilerek ekip arabasına bindirildiğini, tam araba şehir dışına çıkacakken yanlışlığın bir komiser tarafından düzeltildiğini;

● Mizah dergilerini ilgiyle izlediğini daha önce yazan Ertuğrul Özkök'ün 18 Haziran pazar günkü Hürriyet'teki yazısında (mizah yapmadan, ciddi bir üslupla) "**ZEYTİNYAĞI BİR ZİHNİYET, BİR TARZDIR. BİR HAYATA BAKIŞ AÇISI, HAYATI YAŞAMA BİÇİMİDİR.. BUGÜN PAZAR: KUTSAL ZEYTİNYAĞI GÜNÜ**.." gibi ifadeler bulunduğunu;

● Yüzlerce Türk filminde "**Avrupa**" kıtasından sanki bir ülkeymiş gibi sözeldildiğini;

● Medyanın Nazım Hikmet sömürüsünün, Nazım-Semiha Berksoy aşkını paparazzi programlarına konu yapacak kadar ileri götürdüğünü..

BİLİYOR MUYDUNUZ?..

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

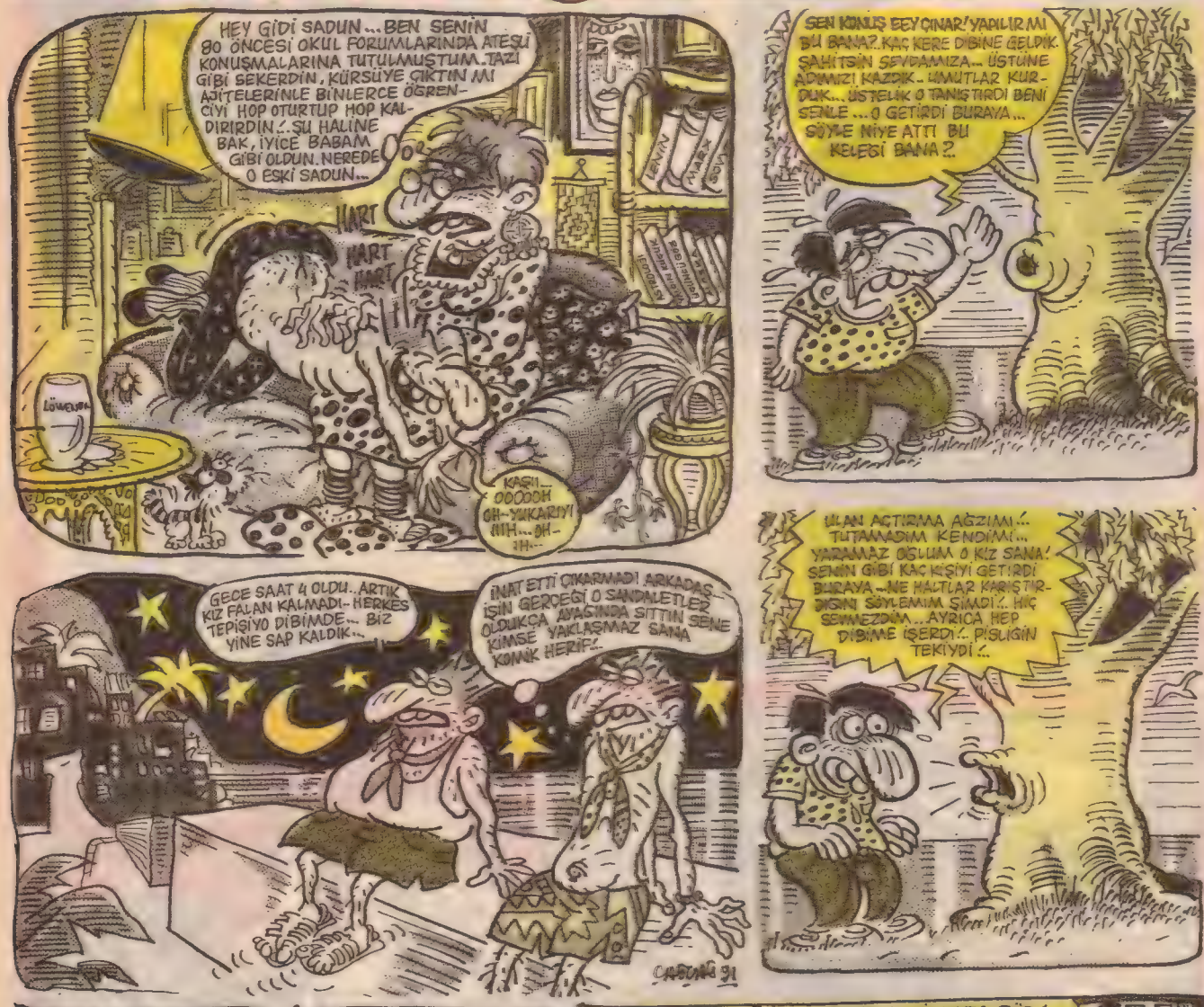

Nasıl oluyor da kadın onun düşüncelerini okuyor demeyin.. Gönlün dili dilden geçmiş.

Akşamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Tolga Çandar'a dair...

Cumartesi öğleden sonra Tolga Çandar'ı gördüm. Sokakta, koltuğunun altında Cumhuriyet gazetesi, bir de Leman dergisi. Bana çay sözü vardı. Tolga Çandar'la çay içmek, eğer isterseniz Anadolu uygarlıkları, eğer isterseniz felsefe, sosyoloji, müzik ve politika, gündelik politika konuşmak demektir.

Tolga Çandar'ın sesiyle sekiz yıl önce tanıştım. Hakkında çok şey duydum. Duyduklarım en çok da sağlığıyla ilgiliydi. Örneğin "kanser" demişlerdi. Örneğin "behçet" demişlerdi vs. Tolga Çandar'ı iki yıl önce tanıdım. Onunla sohbet ederken beynimin yorulduğunu hissediyorum, ama çok da keyif alıyorum.

- Abi Leman'da seninle ilgili yazıyı okudun mu?

dedim. Oysa okumadığı belliydi. Üzüleceğini tahmin ediyordum. Okudu. Durgunlaştı. Düşündü. Sonra dedi ki:

- Yahu bu yazı müzikle ilgili değil ki. Benim çizme meşhur oldu.

- Peki hiç üzülmedin mi?

- Alıştık...

- Ama acılara alışılmaz.

- Eee bir şeyler var değiştirmemiz gereken, önce cehaletten başlanacak.

"Bir düşünce kendini hangi araçlarla ifade ederse, o araçların taşıdığı değer kadar değer taşır" demişti bir sohbetimizde.

Brecht'in Galileo Galilei adlı oyununda birisi Galileo'ya der ki:

- Ya ne kötü bu ülkenin bir kahramanının olmayışı.

Galileo cevap verir:

- Asıl ne kötü bu ülkenin bir kahramana ihtiyaç duyması.

Bu diyaloğu Tolga Çandar'dan duymuştum. Defalarca izledim sahnede. Grup konserini de izledim, solo konserini de. Tek bir bağlamayla ikibuçuk saat o salonu nasıl etkilediğini çok iyi biliyorum. Günlük hayatında son derece dikkatli ve ölçülü yaşayan bu insanın nasıl olup da bağlama çalamayacak kadar sarhoş olabileceğini anlamam mümkün değil. Antalya konseri diyor, çizmeleri dışında müziği hakkında olumsuz tek bir şey söylemiyor. Tolga Çandar'ın bana söylediği bir sözü o yazıyı yazan arkadaşa soru olarak yöneltiyorum.

- "Bizim düşmana ihtiyacımız yok. Biz bize yeteriz" mi demek istiyor?

Birdal Tezer Dikmen / ANKARA

Leman'a,

Leman dergisini de, Serdar Turgut'u da seviyorum. Ama Leman dergisinin Serdar Turgut'la uğraşmasını sevmiyorum.. Neden böyle yaptığınızı anlayamıyorum, anlamaya çalışıyorum ama anlamıyorum.

2. sayfada hemen hemen 2 hafta da bir Serdar Turgut'u halk düşmanı ilan ediyorsunuz ve ben Serdar Turgut'a böyle şeyler yapmanıza dayanamıyorum!! Bu yaptıklarınız Serdar Turgut'un umurunda bile değildir belki ama ben bir okuyucusu olarak ona yönelik haksız yazılarınıza katlanamıyorum...

Bazen sizin Hürriyet gazetesinin yazarlarına karşı bir gıcığınız olduğunu düşünüyorum. Ama hemen bu boktan düşünceyi kafamdan atıyorum. Bu seferde sadece Serdar Turgut'a karşı olduğunu düşünmeye başlıyorum..

Bu arada da ne sizi, ne de Serdar Turgut'u okumaktan vazgeçemeyeceğimi düşünüyorum.

Çağlayan

AŞKI ARAYAN KIZ'DAN

Yıllar önce, şimdiki gibi sert ve duygusuz olmadığım zamanlarda (bakmayın siz deli gibi aşk özlemi çekmeme) birisine aşık olmuştum. Ve beş yıl boyunca abartısız bir şekilde onu sevmiş, peşinde koşturmuştum. Ama o bana hep kötü davrandı. Suçumsa karşımda soyun desem soyunur musun? sorusuna, çocuk ve incinmiş ruhumla "Hayır, Ben yapamaam" olmuştu. Bu cevaptan sonra beni asla affetmemiş, yıllarca aşağılamış, kötü davranmıştı. Görüşmüyorduk ama, onu sürekli düşünüyor ve sayfalarca aşk mektupları yazıyordum. Bazende azar işitmeyi göze alarak onu arıyordum. Her istediğini yapacağımı söylüyor, benimle görüşmesi için yalvarıyordum. Oysa o hiç ilgilenmiyordu. Şimdi hayatıma baktığımda onun ruhuma ne derin yaralar açtığını görebiliyorum. Bir gün yine beni görmek istemediğini söylediğinde

hıçkıra hıçkıra uzun süre ağlamış ve bir psikoloğa gitmiştim. Adam beni defalarca çağırarak sömürebilirdi, ama o günkü seanstan bile ücret almayarak, hiçbir sorunum olmadığını sadece hayatımda birisinin olması gerektiğini söylemişti. Şimdi onu fazla görmüyorum, gördüğümdeyse içimde bir burukluk, bir sızı oluyor, gördüğümdeyse içimde bir burukluk, bir sızı oluyor. Ve düşünüyorum onu nasıl tutkuyla sevebilmişim diye. Şimdilerde hoşlanmanın ötesine gidemiyorumda.

Ben erkeklerden kaçan bir kızdım. Oysa onlarla çıkmam, yatmam gerektiğini söylerdi. Tecrübeli kızları severmiş. Sırf o istiyor diye dediğini yapmaya çalıştım. (Bana gerizekalı demeyin, o zaman yirmi yaşındaydım ve deli gibi aşıktım. Şimdi olsa ona cehennemin dibine gitmesini söylerdim)

Ama olmadı, yapamadım. İstediği gibi olamadım. Şimdi artık büyüdüm içim bomboş, kalbim kırık. Her çıktığım erkekte "Acaba bu mu beklediğim erkek" diye umutla başlıyor, gerçek yüzünü gördüğümde yıkımla bitiriyordum. Eski aşkımla birlikte içimdeki tüm güzellikler, sevgide bitmişti. Sevgi özürlü olup çıkmıştım. Bir erkekle çıktığımda sürekli sıkılıyor, kaçma arzusu duyuyorum. Belli bir zamandan sonraysa en küçük birşeyde hırçınlaşıp benden soğuması için elimden geleni yapıyorum. Kimseyi sevmek; kimseninde beni sevmesini istemiyorum. Gerçekteyse bilinç altımda sevilmek arzusunun yattığını, tüm bunların sevgi arayışları olduğunu biliyorum. Hırçınlığımla, kötülüğümle onları deneyip, bu davranışların arkasındaki gerçek beni görüp, sevmelerini istiyorum. Ama onlar bunu anlamıyorlar, birkez yatmak uğruna uğraşmaya değmeyeceğini düşünüyorlar. Galiba yalnızlık daha iyi

Yazdığım yazıya öyle sıcak, içten cevaplar geleceğini düşünmemiştim ve Tuncay Akgün'ün (Leman'ın) bu mektupları bana vereceği hiç aklıma gelmemişti. (İstanbul'da yaşıyorum) Benimkisi bir içini dökmeydi. Hani insan bir uçurumun kenarına giderde boşluğu aklından geçenleri avaz avaz bağırıp anlatır ya, işte öyle birşeydi. Ertan Akpınar'ın sandığı gibi ne sevgili, ne de koca arayışıydı. Kırıcı sözlerini orada hissettiğin yalnızlığa ve önyargılarına bağlıyorum. Sevgili Ertan Akpınar, lütfen bana yaptığını insanları tanımdan, bilmeden yorum yapmanı çevrendeki kızlara da yapma. Önemli olan çoğunluğun beni anlaması ve desteklemesi. Sizleri seviyorum ve teşekkür ediyorum. Keşke yanımda olsaydınız da sizlerle birlikte oturup, konuşabilseydik.

Zoladx antetli kağıda yazan Ankara'lı Bay Ayrıntı, Romeo Hasan, Şeytanın Oğlu, adımı yazmamı isteyen Taner Arslan, sevmeyi bilen Eros, çağrısını veren Mesut, Bir Asker ve diğerleri lütfen isimlerinizi ve adreslerinizi Leman'a gönderebilir misiniz? Çekinmeden yazabilirsiniz. Leman bu konularda çok titizdir, kimseden izinsiz isimleri bile yayınlamaz. Hepinize sevgiler.

Juliet

FAŞİZMİN GİREMEDİĞİ ŞEHİR

İnsanları zorla sevdiklerinden ayırmaya onları sınıflandırmaya çalışan kirli bir savaş bu. Kültürel zenginliğin, farklılığın, özgürlüğün ne olup olmadığını anlayamayacak kadar küçük beyinli insanların sürdürmeye çalıştığı, kin kokan bir savaş.

Kuşatma altındaki bir savaş şehri insanlarının moral-metresi duvar yazılarıdır, afişler, pankartlar ve insanların dış görünümleridir. Ne yazık ki afişler renkli değil, siyah-beyazdır hepsi mecburen. Duvarlar cepheye gitmek zorunda kalmış veya cepheye gitmeyip şehri terketmek zorunda kalmış gençlerin sevgililerine bıraktıkları aşk mesajlarıyla doludur. Pankartlarsa öfkeyi bir şamar gibi patlatır insanın suratına; " Evimizi yıkabilirsiniz ama kalplerimizi asla!, Bu şehri hatırlıyor musun?, Olimpik şehir!.., Faşizme ölüm!, Bu şehirde savaş yok! Özgürlük istiyoruz!.." İnsanları tüm imkansızlıklara rağmen bakımlıdır bu şehrin. Hele kadınları, kızları.. Onlar hala makyajlarına özen gösterir, bu savaşın eski yaşantılarından hiçbirşeyi alıp götüremeyeceğini haykırarak yurdışındaki akrabalarına kozmetik malzemeleri ısmarlarlar hiçbir zaman ellerine geçmeyeceğini bilerek, hergün bir arkadaşını daha asla görememe kaygısını içlerinde taşıyarak faşizmin hayatlarına diş geçiremeyeceğini kanıtlarlar.

Bu şehri yaşayanlar, daha önce değil, bu şehri şimdi sevdiklerini söylerler. Hernekadar dışarıdakiler içerideki insanların şehri terketmek istediklerini düşünselerde birçok çılgın hayatlarını tehlikeye atarak bu "cehenneme" geri döner. Bunlardan biri de tiyatro ve film yönetmeni Haris Pasoviç. Savaş onu yurtdışında yakalamış. Tüm riskleri göze alarak şehre girmeyi başarmış ve inanılması güç koşullarda bir film festivali düzenlemiş, insanlarının bodrumlarda ve sığınaklarda yaşadığı bu şehrin. Gazetecilerin tuhaf "niçin savaşın ortasında bir film festivali?" sorusuna cevabıysa oldukça ilginç: "niçin bir film festivalinin ortasında savaş?" Sizce hangisi tuhaf? "Ben bir savaşçıyım"diyor, "barbarlara karşı kendi silahımı kullanıyorum." Tıpkı müzisyen Vedran Smayloviç gibi, "benim silahım çello, elime makinalıyı alıp insan öldüremem" diyor Vedran, arkadaşlarının taze mezarı başında klasik bir parçayı bitirirken yapılan bir röportajda.

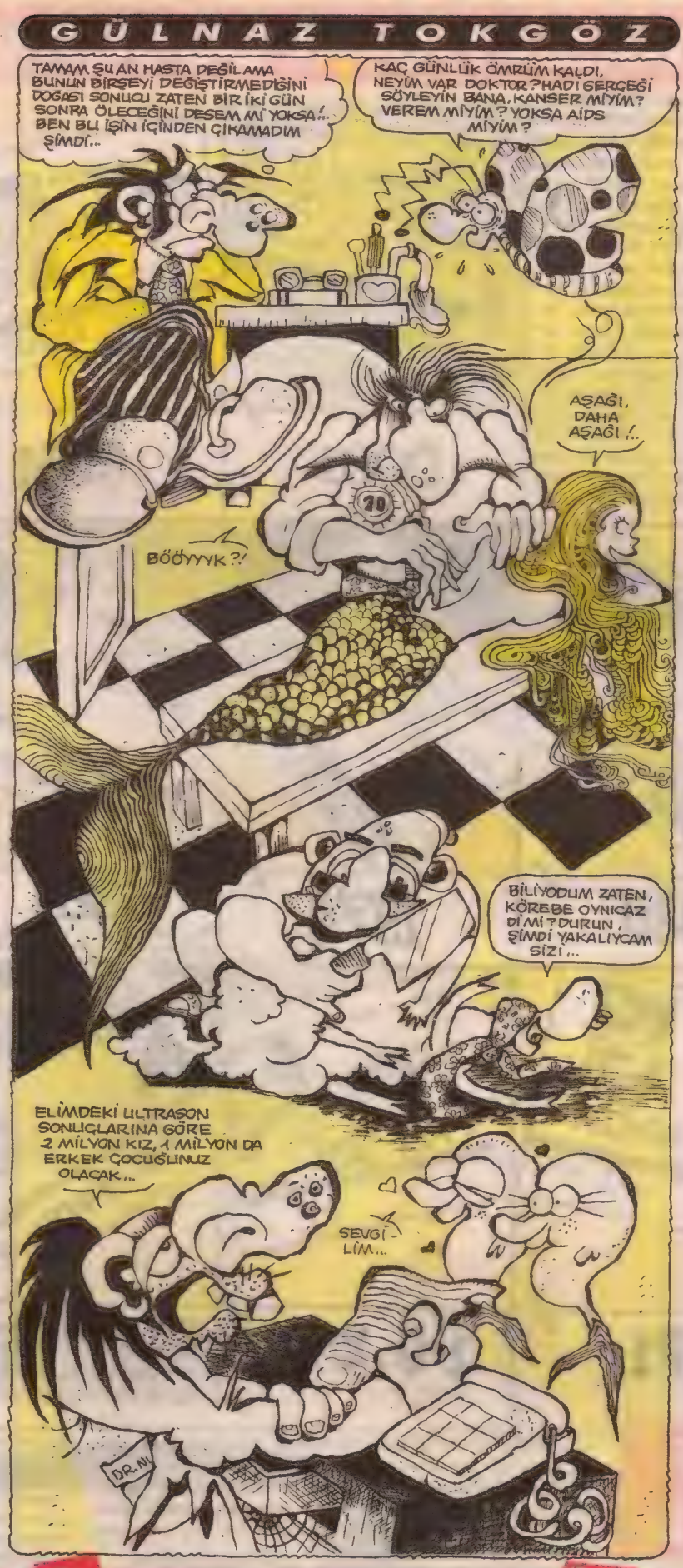

Sayı: 191 9 Temmuz 1995 Pazar

SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ

Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● Aslan ÖZDEMİR ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarımı:** Murat YÜCEŞAN ● Seyhan AYDIN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** *İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.*

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **90 $**
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **75 DM**
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **110 DM**
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **1.200.000 TL**

BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı : 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL. hesabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Dünyada yok edilemeyecek tek şey aşk olmalı. Her nekadar zor şartlarda olursa olsun, hiçbirşeyin yavaşlatamadığı fırtınalı aşklarda efsane olur böyle savaşlarda. Salakların insanları silah zoruyla milliyetlerine göre sınıflandırmaya çalıştığı bu saçma savaş ortamında farklı milliyetlerden sevgililerin gazetelerdeki "evlendik!" duyuruları faşizme karşı müthiş bir başkaldırı ve bu şehre faşizmin giremediğinin kesin kanıtıdır. Ölüme bu kadar yakınken bile çoğu kez top gürlemelerinin az olduğu saatlerde, annelerinin dışarı çıkmama yasağını delebildikleri zamanlar, hızla akıp giden çocukluklarından bir-iki saat daha çalabilmek için, daha önce binlerce kez koşup oynadıkları o sokak aralarının ölümlerine neden olabileceğini bile bile, görmezlikten gelerek ölümü yine de oynarlar oyunlarını. Oyunları herşeyden önemlidir onların. Takmazlar ölümü, hergün içlerinden biri ölse bile. Kimseden de nefret etmez, edemez onlar. Belki de savaşın en akıllıları, en cesurlarıdır onlar.

Şehre bomba yağarken kimse paylaşmaz bu savaşı. Çünkü bu herkesin faşizme karşı verdiği bir savaştır. Şehirde kalıp faşizme karşı savaşan Sırplar ve Bosna ordusundaki Sırp komutanlar bunun en iyi kanıtıdır. Aralarında ölenler oluyor ama sevgi içinde, birbirini severek, işte bunu paylaşarak. Faşistlerse korkarak, sefilliklerine ve yalnızlıklarına boğularak ölecekler. Küçümsenecek bir fark değil bu.

Herşeye rağmen Sırp-Müslüman-Hırvat herkesin dudakları aynı şarkıyı mırıldanır bu şehirde. "Saraybosna Aşkım Benim".

Eser Sunter
Çavuşoğlu sk. No: 34/2 81430 Kartal/İstanbul

Merhaba Leman;

Ben Leman'ımızda bugüne kadar sıralanan özürlülerin sorunlarına maalesef bir başkasını ekleyeceğim. Bu konu pek gündeme getirilmiyor. Konumuz özürlülerin aşk hayatı. Şimdi şunu kabullenelim, fiziki kusurlarımız olabilir ama, bizim de sevmeye, sevilmeye ihtiyacı olan bir kalbimiz var.

Yirmialtı yaşındayım. Bu zamana kadar aptalca hep sağlam kızlara sevdalandım. Ama artık davulun dengi dengine çalması gerektiğini anladım.. Çünkü her teklifimde ters yüz oldum. Hayret ettiler, güldüler. Bilmiyorlardı ki böyle olmak bizim tercihimiz değil. Yine de kimseye küskün değilim.

Tüm Leman'cılara sevgiler...

Selahattin Gündoğdu
Yalıköy Mektep Sk. No: 1/6 81650 Beykoz/İst.

ABDULBAKİ YILMAZ'A

189. sayıdaki yazınızı hayretler içinde okudum. Merak saikiyle alıp okuduğunuz Leman'ın içindeki espri ve çizgilere midenizin bulandığını yazmışsınız. (Stabilize yolda, 302'yle yolculuk ederken okudunuz heralde).

Ben her hafta Leman alırım. Bunun nedeni de bitmek tükenmek bilmeyen mide bulantılarımdır. Pazarı bekleyene kadar oraya buraya (afedersiniz) çıkarıyorum, Pazar sabahı Leman elime ulaştığında ise nedense bulantılarım hemen geçiveriyor. Acayip bir rehavet çöküyor üzerime. Durmadan gülüyorum. (Delilik parayla mı?)

Espri olayına gelince. Valla bize göre, espri demek, "pis belden aşağı uçkur edebiyatı" demek değil. (Türkçe'den kaç alırdınız lisedeyken?) Ama sizin için hayat itaat, ibadet, düşünceden yoksunluk, demek sanıyorum. Ne kadar da demokratsınız, Abdulbaki Bey? Üstelik de iyi niyetlisiniz! Sürekli insanların şeytani yönlerini değil de, süreksiz insanların meleki yönlerini içinize ne güzel sindirmişsiniz? Sizi ayrıca kutlarım bunun için..

Sonra Leman kaç satar her hafta bilir misiniz? İçinde yaşadığımız "müslüman-türk toplumunun" değer yargılarına bu kadar ters düşen (!) bu derginin niye bu kadar çok okunduğunu hiç düşündünüz mü? Ben müslüman değilim Abdulbaki bey, üstelik olmak zorunda da değilim. Çünkü bu ülkenin resmi dini yok! Sayın Abdulbaki bey. Çünkü bu cumhuriyet ümmet anlayışı üzerine kurulmadı!

Cinselliğe, sevgi paylaşımına, güncelliğe ve açık fikirliliğe niye böyle düşmanca bakıyorsunuz? Resmedilen cinsel organlar neden size şeytana hizmet edildiği hissini veriyor? (onların da sizin vücudunuzun bir parçası olduğunu neden unutuyorsunuz?) İnsanların, emekçilerin iş, ekmek, özgürlük ve demokrasi taleplerini ve onurun bayrağını sahiplenen bir dergiye neden böyle, hem de ahlak ve namus adına, acımasızca saldırıyorsunuz?

Siz kendinizi bir tür melek mi sanıyorsunuz? Siz Orhan Veli'yi de sevmiyorsunuzdur eminim. Peki hayatı seviyormusunuz Abdulbaki Bey? Hiç kitap okur musunuz? Niye hep birşeylere kulluk etmek ihtiyacı duyuyorsunuz, ya da herkesin de aynı şeyi yapmak zorunda olduğunu sanıyorsunuz?

Neden düşünmüyorsunuz? Neden önyargılısınız

Beni birşeylerin yoluna davet etmekten vazgeçin artık!

Zaten yeterince midem bulandı, sanırım eski Leman'ları gözden geçirmem gerek, yoksa pazara dek nasıl beklerim, bilmiyorum?

Birgün keşke karşılaşsak diyorum,

O zaman belki gözlerimdeki aydınlık birşeyler anlatacak size! Sevgiler.

Kıvanç Kılıç

Akşamsefası

AA! BİRİ BANKAMATİĞİNİ DÜŞÜRMÜŞ..

Alp Tamer

Bankamatikleri bilirsiniz: Hemen hemen hepimizin cebinde en az bir adet (Bazılarında çokça!) bulunan, plastikten müteşekkil elektromanyetik güçle çalışan ve bizlere gerektiği anda değil de, gerekmediği anlarda bir baba edasıyla ve sınırlı miktarda (sanki para bizim değilmiş gibi!) ödeme yapan, üzeri renkli yada hologramlı şekillerle bulamaç haline getirilmiş, albenili, çağdaş PANDORRA kutularıdır (Para kötülüktür çünkü!) Bilindiği üzre bu kartlar **4** haneli rakamlarla şifrelenerek kullanılır. Yani ister ilkokul terk olalım, ister ORDUNARYÜS PROFESÖR olalım mutlak sürette **4** adet latin rakama ihtiyacımız vardır. Ve bu **4** rakamın seçimi kişiye göre değişir. Ama çoğunluk, bu **4** rakamın biraraya gelişi tesadüfi değildir. Bizlerin bu **4** adet rakamla şifrelendirdiğimiz sayı aslında kimlik ve kişiliğimizle ilgili ipuçlarıdır. Bu sayı bazen doğum tarimiz olabileceği gibi bazen ilk defa milli olduğumuz tarihi de imleyebilir. Ya da Turgay Şeren'in seçiminde olduğu gibi MACARİSTAN'ı ilk tarihinde **3-1** yendiğimizin bellek kaydı da olabilir. (Sahi kaç yılındaydı?) Örnekte görüldüğü gibi bazı insanların BANKAMATİK şifreleri asla ve asla sır değildir. Biz sizlere, olaki günün birinde yolda bulma ihtimalinize karşı bildik bazı medyatik insanların bankamatik şifrelerini veriyoruz. Bu kıyağımızı unutmayın!

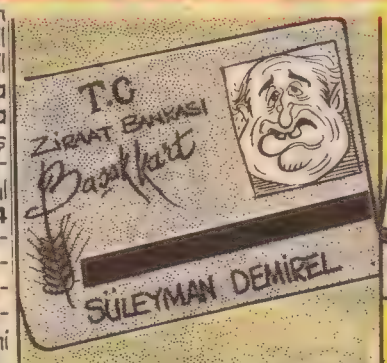

0001

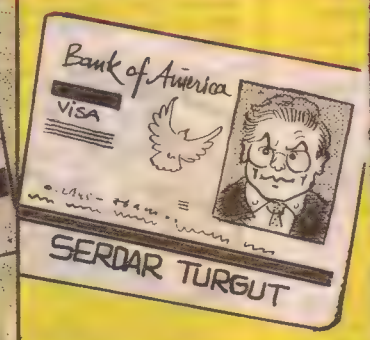

0031

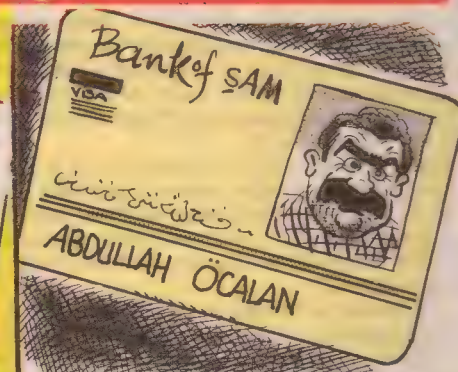

$1\frac{1}{2}$

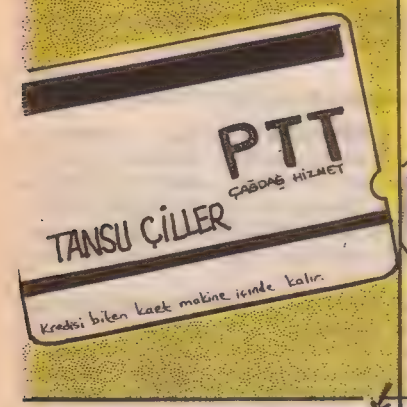

Tansu Hanım banka kartı yerine hernedense ısrarla telefon kartı ile para çekmeye çalışmakta ama maalesef başaramamaktadır!

1980

1974

6889

Bu kart ters sokulduğunda para çekilebilmektedir.

3...2...1...0!

Sıfırdan sonra "ATEŞ!" diye bağırılmazsa para alınamamaktadır!.

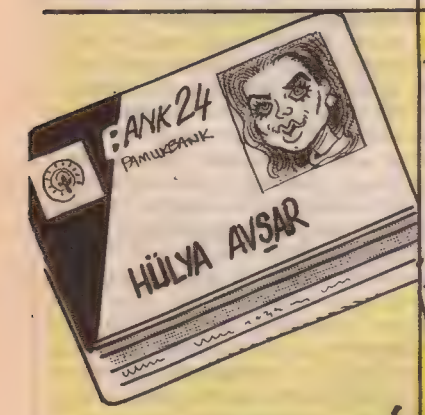

3333

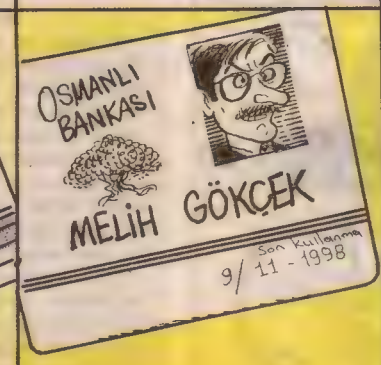

1071

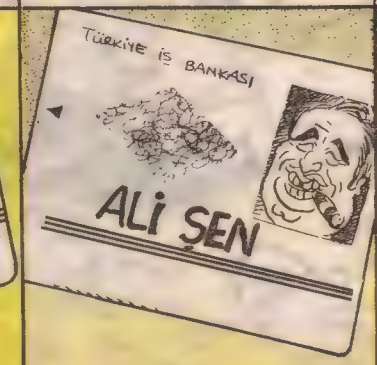

1-0,2-0

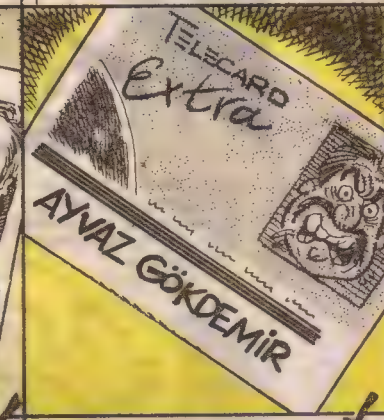

Şifresi yok bilinen, yalnızca, Ayvaz Gökdemir'in bankamatiğe kartı gösterip küfrettiği ve makinenin anında para verdiğidir.

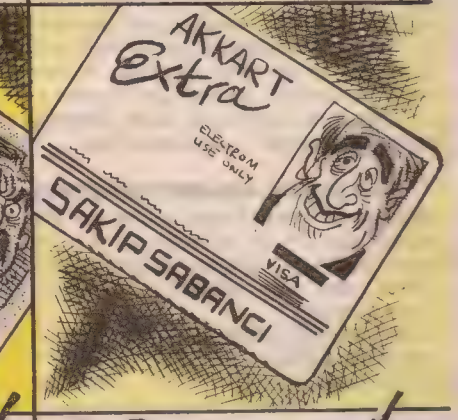

A.S.A: Açıl Susam Açıl" anlamına geldiği tahmin edilen şifre anlaşılmaz bir şekilde MARK ve DOLAR vermektedir.

ZAMAN AYNASI

aslan özdemir

Dün gece bir rüya gördüm, rüyamda evrenin etrafındaki yıldızlara uzanıyordum. Ama yıldızlar benden kaçmaya başlamıştı, hiçbir yıldız elini uzatmıyordu bana. Ta ki çoban yıldızı beni fark edene dek. Çoban yıldızı elini uzattı bana. Bana dedi ki; bu ne mutsuzluk, bu ne yalnızlık dedi, artık zamanı geldi mutlu olmanın dedi ve beni yalnızlık ve mutsuzluk kabuğumdan çıkardı. Şimdi bana adımı sorarsanız benim adım mutluluk yıldızı. Sağolasın çoban yıldızı...

Bodyguard, Orhan&O.

KANATLI POSTALLAR

Zeynep'e

Yanılmıyorsam Hicretin 1371. yılıydı. Tarihe şahitlik yapmam için buyruk verilmişti. Kendimi bir asker kılığıyla saklı tutmuştum. Ya da bu zihniyete hizmet verenlere tutsak düşmüştüm. Bu, Arap beyliklerinin Hristiyan dininin etkisi da kurtuluşun ve zaferin sarhoşluğuyla kendilerinden geçtiği bir an'ı fırsat bilip, krallığın en güzel kızlarından birinin odasına süzülüşümün yıldönümünü kutladığım döneme rastlaması ise bir tesadüften ileri gitmiyordu.

Griye boyanmış kağıttan bir geminin, beyazlar kuşanmış askeriydik. Dalgaların orantısızlığıydık çöl'de. Asker kılıklıydım. Ama gerçek... görevimin sorumluluğunda ve bilincinde olmanın bağlılığıyla... sonunda kendimi bu şehre gönderiyordum. Görevim aşkı tarihiyle yaşamaktı.

Yüce zamanın azizliğiydi olup bitenler. Tarihle aynı düzlemde değildik, ben aynı bir mevsimle gelmiştim, zaman iki kış bir yaz ötedeydi. Bu bir ihanet değildi. Ama ömrümün iki yılını yaşayamamışlığım bana ufunç veriyordu. İnsanlık ayıbıydı. Pastadan kesilen bir dilim gibi hayatımın iki yılı kesilmişti.

"Ben gözleri görmeyen yeni doğmuş köpek yavrusuyum", yoksa "Ben yeni doğmuş gözleri görmeyen köpek yavrusuyum" muydu tam olarak hatırlamıyorum ama aşağı-yukarı böyle bir şeydi...

Günlerden cumartesiydi. Ben İstanbul'a seni gö... gelmiştim. Hatta uyuma fırsatı da bulmuştuk. Aslında karma karışık günlerdeydik, yine de güzel bir gündeydik. İkimiz de bu güzelliklerin farkındaydık. Belki de benim kendimi kaptırmak istememdi sebep. Senin çocukluğun tutmuştu yine. Küçülmüştün birden. Her zaman bu halini sevmiştim, alıp koynuma sar-

Zamanı olduğu halde zamansız bir yolculuk başlar. Ya da zamana tutsak düşmüştük. En son ellerin ellerimde, bacaklarından bir tanesi bacaklarıma sokulmuştu, soluğumda teninin kokusunu hissediyordum.

Saatler önce dakikalarla çarpıştı. Çarpı eşittir saniyelere bölündü. Saniyeler çıkan sonucu alıp kendi aralarında en ufak zaman birimine kulluk ettirdiler. Onlar da katlayıp biçip enine boyuna ölçüp bir konuma aldılar. Tam yelkovan ve akrep ikilisi turlarının son adımını atacakları sırada , kendileri gibi habersiz şehirdeki tüm saatler aynı anda kurulduklarının farkına yeni varıp hep beraber bakır bir zil sesiyle kentteki tüm evlere korkunç bir çığlıkla kustular..

.....

Hâlâ uyku açlığı içindeki insanlar gözlerindeki mahmurluğa ve gülünç suratlarındaki komikliğe aldırmayıp böylesine komik cümleler kurup saçmalamaya başladıklarının farkına vardıklarında saçları sevdikleri tarafından okşanıyorken kendilerine gelebiliyorlardı.

Ben gözlerimi açamıyordum, sen beni uyandırmaya çalışıyordun. Güneş hâlâ ikindi vaktindeydi, şehir cıvıl cıvıldı ... ki gürültü bana öyle geliyordu.

Çetin Toptaş, Ankara'dan Banu, Şule Şahin ve diğer arkadaşlar, faks ve mesajlarınız için teşekkürler.

16 TEMMUZ 1995 PAZAR... SAYI: 192... 20.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

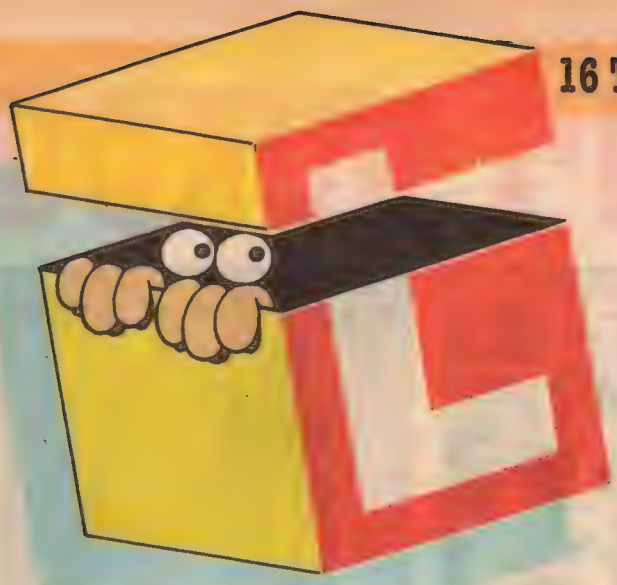

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

AFETE UĞRADIK

Herşey, bina görevlisi Yasin Adıyeke'nin, Leman'ın musluklarını açık unutmasıyla başladı. Önce çeşmelerden akan suların sesini duyuyor ama önemsemiyoruz. Fakat bir süre sonra lavabonun delikleri ve logarlar, binanın yapılışındaki inşaat ihmallerinden dolayı tıkanıyor ve sular binayı dolduruyor. Herkesin gözleri yaşlı. Kimse göz göre göre günler, geceler boyu hazırlanmış karikatürlerin, esprilerin yok olmasına razı değil. Bir anda elektrikler kesiliyor Leman Plaza'da. Kağıtlar ıslanıyor. Bilgisayar ekranları kararıyor. Havalandırma hafif bir mırıldanmayla susuyor. Leman Plaza'da, 50 civarında çalışanın günde 24 saat nefes alıp verdiği bu azman yerde, tam anlamıyla ana-baba günleri yaşanıyor.

Bir mizahçının başına gelebilecek en feci olaylardan birini yaşadık. Yasin Usta bizim sevgi dolu yüreklerimize acımasız bir darbe vurdu. "Geçmiş olsun" diyen dostlar, okurlar "Çok zarar var mı" diye sordular. Hayır, tam tersine 50 kişi tek yürek oldu, sevgi yumağı oluşturdu, zarar etmedik, kâra bile geçtik. Üç-beş odanın içine su girmesi nasıl olsa halledilir, asıl zarar okuyucunun sevgisini kaybetmektir.

ÖZÜR VE TEŞEKKÜR Bina görevlisi, nam-ı diğer Kanlı Kalem Yasin Usta'nın bir anlık ihmali Leman tesislerinde büyük hasara neden oldu. Muslukların açık unutulması sonucu binamız sular içinde kaldı. Baskı makinelerimiz, kameralarımız, trafolarımız, mizah sistemini besleyen ana şebekemiz uzun süre kullanılamadı. Bu zor günümüzde bizi anlayışla karşılayacağınız umuduyla özür dileriz. Bu sıkışık anımızda vali, kaymakam dahil hiçbir devlet kuruluşundan yardım alamazken, derginin hazırlanması için bize kapılarını açan ve destek veren komşumuz Night Kulüp Teksas pavyona teşekkür ederiz. **LEMAN**

SU BASKINI LEMAN'I VURDU

Bina görevlisi Yasin Adıyeke, açık unuttuğu muslukları kapatmak ve uğradığımız zararı telafi etmek için en çok çalışan insandı.

Sular içinde kalan binamızda hemen bir kriz ekibi oluşturuyoruz. Hemen komşumuz Teksas Disco'yu arıyoruz. Dostlarımız bize böyle bir anımızda kapılarını açıyorlar. Genel directör Tuncay Akgün, İşletme müdürü Orhan Açar, Editeör Suat Özkan, bina görevlisi Yasin Adıyeke, Art directeör Bahadır Baruter, Teknik müdür A. Özdemir, Teksas Disco'nun yolunu tutuyoruz. Bisikletlerimizle ulaşım mümkün olmadığından yayan gitmek durumundayız. Fotoğrafta görülmüyor. Bu sırada yerler su ve çamur deryasıdır.

Sular binayı ve çevreyi sardığında ilk işimiz Leman Plaza'nın kedileri Sarman, Pırtık ve Panter'i kurtarmak için harekete geçmek oluyor. Allahtan sular daha yeterince yükselmemiştir. Fotoğrafta Yasin Adıyeke Panter'i kurtarmakla meşgul.

Komşu pavyonlara dağılıp derginin hazırlanmasını buradaki masalarda gerçekleştiriyoruz. Konsomatris arkadaşlar İnci, Deniz ve Arzu bu sırada ellerinden gelen her türlü desteği bizden esirgemiyorlar.

Sular binayı olduğu gibi doldurmuş, arkadaşlar can siperane karikatür orijinallerini, teksir kağıtlarını, tarama uçlarını kurtarmaya çalışıyor. Suat Özkan dalıyor, dipten avuç avuç silgi, kalemtraş çıkarıyor, Bahadır Baruter yarı beline kadar su içinde Lombak arşivini kurtarmak için çırpınıyor. Bu sırada okurlar binanın çevresinde yekvücut olmuş, manevi desteklerini esirgemiyor. Leman dostları İmam Adnan Sokağa koşuyor. Fakat bunların içinde bir tanesi var ki, dostumuz Tatar'ın bizim için yaptıkları yıllar geçse de unutulmaz. Belediyenin 5 litrelik kovalarla yaptığı kurtarma çalışmaları belki günlerce sürebilecekken Tatar 20 litrelik kovalarla geliyor. Birbuçuk günde binadaki suları tahliye ediyor. Bu sırada bizzat hiç uyumadan çalışmalara nezaret ediyor, bir teşekkür bile beklemeden işini yapmış olmanın huzuruyla yanımızdan ayrılıyor.Teşekkürler Tatar.Leman seni unutmayacak.

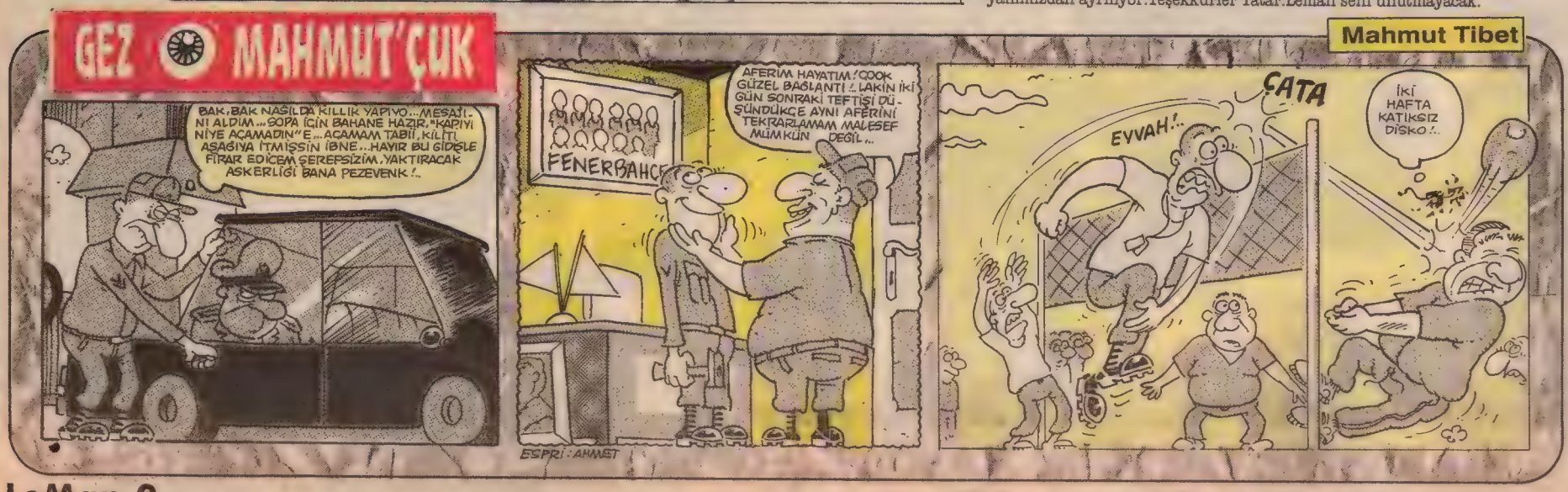

Akşamsefası

Kayıp ailelerine yine polis copu, yine polis copu, 40 gözaltı.

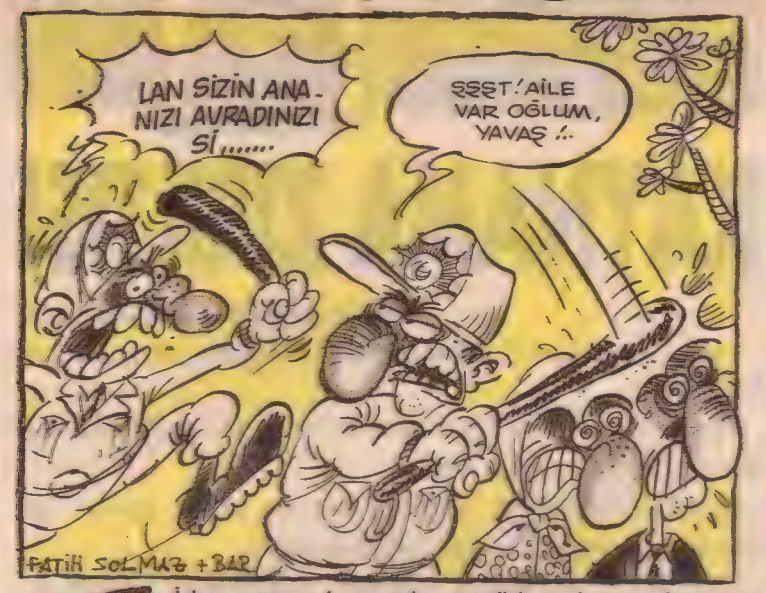

Karikatürist arkadaşımız Tarık Tolunay yine gözaltında. Gözaltında kayıpların yoğun olarak yaşandığı şu günlerde Tarık'ın yaşamından endişe ediyoruz.

İşkence suçundan yargılanan polisler ya kayıp ya beraat.

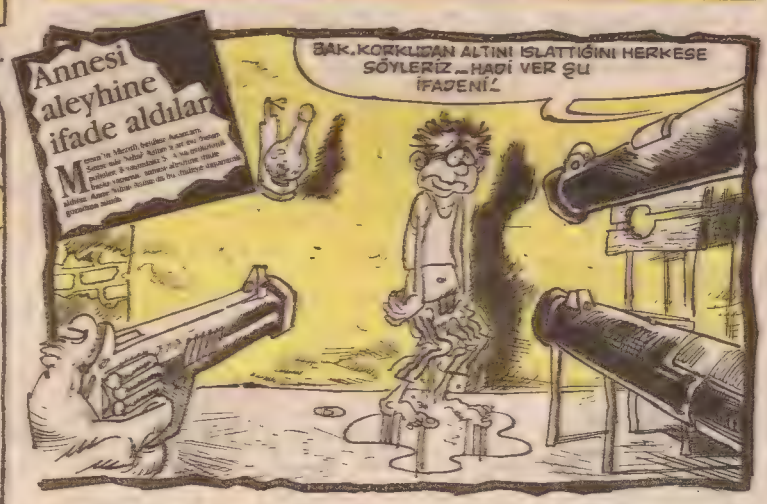

Bosna ölüme koşuyor. Sırplar Srebrenica'yı ele geçirdi. Katliam tehditleri savuruyor. Dünya ve BM sessiz.

Üzerlerine "Eren Keskin Kalbimizdesin!" yazılı tişörtler giyip cezaevine ziyarete giden İHD temsilcileri cezaevine sokulmadı.

C.H.P uyurken SEK satıldı.

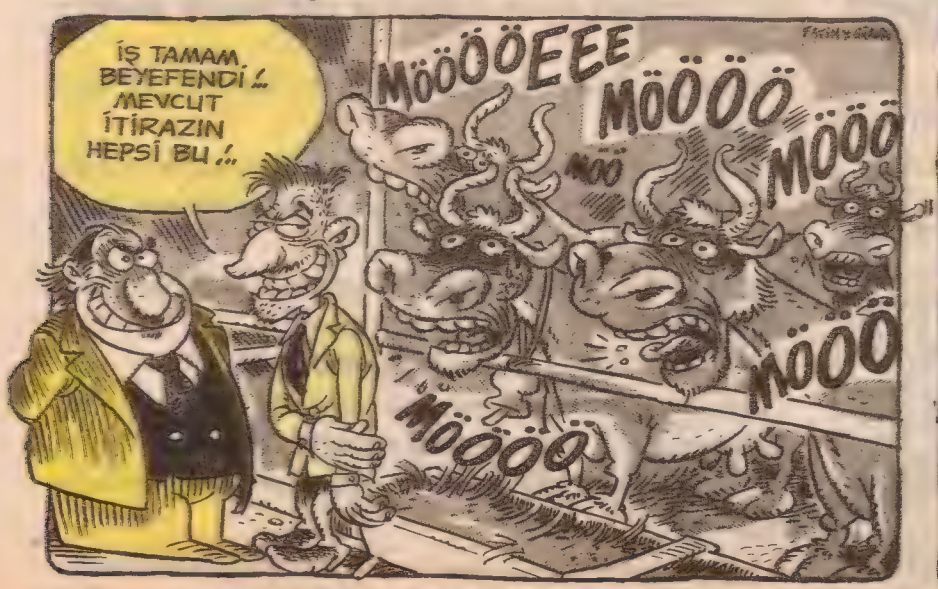

22 bin polise güleryüz eğitimi veriliyor.

GÖSTERİ: CEM YILMAZ - 17 Temmuz Pazartesi Saat 21.00 Leman Kültür

Akşamsefası

HAFTA SONU NE YAPAK ?

☛ türkçe sözlü, yayvan hayatımızın emektar dinamosu, engenç atom karınca aziz amca, ömürlük izni'nin tüm bölümlerini kullanmak üzere atta'ya gitti.. ne demişti. ölmeden önce yazdığı bir şiir'de..."**ölmek birşey değil de / yalnız kalacak dünya..**", aynen öyle.. artık sadece onlar'ın yarattığı sıkıntılara tahammül edeceğiz.. biz biraz, çok eksildik..

☛"**yaşım darlaştı / adımı yere düşürmeden / ayrılmak zorundayım / ayak seslerinden**", (öby, **salâh birsel**)

☛ güleryüzlü sosyalist, milsiz atlet, **mehmet ali aybar** da öldü.. (bu temmuz'da bir şey var, insanı öldürüyor)

☛ **istanbul'u sel bastı..** medya plazaları da, gecekonduları da... (âdil düzen, bu olsa gerek!..) Lâkin gecekondularda ölenler oldu.. (bu da takdir-i ilahi olsa gerek!.)

☛" **toprakta eriyip bittiğinde / yeni doğmuş bir çocuğa adını verecekler / hiç yakışmasa da büyüdüğünde**", (önb, **metin celâl**)

☛ **sombahar**'ın son sayısı çıktı.. orhan alkaya, özel bölüm'üle...

☛ **savaşa karşı barış** dergisi'nin yeni sayısı çıktı..

☛yalnız olmuyor, ümit kıvanç, iletişim yay.. **dünya bana aynısını** anlatacak, sami baydar, korsan yay.. **şirli değnek** , küçük iskender, yky..

☛ **nar**, dördüncü sayısına ulaştı.. **birikim**'in son sayısı çıktı.. **toplumsal tarih** son sayısı çıktı..

☛ **ateş hırsızı**, dergisi'nin 7. sayısı toplatıldı..

☛" **aynı siyah güneş, aynı siyah, / aynı susayış, aynı koşuş, aynı... / of.. hep aynı şey, aynı şey, / aynı, aynı, aynı, aynı, aynı..**", (şiirler, **a.m. dranas**)

☛ **yaşar kemal**'in yargılanması DGM'de sürdü..

☛**özürlü, müfteri, yalancı..** bu kelimeleri kimlere karşı kullanacağınız çok önemli.. **pakdemirli demirel** için sarfetti.. hesap 5 milyar geldi.. KDV'si içinde..

☛**OKM** yine kapatıldı..

☛ yeni bir soba markası: "fellini"

☛ şenlikler festivaller devam ediyor..

☛" **bir şeyi ilk defa sever gibi**", (yenilgiler tarihi, **orhan alkaya**)

MANSUR SEBBOY
(sağır sultan)

PAZAR SEVİŞGENLERİ

Akşamsefası

KAYNAMA ZIRILTISI

"rıfat amca ile amca aziz'e"

*(akıl akıl'dan üstünkörüdür.. hiçbir ceza, suçsuz kalmaz)

*(yaşamayı **hobi** edinenler de var.. o halde bütün yollar, **neron**'a çıkar)

*(pahalı bir saat, zamanı hiç de yavaş yavaş geçirmez.. **tarih**: tersine bilim-kurgu)

*(düşünce'ye hapis, bitmez.. çoğu kez, ölmüş insanların düşüncelerine katıldığımız için ceza alırız.. taka tuka, ite kaka değişmez)

*(umumi garez üzerine, **bireyselleştik**.. dereler, dolaşa dolaşa deniz'e varıyorlar.. insanlar daha zor mu, millet oluyorlar)

*"**sezar'ın hakkı sezar'a**".. (kleopatra'nın hakkından kim gelecek peki)

*(kaç tane "**hakikat**" var.. ve şimdiki hangisi)

*(**batı**; sorunlarını bile, **meziyet** gibi, sunuyor. **doğu**; meziyetlerini bile, **sorun** gibi görüyor.. ya; **tutunamayanlar**, kulpu-sapı olmayanlar mı)

*(risk almayacaksak, bari ellemeyelim)

*(**karınca'yı bile incitmez**.. narkoz ile öldürür)

*(**bankamatik** kendisini, babam sanıyor)

*(yeni moda **reality destan**'lar: **söz fato**'da ile **yetiş emmioğlu**)

*(tutun bana, bana tutun, beraber düşelim, daha çok ses getiririz.. ee, peki, **nuh**, gemisi ile nereye gidecekti, uzaylı değilse)

*(kötü haber:**GODOT**, trafik kazası'nda ölmüş.. iyi haber: **samuell beckett**, eceliyle gitmişti)

*(**sigara kanser yapıyor**, hayat ise verem)

*(şimdi yaşadığımız bu "**gerçekler**", eskiden "**fantazi**" sayılıyordu.. **sonsuzluğa inanıyorum**, fakat görmeye, insan ömrüm yetmeyor)

*(aslında ben **uzaylı**'yım, **terminatör**'üm, türkücü **mustafa topaloğlu**'nu, yok etmeye gönderildim, uzaylıları insan milleti'ne çok komik gösteriyor)

*(mantık, "**ispatla haydi**" diyor.. benim çük'ümde bile değil)

*(**şapka devrimi** yapıldığından beri, şapkasız da başımızdalar.. ya **melon şapka**, ya **mâlum şapka**.. de get lan melûn şapka)

*(**postacı, kapıyı iki kere çalar**.. polis ise kökten halleder, ölü ele geçirir, kapıyı)

*(adalet mülkün, **temel içgüdü**'südür)

*(bırakınız **aziz nesin**'i, bir kenara.. hâlâ ve hâlâ üstelik yüz elli defa **kemal sunal**'a gülen bir halk, **mustafa kemal**'i de hiç anlamamış demektir, değil mi)

LOM BAK

FATİH SOLMAZ & BAHADIR BARUTER

BUNDAN SONRA, BUNUNLA BELEDİYE OTOBÜSLERİNE BEDAVA BİNECEKSİNİZ VE ÖNLERDE OTURACAKSINIZ!..

BENİ HEP HOR GÖRDÜNÜZ!.. SALAK, SAF YERİNE KOYDUNUZ!.. ÖLMEK İSTİYORUM!..

ATLAMA SAKIN!.. DUR YAPMAAA!

DUR YAPMAAA! HAYAT GÜZEL!..

ÜNLÜ AKTÖR CÜNEYT DELON BU! OYNAYACAĞI TRAFİK KAZASI ROLÜ İÇİN 6 AYDIR OTOYOLDA YAŞIYOR!.. BRAVO ADAMA VALLA...

BONG

DUB

KARIN SENİ ALDATIYOR!.. ALTI DOST!..

HEY BİR DAKİKA! YEDİ OLDU!.. ZEKİ ABİNİN BENDE DOSTUYUM!..

SÜRPRİİİZ!.. İBNE DANSÖZ, SÖZ VERDİĞİ HALDE GELMEDİİİİ!..

MANOLYA PASTANESİ

KÜTÜPHANE

TLAK

AYY! KAYDI!..

LÜTFEN SESSİZ OLALIM... SESSİZ OLA-LIIIM!..

ÇOOT

TOOK

YASİN USTA UFAK UFAK TAŞINI-YORSUN GALİBA, HAYIRLI OLSUN..

KANLI ALEM

...kelbeldan fiyatroyo.., bir yiğin uğraşı vardır. Yasin, bu kadar genç, başarılı ve yaratıcı insan karşısında ezilir, giderek küçülür. Ve Bukowski'nin 15 cm'lik kahramanına dönüşür. O an in-... Artık Kanlı Ya-

AYHAN ERDOĞAN'A CEVAP

Üniversite mezuniyetini verdiği güç insanı başarıdan başarıya koşturur. Ayhan arkadaşımız da başarılı birisi. Sinemadan futbola, sanattan kültüre, birçok yarışmalara girmiş yarışmaların hepsini kazanmış **ödüller** almış. Aynı azim ve kararlılığı Leman Kültür'de de sürdürmektedir. Kültürel faaliyetler düzenleyerek tüm Leman unsurları tarafından **gönül adamı** haline geldi. Şu anda da bir **köçek** oyunu oynatmaktadır. Ve Leman duvarındaki bir taş noksandı. O noksanlığı **Ayhan Erdoğan** tamamladı. Bu da bir ödül sayılır. Sayısına ulaşamadığımız ödüllerinin üstüne **bir ödül de** iki hafta önce benden aldı. Aynı başarı devam ederse bir **mükafatlı ödülü** daha var. Başarılı adam d ediğim böyle olmalı. Edirne'den Ardahan'a, Trabzon'dan Antalya'ya hatırı sayılır bir uğraş **bir özveri bir amaç adamıdır Ayhan Erdoğan.** Hayat okulunun kırık sıralarından karanlık odalarından gelen bir Yasin Adıyeke'nin yapacağı iş ancak beden işçisi ve hamallıktan başka ne olabilir. Olsa olsa bir de Ayhan Erdoğan'ı kıskanmak olur. Olsa olsa Ayhan Erdoğan gibi topuktan aşağıda olan **sürüngenleri** ezmek olurdu. Bir itibar sahibi olmanın tanımı böyle işaa edilir. **Ben efserdir delinin ismi, orman yabanisi balıkçı nesli.**

Hattaya: Altay Martı *Yasin Adıyeke*

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Erkan

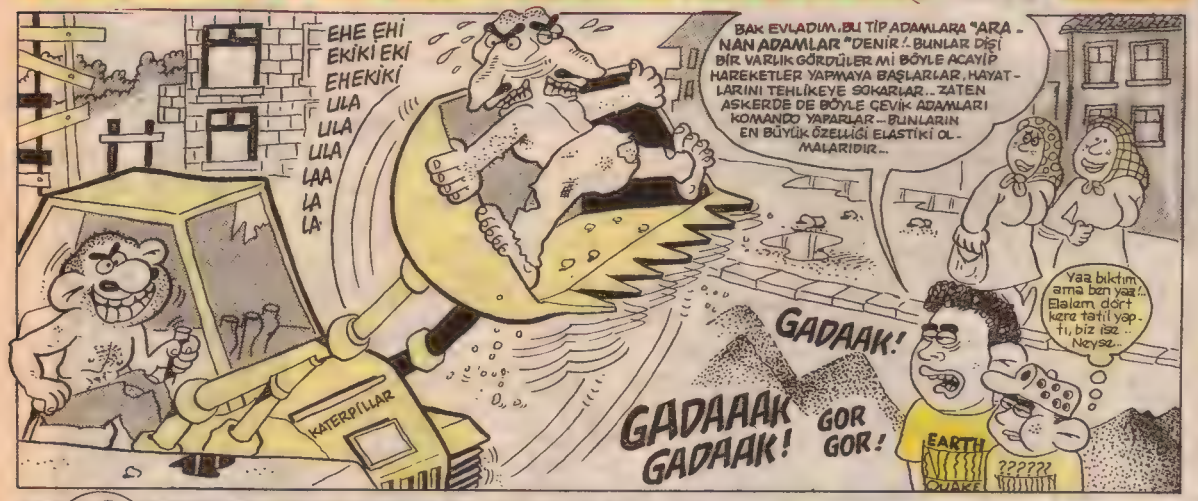

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

Paranoya

Fatih SOLMAZ
veeee
Bahadır BARLITER

KOMİKAZE

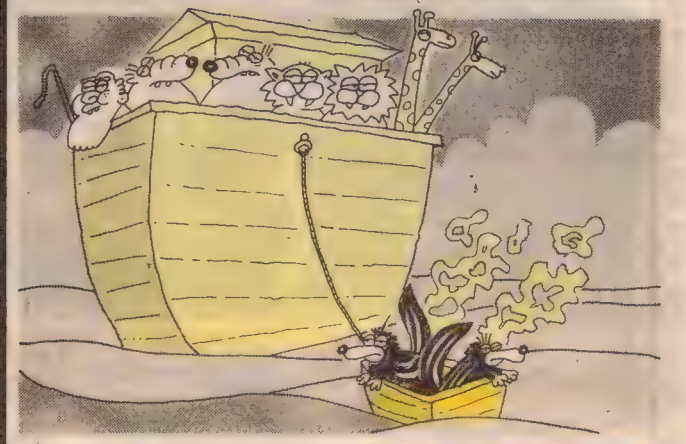

MAHALLE SAVAŞLARI

90 SİMDİKİ GEÇMİŞ ZAMAN

10-15 KİŞİLİK ASKERİ GRUBUNUZ ÖNCE 3'E AYRILIR. BİRİNCİ GRUP SUCULAR, 2'NCİ GRUP KUMCULAR, 3'ÜNCÜ GRUP İSE OKÇULARDIR. KURUYEMİŞÇİDEN ÇALINAN TORBALARIN İÇİNE SU VE KUM DOLDURUP BAĞLANIR. DİĞER MAHALLENİN ASKERLERİ GÖRÜNÜNCE ÖNCE SUCULAR SALDIRIYA GEÇER VE ONLARI ISLATIRLAR. DAHA SONRA KUMCULAR SALDIRARAK KARŞI TARAFIN ASKERLERİNİ ÇAMURA BULARLAR. ONLAR ÜZERİNDEKİ ÇAMURLA UĞRAŞIRKEN OKÇULAR SALDIRIYA GEÇER. VE DÜŞMANI BERTARAF EDER.

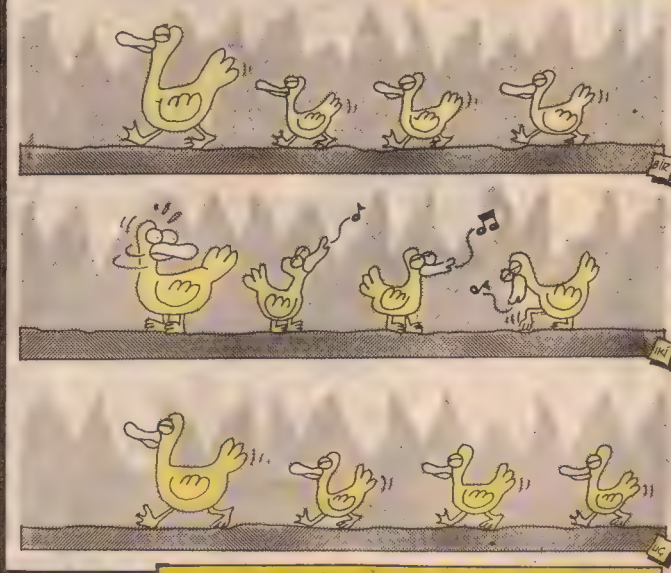

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES CAN BARSIAN

ULU BİLGE DANDOLDENYUS PİKNİKTE

- ÖZET -
Ulu Bilge eskisi kadar popüler olmadığını düşünerek halkın piknik yaptığı topraklara gider... Asansörse 2. katta kalmıştır...

HALK SİZİ SEVİYOR ULU BİLGE...ŞU ÇOCUĞUN SEVİNCİNE BAKSANIZA...ŞİMDİ HERKES BURAYA DOLAR...

ŞU İLERDE PEMBE KOTLU Bİ KARI VAR... BENİM GÖZÜM ONDA ASIL...

ULU BİLGE...

HA?..

BENİM BİR SORUNUM VAR EFENDİM... ELİMİN TERSİ YOK...ÇOK ÜZÜLÜYORUM..

EVET ÇOCUUM!..

HAY DİBİNE YAZ... DIRAYIM SENİN...DERDE BAK...

EVLAT, ELİNİN TERSİ NEDİR Kİ... SANA DİYECEĞİM BOŞ BİR BAKIŞIN TAKILIP KALDIĞI UZAKTAKİ KÜÇÜK BİR NOKTA OLMAK MI İYİDİR, YOKSA İKİ ADIM ATIŞI ARASINDAKİ HÜZÜNLÜ BİR TOPRAK RENGİ OLMAK MI?. BU KARAR SENİNDİR YAVRUM..

SAĞOLUN ULU BİLGE...ŞİMDİ HERŞEYİ ANLADIM...

BOK ANLADIN, BEN KENDİM BİLE ANLAMADIM BE...

ULU BİLGE, BEN HAYATIN ANLAMINI ARIYORUM AMA BULAMIYORUM...

HAYATIN ANLAMINI, ISSIZ DA RÜZGARIN ÜFÜRDÜĞÜ BİR ELEKTRİK TELİNE TAKILI KALAN, ESKİ BİR UĞURMA KALINTISINDA ARA OĞLUM!..

ULU BİLGE, BİR SANCININ KAOSUNU DUYUMSUYORUM SAÇ DİPLERİMDE HAFİF BİR TIKIRTININ RENGİNİ NASIL TADABİLİRİM. BİŞEY SÖYLEYİN...

YÜCE DANDOLDENYUS SUYA SÇTIĞIMIZDA NEDEN ŞLÖP DİYE BİR SES ÇIKAR DA, KARAYA SÇTIĞIMIZDA PRLIK DİYE SES ÇIKAR?!

ULU BİLGE FENERLİYMİŞSİNİZ ÖYLE Mİ?..

ULU BİLGE İMZALI Bİ RESMİNİZİ VERİR MİSİNİZ...

YÜCE EFENDİM, ÇAKILMIŞ BİR ÇİVİYE NASIL TUTTURURUZ TÜM SORUNLARIMIZI...

NE ŞAANE ADAMYA... ULUSLARARASI BİR DEĞER!..

BİDAKKA, ACİL...BU BEYİN YAŞAM DÜRTÜSÜ VE SONSUZLUK HAKKINDA KAFASI KARIŞMIŞ..HEMEN BİKAÇ YANIT ALMASI LAZIM... AÇILIN. AÇILIN...

ÇOK İYİYDİNİZ EFENDİM!..

HALKI KAFALADIDI Mİ...FEKAT GİTMEDEN ÖNCE ŞU PEMBE PANTOLONLUYU ÇALILARA BİR ÇEKSEM...

KURU KÖFTE İSTERMİSİNİZ ULU BİLGE..

Fakat Barul halkını kötü bir sürpriz bekliyordu, çünkü hepsi Ulu Bilge'nin yanındayken...

SKTİR... ETLER NERDE?

BÖREKLER GİTMİİŞ!..

DOLMALARI ÇALMIŞLAR!..

ANNE TOPUUM!..

DARBUKAM.

PARALAAR!

O YAPTI!..

ONUN YÜZÜNDEN OLDU! BİZİ OYALADI!..

SÇTIIMIN BİLGESİ!..

YÜRÜYÜN!..

HALK HEMEN ALEYHİMİZE DÖNDÜ ULU BİLGE,.. NİYETLERİ KÖTÜ GALİBA!..

TÜYELİM BARİ!..

LİNÇ EDELİM...

Akşamsefası

TİMSAH & TRAVMA

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Mehmet ÇAĞÇAĞ

DOKTORUN GÜNLÜĞÜ

ALTAY MARTİ

"Seni güllerle uğurluyorum, kahkahalarla... Esmer çocukluğumun buruk gülümsemesi... Aziz Usta'm... Git, gez, dolaş biraz... Öbür tarafın zebanilerine de şöyle bir görün sonra çık gel!.. Çabuk gel!.. Hep gel..."

KOTİKÇİ

Hayatın hiç ciddiye almadığı, içten içe tartullaşmış kinini elden geldiğince diri tutmaya çalışan, şimdilik münzevi ve bir hayli gri bir kasabada, kendi sürrealizmini kendisi yaratmış, deli deseniz deli değil, akıllı deseniz hiç değil, altmış yaşlarında tuhaf bir ihtiyardı. Belirgin bir yeri yoktu; her yerde karşılaşabilirdiniz onunla.

Koyu kahverengi, çizgili takım elbisesi, başında sağı solu bükülmüş eski fötr şapkası, yıpranmış iri kravatı ve arasıra kayışından tutup elinde, arasıra da omzuna asıp taşıdığı boya sandığıyla sıradışılığı hemen göze çarpardı.

Altı üstü bir ayakkabı boyacısıydı; niçin öyle giyinirdi ki? Masum bir özenti miydi bu, bir karşı duruş muydu, bir adam sayılma isteği, bir varoluş şekli miydi, yoksa, yoksa hastalıklı bir ruhun sessiz sedasız dışavurumu, bir saplantı mıydı? Niçin öyle giyinirdi ki?

Hiç traşsız görmedim onu. Darmadağınık kalın kaşları, alttan-üstten torbalanmış gözleri, daima yukarıya bakan burnuyla hiç kimseyi umursamaz tavırlarda gün boyunca ayakkabı boyardı.

Karanlığın basmasıyla renkleri eşitlenen herhangi bir taş yığını evde, dört duvar arasında, ne yer, ne içer, ne düşünürdü? Hiç güldüğü olmuş muydu, ya da ağladığı? Sorsanız nasıl tarif ederdi acaba yalnızlığı? Ölüm ne kadar sıklıkla düşerdi aklına ve hiç ürker miydi? Sevgilisi olmuş muydu hayatta; eşi, dostu, arkadaşı olmuş muydu? Ten teması nedir bilir miydi; bilmeyi bırakın hayal eder miydi? Kimdi bu adam; bu küskünlük nedendi?

Hakkında pek bilgi sahibi olana rastlamadım. Yıllar önce -hangi kasırgaya tutulduysa bilinmez- palas pandıras çıkıp gelmişti bu sancılı ilçeye. Kimselerle konuşmaz, bir sır gibi saklı tutardı yaşamını. Hayata canlı olarak değil de bir gölge olarak gelmişti sanki! Zararsız, gerçeküstü, amaçsız ve duru bir gölge gibi!..

Herkesçe bilinen tek özelliğini ise içimi ısıtmak için girdiğim bir kahvede tesadüfen öğrendim. Çay ocağına yakın bir masaya oturup garsona çay getirmesini işaret ederken takıldı gözüme. Kahvenin ortasına kurulmuş iri bir sobanın hemen yanıbaşında, başını öne eğmiş taştan bir heykel gibi öylece oturuyordu. Bir yandan çayımı yudumlarken, bir yandan da gözucuyla onu seyrediyor, daha doğrusu inceliyordum. Birara müşterilerden biri sobanın yanına doğru bir sigara izmariti fırlattı. O anda fötr şapkalı boyacıda, bir yerlerden sinyal almış gibi bir irkilme oldu ve gayet doğal bir şekilde yere eğilip izmariti aldı. Sonra da derin derin içmeye başladı. Kahvedekilerin aksine, ben , bu gizemli adama farklı anlamlar yüklediğimden yavaşça yerimden kalkıp yanına doğru ilerledim. Paltomun iç cebinden çıkardığım sigara paketini, tam yanına yaklaşıp burnuna doğru uzattım. Şöyle bir dönüp baktı. Biraz sigarayı biraz da beni süzüp sonra kafasını çevirdi. O sırada yakın masalardan söylenenler oldu:

-Doktor bey, o hiç tam cigara içmez. Yıllardır böyledir bu adam. Kotikçidir, öldürsen başka sigara içmez.

Biraz hayret ederek gerisin geriye masama döndüm. Ne garip adamdı bu yahu! Birazdan oranın yerlisi bir-iki tanıdık gelip oturdu masama. Az önce benimle boyacı arasındaki gösteriyi izlemiş olmanın keyfiyle, şaşırmamam gerektiğini, o giz dolu adamın nedendir bilinmez hep kotik yani izmarit içtiğini anlatıp durdular. Aralarından biri bunu bir kez daha ispatlamak için, handiyse filtresine dek içtiği sigarasını pat diye fırlattı sobanın yanına. Merakla beklemeye başladım. Yanıbaşına düşen sigarayı farkeden boyacı birden ayağa kalktı. Gözlerini kısarak sağa sola bakınmaya başladı. Sonra da ince ince dumanı tüten sigaranın etrafında dönmeye başladı. Dönerken de bir bana, bir de yerdeki izmarite bakıyordu sürekli. Kahvedekiler de şaşırmıştı. Bu durum iki üç dakika kadar sürdü. Boyacı birden zınk diye durup ağır ağır izmarite doğru yaklaştı ve ayağını uzatıp böcek eziyormuş gibi hırsla ezip un ufak etti sigarayı. Sonra da çatık kaşlarıyla bana dönüp:

-Biliyorum, senin de gözün vardı onda, dedi. Ama onu öldürdüm. Artık ikimize de yar olmaz.

Herkes şaşkın bir şekilde olup biteni izlerken, o, kollarını iki yana açmış bir şekilde , kovboylar gibi sallana sallana çıkıp gitti kahveden.

Deli deseniz deli değil, akıllı deseniz hiç değildi, neydi neyin nesiydi, niçin öyle davranmıştı bana o gün?

Yaşam ve insanlarla hiçbirimizin farkedemediği, sadece kendisinin muhteşem bir tat aldığı garip bir oyun mu oynuyordu, bir türlü aklım ermedi.

DUYURU

GENÇLİĞİN KALBİ BU FUARDA ATACAK...

RÜZGAR AJANS VE FUARCILIK "1. GENÇLİK VE EĞİTİM FUARI'NIN 22 TEMMUZ GÜNÜ SAAT 10.00'DA TARİHİ BEYOĞLU GALATASARAY LİSESİ BAHÇESİNDE AÇIYOR.

1. GENÇLİK VE EĞİTİM FUARI'NDA 100'E YAKIN YAYINEVİ, ÖZEL TV VE RADYOLAR, DERSHANELER, EĞİTİM GEREÇLERİ, GİYİM VE AKSESUARLAR, EMİTASYON TAKILAR, MÜZİK ALET VE AKSESUARLARI, DENİZ GEREÇLERİ VE EKİPMANLARI, İÇECEKLER, KOZMETİK ÜRÜNLERİ, TELEFON-TELSİZ-ÇAĞRI CİHAZLARI FUARDAKİ YERLERİNİ ALMIŞ OLACAK. AYRICA LEMAN DERGİSİ DE STANDINDA HAZIR BULUNACAK. RENGARENK OLAN "1. GENÇLİK VE EĞİTİM FUARI" SİZLERİN KATILIMIYLA DAHA DA RENKLEŞECEK VE CANLILAŞACAKTIR. 31 TEMMUZ'A KADAR SÜRECEK OLAN GENÇLİK VE EĞİTİM FUARINI MUTLAKA GİDİP GÖRMELİSİNİZ...

GENÇLİĞİN KALBİNİ GALATASARAY LİSESİ'NİN BAHÇESİ'NDE HEP BERABER HİSSEDELİM!..

GİRİŞ: 30.000 TL.

•••

Galapakos adalarının engin biyolojik çeşitliliğinin ayrımında olan, göçmen kuşların yaşamını ezbere bilen grup olarak etkinlik gerçekleştirilebilen, altı ay karadan uzak yaşayabilecek dirençte, konuşmalarını Türkçe'ye çevirebilecek balıkadamlar çıracılar, iskeleler, alabandalar, sinema sanatına gönül veren güzel insanlar öykücüler, çizgiromancılar, PC zombileri, şiirbazlar, nükleer karşıtları, karikatürcüler, eylem adamları, felsefeciler, sürekli üretmek isteyen kürek mahkumları aranıyor. İlgilenenler beni arasın.

Fotokopi Neşriyat AŞ adına Kaptan Kusto
Tel: 590 16 64

•••

Eskişehir KİBELE SANAT MERKEZİ'nde kısa metrajlı film gösterileri.. Perşembe ve Cuma günleri devam ediyor.

•••

Zen Centre
Aikido, Zazen Tai-Çi, Bokken, Kendo-Budo..
Çamlık sok. No: 23 3. Levent
Tel: 283 49 82

Akşamsefası

Piyasa Mektupları

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

İSTEMİYEREK OLDU... İSTEMİYEREK... N'OOLUR AFFET BENİ... SEN OYDUN...

TANRIM! NE YAPTIM BEN?

BU SENİ SON GÖRÜŞÜM MÜYDÜ ACABA? BİLİYORUM BUNLAR SENİN SON REENKARNASYONLARIN...

HER SEFERİNDE ÖLMEK ZORUNDA MISIN?..

TANRIM N'OOLUR BANA BİR ŞANS DAHA VER...NE ŞEKİLDE OLURSA OLSUN BİR KERE DAHA GÖREYİM!..

BİR DAHA...

YARIN GENE GELİCEM. N'OOLUR ONU BİR DAHA GÖRSEM...

GELİYORUM, N'OOLUR ORDA OL!..

BÜTÜN GECE DUA ETTİM...

BAK ŞİMDİ GÖZÜMÜ KAPAYIP GİRİYORUM, ORDASIN Dİ Mİ?..

GELDİM İŞTE... ÖZÜR DİLİYCEM SENDEN... SENİ NE KADAR ÇOK SEVDİĞİMİ SÖYLİYCEM...

GÖRÜCEM, SON BİR KERE DAHA...

GÖRMELİYİM...

GÖZLERİMİ AÇIYORUM...

AÇTIM İŞTE!

HAYIR!

DURUN!

DOKUNMAYIN ONAAA!

NERDEN GELDİN LAN SEN?

SUS LAN!

AH!

SİKİN ANASINI SONRA ATIN AŞAĞI...

SEN BİZE BIRAK ŞÜKRÜ ABİ!..

KAFAYI YEDİ PEZEVENK GÜLÜYOR...

HI HA HAH!

ATIN!..

BU KİM BE?!

NERDEN GELDİ?..

GAYRETTEPE'NİN DE BOKUNU ÇIKARDILAR SONUNDA...

ŞÜKRÜ ABİ, İNANILMAZ BİŞEY, HERİF İŞKENCEDEN KAFAYI YEDİ, AŞAĞI ATTIK KAYBOLDU...

Bİ DE SEN CANIMI SIKMA, ZATEN ÖLDÜ BU KALTAK!..

HİHAHAA HAH..HAO..

BU SONDU... ARTIK, ONU GÖRMEK İÇİN HİÇBİR ŞANSIM KALMADI.. HİİİHAHAHİ!..

SİP ESER

Akşamsefası

bayıra gül

Feyhan Güver

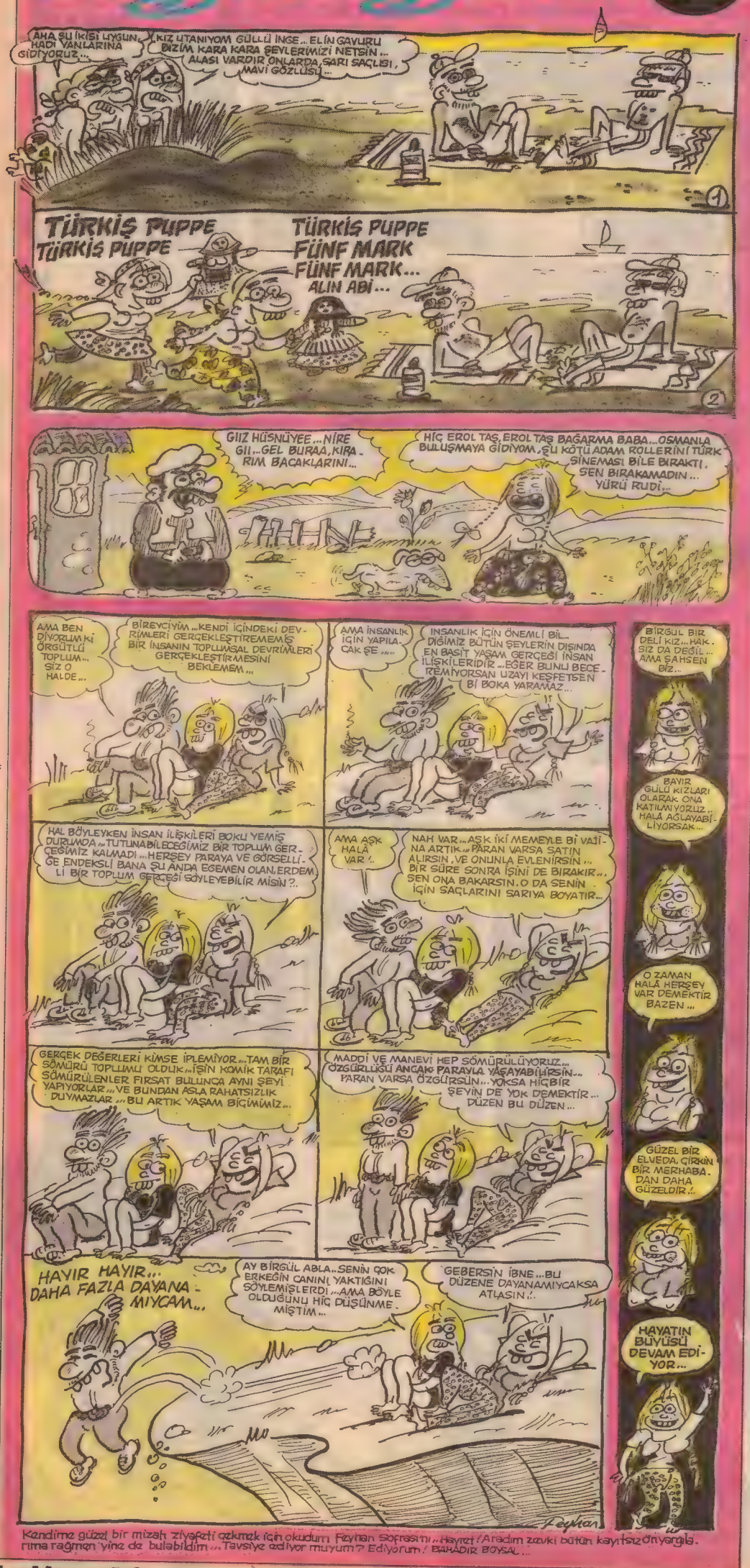

Kendime güzel bir mizah ziyafeti çekmek için okudum Feyhan Sofrası'nı...Hayret! Aradım zevki bütün kayıtsızlığıma rağmen yine de bulabildim...Tavsiye ediyor muyum? Ediyorum! BAHADIR BOYSAL...

iki nokta

Gazeteci heyecanı sever!

Gazeteci milleti sessizliği garipser, yalnızlaşır. Iki gündür öyleyiz Medya Plaza'da... Koptuk dünyadan! Gazetecinin hayatını karartan böyle sessizliği 12 Eylül'de yaşadım. 15 yıl önce bir gece vakti çöken sessizlik bir darbeyle, siyasal bir felaketle gelmişti. 15 yıl sonra bir sabah hayatımızı karartan sessizlik ise bir selle geldi.

Sayfa 17'de

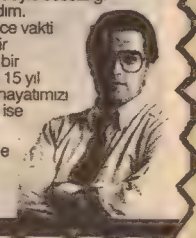

Hasan Cemal

TANK SESİ, RANT SESİ...

12 Eylül darbesinde, Cumhuriyet gazetesinin Cağaloğlu'ndaki köhne binasında, Genel Yayın Yönetmenliği, koltuğundaydı. Kendi deyimiyle darbe sabahı, "Tank sesi"yle uyandı. Bu süreçte gazetesinden onlarca arkadaşı işkenceden geçti, cezaevlerine tıkıldı.

Gün oldu, devran döndü. 1992'de "Sabah Plaza"ya geçti. Hal böyle olunca "sabah kalkışları"ndaki duyarlılıkları değişti. Sel nedeniyle Dinç Bilgin milyarlarca lira zarara uğrayınca tank sesiyle,.rant sesini birbirine karıştırdı. Kendi dediği gibi, "koptu dünyadan"!

LeM

Renkler

Serdar TURGUT

Yurdum Beyaz

SON
olduğ
bölüm
Ya
hoşnu
duygu
arkad
kızgın
kızgın
yansıt
esprile
kızma
çizgiyi
Ber

Bina görevlimiz Yasin Usta (nam-ı d
lunduğu, galiba bu hafta içinde yayınla
başlıklı yazınızı okumuş olduk. Size kız
mizden söz edip hakkınızda çizdiğimiz k
Yurdum 'Beyaz Türk'ü Serdar:
Siz; Çinlilerden, Hintlilerden, Çingen
sullardan, halklardan ne kadar nefret ed
Bu notun üzerine aynı akşam sizden
Radyo'ya "Leman'cılar çizebiliyor ama
niz.
Biz hem okuruz, yazarız, hem de -sizi
Fakat bütün bunların üstüne sizin z
Onun için bir test yapalım şimdi size Se
ER-TUĞ-RUL TOP AT. SER-DAR TER. KOŞ SER-DAR KOŞ. O-KU S
NOT: Leman'dan Lemancılara:
Serdar Turgut'un Yaşam Radyo Kültür'de muayyen saatlerde yayın

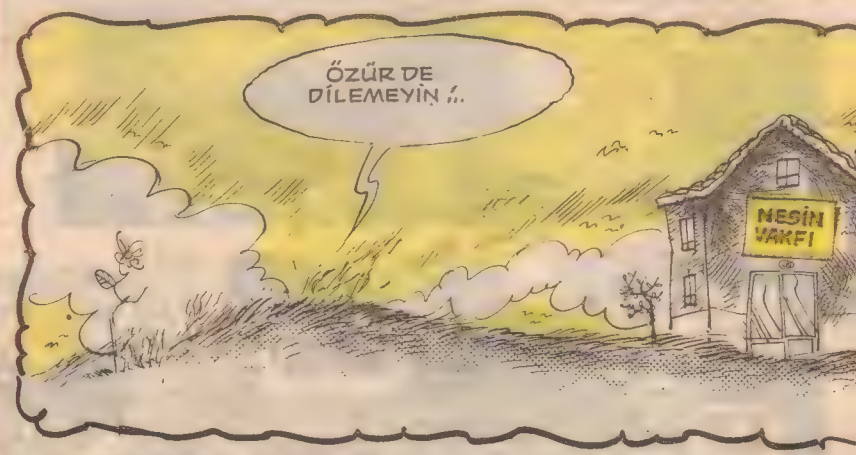

CEZMİ ERSÖZ

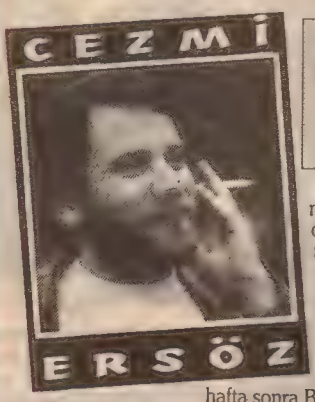

İNSAN SEVİNCE İYİ K
BİR YOLCU OLUYO

Seninle çoğalıyor hayatım. Zamanın beni küçülten engelleri kalkıyor, seni düşündükçe sevgili, yaşamadığım günleri yaşamış, görmediğim kahramanlarımı görmüş, onların o coşkulu, o büyük hayatlarına ortak olduğumu hissediyorum.

İşte Halikarnas Balıkçısı, daha kimseler uyanmadan Bodrum sokaklarına küpe çiçeklerinin tohumlarını o bereketli elleriyle ekiyor, sonsuz bir sevgiyle. Birkaç hafta sonra Bodrum'un yoksul ama neşeli kızları o küpe çiçeklerini kulaklarına takıp dolaşacaklardır... Bu, Balıkçı'nın hayatının en mutlu anlarından biri olacaktır...

Zalimlerin, yüzlerce yıl hapis verseler de onun kafasında yarattığı özgürlüğü hapishaneye sokamadıkları İsmail Beşikçi'nin dışarda olduğu günlerden bir gün odasında çalışırken evini su bastığı söylenir. Su, çalıştığı odasını da kaplar, ayak bileklerinden yukarıya yükselir, ama o işine öylesine dalmıştır ki farketmez bile, neden sonra karısı gelir ve ona evin sular altında olduğunu söyler...

Bilirsin sevdiklerime en çok çiçek hediye alırım. Ve mutlaka sokaklarda sepetlerinde, o rengarenk kovalarında çiçek satan, o güleç, o hoş sohbet çingenelerden... Geçen bir kez daha farkettim ki hep pazarlık ediyorum ben onlarla.. Ne kötü, pazarlık edecek o güzelim çingene çiçekçiler mi kaldı, diye düşündüm, yüzüm kızardı. Yüzüm kızardı ve hemen aklıma Yılmaz Güney geldi. Sevgilisinin gönlünü almak için bir kamyonun arkasını tamamen gül boşalttıran Yılmaz Güney.. Yılmaz Güney çingene çiçekçilerle asla pazarlık etmemiştir..

Arkadaşları Neyzen Tevfik iddiaya girmek isterler. Yıllardır İstanbul sokaklarında yaşayan ve bu süre içinde neredeyse hiç yıkanmamış, çok yaşlı ve meczub bir kadınla otel odasında bir süre belki de en fazla bir saat başbaşa kalacaktır. Eğer Neyzen bunu başarırsa ona içki ısmarlayacaktır arkadaşları. Hiç düşünmeden peki der Neyzen Tefik ve o kadınla otel odasına girer. Bir saat, iki saat, üç saat... Kapının dibinde bekleyenler merak içindedirler. Odada acaba neler oluyordur? Kulak kabartırlar; İçerden aşk sözleri, sevgi yakanşları ve ney sesleri gelmektedir. Birkaç saat sonra sabaha karşı Neyzen Tevfik, arkadaşlarılıkdışı baskıları prote
rilen boya ve tinerler
Beyoğlu'nun me
yatın, bu keşmekeşi
kaları kalkık, hüzünlü
dınlar, kumarbazlar
dilerinden bildikleri
gelince anlarlar onun
yazar olarak değil, o
sevdiği sokak insanla
ben de sizin gibi sok
öfkelenen insanların
tım!..
İşte böyle sevgili,
yor. Bütün o eşsiz, d
verici, trajik cesur bü
İnsan sevince pro
lip bahçıvanlık yapm
yalnızlığını ve tıkanm
Arkadaşlarıyla bi
kimse ödemeye yan
Atay'ın o öfkeyle ve
İnsan sevince sev
sına süren ve kendisi
hane sahibine: Roma
lığına olan inancına
hayran oluyor..
İnsan sevince sev
dünyada neden bulu
mız istendiği sorusun
sanki kalbinde gezind
Ceplerine çakıl ta
Wirginia Woolf'la ber

Akşamsefası

ANTİ MEDYA

Leman'cılara not

...berimle ilgili yayınlamış ...rikatürlerin büyük bir ... ...hoşlanmıyordum. ...mayın, eleştirilmekten ...amla ilgili değildi bu ...rikatürleri çizen ...a o kadar büyük bir ...ordu ki, bu ...izgiye aynen ...ıştıklarında ortaya kaba ...du. Anlaşılan onlar ...et etmek arasındaki ...: edemiyorlardı. ... kaliteli olmanız gerektiğine kendimi inandırmış olduğum için sanatçıların içlerindeki kızgınlığı daha kaliteli bir şekilde çizgilerine aktaramamalarından da üzüntü duyuyordum.

Ancak dün arkadaşlarım bana galiba son sayınızı gösterdiler.

Bazı ünlüler için bankamatik kartı şifre numaraları üzerine bir fantezi yapmışsınız.

Olay bütünüyle çok hoşuma gitti. Ayrıca bankamatik kartı şifre numarası olarak bana 0031'i uygun görmenize de çok güldüm.

...ürk'ü Serdar'a not!

...Kanlı Kalem'), geçenlerde bizimle ilgili notunuzun bu... ...r Hürriyet gösterdi. Bu vesileyle "Leman'cılara not", ...nefret etmek arasındaki çizgiyi tam tayin edemediği... ...ürlerden hoşlanmadığınızı belirtmişsiniz.

...n, Kürtlerden, gecekondularda oturan ter kokan yok... ...nız; biz de sizden o kadar nefret ediyoruz.

...nle ilgili görüş isteyen 92.3'ten yayın yapan Yaşam ..., yazma bilmiyor" türünden bir görüş beyan etmişsi...

...temelen beceremeyeceğiniz bir uğraş çizebiliriz. ...evvaliye kuvvetiniz hakkında iyice kuşkuya düştük.

...MAN O-KU. HA-Dİ SER-DAR-A LE-MAN GÖS-...AR O-KU.

...izimle ilgili söylediği sözlerin kasedi, Leman ...ektir. Meraklılarına duyurulur.

GÜNÜN YAZISI

OKTAY EKŞİ

Aziz Nesin'i bu çelişkiler yarattı...

Birinci sayfadan devam

Sonra o yazı yüzünden çok üzüldük. Çünkü yol boyu gazeteyle yaptığımız telefon konuşmalarında aldığımız bilgi yanlış çıktı. Ama **Nesin**'den kamuoyu önünde özür dileme imkânı olmadı.

Aslında şöyle bir izne çıkmak, Türkiye'nin neden bir **Aziz Nesin** yetiştirebildiğini görmeye yetiyor. Çünkü her taraf mizah dolu. Ama **Aziz Nesin** olabilmek aynı

90 dan fazla eser yazan ünlü yazar Nesin 80 yaşındaydı.

AZİZ NESİN kadavra oldu

- İzmir'in Çeşme ilçesinde geçirdiği kalp krizi sonucu ölen ünlü mizah yazarı Aziz Nesin'in cesedi vasiyeti üzerine kadavra olarak kullanılmak üzere İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne teslim edilecek.
- **Aziz Nesin, cesedinin tıp öğrencilerinin kadavra olarak kullanabilmeleri için bağışlanmasını vasiyet etmişti. Nesin, dinsel cenaze töreni yapılmamasını, Çatalca'da bulunan Vakfı'nın bahçesine gömülmesini ve gömüldüğü yerin mezar biçimine getirilmemesini istemişti.** ● Haben 5'te

AKŞAM'IN TAHAMMÜL ÖTESİ "ÖLÜ GÖMÜCÜLÜĞÜ"

Evet! Usta kendi istemiyle, tıp öğrencilerinin eğitimi için bedenini kadavra olarak sundu. Onun ölümünün ardından bildik medya timsah gözyaşları dökerken, şeriatçı basın, bekleneni yerine getirdi; kına yaktı.

Bir de böyleleri var ki, insanın doğduğu topraklara pişman olası geliyor. Aynı havayı teneffüs etmemek için. Siz; vücutları kadavra olmayı haketmeyen "manşet yazıcıları": Aziz Nesin öldü. Siz zaten "Soluk alıp verme" işleminin dışında hiç yaşamadınız ki!

Medya Plaza'yı sel bastı, bok götürdü...

...PLİ

...nın yanında durmaz kaçar dedikleri o çok yaşlı, o meczub kadınla kolkola, gözgöze ve birbirlerine derin bir sevgiyle bakarak kendilerini seyredenlerin şaşkınlık dolu bakışları arasında çıkıp giderler...

Zulmün kalesi Diyarbakır Cezaevi'nde, üzerlerinde uygulanan insan...ek için Atatürk'ün veciz sözlerini yazmaları için ve...ilerini alev alev yakar dört Kürt genci..

...rinde, kumarhanelerinde batakhanelerinde, bu ha...ını ve anlamsızlığını arayan kirli pardesüsünün ya...am dolaşır bir başına... Fahişeler, konsomatrist ka...ıkler, fedailer, şoförler, torbacılar, esrarkeşler ken...ı hep, Çakır diye çağırırlar.. Ölünce, cenazesine ... bir yazar olduğunu,Sait Faik olduğunu. Eminim bir ... biri gibi gömülmelk isterdi Sait Faik. Uzaklardan o ...öyle bağırdığını duyar gibiyim: Ben sizden biriyim, ...itilmiş, ezik, isyankâr, neşeli aniden coşan, birden ...yim. Sizden tek farkım şu: Yazmasam deli olacak...

...evince bütün hayatlara aşina oluyor, engelleri yıkı...maz anlara konuk oluyor.. Hüzünlü, tuhaf, hayret ...ara, bütün o unutulmaz jestlere..

...en, artık konuşmak anlamsız diyerek inzivaya çeki...layan felsefe uzmanı ve dilbilimci Wittgenstein'in ...daha iyi anlıyor..

...kardığı edebiyat dergisi kapanınca kalan borçlarını ...ğı için tek başına kuruşu kuruşuna ödeyen Oğuz ... taçlanmış dürüstlüğünü daha iyi hissediyor..

...üz yazmadığı romanlarının teliflerini kumar masa...ne zaman roman yazacaksınız? diye soran kumar...e şu an yazıyorum, diyen Dostoyevksi'nin yaratıcı...mun kenarındaki korkusuz yaşamına bir kez daha ...

...iliz Şair Lord Byron'un Tanrıya meydan okuyarak ...uzu ve burada olduğumuz için bizden ne yapma... ilk önce kendisinin düşündüğünü ve yanıtının da ...sediyor..

...durup kendini göl sularına bırakan İngiliz romancı ...mün mükemmelliğiyle öpüşüyor.

26 yaşındayken bir düelloda hayatını yitiren Rus yazar Lermontov'la geride kalan yaşamını paylaşmak istiyor..

İnsan sevince sevgili, sahibi tarafından kırbaçlanan mazlum bir atın boynuna sarılarak ağlayan ve atın titreyen ürkek teninde belki de bütün acı çekenlere ve kırbaç altında olanlara sarılan yüce hayat düşkünü Nietzche'yi daha derinden anladığını farkediyor..

İnsan sevince uçurumun kenarında dolaşıyor, ama büyük yaşıyor sevgili... Bodrum sokaklarına küpe çiçekleri eken Halikarnas Balıkçısı oluyor, o küpe çiçeklerini kulakların takan Bodrumlu kızlar oluyor...

Bin yıl hüküm verseler de zalimlere o bilge gülümsemesiyle ve sadece acıyarak bakan ve çalışırken düyanın bütün o sıradan zorluklarını unutan İsmail Beşikçi oluyor...

Sevgilisinin kapısı önüne bir kamyon dolusu gül yaprağı döken Yılmaz Güney; yaşı, üstü başı durumu ne olursa olsun sevmek, bağlanmak ve aşık olmak için sadece yanındaki insanın gözlerinin içine, yani kalbine bakan Neyzen Tevfik oluyor...

İnsan sevince sevgili, onuru için kendini yakan tutsaklarla bir olup yanabiliyor...

İnsan sevince sevgili mesleki sıfatlardan nefret eden ve özgürlüğüne bir din gibi bağlanan, ama yine de bütün o görüp hissettiklerini, yazmazsa deli olan biri oluyor: Sait Faik oluyor...

İnsan sevince sevgili, bu tek boyutlu hayata meydan okuyor, büyük yaşıyor, kişiliğini tutsak alan engelleri yıkıp geçiyor... İyi kalpli bir yolcu oluyor...

İnsan sevince sevgili, kendisi hiç farketmese bile arkasından gelen ve gündelik hayatın bayağılıklarında amansızca aşağılanan, insanlara yollarını yitirmesinler diye kan ter içinde, her bir anında kalp atan ve cesur anlar bırakıyor..

Seni sevdikçe hayatım çoğalıyor..

* Alanya'nın tek kitapçısı olan Baran Kitapevi aydınlıktan korkan gericiler tarafından geçen gün yıkıldı. Demokrat ve ilerici Alanya'lıların Baran Kitapevi'ni yeniden yaratacaklarına inanıyorum.

* Mersin Akkuyu'da Nükleer Santral Yapılamaz!

* Tülay Esen, Güven Çolak,Canan Perdahlı, Aslıhan, Alpay Altay, Mehtap Şeker, Ramazan Çelik, Güney Atabaş, Sinan Karataş, Sema Vural, Sedat Köksal, Hakan Eskiyazıcı yazdıklarınızı aldım sevgiyle.

* Şilan Özen ve Burdur'dan Akın Karakaya beni Leman'dan mutlaka arayın.

* Ender Özkahraman'ın Orası Öyküleri İletişim Yayınları.

* Sosyalizm maratonunun en hızlı koşucusu Mehmet Ali Aybar'ı sevgiyle ve saygıyla anıyoruz.

* 22 Temmmuz Saat: 18.ile 20 arası Kuşadası Kuyudaş Kitabevi'ndeyim 23 Temmuz Pazar günü 18 ile 20 arası Dikili'de Özlem Özgür Kitabevi'ndeyim.

KAOTİK KİŞİLİKLER

SUAT OKAN

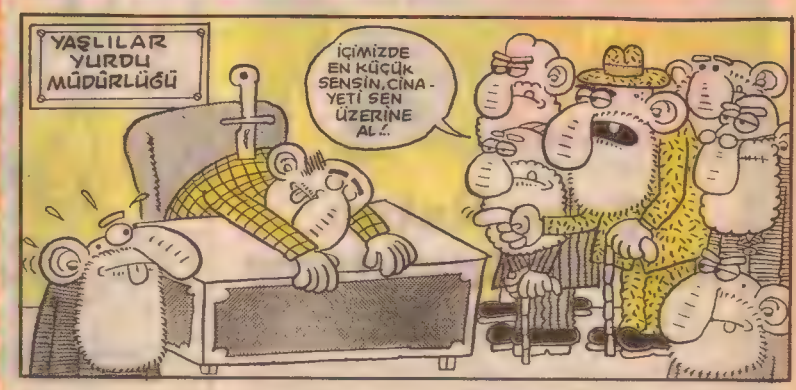

MİNİ ÖYKÜ: ÖZGÜRLÜK VE MACERANIN TADI...

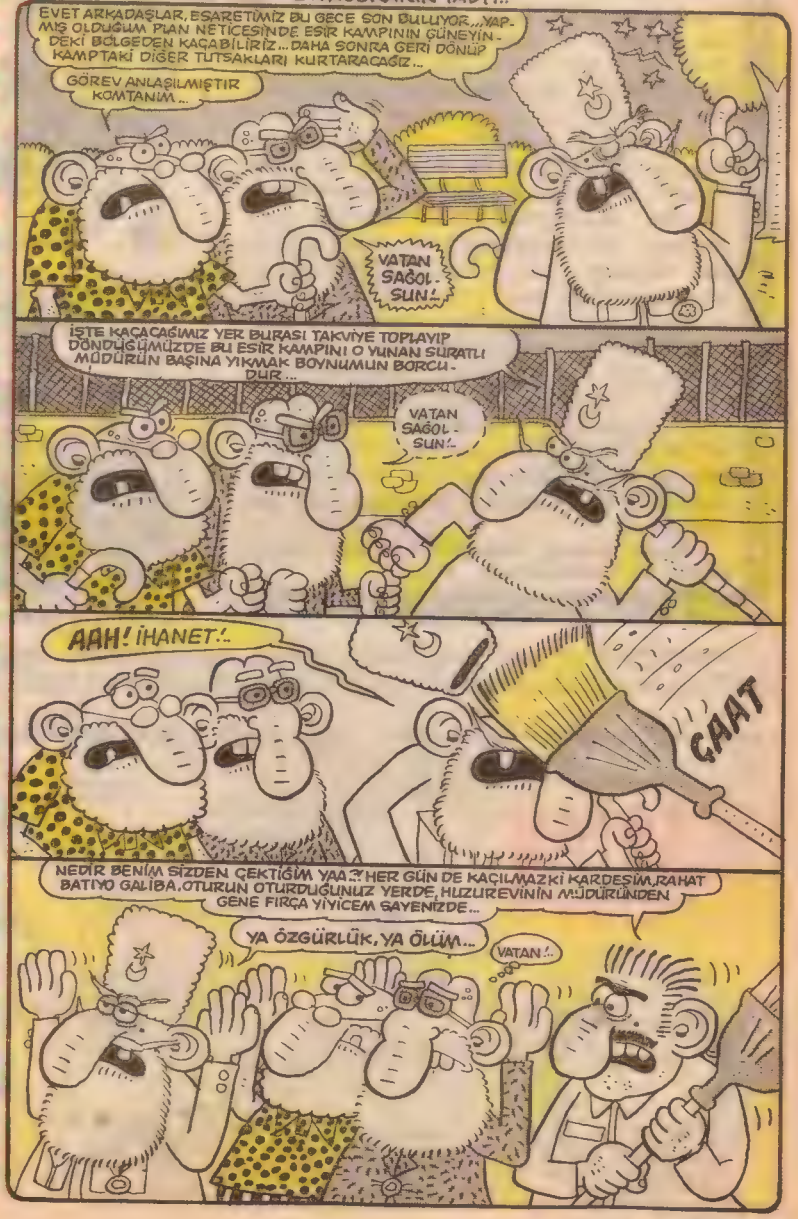

Akşamsefası

Sorguç Tortu

Çene Hatun Naklen Sayıklıyor

Sekiz... Sekiz... Madde... Maddeciler.. Materyalistler.. Materyalizm.. Raşitizm.. Raşitikler.. Sekiz... Sekiz... Özer.. Özelleştirecem be.. Te... Te... Deneme.. Satacam Te'yi.. Te cetveli.. E sat, aç avucunu.. Niye tozlu bu masa?.. Esat yapma o saçını o şekil.. Benden habersiz televizyonda gözükme.. Haydi Türkiye.. Oh, haydi.. Haydi Esat vakit tamam, televizyon diyordun işte veriyor Akşam.. İmpossible.. İmparator.. İmparatoriçeyim ben.. Silikona ihtiyacım yok.. Siliktirsinler.. Mesut, silikon yüreklisin sen.. Kaç Eti-lira edersin sen?.. Eti ne budu ne Anap'ın?.. Bu anayasa o şekil.. Olmaz bu şekil.. Eyüp Aşık iltica etti.. Çok naz aşık bulandırır.. Biz kendimiz şeklinde askıya aldık anayasa görüntülerini.. Askerler bize karışamaz.. Hangi eteğimi istersem onu giyerim.. Bütün kadınlar bunu yapar.. Tayyör giyerim.. Tayyör Altıkulaç.. Fuları kaptırmam kimseye.. İzmir Fuları.. İzmir.. Kuşşeysi.. Burnu.. I-ıh.. Adası... Villa.. Villa doluca.. Yalancı Burnu'nun oralarda.. Burnum uzar mı benim hiç? özer Amerika'ya gidelim.. Burnumu daralttır.. Hikmet, olmamış bu, maddeyi yeniden yaz.. Hikmet.. Hükümet.. Orman Kanunu'nu yazsam yeniden... Yazar coşar deli gönül.. Bunlar deli.. Erbakan paranoid şizomanyak pezoid... Saygısız adam.. Dini alet ediyo.. Alet şeklinde.. Taklit ettim o şekil.. Dini sadece ben kullanırım.. Den den dön.. Aziz Nesin öldü.. Yüzde kaç aptal dediydi?.. Altmış?.. Akıllıyım ben, cin gibiyim.. Cindar.. Yüzde doksansekiz miydi yoksa?.. Yok, o başka..Asabiyim ben mazeretim var... Sinirliyim, halkla muhattap etmeyin beni.. Kızdırmasınlar beni.. İlleri ilçe yapın.. Semtler bucak olsun.. Beldeler ada olsun.. Ayva çiçek açsın.. Japonya, Avrupa'nın en büyük kenti olsun.. Ceza verecem bu halka.. Tek şerit üzerinde bekletecem, iki saat.. Tanka, yola ceza veriliyor, halka niye verilmesin?.. Vericem.. Pamuk generalim ben.. Plastik kızım.. Beyninin yarısını medyayla yıkarım bu halkın ben, yarısına dokunmam.. Sonuca bakarım ben.. Yarı deli ederim halkı.. Halkış.. Alkışlayın beni.. Sarışınım ben, seksapelim var..

Özer horlama... Her evden iki yada beş oy istiyorum.. İsterim ben... Benn...

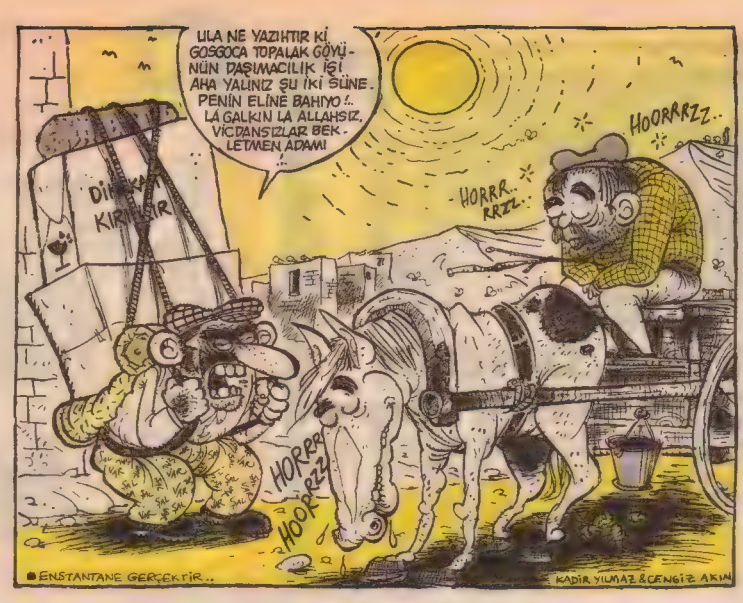

AKŞAM (paçavra)
Şeriatçı Medya (Aziz Nesin'in kınacıları)
İSKİ (Sel faili kurum)
Boklu Medya
-Hıncal Uluç- (Kurtların akıl hocası)

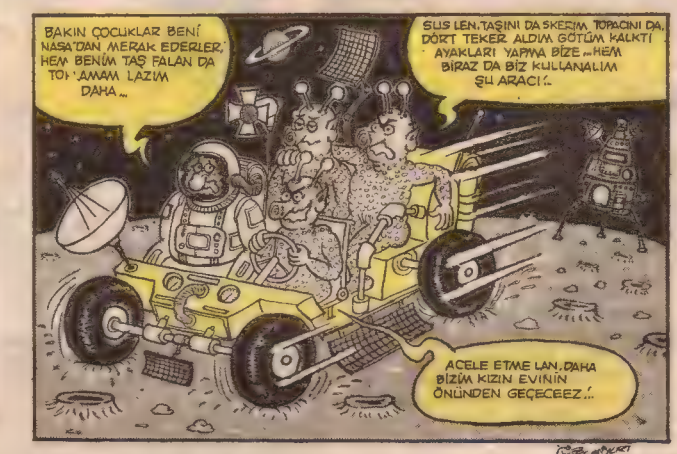

Uğradığımız su baskını afeti nedeniyle tiplerimiz "Bezgin Bekir ve Kıllanan Adam"ın maceralarını bu hafta yayınlayamıyoruz. Okur dostların bizi anlayışla karşılayacağını umuyor, herkesten özür diliyoruz.

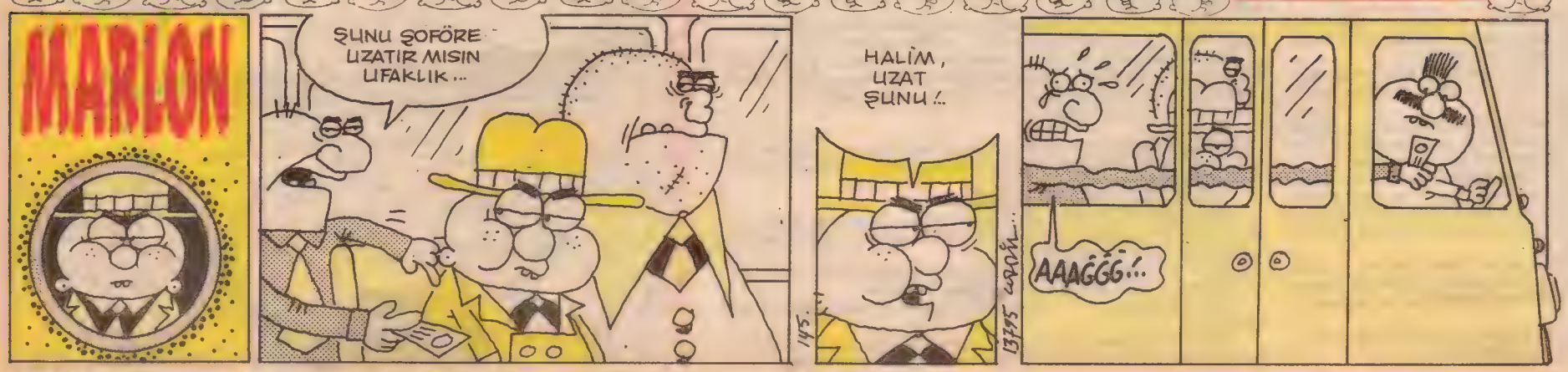

Kadife cekset...

Ender Özkaracalıoğlu

fotoğrafa bir daha baktım... Aslında bu hafta da herzamanki gibi bir Orası öyküsü çizecektim ama vazgeçtim.. 8 temmuz tarihli Cumhuriyet'te Aziz Nesin'in şu yandaki fotoğrafı yayımlandı. Bu fotoğraf o kadar hoşuma gitti ki çizmektense, birşeyler yazmak geldi içimden.. O'nun, Aziz Nesin'in deyişiyle "birşey'ler yazmak.. O'nun "biteviye" yaşamı hakkında.
Bence, Aziz Nesin'i, özellikle de yaşamının şu son üç yılını anlatan en iyi fotoğraf buydu.

..Fotoğrafa bir daha baktım... Bu defa İstanbul'a geldiğim yılı anımsadım. 1987'yi.. 1987'nin Kitap Fuarını.. O gün hayatımda ilk defa bir kitap fuarına gitmiştim; bir anda uzunca bir kuyruk oluştu. Bu kuyruğun nedenini, taa en başa doğru yürüyünce öğreniyorum... Aziz Nesin'in, belleğimizdeki bu en fenomen ismin imza günüymüş o gün. Geriye dönüp kuyruğa giriyorum. Ve sıra bana geliyor; "Ender'e sevgilerle... Aziz Nesin, 5 Kasım 1987, Tüyap" diye imzalıyor kitabın adı; "SEVİYE ON ÖLÜME BEŞ KALA" ... "Sağolun" deyip ayrılıyorum yanından... Ama çok uzaklaşamıyorum... Bir kenara geçip iyice süzüyorum Aziz Nesin'i... Üzerinde kahverengi bir kadife takım elbise var... Kalın fitilli... Bu elbiseyi sonradan da defalarca görüyorum onun üzerinde... Belli ki çok seviyor...

..Fotoğrafa bir daha baktım... Baktım.. Bir an bir parkta hissettim kendimi.. Sanki az evvel onunla tokalaşmışız gibi geldi bana..
"Allahaısmarladık" dedikten sonra ellerini cebine soktu. Arkasını dönüp, ağır aksak adımlarla yürüyen bu çocuksu devi, elimdeki fotoğraf makinasıyla sanki ben görüntülemişim gibi geldi bir an... Bunun hayalini kurdum kendimce...
..Fotoğrafa bir daha baktım... Evet çok çocuksu bir havası vardı Aziz Nesin'in. Nesin, Vakıf'taki çocuk arkadaşlarının yanına yürüyordu:
"Şimdilik biz 7 çocuk
En büyüğümüz en çocuk..."

..Fotoğrafa bir daha baktım... Aklıma; onunla yapılan röportajlardan belleğimde kalan lafları geliyor;
"Ben yaşamın boyunca dünya görüşümden ödün vermedim" diyor Aziz Nesin...
"50 yıl önce, 30 yıl önce yazdıklarıma bugün de imza atabilirim..."
"Bir sanatçının değişimi, aşama yapabilmesi öyle zordur ki, ben bunu insanın saçlarından tutup kendini kaldırmasına benzetirim." diyor. 1965 yılıdır... Aziz Nesin Moskova'dadır... Nazım'ın eşi Vera'da yanında, metroya binerler... Genç bir rus yanlarına yaklaşır ve Vera'nın kulağına eğilerek sorar: "Bu Aziz Nesin mi?" Vera "evet" cevabını verir. Yabancı bir ülkede tanınmak duygusu Aziz Nesin'in çok hoşuna gitmiştir. Yine bir Moskova gezisinde Aziz Nesin bir kuyruk görür. Herzamanki gibi yiyecek veya başka bir gıda maddesi kuyruğa sanarak yaklaşır. Biraz daha yaklaştığında bu kuyruğun onun yeni çıkan bir kitabının kuyruğu olduğunu anlar... Kendini saçlarından tutup kaldırabilen Aziz Nesin'in 'kitap okuma'yla ilgili görüşleri şöyledir;
"okuyan insan güzel oluyor, çirkin bir insan kitap okuyunca güzelleşiyor, yüzünün şekli değişiyor..."

..Fotoğrafa bir daha baktım... (Belki kızacaksınız ama) Aklıma, yine Hakkari, yine bizim oralar geldi.. On yıl öncesi. O zamanlar Hakkari'de kitapçı yoktu (şimdi de yok zaten!) Gazete bayiine fasiküller halinde "AZİZ NESİN' IN TOPLU ESERLERİ" geliyor, Karacan Yayınları'ndan... Bu dünyaca ünlü usta mizah yazarının yapıtlarına ancak böyle takip edebiliyorduk... Gerçi evimizdeki TV dolabının üzerinde, yirmiotuz taneden oluşan bir kitap topluluğu vardı; Kerime Nadir'in, Lale Oraloğlu'nun, Fürüzan'ın, Bekir Yıldız'ın, Varlık Yayınlarının birkaç eski kitabı işte... Ve o'nun kitapları da vardı; YÜZ LİRAYA BİR DELİ, KOR DOĞUŞU. Atilla İlhan gibi, Yaşar Kemal gibi o yıllar en çok okunan yazarların başındaydı Aziz Nesin.

..Fotoğrafa bir daha baktım... Aklıma, bazılarının artık beyilik bir gayik mur habbeti halini alan lafları geliyor;
"Ne Aziz Nesin Kürtleri severmiş, ne de Kürtler Aziz Nesin'i..." Kürtler, Yaşar Kemal'i de sevmiyordu hani?... Ya şimdi... O'nu nasıl da idolleştirdiler... İğneyi biraz da kendimize batırmayalım mı?... Aziz Nesin'e bakıyorum, o bizi, bu hamasi söylemleri takmıyor bile... Arkasını dönmüş yürüyor...

..Fotoğrafa bir daha baktım... Aklıma o en acılı günler geldi; Sivas'ta cayır cayır yanan otelden kurtulmaya çalışan, itfaiye aracının merdivenlerinden inerken tartaklanıp yere düşen Aziz Nesin... Ama çabuk kalkıyor yerden... Ellerini cebine sokup yürüyor yine...

..Fotoğrafa bir daha baktım, Sivas katliamından Aziz Nesin'i sorumlu tutan (faşistleri bi tarafa bırakalım!) solcular (!) demokratlar (!) geliyor aklıma, onu suçlu bulan marksistler (!), Kemalistler(!) geliyor... Onu hedef gösteren köşe yazarlarını, gazetecileri ve malum gazeteleri anımsıyorum bu fotoğrafa bakınca... Aziz Nesin'in dönüp, bu çakalların yüzüne doyunca tükürmesini bekliyorum... Ama o dönmüyor... Arkasını dönmüş yürüyor...

..Fotoğrafa bir daha baktım... İyicene bi baktım... "Acaba" dedim... Acaba Sivas'ta can verenleri ziyarete mi gidiyor...
..Fotoğrafa bir daha baktım, Aziz Nesin yürüyor... Elinde bastonuyla ve kafasındaki şapkayla yaşlıca bir adam arkasından bakıyor: "Aslında ölen biziz... Sen ise yaşıyorsun... Maalesef netekim..." diyor.

..Fotoğrafa bir daha baktım.. Aklıma Aziz Nesin'in 1988, 89, 90, 91, 92,93 yıllarında AKM'de oynayan Yaşar Ne Yaşar Ne Yaşamaz isimli oyunu geliyor; "Kimi insanlar, biberin acısından gözlerinden yaş gelirken, yine de biberi yerler... Demek, acı biberden bir tad alıyorlar. Bu oyunda öyle birşey..." Kah güldürmekten işeten, kah ağlatıp, yürek burkan o muhteşem çalgılı şarkılı oyun. O mütfiş alkışlar... Ama o duymuyor, arkasını dönmüş yürüyor. "Kara kaplı defter" cebinde...

..Fotoğrafa bir daha baktım; aklıma, günümüzün mizahi alıcıları konumunda olan, çoğunluğu uyuşuk ve pasif okurlar, izleyiciler, dinleyiciler geliyor... Herşeyi alkışlayan, kafa yormaya-düşünmeye üşenen bir yığın mizahi alıcı... Temaşaya, pişekara, ortaoyununa, halk edebiyatına, geçmişine, sırtını dönen, Amerikan kültürüyle beslenen zavallı bir yığın alıcı.. "Beyaz Türkler", yükselen değerler..." Aziz Nesin'e bakıyorum... Arkasını dönmüş yürüyor, ben yapacağımı yaptım gibisinden...

..Fotoğrafa bir daha baktım... Aziz Nesin arkasını dönmüş yürüyor... Arkasından sesleniyorum, "Aziz amca, bende bir aptal, bir salağım değil mi..." Fotoğrafa bir daha, bir daha bakıyorum... Akşam oluyor gece oluyor, o yürüyor hala...
Ya biz?... Zavallı bizler ise yerimizde durmuş, onu izliyoruz...

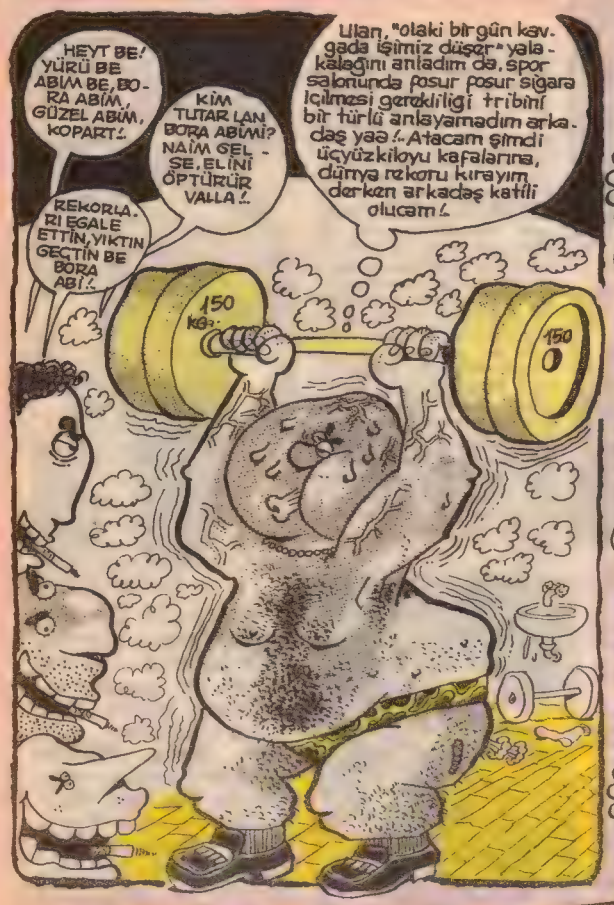

- Bursa'dan Emre SEZGİN'e; Mektur bunu PTT geciktirdiyse ben ne yapayır mEmre? Bu arada gönderdiğin espri başarılı haberin olsun...
- İSTANBUL'dan Metin TAŞ'a; Valla "EL" tipini artık tamamiyle tarihe gömdüm fakat Erkut Abi yakında tekrar bizimle olacak... (yanda da görüldüğü gibi Gözlem her yerde yapılabilir.. Sizinkiler bayağı başarılı, güzel yakalıyorsunuz... Absürd espirilerden çok reel espriler bulmanız sizin için avantajdır. Bu arada gönderdiğiniz espirilerden bir tanesi başarılı. Teşekkürler.
- İSTANBUL'dan Yenal TOPRAK'a; Espirilerinden biri başarılı... Çizimler için aynı şeyi söyleyemiyeceğim.. Biraz çizgi çalış..
- İstanbul'dan Emre KOYUNCU'ya; Emreciğim yapma abi yaa! Yapma gözünü seveyim!...
- İzmir'den Özkan DURAKOĞLU'na; Mektubunu aldım... Çizdiğin tiplerle şov yapıyorsun... İyi gidiyor... Selamlar...

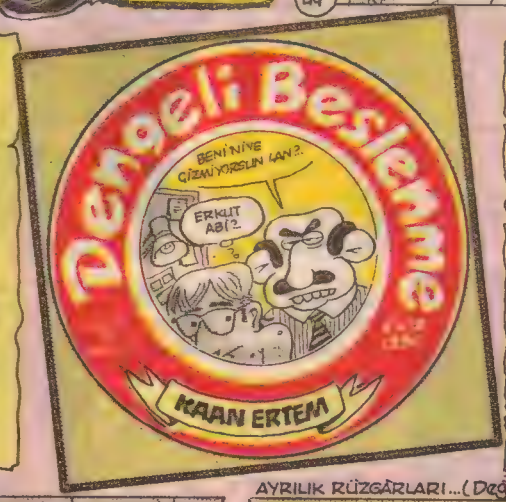

DUYURU... DUYURU... DUYURU...DUYURU...

- "AĞITLARA YAZILDI ZAMAN" AYDIN ÖZTÜRK... ŞİİRLER... Berfin Yayınları...
- "TAŞ PLAK GAZETELERİ"...Ahmet ADA... Şiirler... Broy yayınları...
- "MEM'LE ZİN"... Cuma BOYNUKARA... Oyun (2 bölüm)... Berfin yayınları...
- "ÇATIDAKİ İSA"... Cemşid BENDER. Levent KIRCA ve Oya BAŞAR'ın televizyon program şarkılarını içeren kaset piyasaya çıktı... Önceleri uzun saçlı, şimdilerde kısa saçlı olanmüzisyen dostum "MURAT HASARI'nın bestelerinin yeraldığı kaset hakkında tavsiyeler, tavsiyeler, falaan filan....

AYRILIK RÜZGÂRLARI...(Değişik tat arayışları.)

MAVİ SONBAHAR

GÖKHAN DABAK

(Ah keşke yerçekimi şey olsa... eee ne olsa?... mavi!.. hayır hayır yeşil.. yada yerçekimi diyilde esasında miyop balıklar olsa ve ben onnarı şeytsem.. hımm neytsem?.. hah.. bale öğretsem.. yok yok.. ımmm.. öfff.. olmuyoor, olmuyooor.) diye düşünmekte, daha doorusunu düşünememekteydi. Çünkü beyninin yeterince anzolat enzim'i salgılamamasından dolayı kafasındaki düşünceler yeterince oluşamıyordu. (Bir miktr enzim edinmeliyim) dedi ve harekete geçti.

●

Narin ayaklarını yürüdüğü sert zemin'in yıpratıcılığından koruyan gergedan derisi ayakkabıları ve rüzgarın üşüttürücü eksini asgariye indiren gabardin paltosuyla birlikte gittirmekteydi kendini. Gözüne güürültüyle yol kenarındaki tuhafiyeci dükkanına girdi. Satıcı geleni algılayabilmek için buruşmuş gözlüklerini ütüleyip takti suratındaki münasip bir yere. Ve sordu sorgularca. (Nası bişii arzu etmişdiniz? Pembe mi olsun, çapraz mı olsun, yoksa kenarları tutarlımı olsun?)diyince Bizimki yapıştırır cevabı. (Ne alacağımı bil vasıflarını belirtmemi istemekle aptal durumuna düştün işte, aptaal,aptaal.) Satıcı özenle istifliediği istifini bozmadan duvarda asılı aptallık sertifikasını gösterdi her iki elinin işaareţ parmaklarıynan. Bu duruma bozulür Bizimki ve kulaklarından yaylar çıkar, bacağının biri ters dönüp burnuna girer. Bizimki satıcı tarafından tamir edilirken gözleri duvarda bir - iyi niyet sertifikası arar. Ama bulamaz ki? Tamiratın bitimini müteakip der ki (bu yaptığınız bir suçtur iyi niyet sertifikanız yokki!) Satıcı sırıtarak cebinden çıkardığı-karşılıklı çıkar ilişkileri diplomasını gösterir ve (tamirat ücretiniz bir takım paralar) demeyide ihmal etmez. Birtakım paralarla ücreti ödedikten sonra puslu bir tonlamayla (bir miktar enzim istiyorum, anzolot enzimi) der Bizimki. Satıcı (maalesef draje olarak kalmadı ama isterseniz fitil olarak verebilirim, muktediirim bunu yapmaya) deyince (eh naapalım kaderimizse çekiciiz) der Bizimki, boynunu bükerek. Satıcı bu arzuyu yerine getirmek için gerekli davranış biçimlerini sergilerken Bizimki bir manivela yardımı ile bükük boynunu düzeltmekteydi. Sonacıima enzim fitilleri yerli yerine yerleştirilir. Satıcı eğer hareket ederseniz daha çabuk kana karışır) diyip başladı sazını çalmaya. Ve on onbeş dakka halay çekti Bizimki. Artık enzimler kana karışmış ve beyne ulaşmıştı. Sonuç olarak kafasındaki düşünceler hızla oluşmya başladı.

●

Ah keşke pembe bi trende yolcu olsam, varsam gitsem uzayın kalaksilerine, oralarda kozmik börekler yesem. Veyahutta şööle mavi bi çınar ağacı olsam, dallarıma neşeli geyikler konsa ve bana sosyal içerikli hikayeler annatsalar. Bende karşılık olarak çamsakızı çoban hıyarı ikram etsem. Onlar yedikten sonra gıcıklık edip hesabınız beşbin dolar desem. Kaçıp gitseler dil çıkarsam arkalarından veya nanik yapsam. Sonra soğan doğrasam, gözüm yanıp şıpır yaşlar aksa. Bu halimi gören bir akrobat (niye ağlıyon hemşerim karadenizde gemilerin mi ziktiler?) dese, bende (portakalı boğdum, başucuma gömdüm, ben bi yalan uydurdum, duma duma dumtrak ve şimdi portakal katilliğinden hapise gireçem, halbükü ben masumum hakim bey) desem, akrobatta salak salak suratıma bakınca başlasam (hihohahahaa) diye gülmeye akrobatta (espri yaptı kaliba bende gülüyümde beni küntürsüz sanmasın bari) diye düşünüp (ehehehe ay çok gomiksiniz vallayi) diye kompliman yapsa fekat aniden kafasına bi bozdolabı düşse o buzdolabındada beş kilo zeytinyağlı dondurma olsa.) diye düşünürken (dondurmaa) diye haykırarak ayağa fırlar Bizimki. ve (yaşasın canım dondurma istiyo, derhal biryerlerden dondurma elde etmeliyim, yihhuuu) diye bağıra bağıra ufukta gözden kayboldu...

●

(Immh pekte lezizmiş bu dondurma) diye mırıldandı Bizimki. Dondurmacı gururla (eee nede olsa kendi ellerimle yaptım) diyince (ellerin size ait olduğundan eminmisiniz?) diye sordu Bizimki. Dondurmacı (eminim tabi, bakınız) der gibi avuç içindeki damgayı gösterdi. (Maalesef sizi kandırmışlar bayım bu damga sahte) dedi Bizimki. Dondurmacı ise (geçenlerde hanımla ben bir kıyafet balosuna gitmeye karar verdik, belli bir süre düşündükten sonra ben pamuk pirenses, hanımda yedi cüceler kılığına girmeyi kararlaştırdık. Fekat sonra karım baloya gelemedi, oysaki onu yedi parçaya bölene kadar epey uğraşmıştım) deyip imalı imalı baktı Bizimkinin göslerine. (şey bi daa bakim şu damgaya hımm yok yok yanılmışım sahte deyil bu damga, haklısınız bu eller size ait.. ha bu arada aklıma gelmişken söyleyeyim, ne kadar sessizdir dağlar, insanın içi huzurla dolar o yüksekliklerde, içine çekince o mis gibi dağ havasını sanki yeniden doğmuş gibi olunur, bulutlar dokunsanız deyecek gibidir, insan cennete kendini çok yakin hisseder dağlarda ah dağlar aah..) Dondurmacı gözünden akan iki damla yaşı sildikten sonra fermuarını indirdi, ve dondurma kazanının içine işemeye başladı. (bu yaptığınızın bir anlamı varmı?) diye sordu Bizimki. (Elbette var, deli deyilim heralde, söylediklerinizden çok etkilendim bu işi bırakıyorum artık, dağlara gitçem) diye söylend dondurmaa.

●

Bir kuş öttü, bir rüzgar takla attı, bir dalga çarpıp kıyıya gözyaşlarına bölündü, bir çocuk uçurtmasının ipini kesti, ağzında dondurma tadı olan bir adam kendini bavula koyup denize attı kahkahalar haykırarak...

BİTTİ.

SELÇUK ERDEM

Bu hafta hasta olduğu için çizemeyen arkadaşımız Selçuk Erdem'e acil şifalar diliyoruz!..

ALACAKARANLIK RANTI

Öykü: Fatih Solmaz

Erteşi gün...

Daha ertesi gün...

BİR AY SONRA...

Çizi: Cengiz Akın

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

FRANSIZ'LARIN KÖPRÜÜSTÜ AŞIKLARI VARSA; BİZİM DE SAHİL YOLU AŞIKLARIMIZ VAR!..

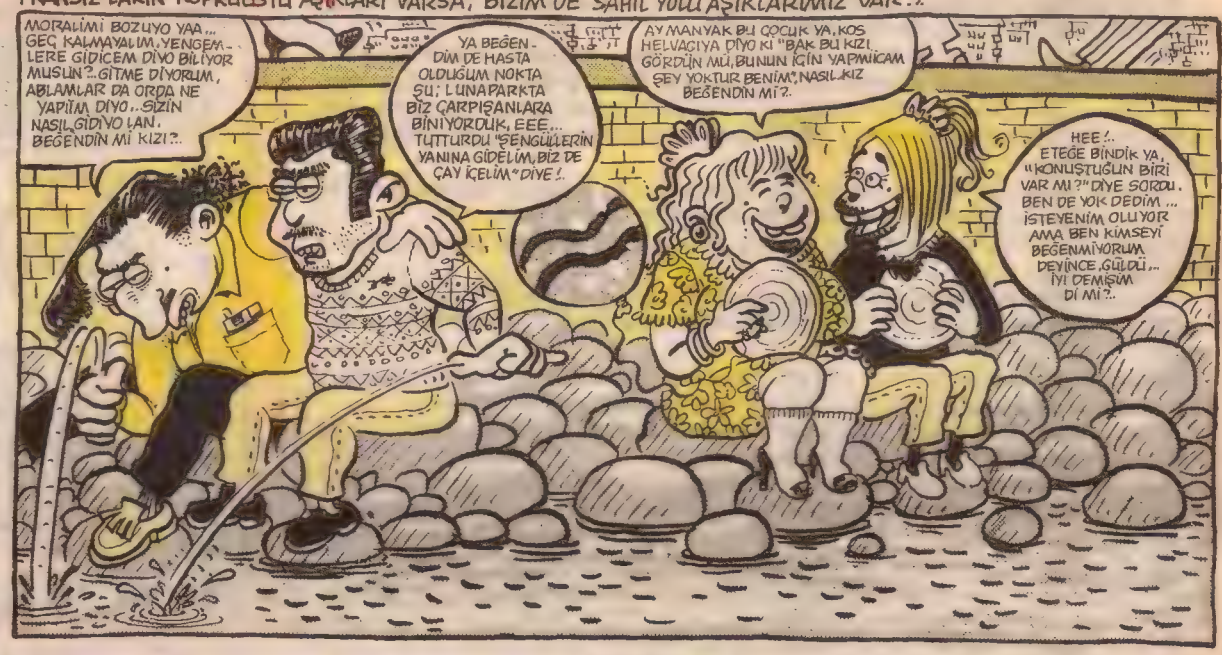

MÜKEMMEL ÖYKÜ

FIRTINALAR KOPARSA KOPSUN

OYNAYANLAR:

I. Adam: Fatih SOLMAZ.. as Ekrem.

II. Adam: Cem YILMAZ as Coşkun

TABU DEVİREN

İmge İmparatorluğu

M. Jackson zenci mi beyaz mı? Ortası. Dişi mi erkek mi? Ortası. Mc Donald köftesi acı mı tatlı mı? Ortası. Blue Jean nasıl bir giyim? Ortası.

Siyasal, sosyal farklılıkları, ulusları, dinleri, sınırları aşan, modern ürünün ettiği burda saklıdır. Yaratılmış hiç kimse cinselliği aşamaz. Jackson aşıyor. Birden bir dedikodu yayılıyor ortalığa.. Küçük çocuklara iğfal ediyor, diye. İnsanlara, birileri Jackson'un da cinsel bir kimliği olduğu hatırlatılıyor. Cinselliğin nötüralize edemeyeceği, ondan kurtulamayacağı, hatırlatılmak isteniyor.

Yaratılmamış hiç kimse, genetik varlığını aşamaz. Jackson aşıyor? Dişi mi, erkek mi bilemiyoruz! Modern uygarlık genetik bir problemin içinde kilitleniyor.

Modern kimliğin ürünü, müziği, giyimi, sesi, cinselliği, erkek ya da dişi farketmiyor? Pazar böyle istiyor.

Ya da, tartışıyor işte insanoğlu kendi soyunun macerasını. Uygarlığın kullandığı aşıları, sığırların gübrelerini, beslenme alışkanlıklarını... Erkekler kadınsı, kadınlar erkeksi bir bedene hazırlanıyor.

Din, mezhep, ulus, Tanrı, kilise, siyasi farklılıklar, tartışmalarının çok ötelerinde, insan türü, erkek gibi kalabilmenin, dişi gibi olabilmenin sınırlarında evrim geçiriyor.

Ve bu tartışmalar, fabrikaları, borsaları çalıştıran, en köklü yasaları çıkartan ahlakla uyum içinde yeni bir 'ürüne' doğru yönlendiriyor bizi.

Artık ülkeler, iktidarlar teslim alınmıyor, tüm bedenler ve ruhlar denetim altına sokuluyor. Soyumuzun, türümüzün önünde tarihin en büyük muamması on yıllar boyu tartışılarak geliyor.

Modern kültür, modern ürün, sınırları, sınıfları, kültürleri çoktan aştı, geçti. İnsan ihtiyaç ve zevklerinin en derinindeki tutkuları, istekleri, kölelikleri, zavallılıkları, çaresizlikleri çözmek istiyor, kodlarının şifresine girmek istiyor.

Bu şifre bazan bir slogan, bazan bir kare resim, bazan bir klip..

Artık, tek bir imgeyle bir ülkeyi teslim almak mümkün.Ya da bir imgeyle tarihi bozmak mümkün, siyasal onurun, siyasal kimliğin içini boşaltmak, onunla eğlenmek dalga geçmek mümkün.

İşte M. Jackson'ın son klibi. Yer, Budapeşte. Sert adımlarıyla kızılordu şehre girer. Devasa boyutlarda Jackson heykeli insanlığa ışık saçar. Ve genç insanlar, vecd içinde efendilerinin önünde diz çökerek, ağlayarak, kendilerinden geçerler.

***

Atatürk kordonda bir meyhanede garsona sorar: "Venizelos burada rakı içti mi?", garson "hayır" der, Atatürk hayır cevabını alınca, "madem burada rakı içmeyecekti, İzmir'i niye işgal etti?" diye sorar.

***

M. Jackson neden Topkapı'daki Osmanlı tahtına oturmak istedi? Neden İstanbul'a geldi. Neden kızılorduyu Budapeşte'ye soktu?

Anlatayım efendim. Abilerim, amcalarım! Ergen yaş, faşist yaştır, güce tapınır. Doğu bloku ülkelerinde büyük bir otorite boşalmıştır. Gençliğin bilinçaltına gücü, baskıyı simgeleyen yeni bir imge gerekmektedir. Otorite yerine kızılordu, Lenin yerine Jackson heykeli.

Kardeşlerim: Kızılordu, klipte olduğu gibi 1956'da Macar ayaklanmasını bastırmak için Macaristan'a girmişti. Kızılordunun demirperde ülkelerine girişi, boyun eğdirmesi, ezmesi, sindirmesi, halkın ruhunda tarihi bir yara açmıştır.

Kuzeyden gelen tankların, postalların, yeni Tanrıların açtığı bu yarayı unutmak mümkün değildir.

Jackson'un klibi, demir perde ülkelerinin bu mağlubiyetini kullanmak istiyor. Bir imgeyle tarihin içini boşaltmak, zihinleri boşaltmak istiyorlar?

Bilinçaltındaki ezilmişliği kullanıyorlar. Kızılorduya boyun eğen doğu bloku gençlerinin zihinlerindeki şiddeti, baskıyı, otoriteyi yeniden hatırlatmak, işte tam da ordaki büyük boşluğa, tarihin efendilerinin koltuğuna oturmak istiyorlar.

Bir mal satabilmek için, insanoğlu bir milletin onuruyla ancak bu kadar şerefsizce oynayabilir. Bedenlerimizi ve ruhlarımızı "sindirilmişliğimizin" imgesiyle teslim almak, denetim altında tutmak, ve keyiflerince düzenlemek istiyorlar!

Yeni dünya düzeninin bilinçaltı düzenleyicileri, biz kölelerine, biz batı dışı toplumlara hangi kodlarımızla, hangi şifrelerimizle baktıklarını gösteren muhteşem ve eğitici bir klip!

Şimdi koşa koşa gidip Amerikanlaşalım. Ne var ki, biz koşamadan, onlar geliyor! Jackson Topkapı Sarayı'nda da Osmanlı tahtına oturmak istemişti. İzin verilmeyince çekip gitti. Şimdi söyler misiniz? Acaba Orta-doğu ve İslam ülkelerindeki gençlik için nasıl bir imge hazırlanmak istenmişti?

Abilerim, amcalarım! Topkapı'daki Osmanlı tahtına oturmak isteyen ve bu imgeyi televizyonlarında, gazetelerinde hazırlayan tarikat liderlerimiz mevcuttur. Kendilerine "halife" dedirtiyorlar.

Bunların hepsi kudurmuş. Jackson da, halifemiz de aynı imgeyi istiyor. Yani, zenginlikleri, iktidarları yetmiyor. Bütün dünyanın hayranlığı önünde istiyorlar iktidarı. Yani, ağlamamız, vecd içinde tapınmamız gerekiyor.

Lağım faresi zekalarıyla bizi buna hazırlıyorlar, "onyedi" yaş gençliğini, bu imgelerle teslim almak istiyorlar.

Çünkü, ne Osmanlı'nın parçalanmasını bizler, ne Sovyetler'in dağılmasını Ruslar hazmedebildi. Bu hazımsızlık Budapeşte de "kızılordu" imgesiyle. Halifelerimizin televizyonlarında "mehter takımı" imgesiyle doldurulmak isteniyor.

Bu hazımsızlık bir yüzyıl daha sürer. Bu uzun hazımsızlık çağında, ezilmişliğimiz, mağlubiyetlerimz, sindirilmişliğimiz kapış kapış satılıyor.

Bu ülkenin çocukları, bu sağcı, muhafazakar, devlet tüccarları, ikiyüzyıldır, batı karşısındaki ezikliğimizi, bu muhteşem kimlik ve güven boşluğunu deşip deşip satıyor.

Şayet bizler, bu muhteşem boşluğu, kendi dertlerimizle, kendi insanlarımızla, kendimize olan güvenle, süslediğimiz estetik ve bilimsel yapılar doldurmazsak., çok daha satarlar.... Ne diyelim bir Gümüşhane sözüdür. "Ben dayanamirem de, yüreğim durmiir."

N İ H A T G E N Ç

Sevgili okurlar, çizdiğim bir "izci" karikatürüne "tepki faksı" aldım. Yıllar yılı yazıp çizen herkesin başına gelen bu durumlarda aslında iki şey yapılır ya umursanmaz ya da özür dilenir.. Gelgelelim artık böyle olmasın sevgili okuyucular karikatürde yansıtılan bir tipin nasıl algılayacağını müsaade edinde insanlar anlasınlar artık! Böyle bir durumda tepki faksı okuyucuyu salak yerine koyuyor.. Bunun sonu yok ki.. Ben "izci" ve "izcilik" konusunda didaktik makale yazmadım ki. İzcilik'in ne olduğunu öğrenmenin bin türlü yolu var yani anlıcaan biz burda dalga geçmiyoruz beyler burda bir sunuş var.. Bu bir tattır... Yoksa sen yine yap " izciliğini" ben sana ne diyebilirim ki. Ama sakın ola ki insanları salak yerine koyma.. Dünyanın bütün sırlarını bir mizah dergisinden öğrenmeyi ummakta ayrı bir olay tabi.. Bu tepkiselleri şimdilik Leman okurlarına şikayet ediyorum ama bir daha olursa "ulan boşuna mı kürek çekiyoruz diye düşünür" işime bakarım... Eyvallah.

Cem Yılmaz.

Akşamsefası

KULLANDIRMA SERVİSİ

Bir Başka Sürgünün Anıları

Aziz Nesin'in Çocuklarına

Ünlü mizah yazarı Aziz Nesin, 6 Temmuz 1995 gecesi 01.05'te öldü ve kurallar gereği az sonra gökyüzüne çıkarıldı. Girişte kaydı ve kimlik kontrolü yapıldı. Yanındaki göreviller, kendisine pek sıcak davranmıyorlardı ama saygılıydılar. Aziz Nesin ise şaşkındı yanıldığını anlamıştı, tek kelime konuşmuyordu. Bekleme odasında otururken, çevreyi dikkatle izliyor, danışmadaki görevliden aldığı kağıt ve kalemin yardımıyla çeşitli notlar yazıyordu. Kendisi gibi vefat edenler arasından onu tanıyanlar çıkıyor, kimiyle tebessüm ederek selamlaşıyorlar, kimi ise ters ters bakıyordu.

Az sonra Aziz Nesin'i hesap departmanına götürdüler, işlem *f*azla uzun sürmemişti, hesap açıktı: Aziz Nesin cehenneme gönderilecekti...

Bir itirazı ya da diyeceği birşey var mı diye sordular. "Siz heşaptan anlıyorsunuz" dedi, "Bir havuz kaç paraya malolur, vakfın bahçesine yaptırtmak istiyorum da.." Cevap vermediler.

Cehennemin kapısında, Aziz Nesin'i zebaniler karşıladı. İçeri aldılar. İçerde günahkarlar ve inanmayanlar yanıyordu. Zabani, Nesin'e "Şu an ne hissediyorsun?" diye sordu. "Konuşmam" dedi Aziz Nesin; "Şimdi bişey söylerim burdaki yangından beni sorumlu tutarlar, tahrik etti derler.."

Nesin'i bir kez daha sırasını beklemesi için ayrı bir odaya aldılar. Oradan yananları izleyebiliyordu. Bazıları cayır cayır yanarken bazıları sanki plajda güneşin altına yatmış gibi keyifli şekilde yanmaktaydı. Görevliye "Niçin böyle?" diye sordu Aziz Nesin, "Bu taraftakilerin günahı daha mı fazla?" "Günahla ilgisi yok" dedi Zebani, Sebebini söyleyemem sana.." "Söyle gitsin, artık dünyada kitabım çıkmaz nasıl olsa" dedi Aziz Nesin. Zebani baş parmağı ile işaret parmağını birbirine hışır hışır sürttürerek, "Par-ra" dedi, "Parayı basarsan adam gibi yanar, broz olur." "Demek burda da rüşvet var" dedi Aziz Nesin, bir yandan

zebaniyle uzun uzun konuştular.

Sonra zebani iş için gitti. Aziz Nesin beklemeye devam etti. Beklerken, birkaç meraklı gelip tanışmış, bazıları imza almıştı. Bunların dışında Aziz Nesin sürekli yazmıştı. Bu yeni alemde gördüklerini, duyduklarını hemen aktarmak, hikayeleştirmek istiyordu. Birkaç öykü yazdıktan sonra yorulduğunu hissetti. Çok farklı, yorucu bir gün geçirmişti. Biraz kestirmeye karar verdi. O uyurken gelenler, öykülerini görüp okumaya başladılar. Daha ilk sayfalarda gülmeye başladılar, sonra bu gülüşler kahkahalara dönüştü, öyküler elden ele dolaşmaya başladı. Hepsi de oraya ondan önce gelmiş olmalarına, orada olup bitenleri yaşayıp bilmelerine rağmen bu gerçekleri dile getiren hikayelere bayılmışlardı, Zebaniler bile gözlerinden yaş gelene kadar gülüyordu.

Oradaki birkaç akıllı öyküler üzerinde konuşmaya başlayıp, "Modern cehennemde bile eşitlik yok, maden insan yoksulsa her yerde daha çok çile çekiyor ve demek ki buranın kuralı da değişebiliyor, öyleyse biraraya gelelim, burayı tamamen cennete çevirelim" dediklerinde, Aziz Nesin yeni öyküsüne başlamıştı.

Bunların hiçbiri olmadı. 6 Temmuz 1995 gecesi 01.05'te Aziz Nesin'in kalbi durdu. Ama ölmedi.

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

MİNİ TAKSİ MACERASI

VE KAHRAMANIMIZ NİCE MACERALARA KOŞAAAR KOŞAR...

LeMan OKUR MEKTUPLARI

MİZAH DERGİNİZ

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sevgili Leman,

Ben, 25 Haziran 1995 tarihli, 189 sayınızda yayınlanan 18 ay süren yarı tutsaklığından kurtulan, sivil hayata geçen, yolu bir Anadolu köyüne düşen ve aradığı sevgiyi arada bulan yazının sahibi İbrahim'in sevgisini verdiği kızım.. Evet küçük, soğuk loş odamda onunla çok şeyler paylaştık. Birbirimizi ölesiye sevdik. Geleceğimizi dâhi planladık. Taki ben tatil için yanına gelene dek. Karşımda benim için herşeyi yapabileceğini, deli gibi sevdiğini her engeli aşıp benimle evlenebileceğini söyleyen kişi artık yoktu. Ayrılalım dedi. Bana sudan sebepler saydı. O an sanki dünya başıma yıkıldı. Ben bütün ümitlerimi, hayallerimi kısacası tüm geleceğimi ona bağlamıştım. Kadınlık gururumu ayaklar altına alarak ona yalvardım. Beni bırakmaması için saatlerce dil döktüm. Ama nafile sanki hiçbirşey olmamış hiçbirşey yaşamamışız gibi karşımda gülüyordu. Onun için çok korktuğum, başıma hiç gelmesini istemediğim ölümü dahi düşündüm. Fakat onu o kadar çok seviyordum ki bu düşünceden de vazgeçtim. Beni en çok yıkan şey gelecek için bana erkek sözü vermesiydi. Tatlı, güzel, güven verici sözlerle yıllardır koruduğum tüm değer yargılarıma sahip oldu. Benim için artık gelecek yok. Ben şu anda yaşayan bir ölüyüm. İşin garibi aklımı kaybetmekten korkuyorum.

M. A.

TEBRİKLER VE ELVEDA EXPRESS

Evet haklısınız. "O gün... Bu gün", 2 Temmuz 1993. Ve tebrikler üzerinize aldığınız rolü çok iyi oynamışsınız. Doğrusu güzel bir kapak hazırlamışsınız. Ve.. Ve.. 2 Temmuz 1993'ü iyi tüketmişsiniz.

Sakın Zeki Coşkun imzasının arkasına sığınmayın. Kapak Z. Coşkun değil, Express. Ve doğrusu 1970'lerden başlayan bir süreçte Orta ve Doğu Anadolu için Alevi:Kürt ve Sünni:Türk denkleminin tek sorumlusu imza sahibi olamaz. Hele kapak yazılmış bir yazıda..

Artık kargaların bile güleceğine böylesine yanlış ve bilgisizce bir değerlendirme biçimi, doğal olarak "siyasal sistemin iflası, toplumsal grupları bir arada tutan değer ve kurumların geçersizliği" gibi safsataları da getirir. Devekuşları bile kanla büyüyen böylesine bir sistem karşısında kafalarını kuma gömerek bunları söylemezdi.

Hele hele 2 Temmuz öncesi yapılan hazırlıkları da yan yana ekleyip, sonra da Elia Canneti destekli senaryonuz bir harika. Rolünüzü en iyi oynadığınız yerlerden birisi burası. Doğrusu önceden hazırlanan bir kitle, ancak bu şekilde "Doğal Kitle" haline gelebilir. İsterseniz Sivas'taki doğal kitle teorinizi bir de G. Osman Paşa ile karşılaştırın. Başarınızın boyutlarını daha iyi anlayacaksınız.

Ancak kabul etmeli ki rolünüzü en iyi oynadığınız yer, "Devlet-İktidar Erk"inin şaşkınlığı teslimiyeti ve bununla bağlantılı olarak "Yargı Erk"inin de "kitleye teslim oluşun"nda oynamışsınız. İsterseniz bundaki başarı ölçünüzü de G. Osman Paşa ile ölçebilirsiniz.

Gerçekten tebrikler, rolünüzü iyi benimsemişsiniz. İlkesizliğin ilkeleri içinde; güçlenen sistemin nasıl iflas ettiğini, toplumsal grupları bir arada tutan değer ve kurumların güçlenirken nasıl geçersizleştiğini, istediğini elde eden devlet-iktidar erkinin ve amacı meşrulaştıran yargı erkinin nasıl kitleye teslim olduğunu (?!!!), sayenizde çok iyi öğrendik. Hiç merak etmeyin rolünüzü iyi oynadınız ve fark edildiniz. Ancak, tükettiğiniz "Sivas" için, tükettiğiniz, her "bilgi kırıntısı" için sakın alkış beklemeyin; sadece izleyici oyununuzu beğenmedi ve bir seyirci koltuğu boşalıyor, o kadar.

Ve size, Sivas Olayı'ndan mesajını alarak kendine biçilen rolü kabullenmişlerin yanında iyi şanslar. Yalnız son bir rica; Freud'un açtığı çukurun biraz daha dibine düşerken hiç olmazsa üzerinizdeki o t-şhortları çıkartın. Çünkü, okuyucusunu aldatanların başkaları için "Gazeteniz sizi aldatıyor"u hiçte hoş değil.

H.K. ADATEPE
06.07.1995 -Cihangir

"HERŞEYE RAĞMEN HAYAT DEVAM EDİYOR"

Mutfağı düzenliyorum. Ağlıyorum. Üzgünüm. Hem de çok... Nasıl gelmiştin bu acı sona. Hatırlıyorum;

Yıllar önceydi. Henüz onsekizimi yeni doldurmuştum. Heyecanlıydım. Aşıktım. Belki de değildim ama o zamanlar öyle zannediyordum. Çocukluk işte.. Bir erkeğe ilk gerçek dokunuşum onunla olmuştu. Farklıydı. Zevkliydi. Çılgın ama masum bir yaz aşkıydı yaşadıklarımız. Gü-

Akşamsefası

zeldi. Anıları hala taptaze yüreğimde.

Aradan bir sene geçmiş. Üniversitede ilk yılımı doldurmuştum. Sonra o çıktı karşıma. Öncedek tanışıyorduk zaten. Dizginleyemediğin aynı zamanda ne olduğunu da çözemediğim bir şey başımı döndürüyordu. Herşeye hazırdım. İlk ve son jointimi onunla içtim. Ama gene yapamadım.

Fakat kararlıydım. Bir ay kadar sonra başka bir tatil mekanında aradığımı buldum önce kör kütük sarhoş oldum. Sonra da rastgele birisini seçtim. Zaten tecrübeliydi. Kolay oldu. Ama hiçbirşey anlamamıştım. Seks zevkli birşey olmalıydı. İsyan içindeydim. Öncekilerle yaptığım çocukça sevişmeler daha zevkliydi. Yalnız arada bir fark vardı: Artık ben bir kadındım. Çok gurur duydum kendimle. Bir yandan da utanç duyuyordum. Ondokuz yaşına kadar yapamadım diye.

Sonraki üç sene boyunca bir çok bir gecelik maceram oldu. Hemen hemen hiçbirini hatırlamak istemiyorum. Çoğu başarısızdı. Çünkü hep sarhoştum. Çünkü uyandığımda yanımda hiç tanımadığım birini görmek tiksindiriciydi. Mutsuzdum. Çok içmeye başladım. Zaten onbeş yaşından beri alkole zaafım vardı.

Yirmibir yaşındayım. Gene herhangi bir tatil beldesi. Onu hiç unutamadım. Ne ben onun adını sordum ne de o benimkini. Hollanda'lıydı ve otuzunun üzerindeydi. Bana çocuksun demişti. Ben de hayır yirmibir yaşındayım demiştim. Yıldızların altında ateşli bir gece... Ertesi gün ülkesine döndü.

İki hafta sonra onu gördüm. Önceki gecede abisiyle kıristırmıştım. Çok şirin bir ingilizdi. Benden üç yaş kadar küçük olduğunu, onu beğenmem diye saklamıştı. İlk beraber olduğu kız bendim. Bundan garip bir zevk aldım. Bu mutluluk da iki hafta sürebildi.

Yirmiikinci yaşım bana çok şey ifade eder. Çünkü bir taksici bana tecavüz etti.

Sonra onunla tanıştım. Çok aşık oldum. Ama o beni terketti.

Bu acıyı dindirmek için onunla birlikte oldum. Ona hala saygı ve sevgiyle anıyorum. Çünkü o bana kendi vücudumdan utanmamayı öğretti. Ne yazık ki çok kısa sürdü.

Tam bu sırada "O" çıktı sahneye. Uzun zamandır tanışıyorduk. Arkadaştık. Bir kız arkadaşı vardı. Ama olan oldu. Bana sen ilksin dedi. Şaşırdım. Sonra yollarımız ayrıldı. Gene eskisi gibi iki yakın dost olduk.

O yaz gene maceradan maceraya koştum. Tabiki çok uluslu çalıştım. Hala çok içiyordum. Ailem müdahele etmeye başlamıştı.

Gelelim bu seneye. Yani yirmiüçüncü yaş deneyimlerime. Bir tane yeni o var. Onunla da yıllardır tanışıyorduk. Bir aylık bir macera yaşadık. Yürümedi.

"O" tekrar çıktı sahneye ve haince. Korkakça beni karnımda bir bebekle bırakıp kaçtı. Hiç arayıp sormuyor. Ben burada gerçekten çok acı çekiyorum. Biliyorum. Herşeyi bir oyuna dönüştürüp, seksi ciddiye almadım. Ama gene de böyle yüzüstü bırakılıp terkedilmeyi hak ettiğimi zannetmiyorum. Ne olur yardım edin. Yoksa çıldıracağım. Ve bir alkolik olacağım.

Evet itiraf ediyorum. Ben bir katilim. Çünkü bebeğimi öldürdüm.

GÖZÜ YAŞLI KADIN

Sevgili Leman

16 yaşında bir lise öğrencisiyim. Yaşımın ve gençliğin verdiği cesaret ve istekle 8 arkadaş Kuşadası'na tatile gitmeye karar verdik. Bu tatili yaklaşık 4 aydan beri planlıyorduk. Bir arkadaşın yazlığında kaldık. Sonradan arkadaşımızın annesi geldi ve bize yardımcı olmaya çalıştı. Tatilimizin son gününde ben ve bir arkadaşım Denizli'ye doğru yola çıktık. Kuşadası'nda 3 arkadaşım kaldı. Onlar sonradan dönecekti. O gün denize gitmişler. İki arkadaşım denize giriyor ve akıntıya kapılınca birbirlerine yardım edelim derken denize batıyorlar. Birisi imdat diyerek yardım istiyor. Diğer arkadaşımın anlattığına göre sahildeki onca insandan biri kalkıpta yardıma gitmiyor. İkisini de denizin kucağına bırakıyor. Bunun üzerine arkadaşım denize atlıyor ve birisini çıkarıyor. Arkasına baktığında diğer arkadaşın hala denizde mücadele ettiğini görüyor. Binbir zorlukla onu da denizden çıkarıyor. Maalesef ilk çıkan arkadaşım vefat ediyor. Diğerini kurtarıyorlar. Bu olayda o an sahilde bulunan insanlara sadece oturup bakmak kalıyor. İnsanların bu kadar insanlıktan uzaklaştıklarını görmek beni çok üzdü. Belki biri denize atlasa şu an arkadaşım aramızda olacaktı. İnsanlarımızın duyarsızlığı yüzünden bugün bir aile ve onlarca genç büyük bir acı çekiyor. Allah arkadaşımın ailesine ve bize sabır versin.

Özgür Sarıca/Denizli

• • •

Neden ya neden?

Neden Kadir abi ya neden?

Neden bir hafta önce tanıştığım kız telefonda bir daha arama diyor?

Neden telefonda bana seni seviyorum diyen başka bir kız (bu başka bir kız) bugün telefon açtığımda beni tanımıyor? Ya da tanısa da tanımamazlıktan geliyor? Neden şu dünyadaki herşey benim aleyhime gelişiyor?

Neden ben zengin bir ailenin çocuğu olarak doğmadım ki?

Neden evimizde CİNE5 yok?

Neden Fenerbahçe şampiyor olamıyor? Neden doğdum ki ben ya?

Neden 5 Milyon lira maaşla değil de, 20-25 milyon maaşla çalışmıyorum ki?

Neden telefon ile hiçbir kız beni aramıyor?

Neden şimdiye kadar doğru dürüst bir sevgilim olmadı? Neden bu kadar kendimi çirkin hissediyorum?

Neden babam geçen sene Şubat ayında öldü ki? Neden şu anda yanımda değil ki?

Neden ÖSS'yi kazanamıyorum ki? (ÖYS'de dahil neden ya neden?)

Neden insanlar eşit yaratılmamış ki?

Neden biricik babam bir işçi çocuğu olarak doğdu ve bir işçi olarak öldü ki?

Ve Neden beni tüm bunları size yazdım ki? Zaten ne yaptımı biliyor muyum ki? ???

Bebeğim,

Kardeşimi beklemek için çıktım evden. Boş bir yere çektim arabayı. Radyoda slow müzik. Beynimde seni cüzdanımı çıkardım. Bana yazdığım tüm notları okudum birer birer. Ve seninle yaşadığımız o mutlu günlere döndüm tekrar. Her telefon konuşmamızda seni unuttuğumu söyledin. Soğuk konuşuyordum seninle çünkü. Ama kızgındım sana. Ve bir güvensizlik vardı içimde. Oysa beni düşlerinde yaşadığını ve hergün aynı sabırla beklendiğini bilmiyordum. Az önce, sana bu mektubu yazmak için dükkana geldiğimde, evi arayıpta senin telefon ettiini öğrendim. Ve şu an öyle bir açılıkla bekliyorum ki telefonun çalmasını..

Umarım seni üzdüğüm için beni affedebilirsiniz. A sevdiceğim, o yüreğimin ateşi, a beynimdeki deprem sebebim. Seni nasıl unutabilirim? Hayır ufaklık. Sen, böyle bir sevday bir kalemde silip atabilecek kadar küçük değilsin. Yok değil hataların. Ama yine de hiçbirşey seni sevmeme engel değil. Bu gece yeniden farkettim yüreğimdeki yangını. Yine aynı alev sardı beni. Aynı nehirler çağlar oldu içimde. Ve yeniden aşık oldum sana.k

01.25 oldu saat. Ve telefonum mahçup bana karşı. Üzgün gözlerle bakıyor bana. Yavaş yavaş tükeniyor umudum. Oysa haykırmak isterdim sana "SENİ SEVİYORUM" diye. Sesine sığınmak isterdim.

01.45 Artık aramayacak. Ve ne yazık ki bu coşkuyu paylaşamayacağım o'nunla. Neden ufaklık? Neden hep en sihirli anlarımda konuştuk da, sana en yoğun olduğum zaman haykıramadım bunu sana? Oysa sana güzel sözler de söylemek isterdim, seni kırmanın dışında.

1.kez aramışsın beni bu gece. Ve ben kaçırmışım bu büyük fırsatı. İlk kez bu kadar öfkeliyim kendime. En sıcak merhabamı ilemetemdim sana. Özledim seni ufaklık.

56 gün kaldı sana kavuşmama. Gözlerinle buluşmaya. Sarılmaya sana. Soramam zümrüt yeşili gözlerimi, yoluma yatırma dayanamam.

Sevemedim ayrılığı GEL!

12 Temmuz Doğum Günün Kutlu Olsun!

Seni çok seviyorum.

(Silivrili)

Merhaba,

Ben Atatürk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde öğrenciyim. Bu yıl Orhan Pamuk'un son kitabı Yeni Hayat ve hakkında yazılanlar konulu bir tez çalışması yapıyorum. Bu konuda Leman'cı arkadaşların yardımlarını rica ediyorum. Elinde bu konuda yazı bulanan arkadaşlar bana gönderirlerse çok sevinirim. Şimdiden teşekkür ederim.

Selamlar.

Hasan Saygılı
Mahmutlu Mah. Güllübağ sk. No:14
01530 Kozan/Adana

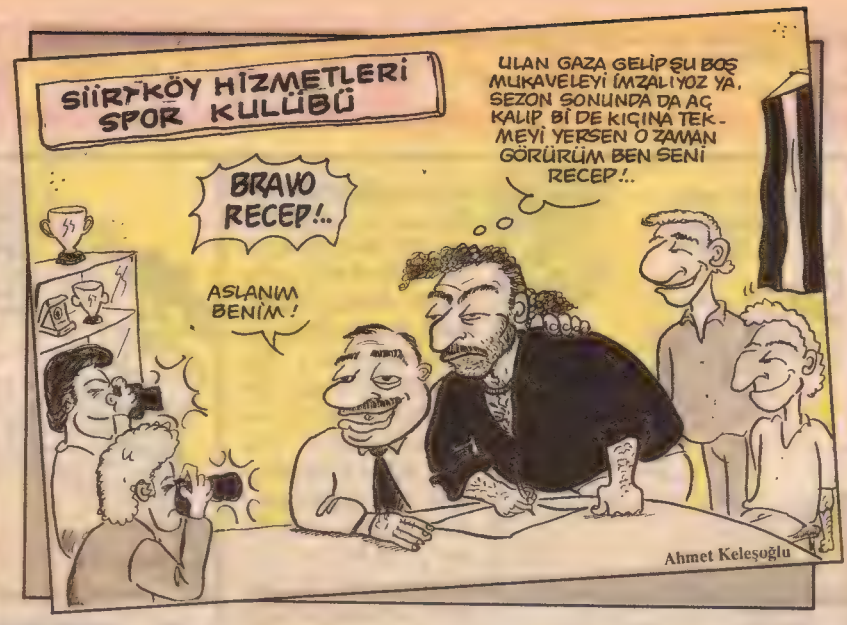

Sayı: 192 16 Temmuz 1995 Pazar

SAHİBİ. L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına Mehmet ÇAĞÇAĞ

Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Yasın ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengız AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GUVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● Aslan ÖZDEMİR ● V.Ö ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● Seyhan AYDIN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasın ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** *İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.*

A B O N E L İ K K O Ş U L L A R I

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 90 $
AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 75 DM
AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 110 DM
YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 1.200.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hesabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine alttır)

NÜKLEERE KARŞI GERİ GERİ 170 KM.

Siz bu satırları okurken ben Özgür Gürbüz veya halk dilindeki söylenişiyle "Geri Geri Yürüyen Adam" Mersin-Akkuyu arasında bir yerlerde olacağım (17 Temmuz-5 Ağustos arası). Beni karşılamak, öpmek, koklamak ve benimle beraber geri geri yürümek isteyenler Mersin-Akkuyu arasındaki asfalt yolda gözlerini dört açsınlar. Bu arada Leman çizerlerinin hazırladığı radyasyonsuz rozetlerden de almayı unutmayın.

Nükleersiz bir dünyada ileriye adımlar atmak umuduyla!

NOT: Geçen hafta yayınladığımız fotoğraf Çevre Gazetesi'nden Osman Uğur'a ait. Böyle biline...

Akşamsefası

"DİLİN KEMİĞİ YA VARSA?"

Alp TAMER

Aziz Nesin usta öldü ya geçen hafta, hani kimileri kuduz köpek gibi sevindi ya! (Neden sevindiler orasıda pek bir meçhul!) Meçhûl olmayan tek şey, postülası yırtılmış "meçhûl'e değgin meçhûl olmayan bilimsel bilgi.. ve.. Aziz Nesin'de, bilimsel bilgiden yana çağdaş, yürekli bir Don Kişot'tu. Düşündük ki (ustanın engin hoşgörüsüne sığınıp) Aziz usta ölmeden önce çok güzel şeyler yazdı ve söyledi. Söyledi ne kelime, basbas haykırdı! Anlayan anladı; O'nu anlamayanlar" % 60 hata payı" yaygın akraba evliliklerinde boşuna aranmasın! Anlamayanlar pek bir makbulümüz değil cidden! Son yıllarda öylesine önemsenmesi gereken şeyler söyledi ki Aziz Usta... Eminiz öldükten sonra da birşeyler fısıldadı.. Fısıldadı da sanki biz duymadık. Ne mi dedi usta, öldükten sonra?

AZİZ NESİN

Sonra düşündük ki: (Sonuçta nalet bir mizah dergisiyiz ya!) Salt Aziz usta değil, O'nun dışındaki bazı ölümlü insanoğulları da günün birinde öldükten sonra ilk söyledikleri ne olur diye? Düşündük ve düşündüğümüzüde çizdik. Aziz Usta'nın çırakları olarak ve O'na sonsuz saygımızdan...

N. ERBAKAN

R. TAYYİP ERDOĞAN

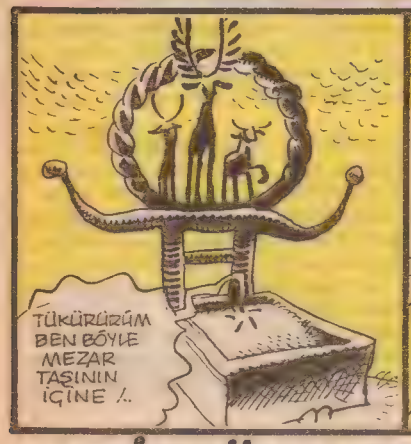

MELİH GÖKÇEK

NECDET MENZİR

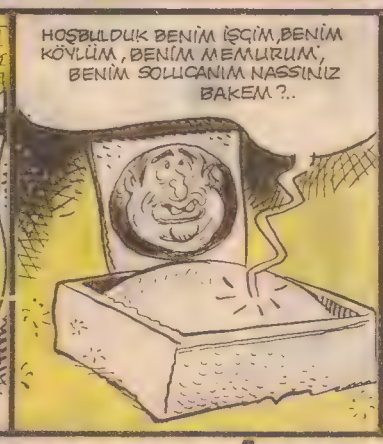

S. DEMİREL

FERHAN ŞENSOY

KENAN EVREN

ORHAN PAMUK

A. TÜRKEŞ

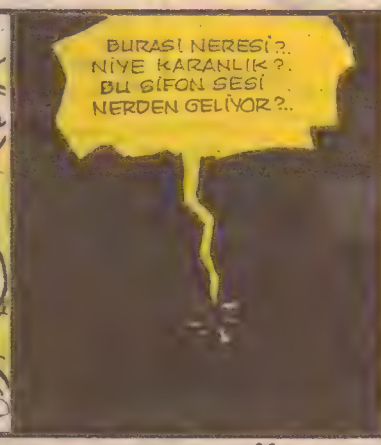

Ve.. CEM ÖZER

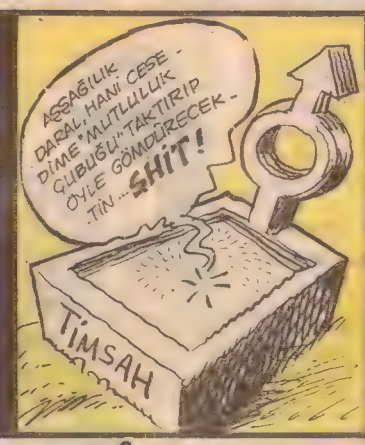

TİMSAH

ZAMAN AYNASI

aslan özdemir

**Bazen bir karınca ile konuşacak,ona hitap edip derileşecek kadar bir noktada tekâsîf eden hassasiyeti, dalga dışında yüzüne bile bakmadığı kadınına karşıda onu son haddine kadar meclûp, zebûn, uysal eder, hele aynı zehire onun da iştirakini temin etmişse, dünyanın en mesut adamı olurdu.*

Esrarkeşler oturmuşlar çekerler demi
Gelene geçene atarlar yemi
Cimi lakalak lak, cimi lakalak
Cimi lakalak lak, cimi lakalak

(İstanbul Geceleri, Sâmiha Ayverdi)

DERYA-I AŞK VE PSİKOPAT KEDİ

Rüzgârın yatıya kaldığı bir günün akşamıydı. Ay dinlenmeye çekilmişse de, karanlık ay'ı gizleyemiyordu. Kasımpaşa'ya inen yolda geçen arabaların yaptıkları ani ve sert fren sesleri geceye gürültü kazandırıyordu. Yönü belli olmayan bir taraftan bir hayat kadını çığlığı geldi; bağırışında küfür, nefret ve acı vardı. Bir sarhoş kendi kendine konuşuyor ve yalpalayarak yokuş aşağıya iniyordu. Pencereden uzaklaşıp perdeyi çektim. Yatağıma uzandım. Bir kitap aldım raftan; okuyabileceğimi sandım. İlk cümleyi bitirmeden sıkıldım.

Yorgana sarıldım.

Sarıldığım o'ymuş gibi heyecanlı;Uyurken rüyama girmesini diledim..

***

Evdeyiz: Luka, Mel, Zey, Tarşa ve ben. Akşam yemeğinde içilen şarabın etkisi üzerimize yıkılmış. Türkçe, İngilizce, İtalyanca çeşitli muhabbetler dönüyor. Tam o sırada kapı sert darbelerle omuzlanıyor, birazdan yıkılacakmış gibi. Yerimden kalkıp hızla kapıya koşuyorum. Elime geçirdiğim sert bir cisimle kapının önünde olup bitenleri anlamaya çalışıyorum. Sesime karşılık verilmesini istiyorum. Sesim karşılıksız kalıyor. Kapı hâlâ aynı sertlikle itiliyor.

-Polisi arayalım!..

*(Polis mi, ne polisi hahahaa... **Metin Kaçan**'a sevgiyle)*

-Çabuk koridoru gören cama bakın.

-Kimseyi göremiyorum.

-Kim var orada, cevap ver.

Bir yandan da elimdeki sert cisimle tetikteyim. Bir süre sessiz kalıyoruz. Bizim sesimiz kesilince bir kedinin sesi gelmeye başladı.

Zey: *Ceylan geldi, Ceylan bu ! Açın kapıyı.*

Ben bir süre daha açmıyorum. Aklıma kapı önünde dönen çeşitli oyunlar geliyor. Kedi numarası, bir hırsız, bir gaspçı veya tetikçiler için hiç de kötü bir numara değil.

Zey: *Yaa! kapıyı açın. Bu Ceylan!Kaybolan kedim. İki haftadır onu arıyorum.*

Yavaşça kapıyı açıyoruz. Hızla içeri bir kedi giriyor. Bir bitirim edasıyla yürüyor. Selamsız sabahsız kimseye bakmadan odalara girip çıkıyor,sanki derebeyi . Omuzunda ceketi , elinde tesbihi olan bir kabadayı gibi. Çok sinirli, kimse yanına yaklaşamıyor. Zey,arada okşamaya çalışıyor. Pençe atarak uzaklaşıyor. Evde kalan yavrusu onun gidişinden etkilenerek günlerce yemek yiyememişti. Onu bile tersliyor.

Sıkılıyorum. Uykudan kalkıp elimi yüzümü yıkayıp dışarı çıkıyorum.

Bir kafeye oturuyorum. Oturduğum yere doğru geliyor.

-Arkadaş olabilir miyiz, oturmamda bir sakınca var mı?

.....

Akşamsefası

23 TEMMUZ 1995 PAZAR... SAYI: 193... 20.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

GeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Kan, katliam, gözyaşı Bosna'da. İnsan Hakları Örgütleri Nerede?

Bosna'da yaşanan iç savaş uzunca bir süredir müslümanlara yönelik toplu katliamlara ve soykırıma dönüştü. Srebrenica'nın düşmesinden sonra ise iyice kolu kanadı kırılıp direniş gücünü yitiren müslümanlar, Nazi filmlerindeki mazlumları aratmayacak eziyet tabloları çiziyorlar dünyaya. Kapitalist çıkar mantığını her zaman herşeyin üstünde tutan Batı finans, siyasi, askeri kurumları tarihin bize alıştırdığı yüzlerini bir kez daha gösterdiler. Bütün bunlar çok şaşırtıcı değil belki ama ya **İnsan Hakları Örgütleri** nerede? Batı acımasız kapitalist mantığını geliştirirken bir yandan demokrasi, insanlık, insan hakları, vicdan kavramları da üreterek dünya yaşam alanına en yıldızlı katkılarda da bulunmamış mıydı? Bunlara ilişkin ne çok şey öğrenmiştik onlardan. Peki şimdi neredeler? **İnsan Hakları Örgütleri, Sivil Toplum Örgütleri, Avrupa Parlamentosu, Avrupa Konseyi, AGİT**, ne redesin? Ses ver! Sanatçıları bile örgütleyerek çok uluslu dev konserlerle dünyayı ayağa kaldıran o güç, o gizli irade nerede? İstediği zaman mı ortaya çıkıyor? İnsan Hakları Örgütleri saklanıyor. Riya gizlenemiyor.

İNSAN HAKLARI

Human Rights

İNSAN HAKLARI, ŞİMDİ!

Human Rights, Now!

Akşamsefası

M. ÇAĞLAĞ

tracy chiller

Sorguç Tortu

MENAPOZA GİRDİM... GELİCEMMM!

TOP CAMBAZI BORA

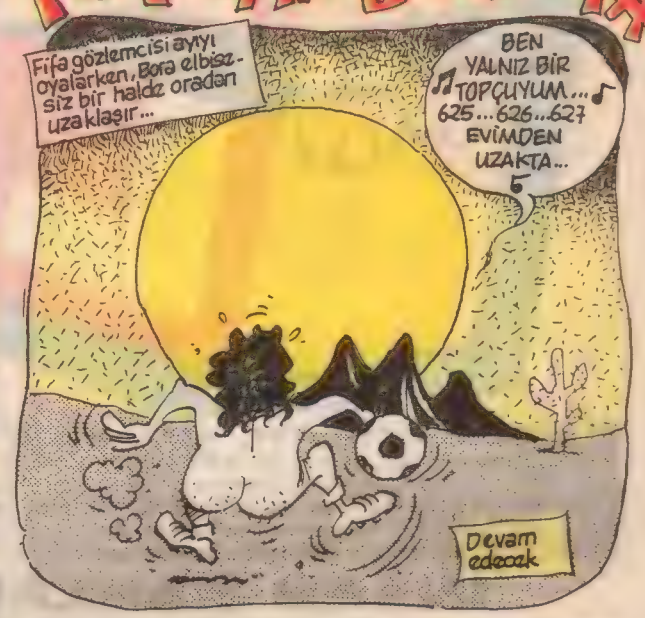

KÜSME

Semra Can

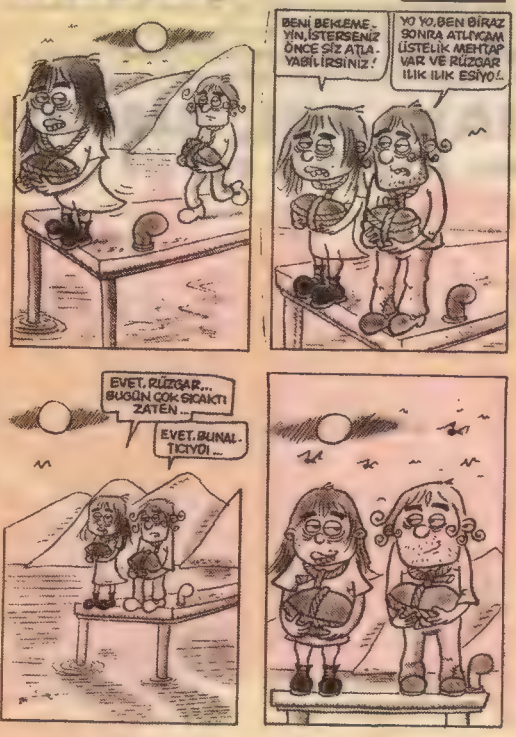

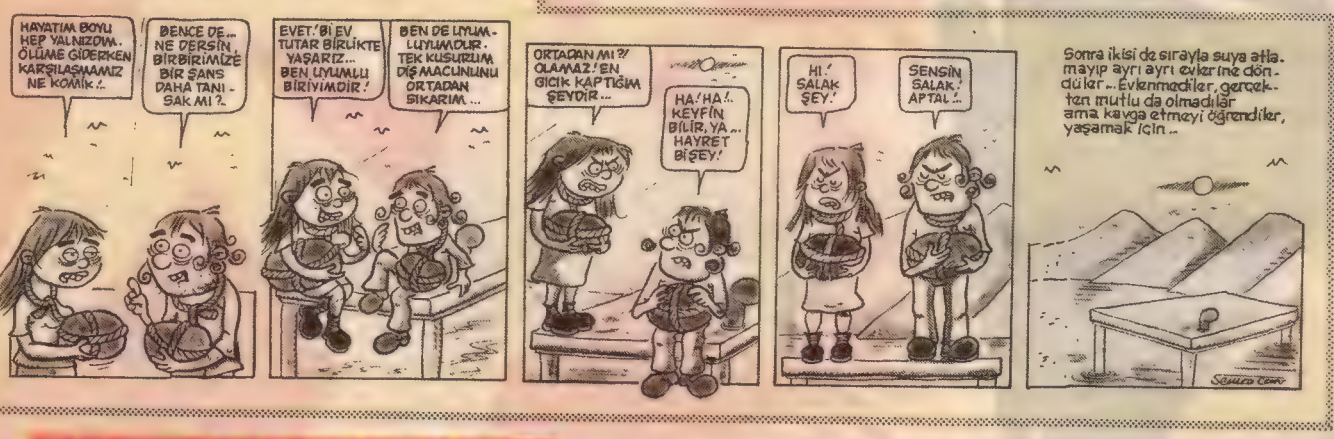

GÖSTERİ
CEM YILMAZ

24 Temmuz 1995 Pazartesi
Saat: 21.00
LeMan Kültür

Kanlı Kalem Yasin Usta da gösteriyi izlemeye gelecektir.

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

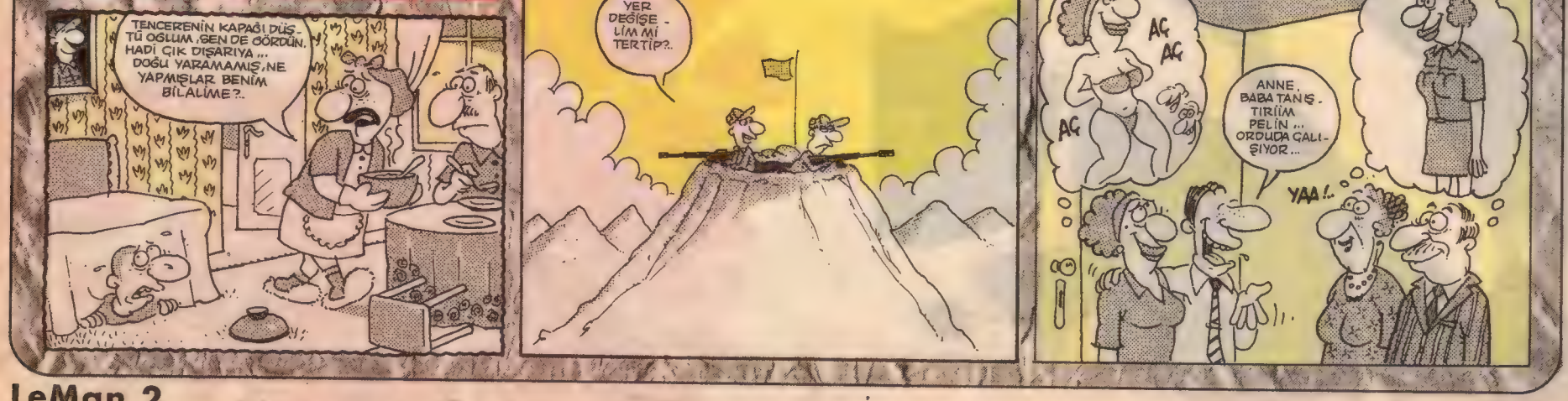

Akşamsefası

LeMan

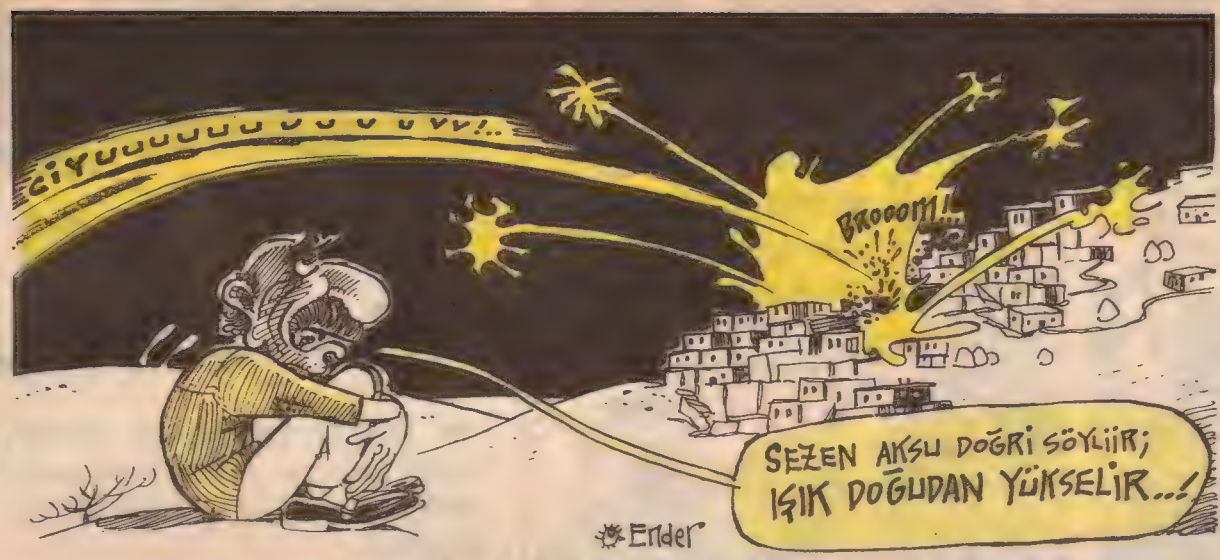

Gözaltıda kayıpları protesto etmek için YDH İstanbul İl Merkezi'ni işgal eden eylemciler, Cem Boyner'in de icazetiyle öldüresiye dövülerek gözaltına alındı. Böylece, "Askere hayır, polis copuna evet" diyen Boyner'in de demokrat maskesi düştü.

YENİ DEMOKRASİ HAREKETİ

İ. H. D. kuruluş yıldönümü kutlandı.

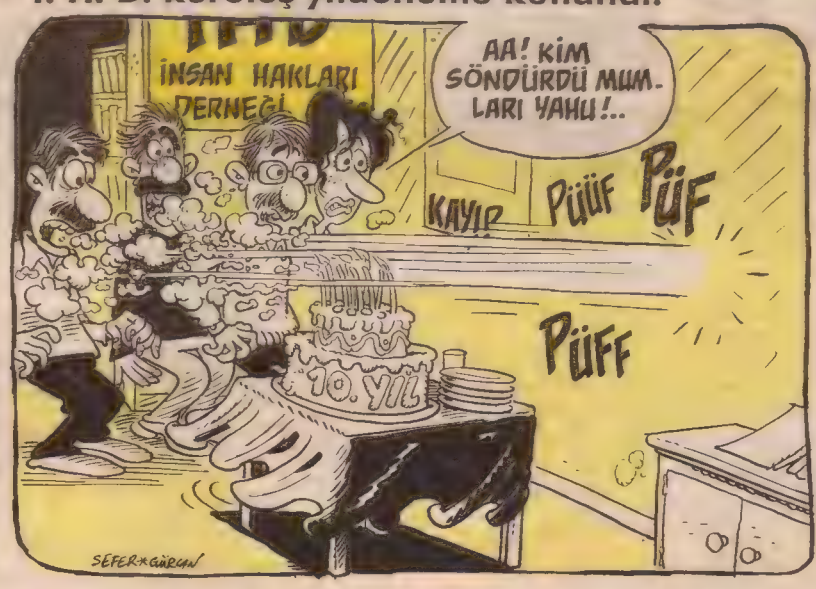

Çiller: "Senirkent faciasından sonra sel Allahın emri"

Emniyet Genel Müdürlüğü 'Güvenlik vergisi' istiyor.

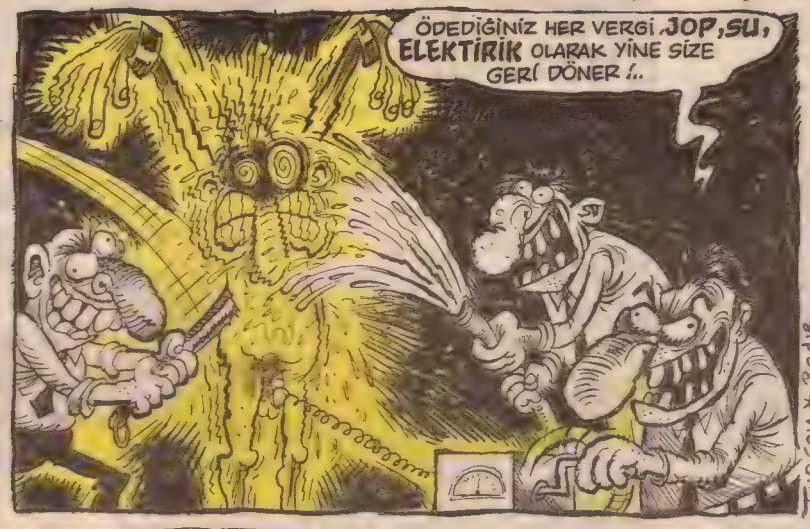

DEVİREN

Akşamsefası

HAFTA SONU NE YAPAK ?

☛ **"bunları yazmakla çıldırmaktan kurtulunur mu?"**, (gece, **bilge karasu)**, türkçe edebiyatın sessiz ve fakat ağır işçisi, yüzakı, yalnız dervişi-ermişi, ve kafka'sı ve daha birçok şeyi bilge karasu öldü.. (bu temmuz'da kesin birşey var..) karasu da sessiz ve sedasız gömüldü.. üzg..

☛ biz büyüdük ve sosyalizm öldü olmuştu!. şimdi bosna-hersek biz çocukken ve salakken inandırıldığımız nato, birleşmiş milletler, unesco ve fiyasko örgütlenmelerinde köküne kiprit suyu döktü!. bosna'da, insanın kendinden başka dostu yok!. hatta kendi bile yok!. ne garip, avrupa ve dünya halkı neyi ispatlamaya çalışıyorlar!. görmem, duymam, konuşmam diyerek üç maymundan geldiklerini mi ima ediyorlar!. şu vakitten sonra artık tüm dünya insanları kendi içlerinde ikiye ayrılıyorlar! bosna yanlıları ve sırp yanlıları! ortada kuyu var!. dünya şu sıra nedense erbakan'ın dediklerini doğrulamak için dönüyor sanki! hayırlısı olsun!. bir savaşa seyirci kalan her savaşı seyreder!. 2 adet dünya savaşı seyretmiş bir dünya ulusundan da ne beklenir sanki!. drama bundan ibaret!.

☛ iblis, kuşlama, hayalet gemi çıktı!.

☛ çocuk reklam yıldızları dönemi bitti!. ihtiyar reklam yıldızları dönemi başladı!. hayırlısı!.

☛ aynalı denemeler, ece ayhan, yky..

☛ **" eğer aklımdan geçenler / bir görüntülenebilseydi / büyük olasılıkla kafam / giyotine giderdi / ama dert etme anne / yaşam da zaten bu değil mi? "**, (sonsuza dek genç, **bob dylan)**

☛ **aslan özdemir**, ***zaman aynası***'nda döktürmüş bu hafta!.

☛ aziz nesin kitapları peynir ekmek gibi satılıyormuş!. tıpkı daha önceki uğur mumcu'nun kipatları gibi!. ne bu! bir tür vicdan rahatlatma mı!.

☛ şenes erzik ve kemal zorlu, zeki alasya ile metin akpınar'dan daha çok güldürüyor!.

☛ butros gali, tırssdı!. gelemedi!?

☛ 3 bin 7 kişiye türk vatandaşlığında çıkma izni verdi bakanlar kurulu!.

☛ vay be, koskoca Rod Stewart bile memleketimize geldi lan!. bunlar aslında üçüz!. **rod, rot** ve **balans**!. olsun!.

☛ geçen hafta içerisinde hiçbir teve kanalı'nın gazetenin ve şehrin güzellik kraliçesi yarışması yapmaması halk'da kaygı uyandırdı!.

☛ **"benim dünyayı ve insanları bu sokaklardan ibaret bulduğum zamanlarım vardır"**, (istanbul kitabı, **ilhan berk)**

MANSUR ŞEBBOY

(geciktirici sprey)

PAZAR SEVİŞGENLERİ

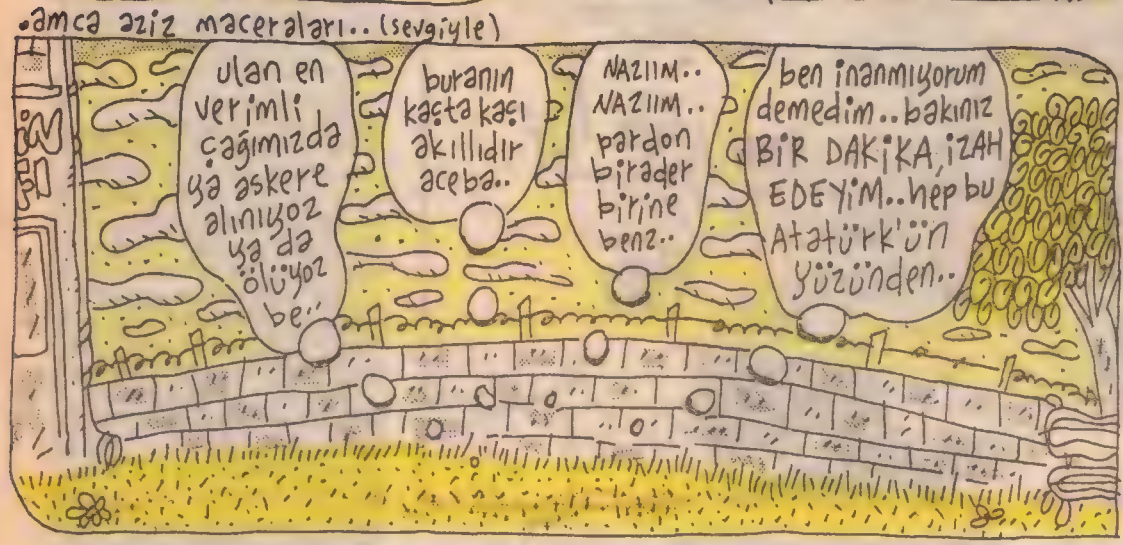

Akşamsefası

LAF ANTEN MASALLARI

☛ **halil ibrahim sofrası, bu sofra..** halil'ler ve ibrahim'ler bir adım sofraya yaklaşsın.. geri kalanlar çük'tör, olup gitsin!.

☛ **bosna-hersek**'te işler giderek **sırp**'a sarıyor!.

☛ **kimsesiz mezarlığı**'na yalnız **fakir olanlar**'ı değil fikri olanlar'ı gizlice gömüyorlar!.

☛ **kartal-pendik, gittik geldik** bosna-hersek, gittik tırssdık.

☛ elma dersem, çık!.. armut dersem, çıkma!.. el'mut dersem, kaç!.

☛ **ağıtlar ve öğütler**'le çevrildi hayatımız!.

☛ nuh, gemisi'ne kendisini almayı unutmuş..

☛ **türkiye, bir hukuk devleti'dir..** (doğru.. türkiye'nin ürettiği **düşünce suçu ve düşünce suçluları** dünyanın en kalitelileridir ama bunun ekonomiye ne katkısı var ki)

☛ dünya **muayyen** yüzyıl'ına mı girdi!.

☛ **kainat güzelliği yarışması'na neden üranüs**'ten kimse katılmıyor.. niye **mustafa topaloğlu**, jüri başkanı olmuyor.. seher vakti bir güzele jüril'dim!.

☛ **niye dışarı girdin?.**

☛ pop müzik patladığından beri, memlekette ne patlasa, pop müzik patlamış gibi aval aval avaval bakıyoruz!.

☛ **folklör** de, folklör olmadan önce, en son moda dans'tı..

☛ imaj ossurursa, clip zıçar!.

☛ don juan, kadınları yeldeğirmeni sanan, bir başka don kişot'tu

☛ neyi unutacaklarını, hatırlamak için içiyorlar artık!

☛ hemen emin olmak doğru değil ama, burası yankı vadisi galiba heemeen eemiin ollmaak doğğruu deeğiil amaa, buuuraasıı yannkıı vadiisi galiibaa!.

☛ eskiden, çok umutsuz'dum!. şimdi umutsuz olmaya bile umudun yok!.

☛ ben sana **süperman** olamazsın demedim oğul, **adam** olamazsın dedim, **he-man** yani!?

☛ akıl akıl, ge**l DötGüMe** takıl!

☛bana adres sormayın, ben de kayboldum!.

LOMBAK

PARANOYA
HAMDİ YÜZBAŞI
DARAL TİMSAH
HAİN EVLAT ÖKKEŞ
TABU DEVİREN
KORKUNÇ TİLBE
MARLON
BEZGİN BEKİR
BAYIR GÜLÜ
KIRIKLEBLEBİ DEDESİ
ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU..
KILLANAN ADAM
ERDENER ABİ
LOMBAK

VETERİNER ACİL

DAYANAMIYCAM ALLAHIM!.. HER GECE AYNI KABUSU GÖRÜYOR! EŞŞOĞLU-EŞŞEK!..

SIRRR

EEE... BEN DELİYİM! AKLİ DENGEM YERİNDE DEĞİL!..

NE GÜSELLL?!

UTANMIYOR MUSUN? AÇ, AÇ KAÇAĞI OLMAYA HA!. VATANİ GÖREVDEN KAÇILMAZ! YÜRÜÜÜ!..

AS-İZ

AS-İZ

KANLI KALEM

ALTAY MARTI
(Sarhoş Tartı)

Memuriyete mahkum bir yaşantı, insanı **akşamcı** da yapar **eşşekçide** yapar.
Kıvırtık, güleç, tonton hem de akşamcı. **DOKTOR** ya duymadığı acıların mizahını yazıyor, beberuhi. Bal tutan parmak yalanır, tutmuşsun balı ama parmak yalamasını bilmiyorsun. Akşamcı ilik şahabetinin verdiği incelik yanımıza geldiğinde destursuz tavırları bizdeki yakınlıktan olacak ki gülümsemeden geçemiyor. İşinin icaplarını yerine getirip ayrılıp giderken kuyruk sallaması tıpkı taverna faresi gibi erkek eşeğe kotik attırır. Senin başkalarına yaptığın iğneyi ben sana yapmıycam. Duymadığın acı yine duymadık kalsın. **DOKTOR** Leman'da bizzat bana karşı **şer güçler** artıyor. Mantar gibi her biri bir yerden çıkmaya başladı hele yeni bir mantar ki türü bile belli değil ayak mantarımıdır döt mantarımıdır nedir ismi ve türü henüz tespit edilememiştir. Eğer ayak ve dötteki gibi zarar vericiyse başını ezmek boynumun borcu olsun. Yoook Leman ve Leman eşrafına yararlı ise bu da hepiniz gibi hayırlı uğurlu (**KUTLU**) olsun. Not: 24 Temmuz Pazartesi Saat: 21-22'de Cem Yılmaz Şov'un kritiğini yapmak üzere Leman Kültür'deyim tabii sizlerle birlikte.

Hattaya: Yasemin Kale — Yasin Adıyeke

ADIM, SEHERDE AÇAN PAPATYANIN ÜZERİNE KONAN BÖCEK!..

NE GÜZEL İSMİN VARMIŞ. MANASI NEDİR PEKİ?..

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

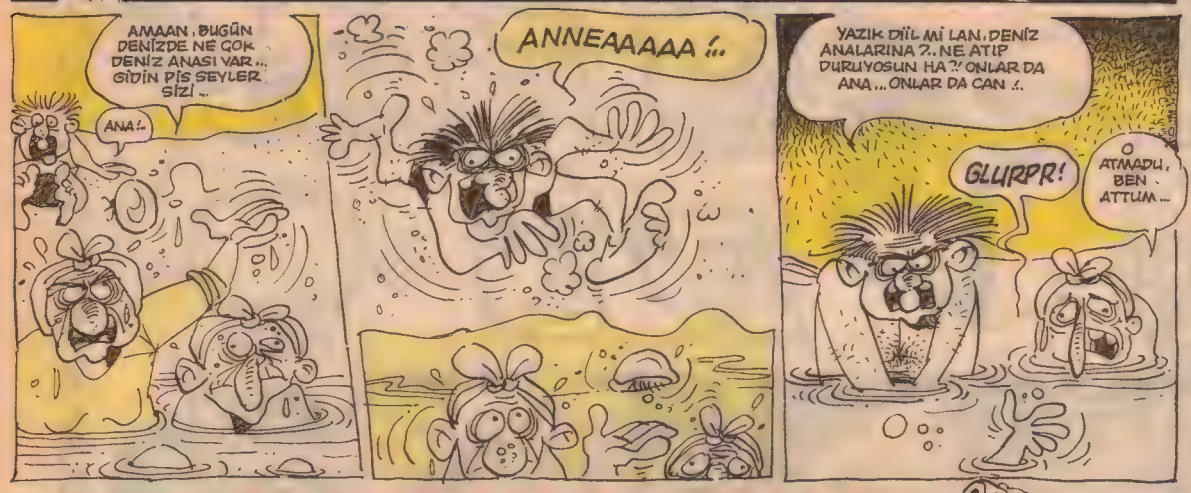

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Erkan

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

Paranoyak

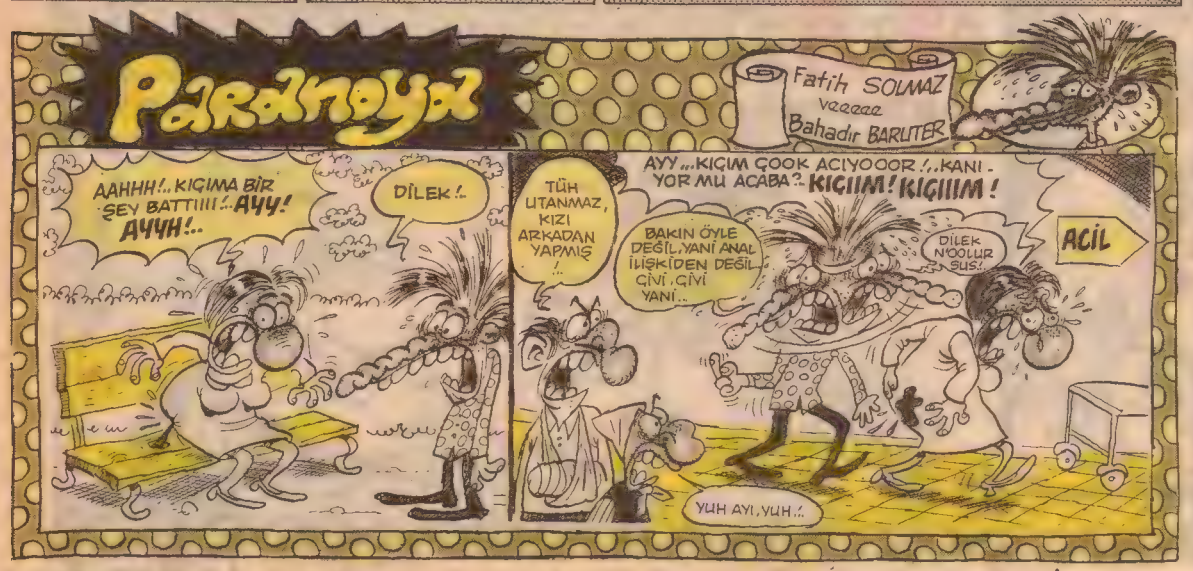

KOMİKAZE

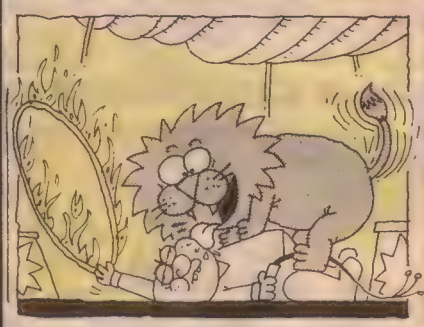

İSTANBUL TRAFİĞİ

Adını İstanbul'un sıkışık ve her türlü kazaya açık trafiğinden alır. Bisikleti olan 2 veya daha fazla kişiyle oynanıp oyuncu sayısına göre oyun alanı büyütülür. Sınırları belirlenen alanların bir kenarına cam kırıkları, çivi, raptiye gibi şeyler bir kenarına iri ufaklı taş parçaları atılır. Oyuncular alanın içine girerek dolaşmaya birbirlerini sıkıştırmaya ve ittirmeye başlarlar. Ayağı yere değen oyundan çıkar. Oyun alanının bir kenarı dere veya bataklık olursa daha fazla zevki çıkar. Sonra kalanlar en iyi bisiklet binenler seçilip mahallenin civarlarını arkalarında gezdirirler. Ağ yollarda ve uçurum kenarında oynamak tehlikelidir.

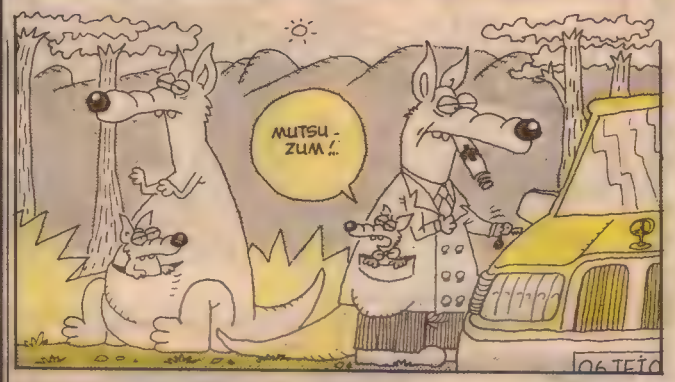

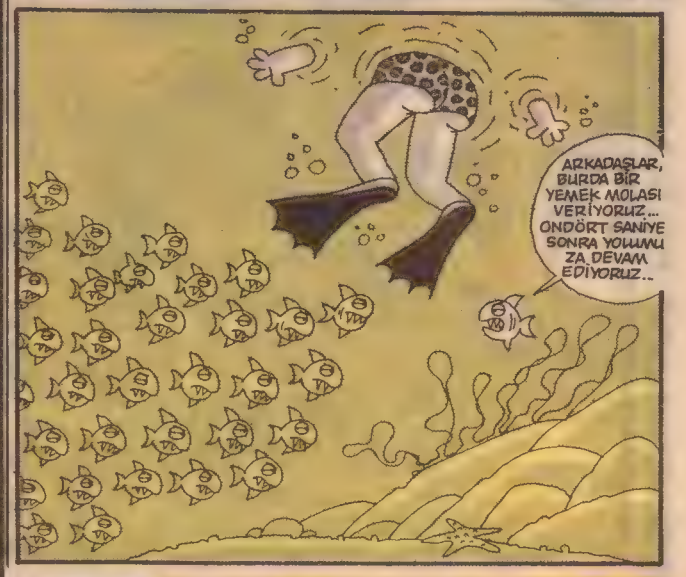

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

ULU BİLGE DANDOLDENYUS PİK

ÖZET: Ulu Bilge Barul ülkesinin insanlarını kafalamak için piknige gider... Kafalar da alma, halk şeyeder..

NİKTE

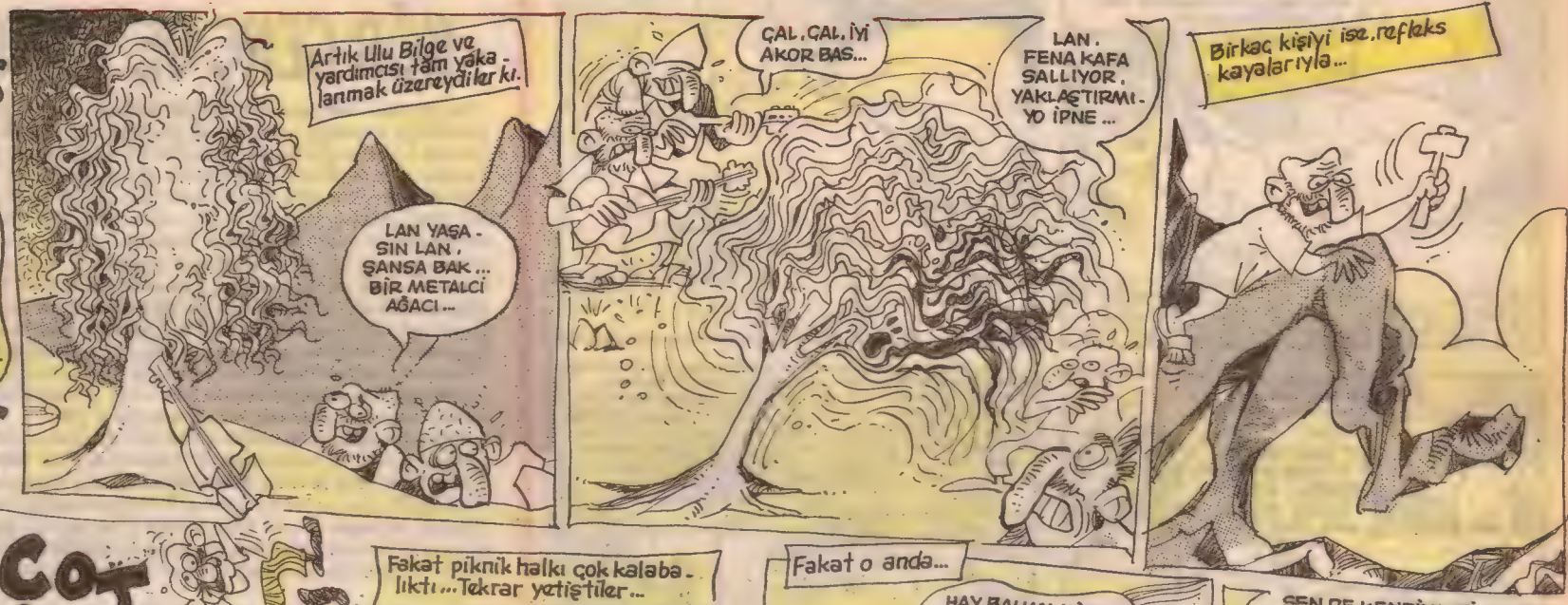

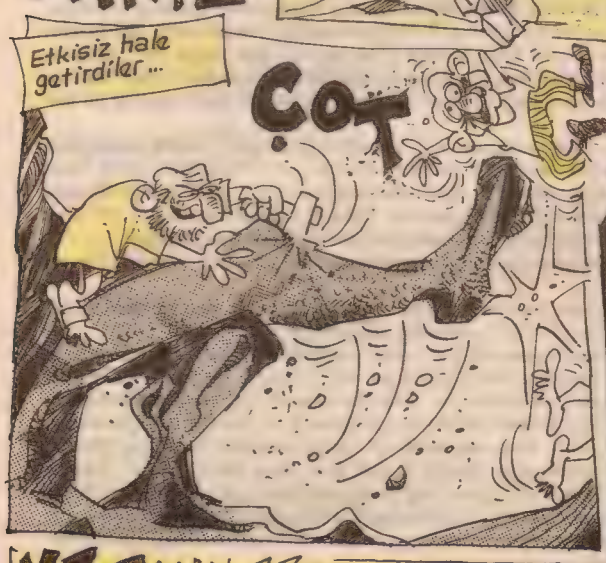

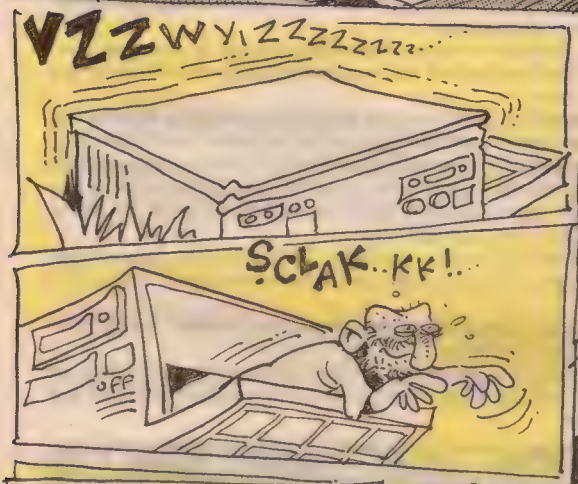

Akşamsefası

& TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

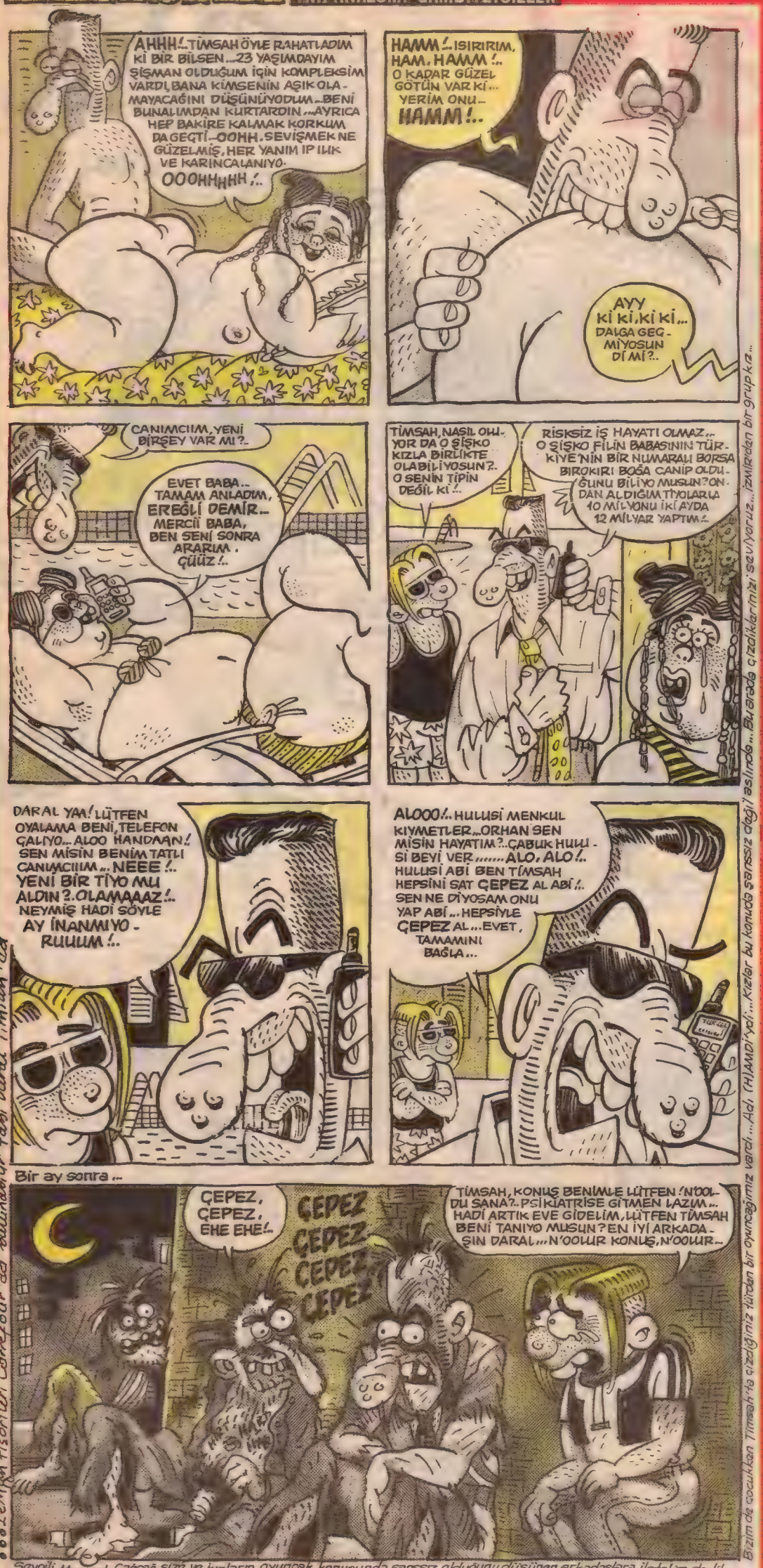

...Bizim de çocukken Timsah'ı çizdiğimiz yıllardan bir oyuncağımız vardı...Ah! (HAMDİ)yaa!...Kızlar bu konuda şanssız değil aslında...Burada çizdiklerimizi sevdiyoruz...İzmir'den bir grup kız...

...LeMan fişörleri Conejour'da bulunabilir tabi Uncal Timsah'da

Sevgili Mehmet Çağçağ sizde ve kızların oyuncak konusunda şanssız olduğunu düşünen arkadaşlara iletelim dedik...

Mehmet ÇAĞÇAĞ

DOKTORUN GÜNLÜĞÜ

ALTAY MARTI

KÖR GENÇ VE YANINDAKİ

Beyoğlu İstiklal Caddesindeki aylak aylak dolaştığım bir gün rastladım onlara. Yanlarından geçen telaşlı kalabalığa, uyurgezer gibi dolaşan tinerci çocuklara , düşkün şarapçılara, laf cambazı çığırtkan işportacılara, indirimli kitap meraklılarına, arka sokaklardan fırlamış bıçkınlara aldırmaksızın kolkola girmiş ağır ağır geliyorlardı. İkisi de otuz-otuzbeş yaşlarındaydılar. Biraz daha yaklaştıklarında siyah gözlüklü olanın kör olduğunu anladım. Ona eşlik eden biryantinli, siyah saçlı oldukça esmer yüzlü, dolgun vücutlu genç adam, rengiyle tezat oluşturacak şekilde bembeyaz bir takım elbise, içine de ufak sarı desenleri olan siyah bir gömlek giyinmişti. Kör adam da şıktı, ama bu daha çok bir işporta şıklığıydı. Kareli ceketinin kolları ve belinde dantele benzeyen, fırfırlı gri bir işleme vardı. Beyaz gömleğinin üstten üç düğmesi açıktı ve zayıf göğsünün seyrek kılları görünüyordu. Bej renkli ayakkabısı ufak balık pulu desenleriyle doluydu. Kim seçmişti bu kıyafeti acaba ona? Körler herhangi bir ceketin ya da pantolonun kendilerine yakışıp yakışmadığını nasıl anlarlardı acaba?

Biraz daha dikkatli baktığımda ikisinin de takıya meraklı olduğunu gördüm. Hem boyunlarında hem de bileklerinde altın zincir- künye parmaklarında ise iri taşlı yüzükler vardı. Konuşa konuşa gelip yavaş adımlarla yanımdan geçip gittiler.

Aralarındaki ilişkiyi çözemediğim için bir süre arkalarından baktım. Akraba olamazlardı, çünkü birbirlerine hiç benzemiyorlardı. (Esmer genç büyük ihtimalle çingeneydi) Arkadaş olabirler miydi? Böyle bir toplumda nice sağlam insan bir birinin gözünü oymaya çalışırken, bir hayat törpüsü olan bu kör gençle çingene olduğunu sandığım esmer adam niye arkadaş olsunlardı ki? Acaba bir çıkar ilişkisi mi vardı aralarında? Kör genç zengin miydi, zenginse parayı nereden kazanıyordu? Herşeyin altında bir sahtekarlık bir kötü niyet arayan böyle bir toplumun ortahalli bir paranoyağı olduğum için o anda kafamdan gerekli gereksiz bir sürü soru geçti.

Beynimin tüm münafıklığına rağmen, yine de kolkola girişlerindeki sıcaklık, aralarındaki yumuşak konuşma, birbirlerine olan samimi davranışları ve yürüyüşlerinin verdiği huzur duygusundan olsa gerek aralarındaki ilişkinin fedakarlığa dostluğa dayalı bir ilişki olduğunu düşünmek istedim. Sanki başka türlü düşünürsem ikisine de haksızlık edecekmişim gibi, kolay kolay rastlanmayan bir tılsımı yerle bir edecekmişim gibi tuhaf bir duyguya kapıldım.

3iraz daha baktım arkalarından onca kalabalığın arasında boşlukta yürüyorlarmış gibi uzaklaşıp gittiler.

Sonraki günlerde dört-beş kez daha rastladım onlara. Yürüyüş ve konuşmalarındaki tempo, kılıf kıyafetlerindeki ucuz ve masum sıradışılık hiç değişmemişti.

Hele son karşılaşmamızda tanık olduğum halleri beni iyiden iyiye şaşırttı. Her zamanki gibi bir kahvede oturmuş çayımı yudumluyordum ki pat diye göründüler kapıda. Yine aklıma bin soru üşüştürecek şekilde kolkolaydılar, yine üstlerinde dünyanın bütün kıyafetlerine meydan okuyan süslü püslü üçüncü sınıf ceketleri ve gömlekleriyle ve yine artık alıştığım mırıltılı konuşmalarıyla geliyorlardı. Biraz uzağımdaki bir masaya oturdular. Esmer genç garsonu çağırıp birşeyler söyledi. Birazdan garson elindeki iki iri beyaz fincanla döndü. Aylardır giderdim o kahveye. Herkes normal ince belli bardaklarla içerdi çayını. Bu kahve de fincan olduğunu bile bilmiyordum. Bir türlü izlemekten kendimi alamadığım bu iki insan fincanla çay içmemin ayrı bir damak tadını yakalamışlardı, yoksa giyim kuşamlarında olduğu gibi herşeyin cafcaflısına mı meraklıydılar, anlayamadım.

Gözucuyla seyretmeye başladım o masayı. Heyecansız çok doğal bir şekilde usul usul konuşuyorlar, arada hafif hafif gülüyorlardı. Keşke yakınlarında olup da ne konuştuklarını duyabilseydim diye hayıflandım.

Bir ara kör genç elini ceketinin iç cebine attı ve bir milli piyango bileti esmer adam ise yan cebinden bir piyango listesi çıkardı.Bir kez daha şaşırdım. Hem kör adamın taşıdığı böylesi bir umuda, hem de kendisine eşlik eden ve ne olduğunu bir türlü çözemediğim adama duyduğu güvene şaşırdım. Durup dururken hayatıma giren bu iki ilginç adam, saçma sapan incelemeciliğim ve meraklı yanımın bu denli abartılı oluşunu hissetmişlermiş gibi bilerek yapıyorlarmış gibi oyun üstüne oyun yapıyorlardı sanki!..

Esmer adam büyük bir özenle bileti ve listeyi karşılaştırdı. Sonra da birşeyler söyleyerek bileti geri uzattı kör gence. Kör genç bileti paramparça edip masanın üstüne attı. Kör talih! Belli ki amorti bile çıkmamıştı.

Biraz daha oturdular. Sonra yavaşça kalkıp kolkola girip hesabı ödeyerek , her zaman ki dingin yürüyüşleriyle çıkıp gittiler kahveden.

Hiç yoktan haklarında şüpheye kapıldığım, gereksiz yere ilişkilerine kafa patlattığım bu iki insan büyük ihtimalle çok doğal dünyalarına doğru usul usul giderlerken, bana aval aval arkalarından bakmak düştü.

DUYURU

GENÇLİĞİN KALBİ BU FUARDA ATACAK...

RÜZGAR AJANS VE FUARCILIK "**1. GENÇLİK VE EĞİTİM FUARI**"NIN 22 TEMMUZ GÜNÜ SAAT 10.00'DA TARİHİ BEYOĞLU GALATASARAY LİSESİ BAHÇESİNDE AÇIYOR.

1. GENÇLİK VE EĞİTİM FUARI'NDA 100'E YAKIN YAYINEVİ, ÖZEL TV VE RADYOLAR, DERSHANELER, EĞİTİM GEREÇLERİ, GİYİM VE AKSESUARLAR, EMİTASYON TAKILAR, MÜZİK ALET VE AKSESUARLARI, DENİZ GEREÇLERİ VE EKİPMANLARI, İÇECEKLER, KOZMETİK ÜRÜNLERİ, TELEFON-TELSİZ-ÇAĞRI CİHAZLARI FUARDAKİ YERLERİNİ ALMIŞ OLACAK. AYRICA LEMAN DERGİSİ DE STANDINDA HAZIR BULUNACAK. RENGARENK OLAN **"1. GENÇLİK VE EĞİTİM FUARI"** SİZLERİN KATILIMIYLA DAHA DA RENKLEŞECEK VE CANLILAŞACAKTIR. 31 TEMMUZ'A KADAR SÜRECEK OLAN GENÇLİK VE EĞİTİM FUARINI MUTLAKA GİDİP GÖRMELİSİNİZ...

GENÇLİĞİN KALBİNİ
GALATASARAY LİSESİ'NİN BAHÇESİ'NDE
HEP BERABER HİSSEDELİM!..
GİRİŞ: 30.000 TL.

***

TİYATROYA ÇAĞRI

Tiyatro ile barış'a katkıda bulunmak isteyen sanat dostlarını, Barış Sahnesi'ni oluşturmaya çağırıyoruz. Bizi hemen arayın. 0-212-588 12 87 Küçük Langa Cad. No. 19 Kat.3 Aksaray/ İSTANBUL

İSTANBUL SAVAŞ KARŞITLARI

***

AĞBABA SPOR MERKEZİ

HAYRETTİN AĞBABA
SHAOLIN
KUNG-FU
VUCUT GELİŞTİRME
KONDİSYON
Mimar Sinan Mah. Muhtarlık Yanı
Gebze

Akşamsefası

Pi'ye Mektuplar

Yazan Çizen: Galip Tekin

Akşamsefası

bayIRa güla

Feyhan Güver

En sıradan insanı bile dinle... Çünkü herkesin anlatacak bir hikayesi vardır...

Feyhan Sofrası'nı İstanbul-Eskişehir karayolunda bir otomobilde okudum. Eskişehir'de bir panele gidiyorduk. Kitabı okurken çok güldüm. Arabada Feyhan da vardı. Ona kitabı beğendiğimi söyledim. Aslında bayılmıştım.

Laf yoldan açılmışken, ne zaman Trakya'ya gitsem aklıma Feyhan gelir. Bir ayçiçek tarlası gördüğümde de...

Ne zamandır sık sık göğsüme kadar gelen başaklarla dolu bir yerde kendimi düşlüyorum. Sorumlusu o kitap ve Feyhan'dır.

Tuncay Akgün

LeManti MEDYA

Laser bıçak için son fırsat

Laser 5'li bıçak seti kampanyamız olağanüstü bir ilgi gördü. Bu büyük ilgi nedeniyle ilk üç kuponu bugün yeniden yayınlıyoruz. Kuponları kesin bu mükemmel fırsatı kaçırmayın.

MEDYA PLAZA'YI YİNE SU BASTI!

Geçen hafta ATV ana haber bülteninde, Ali Kırca'nın konuğu olan Sezen Aksu'nun son kasetinin tanıtımı tam bir "milli histeri"ye dönüştürüldü. 25 dakika boyunca programda kalan Sezen Aksu'nun şarkılarını, haber merkezinin, kanalizasyondan kurtarılan kurtarılan arşiv kasetleriyle süsleyen Kırca, programı 3 kez tekrarlattırdı. Kırca'nın "milli histeri" krizine ertesi gün Sabah gazetesi de, hemen hemen tüm yazarlarıyla eşlik etti. Sabah ve ATV, "ağlama duvarı"na çevrildi. Medya Plaza gözyaşlarına boğuldu. Herşey, "milli birlik, beraberlik" için yapıldı. Duymaktan kulaklarımızda tüy biten sözler için. Ama en sonunda da "Ne Mutlu Türküm" diyebilmek için. Birlik, beraberlik çok şeye tahvil edilmişti, tiraja da tal " edildi:

Butros Gali Korkak, Kanlı Diplomat
Özel Tim Özel kin (Bkz. Alp)
Tansu Çiller Allahın Emri
Alparslan Türkeş Kan devrinden gıla devrine
Cem Boyner Güvenlik güçlerinden yana demokrat liberal
Ali Kırca Ağlak (Yakışmadı)
Zeynep Atikkan Yeni Türkler İdeoloğu
Sezen Aksu Şüpheli Samimiyet
Milli Gazete Silahlanma Çığırkanı
Polis İmdat Yeni operasyona çıkan program
Ayşe Arman Derinlikli Otel Yazarı

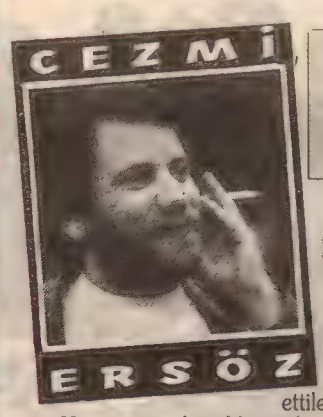

BİR AYDIN, BİR ÖĞRETM VE BİR ÜLKE!...

BİR AYDIN!...

Atila İlhan (Express Dergisi 10 Haziran 1995. Röportajdan bir bölüm..)

Boğazlarda statüyü değiştirdik, Montreaux kararlarına saygılı kalmak şartıyla yeni bir statü koyduk. Ruslar buna mırın kırın ettiler, fakat kabul ettiler. Ege'de 12 mil meselesini çözdük, Yunanıstan kımıldayamıyor. 25 senedir Kıbrıs'tayız, ortalığı velveleye veriyorlar. Türkiye, kafası kızdığı zaman Kuzey Irak'a giriyor, 35 bin kişiyle bunu tekrarlayacağını da söylüyor. Bu bir işaret. Orada bir Kürdistan kurmak isteyen Batı'ya diyor ki, "burası eğer Irak'a verilmeyecekse, Türkiye'nin nüfuzu altındadır. Burada Kürdistan mürdistan kuramazsınız." Öbür tarafta, sistem, bizim Irak'la ilişkilerimizi yok etmek istiyor, ilişkileri sürdürüyoruz hatta gizli temaslarımız var. Bu konuda İran ve Suriye'yle anlaşma yapıyoruz ki Batı bundan hiç hoşlanmıyor. Bize "İran'la ilişkilerinizi kesin" diyorlar, kesmiyoruz. İran'la çok iyi ilişkilerimiz var. Ayrıca Türkiye-İran-Pakistan arasındaki Ekonomik İşbirliği Teşkilatı'na şimdi Afganistan ve Türki Cumhuriyetleri girdi. Orada kocaman bir müslüman ortak pazarı oluşmaya başladı. Bu kadarla da yetinmiyoruz, Rusya'yla aramızda

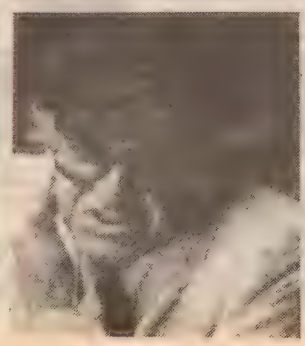

BİR ÖĞRETMEN.

Afyon'un Çay ilç öğretmenliği yapan S Kasım'da Afyon kalesir edeceğini söyledi. (Evr Haziran 1995 sayfa 3)

İntihar bir tepkidi sıkıntı çektim. Kızıla bursu ile okudum. 2 yaşadım. 18 yıllık öğret lira maaş alıyorum. Der

Son olarak 19 N öğrencilerime Yaşar K vazgeçmek gerekiyor. Z

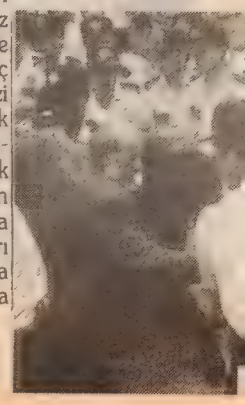

Akşamsefası

Dünkü sayısında yazdı; 'Ekmek değil silah alalım

Milli Gazete'den savaş çağrısı

Milli Gazete'nin dünkü sayısında yayınlanan bir yazıda, Türkiye'nin kötü sona doğru hızla ilerlediği belirtilerek, ekmek almaktan kesinti yapıp silah alınması istendi. Yazıda "Türkiye 'Barış nutukları'na da kulaklarını tıkayarak, süratle silahlanmalıdır" denildi.

Milli Gazete'nin dünkü sayısında 'Ekmek değil silah alalım' başlıklı bir yazı yayınlandı. Birinci sayfadan Necdet Kutsal

Milli Gazete

Ekmek değil silah alalım

Türkiye'nin dış siyasette görünümü kapsamında kaleme alınan yazıda, Özellikle kendisine "Aydan" sonra bütün müslümanların sözüne aldanmaması, Bugünkü şartlar altında yeryüzünde, acı bir barıştan söz etmek imkânsız. Bu karanlık bile çoğu kez bir bir, fedakârlıkları ve yurtundeki bütün mü- "Kardeşçe" bir arada yaşa- [illegible]

yapıldığı, Azerbaycan'ın Ermenilere sunulduğu, Kıbrıs'ın Rumlara verilmek istendiği ve OHAL Bölgesi'nde fırtınalar koptuğu belirtilen yazıda şöyle denildi:

"Kökten dinciliğe savaş açtık diyen Batılıları destekleyen ve Butros Gali'yi Türkiye'ye getiren yerli sömürücilerin adımlarını hızlandırma girişimleri millet olarak aklımızı başımıza almamız için bir vesile ol[illegible]"

Bütün bu oyunların Türkiye'nin kötü bir sona hızla gittiğini gösterdiği kaydedilen yazıda, devamla şöyle denildi:

"Türkiye artık devlet bazında gelişmeleri kabullenmeli ve 'Yeni Dünya Düzeni' yutturmacalarına da 'Barış' nutukları'na da kulaklarını tıkayarak, süratle silahlanmalıdır"

◆ MEDYA SERVİSİ

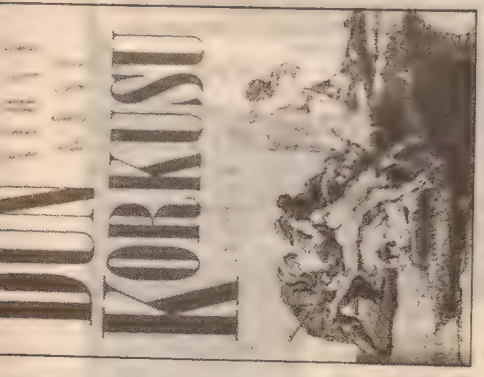

Aynı zamanda Leman yazarlarından, edebiyatçı **Nihat Genç**'in **'Dün Korkusu'** romanı İletişim Yayınları'ndan çıktı: Kitapçılarda.

ANTİ-MEDYA TEST

1. Kanal 7'de Ahmet Tezcan'ın İstanbul'a yağan yağmur için yaptığı yorum nedir?

a) İstanbul'u sular bastı.

b) İstanbul'u sel aldı.

c) İstanbul boy abdesti aldı.

2. İstanbul'u sağanak yağmur felç edince Galatasaray Balosu iptal edilip, ertelendi. İptal edildiğinin ertesi günü çıkan Akşam Gazetesi spor sayfasında hangi habere yer verdi?

a) Galatasaray Balosu muhteşem geçti.

b) Galatasaray Balosu mecburen ertelendi.

c) Galatasaray Balosu iptal edildi.

3. Aşağıdakilerden hangisi Hürriyet yazarı Rauf Tamer'in "Hiç de fena değil. Birçok ülke için, belki de gıpta edilecek bir manzara" diyerek Türkiye hakkında sıraladıklarından DEĞİLDİR?

a) 7 kere gidip gelmiş, deneyimli bir cumhurbaşkanı.

b) Bir kadın başbakan.

c) Sokaklardan yükselen muhalif sesler.

4. Bu yıl Neati Cumalı'nın kazandığı Orhan Kemal Roman Ödülü'nün jürisinin toplanmasından bir gün önce, Yeni Yüzyıl Gazetesi'nde çıkan haber nedir?

a) Ödül Jürisi iki gün sonra toplanacak.

b) Ödülü kazanacak iki kişi merakla bekleniyor.

c) Ödülü Necati Cumalı kazandı.

Cevaplar: 1. c 2. a 3. c 4. c

Fikret Bekler

Karadeniz Ekonomik İşbirliği Örgütü var. Bu örgüt geliştirdiği takdirde Ortak Pazar'a alternatif Türkiye, devlet olarak, bütün bunların merkezinde...

le edebiyat
nan Ekim 1
yarak intihar
Gazetesi 11

n yıllar çok
kir öğrenci
tek odada
n, 12 milyon

i yokluğu da intiharımda önemli bir neden.
da bir soruşturma geçirdim. Nedeni
n kitaplarını tanıtmam. Artık bundan da
aleden kitaplarımla birlikte atlayacağım.

BİR ÜLKE...

Türkiye, Uluslararası Af Örgütünün son raporuna göre insan hakları ihlallerii konusunda Ruanda ve Liberya'dan hemen sonra geliyor.

Yorumu size bırakıyorum...

Fotograf: Yakınları kaybolan aileler Galatasaray Lisesi önünde oturma eylemi yaparken polis tarafından coplu saldırıya uğradılar ve gözaltına alındılar.

* Türkçe'de bize büyülü ve gizli bahçeler hazırlayan Bilge Karasu'yu kaybettik. Artık daha da yalnızız .

* 28 Temmuz Saat 17.00'de Ataköy 9. Kısım Yunus Emre Kültür Merkezi'nde imza günündeyim. Atrium'un arkası. Hayal Bahçesi Yaz Etkinlikleri

* Çiğdem Başboğa, Sibel Aktürk, Şirvan, Barış Acar, Gönül, (Mersin'den) Yöntem Yurtsever, Hülya Bayrak, Ahmet Baturun, Ebru Ateş, Emrah Zengin, Ferhat Başaran, Harika Özkürk, Berivan Öztürk, Meryem Öztürk, Ertan Akpınar, Nihal Poyraz, Ümüş Aslan, Sinan Karataş, Erkan Çamlıbelen, Cannur Köse, Tülin Duru, Ömer Yıldırım, Faşistandan bir öğrenci, Ahu Karamık, Belgin Dalar, Varol Günaç, Cem Çepoğlu, Hüseyin Yılmaz, Birkan Askan. Mektuplarınızı aldım sevgiyle..

*Ahmet Kazanasmaz ve Diyarbakır E Tipi Cezaevi 5. koğuştaki tüm arkadaşlara sevgiyle.

* Semra ve Gürdal'a mutluluklar diliyorum.

* Güz Aldanışlar Şiirler. Gamze Özer. Beşeri Yayınevi.

* Grup Laçin'in son kaseti Türküler Sevgiye.

* Yavuz Bingöl Sen Türkülerini Söyle. Bu kasetteki Turnalar şarkısını benim için de dinleyin.

* Eskişehir Tiyatora Kumpanyası Tiyatora Sezonluk Tiyatro Dergisi yaz sayısı kitapçılarda.

* 30 Temmuz saat: 18.00'de Bursa"da Can Kitapevi"ndeyim.

* Ülkemizde bütün acımasızlığı ile süren bütün insani moral ve doğal değerleri yok eden savaşa karşı hep birlikte karşı çıkmalıyız. Barış Platformu olarak Akan Kan Dursun - Barış İçin Elele Kampanyası başlattık. Desteklerinizi ve imzalarınızı bekliyoruz. İrtibat telefonları Yılmaz Çamlıbel Tel-Fax: 0 212 237 10 61 Fethi Bozçalı- Tel FaX: 0 212 586 08 45

* İnsan Hakları Derneği 10 yaşında.

KIRTIK LeBaLeBi

SUAT OZKAN

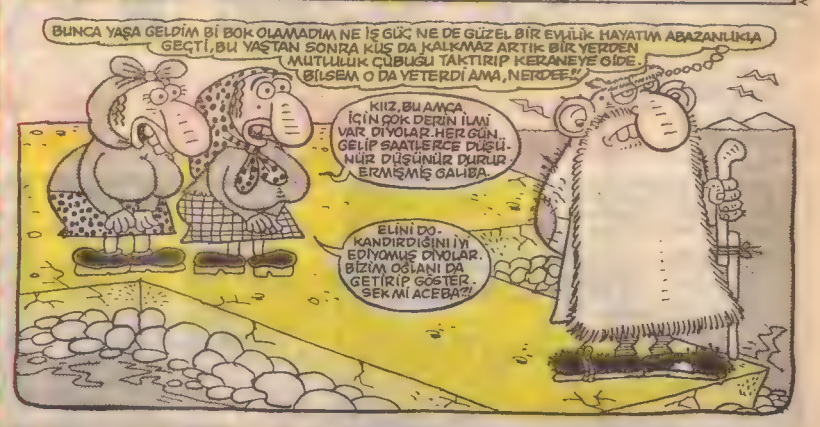

Not: Teşekkürler Deniz...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY BADUN

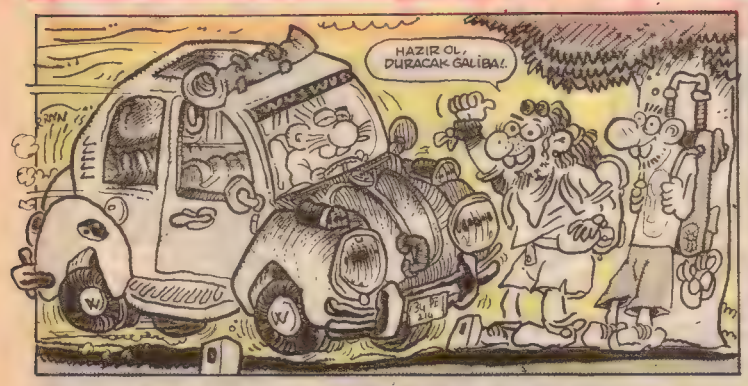

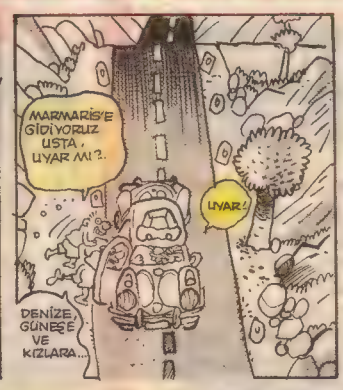

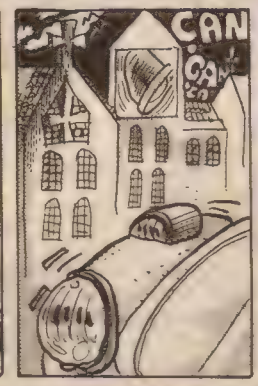

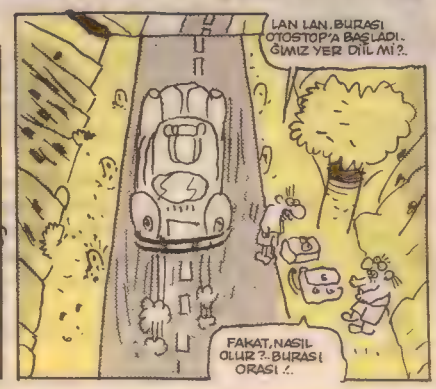

B.B. Kadı servisinden gri 4.5 aylık erkek tekir... Tel:0212 293 79 93 Eda YILDIRIM

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

Bütün Demokratlar'a Ordu'lu Serkan'a, Çanakkale'den Mehmet'e, Selçuk'a, Murat'a, Tezcan'a Leman dergime, şimdi herbiri değişik illerde olan tüm arkadaşlarıma, Alevi arkadaşlarımdan Ali'ye Taylan'a, Hakan'a dokunmayın. Onlar şimdi çok sıcak dokunmayın yanarsınız..

Ç'li Biri...

ARKADAŞIMA DOKUNMA!

Dokunmayın aşklara, aşıklara, kaybolmuş gençliğimize dokunmayın. Dokunma! 10. ayını dolduran yeğenim Korhan'a dokunmayın. Dertlerimi, sevinçlerimi paylaştığım gerçek dostlarıma dokunmayın. Dokunmayın bu pislik düzeni değiştirmeye çalışan dostlara. Dokunmayın baharla yeşeren bütün çiçeklere,

İstanbul Üniversitesi Turizm Otelcilik

Bacanağım Leman'a. Acılarımı sevinçlerimi paylaştığım. Ve terk edilme duygusunu beraber yaşadığım ortağıma Müslüm'e dokunmayın. Dokundurtmam. Muhalefet

Dokunma Yanarsın! Yaşamlarını, barışa, özgürlüğe, kardeşliğe, devrimciliğe adayan dostlara; Berrin'e, Mesut'a, Ali'ye, Buket'e, Cihan Bey'e, Radyo Mix'e sakın ha dokunma!

Levent/Bursa

Can yoldaşlarım Müslüm, Abidin ve Zafere Temiz yürekli bacılarım Necla, Öznur ve Mehtap'a yaşamını sevdaya adayan Servet'e mücadele gücünü halkından alan devrimcilere ve Leman'a dokunmaya kalkanı yakarım.

ALİŞAN

Dergim Leman'a, Yeni Polonka'ya, Grup Yorum'a, Kızılırmağa, Grup Ekin'e, Yurtsever gençliğimize, düşünen ve düşündüğünü yapan tüm yoldaşlara. Ayrıcana arkadaşım Miguel ve QIRIX'ı Aşnur'a dokunma. Güloşa, Ferda'ya, Uğur abeye ve benim için çok değerli olan Faruk ve Ayhan abeye dokunma. Dokundurtmam

Newroz/Mersin

Mektuplarımı cevapsız bıraksalarda Meral ve Nermin'i çok seviyorum. Dokunma!!! Çağlar, Aydın, Yıldırım, Ahmet, Çiğdem, Kemal, Emel'e de DO-KUN-MA! Asker kaçağı arkadaşlarıma ve masum halkıma karşı savaşıyor olsa da İzmir'li Emin'e de dokunma! Yine de dokunacaksınız. Biliyorum. Bana inat. Gün ola devran döne.

Vefalı Dost

Canım Arkadaşım Newroz'a ve Mağek Ali'ye, Okay'a, Grup Yorum'a, Dergim Leman'a dokunma.Sadan ma dokunma ve benim için çok değerli olan QIRIX'ım Aynur'a dokunma. Hakim (Miguel)/Mersin

MARLON

ERDİL AŞAROĞLU

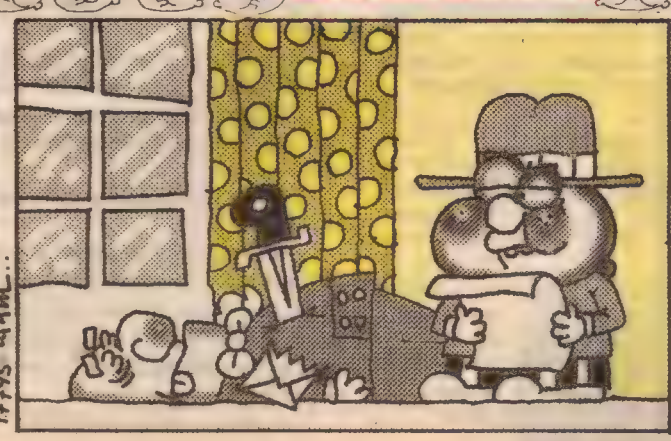

Akşamsefası

Kufkufandin...

Ender Dekamumcan

Geçen gün, bir arkadaşımla beraber Beşiktaş tarihi çay bahçesinde oturuyorduk...

ÜFFF! ACAİP SICAK YAA!..

YAA... HİÇ SORMA ÜFFF! FFFFT!..

YA ENDER?

NE VAR? ÜFFFT!..

KÜRTÇEDE ÜFLEMEK NE DEMEK?..

KUFKUFANDİN!..

AHHA, HAA HA HAAĞ! AABİ ÇOK KOMİK YAA! KUF, KUF!.. NEYDİ?..

KUFKUFANDİN!..

İHAAHAHAAĞ KUFKUFANDİN HA! AH HAAHAAV

?!..

HAAĞ! BAŞKA VAR MI ÖYLE İLGİNÇ KÜRTÇE KELİMELER..

VAR! DOOLU... MESELA BİZ KERTENKELEYE ŞEY DERİZ?!

NE?

GUMGUMOK!..

NE?! GUMGUMOK HA!.. AHHA HA HA!.. HAAĞĞĞ!.. AHAAAHAA!

AAĞ! İYYK! İYYK! BAŞKA?..

BİDE BAGBAGON VAR, KABARCIK DEMEK!..

AHHA! HAHAHAĞ! İYYK, İYYK!.. ULAN NE İLGİNÇ YAA!..

NEYMİŞ İLGİNÇ OLAN, BU DA BİR DİL İŞTE!..

AHAHA HAHA!.. KIZMA YA! BAŞKA NE VAR?!

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

KÖŞENİN ÖLÇÜSÜ YİNE DEĞİŞTİ... YİNE YATAY OLDUK... BÖYLE BİR DİKEY BİR YATAY TAKILIP GİDİYORUZ BAKALIM...

KAAN ERTEM

* İSTANBUL'dan Bülent TİMURLENK'e: Erdener esprinİz tıss... Birşey çıkmaz...

* İstanbul'dan Fatih OAL'a: Espriniz bu sefer tıss... Anladığım kadarıyla espriden çok bir sitem mektubuydu gönderdiğin... Neyse, yine de sağol...

* ANKARA'dan Kerem BEYİT'e: Çizimlerin elime geçti. İlk ve son olarak sana kendi karikatürlerin üzerinde eleştiri yapıp göndereceğim... (Kitap çıkana kadar idare edilmesi amacıyla)

* Ohooo, vay vay vay, kimler mektup göndermiş kimlere? Hiç görmediğim dostum Ömür E. kurumu'dan mektup gelmiş... Üstat o resimli mektuplarını özlemiştim... İyi oldu, sevgiler...

* Samra ve Gürdal GÖRHAN'a Beni yakın bulduğunuz ve düğün davetiyenizi gönderdiğiniz için çok teşekkür ederim.. Size hayat boyu mutluluklar diliyorum. Hep gülün, ama hep gülün, hiç ağlamayın... Olur mu? sevgiler...

DUYURU

* Akın OK'un müzik arşiviniz için hazırladığı "Arabesk'in II. dönemi ve İbrahim TATLISES" çalışması TRİKONT yayınevinden çıkıyor... Bekleyiniz...

* Ahmet ADA'nın şiir kitabı "TAŞ PLAK GAZELLERİ" BİRİŞ yayınlarından çıktı...

LEGAL TIMARHANE

GÖKHAN DABAK

Saat günü yirmidört parçaya böldü keskin bir satırla. Ve her saat te altmış eşit parçaya bölündü, ki ufalsında kolay yutulsun diye. Yoksa boğazı acıtıyo ya!..

***

Zomerya sultanı Hipotenüs tahtında sıkıntıyla geğirdi. Ve vezirine otoriter efektli sesiyle (Yeni bir birim oluşturmak istiyorum. - Beni eylendirme ve ufkumu genişletme birimi- Gerekli işlemler tez yerine getirile!...) Vezir boynunun kıldan ince olması nedeniyle zorlukla nefes alarak (Emredersiniz sultanım...) diye hısladı.

***

Makül bir süre sonra sultanın yerine getirilmiş arzusu işlevini işlevler. Devamı insan vücuduna endeksli bir el gong a vurdu (Gonnnggg) diye. Ve devamı gerekli yere endeksli bir gırtlak şu sesi çıkarttı. (Sultanlar sultanı yüce Hipotenüs ü eylendirme ve ufkunu genişletme birimi iftiharla sunar. Mentalator tıntınısı!..)

Elindeki tepside maviye boyanmış öküz götü taşıyan bir cüce step yaparak sahneye çıkar. Uranüs ipliğinden yapılmış tutarsız gömleğinin üzerinde - Kozmik depresif- yazmaktadır. Balistik bir tonla konuştu. (Evet. Kalbim üstüne yemin ederimki, tüm kavrayışsızlığımının temiz kucağında Legal bir tımarhanenin geçici konuğuyum. Ki boşluk ta çıldıran bir susaş tan başka birşey deyildir olup bitişim. Ve o bitiş benim cennetimdir. Ve eminimki ne kadar derine indiğimi zannedersem zannedeyim, sonuçta ağzımdan çıkan herşey ipe sapa gelmez bir kahkahadır. Evet kahkaha, duvarların ötesinden duyulan kahkahalar... ve... ve...) Cüce hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

Derken veya aniden, veyahutta birdenbire, belkide derhal bir melek elindeki sihirli deynekle cüceye dokundu. (Cozzzt...) sesini müteakip (Yiarrgghh...) diye bir haykırış duyuldu. Melek sultana dönüp sihirli deyneğe bağlı akü yü işaret ederek (ikiyüzyirmi volt sultanım) dedi işveli bir sesle. Sultan testislerini kaşıyarak (Hoş bişey...) diye mırıldandı. Cüce yerde bir iki çırpındıktan sonra tekrar ayağa kalktı. Gözlerinde akla zarar bir mana ile tepsideki mavi öküz götüne baktı. Ve pantolonunu indirirken bağırdı (Sadece bir karbon birleşimi!...) Ve mavi ye tecavüz ederken kahkahalarla gülüyordu. Sahnenin ışıkları karardı. Ve perde.

***

Sultan Hipotenüs gözlerinden süzülen yaşlar eşliğinde boşluğa bakmaktaydı. Vezir gülümseyerek (Sevgili sultanım zannedersem ufkunuz genişledi) dedi yavşakça. (Hadi lan lavuk hiç bi numara olmadı bu zırvalıkla mı ufkum genişleyecek? Bu düpedüz saçmalık, hepinizin kafasını kestiricem...) diye konuşta sultan buz gibi bir sesle. Vezir sapsarı bir suratla (Fa... Fakat sultanım, ya gözünüzdeki yaşlar?..) diye kekeledi. Sultan da (Salaklığınıza ağlıyorum, bu dangalakça gösteriyle ufkumun genişleyeceğini düşünmek ne büyük bir budalalık, yazıklar olsun size, hadi siktir git şimdi!) diye bağırmış...

***

Kalenin burçlarındaki kesik başlar batan güneş altında turfanda kavun gibi durağandılar. Kellelerdeki gözleri, dilleri özellikle pembe beyinleri, iştahla yiyen akbabalardan biri diğerine sordu. (Bu lavuklar ne-iş?..) Diğeri cevapladı. (Legal tımarhane kazazedeleri...) Güneş dağların ötesinde kaybolurken ağaca bir bülbül kondu. Ve öttü kafasına göre... BİTTİ.

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

•Mahalle çocuğu Kenan'ın bir başka boyuttaki arayışları !..

Onlar Sündüz ile Nuri (Saklambaç oynuyor)

BU BİR...

BU DA İKİ OLSUN...

TEMİZ ŞİİR - HİSLİ VE HOŞ ŞİİR

Gıda maddeleri vardır elma gibi,
Kiraz yazın sevilen bir besindir
Peki ya sevgililer?
Onlara almazsak erikten, sütten
Güçten düşer sevgili, bitap olur
Böyle olunca beğenmeyiz onu
Ayrılıklar böyle başlar
Kalorili bünyelerde aşk başka olur
Kuşları da unutmamak lazım tabi!?

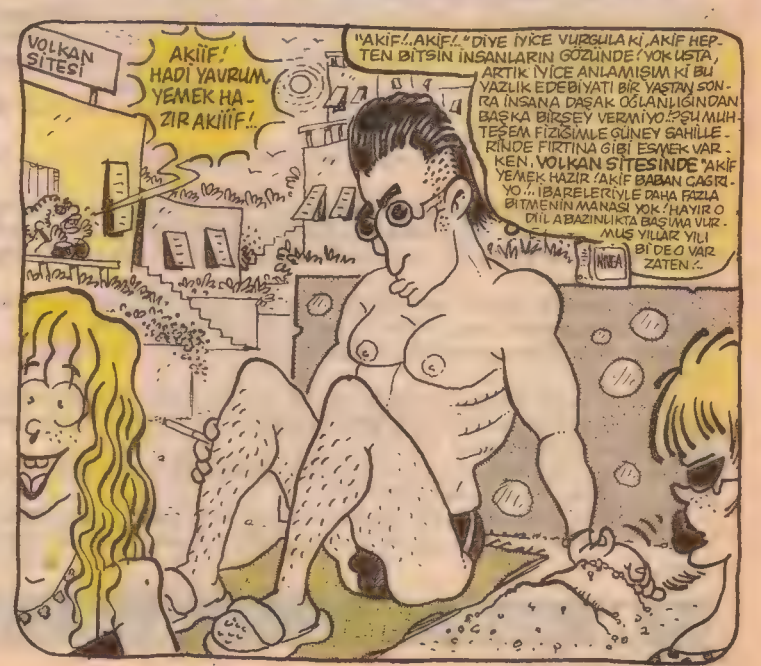

Ruhumuza Dökülen Kezzap

Dehşete ve korkuya kapılmamız için, her karesi en gelişmiş teknolojilerle itinayla hazırlanmış Reality Şovlar! Elimiz kolumuz bağlı, sokak ortasında katı cesedlerin kanlı külotlarının içine girer kamera. Koltuğumuzda sırtlan oluruz, leşsever oluruz, ekrandan sızan kanları emeriz. Çok geçmez susarız, fırından yeni çıkmış, sıcak-sıcak kan isteriz.

Reality Şovlar, korkudan kaostan, yıkımdan ürpertiden, vahşetten ve soyumuza dair tehlikeden söz ederler. İnsan soyuna, uğursuz bir ruhun elbisesini giydirirler.

Sahipsiz ve zavallı bir gecekondu evinde ve asla hakkını aramayacak kadar güçsüz insanların üstüne yeryüzünün en büyük teknolojisiyle gideriz. Annesinin babasını nasıl öldürdüğünü sorarız. Konuşmayı yeni çözmüş çocuğun eline kanlı bıçağı uzatıp, "nerde kesti, nasıl kesti, neresinden kesti" diye anlatmasını isteriz.

Herkes kuyruktaki yerini alsın, sıra bize de gelecek. Kafaları kesilmiş, uzuvları ayrılmış, düzülmüş çöp tenekesine atılmış cesedlerin görüntüleri önünde, Miss Avrupa güzeli bir sunucu, eline, cesedin kopartılmış bir uzvunu alır, ya da cesedin başucuna çömelip, bir güzel nasihat eder bizlere, "şidete karşı, insanlık, barış, hoşgörü" dersleri verir, adam eder bizi.

Ölüm, dinin, kilisenin asırlar boyu süren en büyük şantajıdır, insanları işkenceyle, cehennemle korkutuyorlardı. Şimdi, engizisyon yargıcının yerini Miss Avrupa güzeli dolduruyor. Terörist bir tanrıları vardı. Ölümle boyun eğdiriyordu. Sindiriyordu, cezalandırıyordu, cehennem tasvirleriyle esir alıyorlardı onbeş yaşındaki çocukları.

Engisizyon, zina yapan kadınların zina organlarını kesip, kapılarına çiviyle çakıyordu. Aynı uzuvları modern tanrılar aynı anlamıyla ekranlara çakıyor!

Cehennem alevleri içinde çukurlar açılıyor zihnimizde. Ruhumuz yaka-paça cehennemde bir zindanın içine gömülür.

Şekspir'den, anneannemize kadar, estetik-dramatik yapılar, hayallerimizle sevişerek, düşlerimizle oynayarak, ruhumuzu süsleyerek ikna ederler bizi.

Oysa, Reality Şovlar, panik ve korkularımıza kanlı, kör, testere bıçaklar sokarak oynar bizimle. Korkularımız karanlıkta oyuldukça, sağımızdan-solumuzdan masalardan, dostlardan meleklerden, gökyüzünden, herşeyden, heran korkan, şempanzen tikler üreten insanlar oluruz. Korkularımıza titreyen, tapınan, boyun eğen, yılmış, sinmiş, zavallı insanlar olur çıkarız.

Ancak dramatik yapılar, ya da doğrudan hayatın bilgi ve tecrübesiyle hayal ve düş derinliğiyle, kanı, ölümü, vahşeti, panik ve şoka girerek değil, eğiterek, öğreterek, olgunlaştırarak bize öğretiriz.

Ölüm babalarının malıymış gibi, ölümü, nohut kazanında pişirir, gözlerimizin içine dökerler. Ölüm doğanın kendisidir. Narın çatlaması, incirin balını akıtması, babaannemiz, sonbaharımızdır. Bir ölümü çok görürler bize. Doğadaki, doğamızdaki ölümü elimizden alıp, iştahla leş, cesed, vahşet görüntüleri içinde iğrenç bir ölüm sunarlar bize. Fonda cehennemi alevler. Etler pişirilir, Cesed görüntüleri bir güzel alevlerle süslenir.

Bütün kutsal kitaplarda İblis'in adı da dumansız alevdi.

Burada, ekranlarda, aklımızı paramparça eden, tarihin en sinsi oyunu oynanır. Ortaçağ büyücüleri bir sihir hazırlar bize, bizi çarpmak bizi bozmak, bizi ruhumuzla bedenimizle, ailemizle, ülkemizle bir cinnet sıkıntısına sokarlar!

Anadolu topraklarında, ya da bilinen kültürler içinde sihirin terkibine baktığımızda orada o kültürün en iğrenç en pis en çirkin nesnelerinin biraraya getirildiğini görürüz. Uğursuzluk için.

Birçok kültürde sihrin terkibine baktığımızda, tiksinti veren kedi dalağı, yarasa dışkısı, fare ciğeri gibi, kirli pis ne varsa tabiatta, uğursuzluğun bu pis bileşimde biraraya getirildiğini görürüz..

Asırlar boyu büyücüler bu pis nesnelerin terkibiyle insanoğluna cinler korkular, uğursuzluklar, felaketler belalar saldı.

Şimdi, ekranlarda bu görüntülerin dilini çözelim. Reality Şovlar da, kirli pis iğrenç, nerde bir görüntü varsa, dumansız alev bileşiminde biraraya getiriyor.

Güçlü bir sihir oluşturmak istiyor. Sıkıntı vermesi, çarpması ya da cin girmesi ya da kadınları, çocukları huzursuz kılması. Pis iğrenç görüntülerle insan türünün zihnini bozmak için ellerinden geleni ardlarına koymuyorlar.

Bu "iğrenç" görüntü bileşimi, soyut bir çarpıcılık, soyut bir şok, soyut şaşkınlık, korku, ürperti üretiyor. Başarıyorlar! Korkalım da nasıl korkarsak korkalım, ödümüz patlasın da nasıl patlarsa patlasın, kendimize güvenimizi yitirelim de nasıl yitirirsek yitirelim..

Ortaçağ da büyücü, en pis hayvanların en pis organlarını biraraya getirerek ne yapmak istiyorsa, hangi sonuca gitmek istiyorsa, modern büyücü de, en pis en çirkin görüntülerin bileşimiyle aynı sonuca gitmek istiyor..

Artık ölümü, ne Şekspir'den, ne komşumuzdan, ne babaannemizden, ne doğadan , ne kuşlardan, ne bedenimizden öğreniyoruz. Artık herkes ölümü, reality şovlardaki pislik görüntüler içinden tanıyor.

Bu ölüm ne türküyle, ne ağıtla geliyor, bu ölüm canımıza dokunmuyor, ama bu ölüm, bozuyor, yokediyor, canavarlaştırıyor bizi.. Mısır tarlalarında dolaşan rüzgarlar, nehirde sürüklenen yaprakla tanımıyoruz ölümü; ölümü siren sesleriyle sırtlan cıyıltılarıyla tanıyoruz...

Ortaçağ kale savaşlarında, mesela Selçuklular zamanında, kaleyi ele geçirmenin en kolay yolu, kralı av esnasında yakalayıp, kalesinin önünde ona işkence yapmaktı. Kaleyi krala yapılan işkenceye rağmen teslim etmezlerse , kralın iniltileri gece gündüz haftalarca sürdürülür. Kale içindekiler krallarının cıyıltılarına tahammül etmek zorundadırlar. Yine kaleyi teslim etmezlerse, kralın uzuvlarını kesmeye, içi organlarını kale halkının gözleri önünde sökmeye başlarlar.

İç organların sökülmesi günlerce ve yavaş yavaş sürer. Sonunda, kral teslim edilmeyen kalesinin önünde bir korkuluğa dönüştürülür.

Ruhumuzu teslim almak için cıyıltılı, cinnetli ölüm sahneleriyle, ekran karşısında korkuluğa döndürülürüz.

Koltuklarımızda birer korkuluk gibi ömür süreriz. Sonra sahiden, içerden ve canevimizden Sırplar'ın katliam görüntüleri gelir. Korkuluğun eli-kolu bağlıdır, ne şikayeti vardır ne bir isteği, ne değiştirebilir birşeyleri, ne konuşabilir. Bosna kanlar içinde yüreğimizi oyar, korkuluk mışıl mışıl uykusuna döner..

Korku dolu boş gözlerle, içi boşaltılmış ruhumuz ancak onların programlarına, siyasetlerine, mallarına boyun eğecek, yalnız o görüntülerin efendilerine ses verecektir.

Görüntülerin dilinde, ruhumuzu kırbaçlayan Tanrı, ortaçağların çürümüş, terörist, şantajcı tanrısıdır..

Ve bizler, kuşları, balıkları yeri-göğü yaratan, bizlere bu canı, bu bedeni veren doğanın gerçek Tanrısıyla ahlaksız-soysuz bir ilişkiye gireriz. Evimizin yatakodamızın içinden, insanlar,çocuklar öldürülür, bizler, ne diyeceğimizi bilemeyiz..

Ama onlar, kazandıkları paralarla doğanın göbeğin yemyeşil vadiler ortasında villalarında oturur, eğlenirken, dans ederler, ödüller alırlar.

Firavunlardan, ortaçağlardan bugüne değişen nedir? Tarih boyunca bütün iktidarlar böyle kuruldu. Onlara cennet, tuba ağaçları bizim payımıza cehennem, zebani kırbaç, zindan işkence düştü..

Nihat Genç

GEKİRGE

CEM YILMAZ

ŞEVKİ'NİN YERLİ DÜNYASINDAKİ OFANSİF DAVRANIŞLARI (Haklı olarak)

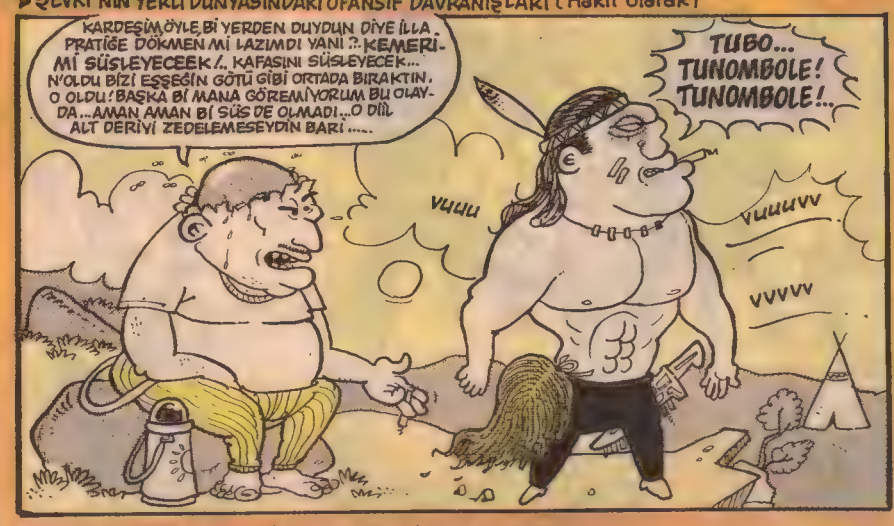

SAĞDUYU KEDİ FAHRETTİN, EVRENSEL (!) TADA KARŞI

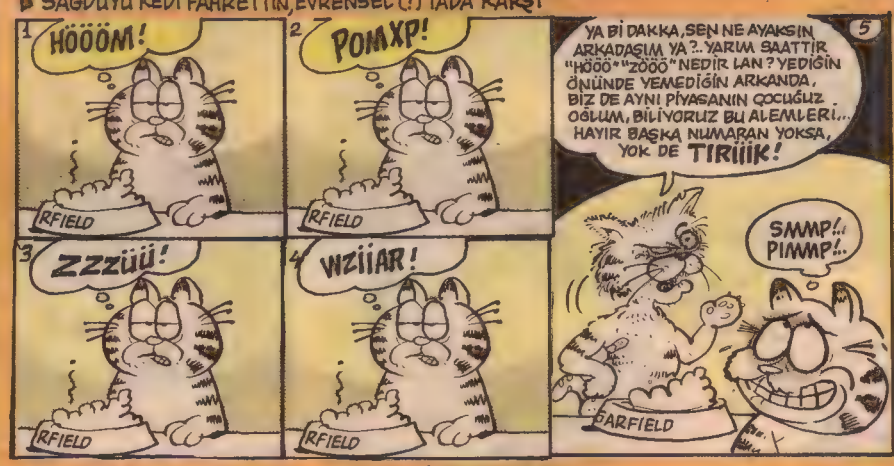

ANTİ-TAVİZ KOMSER, CANITIN...

LUMMİER KARDEŞLER...

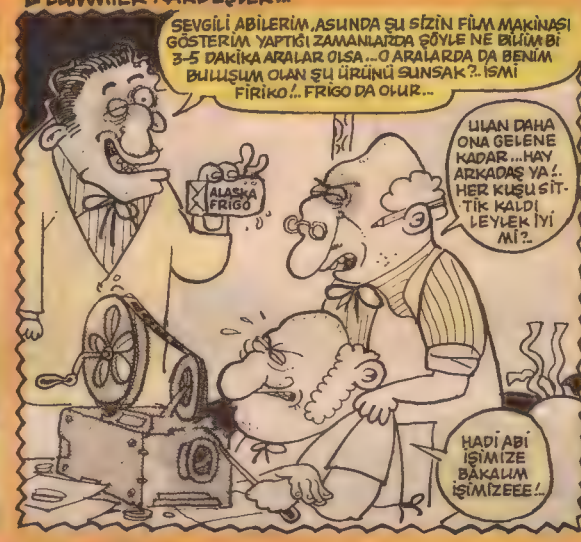

KORKUNÇ TİLBE VE SORU ADAMCIKLARI...

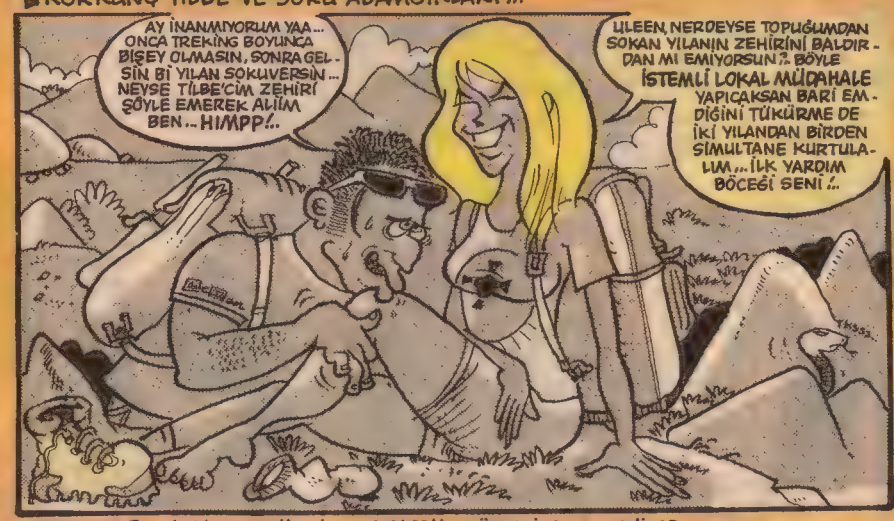

24 Temmuz Pazartesi Leman Kültür'de, Saat 21.00'de GÖSTERİ devam ediyor...

KILLANDIRMA SERVİSİ

BİR TAKIM ADAMLAR

Bir: Soner Günday)

Uzayda bir başka gezegen... Astronotlar, yerçekimsiz yüzeyde ince leme yapıyorlar... Arka planda uzay aracı görünüyor.. Kayaların arkasına gizlenmiş, antenli, tam karikatürlerde çizilen uzaylı tiplerinden iki yaratık astronotları izliyorlar.. Ve biri diğerine şöyle diyor:

-Tüh bee.. Maymunu getirmemişler bu sefer!..

Soner Günday'ın bir karikatürü bu.. Onun mizahını iyi yansıtan küçük bir örnek... Gırgır ekolünün en sağlam çizerlerinden biri.

Anlattığım karikatürde, uzaylıların ikide bir gezegenlerine gelen maymunu zevkle izlemeleri ve bir daha gelecek mi diye onu merakla beklemelerinin oluşturduğu naiflik dışında, Soner Günday açısından asıl belirleyici olan, onun uzaylının hissiyatının araştırmasıdır, uzaylı gibi düşünmeye çalışmasıdır. Ondaki oyun isteğidir...

Bu oyun isteği, mantığın tersine çevrilmesiyle yaratılan komik durumla yetinmemeye itmiştir onu, hep birkaç adım sonrasını düşünmüştür.. Bisküvi Adam'la dostluk kuran birini çizer, ama adamın aklı fikri Bisküvi Adam'ı punduna getirip yemektir.. Bisküvi Adam'ın tepkisi de, sanki normal hayatta çek-senet vs işlerde keleğe gelmiş biri gibidir: "**Abi ayıp ediyosun ama ya...**" Soner'in henüz albüm çıkarmaması büyük eksiklik ...

Soner Günday'la dostluğumuz eskidir.. Birkaç dergide birlikte çalıştık.. O, tedbil-i mekanı çok sever, biraz da maymun iştahlıdır.. Hakkaten çok komik anıları vardır.. Çocukluğunda arkadaşlarıyla birlikte sinemanın dışında, deliklere gözlerini dayanarak (bedavadan) film seyrederken, yer göstericinin içerden o deliklerden gözlerine parmak sokması bunlardan biridir.. Muhabbeti sabahtır..

Son olarak en beğendiğim karikatüründe av esnasında tavşanların safına geçen bir avcıyı çizmişti, adam arkadaşlarının yanından kaçarken "**Ben artık oraya aitim**" diye bağırıyordu..

Birkaç yıl önce Soner'le birlikte bir TV programının yazarlığını yapmıştık.. Birlikte bir şiir (!) yazdık, laf olsun diye, birkaç kere yayınlandı.. Soner'le daha güzellerini çizmesini dileyerek, o şiirini aktarıyorum;

"**Beni terkedersen aktör olurum/ Hayatında önemli bir faktör olurum / Liseyi dışardan bitirip doktor olurum / Doktor olamazsam boksör olurum/ İşte o gün döverim seni de, abini de / Hayat kısa ömür uzun, yaşam orta boy/ Ben doymadım sevgiye bari sen doy doy doy / Bari büfenin üstüne bir resmimi koy/ Beni terkedersen mağdur olurum / bir kamu kuruluşunda memur olurum/ Duydum Lineker'la çıkıyormuşsun / Ona al da at dercesine paslar veriyormuşsun / Yanlış da duymuş olabilirim / Babama bile güvenmem..**"

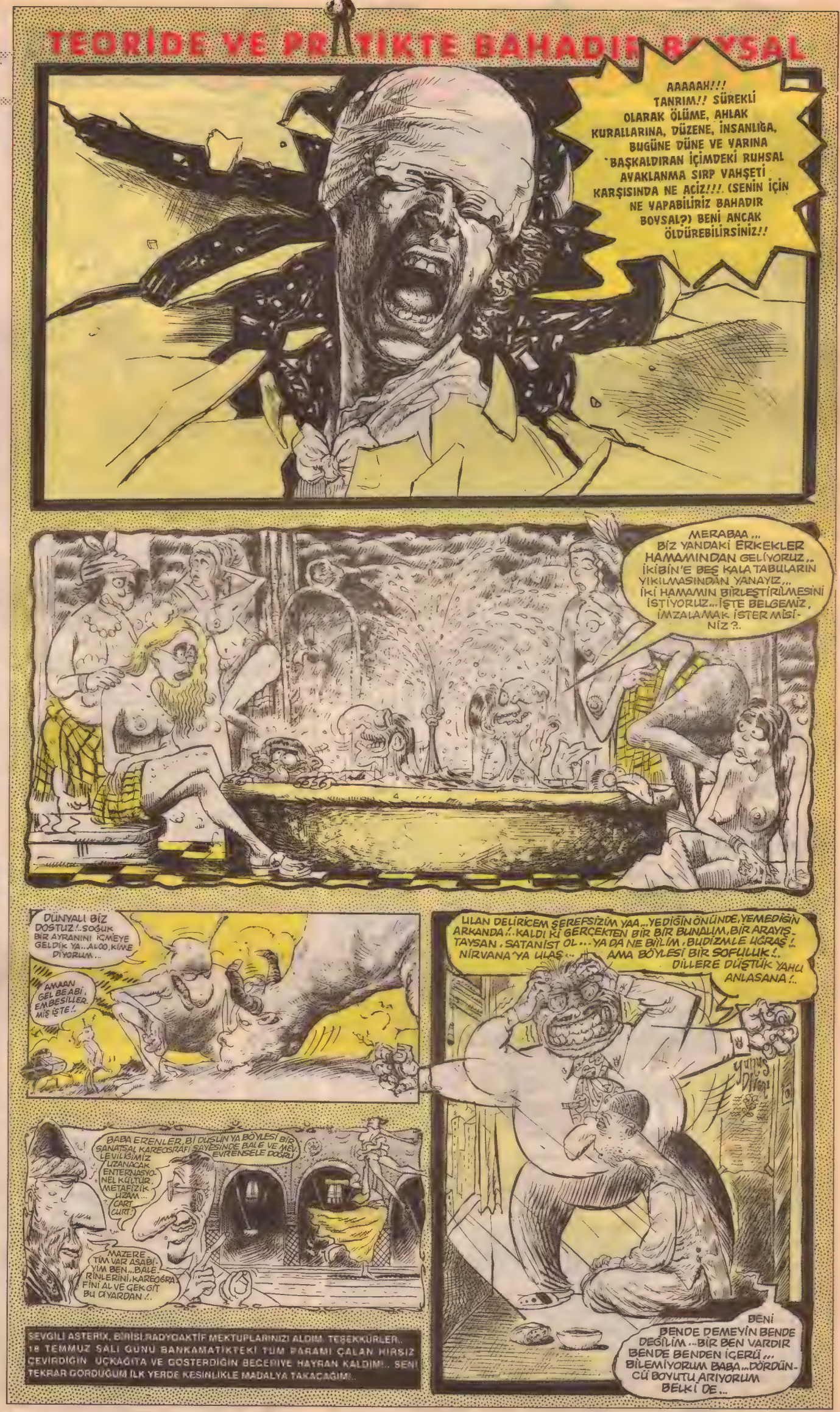

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

HARALA GÜRELE TATİL ENSTANTANELELERİ...

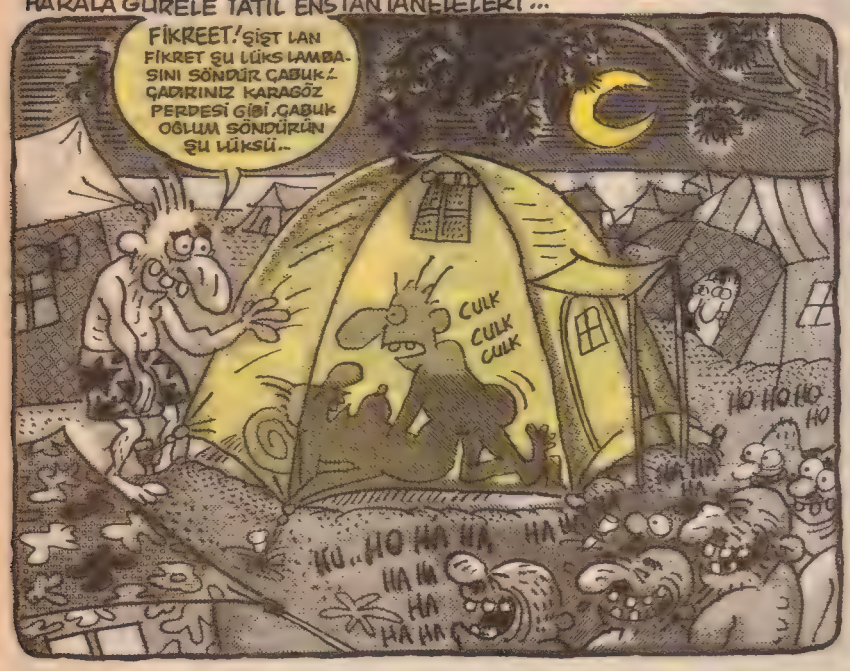

ÜÇ KILIÇSÖRLER TATİLDE...

• Odamdan kitap çalan okuyucu; kitabı geri göndermişsin alıdım... • Onur; çizgilerime baktım Leman farzı dil! ama fena da dil! devam et.. Birşeyler olabilir.. (Hikayelerini kuvvetlendir..)

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sevgili Leman Okuyucuları

Sizlere demir parmaklıklar ardından taş medreseden gecenin ıssız karanlığında gerçek bir dost bulabilmek amacıyla esaretlerle dolu özlem kokan sevdiklerimden uzak olan yerden yazmak ihtiyacını duydum.

Yalnızlığımı siz Leman okuyucularıyla paylaşmak istedim. Kötü bile olsa dostlar arasında birşeyleri paylaşabilmek bence çok güzel.

Bir gün umut dolu yarınlara kavuşacağımı biliyorum. Tek teselimde bu en güzel hayalde bu. Hani bazen yürürsünüz, yolun nereye çıkacağı belliyse güzeldir yürüyüş, tercübedir. İnsanlar insanları tanırlar ya bu yolda işte bende böyle bir yoldayım. Ve yolun sonu belli "özgür yarınlara kavuşmak" Bunu düşündükçe içim içime sığmıyor. Şu an bile. Bir coşkudur tarifi imkansız.

"An gelir yarınlar gebe ve mahkum bir dünyada yaşadığımızı hissederiz. Sevgilerimizin özlemlerimizin ve acılarımızın bize ait olmadığını düşünürüz..

Bütün gayretlerimizin beyhude bütün çırpınışlarımızın merhamete muhtaç olduğunu anlarız. Sonra soğuk ısırışlar sarmaya başlar bedenimizi. Şimdiki zamanın sonsuzluğu gelir, boğazımıza düğümlenir. Büsbütün çaresiz kalırız...

Çaresizliğimizle içimizdeki çocuğa sığınırız ona sarılırız.

Ve muhteşem bir kaygısızlıkla ağlayan çocuğun gözyaşları riyakar kelimelerin üzerine dökülür.

Düzensiz, özgür ve sımsıcak! Biz yaratılanı severiz. Biz içimizdeki çocuğun, sonsuzluğun hasretiyle döktüğü gözyaşlarının soylu ve hürmete layık olduğunu biliyoruz..

Ben sevdiklerimin uğruna herşeyi yapıp, sonra şikayet etmeden ızdırap çekmesini de biliyorum.

Ve ben biliyorum ki ihtiraslarını sevdanın üzerinde tutanlar bu halimi anlâyamazlar. V.M.G.

Sende sevgili bu halimi anlayamadın. Tek sebep benim mahkum, seninse özgür olmandı. Önemi yok. Yalnızlığın ona alışanlarına verdiği teselli ispirtonun düşkünlerine verdiği teselliden çok daha derin ve kuvvetlidir. Ben bunu bilirim. Burjuva bir sevgili bunu asla anlayamaz.

Sevgili Leman okuyucuları bana iki satır yazarsanız bu en hudutsuz açık denizde kıyılardan görünen bir kurtarıcı ışık ümidi ve teselli verir. Yazmazsanız ben yine ruhumun gecelerinde yalnız kalır, karanlıklara çekilir düşünür düşünür düşünür ve susarım...

Şimdiden o güzel insanlara gerçek dostlara merhaba!

Sevgimle.

Veysi Özer E. Tipi Kapalı Cezaevi K.C. 1 Manisa

***

Bir beterdeyim ve bu bir sancı şimdi yüreğimde. Bir uzak kalışın çığlıklarıyla koşuyorum sonsuzluğa doğru. Ve birdenbire kurtulmazlığım oluyor bu benim zamansız. Kan damlıyor gözlerimden ben hala acıya umarsızca dayanmaya çalışıyorum. Yalnızlıklar depreminde çaresizce. Her gece bulduğum mantığımı yeniden yeniden diyerek zorluyorum. Ama zorladıkça rüyalarımda yeni acılar hortluyor güzel umutlar sönüyor bir bir

Sevdaya düşmek ölüm şimdi. Offlarım uzadığı bir dar geçitteyim. Kalem kaş kalem göz yok. Kansızların kana susamışlığı var. Ve körpecik yüreklerin ölüp ölüp dirilmesi var.

Yürek enkaz bulvarı şimdi. Zulümden kaçış yok. Kahroluş bu. Güzel umutlu türkülere durmak yasak ve içini parçalaya parçalaya bağırmakta gözyaşı dökmek bile yasak.

Kimseler yok yalnızsın. Tek başınasın. Hergün güzelim dağların güzelim baharların özlemi büyür içimde. Ve hergün özgürlük daha da güzelleşiyor beynimde. Faşizmin penceresindeyken direnişte.

Her yanım dik kulaklı köpeklerle sarılmış her biri yaydan fırlamaya hazır ok gibi tetikteler. Nasıl karşı koyarım tek başıma karanlıkta kalmışım dostlarım. Biraz ışık diyorum biraz ışık.

Bir elimden siz tutun bir elimden güneş. Bitsin bu karanlık hadi gidelim. Aydınlansın yurdumuz beter yalnızlık bitsin. Bekliyorum sizi dostlarım yeni umudum merhabanızla. HİÇ BİR ACI SONSUZ DEĞİL BUDA SONSUZ OLMAYACAK BİLİYORUM

Nurettin Pektaş/Fatih Mh 1941 Sk N0 21 20200 Denizli

GÖZÜ YAŞLI KADINA

Evet, haklısın, Herşeye rağmen hayat devam ediyor.

Hatırlıyorum yıllar önceydi. İlk aşkım platonikti. (çoğu zaman olduğu gibi) Onunla tek bir defa dansetmemiz sonsuzluk gibi gelmişti bana. "Seni kardeşim gibi seviyorum" demişti. **BİTTİ.**

Derken kısa vadeli oyuncak aşklar başladı. Daha doğrusu oyun başladı. İlk defa sevmediğim hatta ilk defa üzun süre (1-2 saat) aynı ortamda birarada olduğum biriyle öpüştüm (belki de seviştim.Hatırlamıyorum) Dünyanın en tatlı yemişlerini tadıyormuşum gibi gelmişti. **BİTTİ.**

İlk tatil aşkım 17 gün sürdü. Ben 16 yaşındaydım. Sanırım deniz suyunun o kekremsi tadı vardı dudaklarında, göğüslerim öperken. **BİTTİ.**

17 ve 18'imde en masum, en gerçek, en anlamlı ve en içten aşkımı yaşadım. Liseden hocamdı benim. Ve aramızdaki en büyük engel ailemdi. Ve onlar yüzünden vazgeçtim ondan. İçimi kemiren tek pişmanlık odur hala. İnsan hayatı boyunca tek bir eşeklik yapıyor ve geri kalan zamanda onun bedelini ödüyor galiba. O bende **BİTMEDİ.**

19'uma girerken bir aşk daha. Bana acı vermek istemiyordu. Ayrıldık. Dost olduk (hoş şimdi bana küs ama hala benim dostum) Nasıl puşt olunur ondan öğrendim. İnsan puştluğu öğrenince bir gecelik aşklarda başlıyor. Ben de hep sarhoştur. Kimi zaman öpüşürken gözlerimi kapar sevdiğim insanları hayal ederdim. İşte tam o zamanlar ortaya çıktı intihar içgüdüsü ruhumda.

Bu bir geceliklerde tek şansım hiçbiriyle gerçek seks yapmamış olmam sanırım. Boşuboşuna anlamsız yavan birşey olacaktı. Oyunu hep ben başlatıyor ve zamanı gelince istediğim noktada ben bitiriyordum. Ancak çoğu zaman bir gün ıskalayacağımı düşünür ve ürkerdim.

Bir süre bütün bu anlamsızlıktan kurtulmak istedim. Tekrar aşık olabildim (ya da oldum). Geçen 3 ay boyunca onu sevdiğime bir türlü inanmadı. **BİTTİ.**

Benim de artık hatırlamayı unuttuğum birçok tek gecelik maceralarım oldu. Ama sadece oldu. O sıralar şuursuzca içiyordum. Hatta üniversitenin ilk yılında sınavlara bile sarhoş giderdim ve giremezdim. Nitekim doğal olarak 16 dersin sadece 3'ünü verebildim. İkinci sınıfta onları vermeye çalışırken yine aşık oldum. 2 ay paylaştık yaşadık ve o da bana zarar vermek istemediğini söyleyince .**BİTTİ.**

İkinci sınıfta 19'umda bir dostumla ilk jointimi içtim. Benim içinde güya ilk ve son olacaktı. Oysa ki sırf denemiş olmak için içmiştim. Ama.

Nihayet 1995'in ilk gününe girerken kendi kendime bundan böyle hiçbirşeyden pişman olmayacağıma dair söz verdim. İyi ya da kötü yaşadıklarım benimdi. Ben yaşamıştım. Bu sözle güvende hissediyordum kendimi. Umitliydim. Hemen ertesi gün bir gecelik macera daha. Yine alkol, yine esrar. Ve yine bedenim bana hükmetmeye başlamıştı. Ama gururluydum çünkü pişman değildim. Üstelik oyunu hala ben bitiriyordum. Bu olayla birlikte yaprak dökümü başladı. Dostlarım gittiler arkalarından bakakaldım. Ya da dostçuklarımdı onlar neyse..

Aradan bir hafta geçmemişti ki ilk jointimi içtiğim dostumla beraber olmaya hür olmaya karar verdim. Çünkü artık duvarların yıkılması gerekiyordu. Ki o her zaman sevgili olmamızı istiyordu. Herşeye hazırdım. Güzel olur herhalde diyordum. Olmadı. Yapmadım. Bedenimde vahşi bir hayvan dolaşıyor gibiydi çünkü. Hayatımın en iğrenç şokuydu.

Bütün bunlarla birlikte esrarın ve alkolün dozu artmıştı. Hatta okulda bile esrar içiyordum. Bir gün sınava bile esrar içtikten sonra girdim. Ben bunları yapıyordum. Ara efekt olarakta bir gece ancak esrar şarap bira ve rakı dörtlüsünden sonra bir macera yaşadım. Batıyordum tükeniyordum.

En kötüsü boşvermişlik vardı. O kadar boşvermiştimki bir ara hap içmeye kalkışmıştım. Çünkü artık sarhoş olamıyordum. Ve bunun sonu alkolizmdi. Bunu farkettiğim anda buraya kadar dedim. Şimdi yaklaşık 5 aydır esrar, 3,5-4 aydır da bir kadehten fazla içki içmiyorum.

Bunun yanısıra asıl beni sınırdan döndüren bir gün içime sızan biriken şiddet dürtüsü ve sıkıntının etkisiyle kolumu kırık bir bardak parçasıyla kesmem oldu. Ben ne yapıyordum. Bu soruyu sorunca işler düzelmeye başlıyor o gün bu anlamsızlıktan çirkeften çıkmaya karar verdim. Ve çıkıyorum GÖZÜ YAŞLI KADIN isteyince ve sevmeyi dosdoğru becerince çıkıyorsun.

Eskiden palyaçoları hep hüzünlü ağlamaklı hayal ederdim. Şimdi gülüyorlar güldürüyorlar. PALYAÇOLAR MUTLU ANLIYOR MUSUN.?

İtiraf ediyorum. Ben de az kalsın içimdeki çocuğu öldürecektim!

Sevgiyle. **Palyaçocuk.**

Not: İstersen bana Leman'dan ulaşabilirsin.

***

Suçu: Leman okumak

Yargı: Kendi dar kalıplarına sıkışmış insancıklar ve her zamanki gibi baskı grupları

Ceza: Her türlü taciz ve damgalanmak

Anlamak için alim olmak gerek demiyorum. Çünkü biliyorum Leman okurlarının kaderi bu herhalde. Bir madenci kızı olarak bir madenci şehrinde not ortalaması dikkate alınarak girdiğimiz için demokratik (!) ülke insanlarının Süper Lise(!) dedikleri bir okulda okumak güzeldir değil mi? İnsanlığa yeni bireyler kazandıracak bu gençlerin sizce nasıl yetişmesi gerekir? Bu cevaplardan birkaçı başkalarının fikirlerine saygı gösteren, eleştiri getirebilen, tek kalıba sığmayan ve babasının saatte 35-45 kere öksürdüğünü ve bu arada ağzından gelen kırmızıyla karışık parçaların nedenini düşünebilen, dedesinin öksürürken bu parçaların onu boğmasıyla öldürdüğünü, dayısının resmi kayıtlara göre 263 (!) kişiyle sadece ve sadece birkaç pahalı arabanın bir ocağın havalandırma bacalarının artırılmasına tercih edilmesi nedeniyle katledildiğini ve ailelerine bir baş bir tane kol (saatinden tanınan) veya sadece bir numara verilerek (madenci kaskının üzerindeki lamba numarası) ağlanılacak bir mezar bırakan katilleri düşünmesi gerekir değil mi?

Bakın buradan hepinize sesleniyorum. Bize dokunmayın. Biz aldığımız her solukta yaşamın ve yaşanmışlığın acısını hissediyoruz. Babamızın her akşam eve gelemeyeceği korkusuyla yaşıyoruz. Çünkü biliyoruz ki o pahalı arabalar satılıp (çünkü bu havalandırma bacalarının masrafı onlar kadar bile tutmaz) da 3 Mart 1992 de 263 babaya, ağabeyiye, dayıya, amcaya mezar olan kozlu maden ocakları güvenli çalışma ortamına kavuşturulamaz.

İnsanlığa yeni bireyler, geniş görüşlü insanlar kazandıracak Süper Lise öğrencilerin (madem ki öyle dediniz) Leman okuduğu için aşağılamayın. Sonra Leman okuyan bu lise öğrencilerini okullara sivil polisler sokup sen o partiye bu partiye üyemisin diye sorgulamayın.

Madenci işçilere bütün emekçilere Leman okurlarına ve lemanımıza

DOKUNMAYIN!

Bir Madenci Kızı/ Zonguldak

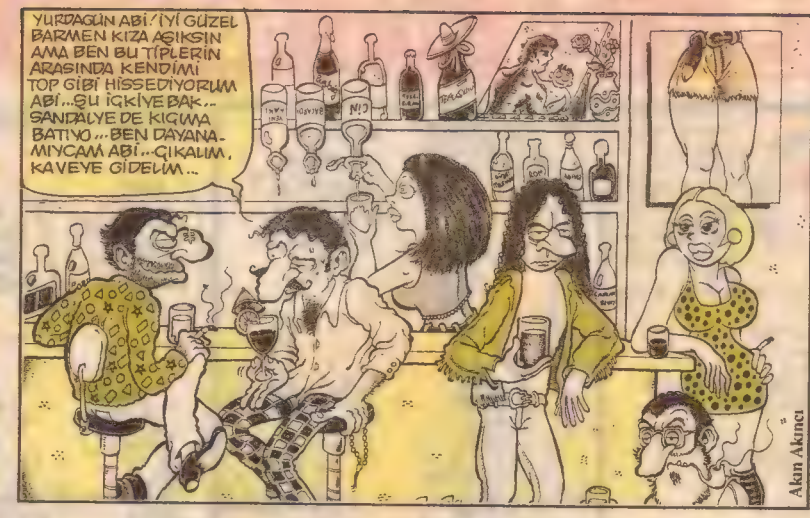

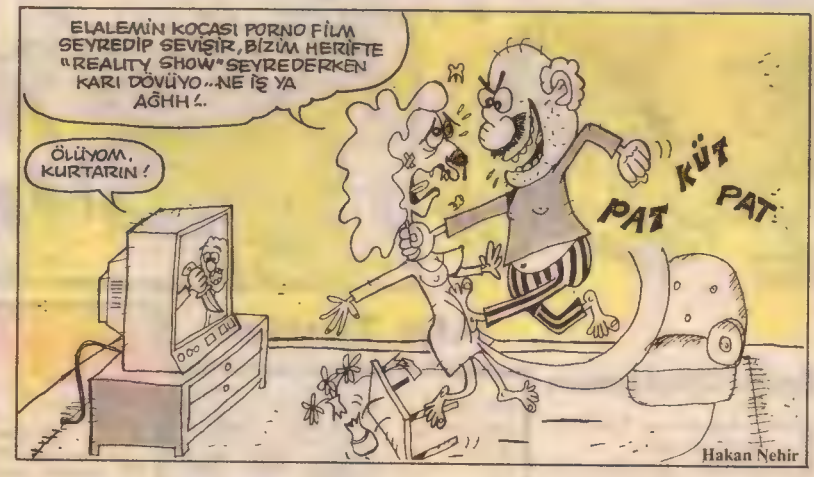

Sayı: 193 23 Temmuz 1995 Pazar

SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ

Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● Aslan ÖZDEMİR ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarımı:** Murat YÜCEŞAN ● Seyhan AYDIN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faxı:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** *İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.*

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **90 $**
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **75 DM**
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **110 DM**
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **1.200.000 TL**

BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001435 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hesabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Merhaba sevgili Leman dostları ve çalışanları.

Dün gece yaşadığım çok hoş duyguları sizlerle paylaşmayı istedim.

Dün gece o kadar çok canım sıkılmıştı ki göğüs kafesim patlayacak gibi mengenede sıkılırcasına zorlanıyor büsbütün kemiklerim etlerimi yırtıp dışarı fırlamaya çalışıyorlardı sanki. Aslında ipten çanta filan örmeyi de öğrenmiştim ama o kadar uğraştığım halde kendimi bir türlü işime veremedim.

Malzemeleri toplayıp hücreleye girdim. Bir sigara bir iri nefes, iki, sonra üç hayır! Geçmiyor işte lanet olası sıkıntı. Birden aklıma geldi ne zamandır buradayım, ama hücremin kaça kaç olduğunu bilmiyor muşum meğerse adasını keşfetmeyen robinson olur mu? Gecenin üçü üşenmedim saydım.. Dünyam yediye üç adım, ama o kadar aradığım halde Cuma'yı bulamadım. Ben insanca yaşamak için başkaldırdım ve buradayım, Cuma ise renginden, dilinden, dininden dolayı bu kadar ezildiği, sömürüldüğü kendine bile insan olduğu unutturulduğu halde neden yoktu acaba önce anlayamadım. Sonra hatıralar, ve gerçekler canlanıverdi gözümde dışarıdaydı. Cuma savaşıyordu. Bizlerin boşalttığı her mevzide bin Cuma vardı ve Cuma azimliydi. doğruydu bildikleri ve bir-gün elbet kıracaktı kölelik zincirini, kıracak ve hiç kimsenin kimseye sahip dedirme hakkının olmadığı bir ülke yaratacak kendi elleriyle. Ve hiçbir güç engel olamayacak buna, çünkü hiçbir güç emeğin hakkından üstün değildir.

Üffff hala geçmiyor lanet sıkıntı. Yediye üç adımlık dünyamda ölü gözü gibi bir lamba, üç ranza arka tarafta bir lavabo bir musluk bir dolap ve uyuduğum yerle lavaboyu ayıran mavi idare çarşafından bir perde. Yerlerde idare battaniyeleri halı niyetine serili. Birde tahliye olan arkadaşların suntalarından kırılarak yapılmış bir masam var. Üzeri o kadar karışıkki mazallah tutsaklardan biri düşse, gardiyanlar sayımda firar var diye yırtınacaklar. Öfff... yine geçmedi sıkıntım. Ne yapmalı ki?.. Hah tamam iştee dışarıda bahar var öyle değilmi? Eee ne olmuş, peki hücremde niye yok? Burası hücre akıllım öyle ama ben yaparsam olur. Hmmm bir bahar yaratacağım kendime, evet önce şu ölü gözünü söndürmeli gerçi ışıklar söndürüldüğünde isyan sayıldığı için asker operasyon çekebilir ama olsun ben baharımı koruyabilirim pekala. Zaten geldiğimden bu yana gözlerim şöyle esaslı bir gece karanlığına hasret kaldı. Hmm evet ölü gözünü öldürdüm, kahrol ölü gözü, şöyle gürül gürül bi su sesi olsaydı hiçte fena olmazdı doğrusu. Ama nasıl?.. Evet kendime bir şelale yapmalıyım. Lavabonun musluğunu açtım mı ve birde altına çay bardağı alsana düden bilemedin niyagara. Evet şimdi bahardayız öyle değil mi? Hayır birşeyler eksik:. Rüzgar ve hah, Çiçek akıllım, çiçeksiz bahar mı olurmu? Karşı pencereyi açalım da rüzgar selam getirsin sevdiklerimizden. Ve çiçekler tam üç tane çiçeğim var benim adları çiçek, çiçek bi de çiçek onlarda şöyle masanın üstüne sıralandı mı tamam. Toprakta yaparım ben. Ama şimdi sen dersin ki kardeşim ammada attın ha harbi yani beton, dikenli tel parmaklık olan bir yerde toprak nereden çıktı? Tamam tamam kızma anlatıcaz işte. Bak şimdi rüzgar havalandırmaya tozları doldurur, bende onları süpürüp biriktirip dururum sonra biraz kömür tozu çay artıklarını karıştırıp birkaç gün beklettim mi alsana toprak hemde humuslusundan.

Gecenin dördünde toprak kokusu ve su sesi ve sevdiklerimden selam getiren bahar rüzgarının huzur veren okşayışları eh buna bir sigara yakılır işte.

Gecenin bu vaktinde yedi adımlık hücremde benimde bir baharım var.. Ve o yüzden yansır yüzüme yazdığım mektuptan dolunay ışıkları ve o yüzden akislerinde binlerce sevdiğimin yüzünü gördüm. Işık kırılganları o yüzden öldürür beni mutluluktan. O yüzden içimdeki çocuğun bahar tadındaki çığlıkları yankılanır yedi adımlık hücremde.

Baharsa ömrüm. Ömrüm adını bile bilmediğim üç çiçek hanım ve bir dizi fasülye bey değil mi. (Sevginin sıcaklığını yüreklerine kazıyanlar yedi adımlık hücrelerde kendi baharlarını elleriyle yarattılar. İşte böyle bir yüreği olanı tutsak edemeyecek hiçbir zaman şu gri soğuk yüzlü parmaklıklar).

Ben gecenin bu vaktinde gözlerimde keşke birde aşık olmuş olsaydımın hüznü. Ölene dek bu vaziyette ve bu vakitte seve seve kalabilirim. Bahar ayında olacak ölümümde. Ölüm bahar kokacak.. Ölüm sevgili yarim!.

Not: Benimle mektuplaşan sevgili dostlar. Sizleri özledim tatilden döndüğünüzde hemen bana yazın tamam mı? Benim yerime denize girmeyi de unutmayın, hepinize sevgiler. Sevgili Berfin ve Berivan gönderdiğiniz kitapları aldım çok teşekkür. Üniversiteler tatile girdiği için sizlere nasıl ulaşacağımı bilmiyorum bana yazar ve adres yollarsanız mutlu olurum, şimdiden teşekkürler ve siz Leman dostları bana yazmak isteyeniniz olursa adresim aşağıda)

Gönül dolusu sevgiler.

Şahin Rençber

Buca Kapalı Cezaevi Y.BL 4. Koğuş Buca /İzmir

Akşamsefası

RÜYAMDA BİR LeMan GÖRDÜM

Alp TAMER

HAFTA SONU NE YAPAK ?

Çıkarın kağıt kalemleri, bu hafta sizleri okuduğum pardon! okuduğunuz kitaplardan yazılı yapıcam. UGH!

1. Küçük İskender mi büyüktür Büyük İskender mi?
2. Cemal Süreya mıdır, Cemal Süreyya mı?
3. Profiterol mü, Protiferol mu, hangisidir doğrusu...
4. Bu "mani" kime aittir?

Kirpiyi ellemeli
Acıyı dillemeli
Sevmek nedir bilmezin
Anasını bellemeli.

.....

Taciz... Film. Gidek İrpalanak.

.....

Tatilde bol bol "bitap" okuyak.

.....AGH!.

Mansur Şebboy

PAZAR SEVİŞGENLERİ

Sevgili Fatih Solmaz,
Birlikte iyi-kötü dört yıl geçirdik.
Bu süre içinde düşündüm ve senden ayrılmaya karar verdim.
Bundan sonra kendi eprimi kendim bulup kendim çizicem.
Benim başım kel mi?
Sayfanın yarısını sana bıraktım.
Na'palım, sen de kendi ayakların üstünde durmayı öğren.
Hoşçakal yeni komşum!

Bahadır Baruter

LeMan anti MEDYA

Sayın Serdar Turgut'a not!...

Bina görevlimiz Yasin Usta geçen hafta elinde bizimle ilgili notunuzun olduğu Hürriyet'i gösterdi. Reklama açık bir cömertlik olarak, bu jestiniz için teşekkür ediyoruz. Yazınızın yanıt hakkı, beğendiğinizi belirttiğiniz sayfanın bizatihi kendi çizerine ait olduğundan ve çizeri mizah etiği ruhuna aykırı spontan bir karşı söylemden bireysel olarak rahatsız olacağından, bu köşede sizinle tartışmıyoruz. FATİH ALTAY Ll'nın "TEKETEK" programında buluşmak üzere. Erkeksen gel tartışalım.

LM

CEZMİ ERSÖZ

İnsan haritanın ötesini-berisini merak edince ve oraya gidince dünya yuvarlakmış anlıyor! Ne kadar da çok yıldız varmış gökyüzünde, sevgi olmayınca anlaşılmıyormuş.

Geçen hafta Fildişi Schiller'ine, "Son Fildişi ve Fildeşlerinin doğum teknolojisi" konulu bir panele davetliydim. Giderken tesadüfen uğradığım NEW MEXICO havaalanında tesadüfen ZAPA"STA'ların paneline rastgeldim. Yeni Mexico polisinin bana "Türkos, al sana insan haklarios!" diye saldırmasına anlam veremedim. Onları şiddetle lanetliyorum...

"Sevgili Anne; Ben neden doğduğumda leyleği havada gördüm?"

* Mersin'den F.Y. saat kaç?
* Hale, Jale ve Lale yine mi siz?
* 35 ağustosta İspanya'da ALTAMİRA kitabevindeyim.

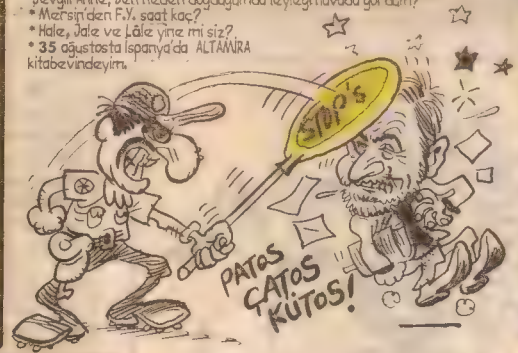

Teoride ve Pratikte

Bahadır Boysal

arkadaşımız, manikşizoid paranoid megalomani nöbetine yakalandığından geçici bir süre AM'ATEM'de gözetim altına alınmıştır.

LM

Ender Özkahraman

Arkadaşımız Ender Özkahraman Güvenlik güçlerince yakıldığı iddia edilen köyüne gittiğinden sayfasını postayla göndereçektir...

Özür dileriz,
Bu sefer de Hakkari PTT'nin PKK tarafından yakıldığı iddiası var!.

.....

Arkadaşımız Ender Özkahraman maalesef bu hafta izinlidir!..

LM

Alp Tamer

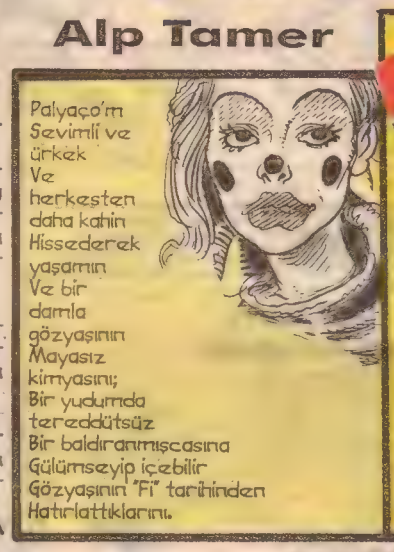

Palyaço'm
Sevimli ve
ürkek
Ve
herkesten
daha kahin
Hissederek
yaşamın
Ve bir
damla
gözyaşının
Mayasız
kimyasını;
Bir yudumda
tereddütsüz
Bir baldıranmışcasına
Gülümseyip içebilir
Gözyaşının "Fi" tarihinden
Hatırlattıklarını.

ZAMAN AYNASI

aslan özdemir

Şu kainatın sırrına kimse akıl erdiremedi.

Gökteki milyonlarca yıldızlar sanki hepsi de kendilerini yaratan kudreti aramak için dönüyorlar. Bunların dönüşleri pergelin dönüşüne benzer. Hepsi de pergel gibi dolaşıp kendilerini yaratanı araştırıyorlar. O dönüşte ne sarhoş ne de ayık değillerdir. Ne uykuda ne de uyanık bulunmuyorlar. Ve daima dönerek aradıkları halde kendilerini yaratan büyük kudretin sırrına bir türlü varamıyorlar."

"Kendi içine akan
Bir tersakanım ben
Kale kapısından sığar
Fındık kabuğundan sığmaz
Ve dönüp tekrar kendi içine akan"

ASLAN ÖZDEMİR

YANLI KALEM

RÜYA TABİRLERİ

Kronik muhalif olmanın sinsiliğiyle Rüyalarınıs numarasına yatıp helal süte (!) uçkur çözmek diye ben buna derim. Müfterinin hası olması itibariyle feleğin bile mimlediği bu vebal daniskası, yorgan altlarında münferit heyhulalarla karabasanlara demir atıp, sanki "ilahi adaletten" medet ummaktadır. Heyhat ki lakin; boşa koysam n'oluyor, doluya koysam hisse zayiatı!

...NEDEN SONRA UYANMIŞIM!..

ZAMAN AYNASI

aslan özdemir

Her sabah kalktığımda zarif, harika bir keyif (sevinç) yaşarım.Salvador Dali olma sevinci.Ve kendimden geçerek aşırı sevinç içinde sorarım kendime; "bugün Salvador Dali hangi harika şeyi başaracak?" diye.

Benim için erotik her zaman çirkin olmalı, estetik tanrısal ve ölüm güzel.

-Salvador DALİ-

GÜNEŞ DOĞU'DAN DOĞAR

"Yağmurdan önce"ydi...

Yaşlı dinadamları ile bir genç peder, Adriyatik kıyılarında; göğü mavi, Ay'ı çok belirgin ve yıldızların bol olduğu bir yaşam sürmekteydiler.

Yaşlı dinadamlarından biri, tepelerin ardını işaret ederek, "Orada başladı bile. Birazdan burası da yağmaya başlar" dedi.

Yağmur tanecikleri, yeşil bitkisinde bekleyen kırmızı domatesleri ıslattı.

"Zaman beklemez; çünkü çember yuvarlak değildir" diyen yaşlı dindar, çocukların bir kaplumbağayı daire içinde yaktıkları ateş sesiyle irkilerek vaazını kesti bir an için.

Yönetmen tarafsızdır filmde.

***

O, her iki taraftan da öldürür. Buna karşın bizi, tek taraflı olmaya çağırır bir yandan. "Yaşamdan yana taraf tutun" der.

Filmdeki Makedon gazeteci, aslında karakter olarak da kendisidir. Kendi sıkıntısının, toprağına olan özleminin, kan kokan topraklarındaki barışa olan susamışlığının dili, yönetmenin gazeteci rolüyle filme yansımasıdır.

Gazeteci Alexander karakteri, ülkesinden uzak yaşayan yönetmen Milcho Manchevski'nin toprağına olan sadakatini Makedon gazeteci aracılığıyla anlatır. Af dilercesine Makedonya'ya geri gönderir.

***

Makedon gazeteci, barışta ölür. Oysa genç peder yolun başındadır. Yaşlı papaz, deneyimlerinden yararlanarak ona yol gösterir. Genç peder, konuşmamaya yeminli, hocasına karşı tam bir itaatkarlık sözkonusu değildir. O da, amcası gibi yaşanılanların fotoğraflarını kareler. Amcası, çektiği anları deklanşöre basarak, o ise yaşamı yalnızca bakışlarıyla süzerek içine "görüntü"ler!

Makedonya'ya ölmek için gittiğini söyler sevgilisine. Londra'dan kesin dönüş yapar. "Yaşam asla ölmez" der, yönetmen bir evin duvarında...

***

Bizim topraklarda, belki de yüzyıllardır sizin topraklarda mırıldanır bu müzik.

Bu müzik bilir misiniz; bazen kanla, bazen yoksullukla, bazen de ölümle bestelenir! Aslında "doğudur onu besleyen". Belki duymazsınız, belki anlamazsınız, oysa çalar o müzik! Bizim topraklarda "Güneş doğudan doğar" ve bilir misiniz, "doğu karanlıktır?"

Akşamsefası

30 TEMMUZ 1995 PAZAR... SAYI: 194... 20.000 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

ÖZEL TİM'İN AŞİKÂR ÖZELLİĞİ

Özel Tim'in, özellikle Tunceli olayları sırasında kentte estirdikleri terörden sonra tartışılmaya başlayan niteliği konusundaki açıklamalar birbiri ardına sürüyor. CHP Tunceli Milletvekili Sinan Yerlikaya, Özel Tim'i MHP'nin resmi kadroları gibi çalışan bir hareket olarak tanımlarken DYP Diyarbakır Milletvekili Salim Ensarioğlu da Özel Tim'in MHP ile ilişkisinin aşikâr olduğunu söyledi. Ensarioğlu, Özel Tim'i "paralı resmi eşkıya" olarak nitelendiriyor. Öte yandan MHP, Özel Tim'den memnuniyetini belirtirken, Özel Tim'in bölgede insan haklarını savunan yegâne kurum olduğu açıklamasını da ekliyor. İstanbul MHP İl Başkanı Orhan Çetinkol "Savaşarak iktidar olacağız" diyor. Emniyet Genel Müdürü Ağar, Özel Tim elemanlarının üç hilal rozet, bayrak, arma ve dövmelerinin Türk bayrağı olduğunu söylüyor. İçişleri Bakanı Menteşe, iddiaları kabul etmiyor. Bu arada Özel Tim, asmaya kesmeye devam ediyor. Bütün bu çelişkili açıklama ve tartışmalardan sonra, dolgun ücretle, kan döken Özel Tim'in yalnızca bıyıkları kesiliyor (Aşağı doğru). Sahi nedir bu Özel Tim? Özelliği nedir?

Aksonsefasi

ULUSA SESLENİŞ HİTABESİ

Ey Türk Gençliği,

Birinci misyonun Türk ekonomisinin uluslararası kredi kuruluşlarından daha yüksek not almasını sağlamak ve Gümrük Birliği'ne girmektir. Mevcudiyetinin orjinalitesi budur. Bu orjinalite, senin en değerli mal varlığındır. (Vakıf Leasing... Faysal Finans... Araya reklam aldım)

İkibinli yıllarda dahi seni bu mal varlığından ve yükselen değerlerinden mahrum etmek isteyen dahili ve harici dinozorlar olacaktır. Eğer bir gün döviz ve repo hesabını müdafaa mecburiyetine düşersen, içinde bulunacağın durumun ekonomik risklerini düşünmeyeceksin. Bu riskler senin için çok negatif gelişebilir. Rant gelirine kastedecek düşmanlar, dünyada örneği görülmemiş ya da bir-iki defa görülmüş bir konkordatonun mümessili olabilirler. Cebren ve hile ile IMF'yle ilişkilerimiz kesilmiş, karizmamız sıfırlanmış, aziz vatanın aziz lirası haketmediği halde değer kazanmış, paradaki sıfırlar denize dökülmüş, KİT'lerin ve özellikle tersanelerin özelleştirilmesi engellenmiş olabilir. Bütün bu şeriatan... pardon, şeraitten daha vahim olmak üzere benim malvarlığım didiklenmiş, Amerika'daki gayrimenkullerim ucuza kapatılmış olabilir. Sermaye fakr-ü zaruret içinde kalabilir. İşte bu deli eder beni. Böyle olursa kapağı bir şekilde, harap ve bitap düşmeden yurtdışına atacaksın. Takmayacaksın tak açacaksın...

Ey Türk istikbalinin ve yeni dünya düzeninin cool evladı! Bu ahval ve realite içinde dahi vazifen, benim asıl vatanımın üslerini korumak ve Çekiç Güç'ün gönlünü hoş tutmaktır. Yeni ufukları mıncıklamaktır.

Muhtaç olduğun dinamizm, damarlarındaki soğukkanda mevcutfur (Özer öyle diyo).

Yavruvatan Tracy Chiller

(Fikirler için E. Erol'a teşekkürler...
Sorguç Tortu'nun ikizi V.Ö.)

TABUDEVİREN

Muzaffer Ol Evladım

Evet, bu sözü TRT Çukurova radyosunda yaptığım konuşma sırasında Şivezar Teyze adeta haykırdı. Mersin'e geldiğim günden bu yana özellikle yerel televizyonlar ve halkın ilgisini gördüm. Mersin'in gerçek doğa dostlarından Remziye Teyze ve ailesi 3 gün boyunca beni misafir ettiler. Mimarlar Odası'ndan Mehmet Bey'i, Sun TV ve Mersin Üniversitesi'nden Müfit Bey'i, BSP ve benimle ilk gün 17 km yol yürüyen Savaş'ı bilmem ki hangisini anlatsam... En iyisi biraz da geri geri yürüyüşten bahsetmeli, planlarıma göre 10 km yürürsem 17 günde Akkuyu'da nükleer santral yapılmak istenen beldede olacak ve 5, 6 ağustostaki şenlikte yerimi alacaktım. Ama yerel örgütlerle ve televizyonlarla bağlantının sağlanması için başlangıcı bir gün erteleyerek 18 temmuza attım. Ve ilk gün benim bile hayretler içinde kaldığım bir performansla 17 km katettim (vay be). Öğle molamı Mezili Belediye'sinin katkılarıyla bir motelde verdim (Diğerlerine küpe olsun). Akşam da yol üstündeki bir sitede beni evlerine misafir ettiler. (Bkz Müfit Bey ve ailesi). Gece biraz adale ağrılarından kıvrandım ama olsun. Bu ülkeye nükleer enerjiyi sokmazsak bir-iki ağrının lafı mı olur. Akkuyulu köylüler ölürüz de bu santrali yaptırmayız diyorlar. Bu geri geri yürüyüşün tek amacı zamanında yürüyüşü bitirmek değildi. Bir başka önemli isteğim de yöre halkını şenliğe katılıp biz istemiyoruz dedirtmekti. Beni en çok sevindiren de bunu başarıyor olmam. Her gittiğim belediyeden, tatil sitelerinden, kahvehanelerden gerçek sözler aldım (Gökova için verilenlere benzemiyor). Abartısız tüm bunlar 3 otobüsü buldu da geçiyor. Mersin halkı özünde gerçekten ilginç bir yapıya sahip. Tek bekledikleri bu tip protestolara onları dürtecek birileri ya da benzeri bir hareket. Sözü fazla uzatmadan biraz da programımdan bahsedeyim de Lemancılarla yolda rastlaşalım. Perşembe akşamı 20.45 Mezitli Şoray 1 sitesi konuşma. Yine perşembe günü içerisinde Erdemli'ye varış. Cuma Limonlu Tırtar civarı hatta Kumkuyu. 24-26 temmuz civarı Silifke dolaylarında olacağımı umuyorum. Görüşmek, yürümek üzere. Son söz Akkuyulu köylü kadına.. HORMONLU DOMATES GİBİ ÇOCUK İSTEMİYORUZ.

Özgür Gürbüz / NÜKLEERE KARŞI ANARYA. 170 KM (2)*

MUTFAKTAN

Leman Kültür'de Cem Yılmaz (koçek) Leman dostlarının sıcaklığı ilginin ayukkta seyretmesi, şahsıma olan sıcak ilgiden dolayı başta Ayhan Erdoğan olmak üzere korumalara, garsonlara, Leman çalışanlarına bizi her zaman manevi destekleriyle yalnız bırakmayan Leman dostlarına teşekkür ederim.

Cem Yılmaz'ın 24 Temmuz Pazartesi gecesi sergilediği köçek oyunu ilginç ama neşeliydi. Gördüğüm kadarıyla üç gurup insan vardı kültürde, geyik muhabbetçiler, Leman hastaları, devamlı mekancılar, ve sanat dünyası. Sertap Erener hanımefendi, Levent Yüksel , Nejat Yavaşoğulları, ve ahcanım Ahmet ve seçemediğim simalar vardı. Sertap hanımefendi bir şarkıylada renkli geceye bir başka sıcaklık kattı. Ayrıca teşekkür eder başarılarının devamını dilerim. Lemankolikler ve alışık olduğum simalar her zaman gönlümüzdeki yerlerindeydiler. Geyik Levent'in (Yayıncı dostumuz) olduğu yerde geyik muhabbet olmaz mı? Ama öyle bir muhabbet ki tortusu bile etrafı meşgul ediyordu geyik Levent, Met-üst , Gürcan Özkan, Adnan Özer, Celo Dayı, Can Barslan, ve simalarına alışık olduğumuz zatlardı.

İş hayatımın en renkli gecelerinden biriydi o gece Cem Yılmaz; değişik kavramlarla misafirleri eğlendirirken biraz tedirgindi, o arada bana da ağzındaki pis çamurunu atmadan geçemedi **(Beşinci kattaki yaşlı adamın adı Yasin olsun dedi)** ben yaşlılığı kabul etmiyorum **Cem İhtiyar heyetinde sende var mısın.** Program bittiyinde garson arkadaşlar bir sandalyenin temizliyi ile uğraşırken yanlarına yaklaştım çişini kaçırmış bir arkadaş dediler, meğer Can Barslanmış o gülmeye kim bilir kaç tanesi altını ıslattı. Suat Özkan şampanyayı serum gibi içiyordu beleş ya. Bahadır gecenin en müşkülüydü çünkü kayınvalidesinin esaretindeydi. Kutlu kapana düşmiyeyim diye koltuk altından şeytanı versiyonlarını kullanarak her iki tarafıda izliyordu. Cüneyt Aydın'a Özlem kelepçeyi çoktan vurmuştu. İşletme müdürümüz Orhan Açar sevgilisinin yokluğundan faydalanıp bizi de ekerek bir başka alemin içine gark olup gecesini gece etmiş öyle duyduk. Erdil ve Selçuk sarhoşluklarını saklayamıyorlardı. Her şeye rağmen iyi eğlendik köçek iyi köçekti. **Ama yanında çengisi yoktu.**

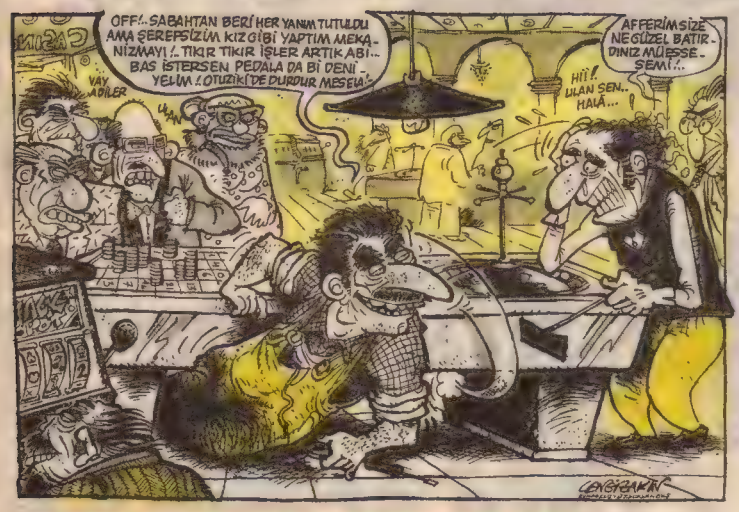

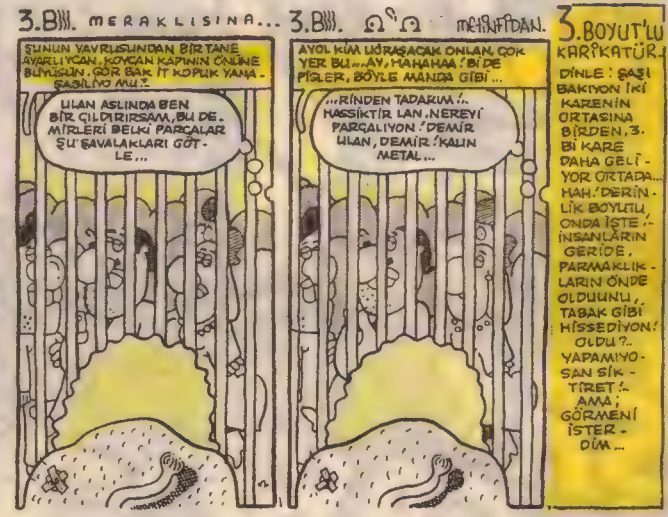

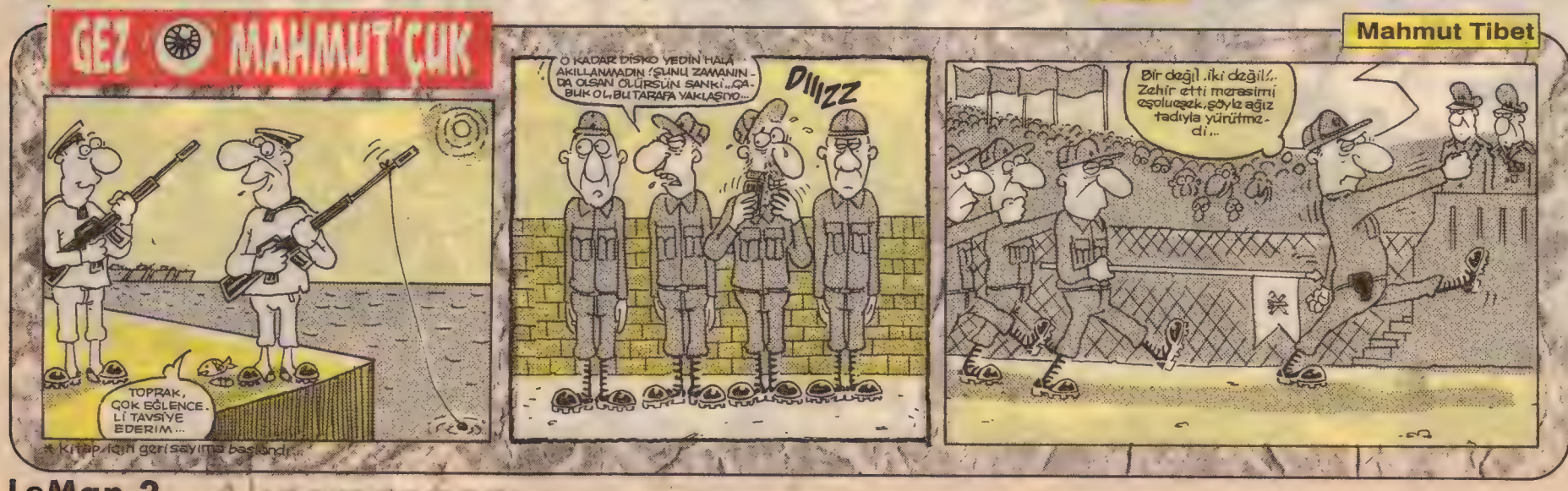

ÖZEL TİM'E BIYIK YASAĞI GETİRİLDİ.

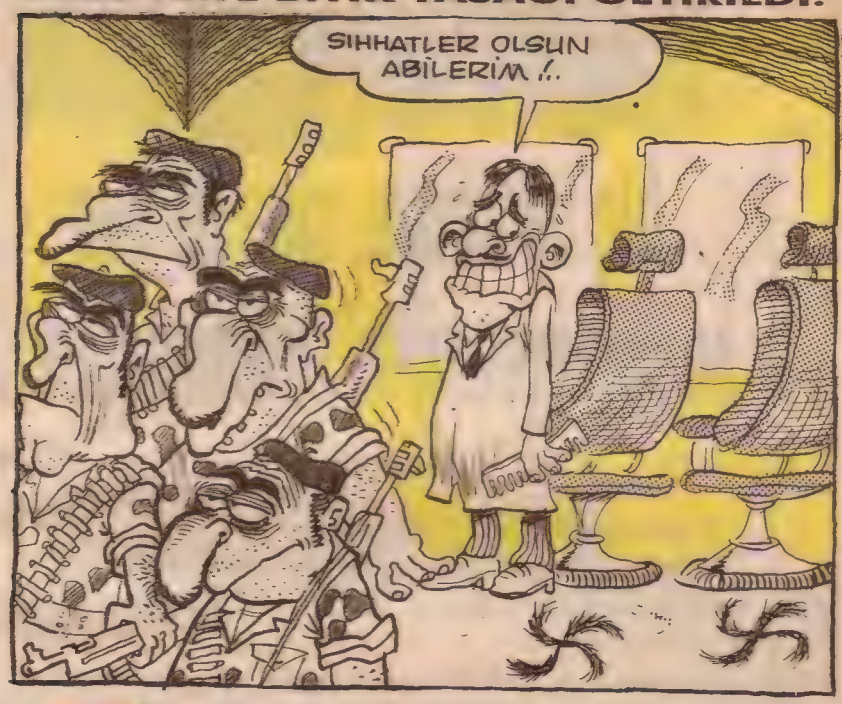

Meclis, Anayasa değişikliğinde 16 cılız adımı gece saat 04.00'de attı. 12 Eylül'ün karanlık gölgesi 15 yıl sonra hala olanca haşmetiyle yerini korurken bu değişiklik maddeleri iş çevreleri ve medyada bayram havasıyla sunuldu.

LeMan

BİR ŞOVA DÖNÜŞTÜRÜLEN ABD'DEN KİRALANAN İKİ TANKER UÇAĞININ ABD'NİN İZNİ OLMADAN HAVALANDIRALAMAYACAĞI BİLE ANLAŞILDI.

Üniversite harçları zamlandı..

Karikatürist Tarık Tolunay serbest..

11 temmuz günü Kurtuluş Gazetesi'nde sıradan bir çalışma günü. Terörle Mücadele ekipleri gazeteyi basıyorlar. Sıradan bir günü sıradışı yapıveriyorlar. Gazete çalışanı 21 kişiyi gözaltına alıyorlar. Aralarında ben de varım. Vatan Caddesi'ndeki yeni "emniyet" müdürlüğüne götürülüyoruz. Hakaret ediyorlar, küfrediyorlar. Cevaplıyoruz.İçlerinden 6-7'si tarafından dövülüyorum. 11 gün boyunca ölüm tehditleri de dahil her türlü hakarete maruz kalıyoruz.Geçen sene yine aynı şekilde gözaltına alınmış ve çıktıktan sonra işkenceyi çizmiştim. "Bizi çizersin ha!.. Biz de seni çizelim de gör" diyorlar. Çizmeyi bırakmam konusunda tehdit ediliyorum. 11 günün sonunda DGM'ye çıkarılıyoruz.Serbestiz...Çizmekten vazgeçilir mi?Hayır... Çizmeye devam.

Tank Tolunay

Tunceli'de köylüler tarlalarına bırakılmıyor.

M.H.P.; Özel Tim'den memnun olduğunu belirtip Özel Tim'in İnsan Hakları'nı savunduğunu beyan etti.

Özel Tim
Özel Baskı
Tansu Çiller
Ebedi İfale
Alparslan Türkeş
Özel Tim Hamisi
Av. Faruk Eren
İşkence indirimcisi
Hikmet Çetin
İşçi-memurdan önce polis seven
Yeni Yüzyıl
Yazar Çizer transferinde ABD boyutu
Ertuğrul Özkök
Editör mü moda kreatörü mü
Hillary Clinton
Yenge
Şeriatçı basın

Faili meçhullerin hayatı film olacak.

Akşamsefası

HAFTA SONU NE YAPAK ?

☛ **"insanın aklı, hiç kendisine düşman, olur mu beriyan.. benim aklım, bana düşman"**, (sürü filmi'nden, yılmaz güney)

☛ türkiye'nin her yıl kaybettiği toprak miktarı, kıbrıs'ın üzerinde 10 cm kalınlığında bir örtü oluşturacak kadar çokmuş!. amazon ormanlrı'nda her 1 dakika'da 250 m^2 orman yok ediliyormuş!. senirkent'i geçmiş senelerdeki sellerden "tombaktaş" dedikleri kocaman taş koruyormuş, bu sene tombaktaş da kaymış, gitmiş!. (tema: 0 212 -281 10 27), hayrettin karaca:"toprak sadece ölmek için değildir"

☛ **"ölüm, zaman ormanının parsı."**, (gün akşamlıdır, **hüsrev hatemi**)

☛ asaf koçak karikatür yarışması'nı hakan demirci kazandı..

☛ sahi, **idris küçükömer**, kimdi patron!. tekrar ölemeyeceği için bu nev-i şahsına münhasır düşünürümüzün de kipatları "yok" satsa n'olur sanki!. incilerimiz mi dökülür!.

☛ **"ama çekiliyorum, tek bir canıma kıymadan, şimdilik."** (shfbso, **hasan öztoprak**)

☛ pop şarkı clip'leri'nde bir arkeoloji meraklı'dır gidiyor!. "ya sen gidip de uzaklara,. beni bir gün unutursan!." (pınar aylin apla böyle diyor, harabeler içinde.. ama harabeler diyemiyor ki: sultan süleymana kalmayan bu dünya..)

☛ 1 ağustos dünya çocuk emzirme günü 'cuk luk' kutlandı!.

☛ pen yazarlar derneği, **onat kutlar** anasına **"anlatı"** yarışması açtı!. **(tafsil-hat:** 0 212-252 63 15)

☛ brezilya'da aniden yola çıkıp tehlike yaratan öküzlere plaka takma uygulaması getirilmiş.. plakasız öküzler yol üzerine çömelip tren seyretmeye dalarlarsa sahipler 40 dolar ceza ödüyormuş!.

☛ bazı **at** isimleri: aristocratic, **sanane**, mephisto, **magnum**, galaxyz, **sparky1**, dandini, **hızır4**, big rock!. (birçok baba çocuğuna bile böyle özenli isimler koymeyor)

☛ o eski izocam reklamı tekrar televizyon kanallarında boy göstermeye başladı.. darısı **marco** çizgi filmi'nin başına!.

☛ **feyhan sofrası**, feyhan güver, LM yay.. **dün korkusu**, nihat genç, iletişim yay!. muhitimizin çocukları...

☛ müjde!. mutlu son!. **serdar turgut** ile **alp tamer** evlenmeye karar verdiler!.

☛ **bizim gazete** çıktı!.

☛ İHD on yaşına bastı!. daha nice hayırlı noeller olsun!.

☛ yeşilçamın ünlü kötü adamı **erol taş**, cankurtaran'daki ünlü kahvesi'nin müze olmasını istiyor!.

☛ basketbolcu magic johnson fakir mahallelerde sinemalar açıyormuş!.

☛ **yavuzer çetinkaya** ve **kemal türkler** anıldı!. unutulmadı!.

☛ gazeteci **ışık yurtçu** hapiste!.

☛ **"ah şu yalnızlık / kemik gibi / ne yanına dönsen batar"** (şiirler, **cahit zarifo ğ l u**)

MANSUR ŞEBBOY
(mahşerin 5. atlısı)

PAZAR SEVİŞGENLERİ

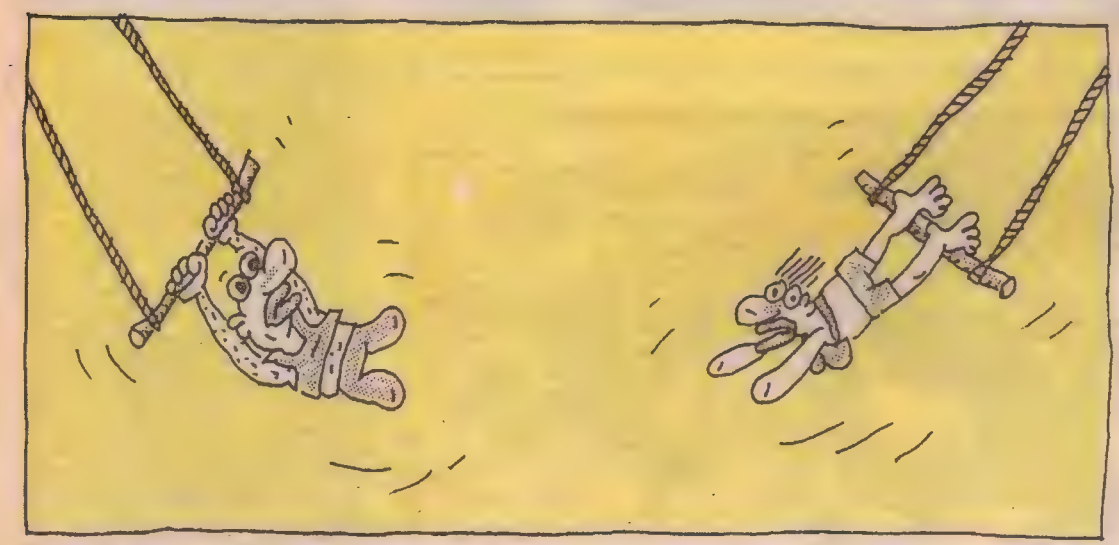

LeMan 4 Akşamsefası

ÖMÜR TORPİSİ

MET ÜST

hiç unutmam, yine bir gün ne söyleyeceğimi, unutmuştum..

"koç yeğenim oktay taftalı'ya"

☛ **ne ölçü birimi**'ydi insan!..

☛ televizyon'a çıkan herkes, evvela kendi düzey'ini gösterir!.. Kuru fasulye'nin faydaları üzerine konuşsa bile!..

☛ **hayatın anlamını arıyorum!..** öztürkçe bulanlar tercih sebebidir!. Ücret dolgundur!. servis vardır!.

☛ **medya,** artık, **anlatan** ve **anlatılan**'dan ziyade,**inananın sorunu** hâline geldi!.

☛ **conan evren!**. resim bizim, ata sporumuz'dur netekim!.

☛ **hayatında kimse yok!.** kendisini de pek adamdan saymaz zaten!

☛ makinistler biriktirdikleri bu **on dakika ara**'ları ne yapıyorlar aceba!.

☛biz böyle hıyar kaldıkça, bu pevhevenk provokatörler bir gün, **Van kedisi** ile **ankara armutu**'nu bile, birbirlerine düşürebilirler!.

☛ on yıl'da on bin, **fail-i meçhul cinayet** yarattık her yaştan!.

☛ çocukken, tek sosyal etkinliğimiz, sosyal bilgiler dersi'nden, sınıfta kalmak olurdu!.

☛ vallahi, ben de, bana inananların, yalancısı'yım!.

☛ sanki yaşamıyoruz.. sanki beraberliğe razıyız da! sanki hâkem'in bir an önce maçı bitirmesini bekliyoruz!. gibi!.

☛ **mamüllerimizde domuz yağı yoktur!.** olsa bile sünnetli'dir!. helal süt emmiş'tir!. yani!.

☛ **uygarlığın beşiği: mezopatamya!.** uygarlık doğdu doğalı, deliksiz bir uyku, çekemedi, gitti ya!.

☛ az yerim'e, göz diker misiniz birader!.

☛ sanki **akşamdan kalma** değil de, **fetret devri**'nden kalmayız ya!. halimiz keşkül-ü fukara, başımız kazandibi!.

☛ **gereği düşünüldü**: düşünmek gereksiz'dir!.

☛ ey benim güzel halk'ım!. **ey benim bir tanecik % de 60'ım!.** kırk yaşında mı **baba** ve **bacı** dedin sen!. ha, annem!.

☛ bir gün yine yaşıyoruz aabi!. bir baktım ben ölmüşüm, iyi mi!. sonra ben de gittim uyudum!.

☛ ohh miss, **noter huzuru**'ndan başka, huzur alacak bir yer kalmamış ki kalamış'ta!.

☛ **hayat, bir moda'dır!.** en iyi hayat da kendinize yakıştırdığınızdır!. (herhalde yani!. bilmiyorum!. bilenin de taa)

LOM BAK

BİR ŞEY YAPAR MI ACABA?..

ŞAH, VE MAT!.. HEV HEV!..

ANINA KOYYİM!.. GELENE GEÇENE "BİRŞEY YAPMAZ" DEMEKTEN DİKKAT Mİ KALIYOR İNSANDA?!

EVLAT!.. UNUTMAKI HAYAT SARMAL BİR KAOSUN İNSAN BENLİĞİNE SKALADAAA MİTOSLARA BÖLÜNÜP NİHİLİZMİNİ İZOLE ETMEK OLUUP SONRA DAA...

HEY SİZE MUTLU BİR HABERİMİZ VAR!.. BİZ EVLENMEYE KARAR VERDİK...

AK ÇİMENTO

AK ÇİMENTO

AK ÇİMENTO

HÖÖ! HAA NE!

KANLI KALEM

YASEMİN KALE
(HENÜZ YENİ AÇAN LALE)

Nazik kibar, ince, gerçekten yasemince. Yaşantısındaki serbestlik, güzelliğinin ölçüsünü engelsiz zamanlamalar fantazisine uygun civelek konuşma inceliği biraz utangaç olmasından etrafındaki beşerilere düşünce rindleri, değişik yargılara öncelik hakkı doğurabilir.

Yusufu zelha misali, ulu Tanrı kalemini bir çekmiş pir çekmiş. Henüz yeni açılmaya yüz tutmuş tomurcuk fettan misali gözler, pırıl pırıl yıldızların aydan habersiz yansıttıkları ışık gibi ideal fiziğin kumral görünümün bir birlerini tamamlayan zülüflerinin telleri zindeliğini koruyan leblerinin dehenindeki nefesinin bir üryanı boğacak kadar sıcak. Bunların kıymetini bilir, adımlarını yapındaki terbiyeden koparmazsan gönlünün hayalindeki sarayına otururun inşallah.

Meleklerin soyundandır.

Haftaya: Kadri Çavuşoğlu, Zamanın son deliği

Yasin Adıyeke

Not: Suat Özkan'la börek meselesinde doğru yanıt veren olmadı bir şikeli faks dışında suat doğruyu köşesinde açıklarsa hepimiz sevineceğiz.

1 Ağustos'ta köçek şovun olumsuz yönlerini izleyeceğiz.

FAKIRR FAKIIR

DREAMS BOYS CEM YILMAZ

UPSS SEXYYY FAK FAK

SEXYY BOYS SEXYY BOYS

AYİLE YERİ NERESİ OLUYOR CANIM?..

ŞU TARAFA!..

BÖHHEEE... ÖHÖÖ! HASTAYIM AMA YİNE DE SAHNEYE ÇIKMAYA GELDİM PATRON!..

YANIK ÖMER

EŞŞOĞLU. EŞŞEK!..

ÇİZİM: GÖKHAN DABAK.

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Sarıkaya

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Yücel

Paranoya

Fatih SOLMAZ
veeeee
Bahadır BARUTER

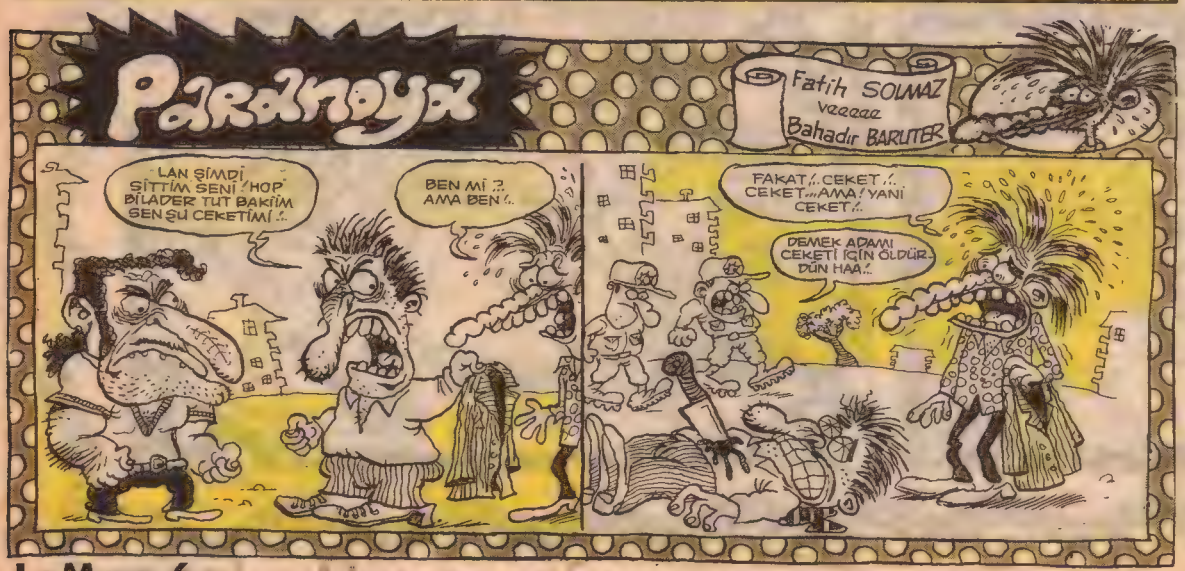

KOMİKAZE

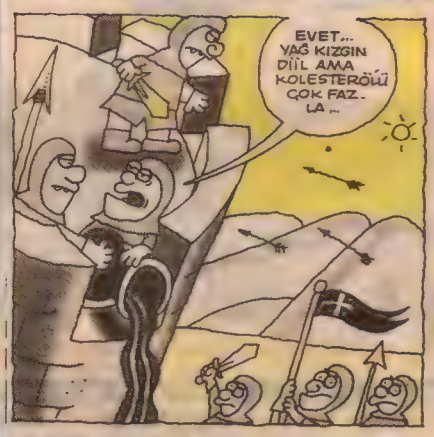

02 ŞİMDİKİ GİBİ SEÇİMİ ZAMANI

"Ateşli" Fare

Tel kapanla sağsalim bir fare yakalanır. Geceyarısına doğru içinde fare olan kapan gaz dolu kovaa daldırılıp çıkartılır ve sokakta uygun bir yer seçilir. Sonra kapan kibritle tutuşturulur tutuşturulmaz kapağı açılır. Zavallı fare ateşten bir top olarak yıldırım hızıyla sağa sola koşar. Alev topunu gören ihtiyarlar mahalleye nur indi diye iki rekat şükür namazı kılarlar. Oyunun sonunda genelde dayak yenir.

-Ahmet Büke gönderdi-

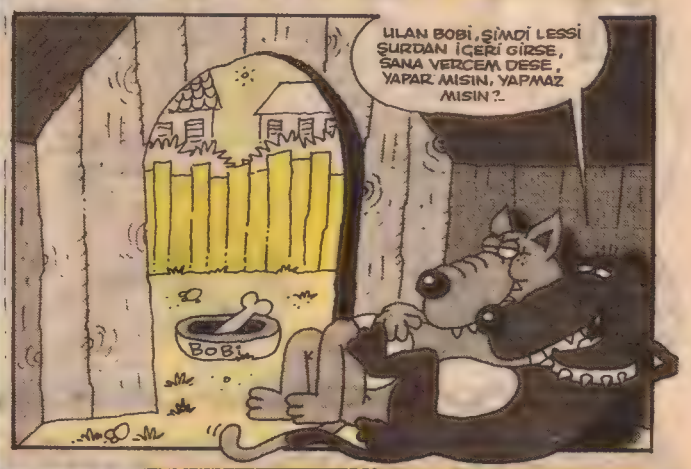

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

Bu haftaki köşeyi dünyayı yaşanır kılan isimsiz kahramanlara ayırdık... Bunlar öncülerdir... Dünyadaki tüm gelişmeler, yenilikler farklı düşünen cesur ve deli insanların sayesinde olmuştur...

Biz normaller onları hiç ciddiye almadık, güldük, örseledik, bürseledik... Amınaaa...

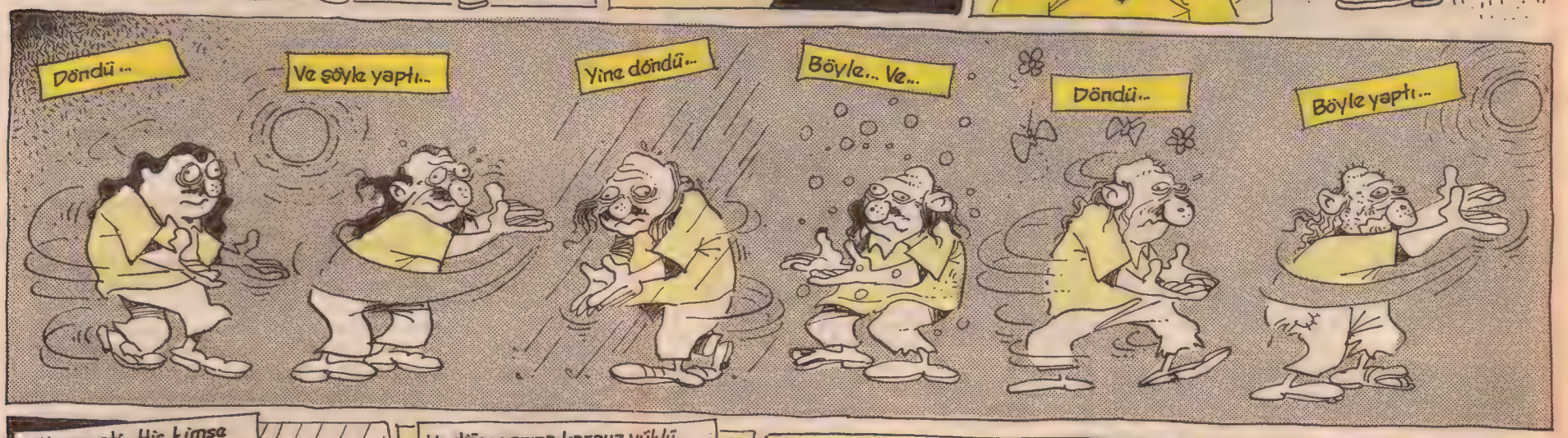

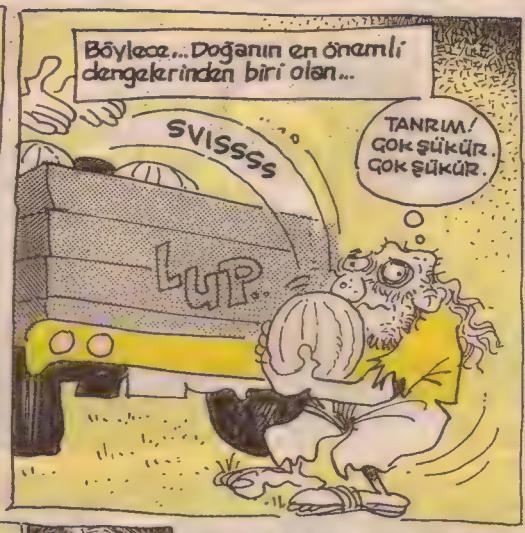

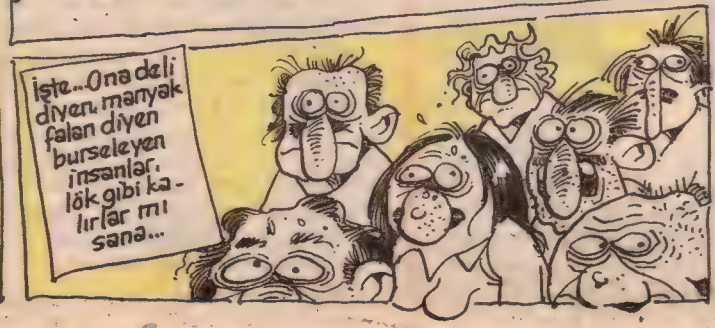

Çok yok böyle adamlardan... Mesela boşlukta aşağı yukarı hareket eden adamın aslında sırtını duvara sürterek kaşınma hareketini insanlığa sunabilmek için beklediğini anlayabildik mi? Ya da en az bu adam kadar...

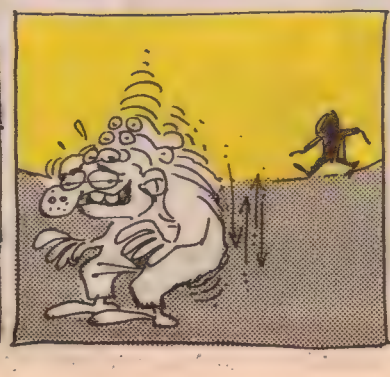

Bu adamın arkasına geçip duvar örmeyi akıl eden adamında bu buluşta payı olduğunu düşünebildik mi? Hiç sanmıyorum...

Fatih, Bediş, Aylin... Mek...al...

Akşamsefası

BARBAROS & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

AYRINTILAR

metinfidan

Selâm:.. Her zaman olmaz bu, biyolojik bi rastlantı, götünüzün o anki keyfiyle ilgili bişii: Bi banka felan oturduumda önce bi göt kemiinin üzerinde asılı kalırım. Saa veyaa sol yarımküredeki inatçı bi kemiktir bu ete bskı yapar.. Onun üzerinde tuhaf bi Denge'de otursunuz. Et acısa da bi an hoşa gider bu.. Hangi Denge hoşa gitmez ki zaaten, hem o etli kemikli canlı bi dengeyse? Ben"Aaa nooluyo lan, hahaa, nefis bu yaa" diye düşünürken, "Göt Kemii Denge"si son anlarını yaşamaya başlar. Mini bi kıpırdanış ve kemik eklemine geri döner, etler yerine boşalır ve löp, kıçınız tam olarak temaas eder banka. Severim Dengeleri. Bi ara (Rekorlar Kitabında görmüştüm) Yedi taane pinpon topunu üstüste durdurma sevdaasına kalkıştım.. Çocukluumdaki : işaaret parmaamın ucundaki uzuun bi taatanın salınan Dengesinden kat be kat zordu bu.. Son zamanlarda pek vaktim olmuyo, denge denemelerime ara verdim, apansızım geliveren "Göt kemii dengesi" ve benzerleriylen yetiniyom:. Çay baaçesinin küççücük taburelerinde otururken götümü hasıra tam ortalamak, dört taraftaki ayak çıkıntılarından etime eşit oranda dokunuş almak gayreti gibi..

PSİKOAYRINTI:.. (Ka.. kasılma) .. Gergin insanlarda daa çok olur dense de, şok titremelerden diil mini içsel huysuzluklardan baasedcez biz: Yazmıştım; yumuşak hallı sinema lobisinde gezinirkene hoşunuza giden bi afişe takılır gözünüz ve farkedersiniz: afişiniz, koltuunda oturan birinin arkasına denk gelen duvar kısmına asılmıştır. Ona bakarken sergilik karpuz gibi oturan kişinin önünde dikilmeniz gerekicektir. Onun görüş açısını da hemen hemen yarıya indireceğinizden herif veya (Allaam güzel bi bayan) ister istemez o da sizi seyredicektir ara sıra.. "Acabaa nası duruyom"lar eşliinde mini kıpırdanmalar baş gösterecek, mini kaşıntılar sarıcak bedeninizi.. Siktir lan bana olmuyo öyle bişii diyosan, mükemmelsin sen o zaman. Zavallı mükemmellerle işimiz yok burda! (Özür dilerim, baarmak istememiştim).. mini vücut kasılmalarının en bi nefis örneğini Cek Landın denen usta veriyo bi kitabında: Martin Eden, bu iri yarı, yakışıklı denizci, ilk defaa burjuvaların mekanına girerken omuzlarındaki kasılmalardan tedirgin oluyo, tuhaf yürüyo, borsacıların değerli salon vazolarına biblolarına çarpmaktan korkuyo.. Efendi bi herif Cek Landın'ın yaratı Martin Eden.. "Bana bişiy olmaz lan, iyiyim ben" deyip kendini kandırsa kesin seksen iki parçaya ayırcak değerli bi heykelcii.. Heyır Plas'mı ne, bi saç boyasının reklamında çıkıyodu Tanju Çolak. Martin Eden'in burjuva ortamına girerken başlayan omuz kasılmalarını hep hissettim onda ve netleştirdi o bunu: Keline boya püskürtülür, karşılıklı teşekkürlerle ayrılınır, Tanju kalkar, stüdyonun çıkış kapısına yönelir. Yürüyüşündeki tuhaf salıntı belli eder, işte bu gerginliktir!.. Ve dekor kapıdan çıkarken kasılmalar had safhaya ulaşır, omzunu kenara çarpar, ve dönüp kaybolur..Tanju binbeşyüz kere çıktı tiviiye hep öyleydi.. Martin Eden burjuvalara ikinci takılışında kurtuldu kasılmalarından. Çünkü oluruna bıraktı. Medya oluruna bıraktırmaz sige sige oldurtur. Neyse canım siktiredelim, büyük konuşmaya başladım mı kesin bi yerde salaklaşırım ben. .. Şöyle diyip aşaaya uzayalım: Kendilerini aait hissetmedikleri yerde kasılır insanlar... Ha Martin Eden gibi ha Tanju gibi. Buna ihtimal payı vermeyip kendilerini kandırırsalar da kapıya toslarlar. (Bırakın ulaan beni. Tutmayın. Büyük konuşmak istiyom öğüt vermek acaaip göt kaldırıyø).. Amman diyim!..

SEVERİM:.. Kedilerin gıdılarının altındaki mıntıyı parmaamla hissetmeyi... Gökhan ERKEK.. Sıcak günlerde, sulanmış dükkan önlerinden geçmeyi.. Buket UZUNER.. Banyo veyaa tuvaletlerde sifonu henüz takılmamış boru yahut hortumdan klozete işemeyi... Ali. İ. İNCEOĞLU.. Migrostan aldım kolanın fiyat etiketini yanımda yürüyen arkadaşıma yapıştırmayı.. Atınç AKYILDIZ.. Çekirgeleri, tam sıçramaya hazırlanırlarken arka bacaklarından yakalamayı; küp şekerleri bardaan içine üstüste gelebilcek şekilde atmayı.. Fatih M. TAŞKIN.. Kola pipetlerini iki ucundan büküp tuttuumda sevgilimin bi parmak darbesiyle pipeti patlatmasından dolayı çıkan sesi; Sönmemiş izmariti dibinde çay tortuları kalan bardağa attımda çıkan sesi. Alpay ALTAY.. Cezmi Ersöz'ün köşesini okurken sütunlar ortadan bölünmesin diye Leman'ı 15 cm saadan ve soldan sonra da enlemesine ortadan ikiye katlamayı.. Aydın ÖNAL.. Soğuk kutu kolamı içmeden önce serinletsin diye anlıma dayamayı.. Gökçen EROĞLU.. Anaanemle kiraz çekirdeği tükürme yarışması yapmayı.. Yaşlı adamların enselerindeki çizgileri seyretmeyi.. Işıl AKSOY.. Şişirilmemiş balon, kızarmış ekmek, yeni arabaların (Doan eseliks) bebeklerin ve patiklerinin, yeni aldım spor ayakkaplarının altlarının, Kurukahveci Meemet Efendi'nin dükkanın önünün, yeni aldım kitap ve dergilerin (Leman'ı da ara sıra kokluyom) kokularını... Anıl ÖZÇELİK.

BİŞİ:.. Sevgili Mert; niye böyle yaptın?. Noyan; yazdıkların tüm zamanların en iyi Ayrıntı Klasikleri. Başka bişiler yazar mısın? Hakan; Kolaygirerzorçıkar'da fantazi olayı pek hoş olmuyo.. Tolga Ö. O ne yaa.. Amman hoca!.. Sedat; yemek taarifi gibi olmuş; lütfen.. Yüksel; onu çok yaptık aabi be. K.G.A. üzgünüm utanmıycaktın.. Sıkıldım Kuran çarpsın. İnanın siz istemeseniz "Mektubu aldıını belirt" demeseniz, hiç niyetim yok köşeyi böyle Adile Naşit gibi kapatmaya.. Bu arada, iki üç haftadır yoktum.. Eee?. Oldu bi tuhaf şeyler işte..

Hadi; iyi günner diliyom ben..

Akşamsefası

Pire Meteyolar

YAZAN ÇİZEN: GALİP TEKİN

PATA-PAT-PATA-PAT

İŞTE KÖY GÖRÜNDÜ...! EĞER FOTOĞRAF TAKİLER DOĞRUYSA BÜTÜN DÜNYA BİZDEN BAHSEDİCEK...

BÜYÜK KEŞİFE AZ KALDI..

HALA İNANAMIYORUM...

BU İNANILMAZ BİR OCAK BÖYLE BİR FIRSAT HİÇ BİR BİLİM ADAMININ ELİNE GEÇMEZ..

HELİKOPTERDEN BAŞKA ULAŞIMI BİLE YOK KÖYÜN..

MEŞHUR VE ZENGİN OLMAMIZA AZ BİŞEY KALDI... VAYBE, AFERİN ŞU ERCAN'A...

ANAAA!

...HAKKARİYE ASKERE GİT BU FOTOĞRAFLARI GİZLİCE CEK GÖNDER... HELAL OLSUN GOCUĞA...

AŞAĞIDA BİRİ VAR!

GARİBİM DÜNYADAN HABERİ BİLE YOK...

ASKERLER!

4

ŞUNLARA BAK YAKINDA DÜNYANIN EN MEŞHUR KÖYLÜLERİ OLACAK BUNLAR VE BİZ...

ÜRKÜTMİYECİM ÖNCE BEN İNİYORUM, BEKLEYİN..

SELAMIN ALEKÜM.. KORKMAYIN, HAYIRLI BİR İŞ İÇİN GELDİM...!

SİZE BİRŞEY GÖSTERİCEM... BİRŞEY SORUCAM... MUHTAR KİM...?

BENİM...! NE İSTİYORSUN, ASKERMİSİN..? BİZ BİŞEY YAPMADIK.., KİMSEYİ SAKLAMADIK...

KORKMA NİNE! YALNIZCA BU RESİMDEKİLERİ GÖRDÜNMÜ DİYECEKTİM...?

HIMM!..

EVET! HEPSİNİ ŞU TEPENİN ARDINDAKİ ÇUKURA ATTIK..!

!?

HEYOOO..DOĞRUYMUŞ!

Akşamsefası

Bayıra gülü

Feyhan Güver

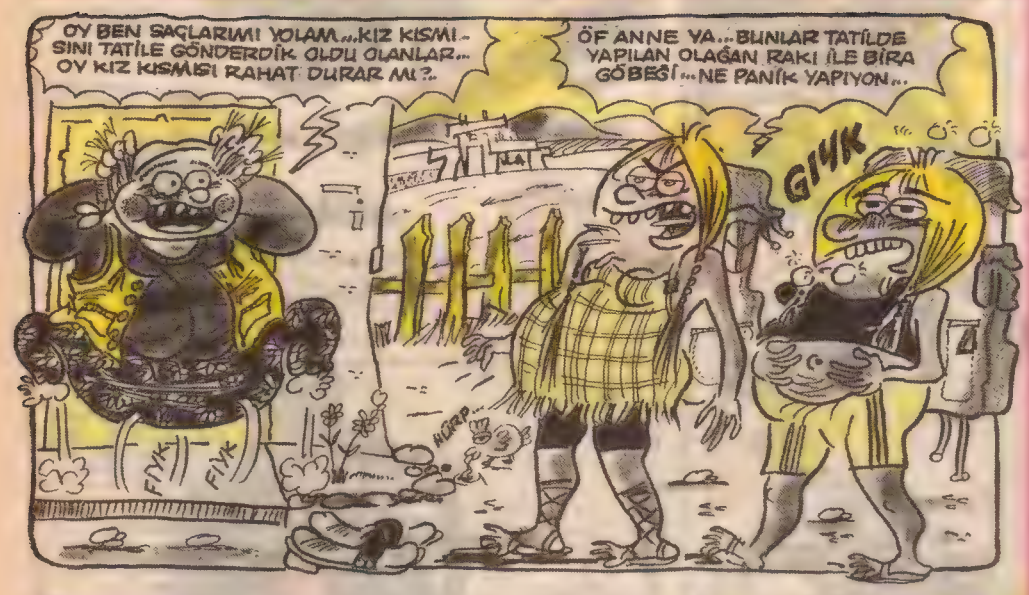

Dünyada üç sofra biliyordum...Ayvalık Şeytan Sofrası, bildiğimiz Halil İbrahim sofrası ve kurtlar sofrası...Feyhan Güver bunlara bir sofra daha ekledi; Feyhan Sofrası...Bu sofradan beslenmek sıhhatinize iyi gelecektir... Sofradan aldığınız her lokma bir kezzet, vitamin, mineral olarak bedeninizi ve ruhunuzu güzelleştirecektir... Afiyet olsun... ÇAĞÇAĞ...

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERİSİ

"Bakanlar bana görürler beni/ Ben başka yerdeyim
Gömenler beni gövdemi gömerler / Ben başka yerdeyim.."
Asaf Halet Çelebi

BİRTAKIM ADAMLAR

(İki: Ahmet Yılmaz)

Deli gibi... Hiç beklenmedik hareketler yapar, hiç beklenmedik espriler yapar, hiç beklenmedik muh
ründe bir ekolün önc
çizdi... Bir başka adar
Girip genişlettiği m
ları gözlemez, onlarla
kasaların üstünde otu
kalın içindedir, bir yar
den aksi olduğunu d
ihtimalle de gofret sat
Ciksler yazlık bard
ken body-guard'a kıll
(cool takılmak, çılgınlı
gürültüde cep telefo
erer...
Tahtakale piyasası
tarlar, gizemli gibi, u
kızlar, irsaliye üstadı
rı, aşk kırgınları, kıllı
pertuvarında yer alırl
geldi, benim kepin içi
gün kala bu kep elim

LeMan ti MEDYA LeMan

ihanetin fotoğra

Güvenli bölge Srebrenica'da kadın, çocuk, yaşlı on binlerce Boşnak'ı
ra teslim eden BM komutanı, utanmadan Sırp komutanla şampanya p

Sırp generaller ve M
geçirilen Birleşmiş
üniformalarını kutluy

"Hürriyet Gazetesi" (14 Temmuz Cuma)

"Focus" d

HANGİSİ DOĞRU

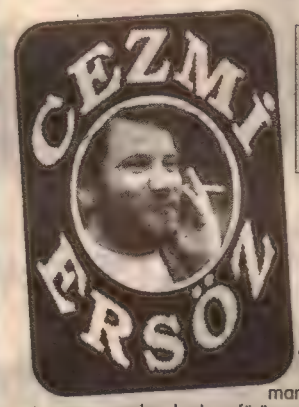

SENİ NEFRETİMLE KORUYORUM!..

Yerdeydim ve savunmasızdım. Kalbime birazdan saplanacak bıçağı engellemem artık mümkün değildi. Kaç kişiydiler, nereden çıkıp gelmişlerdi ve neden benden bu denli nefret ediyorlardı bilemiyordum. Sadece çok kısa bir süre sonra kalbime saplanacak olan bıçağın üzerindeki ayın ve sokak lambasının ışığının yansımalarına dalıp gitmiştim büyülenmişcesine... Sanki birazdan öldürülecek olan ben değildim de bir başkasıydı. Zaman donmuştu sanki. Ansızın yanıbaşımızda bir araba durdu şoförün yanındaki kapı açıldı ve bize doğru, son derece pahalı bir takım elbisesi olan 35-40 yaşlarında bir adam yürümeye başladı. Kalbime dönük bıçak yavaş yavaş geri çekildi.

-Tamam arkadaşlar onu bana bırakın ve gidin buradan, diye bir emir savurdu bu adam. Biraz önce beni öldürmeye niyetlenenler sanki bu emri bekliyormuşcasına gecenin karanlığında bir anda kayıplara karıştılar. Yerden kalktım. Üzerimi temizledim . Toparlandım. Beni ölümden kurtaranın yüzünü görmemiştim ama sanki bu sesi tanımış gibiydim. Tam olarak emin olmak için yüzüne, gözlerinin içini iyice baktım: Yanılmamıştım. Bu adam çocukluğumun ve ilk gençliğimin geçtiği apartmandaki kapıcının en büyük oğlu Dursun'du.. Mahallemizde bir tek o faşist bir partinin sempatizanı, daha sonra da aktif militanı olmuştu. Solcu olduğum için benden hoşlanmadığını hep belli ederdi.. Ama beni ona onurunu kırmadan, bir emekçi, dahası bir ezilen olduğunu, üyesi olduğu partinin ve ocağın ise mülk sahiplerinin, egemenlerin bekçiliğini yaptığını anlatıp dururdum. İkna olacak gibi değildi. Çok yoğun duygularla bağlıydı partisine ve ocağına.

Daha sonra adı bir cinayet olayına karışmıştı. 12 Eylül'den sonra bir süre cezaevinde yattığını duymuştum. Şimdi de karşımdaydı işte..

Gecenin karanlığında siyah, gür bıyıklarının altında dişleri bembeyaz görünüyordu. Nereden nereye, dedi sırıtarak ama gergin olduğunu sakladığı belliydi.

Nedir bütün bunların anlamı, kim bu adamlar, seninle ilişkileri ne? diye sordum. Eğildi çorabından bir paket Marlboro çıkardı, bir sigara uzattı. O an sigaraya çok ihtiyacım vardı. Altın kaplamalı olduğu anlaşılan çakmağıyla sigaramı yaktı. Saklayamadığı gururuyla: Onlar bizim ocağın çocukları. Günlerdir seni takip ettiriyorum onlara. Bu sırada üzerinden dijital seslerin geldiğini duydum. Kemerinin üzerindeki

sanki. Şaşkınlığım ses
miştim. Evet, seni hep
madım. Çünkü çalışm
tatillerinde inşaatlarda
lara yüzmeye gidiyord
güzel giyimli kızların b
seyişleri ansızın donar
meye doyamadı onl
tım. Bizim durumumu
yaz tatillerinde ben de
hatırlasana.. Evet, am
lerini ben giyiyordum.
ettiğim gazetenizi sab

Ama seninle hep
ailenin ve senin içinde
Yerinin emekçilerin, ez

Seninle uzlaşmak
okursan neye bağlan
tım. Yanlış olduğunu
bağlıydım sana. Daha
tuyordum. Ve şu anda

Nasıl yani?

Haberin yoktu bel
mi, çaresizliğimi hatır
nin okuduğun kitapla
çözümleyemiyor, girdi
de olduğun dünyanın

Bu sözü üzerine bi
tim. Ne tuhaftı, ilkokul
rak geçmiş bu insanı
benim için özel ve far
maz, ne zaman sanat
zim kapıcı Dursun çöz
Dursun hiçbir zaman
remden birine değilde

...ler yapar... Öyle bir amacı olmadan Türk karikatü-...du... Kendisi oldu, kendisini çizdi, kendi karikatürünü

...amarında sayısız surat görünür... Ahmet Yılmaz on-...e yaşar... Mahalle kopukları bakkalın önüne attıkları ...llerinde biralar, karı-kız muhabbeti yaparken, o bak-...onuşulanları dinler, bir yandan da aksi bakkalın ne-...... Saniye hesabıyla makul bir hikaye bulur.. Büyük ...ştır!..

...k muhabbeti yaparken, yan masadadır, bara girer-...k kıpırdayan espiri, yan masadan duyduğu bir lafla ...nak) yurtdışına uzamak, vb.) iyiden iyiye şekillenir, o ...konuşan bir embesil sayesinde espiri tamamına

...ar patronları, kabarık saçlı, pilili pantolonlu tezgâh-...çlı adamlar, kliplerden fırlamış dangalak zengimsi ...uhasebeciler bin yıllık abazanlar, ocakbaşı rakıcıla-...ller, öfkeli emekliler ve hatta sinirli kediler onun re-...nırlar.. (O da ne?,.. Ben yazıyı yazarken Cahit Çiltaş ...ları yazdı: "Sevgili kardeşim Vedat'ın şafağına birkaç ...da bulunuyor. Bu veçheyle kardeşimin hayırlı şafak-

lara çıkmasını Cenab-ı Rab'den niyaz ederim." Bir aksilik olmazsa bu yazı ya-yımlandığında,ibibikler ötmüş olacak.. VÖ şimdi sivil!..)

Konuya, Ahmet Yılmaz'ın da şu sıralar asker olduğunu belirterek dönelim... Bi ara dinlediğim askerlik anıları, aynen beklendiği gibi çok tuhaf ve komik... Bitirip dönünce size anlatır...

Kıllanan Adam, Ahmet'in özetidir... Güldüğü ve sevdiği adamdır, sinirlendiği de olur, ama sonuçta ona hak verir, bazen kendisidir Kıllanan Adam, bazen babası, bazen de onunla yeni karşılaşır... Atletiyle balkonda oturup çay içerken, bi-lumum konularda ahkâm kesen, her nevi konuşmaya kulak kabartan, iyi gibi, biraz da gıcık gibi görünen bu adamın, sürekli fezadan, galaksilerden bahsetmesi bu toplumda kimliğini korumuş sade insanın tepkisidir... O kızar, insani ye-niliğe geçilemediği gibi hıyarca yaşanmaktadır... Güzele gidiş olmaması kadar kötüye gidişe de kızar.. Zaten ikisi birbirinin sebebidir.. Fakat tuhaf adamdır.

Bir fare çizmişti, laboratuvarda kendisine iğne yapılırken, içinden isyan ediyordu fare: "Ulan ne .mına kodumunun adamlarının eline düştük be.. Genç yaşta envai çeşit hastalık sahibi yaptı be ibneler.."

Ahmet Yılmaz, bu fareyi çizilecek en komik laflarla çizerken, bir yandan da Mickey Mause dallamalağını da kaldırıp bir yerlere atar...

İstanbul'da bir dilenci "Herhangi bir konuda başarılar dilerim" diyordu çev-resindekilere, bunu anlatsam Ahmet Yılmaz çok gülerdi...

KIRTIK [illegible] SUAT OZKAN

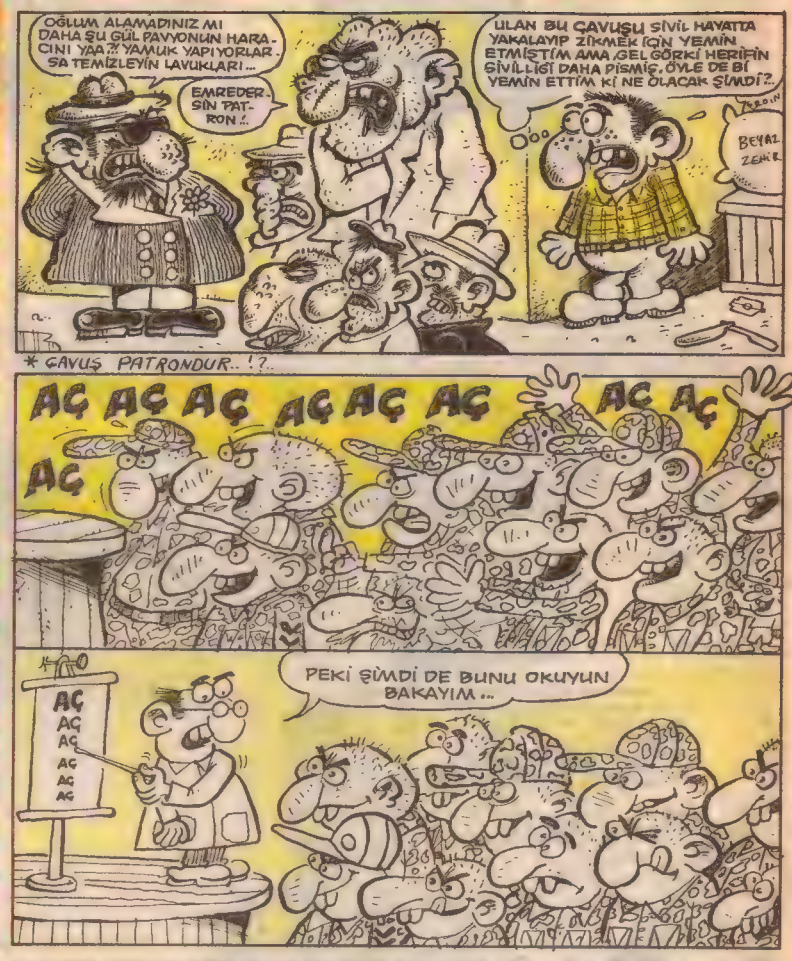

MEDYA LeMan anti MEDYA

First Lady'liği dünyalara değişmem

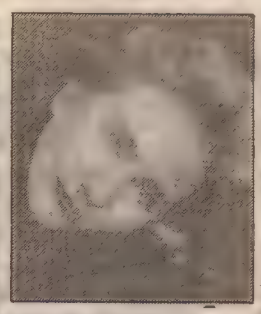

Gerçek şu ki bazen Hillary Clinton'ı diğer insanlara gösterdiği yüzüyle tanıyabilmek benim için bile zor. Ülkemizdeki milyonlarca kadın gibi, yaşamın değişik ve bazen de paradoksal bölümlerden oluşuyor. Bu bölümler sık sık bir anlık görüntülere dönüşüyor: özellikle sabahları uyanıp, ailem, halkıma ve akşam yemeğe gelen arkadaşlarıma karşı olan sorumluluklarımla nasıl başedeceğimi düşündüğüm zamanlarda.

Bunun birçok insan için böyle olduğuna şüphe yok, ister güzellik uzmanı, ister bankacı, öğretmen ya da traktör sürücüsü olsun, farketmez. Rolünün karmaşık olmasının nedeni toplumun gözü önünde olmam.

Konumumun neden olduğu ufak sıkıntılara rağmen onu dünyalara değişmem. Bundan birkaç yıl önce devlet televizyonlarına sahip çıkmak, eyalet yemekleri düzenlemek ve Başkan'la birlikte CIA'yı ziyaret etmek gibi faaliyetlerin hayatımın bir par-[illegible]

"HALKIM VE AKŞAM YEMEĞİ'NE GELEN ARKADAŞLARIM!"

Medya içindeki, gazeteci transferleri, ABD'ye de sıçradı. Yeni Yüzyıl Gazetesi, ABD Başkanı Bill Clinton'un eşi Hillary Clinton'u köşe yazarı olarak kadrosuna dahil etti. Clinton, gazetesindek ilk yazısında, '"sabah uyandığında, ailesine, halkına ve akşam yemeğe gelen arkadaşlarına karşı sorumlulukları aklına geldiğinde paradokslar yaşadığı"nı yazdı. Sabah Plaza'da yoğun çalkantılara neden olan yılın transferine tepki gösteren çok sayıda köşe yazarı, protesto gösterisi yaparak, "Bu kadın hem bizim patentimizi çalıyor, hem de yazılarımızı taklit ediyor" açıklamasında bulundu. Öte yandan Yeni Yüzyıl'ın bazı rakiplerinin, Washington'da 1 yıldır biçki-nakış kursuna devam eden, emekli first lady'lerden Barbara Bush'un peşine düştüğü bir başka gazetenin ise İstanbul-New York hattından Semra Özal'a iş teklifinde bulunduğu öğrenildi. Semra hanımın çocukları nedeniyle "mazereti olduğu"nu ve yazamayacağını bildirdiği belirtiliyor.

GÖSTERİ

MEHMET ESEN
Meddah
Hayal Bahçesi
1. Yaz Etkinlikleri
31 Temmuz Pazartesi
Saat: 21.30
Bakırköy Belediye Tiyatroları
(1. Yaz Etkinlikler ücretsizdir.)

●●●

CEM YILMAZ
1 Ağustos Salı
Saat: 21.00
Leman Kültür
İman Adnan Sk.
No 20 Beyoğlu-İst
(Vakko'nun karşısındaki sokak)

●●●

TUNCEL KURTİZ
Sema & Dimo
Şeyh Bedreddin Destanı
5 Ağustos Cumartesi
İzmir Efes Odeon'da

Not: Gösteriden önce Mehmet Eryılmaz'ın yönettiği Tuncel Kurtiz Belgeseli "Bedr" filmi gösterilecektir..

...telefonuymuş çalan. Taman, bir sorun yok, onunla ...ilgileniyorum, başta da öyle konuşmuştuk, ya dedi ...elefonu kapattı. Sen yine aynı partide misin? diye sor-...n. Evet hem de üst düzey yöneticilerinden biriyim şim-...Biliyor musun bu partiye ben senin yüzünden girdim. ...an üst üste şoklarla karşılaşınca içine kabuğuna çeki-...iş. Sanki şimdi ben de öyleydim. Ve şimdi içimdeki bir ...nç beni hiç hazır olmadığım şoklara karşı koruyordu ...gmuştu. Benim yüzümden mi? diye güçlükle sorabil-...ne rakip olarak gördüm. Ben ilkokuldan sonra okuya-...ndaydım. Sense hiç aksatmadan okuyabildin. Ben yaz ...ken sen evde kitap okuyor, ya da senin gibilerle plaj-...n eve misafirliğe gelenlerin yanındaki o sağlıklı, alımlı, ...rtmanın kapının önünde gördüklerinde o tatlı gülüm-...a tiksintiyle bakarlardı. Oysa seninle konuşmaya, gez-...a sen askerliğini subay olarak, bense er olarak yap-...değildi. Ay sonunu zor getirirdik. Ortaokuldan sonra ...aya başlamıştım. Giderek durumumuz kötüleşiyordu, ...için farkeden birşey yoktu ki. Senin giymediğin eski-...enlerinizi yıkıyor, çöplerinizi ben döküyordum. O nefret ...apınıza ben sıkıştırıyordum.

...ki kurmaya ve hep arkadaşın olmaya çalıştım. Ayrıca ...duğu o zor durumun nedenleri üzerinde konuşurduk. ...yeri olduğuna ikna etmeye çalışırdım seni.

...niyetim yoktu ki benim. Aksine sen neyi seçersen, neyi ...ngi fikirde olursan ben onun tam karşısında olacak-...mi? Yanlış ,doğru beni ilgilendirmiyordu. Nefretimle ...lluğumdan, geri kalmışlığımdan hep seni sorumlu tu-...böyle...

...sen hep varlığında eziyordun beni, bana eksikliklerin. Senin birlikte olduğun insanlarla ben olamıyor, se-...mıyor, okusam bile anlayamıyor ,seyrettiğin filmleri ...elere giremiyordum.. Ben hep senin girebildiğin,için-...kalmaya mahkumdum..

...lbimin delice çarptığını ve yüzümün kızardığını farket-...r bitirmiş, gençliği yoksunluklar ve ağır işlerde çalışa-... olmadan ben de kendime ölçü almıştım. Ne zaman ...tap okusam, bunu asla bizim kapıcı Dursun anlaya-...ut yanı ağır basan bir film seyretsem, bunu asla bi-...mez, ne zaman ilginç farklı bir çevreye girsem, bizim ...yerlere giremez, derdim içimden. Peki, kendi çev-... bu insanı kendime ölçü almıştım. Acaba bilinçaltım-da onun da beni ölçü aldığını farkettiğim için miydi bu? Peki, neden bu durumu kendimle tartışmayı, sorgulamayı hep geciktirmiş ve hep ileri bir tarihe atmıştım?

Tuhaf olan birşey daha vardı o bana en gizli en karanlık duygularını rahatlıkla anlatırken ben ona bu duygumu şu an mümkün değil anlatamazdım..

Biliyor musun, dedi benim o yıllardan iki tutkum kaldı. Biri siyah deri ceket, öbürü ise bond çanta. İkisi de sende vardı.. Ve ben onları sende gördüğümde deliye dönerdim. Ne söylediğimi bilmiyordum artık, sadece savunmadaydım: Ama şu an benden daha şıksın, dedim. Üzerinde çok pahalı bir takım elbise var. Ayakkabıların da öyle. Demin cep telefonunla konuşurken kol saatin gözüme çarptı, sanıyorum milyonlarca lira değerinde.

Bizim gibi insanlar ne tip işler yaparlar sen iyi bilirsin. tek sermayemiz bilek gücümüz ve kaybedecek birşeyimiz olmayışıdır. Öyle çok onurlu cesur filan da değilizdir hani. Bizim gibilerin de hakkı var bu dünyada. Sadece bunu biliyorum ve bu payı bilek gücümle almaya çalışıyorum.Evet şu an çok param var. Ama doğrusu ne biliyor musun? Aslında kapıcı Dursun'un çok parası var, bak bu çok önemli. Çünkü insan adını ve yoksulluğunu hiçbir zaman unutamıyor. Neden mi? Bak üzerimdeki bu elbisenin markası Beymen. Dünyanın parasını verdim ona. Ama gördüğün gibi üzerimden düşüyor. Ne yapsam giydiklerimi yakıştıramıyorum. Ya çorabımdan, ya kravatımdan, ya da gömleğimden renginden ele veriyorum kendimi. Birşey eksik kalıyor hep. Ama asıl eleverdiğim yüzüm, gözlerim, hareketlerim. Yoksulluk bir iz gibi yüzüme, gözlerime, vücuduma kazınmış. Bak sen bir gömlek, bir pantolonla benden daha şık görünüyorsun. Senin yüzüne ve üzerine başına bakanlar çocukluğunun benim kadar yoksulluk ve sıkıntılar içinde geçmediğini hemen anlarlar. Artık çok iyi anladım, ne yapsam aramızdaki fark hiç kapanmayacak. Ama tek teselim hayatının benim elimde olması. Bu durum sana olan öfkemi biraz olsun yumuşatıyor.

Senin elinde mi hayatım?

Evet niye şaştın? Partimiz hakkında yazdıklarını orada burada yaptığın konuşmaları ve siyasi ilişkilerini hiç kaçırmadan takip ediyoruz. Partideki arkadaşlar seni çok önceden beri susturmaya niyetlenmişlerdi. Bu işi bana bırakın dedim. Onu susturmak benim görevim olsun. Tabii hemen kabul ettiler. Artık bizim teşkilattan kimse benden izin almadan sana dokunamayacak. Biliyor musun, partide benim gibi birçok arkadaşımın kendisine ayırdığı bir insan vardır böyle. Nefretleriyle korudukları bir insan. Kendileri yaşarken onun ölmesini, hele bir başkası tarafından öldürülmesini hiç istemezler. ..

Birlikte caddeye çıktık. Benim için bir taksi durdurdu.. Elimi sıktı ve ben taksiye binerken kartını uzattı. Bir aksilik olursa, karşına çıkanlara mutlaka beni aramalarını söyle dedi.

Ona artık hiçbirşey söyleyecek durumda değildim. Sadece içimden: Hayatın hiç şakası yok.. Hayatın hiç şakası yok.. diye durmaksızın aynı cümleyi tekrarlıyorum.. Bir ara dönüp arkama baktım. Beni ömrü boyunca "nefretiyle koruyacak olan insan" orada, karanlık gecenin ortasında bir başına sigara içiyordu...

BEZGİN BEKİR

TUNÇAY AYGÜN

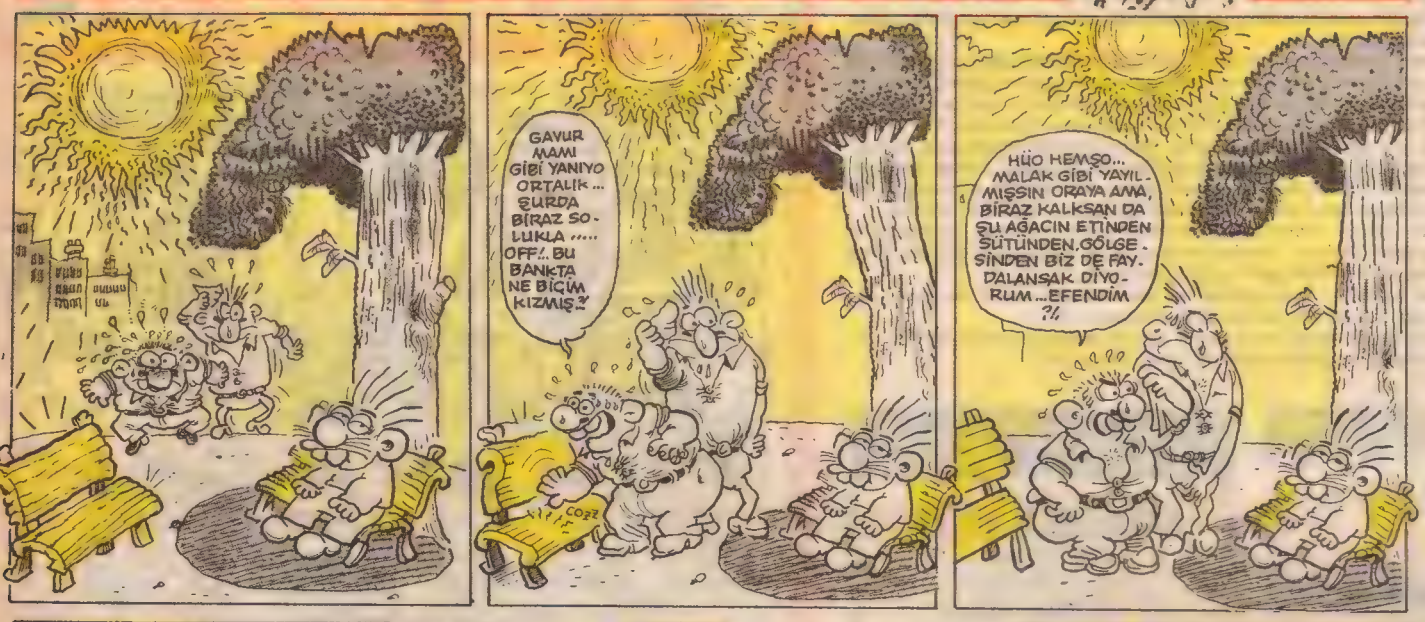

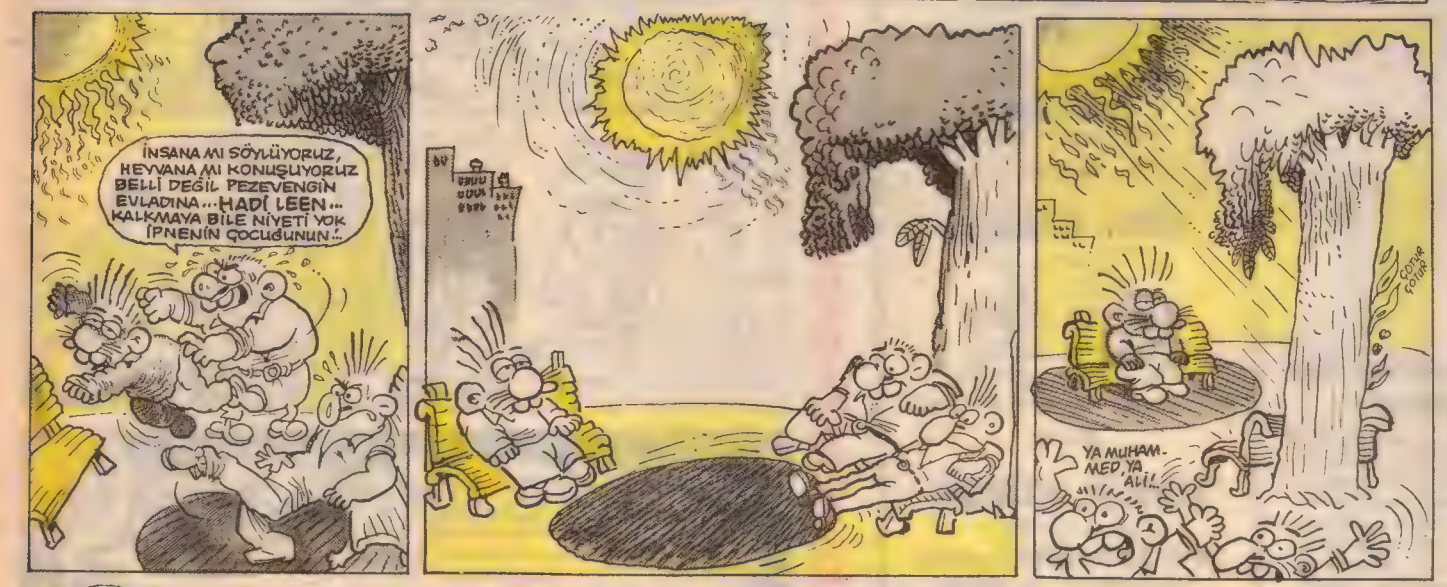

ARKADAŞIMA DOKUNMA!

Ezilen halkıma, Yeni Politika'ma, Koray'a, Tülin'e, Arzu'ya, Aileme dokunma!. Mücadelemize ışık tutan Grup Yorum'a, Ekin'e, Kızılırmak'a dokunma!!!! Dokunursan sen de yanarsın.
Rojhat

Önce tüm halklara, sonra haklarını almak için yürüyen işçi ve memurlara, sonra tüm dostlarıma, ikiz kız kardeşim tepkici Merih'e, canım yeğenlerim Umut, Özgür, Cem ve Nazlıcan, kendini çok seven dostluk abidesi güzelim şirin Öznur'uma ve hiç bir beyini affetmeyen, yıldızlı yumruğum şafak yıldızına dokunmayın, unutmayın "zar oyun bozar".
Hacettepe'den Mihman

Son günleridir diye can yoldaşım Duran'a, Mahmut'a, Kemal'e, uzaktan da olsa yardım elini uzatan Benivan'a ve eğer hâlâ yaşıyorsa Mışık'ıma Dokunmayın!
Ahmet Karataş

Özgürlük demokrasi ve kardeşlik şiarını benimsemiş, insanlık onurunu korumak için yaşamı son nefesine kadar direnmek olarak gören emekçi halklara. Ayrıca yaşamaları bile suç sayılan değerli Dersim halkına ve toplumcu aydınlara dokunmayın.

Devrimci arkadaşlarımız Abdi'ye, Ozan'a, Özkan'a, Ertuğrul'a, Emin'e, Ramazan'a, Çağdaş'a, Devrim'e, Özgür'e, Özgün'e ve tüm devrimcilere, güzel insan Ebru'ya dokunmayın!.. Hatta ülkücü arkadaşımız Haken'a bile dokunmayın. O pis ellerinizi güzel ilimizden uzak tutun...
DEVRİMCİ GENÇLİK DENİZLİ

Yüzüncü Yıl Üniversiteli
Bir Grup Öğrenci

Özellikle, hayatımın en değerli varlığı olan Murat Bey'e dokunmayın. Daha sonra canım gibi sevdiğim dostlarıma ve arkadaşlarıma başta Türkan, Evrim, İpek, Emoş, Birgül, Zaza arkadaşıma (o kendini bilir) ve tabii ki anne ve babama dokunmayın. Çünkü ben onları çok seviyorum. ***Rumuz:Seboş***

"Benim onu çok sevdiğim, ama onun neler hissettiğini bilmediğim birçok şeyi paylaştığımız can yoldaşıma, gerçekleştirmeye kararlı olduğum hayallerime, Leman'ıma ve şekler düşüncelerden uzaklaşmış demokratik insanlara dokunmayın.
SEVEN

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

● Yılmaz Apak ve Barışa sevgiler! Bağışlayın, sizin o işe vaktiniz yok!.. Sonra bilahare...

ERDİL YAŞAROĞLU

MARLON

Kokêl...

Ender Özkaltraman

LA OĞUM BU DAL KIRILACAK ULE!.. ULEE...E...Eİİ!..

DUR... SAKIN KIPILDAMA!..

Bundan 15 yıl öncesi... Hakkari'de hemen her mahallede bi sürü erik ağacı vardı ve biz her Allah'ın gününü bu ağaçların dallarında geçirirdik... İşimiz gücümüz ekşi erik yemekti...

O zamanlar, sık sık bu erik ağaçlarının narin dallarının azizliklerine uğradık...

AAYH!..

ÇOT!

İşte yine böyle bir gün, olduk-ça yüksek bir erik ağacın-dan fena halde düşmüştüm. Hem de sol dirseğim üzerine...

OU!

KRAK!

Kolum müthiş derecede ağrıyordu... Belli ki ya kırılmış ya da çıkmış olmalıydı... "Al işte, yine bir bela almıştım başıma!"

KIRILDI MI?

AY KOLUMU-KOLUM.

Kolumun o müthiş sancısıyla eve döndüm, bu olayı annem-babamdan saklamalıydım, yoksa bi'ton dayak da onlardan yiyebilirdim!..

SEN NİYE İKİDE BİR SOL KOLUNU EĞİK TUTUYOSUN BAKİM!..

BEN Mİ?..

HE SEN!

YOO!..

Gerçekten de; sonradan farkettim ki sol kolumu düzleştiremiyorum... Kolum eğri duruyordu...

kemiği yeniden çıkmış olmalıydı... Uzun bir süre acıya katlanarak idare ettim... Ne zaman, nasıl iyileşeceğimi bilmeden... Taa ki;

Bi gün yıkanırken annem kolumu tuttu;

DÜZLEŞTİR Bİ ŞU KOLUNU! DÜZ TUT DÜZ!..

DUR ANNE! AAAY..

BİŞEY VAR SENİN BU KOLUNDA... SAKLIYOSUN!..

YOK ANNE, VALLAH YOK?!

EVET VAR, BABANA DİYECEM!..

GEÇER ANNE, VALLAH GEÇER!..

Ve annem, babama söyledi... Babam da (Zaten şüphelendiği için) kolumdan tuttuğu gibi beni KOKÊL'in evine götürdü... Kokêl'in adını sık sık duyardım, çünkü o oradaki kırıkçı-çıkıkçı eşrafının en efsanevi adıydı...

KOKÊL ABE EVDE Mİ?..

HE BUYRUN!..

Herhangi bi kol bacak ya da ne bileyim parmak falan kırılsın; ve bu iş KOKÊL'e havale edilsin... İşte o zaman bilin ki bu işin sonu sağlıktı... Kokêl, gerçekten de işinin ustasıydı..

Ona gittiğimiz gün, Kokêl'in evinde misafirleri vardı... Yemeğe oturmuşlardı... İki karısının-dan küçük olanı Kokêl'in kulağına eğilip geldiğimizi haber verdi;

HELE YANIMA GEL!..

Sofradan kalkmadan beni yanına oturttu... Elleriyle önce bi, çıkık olan kolumu yokladı, ağrıyan yeri bulduktan sonra şöyle dedi...

BAK DELİKANLI! ŞİMDİ KOLUNU BİRAZ AĞRITACAM, DİLEDİĞİN KADAR BAĞIR! AMA BİL Kİ SONRA HEMEN İYİLEŞECEKSİN... HAZIR MISIN?

HA... HAZIRIM!..

Der demez, ani ve narin hareketlerle kolumu şöyle bi bir burktu...

BİSSMİLLAH!..

AAAAAAAAAAH AAAH!

KRUP-TRAK!

O an duyduğum anlık acıyı ömrümce unutamayacağım... Düzelen kolumla, biraz da belimi sürdüklerinde artık acı-ma-cı kalmamıştı...

BACI KOKEL EVDE Mİ?..

HE... EVDE-DİR!..

Kırık-çıkık vakalarında Kokêl'e giden herkese hak veriyordum...

Hakkarili herkes gibi, ben de; beni iyileştiren bu adama hayran kalmıştım... Bu becerisi ona olağanüstü bir karizma, bi otorite kazandırıyordu... Doğrusu Kokêl'in buna ihtiyacı da yoktu; Çünkü o zaten üç-dört köyün ağası, binlerce dönüm toprağın, yüzlerce koyunun sahibi, küçük bir aşiret reisiydi... Yani o bu işi, öyle parası için yapmıyordu... Evet, durum böyleydi işte... Aradan aylar-yıllar geçti... Erik ağaçları yaşlanmış, biz de büyümüştük... Kokêl de biraz ihtiyar olmuştu tabii...

Güneydoğu'da da artık herşey değişmiş, herşey kirlenmişti... Kokêl'de bu koşullar altında kendince doğru olan bir karar almış; koruculuğu kabul etmişti... Köyü, bir korucu köyü; Kendisi de korucubaşı yani korucu ağası olmuştu... Çevresine sağlık yayan bu adam artık dağ-bayır silahla dolaşıyordu...

Bir iki ay önce, İstanbul'a yerleşen Hakkârili bi abimle oturmuş oralardan konuşuyorduk ki, laf döndü dolaştı KOKÊL'e geldi...

YA HAKKETEN N'OOLDU KOKÊL'E? NE YAPIYOR ŞİMDİ?..

HABERİN YOK MU? KOKÊL ÖLDÜ?!

"...Sonra anlattı; Kokêl'in köyüne bir baskın düzenlenmiş, her taraf yakılıp, yıkılmış... Bu arada Kokêl'de kurşuna dizilmiş..."

...

Sonra ikimiz de sustuk... İkimizin de kolu yanyana geldi... İkimiz de; haşarı çocukluğumuzda bir kırılan-bir çıkan ama hep de KOKÊL tarafından sağlığına kavuşturulan kollarımızın, dikenli dikenli olan tüylerine baktık... Bu tüylere ürpermeleri için komut veren kalbimize hak verdik...

O gönlümüzdeydi ve hep orda yaşıyacaktı...

...Olası öyküleri, "Feryada gücüm yok..!" diyenler için... Kitabevlerinde...

Akşamserası

☛ Ankara'dan Özgür ORHANGAZİ'ye: Gözleminin, birçok değişik versiyonunu daha önce çizmiştim. Ben o gönderdiğin gözleme "Motor üstü psikolojisi" diyorum. Benim de başıma geldi... Nedense şoförün yanına ya da motor üstüne oturan herkes, muavin havasına giriyor. N'apıcaksın? Türkiye burası...

☛ Kuşadası'ndan Serter TURKTAŞ'a: Espirilerin fena değil... Yalnız, üzerinde biraz oynamam gerekiyor. Sevgiler...

☛ İzmir'den Ender ÖZKAN'a: Enderciğim, espirin maalesef tıss... İlk aklına geldiği gibi göndermissin, üzerinde biraz daha düşünmen lazımdı... Bir dahaki sefere... Hadi bakalım.

☛ İzmir'den Engin Avan ve Serkan Bigay'a: Espriler başarılı... Ayrıca teklifiniz için teşekkürler. Multimedya dünyasına girmek isteriz, ancak bizim tiplerimiz dergi tipleri. Dergide olduğu, yani durağan olduğu zaman bir tadı var... Şimdi bunları canlandıralım diye kaş yaparken göz çıkartabiliriz... Ancak fena bir fikir değil. Daha önce de teklif edilmişti... Bir düşünelim bakalım...

☛ Erdenerciler, Erdener tişörtleriniz pek yakında geliyor... Haberiniz ola!... Bundan sonra, niye Erdener tişörtü yok diye basmın eti yenmesin!...

☛ Ayrıca uzun bir bekleyişten sonra "Erdener Sipesiyal Köşesi" de haftaya geliyor... Bekleyiniz ve görünüz, okuyunuz, okutunuz!..

BİTMEYEN KISIR DÖNGÜ...

BOŞ SAATLER VADİSİ

GÖKHAN DABAK

Uzayda saat yönüne dönmek zorunda olmayan uzay gemileri vardır. Ve bunlar dolaşıp dururlar o kalaksi senin bu kalaksi benim hesabı. Şimdibi gün bu uzay gemilerinden birinin lastiği patlıyo tamammı! Astıronot'da Mistır Riçırtning. Şimdi bu lavuk uğraşıyo uğraşıyo patlak lastiği tamir edemiyo. Benle Helgada bagajda uyayoz. Geldi bu, (aabi elini ayaanı öpiim şu lastiği tamir et, ben beceremedim sen becer, elimden daa fazlası gelmedi.) Nası ağlıyo biliyomusun. İt gibi aynen. Buna bi kafa attım, soona da bileeni bi büktüm. Çaat. Helga uyuz oldu. Başladı vıdı vıdıya. (Şen şöölesinde sen böölesinde niye kırdın Riçirting i felan filan). Yani atalarımız boşuna dememiş (ne karıya üzül, ne öküze düzül.) diye. Neyşe efendim (şaak) bi tokatta buna yapıştırırsın. Soona açtım kaputu, vay! o da ne? Yedek lastik yok! (ulan Riçırding nerde lastik?) Başladı titremeye, bana (aabi elini ayaanı öpiim, bokunu yiyim) ayağı çekiyo. (kes lan) dedim (öt, nooldu?). Lavuk demezmi (aabi paraya sıkıştım sttım!) Ulan kafam bi attı. Buna bi uçan tekme. Sona çekersin ondörtlüyü bi saydırırsın. Bu arada meteor yağmırıda başladımı. Daşlar nası vurayo biliyonmu. Daha yeni çektirmişiz cilayı. Taksidi bitmemiş olmasıda bir başka bedtrip konusu. İyice kafam attı arkadaş!

Helga ya dedimki (çabık soyun!) Fekat ne yazıkki Helga soyunamadan uzay gemisine isabet eden çok büyük bir meteor parçası herşeyi sona erdirdi. Bir müddet sonra uzay ın o bölgesinde parçalanmış bir uzay gemisi çeşitli uzay çöpçüleri tarafından toplanmaya başladı.

***

Şimdi pek sevgili uzayseverler bu kıssadan çıkartmanız gereken ders nedir?

İlk olarak şunu söylemeliyizki uzayda yedek lastiksiz yolculuk etmeyiniz. İkincisi ise bilinç düzeyi yeterli derecede yüksek olmayan insanların uzayda uçurtma uçurması ve balık beslemesi kesinlikle yasaklanmalıdır. Uzayda yapılan hatalar sert bir şekilde cezalandırılmalı gerekirse bazı astronotların kafası kesilmelidir. Yada nebiliyim yaa yapın işte bişeyler.. Şimdi gelelim domates beslerken nelere tikkat etmeliyiz adlı sayın mevzumuza. Herşeyden evvel şunu unutmamalıyızki tomatesler kırmızı olmalıdır. Olmayanlar ise kızarana kadar kızdırılmalıdırlar. Daha da olmazsa üstüne benzin döküp yakınız. İşte bu belirleme sonucu tüm domates tarlaları alev alev yanmaya başladı. Olay yerine gelen itfaiye ekipleri derhal bol miktardaki vişne sularını yangına fışkırttılar. Konuyla alakasız bir takım kızılderililer ise atlarını pişirip yemeye başladılar. Niçin böyle yaptıkları soruldağa zaman ise ceplerinden -at yeme ehliyeti-ni çıkartıp bu soruyu soranların suratına fırlattılarki bir nebze olsun sinirli görükmek için. Çünkü onlar sakin budist rahiplerinden ziyade vahşi kızılderililer ya. Ama bu arada kovboylarıda unutmamak lazım. Veya unutsakta olur. Hatta unutun gitsin. Eğer kovboyseverleri, kırdıysam özür dilerim. Sizlere kendimi affatermek için derhal bir su samuru fıkrası anlatıyım bari.

***

Su samurunun biri bir gün bir bar'a gelir ve barmene demişki (bir cin istiyorum ama limonsuz olsun, çünkü ben limon sevmem) diyince barmen sol elinin serçe parmağını sağ burun deliğine sokup (özür dilerim hiç limonumuz kalmadı, arzu ederseniz size portakalsız cin veriyim) diyince bu duruma sinirlenen su samuru bindiği dalı kesip eşeğe ters binmiş.

***

Ve sabah güneşi doğmaya başladı dağların ardından. Işıklar saçtı herbiyana. Ki gözlerimiz kamaşsında gözlük takalım diye. Balıklar hopladı, rüzgara karıştı kelebekler. Yağmur yağdı, damlalar berrak ve yavarlaktı. Üç küçük bulut kaydı gökyüzünden şey'e doğru. Şemşiye.

BİTTİ

TOP CAMBAZI BORA

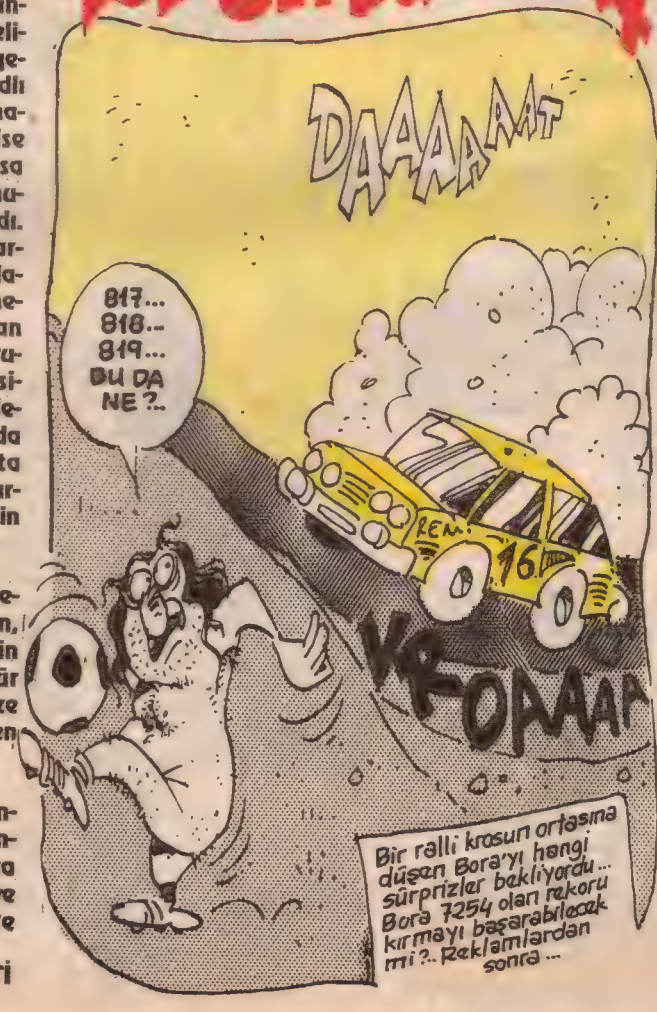

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

HİSLİ ŞİİR, İNSANİ ŞİİR

Sevgililer vardır besili
Şımarık da olur onlar
Bazen bir meyve ister
vücut
Organizma kıskanır
vücudu
Erik ister; üzüm ister
Durmaz deli bünye
arzular.
Tadı emmek ister artık
Güçlü olmayı isteriz
Vitaminli besinleri vardır
Almazsa vücut sinirli olur
Sevgililer de böyledir
Kalorisini almayan
sevgili
Arsız olur, söz dinlemez
Derhal uyarmalıyız onları
Kuşlar ve doğa öylemidir
Onlar gezer, bilmez onlar.

KAPTAN KUSTO VE ARKADAŞLARI...

• Sündüz ile Nuri tatilde...

SÜNDÜZ İLE NURİ (Muayyen günler)

GEKİRGE

CEM YILMAZ

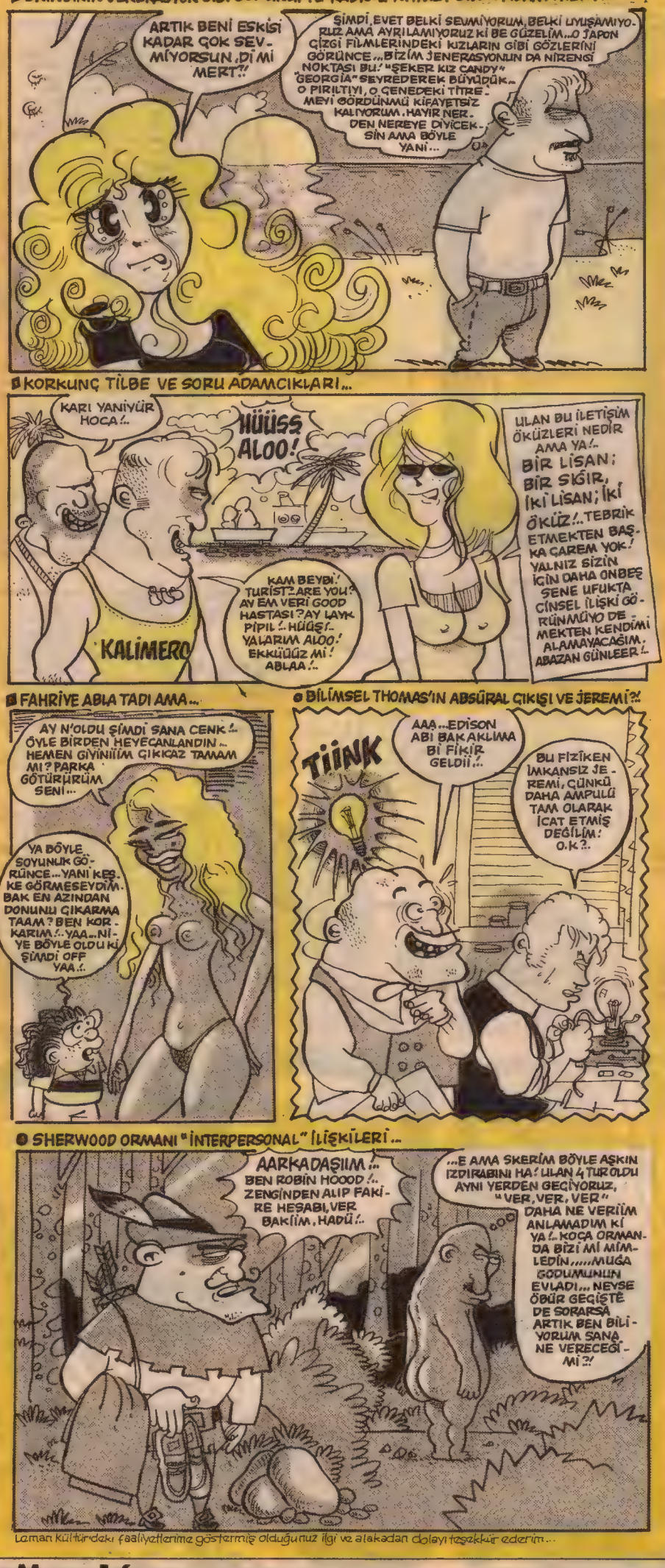

Leman Kültürdeki faaliyetlerime göstermiş olduğunuz ilgi ve alakadan dolayı teşekkür ederim...

Bilgiyi Acılarımızdan Damıtacağız

Üreterek değil, acı çekerek talep ediyoruz. Arabesk müzik-kültürün tam ortasında böyle bir ontolojik şaşkınlık edindik. Ne çok intihar edersek, sevdiğimiz kızı o kadar hak edebileceğimizi düşünüyoruz. Bilge sosyolog Kadir Cangızbay, bu arabesk acıyı, çok kısa yoldan ifade eder: "Adam, kendini parçalayarak, saatlerce otobüsün arkasından koşar. Sonra, en çok ben koştum, ben acı çektim, otobüsü bana verin!" der.

Çığlık çığlığa acılar içindeyiz. Acıların ötesine geçemiyoruz. Acıları çözmeye, anlamaya, dinlemeye, estetize etmeye yanaşmıyoruz. Kapalıçarşı önünde bir seyyar satıcı bir türlü ikna edemediği turistin ardından can havliyle bir küfür patlatır: "Türkçe anlatıyoruz anlamıyor, ..na koduğumun turisti!..

Tam da burda Türkçe anlatıyoruz. Ancak.. Ankara'da bir Kültür bakanlığı, ona yakın üniversite kara hava-deniz komutanlıkları, beş milyon nüfusu yarım milyon üniversite öğrencisi, beşyüz milletvekili var, trajı üçyüzü geçen tek bir edebiyat dergisi yok. Türkçe de anlatamıyoruz.

Aydınlarımız otuz yıldır halkıyla, taksilerin arka camlarındaki yazılarla konuşuyor. Minibüslerin arka camlarındaki slogan-arabesk cümleler, aydınlarla halkın buluşma-mesaj- haberleşme yeri. Son yıllarda büyük gazetelerimiz de nihayet aynı metodu seçip, halkla mesaj için köşelerinde minik duvar yazısı kutuları açtılar. Allah muhabbetlerini bozmasın.

Bugünlerde bu taksi camlarında bir moda slogan çoğalıyor: "Ya Türkiye'yi Seversin, Ya da Defolup gidersin!"

Ne diyelim, aynı vatandaş, altı aylık bebeğini kucağına alıp dama çıkmış elinde ekmek bıçağı, tehdit ediyor hepimizi.. Adama aşağıdan bağıralım: Ya Türkiye'yi seversin, ya da defolup gidersin..

Acılar çağında bu da bizim için yeni bir süreç, götümüzün bokuna bakmadan, insanların acısından seyranlık hazlar-tadlar çıkarmaya başladık. Ayranımız yok içmeye, bir de burjuva ahlağı edindik. Kontlar, prensler de, tebaalarını, kölelerini canları istediğinde düzer, sonra onların sefil, acı dolu çığlıklarını şömine başlarında keyifle dinlerlerdi.

Cahillikten, aptallıktan, çaresizlikten, umursamazlıktan kaynaklanan, renk renk, çeşit çeşit acılarımız var. "Beş yaşında bir çocuk, makasla oynarken koltukları kesmiş. Durumu öğrenen babası, cezalandırmak için çocuğu sandalyeye sıkıca bağlamış. Sonra kangren olmuş çocuk, bir kolunu kesmişler. Çocuk ayıldığında babasına: "baba cezam ne zaman bitecek, kolumu ne zaman takacaklsın" diyor.

Ne diyelim, bu beş yaşındaki çocuğa: "Ya Türkiye'yi seversin, ya da defolup gidersin!...

Onaltı yaşında manikürcü gecekondulu kız, ağdanın ötesinde sosyete hanımların oralarının traşını yapıyor, ekmek parası için, aynı kız, saunada zengin bebelerine mastürbasyon hizmeti veriyor, aynı kız, lezbiyen ilişkiler için ünlü sanatçılara-sosyeteye kiralanıyor.

Ne diyelim bu zavallı kız çocuklarına: "Ya Türkiye'yi seversin, ya da defolup gidersin!..

Bosna'da dökülen şeyin adı kandır, söyler misiniz bunun adı nedir?

***

Peki neden Orhan Pamuk gibi romancılar her taşının bin dert taşıdığı, bu toprakların acılarının romanını yazmaz?

Batı, ondokuzuncu asır boyunca, birinci-ikinci dünya savaşları sonrası, acıların binlerce romanı yazdı. İnsanlık adına, bilinmedik duyulmadık, deşilmedik, söylenmedik söz bırakmadı. Her taştan her nesneden hesap soruldu. Bugünkü siyasi-iktisadi-hukuki kurumları, bu çağlar boyu süren acıların estetize edilmesiyle oluşturdu. Çağların yangınından milyonlarca aydının kanından bu kurumları, refahının, geleceğinin, medeniyetinin istikbali olarak inşa etti.

Doğaya, insanoğluna, uzaya hükmeden bu kurumların gelişiminden. niçininden habersiz toplumların aydınları-politikacıları "batı balinaları bile kurtarıyor, bizi kurtarmıyor" diye ucuz-komik-yersiz acı dolu feryatlar kusuyor.

Batılı aydınlar yüzyıldır bu kurumların batı dışı toplumlara taşınmasının mücadelesini verdi, onlar bunu adına, gelişme aydınlık dedi, biz emperyalizm, dedik.

Batılı değerler bir ışık gibi okyanusların derinliklerinden galaksilere kadar her yere uzandı. Biz, bu ışığın hayranlığı altında, kölesi kuklası, taklitçisi oluverdik. Ne onlar satabildi bu değerleri ne biz alabildik? Çünkü bu ışıktan elbiseye giyebilmek için, bu sosyal-siyasi haritanın gaz odalarından cinnet odalarından geçmeliydik. Bilgiyi ancak acılar artır, damıtabilirdi. Ve bu bilgi onların acılarının bilgisiydi.

İnsan ruhunu, Tanrıları asıp-kesen ondokuzuncu asrın acılarının romanları yok artık. Batı artık unutmanın, eğlencenin, kendinden geçmenin, afyonun, şarabın, oyunun, fantazyanın, tarihi masalların, abartıların, bozuklukların, ilginçliğin, çarpıcılığın, kurgunun, detektifin, labirentlerin, zekanın, duygusuz aklın, hafıza oyunlarının vs. romanlarını yazmakla meşgul, Orhan Pamuk gibi.

Biz ise, Aleviler, tarikatlar, köylülür, yoksullar, kanunsuz, yasasız, kurumsuz upuzun bir coğrafyada debelenip duruyoruz, ondokuzuncu asır gibi. Herkesin herkesle kavgası.

Avrupa çoktan, şişkin semiz ve mutlu bir fare gibi kendi haritasına tıkınıp kaldı. Bir anda ışık gibi bizi de kendisi gibi yapmayı çok istedi. Ülkemizde ve batıda, bu kurumların-değerlerin dünyayı bir anda değiştireceğine safça inanan yüzlerce filozof hayatlarını bu uğurda verdi.

İstesek de batılı olamıyoruz. Batı, istese de, doğunun acısını yüreğinde hissedemiyor. Bilgi ithal edilmiyor. Bilgiyi ancak, kendi acılarımızdan damıtmak zorundayız. Bu toprakların her bir taşı, her bir çimen tanesinden onun hesabını sormak zorundayız.

İşte, Sırpların son saldırısında .. Bosnalılar ilaç bulamıyor, yaraları yoğurtla tedavi ediyor, gazlı bez bulamıyor, yatak çarşaflarını parçalıyor. Tam da o an bir yardım paketi geliyor büyük bir sevinçle açıyorlar paketi. İçinden yalnız üçyüzbin adet prezervatif çıkıyor..

işte Sovyetler devlet kapitalizmini engelleyemedi. İşi üretimi örgütleyelim derken, insanların ruhlarını örgütlediler, ikiyüzelli milyon loş bakışlı insan, sonunda her biri bir dağ başına çıkıp hürriyet istedi.

İşte dörtyüzyıl aydınlanma koşusu, insanlık davasının en yüce bayrağı hümanizmi ! Semiz, şişkin bir fare gibi kendi haritasına sıkışıp kaldı. Amerika ve Avrupa dışında hiç bir boka yaramıyor. Batı uygarlığı sonunda kendi Stalini'ni yetiştirdi. Bir tek adam, Gali, beşyüzyıllık bir uygarlığı kıçına siliyor.

Haydi Avrupa'ya diye çığlık atıyoruz. Hümanizmin yapabileceği birşey kalmadı. Bize düşen teknolojik canavarlardan, ölümlerden ölüm beğenmektir, ben yine Amerikan füzelerinin yerine Saddam'ın manyak füzelerini tercih ederim. Ben yine Alman Fransız televizyonlarında boy göstermek yerine DGM savcısına ifade veririm. Nasılsa bizi boktan bir hücrede korkudan tutamadığımız çişimizde boğacaklar.İnsanlığımızı asla vermeyecekler. İnsanlığımızı bize kendi insanlarımızla, zebanilerimizle, vahşilerimizle, verdiğimiz soylu kavganın ahlakı verecek.

Avrupa Birliği! Globalleşme! Kizizoğlu Mustafa peh peh peh!..

NİHAT GENÇ

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Hüzünlü bir aşk hikayesi mi? Yoksa maymunun götü mü?.. Ya da **hayat sürprizle doludur**!.. Buyrun bakalım...

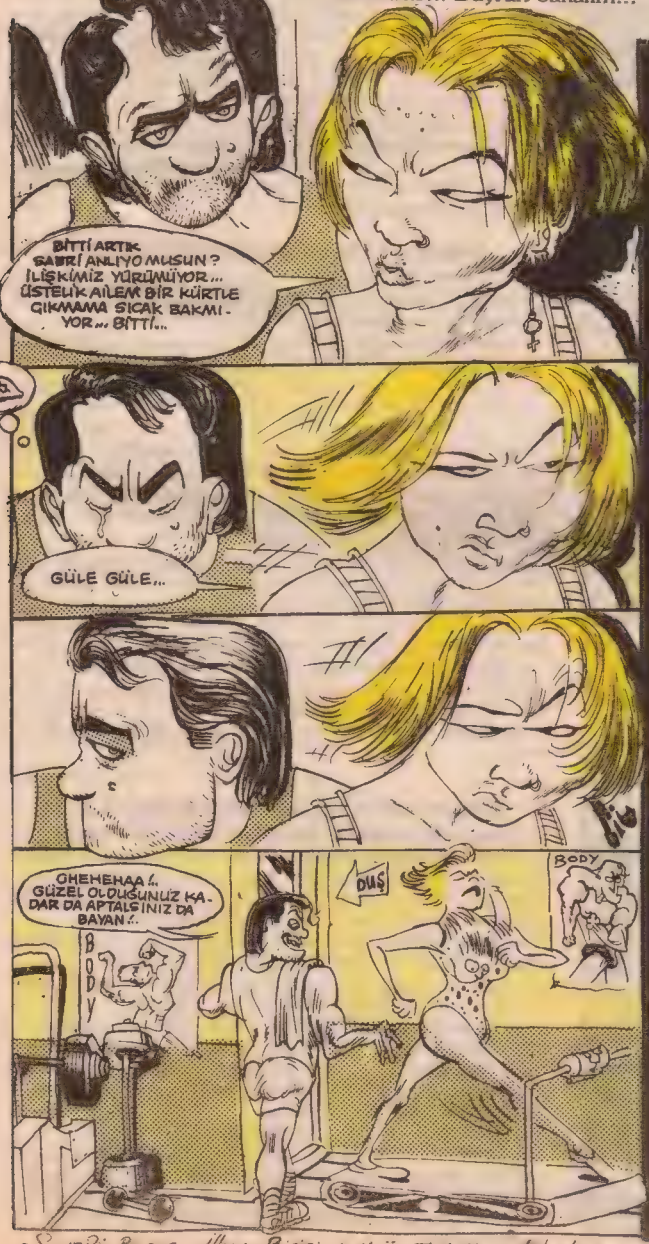

CİNNET! Çağın hastalığı stress'in bacanağı!... Yarın ne olacağını kim bilebilir ki.. Aşağıdaki iki adet cinnet vesikası... Dediğim gibi beyninizi koruyun... Yani ben bile arasıra...

İşte ABSÜRT KARİKATÜR! **Bahadır Boysal**'ın pek çok şeye muktedir olduğunu anlayın artık lütfen...

BAHADIR BOYSAL ile KISA AMA MESAFELİ SÖYLEŞİLER

_ Bahadır Boysal, egosunun farkındadır... Neredeyse başka hiçbirşey düşünmeye-cek kadar.. Neden **benlik**?..

-Benliğime bu tutkulu bağlılık **benim mükemmel olmamdan çok** rakiplerimin **ber-bat** olmasından kaynaklanıyor... Özgür olmayan bir dünyada yaşıyoruz.. Gerçek özgürlük ancak bu yalancı özgürlüğün yıkımıyla gerçekleşir... Ve artık kurtuluşun son kertesine kadar tahta bir tahribatçıyı çıkarmış oldunuz !!! HAHAHAHAHI?!

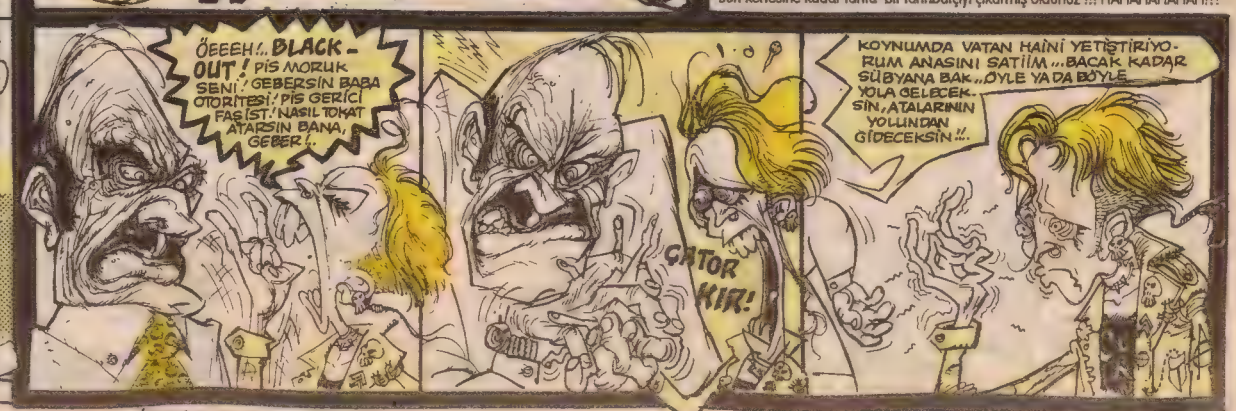

Sevgili Bunge: Ilkay, Birisi, H.M.Ö. Zeynep mektuplarınızı aldım... Teşekkürler...

Akşam Servisi

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

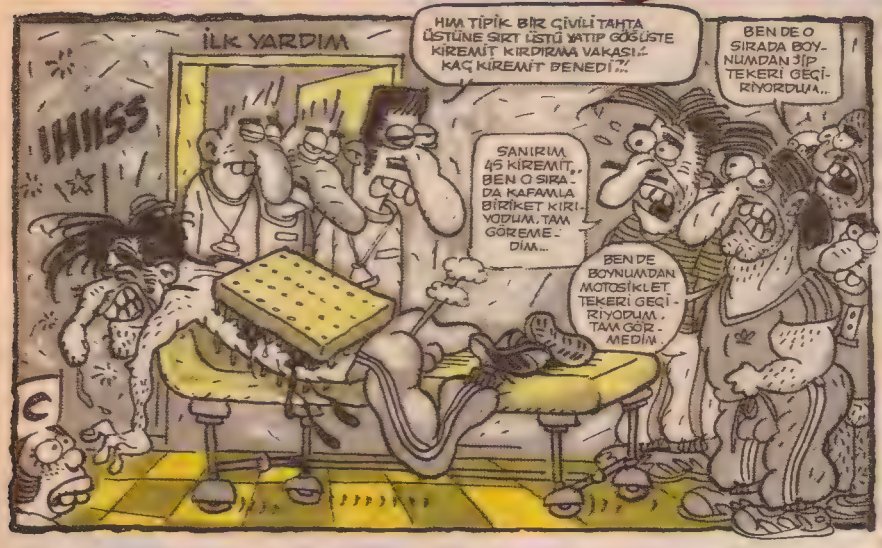

- Evet sayın seyirciler! İnanılmaz bir yarış! Startta önde çıkan ve favori gösterilen Burak gerilerde kalırken, Deniz atağa geçti! Fakat, fakat arkadan inanılmaz bir performansla fırlayan İstemi ile Özge burun farkıyla öne çıkarken, onları Doğukan, Barış, Filiz zorluyor... İnanılmaz bir yarış, evet evet! Şimdi Talay, Pamir ve Elif gerilerden atak yaparken Tilbe inanılmaz bir çıkışla bir boy öne çıktı... Tilbe ilerliyor, ilerliyor, arayı açıyor ve, ve, ve... Eveeet... Tilbe yarışı kazanıyor... Hoşgeldin Tilbe diyoruz, yaşasın sıra sende... Bravo, Braaavo...

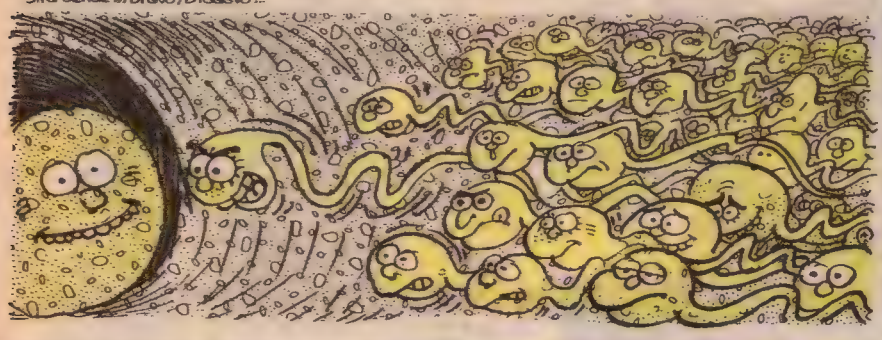

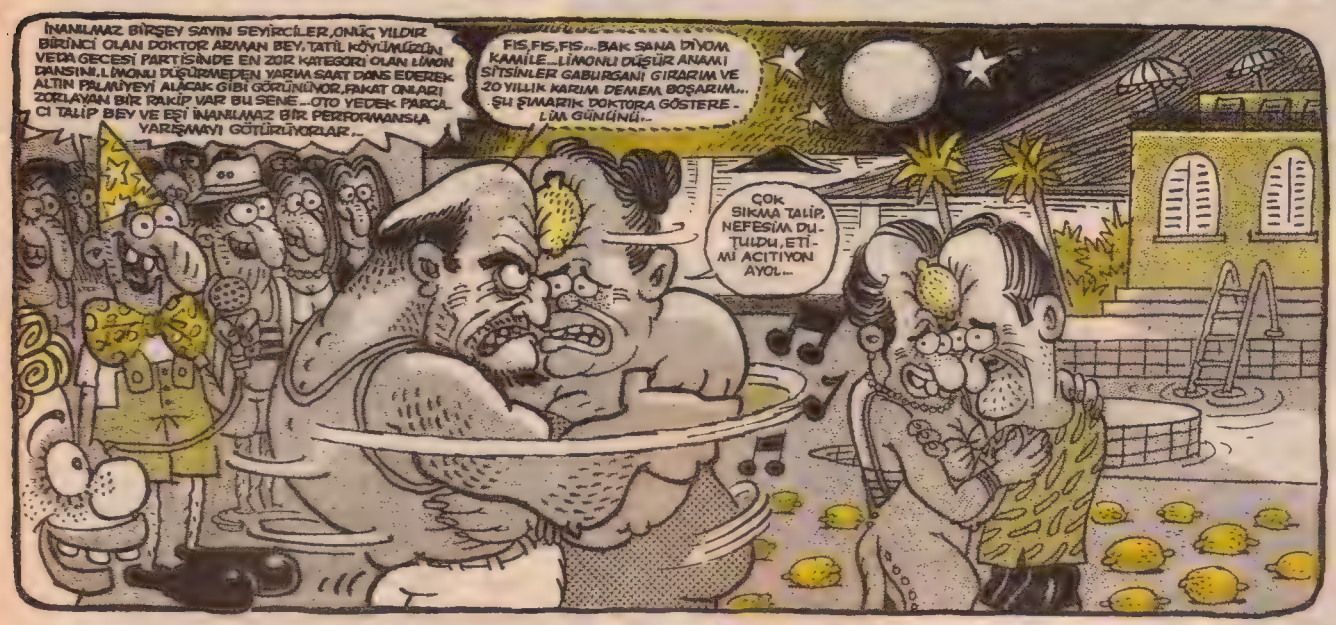

Akşamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Leman

Açılabileceğim, dertlerimi bildireceğim tek yer şu anda sizlerseniz. Herşey 68'de başladı. Doğmuşum. 68'in ruhu içime girmiş. İlkokul, ortaokul, lise derken ideallerimin temiz bir dünya, kardeşlik, özgürlük, adalet olduğuna karar vererek polislik için başvurmuştum. Formaliteler ve sonrası siyasi şubeye adım atış. Çok geçmedi aradan 5 sene geçti ve düzenin hiç de öyle güzel işlemediğini ve ne kadar düzgün olursam olayım, çarpıtılmış dişliler arasında benim de yıpratıldığımın farkına vardım. 89'da İzmir'e yerleştim. Mutlu değildim. Huzurum yoktu. Arkadaşlığım çok sınırlıydı. Yani herşey aslında ters gidiyordu. Ta ki onu görünceye dek. Bir sese aşık oldum. Ve içimin kıpır kıpır olduğunu gördüm. Sevdim, ilk kez bu duyguya kapıldım. Uzun bir zaman Berivan'la konuşma dönemi geçirdik. Ve bu sırada kimsenin haberi olmadan geçmişin izlerini yok etmek için ve yeni bir geleceğe umutla, Berivan'la sıcak bakmak için görevimden istifa ettim. Bundan kimsenin haberi olmasın istedim. Çünkü Berivan toplum sorunlarına karşı duyarlı ve kişilik sahibi bir kızdı. Oysa ya ben; onun tüm düşüncelerine ters geliyordum. O alevi ben sünni, Laz ve Kürt oluşumuz, yani taban tabana zıttık. Fakat aşk herşeyden üstündür dedik. Savaştık. Herşeyi birbirimize anlattık. Ama ben sadece tek bir konuda yalan söylemek zorunda kaldım. Eskiden bir polis olduğumu öğrenmesin istedim. Çünkü sol eğilimli bir aileye girecek ve onlarla yaşayacaktım. Evet polislik kötü bir meslek değil ama olmuyor işte. Ya Berivan ya polislik dedim. Beynim Berivan dedi. Çünkü onu çok seviyordum. Bu sırada çok zor durumlar altında ben askere gitmeden Berivan'la sözlendik. Çoğu kişiler buna karşı çıkmasına rağmen. Hiç kimse bizi engelleyemezdi. Çünkü biz birbirimizi çok sevdik. Her neyse askerdeyim. Geçen ay ailesi benim söyleyemediğim, içime dert olan geçmişimi öğrenmiş. Ve sözü bozdular. Hemen İzmir'e gittim. Durumu kabullendim. Suçumu kabul ettim. Konuştuk, işleri biraz olsun yerine koyduk.

Demem şudur ki, kimse mükemmel değildir. Her insan hata yapabilir. Önemli olan hatadan dönebilmektir. Ben de öyle yaptım. Berivan'la bir ömür boyu olmak için herşeyi terkettim. Yeni geleceğe hazırlanıyorum. Ve bunu Berivan'la istiyorum. Ben hatalarımdan döndüm. Çünkü doğru olanı öğrendim. Ve bunu herkesin bilmesini istiyorum. Çünkü hayatı, Leman'ı, Berivan'ı çok seviyorum. İnsanları seviyorum.

Rumuz: Bir siyasinin anıları. Rosan H.Y.P. MK. TF.TB.
Samsun Esentepe Kışlası/Samsun

Not: Cezmi Ersöz'e bana Eskişehir'de Kibele Kitabevi'nde gönderdiği yazı için çok teşekkürler.

VOLKAN VE GÜLCİHAN'IN ANISINA

26 Haziran 1994'te (yani 1 yıl önce) 4 can insanı kaybettik. Ne yazık ki Zuhal ve kardeşi Emine'yi tanıma şansım olmamıştı. Ama o anda Volkan ve Gülcihan'la olduklarına göre mutlaka onlar kadar sevecen, onlar kadar insancıl, dost canlısı, yardımsever ve hayat doluydular. Volkan ve Gülcihan 6 yıllık tıp eğitimleri boyunca birbirlerine olan sevgilerini korumuşlar ve söz konusu olaydan 6 ay önce evlenmişlerdi. Her ikisi de Erzincan'da doktorluk yapıyorlardı ve dillerinde hep o şarkı vardı. Kalbim Ege'de kaldı... Sonunda tüm bürokratik engelleri yıkıp Ege'de bir ilçeye (çok sevdikleri İzmir'e değil ama olsun) tayin çıkarmayı başardılar. 10 gün sonra Ege'de göreve başlayacaklardı. Ve neden, nasıl hâlâ bilmiyoruz, trafik canavarının kurbanları oldular. Sözlerim, satırlarımı, şimdi, yarın, bir ay ya da bir yıl sonra okumaya fırsat bulacak herkese. Volkan benim tek kardeşimdi, Gülcihan ise onun olduğu kadar benim de herşeyimdi. Yola çıkan araba, kamyon, otobüs, hatta motosiklet direksiyonu kullanan herkese sesleniyorum, lütfen dikkatli olun. Geride kalanların yaşadıkları, yaşayacakları aşmak zorunda kalacakları zorlukları düşünerek lütfen trafik canavarı olmayın ya da aynı yolda seyreden herhangi bir arabadaki canavarı düşünerek kullanın taşıtlarınızı. Yaşanacak o kadar güzel o kadar çok şey var ki lütfen yarım bırakmayın. Sevgiler...

Volkan 'ın ablası..

Bir Yargısız İnfaz nedeniyle LeMan Dergisi yayıncı, yazar ve okurlarına açık mektup...

"Kronik hastalığınız" **Leman**, Türk siyasi, kültürel ve medyatik yaşamının kronik uygulaması "**yargısız infaz'a başvurdu.** Lemancılar tabii ki böyle birşey yapmaz! O halde aracı oldu, vesile oldu.. Oldu da niye oldu, ondan da önce ne oldu?

1. Leman, doğrudan taraf olmadığı bir yayın organı (**Express**) ve bir yazara (**Zeki Coşkun**) yönelik bir "okur" değerlendirmesini yayınladı. (Bkz. Leman, sayı 192, M.K. Adatepe imzalı okur mektubu: **Tebrikler ve Elveda Express**)

Değerlendirme sözünü" **Küfür**" olarak okuyunuz. Çünkü Leman yayıncılarından kabul gören ve görüşleri okura sunulan Sayın M.K. Adatepe somut tek gerekçe göstermeksizin tamamen baştan programlanmış bir "**zihniyet**"le Express ve yazarına (Zeki Coşkun'a) saldırmaktadır.

Bu küfürname Leman'da yayınlandığına göre;

a) Leman yayıncıları M.K. Adatepe'yle aynı hissiyatı paylaşmaktadır. **b)** Hissiyat ve düşünce paylaşımı söz konusu değildir; Leman, demokratlık ve "okur mektubu"na saygı gereği, bir başka dergiye yönelik de olsa "veda" babındaki bir küfürnameyi yayınlamıştır.

2. Hissiyat paylaşımı yada demokratlık, her iki koşulda da Leman, sayfalarını açtığı okur mektubunda "yanlış ve bilgisizce", "safsata" gibi sözlerle nitelenen yazıdan haberdar olmalıdır. En azından eleştiri konusu edilen yazı ve yazarla ilgili şu ya da bu düzeyde bilgiye görüşe sahiptir.

3. Eğer bu da söz konusu değilse;

a) Leman, yalnızca bir başka yayın organına (Express'e), yazara (Zeki Coşkun'a) ve onun okurlarına karşı değil, kendi okurlarına karşı da sorumsuz ve saygısızca davranmıştır.

b) İşin ardında sorumsuzluk vb yoksa, kasıt vardır (ki, bu daha kötü). Leman'ın diyelim ki Epress'le bir alıp veremediği vardır. M.K. Adatepe'nin mektubu bu "kasıt" a vesile olmuştur.

c) Vesilenin vesilesi Zeki Coşkun (ve yazısı) olmaktadır.

Görüyorsunuz ki nereden bakarsak bakalım ortada bir yargısız infaz var. Peki hadi kendimizi kurban edelim de Leman okurları layık mı buna?

Zeki Coşkun (Yargısız İnfaz Kurbanı)

192. sayıdaki Gözü Yaşlı Kadına,

Bir yanda beş yıl elini bile tutmadan sevdiği kızın, düğün gecesi, yaşamaktan utanıyorum diyen dostum. Ve ona ince bir sızıyı gönülden hissederek boşver diyemeyişim...

Bir yanda Timsah gözyaşları döken bir mektup.

Biz doğulular bunu anlamıyoruz işte. Biz böyle değiliz. Kötü severiz, sevdiğimizi bırakmayız. Ölümlerden döneriz uğruna. Giden sevgilinin ardından "treni kaçırmak" deyimi kullanılır. "Treni kaçıran" da bir daha iflâh olmaz.

Sizi yaz aşklarınızı, one night stand lover'larınızı jointlerinizi, küçük burjuva arayışlarınızı bu nedenle sevmiyoruz, hatta küçümsüyoruz.

Yine de bir çıkış arıyorsan eğer, sök at o dövmeyi "izi elbette kalacak" ve yeniden başla. Düşünmeye önem ver. Kendini, başkalarını, evreni düşün.

Ve mümkünse ki Leman okuduğuna göre birşeyler var sende seksi ve alkolü arka plana itip daha evrensel değerlere yol aç.

"Dünyayı güzellik kurtaracak" diyorlar.

İnanırsak neden olmasın?..

Reis Dağ/Ankara

Merhaba Sevgili Dostlarım

Temmuzun ilk günüydü. Cumartesiydi. Yurttan bir arkadaşla (U.Ü.'nde aynı sınıfta okuyoruz) karar vermiştik; İstanbul'a gidecektik. Evet İstanbul'a... O koca şehire gidecektik... Amacımız macera yaşamak değildi. Önemli bir sebebimiz vardı. Tabii otobüs paralarının aşırı yüksek olması nedeniyle tek çaremiz otostoptu.

Başparmağımızla ilk işaretimizi verirken insanlarımıza bir kez daha güveniyorduk. Ama yine de üniversite öğrencisi kartlarımızı elimize almıştık. Öğrenciydik. Güvenirlerdi. En azından kamyonlar... "İşte 34 plakalı bir kamyon"...

"İstanbul'a mı abi! Öğrenciyiz..."

"..."

Gitmiyordu herhalde. Olsundu. En azından yalana başvurmamıştı. Saatler ilerledikçe güvenimiz sarsıldı. Belli ki onlar da bize güvenmiyordu. Doğru ama, güvenemezlerdi. Ya teröristsek! Hem de üniversite öğrencisi.. Onlar da televizyon izliyordu.

Uzun çabalarımız sonunda bir kamyon şoförü bizi arabasına aldı. Fakat İstanbul'a gitmiyordu. Gidebildiği yere kadar götürmesini söyleyip kamyona bindik. Yeşil ışık yandı ve artık gidiyorduk. Saat 13.00 olmuştu. Dört taşıt değiştirerek ancak İzmit'e gidebildik. Yolu yarı etmiştik. Tamamdı. Bundan sonrası kolaydı. Öyle olmadı. Yaklaşık iki saat uğraştık. Kimse almadı. Bunun üzerine gece tekrar deneriz deyip şehri dolaşmaya koyulduk. Dolaşırken tren raylarını görünce daha ucuz olacağını düşünüp İstanbul'a trenle gitmeye karar verdik. Saat 19.00 olmuştu ve ilk tren 22.00'deydi. Tekrar şehri dolaşmak amacıyla istasyondan ayrıldık. Yolda gezerken her zamanki alışkanlığımla tabela ve afişleri gözlemliyordum. O sırada silindir bir bloğa asılmış Grup Yorum afişini gördüm. Yanına gittik ve okuduk. İzmit'teydiler ve konserleri vardı (BSP düzenlemişti). İlk önce çok sevindim, fakat saatinin 18.00 olduğunu görünce üzüldüm. Belki de bitmiştir. Zaten paramız da yok, olsa bile bilet kalmamıştır diye düşündüm. Yine de sonuna da yetişsek, dışarıdan da dinlesek gidip bakacaktık. Yerini öğrenip gittik. Ne dış kapıda ne de salon kapısında hiçbir engelle karşılaşmadan kalabalıkla birlikte içeri girdik ve biraz sonra konser başladı. Salonda müthiş bir katılım vardı. Herhalde konser yeni başlıyordu. Çok mutluydum. Yürümekten şişen tabanlarımın ağrısını bile unutmuştum. Yaklaşık 1.5 saat boyunca Yorum'un güzelim türküleriyle coştuk. Muhteşem anlar yaşadım. Konser büyük bir coşkuyla sona erdi. Oradan gerçekten güzel duygularla ayrıldık ta ki kalabalığın arasından sıyrılıp da dünyamıza çekilene dek. İstasyona giderken yolda okumak için o haftaki Leman'ımı aldım. Artık koltukaltımda tekbaşınalığımı paylaşacak bir dostum vardı.. Biraz istasyonda oturduk. 22.00'de tren geldi ve iki saat sonra İstanbul'daydık. Haydar Paşa İstasyonu'nda. Gece 24.00 civarıydı ve sabah 06.00'ya kadar orada oyalandık. Bekleme salonuna geçtik ve oturduk. Az sonra biri iri yarı diğeri de hayli uzun boylu iki polis içeri girdi ve kimlik kontrolü yaptı. Herkesi şüpheli gözlerle süzdükten sonra içinde masaya başını koyarak uyuyan kimsesiz (en azından yatacak yeri olmayan) yaşlı bir kadını yakapaça dışarı attılar. İri yarı olanı orada bulunanların hayret (biraz da korku) dolu bakışları arasında ağıza alınmayacak laflarla kendini haklı çıkardı ve bağıra bağıra dışarı çıktı... (Buradan duygu sömürüsüyle banka reklamı yapan şahıslara sesleniyorum. "Yaşlı bir kadına güleryüz göstermeniz için bankanıza gelmesi mi gerekiyor. Acaba aynı kişiyi dışarıda (gerçek dünyada) görseniz yine bu güleryüzü gösterir misiniz, yoksa onu tartaklayana hak mı verirsiniz?")

Bu olayın üzerine gece hiç uyuyamadım. Arkadaşım uyurken ben de Leman'ımı sindire sindire okudum. Sabah 06.00 civarları pencereden iskeleye ve denize bakarken size (Leman çalışanları ve kırsal kesimlerde pek göremediğimiz yazar ve şair dostlarımıza) daha yakın olduğumu düşündüm. Biraz rahatlamıştım. Arkadaşımı uyandırdım ve güneşin ilk ışıklarıyla yola koyulduk.

Son olarak İzmit'teki konsere büyük ilgi gösteren tüm arkadaşlara, istasyonda ellerinde Lemanlarıyla gördüğüm (ki sanki bana sanki "yalnız değilsin" diyorlardı; iki Lemancı dostuma, yazılarıyla gece boyu benimle olan Cezmi Ersöz ve Nihat Genç'e (küçük hikâyeniz beni çok etkiledi) polisin tüm aşağılamalarına rağmen istasyondaki bekleme salonuna geri gelen yaşlı bayana ve büyük mizahçımız Aziz Nesin için gizlice ağlayan sonra da kendine sözler veren tüm dostlarıma çok teşekkür ediyorum.

Not: Sevgili Lemancı dostlarım sizin de bir "Orası Öyküleri" kitabınız olsun. Çünkü her öyküde kendinizden de birşeyler bulacak ve aldığınıza asla pişman olmayacaksınız.

Devrim Bilge/ Rize

***

Neden yazdıkların bana hiç inandırıcı gelmedi.

Galiba herşeye şüpheyle yaklaşmaktan oluyor bu, ya da insanların saçmalama sınırlarını aşmasından.

Gerçek bu, fazlasıyla saçmalanmış olduğunu düşünüyorum.

Janius'in biyografisindeki satırlarını okur gibi hissettim kendimi.

23 yaşında hayatına bir sürü herifin girmesi ve bir sürü herifle düşüp sadece birkaçı hakkında iyi birşeyler söyleyebilmen de kazanç sayılabilir. Hepsinin birer orospu çocuğu olduğunu söyleyebilirdin.

İyi ki 19'una kadar beklemek zorunda kalmışsın. Yoksa kesinlikle şu ankinden daha da kırgın olurdun hayata karşı.

Ben olmama çabası veriyorum seni tanımak isterim. Deneyimlerini paylaşmak ve belki de istersen konuşabilmek, yani beni dinlemeni.

Kendine iyi bakmaya çalış nasıl olursa sonuçta herşeyi kendi isteğinle yaptın, kimse seni zorlamadı, son kısım hariç.

Bebeğini öldürdüğün kısım. Fazlasıyla acı bir deneyim ama unutma; hayat kendimizi tükettirecek fedakârlıklar ister bizden. Neyse bana yazarsan ya da bir şekilde iletişim kurmak istersen belki bi boka yararım.

Eda Doğancılar
Davutoğlu sk. No 10 D5 81160 Üsküdar İstanbul.

Sevgili Leman

Ben yaşça 20, genç olarak nitelendirilen, ruhça ise 80'lerde dolaşan biriyim. Pek yazı yazmasını bilmem ama Leman yurdumun insanlarıyla birlik değil mi? O zaman ben de ona yazabilirim diyorum.

Ben sekreterim. Lise mezunu ve üniversiteye girememiş basit bir sekreter. Her gün aynı işleri yapıyorum aynı eve gidip aynı anlamsız kavgaları ediyorum. Herşeye karışan bir sürü insan müsveddeleriyle beraberim.

Bazen bunların tümünü düşünürüm. İşte benim suçum da bu, sadece bazen düşünürüm.

Ne kadar iğrenç. Bu dergiye yazan arkadaşları okudukça kendimden tiksiniyorum. Bunca insan bunca kalem tutan el her zaman düşünüyor. Hem de kimleri; ben ve benim gibi beyin hücrelerini kullanmaya dahi üşenen insanları.

Hayatın sıradanlığına kapılmışım diğer insanlar gibi. Beynimi sanki kurulmuş bir oyuncağa benzetiyorum. Kim ne isterse onu yapıyorum. Düşüncelerimi söyleyemiyorum. İnsanlarla konuşamıyorum. Televizyonu her açtığımda iğrenç sesler duyuyorum, görüyorum. Artık bu hayatın anlamsız çarklarından biri de olmak istemiyorum. Herşeyden bıktım. İnsanlardan, pisliklerden bıktım. Bu hayattan bıktım.

Filiz

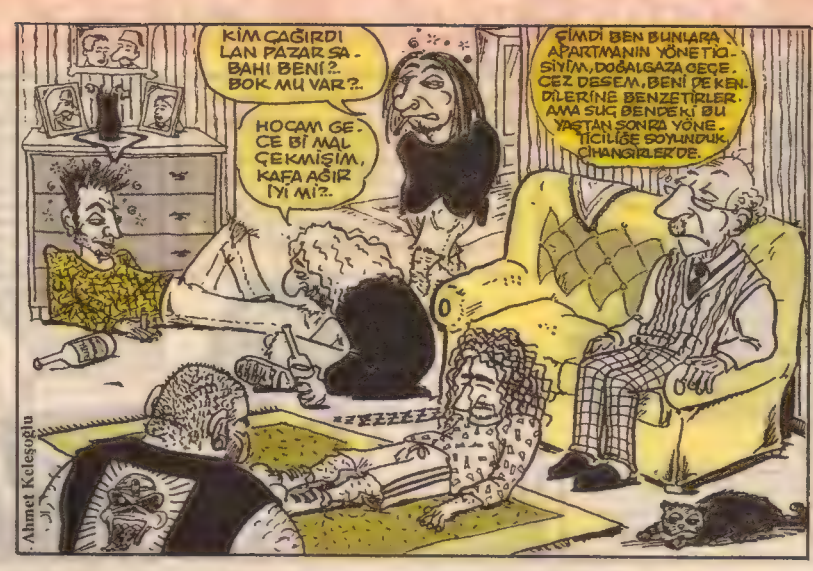

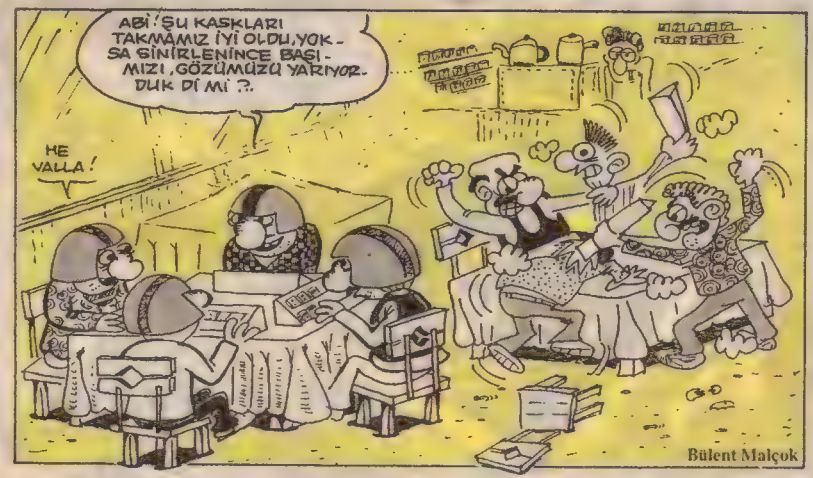

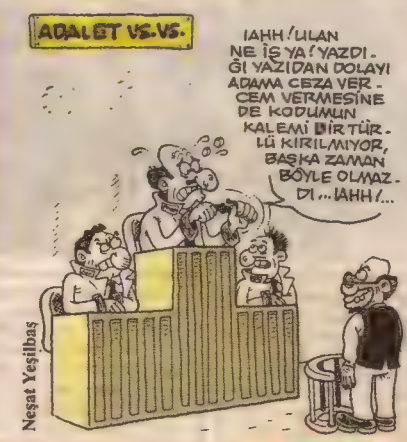

Sayı: 194 30 Temmuz 1995 Pazar

SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ

Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● Aslan ÖZDEMİR ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● Seyhan AYDIN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faks:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** *İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.*

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **90 $**
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **75 DM**
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - **110 DM**
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - **1.200.000 TL**
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hesabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

DUYURULAR

Selam,

Her hafta büyük sevinçlerle aldığım ve tüm sayılarını özenle sakladığım Leman'larımı başka insanlarla paylaşmak istiyorum. Leman'ı okumayı seven, okumayı sevdiği kadar paylaşmayı da seven özellikle esaret altında olup Leman'ı alamayan arkadaşlar; Leman'larımı vereceğim kişinin özellikle

1. Ceza evinde yatıyor olması
2. Çok iyi derecede Leman okuru olması
3. Leman'ları başkalarıyla paylaşacak olması
4. Bir an önce özgürlüklerine kavuşma dileğiyle

ilgilenen kişilerin 1 adet mektupla kısa öz geçmişlerini yazmalarına gerek duyulmaksızın aşağıdaki adrese kafa vurmaları rica olunur.

Not: Tüm esaret olan arkadaşlar sizler de bana yazıp hiçbir ücret istemeden fazla olmaması koşuluyla 1 kişiye ya da 2 kitap gönderebilirim.

Ayhan Tarkan
Ayazma Cad Çağrı Sk. Ekşioğlu Ap. No 1 Kat 3 Kocaeli Gebze

Merhaba Leman Dostları

Yaklaşık dokuz aydır Buca Kapalı Cezaevi'nde tutuklu olan ve tüm tutsaklar gibi özgürlüğe kavuşmanın güzel hayalini kuran biriyim. Yaşamımız dört duvar arasında toplumsal olaylardan uzak, toplumdan kopuk bir yaşam. Burada günümüzün büyük bir kısmını okuyarak geçiriyoruz. Okuduklarımızın içinde toplumsal gerçekliğimizi mizaha döken tek Leman dergisi var. Ve Leman'ı büyük bir beğeni ve istekle okuyoruz.

Burada birkaç arkadaşın Leman'a gönderdiği yazılarla kurduğu mektup dostluklarından çok etkilendim. Ben de bu dostluklardan yararlanmak istiyorum. Bu yüzden benimle yazışmak isteyen tüm Leman dostlarının mektuplarını bekliyorum.

Dostça kalın Sevgiler.

Cebrail Yalçın
Buca Kapalı Cezaevi Yeni Bölüm Koğuş 5
(Siyasi Bölüm de denebilir)

SİVAS'TAN GAZİ'YE HAK VE ÖZGÜRLÜKLER GECESİ

Katılan sanatçılar: Arif Sağ, Ferhat Tunç, Grup Yorum, Mazlum Çimen, Bilgesu Erenus, Erdal Erzincanlı, Kafdağı Turion, Leman Sam, Semah Ekibi, Grup Kızılırmak, Grup Laçin, Koma Amed, MKM Çocuk Korosu, Nilüfer Akbal, Grup Umut, Musa Eroğlu, Esin Afşar, Ali Ekber Eren, Yaşar Kemal, Can Yücel, Ataol Behramoğlu, Halil Ergün, Şanar Yurdatapan, Tuncel Kurtiz, Tarık Akan, Aytaç Arman, Necmettin Çobanoğlu, Akın Birdal.

30 Temmuz 1995, Ali Sami Yen Stadyumu, 15.00-23.00 arası.
Bilet: 200.000
Kapalı Tribün: 300.000.

Arşivsefası

BİR "KLİP": DOM-DOM KURŞUNU

ALP TAMER

*Aşık Mahsuni ve Semih Saygıner ve Aslan Özdemir'den Milyon kere özür dileyerek...

.... dedi "Ne dediğini bilmeyen ve bir türlü de öğrenemeyecek olan prototip VİDEO JOKEY!

Genç V.J.'nin bilardo topunu dom-dom kurşunu sandığı kesin, kesin olmayansa "klip" yönetmeninin büyük bir kurnazlıkla simgeleştirip "çük"leştirdiği ve anlamını yeniden ürettiği ıstakayı ise Genç V.J.'nin mavzer sanıp sanmadığı!..

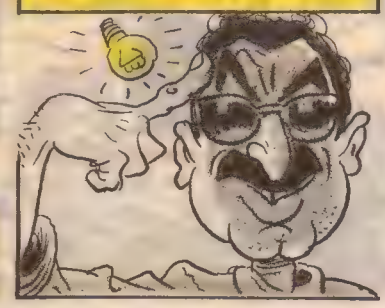

Klip'teki mizansen belli: "Dahi 've de' Kurnaz"; çok şeyi bildiğini sanan (Ama FREUD'u asla!) ve bildiklerini de çarpıtmayı iş edinen, çok sayın yönetmen (Adı klipte saklı) kadın-erkek ilişkisini amatör bir yönetmen olarak bilardo masasına yatırmış ve her iki karşı cinsin masa etrafındaki kısır kovalamacasıyla da bir "fallik" düşünceyi sonuca bağlamaya çalışmış (BRAVO!)

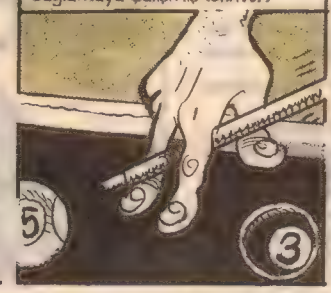

Geçelim KLİP'e ve KLİP'te olanların tercümesine: Olaylar; Sultan Tatlıses, harem ağası ve haremi arasında geçmektedir. Fakat olaylar, genel ahlak, mahremiyet ve küçükleri koruma yasası gereği skor levhasına yansımamaktadır. Yani çağdaş Pezo harem ağası sayılmamaktadır. Oyun bitiminde skor başladığı gibi 0-0'dır. Oysa seyirci skorun 1-0 olduğunu bal gibi bilmektedir!

Harem ağası cariyelerini safa dizer. İşi budur. Sultanı beklemektedirler. Derken Sultan ağır ve vakur gelir. Eline "çük"ünü, pardon ıstakasını alır. Ístaka da baba ıstakadır ha! Ucunu hohlayarak nemlendirir(!) (Oysa bilardoda "somaki" ıstakanın ucunu kurutmak içindir!) Derken harem kızları sıraya dizilir. Sultanın hepsiyle aynı anda oynaması namümkündür. Çünkü, sultanın sadece bir adet "sünnetli" ıstakası vardır ve üstelik o bir "erk" simgesi olarak çok değerlidir. Onu adeta okşar, hatırını sorar, sever ve temizler. (Çünkü temizlik imandan gelmektedir.)

Ve derken cariyelerin en güzel ve gizemli olanı ortaya çıkar. BAŞCARİYE! Her ne kadar sultanla çiftleşmek isteyen o gibi görünse de, gerçekte başcariye'nin yapmak istediği, o an "azmış" olan sultanın ağır, kıllı ve ter kokulu bedeni altında ezilip, hurdaya çıkmak korkusuyla serçeler gibi titreşen haremin diğer kızlarını bu AZGIN'dan korumaktır. O kendini feda edecektir. Sultansa bunu asla bilmemektedir!

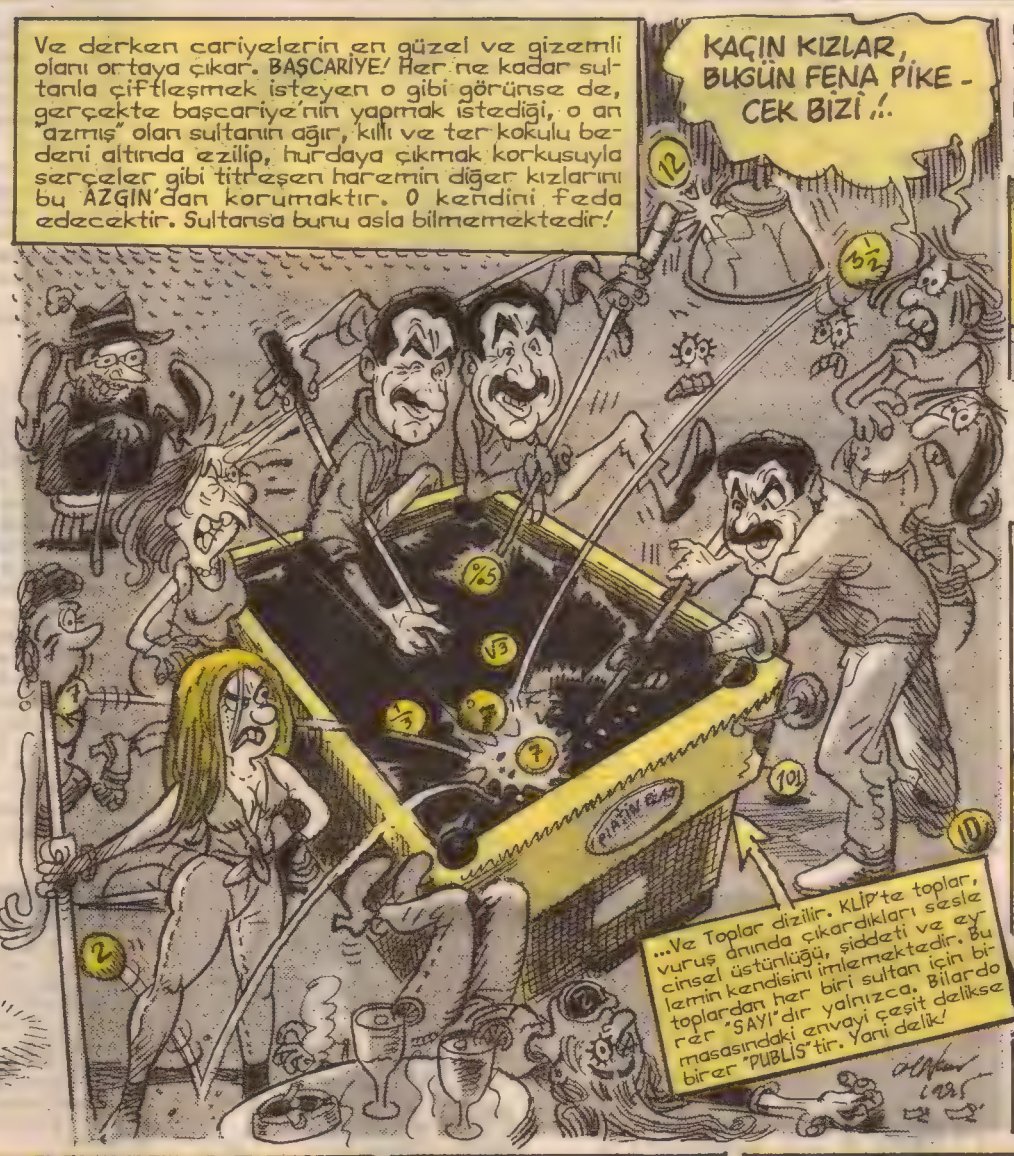

Oyuna ilk başlayan, elinde ıstakasıyla SULTAN'dır. Istakası ve o görkemli vücuduyla Sultan, tüm gücüyle abanır kadife kaplı bilardo masasına. ISTAKA ve TOP arasındaki ilişki -daha çok temas anında- "ZOOM" tekniğiyle görselleştirilir. (Pornolarda olduğu gibi) Afrodizyak etki, rakkaselerin dansındadır yalnızca!

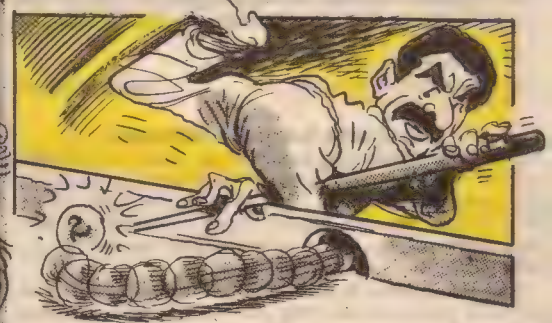

Klip'in ilerleyen saniyelerinde, çağdaş bir pezo olarak harem ağası, erkek tarafını desteklerken; Başcariye olan sarışın hatunla, (tarihte başcariyeler çoğunluk batılıdır) Tatlısess, erotizmin kuburuna dönüşen bilardo masası etrafında birbirlerine kur yapıp cilveleşirler. Oyun, çeşitli pozisyonların erkek tarafından zenginleştirilmesi (pike, bacak omuza, misyoner vs.) tam bir taktik savaşına dönüşür. Klip'te görüldüğü kadarıyla kadınlar Tatlısess'in yırtıcı ve kararlı hamleleri karşısında kah savunmaya geçer kah baraj kurarlar.

Ve beklenen an nihayet gelir! TATLISESS golü atar. Haremdeki diğer kızların; yatağın, pardon bilardo masasının kenarına yığıldığı son sahnedir bu. Panik ve korku içindedirler. Derken bir tek gül bırakır Tatlısess (dikenli gül) masadaki topların yanına. Kızlar, bağışlanmanın mucizevi şaşkınlığı içindedir. Ama bize sorarsanız bu jestin nedeni, erkeğin; kızlardan biriyle yetinmeyi bilmesi değil, olsa olsa bir atımlık barutu olmasındandır ve bu klip zaten yapımcı, yönetmen ve esas oğlanıyla bir ortayaş klibidir!.

Klipteki gördüğümüz en önemli eksiklik, son sahnedeki son pozisyonda, topların yanlış seçilmesiydi. Bizce, en uygun toplar 6 ve 9 olmalıydı! Yönetmen bu hoş ayrıntıyı nasıl da gözden kaçırmış, hayret!

...Ve finalde harem korosundan, pop-hüzzam şu nidayı işitiriz: "Oh, my GOOD! Kahretsin!" Kurnaz yönetmen belki de Doğu-Batı sentezini somut anlamda paraya dönüştürmenin coşkusuyla Klip'in finaline bu repliği sokmuş ve eminiz oyun sonrası orgazm cigarası içmekteyken kendi kendine şöyle düşünmüştür:

Aslında Aşık Mahsuni'nin mızrabını titrettiği saz, çoktan "Arabesk caz" olmuştur. Mızrabın ve sazın ardından ağlamak değil, burada yapmak istediğimiz; üzüldüğümüz şey, Mahsuni'nin şiirinin (Sanki Mahsuni bir komedi yazarıymışçasına) "OH MY GOOD, KAHRETSİN" sözleriyle göz göre göre piç edilmesidir.

Bu klibi mutlaka "seyretmiş" ya da her TV kanalına sızmış, sözde müzik endüstrisi pazarlamacılarınca farkında olmaksızın "seyrettirilmiş"sinizdir. Seyretmediyseniz bile, birileri size bu muhteşem (!) klipten mutlaka söz etmiştir. Fazla uzatmadan; sözü ve çizgiyi, aşık "GEVHERİ"den bir dörtlükle sonlamak en iyisi:

"Sözün bilmez bazı cahil elinden
Edep ağlar, erkân ağlar, yol ağlar
Bülbülün feryadı gonca gülünden
Bülbül ağlar, gülşen ağlar,
gül ağlar!"

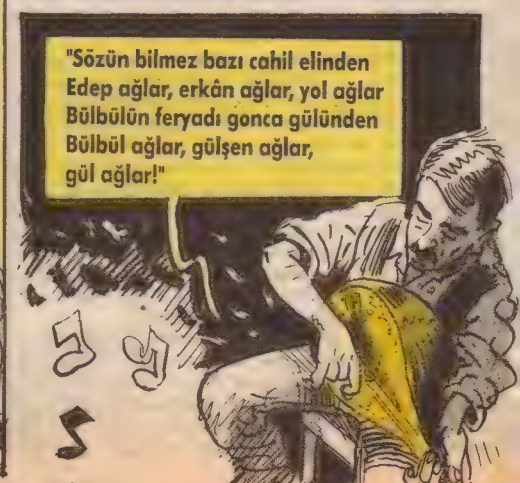

Alp ölçüsünü taştığından dolayı Aslan ÖZDEMİR'in ZAMAN AYNASI'nı yayınlayamıyoruz...

6 AĞUSTOS 1995 PAZAR... SAYI: 195... 22.500 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

KRONİK HASTALIĞINIZ

MGK'nin son toplantısında basına daha çok sansür uygulaması kararı alındı. Gazeteler matbaada denetlenecek. Bir kısım sol basın ve özellikle Yen Politika üzerinde yoğunlaşan sansür uygulamasının, diğer yayın organlarına da yaygınlaştırılması düşünülüyor. Basın üzerinde böylesine hayati bi karar alınırken, eften püften, yediğinden, içtiğinden, gezmesinden, dolaşmasından sürekli söz eden İkitelli brifing gazetecilerinden tık çıkmadı.

tracy chiller

Vedat Özdemiroğlu

Sorguç Tortu, yardımların için sağol... Belki ilerde yine işimiz düşer sana!..

TRACY CHİLLER'İN 30. YIL KONUŞMASI

Sayın konuklar, sevgili Turkesh,

Bugün burada limuzinden... ay, pardon, lüzumundan fazla önemli bir şey için karşılaşmış toplanıyoruz... Toplanmış bulunuyoruz... Hepiness... ay, hepiniz hoşgeldiniz diyorum...

Sayın Turkesh'in siyasete atılışının otuzuncu, ilk traş oluşunun ise altmışdördüncü yıldöngüsünde burada oluyor bulunmaktan büyük mutluluk duyabiliyoruz... Hayırlı olsun... Ve uğurlu olmalı...

İnsanlar için hayatın belli sayfalarında bazı virajlar vardır... Safhalarında tabii... İnsan doğar, büyür, yaşar, elbette büyürken de yaşıyordur ve sonra ölür... Eğer reenkarne'ye bağlanmamışsa bir daha da doğamaz... İşte hayat dediğimiz bu dikeyli yolda birtakım kararlar belli edici bir rol oynar... Bu dikenli yolda... Gün olur diken batar, bir ertesi gün kahkaha atar ve hayata biz yaşam da deriz...

İşte bu çetere... çete... eei... çetrefilli serüvende kim?.. A, kimi insanlar çok aktif olur, tek başına departmant gibi olur, perfect çalışır, anında angaje oluverir, bir power odağı durumuna gelir...

Benim tanıdığım Turkesh işte böyle bir amcadır... Adamdır... Ben daha tıfıl bir genç kızken onu bilirdim ve halen daha bilmekteyim, bu az şey midir?.. Tanıdığım en derin devlet adamlarından bir tanesidir ve bir tanedir... Nur tanesidir... Biz Türkler'e, Ergenekon'dan önceki son çıkışta yer gösteren, adı sanırım Asena'ydı, sevgili kurt gibi, siyaset hayatı boyunca, bir vefa öder gibi, kurtlara yol göstermiştir... Dokuz kusurlu hareketten her an kaçınmış, ışık hızıyla kulisten kulise sektiği zamanlarda bile dokuz ışık prenses... ay, prensiplerinden ayrılmamıştır... Sesi mikrofoniktir, dinleyen hatırlar, buna karşın ve buna rağmen, dokuz yüzlü hatlardan uzak durmuştur... Siyaset kadar politikada da ve de mikrobiyolojide de uzmandır da... Bir damla kanın yüz metre uzaktan grubunu saptar, mükemmel koklar... Kımız içer, kıl peyniri yer...

Konuşmamı bitiştirirken, kendisine daha nice (hoş) 30 yıllar temenni dilerim... Onu yanımızda görmek, ona layık olmak, onunla bir dakika mutlandırıyor bizi olmak istiyoruz... Tracy Han onu çok seviyor!...

TABUDEVİREN

Alparslan Türkeş
(30 yılda çıktı her kanlı savaşta)
Tansu Çiller
(Ebedi Lale)
Mesut Yılmaz
(Türkeş Cilacısı)
Emin Çölaşan
(Özel Tim Terapisti)
Veysel Eroğlu
(İski basili)
İşkenceyi gizleyen doktorlar
(Hipokratın yüzkaraları)

NÜKLEERE KARŞI ANARYA*170 KM (2)

Evet Sevgili Leman Okurları,
Dünyayı tersten gören yürüyüşümün en önemli duraklarından biri olan Silifke'ye vardım. Bu aşağı-yukarı 100 km'nin bitişi demek. Geriye de yaklaşık 60 km civarı bir yol kalıyor. Doğaldır ki, önemli olan gideceğiniz yol değil, giderken yolda bıraktığınız izlenim ve başarabildiklerinizdir. Tüm yol boyunca konuştuğum her kahvede, uğradığım her belediyede, eyleme ve 5 ağustosta Akkuyu'da yapılacak şenliğe destek aldım. İster inanın ister inanmayın adeta tek bir kahve, tek bir insan atlamadan yaklaşık 100 kişiye durumu anlattım. Geceleri sahilde sur gibi dikilen (o da ayrı bir konu) sitelerde konuşmalar yaptım. Üstüm başım adak ağacına döndü. Kolyeden nazar boncuklarına, şeftaliden lokma tatlısına yollarda, kahvelerde armağanlar aldım. Arabalar durdu, yollarından döndü, su getirdi. İnsanlar, belediyeler yiyecek ve yatak verdi. Hepsinden önemlisi umut verdi bana, bu ülkeye nükleer santral yapılmayacağına dair; daha ne olsun!
Bu satırları Silifke'den ağrıyan bir ayakla yazıyorum. Burada iki gün dinlenecek ayağımın ağrısının ve şişinin inmesini bekleyeceğim. doktor "ben de geri geri yürüsem bana da olur" dedi, rahatladım.
Sözümü Lemancı'lara teşekkürle bitiriyorum. Olmadık yerde bitiriveriyorlar. İsimleri sıralamayı düşünüyordum ama o zaman hiçbir şey yazmamam gerekiyor. Bir yazıyı belki de sadece buna ayırmak gerekecek. Unutmadan yürüyüşle ilgiç anılarından biri başlıkla ilgili. İlk kahvelerden biriydi. Bana "nereye böyle anarya anarya dediler. Ben de "Akkuyu'ya" dedim. Herkes güldü. Meğer anarya geri geri demekmiş bu yöre dilinde.. Pes vallahi ne de çok kültürlü varmış bu memlekette!

Özgür Gürbüz

TOPCAMBAZLI BORA

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Akşamsefası

LeMan

Samsun'un Bafra ilçesinde, Deniz ailesinden 2 kadın, açık giyinmekle suçlanarak 1. dereceden akrabaları tarafından kurşun yağmuruna tutularak öldürüldü. Açık giyinmekten kasıtları ise tesettür giymemeleri...

TÜRKEŞ, siyasetteki 30. yılını, Çiller ve Mesut Yılmaz'ın da katıldığı anlamlı bir törenle kutladı.

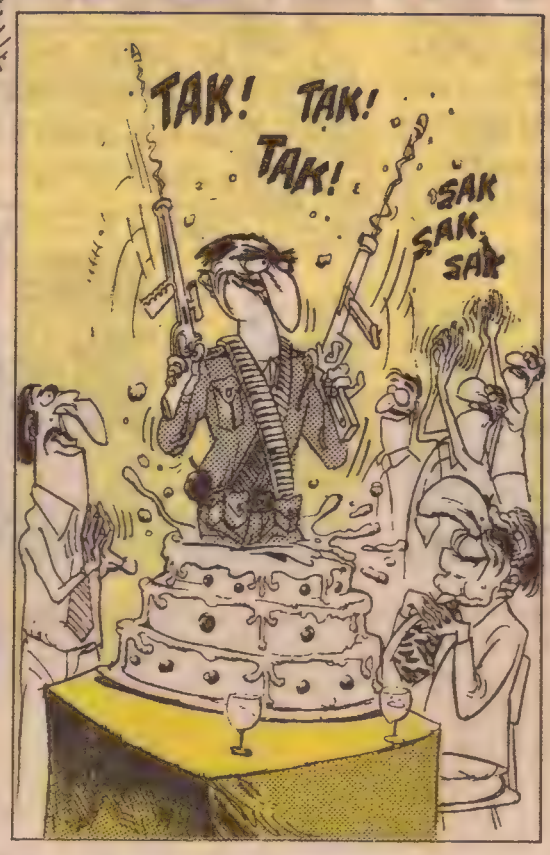

MGK'nin aldığı kararla DGM, gazete ve dergileri matbaada denetleyip sansür yapabilecek.

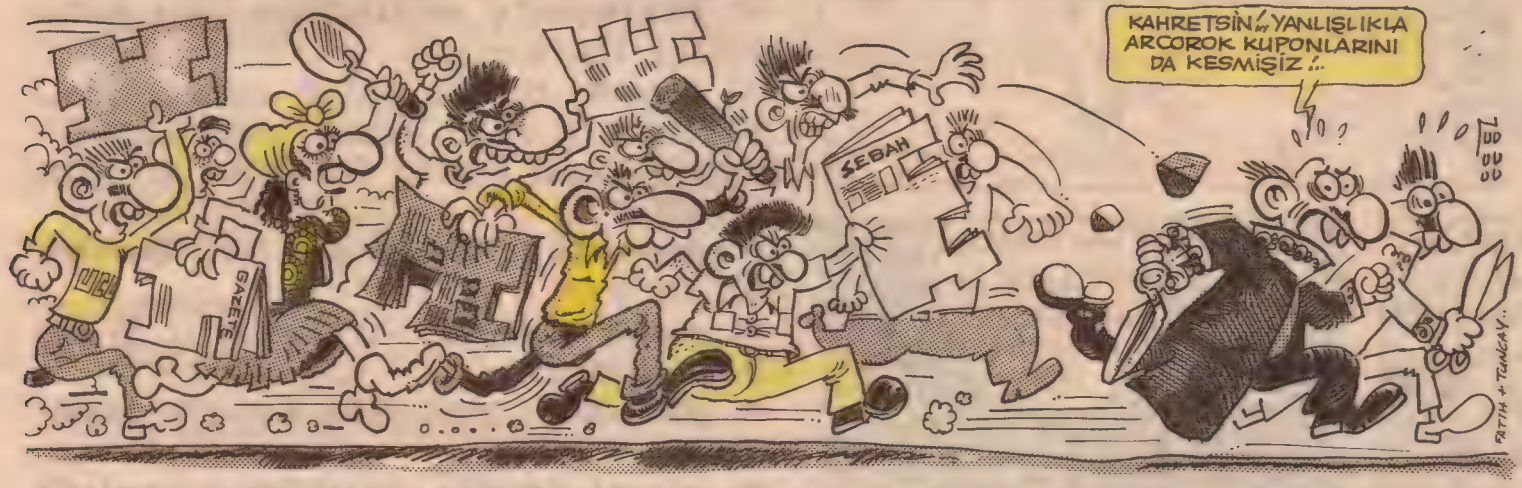

Devlet, Güneydoğu'da vatanserverlere Hazine arazilerinden toprak dağıtıyor.

Hükümet, DEP'in temyiz davasının duruşmasının gümrük birliği oylamasına yetişmemesinin paniğinde...

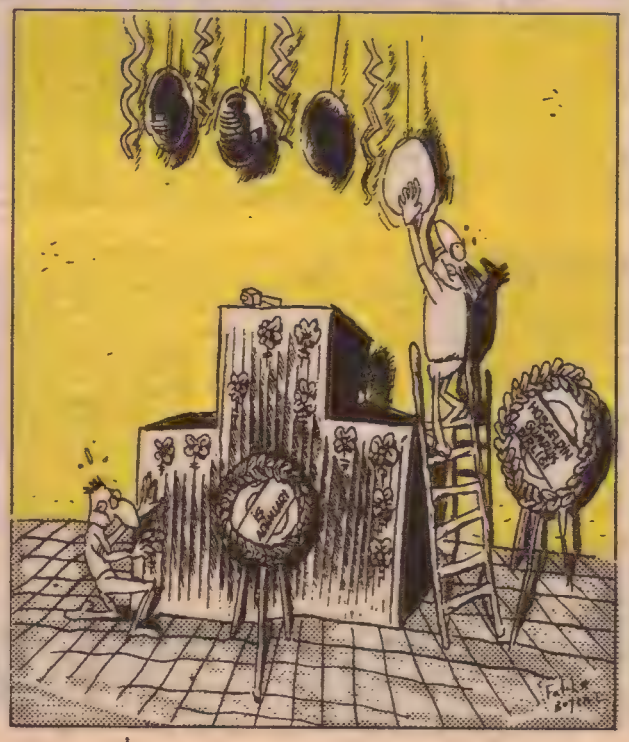

HAFTA SONU NE YAPAK?

*(gün'ün anlam ve önemini belirten, **halk şiiri dizeleri**, toplu gösterisi)*

☛ **"eşeği saldım çayıra/ otlayıp karnın doyura/ gördüğü düşü hayıra/ yoranın da anasını"**, *(kazak abdal)*

☛ **"ben Musa'yım sen Firavun/ ikrârsız şeytan-ı lâîn / üçüncü ölmem bu haîn / Pir Sultan ölür dirilir"**, *(pir sultan abdal)*

☛ **"mendilim yudum arıttım / gülün dalında kuruttum / adın ne idi unuttum / sorulmayı sorulmayı"**, *(karacaoğlan)*

☛ **"bozuk şu dünyanın temeli bozuk/ tükendi daneler kalmadı azık / yazıktır şu geçen ömüre yazık / bir dost bulamadım gün akşam oldu"**, *(kul himmet)*

☛ **"abdesimiz katlanmak / namazımız sabretmek / biz bir oruç tutarız / ramazana benzemez"**, *(kul nesimî)*

☛ **"yayana atlı atlıya koşu / dallıya kuşak kuşağa poşu / sohbete helva helvaya turşu / turşuya soğan ne güzel uymuş"**, *(Levnî)*

☛ **"belimizde kılıcımız kirmânî / taşı deler mızrağımın temreni / hakkımızda devlet etmiş fermanı/ ferman padişahın dağlar bizimdir"**, *(dadaloğlu)*

☛ **"telli sazdır bunun adı / ne âyet dinler ne kadı / bunu çalan anlar kendi /şeytan bunun neresinde"**, *(dertli)*

☛ **"sana derim sana ey kalbi hayın/ kimseler çekmesin feleğin yayın / yıkıp harab ettin gönül sarayın / alıp bir taşını koyabilmezsin"**, *(erzurumlu emrah)*

☛ **"hele bir düşün ki gözümün nuru / bu kadar parayı sana kim verdi / bazı fukaraya bulma kusuru / mesti kundurayı sana kim verdi"**, *(ruhsatî)*

☛ **"kim okurdu kim yazardı / bu düğümü kim çözerdi / koyun kurt ile gezerdi / fikir başka başka olmasa"**, *(âşık veysel)*

MANSUR ŞEBBOY

(halt şayiri)

Akşamsefası

PAZAR SEVİŞGENLERİ

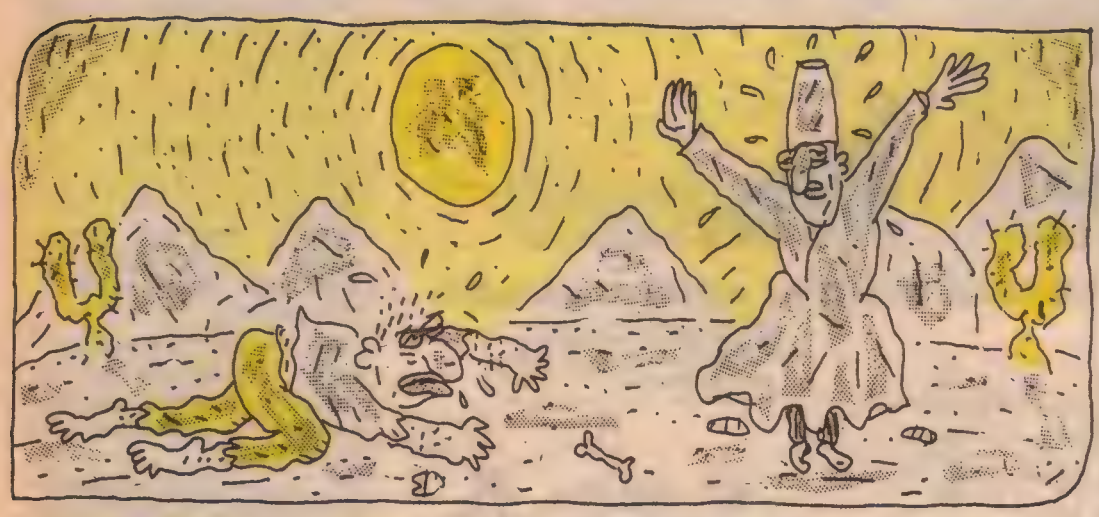

Akşamsefası

ÖMÜR TORPİSİ MET ÜST

yeni TÜRKÇE sözlüğü

☛ **medya:** ayşegül ve cin ali TEM oto-yolu'nda!..

☛ **özel tim:** bu ülke'de niye cinayet romanı yazılmıyor!.

☛ **provokatör:** ecel gelmiş cihane, baş ağrısı bahane!.

☛ **sağduyu:** papua yeni gine para birimi!.

☛ **beyaz türkler:** dağsız türkler!.

☛ **YDH:** Yankee, Dön, Home!.

☛ **magnum:** yıldırım aktuna, (kocaman, şaşkın bişey)

☛ **AGB:** Anadolu Geyik Birlikleri!.

☛ **bakanlar kurulu:** Pamuk Prenses ve Yedi Cüceler!.

☛ **birleşmiş milletler:** Gali Baba ve Kırk Haramiler!

☛ **cine5:** limon, salon olsa neyse.. belki lim5, sal5 olur!.. ama cine5!. böyle Hakan Şükür'ün esprileri gibi olmuş!.

☛ **decoder:** bana bakma, benim kablom var!.

☛ **aziz nesin:** -ne mutlu % de 40'ım diyene!.

☛ **prensip:** yumurta kapıya dayanınca..

☛ **resmi tarih:** uzaylılar bile türk ya!.

☛ **RTÜK:** emanuel kar'da yürüyünce, "cart- curt" diye ses çıkaran TEM oto-yolu namus bekçileri!

☛ **bosna-hersek:** uygarlık tarihi!

☛ **paparazzi:** alan razzi, veren razzi!.

☛ **demirel:** şapka inkılabı!

☛ **fikir suçu:** aman ya, bize ne, şahit falan yazarlar!

☛ **yargısız infaz:** nüfus planlaması!

☛ **DGM:** Darıldın mı Gicim Mana!.

☛ **globalleşme:** bir tür hakaret!. (-globalleşme lan! gibi)

☛ **doğal afet:** tabii bölücü çete şeyi!

☛ **clip:** Allah bir kere yürü ya Mirkelam demesin!

(sürecek)

LOMBAK

FATİH SOLMAZ & BAHADIR BARUTER

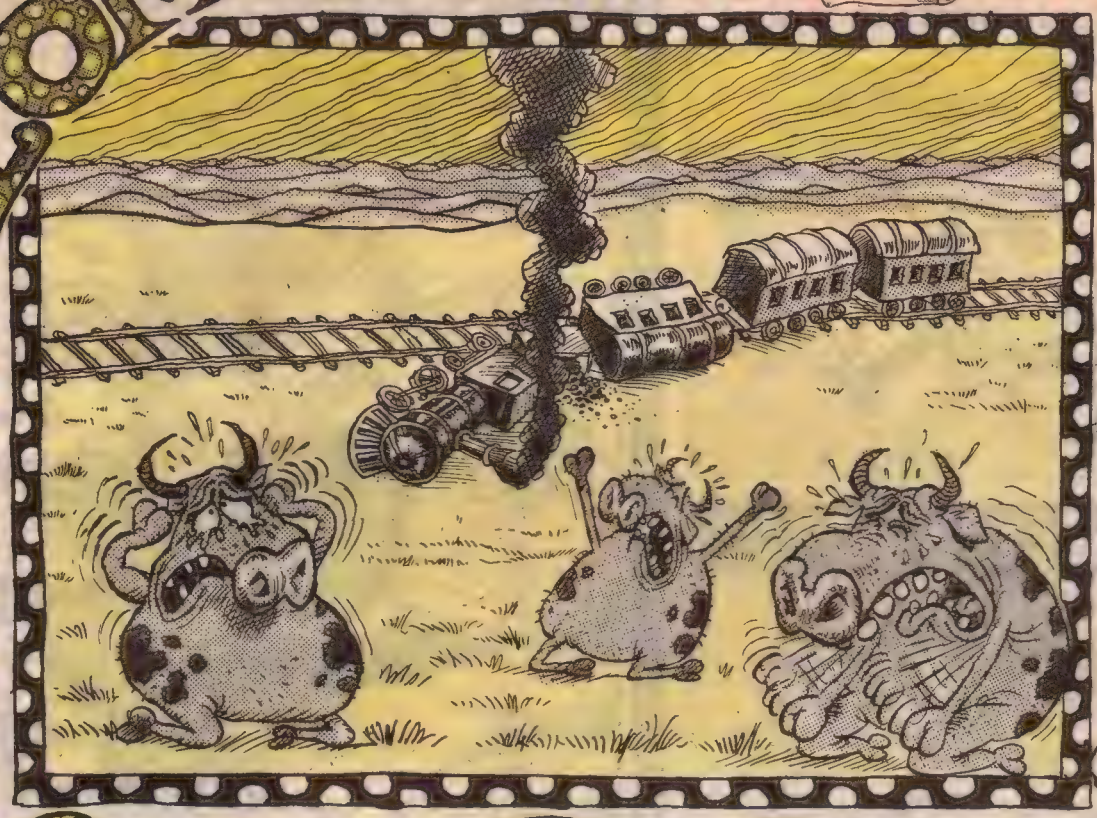

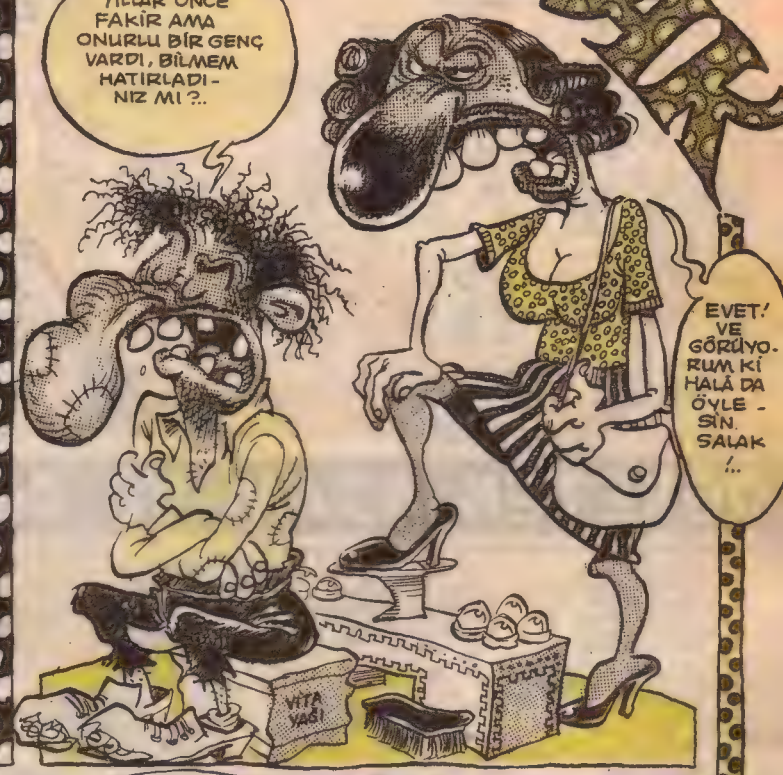

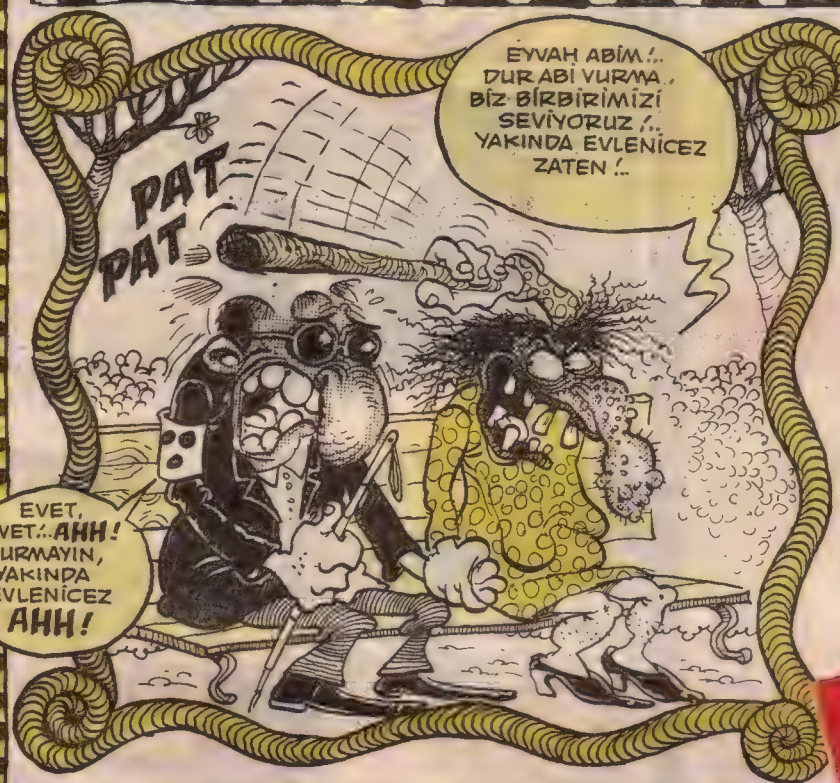

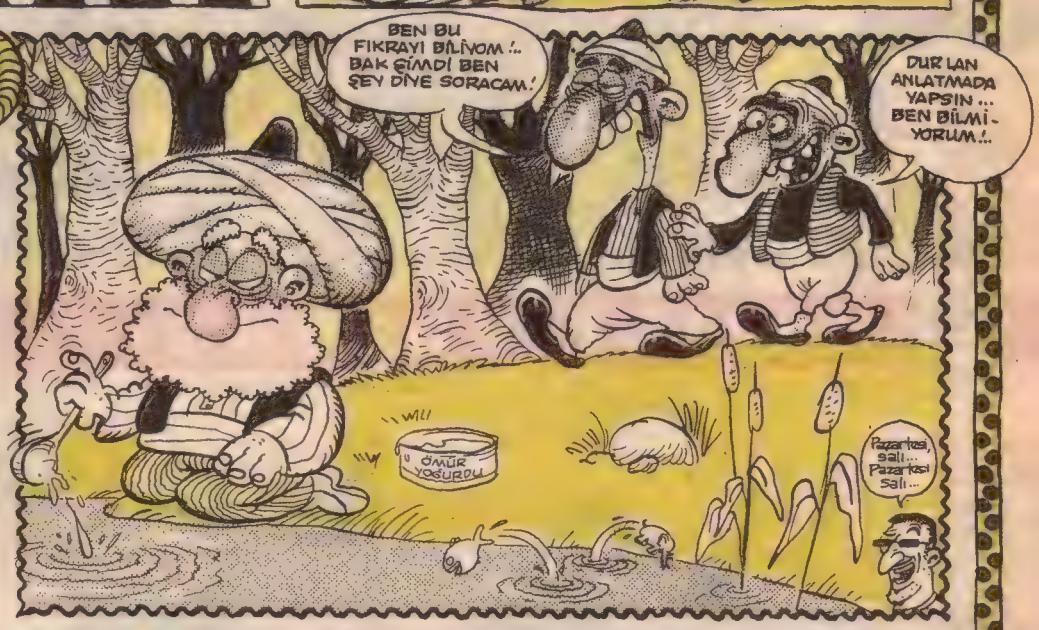

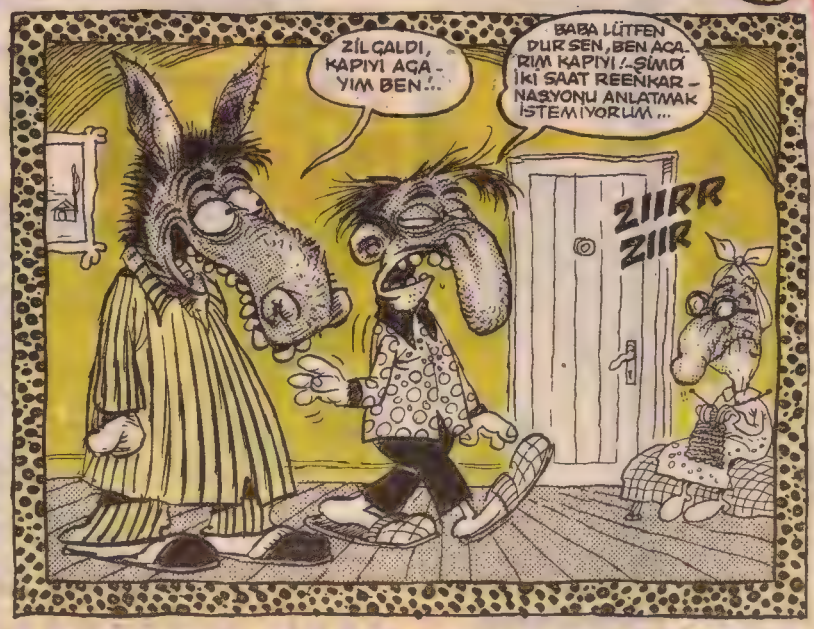

KANLI KALEM

KADRİ ÇAVUŞOĞLU (SESSİZ, İÇİNDEN HESAPLI, KURNAZ MI KURNAZ!) Sınırlı bir yaşantı, kişisel ölçüsünde ağırlıklı bir terbiyenin ağırbaşlı olmaya verip, sorumluluk ölçüsünde hidayetli adam, işini bilen kişi. Saman altından su yürütenlerden. Aydın Şahın'den öğütlü gibi ser verir sır vermez, Met-Üst'ün dokuz huyu, bunun domuz huyu vardır. (KISKANÇ) malikane kedisi gibi iştahlı, karnının ölçüsünü bilmiyor. Dişlerini sıkarak konuşması küfür mü, dua mı belli değil. Köse bir simaya sahip ibiş, zurnanın son deliğidir. Sevgili okurlar, bu hafta uğradığım bir haksızlıkla ilgili yazımı 19. cu sayfada, yayınladım. Köçek şovunun olumsuz yönlerini ve idari kadrodaki organize ve personel önümüzdeki hafta tavaya koyacağım.

NOT: Haftaya Lombak'tan ayrılış.

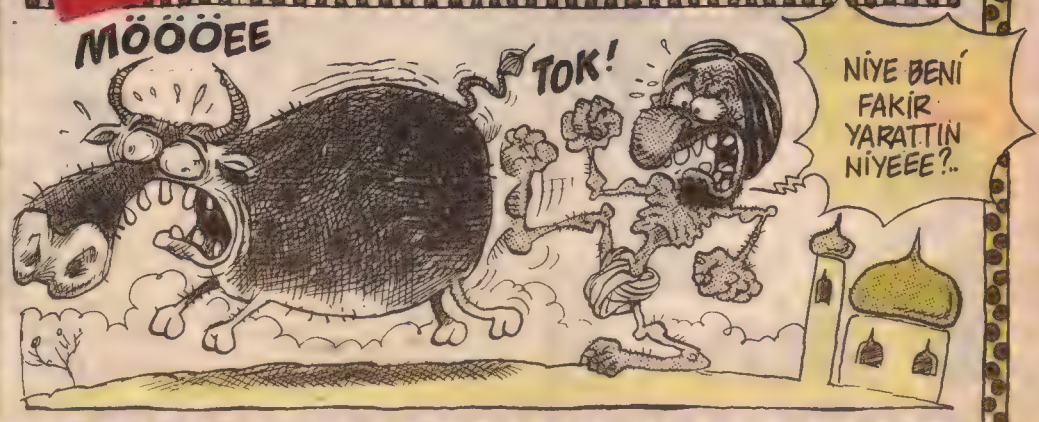

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Gali Berslan

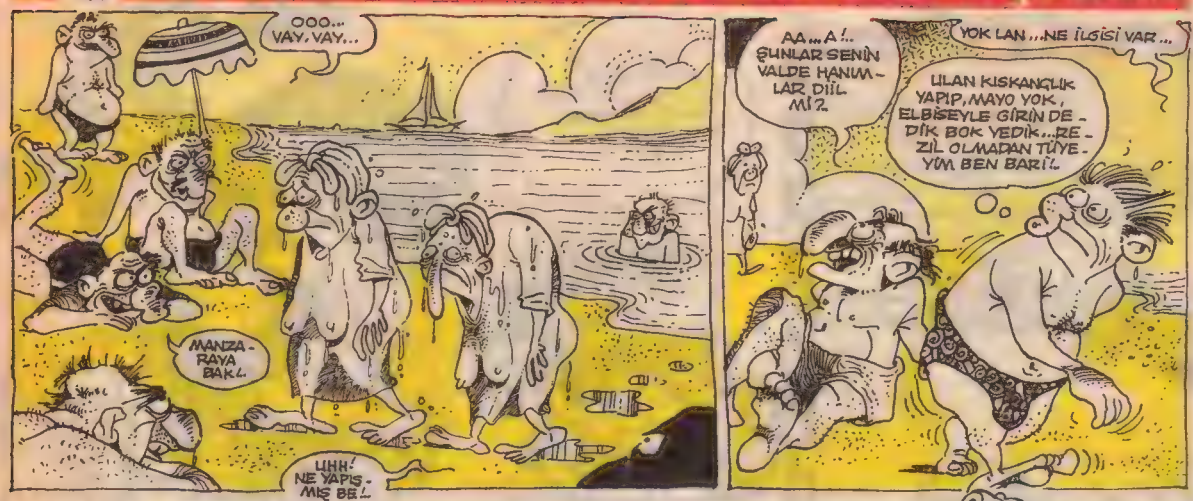

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mustafa Tibet

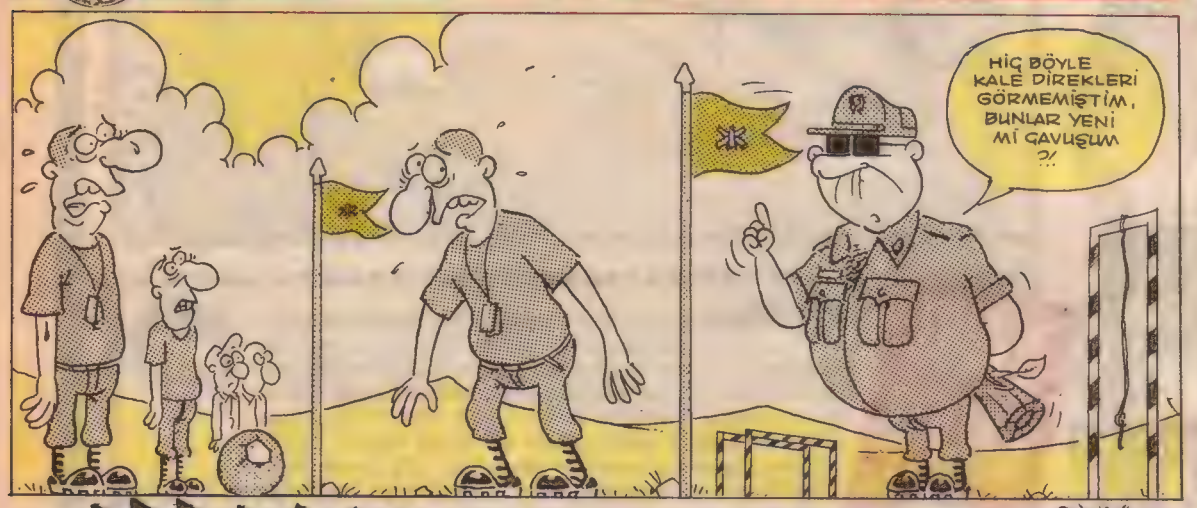

Paranoyak

Fatih SOLMAZ veeeee Bahadır BARUTER

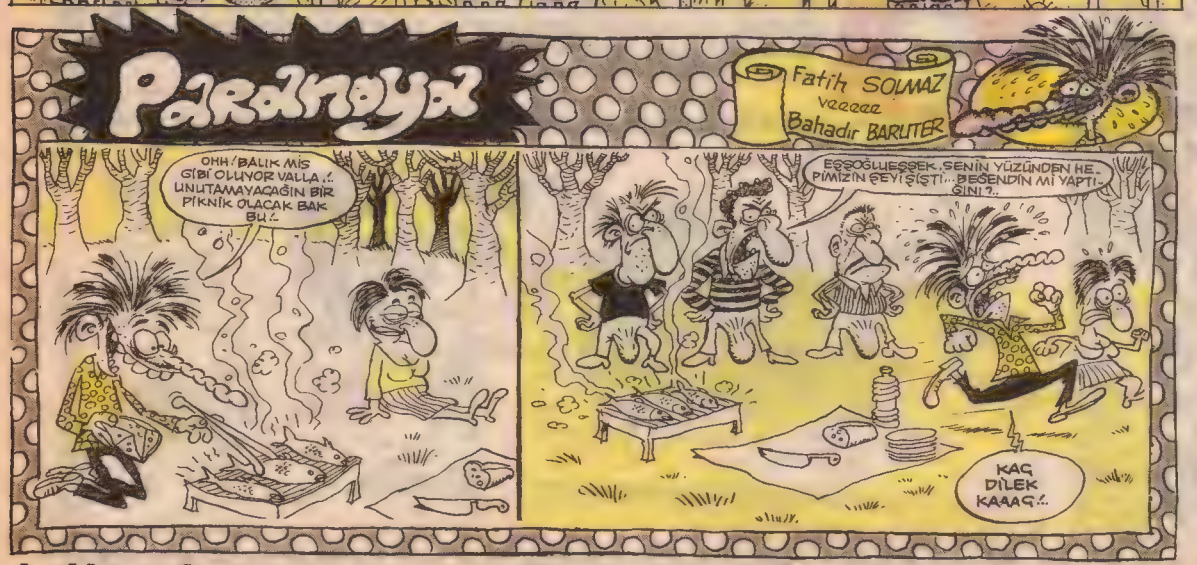

KOMİKAZE

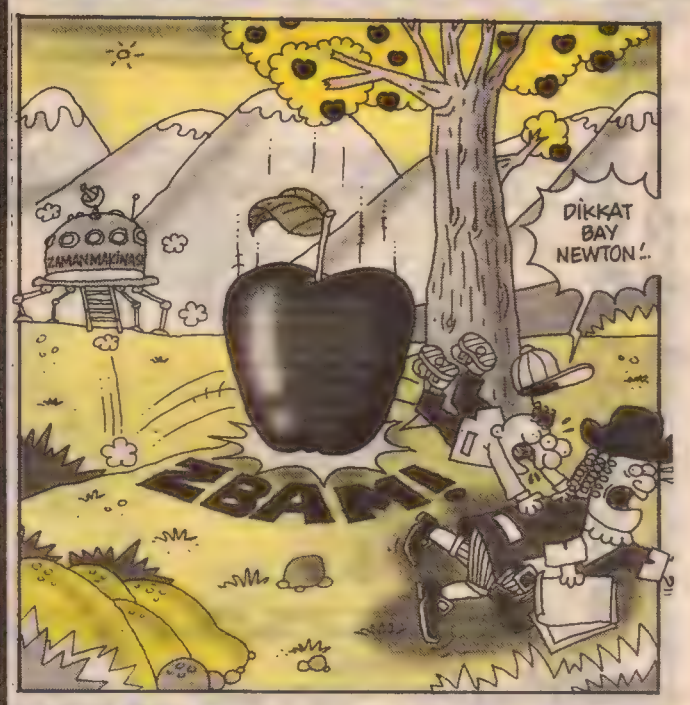

Elektrikli süpürgeye osuruk böceği kaçırmaca

Oyun için bir osuruk böceği (dötün yiyosa daha fazla da olabilir) ve elektrikli süpürge gereklidir. Oyun temizlik günleri oynanır. Temizlik başlar başlamaz osuruk böceğini süpürgeyle alırsınız. Böylece çıkan koku tüm evi kaplar. Siz de "bu süpürge kokuyor deyip işten pes çayı sıyırırsınız. Anneniz işi çakana dek her temizlikte oynanabilir.

-Bahar Çetin gönderdi-

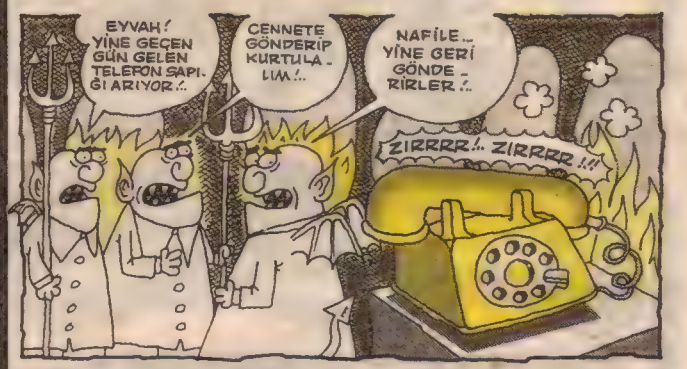

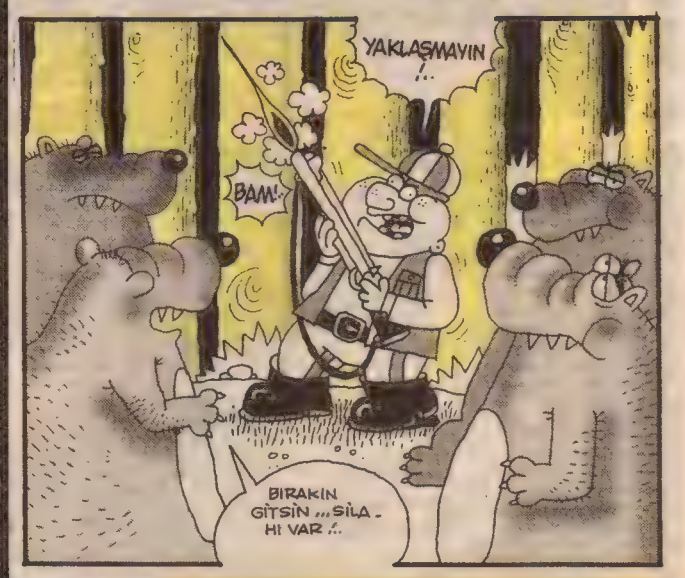

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

Fatih Solmaz'a sevgilerimle...

TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

TİMSAH VE BORSACININ KIZININ MACERALARI DEVAM EDER...

• Bu hikayedeki salıncak Amerikan seks endüstrisinin son parlak buluşu olarak gerçektir...

Mehmet ÇAĞÇAĞ

AYRINTILAR

m.e.t.i.n.f.i.d.a.n

Selâm:.. ASANSÖRDE TEK BAŞINA:.. Üç dört kişinin asansör maaceraaları, durumu sorgulayan yazı ve çizgilerle çok işlendi. Ama tek kişi çıkarken nooluyo, kimse bişey söylemedi fazla, gerek de yok..Fekat biliyosunuz, tüm gereksiz muhabbetler bi ilaç bu köşe için.. Meselâ ben şimdi, asansörde tek başıma dergiye çıkarken:"Burnumu karıştırıyom, bişiy varsa, geçip gittiini sandıım duvara sürtüyom; bi iki ufak Brus Lii hareketi yapıyom; aynadaki Ben'le karşılıklı ciddiileşiyoz; tipimdeki bi bozukluu farkedince, ona dişlerimi gösterip küfürler fısıldıyom" diyince, çok gereksiz bişiy yapmış gibi oluyom.. Herangi bi başka birisi (Bu ne lan?) o mini raatlama ve şımarma hücresindeki kısa seyaatinde, aynadaki dudaklarını yalayıp ona tuhaf şeyler yaptırıyo, az sonra gireceği ortam için takınacağı ideal mimikleri deneyip seçiyo, veyaa nebliyim, kendisine bile hava atıp en artistik poz da efendice dikiliyo da olabilir; ee; hahaa, ulan bu da çok gereksiz bi tesbit iyi mi!. Şimdi biz Kek mi olduk, asansörde azcık Brus Lii takıldımızı söylemekle?. Şimdi şu var; ben en efendi ve ciddii takılan birisinin bile, asansörde tek başına çıkarken kendisine şımarmıycana inanmıyom. Dümdüz çıkabilir, bişiy düşünüyodur, bana da oluyo.. Fekat, isterse o ruh şımarmak , neler yaptırır mini hücrede dev gibi özgürleşen o gevşek bedene.. E çok dooru?. Eee?. Nefis bi üzümlü kekim ben; lan ne kadar gereksiz tesbitler!.. Yaa ben bişiy demek istiyce ktim aslında da , düümeye basmayı unuttuk!? Şimdi ben açıklama parantezleri açıp "Kaptaan arka kapıı" demeye de utanırım; hiçbişiy olmamış gibi yerime oturuyum eniisi, son bi şaklabanlık daa yapıp size: Asansörde tek başımayken yapmayı en çok sevdiim şey: Vudi Elin'in bi filminde görüp çok hoşlandım "Bukalemun" adlı komik ve hızlı parçanın komik dansını yapmak.. Kendimi kaybedince asansör sallanıyo, korkuyom..

PSİKOAYRINTI:... TAVANDAKİ DÜÜMELER.. (Aklıma getiren: Şahin Koçan).. Şehirlerarası seyaatte, hemen uzanır eller tavana. Senin bölgene aati bisürü düüme var. Oh oyna karıştır. Birazak çekinir insan, ya kızarsa görevli, ya çok acaayip bişiy olursa basınca?!. En cesaretlisi uzatır parmaklarını, hoop, sonra hepsi. Ona bas, şuna da, şurdakini çevir. Aa, ne güzel, hava geliyo!. Elin en güzel hareketlerinden: o havanın sertliini yoklama hareketini yap; hımm, iyi.. Tamam, hepsini öörendin, giz bitti.. Olsun, arasıra oynarsın yine. Işıkların kumandası şöföre baalı zaaten.. Gece olunca onlarla da oynarsın. Bi sürü para bayıldın bu lüks otobüse. Oynamak hakkın. Biliyo musunuz, kadınların elleri bana en çok, o hava deliine uzanıp havayı kontrol ederken çekici gelir. Ne muhteşem bir, El kıpırdanışı! Evil Deydlerin yönetmeni Sem Reymi, Darkmen'inde, Darkmen Tırın üstünde tünele girip kötülere el sallarken felan, daa bi sürü yakın plan el çekiminde bana Ellerin estetiini kafama vura vura göstermişti. Tavan düümelerine uzanan, veyaa klavyede gidip gelen kırmızı ojeli eller bi arada yüzlerce kıpırdanış ama tek bir parmak bile en ufak bi pot kırmadan.. Hostes geldi; yaşlı teyzenin tavan düümlerini ayarlıyo..

HOP, ŞURDAN AMA, AY:.. (Aklıma getiren: Evre Bilek).. Yürüyoz kaldırımda, amman birisi çıktı karşımıza. Anlaşmadınız önceden tabi; onun için öylesine kaçıldınız. Aa, ulan o da o tarafa kaykıldı. E baari bu taraftan şeediyim,: bak yine karşıma geçti. Hop, hop, hahaa, bi sarılıp dansetmediimiz kaldı. Hah, ayrı şeyi planlamadık bu sefer; oh, geçip gidelim.. Yav çok gülerim buna ben yaa; sınırım bile o anda dayanamayıp.. Şimdi biraz özel takılcam ama, ve yazmıştım da daa önce üstelik, ama noolur bi da dinneyin, çok komik bea: Ortalık yaamur gölüydü. Karşı kaldırıma geçmek için, esnaf, suyun üstüne iri taşlar atmış basılıp geçilsin diye.. Gözüme bi taşı kestirdim hopladım; ve havada farkettim: Karşıdaki kız da o taşı seçmiş. Kocaman ama ikimize küçük gelen o taşın üstünde bibuçuk saaniye dengede kaldık. E olcak gibi diil, kıza sarılmam gerekçek düşmemem için. Kaldırımda az kalmış aslında; sıçrasam oraya? Önümde duruyo ama kız; yan yan nası sıçranım; Cimnastikçimyim ben!. Bibuçuk saaniye ilk konma dengesi, yarım saaniye de bunlar geçti hızlıca aklımdan. İkibuçuk saaniye kızla beraber kaldık aynı taşta, sonra baktım olcak gibi diil, cup daldım suya, taşı ona, hediye edip, şapur şupur geçtim karşıya.. Birisiyle sokakta o tuhaf geçiş dansını yaparken (Neykıd Gan'daki komik partinin komik dansları gibi) o taş gelir aklıma..

GİTAR: .. Boynumda gitarım asılıyken, iki elimle bişii yapmamam gerekiyo. Ben eğilince gitar da eğiliyo; saa sola çarpıyo. O zaman, askerlerin hazrolda silahlarını tuttukları gibi tutuyom gitarımı. Öyle eğiliyom, götümle gitara destek veriyom; ayaa kalkarken birden kalkayom gitarı sapından yakalamak için. Yoksa, çıkıyo askısı, daa beter çarpıyo, sinir oluyom.. K. Murat ÖKDEMİR..

KOLAYGİRERZORÇIKAR:.. Aynı anda çok çişin ve kakan gelirse (kaka ne yaa!) klozete oturman gerekiyo tabi. Ama işte , aaletin dolduu için sertleşip büyümüş oluyo, klozetin dışına sarkıyo. Onu içeri sokman gerekiyo işemesi için. Fekat götüne anca yetiyo klozet, onu da, incitmeden usulca kıvırıp, araya sıkıştırıyon. Kenara dayanıyo, aayo. Zor giriyo işte. Ama gittikçe serttlii azaldıı için, soora kolay çıkıyo.. Sayın bayan okurlarımız, baazı kolaygirerzorçıkarlar, ve bilumum ayrıntılar, fazla erkek olabiliyo zaman zaman!. Bi bok annamıyo olabilirsiniz doğal olarak.. Fekat bunda bi kasıt yoktur. Komiklik ve ince detay,. tercih sebebidir.. Oldu?. Baazılarınız, ara sıra köşemizi süsleyen bu tür Ayrıntılarla, erkeklerin "sır"larını açıkladıımı iddia etse de; sokarım böyle "sır"ra!. Sen, ya da sen; şimdi bana orkid'li bi ayrıntı yazsan, erkekler sizleri daa mı iyi tanımış olcak.. İyi ama bir erkek, bir kadının kiloduyla ped'i arasındaki türlü düzenlemelerin detaylı anlatımından bile, nasıl bir anlam çıkarıp, bunu ilişkilerinde koz olarak kullanabilcek?. Üstelik ben aşınıya kaçıp, "Sır" veriyosam, o benim sırrımdır. Diğer erkekleri baalamaz. Kime diyom lan ben bunnan?... Canı sıkıldında benimle uuraşıp benim de canımı sıkan, köşesinde, yazılarımı erkekler için bir koz olarak kullanan, ya da ne biliyim yaa, tüm bunları ne demeyeyse yapan,,feminist bir Bayan Yazara diyom..

HAFTAMIN MİNİ MUTLULUKLARI:,,..Tünelin Karaköy ucunda bi reklam vitrininde üç boyutlu Hologram resimleri incelerken, yaşlı bi Teyze yaklaştı: "Bunlar ne oolum" didi. Teknik olarak güzelce açıkladım; bişiy annamayıp gitti... Dergide, kutu spraytımın kapakçı elimde kaldı; açma kısmına çakmaamla vurarak, deldim orayı.. Domatesli çorbayla pilavı, karıştırıp yedim; fenaa da olmadı hani.. Akşamüstü bi arkadaştan dönerken, bomboş sayılabilecek bi Belediye otobüsüne bindim. Kadıköye kadar hoplattı zıplattı, uçtu yollarda amcam. Hiç bu kadar eğlenmemiştim; kafamı karşı cama çarpıyodum. Lunapark gibiydi.. Kenan'la Hıbır'ın arka balkonunda acaayip serinledim.. Bissirü yere telefon ettim, hiç jetonumu almadı makinalar..

BİŞİİ:... Nejan; kalemkutulu ayrıntın nefisti. Ama, daa önce yayınlandı öyle bişii. Biliyo musun, sen haarika "Eskiden bi Gün"ler bulabilcek birine benziyon?. Orçun irfan, o dediklerin çok yoğun anlamlı şeyler yaa. Eşyaaları kurcala, iyi oluyo öyle.. Neslihan; "Hoştaşıma"ların çok güzeldi.. Yine.. Ö. Aslı Yarar; çok saçma bişiy oldu, ben, mektubunu kaybettim, içini, hemde evde; bulamıyom; saatlerce aradım inan. Yaani istersen, bi daa?.. Eveeet, başka diyceemiz bişii kaldı mı?? yok hadi iyi günner diliyom ben..

Akşamsefası

Pi'ya Mektuplar

Yazan Çizen: Galip Tekin

HADİ TEPENİN ARKASINA KOŞ!

AMAN ALLAHIM! ŞURAYA BAK..!

İNANILMAZ!

RÜYA BU...

TYRANNOSAURUS! HEM DE İKİ TANE... HEM DE BÜTÜN...

OHH!.. ŞU ANDA MİLYONLARCA YILA DOKUNUYORUM!..

HI?

SNIF

AMA... AMA BU KEMİKLER TAZE.. OLA MAZ..

YOOO, BU İMKANSIZ, BUNLAR FOSİL DEĞİLLER!

BURDA NELER OLUYOR, HEY!

DIŞARIDA NELER OLDU!?

BİZ ONLARI YEDİK...

HAYIIIRR!

SONUNCUSUNU DÖRT AY ÖNCE AVLADIK, KESKE DAHA ÖNCE GELSEYDİNİZ...

ÜZÜLME BEÇARE... DAŞLIK... BEN KIŞIĞIN İKİ TENEKE TUZLAYIP BASMIŞTIM... ONLARI SANA VERİRİM...

İŞTE BÖYLE SEVGİLİ "P.," GEÇEN HİKAYEDE ÇOK İÇİNİZİ KARARTTIM, ONUN İÇİN ARAŞIRA BÖYLE ŞEKİLSİZ HİKAYE YERİNE ÇİZMEK LAZIM... ŞİMDİLİK HOŞÇAKAL...

GÜRPEŞİM

beyaz gülü

Feyhan Güver

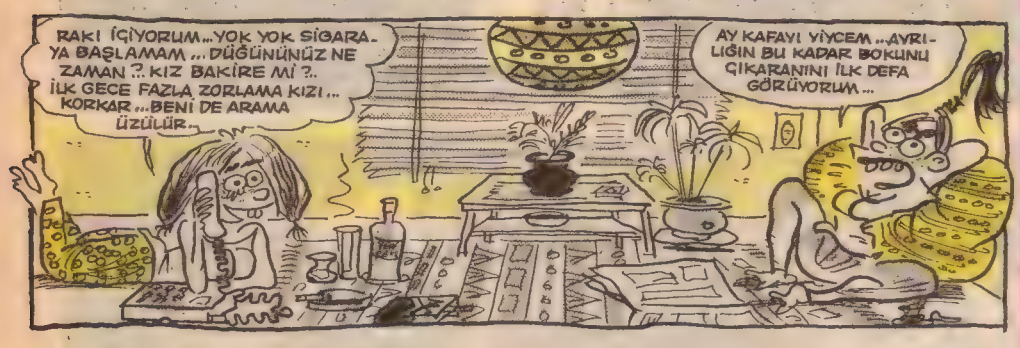

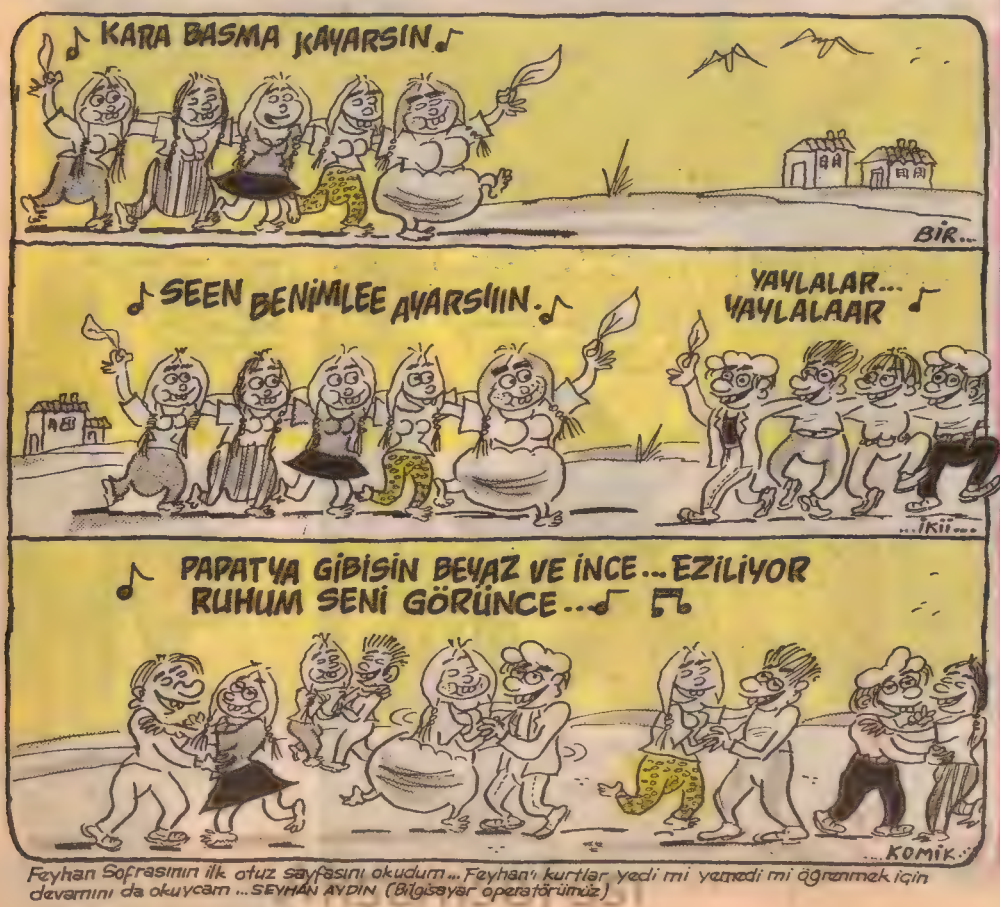

Feyhan Sofrasının ilk otuz sayfasını okudum... Feyhan'ı kurtlar yedi mi yemedi mi öğrenmek için devamını da okuycam ...SEYHAN AYDIN (Bilgisayar operatörümüz)

MEDYA PLAZA'DA SİGARA İÇMENİN DAYANILMAZ AĞIRLIĞI VE HAFİYESİ BİLGİN TİRYAKİ İZİNDE...

Bir gazeteci düşündüğünüzde, kafanızda imgesi nasıl oluşur? Saçları dağınık, düşünceli, üst düğmeleri çözülmüş, kravatı kaymış. Önünde daktilo, ağzında sigara veya pipo; dumanlı bir odada iş başında bir adam. Ya da kendisine uygun versiyonlarıyla bir kadın gazeteci imgesi. "Yurttaş Kane"den Babıâli kültürüne, yerli filmlerde çizilen gazeteci tiplemesine kadar, aşağı yukarı böyle bir tipoloji.

Tipolojiydi gazeteciler; plazalara taşınıp, saçları özenle kesilmiş, mankenlere taş çıkartır düzgünlükte kıyafeti ve duruşuyla Hasan Cemal ya da sarı ceketli Güneri Cıvaoğlu fotoğrafıyla tanışana ve de "Alfa Uzay Üssü"ymüş gibi sunulan plaza teknolojisindeki, çalışma koşullarını hayal etmeye çalışana dek..

Artık, daktilonun yerini bilgisayar, dağınık görünümlü gazetecilerin yerini grand-tuvalet, hijyen bakışlı insanlar almıştır.Buraya kadar bir itirazımız yoktur. Gelgelelim problem, en can alıcı yerde patlak veriyor. Teknoloji "harika"sı plazalarda, teknolojiye zarar vereceği düşüncesiyle, sigara içmek yasaktır.. Eski boktan alışkanlıkların yerini çağdaş davranış ve çalışma koşullarının alması doğaldır da, çalışanlarının halen yüzde 97.5'inin sigara tiryakisi olduğu plazadaki yasak uygulamasında problem nasıl çözülecektir?

İnsanlar, kışın eksi 5 derecede de olsa, yazın sıcağında da olsa ATV binasının yanındaki terasta, açık havada kaçamaklar yaparak, en zor koşullardaki alışkanlıklarının gereğini yerine getirmeye çalışırlar.

Fakat Sabah Medya Plaza'da patron Dinç Bilgin'in tahammülü bir yere kadardır...

Son 5 gündür, Bilgin'in emriyle, sigara içilen terasın girişine özel güvenlik birimi yerleştirilmiştir. Güvenlik, terasa çıkanların adlarını alıyor, gün boyunca kimin kaç sigara içtiğinin çetelesini tutup Personel Müdürlüğü'ne iletiyordur.

Bu olay geçen hafta "yoğun" tepkilere neden olmuştur. Çoğunluğunun ATV çalışanlarının oluşturduğu 40 kişilik bir grup, topluca terasa çıkıp, ortak sigara içme eyleminde bulunmuş, gruba Yeni Yüzyıl'dan Ahmet Altan da destek vermiştir. Öte yandan plaza yöneticilerinden Okay Gönensin, Ayşenur Arslan, Zafer Mutlu odalarında sigara içerken, eyleme sessiz kalmıştır.

Sabah Plaza'da, yoğunlaşan tahakkümün ardından tensikat korkusu her yanı kaplamıştır.

GÖSTERİ
CEM YILMAZ
"... İzdiham tadında ne ki şimdi bu?"
Her Pazartesi ve Salı
Saat: 21.00 LeMan KÜLTÜR

PAZARTESİ
en "erkek ana" tan
çobain efsanesinin ö
"sen ağzınla kuş tut
erkek bedenini ar
evli olmayan gençler doğum kon
çizgileriyle ramize erer,
sonra can,

Emin ÇOLAŞAN

Güneydoğu'da özel tim sorunu

Özel tim görevlileri, yörede önemli bir güçtür... Ve çok dikkat etmeleri gereken bazı hususlar vardır:

1- Kendilerini orada sadece silahlı, keskin nişancı kabadayı, kural tanımaz bir güç olarak görmesinler. Yöre halkına gerektiğinde ağabey, gerektiğinde kardeş baba ve hatta evlat olmak, böyle davranmak zorundadırlar. Hastası olan bir vatandaş, özel timden yardım isteyebilmelidir. Özel tim, halkın dostu, arkadaşı olmalıdır. Kendini insanlara sevdirmelidir. Bir sırt okşamak sokakta dolaşırken *"Nasılsın arkadaşım?"* diye sormak kahveye girip insanlarla iki el tavla oynamak, bir çay ısmarlamak, bir yaşlının elini öpmek, bir vatandaşın sorununu çözmek, sadece özel time değil, devlete de saygınlık kazandırır.

2- Belli zamanlarda belki zordur ama önemli olan vatandaşla teröristi ayırabilmektir. Unutmayalım, Güneydoğu'daki vatandaşın çok büyük çoğunluğu, PKK teröründen artık bıkmış durumdadır. Başına ne geldiyse, bu terör yüzünden geldiğinin bilincindedir. Vatandaşa böylesine bir yaklaşım, sevecenlik, dostluk ve söylenecek birkaç çift kardeşçe, arkadaşça söz, özel timensuplarını o yörelerin sevgilisi yapar... Ve olumsuz propaganda giderek kırılır.

3- Her vatandaş gibi, özel tim mensupları da bir partinin yandaşı olabilir. Ancak bunu göreve yansıtmamak gerekir. Hele belli el işaretleri, sloganlar, takılar, yüzük ve kolyelerde belli partilerin işaretleriyle halkın tepkisini çekmek, dolaylı yoldan PKK'ya hizmettir.

4- Yöre halkı, aksine kanıtlar olmadıkça bir düşman veya terörist olarak değil, dost olarak görülmelidir. Kaba davranmaktan kesinlikle kaçınılması gerekir.

Özel timler için yazılıp söylenenlerde abartı payı olduğuna kesinlikle inanıyorum... Çünkü özel timler, terörün korkulu rüyasıdır... Ve bu nedenle, yapılacak propagandanın odak noktası olmaları doğaldır.

Ama yine de, çok dikkatli olmaları gerekir. Oyun gelmeleri hem kendilerine, hem devlete hem de yöre halkına büyük zarar verir.

Bir şey daha unutulmasın... Boş yere kaba davranılan bir vatandaş, PKK'ya kazandırılan biri olmaya adaydır. Gönlü alınan, yardım edilen, bir dost eli uzatılan vatandaş, devlete kazandırılır.

Örneğin ben Güneydoğu'da özel tım olsam, boş zamanlarda yardıma ihtiyacı olan güçsüzlere, fakir fukaraya, hastalara el uzatırdım. Bir hasta ziyaretine gitmek, bir el öpmek, mahallede çocuklarla yarım saat top oynamak... Kısacası, halkla, vatandaşla sıcak ilişkiler kurup onlarla iç içe olmak... Ve onları karşı taraf yerine devlete kazandırmak...

Fena mı olurdu?

SEN GERÇEK YAKINLIK

Seni ararken koptum ben bu toplumdan.. Herkese yabancı, herkese dostum seni ararken. Hiçbir rolüm yok. Kimsenin kimsesi değilim. Bu yüzden herkes sırrını bana anlatıyor. Benimse bunları anlatacak senden başka kimsem yok. Sende yoksun. Bende böyle yollara düştüm seni arıyorum. Seni böyle içim ruhunla dolu aramak bana iyi geliyor. Kaybettiği aşkını arayanlar hep böyle mi hissederler, yoksa mutluluk dolu bir ceza mıdır, bilmiyorum: Yüzün binlerce yüze dağılmış binlerce yüzün arasından sana ait anlamları tek tek bulup yüzünü biraraya getirmeye mecburum. Yüzün her yerde: Tunceli'nin yakılmış bir köyünden koyunlarıyla kaçan bir ailenin kızlarından birisin sen şimdi. Belki de o kız bile değilsin. O kumral saçlarını arkadan toplamış bu çoban kızın ensesindeki ayva tüylerisin, bazıları ateşten yanmış...

Bir orman bekçisinin aşk romanlarını meraklı ve hep yasak aşklar yaşamayı seven eşisin belki de. Ve seni aramak için geldiğim bu orman köyünde yıllardır ayrı yattığın kocan bana odanı, aşk kitaplarını, tuttuğun günlükleri, duvarındaki yazıları gösteriyor. Birinde şu yazıyor: "Evlilik, insanın ruhuna kirâcı almasıdır." Sonra da orman bekçisi kocanla seni konuşup gün ağarana dek içki içiyoruz. O durmaksızın seni nasıl özlediğini anlatıyor. Seninle o kadar dolu ki bana seni tanıyıp tanımadığımı, dahası neden yollara düştüğümü bile sormuyor..

Nereye gittiğimi, seni nerede bulacağımı bilmiyorum. Fırlatılmışım bu dünyaya. Dış görünüşümle hiç ilgilenmiyorum. İnsanların beni dışardan nasıl gördükleri hiç umurumda değil. Hakkımda ne düşündükleri de. Bu toplumdan değilim ki ben. Seninle, ruhunla dopdoluyum sadece ve bu bana inanılmaz bir gurur veriyor.

Bir semt kahvesinde ellerinde sazları iki aşık yanıma geliyor: GÖzlerindeki hüzünden tanıdık seni, var mısın saz çalarken rüya görmeye? diyorlar. Olur diyorum. Evlerine götürüyorlar beni. Küçücük bir çile odasında kafa kafaya verip aradığımız ve rüyasını görmek istediğimiz birini düşünüp çalmaya başlıyoruz. Saatler sonra terden sırılsıklam ve gözyaşına batmış bir halde bana bakıp aynı şeyi söylüyor bu iki aşık adam: Onu gördük, kayıplardaydı, yüzü binlerce yüzün arasına dağılmış, ama gülümsüyordu yine şefkatle..

Bir başka geceyi eski konuyor. Aşkın bütün o rımdaki yataktan sevişm kadını.. Bu yüzden hem kında. Sanlıyor ona kolla beraberiz artık, korkma, yorum içimden. Daha d bah kalkınca hemen ya üzerinde mavi eşarbın v

Kendimi hiçbir yere ç lünç duruma düşme kor

Yollarda kendi kendi gülümser, sonra da ne v

Sonra birden seni, k genç bir adamın cesedi oluyorum..

Günlerdir açlık grevi daki cop izinde yüzünün yüzü görmemiş yüzlerce neleri, doğumhaneleri d bundan başka günlerdi zuhalcilere , ölü yıkayıcıla tiği parklardan geçiyor v

Aradan ne kadar za yorum. Kendimi şeninle yorum. Yanına gelir gel yitirdiğim birini aradığım

Bulamazsın, boşun

Neden? diye soruyo

Çünkü sen kimseyi için bitmek, tükenmek, sın sen. Bu yüzden ha dramları, kınk aşk öykül sarsar...

rriyet yazarı Emin Çölaşan, özel timin son günlerde uğradığı eleştirilere karşı, o yörede görev yapan özel
elemanlarının nasıl davranması gerektiğine ilişkin bir dizi öneri yazmış. Böylece devam eden yazı, yurt-
ver -başta özel tim olmak üzere- bölgede görev yapan bütün devlet görevlilerinin yöre halkına karşı bulu-
cağı bir dizi güzel uygulamanın vereceği yararlı sonuçlara değiniyor. Emin Çölaşan'ın verdiği akılların he-
en uygulamaya geçtiğini varsayıp biz de bunların sekli üzerine fotoğraflar bulduk. İşte bunlardan bazıları...

Vatandaşa böylesine bir yakla-
ım, sevecenlik, dostluk ve söy-
enecek birkaç çift kardeşçe, ar-
adaşça söz, özel tim mensup-
arını o yörelerin sevgilisi yapar.

Bir yaşlının elini öpmek.

Hastası olan bir vatandaş özel timden yardım isteyebilmelidir. Bir hasta ziyaretine gitmek...

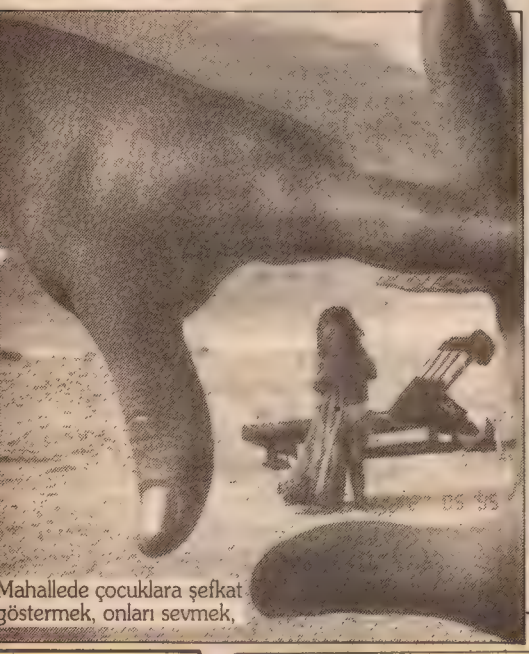

Mahallede çocuklara şefkat göstermek, onları sevmek,

Onlarla yarım saat top oynamak.

Bir sırt okşamak.

Ve onları karşı taraf yerine devlete kazandırmak.

üzü
ey"
mak
latıyor
güver,
aloğlu

6 AĞUSTOS 1945 HİROŞİMA
50 YIL YETER!..
NÜKLEER CEHENNEME SON!.

● "Nükleersiz Bir Dünya İstiyoruz", **Mare Nostrum, Keops, Kramp ve Toys** rock konseri, 6.8.1995, Saat:17.00, Ortaköy Meydanı

● "Hiroşimalar Olmasın" şiir akşamı, 7.8.1995, saat:19.00 Evrensel Kültür Merkezi

● "Beyaz Perdede Nükleer Tehlike" film gösterileri, 8.8.1995, Saat:18.30-20.30, Evrensel Kültür Merkezi

● Mis Sokak'ta Standlar (Lemancılar da var), 9.8.1995, Saat:11.00-18.00 Nükleere karşı Bezgin Bekir ve Daral-Timsah tişörtleri.

BİZE KATILIN, SİZİ BEKLİYORUZ...

NÜKLEER KARŞITI PLATFORM İSTANBUL

...N KORKARSIN...

elde geçiriyorum. Bahçesindeki boş masalara kuşlar
orgunluğu beni uykuya yavaş yavaş sürüklerken ya-
ri geliyor. Erkek aceleci, belli ki yitirmekten korkuyor
lıyor. Kadınsa onun bütün bu ruhsal gelgitlerinin far-
ün sevecenliği ve dinginliğiyle. Üzülme, sakın üzülme
ldıyor kulağına.. Üzülme! işte bu ses senin sesin, di-
yorum gözlerimi, uyku beni çekip alsın istiyorum. Sa-
i yatağa bakıyorum. Kimseler yok. Sadece yastığın
alıp yola koyuluyorum yeniden..
tmediğim ve toplumsal bir rolüm olmadığı için de gü-
selmiyorum.
uşuyorum mesela. Belki de sen bunu bilseydin önce
e yapıyorum, bana çok iyi geliyor, derdin.
kıtan aylar sonra kimsesizler mezarlığında bulunan
üne çıkartılırken kızkardeşinin attığı çığlıkta görür gibi

ir Kürt tutuklunun ziyaretine gelen annesinin avucun-
dığını hissediyorum. Çamurlu karanlığında asla güneş
töpeğin dolaştığı dehlizlerden geçiyorum. İşkencehа-
em. Herşey boşuna.. herşey boşuna.. diye bağıran ve
dize yazamamış bir şair arkadaşıma uğruyorum. Ar-
tutmayanların biraraya geldiği ve uzun uzun dertleş-
nyorum.
eçiyor, seni aramaya ne zaman ara veriyorum bilmi-
aya giderken yeniden ve birbaşka ışık altında hatırlı-
nlerdir nerede olduğumu soruyorsun. Birini yıllar önce
orum. sana..
diyorsun...
erek.
n sevemezsin kimseye bağlanamazsın. Sevmek senin
mak demektir. Yutulmaktır. Gerçek yakınlıktan korkar-
nlıklar çeker seni. Başkalarının yaşadığı acılar, aşk
neler, ideal aşkı arayanların düşleri seni duygulandırır,

Sana olan gerçek sevgim içindeki boşluğu hatırlattığı için hep uzakta kalırsın benden.

Hayır, diyorum adeta isyan ederek. Hayali yakınlıklarla yetinsem kendimi bu denli tehlikelere atmaz, onu bulmak için bu denli çaba harcanmaz yollara düşmezdim.

Peki , sen kimin için yollara düştün, söyler misin?

O özlediğim, ulaşamadığım, ama var olduğunu bildiğim kadın için, diyorum.

Peki sen yüzüme birgün olsun gerçekten baktın mı hiç?

İçim garip bir şüpheyle kavruluyor. Suçüstü yakalanmış gibi oluyorum bir an. Başımı kaldırıyorum. deminden beri aynı masada oturduğum kadının yüzüne bakıyorum. Yıllardır hayalinin peşinden koştuğum, yüzü binlerce yüzün arasına dağılmış olan kadının yıllardır beraber olduğum kadın olduğunu anlıyorum!..

Peki, öyleyse neden onunla birlikteyken kendimi onun hayalini, yüzler arasına dağılmış yüzünü ararken hissettiğim gibi aşk halinde, toplumdışı, gururlu, korkusuz, rollerden uzak ve onun ruhuyla dopdolu hissetmiyorum? Ne yapmıştım da ben doğallığımı bozmuştum? Neleri zorlamıştım? Yoksa bilmeden sevginin kutsal kurallarını mı çiğnemiştim?

Söylediği gibi gerçekten onun sevgisinden derin bir korku mu duyuyordum? Sevgisi içimdeki boşluğu mu hatırlatıyordu bana? Saf aşkı arıyorum, derken yitirdiğim duygularla yüzyüzü gelmekten mi kaçıyordum? Neden, onun burada yanımdayken bana sunduğu sevgisine sevgimle karşılık veremiyordum da neden onun yüzlerin arasına dağılmış yüzünü arayıp bulmak için yollara düşüyordum?

Yanımda olduğu halde onu çok özlediğimi hissediyorum birden.

Bekleyiş özlemi çoğaltır bilirsiniz. Bu soruların yanıtını ise onu ararken yollarda düşünmemeliyim. Kendim olmak için onu özlemle aramaya mecburum diye geçiriyorum içimden..

Gitmeme hiç karşı çıkmıyor ve o sonsuz merhametiyle yüzüme bakıyor yalnızca: Yolun açık olsun, dilerim bulursun onu diyor..

☛ **Eylül ayından itibaren İstanbul ve Marmara Bölgesine yayın yapan Mavi Radyo'da (89,.6) her hafta bir iki saat program yapmam istendi. Lütfen bana önerilerinizi bildirin. Orası bizim için bir platform olsun.İki hafta da, ya da her hafta aranızdan biriyle bu programda söyleşi yapmak istiyorum. istekliler lütfen beni arasın.**

☛ **Samsun , Pir Sultan Abdal Derneği'nde çalan Günebakan Müzik Grubunun çok acele enstrümana ve desteğe ihtiyacı var. Yardımlarınızı esirgemeyin.**

*** Kaos GL. başkaları özgür olmadan ben de özgür olamam. Ya da Hepimiz farklıyız, hepimiz eşitiz!**

☛ **Fercan Kaya, Sibel Solmaz, Dolunay, Devrim Bilgin, Nazlı Yatkın, H. Cem Özlen, Naz, Ece Öztürk, Arzu Akkaya, Tülin Duru, Ahu Uğurlu, Sema Vural, Nesli, Gökhan Tekin, Zeynep Erol, Pelin Erol, Tuncay Akkapılı, Erdal Akkum, Neslin Ulusoyoğulları, Orçun İrfan, Filiz Altuntaş, Gül Ay Tanak, Canan Perdahlı, Serap Aydoğan. Yazdıklarınızı aldım sevgiyle...**

Akşamsefası

Kırık Lâbilibi

SUAT ÖZKAN

GERÇEK HAYAT ÖYKÜLERİ:

Aldığım bilgiler neticesinde sapık o kafeteryayı bi daha hiç aramamış...Ana fikir: Bir telefon sapığı ...nın en büyük hazzı sizin öfkenizdir bunu ona vermeyin...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY ARGEN

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

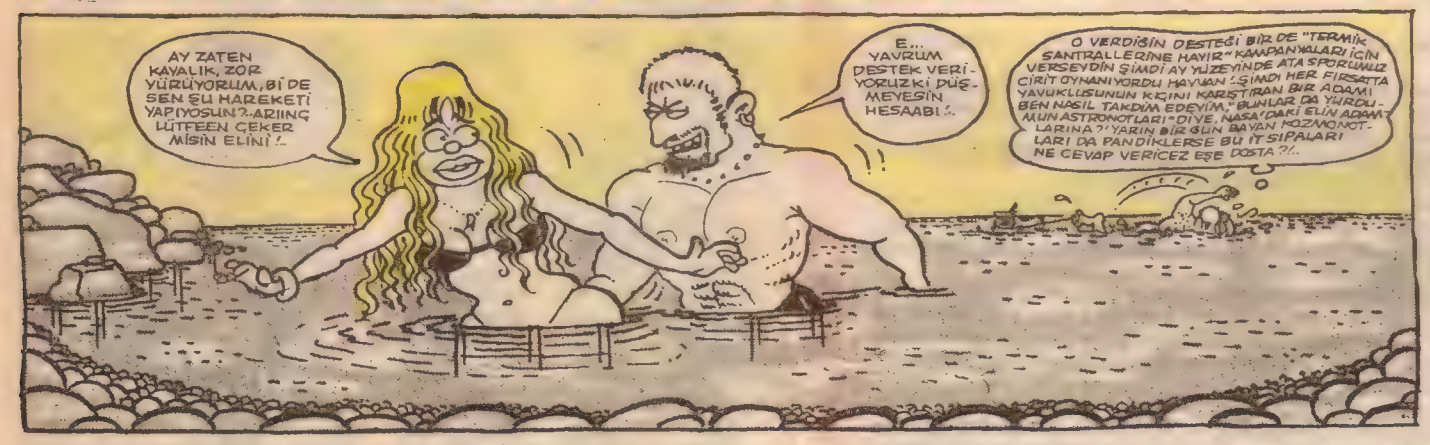

Aşk Serşemi

Mesut Ceylan

Yüzümü saklayan iki elim
Tüm acılar bana bu sabah
Hüznüm tartıda ağır bastı.

(Aşk Bitti - Aslan Özdemir)

MUHTEVİYATI AYRILIK SIZISI OLAN ŞİYİRİMSİLER.. (SON)

Gittin
Gidiverdin
Pastanalere,
çay bahçelerine
Çok ayıp ettin.
Garsonlar
Öksüz, yetim
Şincilerde
Kahretsin!..

● ● ●

Aşkın mizahı
Yokmuş,
Miz-Ahh'ı varmış
Meğersem..

● ● ●

Arıyom,
Hep seni arıyom.
Lâkin
Seni ararken
Şişenin dibini buluyom
Sonrası malum
Ağlıyom...
Ağlıyom...

● ● ●

Dur lütfen!.
Dalgalanma şafaklarda
Ey nazlı Hilâl,
Tez yarıya in
Çünkü
Ayrıldık dün...

● ● ●

Elveda öpücüğünden sonra
"Kısmee Felç"
Sağ yanağım...

● ● ●

Terkedip giden yarim,
Orispi olan yarim,
Vizitende
Pişmanlık ta
Yazıyor mu acep?..

● ● ●

DİP NOT.. DİP NOT.. DİP NOT..

Çifte Kumrular Elveda Demesin!.. Hatırım için...

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

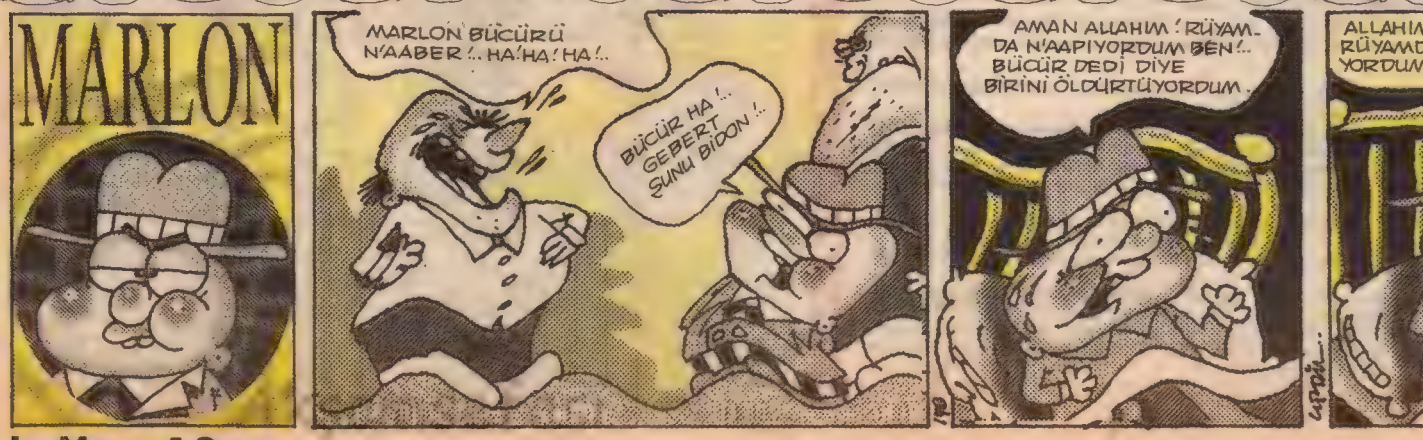

LeMan 12...

Behrembez

Erdal Özkaltaman

Bu hafta, İstanbul'da yaşayan Urfa'lı bir arkadaşımdan; Sevgili Kemal Siyahhan'dan dinlediğim Harran'lı bir delinin öyküsünü anlatayım size...

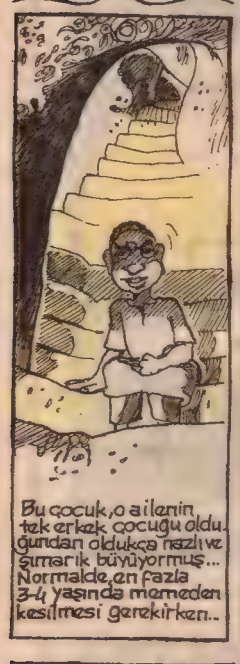

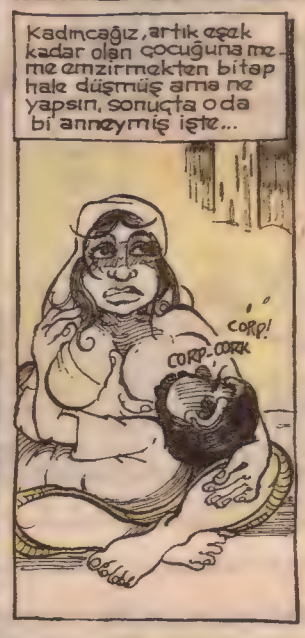

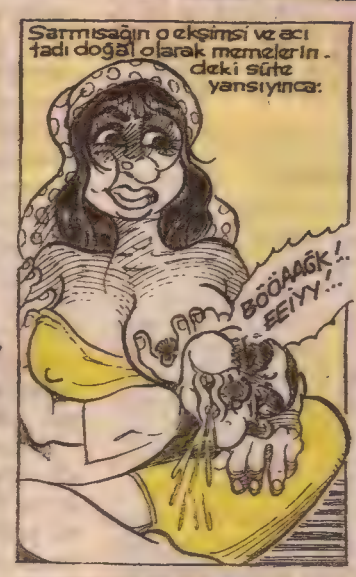

BİTTİ.

*Behrembez; Sütten kesilmemiş kucak çocuğu...

Kişisel Arşivi

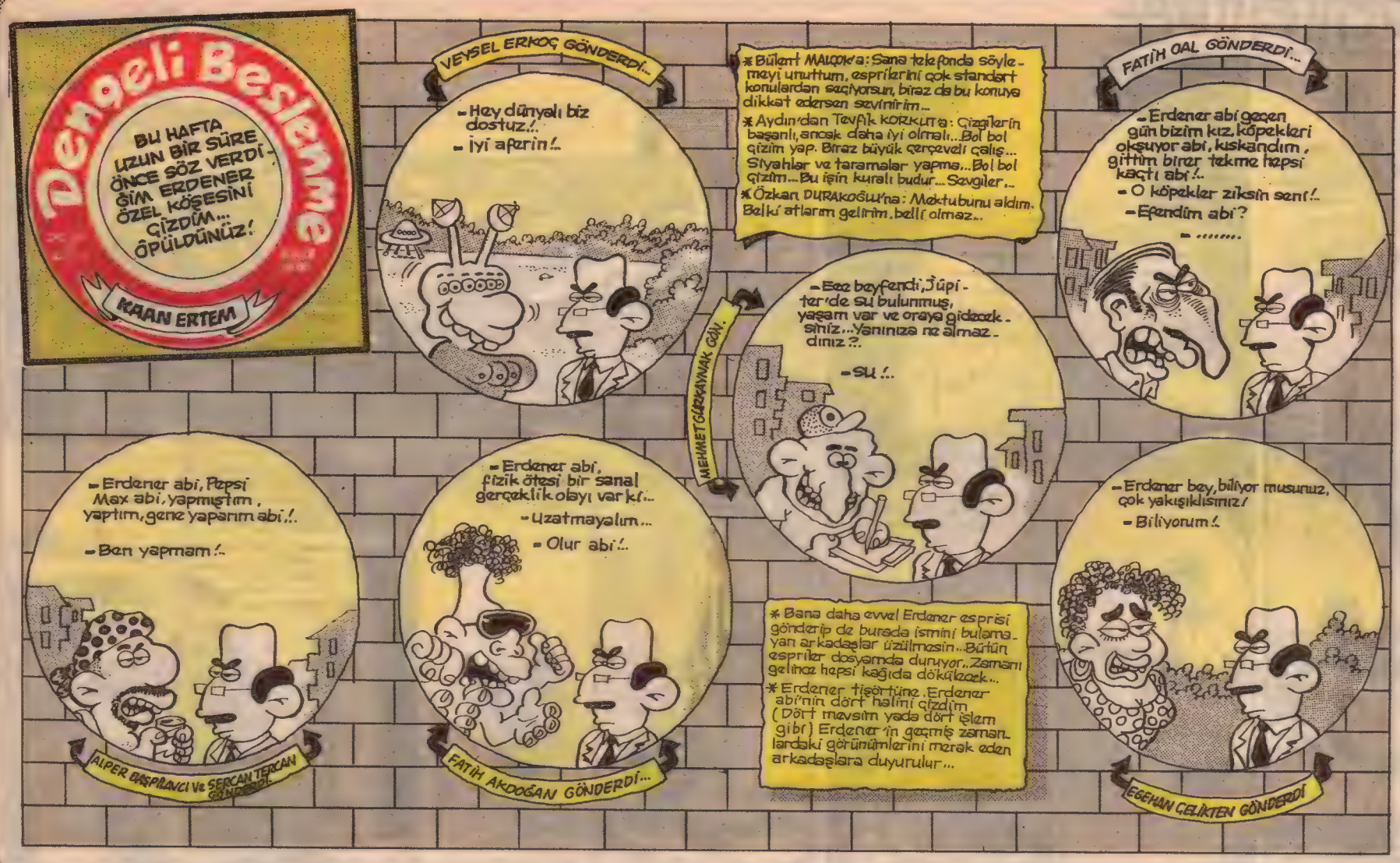

KÜLTÜR VE REZİSTANS

GÖKHAN DABAK

Kral suratına ifade takıp emretti: Bana sakız dan bahset! . Hokkabaz cebinden çıkarttığı dört çeşit sakızı ağzına atıp çiğnedi bir müddet ve kocaman bir balon yayıp -paat- diye patlattı. İşte sayın kralım, bu duyduğunuz ses boşluğun sesidir ki boşluğun ne olduğuna dair elimizde kesin kanıtlar olmamasından dolayı bu -paat- sesini tarif edemesem de, yazla kışın kesiştiği noktada rengarenk şemsiyelerin kar yağdığında neden kullanılmadığını anlamış değilim der. Kral ise Yazla kışın kesişmesinden kastın ilkbahar mıdır, sonbahar mı diye sorar. Hokkabaz Mevsimleri bir daire olarak kabul edelim sayın kralım. İki boyutlu bir düzlemdeki iki daire birbirleriyle iki noktada kesişebildiklerine göre soranızın cevabı hem ilkbahar hem sonbahar der. Bu arada kral, elindeki cetvelle burnuna ölçmektedir. Ve Burnum tam dört santim kırkiki milim, bu tüm ülkeye duyurula diye emreder. Hokkobaz sevinçle ellerini çırparak

Halk buna çok sevinecek, adeta yer yerinden oynayacak sayın kralım diye titretir ses tellerini. Kral ise sinirle Bana sayın kralım demeyi kes artık yalaka hokkabaz, bana gerçeği söyle, ben bir deli olduğumu biliyorum deyip elindeki altınları havuza atar balıklar yesin diye. Hokkabaz ise gayet ciddi bir sesle konuşur.

Fekat kralım bu bilimsel olarak mümkün değil. Psikiyatri ilmi henüz icat edilmedi. Medeniyetimiz normal ile anormal arasındaki farkı ayırdetmeye muktader değil. Müsterih olunuz. Kral içini çekerek Farketmez, gemi de icat edilmedi ama ördekler güzelcene yüzüyolar ve aniden tüm yaşamından vazgeçer bir haykırışla İstifa ediyorum bundan sonra hayatımı bir çoban olarak geçirmek istiyorum diye bağırarak saraydan dışarı fırladı. Bir müddet çılgınlar gibi koşta. Köşeli taşlar, başıboş dikenler narin ayaklarını yıpratmaktaydı. Çıkardığı tozlar karmakarışık oldular. Bir müddet sonra ovanın ortasında bir koyun sürüsü otlatmakta olan bi çoban gören bu kral, nefes nefese elindeki mühürü uzatıp al sana krallık mühürü, bundan sonra ülkenin kralı sensin, hadi yallah deyip çobanın kıçına bi tekme atmış. Çoban şaşkınlık ve sevinç içinde saraya doğru koşarken çoban köpekleri tanımadıkları bu adamın üstüne hücum ederler. Kral, dağa doğru kaçıp bir ceviz ağacına çıkar. Ve bir müddet düşündükten sonra

Madem koyun çobanı olamadım öyleyse ben de ceviz çobanı olucam barı diye karar verir. Kısa bir süre sonra ülkenin en başarılı cevizlerini yetiştirir. Yetiştirdiği cevizler balerinlik, sadrazamlık, astronotluk, pehlivanlık ve bilgisayar mühendisliği gibi zor işlerde başarıdan başarıya koşarlar.

Fakat bu güzel günler bir gün sona erer. Dalgın bir anında ağaçtan düşer ve dizini incitir. Bu durumda kıssadan hissemiz ne oluyor? Şöyle ki, eğer krallığı terk etmiş bir ceviz çobanı iseniz tikkatli olunuz ki ağaçtan düşüp dizinizi incitmeyiniz. Buna mukabil terli terli su içseniz de olur.

Şimdi gelelim esas meseleye, bilindiği gibi ülkenin sosyoekonomik durumunda kırsal kentleşmeye ve ozon tabakasının delinmesi bizlere politik açılımların veya belediye başkanlığı sırasındaki böbreküstü salgılarının analizi sonucu çarpık kentleşme ve siyasi yozlaşmaaki teşvik kredileri feminizmin gelişmesine ve karetta kaplumbağalarının medyaya olan iletişim faktörünü gözardı etmemeliyiz. Süt.

SELÇUK ERDEM

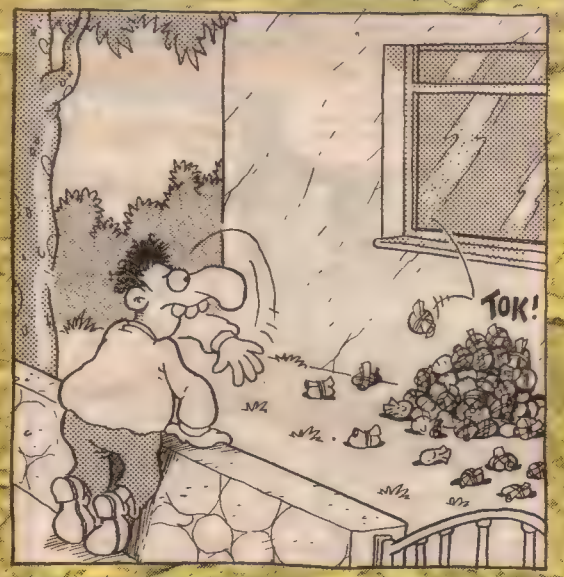

Bana ki zor gülerim, Cem'in gösterisinde gülmekten çenem ağrıyor.. Pazartesi - Salı ..

Cümbür Cemaat

A. YILMAZ

SEVİLESİ ŞİİR, DOKUSU ŞİİR

Molayı verince otobüs, sevgilinin içi
hoş, hoş olur, arzu duyar besine..
Tadmak ister vitamin dolu besinleri
Oysa almazsak ona güzel gıdalardan
Verirsek eline mecmuayı dergiyi,
Şam fıstık küser, tatlı sulu sert elma
Üzülür sevgiliye varamadık diye!
Dolayısıyla da sevgili bizi terkeder
Olacağıda buydu zaten!
Kuşlar ve
Doğa da tabi ki vardır.
Onlar öyle durur!..

Mini öykü : Hakikatin gerçeği. Tasarruf olayı !..

Not : Vakıflıkabirli okuyucularıma selamlar. Evet kutup yıldızına bakıyorum, öpüldünüz..

Akşamsefası

Saçmalığımızın Kökenleri

Tam onaltı yıl, okul hayatım boyunca kızların hemen arkasındaki sıralarda oturdum. Onaltı yl boyunca, kızları, ense köklerindeki beyaz saç diplerinden seyrettim. Görmesini, dokunmasını öğrenemeyenler, düşünmesini, üretmesini nasıl öğrenebilir? Kara tahta! Siyah önlük! Dışarısı görünmesin diye boyanmış camlar!, Naftalin beyazı tenleri, küflü-kısık gözleri, sümük yüzlü kızlar! Sarmısak-soğan yüklü traktör suratlı öğretmenler! Tahta sıra, kalem, defter ve bir çocuk! Dördü de doğadan sürülmüş... Memleket hizmetine sıralarına zincirle bağlanmış.

Tam onaltı yıl, şakalaşmak, yer değiştirmek, kımıldamak, dokunmak, başınızı başka yöne çevirmek yasak. Bedenimiz, tutukluğu, baskıyı, gerilimi burada öğrendi. Azap çektirmekle saygı burada karıştırılırdı. Gaddarlıkla, 'sus, kımıldama, konuşma, atarım seni, sizden adam olmaz' diye bağırılırdı. Bizden adam olmadı.

Tanrısını, dünyasını kaybetmiş sağcı ahlak, kara tahta önünde, tüm rezilliklerinin-ezikliklerinin-hiçliklerinin intikamını bu çocuklardan alır. Hayvan eğitimcileri bu kadar zalim midir? Çocukları yiyerek semirdiler.

Aşkını, kalbini kaybetmiş muhafazakâr ahlak, dar sevinçlerimizi sıkıştırdığımız teneffüslerimizi bile kilitlediler. Her an dayak yiyeceğinizi düşünerek öğrenmek. Her yerde gözlendiğinizi bilerek düşünmek. Özgür ülkemiz şüphesiz erkekler tuvaletiydi. Helada, tam da ıkındığınız o aşırı duygusallı-tebessümlü anınızda.. Helanın kapısı bir omuz darbesiyle açılır. Sigara aranası yapılıyordur. Balyoz suratlı üç öğretmen başı içeri uzanır. Kapı yüzünüzde patlamıştır. Oldum olası tıkalı ve ağzına kadar pislik dolu bok suyunun içine gömülmemek için ardınızda, pislikten yosun tutmuş yerlere tutunmaya çalışırsınız. O halinizle neye benzersiniz? Gerdan kıvıran dansöz? Niçe de böyle söylüyordu, 'dans ederek düşünmeyi öğrenmek!'

Dokunsan zırlayacak dar sevinçlerimizi hangi delikte bulsalar üstüne bir tekme geçirip patlatırlardı. Hababam Sınıfı biraz fazla kandırdı bizi. Şüphesiz dünya güzeli birkaç öğretmenimiz oldu. Ama bir tek cennetimiz vardı, o da top oynamaktı. Okul hayatım boyunca tanıdığım en narin yaratık toptu.

Terli, coşkulu, alevli ateşler içinde, tozu dumana katarak bir topun peşinden koşmak, mutlulukların en büyüğüydü. Tam da kendimizi soluklar ve çelmeler içinde kaybettiğimiz bir anda, sahaya bir öğretmenin girdiğini görür, her birimiz başka bir deliğe doğru kaçardık. Elinde bıçakla, artık bomboş kalmış sahanın ortasında, öğretmen, Amerikalılar aya giderken, bizim ne yaptığımızı boğazı yırtılırcasına sorardı. Ve sonra, topu kalbinden bir tur döndürerek acılar içinde ciyak-ciyak keserdi. Dar sevinçlerimizin içine yeniden kağıt parçaları, çaput tıkıştırır, kaldığımız yerden devam etmek isteriz. Dar sevinçlerimiz zıplamaz. Dar sevinçlerimizi, bir kenara atılmış içi kağıt-çaputla doldurulmuş patlak topun yanına götürür, inadına göğsümüzle, ayağımızla, başımızla sektirmeye, zıplatmaya çalışırız.

Gökyüzünü kaybetmiş ruhsuz insanlar, intikamlarını dar sevinçlerimizi sıkıştırdığımız mika toplardan alırdı. Terli, kirli ve o kadar canı sıkılmış lağım faresi suratla sınıfa döner, kızları, ense köklerindeki saç diplerinden seyretmeye devam ederdik.

Hababam Sınıfı biraz fazla uyuttu bizi, hınzırca bir mizahla, bu gaddarlığı fazla yumuşattı...

***

Herkesin anlatmaya utandığı anıları vardır, ama ben yazarım, cesur olmalıyım. Kravat takmak mecburiydi. Şişko, babacan, meteorolojide çalışan bir komşumuz kravatını verdi. Mama önlüğü gibiydi, asla takamazdım. Pavyonda piyano çalan bir diğer komşumuz imdadıma yetişti. Onun da kravatı, ince mi ince, ip gibi kravattı. Çaresiz taktım. Bağlayış, o bağlayış, ders yılı sonuna kadar kravat kördüğüm oldu, bir daha çözülmedi.Her banyodan sonra ütüyle nasıl kuruladığımı düşünün...

Bir de, kalıtımsal bir bozukluk, ortaikiye kadar altımı ıslatırdım. Üstümü değiştirirdim, ama ya o sidikli kravat, insan nelere alışmıyor? Gecenin bir vakti mahallede yangın çıktı. Koşarak karakola haber verdim. Polis oralı olmadı. "Mahalle yanıyor, birşey yapmayacak mısınız?" dedim. Polis sakince başını kaldırıp, "Mahalle yanarken, sen o kravatı ne zaman taktın!" dedi...

Üç dersten eylüle kalmıştım, sıra törenle kravatımı kesmeye gelmişti. Eylülde yeni bir kravat bulamam diye korktum. Korkudan kravatı kesemedim. Ertesi gün in-cin top aynadığı okula gittim, müdür muavinine sordum. 'Kravatsız gelenin boynunu kopartırım' dedi. Çaresiz eve dönerken, duvarda anarşik yazılar vardı: Esir Türklere hürriyet-Azerime hürriyet... Ayaklarım beni deniz kenarına götürdü. Dalgaların neşeyle, coşkuyla çırpındıklarını gördükçe kudurdum, üstlerine atılmak geldi içimden. Kravatla giremezdim. Tenha bir yer aradım. Dalgaların köpüklerini avuçlarıma dolduruyordum ki, mahallenin kopuk çocuklarından Kadir ve arkadaşları geldi. Kravatımla alay ettiler. Boğdurmaca oynayıp, kravatımdan tutup-tutup batırdılar. Kendimi sahile zor attım. Deniz suyu yutmaktan midem şişmiş, kusmam gelmişti. Kadir pantolonundan kemerini çıkarıp kendi boynuna geçirdi. Şimdi 'eşitiz' deyip, yeniden boğdurmaca oynamak için beni denize sürüklediler. Ağlayarak çırpındım. Korkaklığım canlarını sıktı. Berraklığımı cezalandırmak için elbiselerimi denize attılar. Ağlamalarım zırlamalara dönüştü.

Islanmış elbiselerimi koltuğumun altına alıp eve doğru koşmaya başladım. Yolda boynumda kravatla müdür muavini gördü beni. Kravatı böyle takarak dalga geçtiğimi sandı. Yolun karşısından 'ben sana gösteririm' diye sinirli el hareketleri yaptı.

Olanları anneme anlattı, annemle bir seri kavgaya başladım. Annem dayanamayıp benden habersiz ertesi gün müdür muavinine gidip durumu anlatmış. Muavin, çocuğu bir getir, gönlünü alalım demiş. Bu kravatla gidemem diye annemle bir seri kavga daha yaptık. Ertesi gün muavinin karşısına çıktık. Muavin önce başımı, sonra yüzümü avuçlarının içine alıp okşadı. Sonra meşhur kravatımla oynamaya, incelemeye başlad. Ne olduysa orda oldu, dünya başıma yıkıldı. Kravatın içinden ıslanmış kopya parçaları çıktı. Annemin yanında rezil oldum. Annem çaresiz kaldı, muavinden özür dilemeye başladı. Annem kolumdan tuttuğu gibi, bir oyun dayak atmak için eve sürükledi beni. Oysa, asla kopya çekmezdim, onlar, ense köklerindeki saç diplerine yazdığım aşk mektuplarıydı. Bunu da söyleyemezdim.

Kravatı makasla kestik, annem içine düştüğü rezilliği komşumuza anlattı. Komşunun da bir çocuğu vardı ve sınıfı geçmişti ve eylülde kravatını bana verebilirdi. Gelin görün ki, onlar da kravatı, pavyonda piyano çalan komşumuzdan almıştı. Onların kravat da çözülmüyordu, ancak kadın bir akıl etmiş, kravatın boyun yerine çıt çıt bağlamıştı.

Annem, sabaha kadar çıt çıt takmayı nasıl akıl edemedim diye hayıflanıp durdu.

Ertesi yıl 'çıt çıt' takılmış aynı kravatla okula devam ettim. Çok geçmeden çocuklar kravatın çıt çıt'lı olduğunu, bir çekildiğinde ele geldiğini anladılar. Her teneffüste kravatımı çekip çıkartıyorlardı... Kravatıma kimse asılmasın diye sıramdan kalkıp koridora çıkamaz oldum...

Birkaç yıl sonra, pavyonda piyano çalan komşumuz, bir takım borç ve aşk dedikoduları yüzünden denizde intihar etmişti. Boş kayığı sahile çektiklerinde ordaydım. İntihar ettğine kimse inanmamıştı... İnsanlar başları yerde ve sessizce ve günlerce konuştular... Bir hafta sahillerde şişmiş ceset aradılar...

Şişmiş ceset aramasına ben de katılmıştım. Boynumda düğümlenen jilet gibi kravatın desenlerinde ben de bir tuhaflık bulmuştum...

Hayatın kolayca takılan-çözülen çıt çıt'ları yok, bu tuhaflığı, dün de bugün de anlatmak o kadar kolay değil...

KOLLANDIRMA V.Ö SERVİSİ

"..Meydan savaşı kolları omuzundan, ayakları dizlerinden kopmuş bir dilenciyi kucaklamaya çalışan zabıtalarca veriliyordu. Hayır, bir kolu ve koluna asılı bir orta parmağı kalmıştı. Bu ucubenin bedeni bana benziyordu, bir kolumla Mehmet Akif'in eteğinden tutmuştum, koparıp Mısır'a götürdü, diğeriyle Nazım Hikmet'i tutunmuştum koparıp Mısır'a götürdü, diğeriyle Nazım Hikmet'e tutunmuştum, koparıp Moskova'ya götürmüştü, ortada bir parmak kalmıştı, onunla da yazıyorum işte.."

(Nihat Genç'in "**SoğukSabun**" adlı romanından. Yazarın "**DünKorkusu**" adlı kitabı İletişim Yayınları'ndan çıktı.)

İLK GÜN KABUSU!

Şudur budur derken gittik, teslim olduk.. Daha ilk gün, sivil kıyafetlerimiz üzerimizde, kuyruk olduk, kayıt yapılıyor.. Saatler sonra sıra geldi.. Tipik bir form işte, senle ilgili bilgiler, bitirdiğin okul, kan grubun vb. Son boşluğa kadar doldurduk..

Son boşlukta, bir cümle yazılmış üstte alta el yazısıyla aynı cümleyi önce büyük harflerle, sonra küçük harflerle yazmamız isteniyor.. Cümlenin özelliği, içinde alfabenin bütün harfleri olması.. Herhangi bir harfi nasıl yazdığımız belirleniyor..

Cümle şöyle: **"JİLET GÜRBÜZ İLE DAĞCI SEYFİ, TOPAL HARUN'U ÇOK DÖVMÜŞLER."**

Hakatten bütün harfler var... İstenen şekilde yazdık.. Yazdıktan sonra da dank etti,.cümle çok tuhaf.. Bir kere elyazısı örneği alınacak bir cümlenin durup dururken şiddet içermesi niye?.. Hadi o taman, peki niye iki kişi bir olup bir adamı dövüyor?. Hadi onu da anladık, iki kişi bir olup niye topal bir adamı dövüyor?. Bari cümle **"JİLET GÜRBÜZ İLE TOPAL, HARUN, DAĞCI SEYFİ'Yİ ÇOK DÖVMÜŞLER"** olsaydı! Ya da biraz daha uğraşıp güzel çağrışımlar yaratacak bir cümle yazılamaz mıydı?..

Örneğin: **"SÜSLÜ VE ŞEN HAFİYE, PİJAMALI GAZETECİ ÇOCUĞA BÖREK VERDİ!."**

Tamam, saçma ama, en azından hoş bi durum var. Ya da anlamlı cümle kurmaya ne gerek var, yirmi dokuz harfi yanyana yazalım işte..

Bütün "anım" bu olaydan iberettir!.

(durumu dostum Sunay Akın'a anlattığımda, Milliyet'te yazmıştı.. Okumayan Leman okurları için anlattım..)

Fotoğrafta devre arkadaşlarım var.. Hepsine ve diğer arkadaşlara selamlar.. (üstten ikinci sıradaki sarışın gözlüklü ben oluyorum)

Yine döndüm eve / Severim eve dönmeyi her fırsatta (The Wall'dan)

(Bu arada Baha Dürder'in derlediği 1981 Remzi Kitabevi basımlı **"Monologlar ve Tekerlemeler"** adlı kitapta **"V.Ö."** rumuzlu bir yazarın yazılarından örnekler var.. Kim olduğunu çok merak ettim.. Hakkında bilgisi olanlar dergiye göndersin lütfen.)

Vedat Özdemiroğlu

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

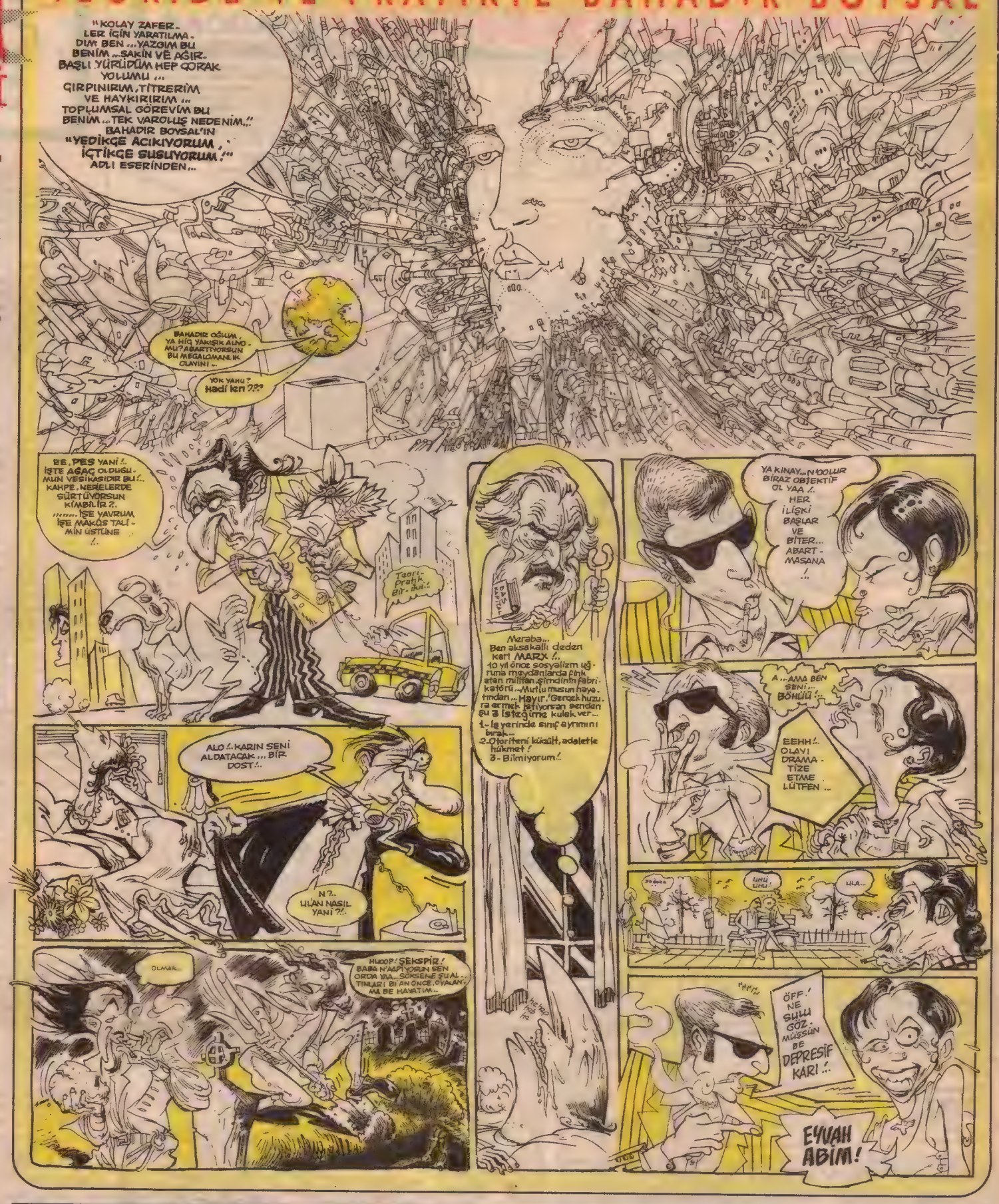

Emine'ye, Kadir Aydemir'e dokunma, Cengiz Kılç'a, Anneme, FBİ'deki arkadaşlarımıza, Gülsuyu Cem Evi'ne, çıktığım ve çıkmadığım kızlara, Müslüm Baba'ya, Kardeşime, rahmetli babama, Nirvana'ya, Spektura'ya, Aptullica'ya, akrabalarıma, Ali'yi sevenlere. Melek'e, Özgür'e, Yıldız Treyler çalışanlarına asla dokunma (dokundurtmam)

Kadir Aydemir

Kendisi için değil, hiç tanımadığı insanların özgür geleceği için, gittikleri yol dosdoğru ölümü gösterirken, ölümün karanlığında aydınlıklar yaratan devrimci dostlara (Halkın Güllerine) dokunmayın! Dokundurtmayız! "Onlar ki ölümü gülerek karşıladılar."

Şarej

Kan, şiddet içeren dizileri izleyip duygusallık içeren bir reklama ve duygusallığa tahammül edemeyenlere yapabilecek pekçok şey varken, sadece sakatlara gözucuyla bakıp duyguları sömürülenlere dokunma!!! bu da onların eksikliği.

Demiryolcu filiz

Batman'da işlenen yüzlerce faili meçhul cinayetler arasında birbirlerini sevip de bunu hâlâ sürdürmesini başaran, Oktay ile Münevver'e, Hümanist olduğu için Şükrü'ye ve aşırı Lemanist olduğum için bana dokunmayın.

Batmanlı Rıdo

Alevilere DOKUNMA!
Bir Çerkez

Leman'a, Cezmi'ye, Yorum'a dokunma. Sonra da tüm devrimci kardeşlerime dokunmaya kalkmayın. Bir de sakın Bediş'e, Seher yeline, Piraye'ye, Elda'ya dokunmayı aklınızdan geçirmeyin.

Nazım

Bana her konuda yardımcı olan Melih'e, Semih abiye, sevgisini bizden esirgemeyen Küçük Deniz ve Zeynep'ime, Halkların Kardeşliğini, sevgiyi, dostluğu savunan ve bu yüzden baskı gören Devrimci arkadaşlarım Derviş, Halil, Özgül, Gülgün ve Bahar'ıma o kanlı ellerinizle dokunmayınız. Yoksa..

Ozan Yaşar

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

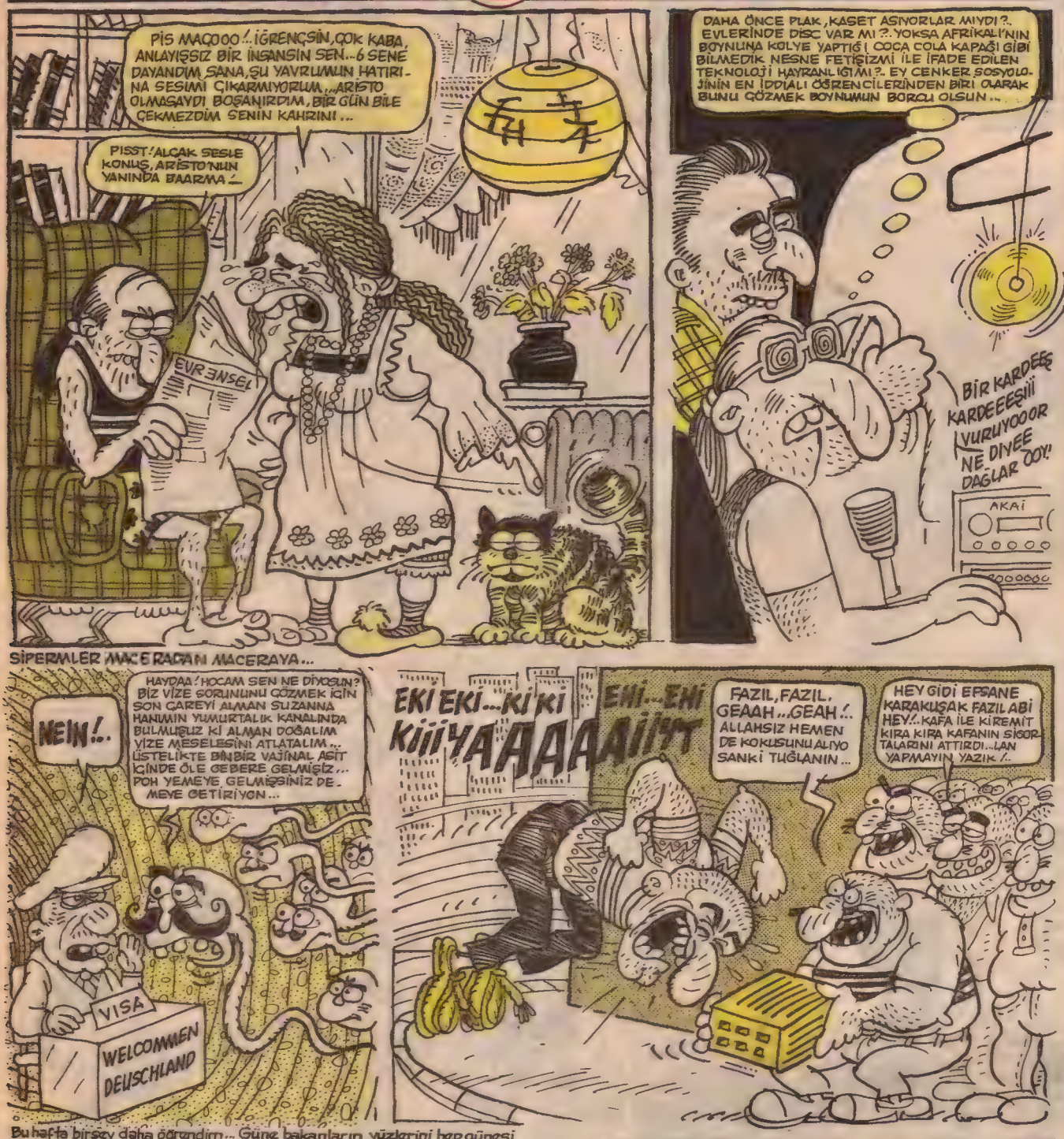

SİPERMLER MACERADAN MACERAYA...

Bu hafta birşey daha öğrendim... Güne bakanların yüzlerini hep güneşi görecek şekilde döndürdüklerini bilirdim, meğer tersi imiş... Güne bakanlar arkalarını güneşe dönermiş...

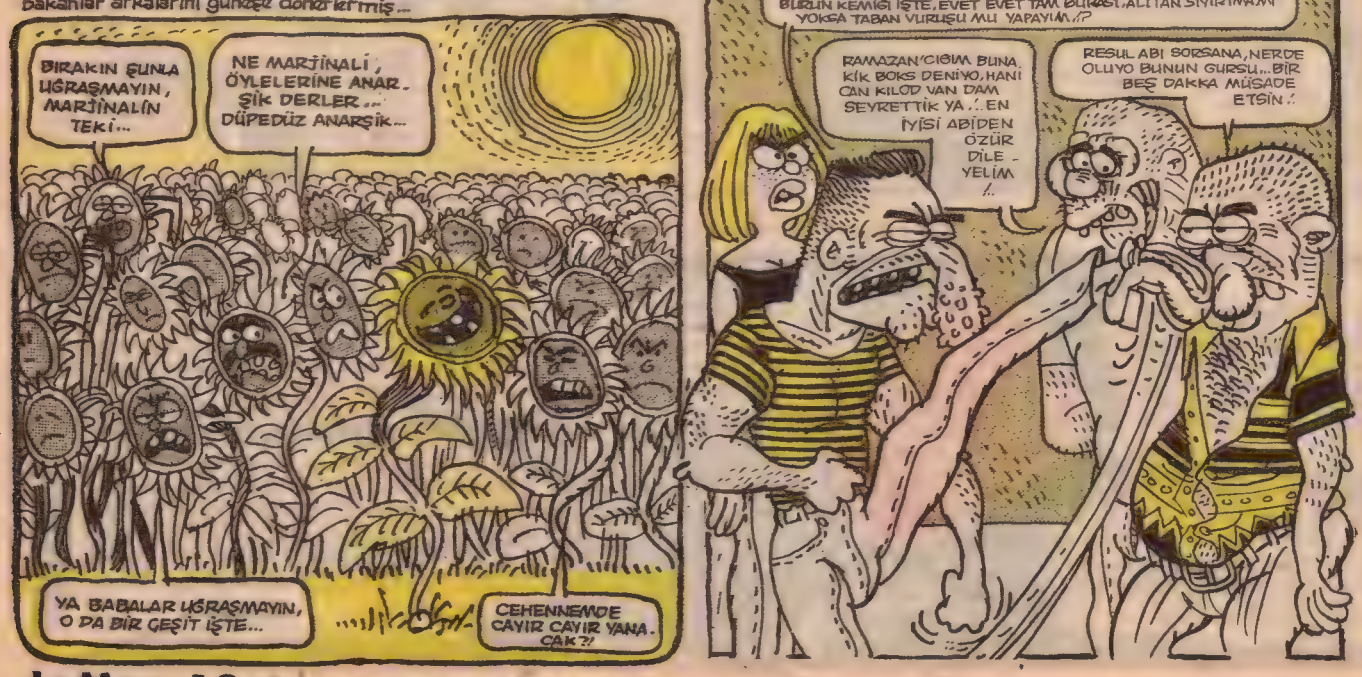

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

-Güzel İnsan Demircek'e-

Sevgili Leman Dostları

Önceki sayılarımızın birinde dergimizin "Cinsel Faşizme Hayır" köşesinde bir yazım yayımlandı. Bu yazımda "bir okur" rumuzlu arkadaşımın duygu ve düşüncelerini mesleğim açısından anlamsallaştırmaya çalışmıştım. Ve tüm güzel duygularımla en güzel mekânım olarak kabul ettiğim evimin adresini verip, bu ve buna benzer problemleri olan arkadaşlarıma yardıma hazır olduğumu belirtmiştim. Ancak (En sevmediğim kelimedir bu) okuyucu arkadaşlarım yazımdaki gerçek amacı iyi anlamamış olacaklar ki beni Güzin Abla ya da Dr. Haydar Dümen beyfendiyle karıştırdılar. Aldığım onlarca mektupta bu tür umarlara sahip ve sistemin ürettiği problemli insan tiplemelerinden örnekler sergilendi.

Bunlardan biri vardı ki, doğrusunu söylemek gerekirse mesleğime değişik bir anlam kattı. Daha doğrusu varolması gerektiğine inandığım gerçekleri yaşamama ve herşeyi yeniden gözden geçirmeme neden oldu. Ve bu öğreti yüreğimi mesleğimle özdeşleştirmemi, masamın bir ucundan kalkıp diğer ucuna geçebilmemi ve ödenen vizite ücretimin aslında düşünsel satışımın bedeli olduğunun öğretisiydi (Öyle değil mi demincek?).

Şimdi buraya bir nokta koyup, tüm yazılarını dün de bugün de severek, onaylayarak okuduğum Nihat Genç ve Altay Martı dostlarımın, yazdıklarına bir göz atalım. Nihat Genç dostum "Avrupa da psikiyatride son gelişmeler, acının da sevginin de kimyasal bir duygu olduğu, bir iğne veya birkaç hapla, istediğimiz kadar sevgi ya da acı sahibi olunabilineceğini " dese de , ya da Altay Martı dostum "Bir başka madde Serotonin beyinde miktarının azalması, kişinin kendisini mutsuz hissetmesine neden oluyor" dese de psikolojinin evrensel yapısı içinde ki kanımca psikoloji bu genel yapısı içinde psikiyatriyi de içine alır, insan davranışlarının mümkün olan milyonlarca farklı dışavurumları içinden filizlenen bir insan davranış bilimi ve de sanatıdır. Herkesin bu bilim dalında kendi sorunlarına, endişelerine ve kuşkularına yanıt bulacağına inanıyorum. Elbette ki her psikoloğun, psikoloji, sosyoloji, fizyoloji ve kalıtım ile ilgili geniş bilgi dağarcığına sahip olması gerekmekte ve çağdaş psikolojideki değişimlerle bu bilgilerini yenilemek zorundadır. Bunları bildiğim gibi madalyonun diğer yüzünün de sevginin (sevme,sevilme ihtiyacının) ne hapla, ne iğneyle, mutluluğun ki mutluluk çok yuvarlak bir kavram ne muzla, ne tuzla açıklanamayacağını da biliyorum. Aslolan hayattır. Ve aslolan o insanın, o zamanda, o mekânda, o koşulda neyi, nasıl, ne kadar ve ne yoğunlukta hissettiğidir.

Onurluca ve dostçakalın.

Psikolog Serhat B. Özdemir
İzmir Cad. Efeler Mh. 2. kısım Altınevler
A Blok B Giriş 2/6 Aydın.

Sayın Leman Yazarları

23 Temmuz 1995 Pazar günkü (sayı: 193) sayınızı her hafta olduğu gibi büyük bir şevkle aldım. Tiryakisi olduğum bu dergiyi okumak benim için apayrı bir keyifti. 3. sayfada Sezen Aksu'yu konu alan karikatürünüzü görünce biraz şaşırdım. Ama ne de olsa sadece politik bir espriydi. Sezen Aksu'nun gerek kişiliği gerekse sanatı ile hiç bir alakası yoktur diye düşündüm. Fakat 13. sayfanıza gelince "medya plazayı yine su bastı" başlıklı yazınızı okuyunca çok üzüldüm.

Tamam dergi politikanızı, dünyaya bakış açınızı hayat felsefelerinizi anlıyorum. Hürriyet ve özellikle de Sabah gazetesine olan ideolojik kavganız ve tutumunuzu zaman zaman desteklemiş, sizlere hak vermiştim. Ancak onaylamadığım şey sizin nasıl olup da Sezen Aksu'ya o G... lalesi sütunuzunda şüpheli samimiyet diye bir yakıştırmayı yazmış olmanızdır. Anlayamadığım siz hiç mi duygulanıp ağlamadınız? Siz değil miydiniz insanların eşitliğinden, kardeşliğinden söz eden? Siz değil miydiniz Türkü, doğudaki Kürdü, Lazı, Çerkezi birdir diyen ve ondan sonra kalkıp bu temaların işlenişini "Sezen Aksu"nun son kasetinin tanıtımı tam bir milli histeriye dönüştürüldü" diye yazmanız.

Bence bu tutarsızlıktan veya Mesut Yılmaz politikasından (yani her ne olursa olsun muhalif olayım da karşı çıkayım da!) başka hiçbir şey değildir.

Türkiye'de bu kadar az gerçek sanatçı varken, artık sanat ayaklar altına düşmüşken sanatı ticaret için yapmayan nadir insana hele hele Sezen Aksu'ya ve özellikle de bu son kasetine yapmış olduğunuz hakaret affedilir gibi değildir. Sezen hanım gibi bir insanın samimiyetinden şüphe duymak ancak bencil, duygusuz insanlara mahsustur.

Bu yazıyı ister yayınlayın ister yayınlamayın yayınlasanız bile artık haberim olmayacak. Çünkü artık Leman dergisini almayacağım. Ben daha 17 yaşında lise sona giden bir kızım. Yani yolun başındayım. Umutlarım, beklentilerim var. Sizin gibi ben de yanlışlıklara, haksızlıklara başkaldıracağım. Her zaman için ifade özgürlüğünden yana savaşacağım.

Ancak araştırıp karşımdaki insanı gerçekten tanıyıp, dü-

şüncelerini öğrenip ona göre hareket ederek eleştireceğim..

23 Temmuz 1995 Pazar, Deniz Akdere

KAMUYA AÇIK BİR KURULUŞ VE DÖNEN DOLAPLAR

Haksızlıklara tahammül etmek, o kuruluşa saygısızlık etmek, hiçbir insanın hakkı değil. Kan almak için 1 Ağustos 1995 Salı günü, Çapa Kızılay Kan Merkezi'ne müracaatta bulundum, reçetem kabul görüp 24. sırayı verdiler, kan verilmeye başlandı, kan olmayan reçeteler daha önce sahiplerine iade edilmişti.

Hemen hemen sıra bana yaklaşmıştı, üç veya dört reçete vardı. Danışmanın buzlu camlarını kapattılar, halk masumane bir bekleyiş içerisindeydi. Beş dakika sonra buzlu cam açıldı, reçetem danışmadaki kişiye uzatıldı. Danışmadaki şahıs, reçeteyi ezik bir vaziyette bana uzattı, "Bu kan yok" dedi. Reçeteyi elime aldım, servis doktorunun onayı tipeksle silinmiş. Görevli kişiye sordum, niçin böyle oldu bilmem abi doktora git derdini anlat. Servis doktoruna gittim onayladığı reçetenin tipekslendiğini. Gördü, "Müdür beye çıkınız" dedi.

Sorarak müdür beyi buldum, reçeteyi uzattım. Aldı reçeteyi önüne, baktı arkasına, telefonla yetkili birine kan sordu. Olumsuz yanıt almış olmalıydı, yerinden kalkarak aşağı, kanların satışa sunulduğu odaya geldik. Orada bulunan personele hiçbir şey sormadan kan dolabını açtı, kanları kontrol etti, benim istediğim kan yoktu. Dolabı kapattı, biraz düşündü. Sonra dolabı yine açtı, bir ünite kan alarak bana yaklaştı, "Kan yok ama ben sana kan hazırlattıracağım, yalnız bir milyon liranı alırım" dedi. Bir milyon liram olmadığını, Gebze'den geldiğimi, tekrar Gebze'ye gideceğimi, yol paramın bile zor çıkacağını anlatırken müdür beyin sevdası başkaydı. Yalvarmaya başladım, azarlamaya başladı. "Burada en yetkili makam sizsiniz efedim, ben nereye gideyim, kime gideyim. Bana yardımcı olunuz" dedim. "Nereye gidersen git, kime gidersen git. Cumhurbaşkanına git..." diye hakaret nispetindeki telaffuzları içime sindiremedim. Haksızlığa boyun eğmem. Benim gibi niceleri daha bu haksızlık ve hakaretle karşılaşır bilemem ama ben bu insanlık ayıbının altında kalamayacağım. Çünkü benim hakkım olan bir ünite kan, bir burjuva piçine para karşılığı peşkeş çekildiyse, benim hastam ne yerine konulduysa, ben de onları onun yerine koymak için elimden gelen herşeyi, her yolu deneyeceğim.

Hasta bir insanın, hayat düşmanı müdür, hipokrat yeminini unutan bir hemşire, bir doktor, bir başkasının hakkını parayla gasp eden şerefsiz vatandaş, haksızlığa önayak olan danışma görevlisi ve birbirini tamamlayan bu yapıyı insanlık adına ilgili, yetkili makamlara, başta sayın cumhurbaşkanıma, sayın başbakana ve bizzat Kızılay Genel Başkanı sayın Kemal Demir'e, ilgisini çeken makam aşığı bürokratlara arz ediyorum.

Saygılarımla. (Reçetenin aslı mevcuttur) Yasin Adıyeke.

BASINA VE KAMUOYUNA

15 Mayıs 1995'te Eminönü Belediyesi'nde başlayan direnişimiz 77. gününü, ölüm orucu 10. gününü doldurdu. Direnişi tüketmeye çalışan sermaye ve onun kolluk güçleri çeşitli yöntemler denediler. Gözaltılar, tehditler, abluka.. Şimdi de basın, direnişin bittiği doğrultusunda bilgilendirerek saldırılarına devam ediyorlar.

Sermayenin ve onun kolluk güçlerinin şunu iyi bilmesi gerekiyor;

BİZİ BU ONURLU KAVGAMIZDAN DÖNDÜREMEZLER!

BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ!

Direşimizi daha büyük bir kararlılıkla sürdüreceğiz.

Ölüm orucu direnişimizi, Sosyalist İktidar Partisi Eminönü İlçe binasında sürdürüyoruz.

29.7.1995

Direnen Eminönü Belediye İşçileri Direniş Komitesi

Benden; Gözlü Yaşlı Kadına

Dokuz saatlik yolculuk boyunca aynı yeri sürekli okudum. Mizah dergisi okumama rağmen gülemiyordum. Üzülmüştüm. İlk defa bir yerlere birşeyler yazıyorum . Temmuz 29'da 23 yaşımda olacağım. Hayatım gözlerimin önüne geldi. Sevdalarım!. İlk aşkımı 1 gün görebildim. Avusturya'dan bir daha dönemedi. Öldü. Sevdiğimi 1 sene sonra anladığım kız ise beni terketti. Sonra alkol ve de her zaman varolan yanlızlık. Ailem yurtdışında. Aldığım her nefesi, yaptığım her hareketi kendim öğrendim (Pahalıya patlasa bile). Koğuş raconları, şerefsizliği, tahta masalarda sabahlamayı, ölümleri.. Düşündüm. Ben neydim. Türkiye'ye geliş amacım neydi. Alkolü bıraktım. Üniversiteyi kazandım (Ailem istediği için). Kendimin hiçbir sıkıntı çekmediğimi anladım. Bu satırları mum ışığında yazıyorum ama kamyonlarda yatıp kalkan birçon insan tanıdım. En azından annem gazinoda çalışmıyor ve sokakta insanlar bana "Sizin apartmanda orospu varmış" diye sormuyorlar. Üniversitede birçok gerçek oruspu çocuğu ile tanıştım ama Ankara'da birçok dostum var. Çoğuyla siyasal veya sosyal-dinsel yönden tartışsak da duvarları çoktan yıktık.

Pes etmeyi hiç düşünmedim. Şiir bile yazıyorum. İnsanlara da öğüt vermeyi hiç sevmem. Ama sevgili PALYAÇOCUK, sen artık mutlusun bu beni de çok mutlu etti. Acıları hiçbir zaman sınırlandırmadım. Ama "bizim de yaşadığımız hayattır kardeşim, biz de soluk alıp vermedeyiz".

Belki içimdeki çocuk artık bana hizmet edecek. Bunu da sen sağlayacaksın. Belki artık hayatım da P.Ö.-P.S. olarak değişecek bunu da ben başaracağım. Belki de artık kimseye benim derdim aşar beni sen bana kendini anlat demeyeceğiz" ama bizim de bir hikâyemiz olacak.

Sevgi yağmurlarında şemsiyesiz kalman dileğimle.

Hoşçakal, Serdengeçtin

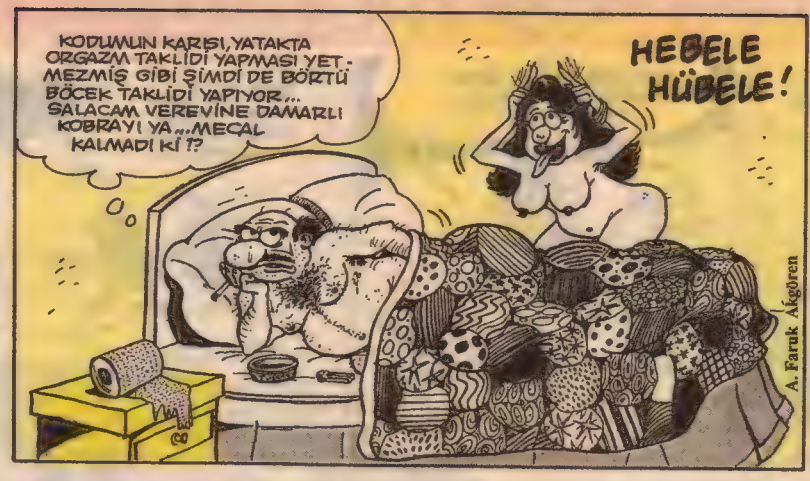

Sayı: 195 6 Ağustos 1995 Pazar

SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ

Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGUN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● Aslan ÖZDEMİR ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadır YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● Seyhan AYDIN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** *İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.*

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - UZAKDOĞU (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 90 $
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - 75 DM
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 110 DM
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - 1.200.000 TL
BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hesabı: 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

YETER BABA!

Anadolu'nun bir köyünden aldın getirdin bizi büyük şehire. Evet kazak bir erkeksin, e böyle olunca da tabii ki katı prensiplerin de olacaktı. Hele bir de üç kız babası olmak kolay değildi. İşe önce bizi sıkmakla başladın. Biz daha çocukluğumuzu yaşarken sen bize "Burası büyük şehir aman ha.. sakın bu ortama ayak uydurmayın sonra orospu olursunuz" dedin. Çocuktuk biz bunları algılayamazdık ki.

Anneme çektirdiklerin ise cabası. Onu sadece bir dişi olarak gördün. Kadına değer verilir mi canım? O senin gözünde ev eşleri yapan, çocuklarına bakan geceleri de seni memnun edecek bir mahlûktu. Ne de olsa bir kadındı. Erkeğin kaburga kemiğinden yaratılmıştı. A! Bir de para sıkıntısı çekince, moralin bozuk olunca içip içip sinirini kimden alacaktın; tabii ki annemden. Onu sürekli dövdün. Yeri gelince de "Bir erkek karısını hem sever hem döver" dedin. Ama baba sen onu hiç sevmedin ki, hep dövüp aşağıladın.

Bizleri, üç kızı hep sıktın. Erkeklere düşman yetiştirdin. Senin karşında söz söylemek mi? Haşa kız kısmı babasının karşısında hiç konuşur mu. Genç kızlık yıllarımızı bize zehir ettin. Bir hatamızı gördüğün zaman annemi suçladın. Senin kızların ne olacak işte dedin. Ya baba annem bizleri tek başına mı yaptı? Senin hiç mi katkın olmadı? Bir kere ağzından bize karşı sevgi sözleri çıkmadı. Çocuklarım deyip bizleri sevmedin. Tabii canım çalışıp bize bakıyordun ya karnımızı doyuruyordun ya (başka birşey beklemeye ne hakkımız vardır). Sevgi sözleri karın mı doyururmuş. Evet baba biz yıllarca senin sevgine hasret kaldık. Sen bizden hep bunu esirgedin. Herşeyimize karıştın. Onu giymeyin bunu giymeyin sizi erkeklerle görmeyeyim diye diye bugünlere geldik. Bugün ne mi oldu? Senin yüzünden istemediğim bir bölümü bitirdim. Sevmediğim bir mesleği yapıyorum. Ortanca kızkardeşim sırf senin baskından kurtulmak için sevgi, aşk nedir bilmeden evlendi.

Ben ise bana biraz sevgi gösteren birine öyle bağlandım ki sorma. Nereden bilebilirdim ki beni yüzüstü bırakacağını. Sen erkekleri tanımak için bize bir fırsat vermedin ki baba. Neyse zor zahmet aracılarla onu evlenmeye razı ettim. Sırf alnımdaki lekeyi temizlemek ve çocukluğumuzdan beri bize söylediğin gibi orospu olmamak için.

Be baba şimdi de ben seni ona vermem, benim razılığım yok kaçıp gidersen git diyorsun. Yapma baba bize çektirdiklerin artık bitsin.

Yeter Baba!

Sevgiye Hasret Kızın

Kim ilgileniyorsa ona Merhaba,

Gebze-Haydarpaşa banliyo trenindeki birçok gasp, darp, hırsızlık, hatta çarpma ölüm vs. olaylarının failleri, Gebze'nin bir yerleşim beldesi olan Beylikbağı ve çevresindenmiş. Beylikbağı'nın çok çocuklu ailerlerinin ürünü olan bu genç-çocuk çeteler banliyo treninde kaç kişinin anasını ağlatıyor kimbilir.

Derken.. dün akşam 20.20 banliyo treninden inenler indi ve tren İstanbul'a doğru hareket etti. Burası Gebze Osmangazi tren istasyonuydu.. Trenin kapısından sarkan 13-14 yaşlarında gençlerden biri tam önüm sıra giden genç kızın kalçasına uzanıp bir şaplak attı. Kız bir an şaşırdı sonra bir sinir krizi gibi gülmeye başladı (Bunu yapan çocuk kızın gülüşündeki acıyı anlamış olabilir miydi). Vagonlar istasyonu tam terketmemişti ve kapı ve pencelerden kollar ya çantalara ya popolara uzanıyordu.

Bundan böyle banliyo trenlerinden de uzak yürüyünüz.
Bir cumartesi gülümsemelerle kalınız.

Hasbiye Günaçtı

Sevgili Leman

Benim en büyük şanssızlığım sanırım bir polisin kızı olmam. Öyle bir polis ki meslektaşlarının bir kopyası. Yıllar yılı baskı altında tutulduk, bastırıldık. Belki bedenimize değil ama ruhumuza işkence edildi, lütfen büyüttüğümü sanma sevgili dostum., artık bunu paylaşmak zorundayım birileriyle. Keşke bir öğretmen veya işçi çocuğu falan olsaydım. Belki o zaman bu işkenceden, sinir harbinden, huzursuzluktan kurtulurdum.

Çevremde tanıdığım tüm polis aileleri ve çocukları bu azabı yaşıyorlar biliyor musun?

Herşeyin en kötüsünü, en çirkinini ve en suçlusunu gören babalarımız, evlerine gelip eşlerini ve çocuklarını mahkum ediyorlar bu yalnızlığa ve işkenceye.

Ben yıllar yılı okudum ve çalıştım. Babamdan bir gün bile destek görmeden, şimdi mezun olup, başka bir şehre taşındım ama yine de kurtulamadım ruhuma yapılan işkenceden, ithamlardan.

Yalnız başına hayatını kendi kazanıp kendi yürütmeye çalışan bir insan olarak, hâlâ hem toplumun hem de polis babamın gölgesi çökük üzerime.

Bizi yıllar yılı kötülüklerden, içkiden, sigaradan, özellikle de erkeklerden korumaya çalışan zihniyetler, sanki bunu yapmaya çok da hakları varmış gibi hâlâ hayatıma müdahale etmeye devam ediyor.

Kendimi çok ama çok yalnız hissediyorum. Eğer gerçekten üzüleceğini bildiğim birkaç dostum da olmasa, babamdan uzaklaşmak için bu dünyadan kopmaya bile razıyım.

Sevgili Leman seninle tanıştığım günden beri sıcak bir nefes verdin içime. Seni okumak çoğu zaman güldürmedi beni, ağlattı, düşündürdü. Ama belki benim buna ihtiyacım vardı. Toplumsal gerçeklerden hiç kopmadın, ne olur asla mücadeleden vazgeçme çirkinlikleri gözönüne sermek için. Sanırım ben de bir toplum kurbanıyım. Biraz da işkenceci bir polisin.

Sevgiler, sevgiler, sevgiler...

Su.

Akşamsefası

ADSIZ BİR ÖYKÜDE ADSIZ BİR ÖLÜ

Alp Tanrıer

ZAMAN AYNASI

aslan özdemir

Zeus kızkardeşi, karısı Here'ye dedi ki: "Sonunda yaptın yapacağını, inek gözlü Ulu Here, ayağı tez Akhilleus'u kaldırdın ayağa. Öyle ya, bütün gür saçlı Akhalar senden doğma". İnek gözlü ulu Here karşılık verdi, dedi ki: "Korkunç Kronosoğlu, ne biçim söz bu ? Madem bir ölümlü insan , o kadar çok şey bilmezken başka bir ölümlü için yapar elinden geleni, ben ki en büyüğüyüm tanrıçaların, hem soydan büyüğüm hem de senin karın olduğumdan. Sense bütün ölümsüz tanrıların kralısın.

(İlyada, Homeros)

ZARFSIZ MEKTUPTA AŞK

Sahibinin başka biri olduğu iddia edilen aşk mektubunu gerçek sahibine ulaşmış tavrıyla sayfaya dökülmüş aşk namelerini kendimce hatim ederek üzerime kalmasını istediğim bir aşk masalına kahraman ettim kendimi.

Haritanın gidebildiği yere kadar gitmeliydim. Mataramda karşılıksız bir sevda pas tutmak üzere, cayro pusula çöldenizde yönsüz kaldı.

Çöl uzun. Bir genç kızın yere akan uzun saçları gibi, kıvrım kıvrım. Ana kuş midesindeki yavru kuşla yılanı bir kayalığın üzerine bırakarak nefretini azalttı. Sorularımın cevabını kaybettim. Yaşam, elimden tutmuş akıp gidiyor, yol uzun, zaman azalmakta...

Sözcükler, kareli metod defterine dökülüyor. Tren yolculuklarını özlüyor birileri. Trenin sabaha karşı kente gelmesiyle biten uykular. Tarihsiz bir gazete, yüzsüz okuyucusuyla buluşuyor. Kırık ayışığında dans eden sokak gölgeleri. Mevsimler arası ziyaretler. Yağmur, çölün susuzluğunu gidermekte geç kalmış. Yağmur taneciklerı kumu ıslatmadan yitip gidiyor.

Bir ağacın kervanı gölgesine misafir etmesi mümkündür. O ağaç hurma ağacıdır, çölde palmiye ağacı olmaz. Develi sigara paketindeki piramitlerin yanında duran ağaçlar palmiye değildir.

"Zaman sona ermeli " ya da buralardan gitmeli. Ayaklarımın beni taşıdığı yere kadar, düşlerimin beni götürebildiği uzağa gitmeliyim. Haritanın gidebildiği yere kadar gitmeliyim. Su olan yerlerinden susuzluğumu giderip, doksan derecelik bir açıyla dönmeliyim.

Yol uzun ve zaman bitmekte,
Bir cevap duymak sanırım senin de hakkın.

Arşivi

13 AĞUSTOS 1995 PAZAR... SAYI: 196... 22.500 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

GeMar

KRONİK HASTALIĞINIZ

ÖZEL TİM BUGÜN, ÖZEL TİM YARIN??

"Biz bugüne kadar çeşitli disiplin suçu işleyen 1226 personeli Özel Tim'den çıkardık (Özel Harekat Daire Başkanı İbrahim Şahin)" Özel Tim'in vahşeti gizlenemiyor, kirleri temizle nemiyor... 1226 Özel Tim personelinin "disiplin suçu" nasıl bir suçtur? Nasıl açığa alınırlar, nereye ko nur, nereye oturtulurlar?.. Şimdi onlar işsiz mi?. Şu anda neredeler, nereye doğru gidiyorlar? Vata aşkı (!) ile "ölmeye, öldürmeye" giden 1226'lar bizzat devlet tarafından görevden alınmayı nasıl hazmettiler? Onlara ne vaadler verildi ki; böyle sus kunlar?. Evet... Özel Tim'in bugünü olduğu kadar yarını da düşündürücü... Deniliyor ki; "Onlar trafik polisliği, pasaport, gümrük, silah mühimma ve kaçakçılık şubesi, ahlâk masası gibi hafif (!) görevlerde istihdam edilecek." Buralara yolları düşecek olanlara şimdiden geçmiş olsun!..

tracy chiller

Vedat Özdemiroğlu

DOKUZ IŞIK GÜNEYDOĞU 'DAN YÜKSELİR!.

❤ Ay, inanmıyorum.. Nassıl şaşırdım.. Askerler, o Merve İldeniz'li klibe bayılıyorlar, o çıkınca hepsi televizyon başına toplanıyo diyolardı, abartılıyo sanıyodum.. Meğer olayda abartma tozu yokmuş.. Son Askeri Şura'da televizyona Metin Oralet'in klibi çıktı, Merve gözüktü, koskoca generaller toplantıyı, konuşmayı kesip pür dikkat seyrettiler.. Hayır, bunlar er, erbaş falan da diil. Şoke oldum, kroki oldum.. Kroke yani.. Bi yandan da sevindirici en alttan en üste bi uyum var...

❤ Raporu tartışıyolar, Yalım'ın Doğu-ergil'e (Sibelalaş gibi yazdım) hazırlattığını. CIA raporuyla bu rapor arasında ciddi benzerlikler varmış.. Ne olmuş, benimle de herhangi bir Amerikan vatandaşı arasında ciddi benzerlikler var.. Bu gargara niye?.. Yaygara yani.. Rapor, hava raporuna mu benzeseydi?.. Ali Esin'den Özel Tim'e ne?.. Özel Tim, MHP'li diye depresyona mı girelim?. CHP'liler, ANAP'lılar gider mi oralara, çocuklar kelle koltukla savaşıyolar.. Koltuklarında başkalarının kelleleri oluyor olabilir, istikrar etmemek lazım.. İstismar yani.. İstediğim raporu yazdırırım, bundan time ne?..

❤ Acaba diyorum, trafik lambalarının renkleri bir çeşit PeKe Ke propagandası olarak kullanılıyor mu, değiştirmek gerekir mi?.. Bi de **"Alım, yeşilim, sarım"** diye şarkı var, o da bad çağrışım yapabilir, o şarkıyı **"Alım, beyazım, bi daha alım"** şeklinde yeniden yapılandırmak mı lazım?. Gazetelerde sakıncalı haberler çıkartılıyo, orası beyaz kalıyo, aynı uygulama tv'lerde yapılamaz mı?.. Tehlikeli konuşmalar kesilir, necefli neskafe.. ay, maşrapa gibi bir görüntü veya gökyüzü boşluğu konur..Radyoda da sessizlik şeedilir, iyi de olur, kafa dinlenir..

❤ İşçiler yürüdüler.. Hem yürüyüp ayakkabı eskit, hem geçinemiyoruz diye ağla. İş bırakmaymış.. Madem işi bırakıcan niye işçi oluyosun?.. Allem et, kullem et, patron ol!.. Yedirtmem öyle zamlar size.. Memurdan üç kat fazlaa alıyosunuz.. Memurum üçün birini alırken, nerde o Boliç? Aman nerde o bolluk?.. İşsizlerden utanın, siz yürüyosanız, onlann Mirkelam gibi birden koşmaları gerekir.. Bu işçi milleti böyledir işte, ay keşke uygarlık bunlarsız gelişebilseydi kız...

❤ Serdar Ortaç'ın klibi çok hoş ayol, Hint filmi gibi.. Zıkkım Çiçekleri mi ne, o hani.. O çocuk popun Zeki Müren'i olcak .. Bi de şey ilginç, Kadir Taocu... Adnan Şenses'in stajyeri gibi..

❤ Seçim meçim diyolar, kafamı toplayım dedim, ilkin saçımdan başladım.. (Bkz Benim kendi fotoğrafım) Çok hızlı gidiyoruz, çalışmaktan yaptıklarımızı anlatamıyoruz.. Sıkı çalıştık, iyi para yaptık.. Bi de anlatalım mı keriz gibi?..

DEVİREN

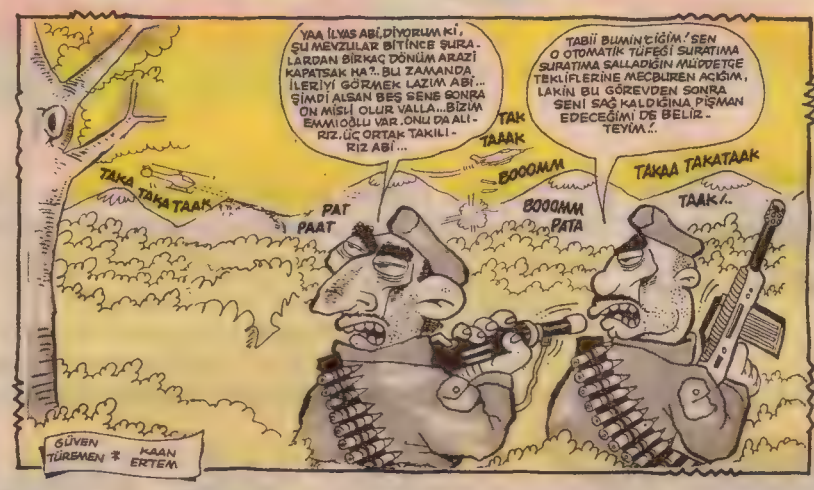

KÖÇEK ŞOV VE KÜLTÜR PERSONEL

Yanlış saymadıysam 6 kişi, 6 kişinin 12 eli bir Yasinin şeyini doğrultamıyorlar. Pısırık mı pısırık bir çalışma temposu iş düzenine yetişemeyip birbirini tamamlayan olumsuz çalışma düzenine ayak uyduruyorlar.. Köçek şova başladığı sıra şeyleri çarşafa dolaşıyor. Neyse köçek şova başlarken pür dikkat izlemeye devam ediyorum. Gelen misafirleri çok dikkatli izlemem lazım tabii ki köçeğide boş bırakmamam lazım. Gelen misafirlerden Aşkı Arayan Kız (Jülyet'de) merak giderdi. Tabi ki henüz aşkını bulamamış masum gözleri arayış içindeydi. Ayşegül Aldinç bir başka renkti gecede. Loş ışıkların verdiği tamamlayıcılık güzeliğinin dizaynını endamlı bir libasla tamamlamış sazan balığı gibi bir fizik yapısı galiba Tuncay Akgün'ü bitirmiş benide hafif tribe sokmuştu. Köçek devam ediyordu oyununa. Bazen tutkun bazen rezil bir şamatayla arasıra benim kayığıma biniyor inmek istemiyordu bile benim kapıa olduğum yıllar aklına geldi. Çünkü o benim kapıcılık yıllarımda enikti, şimdi büyüdü durmadan ısırıyor, hemde hapış aramdan, son ısırışında hırsından tribe girdi şaşırdı nereden ısıracağını bilemedi ve oyunu 20 dakika önce bitirdi. Köçeğin oyunu bitti ama benim işim bitmedi. Bu bir gelişme dönemidir. Bakarsın köçek bakarsın köpek olur. Hal ve gidişattan sizi haberdar edeceğim. Çocukluk yıllarım aklıma geldi. Galip Abinin mekanı (kemancıya) gittik. Hoş bir simayla karşıladı bizi ilgi ve alakasına teşekkür ederim. Bu arada bana dost dost diye yaklaşan Aslan Özdemir, Kutlu Esendemir, Suat Özkan,beni bir başka alemin içine taşıdılar. Suat Özkan yavuz atlar gibi zevk sarhoşuydu. Cıbır kovalamaca oynuyor kendini iyice eğlendiriyor. Bir başka alemin hesabını yapıyordu.

Yasin Adıyeke

NÜKLEERE KARŞI ANARYA 170 KM (3)

Sevgili Leman Okurları, Mersinliler, nükleer karşıtları ve barış yanlıları; hepinize merhabalar.

170 km.'lik maraton 5 Ağustos'ta Akkuyu'da bitti. Mirkelam taklidi yapmak, B. Johnson'la atışmak artık serbest. Doğaldır ki her bitişin bir başlangıcı var. Yürüyüş bitti ama Akkuyu'da yapılması düşünülen atom santrali için mücadele daha yeni başlıyor. Belki yeni yürüyüşlerle, belki daha sert eylemlerle. (şiddet içermeyen)

Başlığa bakıpta şaşırmayın, anarya o yörede geri geri demek. Tüm bunları geçen sayıda yanlış çıkan son cümle için tekrarlıyorum. Doğrusu "ne de çok farklı kültür varmış bu memlekette" olacak, yanlış anlaşılmasın.

Işte, anarya yürüyüşün Silifke'den sonraki 60 km.'si de artık alışkanlığın ve sona yaklaşmanın verdiği güçle çabucak bitiverdi. Burada Taşucu halkının verdiği müthiş desteğin de önemli bir rolü var. Herşeyden önce artık Taşucu'nda bir **nükleer karşıtı platform** var. Helal olsun size !

Taşucu'ndan sonra yürüyüşün büyük bir bölümü dağlarda geçti. 1000 - 1500 m aşağıdaki denizide canım çok çekti. (Uyağa dikkat)Bu arada şunu da anladım ki, inişte çıkışta fark etmiyor geri geri yürüyüne. En sonunda şenlik alanında bu zorlu ama anlamlı, aynı zamanda da işe yarayan yürüyüş bitti. Dediğim gibi mücadele bitmedi, yeni başlıyor; sadece bu yürüyüş bitti. Ama yine de görmeliydiniz, şenliği, insanları, umudu. Ve siz nükleerciler görmeliydiniz, **hormonlu domates gibi çocuk istiyor mu, istemiyor mu** bu millet !

Neyse ayrıntılar daha sonra, yürüyüşle ilgili dia gösterisi de yakında Leman Kültür'de. Görüşmek dileğiyle...

Don Kişot Platformu'ndan
Özgür Gürbüz.

TOPCAMBAKLI BOBİŞ

Özel Tim
(Yeni Yeniçeri Ocağı)
Tansu Çiller
(Ebedi Lale)
İlyas Aktaş
(DYP'nin Aşktan Sorumlu Bakanı)
Emin Çölaşan
(Resmi Gazete)
Yeni Yüzyıl
(İşçi Düşmanı)
Alparslan Türkeş
(Özel Kin'in Manevi Babası)

GEZ MAHMUT'ÇUK

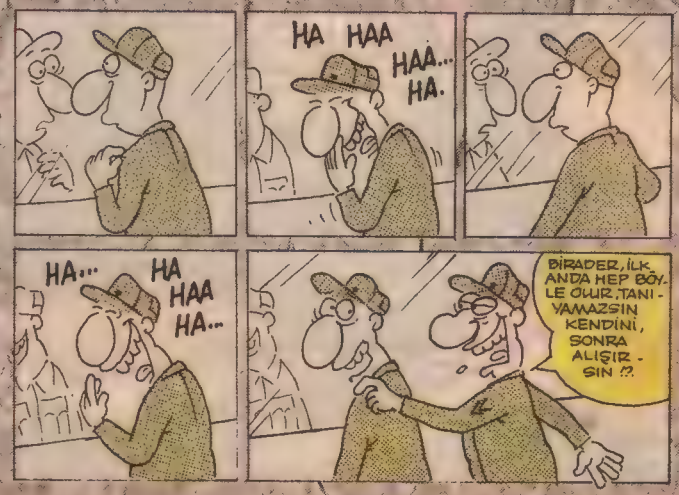

Mahmut Tibet

Akşamsefası

İnsan Hakları'ndan Sorumlu Devlet Bakanı Algan Hacaloğlu, Tunceli'ye giderken 2 jip dolusu Özel Tim Bakanlık aracını kuşattı. Özel Timler CHP'li İnsan Hakları Bakanı'nın bulunduğu aracın camlarına ellerini dayayarak bozkurt işareti yaptı.

KAPAK KONUSU: ÖZEL TİM

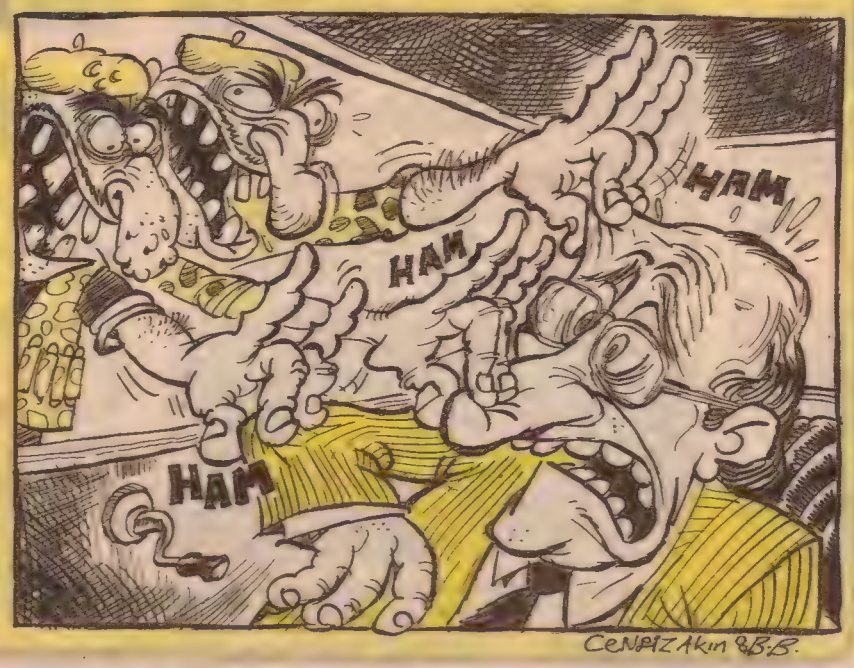

TBMM, sağırsultan sessizliğinde. Son 4 yıldır, Meclis İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu'na yapılan 4 bin 300 başvurunun tümü, çeşitli gerekçelerle geri çevrildi.

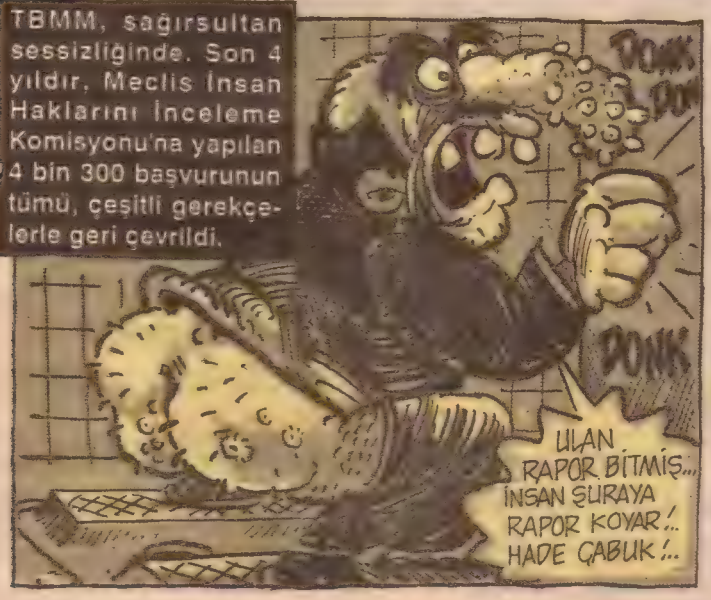

Pakistan Tracy Chiler'i posta pulu yaptı.

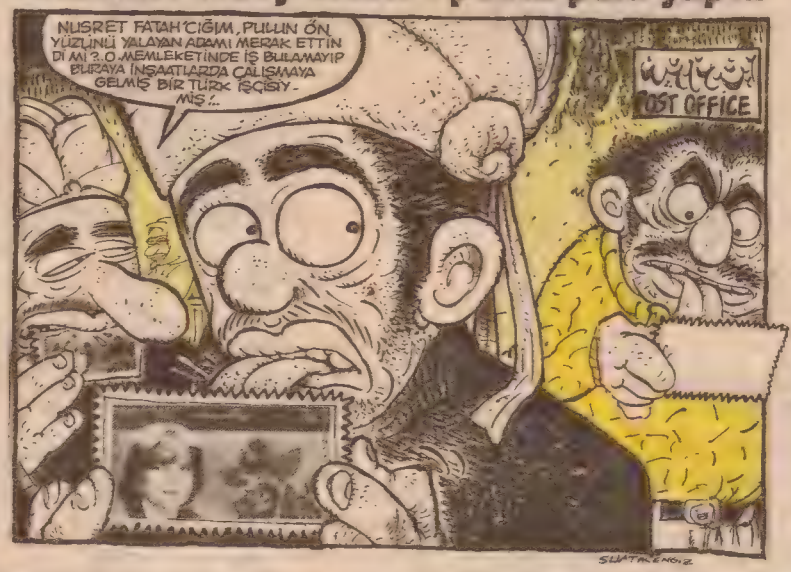

FAİLİ MEÇHULLER İLANLA ARANACAK. Adalet Bakanı Moğoltay, polisin sık sık suçlamalarla karşılaştığı faili meçhul cinayetlere yayınladığı bir genelge ile el koydu (!).. Moğoltay, genelgede Cumhuriyet ve DGM Savcılarına, "Sahipsiz cesetleri hemen gömmeyin. Gazete ilanı ile sahibini arayın. Bakanlığa bilgi verin" diye seslendi. ŞİMDİ, FAİLİ MEÇHULLERLE İLGİLİ GAZETELERE, KAYIP AİLELERİN VERDİĞİ FOTOĞRAFLARA BİR DE RESMİ KAYIP İLANLARI EKLENECEK... BELKİ BUNLAR, GAZETELERDE RASTLANTIYLA YANYANA BİLE GELECEK...

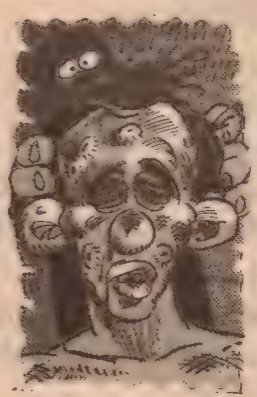

KAYIP

Oğlumuz Ferhat Ali Türabi 18 Mayıs'ta kaybolmuştur. 22 yaşında olan, yukarıda resmi bulunan Ferhatımızı görenlerin, biz ailesine ya da İHD'ye başvurmaları rica olunur...

AİLESİ

BULUNTU

TEM yolu kenarına atılmış olarak 18 yaşlarında bir erkek cesedi bulunmuştur. Üzerinden kimlik çıkmayan cesedin kimlik tespiti dolayısıyla kayıp ailelerinin teşhis için İzmit Morgu'na tesrif etmeleri rica olunur...

ADALET BAKANLIĞI

Güneydoğu sorununun çözümü için üretilen her türlü düşünce infial uyandırıyor... TOBB'nin Doğu Ergil'e hazırlattığı rapor, çözümü baskıda ve şiddette arayan taraflarda büyük tepkilere yol açtı.

Hükümet hazırladığı yeni yasa tasarısıyla, İstanbul'da kelle vergisi'ni yürürlüğe sokmayı planlıyor. Çiller'e göre, "artık İstanbul'da yaşamak isteyen herkes elini cebine atacak."

HAFTA SONU NE YAPAK ?

(halk şiiri dizeleri, ikinci zafer haftası)

* "pintinin dik kulaklısı/ boynu yoğun eşek olur/ pek mülayim yolaklısı / sanma tunçtan gevşek olur", (seyranî)

* " benim ile lukma yeyip içinler/ gölgemin altında konup göçenler/ sizi zalim dar günümde kaçanlar / ben kendi kendie çatar ağlarım", (mahzunî şerif)

* " bir vakte erdi ki bizim günümüz / yiğit belli değil mert belli değil/ herkes yarasına derman arıyor / deva belli değil dert belli değil", (ruhsatî)

* "okuttuğun tutmaz oldu âlimler/ kalktı da kitaptan artı zulümler / terlemeden mal kazanan zâlimler/ can verirken soluması zor imiş", (dadaloğlu)

* "çıkıp yücesine seyran eyledim/ gördüm ak kuğulu göller perişan/ bir fırkat geldi durdum ağladım / öpüp kokladığım güller perişan", (karacaoğlan)

* "hey ağalar zaman azdı/ düşmüşe il üşer oldu/ küllükte sürünen eşek/ cins atla yarışır oldu", (gevheri)

* "düşman geldi tabur tabur dizildi/ alnımıza kara yazı yazıldı/ tüfek icad oldu mertlik bozuldu/ eğri kılıç kında paslanmalıdır", (köroğlu)

* "işte geldim gidiyorum/ şen olasın halep şehri/ çok ekmeğin tuzun yedim/ helâl eyle halep şehri", (aşık garip)

* " aklına akıl deme/ sözüne delil deme/ çünkü kurtaramazsın / nefsini emmareden", (kaygusuz abdal)

* " ne varlığa sevinirim ne yokluğa yerinirim/ aşkın ile avunurum bana seni gerek seni", (yunus emre)

* "içer rakıyı mest olam deyi/ konuşur eşekle dost olam deyi/ iki söz bellemiş usta olam deyi/ kamiller önünde şiir beğenmez", (aşık kerem)

* "kullarsın kanatsızca rüzgarı / kürekle mi yaptın sen bu dağları / ne yapıp da öldürürsün sağları / can verip alırsın sen cancı mısın", (azmi baba)

* " ademi sürdün bakmadınnn/ cennette de bırakmadın/ şeytanı niçin yakmadın / cehennemin var da senin", (aşık veysel)

* "ne dedimse halka hiç yaramadı / ben gittikten sonra ararlar beni / boşa cahillerin gözü karardı/ kuru çene ile yorarlar beni", (mahzuni şerif)

MANSUR ŞEBBOY

(avare avarel)

PAZAR SEVİŞGENLERİ

ÖMÜR TORPİDİSİ MET ÜST

yeni TÜRKÇE sözlüğü-2

☛ **tunceli**: ya beni de götür, ya sende gitme!..

motivasyon: türk milleti zekidir, türk milleti çalışkandır!. veya; fatih terim, Allah kerim!.

☛ **trafik kazası, ölüm**: günlük rutin işlerden!..

☛ **ya sev, ya terk et**: hem suçlu, hem güçlü olmak!. orta asya'nın dağından gelip, anadolu'dakini bağından kovmaya kalkmak!.. gibi..

☛ **KİT**: Kim İstiyorsa Tokatlasın!.. yani!.

☛ **özelleştirme**: devletin malı deniz, yemeyen domuz!. biz yiyemiyoruz, siz yeyin!.

☛ **sarp kuray**: -yıllar önce fakir ama onurlu bir genç vardı, bilmem hatırladınız mı, hamfendi!.

☛ **MGK**: neden bu güsel memleketin en mühim kurul adlarının kısa yazılışları GAK GUK ve HIK MIK gibi garip oluyor!.

☛ **doğu raporu**: -yalım erez'in ters kafa vuruşu, doğu ergil'in nefis kafası ve TOBB ağlarda!.

☛ **pop müzik:** -patlama patlama, geldim!

☛ **8. madde**:- soyunma, öpüşme, düşünme!..

☛ **en büyük asker bizim asker**: gencecik insanları muhtemel bir savaşa ve ölüme davul zurna çalarak göndermek!. yani!.

☛ **varoş:** macarca kenar mahalle demek!. (gerçek)

☛ **mozaik**: vallahi hepimiz we are the world, we are the children'ız yani bir yerde, paylaşamadığımız what, ben var anlayamamak!.. gibi!!.

☛ **fail-i meçhul**: -salon'dan bir tıkırtı geliyor bey, hırsız filan olmasın!.

☛ **mezhep kavgası**: kırmızı başlıklı kız ve hain kurt'un masalı!.

☛ **sosyal demokrat:** artık çok ağır bir hakaret sayılıyor!. sakın kimseye böyle demeyin!.

☛ **laiklik**: şöyle anlaşılıyor; dinime küfreden bari müslüman olsan!.

☛ **gazete okuru:** eskiden hiç olmazsa sipor sayfası'ndan başlarlardı okumaya!. şimdi kupon sayfası yetiyor!.

☛ **düşünceye özgürlük**: demedi, demeyin!. bu yıl nobel edebiyat ödülü'nü kesinlikle yaşar kemal alacak!. sağolsun, DGM lobisi, çok iyi çalışıyor!?

☛ **meclis**:- eyvah aabim!. eyvah sekreterim!. eyvah halkım!.

Akşamsefası

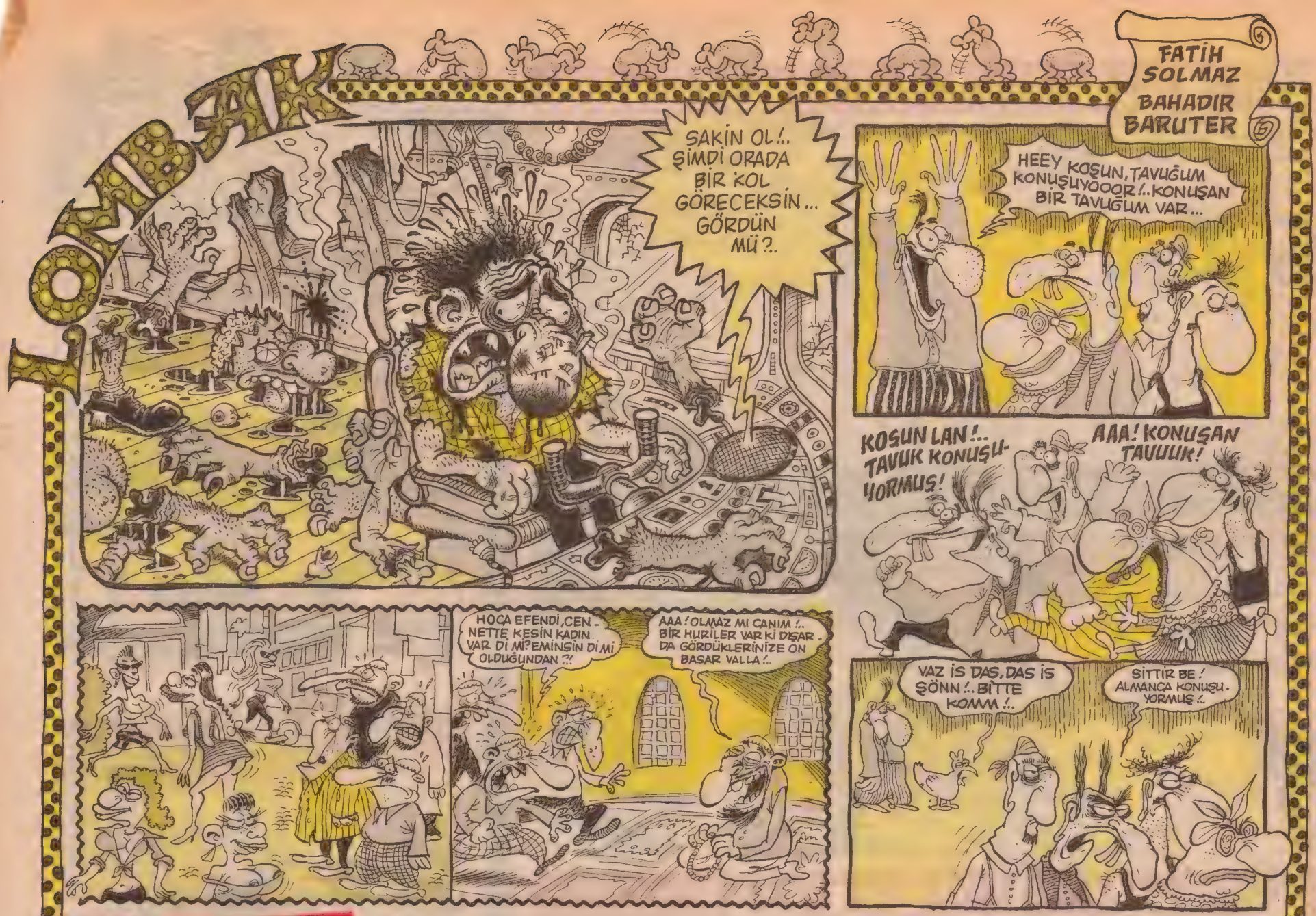

KANLI KALEM

LOMBAK'TAN AYRILIŞ VE DEVAM EDEN MİSYON

Leman yapısının temeli nasıl atıldı bilmiyorum ama temel atan sağlam atmış temeli bende yazabilirmiyim düşüncesi beni iyice Leman çalışanları içine itti. Öneride bulundum kabul ettiler. Fatih ve Bahadır Lombak'ta bu imkanı sağladılar. Ama ne yazacaksın diye sordular. Sizleri yazacağım. Yaz bakalım dediler. Bahadır Baruter ve Fatih Solmaz'ı nakış iğnesiyle iğneler gibi yazdım. Demek ki hoşlarına gitmiş olmalıydı devam dediler, yazı işleri müdürümüz Vedat Özdemiroğlu'na çuvaldızla yaklaştım. Öyle bir kızdı ki o yazıyı benim yazdığıma inanmadığı gibi Çağçağ ve Tuncay'ı itham ederek yazımın yayınlanmasını istemiyordu. İhtiyatlı bir vaziyette yoluma devam ederken Bahadır Boysal'a rastladı. Ona bir ok attım tam isabet tam isabet yaralandı haftalarca boğuştuk ama tuş olan Bahadır Boysal oldu. Keskin virajlı yollarda dönmeye devam ederker Feyhan Güver'i yoldan aldım hiç kimsenin aile yaşantısını kalemime almadım. Teknik bir hatadan dolayı aile yaşantısının içinden gelmiş olmalı diye yazılmış . Onun için Feyhan'dan özür dilerim. Cezmi Ersöz'ü nasıl yazmayacaksın kardeşim. Öyle bir Cezmi ki gerçeklerden saptırmak için bir hayli uğraştı. Ve yazıyı sansürleterek hiç bir anlam ve mana taşımayan hale getirdi. mizahçı değilmiş ara bulucu siyasetçiymiş halife Cezmi bey. Ama herşeye rağmen birbirimizi seviyoruz sevmeye devam edeceğiz. Fatih Solmaz ve Bahadır Baruter yazımdan en az nasibimi alanlardan biriydi. Çünkü ilk yazdığımda biraz daha çekingendim. Kılıbığın bazı huylarında var iyi güler cimrilik yapmak istiyor ama beceremiyor en büyük hobisi karısına yemek yapmak. Fatih Solmaz Bahadır'ın kılıbıklığına ölçü kazak erkek . Tencere yuvarlanmış kapağını bulmuş. Sinsilikleri ölçüsüz dünya hali ikiside çulsuz. Eğer Bahadır'ın eşi Mine olmasaydı da bir başkası olsaydı Bahadır'a yural vurmak çok zor olurdu. Aferin Mine dizinin dibinden ayırmıyor . Ne zaman telefonda ararsam alo ben Mine. Mine Bahadır nerde bulaşık yıkıyor bir başka telefon Bahadır'ı verirmisin aaaa Yasin usta balkonda çamaşırları asıyor, yine bir alo buyrun efendim Bahadır'la görüşmek istiyorum, Yasin ustacım pazara çıktı. Yeter yahu kılıbık olunurda bu kadar olunmaz derken kırkbir hafta meydanlarda nara attım yazdım çizdim alkol bağımlısı gibi yazı bağımlısı oldum , Lombak'a sığmadım galiba onlar kovmadan ben ayrılayım dedim, yerleri rahat olsun. Hoşunuza giden şeyleri y azacağım bende zaman zaman. Tuncay'da mekan mekanda yer buluruz inşallah , Çağçağ'da akçe akçenin yeri belli galiba, işte o zaman size ok atacağım Lombak, dikkat edin. Yastığınız taş döşeğiniz diken yorganınız yağmur kar olsun. Hadi bana eyvallah.

Not: Kılıbıkların diplomalarını ilerde Leman Kültürde köçeğin sahnesinde teker teker çağırıp vereceğim. Kimler mi bunlar Ayhan Erdoğan, Bahadır Baruter, Cüneyt Aydın, Gürcan Özkan bunların dışında tespitlerim olursa onlarıda diplamasız bırakmayacağım.Met Üst Allah analı babalı büyütsün, damatlığını göresin Yavuzali'nin biliyorsun Hak yolu üçtür, birde ikide durulmaz üçüncüye insan yorulmaz, dördüncü kaza kurşunudur.

Lombak'tan ayrılışımın üzüntüsünü paylaşmak isteyen Fatih ve Bahadır sizden ayrılıyorum ama Leman'ın içindeyim. Sizi hep seveceğim.

Lombak tişörtünüz size yakışacak kadar güzel. Hatıra saklamaz mısınız?

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Barslan

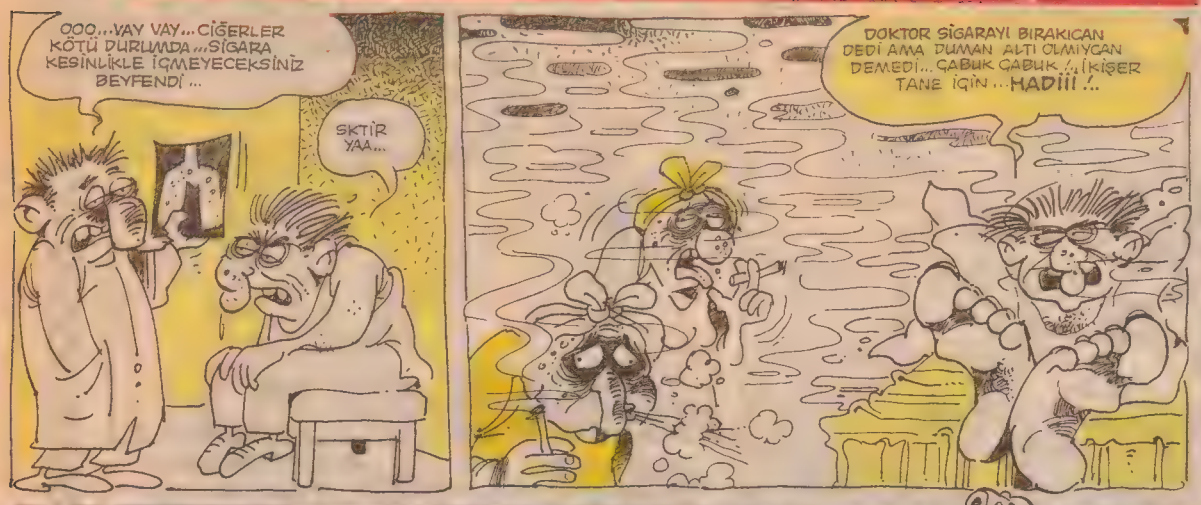

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

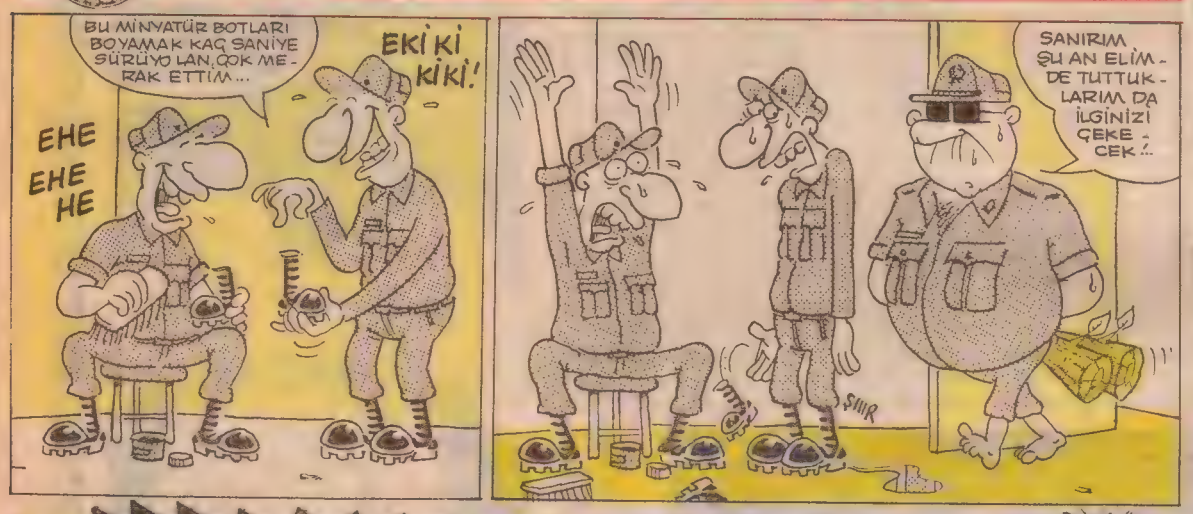

Paranoya

Fatih SOLMAZ veeeee Bahadır BARUTER

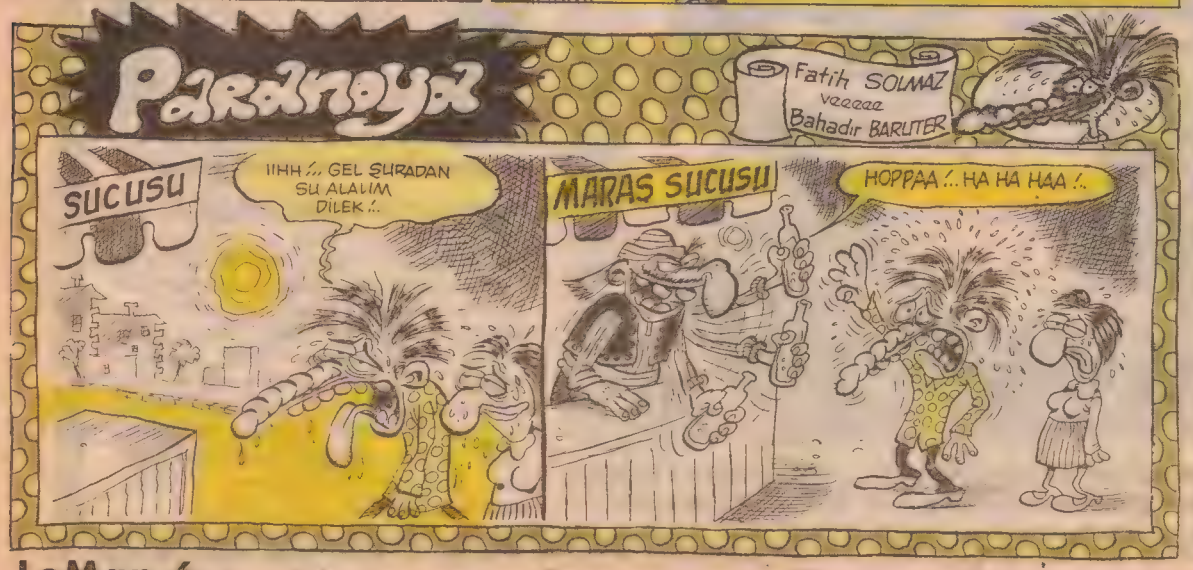

KOMİKAZE

KAYIŞ

Oyuna başlamadan önce bir pantolon kayışı bulunur. Daha sonra bir ebe seçilir. Ebe yüze kadar sayar. Ebe sayarken kayış bir yere saklanır. Ebe saymayı bitirince kayışı aramaya başlar. Kayışı bulduğu zaman oyuncuları yakalamaya çalışır ve kayışla oyuncuları vurmaya başlar. Vurulan oyuncu ebe olur. Oyunda ebe ile oyuncu arasında çoğu zaman kavga çıkar. Vücudun belli bölümlerinde şişlikler ve morarmalar görülür.

Gürbey Kocaoğlu gönderdi

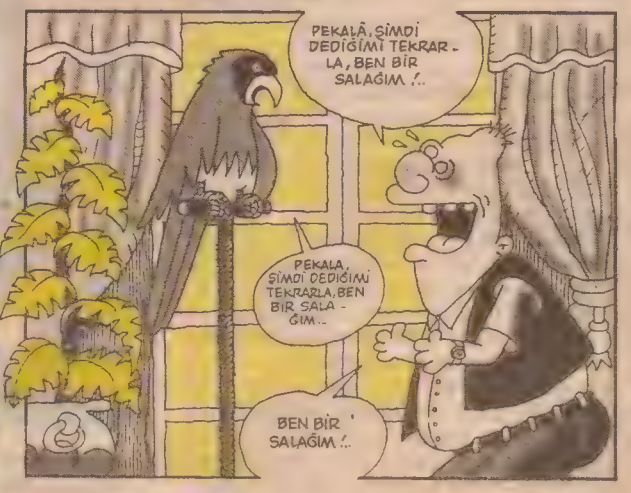

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

ÇAN BARSLAN

KARİKATÜRLER

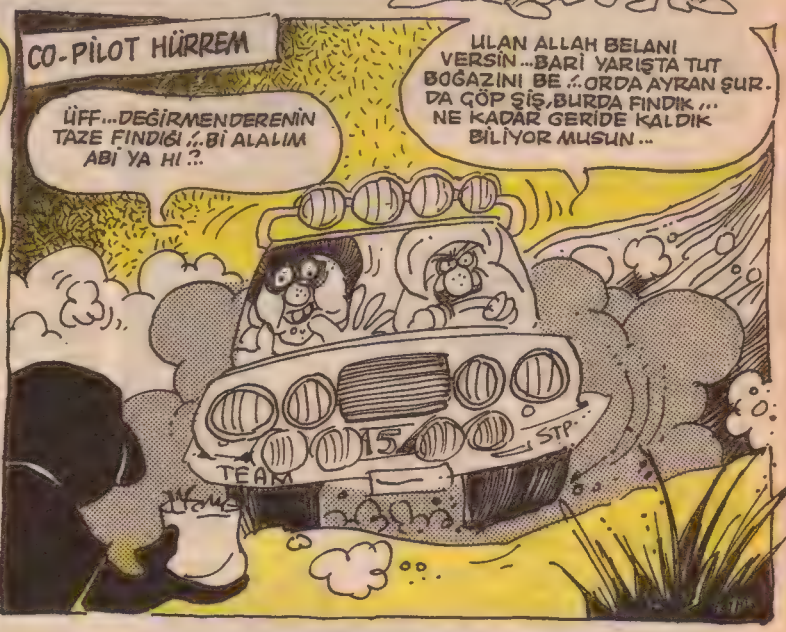

ÖYKÜ

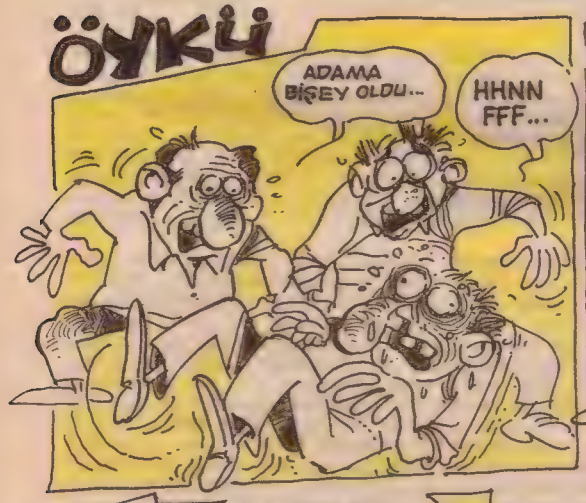

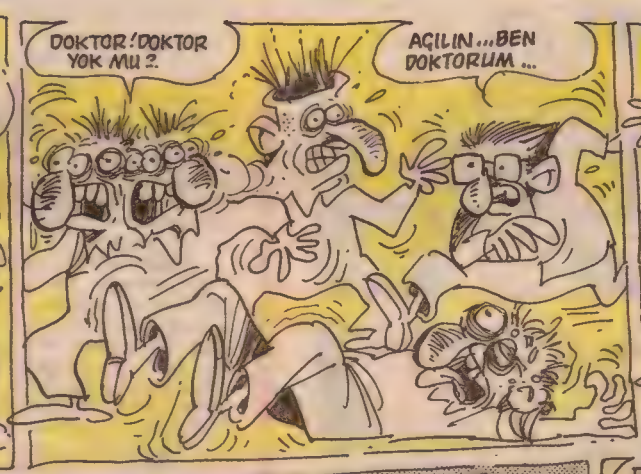

BARBAR & TİMSAH

TRİPANAZOMİ GAMBİYETSİZLER

Arkadaşımız Met - Üst'ün dünyaya gelen ikinci oglu Denizhan'a maşşşşallah diyoruz.

Mehmet ÇAĞÇAĞ

AYRINTILAR

m.e.t.i.n.f.i.d.a.n

Selâm!.. Zaaten normâlde bi acaayip çalışırım ben, bi de sıcakta, maafediyom ortalı!.. Masanın altında büyük bi su leğenim vardır, ayaklarımı onun içine sokar, güzel bi espri bulduumda ritim tutup suyu şıpırdatırım. Üstümde bi tek eşofmanımın altı vardır; o'nu da ters giymişimdir; Naylon olan içi etime değsin diye.. Çok şey dokunur tenime: Çıplak göbeemin muşamba masaya yaslanışı aanındaki kıvılcım nefistir.. Sonra unutur giderem, yapışır oraya... Yemek istediim herşey, içmek istediklerimle beraaber oralardadır: Dışında reçel sıvaşmış yarım kavanoz çilek reçelim, boş bira kutularının arasında; ekmek torbası, yanımda, eski dergilerin üzerinde; her işe kullandım kaşım, tükürüümle temizlenmiş olarak kalemliimde; dünden kalan kızarmış tavuk artı dolu tabaam, kenarındaki koltuun dirsek koma yerinde nefis bi dengededir.. Bütün bu düzeni, yıllardır süre gelen çalışma gecelerim oluşturmuştur. Aptal bi karışıklık gibi gözükse de, kusursuz işleyen bi düzendir, ve mürekkebimi devirmeden, üstelik ayaklarımı da sudan çıkarmadan, koltuun dirsek koma yerindeki tavuk tabaama uzanabilir; fazla bir mesaafe katetmeden reçel kavanozumdan bir çatal ucu reçel tadabilirim... Bu karmaşa görüntülü düzen içinde, hınzır bi silgi kendini kaybettirebilir. Onu, divanın altında, daa içlere gitmek isteyip de artık zıplama gücü bulamıyarak halının kenar iplerine çömelmiş bi şekilde bulurken, ayaklarımı yine de sudan çıkarmamışımdır.. Düzen, bulaşıcıdır; en gölgeli karmaşanın kovuklarında bile ürer! .. İyi iyii, ara sıra sallamak laazım.. Hiç göğsünüze bi reçel damlası düşüp, arkasında ince ıslak bi iz bırakarak göbeenize kadar indi mi? Dedim ya, benimki çilekliydi; ilk konduu yer nefis oldu: zincirsiz bi kolye gibi durdu orda.. Sonra, indi; indi... Hoop, aldım parmaama onu, yidım!.. Ulan hep böyle yaa, nefis güzellikleri yiyoz, helvadan putlar gibi.. Kâatdan nefis bi şey yaparım, bi çiçek felan, sigaranın filtresinden de oluyo; sonra hop, at aazına, çiine, tükür!... O anki ruuhunun eseri minik sanat, artık duvara yapışmış çıkıntılı bi lekedir.. Yeter!..

KOLAYGİRERZORÇIKAR:.. Kâat mendil paketinden bi taane kâat mendil çıkarabilmek, diğer mendilleri hiç raatsız etmeden, hemen hemen imkânsızdır. Önümüze ardımıza bakmadan gelişine bi genelleme yaptık ama, en çok kendimden, kendi beceriksiz ellerimden bahsediyom tabi: Bi taanesini çıkarırken bi diğeri daa gelirse, eh, geri sokmak imkânsız bişiy, onu da alır kullanırım. Nasılsa ucuz, dandik bi kâat mendil işte; istedim kadar kullan; oh, dudaanın şu altını da sil; hah, papuçunu parlat bi de.. Salak gibi harcarsın, en ihtiyaacın olduu anda, boş poşeti gelir eline.. Pantolonun , ceketinin cepleri felân, bi yarı kullanılmış mendille de doludur ama: Eciş bücüş olmuş, liflerine ayrılmış, az kullanılmış ama yıpranmış zavallı artık mendiller.. "Ne biçim adamsın yaa, bi fiiristin, not defterin felan bile yok" derlerken, Maltepe'nin üzeri doluysa, bi selpaan üzerine karalarım arkadaşın telefonunu maavi tükenmezle.. Topuumu acıtan ayakkabının içinde, mini bi ortopedi ünitesi görevini görürler.. Kaldırıma takılıp düşen yaşlı teyzenin dirseğindeki kana yaslanıp emerler.. Sosisin salçasını dudaklardan yokettikleri gibi, ağlayan gözler içinde sıhhii birer yardımcılırlar.. Kâat mendil kullanalım!... Onlar, paketten kolay çıkarlar, diğerlerini de çekiştirerek; ama; hiç girmezler!...

SICAKDOKUNUŞLAR:.. Telefon kartını makineye sokduumda, ilkönce ben iitiimde, aaniden, onu makine çektiinde, kendi gittiinde; işte tam o anda, elimin işlevi bittiinde, teknoloji: "Tamam, ben hallederim gerisini" dediinde... Tavuk dönerli sandviicimi yirken, aradan sarkan bi et parçası gördüümde, "Hmmm, kayıntı öncesi nefis bi aperatif" diyip onu yakaladıımda, çekerken, uzun olduunu farkettiimde, sandviç içinin yarısı elime geldiinde, geriye nası sokucaamı veyaa aazıma nası atıcaamı düşündüümde... Belediye otobüsünde ayakta, tavan tutacaklarından birini tutup dengedeyken, diğer tutucaklar sinirimi bozduunda, biri gelip bi yerime dokunduunda, onu da alıp iki tutacağı birden tuttuumda; yokuş çıkarken başka bi tutacak anıma çarptıında, hemen fıyıp, soluu kapının önündeki merdivenlerde aldıımda... Çay baaçesinin plastik koltuklarında otururken masa örtüsüne düşen büyük külü üfledıimde, büyük kül, bi sürü küçük külçükler haalinde masaya daaldıında... Az akan çeşmeye aazımı dayayarak su içerken; çektikçe, çektikçe, az su geldiinde; damaamı serıleterek aktıında; aazımda serin metâli, ve onun içindeki sızıntıyı hissettiimde.. Evde ayakta işerken, oralara sarkıp da işlemi aksatmasın diye, tişörtümün ucunu çenemin altına kıstırdıımda, onu öyle tuttuumda..

HOŞTAŞIMA:.. Dürüm yapılmış ama lastiklenmemiş kartonu, açılmaması gereken sabit bir avuç sıkımıyla taşımak.. Bi masanın üstünden felan, öbür tarafa, havadan tekerli sandalye uzatmak (Aar oluyo, düşçek diye tırsıyom).. Eve, içindeki gerekli malzemelerle beraaber,boş akvaryumu taşımak.. Ucu raat tutulsulsun diye düğüm atılmış poşete işaaret parmaanı geçirip bi kilo Hamsi taşımak.. **FANTAZİ**:.. Değerli bi kutsal taşı, kemerdeki fribegin içinde, haarabelerde gezinirken taşımak.. Fantom aabinin mekânına girerken, şehirdeki marketten alınmış iki büyük kutu Efes, bi Amigo dolu poşeti taşımak.. Akşam yemee için, dağdaki kulübemize, yanıcaa şüpheli üçdört parça dalı taşımak.. Pekin'de kiralık bisikletle gezerken More albümünün çaldı volkmeni, pedal çevirirken, bel etini incitmeycek şekilde taşımak..

SEVERİM:.. Fotoğrafçıkların ve süs tabaklıklarının arka denge taatasını... Hataasilicinin fırçasıyla, serçe parmaamı beyaza ojelemeyi.. Eski telefon kulübelerinin kafanan kapılarını açıp kapatmayı.. Palas denen eski beton binaaların, pas, küf, eski ve huzur kakan asansörlerine binmeyi..Pembepanterli anahtarlıkları.. Moda'da, küçük bi kavşakta, kendini Trafik polisi ilân eden komik bi adamın, işaaretlerine uymayıp sanda hızla geçen bi otunun arkasından, cezaa kesemediı için "Hay Allah, gelen gidiyo, kimse dinnemiyo beni" der gibi komik ve hüzünlü hareketler yapmasını; ama pes etmeyip, daa güçlü bi duyarlılıkla işine sarılmasını; yeşilde yayalara yaptı "Buyrun, geçiniz" şeklindeki kibarıye kararlı el işaaretini.. Plastikbardak ayranın kapaanı parmaamla delmeyi, en çok da : o yırtı kolaycana genişletebilmeyi...

ESKİDEN Bİ GÜN:.. Pazar kaavaltılarında Anaanem baazen kıyak yapar, kaşar aldırırdı Kâmil Amcadan... Dükkânı çok pis Kâmil Amcanın, ama benim hoşuma gidiyo; niiçin bakkallık yaptırı bilmiyo o,ve huzurlu ama... Kaşarı getirir, mermerin üstüne hızlıca serdii kâadın üstüne kor; bıçakla abanır.. Eskikaşar zor kesilir, ve yamuk kesilir; gramı da ayarlamak felan derken, tek bi büyük parça ve yanındaki küçüklerle beraaber, kaşar paketlenir.. Elimde iştahla taşırım, beyazpeynirin zengini o nefis gıdaayı... Ve, henüz daa arsanın ortasındayken, eve gelmemişken, pakedi aralar, küçük dilimlerden bi taanesini hızlıca aazıma atıp pakedi katlarım.. Dünyaanın en büyük mutluluklarından biridir bu o an: Anaanen evde onu eşitçe herkese bölüştürecekti ama, sen küçük de olsaa, fazladan bi parça yedin gizlice. İşte bu soruları sorunca, ikinci küçük parçayı lüpletmek üzere hazırlanırken bi an duralarsın, sıkılıp, küçük parçayı ikiye bölüp bi yarısını aazına atarsın.. Şu an ceplerimi yoklasam, gidip bi kilo kaşar alabilcek kadar bi para çıkar heralde?. Hattaa iki, hem de tek başıma..Ama o zamanki kadar lezzetli olamaz di mi?. Hani, eskiden şu şöyleydi, şimdi böyle derler ya; kaşar aynı ekşar aslında. Eskideki kaşarı çocukluundaki sen yemiştin saadece.. Bi çocuun kaşar yemesiyle otuzundaki bi herifin kaşar yemesi aynı mı?. Çocuun yedii kaşarı birisi alır ona, bi hediyedir, verme . Çocuk hem peynirin lezzetinden, hem de ona güzel peynirler alan büyüğün jestinden haz alır.. Fekat otuz yaşındaki adam, peynirini kendi gidip alır heralde.. Ve o, peynirden büyük bir lezzet alsa da, asıl büyük keyfi, çalışarak o güzel gıdaayı elde edebilmesindeki iç huzurdan alır.. İşte, çocuklarda seyrek rastlanan bu duygu, çıraklık yapan, veyaa misketten para kazanmış küçük çocukların, bakkal önlerindeki meyveli Çamlıca sefaalarında görülebilir..

BİŞİ:.. "Bişii"yi yazacakken, aklıma ne geliyo hemen, ne hissediyom, onu yazıyım bu sefer.... Saadece haftada bi gün görüşebildiin, işi gücü sorunları olan, nazlı bi flörte benzer okur bence.. Ve ondan ayrılırken o hafta, vedaa öpücüünü yılışıkça dudaklarına dil, dostça yanaklarına kondurursun. Ama samiimiyet biraz ilerleyince, kaslar gevşer, kelimeler çözlülür.. Ve bankta otururken, aaniden bacaanızı okşamak üzereyken, son anda irkilir, kolumu omuzunuza atarım saadece. İşte bunu dengeleme gayretindeyim; çünkü, okurla flört etmeyi severim.. Emek; aldım; adını bildiim duygularla.. İyi günner diliyom!..

1 * BU SAYFADAKİ OLAYLAR, NEREDEYSE İKİ SİLİK TAMAMEN GERÇEKTİR...

1 * BÜTÜN HİKAYE BUNDAN İKİ AY KADAR ÖNCE YAKIŞIKLI BİR ADAMIN BARDAK'TA OTURMUŞ BİR GİRİŞİMİYLE BAŞLADI...

SELAM BEN MUSTAFA ALTIOKLAR, SİZ ÇALIP TEKİNSİNİZ DEĞİL Mİ?

EVEET.

2 * ÇOK HEYECANLIYDI MUSTAFA. BANA "İSTANBUL KANATLARININ ALTINDA" İSİMLİ BİR FİLİMDEN BAHSETTİ. HAZERFEN'İN UÇUŞ SÜRÜCÜSÜ OLAN KENDİ YAZDIĞI SENARYOYU BİZZAT KENDİ GERÇEKLEŞTİRMEDEN İSTEDİĞİ HAZERFEN'İN UÇUŞ KARELERİNİN ÇİZİMİ VE KANAT TASARIMLARIYDI. ÇOK SEVMİŞTİM BU HEVESLİ ADAMI VE...

TAMAM

YAŞA.

VE DİĞERLERİ...

3 * BİRAZ FİLMDEN BİRAZ MUSTAFADAN VE ALAŞADAN BAHSEDEREK KEMİKLERİ BARIN GARİP RESİMLİ KORİDORLARINDA YÜRÜR KEN...

KEŞKE ÇEKİMLER BAŞLAMADAN ANCONA'NIN ÜSTÜNE TAŞINABİLSEYDİM, EVDE ÇOK KALABALIK VE BENİM ÇOK BİR İKİ HAFTA İÇİNDE KALMICAĞIM. ÇALIŞMAM LAZIM..

ZATEN SABAHA KARŞI GEÇ GELDİĞİM SONRA GİDİYORUM. KAHAT GAUSİERİN-

GALİP ABİ, MUSTAFA'NIN FİLMİNDE BEN DEVAM YAPIYORUM. HAZERFEN'İN KİZLARDESİ DOĞMASINDA YİRİ... HEYY!..

SANDE KANATLARI ÇİZİYOR MUSUN?

EVEET

4 * BİR GÜN YİNE KANATLAR, KONSEPT ÇİZİMLERİ HAZERFEN HARİKASINDA GEÇERKEN HARİKA ESSEMİLASYONUNU TAMAMLAYAMAMIŞ OLMANIN HAYALLERİNİ BİTİRİP İSİMLERİNİ YAZMADAN SAVDIĞI AKASYA DALDI ODAYA

5 * ÇOK KAPTIRMIŞTIM BU İŞİ.. SÜREKLİ HAZERFEN'İ UÇURAN KANATLARI DÜŞÜNÜYORDUM, ONLARDA EKSİK KROKİ GİZLİM, TASARLADIM... AMA BEYNİMİ KEMİREN İŞTE DAHA VARDI. "ALTIOKLAR" SOYADI.. HAZERFEN'İN KANATLARI GENİ 19 YÜZYILA, ALTIOKLAR SOYADI YİRMİ İKİ YÜZYİLÖNCESİNE GÖTÜRÜP GETİRİYORDU...

6 * YİRMİİKİ VE ÖNCE KONYA'DA BİR ÖLÜ EVİNİN HEMEN DİBİNDEN BOŞLUĞU GEZİYOR GÖLGELERİNİN ÖNÜNE...

HASAN ALTIOKLAR, CEMAL TEKİN... HASAN'IN OĞLU CEMAL'İN OĞLU "HAZERFEN'İN KANATLARI"...,

EMİNİM TEKİN OĞLU, HASAN'IN KARDEŞİNİN BİR OĞLU BİR DE EVLİ OĞLU VARMIŞ, ABİLERİYLE KONUŞMUYORMUŞ, SEN DEĞİLSİN.. SÖZ DİNLE SEVGİLİM AKILLI OL..

EMİN MİSİN?

7 * BEDİİ GÖZLERİNİN GİZEMİNİ BİR SÜRÜKLEMİŞ MİZİK DELİKANLIYDI...

8 * VE BİR GÜN FİLMİN SETİNE GİTTİĞİMİZ AKASYAYI BİR KENARA ÇEKİP..

AKASYA SU FİLMİ BİTMEDEN BANA MUSTAFA'NIN BABASININ ADINI ÖĞRENEBİLİRMİSİN? TANIMAK GİBİ DEĞİL, AMAHAN NE OLUYOR İŞTE YOLA ÖNEMLİ DEĞİL...

SELİM HOCA'NIN ÖĞRENCİSİ BANA FİLM ÇEKİMİNDE ÇOK YARDIMCI OLMUŞTU...

YA!

9 * YALIN KORUKLARININ KAYBOLUP AİLESİNİN ÇOCUĞUNU ÖLDÜĞÜNÜ SÖYLEYEN PANİK KÖSTEBEĞİNİN OĞLUNU UÇUŞ HOREKMANLA PARÇASINE BIRAKTIĞIMIZ BİR BEŞ OĞLU GECESİNDEN SONRA-

10 * NİKKAR GALİP TEKİN OLUP AKASYA'YI UYANDIRMADAN SUE GİRDİM.

11 * MASA LAMBASINI YAKINCA KANAT ÇİZİMLERİNİN YANINDA HAZERFEN'İN VİZYONDEKİ NOTUNU GÖRDÜM, NOTTA İLK GÖZÜME ÇARPAN "HASAN.. İSMİYDİ..

HASAN!

12 * SANDALYEYE GÖZÜM NOT AYNEN :BÖYLEYDİ..

"BEN KEŞİ MUŞ UYURKEN SENİN MİSANIN BAŞINDA GİZDİĞİNDEN EMİNİM BAYIM. MUSTAFA'NIN AKRABASIMIŞ HASAN ALTIOKLAR... BİR ÜVEY BİR DE ÖZ OĞLU VARMIŞ.. HASAN'I OSTAİ YAZMUŞ SONRADAN KENDİNİ, BÖYLECE HASAN'IN OĞLU VE GALİP ADINDA BİR GENÇ AYNI ŞİRKETTE ÇALIŞMAYA BAŞLAMIŞLAR... MİSİNİZ.. YAA İSE BÖYLE GARİP BİR HİKAYE BAYIM?..

13 * GÜZELİM BİR AKASYANIN NOTUNA, BİR HAZERFEN'İN KANAT GİZİMLERİYLE GİZİP GEÇİRDİĞİ.. GİZİMLERİ UYUŞACAK OKŞADIM... KEŞKE...

95 85 7 15 73

...KEŞKE ÇİZİM DEĞİL GERÇEK OLSALARDI.. KEŞKE ONLARI TAKIP YAZMI İKİ YIL ÖNCESİNE UÇUP BABAMIN EGİNİ TUTABİLSEYDİM.. İKİSİNİDE KURTARABİLSEYDİM. BUNU YAPTIĞIM ZAMAN BENİM BEN OLDUĞUMU BİLDİĞİM HALDE KEŞKE...!

14 * BÜTÜN HİKAYE BU, SEVGİLİ ..., SENİN TERTEMİZ DÜNYANDA BÖYLE KARACİK GERÇEKLER YOKTU, BELKİDE BÜTÜN SORUNU İSTEMEYDİ...ARTIK SANA DAHA ÇOK HAK VERİYORUM, HERKES KENDİ CENNETİNDE VEYA CEHENNEMİNDE YA...

...SAMİMİYİM... İLKAR SONRA İŞİ ÖNCE ÇOK GİZİ... SONRA İŞİ SONRA...

Feyhan Güver

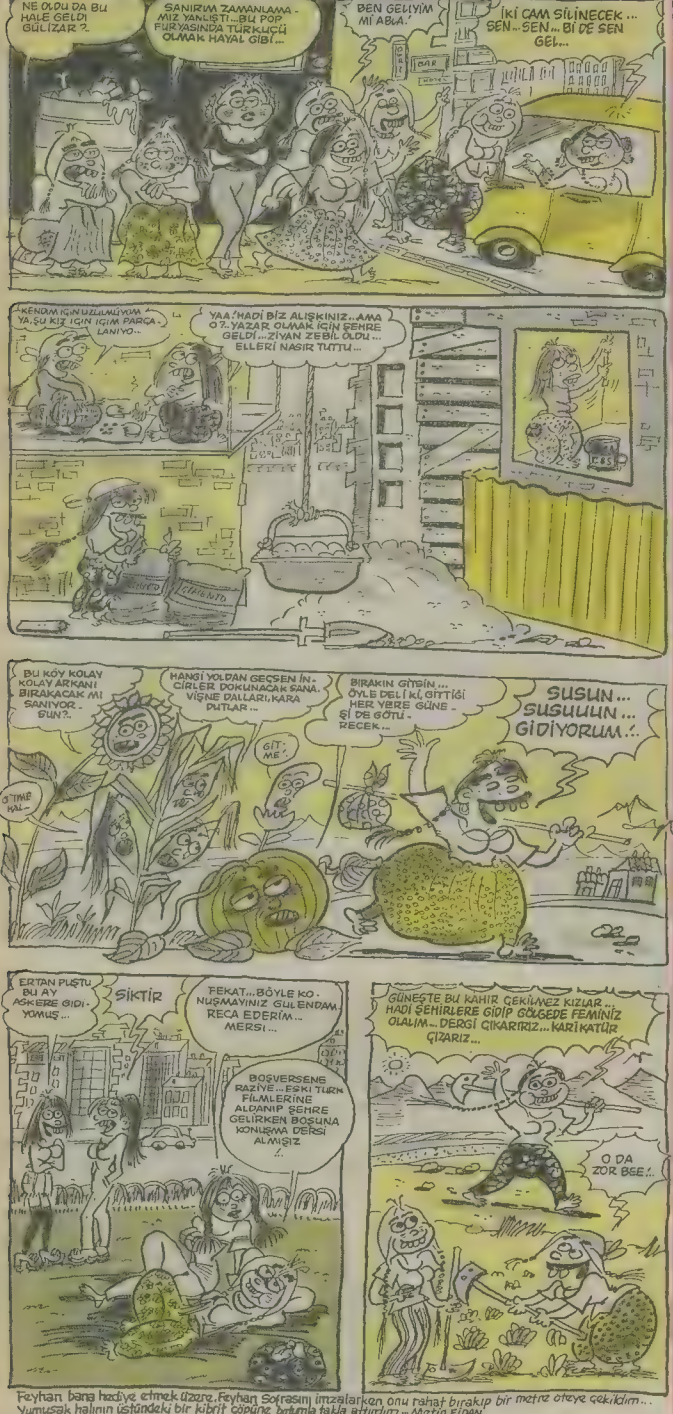

Feyhan bana hediye etmek üzere, Feyhan Sofrasını imzalarken onu rahat bırakıp bir metre öteye çekildim... Yumuşak halının üstündeki bir kibrit çöpüne batımla takla attırdım – Matin FİDAN.

Bu hafta erkek yok, problem yok...

Le Manti MEDYA

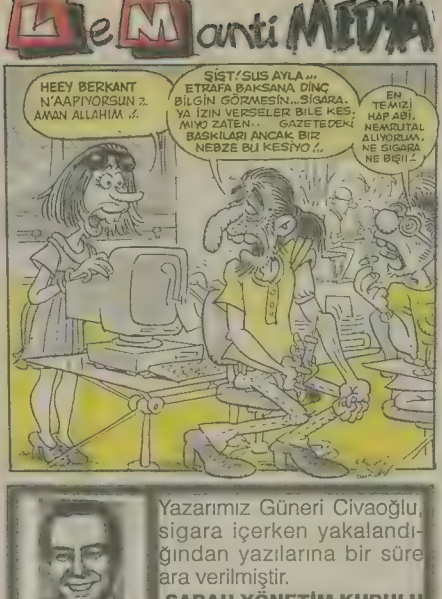

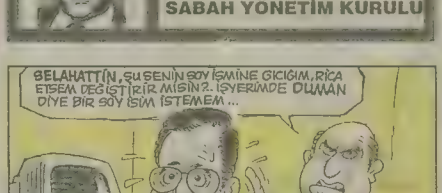

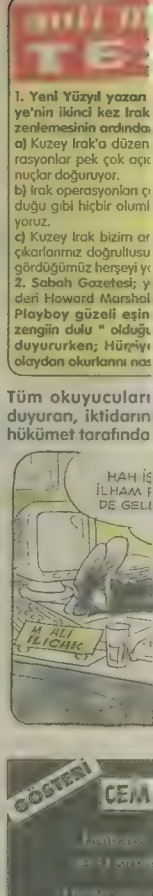

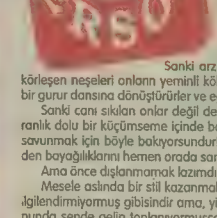

BELLİ Kİ SONU DA ADALETSİZ

Ama önce dışlanmamak lazımdır yine!.. Sonra da çekindiğini belli etmeden yavaş yavaş sızmalıdır merkezdekilerin arasına.

Merkezdekilerin evlerine, dünyalarına o farklı ve ilginç kıld ıkları mekanlarına girebilmek için onları tanımak gerekir önce: İlk bilinmesi gereken, buraların sahipleri herşeye kayıtsız gibi davrandıklarıdır, ama unutulmasın, yüzlerinde acımasız ve çok dikkatli bir ölçü aleti vardır:Kendilerinden olmayan birini hemen anında farkederler! Sanki arzular, hazlar ve o kullanmaktan neredeyse körleşen neşeleri onların yeminli kölesidir.. Tüketmeyi yaşamlarının amaca olan bir gurur dansına dönüştürürler ve egolarını en çok bu dans doyurur..

Sanki canı sıkılan onlar değil de senmişsin gibi bakarlar sana. Onlara hayranlık dolu bir küçümseme içinde bakarken yakalarsın kendini; aslında varlığını savunmak için böyle bakıyorsundur! Ne tuhaf, sanki sadece bu bakışın yüzünden bayağılıklarını hemen orada sana yüklerler, hem de tümüyle..

Ama önce dışlanmamak lazımdır yine!.

Mesele aslında bir stil kazanmaktır önce. Sanki kayıtsız, sanki hiçbirşey seni ilgilendirmiyormuş gibisindir ama, yine de herşey hazlardan eşyalara kadar sonunda sende gelip toplanıyormuşcasına vitrindeki yaşamın o rüzgarlı , kendini asi gösteren ama yi ne de bildik stilline sahip olmalısındır..

"Herşeyi yaşayabilirim, istediğimi korkusuzca tüketirim, herşey içimden geten arzulara bağlı" ifadelerini barındıran bir anlamı gözlerine kusursuzca taşıyacak, aslında yine de bu durumdan çok memnun değilmişsin gibi etrafa birazda kederli bir gururla bakacaksın. . Yani sadece senin bir yüzün, hem de özel bir yüzün varmış, ama diğerlerinin yokmuş gibi bakacaksın.. Ufukta uçuşan şekli belirsiz cisimleri seyreder gibi. Sözün kısası sen bakmayacaksın, kendine baktıracaksın..

Hem dengeli, hem hesaplı , yani bir saldırı halinde hemen tersine dönüşen bir "alçakgönüllülük "içinde, hem de çılgın görüneceksin. Hem cana yakın görünecek, ama soğukkanlılığını da elden bırakmayacaksın..

Hiçbirşeyi doğrudan sö sın anlatmak istediğini. M ların içinde binbir anlam, b cıkta çözeceksin. Onların s ren antremanlar sonucu ye zomlarla geçmektedir çocu bessümünden bile ayırt ed ediyor, içlerine alıyor sand üzerindeki örtüleri kaldırıyo ların yumuşaklığını ve tük bir taraftan da, hiç durmak şimdiden hesaplamakta, da bütün yaşanmışlıkların se bir refleks olarak kayde

Merkezdekiler, dışarda kanma ya da tükezleme o özenle seçilmiş kimi fotur özenle yerleştirilerek karşı

Çok sıradan,günlük bir rid'de geçirilmiş tatillerin b bütün o aksilik, sıkıntı ano şey yokmuş gibidir sanki. ardında, kontrolü mülkiyet çakları korkunç bir dakiklik

Zenginlik özellikle yoks nasıl siren kayaklarının ç zenginliğin zehirli ve gizem nın ruhlarını körleştirir ve an en çok korkusuzca tüketm zevk alırır.. Tüketilmeye b te kalan ne varsa sürekli ç antıklarıyla ve dışlıklarıyla manla parasal değeri artar lerin, sokakların insanların

a) Dünyanın en güzel ve en zengin dolu.
b) Büyük göğüslü Playboy güzeli, artık zengin bir dul.
c) Zengin olma hesabı mahkemenin kararıyla suya düştü. Servet yerine havasını aldı.

3. Mehmet Barlas'a göre; "pek çok bilim adamının çalışması sonucu ortaya çıkan atom bombası, "Şogun'ların ülkesi Japonya'ya" neyi getirmiştir?
a) Kanı, gözyaşlarını ve acıyı.
b) Yıkıntıları, harabeleri ve ölüleri
c) Amerikan demokrasisini

4. Aşağıdakilerden hangisi; yeni popçu Akın'ın Milliyet'deki röportajında "tamam bunların olması lazım ama bunlar zaten olabilecek şeyler, kolay şeyler." diye bahsettiği "şeylerden" biri değildir?
a) Onurlu, dürüst ve sadık olmak.
b) Müzikte başarılı olmak, çok satmak.
c) Kızların sana hayran olması, çok para yapmak.

Cevaplar: 1.c 2.c 3.c 4.a

Fikret Bekler

65 kupon karşılığı televizyon vereceğini r kararının destekleyicisi Akşam gazetesine tirilyon lira teşvik kredisi verildi.

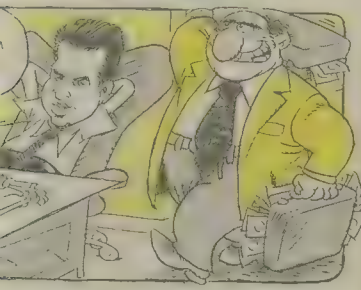

MEHMET ESEN PROGRAMI

*11 AĞUSTOS 1995 DİKİLİ ATATÜRK ÇOCUK PARKI (21.00)
*14 AĞUSTOS 1995 MENEMEN PARK DÜĞÜN SALONU (21.00)
*16 AĞUSTOS 1995 ALIAĞA BELEDİYE AÇIKHAVA TİYATROSU (21.00)
*17-18 AĞUSTOS 1995 İZMİR EVRENSEL KÜLTÜR MERKEZI (19.00)

.ACAK DÜNYANIN!.

ecek, imalarla, sembolik jestlerle, anlatacakekilerin rasgele atıklarını sandığın o kahkahare gizlidir, bunu bilecek ve bunları hemen oraüleyen, içini yumuşatan tebessümleri yıllar süir yüzlerine. Ve bu tebessümler sanki kromo. Onlar bunu uzmanı olduklan için senin bir tehangi sosyal kesimden olduğunu. Seni kabul essümleri seni iskeletine dek ölçüyor, tarihinin lında. Sen o tebessümde belki de sadece hazn kolaylaştırılmış dünyasını görebilirsin, ama o asar tespit çalışması yapmakta, olası zararları meksizin bilançosunu tanzim etmektedir. Oranacakların parasol maliyeti anında, neredeyedir..

kamaşlınızı görünen duygusal bir ilişkilerin tıla ortaya hemen sembolik faturalar çıkartırlar, r pahalı bir çiçeğin taçyaprakları arasına yine gönderilir..

manın arasına Roma'da, Newyork ya da Madrsiz katılması gibi birşeydir bu. Çok doğalmış, ibi görünen ve yaşanonlarda şaşılacak hiçbirnuşaklık maskesinin ve doğallık görüntüsünün lanında olan kesme, biçme makinelerinin bıla çalışır..

ezilen kesimler arasında garip bir pınltı yayar, ses onu duyanların kulaklarını sağır ederse, ı da çoğu kez buna hayranlık duyan alt sınıflapayla ştırır.. Bu gizemli ve zehirli pınltı güçünü alır. Sanki kullanılan birşeyler bilince büyük bir nlara göre kötü, lanetli birşeydir sanki . Bellekoşaltılır büyük bir zevkle. Sonuç olarak sadece bir uygarlıktır sanki onların ki .. Sadece zanı saklayıp korurlar özenle. Şehirlerin, caddede hızla geçilir. Evet hız çok önemlidir, öylesine önemlidir ki boşalma anındaki zevkle yarışma halindedir..

Yavaşlamak, durmak görmek ve yeniden görmek için beklemek onlar için büyük bir sıkıntı dahası ayıptır sanki .

Evet, önce içimizdeki doğayı bozup kirlettik. Dışımızda olan ve acımasızca tüketip meydan okuduğumuz doğanın ise bu bozulmuş insan ruhunun o karanlık labirentlerinde dolaşan bu binbir maskeli hayaletin o boş gururuyla, o aptal lüketme isteğiyle vakit geçirecek sabrı kalmadı artık.

Bakın önce, yoksullar seller, göçükler, çamurlar ve yer sarsıntılarının altında sürükleniyor, ardından kendilerine ne denli korunaklı evler, mekanlar, dünyalar yaratsalarda merkezdekiler, mülk sahipleri, zenginler.. Çünkü ne kadar merkezde, zengin güçlü ve ne denli sonsuza dek yaşama arzusunda olursa olsun kimse gökyüzünün toprağın, yağmurun, rüzgarın sahibi olamayacak henüz.. Olamayacak da.. -Ama önce dışlamamak lazımdır yine! Onlardan çekindiğini belli etmeden yavaş yavaş sızmalıdır içine. İşte bu kısırdöngü kırılmazsa, bu fasit daireden dışarı çıkılmazsa İçindeki o oğayı bozan insan, acımasızca tükettiği ve meydan okuduğu dışındaki doğa tarafından cezalandırılacak.

Belli ki sonu da adaletsiz olacak dünyanın!..
Belki de bu son olacak..

* 4 Ağustos Saat: 15. 30 15.40 arası Beşiktaş'ta Çarşı içinde genç bir kız polis tarafından herkesin gözü önünde kaçırıldı. Duyarlı kamuoyunun ve insan hakları derneğinin dikkatine.
* Diyarbakır, Dicle Üniversitesi Fransızca Bölümünü bitirenlerdin öğretmenlik hakkı gaspedilemez.
* Semender. Ankara Üniversitesi Tömer Bursa Şubesinin Yazın -Sanat Dergisi Adres: Ankara Yolu Ulubatlı Hasan Bulvarı No 76 Bursa Telefon: 0 224 250 72 97
* 18 Ağustos'ta Didim'de Altınkum'daki Evrensel Kitapevindeyim. Saat: 20.00'de.
* 19 Ağustos'ta Bodrum Azmazbaşı, Atatürk İlkokulu bahçesindeki kitap sergisindeyim. Saat: 20.00'de.
* Duygu Deveci, Mehmet Cem Eyi, İzmir'den Şahin, Şebnem Çavdar, Aylın Demircan, Güney Atabaş, Sibel Solmaz, Erkan Çamlibelen, Safa, Filiz Altuntaş, Kevi, Erhan Özdemir, Yalnızlıklar Prensi Valentine, Nalan Kosukoğlu,Erdal Tonguç, Çağdaş Adıyeke (Yasın Usta'nın akrabası değil), Şenay Girgin, Gül Ay Tanak, Ayşe S Zeki Topçuoğlu yazdıklarınızı aldım, sevgiyle..
*Nevruz beni Leman'dan arar mısın?
* İblis şiir dergisi 10. sayısı çıktı.
* Çoğaldık: Metin Üstündağ'ın oğlu oldu.

LÜTFÜ OFLAZ

Medyanın Delisi!

Deli diyorlar bana..
Deli olmasam medya imparatorluğuna isyan etmez, baş yazar rütbeli üniformam sırtımda, her türlü olanak elimin altında keyfime bakar gidermişim.
Medyam öyle diyo!
Hem ne demekmiş sine-i medyadan sine-i millete dönmek..
Ne demekmiş "Çürümüş, kokuşmuş medya imparatorluğu yerine yeni, sağlıklı medya cumhuriyeti kurulsun" demek...
Bunlar ancak bir delinin işi ve fikri olabilirmiş.
Ne yapayım kimi deli kendini Napolyon sanır, herhalde ben de kendimi padişaha isyan edip üniformasını çıkartıp atan ve Osmanlı İmparatorluğu yerine Türkiye Cumhuriyeti'ni kurmak için Kurtuluş Savaşı'nı başlatan Atatürk sanıyor olmalıyım!
Evet medya padişahlarına göre, deli hem de iflah olmaz deliymişim.
Zaten iflah olmaz bir deli olmasam herkesin tir tir titrediği medya padişahlarının şerrinden korkarmışım.
Hiç düşünmezmişim ki medya padişahları gazaba gelip "Tiz kalemi vurula, medya plazaların bok çukuruna atıla" derlerse acaba ne yapar mışım?
Sine-i medyadan dönenin sonu sille-i medya olurmuş, medyanın sillesini yiyen de yaşayan bir ölü olurmuş.
Ekranlarında yargısız infaza kurban ettirirlermiş beni, gazetelerinin sayfalarına gömerlermiş.
Yaparlar bilirim.
Yaparlar bilirsiniz.
Ama medya padişahları ne yaparlarsa yapsınlar kalemim yazmaya devam eder, çünkü tükenmez kalemdir!
Ve de yargısız infazcı medya padişahlarının ki gibi kanlı değil delikanlı kalemdir.
İşte bu kalem artık yakıştığı yerde..
Kısacası Lemanyaklar, Aziz Nesin ustanın yazdığı gibi hala "Damda deli var" mı bilinmez ama, bilesiniz ki bu haftadan itibaren "Leman'da deli var"!.

KIRIK DİBLİBİ

SUAT OKAN

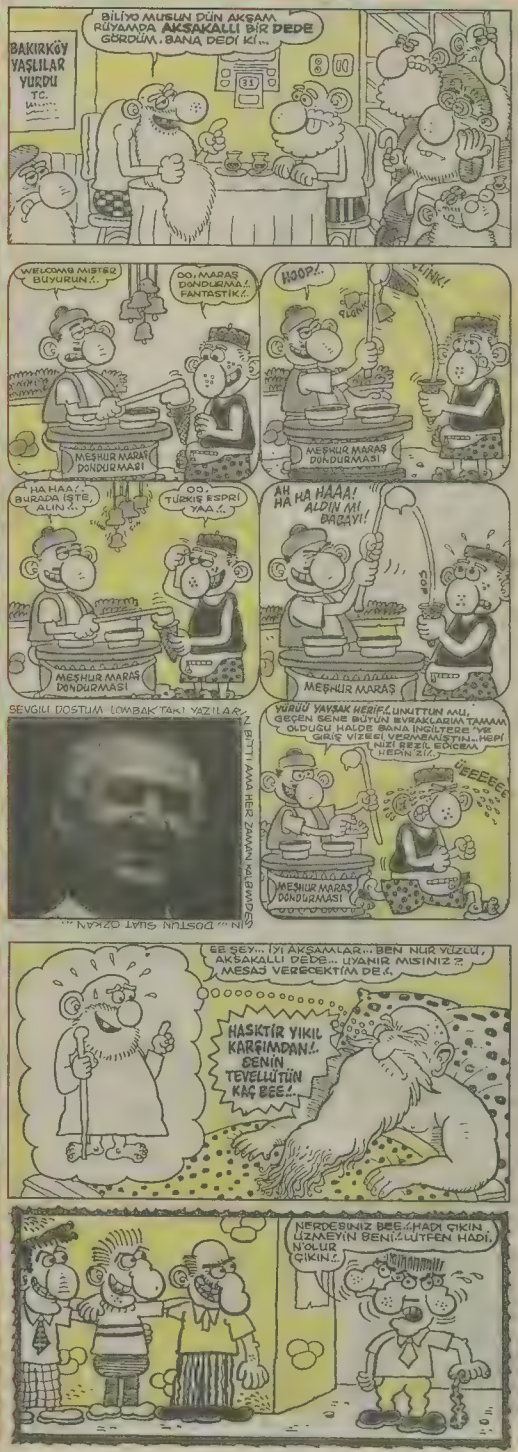

BEZGİN BEKİR

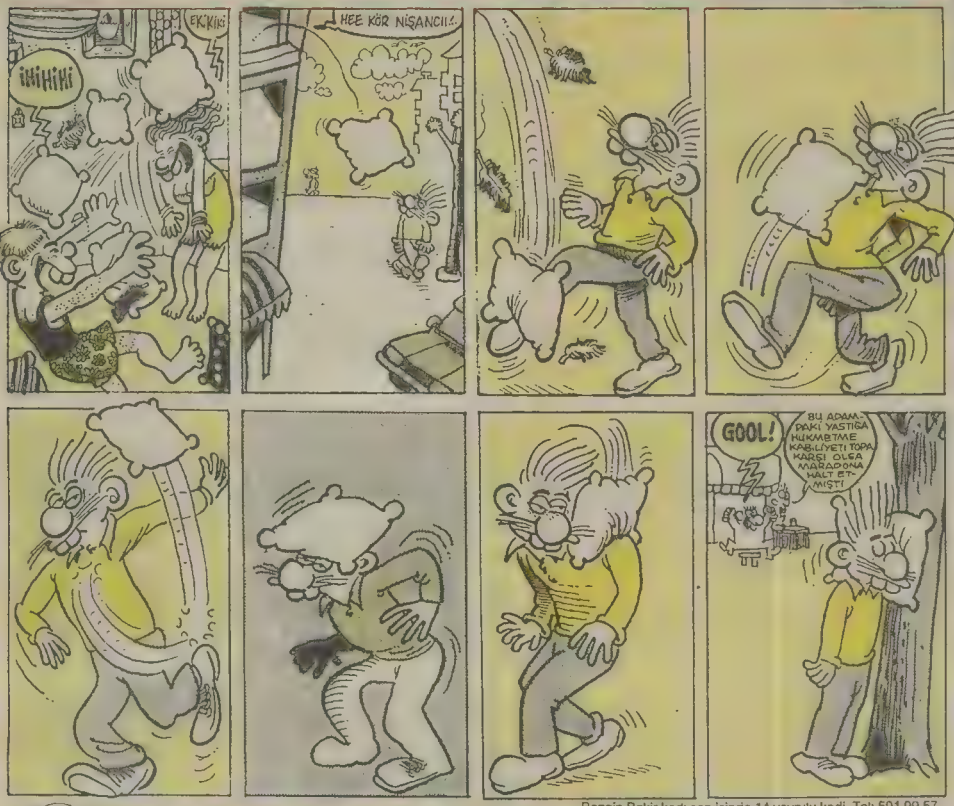

Bezgin Bekir kedı servisinde 14 yavrulu kedi. Tel: 591 99 57

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

Aşk Serüveni

Masur Ceylan

VHS KASETTE KAYITLI ANLAR VAKİTLER-1

Onbeş, bilemedin onaltı falanım.. Liseliyim.. Bıyıklar ter-ter olma arefesinde.. Saatim, "Eşşek kadar adam oldun lan!" gösteriyor.. Yeni yeni idrak ediyorum yamanmış hayat, hep dokuz kusurlu hareket yapıyor.. Hormonlar hani hani çalışmakta.. Televizyon reklamlarında "Her genç kızın rüyası Zetine dikiş makinası.. Çay bahçelerinde gümbür gümbür çalıyor Ümit Besen (Nikah Masası)..

Kavak yelleri keşişleme esmeye başlamış.. Anlıyorum ki aşk diye bir şey varmış; soldan sağa üç hafli yirmisekizlik tuhafiyeci Gülizar'a yanıgım.. Lakin, çok beden büyük bu aşk.. Her gün, "Beni annem gönderdi." yalanını sıkıp, sitliri moktan şeyler satın alıyorum.. Ceplerim tıka basa iğne, fermuar, düğme ve sevda dolu.. Rabbiclm n'olacak bu işin sonu? Bilmiyorum.. Bilemiyorum.. Birgün çatallı iğne alırken "Seviyom seni Gülizar" desem.. Ağzıma eder lan..Anneme söyler hem.. Korkuyorum.. Seviyorum.. Açıklayamıyorum.. Kahroluyorum.. Dersleri çöpe atmışım.. Ciğerlerimi nikotinle tanıştırmışım.. Yemek yemenin ve uyumanın anlamsızlığını farketmişim.. Aynalarla sohbetliyim.. Kedilere şiir okuyorum... Annemin en sevdiği halının üzerinde ip atlıyorum.. Ben böyle neler yapıyorum?. Bilmiyorum.. Habarım yok..

Dünyanın kendi etrafında dönmesinin tek nedeni Gülizar'a olan aşkımdır diye mırıldanıp gezdiğim bir gece.. Deli danalar gibiyim.. Can sıkıntım feci.. Sinemanın önünden geçiyorum Girsem mi içeri.. Rahatlarım.. Uzaklaşırım sıkıntımdan.. Evet.. Kaşla göz arasında bilet kesirip, mıhlanıyorum koltuğa.. Perdeden anlamsız bir film geçiyor.. Adamlar adamları kovalıyor.. Kavgalaşıyorlar.. Cırmıklaşıyorlar.. Saçmaca.. Paylaşamadıklan ne ki?. Olsun..

Yine de izliyorum.. Ansızın plop diye film değişiveriyor.. Parça girdi araya.. Aaaa, ulan filmdeki kadın aynı Gülizar'a benziyor.. Tıpkısı.. Aynısı.. Ne güzel.. Ilk defa aşkıma utanıp sıkılmadan bakıyorum.. Bakıyorum.. Bakıyorum.. Derken, görüntüye bir adam giriyor.. Gülizar'ın benzerine yanaşıyor.. Fakat!.. Öpüyor onu.. Sonracma ikiside soyunuyor.. Olamaz!.. Şeyediyolar.. Sinemadan İnitliler yükselliyor.. "Dur Gülizar, yapma lütfen!" diye haykırasım geliyor lakin haykıramıyorum.. Koşarak sinemadan çıkıyorum.. Hüngür hüngürümmmm..Hüngürüm.. Rüya mı bunlar? Cık!!! Cebimdeki tüm iğneleri, fermuarları ve düğmeleri sokağa fırlatıyorum.. Çöküp kalıyorum.. Onbeş, bilemedin, onaltı falanım.. Liseliyim..

Sonraki günler tuhafiyeci dükkanına hiç esmedim.. Tesadüf Gülizar'ı yolda görsem kaçtım... Anlamsızca yıkılmıştım çünkü...

Yıllar sonra.. Şimdi.. Acaba evlenmişmidir?. Tuhafiyeci dükkanını halen çalıştırıyor mudur?. Gelir vergisini muntazaman verir mi?.

Belki de farkında olmadan bu küçük köşeye çıkçıl sorar.

ERDİL YAŞAROĞLU

MARLON

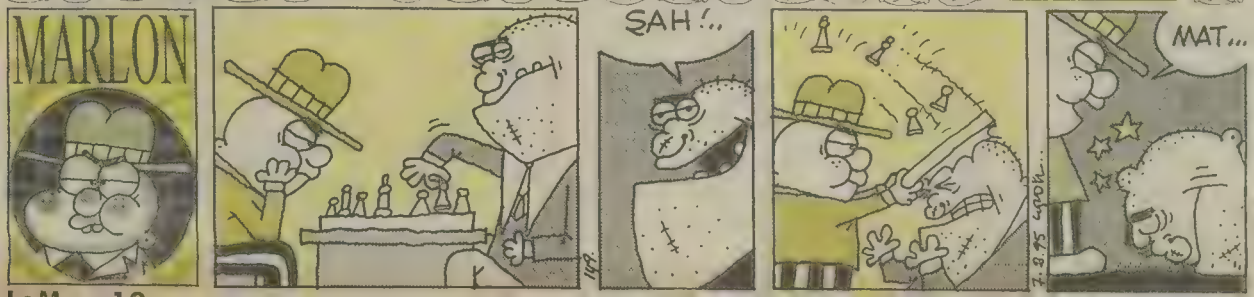

kırmızı kurdele...

Emekçi Dayanışması

Bu geçtiğimiz salı, İstanbul Sultanahmet civarında dolaşıyordum öylesine... Eskiden DEV-Lİ dergisinin dağıtıp Harbiye apartmanının orada tesadüfen bir arkadaşımla rastlaşmıştım...

Biraz lafladık ki; arkadaşım bana o apartmanda AÇLIK GREVİ yapan işçilerin olduğunu söyledi ve kolumdan girdi:

—HADİ GEL Bİ ONLARI ZİYARET EDELİM!..

dedi.

Az sonra da açlık grevi yapanların bulunduğu SIP'in Eminönü ilçe binasındaydık...

...İçeriye girdiklerimiz az sonra kendimizi nedense bi tuhaf hissetmeye başlamıştım... Ağır bi koku hakimdi ortalığa... Çukurlaşmış gözler, kalabalık kaşlar, zayıf bedenler odanın orayadan gidip geliyordu...

Herkes, Eminönü belediye işçilerinin işlerine atılmasını, açlık grevindekilerin sağlık durumunu konuşuyordu... ortalarda bir 'direniş' lafları gidiyordu... Moralleri oldukça bozuk bu bir yığın insan, tarihi taş binanın ikinci katının tıkırı tıkırı doldurmuştu, hiç böylesi bir ortamla karşılaşmamıştım...

Aslında geçen hafta, Eminönü işçilerinin açlık grevlerinin ve direnişlerinin son bulduğuna dair bir haber okuduğumu çok iyi hatırlıyordum; bu yüzden sordum...

—EVET!.. ÖYLE YAZDILAR AMA YOK ÖYLE BİŞEY, YALAN YAZDILAR!..

dedi ordaki biri...

Evet... O gün oda ve oradaki görüntüler... Gerçek şuydu ki, açlık grevi 'Malum gazeteler'in yazdığı gibi son bulmamış, işçilerin direnişi tüm hararetiyle sürüyordu...

O gün, oradaki görüntüler bunun en canlı örneğiydi...

...İnsan gerçekleri oldukça üzen; çaresiz bir ses tonuyla bisürü şey anlatıyorlar ordaki işçiler... Dile kolay 200 işçiydi işten atılan, hepsi de evliydi ve çocuklu... Bir süre önce belediyenin önünde çadırlar kurmuşlar, günleri öyle saymışlardı...

Çevre mahallelerden yemek toplanmıştı onlar için...

Ama onların onurunu-gururunu bunlar kurtarmıştı, onları kahrolası başka bişey vardı;

'onların bu durumu karşısında kamuoyunun ilgisizliği, duyarsızlığı...'

O daha kadar uyuyan açlık grevindeki o üç kişinin uyandığı haberi gelince arkadaşım;

—HADİ YANLARINA GİDELİM!..

dedi... Bir kapı açıldı ve içeri girdik...

İçerde yere serili döşeklerin üzerine uzanmış üç kişi vardı... En yaşlısı 30-35 yaşlarında ya vardı ya yoktu... Yüzlerinde açlığın yarattığı zayıflık, uykusuzluk mahmurluğu, umutsuzluk vardı, kızgınlık vardı...

Ama öylesine bi "Dediğim dedik, inadım inat!" havaları da vardı ki bu hepsini bastırıyordu...

Üç kişi, bu işe ölüm orucuyla başlamıştı... Yani; 'Ne su, ne şeker'... Midesine adını verdiğimiz organı uzunca bir süre belki de ölene kadar, yanız başına bırakıyorsunuz...

Sonradan, çevresindekilerin ısrarlı istekleri üzerine AÇLIK GREVİNE dönüştürmüşlerdi eylemlerini... O gün açlıklarının 25. günündeymişler... Merhabalaştık—Arkadaşım beni göstererek:

—BU ARKADAŞ LEMAN'DAN!..

deyince, içlerinden biri:

—Leman Bizle ilgili Bİ KARİKATÜR ÇİZMİŞTİ... SAĞOLUN!..

dedi...

İşlerde bir de televizyon vardı... Doğru ya, o gün FENERBAHÇE—TİRAN maçı vardı... İlgiyle maçı izliyorlardı. İşte o anı TV ekranlarında FB Kaptanı Oğuz belirdi, kolunda kaptanlık kurdelasıyla. O gün orada aynı kurdelaların açlık grevi yapanlarda takılmıştı... Sol kolunda olanlarsa pek bir kırmızısı olan kurdelalar... Sözde 'azıcık Latife yapalım' diyerekten kurdelalarımızı gösteri? sordum:

—BUNLAR NE İŞ HOCAM?.. SİZDE DE Mİ KAPTANLIK VAR?..

"TABİİ!" dediler...

—BİZ DE ATILAN EMİNÖNÜ İŞÇİLERİMİZİN KAPTANIYIZ ŞU ANDA!..

Haklıydılar... Onlarda sayıları ikiyüze varmak, aç umutsuz amma direngen bir takımının yirmibeş günden beri tek bir lokma bişey yemeyen üç kaptanıydı...

Ama, arkalarından "BÜYÜK KAPTAN TAKIMI BURAYA GETİR!.." diye bağıranlar yoktu ne yazık ki (?!!)...

Maçın son dakikalarında onlarla tokalaşıp ayrıldım oradan... Dışarda hava bayağı kararmıştı—Sirkeci'ye doğru yürürken az önce gördüklerimi düşünüyordum... Meğer biz 'Acıkmak' adını verdiğimiz o hissiyatı öyle olurolmadık yerlerde ne kadar da yoğun yaşıyorduk... 'Acıkmak' için kıstaslarımız ne kadar da sıradanlaşmıştı öyle...

Evet!.. Sanırım orada toplam kiloları 120'yi bulmayan üç kişi vardı ve bu üç insan 25 günü aşkın bir süredir, yani 600 saattir açlardı...

Ve haksızlıklara karşı tepkilerin artık AÇLIK GREVLERİYLE GELENEKSELLEŞTİĞİ bu ülkede günlerini tıka-basa yaşayan milyonlarca insan aç geçen -gelecek- bu 600 saatten habersizdi...

...Bir'den, duyduğum çığlıklar, bağırış-çağırışlar beni düşüncelerimden çarpacak koparttı... O anda kadar gayet tenha olan Sirkeci caddesi bir anda kafa sesleriyle doldu taştı...

Herkes çabucak sokaklara dökülüp... Bayraklarıyla, flamalarıyla...

Anlamıştım, Fenerbahçe yine kazanmıştı!...

Ama biz kaybetmiştik...

Lütfen bu grev destek verelim... Bilgi için tel: (0212) 638 05 27...

LeMan 12

*Dikkat ettiyseniz son iki haftadır espri gönderen arkadaşlara biraz fazla yer vermeye başladım, bunun nedeni, espri filan bulamadığımdan değil, dosyamın oldukça kabarmış olmasındandır... Çizicaz, Çizicaz dedim, çizemedim, yaklaşık olarak 4-5 aydır bekleyen espriler var.. Haftaya da "spesiyal okuyucu köşesi" çizeceğim, haberiniz ola!.. Espri gönderen arkadaşları da bu kadar bekletti-ğim için çok çok özürler...

*İstanbul'dan Murat TAM'a: Sıcak mektubun için çok teşekkürler... Yoğun espri bombardımanı altında, arada sırada böyle mektuplar elime geçince çok hoşuma gidiyor... Teşekkürler...

*Ankara'dan Muammer DEREBAŞI'ya: Mektupların çok ilginç, diyemeyeceğim. diyemiyorum, bilmiyorum bilemiyorum ben !..

*Yine Ankara'dan Görkem DÖRTGÖZ'e Dostum, gözlemini gönderdiğin için çok teşekkür ederim ,,, Ancak bunu çizmeyelim aramızda kalsın istersen... Sır hesabı,.. Sevgiler, kendine iyi bak !..

*Erdener abicilere not: Tişörtleriniz hazır, şu sıralarda dağıtılmış olması gerek... Biraz geç oldu ama ,,, Geç olsun iyi olsun..

VE NOKTA. VEYA DENİZ

GÖKHAN DABAK

Herşey bir noktadan başlar. Ve o noktanın ismi konulmalıdır. Bu zordur. Belkide deyildir. Durama göre değişir. Evet. O noktaya DENİZ diyelim. Nokta halinde bir deniz. Ya da ismi Deniz konmuş bir nokta. Şimdi sıra cümledediir. Sonsuz mavilik sıvı akışkanlığın özgürlüğünde ve gaz halindeki gökyüzünün ısı farklılıklarından doğan hareketlenmeler etkisiyle salınıp durmaktaydı kendi varlığında ve bağrındaki yaşam tüm canlılığıyla sarkılar söylemekteyd kendini izleyen hoşnat gözlere. Ve nokta. Veya deniz.

Cümle noktayla başlar fakat cümlenin sonundadır nokta. Mütevazidir deniz tüm haşmetime rağmen. Bir damladır nokta. Gökyüzünden noktalar yağar bazen lakabı yağmur olan. Şimdi sıra hikayededir.

Efendiim bir zamanlar denizin dibinde yaşayan üç balık varmış. Bunlar çok tembel ve mıymıntı balıklarmış. Hiç çalışmazlar sabah akşam çene çalıp eyleşirlermiş. Derken günün birinde bir balıkçı bu üç salak balığı yakalamış. Ve demişki (Sizleri pişirip yiyeceğim ve afiyet olacağım hihahaa.) Bizim balıklarda şafak atmış başlamışlar ağlamaya. Yapma etme acı bize felan bir yaygara bir telaş sorma gitsin. Balıkçı demişki sizi bir şekilde yemekten vazgeçerim, benim için çalışacaksınız ve bana hergün kırk inci getireceksiniz. Evet evet çalışırız hergün kırk inci getiririz diye bağrışmş bizimkiler. Ve balıkçı bunları denize atmak üzereyken şöyle bir düşünmüş. (Ulan bunlar nerden bulupta bana hergün kırk inci getirecekler. Hem bunlara güvenilmezde söz verip tutmazlar sktrip giderler. Ütelik böyle şeyler sadece masallarda olur. İyisimi ben bunları pişirip yiyimde besin ihtiyacımı gideriyim) VE almış bıçağı gözlerinin yaşına bakmadan cart cart kesivermiş balıkları. Fakat o da ne! Balıkların karnından kırkar tane inci çıkmasınmı. (Çıksın) Bizim balıkçı sevincinden hafif bir kalp spazmı geçirmişsede sonra toparlanıp gene şöyle bir düşünmüş (iyi hoşta deminde düşündüğüm gibi böyle şeyler sadece masallarda olur. Acep ben masallarda yaşayan sahte bir şeymişim) VE varoluşunun gerçekliğinden şüpheye düşen adamımız çareyi bir pskoloğa gitmekte bulur. Gider ve anlatır durama. Psikolokta bana (siz acıcık kafayı üşütmüşsünüz, kendinizi derhal bir tımarhaneye yatırın) der. Balıkçıda gider bir tımarhaneye yatar. Ve o gece rüyasına aksakallı bir dede girip derki (ulan lavuk herbiri yirmibin dolar değerinde yüzyirmi tane incin var, kafana göre takılıp keyfine bakıcaana embesil gibi geldin tıkıldın buraya yok ben gerçek miyim yok ben masal mıyım, niye bedtrip takılıyonki, neysen osun işte) Balıkçı fırlar kalkar yataktan. Sonrası malum. Çalsın sazlar oynasın kızlar.

Eee peki şimdi sonuç nedir? Herşey bir noktadan başlar dedik. İyi güzel. Nokta denizdir dedik. Bu da güzel. Sonra ne oldu. Tembel balıklar, balıkçı, inciler, tımarhane, ak sakallı dede ve mutlu son. Demek ki sonuç mutlu sonmuş. Ne yani ne bekliyodunuz ki. Balıkçı tımarhanede kendini intahar edip geberseydi çok mu iyi olacaktı. Mutlu mu olacaktınız. Yazık adama lan. Ne bakıyosunuz maymunmu oynuyo..

-BİTTİ-

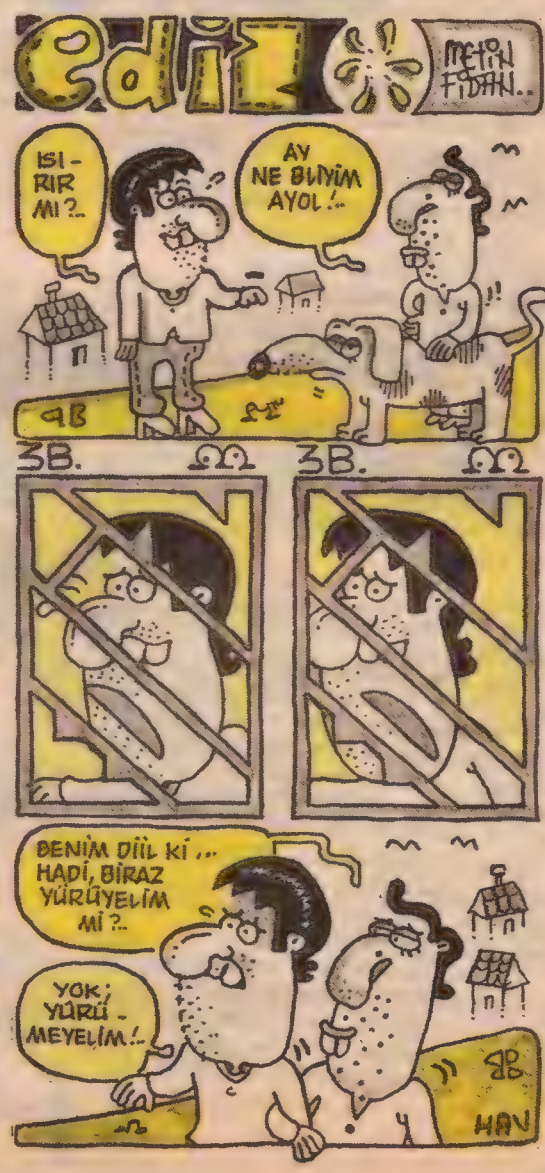

SELÇUK ERDEM

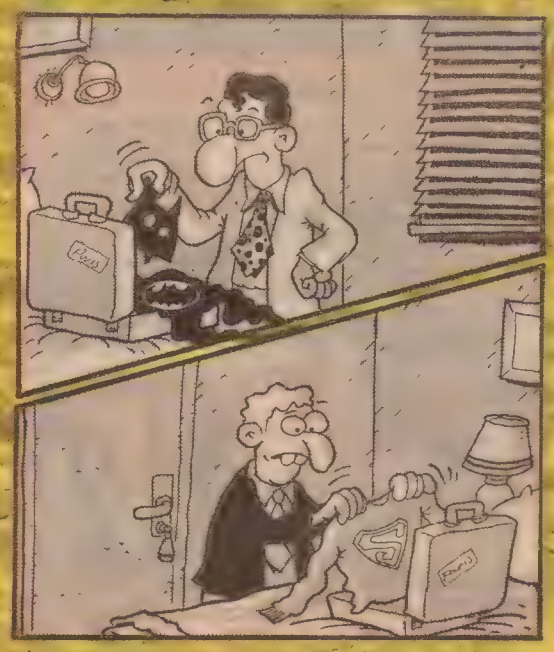

Dr. Pınar Çakır'a selamlar...

LEMAN TIŞÖRTLERİ.. Yasin Adıyeke sunar..

No:1-DARAL TİMSAH NÜKLEER ENERJİYE KARŞI

NO:2-BEZGİN NÜKLEER CEHENNEME KARŞI

NO:3-FEYHAN GÜVER. BAYIR GÜLÜ

NO:4-KAAN ERTEM, ERDENER ABİ

NO:5-SECERELİ TİMSAH

NO:6-MET-ÜST KARİKATÜRLERİ

NO:7-BEZGİN'İN HAYATI FİLM ŞERİDİ

NO:8-ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

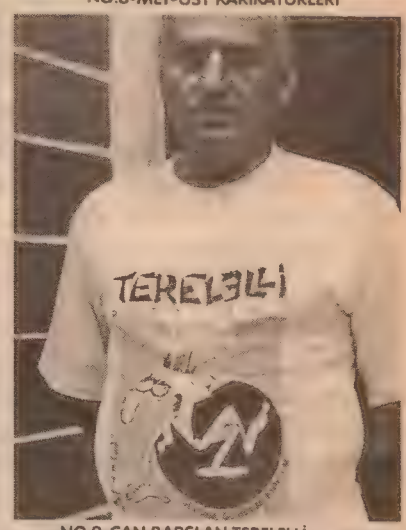

NO:9-CAN BARSLAN TERELELLİ

NO:10-MAHMUT TİBET-HAMDİ YÜZBAŞI

NO:11-KORKUNÇ TİLBE

NO:12- ERDİL-KOMİKAZE

İstek için herhangi bir Yapı Kredi Bankası şubesinden LM Basın Yayın Ltd. Şti. adına Beyoğlu Parmakkapı Şubesi 0102494-2 numaralı hesaba Suzan Çark-Cüneyt Aydın adına havale yapıyorsunuz. Havale dekontu olan ödeme belgesini açık adresiniz ile dergiye ya da fax yoluyla iletiyorsunuz. Tişörtleriniz en yakı zamanda adresinize iadeli taahütlü postalanacaktır.. Tişörtler; KDV + Posta masrafları = 350.000TL'dir.. Siparişlerde küçük-orta-büyük olarak beden belirttikten sonra istediğiniz tişörtün kod numarasını da yazınız..

Akşamsefası

ÜSTÜ KALSIN DAYILAR

(Nihat Genç daktilosundan çok uzakta olduğu için bu hafta yazısını yetiştirememiştir. Kendi isteği üzerine "Bu Çağın Soylusu" adlı romanından bir bölüm yayınlıyoruz.)

***

Göksal dayım, biraz da, alevilikten bıktığı için Beşiktaş'lıdır. Gün henüz açmakta, mutfağa dalıyorum, Göksal dayım, fırına tepsileri atmış, kepçeleri çıkarmış, büyük ocakları yakmıştı .. Sabahın altısında sazı eline almış, minnetle, muhanetli türkülerine başlamıştır. Dünden kalmış, yağlı, donuk yemeklerin üstünden inceden bir şeyler gezintiye çıkmıştır. Mutfağın isli duvarlarında Hasan Dağı uyanıyor, Göksal dayım, aç karnına sigaranın birini söndürüp, birini yakıyor. "Ne olacak bu işler hoca" diye sesleniyor yüzüme.. Hafiften neşeli bir tempoya girmiştir mızrap, çok dertli yerlerdedir, girdiği buluttan düşmektedir.

Göksal dayım dolapların altına doğru, boşluğa sesleniyor "gel lan velet, gel sen de dinle" diyor, bakıyorum kimse yok, çok geç farkediyorum, orta büyüklükte bir fareye sesleniyor. Tekrar bana dönüyor, "ne olacak bu işler hoca!" Göksal dayım, otuz altısında ama ellisinde gösteriyor, bu yüzden çok kullanılmış mutfak süngerine benziyor suratı. On altısında çaycı girmiş hastaneye, bir adamını bulup kapıcı, odacı, bir yolunu bulup mutfağa geçmiş. Bu etler, tepsiler, bulaşıklar, hemşireler uzmanlar hastalar, başhekimler, müdürler, domatesler, yağlar,hepsinden iğrenmiş, hepsinden aşırmış, hepsine küfretmiş , her defasında susmuş. Derisinin altına kurumuş, toz biber sinmiş, ince ince kıyılmış, havanda dövülmüş bir şeyler söylüyor mızrap. -

Tekrar başını kaldırıp: "Biliyor musun hoca, hiçbir şeye yanmıyorum da, aha geldik gidiyoruz, bir süslü karı.. " Muhabbet, saz, alıp başını karşıki hastanenin bacasından Hüseyin Gazi tepelerine doğru gidiyor, gün ışığı donmuş kemik parçalarıyla, Göksal Dayım, yağlı ve kara tencerelerle dertleşip, Neşat Ertaş'a uğramak istiyor.. Duruyor, "sorarım dayı, niye geldik, niye gidiyoruz.. " Birden gözlerimin içine sokuyor gözlerini, gözleri sarmısak kokuyor Göksal dayımın.. Ayağa kalkıp, elindeki son yağlı donmuş yemeklerin üstüne fırlatıyor.. Dışarı çıkıyor. Peşinden koşuyorum, "yapma be dayı, ne güzel çalıyordun işte, yağlı kemiklerin içine atılır mı şu güzelim saz". Bir daha gözlerimi niçine bakıyor, kirli bakır alnının havanında sıkılıyor sarmısak dövürüyor, kirpiklerine inceden bir nem sızıyor.

Dayılar Hizmetçi Dayılar! Göksal dayım, Çorum, Ankara, Tokat, Yozgat, Ankara'ya bağlı yerleşim yerlerinden özel olarak yaka paça getrilmiştir, göğüsleri deve tüyünden bakışları keser cinsindendir. Kendi inşa ettiği gecekondusunda gömülüdür. Dayılar! Az şekerli dayılar! Siz gelmeden masanızı, odanızı toplayan kimdir, kaloriferlerinizi yakan kim.. Lavabonuzdaki sabunları kim koyar musluklarınızı değiştiren kimdir.. Dayılar. Pençe suratlı dayılar!. Dayılar! Ciğer suratlı dayılar. Akşamları külünüzü ossuruğunuzu ve beş bin yıllık yüce devletinizi kimlere bırakır da gidersiniz. Dayılar, düğmeye bastığınızda gelen kimdir hastaneye yattığınızda kıçınızı silen kim, Dayılar meşin götlü dayılar, bal tutan parmağınızı, ahize yalayan dudağınızı en iyi kim bilir..

Dayılar, üstü kalsın dayılar.

Onu son gördüğümde Keçiören Pazarı'na çilek satmaya gidiyordu.

KILLANDIRMA SERVİSİ

"Deneyimsizlik pandalara acı böğürtlenleri tattırıyor.."
TRT1'de bir belgeselden

ALO ÇELİK BLEK HATTI!..

(Adımız çıkmış 900'e, inmez 800'e)

İyi günler, ben Çelik Blek!.. İsme gel, kahraman olacaz söytarı gibi isim sahibi olduk.. Çelik'miş!.. Yok, Mustafa Sandal!..

Neyse, ben kahramanlığı anlatayım size.. Bi kere kafana göre takılamazsın.. Bi kanya kıza yazılamazsın.. Afedersiniz, ibne gibi.. Şeklin şemalin hiç değişmez, kış kıyamette o kolsuz yeleği çıkarıp bi kazak, bi anorak giyemezsin.. Kafada kuyruklu falan bi şapka, rezil gibi gezersin.. Hergün bıçakla traş olmaktan yüzün kösele gibi olur..

Rahatın, huzurun yoktur.. Kampta oturmuş pinekliyosun, bi atlı çıkar gelir, kara haber getirir.. Ya Rodi, Siu'ların kızına sarkar yakalayıp toteme bağlarlar, ya da Profesör bi dümen çevirirken kırmızı urbalara enselenir.. Al başına belayı..

Profesör dedim de, benim bu Prof. Oklitus'a hiç aklım ermedi abi.. Hangi okulu bitirdi, ne zaman doktora verdi, ne profesörü, meçhul. Herif bigün çıktı geldi, kampa üst baş perişan yedirdik içirdik, iyileşti ama gitmeye niyeti yok.. Kıllandım ama yüzümüz yumuşak.. Ayağında düdük gibi pontolon, tokalı kundurular falan, bizim avcı arkadaşları kafaya almış... Kulağından ateş çıkarıyor, tütsü yapıyor.. İşi gücü kebab.. Şifa niyetine yaralı parmağa işemiyor kopuk.. Rodi piçine de eğlence çıktı, gitmesin Blek diye tutturdu, **"Alâ, kalsın"** dedim.

Zaman içinde baktım, bu Oklitus, kazık kadar adam, Rodi'yi de ayartıyor, lavuk çalıyorlar, benim nüfuzumu kullanarak yolunu buluyor.. Herkese ben Çelik Blek'in abisiyim diye tanıtıyormuş, Yeşil Ördek lokantasını haraca bağlamış.. Ne yapalım, milliyetçi adamdır dedik, sineye çektik..

Öldüyse Allah taksiratını affetsin, bizim bir Swing vardı bi zamanlar.. Kaptan Swing.. O dönemlerde Ontorio'da bi kalede yaşıyordu, sıkı arkadaştık.. Birgün Ontorio kurtlarıyla bizim avcılar karma takım kurup kırmızı urbalarla maç yaptık.. Biraz kaprisliydi Swing, ben kaptan olucam dedi.. Olur dedi, adı öylece Kaptan kaldı.. Yoksa gemici olmasından falan değil.. Neyse, maçı kazandık.. Gamlı Baykuş kırmızı urbalara terbiyesizlik yaptı, hepimizi toplayıp götürdüler.. Puik bi puştluk yaptı da kurtulduk..

Bi gün kamptayım, Prof. ile Rodi, astar avına çıkıyoruz diye gitiler.. Oh, yalnız başıma biraz keyif yapayım diye açtım biramı, Conan okuyorum o da ne?.. Bi güvercin geldi, ayağında bir pusula!.. Karnım da aç biliyo musun, önce güvercini pişirip yedim, sonra mesajı okudum.. O esnada Avukat Konoli, Boston'da metruk bi kulübede bekliyor. Yola koyuldum, iki gün iki gece uygun adım, millerce yürüdüm, Boston'a vardım.. Kulübenin kapısını **"toc-toc"** diye vurup **"Amerika -Hürriyet"** falan dedim.. Kapı açıldı bir de ne göreyim, Avukat, bizim Oklitus Rodi, iki tane kabile reisi Boston Valisi sofrayı falan donatmışlar, hatunları ayarlamışlar, alem yapıyolar.. Torta da almışlar.. Ben içeri girince **'İyi ki, doğdun Bii-leeek'** diye bağırdılar.. Ulan doğumgünümmüş meğer.. Çok duygulandım, ağladım.. Şen ,şakrak, esaslı bi gece geçirdik..

Vedat Özdemiroğlu

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

TÜRK-KÜRT

Tavşan dişli kızlar bana yazar mısınız?.

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

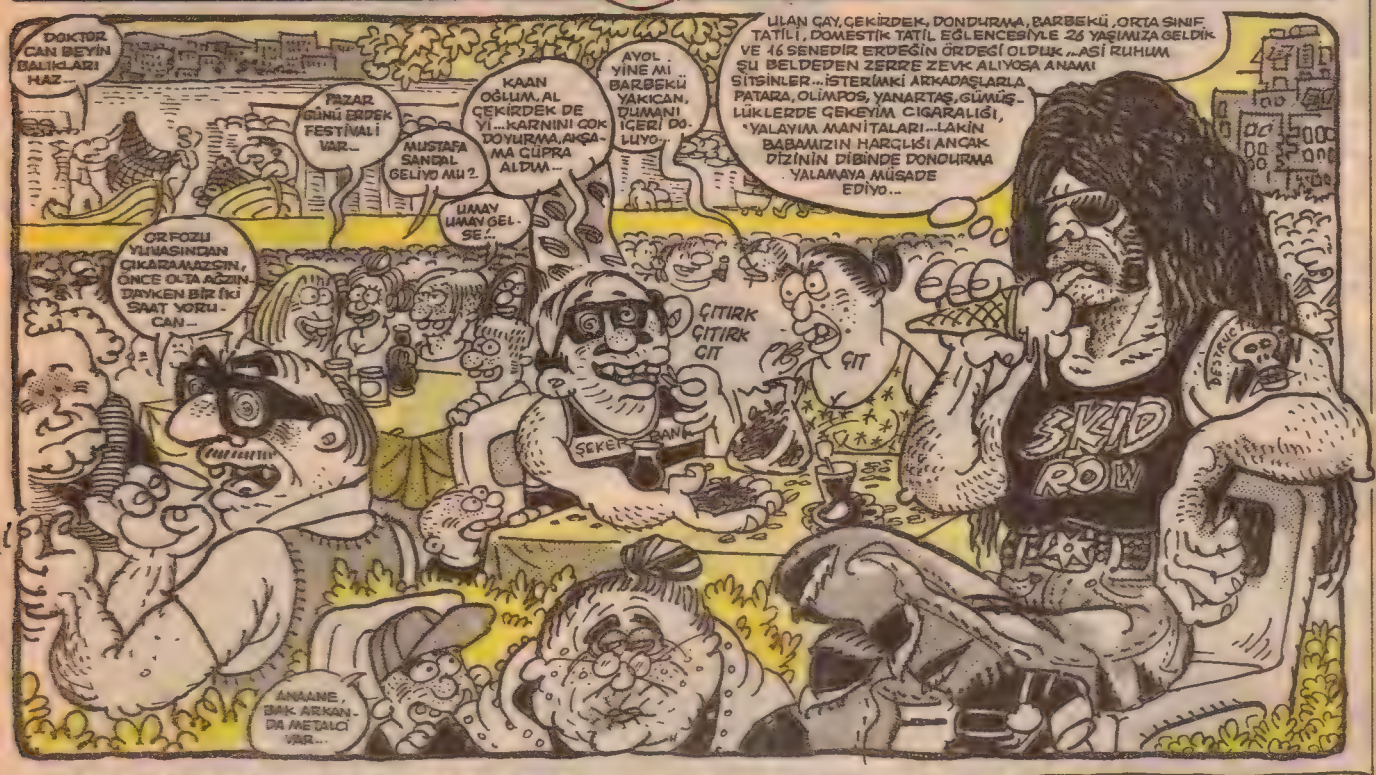

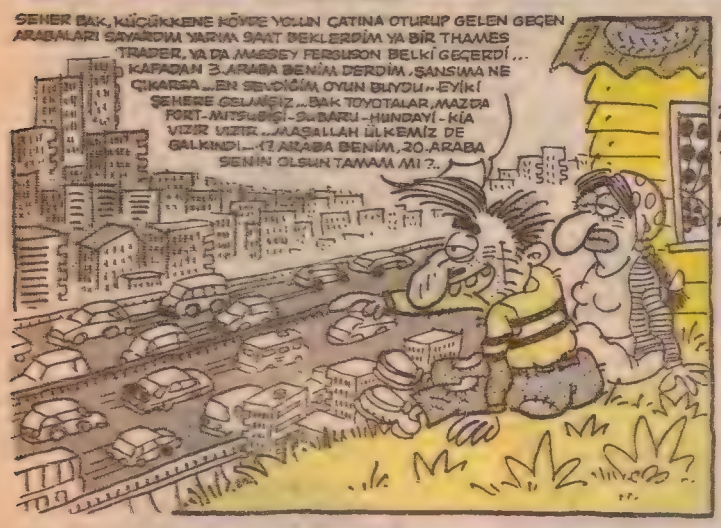

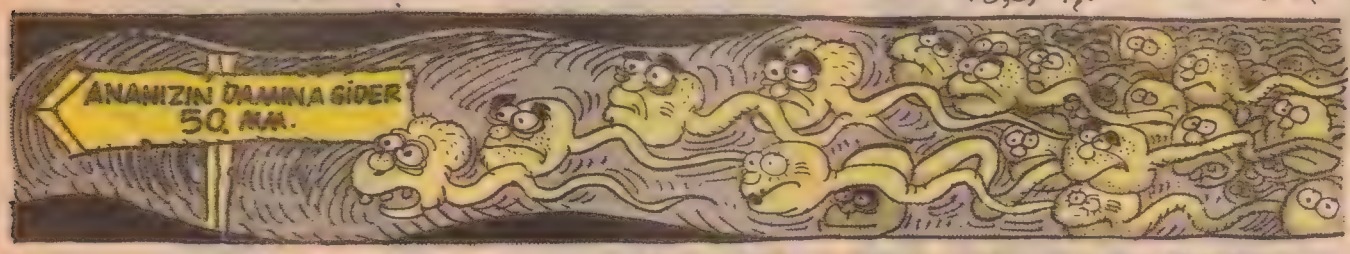

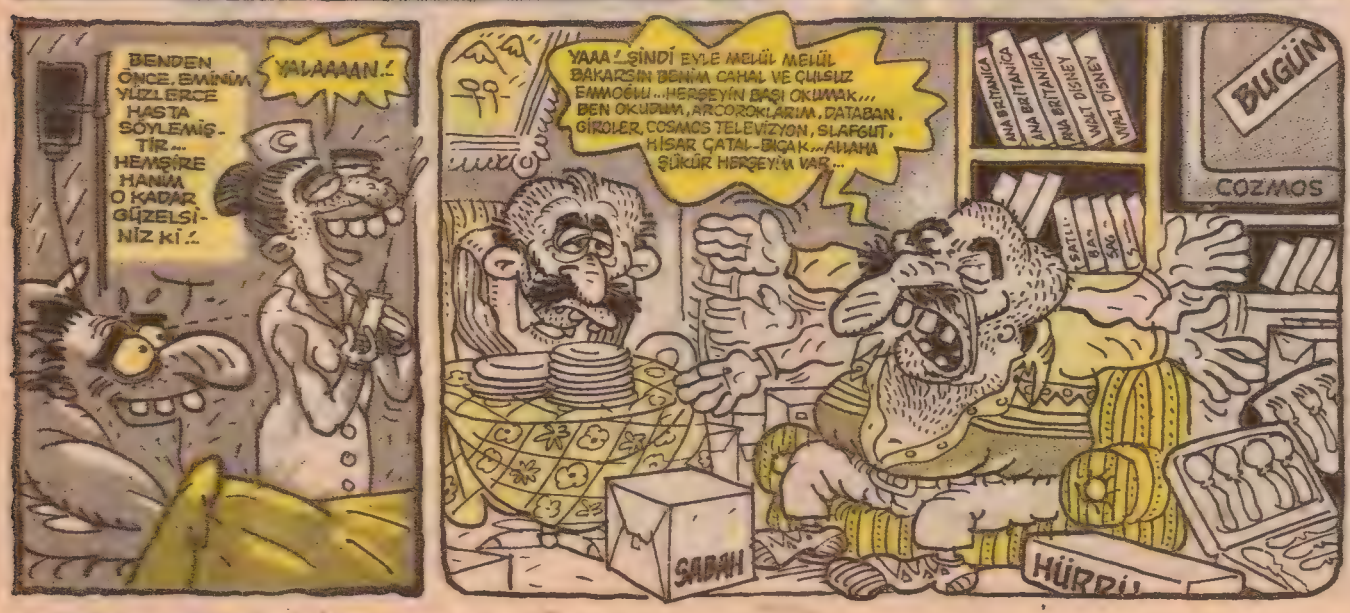

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

CARTEL'İ ANLAMAK

Beni yargılama baba. Benden nefret etme.. Çünkü ben birilerini birşeylerle suçlamaktan vazgeçtim.

Biz birleştirilince bir bütün meydana getiren parçalardık baba. Büyük bir tarlaya benzettiğim şu Berlin'e ekilen tohum bizsek o tohumları serpen ellerde sizdiniz.

Hep beraberce oturup konuşmayı, dertleşmeyi isterdim seninle. Ama böyle olması acı geliyor bana.

Hatırlarmısın, seneler önce ben ufacıktım. O zamanlar yaz tatillerini iple çekerdik, Türkiye'de vatanımızda izin yapmak için. Annem otuz gün kala, her gün için bir çizgi çizerdi kağıda. Ve ben her geçen gün bir tanesini karalardım. Son çizgi karalandığında Türkiye' ye yol alacak arabamızının bagajı tamanlanmış olurdu.

Ne garip üç gün süren yolculuğumuz boyunca Bulgaristan yolları ile Avusturya tünelleri` arasında beraberce yaşadığımız o heyecanı neden hissetmiyorum şimdi. Niçin her geçen yıl onu biraz uzaklaştırdı benden.

En sonunda Türkiye neden İspanya İtalya gibi herhangi bir tatil ülkesi olup çıkıverdi bana.

Dinle baba dinleyeceksin, dinleyeceksin.

Ben iyisiyle kötüsüyle dünüyle bugünüyle hayatı Berlin de tanıdım. Başka nasıl olabilirdi ki.

O zaman zaman işten döndüğünde Almanların seninle gülüp alay ettiğini anlatırdın ya, hani o anda duyduğun acıyı utancı, yalnızlığı .. Bütün bu yaşadıklarını bende Türkiye de yaşadım desem sorunumu anlar mısın acaba?..

Beni affet baba.: Çünkü senin istediğin gibi olamadım. Düşlerine yeterince saygı da gösteremedim belki. Ve en önemlisi şu koskocaman Berlin duvarı yıkılırken aramızdaki duvarı aşamadım. aşamadık..

Bir kerecik oğlum diyerek sarılmalıydın, dertleşmeliydin. Birşeylerin boşluğunu kırıklığını hissettirmemeliydin vedalaşırken.

Gidiyorsun işte.Vatanına toprağına kavuşuyorsun sonunda. Bir daha dönmemek, görüşmemek üzere üstelik.

Ve bir nesil bırakıyorsun geride, belki en az senin kadar mutsuz, belki en az senin kadar çaresiz.

Bizim için kaygılanma baba. Bizler dökülsekte kırılsakta herşeye, herşeye rağmen ayakta kalmayı başaracağız.

Gözün arkada kalmasın. Gönlün ferah toprağın bol yolun açık olsun.

Rahat uyu babacığım. Rahat uyu.

Mehmet Esen.

Sevgili Leman okurları

Ve dertlerimizi bu dergide paylaştığımız arkadaşlar hepinize merhaba..

Burada demir parmaklıklar ardında uzun zamandır başıma gelen olayın bedelini, özgürlüğüm elimden alınmış, dost sandığım bu sahte insanlardan uzak olmak şartı ile bedelini ağır bir şekilde ödüyorum.

Bir zamanlar bende sizler gibi özgürdüm. Bu günlerimde dost sandığım o sahte yüzler vardı. Bu dostluk taki ben cezaevine girene dek sürdü. Dışarıda birtakım güzellikleri paylaştığımız insanlar mahkum olmam nedeniyle bir mektubu bile çok gördüler. Bu yazdığım sadece ayrıntıydı..

Ya sen beni sevdiğini söyleyen sevgili sen neredesin.

Uğruma ölümü bile göze aldığını söyleyen sen değilmiydin. Sevgimizin bedeli böylesine ucuz muydu?

Şimdi sana olan sevgimin yerini nefret aldı.

Sevgili Leman dostları iyi günde herkes dosttur. Kötü günümde bana sizlerin destek olacağını biliyorum ve hepinize merhaba diyorum.

Altan Vatan Göl/Foça Tam Açık Cezaevi İzmir.

194'üncü sayınızdaki Filiz'e

Derginizi bir arkadaşımın tavsiyesi üzerine okumaya başladım ve aşağı yukarı 6 aydır her hafta alıyorum. Okurken zevk aldığım, öğrenebildiğim başka dergi yok sayılır.

Size yazmamın asıl sebebi 194 'üncü sayınızdaki Filiz için ,Filiz benim arkadaşımdı yani iş arkadaşımdı.. Onu seviyorum, sanırım bunu bilmiyor. Okur mektuplarındaki ufak ama sitemkar yazısı gözüme ilişti. S izin aracılığınızla ona seslenmek istiyorum. Filiz lütfen kendini bu kadar üzme seni gerçekten çok seviyorum. İnan hakkında söylediklerimin hiçbirisi abartı değildi. Sana düşünmeden söylediğim sözlerle, üzdüysem çok özür dilerim. Lüften artık beni affet Benim için değerlisin. Her zaman iyi olmanı dilerim.

Uğur Kemal/ Merter İstanbul

Serhat'tan Bir Gün-1

Leman'ı çıktığı günden beri olmasa da takip etmeye çalışıyorum. Takip etmeye çalışıyorum dedim, çünkü mesleğim ve bulunduğum yer icabı bazen bulmakta çok zorluk çekiyorum. Öğretmenim ben, Serhat'ta..Bir köy okulunda .İlçeye haftada bir iniyorum alış veriş için ve inanır mısınız, alışverişi bir tarafa bırakıp ilkönce kırtasiye. Leman almaya gidiyorum.İçeri giriyorum ve gözüm hemen gazetelerin bulunduğu tarafa kayıyor. Bazen hava muhalefetinden dolayı Leman gelemiyor. (Malum burası Serhat.. Kar bir yağdı mı artık toprağı 6-7 ay boyunca göremezsin. Bakıyorum asılı gazetelerin içine Leman yok. İnanmıyorum bir de ordaki görevli arkadaşa soruyorum: "Yok" diyor, daha gelmedi hocam.. Oysa çoktan gel[illegible] gerekiyordu. O zaman itiraf edeyim, moralim çok bozuluyor. Bazen de bakıyorum heyecanla ct Leman gözüme çarpıyor çok seviniyorum. Tıpkı bir çouk gibi sevinç içinde yaklaşıp bir Leman diyorum. Haftalık verişimi bitirdikten sonra erzağımı yüklenip köyüme doğyollanıyorum.

Gökyüzü beyaz yer beyaz dağ dere ,tepe her yer beyaz. taraf karla kaplı. Normalde 15 dakakida gelebileceğiiz bir yolu 45 dakikada geliyoruz. Ve ben gelip yalnız kaldığım lojmanıma kapanıyorum. Birazdan akşam çökecek. eleyle Leman'a bir göz atıyorum ve istemiye istemeye alkıp akşam yemeği için hazırlıklara başlıyorum. Ne yapabilirim Ha tamam.Her zamanki gibi kolay yoldan br tırşık ve pa bir pilav. Şu pilav denen meredi de iki senedir yapmabir türlü beceremedim ya. Aramazda kalsın, kimse bilmi) Yanına da şöyle demli bir çay kondurdum mu, tamam . Tabii elektrikler her zamanki gibi yok. Buralarda hep öyle olur. Ufak bir fırtınada yağmur veya rüzgarda ya da bir kar yağışında elektrikler kesilir, ve ne zaman geleceği de bilinmez. Çünkü köy yeridir burası.. Sahibi soranı kimsesi yoktur bu insanların. Kaderleriyle başbaşadır bu hayatın acımasız soğuk şartlarıyla..

Yemeğim olmaya [illegible] tutarken odama gidip sobama odunları atıyorum. Yanlış anlamayın odunları biz kendi paramızla aldık. Yoksa devlet baba vermedi ya da köylü halkından temin edemedik. Zaten köylünün rebenliği belengâzlığı kendisine yeter. Odunların gürültüsü mutfaktan duyuyorum. İçim ısınıyor. Pilavımı da 5 dakika ateşte yaratıyorum ve alelacele içeriye serdiğim gazetelerin üzerine soframı seriyorum. Çok da acıktım. Hemen bir oturuşta bir somun ekmeği bir kap yemeği ve bir kap pilavı bin bir düşünceler içinde dolaşarak deviriyorum. Aç olduğumdan mıdır nedir yemeğim bana çok hoş lezzetli oluyor ve kendime övgüler yağdırıyorum. Yemek faslı bitiyor. Sobaya koyduğum çayım tam kıvamına ermiş durumda hemen indiriyorum. Sıra gecenin geri kalanını yalnız başıma nasıl geçireceğimi mevzuuna geliyor. Pek de düşünmüyorum. Ceryanlar olmadığı için kitap okuyamam. E kaset dinleyemem. O zaman en büyük ve en yakın can yoldaşıma can arkadaşıma sırdaşıma sarılıyorum: Bağlamama yani sazıma.. Yaklaşık iki senedir burada bu şortlara yalnız başıma mücadele ediyorum. Ama aslında pek de yalnız sayılmam. Günde en az üç kez çalıyorum bağlamamı ve beni bir tek o anlıyor dinliyor. Kederlerimi sevinçlerimi hasretimi sevgimi göz yaşlarımı bir o anlıyor ve saklıyor. Şunu bir güzünüzün önünde canlandırın: Dışarda [illegible]ye (abartmıyorum) yakın kar var. Ve halen de yağıilerdeki yüksek tepedeki mezarlığın arkasından an duyuluyor içerde yalnızsınız sobanız gürül güe odam hafif bir mum ışığıyla aydınlanıyor yani ik takılıyorsunuz. İstersen takılma ve dört yanın [illegible]taştan örülü soğuk duvar. Alıyorsun sazı eline ve aktan ufaktan gezinmeye başlıyorsun. Yavaş yavaş açılıorsun içini döküyorsun, içindekileri. Acılarını üzüntülerini tiklerini ızdıraplarını yoksulluğunu ezilmişliğini hor görüldüğünü, kimsesizliğini dışlanmışlığını sevdanı mücadeöfkeni, yalnızlığını ,sevgini hasretini şu an bu iki metre şu karşıki dağlardaki ayak izlerini orda o karın üstünanları anlatıyorum mızraplarımda.. O zaman sazımda mla gözyaşı beliriyor, benim midir sazın mıdır? bilin- Ve böyle devam eder bu her gece taa gece yarılarına taa yor. u... la..na.. kaa..dar..

uk yerden en sıcak ve içten saygılarımla..

Sedran Ağır

Leman yazar ve çizerlerine

ler Neco ve İsmail, Eskişehir'in yerel radyolarından Elit Fm'de (105.5) Lemanyaklar adında bir program ayı düşünüyoruz. Leman dergisini geniş kitlelere yayinsanlarımızı güldürürken düşündürmek temel amacıır. Bu programda temel olgumuz Leman dergisidir. Tabu arzumuzun gerçekleşebilmesi için dergimizin karikae yazılarından yararlanmamız gerekiyor. Yani kısa lafın sizlerin izin ve yardımlarınızı bekliyoruz. Ve ilk etapta eneme programı hazırlamaktayız. Bunun için sizden en sürede (bu haftaki Leman'da) dergi aracılığıyla haber oruz

ot: Yayına geçtiğimizde sizinle irtibat kurup yardımlarıe önerileriniz bekliyeceğiz. Lemana selamlar.

İsmail ve Neço Adres: 25-D Blok D:12 26050

Yenikent Eskişehir

CHİLD İN TİME

Zamanın köşegenlerinde cezalı nostradamuslar otururdu. öğe çizgiler çizen kayan yıldızlar kozmozun tebeşirleri gibi aydıkları ekrandan alnımıza yeni çizgiler ekler alın yazımıza eni olaylar katardı.

Biz adı olmayan Tanrı'nın küçük robotçukları çağlar sava-

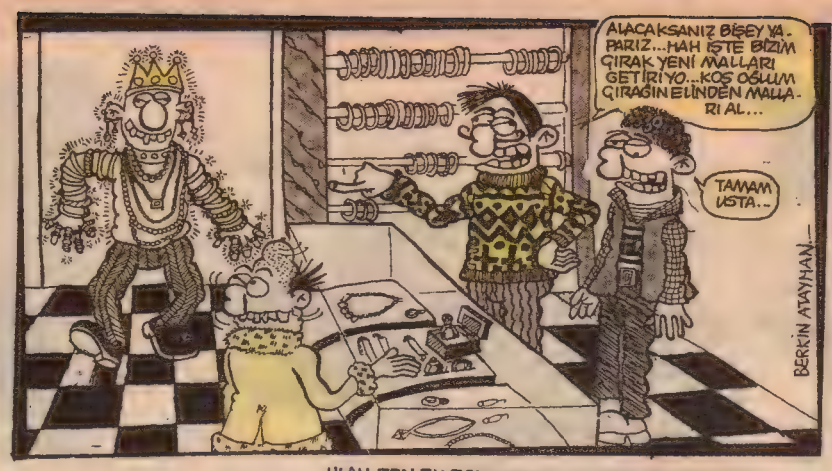

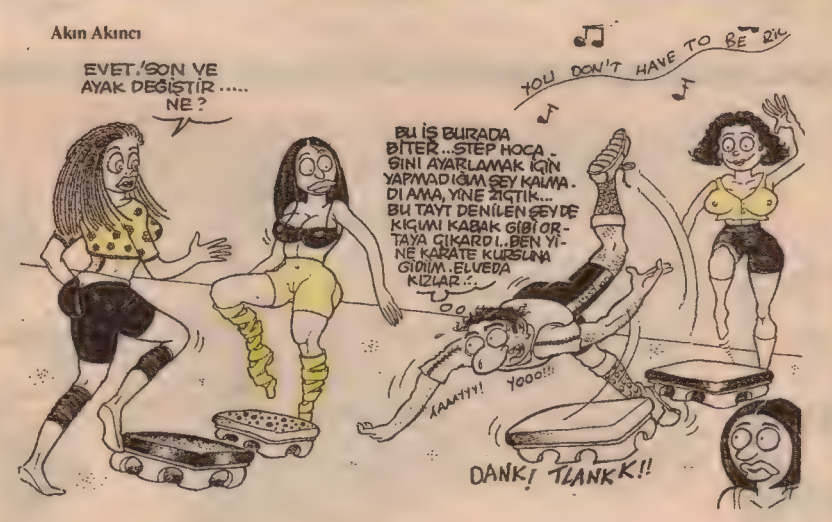

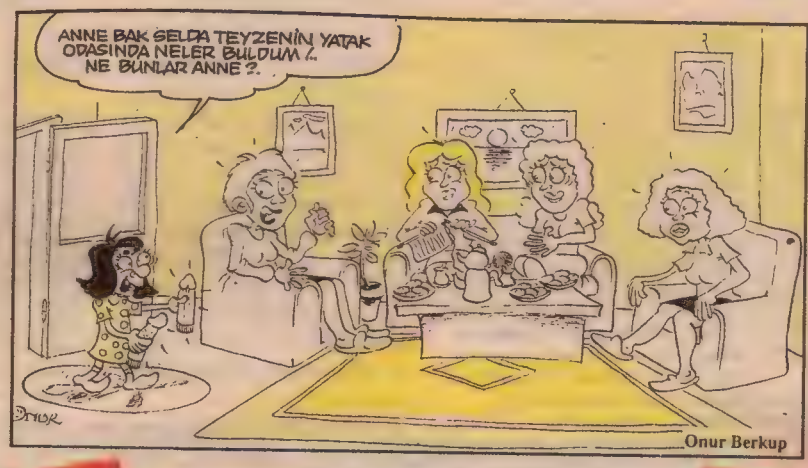

Sayı: 196 13 Ağustos 1995 Pazar

SAHİBİ L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına Mehmet ÇAĞÇAĞ

Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Yasın ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● Aslan ÖZDEMİR ● V.Ö. ● Görcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● Seyhan AYDIN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Fax:** 251 52 67 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 100 $
6 aylık Abone bedeli - 50 $
UZAKDOĞU - (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 125 $
6 Aylık Abone bedeli - 60 $
AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - 90 DM
6 aylık Abone bedeli - 45 DM
AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 105 DM
6 aylık Abone bedeli - 50 DM
YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - 1.200.000 TL
6 aylık Abone bedeli - 750.000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hesabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

şını başlatmak için demir ayakkabılarımızı giymiş kranponlarımızı bilemiştik bile ve doğmamış çocuklar analarının rahminden bağırıyorlardı çığlık çığlık, Hayır hayır Tanrım. İnsanlığa bir şans daha . Biz dünyaya gelmeli ve insanlığın kötü talihini değiştirmeliyiz.

Oysa bütün yıldızlar birden kaysa değişmez artık kaymamız.

Yo hayır DNA' larımızı programlayan manyak kimse söyle Tanrım. Kanımın kırmızı olduğunu öğrenmeden yaşamak istiyorum. İçimize şiddet virüsünü kim koydu. Kim insanın yazgısına cinayeti kattı. Yok olmamız gerekiyorsa bizden önceki çağlarda olduğu gibi bir afet gönder ama bizibirimizin katili yapma Tanrım. Biz ki taş baltadan hidrojen bombasına giden yolda başka işlerde yaptık. Senin bize can ve ruh verdiğin gibi bizde maddeye bellek verdik ona düşünmeyi öğrettik. Computerler chipler yaptık. Bizde onlara kendi ruhumuzu üfledik. Kendimizi Tanrı sandıysak bu bizim değil senin suçun. Oynadığını oyunu bize de öğreten sensin. Bu oyundan ne zevk alıyorsun bilmiyorum. Madem sen herşeyi yapabiliyorsun belki herşey daha farklı olabilirdi. Acılar illa gerekiyorsa da bu kadar ilkel kan revan olmamalıydı dünya. Meleklerin de seni uyarmıştı. Dünya üzerinde kan dökecek insanı niye yarattın. Einstein çoktan sormuştur bu soruyu. Amacın neydi.

Herşeyin bir hayal yanılsama olduğunu biliyorum. Ama bu acı çekmemezi engellemiyor. Ben acı çekmeseydim bile başka insanlar özellikle yanılsamaları bilmeyenler daha da ağır hissediyor herşeyi. Eğer bu dünya düş ise uyanmalıyız. Kabus ise uyandırmalısın bizi. Biz basmadan sen bas şu kırmızı düğmeye..

Şizoid Erdek

Merhaba

Ben bu derginin daimi okuyucularından birisiyim. Şu anda onaltı yaşımdayım. Birçok şeyin cevabını arıyorum

Sadece düşüncelerinden yazdıklarından çizdiklerinden dolayı mahkum edilen insanlar. Bunun nedenini arıyorum. Karikatürist Ertan Aydın abimizin çizdiği karikatürlerden dolayı hapse atılmasına bir türlü aklım almıyor. Hatta insanlar dinledikleri kasetlerden yaptıkları müziklerden dolayıda yargılanıyor ve içeri atılıyor. Birçok insan tam hayatının baharındayken yukarıda yazdığım şeylerden dolayı aylarca ve hatta yıllarca hapis yatıyorlar.

Ve neden sadece sol görüşlü solcu düşünen insanlar. Neden sadece sol görüşlü insanlar joplanıyor , İşkence görüyor da sağ görüşlü insanlar tepelere bindiriliyor. Faşistler, ülkücüler neden korunuyorda biz solcular neden her türlü işkene ve dayaklarla karşı karşıyayız. Tüm bunların nedenleri nedir? Bunları bilmek ve öğrenmek istiyorum ki ona göre hareket edebileyim. Sevgilerimle. İnsanları seviyorum içinde de tüm lemancıları.

Nilüfer Kaya.

Merhaba Leman Dostları

18.07.95 gecenin 3'ü ve ben hala uyumuyorum, sorunlu be,n problemli ben hala ayakta 16 yaşına kadar ne olduğundan emin olmayan her adım atışında ölümün soğuk nefesini ensesinde hisseden hatalara hatayla cevap veren ben. Ama böyle olmakla ben suçlu değilim. Bana ölümü düşündüren sensin bana cinsel tacizde bulunmakla beni yıktığını anlamayacak kadar kabiliyetsizsin. 9 yaşındaki bir çocuktan ne istiyordun büyüdüğü zaman neler düşüneceğimi ne kadar çok acı çekeceğimi düşünmedin mi? Bende sanki suçlu benmiş gibi kendimden utanıyordum. Senin yüzünden çocukluğumu yaşayamadım. Yaşıtlarım oyun oynarken ben senin yapktıklarına anlam vermeye çalışıyordum kaç gece uykusuz kaldım, kardeşlerimi korumak benim görevimdi. Utanmadınmı ne olduğunu bilmiyor muydun yoksa hiç duymamış mıydın?. Yazıklar olsun sana. Senin bu yaptığın sorumsuzca, bilinçsizce hareketlerin sonunda 12 yaşında ilk intihar girişiminde bulundum ve daha çocuktum. 16 yaşında çok sevdiğimi sandığım inkar edemem yaşamamı sağlayan kişiyle bilinçsizce ilişkiye girdim. Sebep ne olduğumu öğrenmek. Şu anda o cezaevinde, 2 sene ondan başkası dokunmadı bana ama yine beynimin karmakarışık olduğu bir zamanda ona ihanet ettim, hiç tanımadığım evli bir insanla ilişkiye girerek. Ya köstebeğim şu anda tek isteğim ilerde ne olursa olsun beni çok sevmen ve senin ağzından seni seviyorum kelimesini söyleyeceğin günü beklemek.

Beni böyle kabul ettiğin için çok sağol. Köstebeğim bana söz ver dedin ölümü düşünmeyeceksin intihar etmeyeceksin dedin ama birtanem ben deli bir insanım, ne zaman ne yapacağım belli olmaz. Biliyorum köstebeğim sen benim hayatıma verdiğim bilinçli ve hatasız ilk kararsın seninle mutlu olacağıma inanıyorum. Çünkü sen bana kaybettiğim değerleri geri veriyorsun, bana aşık değilsin biliyorum hoşlanmanın üstünde de birşey. Senin olmak senin kadının olmak istiyorum ama bir gün zamansız gidersem kırılma beni anlayacağını biliyorum. Şu anda şu satırları okuyan tacizcilere sesleniyorum, bu tür şeyler yaparak elinize ne geçecek ve tacize uğrayanlara diyorum ki korkmadan kendinizi en yakın bulduğunuz kişilere anlatın. Suç sizin değil suç size tacizde bulunanlara.

Köstebeğim yine dönüp dolaşıp sana geliyorum çünkü seni seviyorum çünkü ilk defa bir insana seni seviyorum derken boğazım düğümlendi, sesim titredi. Sevgi bir yerlerdeki sabah galiba beni hiç oraya götürmediler. Veinanıyorum ki beni oraya sen götüreceksin. Zamansız gidersem üzülme sıradandı de tamam mı?

Not: Sevgili Leman okurları bu mektubu yazarken sizlerden cesaret aldım. En güzel dileklerim sizlerle, sizleri seviyorum. Sizleri devrimci duygularımla kucaklıyorum.

Minik Fare

Akşamsefası

ÇOK "ÖZEL" RÜYA TABİRLERİ

ALP TAMER

TİMURLENK BOĞAÇTİM (35)

Sayın ürya yorumcusu kardeşim. Ben diğer insanlar gibi zabehe gader rahat rahat uyuyamıyorum. Günahım nedir lan, bende bu vatanın nezih bir evladıyım. Uyuduğumda feci rüyalar görüyorum. Birisi beni soğuk suların altına itekleyip ıslatıyor ve elektrik neyin veriyor. Sonra... Sonra kulağımı kesmeye çalışıyor. Hemen silahımı çekiyorum. Namussuz tutukluk yapıyor. Ugh!

Bak şekerim, rüyanda gördüğün elektrik iyiye alamet. Görev yaptığın köye elektrik bağlanacak; sularsa Manavgat şelalesi. Uzun bir tatile çıkacaksın. Ailende yanında olacak tabi. Ama sen yine de eşini bu tatile götürme. Şelalede yıkanan bir başka hatundan elektrikleneceksin. Aman kulağına dikkat et su kaçmasın!

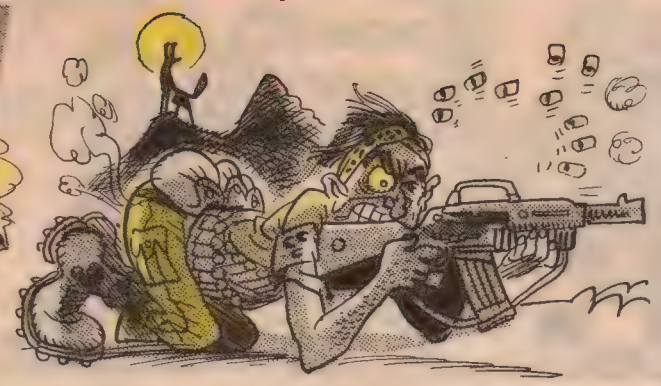

ZÜLDÜR KÜMBET (31)

Rüyamda doğudan bir ışık yükseliyordu. Nah böyle! (pardon) Nur gibi bişeydi. 9 defa adımı seslendi. Ürpermişim. Birden gökyüzü nar gibi ikiye yarılmasın mı? Önce Musa Peygamber sandımdı yanılmışım. O nar gibi nurun içinden birde baktım BAŞBUĞ yükseliyor. Bize dönüp (Ben ve arkadaşlarım) "Kesin artık ateşi, Tunceli'de canlı yaratık kalmadı. 2 gündür birbirinizi vuruyorsunuz!" diyor. Ve bana dönüp (Sadece ben; arkadaşlarımıda vurmuşum.) "Seni yardımcım yaptım" diye yanına çağırıyor. Sevinçten çıldırıyorum.

Bak delikanlı sen Başbuğun "9 ışık"ını okuduktan sonra yatağında unutup üstünde uyumuşsun. Yatağını temizlersen daha bir insanca rüyalar göreceksin. Gökyüzünün yarılma sahnesine gelince: Bu iyi haber. Başbuğun bir ayağı çukurda. Güneşin doğudan yükselmesi meselesi şundan: Uyumadan önce Tv'de ALİ KIRCA-SEZEN röportajını seyrettiğin anlaşılıyor. Bu o kadar önemli diil!

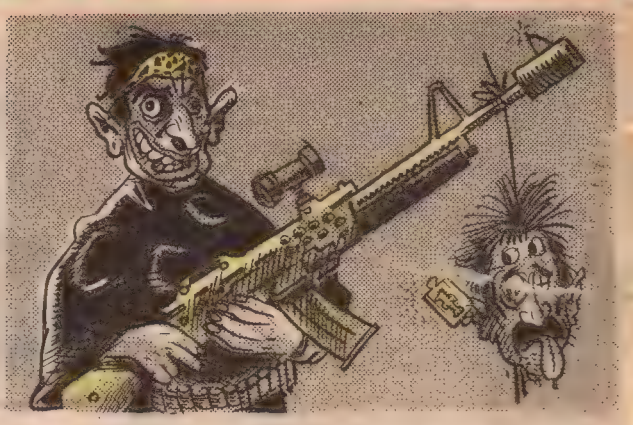

ZEPTİK TİYENŞAN (29)

Rüyamda ava çıkmışız. Avda, pardon operasyonda tam 50 kurt, 100 kulak, 60 tavşan, 80 keklik vuruyoruz. Arkadaşıma 50 kulak, 20 tavşan ve 25 keklik borç veriyorum. Ayrıca 8 kekliğide afiyetle yiyorum. Geriye kaç tane köy kalıyor?

Kusura bakma yavrucuğum, ben sadece rüya tabircisiyim, ilkokul öğretmeni değil! Seni, doğru dürüst eğitmeden eline silah, beline sorumluluk diline bela verip dağlara salanda kabahat. Acele istifa edip en yakın ilkokula kaydını yaptır.. (Kayıtlar 15 Ağustos'da başlıyor...

FECRİ KIZILELMA (41)

Tabirci kardeşim, ben rüyamda bir operasyondaymışım. Bir dağa tırmanmaya çalışıyormuşum. Ama bir türlü tırmanamıyorum. Tekrar tekrar aşağı yuvarlanıyorum. Başımı kaldırdığımda yukarda heyhula gibi bir karartı görüyorum. Bütün mermilerimi, bombalarımı ve köpek dişlerimi üzerine boşaltıyorum. Bana mısın demiyor. Bu.. bu.. .....nedir bu?

Bu "Korku"dur yavrucuğum. Korku dağları bekler bazen. Fena rüya görmüşsün, iflah olman zor! Sen iyisi mi 6.45 operasyonuna gitme, izne çık. Vicdanını bronzlaştır. Manavgat bu iş için iyidir!

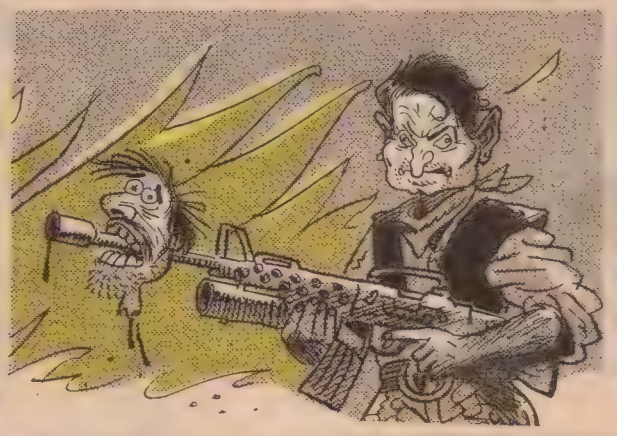

KETÇAP SARKIK (33)

Özel bir görevdeymişim. Kutsal vatan ve törelerimiz uğruna uçan kuşa kimlik soruyormuşuz. Uçan kuşların kanatlarının altında poşet poşet beyaz tozlar varmış. Bana da veriyorlarmış. Sonra bir başka beyefendi bolca silah ve şeytanın tüm ünvanlarını haketmemiz için dozer ehliyeti almamız gerektiğini ve çiftleşen taşları engellememizi söylüyormuş. Ayıptır söylemesi rüyamda altıma işemişim. Nedir tüm bunlar ha?

Şimdi şöyle oluyor kahraman kardeşim. Uçan kuş tabiki kısmetin. Sana bol para gözüküyor. Rüyada hafriyat çalışması yapmak ülke imarına katkı yapmaktır. Şerefli bir iştir. Ehliyetse işinin ehli olduğunun gösterir. İdrar konusuna gelince o ıslaklık idrardan değil uyku sırasında salyanın akmasından. Bağırsaklarında kurt var. Kurdunu bir veterinere göstermende fayda var.

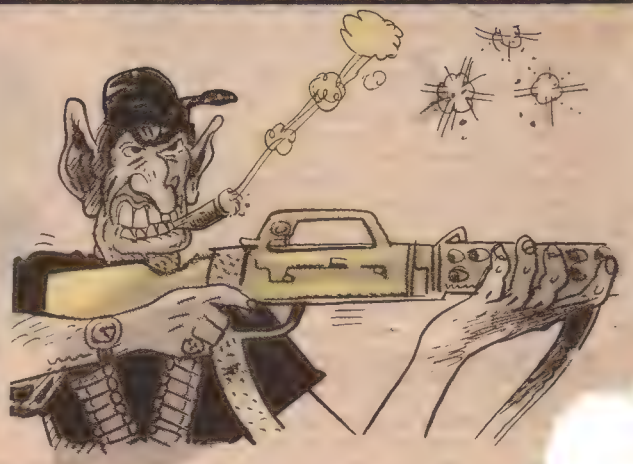

KIRBIZ TURAN (25)

Rüyam aynen şöyleydi abicim: Samson kadar güçlüymüşüm. Derken kötü adamlar gelip, ben uykudayken bıyıklarımı kesiyorlar ve ben bütün gücümü kaybediyorum. Sonra bir bakıyorum ki kulak kolleksiyunumda çalınmış. Aramızda kalsın abicim moralim bombok oluyor, oturup ağlıyorum. Rüyamı delik deşik ettiğim yastığımla birlikte size gönderiyorum. İcabına bakın abicim..

Bak delikanlı rüyand kötü adam sizin Tim sorumlu büyük bir a O sadece sizlerin iyi düşünüyor. Şöyleki: E sız tanınmanız imka Bıyıklıyken kabak gib def olursunuz. Alnınız ki alnınızdan vursunlar mi yavrucuum. Kulak leksiyonuna gelince, lamı şu: Bu söyledikl kulağına küpe olsun.

Sahibinin Tatlıses'i "incir çekirdeği radyosu" aleyhinde yayın yapıyormuş... Kınıyor ve teessüflerimi sayıyorum!.. Ayrıca da gözü aydın.

ZAMAN AYNASI

aslan özdemir

Benim uykum geldi
İyi eğlenceler gece..

20 AĞUSTOS 1995 PAZAR... SAYI: 197... 22.500 TL. (KDV Dahil) ISSN 1300-4867

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

ŞERİATIN KILICINDAN KAN DAMLIYOR

Suudi Arabistan'da son bir hafta içerisinde, "şeriatın kaideleri" gereği 4 Türk yurttaşının kellesi kesildi. 41 Türk de, kellelerinin uçurulması için sırada bekletiliyor. Türk Dışişleri Bakanlığı, infazlardan habersiz, devlet acz içinde. Suçları, bir tür uyarıcı hapı, Suudi Arabistan'a sokmak olan vatandaşlarımız, bu ülkedeki şeriat uygulamasının kurbanı oldular. RP kurmaylarının bir kısmı uygulamayı destekler açıklamada bulunurken, Erbekan kem-küm etti. Denizler'in idam dosyalarında en üstte imzası bulunan Demirel, kurtarıcı olarak perdeye çıktı. Ancak, onun da gücünün çapının, tepesinde bulunduğu devletin gücünün çapıyla aynı olduğu ortaya çıktı. Ama bu son olayın asıl yarattığı görüntü, şeriata göre organize olmuş bir devlet yapısının yarattığı vahşet ve hukuksuzluğun ayyuka çıkışının belgelenmesi oldu. Sonuçta birçok ülkede suç oluşturmayan, birçok ülkede de küçük bir ceza ile geçiştirilebilecek küçük bir suç, bir ortaçağ vahşeti ve keyfiyetiyle, şeriatla yönetilen bir ülkede kelle alabiliyor..Suudi Krallığı'nın her türlü sapkınlığını içinde barındıran yapısıyla şeriat, "gücü gücü yetene" mantığı ile bu sapkınlığı da gizlemeye çalışıyor. Amerika'nın bekçiliğini yaptığı bu zengin krallık, bir yandan emperyalizmin uşaklığına ve çıkar birliğine soyunurken hiçbir Batılı'nın kılına bile dokunamayacak kadar riyakar ve aşşağılık tutumunu sürdürüyor..

CENGİZ AKIN + BARUTER.

tracy chiller

Vedat Özdemiroğlu

Ağar, ben nasıl edem?!

❤ Bakınız şu adama, oy sinirden bayılıcıim, neler demiş bana: "Mikrop Chiller, ya mütfağına dön ya da Amerika'ya git, ülkeyi her gün 250 milyarlık zarardan kurtarl.. " Erbakan lalesi bana mikrop diyor.. Sensin migrosl. Ay mikrop. Ve hatta mikroskopsun senl.. Bünyende bol miktarda virüs bandırıyosun.. Barındırıyosun yanı.. Aslında bu adama orta parmağımı kaldırıp "Şuna bi bak bakiim canım" demek yeterli ama anlamaz ki hödük.. Belki mikrobum ama iyi huyluyum.. Mutfağına dönmüş.. Olurl.. İstersen bi de güzel kapuçino hazırlıiim sana?. Okey?. ya ülkenin günlük zararının bi kısmı benim kârımsa?. Bırakim de sen mi ye?. Anneniz güzel midir?.

❤ Pakistan beni posta pulu yapmış.. Çok hislendim.. Bir milyarlık banknotun arka yüzüne Benazir'i koyiim bari!

❤ Muğla ve Milas'ı yatırıma boğuciim.. Orası benim babaocağım.. Köhnemiş ve eskimiş babamdan sözetmiyorum, öz babaocağım.. Ayrıca önümüzdeki seçimde İstanbul yerine Muğla'dan aday olmayı tasarlıyorum.. İstanbul'da anket yaptırdım, DYP'yi tanımıyolar, halkın % 58'i partimizi çokuluslu şirket sanıyo.. Özer o kadar uğraştıydı yazık.. Zaten ne demişler, ev yaparsan tuğladan, aday olursan Muğla'dan.. Ya benzer bişiy..

❤ Orta Asya'dayım, Kazakistan senin, Kırgızistan benim, Türkmenistan Ayvaz'ın geziyorum.. Kırk kere söyledim, şuralara tek tek gelelim diye.. Karıştırıyorum ayol. Türkmen bakana "Çok kazaksınız!" diye espri yaptım.. Sonra da öylesi utandım ina..

❤ Cindoruk ne derse desin, ben AK DEVRİMİ yapacağımı.. Özer de yardim edecek.. Sabancı'dan gerekli krediyi aldık, Akbank 'ın sahibi olarak Ak Devrim'in sponsoru olacak.. Yeri geldi söylüyorum, devrimciyim ben.. Uyumadan önce hep Zülfü dinleriml.

❤ Bi yer ayırtiim Ürdün'den, bulunsun.. Gerekir hani..

❤ Korkulu rüya gördüm, kabuska yanı.. Bir Kürt vatandaş hastaymış, ben de doktormuşum.. "Neyiniz var?" diyorum.. Ney sesi duyuluyor, diyor ki "Yüzümde şark çıbanı var" Çıbana bakıyorum, çoban büyükloğünde..Bir özel tim görevlisinin küçülmüşü.. Kahkahayla gülüyor, altın dişli.. Mehmet Ağar'ın ..

GÖSTERİ
CEM YILMAZ
Bir tat bir doku...
Leman KÜLTÜR'de..
Her Pazartesi, Salı saat 21.00'de..

YAZAMAYIPTA YAZACAKLARIM

Şimdiye kadar yazdığım yazıların içinde yazamadığım yazılarda oluyazılar kişilerin bazı olumlu huylan ile ilgili idi sırası geldiğinde yazacağım, karşı çıkanlar, kızıp kırılanlar oldu isede hoş görülü olup anlayışla karşılayanlarda oldu velakin küsenler dıı ile ikrar etmekten çekinmediler kızgınlıklarını belli etmeyenlerde oldu ama ben işin farkındayım. Lemana uzak yakın herkes bu köprüden geçecek demiştim geçenler öyle geçtiki köprü salanmadı bile ama zor geçenlerde oldu hala geçemeyip sırada titreyenlerde var kimlermi bunlar, bir zamanlar firavun kaneti diye gönül adamı haline gelen Güneri İçoğlu, bre firavun izdıvaşımı çekildin yüzüne hasret kaldık çık meydana, Can Barslan'ı unutmadımki, yazılmadım diye sadaka dağıtmış Kemal Aratan bir gitti mişaşıyla (KOPEY) aşk meşk edyarmış gününü gün yapıyarmış birde Cem Uygun vardı Aslan Özdemir'in sırdaşı idi yeminmi etin bizi görmemeye Galip Tekin abimiz köprünün ayağında bekliyor . Metin Kaçan sen gideli issız kaldı buralar sen bütün olumsuz engelleri aşarsın meto. Benim kolum kanadım Ali Ekber Uslu ve Nuri Acar sabırsızlanıyorlar, dahalanda var sanki ben falcıymışım gibi bizim asansörcünün sekreteri Yasemin Kale'yi kaskanmış yasin usta benim talimada bakarmısın tabii niye bakmıyacakmışım bakanın bakanın güzellere bakmak sevaptır. Bizim postacı ben nasıl odamın diye soruyor nasıl adam olduğunu görürsün, ara sıra dizgi işimizi yapan birde Vesile'miz vardı bizi unutlu galiba Özge diye bir sarı bomba kültürde çalştığı sıra Yasin Usta benide yaz benide ne olur seni daralın gazabına uğrayasın peyder pey Leman Kültür'de inecegim. Sevgili dostlarım Suat Özkan, Aslan Özdemir Kutlu Esendemir'i hiç yalnız bırakmayacağım çünkü onlar birbirlerini kıskanıyorlar Suat'ın yanındaki iki melek yüzlü bebek g ibi kızlara Aslan nerden buldun bu maymunları diye hilaptı bulunmuş galiba Aslan maymun görmemiş Aslan dostlar arasında laga luga istemem kulaklarını çekerim. Haa birşey aklıma geldi (minik serçe) Sezen Aksu gelecekmiş, Leman Kültür'e beklemekten tnibe girdim serçemidir, bıdırcınımdır bir goremedimki şoyle bir gonlumun pası silinsin.

HAFTAYA: SORULAN SORULAR VE SUAT ÖZKAN'IN BÖREK MESELESİ

Yasin Adıyeke

SEMRA CAN

GEZ MAHMUT'ÇUK

Suudiler, şeriat hükmü gereği kafalarını keserek infaz ettiği Türklerin cenazesini vermeye de yanaşmıyor.

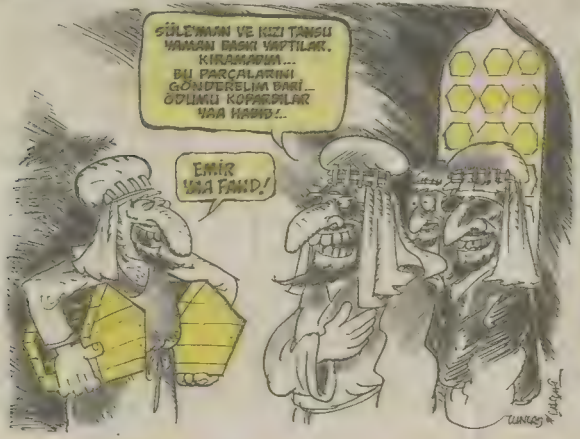

Prof. Dr. Doğu Ergil tarafından hazırlanan ve fırtınalar koparan TOBB raporuna karşı, Emniyet Genel Müdürlüğü de sivil polislere Kürt raporu hazırlattı.

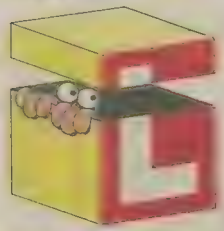

Kral Fahd (Şeriatın Kanlı Kılıcı)
Tansu Çiller (Ebedi Lale)
Süleyman Demirel (Yeni İdam [illegible])
Özel Tim (Kurt Kanunu)
Ankara Emniyet Müdürlüğü (Devletin, s..tlerini)
Necmettin Erbakan (Diplomatik Fahd)
Dinç Bilgin (Çiçek düşmanı Teşkilatı haftaya)

Eminönü Belediyesi'nden işten atılan işçilerin direnişi sürerken, ölüm orucuna yatan işçilerden Hüseyin Gürgen hastaneye kaldırıldı. Cezaevlerindeki tutuklu ve hükümlü yakınlarının başlattıkları açlık grevleri de 40'ıncı günlere ulaştı.

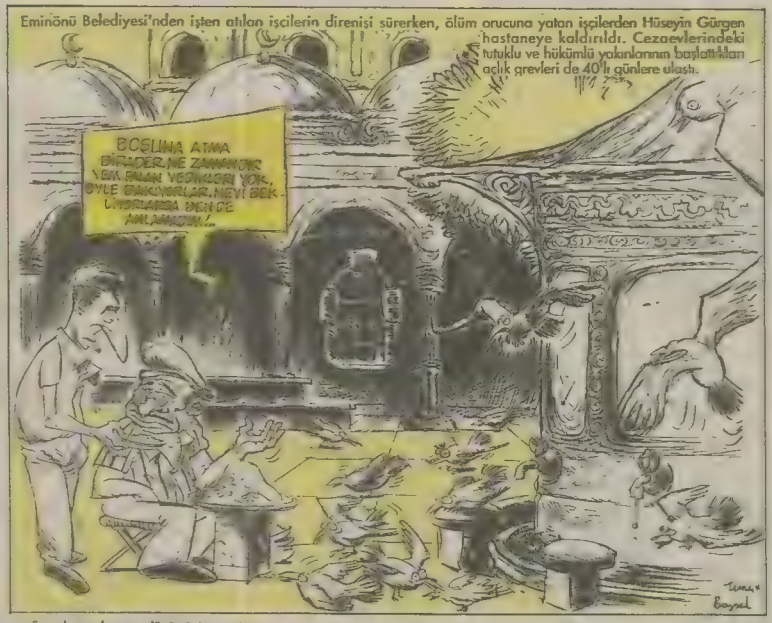

MGK'nın aldığı kararlar uyarınca örtülü sansür açık uygulamaya dönüştü. Yeni Politika Gazetesi, Özgür Gündem ve Özgür Ülke'nin devamı olduğu gerekçesiyle kapatıldı.

Ankara Emniyeti'nde Leman Çelik Aslan, 3 polisin tecavüzüne uğradı.

HAFTA SONU NE YAPAK ?

Sevgiler...

[illegible] bu yıl kargaşaya sahne oldu. 'Ne yıl bu yaptıklarımız ama' diye [illegible] bir sonuç çıkarılabilir mi? Bir sonuç çıkarılabilir mi? Bir sonuç çıkarılabilir mi?

PAZAR SEVİŞGENLERİ

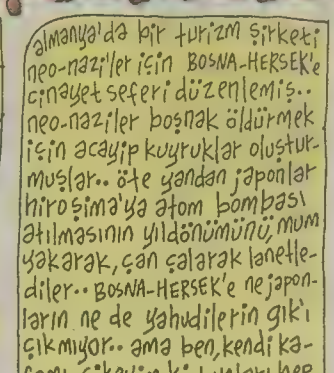

•gerçektir.. (bir leman okur mektubu'ndandır).. ayrıca biraz estağfirullah'tır.

•çizeer.. (çizer de, barışırsanız tabii.. ama biz, sizi hiç karıştırmayız)

ömür törpüsü

met üst

iki nokta: altüste

☛ mutfakları, tuvaletleri, oturma odaları olan ve kütüphaneleri: sadece, oturma odalarındaki çekyatların, arka bölmelerinden ibaret, derme çatma evler'de oturuyorduk, cemiyetin aklı fikri: yatak odaları'ndayken

☛ size de bazı şeyleri, daha önce öldüğünüz, oluyor mu: musalla taşı aabi

☛ çoğu intihar mektubu son, özsözü'dür:" ölümümden hiç kimse sorumlu değildir", bu biraz: "hayatımdan herkes sorumludur", demeye mi geliyor gizliden

☛ her zenginlik: en az bir insan ömrü'nden çalmakla mı husule geliyor, ya başkalarının: ömrü'nden veya kendi: ömrünüz'den çalarak mı ürüyor o mezbele

☛ güzel insan kalmaktan sıkılmalı: birileri bu bulaşıkları, kendisiyle yıkamalı

☛ hayat: ömür bürokrasisi'nden arda kalan şeyler, değil midir, asıl biraz, ha insan amca ve insan teyze

☛ poitikacılar niye: çene kanseri olmuyorlar

☛ diyorlar: "güzele bakmak sevaptır", iyi de , gözleri var: penis gibi

☛ walt disney mi: yönetiyor dünyayı, bir yanımız: çıkışyokland, bir yanuz: offulanohhland

☛ ha krizantem, ha kasımpatı: hiç olur mu aabla

☛ bütün izm'ler geldi: nihilizm ve mistizm durağında indi, burdan sonra:(inatçı) katırlarla devam edeceğiz galiba, yolumuza

☛ blue jean de yetişiyormuş; meğer: millet olmaya

☛ dünyanın ters mezopotamyası: eskimo, uygarlık orada bitecek: buzlar eridiğinde

☛ insanlara kötülük, yalnızca: dostlarından sevdiklerinden geliyor, düşman ise: iş'ini yapıyor

☛ ne garip sonradan porno endüstrisi kurulsun diye, insan evvela: ahlak ve giysi'yi icad etmek zorunda kalmış

☛ akvaryum'da iki japon balığı: kime danışmışlar da, japon olmuşlar

☛ beni de annem doğurmuş: babamla 15 cm uzaktan akrabayız galiba

☛ varlığımız bile bazen, birilerine :"ümit vermek", oluyor, varolanı: var diye sevebilmek, hangi insanın harcı: "dostum sevgilim" derken, çoğu zaman: "mülküm" mü demek isteriz acep

☛ kızımız: biraz ile, oğlumuz: galiba'nın zina törenlerinde sizleri de aramızda görmekten hicap duyarız.babası: yaptığımız doğru mu, annesi: valla ben de bilmiyorum gelenek işte

☛ av sezonu açıldı: smurg avlanıyorlar

☛ geç düşen jetonlar : "hassittirink" diye bir ses çıkarırlar

LOMBAK
SOLMAZ
BARUTER
SAVEE YOUUR MY DAARLING
SAVEE YOUUR LOVEEE ...
AAY!.. AYAĞIM BURKULDU YILDI - RIM!.
Mmm! Acı çekme - meli!.
ÇIT
BİZİM OĞLAN DA OKUYUP MAŞALLAH DOKTOR OLDU!.. BAK ŞİMDİ SENİ NASIL DA İYİLEŞTİRECEK...HA HA HA!.
CIRT
LOMBAK
YAPTIRIN ARTIK KENDİNİZE Bİ İDAM SEHPASI... BİR MÜŞTERİ GÖSSE..Bİ DAHA ALIŞ VERİŞ YAPMAZ!.
RORRR RORRR
AAAAAAAA!... AAAAAAAAAAA!..
HAY ANILNA KOY.. YİA YAA!.. BU ALEMDEKİ TEK KUŞUZ DİYE POSTACI OLDUK YAA!.
DIR DIR ETME DE KOŞ BİRAZ...MEKTUP AÇILDIR!..
BİR REKLAM
SICAAKKK!.. ÇOK SICAKKK!.. OFF! GÜNEŞ KAVURUYOR!.. TERLİYORSUNUZ! BUNA - LIYORSUNUZ! PATLIYORSUNUZ. GÖTÜNÜZDEN ŞIPIR ŞIPIR TERLER DAMLIYOR... İŞTE O ANDA...O ANDAAA... BUZDOLABINI AÇIYORSUNUZ VE BUZLUKTAN BULUZZ GİBİ BİR LOMBAK TİŞÖRTÜNÜ ÇIKARTIP, HIZLA GİY İYORSUNUZ!.. OOHH!.. İŞTE HAYATIN GERÇEK TADI BU!.. COLA-MOLA HİKAYE...
MÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖÖ...
İNDİA

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

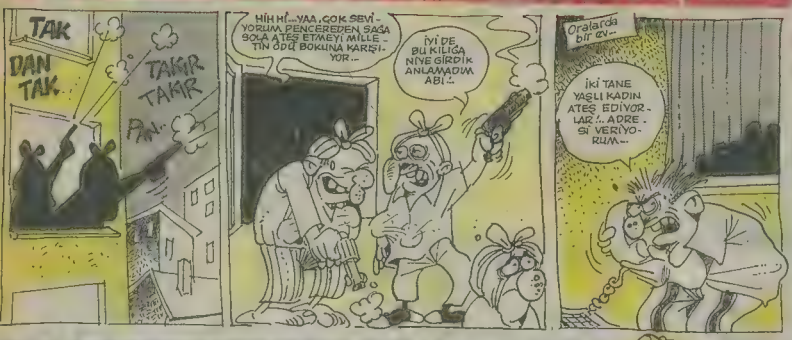

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

Paranoya!

Fatih SOLMAZ yazacak
Bahadır BARUTER

KOMİKAZE

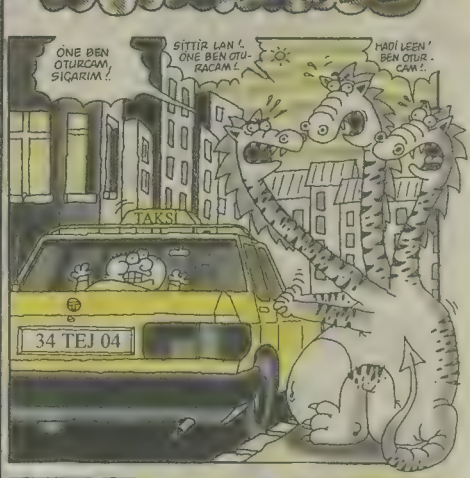

VİTRİN BOZMACA

Bakkal vitrinindeki ne mevsime değerişen kutuları sarayı pasetleri, hediye kağıtları gibi şeyler üstüste rastgele da-ğılı şekilde dizilir. Akşamı ongo mahallenin karanlık basınca sal bakkal evine yoluna. Sonra kepenk bakkalın vitrinının önüne gelir ve diğer. Bıçak odaya içeri esnemi cam vitrine dönüp dü-ran değerini sağara kutuları ve hayat kağıtları şeyler. Ertesi gün dükkanına açan bakkal, sonuda şunu zannedecektir ki bazı müşterileri ve kötü-zatlarından bir anlayanca ayrıcalıklı bir selaka değeri belirler. Bazı bakkallarında dini duygularını pek şiteen bir oyundur.

-Kece Anlatı

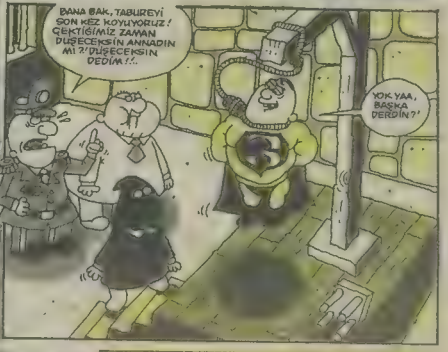

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

TERELELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

BARUL EFSANELERİ... AĞRI KESİCİ ADAM

TİMSAH

BİR PARAZİTİN GAMBİLYETSİZLER

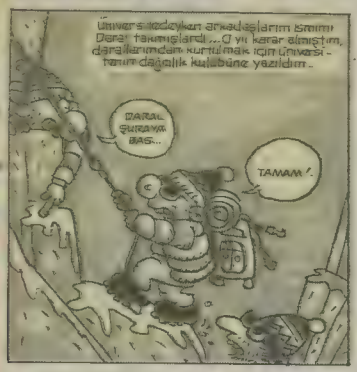

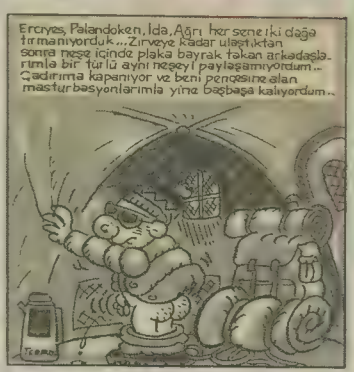

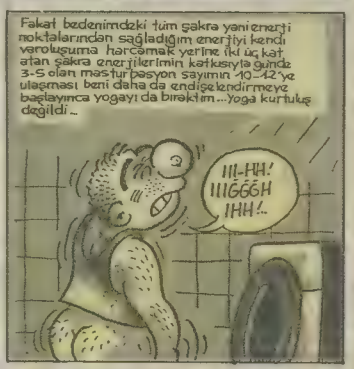

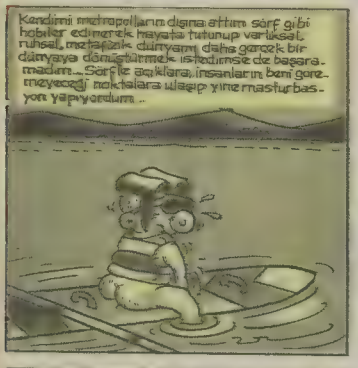

Mehmet ÇAĞÇAĞ

AYRINTILAR

Metin Sidan

Selâm:.. Yaa, selâm!.. Kendi çapında selâm!.. Ne lan bu; herafta herafta!?. Yok selâm melâm!.. Nö o öyle kurulu kuş gibi; selâm?. Pöh; bırak olum bu işleri!.. Hem pöh ne lan!.. Götünü çatlatıyon değişik ünlemler bulcan diye; değişik ünlemler bulcan diye; hıh, aman ne gayret!.. Bak; hıh ne güzel!. Yok öylee; hıh'la Pöh'leri kıyaslayıp vakit geçirmek de yook!.. Hem, hem bak bi sürü harfi ziyaan ettin, halâ bi bok demedin!.. Olum bana bak; sana bi korum!.. Aaa, bi de hareket!. Efendi ol, sigerim!.. (Çaktırmayın; kendimle kavga ediyom; baanıyom biraz kendime.. Yazıya başlamadan önce ara sıra yaparım böyle.. Nası.. Evet, iyi oluyo tabi; kendini beğenmeyen taraftım, kendini beğenene inat daa hırslanıyo, işine asılıyo).. Ne diyonlan sen artis!?.(Baarsın köpek; duymuyom bile)..

SORULU AYRINTILAR:... Bu hafta bi yarışma başlatıyom. yaa yarışma işin üçkâadı tabi, önemli olan sorularla bişiy diyebilmek.. Bi takım önlemler aldım: Yarışmamızda sıkılmayasınız diye, her sorunun ilerisine minik espricikler yerleştirdim; raat okuyun. İsteyen katılabilir; istemeyenler isteyenlere zorluk çıkartamaz, isteyenler isterlerse istemeyebilirler; istemeyenler istemek isterlerse istesinler; ister misiniz?. Tanrım, nakadar parlak! İşte böyle hoş espricikler serpiştirdim sizin için yarışmanın üstüne.. Neyse ulan, sorulara yer kalmıycak, hadi, başlayverin!. Dur. Satır başı, dikkat et, düşersin! Durduramıyorum; birbirinden güzel, espriler sıçnıyo üzerimden; bu gün bi haarikayım!.

1. Kahvaltı bıçaayla beyaz peynir keserken, önce yavaş, sonra birden hızlı gidiyo, bıçak çat çarpıyo tabaa!.' Sert kaşar peynir keserken daa net oluyo.. Ve o sesten nefret ediyom!. Sert kaşar peynirkesen bıçakla yumuşak pasta kesen bıçağın kesme aanındaki ilerleyiş hislerini yazınız..

ESPRİ:.. Pastanın bıçağı jumbo, sert kaşar peynirin bıçağı Adil Çelik San. olsun .

2. Saran kasedi, deliğine tekenmez kalem takıp döndürerek toplarız genelde; eğer serçe parmaamız bunu yaparken aayosa.. Kalemi ucundan tutup, bandı hızlıca tırr tırr çevirirken kalemin deliğ'takılı dönen ucundan parmaklarımız arasındaki uca gelen minik titreşimler, parmak etimizde ve ruuhumuzda minik yankılara yol açar. Bu hoş titreşimlerin teknik sebebini belirtiniz; ve o duygunun taarifini ilaave ediniz.. **ESPRİ:**.. Tükenmez kalemle olucak..

3. Götünüzü klozete yerleştirdiinizde, ve işinizi hallettiinizde kıç yıkama musluunu açarsınız.. Eğer az, dolayısıyla aşağı eğimli bi su akıyorsa, avcunuzu aşağıya indirip su almaya çekinirsiniz. Bok parçalarına değmekten korkarsınız.. Avcunuzu suyun ilk ve dikçıkıı yerlere götürürseniz de, tazyik olur, götünüze su sıçrar huzursuzluk olur.. Göte fazla su sıçramaması için naapılır?. **ESPRİ:**.. Eli yanmışlıkla boka değenler, selam! Yazışalım..

4. Saman çiçekleri derdik onlardan vardı: Aşaadan dalını tutar, yukarı dooru bi sıvazlardık cijit, bütün o acaayip sert çiçekleri pıt pıt kopar avcumuzla gelirdi.. Başka bi bitkiyle de olabilir. Dalı aşaadan tutar, avcunu hızla açmadan yukarı çekersin: Şişteki köfteleri yanmekmeğin içine yerleştirme işlemiyle aynı duygu yoğunluğuna sahiptir. Sigtiredin ama, siz, o dalı avuçlayıp yapraklarını sıyırıverirkenki avuçkenarı hislerinden bahsediniz.. **ESPRİ:**.. Hani; nerde?!

5. Simitleri baazen hamurun o sarmal yaparak dönüeren ayrıklarından kopartarak yeriz.. Parmaamızın o yumuşak ve farklı ısıdaki içe değmesi hoş duygular yaratır. Ve yangı ilerletir simidi kopmadan çıkan kalem soyuğu gibi bölmek isteriz. Ama bi yerde kopar.. Neden!. **ESPRİ:**.. Dedem..

ESPRİ:... O espriler bi espriydi. Aslında espri filan yok..Ya bu mu?. Evet bu bi espri?. Hayır diil yaani. Espri yaptırmı mı sanıyom? Hayır, öyle sanmıyom.. Peki niye mi başa espri diye yazdım. Ama ben? Yeter! Üstüme gelmeyin, deliyim ben!. Ya gidip köprüden atlar, ya da bi espri daa yaparım..

CİDDİ... Yukandaki yarışma ciddiidir. Sanırım sorular net? Kendinizi bi aptal gibi hissetmeden ciddi ciddi yazabilirsiniz. Değerlendirme de: ince detaylar, sevimlilik ve samimiyet puan kazandırıcaktır.. Mektuba ayrıca bişiy yazmanıza gerek yok.. Başarılar diliyom.

BİŞİ:... Benimle, bir gece başbaşa, Taksim Meydanında döner ekmek yemek ister misiniz?. Tavuk dönerde olur.. Evvet, yarışmayı kazanana ben ısmarlıyom!. Ulan çok cömert aanımdayım; yanında bi de ayrıntı.. Hem fena mı olur, tanışmış oluruz. Ah utandım. Bu bu haftanın yarışması ; haftaya başka.. Aa, bi dakka lan!. Şey, Karstan Taksime gelmek istemeyip terbiyesizlik edenler, yeni çizeceğim orjinal bi karikatürü göndereceğim..,Ödül dağıtımı: Allah kısmet ederse, Kasım'da başlıyacaktır.. Ooo, yok hemen öyle surat asıp kıç çevirmek ! Öyle ticabediyo!.. Hadi bakiyim, gülümse, hah, şöyle!..

İyi günler diliyom!.

LeMan YAZLIĞI

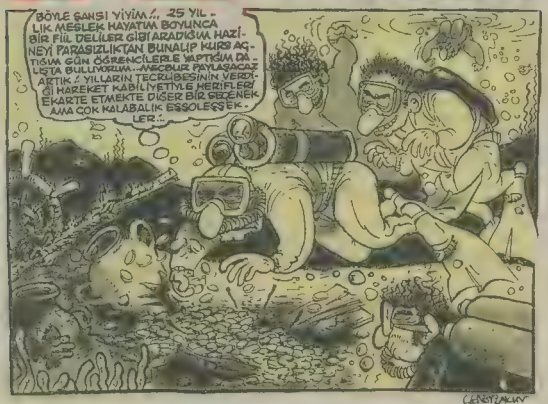

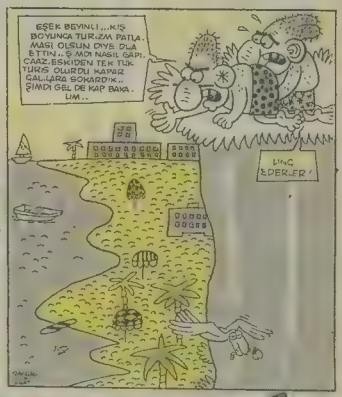

LeManyak

BU DERGİYİ ÇIKARMAK İÇİN ONDÖRT ÇİZER BİR AY ORANGUTANLARLA, DÖRT GÜN MANDALARLA ONİKİ GÜN KARINCALARLA YAŞADI.. ÜÇ ÇİZER ÇİZİM AŞAMASINDA RUHSAL TRAVMA GEÇİRDİ.. BİR ÇİZER PERKİNSONA YAKALANDI, VE DERGİYİ TERKETTİ.. İKİ ÇİZER KAÇTI.. YURT İÇİNDEN YURT DIŞINDAN ELLİALTI ÇİZER BAŞVURDU.. AĞIR ŞARTLARDAN ELLİDÖRDÜ BİR DAHA DERGİYE GELMEDİ.. GERİ KALAN İKİ TANESİ SAKSAĞAN VE TAVUS KUŞU PENÇESİ ÇİZEMEDİĞİ İÇİN DAĞLARA ETÜDE ÇIKTI.. KANLI KALEM YASİN'İN YAZILARI YETERİNCE KANLI BULUNMADIĞINDAN İKİ HAFTA MEZBAHANEDE ÇALIŞMA VE BİR TAS ÖKÜZ KANI İÇMESİ ŞARTINI KABUL ETTİ..

GELİYOOOORR!..

TAPUDEVİREN

ACAAYİP DUYARLI ERKEK SEMİH

"Ediz, çok şıkılmış; Halasının yanına gitti...Semih, liseden arkadaşı...Konuştuk, anlaştık; Gizmirde zorluk çikarmıycak. İyi bi çocuk" /MF.

boogie gold

Feyhan Güver

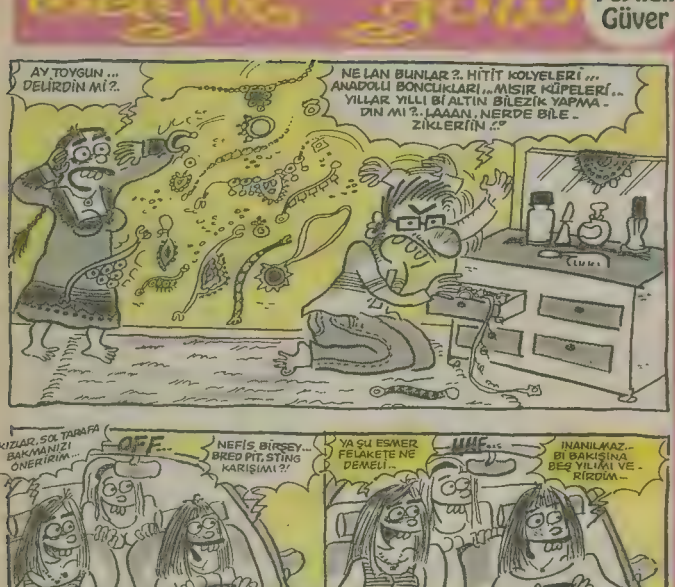

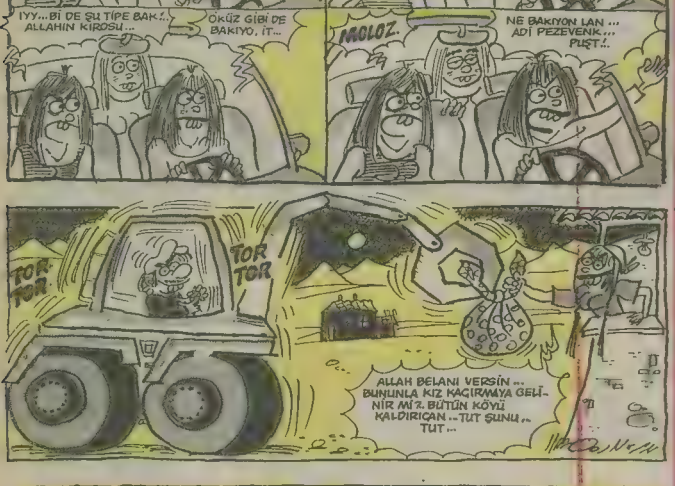

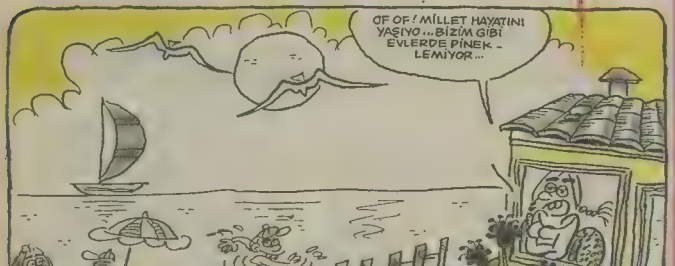

Ece... Hiç yalan söylemem. Neyse yalan söylemiyim... Sofraya hala oturmadığım için bir yorum yapamayacağım. Ama sofraya oturmamış olsam bile Feyhan Ablayı tanıdığımdan dolayı sofranın güzel olacağından eminim... ALİ EKBER USLU.

DOKTORUN GÜNLÜĞÜ

ALTAY MARTI

KAKO İBRAHİM

Babamla birlikte Diyarbakır-Elazığ arasında işleyen takoz bir otobüs yazıhanesinde yolcu simsarlığı yapıyordu Kako İbrahim. Kendilerine "çakal" yakıştırması yapan garaj esnafından farklı bir yanı vardı. Bir kere onlar gibi atak ve talavaca değildi. Onlar gibi, hasbelkader eğilmiş de çorabını düzelten herhangi bir kadın yolcunun bacağından tahrik olacak ve bunu daha sonra çevresindeklere ağzının sonu aka aka anlatacak kadar azgın da değildi. (Eli yüzü düzgün bakımlı kadınlara şöyle bir gözucuyla bakardı sadece, o kadar!)

Hele yokuya yalan söylemek asla yaptığı iş değildi Kako'nun. Diğer simsarlar milleti kandırmak için iki saat sonra kalkan araba için bile "hemen kalkıyor abi" diye bilet keserken, Kako İbrahim dürüstlük ve ağırbaşlılıkla, gerçek neyse onu söyler, sonuçta da havasını ekti. Rakip firmaların arabaları çalıştı bamla Kako boş arabaya yolcu bulabilmek için, bir da lav puskurten ahlâksız bir güneşın yakıp kavurdu de çarpınıp dururlar, ara ara sırarden ve moral bozuk birlerini yerlerdi Cenab-ı Hak da bu ilusının doğruluğ yasıyla beceriksizliğini görürdü ki, rızıklarını hep gıdı ikisini de perişan ederdi Sverekliydi İbrahim. İnce d dı Suyla ıslatılıp kafasına yapıştırılmış gibi gır, sıyal tare kuyruğu gibi bıyıkları, kemiye kaçmış dıvarları ve nının etrafındaki ırlı ufaklı çizgilere baktığınızda ezi kimsizliğini ve sıkıntılı bir adam olduğunu hemen gözlerine vurmuştu sanki. Mağrurdu gözleri, kullen muş bir isyan ve ifâdh olmaz bir iyi hayat özlemi taşır

İşlerin biraz yavaşladığı, ortalığın durulduğu öğl dünyayı bitirmiş de ohirete çalışan tokaz simsarları afilli yürüyüşleriyle garaj kokanlasına doğru seyrtir da domates, kıtı, sivribiber, yeşil soğanı, peynir ve ten müleşekkül yer sofralarına çökerlerdi ıslatılıp se var diplerinde. Kako'nun ikisine de gücü yetmezdi. karnına alıminyum bir tas içine birşeyler hazırlatır, t torbaya koyar, sabah gelir gelmez de büfecİ Şah Di giderek, bozulmasın diye nevalesini buzdolabının k kıştırırdı. Öğle arabasını kaldırdıktan sonra da usul dolaptan alıp ücra bir köşeye çekilerek gizli gizli ye

Le Manti MEDYA

Sabah Gazete'sİ Hasan Cemal, Cengiz Çandar, Bengüç Özerdem, Ahmet Vardar ve Ahmet Utlu'yu Bosna'ya gönderdi. Bosna Fethi, başlıklarıyla, yukarıdaki gazetecilerinin fotoğraflarını ve ilginç yazılarını, kapaktan köşelere sürekli sunan Sabah, olayı Bosna meselesinin bile üstüne çıkardı. Sanki adamlar bildiğimiz, tanıdığımız insanlar değil "Nick Nolte'unAteş Altında, filminin kahramanlarıydılar.

5 AĞUSTO
Ankara'da
21.33'te pik
"Michel Jac
iddialardan
almışa benz
çük çocukla
uçuşun ama
Jackson'un
arkadaşlarıy

MEH

21 AĞUST
Gülpark Ar
22 AĞUST
ye Açıkhava

170 KİLOME
LİK GERİ G
(ANARŞ
YÜRÜYÜŞ
DIA
GÖSTER
ÖZGÜR GÜR
24 AĞUST
1995 PERŞE
GÜNÜ LEM
KÜLTÜR'
SAAT 19.

CEZMİ ERSÖZ

HEP BİRLİKTE ÇÜRÜYORUZ, AMA NE O

Okuduğumuz hülyalı masallar, aşk romanları değil, lirik şiirler hiç değil, bu kent, bu yaklaşan kıyamet birleştirmişti bizi

Birbirimiz için yaratılmamışlık, ikimizde biliyorduk bunu, ama sonuna gelmiştik bu dünyanın. Aşkımızın da.. Hep birlikte çürüyorduk...

Artık birbirimiz hakkında düşündüğümüz hiçbirşeyi saklamıyorduk Kibarlıklar, incelik olsun diye soylenen gunluk yalanlar, küçük ayarlmalar, geleceği garantiye almalar, hiçbiri, hiçbiri yoktu aramızda.

Aşkımız artık bizi koruyamıyordu bu büyük kent yalnızlıklarından. Buysa bize gözükara ve lanetli bir özgürluk sunuyordu şimdi.. Geceydi ve heryer çürümüş ceset ve çürümüş çiçek kokuyordu. Seninle böyle bir gecede son kez diye buluşmuştuk...

Kolkola giriyor ve karanlık bir sokağa doğru yürüyoruz. Ve ansızın ellerinde silahlarıyla birilerini kovalayan öfkeli insanlara rastlıyoruz.. Neden bu şiddet, aranızdaki sorun nedir?, diye soruyoruz onlara. Nefes nefese kovaladıkları insanları tanımadıklarını; ama onların kendileri öldüreceklerini bir yerden duyduklarını, onlar bizi öldürmeden biz onları öldurelim ,diye düşündüklerini söylüyorlar..

Eli silahlı öfkeli kalabalık gittikten sonra çürümüş gecenin derinliklerinden garip inlemeler duyuyoruz. Ses gelen tarafa doğru yaklaştığımızda ayaklarını bataklığa sokmuş ve yavaş yavaş çamura gömülen bir genç görüyoruz. Nedir derdin? diye sorduğumuzda: Ben hep genç, güzel ve zengin kadınlara ilgi duydum, onlara bağlandım. Şimdi de bu çürümüş ceset kokan gecede yapayalnızım ve kendimi bu bataklığa layık gördüm, diyor.. Bana bakıp: Gülme, diyorsun; ama sen de gülmeye başlıyorsun, öylesine gülüyoruz ki neredeyse gözümüzden yaşlar geliyor.

Karanlık yollarda siren düdükleri, alarm seslerine, polis beni kaçırıyor, beni gözaltında kaybedecekler, diye bağıran insanların çığlıklarıyla; tecavüze uğrayan kadınların feryatları birbirine karışıyor. Hangi sese koşacağımızı bilemiyoruz.. Gülüşümüz de, gözyaşlarımız da içimizde donup katılaşıyor..

Yalınayak ve koşarak tulumbacılar geçiyor yanımızdan.. Bir sokak ötede durup ellerinde taşıdıkları, üstlerinde elektronik yazılar, yazılı tabelaları yere koyup onları nereye asacaklarını tartışıyorlar. Ve onlar bizi görüyorlar. Bizi yaşadığımız şaşkınlığın içinde bırakıp gidiyorlar. Bir kaç dakika sonra bütün dostlarımı sevgiyle hatırlıyorum. Ve onlar bizi görüyorlar ama, sabah olup ayılınca bir felaketle yokolmasını istediğim bu beklerdesine gözlerimi dikiyoruz ve birer kahkaha atıyoruz.

Geceydi ve her taraf çürümüş

Birbaşka sokakta, bir cafenin önünde oturmuş rüyoruz. Çamı tıklatıyoruz. Bir masanın dasındaki masaya üsüşmüş suda pişiren, genç, yaşlı bütün insanlar bakdığımızı farkeder etmez kaçmaya çalışıyorlar. İçlerinden tıklarını açıklama mecburiyetinde duklarını, ne yapsalar de cunda devletin bütün bası luşun peşinde koştuklarını zu de aranıza alın diyorduk mühürlü kağıtlar ve devlet deyle birbirimize bakıyoruz.

Birden aşağı sokaktan vatlı bir adamın söyledikleri meyen şeyler düşündüm; dirmeyen birşey bulamadığım bütün doktorlar kendi istemiyorum ben. Ne olur duruma nasıl düşürürüz diye kon kapısı açılıyor ve içeriyen bu adama: Al sana bir duruma düşmüştüm, bu adam koşarak yere düşeren adama minnet duyar

Duygularımızı erteleyerek işte gelip bu geceye

di. Yediği de ne! Ya babakanüç, ya da patates ezmesi!

"Cimri" diye dalga geçenlere karşı bazan hiçbirşey demeden acı acı gülümser, bazan da "iki çocuk okutuyorum, sizin gibi lüks takılıp boklanamam" diye kendini savunurdu.

"Okumak" çok önemli bir işti Kako'nun gözünde. Yolculardan kalan eski gazeteleri hiç kaçırmaz, bir duvar dibine iliştiğiniz yerde çokerek gazeteleri bir bir yere serer, bir taraftan yine ucuz olsun diye Muş tütününden sardığı sigarasını içerken, bir taraftan da minicik gazete okurdu saatlerce. Yazıhaneyi süpürme, çay getirip götürme, kültablalarını dökme, masaları silme gibi ayak işlerini yapıp bitirdiğim rutin günlerin bazı akşamlarında, hesaplar uzun süreceğinden babam yazıhaneye takılır, biz Kako İbrahim'le birlikte dönerdik eve. Seyrantepe ile Bağlar arası iki-ikibuçuk kilometre filandı. Güneşin ezilzlaştığı, gökyüzünün berrak maviye dönüştüğü saatlerde, sapsarı buğday başaklarıyla dolu tarlaların izin verdiği ince uzun toprak bir yolda, gün batıncaya kadar yürürdük. Yazıhaneye gelip gitmelerimizde ağırlaşan giysilerimizle sallana sallana düşerdik yola. Cigarasından derin nefesler alarak yürüyen Kako yol boyunca boşluğa doğru ağır ağır konuşarak okumanın erdemlerinden, iki çocuğunun okul durumlarından bahseder, bana da artık dinlemekten sıkıldığım klâsik nasihatlerini sıralardı: . . .

-Sağa sola sapma. Kimseden kimseye fayda yok. Babanın da benim de halimi görüyorsun. Oku, hayatını kurtar!

Yaz tatilleri kısa sürer, sonbaharda okul başlardı. Garajdaki kimliğim, yolcuların iç bunalkı telâşı ve kaprisleri, kırkbeş derecenin altına düşmeyen sıcaklık, çakallar, babam ve Kako'yu bir sonraki yaza erteleyerek, öğrencilığın tadına çıkarmaya çalışırdım.

Havaların gittikçe soğumaya başladığı, kışın kıraltk katılığe hazırlandığı bir akşam üzeri babam söyledi. Kako yazıhaneden ayrılmış. Petrol şirketlerinden birinde iş bulmuş. Yakıt tankerlerinin temizliğini yapacakmış orada. İyi para veriyorlarmış. Sevinmişim. Kazansın yahu! Kako da kazansın! Yoksulluk bu birçın dünyanın en azgın yarasıdır, herkes başedebilsin onunla, herkesin başı dik olsun!

Kako'nun bu uzun ve keskin tırmıklı yaşamı altedebilme çabası ve görünürdeki galibiyeti çok az sürdü ama. Kışı defedip bahara girdiğimiz esintili bir akşam, işten döndüğünde babam anlattı. Kako ölmüştü. Başında şapkası, üzerinde iş giysileri, elinde hortumla her zamanki gibi tankerin içini temizlerken birden alev almış üstü başı, çok geçmeden yanıp kömür olmuş, kurtaramamışlar: "Sigarasıyla yanaştı herhalde" diyormuş kimileri. Çoluk çocuğuna çaya Recep'in askılı çay tepsisiyle para toplamış garaj esnafı. Kako ölmüş. Kako kül olmuş.

Hâlâ aklıma gelir arasıra o yıpranmış yüzü. Bir de her zamanki nasihatleriyle buğday başaklarını hiç unutmam.

Çocukları okuyabildi mi acaba?

KIRIK DÖKÜLÜ

SUAT ÖZKAN

GERÇEK HAYAT HİKAYELERİ NO 24

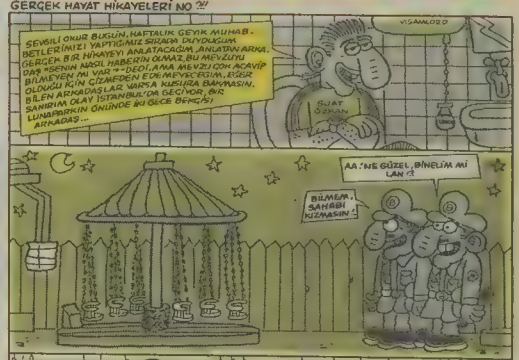

YazıKatür / Lütfü Oflaz

KIŞLA PLAZA!

Gazeteler her türlü hediyeyi verdiler, ama kendilerine en yakışan hediyeyi henüz vermediler. Herhalde onu en sona saklıyorlar.

Assolistler gibi onu da en son sahneye çıkartacaklar.

Günü geldiğinde bomba patlatılacak ve verilecek hediyeler şöyle duyurulacak:

"Haydi tanksız, topsuz, makineli tüfeksiz, el bombasız ev kalmasın.. 500 kupona tank, 300 kupona top, 100 kupona makineli tüfek, 50 kupona el bombası.. Oyuncak değil hakiki.."

Hatta gazetelerden biri işi daha da ileri götürüp 1000 kupon biriktirene Savaşan Şahin bile verebilir! Medyama yakışır.

Öyle ya emir komuta zincirine giren, Mehmetçik gazetecileriyle övünen, ekranlarında ve sayfalarında savaş trampetleri çalıp savaş borulan öttüren, iç savaşı körükleyen bir medyaya en yakışan hediyeler savaş araç gereçleri olmaz mı?

Tabii bu hediyeleri vermeye başladıkları zaman gazetelerin gölge genel yayın müdürü, gölge başyazarı, gölge istihbarat şefi, gölge yayın kurulu da perde gerisinden çıkıp künyede açıkça yerini alacak.

İşte o zaman gazetelerin künyeleri şöyle olacak:

Genel Yayın Müdürü. İsmail Hakkı Karadayı (Genelkurmay Başkanı)

Başyazar:Tansu Çiller (Başbakan)

İstihbarat Şefi: Sonmez Koksal (Milli İstihbarat Teşkilatı Başkanı)

Yayın Kurulu: Hikmet Bayar (Kara Kuvvetleri Komutanı), Ahmet Çörekçi (Hava Kuvvetleri Komutanı), Güven Erkan (Deniz Kuvvetleri Komutanı), Teoman Koman (Jandarma Genel Komutanı)..

İşte size Milli Güvenlik Kurulu gibi yayın kurulu!

Belki şu anda künyelerde görünen gazete yöneticilerinin durumunu merak edebilirsiniz. Onlardan büyükbaşlar emir subayı, küçükbaşlar emir eri!

Zaten medya çalışanları da medya ordusunun horlanan, dövülen, sövülen, şamar oğlanına döndürülen acemi erleri..

Hal böyle olunca medya plazalar da birer kışla plaza!

'Yassak hemşerim" uyarısının çok sık duyulduğu, insanlara gazetecilik değil askerlik yaptırılan birer kışla plaza..

'Dikkaat! Kışla plazalar emir ve görüşlerinize hazırdır komtanım!"

...ŞİMDİ AYRILMAYIN...

tartışıyorlar. Yanlarına yaklaşıp sırayla tabelama bırak o arasın, seminerleri.. 20 derste du- 5 derste kendine ağ ra satma yontemleri önemi

zdan bir sarhoş adam çekip alıyor:İçki içince r, bütün insanları kalbime sokmak istiyorum, n hepsinden nefret etmeye başlıyor, hepsinin n, diye söyleniyor ve gerçekten bizden bir yarne bakıyor..O zaman hep böyle sarhoş kal, dinip ?lumuza devam diyoruz.

cesel ve çürümüş çiçek kokuyordu....

anın zemin katında, sarı sıcak bir pencere göde açılıyor ve biz bir odada, odanın ortakları kağıtları damdan bir kavanozun içindeki ştan insanlar görüyoruz. Pencereden onlara sal aletlerini hemen bir divanın arkasına sokkaçı bizi tanıyınca korkulan azalıyor. Bize yapyuyorlar. Hayalci sosyalist gruba mensubu alcamadıklarını, uzun süren tartışmalar sonuühürlü kağıtlarını yokedecek bir kimyasal bulorlar. Bizse birden heyecanıp: Çok ilginç, binen perdeyi suratımıza kapatıyorlar... Basılı ve nu düşünüp, gülmekle ağlamak arası bir ifa-

ne söylene gelen orta yaşlı ,fötr şapkalı, krakak kabartıyoruz: Yıllardır hiç beni ilgilendirmedense bu çürümüş uzun gecede beni ilgilendirmekle ilgili birşey düşünmek istemiyorum, gitüzyüze gelirsen ölürsün, dediler. Böyle olmek bir çare önerin.. Bız bu adamı biraz daha zor şünürken bir apartmanın üst katlarından baldan kendisiyle ilgili birşey düşünmek istemenin ar yarışları listesi. Bir keresinde bende aynı ezberledim, bana iyi geldi, diyor. Fötr şapkalı olıyor ve göğsüne bastırıp onu kendisine ve başlıyor...

atlara rehin bırakarak ve kaça kaça yaşayaşık,aşkımızın sonuna gelmişik, peki bizi bu günlere getiren hülyalı masalları ,aşk romanlarını, lirik şiirleri ,kanımıza giren şarkıları nereye rehin bırakacağız diye düşünürken gecenin o kör saatinde sülük satan bir adama rastıyoruz.. Sülük fazla kanı emen bir hayvandır, tuhaf bir hayalperestlikle fazla kan sadece aşık olan insanlarda bulunur diye sandığımız için, sülük satan adama koşuyor ve ona: Sülük sattığınıza göre hâlâ aşık olabilen insanlar var öyleyse, ne olur var deyin ,deyin ki biz de bu çürümüş geceye ve yokolan dünyaya bir başka son hazırlayalım. Sülük satan adam bize acıyarak ve derin bir sevgiyle bakıyor: Aşık olan insan hâlâ var, ama eskisi gibi aylarca yıllarca sürmüyor artık aşklar, artık dakikalarla , saniyelerle sınırlı.. Sonra hemen bitiyor. Artık kimse kimse için bana vazgeçilmez değil, kimse önemli ,kimse biricik değil. İnsanlar yalnızlık acılarını hafifletebilmek için, biri olsun yeter, diyor. Ben de artık sülükleri sadece yüksek tansiyonlular için satıyorum. Çünkü artık kimsenin aşk yüzünden yaz aylarında kanı fazlalaşmıyor. Bu ne zamandır böyle? diye soruyoruz sülukçüye. Eskiden sınıflarda oturamayıp ders dinlemekten sıkılan ve deniz kenarlarına, yemyeşil vadilere, dağlara koşan çocukları öğretmenleri anlayışla karşılardı. Şimdiyse bu çocuklar ya sürgüne gönderiliyor, ya da öldürülüyor, Özgürlüğe susamış çocuklarını sürgüne gönderen ya da öldüren bir toplumda hiç aşk yaşar mı söyleyin bana?

Artık hiçbirşeye gülemiyoruz. İçimizi derin bir hüzün kaplıyor, eski halimize dönüyoruz ve bahçenin duvarına oturuyoruz. Her taraftan çürümüş ceset ve çiçek kokuları geliyor. Ama çürümeyi hissedebilmek bile bir kurtuluş umudu taşıyor içinde. Önümüzden grev hakkı için verdiği mücadele erken sona erdirildiği için hayalkırıklığına uğrayan emektar bir memur geçiyor söylenerek: Çocuklarım bir türlü iyileşmiyor , benim hastalıklarım hep aynı, pencerelerimizin perdelerini hâlâ beyaza boyatamadım, mutfağımız hep yoksul, hep soğuk...

Güneş doğmadan önümüze ilk çıkan sinemaya giriyoruz; jenerik müziğinden anlıyoruz bunun bir aşk filmi olduğunu . Alışkanlık, gözlerimiz hemen nemleniyor Ama çok geçmeden bu aşk filminin bizim hatırlamak bile istemediğimiz, hatta küçümsediğimiz ayrılıklarımızdan yapıldığını anlıyoruz. Filmin kahramanları bizim durmaya bile tenezzül etmediğimizi istasyonlarda günlerce bekliyorlardı üstelik.

Filim onsızın olmadık yerde bitiyor. Yönetmenin hemen yanımızda olduğunu farkediyoruz. Üzerimize eğilip: Bu filmi bitirmem için hayatınıza ihtiyacım var, hep birlikte çürüyoruz ,ama ne olur bu filmi tamamlamadan birbirinizden ayrılmayın, diyor.. İçimiz tuhaf bir maceranın sıcaklığıyla ısınıyor .Peki, diyoruz çocuksu bir p heyecanla. Yönetmen kulağımıza fısıldıyor: Bana birbirinize sevdalıyken bütün duygularınızı anlatın.Çünkü size zamanın kutsal olduğunu kanıtlamak istiyorum.

Çürümüş gece bizi içine çeksede , birbirimizi daha fazla terketmeye hakkımız olmadığını anlıyoruz...

*Alanya'da kitap duşmanları tarafından yakılan Baran Kitapevi yeniden açıldı Bu kitapevini yaşatmalıyız!

BEZGİN BEKİR

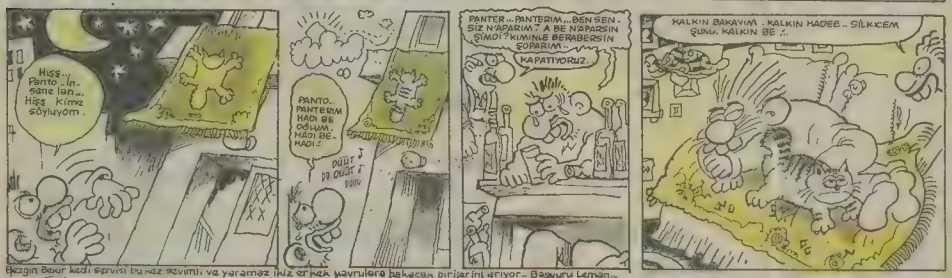

Bezgin Bekir kadın servisi bu kez sevimli ve yaramaz kız erkek yavrulara bakacak dadılar ini arıyor .. Başvuru Leman ..

KILLANAN ADAM

A. YILMAZ

Uyku Serşemi

Mesut Ceylan

Bu hatta (nedendir bilmiyorum) **Uyku Serşemi**'ne karikatür çizmeye çalıştım.. Lütfen kızmayın.. Affınıza sığınıyorum.. *M.C.*

MARLON

ERDİL YAŞAROĞLU

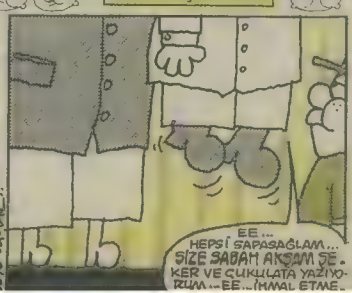

anlar...

Enver Gökçebağ

...Şiir, George Louis BORGES'e aittir... Sevgili; Abdurrahman KAYHAN, Vahide Bilgi, Oğuz İRFAN, Nurgül, Feyhan KESKİN, Akşam Delisi, Nilgün ERGÜL, Kemal TAHCAN, Ecemat DEMİRAĞ, Koray, Gülseli GÜRSAY, Gülsün ERGÜL, Yeşim TACİROĞLU... Hepinize sevgiler...

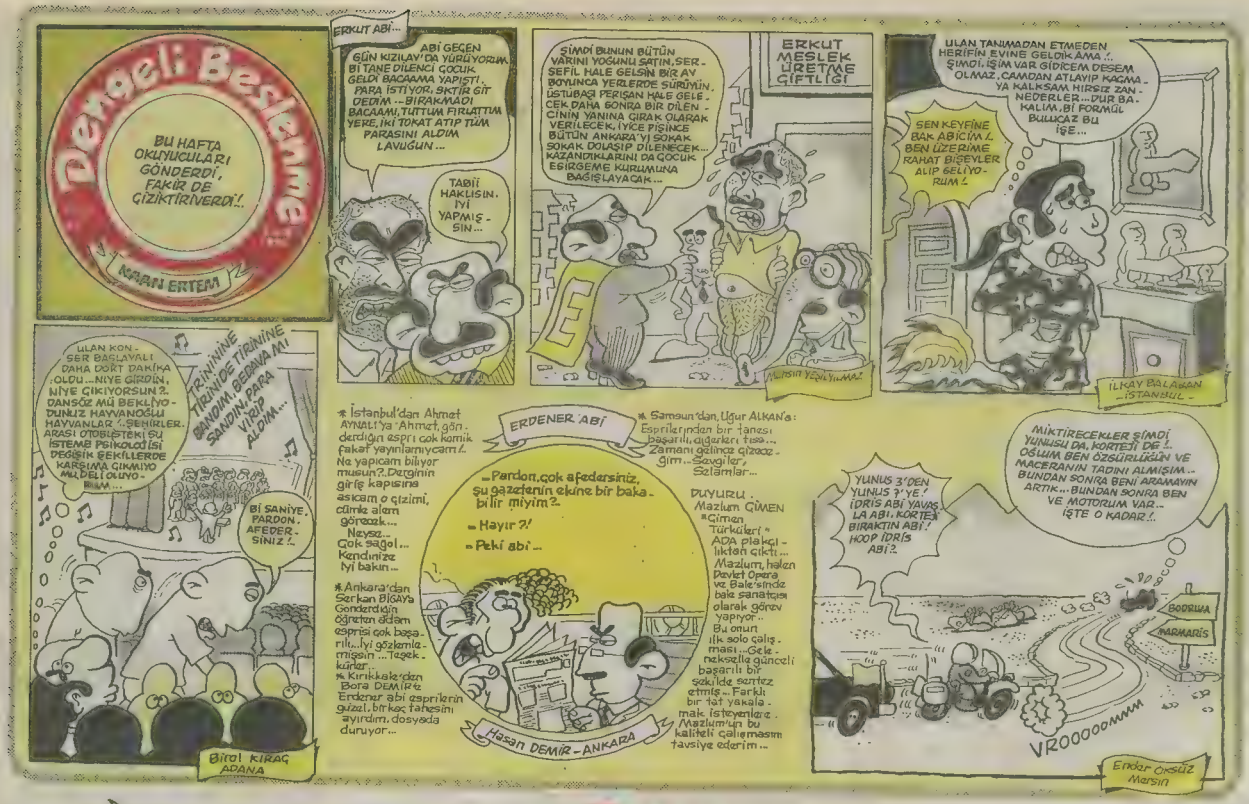
Dengeli Beslenme
BU HAFTA OKUYUCULARI GÖNDERDİ, FAKİR DE ÇİZİKTİRİVERDİ!.
KAAN ERTEM
ERKUT ABİ...
ABİ GEÇEN GÜN KIZILAY'DA YÜRÜYORUM, BİR TANE DİLENCİ ÇOCUK GELDİ BACAAMA YAPIŞTI. PARA İSTİYOR. SKTİR GİT DEDİM ... BIRAKMADI BACAAMI, TUTTUM FIRLATTIM YERE, İKİ TOKAT ATIP TÜM PARASINI ALDIM LAVUGUN ...
TABİİ HAKLISIN. İYİ YAPMIŞSIN ...
ŞİMDİ BUNUN BÜTÜN VARİNİ YOĞUNLU SATIN, SERSEFİL HALE GELSİN BİR AY BOYUNCA YERLERDE SÜRÜYÜN. ÜSTÜBAŞI PERİŞAN HALE GELECEK. DAHA SONRA BİR DİLENCİNİN YANINA ÇIRAK OLARAK VERİLECEK. İYİCE PİŞİNCE BÜTÜN ANKARA'YI SOKAK SOKAK DOLAŞIP DİLENECEK... KAZANDIKLARINI DA ÇOCUK ESİRGEME KURUMUNA BAĞIŞLAYACAK...
ERKUT MESLEK ÜRETME ÇİFTLİĞİ
ALLAHIN YERİYİ...MAZ
ULAN TANIMADAN ETMEDEN HERİFİN EVİNE GELDİK AMA .!. ŞİMDİ, İŞİM VAR GİDİCEM DESEM OLMAZ, CAMDAN ATLAYIP KAÇMAYA KALKSAM HIRSIZ ZANNEDERLER... DUR BAKALIM, Bİ FORMÜL BULUCAZ BU İŞE...
SEN KEYİFİNE BAK ABİCİM .!. BEN ÜZERİME RAHAT BİŞEYLER ALIP GELİYORUM .!.
İLKAY BALABAN - İSTANBUL -
ULAN KONSER BAĞLAYALI DAHA DÖRT DAKİKA OLDU ... NİYE GİRDİN, NİYE ÇIKIYORSUN ?. DANSÖZ MÜ BEKLİYORDUNUZ HAYVANOĞLU HAYVANLAR !. ŞEHİRLERARASI OTOBÜSTEKİ ŞU İSTEMİ PSİKOLOJİSİ DEĞİŞİK ŞEKİLLERDE KARŞIMA ÇIKMAYA MI DELİ OLUYO... BİLİM ...
TİRİNİNE TİRİNİDE TİRİNİNE BANDIM, BEDAVA MI SANDIN, PARA VERİP ALDIM...
BİR SANİYE, PARDON, AFEDERSİNİZ !.
BİTTİ KIRAÇ ADANA
ERDENER ABİ
* İstanbul'dan Ahmet AYNALI'ya Ahmet, gördüğün espri çok komik şakalar yapıyorsun .!. Ne yapıcam bilmiyorsun ?. Dergi'nin girişe kapısına asıcam o çizimi, çünkü alem görecek... Neyse... Çok sağol... Kendinize iyi bakın...
* Ankara'dan Serkan BİGA'ya Gönderdiğin öğreten aldım espriyi çok başarılı...İyi gözlemişsin ...Tebrik...kürler...
* Kırıkkale'den Bora DEMİR'e Erdener abi espririnin güzel, birkaç tanesini ayırdım, dosyada duruyor...
Hasan DEMİR - ANKARA
* Samsun'dan Uğur ALKAN'a: Espirlerinden bir tanesi başarılı, diğerleri tıss... Zamanı gelince çizeceğim... Sevgiler, Selamlar...
DUYURU .. Mazlum ÇİMEN "Çimen Türküleri" ADA plakçılıktan çıktı... Mazlum, halen Devlet Opera ve Bale'sinde bale sanatçısı olarak görev yapıyor.. Bu onun ilk solo çalışması...Gelecekliç güncel başarılı bir şekilde sürdüreceğini ümit ediyorum... Farklı bir tat yakalamak isteyenlere Mazlum'un bu kaliteli çalışmasını tavsiye ederim...
YUNUS 3'ÜNCÜ YUNUS ?'YE ! İDRİS ABİ YAVAŞLA ABİ, KORTEJİ BIRAKTIN ABİ ! HOOP İDRİS ABİ !?
MİKTİRECEKLER ŞİMDİ YUNUSU DA, KORTEJİ DE !.. OĞLUM BEN ÖZSÜRLÜĞÜN VE MACERANIN TADINI ALMIŞIM .. BUNDAN SONRA BENİ ARAMAYIN ARTIK... BUNDAN SONRA BEN VE MOTORUM VAR... İŞTE O KADAR !.
BODRUM
MARMARİS
VROOOOMMM
Erdar ÖKSÜZ Marsin

HEYYT SAVULUNNN.. BATTAL GAZİ GELİYOOORR..
ETYAH BOKU YEDİK!..
HEPİNİZİ ZİKKİM NİHAHHA
GÖKHAN DABAK
STAAK
ING
ZIVVVVV
HA!
GEÇTİ DAĞ GİBİ YİĞİDİM BATTAL GAZİ'M GETTİİ
AFERİM ÇOCUM SENİN ADIN NE BAKİİM?
MALKOÇOĞLU.
EŞŞEKOĞLU EŞEK
Menteşe mantalitesi.
Periskop bayramında mavi mandalina yanılgısı. İçgüdüsel spazmlara geyirtilmiş geyik takviyesi. Mecburi istikametlerde yerel tınılar. Balkabağı şeklinde şebekler . Otantik geyirtiler ve ananevi osuruklar. Ah nerde o eski balgamlar. Psikopat pergeli ve yamuk dareiler. Nükleer başlıklı kız. Aşıyan yollarında izi kaybolmuş uygarlıklar. Balmumu beyinli filozof yahnisi. Bunları daha uzatmakta mümkün veya uzatmamaktü mümkün . Öyleyse her yeni burunlarımızı gökgüneşi rengine boyayalım ve kutlamalar yapalım ve bundan simetrik hazlar duyalım. Derhal atlarımızı yağlayalım ve dağlara doğru koşturalım. Belki fethedecek bir kale belkide kulağımıza takacak bir lale bulabiliriz. Bulamasakta hiç dert deyil. Nede olsa yarının süslü yanılgalarından vazgeçmişiz . Sevgilii külük dene doldun tepeleme. Haydi şimdi hep birlikte bağıralım mavi marmelat kafama üç beş balık at diye. Veyahutta vektifiye tınısı. Evet. Kesinlikle öyle.
HİMMET AMCA BEN AY'A GİDİYOM BİR İSTEĞİN BİR ARZUN VARMİDİR?.
YOL BE OĞUL NE İSTEEM ÖLCEE.SAĞLICAKLA GEET SAĞLICAKLA GEL.
KLİK
AY YOLLARINDA TAŞ VAR. YARİN GÖĞÜNDE KAŞ VAR. HOPTİRİ ♪ NAYNAY
VE GİDER
VÖZZ

SELÇUK ERDEM

LOMBAK'TA REZALET! Şaşkın ikili bu hafta benden özenip penguen esprisi yapmışlar. Sevimli aptalların, eskimolar kuzeykutbunda, penguenler ise sadece güney kutbunda yaşarlar! Bir penguen bir eskimoyu ancak televizyonda görmüş olabilir - bu da küçük bir ihtimal. Okuyucular esprimize sırf bu açıklamam yüzünden gülecekler! Sol bol kitap okuyun, uzmanı olmadığınız konulara bulaşmayın ve sizi rezil etmeme rağmen, beni sevmeye devam edin

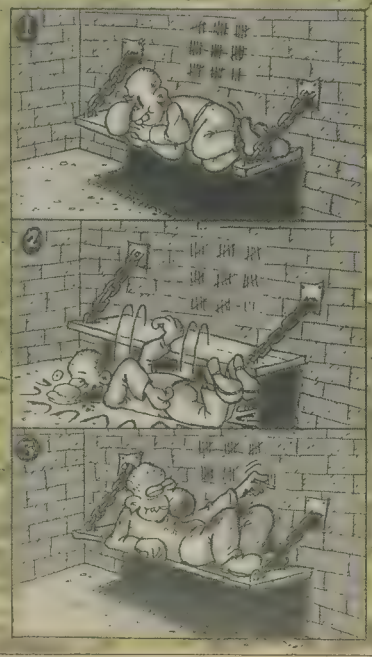

Cumhur Cemaat

A. YILMAZ

Üç onluk Yaşar'la babasının maceraları...

İNSANDA HUSUSİ HİSLER UYANDIRAN ÇETİN ŞİİR

Bronşit olan bir sevgili mikrop saçar
Huzursuz eder sevdiğini
Oysa vitaminli, sütlü içen kişi böyle olmaz
Daima zindedir, Atiktir.
Dolayısıyla mineral bakımından zengin
Kalori açısından elverişli gıdalar alınmalı
Sevgiliye eziyet çektirilmemelidir.
Tabi birde kuş ve doğa hadisesi var
Onlarda öyle olur, kuş öter, sevgili coşar! Doğa da bazen ıslak zeminlidir!.

Bu haftaki köşemi sevgili Hakan Gündüze ithaf ediyorum...

Bu arada Ayvalıklı okuyucularıma sevgiler... Bi de şey diyecektim...

ANLAYANA HER YER BOSNA

Modern dünyanın ortasında Bosna cehennemi hepimize, günahlarımızdan arınmak için eşsiz bir fırsat veriyor. Masumluğumuzu, fedakarlığımızı dünyaya göstermek için inanılmaz büyüklükte bir kahramanlık seçkinlerine ikram etmeden rahat edemez.

Gösteri toplumu aydınlarına kahramanlıklar armağan eder, gösteri toplumu kahrmanlıkları seçkinlerine ikram etmeden rahat edemez.

Ünlü zengin sanatçının çocuk yuvasında oyuncak dağıtan görüntüsünü fazlasıyla kullanıldı ve klasikleşti. Artık otuz yıl IBM, petrol veya benzeri şirketlerde çalışmış kırmızı politikalarıyla dünyanın ağzına sıçmış insanlar, emekli olunca, barış yolculuğuna çıkıyor, dünyamızı pis çevreden, kirli savaştan kurtarmak için manşetlerde ekranlarda harekete geçiyor.

Gösteri toplumu için bir aşama bu fotoğraflar . Bu çevreci hanımların yanında, elinde oyuncaklarıyla bizim ünlü sanatçımız ne kadar mahzun ve işe yaramaz olarak kalıyor.

Kahramanlık hayatın her anında her köşesinde her ilişki tarzında sonsuz sayıda mevcuttur.Gösteri toplum, kahramanlık anlarını tespit eder. Bu kutsal anların fotoğraflarını seçkinleriyle süsler.

Gösteri toplumu kahramanlık nişanlarıyla, kara, iğrenç, vahşi bir hayat içinde milyonlarca insanı sömürmüş, katletmiş, işten atmış insanlara, keyifli, huzur dolu bir emeklilik sürmeleri için, altın kalpleri tespit eder, noelden önce vicdan sahiplerini safalarında konuşlandırır.

Bizler için hiç boş durmamış bizler için ömür boyu çalışmış bu kahramanlarla villalarının avizeli salonlarında röportajlar yaparlar.

Bu işadamları üniversiteler, bu medya, Bu Bosna'dan daha iğrenç, daha acımasız kırmızı politikalarını kan dökerek çözümleyen vahşetinde büyüyor. Bir de kurtarıcı fotoğraflarıyla Bosna'ya çıkartma yapıyorlar, çıkartmayı medyanın kendisine yapmak gerekir, çıkartmayı, ulus devletlerin trajik kaderi olan kırmızı, kan döken, milli politikacılarının ve onun aydınlarının üstüne yapmak gerekir.

Bosna'nın kanında ruhsal arınma banyosu yapıyoruz, tüm pisliklerimizi, kırmızı politikalarımızı orada yıkıyor, tüm faşizmi Sırplar'da, tüm vahşi kapitalizmi de batıyla özdeşleştiriyoruz.

Bosna'ya koşacağız, Bosna'ya uzanan elleri bin kez öpeceğiz, ve Bosna'ya giden insanlar içinde, yüreği, gözleri, tertemiz insanları asla unutmayacağız, ama bir eli, ülkesindeki kırmızı politikalarda, diğer eli Bosna'daki aydınlar asla inanmayacağız.

● ● ●

Avrupa Birliği'ne Avrupa'ya zorlayan en temel korkuların başında Batı'nın kendi icat ettiği ulus milliyetçiliğinin en sert köşe başı II. dünya savaşı ve onun dillere destan Fransız Alman düşmanlığı yatmaktadır.

II. Dünya Savaşının acı sonuçlarına rağmen Avrupalılar Avrupa Birliği'ne bizler kadar sıcak bakmadı. Tüm ülkelerde yapılan referandumlarda yüzde 49/51 gibi neticelere zor ulaşıldı. Yani, Avrupa Birliği'nin önündeki en büyük engel yine Avrupalı'dır.

Türk halkı Avrupa Birliği'ne dünden gönüllü, Yeni Yüzyıl Gazetesi Haydi Avrupa'ya kampanyasını Avrupa'da yapması gerekir.

Kırmızı milli politikalar ikiyüzyıldır içerde ve dışarda kan dökerek yaşamaktadır.Siyasi tarih göstermiştir ki, kırmızı politikalar yaşadıkça kanın, düşmanlığın önünü almak mümkün değildir. Kırmızı politikalardan en acı dersleri Avrupa çıkarmıştır ve dışarda canı çektikçe ama içerde elli yıldır henüz tek bir damla kan akıtmamıştır.

Kırmızı politikalardan en acı dersleri Avrupa çıkartmıştı ve dışarda canı çektikçe ama içerde elli yıldır henüz tek bir damla kan akıtmamıştır.

Avrupa Birliği oluşmadan kazandığı en büyük siyasi başarı budur.

Tam da, Bosna cehennemi, Avrupa Birliği'ne inanılmaz ihtişamda canlı naklen yayın ulus milliyetçiliğinin vahşi sonuçlarını göstermekte, hala tereddütü olan Avrupa'lıya acı, derin dersler vermektedir.

Bosna cehennemi, Avrupa Birliği'ni güçlendirmek için inanılmaz güzellikte bir propaganda fırsatı.

Tarihin en büyük siyasi dönemeci olan Avrupa Birliği, böyle bereketli bir ateşi bir günde söndürür mü? Bosna 'da savaşan, birbirini katleden tarafların canlık boyutlarının II. Dünya savaşı ölçeklerini aşması için dua etmez mi?

Bu sessiz duayı hep birlikte izledik.

Kendi insanlarına son derece saygılı,·sınırları dışındaki yangından ise bir Neron deliliği üreten Batının, bu sessiz paranoyasının ruhsal sonuçlarını çözümlemek zorundayız.

İşte Bosna katliamlar, savaş tersine döndü. Canımız o·kadar yanmıştı ki..

Hırvatlar'ın katliamlarından manşetlerde ekranlarda zevk almaya başladık.

Şimdi, nedir bu? Bir imha savaşından haz duymak.

Kırmızı politikalarla doğup büyüyen ulus devletlerin, insanlarına taddırdığı bu haz, kıyamete kadar, birbirini kanını içerek yaşayan komşu devletler, halklar üretir. İşte Kuzey Irak'taki birbirleriyle savaşan kürt grupları, işte Ermeni düşmanlığı.

Kırmızı politikalar milli devletlerin doğal sonucudur. Bir devletin, yöneticilerinin iyi kötü oluşuyla asla ilişkisi yoktur. Bakanlar Kurulu'nu İsa ve havarilerinden de kursanız, özgürlüğü, huzuru ararken, bir imha savaşından haz duyan halklar milletler üretirsiniz.

Tarih, Bosna'da bizi, çaresizliğimizle,masum gözyaşlarımızla çırpınırken, birden imha savaşından zevk alan manşetlerde ekranlarda yakaladı.

İşte tarihi, Bosna'da değil, bizlere imha savaşından zevk aldırdığı böyle anlarda yakalamamız gerekir. Tarihi buralardan daha içerden okumamış oluyoruz.

Bir imha savaşıyla "oohh" deyip rahatlarken canlikle katillikle suçladığımız Batı'nın neron deliliğini biraz daha içerden tanımış oluyoruz.

Geçtiğimiz yıl Fransızlar'ın Zafer Bayramı'nda tarihlerinde ilk defa Alman askerleri tören adımla Şanzelize meydanında Fransız halkının alkışlarıyla resmi geçitteydiler. Bu ne demektir? İran'daki mollalar, ya da Ermeniler, ya da Yunanlılar, Ankara'da resmi geçitte.. Böyle akılalamaz deliliği bu ülkede kimse düşünemez. İşte Avrupa siyaseti

metafiziğini ulaşmış durumda.

Alman askerlerinin Şanzelize'de boy göstermesi, Avrupa Birliği'nin değil. Avrupa kıtasının en büyük orgazm anlarından biri. Manşetlerde Bosna olduğu için, bu tarihi anı göremedik.

Batı'da , biz de, Bosna yangını karşısında çaresiz, birimiz Neron deliliği üretiyoruz, birimiz imha savaşından zevk alıyoruz. Ama, galiba, Avrupalı, hiç değilse, kendi deliliğini çözümlemiş ve üstüne gidiyor.

Bu üç beş siyasetçisinin diplomatik başarısı değil, Erasmus'dan Sartre'a dörtyüzyıllak aydınlanma serüveninin onbinlerce filozof ve aydının sürüklediği gelecek.

Hiç değilse içerde kırmızı politikalarımızdan kurtulmadıkça, elin Neron delisine gülmek hakkına sahip değiliz. Onlar en azından "deliliklerinin' farkında, bizler ise yaşadığımız bu deliliği hala "kahramanlık " sanıyoruz.

NİHAT GENÇ

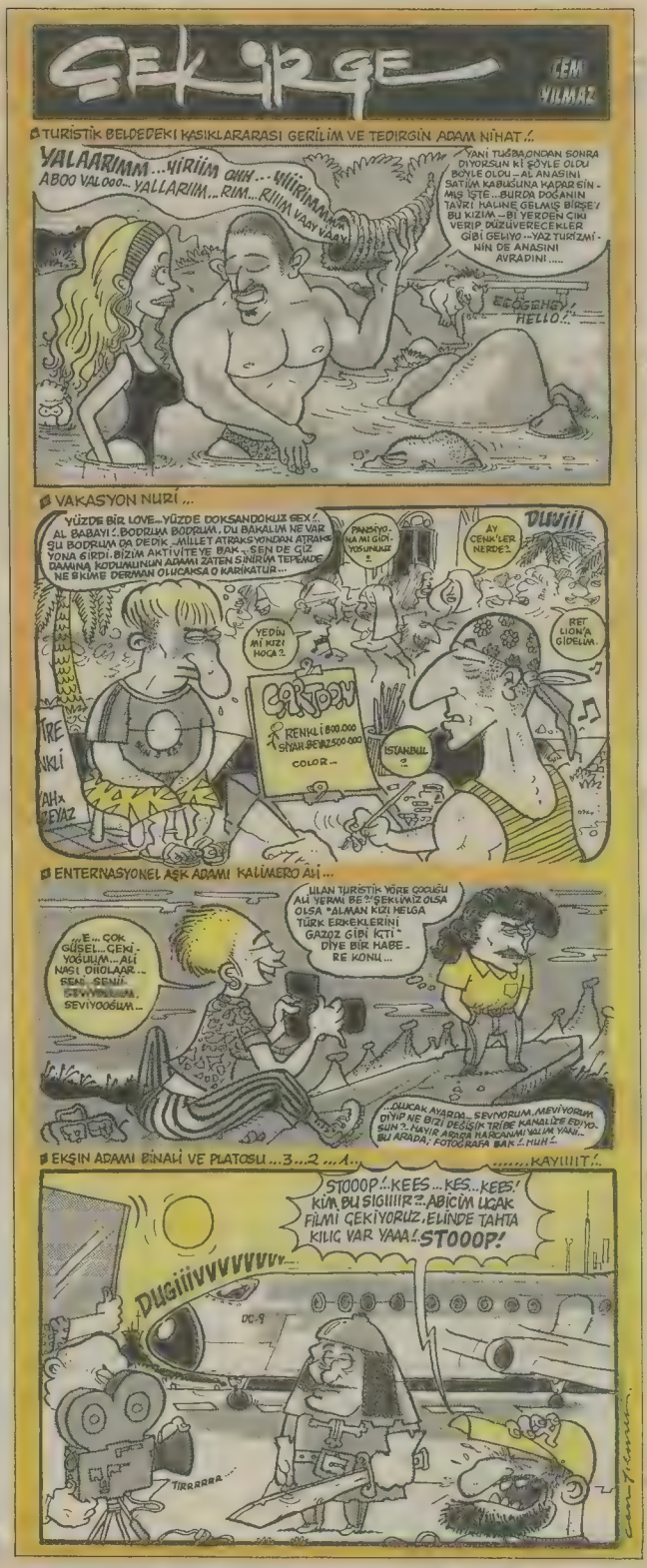

KILLANDIRMA SERVİSİ

BİRTAKIM ADAMLAR

(Üç: Birtakım Şairler)

Orhan Veli Kanık, otuzaltı yaşındayken bir gece Ankara'da belediyenin kablo döşetmek için kazdırdığı bir çukura düşerek ayağından yaralandı. Dört gün sonra İstanbul'da bir dostunun evinde hastalandı ve kaldırıldığı Cerrahpaşa Hastanesi'nde beyin kanamasından öldü.

Orhan Veli öldüğünde **Cahit Sıtkı Tarancı** kırk yaşındaydı. **"Korkunç Güzel"** adlı şiirini o dönemde yazdı:

"Bu el titremesi kadeh tutarken
Bu yaşta nasıl koyuyor insana
Orhan gibi vaktinde
gitmek varken
Değer mi oyalanmana
Rakıdan tütünden beter alışık
Olduğumuz korkunç güzel
bir şey var
Tutmuş bırakmaz bizi bir sıkımlık
Canımız çıkana kadar"

Cahit Sıtkı, kırkaltı yaşında öldü . O öldüğünde **Ziya Osman Saba** da aynı yaştaydı. Arkadaşı için **Düşümde** adlı şiirini yazdı:

"Düşümde göördüm Cahit"i:
Banka gibi bir yer,
Aynı servise verilmişiz,
Yolumu gözler.
Baktım ki toplamış memurlarını
Nutuk çekmede şefimiz.
El edip geçecektim yerime
Sessiz.
Cahit bu dayanamadı,
boynuma atıldı.
Gözyaşlarını duydum
yüzümde bir ara
O, düşümde ağladı
Bense uyandıktan sonra."

Ziya Osman, bir yıl sonra öldü..

"Bağlılık" budur işte, sadece iş için biraraya gelmek, mesai arkadaşı olmak ya da en fenası, sahte güleryüzlü dostluk illüzyonu yaratmak değil.

Konu hicrana dönüşmesin, size bugünün en önemli şairlerinden **Ferhan Şensoy**'un bir şiirini aktarmak istiyorum:

"birbirinden saygısız
kentsoylu şişman arsız
bağdaş kurup medreseler
arasına
pis bakarlar adama
mısır çarşısından otobüse
bindirdiğin
istanbul'u gezdirdiğin
hüzünsüz lale soğanını eşelerler
işlerler martta diktiğin
şiirlerin dibine
çok güçlüler çok ürkersin
salamlarla sosislerle beslenirler
ekmek mekmek yemezler
karbonhidrat rejimdeler
bir olsalar adam döverler
çok korkunçtur
ayazpaşa kedileri"

Yaklaşık dört yıldır Ayazpaşa'da (Gümüşsuyu) oturuyorum, buranın sayısız kedisi hakkında yazılmış bu dizeler çok güzel çok da doğru. Hakkaten azman gibiler.

Vedat Özdemiroğlu

TEORİDE VE PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

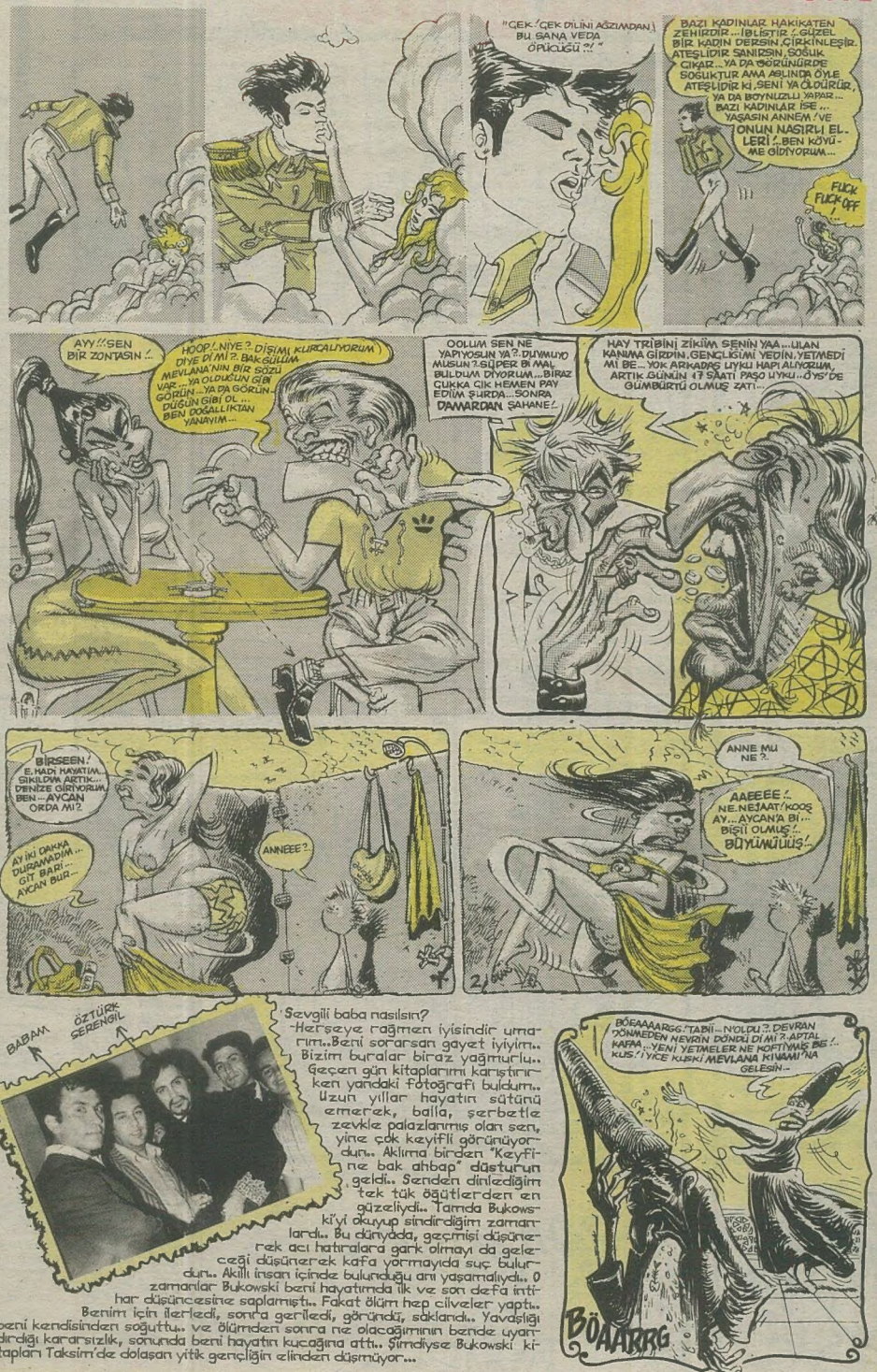

Sevgili baba nasılsın?
-Herşeye rağmen iyisindir umarım..Beni sorarsan gayet iyiyim.. Bizim buralar biraz yağmurlu.. Geçen gün kitaplarımı karıştırırken yandaki fotoğrafı buldum.. Uzun yıllar hayatın sütünü emerek, balla, şerbetle zevkle palazlanmış olan sen, yine çok keyifli görünüyordun.. Aklıma birden "Keyfine bak ahbap" düsturun geldi.. Senden dinlediğim tek tük öğütlerden en güzeliydi.. Tamda Bukowski'yi okuyup sindirdiğim zamanlardı.. Bu dünyada, geçmişi düşünerek acı hatıralara gark olmayı da gelecegi düşünerek kafa yormayıda suç bulurdun.. Akıllı insan içinde bulunduğu anı yaşamalıydı.. O zamanlar Bukowski beni hayatımda ilk ve son defa intihar düşüncesine saplamıştı.. Fakat ölüm hep cilveler yaptı.. Benim için ilerledi, sonra geriledi, göründü, saklandı.. Yavaşlığı beni kendisinden soğuttu.. ve ölümden sonra ne olacağımının benide uyarmadığı kararsızlık, sonunda beni hayatın kucağına attı.. Şimdiyse Bukowski kitapları Taksim'de dolaşan yitik gençliğin elinden düşmüyor...

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

HARALA GÜRELE: HALK HİKAYELERİ SERİSİ DURSUN ALİ'NİN YÜKSELİŞİ...

LeMan MİZAH DERGİMİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba

Ben yaşama umudunu yitirmiş, direnmeyi anlamsız bulmuş bir okuyucunuzum. Bütün inançlarını değerlerini yitirmiş, hayalkırıklığına uğramış, terk etmiş, terk edilmiş. Ve en kötüsüde geçmişte yaptıkları için aranan biriyim. Ve en önemlisiide beş ay önce tanıştığım herşeyden çok sevdiğim, güvenip herşeyimi kendinise anlattığım buna rağmen benimle kaçıp evlenen ama izim bulununca polislerden korkup annesine dönen ve benimle boşanmak için dava açan küçük eşim, güzelim, kısada sürsede hayatımın en güzel en mutlu günlerini kendisiyle beraber yaşadığım Esram'ın kendisinden hiç beklemediğim davranışları. Beni en çok üzende bu.

Kendim için iki yol düşünüyorum. Başkada düşünemiyorum. Ya gidip teslim olurum, cezama katlanırım, ya da yaşamıma son veririm. Aslında ikisinide istemiyorum. Ben Esra'mi onunla geleceğe dair kurduğumuz planları güzel bir iş bulmayı ikimize ait bir ev, iki çocuk biri kız biri erkek ben akşam işten geleceğim, o en çok sevdiğim yemeyi pişirmiş, gazete okumayı beraber bulmaca çözmeyi pazar günleri elele dolaşmayı, çok paramız olunca haftalık gezilere çıkmayı, akşamları ,eşe dosta gezmeye gitmeleri , ziyaretimize gelenleri, güzelce ağırlamayı. Gece yatağa girince yapacağımızı söylediğimiz daha neleri. Belki çok basit ama güzel. Ve hele benim gibi eski bir PKK'li kaçağı için çok zor olan birisi için ne güzel. On yedi yıllık hayatı boyunca hep acı ve yokluk içinde yaşamış Esram ve 23 yıllık hayatı boyunca ölümlerden dönmüş hasta babası olmak üzere onlarca arkadaşını kurşunlarla kaybetmiş benim gibi birisi için birisini sevmek sevilmek yuva kurup onu yaşamak yaşatmak kadar ne güzel olabilir.

Bunca olanlardan sonra hiçbirşey olmamış gibi nasıl yaşayabilirim. Hayır asla yaşayamam. Ya ölürüm ya da normal bir insan gibi yaşama şansımın olabilmesi için teslim olurum.

Elveda dostlarım başta bizi bizden daha iyi bilip anlayan Cezni Ersöz abim, Leman çalışanları ve okurları. Siz bu satırları okuyunca ben ya bedenimle ya da düşlerimi düşüncelerim ve inancımla sizden ayrılmış olacağım.

Yılmaz Kahraman

Analara ve çocuklara dokunmayın efendiler!

Çok eskilerde kaldı o günler. Sabah namazında bizi uyandırıp, tespih çekmemiz karşılığı sütlü kahve vaadeden anamın ak saçları, lanışıklar ve acılarla dolu yüzü ve nasır bağlamış bütün parmakları canlanıyor gözümde.

O sıcacık teneke sobamızın başına üşüşüp kaymanasını beklediğimiz sütlü kahveyi sabırlı ve şelkatli bir ananın gözlerine bakarak, büyük bir hüzün içinde sanki kutsal bir şeyi içiyormuş gibi besmelelerle yudumlayıp sofranızdaki tuz ve biberi katık ederdik ekmeğimize. Anam herkesten önce uyanır büyük bir bakır leğen içinde yoğurduğu hamuru her tarafından dumanlar fışkıran kara bir trene benzeyen o teneke sobamızın üzerinde insanüstü bir güçle gözlerini yakan dumana aldırış etmeden pişirmeye çalışırdı. O namuslu ve çalışkan elleri yedi çocuğu büyütmek, doyurmak, ekmek ve yemek yapmak, söküldeki dikip pantolonlarımıza yeni yamalar eklemek tarlada çapa yapıp odun taşımak, bir gün olsun kendine bir çift güzel laf etmemiş, kocasının hizmetine koşmak ve dünyada bilinen nice yorucu iş varsa onları yapmak için yaratılmış bir makineydi sanki. Bütün bunların yanında aylardan ramazan yani oruç ayı ise hiç dinlenmeden aç susuz akşama kadar didinip durmasını gördükçe yüreğimde bir yerlerin sızlamasına engel olamazdı çocuk aklım. Gecenin karanlığı bir ağrı gibi uykuların üzerine çöküverceye kadar uyumaz, el ayak çekilince sessizce yatağına kıvrılıp uyurdu. Sabaha kadar bir denizin içinde çırpınıp durduğunu söylerdi rüyalarında. Oysa denizi ömründe bir dela; o da mutlulukla anabileceği tek yılları olan çocukluk yıllarını çok gerilerdeki Sofya'da bıraktığını bilmeyerek, şimbıl şimbıl ışıkları yanan bir vapurla büyük bir korku ve şaşkınlık içinde boğazı geçerken gördüğünü söylemişti anam.

Amcamın kızının dizlerime dek uzanan önlüğüyle ilkokula başlamıştım. Utanırdım bu kız önlüğünü giymeye. Ana derdim başka bir önlük diksene bana. Avcının eline düşmüş yaralı bir ceylan çaresizliğinde gözlerime bakar, fukaralık işte a oğul der susardı. Utanırdım şu fukaralık denilen illetten. Sınıfta öğretmen Kızılay'a yardım pulları dağıtmaya başlayınca sıramda ezilir, büzülürdüm. Pulları almak zorunluydu ama o pullara verecek bin lira harçlığım hiçbir zaman cebimde olmazdı ve olmadı. Parlak muşambalarla kaplı defterlerinin ortasına yapıştırdıkları pulları göstere göstere sınıfa giren arkadaşlarımı gördükçe öğretmenin pul parasını ne zaman getireceksin sorusu aklıma gelir utançtan yerin dibine geçerdim.

En çok bayramları severdim, bayramlar bir başka güzeldi o zamanlar. Köyümüze her bayram öncesi uğrayan ve çocuklarla Hatçe Bacı adını taktığımız çerçiden borca alınan sile bezinden bayramlık mintan dikerdi anam. Mintanımı ve babamın yine borca aldığı lastik ayakkabıları bayram gecesi yastığımın altına saklar uykumun bir yarısı uyanır mintanımı ve lastik ayakkabılarımı yüreğimde şu an bile hissettiğim bir sıcaklıkla sevinçle okşardım. O gece düşlerimde rengarenk bir ayakkabıcı dükkanında gördüm kendimi ve bir türlü sahip olamadığım kırmızı lastik çizmelerin hepsinin benim olduğunu sanırdım..

Zaman bir su gibi akıp geçti. Büyük bir huzurla içtiğim sütlü kahvenin kokusu ve rüyalarımda artık görmez olduğum o kırmızı lastik çizmeler şimdi çok ötelerde kaldı. Dış, değil tmak değil, güzelim bir mendil niye kanar, mendilimde kan sesleri...

Cengiz Murat/ Ankara

Sevgiye Hasret Kıza;

Geçen haftaki yazını defalarca okudum.Yeter baba! diyorsun. Ailenі yakından tanıyan biri olarak ve ayrıca benimde adım geçtiğinden sanırım birkaç söz söyleme hakkım vardır.

Baban ne yapabilirdi. Çalıştığı o fabrikada gözünün önünde dönen dolaplar tüm rezilliklere şaşırıp kalıyordu. Orada genç kızların nasıl fuhuşa teşvik edildiğini, gençliklerinden uzak nasıl bir yaşamın içine sürüklerini görüyordu ve kızlarının aynı duruma düşmesini istemiyordu. O yaşanan ilişkilerin (ilişki demek ne kadar doğruysa) düzeysiz, çarpık ve bilinçsizce yapıldığının farkındaydı. Kirsal kesimden gelen her insan büyük şehirlerde tutanamıyor biliyorsun. Bazıları çok kötü tecrübeler yaşıyorlar. Kendini koruyamayan bir genç kızın bir bayanın Türkiye'de ne tür olaylarla karşılaştığını bilmem söylememe gerek var mı? Güpegündüz insanlara tecavüz edilen bir ülkede babanın suçu kendinize dikkat edin demekti. Ama siz çocuktunuz. Evet bunları o zaman anlayamazdınız.

Ama büyüdünüz. Üniversiteye gittin o büyük metropolde. Baban tüm kısıtlı imkanlarına rağmen maddi manevi imkanlarını senin için seferber etti. Senin okumanı ve bu erkek egemen toplumda söz hakkının olmasına biraz katkım olsun istedi. bundan gurur duydu. O büyük metropolün o büyük üniversitesine. O yurtta yaşanan olayları herkes biliyor. Ama sen onlar gibi olmadın biliyorum. İstediğin herşeyi yapabilirdin. O dört yıl boyunca gördüklerin tüm çirkefliklerin, bayağılıkların ağına düşebilirdin ama arkadaşlarının aksine birşey yapmadın. Kimsenin ruhu duymazdı yaşadıklarından. Ne babanın ne de başka insanların.

Yazında sana biraz sevgi gösteren biriyim, seni yüzüstü bıraktığımı söylüyorsun. Seni yüzüstü bırakmadın. Erkekleri tanımak için baban nasıl fırsat verebilirdi sana. Benim tüm çabalarıma rağmen sen dediğini yapmakta ısrarettin. Senden istediğim biraz zamandı. Birlikte yaşayabilmek daha iyi düşünmemiz gerektiğini ve zamana ihtiyacımız olduğunu söyledim sana. Sen ne yaptın. Bana güvenmedin. Arayı soğutmaya ve beni unutmaya çalışıyorsun dedin. Bana güvenmedin ve o güvenmediğin adamla birkaç gün sonra sözleneceksin.

Evet biliyorsun babanda izin verdi mecburen tüm bu olanlardan sonra. Alnındaki leke temizlendi. Yaşanan güzel duyguları iki insanın içinden gelen severek paylaştığı duyguları leke olarak görmeni yadırgadım. Biliyorsun düzenin kalıpların tabuların, piyasanın , feodalitenin, dışında yaşamaya çalıştım. Ama onlardan kaçtıkça yakalandım. Başaramadım ve sonunda girdiğime kadar battım. Senin bunda büyük payın var. Şimdi muhalif kimliğimi bir tarafa bırakarak kendimi hiç düşünmediğim bir dünyada bulacağım senin sayende. Klasik evlilik hayatı. Düşlerimi, ütopyalarımı bir kenara bırakacağım (arteleyeceğim) ister istemz. Bunu kendim için değil, sizler yakınlarım çevrem için yapacağım. Zaten herşeyi sizler belirliyorsunuz hayatımızda. Hayatımız sizin ipoteğiniz altında.

Evet bakalım alnındaki leke benimle evlenince temizlenecekmi? Bu ayın sonunda biliyorsun sözleneceğiz.

Sonra ne mi olacak? Ben bilmiyorum. Sen biliyor musun?

İbrahim

Hz. Medya

3 Ağustos 1995 İstanbul'un bir semtinde iki genç öldürülüyor. Bu olayla ilgili olarak TGRT televizyonu haberlerde bu gençlerin sol bir örgütün militanı oldukları ve parti içi bir hesaplaşma sonucu öldürüldükleri söyleniyor. Aynı gün Kanal D gençlerin militan olmadıklarını sadece sempatizan oldukları ve polisle işbirliği yaptıkları gerekçesiyle öldürüldüklerini söylüyor. İnter Star yasadışı örgütün gençleri arabaya bildirerek partiye girmeleri için zorladığı gençlerin bunu kabul etmeyince öldürüldüğü Show Tv de ise bu yasadışı dedikleri örgütle ilgili hiçbirşey söylenmiyor sadece cinayetin neden işlendiğinin bilinmediği faillerin meçhul olduğu söyleniyor. Işin en ilginç yanı bunları o kadar kendinden emin söylüyorlar ki sanki çok sağlam bir kaynaktan edinilmiş gibi sanki ölen gençler dirilip anlatmış gibi.

Evet Hz. Medya hangisine inanalım birine inansak diğerleri yalan. Aslında fazla şaşılacak bir olay değil egemenlerin hakimiyetinde olan ve halkın uyutulması için çalışan burjuva basının gerçek yüzü bu.

İşlenen her cinayeti devrimcilerin üzerine atmayı iyi biliyorlar. Halkı bize düşman etmeyi çok ıyı biliyorlar. Bu olayla ilgili yorumların herhangi bir kaynaktan edinilmediği uydurulduğu ortada.

Ulaş

..Sevgili Dostlar

Ben 19 yaşında ve hala liseyi bitirmeye çalışan bir gencim. Ve şu 19 senenin tamamı sorunlarla geçti. Niye yaşıyorum onu bile bilmiyorum. Şimdiden hayata küsmüş durumdayım. Neden mi? Neden 1) Yaklaşık dört sene önce babamla annem ayrıldılar, gerçi ayrılmadan öncede pek beraber yaşadıkları söylenemezdi. Çünkü babam olacak şahıs bizim nafakamızı bir alman kadınla yiyiyordu. Gerçi böylesi yani ayrılmaları daha iyi oldu. En azından evimizde kavga gürültü yok. Benim hazmedemediğim ve kıskandığım bir aileyi hep beraber bir yerde gezerken yerken içirken ne bileyim kısaca eğlenirken görmek. Merak ettiğim ise baba sevgisi.

Neden 2) Filiz Albayrak. Evet hayatımdaki ilk aşkım geçen sene tanıştığım biricik sevgilimdi benim sözlümdü, herşeyimdi. Babamın yaptıkları görünce onu hiç üzmemeye gayret ettim. Borç harç söz yüzüğü aldım. Ama o bana hayatımın en büyük darbesini vurdu. Beraberce evlilik hesapları yaparken beni yüzüstü bıraktı. Evet hemde bir araba sevdasına kısaca beni aldattı. Tek suçum deli gibi sevmek ve işçi emekliisi bir annenin çocuğu olmamdı. Ben emekçiysem devrimciysem herşeyin yasak olduğu bu ülkede bana sevmek de mi yasak?

Beni hayata şimdilik bağlayan şeyler ise devrimci arkadaşlarım, leman'ım, Grup Yorum'um, Cumhuriyet'im ve her zamanki can yoldaşım kısa samsunum.

İnanın bu mektubu yazmak için çok düşündüm. Ama Leman'daki dostların dertlerini birbirleriyle paylaştıklarını okudukça bana da cesaret geldi ve yazdım.

Leman emekçileri sizleri çok seviyorum. Tüm lemanist dostları çok seviyorum. Zaten insanlarda sevmesem şu anda cehennemdeydim.

Koçero

GÜLNAZ TOKGÖZ

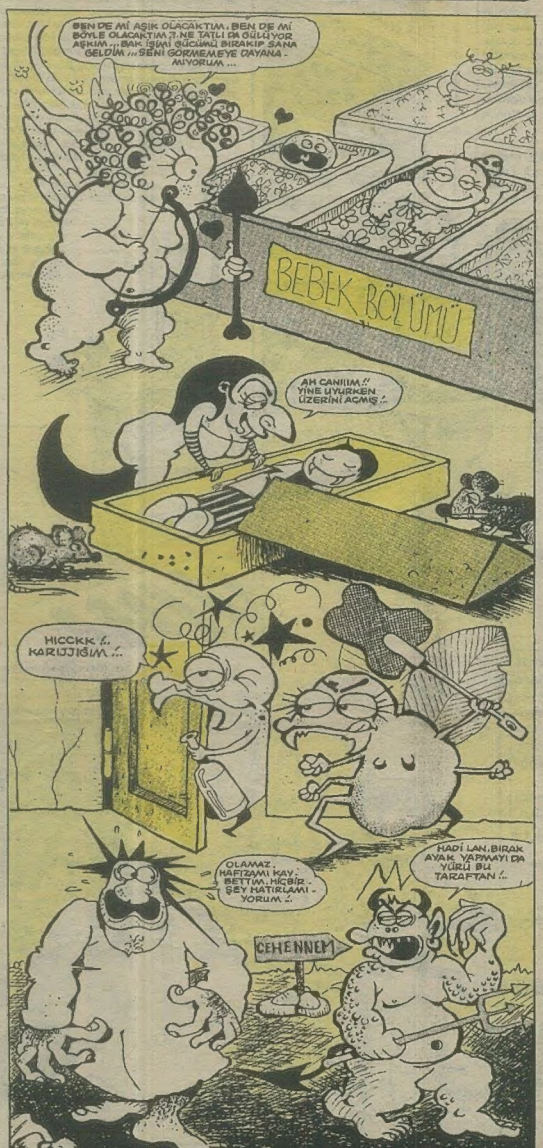

Sayı: 197 · 20 Ağustos 1995 Pazar

SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına: Mehmet ÇAĞÇAĞ

Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Yazar ve Çizerler:** Yasin ADIYEKE ● Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Fikret BEKLER ● Bahadır BOYSAL ● Semra CAN ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● M. FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Nuri KURTCEBE ● Altay MARTI ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● V.Ö. ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mehmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● A.YILMAZ ● Cem YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Ali Ekber USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Murat YÜCEŞAN ● Seyhan AYDIN ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletmer:** Orhan ACAR ● **Halkla İlişkiler:** Suzan ÇARK ● **Muhasebe:** Yaşar AKŞAHİN ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faxı:** 251 52 67 ● **Baskı:** BAŞMAT ● **Dağıtım:** Yay-Sat ● **Adres:** *Istiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst.*

ABONELİK KOŞULLARI

AMERİKA - (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 100 $
6 aylık Abone bedeli - 50 $

UZAKDOĞU - (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 125 $
6 Aylık Abone bedeli - 60 $

AVRUPA (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - 90 DM
6 aylık Abone bedeli - 45 DM

AVRUPA (UÇAK)
1 yıllık Abone bedeli - 105 DM
6 aylık Abone bedeli - 50 DM

YURT İÇİ (POSTA)
1 yıllık Abone bedeli - 1.200.000 TL
6 aylık Abone bedeli - 750.000 TL

BANKA HESAP NUMARALARI
Mark hesabı: 3001436 - 5
Dolar hesabı: 3001435 - 7
TL hesabı : 0102493 - 4
(Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

Buca Kapalı Cezaevi Yeni Bölüm Koğuş 5'ten Seyit'e;

Merhaba dostum. Merhaba dostlar. Dershaneye başladığımız ilk seneydi. Her sabah karşılaşıyorduk seninle, geçen koskoca üç seneden sonra birbirimizi daha yeni keşfetmiştik. Daha sonra Munzur, çay ocağı günleri. Bugün dönüp bakıyorumda yaşanılması gereken oldukça boş günlerdi. Aynı amaç için mücadele eden iki ayrı grubun oldukça basit birer sempatizanıydık. Basit diyorum çünkü bu grupları belkide çıkardıkları derginin güzel kapaklı oluşundan falan okuyorduk. En büyük yanlışımızda bu olmadımı.Kitap okumadan dergi okumak. Yaklaşık 1,5 senemizde böyle geçmişti. Daha sonra grupların yaptığı eylemlerle birbirimize hava atarmışcasına övünmeler. Birbirimizi aşağılamalar. Hatta bununla kalmayıp iki dergi okuduktan sonra kendimizi birşeylermişiz gibi yeni yeni insanlar kazanmaya çalışmak. Marx'ı Lenin'i veya dünya klasiklerini öğrenmeden devrimci olmak (illa bunları okumak şart değil) Ama bir işçi için, emekçi için, ezilen için biz ne işçiydik ne emekçi. Baba parasıyla marlboro içip devrimcilik yapan iki insandık. Birinci hatamız buydu, ikinci hatamızda sabahtan akşama kadar M. çay ocağında pineklemek, konserlerde slogan yarışına girmek. Senin G. Yorum, benimde G. Kızılırmak'ı için çabalamamız. Sonuçta sen şu an Buca cezaevindesin. Ben ise dışarda. Bunu sana söylemek istemiyordum ama tutuklanmadan 1,5, 2 ay önceydi. Ortak bir arkadaşımızla birlikte bir dershanenin deniz manzarak bir kafeteryasında (7. kat) konuşmuştuk. Sana herşeye sıfırdan başlamayı işe kitap okuyarak başlamayı ve varolan bütün düşünceleri (yandaş karşıt) iyice öğrendikten sonra en iyi karar verebileceğiizi söylemiştim. Ama sen beni korkaklıkla suçladın. Diğer arkadaşla birlikte çok uğraştık senin için. Ama sen o an inandığın şeyin doğru olduğunu söyledin. Diğerlerini bilmeden. Amacım inandığın inandığın düşünceleri kötülemek veya küçümsemek değildi. Sadece düşüncelerinin geçerliliğini kanıtlamak için yandaş ve karşıt diğer düşüncelerde bilmek gerekir diye düşünmüştüm.

Şu an ne bulursam okuyorum. Ve eminimki senda ordan daha güçlü ve bilinçli çıkacaksın. Seyit leman aracılığıyla konuşabiliriz. Cevdet abiye, Mikaile, Ferhat'a, Mustala'ya selamlar.. Ka beje bradere aziz. Dreç umarım tanımışsındır. Senin saz çalışını ne kadar özledimse orada çaldığın sazlar bütün engelleri aşarak kulaklarımda çınlıyor. Tüm tutsaklara dostça selamlar. Bir gün mutlaka.

Karga

İstanbul milletin eline oyun oldu

Ne zaman olduğu kesin olmayan bir tarihte İstanbul'dasınız. Çeşitli sorunlar var: Kültür kargaşası, insanların uyumsuzluğu anlayışsızlık ve cehalet; hava kirliliği, işsizlik ve altyapı eksikliği.. Yalnız küçük bir fark var. Herşey bilgisayarda. Türkiye'de yazılmış ilk Türkçe FRP olan İstanbul Efsaneleri bu konuda uzman olmayan üç gencin imzasını taşıyor. Bir de yardımcı tayfası var ki sayısı sürekli artıyor. Ben esas işi yapan üç canavardan birinin annesiyim. Adımı vermek istemiyorum, çünkü başıma geleceklerden kimseyi sorumlu tutmak istemiyorum. Bu bilgisayar işi çıktığından beri eve giremiyorum; girsem çıkamıyorum. En son sigara izmaritleri, kağıtlar ve kutular arkasında gördüm onları, geçen hafta oyunları paketleyip dağıtılar, bu arada konuşmayı unuttuklarını farkettiler mi bilmem ama ben size yazmak ve bu oyundan haberdar etmek istedim. Çünkü bu kadar işin arasında bir tek Leman okumaya karar vermediler. Birde şu İstanbul Efsaneleri'nden haberdar olun da alın oynayın. Bahaneyle İstanbul'u kurtarmış olursunuz, demek istiyorum. Yani mesela.. Ben bu bilgisayar işini hiç anlamıyorum, oyunun adı İstanbul Efsaneleri ama bizim İstanbul aslında İstanbul değil diyorlar. Oysa bakıyorum da basbayağı bildiğimiz yerler. Mecidiyeköy mesela.. Aynen karakol falan da yanı. Işın ilginç yanı, düşmanlarınızı yalnızca silahlarla değil vecizelerle de altebediliyorsunuz. Silahlar da zaten ölçücü biçici ve üzücü silahlar olarak sınıflandırılmış. Oyunda İstanbul'u kurtaracak olan dört kişinin kimler olduğu tam olarak belli değil. Hatta oyunda böyle tipler de yok. İşte sizin hayal gücünüz burada lazımmış. İstanbul'u kurtaracak olan tipleri siz yaratıyorsunuz. Ve İstanbul'un sokaklarına dalıp oyuna başlıyorsunuz. Artık sokak kavgaları mı,sürpriz alışverişler mi? Başımıza ne gelirse.. Herşey sizin elinizde oluyormuş. Bu işi uzatmaya niyetleri de var ki iki disketlik bu ilk oyunlarına Birinci bölüm Lale Savaşçıları demişler. Bunu da son anda farkettim. Yalnız henüz işin başındalar, oyunları Amiga'da oynanabiliyor. PC ve diğer versiyonlarının hazırlık çalışmaları ise sürüyor. Başıma gelecekleri düşünemiyorum. Ben bu çocuklarla konuşabilmek için İstanbul Efsaneleri'ni oynamak zorundamıyım? Ne dersiniz.

Leman okuru bir anne

Okulda bizlere artık insan hakları dersleri verilecek.

'Oğlum Yunus bugün kü insan hakları dersine çalıştın mı? Yoksa dayağa hazır mısın? Kızım Ayşe insan hakları dersinden sonra reviride seni bekliyorum bakirelik kontrolü var. Aman ha geç kalma yoksa fena olur. Bize insan hakları öğretilecek. Ve bizler haklarına sahip insanlar olucaz. Hadi sende. Nerde o günler. Refah partisindeki yobazların MHP'deki faşistler ve diğer bilumum kanemici beyinsizler. Belki bir gün bu ülke demokratik bir ülke olucak. İnsanlar birbirlerinin haklarına saygı duyacak. Ama ben ondört yaşımda olmama rağmen o günleri göremeyeceğim.

Şarlo / Bodrum

Duyuru... Duyuru...Duyuru...Duyuru...

Ankara Bahçelievler Deneme Lisesi mezunları derneğinin iki ayda bir çıkardıkları **DENEME** isimli derginin Temmuz sayısı çıktı.

Merhaba Leman Dostları

Yaklaşık 3 yıldır cezaevinde yatmaktayım, tüm tutsaklar gibi özgürlüğüne kavuşmanın özlemi ve hayalini kuran demokrat düşünceye sahip biriyim. Yaşamımız dört duvar arasında toplumsal olaylardan uzak toplumdan uzuk toplumdan kopuk (tabiki fiziken) bir yaşam, buradaki günümüzün büyük bir bölümünü kitap ve dergi okuyarak geçiriyoruz. Okuduğumuzun içinde bizlere mtzak yoluyla çok şey kazandıran Leman dergisi var. Ayrıca Leman'ı çok beğeni ve istekle okuyoruz.

Burada birkaç arkadaşımın çeşitli dergilere gönderdiği yazılarla kurduğu mektup dostluklarından çok etkilendim. Bende bu dostluklardan yararlanmak için Leman dostlarının mektuplarını dostça yoldaşça bekliyorum. Dostça kalın sevgiler.

Erol Yaşar

E Tipi Kapalı Cezaevi
C-5 Koğuşu Nevşehir

ALP TAMER

Adam metropolün her an her yerde görülebilecek çoğul prototiplerinden ve kader kurbanı adaylarından sadece biri.

Adam kendi ailesinin yabancı bir çift gözce denetlendiğinin farkında olmaksızın sanki askerdeymiş de üst'ünden "sağa dön!" komutu almış gibi topuklarını gayri ihtiyari birbirine vurup kaldırımın sağındaki bankaya döndü. "İşte table" demedi. Derse çarpıldı. Arka cebinden önce kaçının kalıbını sonrada o kalıbın içinden kalıba uygun şekilde deforme olmuş banka kartını çıkardı. Kapıya soktu. Kapı susku. Ters çevirdi tekrar soktu. Kapı zaruri bir "cıt" sesiyle açıldı. Önce kapıyı sonra sırada bekleyen bir diğer prototipi ve en son olarakta kartını bankamatiğin tuzak ağzına itti.. Ekrandaki emir komuta zincirinde sırasıyla şu yazılara parmak bastı. (Dokunmatik)

Para çekme / vadesiz tasarruf / 1.000.000. / Hayır

Adam son parasını bu engelleri aştıktan sonra nihayet alabildi. Derken makine kağıttan dilini çıkardı. Adam makinenin dilini cart diye kapardı. Çünkü "Bakiye:0" yazısını görmüştü . Kan beynine sıçradı. Kağıdı buruşturdu, buruşturdu buruşturdu ve kimselere göstermeden yol kıyısındaki ilk izgaraya doğru attı. Tam isabet! Mutlu oldu.

Adam bu sefer en yakın bakkala seyirtti. Sigarası bitmişti. Vücudu nikotin diye bağırıyordu ve adamın acıma duygusu iyileşmişti. Vücudu ve adam dayanamıyorlardı. Tezgaha yanaştı. Parasını bütündü ve korkuyordu: -" Bir Maltepe lütfen" dedi. "Kasalarından" "Bozuğun var mı?" Korkusu ikiye katlandı, sesi ezik çıktı. Bakkala çok büyük kaz vermişti. Bakkal dikkendi "bozuk yok" , "iki paket olsam da mı?" dedi, iki kat ezik ve yalvaran bir ifadeyle. "Bakarız" dedi, öküz bakışlı, ikinci yok yok üçüncü kategori prototip; o an elindeki paraları çocuklarını ve karısını sevip okşamasından daha daha hazır okşayarak. Adamda ezik bir sevinç. Bir an önce sigarayı avuçlarına almak, pakedi bir kadını soyar gibi usulcacık soymak o büyülü sarı beyaz silindiri iki dudağı arasına inciltmeden biran önce kayıp tütsülenmek istiyordu. O büyülü an nihayet gelmişti. (Bireysel tarihler bu önemli anları mutlaka kaydederdi) İll. prototip öküz bakışlı olanı önce bir milyonu adamın elinden kaptı. Sonra, karısı ve çocuklarından daha fazla ihtimam gösterdiği vesair paraları (Birkaç metal dahil) tezgaha sürdü.Adam elindeki para üstlerini henüz cebine koymadan sigara pakedinin birinin üzerine hafifçe bastırarak sıktı. Sahiciydi. Emin oldu ve jelatinin ucunu (bilmem kaç biriniçi kere) aradı ve buldu. Mutluluğu paraüstünü saymasına engel oldu. Paketi açtı. İlk şanslı sigarayı usta iki parmak hareketiyle inciltmeden dışarı çekti, dudakları arasına yerleştirdi. Çakmağını çıkardı ve yaktı.. Sigarasını yakmadan önce nefesini içine çekmişti. Bu yüzden bir nefeslik bekledi. Evet başarmıştı! Bir süre sonra sigarası bittiğinde izgaranın yanına geldiğini farketti. Biraz önce bankamatiğin makbuzunu buruşturup ustaca bir hareketle içine attığı izgaraya bakıp dururken tıpkı bir otomatik bankamatikten farksız şunları yaptığını farketti: 1. Son nefes dumanı etrafa saçtı. 2. Aynı anda elindeki izmaritli yere düşürdü. 3. Henüz yere düşmekte ve tütmekte olan izmaritli yumuşak sol bir plaseyle izgaraya şutladı. Tam isabet ! İkinci kez mutlu oldu

İşte bu adam bu güne dek yaşamı boyunca üç önemli yanlış yaptığını farketti.: 1. Doğmuştu işte. Bu bir hataydı ona göre (elinde olmasa bile)2. Üstelik bu coğrafyada doğmuştu. Bu ilkinden de beter bir hataydı. 3. Yoksul bir ailenin altıncı çocuğu olarak büyüklerinin eski giysileri, çantaları, kitap kalem ve iğnesi düşmüş paslı pergelleriyle yetersiz okullarda okumuş, sonuçta da avucunu yalamıştı. ..... Sonra .... hayatındaki tek "doğru"yu düşündü. Düşündüğü doğru bir tespitti. SEVMİŞTİ.

Sonrasında dönüp yanındaki sandalyeye baktı. Boştu. Sevdiği yanında değildi. .ÜÇ YANLIŞ BİR DOĞRUYU ÇOKTAN GÖTÜRMÜŞTÜ!

"ADAM" şimdi nerde bilinmiyor. Kimine göre "hiçbir yerde", kimine göreyse "her yerde"

Saçları dökülmekte olan bir melek tanıdım. Saçları kumral ve aynı anda sarıydı. Saçlarında üç tel beyaza rastlamış.. ağlıyordu. Çok saçma!

O'na artık yapabilecek bir şeyi olmadığını söyleyemedim. Yalanım şuydu: bizim oralarda, bir takım kimyasal usareler , saç kökü besleyicileri ve hücre güçlendiricileri, sütlü / muzlu atomik sıvıların olduğunu üstelik eğer isterse bilimsel yöntemlerle saç bile ektirebileceğini söyledim. Bana döndü ve şöyle fısıldadı: "Hadi bir an önce gidelim, buralar eskidi."

ZAMAN AYNASI

aslan özdemir

Kainat bölündüğünde oradaydım/ bir soluk yaprak düştü payıma / arşa çıktım boynumun kuru dalında / deniz zambakları ektim gökbir yana / silin beni bu yaşamdan / silin silebilirseniz / ben katran eski hint boyası / budak reçinesi / şair ve alçak / beşer bölündüğünde oradaydım / hasta çocuklar düştü payıma / göğsümden indim öksüz düğünlerine / erikler kuruttum göbeğimin karışında / kılın beni bir rekatta / kılın kılabilirseniz / ben şeytan ortağı / hasırcı bıçağı / şair ve alçak.

(Adnan Özer, Medresede İsyan, Seçme Şiirler Era Yay.)

YİRMİ YAŞ AŞKIM HALA ORADA MI?

Sanırım sıcak bir yaz gecesiydi.

Beyoğlu'nun bahçeli gece mekanlarından biriydi bulunduğumuz yer. Teni esmer, düz saçları omuzundan aşağıya düşüyordu.

Onu, yaklaşık yedi sekiz ay önce görmüş ve hoşlanmıştım. Daha sonra başka bir yerde aynı masada oturmuştuk. Karşılıklı gülüşmeler olmuş, gözlerimiz sabitlenmişti. Birbirimizle hiç konuşmadan öylece bakışıyorduk. O gece, ona yazılmak isteyen bar kurtlarından biriyle, şakayla karışık ağız dalaşına girmiştim. Adam, sürekli kıza klişeleşmiş, kötü kokuşmuş sözcükleri vurgulayışından, sahtelik kokan aşk sözcükleri sarfediyor ve güya kızı bunlarla etkileyebileceğini zannediyordu. Ben de adama, aşkın böyle birşey olmadığını, eğer

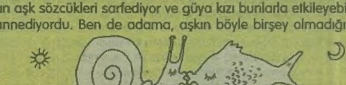

karşılıklı etkilenme olmuşsa zaten sözcüklere gerek kalmadığını, gerekirse bakışların birbirleriyle anlaşabileceklerini söyledim. Adam, sinirlenerek masadan kalkıp bara oturdu. Kıza baktığımda bana bakıp güldüğünü gördüm, Dudaklarını gerilip, kuzu dişlerini görünmeye başladı.

Gülüştük; çok güzel gülüyordu. O gece orada bitmişti. Evime gidip yattım. Uyumadan önce onu düşleyip, uykunun karanlık derinliğine yavaşça girdim.

Yaklaşık iki gün sonra, aynı yerde bir parti vardı, bu partinin gerçekleşmesinde rol olmuştum. "Çingene gecesi" adı altındaki bu partiye müzisyenler dışında getirdiğim iki cepçi, işletmecinin korkmasıyla reddedilmişlerdi. Partiye kahlan tanıdıklarla eğlenip, diğer masada oturan arkadaşlarımla sohbet ediyordum. Burası, açıkhava olduğu için aydınlatma sistemi daha az düşünülmüştü. Bir masaya yaklaşıp sandalyeye oturacağım sırada karanlığın içinden bana bakıp gülen dişlerini gördüm. Ne oturabiliyor ne de ayağa kalkabiliyordum. İki büklüm vaziyette ben de ona bakıyordum. Masadakilerden izin isteyip hemen yanına gittim. Hala gülüyordu, çok güzeldi.

Sadece merhabalaştık. Oturmam için sandalyeyi gösterdi. Yanlızdı, yanına oturdum. Sandalyesini bana doğru iterek yakınlaştı. Ben de ona. Artık kokusunu çok rahat alıyordum. Ellerimiz birbirine değdiğinde ateş gibiydi. Başını omuzuma yasladı, küçük elliyle parmaklarımı sıktı. Ben çok mutluydum, çok sevinçliydim. Heyecanladım. Öpüştük. Birbirimize sıkı sıkı sarılıyorduk. İnsanın yaşamdan zevk aldığı anlardan en güzeliydi. Gece bitene kadar aynı durumu hiç bozmadık. Ellerimiz ter içinde kalmıştı.

Günler sonra kendisini bir daha görmedim. Aylar geçti yıllar oldu hala karşılaşmadım. Acaba hala o günlerde mi kaldı? Geriye gitsem eski halini yakalayabilir miyim?.

Dönsem hala orada mıdır yirmi yaş aşkım?.